

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2003/szeptember

„Isten világosság és nincsen Őbenne semmi sötétség” 1János 1,5

Egyházkerületünk címerének igéje „Legyen Világosság!” azt a teremtő Igét idézi, mely által minden lett, ami lett.

Ha Isten kimondja Önmagát, szava által világosság támad, mely több, mint a megvilágításra törekvő értelem, vagy a mindent bevilágító szellem: ez az Ő áldása, ez maga az élet, melyben élnünk lehet és kell. Ezért bármi elhanyaglás ettől az isteni élettől: megsötétedés. Megsötétedése elsősorban a szívnek, aztán a gondolatnak, erkölcsnek, ajándékba kapott életünknek. A megsötétedés: hitvesztés, a hitvesztés kárhozátig hulló istennélküliség.

De megváltó és vigasztaló világosságról jövedölnek a próféták, s erről az Isten szeretetéből fölragyogó világosságról tanúskodik Keresztelő János és az evangélista, erre a világosságra nézve invitál minket is az evangélium, hogy befogad-

juk és közösségünk legyen vele. Amikor mi mondjuk: legyen világosság! – úgy szólunk, mint akik kérnek, megtért élettel, Krisztushoz forduló szívvel. Kérünk, vagyis imádkozunk.

Tudjuk, hogy a mi szavunk nem teremt, mert egyedül Istenben van meg az akaratnak és a megcselekvésnek hiánytalan és tökéletes egysége.

Kérjük a Szentháromság Istent: ragyogtassa ránk világosságát, áldja meg egyháza népét, s benne kerületünk valamennyi gyülekezetét. Legyen világosság, támadjon élet Istennek dicsőségére, legyen meg az, amire Ő maga hívott el minket a sötétségben fénylő Világosság által – hogy mi magunk is világíthassunk, mint helyére állított mécses, mely sosem fogyó fényvel hirdeti a Völegény érkezését.

B. Szabó István
püspök

Köszöntő és bemutatkozás

ÁLDÁS! BÉKESSÉG!

Szép köszöntésünk legyen az induló „Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények” -nek bemutatkozása is.

Kell-e ennél többet kívánni, lehet-e ennél többet kérni Urunktól kerületünknek, gyülekezeteinknek, egyházmegyéinknek, szolgatársainknak.

A kézbevett közlönyünk hivatalos, talán néha nagyon is száraz anyagokat tartalmaz és fog tartalmazni. Hiszem azonban, hogy a hivatalos közleményeket oldhatja, sőt testvérivé teheti, ha egymásról is többet tudhatunk meg.

Kérem azért Kerületünk minden egyházközségét, lelkipásztorát, a Kerületi Közgyűlés alkotó tagjait, hogy szerkesszük együtt ezt a lapot azzal,

hogy értesítést kapunk minden gyülekezeti, egyházmegyei, családi eseményről, missziói házaink programjairól, azok lehetőségeiről. Ezeknek majd külön is szeretnénk bemutatkozási lehetőséget biztosítani.

Az impresszumban található e-mail és fax címen, de levélben is várjuk és fogadjuk minden olvasónk véleményét és a „közös szerkesztést” is.

Legyen valóban Áldás szolgálatunkon, és Urunktól kapott Békesség vele, egymással és önmagunkkal.

Varga László
főjegyző

Az elmúlt időszak fontosabb eseményei

- A svábhegyi leányegyházközségben 2003. április 6-án helyezték el az új templom alapkövét Szabó István püspök szolgálatával.
- A Nagykáta-Tápióvidéki Missziói Egyházközség épülő székházának alapkövét április 12-én helyezték el.
- Harangszentelési ünnepi istentiszteletet tartottak április 13-án a Békásmegyeri Missziói Egyházközségben.
- Kunszentmiklóson a felújított toronysüvegért és gyülekezeti házért adtak hálát május 3-án. A házigazda Pintér Gyula lelképásztor volt, az ünnepségen Orbán Viktor is részt vett.
- 45 személyes öregotthont szenteltek fel Sárbogárdon május 17-én.
- A visegrádi gyülekezet tagjai június 9-én hálaadó istentisztelet keretében helyezték el az épülő templom alapkövét.
- A kárpátaljai Akli községben június 21-én harangot szenteltek, amelyet a NKÖM és a Kecskeméti Református Egyházközség adományozott a gyülekezetnek.
- Június 29-én a szekszárdi templom teljes felújításáért adott hálát a gyülekezet.
- Június 29-én Tabajdon hálát adtak az új toronysisakért és az orgona megújításáért Varga László főjegyző szolgálatával. Köszöntőt mondott: Orbán Viktor.
- A Pestszentimrei Egyházközség a Budapest-Déli egyházmegyével közös fenntartásban megalapította a Szenczi Molnár Albert Református Általános Iskolát.
- A Magyar Református Presbiteri Szövetség 2003. szeptember 3-6. között tartotta 7. Országos Konferenciáját Tahiban, amelyen valamennyi egyházkerületből 34 gyülekezet 96 fővel képviseltette magát. A konferencia egyrészt a nagy vacsora példázatát (Lk 14,15-24) dolgozta fel, másrészt a gyülekezeteket körülvevő és misszióink „cél-személyeit” is jelentő sajátos etnikai és vallási közösségek tagjairól hallgatott előadásokat, biznyságtételeket. (cigányság, kínaiak, koreaiak, szekták, más vallások)
- A Károli Gáspár Református Egyetem évnyitó ünnepélyét szeptember 10-én tartották a Kálvin téri templomban.
- Szeptember 14-én Pécelen korszerű, új óvodát adtak át.
- 10. évfordulóját ünneplő öregotthonért adtak hálát Decsen szeptember 20-án.
- Szeptember 21-én Halásztelken nyugdíjsház alapkövetelésére került sor.

A PÉCELI HARANGVIRÁG ÓVODA ÉPÜLETE

A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET KÖZGYŰLÉSÉNEK ALKOTÓ TAGJAI

PÜSPÖK dr. Szabó István
EGYHÁZKERÜLETI FŐGONDNOK dr. Nagy Sándor

LELKÉSZI FŐJEGYZŐ Varga László
VILÁGI FŐJEGYZŐ dr. Tókéczki László

EGYHÁZKERÜLETI LELKÉSZI TANÁCSOSOK:

BARANYA	Bereczky Ildikó
BÁCS-KISKUNSAÉG	Végh Barna Szabolcs
BUDAPEST-DÉL	Pintér Gyula
BUDAPEST-ÉSZAK	Bödecs Pál
DÉLPEST	Kiss László
ÉSZAKPEST	Varga Róbert
TOLNA	Végh Tamás
VÉRTESSALJA	Bacsikai Bálint
	Kiss Mihály
	Takaró András
	dr. Harkai Ferenc
	dr. Vassné Baki Ilona
	Suhai Lajos
	Hatvani István
	Kis Boáz dr.

EGYHÁZKERÜLETI VILÁGI TANÁCSOSOK:

BARANYA	dr. Bárdi László
BÁCS-KISKUNSAÉG	Erdélyi József
BUDAPEST-DÉL	Jánossy László
BUDAPEST-ÉSZAK	Szőke Imre ifj.
DÉLPEST	Arday-Janka Zsolt
ÉSZAKPEST	Takaró Mihály
TOLNA	Balla Tibor
VÉRTESSALJA	Faggyas Sándor
	Szabó István
	Galambos Lajos
	Kovács József
	Mónos István
	Farkas Sándor
	dr. Tóth Károly
	dr. Bakó Béla
	Gyórfy László

EGYHÁZKERÜLETI LELKÉSZI JEGYZŐK:

Kardos Ábel
Sípos Ete Álmos
Végh Barna

EGYHÁZKERÜLETI VILÁGI JEGYZŐK: Dobos Ágoston
Kovács Jenő
Erdős Bálint

ESPERESEK EGYHÁZMEGYEI GONDNOKOK

BARANYA	Peterdi Dániel	dr. Szabó Szabolcs
BÁCS-KISKUNSAÉG	Szabó Gábor	Hörcsök Imre
BUDAPEST-DÉL	Takaró Tamás	dr. Mészáros István

BUDAPEST-ÉSZAK	Simonfi Sándor	Veres Sándor
DÉLPEST	Komlósi Péter	Szabó Dénes
ÉSZAKPEST	Fónagy Miklós	Csáka Gyula
TOLNA	Szemerei László	dr. Tóth Gyula
VÉRTESSALJA	Szabó Péter	Novák János

EGYHÁZMEGYEI LELKÉSZI KÉPVISELŐK:

BARANYA	Boruss Mária
BÁCS-KISKUNSAÉG	Unger Károly
BUDAPEST-DÉL	Harkai F. Csaba
BUDAPEST-ÉSZAK	Sípos Ajtony Levente
DÉLPEST	Tóth Árpád
ÉSZAKPEST	György Attila
TOLNA	L. Molnár István
VÉRTESSALJA	Veress Gábor
	Balog Zoltán
	dr. Füzesi Zoltán
	Páll László
	Lizik Zoltán
	Szabó Péter
	Thüröczy István
	Szabó Gábor
	dr. P. Tóth Béla
	Bereczky Zoltán
	Simon István
	Kardos Ábel
	Vajda András

EGYHÁZMEGYEI VILÁGI KÉPVISELŐK:

BARANYA	Egri Lajos
BÁCS-KISKUNSAÉG	Hoppál Péter
BUDAPEST-DÉL	Gergely Imre
BUDAPEST-ÉSZAK	Monostori Ferencné
DÉLPEST	Szűrszabó Mihály
ÉSZAKPEST	dr. Szilágyi Sándor
TOLNA	Brandenburg Sándor
VÉRTESSALJA	Kosteletzky János
	Faggyas Sándor
	dr. Madarász Imre
	dr. Ritoók Pál
	dr. Kretterné dr. Kovács Ilona
	Sípos Csaba Zsolt
	Técsy Zsolt
	Pető Gábor
	† dr. Dizseri Tamás
	Demény Lajos
	Kazinczy Gyula
	Komáromi János Zoltán
	Mózsa István

EGYHÁZKERÜLETI JOGTANÁCSOS: dr. Kéri Tamás

EGYETEMEK, FŐISKOLÁK, KÖZÉPISKOLÁK TANÁRKÉPVISELŐI:

BARANYA	Bányai György
BÁCS-KISKUNSAÉG	Vetéssy Katalin
BUDAPEST-DÉL	Kerekes Barnabás

BUDAPEST-ÉSZAK dr. Balla Péter, Balássy László
DÉLPEST Papp Kornél
ÉSZAKPEST Barthos Zoltánné

ÁLTALÁNOS ISKOLÁK TANÁRKÉPVISELŐI:

BARANYA Mácsodi Ferenc
BÁCS-KISKUNSAG Hegedűs Béla
BUDAPEST-DÉL Nagy Gábor
BUDAPEST-ÉSZAK Síkfalvi Judit
DÉLPEST Magyarné Bogár Ildikó
ÉSZAKPEST Zila Péterné

HITTUDOMÁNYI EGYETEM TANÁRKÉPVISELŐJE:

dr. Németh Dávid

TUDOMÁNYOS GYŰJTEMÉNYEK KÉPVISELŐJE:

dr. Berecz Ágnes

A DUNAMELLÉKI EGYHÁZKERÜLET
BIZOTTSÁGAINAK TAGJAI

MISSZIÓI: dr. B. Szabó István, elnök
Cseri Kálmán
Magyarné Balogh Erzsébet
Tariska Zsoltán
Unger Károly
Ábrahám János
Molnár Vilmos
Szabó Dénes
Veres Sándor

TANULMÁNYI: dr. Nagy István, elnök
Bóka András
Bödecs Pál
dr. Papp Vilmos
Szalkai László
Bartha Gergely
dr. Mészáros István
Heltai Miklós
Novák János

ISKOLAÜGYI: Hörcsök Imre, elnök
Ablonczy Gábor
dr. P. Tóth Béla
Somogyi Péter
Szemerei László
Andó János
Hoppál Péter
Ivanics Béla
Takaró Mihály

DIAKÓNIAI: Derencsényi Zsuzsanna, elnök
Győrfi Bálint
Kohn Zsolt
Négyessy Lajos
Orbán Kálmán
Bálintné dr. Matyó Csilla
Dr. Fruttus István Levente
Horváth Györgyné
Rácz József

GYŰJTEMÉNYI: dr. Horváth Erzsébet, elnök
Nagy Jánosné
Szabó Gábor
Szabó Julianna
Csáka Gyula
Kovács Tibor
dr. Kozmácsné dr. Fogarasi Zsuzsanna

GAZDASÁGI-ÉPÍTÉSÜGYI: Varga László, elnök
Fónagy Miklós
Komlósi Péter
Szemerei László
Simonfi Sándor
Takaró Tamás
Magyar László
Nagy Gábor
Novák János
ÉPÍTÉSÜGYI: Erdélyi József
Pankotai Ferenc
Somogyi István
Nagy Béla

SZÁMVIZSGÁLÓI:

Derzsi György, elnök
Kenyeresy Károly
Szloboda József
Gacsályi József
György Attila
Hegedűs Béla
dr. Nagy Károly
Somodi Lajos
Szemerei László
Brandenburg Sándor
(anonim)
Kis Csongor
Radosnai Ibolya
Varga Sándorné
Juhász Gyula
Ritoók Pál

JOGI-KÖZIGAZGATÁSI:

dr. Harkai Ferenc, elnök
Bartha Károly
Kiss László
Máté János
Simonfi Sándor
Varga Nándor
dr. Baros Szabolcs
Keresztes Sándor
dr. Nemes Árpád
dr. Ónodi Szabó István
dr. Szánthó György
dr. Török István
dr. Lukács József

KATECHETIKAI: dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta, elnök
Szabó Gábor
Édes Árpád
Illés Dávid
Molnár Sándor
Szabó Péterné
Ábrahám Károlyné
Lerch Konrád
dr. Szepessy Antalné
Takács Judit

A DUNAMELLÉKI EGYHÁZKERÜLET
TANÁCSÁNAK TAGJAI:

Arday-Janka Zsolt ek-i. tanácsos
Bakó Béla dr. ek-i. tanácsos
Balla Tibor ek-i. tanácsos
Bárdi László dr. ek-i. tanácsos
Bereczky Ildikó ek-i. tanácsos
Bacskaai Bálint ek-i. tanácsos
Bödecs Pál ek-i. tanácsos
Csáka Gyula gondnok
Erdélyi József ek-i. tanácsos
Faggyas Sándor ek-i. tanácsos
Farkas Sándor ek-i. tanácsos
Fónagy Miklós esperes

Galambos Lajos ek-i. tanácsos
 Gyórfy László ek-i. tanácsos
 Harkai Ferenc dr. ek-i. tanácsos
 Hatvani István ek-i. tanácsos
 Hörcsök Imre gondnok
 Jánossy László ek-i. tanácsos
 Kéri Tamás dr. jogtanácsos
 Kis Boáz dr. ek-i. tanácsos
 Kiss László ek-i. tanácsos
 Kiss Mihály r ek-i. tanácsos
 Komlósi Péter esperes
 Kovács József ek-i. tanácsos
 Mészáros István dr. gondnok
 Mónos István ek-i. tanácsos
 Nagy Sándor dr. főgondnok
 Németh Dávid dr. dékán
 Novák János gondnok
 Peterdi Dániel esperes
 Pintér Gyula ek-i. tanácsos
 Simonfi Sándor esperes
 Sípos Ete Álmos ek-i. jegyző
 Suhai Lajos ek-i. tanácsos
 Szabó Dénes gondnok
 Szabó Gábor esperes
 Szabó István ek-i. tanácsos
 Szabó István püspök dr.
 Szabó Péter esperes
 Szabó Szabolcs dr. gondnok
 Szemerei László esperes
 Szőke Imre ifj. ek-i. tanácsos
 Takaró András ek-i. tanácsos
 Takaró Mihály ek-i. tanácsos
 Takaró Tamás esperes
 Tóth Gyula dr. gondnok
 Tóth Károly dr. ek-i. tanácsos
 Tókéczki László dr. világi főjegyző
 Varga László főjegyző
 Varga Róbert ek-i. tanácsos
 Vassné Baki Ilona dr. ek-i. tanácsos
 Végh Barna Szabolcs ek-i. tanácsos
 Végh Tamás ek-i. tanácsos
 Veres Sándor gondnok

A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS
 EGYHÁZKERÜLET ZSINATI KÉPVISELŐI:

Lelkeszi rendes képviselők:

Baranya: Szénási János; **Bács-Kiskunság:** Szabó Gábor;
Bp-Dél: Takaró Tamás és Kiss László; **Bp-Észak:** Simonfi
 Sándor és dr. Balla Péter; **Délpest:** Komlósi Péter és Takaró
 András; **Északpest:** Fónagy Miklós; **Tolna:** Szemerei
 László; **Vértesalja:** dr. Kis Boáz és Kardos Péter

Világi rendes képviselők:

Baranya: dr. Hubay Gábor; **Bács-Kiskunság:** Hörcsök
 Imre és Magyar László; **Bp-Dél:** dr. Szilágyi Sándor; **Bp-
 Észak:** Veres Sándor és Répás Zsuzsanna; **Délpest:** dr.
 Szánthó György; **Északpest:** Kis Csongor és dr. Ónodi
 Szabó István; **Tolna:** dr. Nemes Árpád és dr. Tóth Csaba;
Vértesalja: Novák János

Lelkeszi pótképviselők:

Baranya: Unger Károly; **Bács-Kiskunság:** Bán Béla; **Bp-
 Dél:** Kálmán Péter és Hantos Jenő; **Bp-Észak:** dr. Füzesi
 Zoltán és Somogyi Péter; **Délpest:** Somodi Lajos és Lakatos
 Tibor; **Északpest:** Tariska Zoltán; **Tolna:** Suhai Lajos;
Vértesalja: Kenyeressy Károly

Világi pótképviselők:

Baranya: Erdélyi József; **Bács-Kiskunság:** Szőke Imre és
 Jánossy László; **Bp-Dél:** Rovó Ferenc; **Bp-Észak:** Derzsi
 György; **Délpest:** Kretterné dr. Kovács Ilona; **Északpest:**
 Margit István; **Tolna:** Patay István és Bencze Attila;
Vértesalja: Juhász Gyula

Egészségügyi képviselő: dr. Molnár László
Tanintézeti képviselő: dr. Szűcs Ferenc

HATÁROZATOK

2003. február 19 – KÖZGYŰLÉS

5. A választás megerősítése

1. Az egyházkerületi közgyűlés a választási bizottság által megállapított szavazati számértékek alapján dr. Szabó Istvánt a DRE püspöki, dr. Nagy Sándort a DRE főgondnoki, Varga Lászlót a DRE lelkeszi főjegyzői, dr. Tókéczki Lászlót a DRE világi főjegyzői tisztébe megválasztottnak jelenti ki. Szolgálatukra Isten áldását kéri.

2. Az egyházkerületi közgyűlés a választási bizottság jelentését elfogadja és megerősíti. A választási eljárást lezártnak tekinti.

10. A főgondnoki székfoglalóhoz fűződő határozatok

1. Az egyházkerületi közgyűlés a főgondnoki székfoglalót megköszöni, ezt elfogadja és jegyzőkönyvéhez csatolja. A székfoglalóban felvetett javaslatokat az egyházkerület további munkájában hasznosítja. Dr. Nagy Sándor főgondnok úr életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

2. Az egyházkerületi közgyűlés kegyelettel emlékezik meg dr. Dizseri Tamás főigazgató főorvos testvérünkről, közgyűlésünk megválasztott tanácsosáról. Élete, szolgálata világító szövétnek volt, betöltve a Krisztus által mindannyiunk számára kijelölt utat: „úgy fénylik a ti világosságotok

az emberek előtt, hogy lássák a ti jócselekedeteiteket, és dicsőítsék a ti mennyei Atyátokat." Mt 5,16
Istennek adunk hálát életéért, emlékét megőrizzük, szeretetre Isten vigasztaló kegyelmét kérjük.

3. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni dr. Hegedűs Loránt püspök úr 12 éves püspöki szolgálatát, azt a töretlen kitartást, melynek eredménye lett az óvodától az egyetemig kiépült iskolarendszer egyházkerületünkben. Köszönjük, hogy a gyülekezetek, lelkészi közösségek hívására mindig kész volt a szolgálatokra. Istentől erőt, vezetésként kérünk további szolgálataira.

4. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni Tóth Sándor lelkészi főjegyző úrnak és dr. Mészáros István világi főjegyző testvérünknek hatéves szolgálatát, valamint Takaró Mihály főgondnok úr négyéves munkáját. Isten kegyelme kísérje őket életútjukon tovább.

17. A szavazás eredményének megerősítése

Az egyházkerületi közgyűlés megerősíti a titkos szavazással történt választás eredményét és beiktatja tisztségükbe az új vagy újra megválasztott egyházkerületi tisztségviselőket és zsinati képviselőket:

Egyházkerületi jogtanácsos:	dr. Kéri Tamás
Egyházkerületi lelkészi jegyző:	Sípos Ete Álmos Kardos Ábel Végh Barna
Egyházkerületi világi jegyző:	Dobos Ágoston Kovács Jenő Erdős Bálint
Egyházkerületi bíróság lelkészi tagja:	Figler János Szabó Lászlóné KissMária Szabó Péter
Egyházkerületi bíróság világi tagja:	Szabó Györgyné dr. dr.Vogelné dr. Szathmári Ilona dr. Papp Emil dr. Fülöp Dezső Szabó Gabriella
Püspöki titkár:	dr. Berecz Ágnes
Gyűjteményi igazgató:	dr. Németh Dávid
Teológiai tanárképviselő:	dr. Madarász Imréné
Iskolaügyi szervezet tanácsosa:	dr. Szűcs Ferenc
Zsinati tanintézeti képviselő:	dr. Molnár László
Zsinati egészségügyi képviselő:	

Az egyházkerületi közgyűlés a szavazás eredményét egyhangúlag elfogadja. Szeretettel köszönti testvéreinket, és Isten áldását kéri életükre, szolgálataikra.

19. A zsinati képviselők igazolása

Az egyházkerületi közgyűlés az egyházmegyék választásait tudomásul veszi és megerősíti. A megbízólevelet a zsinati képviselőknek átadja. (A zsinati képviselők névsorát lásd. a tisztségviselői névsoroknál.)

23. A szavazatszámoló bizottság jelentése a bizottsági előadók és tagok megválasztásáról

A szavazatszámoló bizottság befejezte munkáját, megszámlálta a közgyűlés alkotó tagjainak az egyházkerületi bizottságok előadóinak megválasztására leadott szavazatait. A név szerinti titkos szavazás eredménye:

Az egyházkerületi bizottságok elnökei (előadói):

Missziói Bizottság: dr. Szabó István
Tanulmányi Bizottság: dr. Nagy István
Iskolaügyi Bizottság: Hörcsök Imre
Diakóniai Bizottság: Derencsényi Zsuzsanna
Gyűjteményi és Műemléki Bizottság: dr. Horváth Erzsébet
Gazdasági Bizottság: Varga László
Építési és gyűl. házak szakcsoportja: Fónagy Miklós
Számvizsgáló Bizottság: Derzsi György
Jogi és Közigazgatási Bizottság: dr. Harkai Ferenc
Katechetikai Bizottság: dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta

(a tagok névsorát lásd. a kerületi bizottságok tagjai címszó alatt)

24. A szavazás eredményének megerősítése

Az egyházkerületi közgyűlés megerősíti a választás eredményét és beiktatja tisztségükbe a bizottságok előadóit és tagjait.

A közgyűlés szeretettel és áldáskívánással köszönti megválasztott testvéreinket.

25. Az egyházkerületi Szervezeti és Működési Szabályrendelet módosítása

Az egyházkerületi közgyűlés felkéri a Jogi és Közigazgatási Bizottságot, hogy a májusi közgyűlésig egyházkerületi szabályrendeleteink közül a Szervezeti és Működési Szabályrendeletet az új egyházi törvénynek megfelelően dolgozza át és elfogadásra terjessze a közgyűlés elé.

26. Egyéb ügyek: az egyházkerület címere

Az egyházkerületi közgyűlés a Dunamelléki Református Egyházkerület régi címerét megerősíti és további kizárólagos használatát rendeli el.

2003. február 22. – a közgyűlés második napja, püspökszentelés

A püspökszentelés ünnepélyes istentisztelet keretében a február 19-i közgyűlés második napjaként a kecskeméti református templomban volt.

Igét hirdetett: Pap Géza erdélyi püspök.

Köszöntőt mondott: Varga László a kerületi tisztségviselők nevében, Bölcseki Gusztáv a zsinat képviselőjében, Tókécs László a testvérkerületek nevében, Erdő Péter és Bábel Balázs a rk. egyház nevében, Arie van der Plas a holland egyházak nevében, Szabó Gábor az esperesek nevében, Mádl Ferenc az állam képviselőjében, Orbán Viktor a közéleti személyiségek nevében, Csoóri Sándor a civil társadalom nevében, Szabó Imre az evangélikus egyház képviselőjében, Szabó Imréné a család nevében.

2003. április 24. – KÖZGYŰLÉS

9. A számvizsgáló bizottság jelentésével kapcsolatban

3. Az egyházkerületi közgyűlés felkéri az egyházkerület alkotó tagjai közül azokat, akik számítógépes adatfeldolgozással folytatják könyvelésüket, hogy amennyiben könyvelési programjukat alkalmasnak tartják arra, hogy az egyházon belül általánosan alkalmazásra kerüljön, akkor ezt a programleírást az ad-hoc bizottság részére juttassa el. A bizottság a rendelkezésére bemutatott programok közül válassza ki az alkalmas programokat, és ezekről listát adjon ki az egyházkerület alkotó tagjai részére.

Felélős: ad-hoc bizottság, a zsinati döntés függvényében.

11. Az egyházkerületi intézmények 2002. évi záró számadása

1. Az egyházkerületi közgyűlés a Lónyai utcai Református Gimnázium és Kollégium 2002. évi záró számadását elfogadja azzal a kiegészítéssel, hogy az iskola 2003. május 31. napjáig a záró számadáshoz szükséges egyszerűsített éves beszámolóját pótlólag csatolja.

2. Az egyházkerületi közgyűlés a Gyökössy Endre Református Óvoda, a Diakónusképző Szakiskola és Kollégium, a Ráday Nyomda és a Ráday Gyűjtemény beszámolóját nem fogadja el. Felkéri ezen intézményeket, hogy a hiányosságok pótlása után a 2002. évi záró számadásukat ismételtel nyújtsák be.

3. Az egyházkerületi közgyűlés a Ráday Kollégium 2002. évi záró számadását nem fogadja el az észlelt hiányosságok miatt.

12. A Gazdasági Bizottság jelentése

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése a Gazdasági Bizottság jelentését elfogadja.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megbízza és felhatalmazza a Gazdasági Bizottságot, hogy az átadás-átvétel során kimutatott adósságokat és kötelezettségeket vizsgálja meg. A kintlévőségek tekintetében mindent tegyen meg az elnökség, hogy azok az egyházkerület pénztárába visszakerüljenek, beleértve a gépkocsi-biztosítási díjak kintlévőségét is.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése a továbbiakban az Elnökségnek nem teszi lehetővé, hogy közvetlen gépjármű-fenntartási, biztosítási támogatásokat nyújtson a szolgálati gépkocsik tekintetében, hanem ezeket a támogatásokat az egyházmegyéken keresztül kell az arra rászoruló gyülekezetekhez eljuttatni.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése felkéri az Elnökséget, hogy az egyházkerületi székház épületének műszaki felülvizsgálatát végezze el, és mérje fel az 1980-as években épült szárny rekonstrukciójának várható költségét.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése kéri az Elnökséget, hogy a 2004-es költségvetési évtől

kezdve különös figyelmet fordítson arra, hogy a hitéleti támogatások teljes egészében, a beruházási támogatások pedig legalább 50%-ban a gyülekezetek missziói feladatainak elvégzését segítsék.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elrendeli, hogy a kerületi motorizációs alapból vásárolt gépkocsik az egyházkerület tulajdonába jegyeztessenek be, de minden forgalmi engedélybe az üzemben tartó egyházközség vagy intézmény is bejegyzésre kerüljön. Ez az új vásárlásoknál azonnal, a régiéknél pedig 2003. év végéig történjen meg.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elrendeli, hogy ahol az elmúlt 2 évben nem történt meg, ott 2003. július 1-ig minden egyházközség új tulajdoni lapot kérjen ingatlanjairól, melynek eredeti példányát a lelkészi hivatalban, másolati példányát pedig az esperesi hivatalban kell tartani. Az esperesi hivatalok összefoglaló kataszterben 2003. szeptember 1-ig a Püspöki Hivatalnak küldjék meg a gyülekezeti ingatlanok nyilvántartását.

8. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése a kebelbeli gyülekezetek díjlevelének minimális készpénzösszegét gyülekezeti és intézeti lelkészek esetében 60.000., azaz hatvanezer forintban, beosztott lelkészek esetében 40.000., azaz negyvenezer forintban állapítja meg.

Emlékeztető: Határozathozatal után Suhai Lajos lelkészi tanácsos tájékoztatja a közgyűlést arról, hogy az egyházközségek ingatlanjainak tulajdoni lapját a földhivataloknak ingyenesen kell kiszolgáltatniuk. Ehhez csupán nyilatkozatot kell benyújtani.

13. Az egyházkerület 2003. évi költségvetése

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése az egyházkerület 2003. évi költségvetését 2 786 569 000.-Ft-os bevételi és ugyanennyi kiadási végösszeggel elfogadja.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése felhatalmazza az elnökséget, hogy a beérkezett kérésekre, missziói feladatok támogatására, a még el nem osztott missziói támogatásokat ítélje oda és erről a következő tanácsulást vagy közgyűlést tájékoztassa.

3. DREK Közgyűlése úgy dönt, hogy az intervenciók alapból feltétlen szükség esetén, a Gazdasági Bizottság döntése után az Egyházkerületi Tanács vagy az Egyházkerületi Közgyűlés határozata szerint utalványozhat az Elnökség.

4. A közgyűlés felhatalmazza az elnökséget, hogy a tanácsülésnek vagy közgyűlésnek utólagos beszámolási kötelezettsége mellett, az általános tartalék összegéből a gazdasági bizottság egyetértésével utalványozzon.

5. Az egyházkerületi közgyűlés felhívja a gazdasági bizottságot, hogy az őszi közgyűlésre a közalapi járulékok felosztása ügyében javaslattal éljen.

2003. május 12. – KÖZGYŰLÉS

9. Az egyházkerületi oktatási intézmények igazgatótanácsai tagjainak megválasztása

Az egyházkerületi közgyűlés a Lónyay utcai és a Baár-Madas Gimnázium igazgatótanácsaiba a fenntartó által delegált 8-8 tag megválasztását megerősíti. Az oktatási intézmények érdekében végzendő szolgálatukra Isten áldását kéri.

1. A Lónyay utcai Református Gimnázium igazgatótanácsának a fenntartó által delegált tagjai:
Dobos Ágoston, Simonfi Sándor, Veres Sándor, dr. Kerkápoly Endre, Hadházy Levente, Lácza-Szabó Tibor, Szentpály-Juhász Imre és Lászlófi Sándor

2. A Baár-Madas Református Gimnázium igazgatótanácsának a fenntartó által delegált tagjai:
dr. Tókcézkai László, Sípos Ete Almos, Takaró Tamás, Kiss László, dr. Magay Tamás, dr. Závodszy Géza, Gegus Gábor és dr. Körösényi András

10. A Gazdagréti Missziói Egyházközség anyaegyházközséggé válása

Az egyházkerületi közgyűlés Isten iránti hálával elfogadja a Budapest-Déli egyházmegye felterjesztését a Gazdagréti Református Missziói Egyházközség anyasíntásával kapcsolatban, és sok áldást kíván a gyülekezet életére és munkájára.

11. Az egyházkerületi közlöny ügye

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Elnöksége javaslatára időszakosan megjelenő kiadványt "Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények" címen ad ki a Kerület.

2. A kiadvány felelőse az egyházkerületi főjegyző és a püspöki titkár. Tartalmaznia kell minden közgyűlési, tanácsulési határozatot, a gyülekezeteket, lelképásztorokat érintő hivatalos közleményeket, határidőket. A közlöny nyújtson tájékoztatást az egyházkerületben történő személyi változásokról, eseményekről is.

3. A kiadványt minden gyülekezet és intézmény hivatalból megkapja. A közleményekben közzétett határozatok külön értesítés nélkül is az érintettekkel illetve az illetékesekkel nézve kötelezőek.

12. Az egyházközségek szavazati számértéke

A 2003. január 1-től 2006. december 31-ig terjedő időre az egyházközségek szavazati számértékét az egyházmegyék a következőkben állapították meg:

Baranya	30 egyházközség	36 szavazat
Bács-Kiskunság	38 "	46 "
Budapest – Dél	26 "	33 "
Budapest – Észak	29 "	35 "

Délpest	48	"	57	"
Északpest	48	"	49	"
Tolna	35	"	36	"
Vértesalja	36	"	38	"

ÖSSZESEN 290 egyházközség 330 szavazat

Az egyházkerületi közgyűlés az egyházmegyék határozata alapján megállapítja, hogy a nyolc egyházmegyébe bekebelezett 290 egyházközség szavazati számértéke 330.

13. A Lelkészi Szolidaritási Alapítvány megszüntetése

A Lelkészi Szolidaritási Alapítvány, amely a gyakorlatban nem bíróság által bejegyzett alapítványként, hanem alapítványként működött, a jövőben Lelkészi Szolidaritási Alap néven a Diakóniai Bizottság felügyelete alá kerül.

14. A Ráday Kollégium ügye

1. A kerület a Ráday Kollégiumot mint önálló szervezeti egységet megszünteti.

2. A Ráday utca 28. a továbbiakban mint a Dunamelléki Református Egyházkerület Székháza működik.

3. A működés rendjének meghatározására az őszi közgyűlés elé kell terjeszteni a működést szabályzó rendet.

4. Az egyházkerületi székház működtetésére az egyházkerület közgyűlése felhatalmazza az elnökséget egy gondnokság felállítására. A gondnokság három egységből áll: házkézelőség; konyha és étterem; gazdasági hivatal, ezeknek feladatát a püspöki hivatal gazdasági hivatalának kell ellátni.

5. A székház használói bérleti díj nélkül, m²-re vetített rezsiköltség megfizetési kötelezettséggel: a püspöki hivatal; a hittudományi kar internátussal, a Ráday Gyűjtemény, a konyha és étterem.

A Ráday Nyomda bérleti díj fizetése mellett és a m² szerinti felosztott rezsiköltség térítése mellett használó.

6. A gondnokság működteti:
– a dísztermet, amelyet a Püspöki Hivatal, a HTK, a Ráday Gyűjtemény bérleti díj nélkül használhat bejelentés és indokolt igény szerint;
– a mosodát,
– a vendégszobákat,
– a teológusok által nem használt szobákat

7. A HTK részére szolgálati lakásként hat professzori lakást biztosít az egyházkerület, amelyek illetmény lakásként tartoznak a HTK-hoz. A többi lakás a gondnoksághoz tartozik.

8. A gondnokság köteles a használókat szükség szerint, vagy legalább két használó kérésére, de évente legalább egyszer a kerületi közgyűlés előtt összehívni tájékoztatásra és megbeszélésre. Ez a testület a ház működésével kapcsolatban javaslatételre jogosult.

9. A Gondnokság számvitelét a Kerület Számvizsgáló Bizottsága ellenőrzi, költségvetését és záró számadását pedig az Egyházkerületi Közgyűlés vagy Tanácsülés hagyja jóvá.

10. A Gondnokság felügyeletét, az utalványozás rendjét a mindenkorai Egyházkerületi Főjegyző végzi, illetve határozza meg.

15. A Diakóniai Bizottság jelentése

1. Az egyházkerület közgyűlése felkéri az egyházmegyét, hogy az LSZA működéséről a diakóniai bizottságot folyamatosan, legalább negyedévenként tájékoztassák.

2. Az LSZA vonatkozásában csak részben önállóan gazdálkodó egyházmegyék (Baranyai, Vértesaljai, Tolnai) támogatási javaslatait a Diakóniai Bizottság hagyja jóvá.

3. A Diakóniai Bizottság köszönettel fogadja a kérdésekre beérkezett válaszokat. A Bizottság ígéri: úgy dolgozza fel a beérkezett kérdőíveket, hogy reményei szerint gazdagítani tudja az egyházközségek diakóniai munkáját.

18/1. Az egyházkerületi fenntartású intézmények költségvetései

I. Az elfogadásra javasolt költségvetések:

1. Az egyházkerületi közgyűlés a Ráday Gyűjtemény költségvetését elfogadja. (Bevétel: 91.523.000,- Ft, kiadás: 91.523.000,- Ft)

2. Az egyházkerületi közgyűlés a Ráday Nyomda költségvetését elfogadja. (Bevétel: 17.102.000,- Ft, kiadás: 17.102.000,- Ft)

3. Az egyházkerületi közgyűlés a Székely József Református Általános Iskola költségvetését elfogadja. (Bevétel: 32.174.000,- Ft, kiadás: 32.174.000,- Ft)

4. Az egyházkerületi közgyűlés a Lónyai Utcai Református Kollégium és Gimnázium költségvetését elfogadja. (Bevétel: 303.753.000,- Ft, kiadás: 303.300.000,- Ft +453.000,- tartalékalap)

5. Az egyházkerületi közgyűlés a Baár-Madas Gimnázium és Általános Iskola költségvetését elfogadja. (Bevétel:

362.706.000,- Ft, kiadás: 361.898.000,- Ft + 808.000,- tartalékalap)

II. Az elfogadásra nem javasolt költségvetések:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület a Károli Gáspár Református Egyetem által 2003. évre benyújtott költségvetést (- 99.025.854. forintos egyenleggel) nem fogadja el. Elrendeli, hogy az Elnökség az egyházi törvény felsőoktatási és gazdasági törvénye alapján biztost nevezzen ki a KRE további működésének biztosítása érdekében, a helyzet tisztázására mindaddig, amíg az Egyetem a HTK-nál és a TFK-nál az elmúlt évben a lelkészi járulékok és TB-járulékok különbözeteként mutatkozó 30.000.000.-Ft-os köztartozás kivételével nullszaldós költségvetést nyújt be.

2. Az Egyházkerületi Közgyűlés a Gyökössy Endre Óvoda költségvetését nem fogadja el. (Bevétel: 9.337.000.-Ft; Kiadás: 12.339.000.-Ft. A költségvetésben szerepel még várható bevételi összeg, de 800.000.- Ft akkor is mínuszban marad.)

3. Tábita Diakónusképző Szakiskola és Kollégium: az egyházkerületi közgyűlés a Tábita Diakónusképző Iskolával kapcsolatos előterjesztést elfogadja, a Szakiskola költségvetését nem fogadja el, és az iskola vezetőinek utalványozási jogát megvonja.

18/4. Kövér Zsolt ügye

Az egyházkerületi közgyűlés Kövér Zsolt kérelmét elutasítja. Egyben tisztelettel felkéri, hogy anyaiskolájában szerezzze meg a II. lelkészképesítő vizsgát. Illetéktelen kirendelés miatt a Medinán eltöltött szolgálati időt szolgálati időnek nem ismeri el.

18/5. A vecsési óvoda

Az egyházkerületi közgyűlés jóváhagyólag tudomásul veszi az Vecsési Református Óvoda megalapítását és azt az egyházkerületi oktatási intézmények közé nyilvántartásba felveszi.

18/6. A majosházi általános iskola ügye

Az egyházkerületi közgyűlés jóváhagyólag tudomásul veszi a Majosházi Református Általános Iskola megalapítását, és azt az egyházkerületi iskolák közé nyilvántartásba felveszi.

2003. JÚNIUS 30. – TANÁCSÜLÉS

8. A Gazdasági Bizottság jelentése

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa meghatalmazza az elnökséget, hogy a HVB Bankkal kössön az Egyházkerületet illető örökjradék fedezete mellett olyan hitelkonstrukciót, amely lehetővé teszi egyrészt a folyamatban levő beruházások befejezését, másrészt az egyházkerület székházában levő internátus rekonstrukcióját. A hitelt az egyházmegyéktől beérkezett látható és valóságos fedezettel rendelkező egyházközségek és intézmények igényelhetik. A hitel folyósítása a bankkal történt megállapodás szerint folyamatos lehet. Maximális összeg egyházkerületi szinten 6-800 millió forint.

2. A kárpótlással rendelkező egyházközségek a részükre megállapított kárpótlási összeget megkaphatják egy összegben, amennyiben az egyeztető bizottságnál a kifizetés üte-

mezése még nem történt meg. Feltétlenül név szerinti presbiteri határozat szükséges, amely nyilatkozatával engedélyezi az egyházkerület javára a kárpótlás összegét és annak valorizációját. A valorizáció a kamat fedezete.

2/b. A tanács elfogadja a Gazdasági Bizottság javaslatát, hogy a továbbiakban a gépkocsi keretbiztosításba (casco és kötelező) azok a gépkocsik kerüljenek, amelyek a kerület vagy megye vagy egyházközség tulajdonában vannak, esetleg ahol lekipásztorok részéről adott kötelezvény van. A többi biztosítást július 1-től az egyházkerület felmondja.

3. 2003. július 1-től az eddigi Ráday Kollégium elnevezés helyett a Dunamelléki Református Egyházkerület Székháza néven működik tovább a Bp. IX., Ráday u. 28. sz. alatt található református intézménygyűttes. A portaszolgálat a már meglévő szerződés miatt 2003. július 31-vel kerül vissza hozzánk.

4. Az egyházkerület egyetemi lelkészi állást alapít a Budapesti Egyetemi Gyülekezet lelkészi szolgálatainak ellátására. A lelkész javadalma havi bruttó 100.000.– forint kp., és a DREK Székházának internátusában lévő földszinti 2. számú kétszobás, összkomfortos szolgálati lakás és annak rezsiköltsége.

5. A DMREK Tanács az Egyházkerület költségvetését az alábbiak szerint módosítja: rendkívüli bevételként érkezett 41 M Ft, azaz negyvenegymillió forinttal megemeli a bevételi oldalt a külföldi segély rovatban beruházási támogatásként, melyet az alábbiak szerint oszt fel:
Pécs-Hird 5 M Ft, azaz ötmillió forint
Pécs-Pellérd 3 M Ft, azaz hárommillió forint
Missziói egyházközségek templomai, gyülekezeti központjai építésének befejezésére, illetve az építkezések elkezdésére.

- A pécsi iskola hitel visszafizetésére 5 M Ft, azaz ötmillió forint
 - A káposztásmegyeri templom építésére 13 M Ft, azaz tizenhárommillió forint
 - A svábhegyi templom építésére 7 M Ft, azaz hétmillió forint
 - A nagykátai templom építésére 8 M Ft, azaz nyolcmillió forint
- összesen 41 M Ft, azaz negyvenegymillió forint.

6. A még fel nem osztott missziói alapból a Vértessaljai Egyházmegye Timótheus háza és az Immánuel otthon missziói céljaira 500.000.– Ft azaz ötszázezer forintos támogatást nyújt a kerület.

7. Az általános tartalékból a Baranyai Levéltárban XV. századi graduale lapok restaurálására 300.000 Ft, azaz háromszázezer forint összeget nyújt a kerület.

8. Az Intervenció Alapból a KGRE számára 20 M Ft, azaz húszmillió forint önerőt biztosítunk, hogy az OM -től beruházási támogatást kaphasson 105 M Ft értékben. Ennek fejében a KGRE kötelezettséget vállal arra, hogy a Székházban levő Internátus felújítására támogatást biz-

tosít, amely az általunk biztosított önerő (20 M Ft) és az OM-től kapott beruházási támogatásból 30 M Ft, azaz összesen 50 M Ft, azaz ötvenmillió forint.

A tanács az Intervenció Alapból a Tábita Diakónusképzőnek állami fejkvóta visszafizetése 10 M Ft, azaz tízmillió forint összeget hagy jóvá.

A Ráday Kollégium szanálásával kapcsolatos kifizetetlen számlák rendezésére 6 M Ft, azaz hatmillió forint összeget hagy jóvá az Intervenció Alapból.

A Tábita Diakónusképző Intézet internátusi részének felújítására 5 M Ft, azaz ötmillió forintot biztosítunk, ugyancsak az intervenció alapból.

10. A Tábita Diakónusképző Intézet működése

A Tábita Diakónusképző Intézetet a Nagykőrösi Tanítóképző Főiskola átveszi szakkollégium illetve levelező képzés céljára. A tanács felhatalmazza az elnökséget, hogy a Tábita Alapítvánnyal kössön szerződést a működtetésről.

12. Egyéb ügyek

I. A tanácsülés jóváhagyta, hogy Csákány Tamás beosztott lelkész tábori lelkészi szolgálatot töltsön be.

II. Kókai Nagy Viktor arra vonatkozó kérését, hogy vegyük lelkészi állományba, a tanács azzal a feltétellel hagyta jóvá, hogy a kérelmet az eddigi szolgálata alapján illetékes hatályosítsassa.

IV. A tanács névszerinti szavazással hozzájárult, hogy a Baár-Madas Gimnázium kb. 5,2 M Ft a forgalmi értékű tahi ingatlanát eladja a kerületnek, amelynek vételárát az Intervenció Alapból finanszírozzuk.

V. A Délpesti Egyházmegye közgyűlése döntése nyomán a Gyál – Felsőpakonyi társ egyházközség kettéválik, Gyál Református Egyházközség és Felsőpakonyi Missziói Egyházközség néven.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2003. június 23.

TOLNA

ESPERES: Szemerei László

SZÜLETETT:

1. Bocskorás Barnabás
anyja: Bocskorás Enikő
apja: Bocskorás Bertalan
szolgálati hely: *Nagydorog*
2. Simon Márk
anyja: Hatvani Henrietta Aranka
apja: Simon István
szolgálati hely: *Dunaföldvár*

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT (Parókuslelkészek):

• Lemle Zoltán – Bonyhád

ÉSZAKPEST

ESPERES: Fónagy Miklós

ELHUNYT:

† Ónodi Szabó Lajos – Tök – Zsámbék

BARANYA

ESPERES: Peterdi Dániel

ELHUNYT:

† Achs Károly volt mezőtúri lp.

SZÜLETETT:

1. Szilágyi Noémi
anyja: Szilágyiné Szemők Andrea
apja: Szilágyi Ferenc
szolgálati hely: *Vajszló*

2. Mácsodi Ferenc
 anyja: Milotta Krisztina
 apja: Mácsodi Ferenc
szolgálati hely: Pécsi Református Kollégium

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

(Parókuslelkészek):

- Kiss László – Komló
- Tönkő Levente – volt: Sopron (egyetemi lelkész)
 – Siklós-Máriagyúd

DÉLPEST

ESPERES: Komlósi Péter

ELHUNYT:

† Kánai Ilona ócsai bo. lelkész augusztus 26-án
 65 éves korában (közlekedési baleset)

SZÜLETETT:

1. Vladár Katinka
 anyja: Szabó Éva
 apja: Vladár István
szolgálati hely: Monor – Kistemplom
2. Faragó Emese
 anyja: Sárdy Emőke
 apja: Faragó Csaba
szolgálati hely: Dunaharaszti

HÁZASSÁGOT KÖTÖTT:

Andrási Károly és Tóth Franciska Ilona
szolgálati hely: Kiskunlacháza

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

(Parókuslelkészek):

- Sárfány Zoltán – Bugyi, június 10-től
- Uherkovichné Perge Tímea – Albertirsa-Ceglédbercel
 augusztus 19-től
- Andor László makádi lelkipásztor nyugalomba vonul
 szeptember 1-vel
- Pap Ferenc – beosztott lelkész Nagykovács-Felszeg
 (korábban s.lelkész)
- Vízkelety Márta – beosztott lelkész Tószeg-Tiszavárkony
 (korábban s.lelkész)
- Pál Tamásné Kiss Márta – s.lelkész Szolmokon, július
 1-től
- Stift János – segédlelkész Ráckeven szeptember 1-től
- Szabó Zoltán József – kisegítő segédlelkész
 Cegléd-Felszegről Dunántúlra augusztus 15-től
- Csenki András – kisegítő segédlelkész Tököl-Halásztelekre
 Ráckevéről szeptember 1-től
- Nyugalomba vonult: Ágai Erzsébet
szolgálati hely: Albertirsa – Ceglédbercel

BUDAPEST – ÉSZAK

ESPERES: Simonfi Sándor

HÁZASSÁGOT KÖTÖTT:

Somogyi László és Gyüre Mária
szolgálati hely: Bp. – Óbuda

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

(Parókuslelkészek):

- Szabó Lajos és felesége Zimányi Noémi – Bp.-Rákosliget
- Tófalvi Éva – kórházlelkészi kirendelést kapott
- Ágoston Csaba – Bp.-Rákospalota-Óváros aug. 15-től
- Szabó Zoltán – Bp.-Zuglóból rendelkezési állományba
- Szilasi Viktória – Bp.-Cimbalom utcából hitoktató lelkész a
 Lónyai Gimnáziumban szept.1-től
- Ulakcsai Zoltán -Bp.-Rákospalota-Óvárosból a Tázlári
 missziói egyházköztségbe aug. 15-től

BUDAPEST – DÉL

ESPERES: Takaró Tamás

ELHUNYT:

† dr. Nyíri Sándor – Budapest – Wekerle telep

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

(Parókuslelkészek):

- Erdei László – kórházlelkészi kirendelést kapott

BÁCS-KISKUNSÁG

ESPERES: Szabó Gábor

SZÜLETETT:

1. Makay Bendegúz
 anyja: Burkus Erika
 apja: Makay László
szolgálati hely: Kecskemét
2. Varga Emma
 anyja: Szatmári Judit
 apja: Varga Nándor
szolgálati hely: Kecskemét

VÉRTESSÁG

ESPERES: Szabó Péter

ELHUNYT:

† Máthé Sándor – Ercsi

HÁZASSÁGOT KÖTÖTT:

Fekete Éva Katalin sukorói lelkipásztor és Horváth Gábor

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

(Parókuslelkészek):

- Pápai Szabó György – Velence
- Oláh László – Alcsútról Gárdonyba
- Kovács Gyöngyi – rendelkezési állomány
- Pálóczi Károly – Mányról Medinára (Tolna m.) június 1-vel
- Szabó Ferenc segédlelkész – Mány, (felügyelő lelkész:
 Turbucz Péter, Csabdi)
- Horváth Gáborné Fekete Éva – Sukoró
- Tóth Sándor sárkeresztúri lelkipásztor nyugdíjba ment
 június 1-vel

A közeljövőben sorra kerülő fontosabb egyházkerületi események:

– „Európa és Magyarország II. Rákóczi Ferenc korában” címmel rendeznek konferenciát szeptember 24-26 között a Károli Gáspár Református Egyetem részvételével.

– A Dunamelléki Egyházkerület **vidékmissziós munkacsoportja és a Presbiteri Szövetség Bács-Kiskunsági területi szervezete** 2003. szeptember 26-27-én Kecskeméten, az Emmaus Házban tartja **4. konferenciáját**, amelynek címe: **MEGSZÓLÍTÁS** – „Hogyan szólítsuk meg azokat, akik reformátusnak vallották magukat és hová hívjuk őket?”

– A presbitereket képző alkalmak az őszi beálltával mind több egyházmegyében indulnak újra. Így az északi, a délpesti és a két budapesti egyházmegyében indult vagy indul újra a **presbiterképzés**.

– Szeptember 27-én Palotabozsokon **templomszentelési** istentisztelet lesz.

– Szeptember 27-28-án Pécsen rendezik meg az **ORTE országos konferenciáját**.

– Szeptember 27-én ünnepi istentisztelet keretében iktatják be **Szabó Lajos** lelképásztort a Budapest-Rákosligeti Egyházközségbe.

– **Esperes-gondnoki értekezlet**, valamint Egyházkerületi Tanácsülés lesz Kecskeméten október 1-én.

– Október 12-én a Rákospalota-Újvárosi Egyházközség templom építésének **70. évfordulója** hálaadó istentiszteletet tartanak.

– Az **Országos Protestáns Napokat** október 17. és 31. között rendezik meg. Ennek keretében kerül sor a **Protestáns Kulturális Estre** október 26-án 17.00 órakor a Budapest – Kongresszusi Központban, valamint az **Országos Reformációi Emlékünnepélyre** október 31-én 18.00 órakor a Deák téri evangélikus templomban (ígét hirdet B.Szabó István püspök). A hét részletes programját a Reformátusok Lapja közli.

– Országos **teológus találkozót** tartanak Kecskeméten október 17. és 19. között.

– Egyházkerületi **lelkésznék konferenciáját** tartják október 18-án szombaton a Budahegyvidéki Egyházközségben.

– Október 19-én a Kispest – Wekerle-telepi Egyházközség templomának **70 éves évfordulójáról** emlékezik meg.

– Gyülekezeti ház **alapkő-letételét** tartják október 25-én a Pestszentlőrinc-Erzsébet-Bélatelepi Egyházközségben.

– November 7-én **KIE jubileumi konferenciát** rendeznek.

– **Lelkészszentelés és közgyűlés** november 19-20. (ezen belül a lelkészszentelés 19-én szerdán 17.00 órakor lesz)

Ehhez kapcsolódó határidők: a bizottsági elnökök bizottságukat – belátásuk szerint egyszer vagy többször – szeptember 30-ig összehívják, a szakelőadói jelentéseket és határozatokat október 15-ig kell a püspöki hivatalba eljuttatni. A hivatal az alkotó tagoknak kiküldi a jelentéseket a közgyűlési meghívóval együtt november 5-ig.

– Ezúton is kérjük a kedves lelképásztor testvéreket, hogy az **adataikban** bekövetkező bármilyen **változást** (pl. szolgálati hely változása, házasságból adódó névváltozás, gyermekszületés stb.) tudassák az egyházmegyei hivatalokkal, amelyek jelentésükben tájékoztassák ezekről a püspöki hivatalt, mivel több hatóság, így a nyugdíjintézet is, csak a püspöki hivaltól fogadja el az adatokat.

– Mellékelten küldjük „A Dunamelléki Református Egyházkerület Szervezetéről és Működéséről” szóló szabályrendeletet.

Az elfogadott szabályrendeletek a következőkben is a „Közlemények” mellékleteként jelennek meg.

Javasoljuk, hogy ezeket tartsák összefűzve a lelkészi hivatalokban.

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK

a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
Budapest 1092, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-018

e-mail: ph@mredmek.mtav.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző

Szerkesztő: Szabó Gabriella püspöki titkár, Bölcsházi András lelkész

SZABÁLYRENDELET

A Dunamelléki Református Egyházkerület Szervezetéről és Működéséről

ELSŐ FEJEZET

Az egyházkerület szervezete és felépítése

1. §.

A Dunamelléki Református Egyházkerület az egyház alkotmányáról és kormányzatáról szóló – többször módosított – 1994. II. törvény (a továbbiakban: Alkotmány) 103. §-a alapján a Baranyai, Bács-Kiskunsági, Budapest-Déli, Budapest-Északi, Délpesti, Északpesti, Tolnai és Vértesaljai Egyházmegyéknek egyesülése az egyházi kormányzást és igazgatást szolgáló felsőbb hatóság létrehozása céljából. Az egyházkerület jogi személy.

Egyházkerületi közgyűlés

2. §.

- (1) Az Egyházkerületi Közgyűlés (a továbbiakban: Közgyűlés) alkotó tagjai az Alkotmány 119. §-ának (1) bekezdésében megjelölt személyek.
- (2) Minden Egyházmegyei Közgyűlés egyházmegeként kettő lelkészi és kettő világi tanácsost választ.
- (3) A közgyűlésre az egyházmegeék az alábbiak szerint választanak és küldenek képviselőket:
 - Baranyai 2 lelkészi és 2 világi
 - Bács-Kiskunsági 3 lelkészi és 3 világi
 - Budapest-déli 3 lelkészi és 3 világi
 - Budapest-északi 3 lelkészi és 3 világi
 - Délpesti 3 lelkészi és 3 világi
 - Északpesti 3 lelkészi és 3 világi
 - Tolnai 2 lelkészi és 2 világi
 - Vértesaljai 2 lelkészi és 2 világi

3. §.

A Közgyűlés tanácskozási rendjéről, felépítéséről és szervezetéről az Alkotmány 119-126. §-a, továbbá a jelen szabályrendelet negyedik fejezete rendelkezik

Egyházkerületi Tanács

4. §.

- (1) Az Alkotmány 127. §-ának (1)-(2) bekezdésében foglaltak alapján a Közgyűlés Egyházkerületi Tanácsot (a továbbiakban: Tanács) alakít.
- (2) Az Egyházkerületi Tanács az Egyházkerület Elnökségén és főjegyzőjén és az egyházmegeék elnökségén kívül egyházmegeék által megválasztott egyházkerületi lelkészi és világi tanácsosokból áll. Az Egyházkerületi Közgyűlés taggá választja a kerület területén működő Hittudományi Egyetem (Hittudományi Kar) egy tanár képviselőjét és az iskolák egy pedagógus képviselőjét, akiket az Alkotmány 127. §. (2) bekezdése alapján kell választani.
- (3) Az Egyházkerületi Tanács hatáskörét és illetékességét az Alkotmány 127. §. (3)-(6) bekezdése határozza meg.
- (4) Az Egyházkerületi Tanács választott tagjainak (egyházkerületi tanácsosoknak) a tanácsülésen a részvétel kötelező. Előzetes kimentésnek alapos indokkal helye van, a kimentést az Egyházkerületi Tanács megvizsgálja és annak elfogadásáról dönt. Az az egyházkerületi tanácsos, aki egy választási időszakban a Tanács üléséről három alkalommal kimentés nélkül hiányzik, tisztségéről lemondottnak tekintendő. A lemondás tényét a Tanács állapítja meg, egyben a Közgyűlés következő ülésén indítványozza új tag megválasztását.

MÁSODIK FEJEZET

Az Egyházkerület tisztségviselői, alkalmazottai

5. §.

- (1) A püspöki titkár a püspök javaslata alapján – okleveles lelkészek közül – az egyházkerületi közgyűlés által megválasztott lelkész, akit egyházkerületi (fő) tanácsosi címmel is fel lehet ruházni.
- (2) Az egyházkerület intézeti lelkésze, akire az intézeti lelkészre vonatkozó jogszabályok alkalmazandók.
- (3) Díjlevelét az egyházkerületi közgyűlés állapítja meg és illetményét az egyházkerület pénztára folyósítja.
- (4) Az állás elfoglalásakor a közgyűlés előtt esküt tesz.

6. §.

- (1) A püspöki titkár segítséget nyújt a püspöknek az egyházi törvényekben és az egyházkerületi szabályrendeletekben meghatározott feladatainak teljesítésében.
- (2) A püspöki hivatal vezetője. Munkáját közvetlenül a püspök, vagy törvényes helyettese felügyelete és irányítása alatt, utasításai szerint végzi.
- (3) Felelős a püspöki hivatal iratainak előírás szerinti kezeléséért, ezen belül iktatásáért, irattározásáért, továbbá öt év elteltével az iratoknak az Egyházkerületi Levéltár részére történő átadásáért.

7. §.

- (1) A gyűjtéményi igazgató feladata az egyházkerületi gyűjtémény vezetése az egyházkerület területén lévő egyházi gyűjtémények felett felügyelet gyakorlása, hogy az abban elhelyezettek a jó gazda gondosságával kerüljenek elhelyezésre és őrzésre.
- (2) A közgyűlés előtt esküt tesz. Évente egyszer beszámol a közgyűlésnek.

8. §.

- (1) Az iskolaügyi szervezet vezetőjét a közgyűlés elnöksége, vagy legalább 2 közgyűlési tag javaslatára a közgyűlés választja.
- (2) Részletes feladatait a Magyarországi Református Egyház közoktatásáról szóló 1995. évi I. tv. határozza meg.
- (3) A közgyűlés előtt esküt tesz és tanácskozási joggal részt vesz a kerületi közgyűlésen.

9. §.

- (1) A püspöki külügyi titkárt az Egyházkerületi Elnökség alkalmazza.
- (2) Feladata a püspök és az egyházkerület külkapcsolatainak szervezése és koordinálása.
- (3) Munkaszerződését az Elnökséggel köti.
- (4) A közgyűlés előtt esküt tesz és tanácskozási joggal részt vesz a kerületi közgyűlésen.

HARMADIK FEJEZET

Egyházkerületi bizottságok, elnökök, referensek

10. §.

- (1) A Dunamelléki Egyházkerület közgyűlése az Alkotmány felhatalmazása alapján Egyházkerületi Bizottságokat hoz létre, bizottsági elnököket és referenseket választ.
- (2) Az Egyházkerületi közgyűlés a következő bizottságokat alakítja meg:
 1. missziói bizottság – négy lelkészi, négy világi képviselő

selővel, albizottságként 4 fővel ifjúsági albizottságot alakít

2. tanulmányi bizottság – négy lelkészi, négy világi képviselővel,
 3. iskolaügyi bizottság – négy lelkészi, négy világi képviselővel,
 4. diakóniai bizottság – négy lelkészi, négy világi képviselővel,
 5. gyűjteményi bizottság – négy lelkészi, négy világi képviselővel,
 6. gazdasági bizottság – hat lelkészi három világi képviselővel, az Építési Ügyek és Gyülekezeti Házak Szakcsoportja albizottsága három világi képviselővel működik
 7. számvizsgáló bizottság – két lelkészi, hat világi képviselővel továbbá öt lelkészi és három világi póttaggal
 8. jogi és közigazgatási bizottság – hat lelkészi és hat világi képviselővel,
 9. katechetikai bizottság – négy lelkészi, négy világi képviselővel,
 10. média és informatikai bizottság – négy lelkészi, négy világi képviselővel,
 11. rendkívüli ügyek intézésére szükség esetén az Egyházkerületi közgyűlés „ad hoc” bizottságot hoz létre.
- (3) A bizottságok ügyrendjét a tagok maguk határozzák meg.
- (4) Az Egyházkerületi Közgyűlés az egyházi ének és zene ügyek koordinálására, rendszerezésére ének- és zeneügyi valamint orgonaügyi szakreferenst választ.

11. §.

Az Egyházkerületi Közgyűlés a fenti bizottságok vezetésére a tagokon kívül egyházkerületi bizottsági elnököket választ. A megválasztott elnökök a közgyűlés előtt esküt tesznek és a közgyűlés előtt évente beszámolni kötelesek.

12. §.

Az egyházkerületi bizottságok tagjait, elnökeit és szakreferenseit az Egyházkerület Elnökségének javaslata alapján az Egyházkerületi Közgyűlés választja.

13. §.

A bizottságokat szükség szerint a kerületi elnökség, vagy a bizottsági elnök hívja össze. Üléseiket a kerületi elnökség valamelyik tagja vagy a bizottság elnöke vezeti. Határozataikat szótöbbséggel hozzák, szavazategyenlőség esetén a bizottsági elnök szavazata dönt.

14. §.

A bizottságok tagjainak és elnökeinek, továbbá a szakreferenseknek a munkában való részvétele kötelező. Előzetes kimentésnek alapos indokkal helye van, a kimentést az illetékes bizottságnak el kell fogadni. Az a bizottsági tag, elnök illetve szakreferens, aki egy választási időszakban a bizottság üléséről három alkalommal kimentés nélkül hiányzik, tisztességéről lemondottnak tekintendő. A lemondás tényét a bizottság állapítja meg, egyben a Közgyűlés következő ülésén indítványozza új tag megválasztását.

NEGYEDIK FEJEZET

Az egyházkerületi közgyűlés tanácskozási rendje

Általános szabályok

15. §.

- (1) Az egyházkerületi közgyűlés tanácskozási szabályzatának célja, hogy biztosítsa az egyházkerületi közgyűlés rendeletalkotási, működési és intézkedési rendjét.
- (2) Az egyházkerületi közgyűlés alkotótagei [Alkotmány. 119. §. (1)] tevékenységüket Isten dicsőségére, a Magyarországi Református Egyház Alkotmányának és jogszabá-

lyainak, valamint esküjük, hitük és lelkiismeretük parancsának megfelelően végzik. Az alkotótagek tevékenységükre nézve nem utasíthatók.

- (3) Az alkotótage joga és kötelessége, hogy kezdeményezően részt vegyen az egyházkerületi közgyűlés munkájában, elősegítse annak eredményes működését. Kötelessége részt venni az egyházkerületi közgyűlés ülésein, továbbá annak a bizottságnak az ülésein, amelynek tagja.

16. §.

Az egyházkerületi közgyűlés szükség szerint – de évente legalább egyszer – ülést tart.

17. §.

- (1) Az egyházkerület elnöksége az egyházkerületi közgyűlés üléseit bármikor összehívhatja.
- (2) Az egyházkerület elnöksége köteles az egyházkerületi közgyűlést összehívni 60 napon belüli időpontra az egyházkerületi tanács határozata alapján, vagy 25 alkotótage írásbeli indítványára. Az indítványnak tartalmaznia kell az összehívás célját és indokát.

18. §.

- (1) Az egyházkerületi közgyűlés ülésére szóló meghívót az ülésnap előtt legalább 15 nappal a főbb tárgysorozati pontok megjelölésével és az indítványok beadási határidejének közlésével kell az alkotótageknak megküldeni.
- (2) Az írásos tárgyalási anyagokat az ülésnap előtt legalább 5 nappal kell az egyházkerületi közgyűlési tagok részére megküldeni. A tárgyalási anyag elektronikus úton is megküldhető az alkotótage írásbeli hozzájárulása esetén, amely hozzájárulás visszavonásig érvényes.

19. §.

- (1) Az egyházkerületi közgyűlés ülései bibliaolvasással és imádkozással kezdődnek és imádkozással fejeződnek be.
- (2) Az ülésnap kezdetén a jegyző számba veszi a megjelenteket, és az eredményről jelentést tesz a közgyűlésnek.
- (3) A gyűlésre később érkező vagy lezárása előtt eltávozó alkotótage köteles ezt a jegyzőnek bejelenteni. E kötelezettségét elmulasztó alkotótage az Alkotmány 123. §. (2) bekezdése vonatkozásában igazolás nélküli elmaradónak minősül.

20. §.

- (1) Az egyházkerületi közgyűlés ülései nyilvánosak. Az Elnökség vagy 20 alkotótage indítványára zárt ülést kell tartani.
- (2) Az egyházkerületi közgyűlés határozatképes, ha az alkotótagejainak több mint fele jelen van. Az egyházkerületi közgyűlés határozatait a jelenlévők szavazatának egyszerű többségével hozza. Szavazategyenlőség esetén választásnál sorshúzás, minden más nyilvános határozathozatalnál a tárgyalást vezető elnök szavazata dönt.

A tanácskozás szabályai

21. §.

- (1) Beadvánnyal élhet az egyházkerületi közgyűléshez a Dunamelléki Református Egyházkerület minden teljes jogú egyháztagja, egyházközsége, egyházmegyéje, valamint intézménye.
- (2) Határozati javaslatot bizottság vagy önálló indítványként bármely alkotótage terjeszthet elő.

22. §.

- (1) Az egyházkerületi közgyűléshez határidőn belül benyújtott beadványokat a következő közgyűlésen tárgyalni kell. A beadványokat és indítványokat az Elnökség megvizsgálja és az illetékes bizottság(ok)nak vagy az Egyházkerületi Tanácsnak kiadja.

- (2) Az egyházkerületi közgyűlés ülésein kizárólag olyan ügyek tárgyalhatók, amelyeket az egyházkerületi közgyűlés illetékes bizottsága vagy az Egyházkerületi Tanács előzetesen megtárgyalt és véleményezett.
- (3) Az Elnökség a véleményezett beadványt, határozati javaslatot, indítványt változtatás nélkül köteles az egyházkerületi közgyűlés elé terjeszteni. Amennyiben az Elnökségnek más véleménye van, azt külön előterjesztheti.

23. §.

- (1) Az egyházkerületi közgyűlés ülésének napirendjére az egyházkerületi közgyűlés Elnöksége tesz javaslatot. Az egyházkerületi közgyűlés az előterjesztés alapján vita nélkül határoz a napirendi pontokról és sorrendjéről.
- (2) Az Elnökség a 22. § (2) bekezdésekben foglaltak mellőzésével is javasolhatja indítvány napirendre tűzését (sürgősségi indítvány), de minden esetben indokolnia kell az ügy halaszthatatlan voltát, valamint azt, hogy milyen körülmények akadályozták meg a szabályos eljárást.
- (3) A sürgősségi indítvány napirendre tűzéséről a közgyűlés vita nélkül dönt. Ha a sürgősségi indítványt a közgyűlés nem tűzi napirendre, akkor a következő közgyűlésen – ha a törvény megengedi, az egyházkerületi tanácsülésen – tárgyalni kell.

24. §.

- (1) A határidőn belül beadott beadványt, határozati javaslatot, indítványt az ülés előtt az illetékes bizottság vagy az Egyházkerületi Tanács megtárgyalja, és az előadó az indítványt, valamint a vele kapcsolatos állásfoglalást a közgyűlésen előterjeszti.
- (2) A tárgyalás során élőszóval előterjesztett módosításokat, kiegészítéseket a szavazás előtt írásba kell foglalni, alá kell írni és a jegyzőkönyvhöz csatolni.
- (3) A szavazás előtt a napirendi pont előadóját megilleti a zárszó joga.

25. §.

- (1) Az alkotótagok számára kijelölt helyen kizárólag szavazati joggal rendelkezők ülhetnek.
- (2) A hozzászólások a jelentkezések sorrendjében történnek, legfeljebb 5 percben.
- (3) Vita közben ismételt felszólalást – legfeljebb 2 percben – az elnök engedélyezhet. A napirendi pont előadója a tárgyalás során bármikor felszólalhat.
- (4) A tanácskozási joggal résztvevők az alkotótagok felszólalását követően kaphatnak szót, legfeljebb 2 percben.

26. §.

Az alkotótagoknak soron kívül 2 percre szót kell adni:

- a) ügyrendi kérdésben, amelyről az egyházkerületi közgyűlés vita nélkül határoz,
b) személyes megtámadtatás esetén,
c) szavai félreértésének helyreigazítására.

27. §.

- (1) Az elnök figyelmezteti azt, aki eltér a tárgytól, az időkeletet túllépi vagy az egyházkerületi közgyűléshez méltatlan magatartást tanúsít.
- (2) Az elnök megvonhatja a szót attól, aki ismételt figyelmeztetés után sem tér a tárgyra vagy a kifogásolt magatartáson nem változtat. Az elnök ezen intézkedése ellen az érintett az egyházkerületi közgyűléshez fordulhat, amely vita nélkül határoz. Akitől a szót megvonták, ugyanazon az ülésnapon, ugyanabban az ügyben nem szólalhat fel.
- (3) Az elnök ismételt rendzavarás esetén felhívja a rendbontót az ülésterem elhagyására. A tanácskozást lehetetlené tevő rendzavarás miatt az ülést határozott időre félbeszakíthatja, illetve az ülésnapot bezárhatja.

28. §.

Az elnök a vitát lezárja, ha az előterjesztéshez több felszólaló nem jelentkezik.

A határozathozatal

29. §.

- (1) Határozathozatal során először a módosító javaslatokról kell dönteni. Ezt követően kell szavazni a javaslat egészéről.
- (2) A napirendről való levételt vagy bizottsághoz történő utasítást tartalmazó indítványról az érdemi döntés előtt kell szavazni.
- (3) Szavazáskor beszédet tartani, szavazatot indokolni nem szabad.

30. §.

Az ülésnapon számba vett alkotótag minden szavazás alkalmával köteles az ülésteremben tartózkodni és a szavazáson állásfoglalását „igen”, „nem” vagy „tartózkodom” nyilatkozással kifejezni. A szavazatokat a jegyzők veszik számba és a szavazás eredményét az elnök hirdeti ki.

31. §.

- (1) Érvényes a szavazás, ha azon az alkotó tagok határozatképes számban [Alkotmány 121. §. (2)] részt vettek.
- (2) A határozati javaslat elfogadottnak tekintendő, ha a szavazásban részt vettek több mint fele „igen” szavazattal támogatta.
- (3) A szavazás során a levezető elnök bármely szavazatipusnál az eredményt „látható többség” kimondásával is megállapíthatja, ha az (1) és (2) bekezdésben foglaltak kétség nélkül teljesültek.
- (4) Szavazategyenlőség esetén választásnál sorshúzás dönt, minden egyéb esetben a tárgyalást vezető elnök szavazata dönt.

32. §.

- (1) Az egyházkerületi közgyűlés általában nyílt szavazással határoz, amely kézfelemeléssel vagy felállással történik.
- (2) Legalább 20 alkotótag kérésére (személyi kérdéseket kivéve) minden esetben név szerinti szavazást kell elrendelni. Ez esetben a jegyző ABC sorrendben felolvassa az alkotótagok névsorát. A tagok felállva: „igen”, „nem” vagy „tartózkodom” nyilatkozással szavaznak. A szavazatok öszszeszámlálása után a jegyző a szavazás eredményét jelenti az Elnökségnek. A szavazás eredményét az elnök hirdeti ki.
- (3) Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

33. §.

- (1) Titkos szavazást kell elrendelni minden személyi kérdésben, valamint, ha legalább 20 alkotótag kéri.
- (2) Titkos szavazás esetén a jegyzők szavazatszámoló bizottságként járnak el.
- (3) A szavazás lebélyegzett szavazólapon, urnába dobással történik.
- (4) A szavazatokat az ülésteremben kell megszámlálni.
- (5) A szavazásról külön jegyzőkönyvet kell készíteni, amelyet a jegyzők írnak alá.

A jegyzőkönyv

34. §.

- (1) Az egyházkerületi közgyűlés ülésein elhangzottokról hangfelvételt kell készíteni. Ezt archiválni kell.
- (2) A jegyzőkönyv mellékletei: a tárgyalat irat, az ismertetett irat, a módosító javaslatok 24§(2) bekezdés szerint írásban beterjesztett és aláírt szövege, az egyszerű szavazások eredménye a név szerinti szavazás névsora és eredménye, a titkos szavazás külön jegyzőkönyve.

- (3) A hangfelvétel alapján a határozatokat tartalmazó tartalmi jegyzőkönyvet kell készíteni. Az ülés jegyzőkönyvét két olyan alkotó tag hitelesíti, akiket az egyházkerületi közgyűlés Elnökségének javaslatára az egyházkerületi közgyűlés választ meg az ülés megnyitásakor.

35. §.

- (1) A jegyzőkönyvet a tanácskozást követő 15 napon belül el kell készíteni, és a hitelesítésnek az ezt követő 8 napon belül meg kell történnie.
- (2) A jegyzőkönyvek elkészítéséről, hitelesítéséről és közzétételéről a püspöki titkár köteles gondoskodni.
- (3) Szabályrendelet, egyházkerületi közgyűlési határozat vagy intézkedés közzététele kizárólag hiteles jegyzőkönyv alapján történhet.
- (4) Az egyházkerületi közgyűlési ülések jegyzőkönyvét – a 20.§ (1) bekezdése szerinti zárt ülések jegyzőkönyvei kivételével – kinyomtatva hozzáférhetővé kell tenni a Püspöki Hivatalban.
- (5) Az alkotótág az egyházkerületi közgyűlés ülésének megnyitásakor kérheti az előző egyházkerületi közgyűlés jegyzőkönyvének kiigazítását.
- (6) A jegyzőkönyvekről másolatot készíthet bármely egyház-megye elnöksége.
- (7) A jogosultak számára a jegyzőkönyveket – kérésre – elektronikus formában is rendelkezésre kell bocsátani.

36. §.

Az egyházkerületi közgyűlés határozatait a Dunamelléki Református Közlöny című hivatalos lapban kell megjelentetni.

37. §.

Az alkotótág köteles a tanácskozási szabályzatot és ügyrendet maradéktalanul megtartani, és elősegíteni annak megtartását.

38. §.

Az alkotótág köteles szolgálati titokként kezelni a zárt üléseken elhangzottakat.

Speciális szabályok

39. §.

- (1) Az egyházkerületi tanács működése során jelen szabályzatban foglaltakat értelemszerűen alkalmazni köteles az alábbi eltérésekkel:
- (2) A 22.§ (2) bekezdésében meghatározott eljárás alkalmazása során a bizottságok feladatkörét az egyházkerületi Elnökség felkérésére az illetékes bizottság elnöke, vagy az egyházkerületi Elnökség is betöltheti.
- (3) A 25.-27. §-okban foglaltakkal ellentétben a tárgyalást vezető elnök az alkotó tagoknak többször és hosszabb időtartamra is szót adhat, de a tanács működőképességére tekintettel kell lennie.

ÖTÖDIK FEJEZET

Vegyes és záró rendelkezések

40. §.

- (1) Minden kebelbeli egyházmegye közgyűléséről, teljes bekötött jegyzőkönyvet küld az Egyházkerületnek a közgyűlést követő 30 napon belül.
- (2) Az egyházmegyei szakbizottságok, illetve a szakelőadók jelentéseit minden egyházmegye közgyűlését követő 30 napon belül a hozzákapcsolódó határozatokkal meg kell, hogy küldje az Egyházkerület Püspöki Hivatalának, amely azokat köteles továbbítani az egyházkerületi szakbizottság előadójának.

41. §.

Jelen Szabályrendelet 4.§ (2) bekezdése külön közgyűlési határozattal akkor lép hatályba, ha a MRE Zsinata az Alkotmány 127 §-át egyértelmű módon értelmezhetővé teszi.

42. §.

- (1) A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a 2003. május 12.-i közgyűlésén a Szabályrendeletet a Dunamelléki Református Egyházkerület Szervezetéről és Működéséről megtárgyalta és 6/2003 számú határozatával elfogadta.
- (2) A Szabályrendelet a Dunamelléki Református Közlönyben való megjelentetésével hatályba lép.
- (3) Egyidejűleg hatályukat veszítik a korábbi Szabályrendeletek a Dunamelléki Református Egyházkerület Szervezetéről és Működéséről.

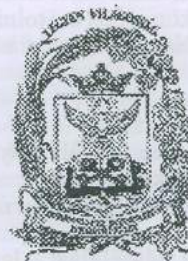
Budapest 2003. május 12.

dr. Nagy Sándor
főgondnok

Sípos Ete Álmos
jegyző

dr. B. Szabó István
püspök

dr. Harkai Ferenc
előadó

DUNAMELLÉK

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2003/II. szám

Egyedül Istené a dicsőség!

Főtiszteletű Dunamelléki Református Egyházkerület! Kedves Barátaim!

A fenti jelmondat szó szerint nincs sehol a Károli fordítású bibliában. Mégis erről szól az üdvtörténet, melynek mi valamennyien, akik halljuk, meghallottuk a Szentháromság Egy Igaz Isten hívását és megtartó üzenetét, érintettjei vagyunk.

Ez év márciusában egy akarattal testvéri szövetséget kötöttünk arra nézve, hogy 6 éven át, amíg ez a tisztújítási ciklus tart, együtt fogjuk szolgálni Isten és az Anyaszentegyház ügyét ebben az egyházkerületi testületben, hogy mire a rendelt idő véget ér, valamennyien és a ránk bízottak is, többek, gazdagabbak legyünk annál, mint amivel, ahogyan elkezdtük.

Mostanában készítjük az első csonka év mérlegét. A jól átlátható számszerű adatok mellett lesznek vitatható lelki-szellemi egyenlegek is, melyekben – nem kizárt – nemhogy a mértéket, de akár az előjelet is eltérően fogjuk megítélni. Bár a „felmentést” a beszámoltatáskor szolgatársak dolga is megadni, de a „jól vagyon jó és hű szolgám, sokra bízlak ezután ...” égi minősítést nem lehet sem megrendelni, sem kikövetelni sem pedig előidézni. Egyben

azonban bizonyosak lehetünk: Égi Bíránk egyenes, tisztességes, nem ismeri a kettős mércét, igazságos. Milyen jó, hogy ugyanakkor irgalmas és nagykegyelmű is!

Kívánom, hogy a DUNAMELLEK ne csak élethű, tartalmas dokumentuma legyen mindannak, ami velünk, közöttünk történt, megvalósult, amit felülről való ajándékol rögzíthettünk a megkezdett 6 év alatt, de legyen egy olyan történelmi távlatú bizonyítvánnyá is, mely arról szól, hogy 2003 és 2008. között volt egy negyed-országnyi református közösség, mely – miközben sohasem volt ellene a sajátos személyes kegyelmi ajándékok kibontakozásának – ama szent közösség félreérthetetlen jeleit is ékesen megmutatta, mely csak a Szentírás alapján, csak a Kegyelemből Hit által Krisztusban élők sajátja, mely miközben közösség egymással, közösség a Szentháromság Egy Igaz Istennel is, mely oknál fogva nem ideig – , hanem örökkévaló. Soli Deo Gloria! Ámen!

*Dr. Nagy Sándor
főgondnok*

ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS
BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁNUNK!

A homoszexualitásról

(TANULMÁNYI ANYAG, A KRE HITTUDOMÁNYI KARA
KARI TANÁCSÁNAK ÁLLÁSFOGLALÁSA)

Az újszövetségi szexualitika alapja az a házasságfelfogás, amely szerint a szexualitásnak a férfi és a nő kizárólagos életközösségében van a helye (Mk 10, 6-7.). Ennek egyetlen alternatívája van: az önmegtartóztatás.

Van lehetőség a szexuális eltérések helyreigazítására: a megbocsátás erejével elkezdett új életben, ahol az Isten rendelkezéseinek való engedelmség teremt rendet (Ján 8, 1. kk.).

A keresztyén kultúrkörben az utóbbi időben gyökeresen átalakult az általános felfogás a szexualitás és homoszexualitás megítélésében. Az egyház is megkérdőjelezte, ezért meg kell fogalmaznia, és ki kell nyilvánítania álláspontját. Sajnálatosnak tartjuk, hogy a homoszexualitás témájával külön kell foglalkozni. Ugyanilyen időszerű lenne az egyház Szentírásból nyert meggyőződésének hangoztatása a házasság tisztaságáról, a házastársi hűségről, valamint a családi élet egészséges rendjéről. A Szentírás tanítása szerint tesszünk a Szentlélek temploma (1 Kor 6,19). Elengedhetetlen, hogy a Magyarországi Református Egyház Zsinata mielőbb állásfoglalást adjon ki, amelyben a szexualitika minden területére kiterjedő tanítást fogalmaz meg egyházunk közössége számára, mivel a Szentírásban ezek a kérdések együtt és egyformán hangsúlyosak (1 Kor 6,9-10,19).

A református keresztyének véleménye a teljes Szentírásban adott kijelentésre kell, hogy támaszkodjon. Azt jelenti ez, hogy készek vagyunk vállalni a szembenállást a társadalom általános vélekedésével, ha az Isten Igéjéből más meggyőződésre jutottunk. Nem jelenti viszont, hogy a Biblia betűjéhez ragaszkodnánk, és ne keressünk azokat az isteni üzeneteket, amelyek a bibliai idők társadalmi-kulturális sajátosságaitól függetlenül is, minden korban és minden emberre nézve érvényesek.

1. A homoszexuális viselkedést a Biblia egyértelműen Isten rendje elleni vétkeknek nevezi, s egyetlen olyan helyet sem találunk a Szentírásban, ahol megengedő, vagy pozitív megítélés alá esne. A Szentírás a homoszexuális jelenséget nem biológiai, sem nem antropológiai, hanem etikai kérdésként kezeli, vagyis a homoszexuális magatartás megítélésében igazít utba. A nagyon szigorú ószövetségi tilalmak a kánaáni népek szokásaitól és kultuszi gyakorlatától való világos elhatárolódást szolgálják (3. Móz. 18. 22; 20, 13). A halálos ítélet megdöbbenő erővel fejezi ki, hogy az ilyen cselekedetek pusztuláshoz vezetnek. Magát az életet teszi kockára az, aki az Isten rendelkezéseitől eltérő életmódot folytat.

Az Újszövetségben a kultuszhoz kapcsolódó ószövetségi törvények érvénye viszonylagossá válik. Többé nem a kultikus tisztaság a fő kérdés, hanem az, hogy az Isten és az ember kapcsolatából mi következik az embernek önmagához (ez esetben a saját testéhez, testiségéhez) és az embertársaihoz való viszonyára nézve. A homoszexuális viselkedés tilalmát Pál olyan szabálynak tartja, ami az Istenhez tartozás természetes következménye. Az ilyen viselkedés az istentelenség egyik tünete (Róm 1, 24. kk.). Az Istentől elfordult ember nemcsak az Isten országa jó rendjéből és áldásaiból rekeszti ki magát, hanem a teremtési adottságokból fakadó életrendet is felrúgja és kaotikus állapotokat hoz létre magában és maga körül. Istentelenségének közvetlen büntetése ebben áll.

A mások és önmagunk iránti felelőtlenségre épülő, s ezért ártó és önpusztító életvitel nem egyeztethető össze Isten országával. Azok tehát, akik tudatosan ilyen életet folytatnak, nem találhatják helyüket az Isten uralmát és

akarátát komolyan vevő emberek körében. (1 Kor. 6.9. kk.; 1 Tim. 1, 8. kk.). Az újszövetségi levelek azért foglalkoznak ezzel a témával, mert az első gyülekezetek tagjai között vélhetőleg voltak néhányan, akik ilyen előélet után lettek keresztyénekké. Ezzel magyarázható az is, hogy a Bibliában a homoszexualitásnak csak azok a formái kerülnek szóba, amelyek a görög-római kultúrkörben honosak voltak. Az őskeresztyénség, amint a zsidóság is, semmilyen formában nem találta elfogadhatónak az akkori világban többnyire természetesnek vett és gyakran előforduló homoszexuális megnyilvánulásokat. Ugyanakkor különös figyelmet sem szentel nekik, hanem egy sorba állítja őket más olyan bűnökkel, amelyekről a keresztyén embernek mindenképpen tartózkodnia kell.

2. A homoszexuális viselkedés etikai megítélésénél nem lehet biológiai vagy pszichológiai adottságokra hivatkozni. Ezek a tényezők a hajlam kialakulásáért tehető felelőssé, így az érintett személynek nem róható fel, hogy miért érez vonzalmat az azonos neműek iránt és miért nem tapasztalja ugyanezt az ellenkező nemmel kapcsolatban. Az etikai megközelítésnek figyelembe kell vennie az adottságokat, de nem indulhat ki belőlük.

Embervoltunk egyik sajátossága, hogy a viselkedésünk meghatározói sohasem csak adottságok, hanem mindig célképzetek is, ezért emberi etosz semmiképpen nem származhat biológiai és/vagy pszichikus diszpozíciók normákká avatásából.

A homofil hajlam és a homoszexuális aktivitás között etikai szempontból feltétlenül különbséget kell tennünk. A homoszexuális aktivitás akarati döntés következménye, tehát az egyén felelősségének körébe tartozik. Egyéb hajlamok mellett, mint amilyen pl. az érvényesülési törekvés (agresszív megnyilvánulásokkal, bosszúvágygal, stb.), a szexualitás is etikai szabályozásra szorul az ember életében. A szabályozás pedig minden esetben a hajlamok és vágyak szabad kielégését korlátozza, néha meg is tiltja.

Amennyiben a Szentírás intelmeit komolyan vesszük, úgy a homoszexualitás esetében az egyetlen etikus megoldásnak a homoerotikus vágyak kielégítéséről való lemondás tűnik. A társadalmi együttélés más vonatkozásokban is megkíván hasonló lemondásokat tőlünk, a keresztyén életben olyan áldozatokra is sor kerül, amelyekre hit nélkül sohasem lennének képesek. De vállaljuk, mert mások életét és üdvösségét szolgáljuk vele. A "terhet könnyűnek", az "igát gyönyörűségnek" (Mt. 11, 28. kk.) érezzük közben, mert a hordozása abból a megajándékozottságból következik, amiben Isten részesíti az övéit.

3. Az egyházaknak éppolyan missziói küldetése van a homoszexuálisokhoz, mint minden más Istentől elidegenedett emberhez, és lelkipásztori segítséggel tartozik nekik a Krisztus követésében való meglankadásai és botlátsai idején. Közben nem keltheti azt a látszatot, mintha a homoszexuális életvezetés az Isten akarátával (pl. a kegyelemre, az adottságszerű előfordulásra, vagy az embertársi szeretetre hivatkozva) a legkevésbé is összeegyeztethető lenne.

Ezért az egyház a Biblia alapján nem helyeselheti a homoszexuális kapcsolat megáldását, a homoszexuális párok házasságkötését, gyermekvállalását, homoszexuális életet folytató, vagy azt propagáló vallástanárok és lelkészek képzését, szolgálatba állítását, illetve szolgálatban tartását.

A lelkigondozói segítségnyújtásban törekedni kell arra, hogy a homoszexuális egyén őszintén viszonyuljon saját magához és az életének ehhez a problémájához, megerősödjön a bizalma Isten iránt, megtanuljon élni azzal a kegyelemmel, amit Isten kínál az embernek, belássa esendő voltát s azzal együtt érezze emberi méltóságát, mérje fel az élet pozitív alakításának lehetőségeit, és váljon késszé a lemondásra, felismerve, hogy azzal nem szegényedik, hanem gazdagabbá és gazdagítóbba lesz az élete.

Mivel tudjuk, hogy a homofil beállítottság kialakulása az érintettek jelentős részénél nem genetikai eredetű, hanem szocializációs és nevelési tényezőkre vezethető vissza, biztatnunk kell az ilyen embertársainkat arra, hogy vegyék igénybe a lelkigondozói támogatás mellett pszichoterápiás segítséget is.

Az elmúlt időszak fontosabb eseményei

- Szeptember 27-30. püspöki vizitáció a Baranyai egyházmegyében
- Kecskeméten került sor az ősz első esperes-gondnoki értekezletére és egyházkerületi tanácsülésre október 1-én.
- Október 11-én Oláh László lelkipásztort iktatták be gárdonyi szolgálati helyére.
- A Kárpát-medence magyar református püspökei találkoztak egymással Tivadaron október 15-én
- Október 17-én hálaadó napot tartottak Nagykőrösön a püspök úr részvételével a 10 évvel ezelőtt újraindult református gimnáziumért
- Október 25-én megyei Presbiteri Konferenciát rendeztek Nagydorogon (Tolna) "Az EU és egyházunk – mennyire készültek fel gyülekezeteink a csatlakozásra?" témában. Az előadó dr. Tókéczki László főjegyző volt.
- Hálaadó ünnepséget tartottak október 25-én a nagyszékelyi két templom tatarozásáért, amelyen Szemerei László esperes és dr. Nagy Sándor egyházkerületi főgondnok szolgált.
- Október 25-én iktatták be Keresztes Hajnalka lelkipásztort új tisztségébe Gyöngön. Az ígét Nagy István főigazgató hirdette.
- A Bp-Pestszentlőrinc-Erzsébet-Bélatelep Református Egyházközség a gyülekezet alapításának 70. évfordulóját, egyben a gyülekezeti terem alapkö-elhelyezését ünnepelte október 25-én.
- Október 30-án a Petőfi Irodalmi Múzeumban adták át a NKÖM Károli Gáspár díjait. A kitüntetettek idén dr. Lenkeyné dr. Semsey Klára lelkész, nyugalmazott teológiai tanár; Vetési László erdélyi református lelkész és Vladár Gábor lelkipásztor, teológiai tanár voltak.
- A Zsinat székházában adott találkozót november 5-én az

evangélikus és a református egyház püspökeinek Bölcsei Gusztáv református és Szebik Imre evangélikus püspök a két egyház közös ügyeinek megbeszélésére.

- Madocsán november 8-án az új gyülekezeti teremért adtak hálát. Szabó István püspök úr hirdette az ígét, egyúttal generális vizitációt is tartott.
- November 9-én Pócsmegyeren a püspök úr szolgált a hálaadó istentiszteleten, amelyet a templom külső-belső megújulásáért tartottak. Három éven át folytak a munkálatok, és a költségek kétharmadát a kis lélekszámú gyülekezet maga fedezte.
- A kecskeméti református templom felújított tornyára november 9-én ünnepség keretében került vissza a gömb, a zászló és a csillag.
- November 10. és 13. között Szabó István püspök úr a Bács-Kiskunsági egyházmegyében tett vizitációt.
- Szabó István püspök úr Hollandiában járt november 14. és 17. között. A meghívó szervezet azon holland gyülekezetek képviselőit fogja össze, amelyek magyar gyülekezetekkel állnak testvérkapcsolatban.
- Egyházkerületi esperes-gondnoki értekezlet volt a közgyűlés előkészítésére november 18-án.
- Az egyházkerületi közgyűlésre és a lelkészszentelésre november 19-20-án került sor.
- November 23-án volt Sáfrány Zoltán nagytiszteletű úr beiktatása Bugyin.
- Szabó István püspök úrral készített interjú sugárzott a Petőfi Rádió Pax Rádió című műsora november 29-én szombaton reggel 6.30 perckor. Az interjú hanganyaga letölthető a Magyar Rádió internetes honlapjának hangarchívumból.
- December 6.: Pápai Szabó György velencei lelkész beiktatása Tókécs László püspök szolgálatával.

AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCSÜLÉS RÉSZTVEVŐI

Helyesbítés: a Baár-Madas igazgatótanácsi névsora pontatlanul jelent meg a Közlemények előző számában. Takaró Tamás esperes visszalépett, helyette dr. Mészáros István lett tagja a tanácsnak. Az elírásért elnézést kérünk.

A DUNAMELLÉKI EGYHÁZKERÜLET TANÁCSÁNAK OKTÓBER 1-ÉN KECSKEMÉTEN TARTOTT ÜLÉSÉN HOZOTT HATÁROZATAI

6. Az elnöki tájékoztatóhoz fűződő határozatok

A Népszabadság egyik szeptemberi számában két olvasói levél jelent meg az egyház viszonyulása homoszexuálisokhoz témában, egy református lelkész és egy teológiai hallgató aláírásával.

1. A DRE Tanácsa felkéri a Kálvin téri egyházközség elnökségét jelentéstételre Kun András Nándor beosztott lelkésznek a Népszabadságban megjelent cikkével kapcsolatban.

2. A DRE Tanácsa felszólítja a KRE HTK kari tanácsát a Népszabadságban Szűcs Balázs IV. éves teológiai hallgató aláírással megjelent írással kapcsolatos állásfoglalásra és intézkedésre, illetve annak megvizsgálására, hogy mi ennek az ügynek a háttere a karon, a hallgatói körben és az internátusban.

7/1. Gazdasági ügyek - A Baranyai Egyházmegye hitelkérelme

1/a A Tanács a Baranyai Egyházmegye részére max. 40M Ft-os hitelfelvételt engedélyez, 5 éves visszafizetési kötelezettséggel.

1/b A hitelt a megye veszi fel, az igénylő baranyai egyházközségek között a megye vezetősége osztja szét, a kölcsönre a megye készfizetési felelősséget vállal a megyét megillető építési segélyek és egyéb ellátmányok terhére.

1/c A megye vállalja továbbá annak a felelősségét is, ha hitelfelvétel miatt más, most hitelt nem igénylő gyülekezetek az elkövetkező 5 évben hátrányt szenvednek.

7/2. A DRE Székházában lévő Teológus Otthon és Felőktatási Kollégium felújítása

1/a A Tanácsülés felhatalmazza az egyházkerület elnökségét, hogy az OM pályázaton nyert támogatást és az ahhoz tett saját összeget kiegészítve elvégezhesse az egyházkerületi székházban lévő internátusi szárny teljes külső és belső felújítását, és ehhez 5 éves visszafizetési futamidővel a HVB-nél megnyitott hitelkeretből 100M Ft-ot felhasználjon.

1/b A hitel visszafizetése 5 év alatt történik, a kerületi költségvetés 4. számú rovata terhére.

7/3. A Dunaharasztiiban építendő idősek otthona

A Tanácsülés felhatalmazza az egyházkerület elnökségét Dunaharaszti város önkormányzatával kötendő szerződés aláírására idősek otthona létesítésére.

7/4. Az áporkai idősek otthona

A Tanács felhatalmazza az egyházkerület elnökségét az Áporkai Református Egyházközséggel a szerződés aláírásá-

ra idősek otthona létesítésére, amelyben az egyházkerületnek 80 szavazati joga és tulajdonosi részaránya van a döntésekben.

8/1. Jogi ügyek - A Kálvin tér 9. ügye

A Tanácsülés felhatalmazza az egyházkerület elnökségét, hogy a DRE és a Budapest-Északi Egyházmegye közötti, a Kálvin tér 9. alatti ingatlanról szóló megállapodást megkösse.

9/1. Egyéb ügyek - A DRE székház működésének ügye

A Tanács elrendeli, hogy az egyházkerület által támogatott intézményeknek az egyházkerület vagy az egyházkerületi székház felé felmerülő költségeit a kerület által adott támogatásból ezentúl a kerület gazdasági hivatala közvetlenül levonja.

9/2. A Tahi-konferenciatelep rekonstrukciója

A Tanács felhatalmazza az egyházkerület elnökségét, hogy a tahi konferenciatelep rekonstrukciója céljára 30M Ft támogatást biztosítson a hitelkeretből, melynek visszafizetése (évi 6M Ft + kamat) 2004 és 2008 között az egyházkerületi költségvetés 4. pontjának terhére történik.

9/3. A Lónyay utcai gimnázium hitelkérelme

A DRE Tanácsa támogatja a fűtőkorszerűsítést a Lónyay utcai Gimnáziumban, erre a célra a hitelkeretből 20M Ft támogatást nyújt. A hitelt és kamatot 2 év alatt a Közgazdasági Egyetem által fizetett bérleti díj a gimnáziumot megillető 50%-ából térítik vissza. Mivel az iskola igazgatótanácsa elé nem került jóváhagyásra a kérelem, a korszerűsítés lebonyolítása az egyházkerület gazdasági hivatalán keresztül történik.

9/4. Hajdú Klára nagytiszteletű asszony GYES-ügye

A DRE Tanácsa tudomásul veszi, hogy az egyházkerület az OEP részére kiadott téves igazolás alapján Hajdú Klára által jogtalanul felvett 126.833,- Ft-ot visszafizeti, a volt főjegyzőt pedig, mint felelőst, erről értesíti.

9/5. A délvidéki menekült-misszió ügye

Az Egyházkerületi Tanács döntése alapján az egyházkerület helytáll a Baranyai Menekültügyi Misszió munkaügyi perében a volt alkalmazottnak megítélt összegért. A Tanács egyúttal felkéri az egyházkerület jogtanácsosát, dr. Kéri Tamást, hogy tanácsolja a kerület elnökségét a további lépések felől.

A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET KÖZGYŰLÉSÉNEK

NOVEMBER 19-20-AI ÜLÉSÉNEK FONTOSABB HATÁROZATAI

PÜSPÖKI JELENTÉS

A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS

EGYHÁZKERÜLET

NOVEMBER 19-20-AI KÖZGYŰLÉSÉN

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Egyházkerületünk mostani közgyűlésének érdemi munkáját döntő részben a 2002. esztendő vizsgálata, illetve az arra vonatkozó jelentések megvitatása és az azokból következő feladatok meghatározása teszi ki. Mivel az egy esztendővel tartott egyházkerületi közgyűlés cikluszáró közgyűlés is volt, az azon elhangzottak igen részletesen bemutatták egyházkerületünk mögöttünk levő hat, mi több, tizenkét esztendőjének szinte valamennyi jelentős fejleményét. Az egy évvel ezelőtti jelentésekből kitűnik, hogy az elmúlt ciklusban egyházunk és benne egyházkerületünk jelentősen megváltozott, élete meggazdagodott és kibővült feladatai megsokszorozódtak. Legyen érte hála Istennek! Mostani közgyűlésünkön a bizottsági beszámolók még ennek az időszaknak az utolsó évét, vagyis a 2002. évet érintik, így arról majd a bizottsági jelentések során bőszéggel hallhatunk majd. Ezért is engedtessek meg, hogy jelentésemet a közelmúlt és a jelen néhány fejleményére korlátozzam.

Nemrégiben jelent meg egy igen jelentős forrásmunka, mely a Dunántúli Református Egyházkerületben 1774-ben végbement egyházvizsgálatokról összegyűjtött anyagot közli. Az akkori vizsgálati elvek szerint a református gyülekezeteket kétféleképpen jellemezték, lehetőségei és állapota szerint vagy virágzó, vagy siránkozó, illetve árva eklézsiákról beszéltek. Az egyik dunántúli egyházközség életéről, melyet a leírás virágzó eklézsiának tart, a következőket olvashatjuk: "Minthogy pedig templomunk, tornyunk és harangjaink cambiumban vétettek el, ily ígérettel, hogy mindenek helyett más újakat enged építeni, templomot és parókialis házakat engedett ugyan készíteni, de tornyot és harangokat éppen nem, úgyhogy egész 1763. esztendőben utcánként való gyászos kiáltással kellett a híveket a közönséges isteni tiszteletre egybegyűjteni, attól fogva pedig a méltóságos uraság akkori főtisztinek, régens Balog Ferenc úr szóval tett parancsolatjából öntetett hat fontos (meg volt határozva) csengettyűvel kellett összehívni hitünknek sorsosít az isteni szolgálatra, úgyhogy egyház fiúnk ezen csengettyűvel egy egész óráig is nehezen járhatja el az hosszú utcákat."

Ez a régi leírás megindító állhatatosságról tanúskodik abból az időszakból, amikor református eleink kemény harcot folytattak nemcsak hitük megtartásáért, hanem szabad hitgyakorlatukért is, sőt azért is, hogy a gyülekezetekben mindenek ékesen és szép rendben folyjanak. A följegyzések szerint sokhelyt templomaiktól megfosztván akár fél napi járóföldet is elgyalogoltak a hívek az istentiszteletre. De ha ilyen nehézségei voltak a hívogatásban egy virágzó eklézsiának, milyenek lehettek a templom és iskola nélküli árva eklézsiák?

Mindezt azért idézem föl, hogy önmagunknak is föltehesük a kérdést: jobb idők járván vajon hány ilyen csengettyűtázó hűséges emberünk van, aki inaszakadtáig végzi a dol-

gát, vagy hány olyan keserves kiáltónk van, aki harang és csengettyű nélkül, hangos szóval járva kiáltoz és hívogat Isten országába? Az egyházmegyéből érkezett esperesi és gondnoki jelentések többsége megemlíti a gyülekezetek és lelkészek körében mutakozó fáradságot. Más jelentések szétszórtságáról, fegyelmezetlenségről, kedvtelenségről vagy a feladatok monoton, rutinos végzéséről szólnak. Többen jelzik az egyházi munkások, elsősorban a lelkészek lelkigondozásának szükségességét. Minthogy magam is tapasztaltam ezeket a lelkipásztorokkal való találkozások és beszélgetések során, hadd említsek meg benyomásaim szerint néhány idetartozó okot.

Több jelentés szól arról, hogy az elmúlt időszakban a gyülekezetekben nagy munkák kezdődtek el (építkezések, felújítások, új gyülekezetek, intézmények létesítése). Legtöbb esetben azt látjuk, hogy a mostani nemzedékekre maradt az, amit az elmúlt 40 esztendőben nem lehetett elvégezni. Szükségszerű ezeknek a munkáknak az elvégzése, úgy és oly módon, hogy nem okoljuk az előttünk járó nemzedékeket, hiszen az előbbi idézettel szólva meglehet, hogy ők csak hangos szóval hívogathattak, s nekünk már a csengettyű is megadatott, meglehet tehát, hogy 20-30 évvel ezelőtt sem eszközük, sem módjuk nem volt ezeket a munkákat elvégezni (mi pedig olykor a csengőrázásba is elfáradunk.) Megrendítő és hálára indító például, hogy a Baranyai Egyházmegyében mennyi templom és parókia újult meg, vagy került elfogadható állapotba, ahhoz képest, amit húszegynéhány esztendeje az ún. Baranya Bizottság az állapotokról jelentett. Más megyéből érkezett jelentések pedig arról szólnak, hogy szinte valamennyi gyülekezetben komoly munkálatok folynak. Ugyanakkor azonban a jelentések szólnak arról is, és most ez mondandóm lényege, hogy mintha gyülekezetünk, presbitériumaink és lelkipásztoraink valamennyi ambíciójukat és energiájukat erre a külső építésre fordítanák, ám mindeközben elsikkad a belső épülés, a hitben való megújulás fontossága és igénye. Bizonytal vannak ilyen esetek is, amikor azt kell tapasztalunk, hogy egy-egy gyülekezet életéről szóló beszámoló nem egyéb, mint egy ingatlanfejlesztési és beruházási tájékoztató. Az esetek többségében azonban - meggyőződésem -, a fáradság és a kedvtelenség annak tudható be, hogy a külső megépülésen munkálkodók még nem látják jeleit a belső újulásnak, s emiatt lassan ezt a szemmel látható külső munkát is hiábavalónak és üresnek kezdik érezni, kedvüket veszítik.

A másik ok, amire a megjegyzésekből következtetni lehet, hogy az utóbbi időben igen sok támadás érte Református Egyházunkat kívülről, és tegyük hozzá sajnos, belülről is. Olykor ez a kettő bámulatra méltó módon találkozik is, egymást erősítik, és sokan már-már úgy érzik, ki sem szabad mondaniuk a református nevezetet. Csak néhányat hadd említsek meg ezek közül. A tiszaí árvíz utáni beregi egyházi újjáépítési programot igen súlyos és méltatlan vádakkal támadta meg a sajtó egy része, egyházunk erre vonatkozó jelzéseit azóta is figyelmen kívül hagyva. Ugyancsak támadás érte egyházunkat a homoszexualitás kérdésének egyházi elbírálása okán, s csak csodálkozva szemléljük, hogy a cikkek íróinak egy része lelkipásztoraink, illetve lelkészjelöltjeink közül került ki. Olyan témát akartak az előtérbe állítani, mellyel kapcsolatban például a Skót Református Egyház 15 esztendeje egy bizottságot állított fel, mely bizottság 15 esztendeig vizsgálta, firtatta és vitatta a kérdést

ország-világ nyilvánossága előtt, sokakat elidegenítve az egyháztól, majd 15 év után azt jelentette a Skót Egyház Zsinatának, hogy e kérdésben ugyanott tartanak, mint 15 évvel ezelőtt. Ez azt is jelentheti, hogy zsákutcába vitték önmagukat és egyházukat, s most 15 év eltelte után jelzik: visszaérkeztek az indulópontra. Kell-e nekünk ebbe az irányba elindulni, e világ kívánságai szerint? Azt hiszem, nem.

Továbbá hadd említsem meg az utóbbi napokban nagy vihart kavart ítéletet, mely nyomán egy lelkipásztorunkat a bíróság jogerősen felmentette az őt ért vádak alól, melyek szerint közösség elleni izgatás vétségbe esett volna. Mindazáltal ez a jogilag korrekt ítélet, mely a Magyar Köztársaság Alkotmányának megfelel, semmiben nem oldozta föl Egyházunkat e lelkipásztor cikkében megfogalmazott inkriminált sorok terhe alól. Sőt, Egyházunk tisztessége és becsülete megrendítő módon megkérdőjeleztetik és besározatnak. A Magyar Köztársaság Alkotmánya sokkal többet megenged egy magyar állampolgár számára, mint amit Isten Igéje és Egyházunk törvényei egy egyháztagnak és egy lelkipásztor számára. Lehet, hogy a világ gyermekei megengedhetik maguknak, hogy egyházunkat, az evangéliumot ügyét, Isten Országát folyamatosan mocskolják, annak korábbi és mai felelős vezetőit gyalázzák, gúnyolják, s megtehetik, hogy ehhez akár egy volt református lelkészt is segédnek fogadjanak meg, minket ez sosem jogosít fel ugyanerre, bármennyi indulat is feszüljön bennünk emiatt. Többek között így buzdít minket az apostol: "Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, hanem csak amely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatónak." (Efézus 4,29). Azon kívül Pál apostol a Római levélben az egyház és Izráel titkát fesszegetve mondja: "Ne kevélykedjél az ágak ellenében, ha pedig kevélykedel, nem te hordozod a gyökeret, hanem a gyökér téged. Azt mondod azért: kitörettek az ágak, hogy én oltassam be. Úgy van! Hitelenség miatt törettek ki, te pedig hit által állasz. Fel ne fuvalkodjál, hanem félj! Mert ha az Isten a természet szerint való ágaknak nem kedvezett, majd neked sem kedvez. Tekintsd meg azért az Istennek kegyességét és keménységét. Azok iránt, akik elestek, keménységét, irántad pedig a kegyességét, ha megmaradsz a kegyességben, különben te is kivágtatol. Sőt, azok is, ha meg nem maradnak a hitelenségben, beoltatnak, mert az Isten ismét beolthatja őket." (Róm 11, 18-23). Bármi is legyen valakinek a politikai és történelmi meggyőződése, keresztyén emberként, vagyis beoltottként azt kell tennie, hogy szüntelenül hívogassa azokat, akik hitelenség okán kiesnek. Más nem tehet, ha más tesz, kevélykedik. Idekívánkozik, hogy Zsinatunk immár két esztendeje határozottan állást foglalt ebben az ügyben, melyet most a Zsinati Elnökség újra megerősített. Ennek teljes értelme megengedi azt az evangéliumi következtetést, hogy a lelkipásztor urat bocsátkérésre hívjuk fel azok iránt, akiket megbántott. Most szabad emberként ezt megteheti. Ebben teljes mértékben támogathatjuk, minden másban nem. Csak megismételni tudom: "semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki nem származzék", Egyidejűleg arra buzdítok mindenkit, különösen most, Advent előtt, hogy bátor szívvel, alázatos lélekkel, a bűnbocsánatot nyert és újjászületett életük örömeivel hirdesse Isten jó hírért. Dicsőség a mennyben Istennek, és ez a dicsőség egyedül Őt illeti, aki a Szeretet - és a földön békesség és az emberekhez jóakarata...

Szeretnék röviden szólni két külföldi utamról is, melyeknek Egyházkerületünkre nézve is van jelentősége.

Szeptember elején az Egyesült Államokban jártam, amerikai magyar gyülekezetek körében, akik lelkészi konferenciájukra hívtak meg. Az emigrációba került magyar reformátusok az Egyesült Államokban történetük száz esztendeje során csodálatos szervező erőről tettek tanúbizonyságot, ám mostanra, a negyedik generáció idejére a kilátogató testvér kiüresedő templomokat, fogyatkozó erőt, sok-sok reménytelenséget talál. Kérve kérek mindenkit, hordozzuk őket imádságban, hogy ez a kis maradék, mely még anya-

nyelvén dicsóíti megváltó Istenét, olyan egységre jusson, mind odakint egymással, mind velünk itthon, hogy ebben az egységben új erőket és biztatást találjunk.

Közvetlenül a Közgyűlést megelőzően Hollandiában jártam annak a szervezetnek a meghívására, mely a Magyarországon testvérgyülekezetekkel bíró hollandiai gyülekezetek képviselőit szervezi. Mintegy nyolcvan jöttek el különböző gyülekezetekből, s jó volt megtapasztalni, mennyire szeretnek még bennünket holland testvéreink, s mennyire-mennyire nagy-szerű segítséget köszönhetünk nekik az elmúlt 30-40 esztendőben. Utrecht-ben is jártam, az újraegyesülő református egyházak már kialakított központjában, ahol részben az egyháztestek vezetőivel, részben a magyarországi ügyekért is felelős munkatársakkal is találkozhattam. Itt azonban tétováságot és bizonytalanságot éreztem, hiszen az újraegyesülés igen sok aggodalommal is jár, mert oly mértékben eltérnek már egymástól az egykor szétszakadt reformátusok, elsősorban teológiai kérdésekben, hogy ők maguk sem tudják, mi fog bekövetkezni a hivatalos újraegyesülés után. Ezen gondjaik mellett igen nagy kérdés számukra a rohamos szekularizáció, a gyülekezetek fogyása és a közömbösség. Ugyan kifejezetten nem beszéltek róla, de sejtették, hogy azok a nagyarányú támogatások, melyeket eddig nekünk adtak, meg fognak csappanni. Van azonban egy spirituális vetülete is ezeknek a kapcsolatoknak, s jómagam remélem és hiszem, hogy ez a vetület nem fog eltűnni, hanem éppen inkább ez fog megerősödni, hiszen mi magunk is olyan korszakban vagyunk, amikor külső erőfogytán egyre kevesebbet tervezhetünk a külső építésben, s egyre többet kell tennünk a belső épülésért.

Szeretnék röviden szólni a Kárpát-medence református püspökeinek az őszön, Tivadarban tartott találkozásáról is. Jó volt együtt lenni, számos olyan ügyet tudtunk áttekinteni a kétnapos megbeszélésen, melyeket a sok hivatali és egyházkerületi elfoglaltság között mindegyikünk hajlamos második-harmadik helyre tenni. Most azonban ezek újra előtérben kerültek, s többek kezdeményezése az volt, hogy ezt a találkozót bővítsük is a főgondnokokkal való együttes találkozássá, s majd később olyan átfogó megbeszéléssé, melyen a tényleges egyházkormányzó testület fontolhatja meg közös ügyeiket. Erre már csak azért is nagy szükség van, mert az Unióhoz való csatlakozásunkkal megnehezednek a kapcsolattartás lehetőségei, óhatatlanul megerősödik a sodródás, a külön úton járás kényszere, s ezért most még fokozottabban kell egymásra odafigyelnünk. A Tiszáninneni és Dunántúli Egyházkerület immár határozatot is hozott arról, hogy ezek a konzultációk tovább folyjanak, s javaslom, mi magunk is csatlakozzunk ehhez a jó kezdeményezéshez.

Szeretnék még nagyon röviden néhány ügyről szólni, melyek azonban a bizottsági jelentésekben is előkerülnek majd, ezért inkább csak egy-egy rövid megjegyzésre szorítkozom.

A kerületünkben folyó oktatásról annyit szeretnék röviden elmondani, hogy egyetemünkön, illetve egyetemünkkel nagy vita és huzavona után sikerült érvényes költségvetést megalkotni. Itt-ott ugyan kritikus hangok arról szólnak, hogy egyetemünkön káosz van és a széthullás, illetve megszűnés veszedelme fenyeget; ennek éppen ellenkezője a valóság: megkapta akkreditációját a Bölcsészettudományi Kar doktori iskolája, akkreditálták a Jogi Kart, a Jogi Kar doktoriskoláját, sikerült az Egyetem anyagi életét konszolidálni, s ezek révén egyetemünk lassan valóban hitelesített és reméljük, kiváló tagja lesz a magyar felsőoktatásnak. Megjegyzések érték egyetemünket a tekintetben is, hogy néhány oktatójának nyugdíjba menetele kapcsán annak református jellege megszűnne. Hogy e kettő hogyan kapcsolódik össze, nem tudom, de azt megrökönyödve kell megállapítanom, hogy az e megjegyzéssel élőknek nem tűnt fel, hogy egyetemünknek 10 esztendei fennállása alatt még nem sikerült egyetemi lelkészt szolgálatba állítani. Reméljük, hamarosan ez is megtörténik. Ugyancsak nagy kérdés, hogy egy egyetemet, mely elvileg és gyakorlatilag is országos intézmény, egyetlen egyházkerület tartson fenn. Komolytalanná válik

minden küzdelmünk az egyetem megszilárdításáért, ha ebben a többi kerület és a Zsinat is magunkra hagy minket - holmi egykor lefolytatott presztízis-csaták következményeképpen.

Hittudományi Karunkon szeretnénk megerősíteni a képzés lelkészképzés jellegét, ezért szinte már-már megszűnt intézmények visszaállítását javasoljuk, illetve foganatosítottuk is, így például spirituális beállítását, a gyülekezetekkel és egyházmegyékkel való intenzív kapcsolattartást, a tanulóifjúság gyülekezetekhez kötését, a lelkipásztor szolgálatra való felkészítés erősítését.

Általános és középiskoláink, óvodáink, kollégiumaink nagy építkezésekben és szervezésekben vannak, a közoktatási és a majdani uniós normatívák roppant feladatokat róznak rájuk. Igyekszünk erőnk szerint segíteni új iskolák szervezésénél is, de ezt szögezzük le újra: mindenkitől megfontoltságot, alaposítást kérünk és várunk el. Máskülönbén bármely elhamarkodott intézmény-alapítás csak szomorú vergődésbe fullad.

Hadd szóljak még néhány rövid szót lelkipásztoraink és gyülekezeteink állapotáról, melyekről közeli képet kaphattam azokon a rövid vizitációs utakon, melyeket most az őszi sikerült megszervezni. Sokhelyütt feszültségeket tapasztalok, sőt kimondott konfliktusokat látok a lelkipásztorok és a presbitériumok között. Több ízben igyekeztem közvetíteni, vagy panasz esetén a megfelelő eljárásra felhívni a figyelmet, ám néhány esetben olyan mély már a szembenállás, hogy szinte magam is tanácstalan vagyok annak orvoslásában. Egyik oldalon néhány lelkipásztor testvérünk rettenetes hanyagságban él, a gyülekezetigazgatásban elkövetett mulasztásai sora menthetetlen, valóban fegyelmi vétésébe ütköző. Más helyeken azt látom, hogy valami talányos ok folytán presbiterek és gondnokok úgy tekintenek magukra, mint akik kenyéradó gazdái a napszámos lelkészeknek, kinek munkáját, személyiségét, családját rőfre mérhetik, s őt önkényesen, a maguk belátása szerint díjazhatják vagy büntethetik. Az egyik helyen az a gond, hogy a lelkipásztor nem tud és nem is akar senkit bevonni a gyülekezeti munkába, de maga sem képes azt teljes körűen ellátni, vagy nem is akarja már. Ebből mindig keserűség, lemondás és sorvadás lesz. A másik helyen az a probléma, hogy a presbiterek nem munkatársaként tekintenek a lelkipásztorra, hanem alkalmazottként, s ezzel bármiféle spiritualitást eleve kizárnak. Sok tisztázásra és még több tisztulásra volna szükség ezen a területen, s kérve kérem a Közgyűlés lelkészi és nem lelkészi tagjait, s rajtuk keresztül egyházunk valamennyi felelős őrállóját (presbitert, s lelkészt egyaránt), legyenek egyek Isten országa szolgálatában, s ha nézetkülönbségeik vannak is, testvéri nyíltsággal és szeretettel rendezzék azokat. A legkevésbé tartom elfogadhatónak, hogy ilyen vitás kérdésekben azonnal pártpolitikai és ideológiai összefüggéseket kezdenek emlegetni.

Mindehhez hadd tegyek hozzá még egy személyes megjegyzést. Az egyházlátogatások során nemcsak fáradtsággal, szertelenséggel, tétovasággal találkoztam, hanem sokszor, igen sokszor hősies helytállással is, olykor méltatlan körülmények között. Lelkipásztorok akkor is helytállnak és hűségesek, ha népük éppen annak a divatnak hódol, hogy a papot nem szeretni kell, hanem leckéztetni. Akkor is végzik a szolgálatot, ha erre nézve soha semmilyen biztató visszajelzést, megerősítést másoktól nem kapnak, akkor is állhatatossággal hirdetik az evangéliumot, ha süketek a fülek, s akkor is teszik, amit tenniük kell, ha már-már nem törődik velük senki. S imponáló másutt egyháztagjaink hűsége, akik rest és alkalmatlan lelkipásztor ellenére is nagy önfeláldozással szeretik egyházukat, és egyházukban maradván akarják szeretni Istenüket. Szeretném e helyről is kifejezni hálámat, és megrendültségemet, nagyon sokat épülök hitük által, és sokat imádkozom érettük, hogy Isten őrizze meg derűjüket, alázatukat és hűségüket.

E helyt kell hálás szívvel megemlékeznünk az előttünk járt szolgatársainkról, akik a közelmúltban távoztak a mindenedlők útján. Nyugalmozott lelkéseink közül elhunyt: Vizaknai Tamás, Achs Károly, Mező Gábor, Máté Sándor, Kiss Lajos, Dr. Nyíri Sándor, Szamosközi István, Ónodi Szabó Lajos, Váróczy János, Sütő Gyula, Balogh György, Papp Géza, Kéri Sándor, Tóth Kása István, Magyar Béla vértessaljai gondnok. Aktív szolgálatban hunyt el: Kánai Ilona ócsai lelkész, Dr. Dizseri Tamás főorvos, Csizmady Gábor egyházkerületi főjegyző, id. Dr. Szánthó György egyházkerületi tanácsos. Legyen emléküik áldott, példájukat megőrizzük, s szereteteikkel együtt vagyunk a gyászban.

Ebben az évben vonult nyugalomba: Dr. Hős Gézané, Bp-Fasor; Bölcsvölgyi László, Velence; Tóth Sándor, Sárkeresztúr; Bérces Istvánné Szalóki Éva, Kecskemét-Méntelek; Ágai Erzsébet, Albertirsa; Andor László, Makád. Kívánjuk, Isten adjon sok erőt és békességet a nyugállomány idején is, s ahogy őket megismertük, tudjuk, hogy nyugdíjasként is hűséges szolgálói lesznek az Úrnak. Az ő helytállásuk is biztosan mindannyiunkat megerősít erőre és megáldásra.

S végül hadd szóljak néhány szót a Püspöki Hivatal működéséről. Az új zsinati törvények, az átalakuló szabályrendeletek, a kommunikáció megváltozott formái, s az elmúlt években megnőtt feladatok a hivatalt is változtatásra kényszerítik. S bármennyire is igyekszünk ebben eljárnai, nem mindig vagyunk elég ügyesek, máskor meg óvatossak, hogy mindez kifogástalanul sikerüljön. Ezért mindenkit kérek, legyen ezekben irántunk türelmes, de ne legyen elnéző a szónak abban az értelmében, hogy ha hibát lát, azt szó nélkül hagyja. Sokszor mi magunk is csak ilyen jelzés esetén vesszük észre, hogy hibáztunk vagy mulasztottunk. Ha valakit mulasztás okán meghátráltatás ért, attól elnézést kérünk, de hozzáteszem tiszta szívvel, hogy minden igyekezetünkkel azon vagyunk, hogy a hivatal szolgálója legyen minden jó ügynek. Kérem ehhez a Közgyűlés tevőleges támogatását is. Itt tartozom köszönetet mondani elnöktársamnak, dr. Nagy Sándornak is odaadó figyelméért és sokszor nem látványos, de alapos munkájáért. Ugyancsak köszönöm Varga László főjegyző úr és Tókéczki László főgondnok helyettes úr nagyszerű szolgálatát, s a hivatal valamennyi munkásának segítségét.

Főtiszteltetű Egyházkerületi Közgyűlés! Hollandiai utam során egy este a holland síkságon autózván a horizonton óriási fénycsóvát láttam előtűnni a felhők közül. Milyen gyönyörű naplemente! - jegyeztem meg önkéntelenül. Mire házigazdám ezt felelte: ez nem naplemente, hanem fényszennyeződés. Az éjszaka is kivilágított üvegházak fölfelé vetülő fénye vetődik így szét a horizonton. Akkor viszont - jegyeztem meg - nem sok csillagot látnak az itt lakó emberek. Sokszor így vagyunk mi is: tele vagyunk fényszennyeződésekkel, életünk, előrébbjutásunk, gazdagodásunk érdekében építkezünk, mert kell, de nem jutunk el az igehirdetésig; szervezkedünk, mert kell, de nem jutunk el az örömig; politizálunk, mert kell, de nem jutunk el a bölcsességig, Isten népeként tüntetjük fel magunkat, mert kell, de nem jutunk el az Istenig; formáljuk a világot, mert kell, de nem jutunk el a magunk reformációjáig; protestálunk, mert kell, de nem jutunk el addig, hogy testáljuk az evangéliumot, vagyis, hogy arról bizonyosságot tegyünk. S ezért aztán oly ritkán már szinte sohasem látjuk a szép fényes hajnali csillagot, aki maga az Úr Jézus Krisztus, aki maga akar vezetni, megőrizni és megépíteni minket. Itt az ideje, hogy tisztulásnak és a tisztázásnak. Legyen ebben velünk Isten kegyelme, Szentlelkének nagy hatalma.

7. A püspöki jelentéshez fűződő határozatok

1., A DMREK Közgyűlése megköszöni Dr. Nagy Sándor főgondok úr tartalmal megnyitóját és Dr. Szabó István püspök úr átfogó jelentését, azt teljes egészében jegyzőkönyvéhez csatolja és a Dunamelléki Közleményekben való megjelentetését elrendeli.

2., A DMREK Közgyűlése a püspöki jelentésben foglalt felvetések alapján egyetértését fejezi ki azzal, hogy az elmúlt 40 év lemaradása olyan megfeszített imádságot, hitet, reménységet feltételez, amelyhez elhívásukban, hivatásukban erős lelkipásztorok, gondnokok, presbiterok egyházi munkások szükségeltetnek. Ezért feltétlenül szükségesnek tartja a lelkészek lelkigondozását, a presbiterképzést, az egyházi munkások hitben való megújulását, hogy a külső építésekre fordított energia közben el ne sikkadjon a belső építés és megújulás fontossága.

3., A DMREK Közgyűlése tiltakozik minden egyházunkat ért külső és belső nemtelen támadás ellen és elhatárolódik minden olyan lelkészi megnyilatkozástól, amelyik ellenkezik az Ige tanításával, a református keresztyén etikai normákkal, és szavaiban és nyilatkozataiban, cikkeiben nem méltó magyar református lelkipásztorhoz. Felhívja a kebelbeli lelkipásztorokat, gondnokokat, presbitereket és a gyülekezetek tagjait, hogy minden megnyilatkozásukat Isten előtti felelősséggel, és hűséggel, hitvallásunkból eredő igei tisztasággal és keresztyén szeretettel tegyék. Vigyázzunk a magyar református név becsületére, hogy az ne gyaláztassék miattunk, és soha ne feledjük az Ige tanítását "Semmi rothadt beszéd a ti szátokból ki ne származzék, hanem, csak amely hasznos a szükséges építésre, hogy áldásos legyen a hallgatóknak." Ef.4:29

4., A DMREK Közgyűlése, csatlakozva több Kárpát-medencei református egyházkerület kezdeményezéséhez, kéri a Kárpát-medencei egyházkerületek elnökségeit, hogy minél hamarabb hívják össze a hivatalban lévő püspököket, főgondnokokat, az espereseket és egyházmegyei gondnokokat a Kárpát-medencei magyar reformátusok közös ügyeinek megtárgyalására, az egymással való szorosabb együttműködés érdekében is. Jelen határozatot meg kell küldeni minden Kárpát-medencei egyházkerület elnökségének.

5., A DMREK Közgyűlése felhatalmazza az Elnökséget, hogy keresse meg a Zsinat Elnökségét a KRE fenntartásának közös, országos teherviselése kérdésében.

6., A DMREK Közgyűlése hálás szívvel emlékezik meg nyugalomba vonult szolgatársainkról, megköszönve szolgálataikat. Dr. Hős Gézáne Bpest-Fasor, Bölcsföldi László Velence, Tóth Sándor a DMREK volt főjegyzője, Sárkeresztúr, Bérczes Istvánné Szalóki Éva Kecskemét- Méntelek, Árvai Erzsébet Albertirsa, Andor László Makád. Isten áldása legyen nyugalmuk esztendein és szolgáljanak köztünk, még amikor arra lehetőségük adódik.

7., A DMREK Közgyűlése kegyelettel emlékezik meg elhunyt szolgatársairól: Vizaknai Tamás, Achs Károly, Mező Gábor, Máté Sándor, Kiss Lajos, Dr. Nyíri Sándor, Szamosközi István nyugalmazott püspökünk, Ónodi Szabó Lajos, Váróczi János, Sütő Gyula, Balogh György, Papp Géza, Kéri Sándor, Tóth Kása István, Magyar Béla - őket már Urunk a nyugalom éveiből hívta az Örök Hazába. Aktív szolgálatból ment el közlünk Kánai Ilona ócsai lelkipásztor, Dr. Dizseri Tamás főorvos, Csizmady Gábor egyházkerületi főjegyző, id. Dr. Szántó György ek. tanácsos. Legyen emlékük áldott, példájukat megőrizzük, s szereteteikkel együtt vagyunk a gyászban.

10. LELKÉSZSZENTELÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐK:

A DMREK az illetékes egyházmegyék előterjesztésére, a testületi ajánlás után lelkésszentelésre bocsátja az alábbi lelkipásztorokat:

Baranya:	Czövek Olivér , Pécs, egyetemi lk.
Bács-Kiskunság:	Berze János , Kiskunhalas Kósa István , Szank Lacay András , Kecskemét Vargacz Anikó , Kunszentmiklós Végh Gizella , Hajós
Budapest-Dél:	Literáty Zoltán , Buda Literáty Zsuzsanna , Buda Mikola Borbála , Kelenföld Siba Balázs , Egyetemi Gyülekezet Rohn Hilda , Prot. Missz.Tan. Intézet
Budapest-Észak:	Pap Ferenc , Nagykőrös-Felszeg
Délpest:	Vízkeleti Márta , Tószeg Csuka Eszter , Vác-Alsóváros Matyó Lajos , Zsámbék
Északpest:	Lénárd Zsuzsanna , Madocsa
Tolna:	Eisenbach Péter , Alap
Vértessalja:	Szabó Ferenc , Mány

12. A LELKÉSZSZENTELÉS RENDJÉRŐL

1) Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadta a Budapest-Északi Egyházmegye azon javaslatát, hogy az alábbiak szerint módosítsák az Egyházi törvénykönyvet: a lelkész-szentelésre a II. lelkészkepesítő vizsgát követően csak legalább két év gyülekezeti szolgálat után kerülhessen sor. Ezen döntését továbbítja a Zsinati Elnökséghez törvénymódosítási javaslatával.

2.) Az Egyházkerületi Közgyűlés úgy döntött, hogy ezt a Dunamelléki Egyházkerület területén a következő lelkész-szenteléstől érvénybe lépteti.

3.) Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházmegyéket arra, hogy tartalmilag komolyan vizsgálják meg a lelkész-szentelésre bocsátandó lelkészek alkalmasságát gyülekezeti szolgálatra.

14. A BIZOTTSÁGOK MEGVÁLASZTÁSA ILLETVE KIEGÉSZÍTÉSE

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése 2003. november 19-20-ai ülésén az alábbiak szerint bővítette ki és választotta meg titkos szavazással a bizottságok tagjait:

1., Az Egyházzenei Bizottság tagjai:

Elnök:	Dr. Dávid István Pap Ferenc
Lelkeszi tagok:	Szénási Jánosné Máté Sándor Kiss László Vizi István Lemle Zoltán Máté János

Világi tagok:

Dr. Papp Anette Bódiss Tamás Hoppál Péter Kissné Mogyorósi Pálma Losonczy Katalin Tarnóczyné Varga Csenge

2. A Média-Informatika bizottság tagjai:

Elnök:	Szilágyi Sándor
Média:	Dr. Zsengellér József
	Bölcsföldi András
	Devich Márton
Informatika:	Balavány György
	Füle Tamás
	Dr. Németh Géza
	Temesvári Imre
	Pető Gábor

3., A Gazdasági Bizottság új tagja:

Kardos Ábel

4., A Jogi Bizottság új tagja:

Peterdi Dániel

5., A Lónyay utcai Gimnázium Igazgatótanács új tagja:

Czanik Péter

6., A Missziói Bizottság Ifjúsági albizottság tagjai:

Ablonczy Zsolt
Böttger Antal
Harmathy András
Telekes Tamás

15. GAZDASÁGI ÜGYEK

1. A DMREK Közgyűlése a Ráday u. 30-as számú házban II. em. 33 számú lakás 87 m²-s lakás 20,8 M Ft-ért történő megvásárlását jóváhagyja. A szerződés aláírásával az Elnökséget megbízza.

- A lakás a KRE HTK- n szolgáló spirituális illetmény lakása lesz.

2. A DMREK Közgyűlése az Ervin utcai társasházban levő Kerületi tulajdonú lakás eladásához hozzájárul, felhatalmazza az Egyházkerület Elnökségét az áralku megtételére és a szerződés aláírására.

3. A DMREK Közgyűlése hozzájárul a Biblia Szövetség tulajdonában levő Vérmező u. 8. sz. alatti 108 m² -es lakás megvásárlásához az Egyházkerület részére 24 M Ft-ért, az Elnökséget felhatalmazza az adásvételi szerződés aláírására. A lakás hasznosításával kapcsolatos javaslat kidolgozására a Gazdasági Bizottságot megbízza.

4. A DMREK Közgyűlése a Protestáns Szemle támogatására 300.000 Ft-ot az általános tartalék terhére kiutal.

5. A DMREK Közgyűlése Benda Kálmán "Ezer év Európában" c. válogatott írásai megjelentetését a Mundus Kiadónál az általános tartalék terhére 600.000 Ft-tal támogatja.

6. A DMREK Közgyűlése a 2004 évi költségvetés irányelveivel kapcsolatban a következőket határozza meg:

a. Minden egyházmegye január 31-ig pontosan mérje fel, mely egyházközségek szorulnak missziói támogatásra és azoknak státuszát a presbitériumokkal az Egyházmegyei Közgyűlésig rendezze.

Fenti határideig a 2003. évi missziói támogatások pontos elszámolását az új kérésekkel együtt kell megküldeni.

b. Az építési támogatásoknál előnybe kell részesíteni a folyamatban levő új építkezéseket.

- Új építkezések indításánál szükséges az Egyházkerület előzetes jóváhagyása, amelyet az Elnökség az Építési Bizottság javaslata alapján ad meg. Csak az előzetes engedéllyel rendelkező építkezéseket támogathatja az Egyházkerület.

- Természetesen teljes egészében saját erőből megvalósítandó, támogatást nem igénylő építkezésekre csak javasolt az előzetes szakértői véleményezés, de utólagos segélyezés ebben az esetben kizárt.

c. Az intézményi támogatást csak az e célra kapott keret terhére tervezzék a 2004-es költségvetés.

- A már megkezdett beruházásokhoz kell támogatást nyújtani.

- Előzetes Kerületi engedélyeztetés nélkül intézményi beruházás is csak saját erőből létesülhet, amennyiben az intézmény támogatást igényel, a beruházás megkezdése előtt Egyházkerületi engedéllyel kell rendelkeznie.

8. A DMREK Közgyűlése a 3 M EUR-os hitelkeret felvételét és a beszámolóban elhangzott igénybe vételt tudomásul veszi.

- A hitelkeret további felhasználása a visszafizetések arányában lehetséges.

- A Közgyűlés azonban a ciklus időn túl nyúló visszafizetést csak az egyszeri kárpótlással rendelkező Egyházközségek valamint az örökjádék terhére engedélyez.

- A hitelek visszafizetését a Gazdasági Hivatal folyamatosan ellenőrizzék, a visszafizetésért együtt felel a jóváhagyó egyházmegye és a gyülekezet.

9. A DMREK Közgyűlése a tápióbicskei vályogtemplom megmentése érdekében az intervenció alapból 500.000 Ft rendkívüli segély kiutalását engedélyezi, a teológiai spirituális munkájának dologi kiadásaira a Missziói tartalék terhére 100.000 Ft kiutalását engedélyezi.

10. A DMREK Közgyűlése az évek óta veszteséges, jelenleg is 6.000.000 Ft-os tartozással rendelkező Ráday Nyomdat megszűnteti. Felhívja az Elnökség figyelmét, vizsgálja meg a csőd eljárás következményeit.

- Ez év dec. 31-ig az elvállalt munkákat végezzék el, a gépark esetleges értékesítéséből a fennálló adósságokat rendezni kell.

- A tavaszi közgyűlésig tanulmányt kell készíteni esetleges kis digitális nyomda működtetésének feltételeiről és gazdaságosságáról a püspöki hivatalon belül.

11. A DMREK Közgyűlése a HTK doktorandus hallgatói a 3 éves doktorandusi idejük alatt a mindenkori minimálbér 2%-ának befizetésével kötelezettek a Lelkeszi Nyugdíjintézet tagságára.

- E kérdés egységes rendezése érdekében megkeresi a Zsinat Elnökségét jogi szabályozás meghozatala céljából.

12. A DMREK Közgyűlése 2004-es lelkeszi díjlevél készpénzavalmát min. 60.000 Ft-ban határozza meg (beosztott lelkesz esetében min. 40.000 Ft). Ebbe az összegbe nem tartozik bele a 30.000 Ft-os állami kistéleplési fizetés-kiegészítés.

- Csak az az egyházközség lehet anyaegyházközség, amelyik ezt a minimumot teljesíteni tudja, amelyik nem azt az egyházmegye köteles missziói egyházközséggé minősíteni. Ebben az esetben a 60.000 Ft 50%-át a gyülekezet, 25%-át az egyházmegyéken keresztül folyósított missziói segély, 25%-át pedig az LSZA kell, hogy biztosítsa. A fenti arányok változhatnak, de az LSZA nem lehet magasabb.

- Ez a díjlevél készpénz része, ehhez jön a lakás, fűtés, világítás, stóla és az esetleges földhasználat.

- 2004. január 31-ig minden egyházmegye a bekebelezett gyülekezetek díjleveleit vizsgálja meg és a szükséges intézkedéseket tegye meg.

13. A DMREK Közgyűlése felhívja a kebelbeli egyházközségeket, hogy minden egyházi ingatlanon elhelyezendő idegen tárgy esetében az Egyházmegye Építési Bizottságához engedélyezést tervekkel benyújtani és a Bizottság javaslataira meghozott egyházmegyei engedély alapján lehet azt az egyházi ingatlanon elhelyezni. Az Egyházkerület felhívja a megyék figyelmét, hogy a megkötött szerződéseket visszamenőleg is vizsgálják meg.

14. A DMREK Közgyűlése a fentiekben előadott tények ismeretében tudomásul veszi, hogy az Elnökség, mint a fenntartó képviselője Dr. Kovács Eszter rektortól és Dr. Raffay Ernő BTK dékán, rektor-helyettestől a bizalmat megvonta.

16. A SZÁMVIZSGÁLÓ BIZOTTSÁG JELENTÉSÉHEZ KAPCSOLÓDÓ HATÁROZATOK

1. Az elmúlt időszakban a Számvizsgáló Bizottság elkészítette a működését szabályozó szabályrendelet-tervezetet, amelyet átadott az egyházkerület elnökségének, illetve a Jogi Bizottságnak.

2.1 Az Egyházkerületi Közgyűlés a Gyökössy Endre óvoda, a Lónyay Gimnázium, a Ráday Gyűjtemény és a Károli Gáspár Református Egyetem 2002. évi beszámolóját elfogadja.

2.2 Az Egyházkerületi Közgyűlés a Baár-Madas Református Gimnázium és Általános Iskola beszámolójának elkészítéséhez az év végéig haladékot ad.

2.3 Az Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza az Elnökséget, hogy a Ráday Kollégium, a Ráday Nyomda és a Diakónusképző be nem nyújtott beszámoló ügyében tegye meg a szükséges lépéseket.

3. A Számvizsgáló Bizottság 2003. évi ellenőrzési feladatait az Egyházkerületi Közgyűlés kiadja az egyházmegyék részére, hogy az egyházmegyei számvizsgálók is ezt vegyék figyelembe munkájuk során.

17. ISKOLAÜGYI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

1.) Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri Dr. Madarász Imrénét, hogy készítse el az Iskolaügyi Bizottság SZMSZ tervezetét. A végleges tervezetről az I.B. a következő ülésén döntsön, és gondoskodjon a törvényességi kontrollról.

2.) Az I.B. a Közgyűlés előtt mindig üljön össze, egyéb esetben az ügyek fontossága, ill. rendkívülisége szerint.

3.) Az I.B. egy oldal terjedelmű kérdőívet állítson össze, melyet a gyülekezetek és az iskolák töltenek ki, és az egyházmegyei előadóknek megküldenek.

4.) A DREK Iskolaügyi Szervezet vezetőjét az „Iskolaügyi Főtanácsos” cím illeti meg.

5.) Az egyházkerületi fenntartású intézményekről Iskolaügyi Szervezet vezetője, az egyházkerülethez tartozó intézményekről az I.B. elnöke számol be.

6.) Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az intézményeket, nyilatkozzanak, hogy részt kívánna-e venni az Intervenciós Alapban, de csak azok fognak abból részesedni, akik befizettek.

7.) Az Iskolaügyi Szervezet vezetője körlevélben hívja fel az intézményvezetők figyelmét a díjak adományozásának lehetőségére.

8.) Az DMERK Közgyűlése köszönetet mond az Országos Református Tanévnyitó megrendezéséért a Tiszakécskei Református Kollégium és Egyházközség vezetésének, a tanároknak és diákoknak.

9.) Az Egyházkerületi Közgyűlés elismerését és köszönetét fejezi ki azon tanároknak, akik diákjaikkal az Országos Középiskolai Tanulmányi Versenyen az 1-20. helyezés valamelyikét elérték.

10.) Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése által alapított díjak a pedagógusok munkájának elismerésére:

- *Lorántffy Zsuzsanna* – díj: olyan tanügyi vezető kaphatja meg a díjat, akinek irányítása mellett az intézmény hosszú ideje kimagasló eredményességgel dolgozik, és/vagy oktatja, neveli tanítványait keresztyén szellemiségben és gyarapítja tudásukat az örökölt és a jelenkori kultúra valódi értékeinek megfelelően.

- Javasolt összeg: nettó 100.000,- Ft.

- *Benda Kálmán* – díj: olyan óvónő, tanító, tanár kaphatja meg elsősorban, – aki nyugdíj előtt áll, és saját szakterületének elismert képviselője volt,

- tanítványai sikereket értek el a különböző szintű tanulmányi versenyeken,

- vagy különleges magas szakmódszertani tudásával a felzárkóztatásban ért el eredményeket, – vagy a hátrányos helyzetű vagy a sajátos nevelési igényű diákok nevelésében jeleskedett.

- Javasolt összeg: 3 fő részére egyenként nettó 60.000,- Ft.

- *Soli Deo Gloria* – díj: olyan tantestületek, intézmények kaphatják a díjat, amelyek református közösségként több éven keresztül egységes arculattal jelenítették meg a református keresztyén nevelés alapelveit, munkájuk példaadó volt a tekintetben, hogy egyházunk iskoláinak évszázadok során kialakult hitbeli örökségére és pedagógiai kultúrájára épült.

- Javasolt összeg: nettó 220.000,- Ft

- A díjazás formája

- A díjknál megjelölt összeg készpénzben.

- Az egyházkerület gazdasági bizottságának törekednie kell arra, hogy a díjak összege évente az infláció mértékével emelkedjék.

A díj kísérő okmánya: bársonykötésű A/4-es oldalméretű kétoldalas mappa, melynek borítóján „Dunamelléki Református Egyházkerület” felirat olvasható.

- A mappa belsejében, a baloldalon az egyházkerület színes címere látható, jobboldalon a díj és a díjazott neve.

- A díjakra történő felterjesztésre jogosultak:

- az egyéni díjakra az intézményvezetők a fenntartó megerősítésével (*Lorántffy Zsuzsanna* – díj és/ vagy *Benda Kálmán* - díj);

- a testületi díjra (*Soli Deo Gloria* – díj) a fenntartó tehet javaslatot.

- a felterjesztés lehetőségéről a „Közlemények” útján értesítjük az intézményvezetőket és fenntartókat.

Felterjesztési határidő: június 30.

- A felterjesztések elbírálásában és a díjak odaítélésében a DRE Iskolaügyi Bizottsága határoz, melyet a közgyűlés hagy jóvá.

- A díjak átadására ünnepélyes keretek között az egyházkerület őszi közgyűlésén kerül sor.

23. A DREK 2003. NOVEMBER 20-ÁN TARTOTT KÖZGYŰLÉSÉN ÁTADOTT PEDAGÓGUSDÍJAK

Benda Kálmán – díj

Némethné Kucs Rózsa

(Pécsi Református Kollégium Általános Iskolája)

Győrffy Bertalanné

(Baár-Madas Református Gimnázium és Általános Iskola)

Lorántffy Zsuzsanna - díj

Nademlejskyné Toók Lilla

(Kecskeméti Református Kollégium Általános Iskolája)

24. JOGI ÉS KÖZIGAZGATÁSI BIZOTTSÁG JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

- 1.) Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az Egyházkerületi Számvizsgáló Bizottság szabályrendeletét.
- 2.) Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Budapest-Északi Egyházmegye javaslatát, és kéri az Elnökséget, intézkedjen az egyházkerületben működő intézmények státusának megvizsgálásáról.
- 3.) Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Budapest-Déli, Délpesti és Tolnai Egyházmegyék javaslatait a területükön levő Egyházközségek minősítését illetően.
- 4.) Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Protestáns Diakóniai Szakkollégium Alapító Okiratát, és azt megalakítja.
- 5.) Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Délpesti Egyházmegye kérését: jóváhagyja a Gyál – Felsőpakonyi Református Egyházközség szétválását, és a Felsőpakonyi Református Missziói Egyházközség megalakulását
- 6.) Az Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul vette a Jogi Bizottság jelentését az egyházkerületi lelkészi szabályrendelet készütségi fokáról, és felhívja a Bizottságot, hogy január hónap folyamán készítsék el a pontos tervezetet, hogy minden lelkésztestület megtárgyalhassa, és így kerüljön a Közgyűlés tavaszi ülése elé.

25. A MISSZIÓI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

1. A Közgyűlés felhatalmazza a missziói bizottságot, hogy az egyházkerület vezetésével egyetértésben írjon ki pályázatot olyan munkákra, melyek feltárják egyházunkban és közelebből egyházkerületünkben végzendő missziói munka új lehetőségeit és módszereit.
2. A Közgyűlés szorgalmazza az együttműködést (különös tekintettel az ifjúsági misszió területen) minden olyan szervezettel, alapítvánnyal, egyesülettel, melyek missziói elkötelezettségűek és munkájuk összhangban áll a Magyarországi Református Egyház hitelveivel és gyakorlatával.
3. A Közgyűlés javasolja, hogy új gyülekezetek szervezése érdekében készüljenek felmérések és kezdeményezések, és ezen gyülekezetek megszervezésének személyi és anyagi feltételeit lehetőségei szerint biztosítja.
4. A Közgyűlés javasolja, hogy szórványgondozás újonnan szervezése érdekében az egyházkerület vezetése működjön együtt az egyházmegyékkel, és közösen teremtsék meg ennek a munkaágnak az anyagi és személyi feltételeit.
5. A Közgyűlés javasolja, hogy egyházkerületünk az Ifjúsági Bizottság útmutatása alapján dolgozza ki egyházkerületi ifjúsági lelkészi állás felállítását.
6. A Közgyűlés javasolja olyan bibliaiskola rendszer felállítását, mely (az eddigi tapasztalatokat figyelembe véve és ilyen jellegű munkát végző szervezeteket megkeresve) egyházkerületünkben egységes szempontok szerint biztosítja a fontos missziói munka kiterjesztését.
7. A Közgyűlés javasolja, hogy egyházkerületünk keresse meg a Károli Gáspár Egyetem vezetését, hogy egyetemünkön az egyetem vezetése állítson be egyetemi lelkészt az intézmény lelki életének elmélyítése és református jellegének biztosítása érdekében.

8. A Közgyűlés javasolja, hogy tartassanak az egyházkerület lelképásztorai számára olyan konferenciák (évente lehetőleg kettő), melyek tematikája a lelképásztorok misszió elkötelezettségét erősíti és mélyíti.

26. A TANULMÁNYI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

1. Az Egyházkerületi Tanulmányi Bizottság felelős a kebelbeli lelképásztorok képzéséért. E felelősségtől indíttatva vállalja:
 - a) Az Egyházmegyék tanulmányi programjának évenkénti megszervezését, amely a továbbképzés első számú alkalma. Minden egyházmegye azonos program szerint végzi a tanulmányi munkát, egyik hónapban lelkésztestületi, a másikban kisköri gyűlések keretében. Az előadók meghívása az egyházmegyei tanulmányi előadó feladata. Törekedni kell arra, hogy a kisköri gyűlések is színvonalasak legyenek. A tanulmányi előadók éves jelentésükben ismertessék az elvégzett munkát.
 - b) Az Egyházkerületi Tanulmányi Bizottság vállalja a tahi konferenciák megszervezését is, amely a lelkészek továbbképzésének minősített alkalma. Minden lelképásztor öt évente köteles ezeken részt venni, amelyet az egyházmegye esperese és a tanulmányi előadó számon tart. A lelkészto-vábbképzés programját január hónapban ismertté kell tenni az egyházkerület lelkészei előtt. A programot a Tanulmányi Bizottság állítja össze az egyházmegyék véleményének megkérdezése után.
 - c) A továbbképzésnek figyelembe kell venni, ha valaki posztgraduális képzésben vesz részt, doktori fokozat megszerzésén dolgozik, teológiai témájú könyvet ír.
 - d) Aki posztgraduális képzésben vesz részt, amelyre az Egyházkerület jóváhagyását adja, az Egyházkerület anyagi támogatást biztosít (pl. tandíj, egy részének átvállalása). Meggondolandó Egyházkerületi Tanulmányi Alap létrehozása.
2. A KRE-HTK és a Kerület gyülekezetei sokkal szorosabb kapcsolat kialakítására törekedjenek. Ennek érdekében:
 - a) A gyülekezetek szervezzenek több teológus-napot.
 - b) Az egyházmegyék hívják meg a gyülekezeteikből tanuló teológusokat minden esztendőben egy hétfői csendesnapra. Jó lenne, ha anyagi támogatást nyújtanának a teológus hallgatóknak (pl. félévi kollégiumi díj átvállalása, ez jelen pillanatban 40.000,-Ft).
 - c) Az Egyházkerület Tanulmányi Bizottsága és az Egyházkerület Elnöksége évente legalább egyszer találkozzék egyeztetett időpontban és program szerint a KRE-HTK tanári karával.
3. A KRE-TFK és a kerület gyülekezeteinek szorosabb kapcsolata érdekében az Egyházkerület Katechetikai, Diakóniai és Ének-zene Bizottsága találkozzék egyeztetett időpont után a főiskola hittanoktatói, Diakóniai és Kántorképző Intézeteinek tanáraival.
4. A lelkészek továbbképzését segítő traktátusok, tanulmányi kötetek, doktori disszertációk kiadására az Egyházkerület különítsen el egy összeget.
5. A tanulmányi munka gondosabb ellenőrzése és felmérése érdekében új vizitációs kérdőív elkészítése szükséges.
6. A Tanulmányi Bizottság a tanfegyelem javítása és megszilárdítása érdekében szükségesnek látja a kanonika vizitáció új formában történő megvalósítását. Lehetőleg vasárnap, gyülekezeti keretben történjen meg az egyházlátogatás, amikor a helybeli lelképásztor szolgál. Fontos lenne az egyházkerületi, vagy egyházmegyei missziói, vagy tanulmányi előadók jelenléte is.

27. A DIAKÓNIAI BIZOTTSÁG JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

1. A bizottság az egyházkerületi diakóniai munkáról készített, összesített beszámolót elfogadta.
2. Az egyházközségek törekedjenek arra, hogy munkaköri leírás alapján, legalább egy gyülekezeti diakónus végezzen diakóniai munkát a gyülekezetben.
3. A Diakóniai Bizottság a beszámolók alapján javasolja, hogy az egyházközségek szervezzenek a szeretetotthonainkba gyülekezeti látogatásokat.
4. A Diakóniai Bizottság javaslata az LSZA szociális támogatásainak 2004. évi előirányzatára:
 - Amennyiben az egy főre eső jövedelem nem haladja meg a – 30.000 Ft-ot, úgy a gyermekek után járó szociális támogatás havi 4.000 Ft/fő
 - 35.000 Ft-ot, úgy a gyermekek után járó szociális támogatás havi 3.000 Ft/fő
 - 40.000 Ft-ot, úgy a gyermekek után járó szociális támogatás havi 2.000 Ft/fő

28. A KATECHETIKAI BIZOTTSÁG JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

1. A DREK Katechetikai Bizottsága a jelentést részleteiben megtárgyalta, ezt a közgyűlés tudomásul veszi s ennek alapján a jelentést elfogadja.
2. Köszönetét fejezi ki Kiss Jánosné matematika tanárnak a hittanoktatás felmérőlapjainak szakszerű elkészítésében nyújtott segítségéért.
 - 2.1. Jóváhagyja a felmérő ívek kérdéseit, feldolgozásukat támogatja.
 - 2.2 Az egyházkerület minden lelkipásztora és katechétája felelősen részt vállal a kérdőívek kitöltésében és visszaküldésében.
3. Felkéri a Katechetikai bizottságot, hogy évente egy alkalommal továbbképző konferenciát szervezzen.
4. Jóváhagyja és következetesen megvalósítja az ifjúsággal kapcsolatos ügyek előbbre sorolását különböző egyházi fórumokon.
5. Kezdeményezi Katechetikai törvény megalkotását.
6. Szorgalmazza a hittanpénzek időben, rendszeresen történő, pontos folyósítását.
7. Megköszöni Édes Árpád Bács-Kiskun megyei előadó munkáját, és az egyetemi ifjúság körében betöltött új feladattalra Isten áldását kéri.
8. Felkéri a Zsinat Missziói Osztályát összevont – legalább fél éves – egyházi eseménynaptár készítésére, amelyet az egyházkerület és az esperesi hivatalok kiegészítenek saját tervezett konferenciáikkal ezt a lelkipásztoroknak kiküldik.

29. A GYŰJTEMÉNYI ÉS MŰEMLEKI BIZOTTSÁG JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK:

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a gyűjteményi és műemléki előadó jelentését a 2002. évről.
2. A Közgyűlés felhívja a gyülekezetek figyelmét, hogy a Magyarországi Református Egyház gazdálkodásáról szóló 2002. évi I. tv. iratkezelési és irattározási szabályzatát vegye figye-

lembe működése során, melyet az esperesek ellenőrizzenek a visitatiók alkalmával.

3. A Közgyűlés felhívja a gyülekezetek figyelmét arra, hogy ne csak koruk szerint régi, muzeális tárgynak tekintett egyházi ingóságait tekintsék értéknek, hanem az újonnan épült templomok berendezéseit és díszítő tárgyait is, melyeket hasonlóan tartsanak értéknek és tartsanak nyilván, pl. úgy hogy alkotóik nevét, keletkezésük idejét, körülményeit stb. a kérdőíveken jelezzék.

4. A Közgyűlés felkéri az egyházmegye espereseit, lelkipásztorait, akik intézményeket tartanak fent, hogy kezdjék meg az adott intézmény iratkezelési és irattározási szabályzatának és az iratanyagok végleges helyének kijelölését és kialakítását, mely munkába esetenként vonjanak be szakembert.

5. A Közgyűlés elhatározza, hogy a következő évi canonica visitatio pontjai közé kerüljön be kiegészítésként, hogy hol van gyülekezeti könyvtár és milyen rendszerben működik.

6. A Közgyűlés határozatot hoz arról, hogy a canonica visitatiót végzők ellenőrizzék az egyházközségek klenódiumainak biztosítását.

7. Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a Ráday Gyűjtemény igazgatóját, valamint a missziói és gyűjteményi bizottságot, hogy tagjaiból hozzon létre egy bizottságot a gyülekezeti könyvtárak megsegítésére, s dolgozzon ki egy elvi, szervezési, anyagi támogatási rendszert.

8. A Közgyűlés felkéri a gyűjteményi és műemléki bizottságot, hogy készítse el a következő évi közgyűlésig a gyülekezeti gyűjteményi és műemléki kérdőívet.

9. A Közgyűlés felkéri a gyűjteményi bizottságot, hogy törekedjen a műemléki nyilvántartás rendszerének a kidolgozására és a munka megkezdésére, továbbá dolgozzon ki ajánlást a gyülekezeti irattárban őrzendő iratok kezelésére, selejtezésére, kutathatóságára nézve, s egyben arra is, hogy a Kulturális Örökség Védelméről szóló törvény tulajdonosra vonatkozó előírásait vizsgálja meg, s a bizottság ezekről tegyen jelentést az egyházkerület elnökségének.

30. AZ EGYHÁZZENEI BIZOTTSÁG JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

- 1.) Az Egyházkerületi Közgyűlés az Anyaszentegyház egészéért és szolgálatáért viselt felelősségének tudatában, valamint az egyházzene és liturgia (mint az egyház missziójának fontos eszköze) ápolása, őrzése és felügyelete érdekében támogatja az Egyházkerületi Egyházzenei Bizottságot, melynek elnöke és tagjai a jelentésben megnevezett személyek. Az előző Bizottság munkáját megköszönve, az EK Isten áldását kéri mindazokra, aki a magyar református egyházzene ápolását és fejlődését az elmúlt időben szívükön viselték.

- 2) Az EK megkülönböztetett figyelemmel kíséri az épített kulturális örökség sorsát és megőrzését, így a nagy anyagi és szellemi értéket képviselő historikus (sípos) orgonák helyzetét és állapotát gyülekezeteinkben. Éppen ezért az EK elengedhetetlenül fontosnak tartja az Egyházkerületi orgonafelügyelet további működését, és az Orgona-alap létrehozását. Csak az a gyülekezet részesülhet orgonajavítási támogatásban, amelyik rendelkezik az EK orgonafelügyelő előzetes írásos, jóváhagyó határozatával. A Közgyűlés felkéri a Jogi és Gazdasági Bizottságot, hogy dolgozza ki az orgonafelügyelet működésének jogi és anyagi kereteit.

3) Az EK felkéri a canonica visitatiót folytatókat, hogy egyházlátogatásaik folyamán különösen kísérjék figyelemmel a hatályos műemléki törvények és szabályozások, valamint az Egyházalkotmány (1994. évi II. tv.) vonatkozó rendelkezésének betartását és betartatását, miszerint:

- 58.§ (2) bek. A presbitérium határozata fokozatos egyházi hatóság jóváhagyásával válik érvényessé, ha a döntés
- [...] műemlék vagy műemlék jellegű ingatlanra, műkincs vagyona, egyházi tulajdon átalakítására vagy építkezésre vonatkozik.
- Az EK kéri továbbá, hogy az egyházlátogatók minden esetben hangsúlyozzák a megfelelő időben történő szakértői véleményeztetés fontosságát.

4) Az EK szorgalmazza a református általános-, közép iskolákban és gimnáziumokban az egyházi ének tantárgy bevezetését mint a református közoktatás meghatározó és elengedhetetlen részét, s kéri, hogy az Egyházkerületi Egyházzenei Bizottság dolgozza ki javaslatát, s azt terjessze az illetékes felsőbb fórum elé.

5) Az EK fontosnak tartja a kántori állások végzettség alapján történő differenciálását, ezért megbízza az Egyházzenei Bizottságot a kántori állások besorolásának kidolgozásával, valamint ezzel egyidejűleg szorgalmazza egy országosan és egységesen érvényes (zsinati) kántortörvény előkészítését és megalkotását. Az EK kéri, hogy az Egyházkerület és az Egyházzenei Bizottság elnöksége indítványozza és kezdeményezze az ezirányú tárgyalások megkezdését.

6) Az EK kéri az Elnökséget, hogy bárminemű szakmai megkeresést és felterjesztést szíveskedjék véleményalkotás végett az Egyházzenei Bizottság elé terjeszteni.

31. ÉPÍTÉSI ÉS KONFERENCIA-TELEPEK BIZOTTSÁG JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

1. Egyházkerületi Közgyűlés örömmel és hálaadással veszi tudomásul a sok építkezést, felújítást. Hálát ad Istennek a lehetőségekért és köszönetet mond az áldozatot vállalók felöltségéért.

2. Az Egyházkerületi Közgyűlés felhívja az építkező gyülekezetek figyelmét a műemlékvédelmi előírások betartására, valamint a gondos és pontos előkészítő és igényes kivitelező munkára.

3. Az Egyházkerületi Közgyűlés javasolja az egyházmegegyéknek, hogy - a rendelkezésre álló anyagiak korlátozott volta miatt - jelölje meg, hogy melyik a központi konferencia telepe, és azt fejlessze kiemelten.

32. AZ EGYHÁZKERÜLETI OKTATÁSI INTÉZMÉNYEK BESZÁMOLÓI

1. A Közgyűlés a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium, a Lónyay utcai Református Gimnázium és Kollégium, a Gyökössy Endre Református Óvoda és a Székely József Református Általános Iskola beszámolóját elfogadja.

2. A közgyűlés felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy törekedjenek megfelelő épületet szerezni a Gyökössy Endre Református Óvoda részére.

3. Az iskolaszervezet szakértők bevonásával megvizsgáltatja a Székely József Református Általános Iskolát missziói, tanügy-igazgatási és gazdasági szempontból 2004 tavaszáig, és akkor dönt további működési formájáról.

33-34. TÁRGYSOROZATI PONTOK: AZ EGYHÁZKERÜLETI INTÉZMÉNYEK JELENTÉSEI

33. A Károli Gáspár Református Egyetem jelentését a Közgyűlés elfogadta.

34. A Közgyűlés a KRE Hittudományi Karának működéséről szóló jelentést elfogadja, Isten áldását kéri a Kar munkájára, egyetért a Karon belüli és a lelkésznevelést szolgáló új kezdeményezésekkel.

EGZHÁZKERÜLETI KÖZGYŰLÉS

NOVEMBER 19-20.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2003.

BARANYA

ELHUNYT:

† Achs Károly volt mezőtúri lpk.

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

- Németh Norbert és Némethné Hesz Márta – Hajdúszoboszlóról Csányoszróba
- Fényes Endre – zsbiriki misszió november 1-től

BÁCS-KISKUNSAÉG

SZÜLETETT:

Varga György Attila, apja: Varga György
szolg. hely: Szeremle

HÁZASSÁGOT KÖTÖTT:

Laczay András *kecskeméti beosztott lelkész* és Ledó Ilona

ELHUNYT:

† Tóth Kása István
nyugdíjas lelképásztor, egyházmegyei pénztáros
szolgálati hely: *Kecksemét-Méntelek*

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT (Parókuslelkészek)

- Téglási Anna – Tiszáninnenről Kerekegyházára
- Ulakcsai Zoltán – Tázlár
- Berze János – ösztöndíjról visszatérve Kiskunhalasra
- Bölcsházi András – spirituális (KGRE-HTK) szeptember 1-től, – Kecksemétről

BUDAPEST – DÉL

HÁZASSÁGOT KÖTÖTT:

Literáty Zoltán tanársegéd és Fekete Zsuzsanna lelkész
szolg. hely: Bp. Szilágyi Dezső tér

ELHUNYT:

† Kéri Sándor lelkész-tanár 88 évesen X. 16-án

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

- Sípos Aba Álmos – Pestlőrinc-Kossuth téri lelképásztor
- IX. 30-i hatállyal lemondott lelkészi állásáról
- Édes Árpád – egyetemi lelkészi kinevezést kapott

BUDAPEST – ÉSZAK

SZÜLETETT:

ifj. Füstös Gábor
Füstös Gábor Bp.-Csillaghegyi lelkész harmadik gyermeke

DÉLPEST

SZÜLETETT:

Harmathy Attila
Harmathy András és Sári Ágota harmadik gyermeke
szolg. hely: *Szigetszentmiklós*

ÉSZAKPEST

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

- Matyó Lajos – Zsámbék (öztöndíjról jött haza)

ELHUNYT:

† Szikszai János ny. lpk. november 28-án
közlekedési balesetben – utolsó szolgálati hely: Tahitófalu
† Bakonyi László ny. lpk. – Páty
TOLNA

HÁZASSÁGKÖTÉSEK:

Boda Szabolcs segédlelkész és Falucska Ilona lelkész
(*Tiszáninnen*)

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

- Boda Szabolcs segédlelkész – Tiszáninnenre
- Keresztes Hajnalka – Gyöngyös – Medináról

VÉRTESSALJA

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT (Parókuslelkészek)

- Czánik Béla – Kajászó – nyugdíjba ment
- Oláh László – Gárdony – Alesútról

Tájékoztatjuk a kedves testvéreket, hogy a Dunamelléki honlap önálló honlapként immár a www.dmrek.hu címen érhető el, de természetesen továbbra is szerepel link-ként a Parókia honlapján is.

EGYHÁZKERÜLETI ESEMÉNYEK

KÉPEKBEN

Egyházkerületi tanácsülés előkészítése Kecskeméten

Egyházkerületi Közgyűlés

Lelkészek fogadalmátétele a Kálvin téren

Kovács Bálint könyvbemutatója a Ráday könyvtárban

Lelkészszentelés

Lelkészek megáldása

Az Internátus felújítása

TÁJÉKOZTATÓ

A Dunamelléki Egyházkerület bármelyik gyülekezetében szolgáló lelkipásztoroknak vagy főállású egyházi alkalmazottaknak lehetősége van Opel vagy Daewoo gépkocsik vásárlására, a lentebb közölt kedvezményekkel. Az ajánlat visszavonásig érvényes, 2003. év végéig bizonyosan, de utána is, esetleg más százalékszámokkal.

A kedvezmény igénybe vételéhez szükséges az egyházkerület által kiállított igazolás az alkalmazásról. Amennyiben nem lelkipásztor a kedvezmény igénybe vevője, az illető egyházi alkalmazását az egyházkerület részére az illetékes lelkipásztornak kell igazolnia.

Kedvezmények:

OPEL:

Agila Viva	4 %
Agila Club	5 %
Agila Comfort	7 %
Corsa Viva 5 ajtós	5 %
Corsa Essentia	5 %
Corsa (egyéb)	7 %
Combo Tour	7 %
Meriva	
Essentia	3 %
Meriva (egyéb)	7 %
Astra Viva 5 v. 4	4 %
Astra (egyéb)	7 %
Zafira	7 %
Vectra	8 %
Signum	8 %
Vivaro	8 %
Movano	8 %

DAEWOO

Matiz	3 %
Kalos	5 %
Tacuma	7 %
Nubira	7 %
Evanda	15 %

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
Budapest 1092, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-018

e-mail: ph@mredmek.matav.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcseföldi András lelkész
Készült az OPEN ART nyomdában

DUNAMELLÉK

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2004/I. szám

Új „honfoglalás”?

A megújuló hercegszőlősi templom, 2004 február

Nem az. Nem új honfoglalás az, hogy a magyarság nagyobb része belépett az Európai Unióba, amely – sajnos, bizonyos mai nagyhangú „européerek” miatt – nem történhetett több évtizeddel korábban! Sok minden változik, bár ugyanakkor sok minden marad változatlan. Az Európai Unió nem csoda, nem „álmok beteljesítője”, hanem egy itt és most nyíló esély, lehetőségeket is nyújtó helyzet. Azzal együtt, hogy vesztesek is lesznek, akiknek éppen ezért jövőjét viszont már erőteljesen meghatározza a mostani kormánypolitika minősége.

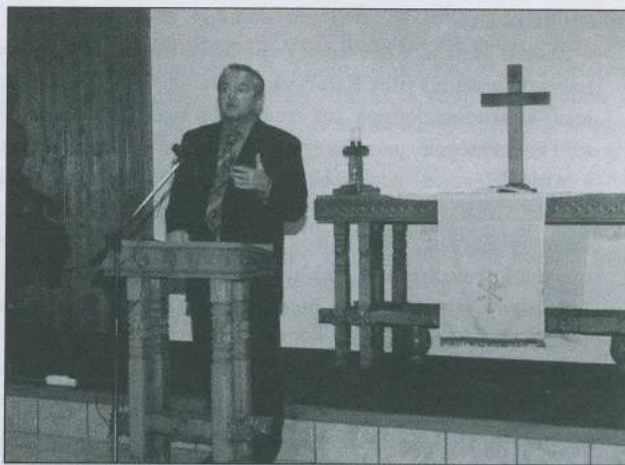
A keresztyén ember hite jóvoltából még nehéz helyzetben sem pesszimista, bízik mindenható Ura kegyelmében. De e kősziklán állva sokat tehetünk családunkért, lakóhelyünkért, gyülekezetünkért és

nemzetünkért összefogással, szolidaritással, tanulással /lásd a pályázatírási kényszereket!/, s azzal, hogy egymás munkájának adunk piacot, egymásnak adunk megbízásokat. Persze ezekhez megbízhatóan minőségi, versenyképes munkateljesítmény is kell! Imádkozunk és dolgozunk tehát egymásért, segítsünk egymásnak társadalmunk, nemzetünk megújulásában.

Gondolkozunk távlatosan és felelősen a jövő nemzedékekért is, védve természeti környezetünk tisztaságát, megőrizve és gazdagítva adjuk át természeti örökségünket, kultúránkat, nyelvünket.

Ha így teszünk, akkor az Európai Unió is lesz olyan jó hazánk, mint volt a nélküle való régi Európa, hiszen Istenben bízó magyar keresztyénekként mi csak tesszük tovább dolgunkat – mint eddig is – Urunk rendelése szerint. S akkor jó szolgálak leszünk.

*Tőkéczi László
világi főjegyző*

Tőkéczi László a média és az egyház kapcsolatáról tart előadást Piliscabán a Béthel Központban

Az elmúlt időszak főbb eseményei

- Szabó István püspök február 20-24. között Kolozsváron és Marosvásárhelyen járt, az Erdélyi Egyházkerület püspökének meghívására.
- Pakson és Pócsmegyeren körzeti presbiteri napon szolgált Varga László főjegyző
- Szabó Péter vértessaljai esperes 2004. március 1-jei hatállyal lemondott tisztségéről, helyére az egyetlen jelölt Agyagási István megyei főjegyző
- március 27 média konferencia volt a Bethesda Kórházban
- Nagykőrösön április 1-én Orbán Viktor adta át a gimnázium tanusodáját és tornacsarnokát, a kerületet Varga László főjegyző képviselte és végezte az ígértetés szolgálatát
- április 3-án jól sikerült egyházkerületi presbiteri konferencia volt a Budai Egyházközségben
- április 30-án volt a SAPARD-pályázatok beadási határideje. A püspöki hivatal nyilvántartása szerint a kerületből 84 pályázatot adtak be (egy egyházközség több pályázatot is benyújthatott), összesen 1.372.424.962,- Ft pályázati összeggel. Az ehhez tartozó önrész (az összes költség 25%-a) 237.995.929,- Ft, amelyből az egyházkerület 210.069.010,- Ft-ot vállalt hitel formájában.
- 2004. április 15-én az egyesült Holland Protestáns Egyház (Nederlandse Protestante Kerk) Magyarországra látogató holland küldöttsége találkozott a MRE Zsinat Elnökségével. A látogatás közvetlen célja a 2003.12.12-én a holland királynő jelenlétében kötött egyesülési megállapodás ismertetése volt, amelyet a Nederlandse Hervormde Kerk (Holland Történelmi Református Egyház), a Gereformeerde Kerk in Nederland (Szigorú Református Egyház) és a Nederlandse Lutherse Kerk (Lutheránus Egyház) kötött. Nagyon tanulságosak voltak a több évtizedes egyesítési szándék kidolgozása során szerzett tapasztalatok. Szó volt az elmúlt évekről is: az őszinte hangú megbeszélés során úgy tűnt, a résztvevők tisztázták a múltbeli félreértéseket, hibákat, és kialakították a további testvéri együttműködés alapjait.
- május 7-én néhány év kimaradással ismét sor került a nyugdíjas lelkészek és lelkészözvegyek találkozója a Ráday utcai székház dísztermében. Az egyházkerület elnöksége fogadta a meghívottakat. Sokak megnyilatkozásából kiderült, hogy nyugdíjasként is aktívak mind fizikai, mind szellemi értelemben, velünk együtt gondolkodnak az egyház, az egyházkerület jövőjéről és a tennivalókról.

A közeljövőben sorra kerülő fontosabb események

- Református Zenei Fesztivál -2004. május 28-30. Budapest, IX. ker. Ráday u. 28. előtti utcarész - védnöke dr. Szabó István püspök
Az eddig 2002-ben és 2003-ban megrendezett REFORMÁTUS ÉNEKEK A ZENEAKADÉMIÁN hangverseny immár 3 napos REFORMÁTUS ZENEI FESZTIVÁL keretében kerül megrendezésre 2004. május 28-30. között.
Ezen a pünkösti hétvégén napközben 11-18 óra között a helyszín a Ráday utca Református Teológia előtti szakasza lesz, ahol megjelennek református könyvkiadók, újságok szerkesztősegei, hagyományörző közösségek, képzőművészek, zenészek. Fellépnek, bemutatkoznak költők, írók, tudósok, meghívunk ismert református személyiségeket. Teológusok, diákok közreműködésével gyermekprogramok, bibliaismertető, énektanítás. Iskolák és gyülekezetek bemutatkozása. A Ráday utcai programok ingyenesek.
Az esti programokat, hangversenyek a Kőbányai Református Templomban (péntek), a Zeneakadémia Kistermében (szombat) és a Zeneakadémia Nagytermében (vasárnap) lesznek este félnyolc órai kezdettel. A három esti hangversenyre belépőjeggyel lehet bejutni.
(További részletek a www.perifericrecords.com honlapon találhatóak.)
- Június 1. és 4. között egyházkerületi lelkésztovábbképző konferencia lesz Tahiban, fő témája a prédikáció. Előadók: Cseri Kálmán, dr. Szabó István, dr. Szűcs Ferenc, dr. Nagy István, Kozma Zsolt (Kolozsvár)
- A Zsinat ifjúsági pályázati felhívása: MRE ifjúsági szervezetei és iskolái részére. Beadási határidő június 4. Érdeklődni lehet a Zsinati Ifjúsági Irodánál: 1-460-0702, www.ifjusag.reformatus.hu
- Kárpát-medencei presbiteri konferenciát rendeznek Nagyváradon június 24-27. között
- A Kárpát-medencei 64 magyar református egyházmege képviselője találkozik a Ráday utcai székházban július 8-9-én
- Református Ifjúsági Fórum - szánjunk egy napot közösen az ifjúsági misszióra! - 2004. június 28-án a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának központjában Budapesten
- A Református Világszövetség találkozóját július 30. és augusztus 14. között Accrában (Ghána) tartja, Magyarországról öt fős küldöttség vesz részt Szabó István

HATÁROZATOK

Tanácsülés 2004. március 11.

3. A Tanácsülés megnyitása.

Dr. Nagy Sándor egyházkerületi főgondnok:

Mindenek előtt hadd köszönjem meg Varga László főjegyző úr köztünk végzett szolgálatát. Isten áldja meg az ő további életét velünk és családjá körében!

A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsülését elnöktársammal egyetértésben megnyitom.

Szeretettel köszöntöm a Tanács alkotó és tanácskozási jogú tagjait és köszöntöm, ha vannak ilyenek, vendégeinket.

Mielőtt bemutatnám a napirendet, engedjenek meg egy egész rövid kitérőt, kicsit utalva főjegyző úr gondolataira, amelyből azt vettem ki, hogy a megfogható és a megfoghatatlan, a látható és a láthatatlan mindig szoros kapcsolatban, szoros egységben áll egymással.

Ha valaki megnézte a héten a Mindentudás Egyetemének soros előadását /ez a sorozat harmadik genetikai tárgyú előadása volt, aki nem nézte meg, javasolom, hogy tegye meg az Interneten/, az emlékszik, hogy az egyik érdekessége az volt, hogy az izraeliták között - ahol tudjuk, hogy régi kérdés a származás - úgy néz ki, hogy a főpapi származásra vonatkozó kérdőjeleket a genetika kezdi tisztázni. Ők annyira ismerik őseiket, hogy mindenki tudja, melyik nemzetségből származik. És ebben a fontos kérdésben annál érdekesebb, hogy Jézus egyszer azt mondta nekik: "ti az ördögatyától származtok". Micsoda arculcsapás! Ezzel a kijelentéssel nem vonta Jézus kétségbe a genetikai származást, de kifejezte, hogy ennek a dolognak nem volt jó a súlya az életükben.

Ma mi itt fontos percek fogunk szentelni a költségvetésnek! Megfogható anyagiakról fogunk beszélni. Ebben a hosszú folyamatban, amelyben a főjegyző úr munkatársai, a Gazdasági Bizottság megfogható, megszámlálható dolgokra nézve ítélték, döntöttek, meghallgattak, értékelték, elemezték, majd ide kerül a javaslat elénk. Látni fogjuk, hogy milyen nehéz megfogható, megszámlálható dolgokra nézve is nagyon jó, lehetőleg mindenkinek kielégítő megoldást készíteni. Hát még a megfoghatatlanokra!

Én mégis bízom benne, hogy a "kevesen voltatok hűek, sokra bízzak ezután" érvényes lehet ránk is. A kevés: az anyagiak, a sok: a küldetésünk, a Mennyek Országának kérései.

Isten adja, hogy ezen a mai tanácskozáson is ebben a távlatos szellemiségben tegyük dolgunkat!

6. ESKÜTÉTEL

Előterjesztő: *Varga László főjegyző*

Határozat

Az Egyházkerületi Tanács megállapítja, hogy Gyórfy Eszter Rozália, Simon Emil és Szabó Zoltán József a segédlelkési esküt letették. Szolgálatukra Isten áldását kéri.

7. PÜSPÖKI TÁJÉKOZTATÓ

Egyházkerületünk novemberi közgyűlése számos határozattal igyekezett kerületünk életét missziói meggyőződésünk gyakorlati leágaztatásai mentén továbbvinni. Az, hogy jó

irányba igyekszünk, kitetszik abból is, hogy feladataink megvalósítása közben akadályokba ütközünk. A mai Magyarország, sőt a mai nyugati civilizáció viszonyai között bizonyos mértékig kényelmes helyzetünk lenne, ha veszni hagynánk az isteni igazság és az evangélium hirdetését, és engedelmesen igazodnánk a régi és mai korparancshoz: hallgassatok és alkalmazkodjatok!

Az elmúlt hónapok eseményei és ál-eseményei fényében is jól érzékeljük ezt. Az egyházak körül támasztott hangoskodásból azt halljuk ki, hogy nekünk a kövekből kéne kenyeret varázsolni, vagy különben magyarázzuk meg, miért nem tudunk csodát cselekedni. Hódítsuk meg a világot, unszolnak, vagy magyarázzuk el, miért nem óhajtunk aprócskának tűnő kompromisszumokat kötni azzal, aki azt hazudja, hogy az egész világ az övé. Noszogatnak, hogy bizonyítsuk, minket Isten angyalai minden bajtól megóvnak, vagy ránk legyintenek, hogy nem vagyunk médiaképesek.

Hadd térjek ki konkrétan is néhány olyan eseményre, melyek segítenek a szavaimat megérteni. A mögöttünk levő hónapokban folytatódott az egyházak elleni hecckampány. Annak szívből örülök, hogy egyházunk felelősei itt a mi kerületünkben is megszívlelték egyházkerületünk közgyűlésének ajánlását, s igyekeztek e külső nemtelen támadások közepette méltósággal és bölcsességgel eljárni. Nagy vihart kavart a Tilos Rádió botránya és az azt követő közéleti vita, politikai szóváltás, tüntetés, és provokáció. A Tilos Rádió botrányos megnyilatkozásai okán már-már abba a helyzetbe hozták egyházainkat, hogy engedjenek az egyes médiumok által fölállított nyilatkozás-kényszernek.

Ugyancsak komolyan érintett bennünket az egyetemünk Hittudományi Karáról eltanácsolt diák ügye, akinek a HTK ellen indított perét a sajtó szelvében-hosszában tárgyalta, kormánypárti politikusok és miniszterek zsarolásnak is tekinthető megnyilatkozásai kíséretében. A független magyar bíróság az óta közigazgatási per keretében ítéletet hozott, melyben semmisnek mondta ki a HTK minősítési eljárását, s ezzel közigazgatási szinten újra konstituálta az eltanácsolt hallgató hallgatói jogviszonyát. meggyőződésem, hogy a bírósági ítélet mind a vallásszabadságot, mind az egyházi intézmények hiteltelvi alapon tájékozódó oktatási-nevelési szabadságát sérti. S ez is a dolog veleje. Ha eltekintünk attól, amit ez ügyben számos médium és több vezető politikai szuggerált, akkor egyértelmű, hogy a vallásszabadság forog kockán. Ahogyan ősszel kifejeztünk, hogy egyetértünk a HTK szexuáletikai nyilatkozatával, s várjuk ezügyben Zsinatunk állásfoglalását is, úgy most kinyilvánítjuk hogy ebben a konkrét esetben is szolidárisak vagyunk a HTK-val, és amit az egyetemi autonómia tiszteletben tartásával, hiteltelvi álláspontjuk megtartása érdekében megtehetünk, meg fogjuk tenni. Ide tartozik, hogy a négy történelmi egyház kidolgozta és hamarosan az Alkotmánybírósághoz beadja azt az alkotmányossági keresetét, amely az ún. esélyegyenlőségi törvény hitéletet sértő következményei ellen irányul.

Ennek kapcsán hadd térjek még ki arra, hogy egyházunkban eldivatozott az egyházi testületek világi perrel való fenyegetése - lelkészek részéről is. Azt hiszem egyöntetűek lehetünk abban, hogy azok a lelképásztorok, akik nem járják végig az egyházi jogorvoslati utat, hanem világi bíróságra rángatják egyházukat, magukat rekesztik ki a lelképásztori közösségből.

Harmadszor hadd szóljak még arról is, hogy az ún. egyházfinanszírozási vita újra a nagypolitika színpadára került, jól láthatóan választási kampányban. Bizonyos lehet

jópontokat szerezni elszegényedő országunkban azzal, hogy az egyházakat újra olyan intézményeknek állítják be, amelyek nemhogy a kövekből nem tudnak kenyeret varázsolni, hanem még azt a keveset is elhappolják, ami van. Kétségtelenül akár kampánycélokra is felhasználható az a javaslat, melyet a kisebbik kormányzó párt terjesztett elő és terjeszt minden létező fórumon. Mi erre csak azzal tudunk válaszolni, hogy javaslatuk a finanszírozási rögtönzések kategóriájába tartozik. Mindezzáltal sokakat gyülekezetekben és intézményekben szorongással töltöttek el ezek a felvetések, hiszen éppen most készülnek az egész évet meghatározó költségvetések, s jól látjuk, hogy mekkora szűkösség elébe fogunk nézni. Igen álságosnak tartom, hogy egy politikai párt az egyházak politika-mentesítése címén a legélesebb politikai vitába viszi be az egyházfinanszírozás kérdését.

Mindazáltal tévedésben lennénk, ha örökké csak a külső viszonyokban keresnénk azokat a nehézségeket, amelyek küldetésünk betöltésében akadályoznak minket. Ha már az egyházfinanszírozásról is szó esett, hadd utaljak arra, hogy a Zsinaton január közepe óta testvéries, de nem titkolom, hogy olykor feszült viták folynak mind az országos költségvetés sárokszámairól, mind a belső zsinati költségvetésről. Nyilvánvalóvá vált, határozottan tudatosítanunk kell, hogy különbség van a zsinati iroda és a közegyházi feladatok szükségletei között. Ez még az ideai országos költségvetésben nem válik ki egyértelműen, de reményünk van arra, hogy a következő évektől tisztán fogjuk látni, melyek azok a feladatok, amelyeket a zsinati iroda végez, s ezeknek milyen költségei vannak, s melyek azok a közegyházi feladatok, amelyeket országos szinten kell ellátni, s ebben a zsinati iroda szolgáltatóként vesz részt.

Ami egyházkerületünk költségvetését illeti, nyilvánvaló, hogy nem lehet a forrásokat méltányosan és ezzel egyidejűleg igazságosan elosztani. Két pontra szeretném most felhívni a figyelmet, a többiről a részletes vita során úgyszólván. Az egyik annak az érvényesítése, hogy előbb a megkezdett és hosszú ideje befejezésre váró beruházásokat kell elvégezni. Az az út nem járható, hogy az egyenlődi jegyben szétforgácsoljuk a pénzt, s mindenki egy kicsit toldhat a magáén, bár inkább azt sem. Arra kértük az egyházmegegyezés vezetőjét, hogy azokra az építkezésekre nézve tegyenek javaslatot, melyeket elvégezvén szabadabban fordulhatunk új tervek felé. Ezzel nem kívánunk semmilyen új kezdeményezést megakadályozni vagy hátráltatni, s ilyenek bizonyos lesznek is, ám kérek mindenkit, gondoljon a bibliai példázatra: ne maradjon félbe a szőlőben megkezdett torony.

A másik terület a lelkipásztori fizetések rendezésére vonatkozik. Amikor novemberben a közgyűlés a lelkipásztori fizetés minimuma mellett, a teljesítés útját is meghatározta, magam is sejtettem, hogy nagy kockázatot vállalunk. Azt ugyan feltételezni sem mertem volna, hogy több helyen fífkával próbálják elkerülni a missziósítást. Fiktív bevételekkel és kiadásokkal tornázzák fel a lelkipásztori javadalmat, vagyis papíron. Meggyőződésem, hogy ezek a gyülekezetek néhány éven belül végleg lehetetlen helyzetbe hozzák magukat. Az is meglepett, hogy többen, elsősorban lelkipásztorok, igyekeztek az egyházi közvéleményt fellármázni, hogy az egyházkerületi vezetés missziósítás elindításával a gyülekezetek feletti rendelkezést akarja kibővíteni. Nevetségesnek tartom ezt a hiszterizálást. Ha minden marad a régiben, a gyülekezetek nem ébrednek tudatára, hogy méltó a munkás maga bérére, és hogy nem követ el a lelkipásztor vétkeket, ha őt és családját megillető javadalmat fogad el a gyülekezettől, (II. Helvét hitvallás). S megfordítva, szomorú, de tény, hogy a kedvezőtlen anyagi feltételeket biztosító gyülekezetek meghívását nem fogadják el a lelkipásztorok.

S végül: a kockázat valódi súlya abban mutatkozik meg, hogy a beküldött díjlevelek összesítése alapján a 299 dunamelléki egyházközség közül mintegy 80 gyülekezet áll annak határán, hogy missziói státuszba kerül. Ez a szám megrendítően magas, de egyúttal messzemenőig igazolja az intézkedés szükségességét, hiszen nem máról holnapra

bekövetkezett helyzetről, hanem akár 10 vagy 20 éve tartó folyamatokról van itt szó. Az igazi kockázat és felelőtlenség az lett volna, ha továbbra is sorsukra hagyjuk a gyülekezeteket.

Szeretnék néhány szót szólni egyházunk iskolaügyeiről is. Az egyházkerület fenntartásában levő oktatási intézményekben a közoktatási törvény előírásai szerint átfogó vizsgálatot, egyszerűen szólva intézményi átvilágítást kellett lefolytatunk. Ezekkel a vizsgálatokkal hosszú ideje adós volt az egyházkerület. Igen megütköztünk azon, hogy ezeket a vizsgálatokat néhol már-már inkvizíciós eljáráshoz hasonlították, kedvtelenül és a vizsgálat valódi tétjét ignorálva fogadták. Bizonytalán ez összefügg azzal is, hogy két kerületi fenntartású középiskolában ebben az évben jár le az igazgató mandátuma, s ebből adódóan némelyek valamiféle kiszorítósdira vagy erőszakolt hibakeresésre utaltak a vizsgálatok kapcsán. Itt is szeretném elmondani, hogy a mandátum lejárása egyszerű tény, a vizsgálatok lefolytatása pedig parancsoló szükség volt. Ha kerületünk korábban lefolytatta volna ezeket a vizsgálatokat, bizonytalán nem lehetett volna a kettőt ily módon összekapcsolni, de akik továbbra is ezen fáradoznak, lelkük rajta. A vizsgálatok és az egyéb iskolaügyi kérdések kapcsán immár azt hiszem új jelenségként beszélhetünk arról, hogy egyre több intézményünk szeretné függetleníteni magát az egyházi fenntartótól. Már más kerületekből is hallik, hogy az iskolai vezetés az egyházi fenntartót az állomány és bértábla tekintetében előszeretettel minősíti harmadik személynek. Itt az ideje, hogy tisztán és világosan beszéljünk erről, és fölhívjuk intézményeink figyelmét arra, hogy helytelen úton járnak, ha ebbe az irányba indultak el. Már csak ezért is létfontosságú a történelmi egyházak alkotmánybírói beadványa, mert csakhamar bekövetkezhet, hogy egyházi intézményen belül fognak egyházellenes hangok érvényre jutni.

S végül szeretnék néhány szót szólni a határon túli magyar református egyháztestekkel való kapcsolatokról. Az ősz folyamán Tivadarban a Kárpát-medencei református egyháztestek püspökei kétnapos tanácskozást tartottak, s ennek nyomán januárban Kecskeméten a főgondnokokkal együtt újra találkozottunk, ahol tervbe vettük, hogy a nyáron az egyházmegegyezés vezetésekkel kibővülve végigtárgyaljuk néhány olyan közös ügyünket, amelyek Trianon óta szorítanak bennünket. Ezek egyike a közös liturgia kérdése, vagy legalábbis egy olyan liturgiai keret megalkotása, melynek nyomán akár Beregszászon, akár Feketicsen, akár Celldömölkön veszünk részt református istentiszteleten, átérezhetjük, hogy nem a mi döntésünk következménye az, hogy hat országba vagyunk szétszórva. A másik ennél is fontosabb, ez az egyházjog, illetve a kánonnak a kérdése. Az utódállamok állam-egyház viszonyai eltérőek, s ezért az ott élő egyházak a hosszú évtizedek alatt arra kényszerültek, hogy az ott fennálló viszonyokhoz igazítsák kánonjukat. Ez azonban azt is eredményezheti, hogy két-három emberöltő alatt oda jutunk, hogy alapvető kérdésekben már nem is értjük egymást. Az egyik legégetőbb terület a lelkészi oklevelek kölcsönös elismerése, a lelkészi alkalmazásának és meghívásának ügye, illetve az egyházi szolgálatok immár nagymértékben eltérő struktúrája. Harmadszor a közös képviselő ügyét is meg kell tárgyalnunk, hiszen ahogy a II. Helvét Hitvallás mondja, az egyház képviselőit válogatva felhatalmazás sem önjelölés és önelhívás dolga, hanem mindig annak a kérdésére, hogy a tényleges szolgálatban levők közös akaratát és megegyezését kikre és milyen feltételekkel bízzák ezt a nem könnyű feladatot.

Meggyőződésem, hogy olyan munka indult el ezzel, mely hosszú-hosszú ideig semmi látványosat, demonstratívát, reprezentatívát nem fog fölmutatni, de elő tudja készíteni és megfelelő mederbe tudja terelni egyházunk, a magyar református egyház spirituális egységét. Mindeközben nem felejtjük el a diaszpórában élő testvéreinket sem, legyen szó az Egyesült Államokban élő magyar reformátusokról, vagy a müncheni magyar református közösségről, akik most súlyos

helyzetbe jutottak, de zsinatunk megkezdte a tárgyalást a bajor tartományi egyházzal a helyzet rendezése végett.

A főtiszteletű Egyházkerületi Tanács előadmányomból úgy tűnik, több a gondunk, mint az örömünk. Ez bizonyosan nem így van, hiszen a keresztyén élet örvendező hálával telik, s a mi örömünket nem veheti el senki és semmi. A gondokról azért kell szólni, mert munkaértekezleten vagyunk, s ilyenkor illő szembenézni teendőinkkel. Örömünket az sem veheti el, hogy egy roppant szellemi süllyedésbe került világban kell a szellem és a lélek embereinek lennünk, és az sem keseríthet el bennünket, hogy a mai világ fölfogása szerint csak akkor vagyunk érdekesekek, ha botrányosak vagyunk. Ha meg azok nem akarunk lenni, majd azzá tesznek minket. Beteljesülni látom az Ige parancsát: áron is megvegyétek az alkalmakat, mert az idők gonoszak. Hitünkért és szolgálatunkért, ha kell, adjuk oda nyugalmunkat és kényelmünket, fizessük meg a fáradtság és a megvetettség árát, fizessük meg a megfenyegetettség és lenézettség árát. Nekünk nem politikai fórumokon, bírósági termekben, médiumok játékasztalain, hanem az élő Úr előtt kell elszámolnunk a ránk bízottakkal. A Mindenható Istent, erősítsen meg bennünket méltóságunkban, szabadságunkban, és boldog reménységünkben.

A püspöki jelentéshez fűződő határozatok:

Előterjesztő: *Varga László*

1. A DMREK Tanácsa megköszöni Dr. Szabó István püspök úr tájékoztatóját.
2. A DMREK Tanácsa is teljesen egyetért a KRE HTK Kari Tanácsának a homoszexualitás kérdésében készített tanulmányával és az abból következő döntéseivel.
3. A DMREK Tanácsa kárhóztatja azon lelkészeket és egyházi testületeket, akik és amelyek az egyházzal szemben, megkerülve az egyházi törvényben biztosított jogorvoslatot, világi bírósághoz fordulnak.

9/a A Lónyay Utcai Gimnázium átadása

Előterjesztő: *Harkai Ferenc*

Az Egyházkerületi Tanács elfogadja és megerősítésre az Egyházkerület soron következő Közgyűlése elé terjeszti az alábbiakat:

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület a 2003/2004-es tanév záró napjával a Budapest-Északi Református Egyházmegyének átadja a Lónyay Utcai Református Gimnázium fenntartói jogait és ugyanezzel a nappal átadja a Gimnáziumhoz tartozó tulajdonjogokat is.

2. Az átadási megállapodás részleteinek kidolgozására és a megállapodás megkötésére az Egyházkerületi Elnökséget hatalmazza fel és bízta meg.

9/b Előterjesztés püspöki szolgálati lakás tárgyában

Előterjesztő: *Simonfi Sándor*

1. Az Egyházkerületi Tanács a püspöki szolgálati lakás Kálvin tér 8. szám alatti ingatlanban való kialakításának tervével egyetért. Megbízta az Egyházkerületi Elnökséget, hogy a Budapest-Északi Egyházmegye illetékeseivel a megállapodást dolgozza ki és jóváhagyásra terjessze az Egyházkerületi Közgyűlés vagy Tanácsülés elé.

2. A megállapodás megkötése esetén a szolgálati lakás fenntartási költségeit a 2004. évi egyházkerületi költségvetésben biztosítani kell.

9/c. A lelkészképzés 6. évének kérdései

Előterjesztő: *Németh Dávid*

1. Az Egyházkerületi Tanács támogatja a KRE Hittudományi Karán folyó lelkészképzés képzési idejének 12 félévre történő módosítását.
2. Az Egyházkerületi Tanács a gyakorlati képzést nyújtó 11. és 12. félév bevezetését a 2004/2005. tanévre javasolja.
3. Az állami normatív támogatás elnyeréséig az Egyházkerület a gyakorlati év programjának finanszírozását vállalja.
4. Az Egyházkerületi Tanács elfogadja „A KRE HTK és a Dunamelléki Református Egyházkerület közös szervezeti és működési szabályzata a lelkészképzés 11. és 12. gyakorlati félévéről” című szabályzatot.

MELLÉKLET:

Működő szakon belüli tartalmi változás (12 féléves képzés) bevezetése

A Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának (KRE HTK) Kari Tanácsa 214/2004. határozatában kimondja: „A Kari Tanács 2 tartózkodás mellett úgy határoz, hogy a működő lelkészi szakon belül tartalmi változást vezet be. A képzés időtartamát 12 félévre módosítja (a zsinati határozat értelmében 1 gyakorlati évvel egészíti ki az eddigi képzési rendszert), a mellékelt képesítési követelmény-módosítást elfogadja és az Egyetemi Tanácsnak jóváhagyásra felterjeszti.”

I. A 12 FÉLÉVES KÉPZÉSRE VALÓ ÁTTÉRÉS INDOKLÁSA

1. A Felsőoktatási Törvény (Ftv) 85.§ (4) bekezdése szerint „Az egyetemi alapképzés képesítési követelmények szerinti tanulmányi ideje az öt évet kivételes esetben haladhatja meg...”, valamint a 114.§ (5) bekezdése szerint „Az egyházi felsőoktatási intézmények a hitéleti képzés tekintetében Szabályzatukban a 113.§ (2) bekezdésében foglaltakon kívül a (...) 85.§ (4) bekezdésében (...) foglaltaktól eltérő rendelkezéseket is megállapíthatnak.”

2. A Magyar Református Egyház (MRE) Zsinatának (Alapító) 1999. november 26-án elfogadott 112/1999. határozata szerint: „A Zsinat az egyházkerületi, illetve a tanintézeti autonómiák tiszteletben tartásával egyetért azzal a törekvéssel, amely a nappali tagozatos teológus-lelkészképzést 12 szemeszterre kívánja bővíteni”, valamint a 2002. február 20-án elfogadott 168/2002. „A református teológiai szak lelkészi szakirányának képzési követelményrendszerét” is érintő határozata szerint: „4. A képzési idő. A képzés államilag finanszírozott időtartama: 12 félév”.

3. A magyarországi felsőoktatásban (az előbb említett zsinati határozatok értelmében, valamint a MAB által már akkreditált képzésben) további három intézményben képeznek hallgatókat református teológus-lelkész szakon, mindháromon 12 féléves oktatási rendszerben. Nem csupán a testvér-intézmények közötti könnyebb átjárhatósági rendszer miatt, hanem a folyó évben kezdődő, új, 8 éves akkreditációs ciklusba való beilleszkedés miatt is a 12 féléves oktatási rendszert kívánjuk megvalósítani.

4. A magyar felsőoktatásban nem csupán az egyházi felsőoktatási intézmények élnek a Ftv. 85.§ (4) bekezdése adta lehetőséggel, hanem pl. a 12 féléves orvosképzés is, ahol a gyakorlati év (2 félév) is az állami felsőoktatás keretein belül kap helyet.

5. A 12 féléves képzésre való áttérést a Magyarországon tapasztalható folyamatos társadalmi változások indokolják, melyek nagy hatással vannak a MRE életére, s annak lelkészképzésére is.

a) A rendszerváltozás óta a református egyházközségek (gyülekezetek) társadalmi szerepe megnőtt, ami nagy felelősséget és sok feladatot jelent.

i) Egyfelől a szabad vallásgyakorlás lehetősége segítette ezt elő. Több (pl. fiatal) generáció jelent meg a református egyházban, mint az a rendszerváltozás előtt megszokott volt. Ezekkel a generációkkal való kommunikáció, ill. érintkezés követelményeket állít az egyház elé.

ii) Az egyház közeleti szerepének megnövekedése új körülményeket teremtett, melyekhez az egyháznak is alkalmazkodnia kell, hogy hivatását betöltsse.

b) A lelképásztorok munkaköre kiszélesedett. A lelkészek 1990 előtti szűk mozgásteret kibővült. Az MRE különböző intézményekkel gazdagodott (oktatási, egészségügyi (pl. rehabilitációs), szociális és más intézmények), ahol lelkészei által jelen kell lennie, valamint lehetőséget kapott, hogy más intézményeken belül is elősegítse a vallás gyakorlását (iskolai hitoktatás, táborigazságség, börtönlelkészség, kórházlelkészség stb.). Ez a társadalmon, valamint egyházon belüli változás sajátos szakmai igényeket támaszt a református lelkészképzéssel szemben, s ezeket a szakmai igényeket kívánja a KRE HTK a képzés belső tartalmi változtatásával betölteni.

6. Szakmai indokként - az előbbieken megfogalmazottakhoz kapcsolódva - meg kell állapítani, hogy amit a műszaki (pl. mérnöki, vagy informatikai) területen "felhasználói", ill. „munkaerő-piaci igénynek” neveznek, azt a MRE-on belül a lelkészt alkalmazó egyházközség „gyülekezeti igényének” nevezik. Ehhez elengedhetetlen, hogy a lelkész a teológiai tudományokban és más alapvető közismereti tárgyakban folyamatosan mélyítse szakmai tudását, de azokat ugyanakkor a gyülekezeti tagokkal, vagy más emberekkel, ill. társadalmi csoportokkal való érintkezés során a gyakorlatba át is tudja ültetni. Ezért kíván a KRE HTK - a többi testvérintézményhez hasonlóan - a 12 féléven belül, az utolsó két félévben egy kettős tutori rendszer segítségével gyülekezeti, szakmai gyakorlatnak helyet adni, ahol a hallgatók a korábban megszerzett elméleti tudásukat szintézisbe hozhatják a gyakorlatban nyert tapasztalataikkal, valamint kifejleszthetik a lelképásztori munkájukhoz elengedhetetlen készségeket.

II. INTÉZKEDÉSI REND

1. A hatodik (gyakorlati) évre a Kari Tanács javaslata alapján, az Egyházkerület püspöke adja meg a gyülekezetbe való szolgálati kirendelést annak a hallgatónak, aki a 10. félév után a záró vizsga első részvizsgáját (a Zsinati Lelekészképesítő Bizottság előtt = első lelekészképesítő vizsga) sikeresen letette.

2. A 12. félév befejezésével a hallgató gyülekezeti tevékenysége az adott gyülekezetben automatikusan megszűnik.

3. Az Egyházkerület elnöksége, miután a Zsinati Lelekészképesítő Bizottság a záróvizsgát sikeresnek nyilvánította, a hatodik évet elfogadja segédlelkészi évrnek.

III. A MEGVALÓSÍTÁS FOLYAMATA

1. A 11. és 12. félév szakmai és gyakorlati felelőse a KRE HTK Gyakorlati Teológiai, valamint a Valláspedagógiai és Pasztorálszichológiai Tanszéke; adminisztrációs és koordinatív irodája pedig a KRE HTK Dékáni Hivatala.

2. A szakoktató lelkészek félévente a vizsgaidőszakban, minősítés céljából részt vesznek a Minősítő Bizottság munkájában. A Minősítő Bizottság tagjai:

- a felelős tanszékek megbízottjai,
- a Fenntartó képviselője
- és az adott szakoktató lelkész.

3. A szakoktató lelképásztor együttműködik a Kari Tanáccsal és a Minősítő Bizottsággal, és vállalja az időnkénti konzultációkon a kötelező megjelenést és félévenként egy-egy beszámoló készítését.

IV. ANYAGI FELTÉTELEK

1. A 11-12. szemeszterre kapott anyagi támogatást (dotációt) a KRE HTK teljes egészében a kötelező hatodik év képzésének megvalósítására fordítja.

2. A hallgató az államtól kapott ösztöndíjat tanulmányi átlagától függetlenül teljes egészében megkapja (2003/2004 tanévben 9100Ft/hó), mely ösztöndíjat a Kari Tanács saját költségvetéséből, tetszőleges mértékben - kiegészíthet.

V. A GYAKORLATI ÉV KÖVETELMÉNYEI

1. A szakoktató a gyakorlati évét töltő hallgatót a lelképásztori munka minden apró részletébe engedje bepillantani. Ezen részletek a következők:

- igehirdetés gyakorlata (gyülekezeti istentisztelet és bibliaóra keretében, valamint kazuális alkalmakon),
- hittan oktatás gyakorlata gyülekezeti, vagy iskolai kereteken belül,
- családlátogatás gyakorlata,
- lelkigondozás gyakorlata gyülekezeti, személyes, vagy intézményes kereteken belül,
- ifjúsági munka,
- egyházi adminisztráció gyakorlata,
- gyülekezeti ügyintézés gyakorlata,
- gyülekezeti sajátosságok,
- ökumenikus kapcsolatok, társadalmi érintkezés lehetőségei

2. Az elvárt gyakorlat: havi egy gyülekezeti, ill. kazuális (temetési, ill. esketési) igehirdetés (lehetőség szerint), havi egy gyülekezeti bibliaóra, heti egy vagy kettő hittanóra (lehetőség szerint), családlátogatás a lelkésszel, ifjúsági munkában való aktív részvétel (ha nincs ilyen, akkor annak megszervezése), adminisztrációs munka végzése (levelezés, hivatali út, anyakönyvezés, nyilvántartás, könyvelés stb...), gyülekezeti speciális alkalmak szervezése, gyülekezetnek esetleges más hivatalokkal (APEH, Műemlékvédelem, OEP, MEH stb...) való adminisztrációs munkájának megismerése.

3. A szakoktató lelkész a gyakorlatok végrehajtásánál személyesen is jelen van, megismeri a hallgató személyiségét, tapasztalataival és tanácsaival segíti a hallgató munkáját, kritikai észrevételeivel pedig értékeli azt.

4. A hallgató a gyakorlati éve alatt szolgálati naplót vezet, melyet a szakoktató lelkész a gyakorlati év végén láttamoz. A szolgálati napló bemutatása, a második részvizsgára való jelentkezés egyik feltétele.

VI. A TANULMÁNYI BLOKKOK

1. A hallgató köteles félévente a KRE HTK által szervezett két tanulmányi blokkon (tömb) megjelenni, ill. az előre kitűzött feladatokat teljesíteni.

2. Egy tanulmányi blokk (tömb) időtartama 5 nap (hétfő-péntek), ahol a KRE HTK által felkért vendégelőadók, vagy saját professzorok ill. munkatársak vezetése mellett történik a kijelölt munka.

3. A tanulmányi blokk célja, hogy a gyakorlatban szerzett tapasztalatok - szervezett keretek közt - újabb elméletekkel összevethetőek legyenek, egymással (hallgatók és vezetők között) megoszthatóvá váljanak.

4. A tanulmányi blokkok a következők:

- a) hitoktatás blokk
- b) lelkipozítási blokk
- c) gyülekezetépítés, egyházi adminisztráció
- d) igehirdetés blokk

5. A blokkok tetszőleges sorrendben a következő hónapokban kerülnek megrendezésre:

- a) október
- b) november
- c) március
- d) április

VII. A HATODIK ÉV MINŐSÍTÉSE

1. A hatodik év tárgyai gyakorlati tárgyak. A minősítés módja: elégtelen (1), elégséges (2), közepes (3), jó (4), jeles (5) osztályzatok által történik. Aki valamely tárgyból elégtelen (1) minősítést szerez, az köteles a hatodik évet megismételni.

2. A hatodik év tárgyai a következők:

1. Hitoktatási gyakorlat	(11. félév)
2. Hitoktatás blokk I.	(11. félév)
3. Hitoktatás blokk II.	(11. félév)
4. Lelkipozítási gyakorlat	(11. félév)
5. Lelkipozító blokk I.	(11. félév)
6. Lelkipozító blokk II.	(11. félév)
7. Gyülekezet építés, egyházi adminisztráció blokk I.	(12. félév)
8. Gyülekezet építés, egyházi adminisztráció blokk II.	(12. félév)
9. Igehirdetési gyakorlat	(12. félév)
10. Igehirdetés blokk I.	(12. félév)
11. Igehirdetés blokk II.	(12. félév)
12. Vizsga-istentisztelet	(12. félév)

3. A 11. és 12. félév tantárgyainak osztályzatai a gyakorlati teológiai záróvizsga szigorlat minősítésének részét képezik.

4. A hallgató gyülekezetben végzett gyakorlati munkáját a Minősítő Bizottság minősíti. A minősítés kritériumai:

- a) a gyakorlat elvégzéséhez szükséges szakmai kívánalom
- b) a kitűzött feladatok maradéktalan elvégzése
- c) a gyakorlat elvégzésénél tanúsított példás magatartás
- d) a gyakorlat végzésében tanúsított építő kreativitás

5. A hallgató blokkon végzett munkáját - a felkért előadók véleményét is kikérve - a felelős tanszék tanszékvezetője minősíti. A minősítés kritériumai:

- a) előre kijelölt feladatok teljesítése
- b) új elméletek elsajátítása
- c) a blokkokon való aktív és rendszeres részvétel

9/c. A Julianna Református Általános Iskola átadása

Előterjesztő: *Harkai Ferenc*

Az Egyházkerületi Tanács jóváhagyja a Julianna Református Általános Iskola fenntartói feladatainak és jogainak átadását a Budapest-Északi Egyházmegye részéről a Budapest-Fasori Egyházközségnek a 2003/2004. tanév záró napjával.

10. A Gazdasági Bizottság jelentése

Előterjesztő: *Varga László*

1. Az Egyházkerületi Tanács a Gazdasági Bizottság jelentését elfogadja.

2. Az Egyházkerületi Tanács elfogadja a hitelkeret felhasználásáról szóló beszámolót. Felhívja és kötelezi az Elnökséget és a Gazdasági Bizottságot a hitelkeret felhasználásának és visszafizetésének folyamatos ellenőrzésére és az erről történő beszámolásra, mind a Tanácsüléseken, mind a Közgyűléseken.

...

4. Az Egyházkerületi Tanács hozzájárul a Soltvadkerti Református Egyházközség részére 100 M Ft-os, öregetthon céljára kialakított ingatlan megvásárlásához felhasználandó 75 M Ft kölcsön kiutalásához, amely jelzálogként kerül bejegyzésre a telekkönyvben. Felhatalmazza az Elnökséget, hogy a Soltvadkerti Egyházközséggel szerződést kössön, amely rögzíti, hogy a 100 % - os értékből jelenleg 75% az Egyházkerületet illeti, a 2008-ig történő visszafizetés arányában csökken az Egyházkerületet illető tulajdoni rész aránya.

5. Az Egyházkerületi Tanács tudomásul veszi, hogy az intézményi költségvetések az április 23-ai közgyűlés elé kerülnek, valamint a Károli Egyetem a már benyújtott nullszaldós költségvetési tervezet szerint gazdálkodik.

11. Az egyházkerület 2004. évi költségvetése, építési segélyek

Előterjesztő: *Varga László*

5. Az Egyházkerületi Tanács a DMREK 2004.évi költségvetését a betervezett sorokkal és rovatokkal 3.607.857e Ft bevételi és kiadási végösszeggel elfogadja. A benne foglalt tartalmak felhasználását a Gazdasági Bizottság alapján az Egyházkerületi Tanács vagy Közgyűlés hatáskörébe utalja. A 17.2-es sorban található 79.900e Ft a Zsinati Tanács határozata szerint tartósan lekötendő, november 20. előtt történő felhasználása csak a négy egyházkerület elnökségének egyetértésével lehetséges, november 20. után a Gazdasági Bizottság javaslata alapján Egyházkerületi Tanács vagy Közgyűlés határoz felhasználásáról.

6. Az Egyházkerületi Tanács a Püspöki Hivatal 2004. évi költségvetését betervezett rovatokkal és sorokkal 90M Ft bevételi és kiadási végösszeggel elfogadja.

7. Az Egyházkerületi Tanács a DRE Székház 2004. évi költségvetését a betervezett rovatokkal és sorokkal 68.200e Ft bevételi és kiadási végösszeggel elfogadja.

8. Az Egyházkerületi Tanács a DRE Konviktus 2004.évi költségvetését a betervezett rovatokkal és sorokkal 31.650e Ft bevételi és kiadási végösszeggel elfogadja.

KÖZGYŰLÉS – 2004. április 23.

3. MEGNYITÁS

Nagy Sándor főgondnok

Fantasztikus regényekben manapság gyakrabban olvassuk, mintsem halljuk a mindennapokban a pályaháborgás, idegen szóval perturbancia említését. Valaha ennek a fogalomnak fontos szerepe volt a csillagászatban, hiszen a Naprendszer már ismert bolygóinak a várttól, számítottól tapasztalt eltérései, azaz pályaháborgásai alapján számították ki a matematikus-csillagászok a feltételezett újabb bolygó pályaelemeit, melynek alapján az égboltot beborító milliárdnyi fénypont között jószemű csillagászok jellemzően mindig meg is találták a keresett égitestet. Ma is hallunk híreket a 10. bolygóról, melynek, ha tényleg van, már meghatározták a távolságát (32 000 CsE, ahol CsE a Nap-Föld-távolság) és a keringési idejét (5,8 millió év), lehetséges, a Jupiternél is nagyobb méretét stb. De a fénye nagyon gyenge, ezért még nem kapták teleszkópvégre.

Hasonló módon pl. a Föld gravitációs terében a szabályos-hoz képest jelentkező eltérések, idegen szóval anomáliák feltérképezésével - ehhez készített nagyszerű műszert világhírű fizikusunk Eötvös Loránd is - a föld mélyében rejtőzködő értékes ásványi kincsek hollétére derül fény, s így - jellemzően - hamarosan rendre meg is találják azokat.

A bennünket fényévmilliárdos méretekkel körülvevő terepített világ megismerésének csak egyik eszköze volt a tartós, nyugodt megfigyelés. A legnagyobb felfedezésekhez bizony úgy jutottak el tudós eleink, hogy nemcsak megfigyelték a szokatlan, váratlan jelenségeket, de ők maguk küldtek zavaró jeleket, hatásokat a vizsgált makro- vagy mikrokozmoszra, s az ezekre kapott válaszok alapján fogalmazták meg a felfedezett, felismert törvényszerűségeket.

Társadalmi életünkben is vannak anomáliák, pályaháborgások, s - valljuk meg őszintén - embertestvéreink legnagyobb része jobbára idegenkedik ezektől. Jobban szeretik a nyugalmat, békességet, kiszámíthatóságot, s vannak szép számmal olyanok is, akik pánikszerűen kerülnek a váratlant, a konfliktust, a békétlenséget. Pedig még Jézus is kijelentette: nem azért jöttem, hogy békességet bocsássak a földre, hanem fegyvert. S bizony néha arra is szükség van, hogy mi magunk idézzünk elő környezetünkben kisebb-nagyobb változásokat, perturbanciákat, hogy az azokra érkező spontán válaszokból meg tudjuk fogalmazni, magunk, vagy éppen a velünk együtt élő, ránk bízott közösségre vonatkozó fontos törvényszerűségeket.

A mai bonyolult társadalmi, politikai, gazdasági környezetre nem jellemző a délibábos táj nyugalma. Fel kell készülnünk a legváratlanabb hatásokra otthon, munkahelyen, utcán, közlekedés közben, egyházban, közszereléseink során vagy éppen akkor, ha esti sétára szánjuk magunkat egy csendes parkban. De bármennyire is terhes ez a mozgalmasság, mégis áldásokat hordoz magában. Sokkal jobban megismerjük barátainkat, ellenségeinket - mintha temetői nyugalom lenne - vagy éppenséggel azokat, akik valójában közönyösek, pedig eddig mást gondoltunk róluk. S nem egyszer fedezzük fel a legdrágább lelki-szellemi gyöngyszemeket olyan testvérben, barátban is, aki mellett éveik érdekeltlenül mentünk el, vagy egy-két udvarias szónál sohasem jutottunk tovább.

Egy ilyen felkavaró, nagyhatású zavaró hatás - akár sokk-nak is mondhatjuk - Mel Gibson Passió című filmje is. Jó előre jöttek a hírek, hogy megosztja a nézők seregét. Mi is átesztünk a próbán. Bizony, szenvedélyes vélemények hangzottak el sebtében, de még később is. A sokszor méltatlanul felfokozódó viták léghőrengésévé válva dobentem rá, milyen különös, hogy ugyanarra a dologra ennyire eltérően reagálunk mi, akik pedig egy és ugyanazon hitet valló református keresz-

tyének vagyunk. Felfedeztem, micsoda nagyszerű dolog az, hogy valódi meggyőződéssel ugyanarra az alkotásra annyiféle színben, hatásban, elutasítva vagy éppen katartikus megtisztulással reagálunk. Éppen ezért egy ideje már annak örülök, hogy nem vagyunk sematikus lények szürke gyülekezete! Sőt inkább vagyunk gazdagon változatos, színes, érző lélekkel és egészséges szenvedéllyel megnyilvánuló közösség, akikről lám, ezen a szokatlan, sokkos élményen át is bebizonyosodik, hogy az Úr személyre szabott ajándékait elnyert, azokat megkülönböztethető módon hordozó teremtmények vagyunk, akiknek mindig van továbbadható, megosztható kincse, étellel áradó illata mások számára is.

Így lássunk ma is munkához, s kinek-kinek a néki adatott kegyelmi ajándék szerint legyen szava, építő szándéka, s ha kell, ellentmondó szavazata is, hogy a ténylegesen munkálkodó kollektív bölcsesség olyan gyümölcsöket teremhessen közöttünk, melyre az individuum önmagában képtelen lenne.

Ezekkel a gondolatokkal mai egyházkerületi közgyűlésünket elnöktársammal egyetértésben megnyitom!

7. PÜSPÖKI JELENTÉS

Szabó István püspök

Mint a kiküldött tárgysorozatból is látszik, idej első közgyűlésünk döntő módon munkaértekezlet lesz, melyen elsősorban az egyházkerületi intézményeink életét tekintjük át. Hosszú ideje vita már, hogy helyes-e az intézményeink életét ilyen korán tárgyalni, hiszen az iskolák esetében még éppen csak túl vagyunk a féléven. Ugyanakkor az egyházmegyékből évtizedek óta kialakult vizitációs rendet sem lehet megváltoztatni, ezért azok jelentései, és e jelentések alapján készült szakbizottsági anyagok csak az őszi közgyűlés idejére készülnek el. Ha azonban úgy nézzük a dolgot, hogy oktatási intézményeinkről egyszerre kapunk képet egy már lezárt tanévről, 2002-2003, és egy megindult évről, 2003-2004, talán mégis bölcs döntés volt annak idején, hogy így osztotta fel az egyházkerület a munkaanyagot.

Elsőként hadd szóljak ezért egyházkerületi intézményeink helyzetéről. A jelentésekben részleteket is fogunk hallani, ezért én most arra szorítkozom, hogy azt az általános, egész országunkat és benne egyházunkat is átható helyzetről szóljak, amelyben intézményeinknek is működniük kell. Ezt a helyzetet a legegyszerűbb, ha a művészettörténetből vett fogalommal szürrealizmusként írjuk le. Egy amerikai református művészettörténész, Hans Rookmaaker ezt írja mintegy 50 évvel ezelőtt: a szürrealizmust mint szellemi magatartást fölfoghatatlan és összeegyeztethetetlen szándékok és gondolatok hamis szintézise jellemzi. "Egyrészt ott van a szándék, hogy minden megsemmisüljön, ami régi. Ugyanakkor a múzeumok és a gyűjtemények megtelnek az érinthetetlen és tabuizált relikviákkal. Aztán egyrészt uralkodik az abszolút individualizmus, amely minden korlátot kigúnyol és megvet, másrészt az egyes ember nagy készséggel olvad föl a tömegben, és csak azt tartja értéknek, amit mindenki birtokol és használ. Még tovább: a gondolkodást teljes mértékben áthatja, hogy az élet minden dolgát tiszta racionalitás alapján kell meghatározni és eltervezni, másrészt az ember szeretné önmagát az értelem ereje alól fölszabadulva kifejezni. Még tovább: egyrészt az emberi méltóságról és az egyes ember értékéről szinte vallásos tisztelettel beszélnek, másrészt az emberekről mint termelőegységekről

és statisztikai tényekről értekeznek, s legfeljebb csak a szenvedélyek terén számítanak bármiféle személyiségre. Összegezve: egyrészt igen erőteljes törekvés mutatkozik az élet minden dolgában szigorú szabályozására, másrészt másról sem hallunk, mint hogy a valóság nem szabályozható, nem tervezhető, „inkoherens.”

Félreértés ne essék, nem a jelenlegi kormányzati politikáról beszéltem, hanem a korunkat átható általános szellemről. Ez a környezet olykor komoly hatással van intézményeink, köztük elsősorban iskoláink életére és munkájára is, de bizonyos tünetei már a gyülekezeti életben, lelkipásztorok magatartásában is megmutatkozik. Tisztelettel kérem közgyűlésünk alkotó tagjait, hogy tekintélyüket és befolyásukat vessék latba, és személyes példamutatásukkal is munkálják egyházunkban az Istent dicsőítő jó rendet a krisztusi szabadságban.

Röviden szeretnék szólni a múltkori egyházkerületi tanácsülésünk egyik vitatott és ma közgyűlés elé kerülő határozatáról. Az egyházkerületi tanács legutóbb nem kis vita után úgy döntött, hogy a Lónyay Utcai Gimnáziumot a Bp-Északi egyházmege fenntartásába adja. Ezt a tanácsülésen többen vitatták, de közülük is azután többen megszavazták azt, ill. mások tartózkodtak. A vita során elmondottam, s ezt most a közgyűlés előtt is szeretném elismételni, hogy az egyházkerületi elnökség meggyőződése, hogy közoktatási intézményeink élete és munkája akkor teljesebbé válhat, ha fenntartásuk a lehető legközvetlenebb egyházi testülethez tartozik. Egy általános iskola vagy még inkább óvoda esetében a legközvetlenebb testület az egyházközség lehet, egy középiskola esetében az egyházmege. Sohasem láttam be például, hogy miért kellene az egyházkerületnek Budapesttől 70 km-re általános iskolát fenntartania. És miért csak egyet?

Némiképp meglepett ezek után, hogy a Bp-Déli egyházmege tanácsulása azzal a kéréssel fordul az elnökséghez, hogy ne vegyük napirendre a Lónyay ügyét, vagy ne azzal a határozattal, amelyet a kerületi tanács meghozott. Azóta több tárgyalást folytattunk le a Bp-Déli egyházmege vezetőségével ill. a Bp-Északi egyházmege vezetőségével is. Nem kívánom részletezni a hosszadalmas megbeszéléseket, csupán annyit jeltek, hogy bölcse megoldás született, amely véleményem szerint az egyházkerületi vezetőség eredeti szándékával is összhangban van. Mindazonáltal kérem az egyházkerületi közgyűlést, hogy határozattal is erősítse majd meg az egyházkerület elnökségének azon szándékát, amelyet a tanácsülésen már a határozat megvitatásakor kifejtettünk, hogy ti. közoktatási intézmények tekintetében a közvetlen egyházi testület kapja meg az egyházi iskola fenntartói és tulajdoni jogait.

A KRE-ről is kell néhány szót szólnom. A tárgysorozatban három helyen fogunk erről majd hallani, részben dr. Szűcs Ferenc rektorhelyettes úr és dr. Németh Dávid dékán úr ad majd jelentés az intézmény életéről, részben pedig a tavalyi közgyűlésünk határozata értelmében lefolytatott zsinati tárgyalásokról és azok folyamatairól fogok szólni. Most csak annyit tartok szükségesnek elmondani, hogy egyetemünk belső élete rendeződni látszik, és számos olyan kezdeményezés indult, amelyek további bővülést tesznek majd lehetővé. Ezek közül a lelkészképzés hat esztendőre való kibővítését említem most meg, amelynek megszervezése és kialakítása még nem jutott nyugvópontra. Számos egymásnak ellentmondó, ha szabad a bevezetőben utalt megjegyzésre hivatkozni: szürreális vélekedés forog közszájon, amelyeket csak részben tudhatunk be annak, hogy a különböző érdekek és jogi követelmények egyeztetése nehéz feladat. Részben azonban olyan viszonyulást mutat az ügy fogadása sokak részéről, amelyet, szomorúan kell mondanom, elfogadhatatlannak tartok. Rövidre fogva: az egyik oldalon jól látható, hogy némely lelkipásztorok és gyülekezetek abban a hiszemben vannak, hogy ingyen képlánt fognak kapni, s nem érik át a felelősséget arra nézve, hogy hozzájáruljanak a lelkipásztorneveléshez. Másrészt a végzős hallgatók némelyikének hozzáállása is kívánnivalót hagy maga után, mert úgy tűnik,

mindig csak a könnyebb végén akarják megfogni a dolgot. Türelmet és megértést kérek mindenkitől, s elsősorban annak tudatosítását, hogy a lelkipásztori hivatás tudatát és a képzés szakszerűségét szeretnénk elmélyíteni.

Ugyancsak már-már szürrealizmusba zuhant a gyülekezetek oldaláról a lelkipásztori fizetések kiegészítése tárgyában hozott korábbi egyházkerületi határozat. Még egyszer szeretném hangsúlyozni, hogy egyházkerületünk célja az, hogy a kevés anyagi tehetséggel bíró egyházközségeket hozzásegítse ahhoz, hogy a helyben szolgáló lelkipásztorok a közgyűlés által meghatározott fizetési minimumot megkaphassák. Az előrejelzések alapján a gazdasági bizottság és a tanácsülés is megtárgyalta és elkülönítette az ehhez szükséges anyagi forrásokat. Eddig a pontig azt hiszem teljesen rendben lévő az ügy. A másik oldalról azonban másról sem hallunk, mint hogy az egyházkerület. missziósítani akar, vagyis el akarja venni az egyházközségek önállóságát, s ezért bizonyos helyekről hírek érkeznek, hogy fiktív bevételeket és kiadásokat terveznek, vagy ami még ennél is veszedelmesebb, egyházközségek fontolgatják, hogy társulnak, s ily módon teremtik meg a minimális lelkipásztori javadalmat. Ez utóbbit azért tartom veszélyes útnak, mert társegyházközségek esetén, ahogy azt az utóbbi évtizedek példái bizonyítják, előbb-utóbb elkezdődik a szórványosodás, s ez olyan megállíthatatlan folyamat lesz, amelynek végeredménye éppen az ellenkezője annak, amiről a kerületi közgyűlés legutóbb határozott. A magam részéről kész vagyok revízió alá venni korábbi határozatunkat, újra tárgyalni a kérdést, s amennyiben valamelyik egyházmege testületileg úgy határoz, hogy nem tart igényt az egyházkerület missziói támogatására, ez alól őket kivonjuk, s rájuk bízunk, miképpen oldják meg a lelkipásztorok minimál fizetésének a biztosítását.

Az a vélt és túlságba vitt szabadság, amelyet ez ügy kapcsán védelmeznek vagy védelmezni vélnek gyülekezeteink, lelkipásztorok magatartásában is előbukkan. Ha nem kötne bennünket a szolidaritás, akkor így mondanám: hála Istennek nem dunamelléki lelkipásztorral történt, de így kell mondanom: sajnos református lelkipásztorral történt nemrégiben, hogy egy kereskedelmi bulvár rádió éterbe küldött hullámain hallhattuk, amint teljességgel szabálytalan módon, a parokiális elvet felrúgván és egyházi szertartásaink méltóságát is megaláztatva keresztelt - nem is tudjuk pontosan, hol - talán egy ideiglenes stúdióban. Tudom jól, óriási kísértés, hogy kiléphessünk a médiumok által a nyilvánosság elé, s azt is tudom jól, milyen nehéz ilyen megkeresésekre nemet mondani. De arra kérek minden lelkipásztort, presbitert és gyülekezeti tagot, hogy istentiszteletünk, sákramentumaink, egyházi alkalmaink méltóságát, tisztségét és szentségét mindenáron őrizze meg, ahogy Jézus kéri és parancsolja: gyöngyeiteket ne hanyjátok disznók elé.

S végezetül szeretnék néhány szót szólni a jelenlegi politikai-társadalmi hangulatról is. Újra rájár a rúd az egyházakra, s lassan már megszokjuk, hogy választási időszakba érvén valamilyen módon, többnyire negatívan, kampánytémává leszünk. Két évvel ezelőtt ifjú baloldali figyelőbrigádok járták a templomokat, s jegyzetelték szorgalmasan a prédikációkat, ma pedig az EU parlamentjébe jelöltek nyilatkoznak arról, hogy nekik az lesz a dolguk Brüsszelben, hogy megvédjék Európát a keresztyén befolyástól. Tisztelettel kérek mindenkit, mindezek ellenére se tartózkodjon majd a választásokon való részvételtől, hanem fontolja meg, melyik listára szavaz, és hogy azon a listán szereplő jelöltek valóban készek-e Magyarországot és a keresztyénség érdekében Brüsszelben is eljárni. A támadásokat fogadjuk méltósággal, s ha lehet, még helyi szinten se bocsátkozzunk vagdalkozásba.

A közgyűlés tagjainak kiosztjuk a legutóbbi közgyűlés óta eltelt időszak legfőbb programjait, ezekről most nem kívánok részletesen szólni, csak azt jegyzem meg, hogy nincs minden felsorolva, de talán átfogó képet ad arról, hogy egyházkerületünk elnöksége és én magam mi mindenben vettem részt a mögöttünk levő fél esztendőben.

Főtiszteletű egyházkerületi közgyűlés!

Nemrégiben jelent meg Nagyari József XVII. századi erdélyi prédikátor igehirdetés-gyűjteménye, amelyben Sámuel könyve alapján egy helyt ezt írja: Az Isten által rendelt, s általunk sokszor előbb nem látott dolgokról: "Azért rejti el az Isten a mi dolgainknak kimenetelét, hogy mi dolgainkat, s dolgaink igazgatását egészen Őfelségére bizzuk, se egészen Őfelségétől függünk. Azóltától fogva, amióta első szüleink azt akarták tudni, akinek s amelynek tudása nem mást illetett, hanem csak az egy élő Istent, örökség szerint reánk szállott, hogy az jövődőről felettébb szorgalmatosak vagyunk. Ebből már az származott, hogy tanácsot akarnánk formálni a dolgoknak kimeneteléből, nehezteljük, hogy előbb jár az Istennek elméje, hogysen a miénk, amelyre nézve elibe akarunk futni az Isten tanácsának és háló előtt halászni."

A mi mostani viszonyaink közepett sokszor kell fölteni a kérdést, hogy a döntéseink, tanácskozásaink, tervezéseink minden esetben azon alapszanak-e, hogy elkértük Isten bölcsességét és kutattuk-e ránk nézve akarátát. Vagy, hogy a Prédikátor mondja, csak háló előtt halászunk, s aztán utóbb derül ki a büszkeségünk, mindent tudni akarásunk üzött-e minket, s nem az Isten dicsőségének szolgálata. De ahogy a prédikátor megjegyzi, a jövődől dolgok nem tudása oly fogyatkozás, melyen örülnünk kell inkább mintsem szomorodnunk. Mert meglehet, a jövődől biztos tudás oly terhet jelentene, mely alatt talán összeroppannánk. Isten azt parancsolja, ne nyugtalankodjunk, csak hallgassuk, nézzük és szemléljük, miket cselekszik az Isten, s mondjuk azt: íme az erős Isten az én szabadítóm, békességes túréssal bízom, és nem félek. (Ézs. 12,2)

Hasson át bennünket ez a bölcs és igei belátás és legyen Isten Szentlelke mostani közgyűlésünkkel is.

8. A püspöki jelentéshez fűződő határozatok:

1. A DMREK megköszöni a gondolatébresztő püspöki jelentést és a főgondnoki megnyitót, azt jegyzőkönyvébe foglalja.

2. Az egyházkerületi Közgyűlés felkéri az Egyházkerület Elnökségét, hogy valamennyi egyházkerületi fenntartású közoktatási intézmény fenntartói és tulajdoni jogát vizsgálja meg, és azoknak a területileg illetékes egyházmegye illetve egyházközség fenntartásába való átadását készítse elő, s az erről való megegyezést a következő Közgyűlésen (Tanácsülésen) terjessze elő.

3. Az Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a lelkipásztorokat és egyháztagokat, hogy egyházi szolgálataink (istentiszteleteket, szákramentumok és kazuáliák) jó rendjét és méltóságát őrizzék meg. Mindenkor vegyék figyelembe a parokiális elvet, és ne engedjenek a tömeg- és kereskedelmi médiumok azon kísértésének, amely istentiszteleti szolgálatunkat kiszakítaná az egyházi közegből, és olcsó látványossággá tené.

4. Az egyházkerületi közgyűlés felkéri a MRE Zsinatát, hogy a közelgő EU választásokkal kapcsolatban fogalmazzon meg állásfoglalást egyházunk tagjai számára, amelyben felhívja a figyelmet ezen választások jelentőségére, és arra, hogy olyan jelöltekre adjuk szavazatunkat, akik Magyarország és egyházunk érdekeit messzemenőkéig képesek képviselni az EU Parlamentjében.

5., A DMREK megerősíti a március 11-ei tanácsülés határozatát a lelkészsképzés 12. félévre történő kiterjesztéséről, amelyből a 11. és 12. félévet gyakorlatban kell végezni.

6., A DMREK megerősíti a lelkészi díjlevelek felülvizsgálatára hozott határozatot és annak készpénz minimumát. Minden egyházmegye gyülekezeteinek díjleveleit megyei megerősítéssel legkésőbb május 31-ig másolatban be kell

küldeni a Püspöki Hivatalba.

7., A DMREK a nyugalomba vonult Batizi László, Gacsályi József lelkipásztoroknak megköszöni szolgálatukat, nyugalomukra Isten áldását kérve. Kegyelettel emlékezik meg, Szikszai János, Pintér Jenőné, Kóvágó János, Dombrádi Nagy László, Dr. Dobos Károly, Komjáthy Aladár, Oros László, Hamar Péter, Szabó László, Bognár Béla, Cseh Lajos elhunyt lelkipásztorokról, szereteteikre Isten vigasztalását, kegyelmét kéri.

10. AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJA

Előterjesztő: **Varga László** főjegyző

A DMREK Tanácsa 2004. március 14-én tartott ülést.

- Ezen a Tanácsülésen letette a segédlelkészi fogadalmat: Gyórfi Eszter Rozália, Simon Emil és Szabó Zoltán.
- Meghallgatta a Tanácsülés a 2002 évről elmaradt Ráday Gyűjtemény jelentését.
- Döntött a Lónyay Utcai Gimnázium és Általános Iskola fenntartói és tulajdonjogának átadásáról a Budapest-Északi Egyházmegye részére.
- Döntött püspöki szolgálati lakás kialakításának tárgyában.
- Döntött a lelkészsképzés 12 félévére történő emelése tárgyában.
- Megerősítette a Julianna Általános Iskola fenntartói jogának átadását a Budapest-Északi Egyházmegye részéről a Budapest-Fasori Egyházközségnek.
- Meghallgatta a Gazdasági Bizottság jelentését és elfogadta a DMREK, valamint a Püspöki Hivatal és az Egyházkerületi Székház 2004. évi költségvetését.

Ugyanakkor a Lónyay Utcai Gimnázium és Általános Iskola átadása ingatlanátadással is jár, ezért név szerinti szavazással kell jóváhagyni a Közgyűlés vagy Tanácsülés erre vonatkozó határozatát, amelyhez a Magyarországi Református Zsinatának Elnöksége 2004. április 21-ei határozatával hozzájárult.

1 A DMREK Közgyűlése, az Egyházkerületi Tanács 2004.03.14-én tartott üléséről szóló beszámolót elfogadta.

2. A DMREK Közgyűlése az Egyházkerületi Tanács korábbi döntését tudomásul véve átadja a Lónyay Utcai Gimnázium fenntartói és tulajdoni jogát a Budapest-Északi Egyházmegyének az alábbi név szerinti szavazással: 67 igen, 4 nem, 8 tartózkodás.

3. A DMREK Közgyűlése felkéri a Budapest-Északi Egyházmegyét, hogy a Lónyay Utcai Gimnázium és Általános Iskola igazgatótanácsában a Budapest-Déli Egyházmegyének a vele való megállapodás alapján biztosítson képviseletet.

12. EGYHÁZKERÜLETI SZABÁLYRENDELETEK

Előterjesztő: **Harkai Ferenc**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az Egyházkerületi Elnökséget, hogy a számvizsgálói szabályrendeletet az egyházmegyei elnökségeknek véleményezés céljából küldje ki.

2. Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az Egyházkerületi Elnökséget, hogy a lelkészi szabályrendelet javaslatának már elkészült részét az egyházmegyei elnökségeknek véleményezés céljából küldje ki.

3. Az egyházzenei bizottság Orgona-felügyelő Szabályzat tervezetét átdolgozásra visszaadja a közgyűlés.

13/a. A MÉDIA ÉS INFORMATIKAI BIZOTTSÁG TAGJAINAK MEGVÁLASZTÁSA

Előterjesztő: **Harkai Ferenc**

Az Egyházkerületi Közgyűlés az egyházkerület elnökségének javaslata alapján a bizottság elnökének Szilágyi Sándort, a bizottság tagjainak az alábbiakat titkos szavazással megválasztotta:

Lelkészi

Barta Károly
Bölcsföldi András
Temesvári Imre
Dr. Zsengellér József

Világi

Balavány György
Devich Márton
Dr. Németh Géza
Petó Gábor

13. MEGÜRESEDETT BÍRÓSÁGI HELY BETÖLTÉSE

Előterjesztő: **Harkai Ferenc**

Az Egyházkerületi Közgyűlés Figler János lemondását az Egyházkerületi Bíróság bírói tisztjéről tudomásul veszi és elfogadja. Az Egyházkerületi Közgyűlés az elnökség javaslataira titkos szavazással Varga György – Szeremle (Bács-Kiskunsági egyházmegye) lelképásztort az Egyházkerületi Bíróság tagjává választja.

14. PÉTER MÁRIA LELKÉSZI JELLEGÉNEK FENNTARTÁSA

Előterjesztő: **Harkai Ferenc**

Az Egyházkerületi Közgyűlés Péter Mária a lelkészi jelleg fenntartása iránti kérelmét az egyházzal folytatott munkaügyi perének lezárásáig egyhangú határozattal felfüggeszti.

16. BESZÁMOLÓ A KÁROLI GÁSPÁR REFORMÁTUS EGYETEM ÜGYEIRŐL

Előterjesztő: **Szűcs Ferenc**, a rektori teendők ellátásával megbízott rektorhelyettes

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a Károli Egyetem 2003. november 20-a és 2004. áprilisa közötti időről szóló jelentését tudomásul veszi és elfogadja.
2. Tudomásul veszi Dr. Kovács Eszter rektor 2004. július 31-ével történő lemondását, valamint a korábbi rektorhelyettes tisztségének megszűnését. Megerősíti tisztségükben az Egyetemi Tanács által választott rektorhelyetteseket és a megbízott rektort, életükre, munkájukra Isten áldását kéri.
3. Köszönetet mond Dr. Lőrincz Lajos akadémikusnak, az ÁJK dékánjának eddigi intézményvezetői jó munkájáért és életére, további munkájára Isten áldását kéri.
4. Jegyzőkönyvében örökíti meg köszönetét Dr. Thomas Gillespie professzornak, a Princeton Theological Seminary elnökének abból az alkalomból, hogy hosszú évek után távozik a nagy múltú intézmény vezetéséből. Örömmel tudhatjuk őt az Egyetem Tiszteletbeli Doktorai között, és a Társadalmi Tanácsadó Bizottságban. Köszönjük, hogy ösztöndíjasaink, kutatóink őszinte barátja és támogatója volt, és kérjük Isten áldását a nyugalomban eltöltendő éveire.
5. Az Egyházkerületi Közgyűlés, mint fenntartó, szolidaritással áll a Károli Gáspár Református Egyetem mögött, az egyetemet, és főként a Hittudományi Kart ért támadások miatt. A tanári kar nyilatkozatával kapcsolatban elvi egyet-

értését fejezi ki, és kéri a Zsinatot, hogy egész egyházunkra, valamint a lelkészképzésre nézve, hozzon egyértelmű bibliai és keresztyén etikai megalapozású állásfoglalást a házasságra, a családra és a homoszexuális gyakorlatra nézve.

17. JELENTÉS A KRE HITTUDOMÁNYI KARÁNAK MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **Németh Dávid** dékán

Az előterjesztés főbb pontjai az alábbiak voltak:

1. Tájékoztatás az internátus szobáinak felújítási munkájáról.
2. Az újonnan szolgálatba állt spirituális jóvoltából megszerződtek a meghívások gyülekezeti szolgálatokra a teológusnapokon.
3. A lelkészképzést módosítása 12 féléves képzésre, az erre vonatkozó szabályzattervezetet, amely a Kar és az Egyházkerület, illetve az érintett gyülekezetek együttműködését szabályozza a gyakorlati év tekintetében.
4. A Filozófia Tanszék átkerül a Bölcsészettudományi Karról a Hittudományi Kar keretébe.
5. Kítüntetéseket, kimagasló eredmények: Emeritus professzorunk Dr. Bolyki János akadémiai doktori fokozatot szerzett, Dr. Boross Géza nyugdíjas, de az oktatásban aktívan részt vállaló professzorunkat a nagy angol igehirdető munkásságának kutatásáért Spurgeon-díjjal, Dr. Karasszon István professzort pedig az őszösvetségi tudományok terén végzett kimagasló munkájáért Scheiber-díjjal tüntették ki.

6. Tájékoztatás a Fővárosi Bíróság jogerős határozatáról, amellyel a Kar Csatai Gábor ügyében hozott döntését hatályon kívül helyezte, ami azt jelenti, hogy hallgatói jogviszonyát vissza kellett állítani. A HTK szerint a bíróság nem vette kellő súllyal figyelembe, hogy a Kar nem fegyelmi határozatot, hanem alkalmassági minősítési döntést hozott. Ügyvéd tanulmányozza az ítéletet a felülvizsgálati kérelem beadása érdekében. A Jogi Kar egyik tanára pedig vállalta, hogy az alkotmánybírósági beadványt előkészíti annak tisztázására, hogy kizárható-e a Hittudományi Kar a hitéleti képzésből egy hallgatót akkor, ha az nyilvánosan vállalja, hogy nem tud azonosulni az adott egyház hitvallásos meggyőződésével, s ezt megteheti-e egyszerű alkalmassági minősítés nyomán. A hallgatói jogviszony visszaállása után Cs. G. kérte, hogy az ősi félév vizsgáit pótolhassa, erre a félévre pedig halasztást kért. Közben a Kari Tanács megalkotta a lelkész, ill. vallástanár szakos hallgatók alkalmassági minősítéséről szóló szabályzatát, amit az Egyetemi Tanács is jóváhagyott.

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a KRE Hittudományi Karáról szóló jelentést.

2. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja "A KRE HTK és a Dunamelléki Református Egyházkerület közös szervezeti és működési szabályzatát a lelkészképzés 11. és 12. gyakorlati félévéről".

18. A KRE JOGI HELYZETE

Előterjesztő: **Szabó István** püspök

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése azzal a kéréssel fordul a Magyarországi Református Egyház Zsinatához mint a Károli Gáspár Református Egyetem alapítójához, hogy a Károli Gáspár Református Egyetem fenntartását az azzal járó jogokkal és kötelezettségekkel vállalja magára azzal, hogy a Dunamelléki Református Egyházkerületet az

Egyetem Hittudományi Kara illetve Nagykőrösi Tanítóképző Főiskolája esetében egyeztetési és egyetértési jog illeti meg. A Dunamelléki Református Egyházkerület a fenntartói jog átvétele esetén költségvetésében feltünteti a Hittudományi Kar és a Tanítóképző Főiskola Egyházkerület részéről történő anyagi támogatását.

19. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI FENNTARTÁSÚ KÖZOKTATÁSI INTÉZMÉNYEKRŐL

Előterjesztő: **Madarász Imréné**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület a tanév végén a nagykőrösi Arany János Református Általános Iskola vonatkozásában lemond „jogi” fenntartói jogáról.
2. A Baár-Madas Református Gimnáziumról, Általános Iskoláról és Kollégiumról szóló jelentést a közgyűlés elfogadja.
3. A Lónyay Utcai Református Gimnáziumról és Kollégiumról szóló jelentést a közgyűlés elfogadja.
4. a) A Székely József Református Általános Iskoláról szóló jelentést a közgyűlés elfogadja.
b) A közgyűlés köszönettel fogadja a szentmártonkátai presbitérium határozatát a gyülekezeti ház átadásáról és az önkéntes munka felajánlásáról.
c) A Dunamelléki Református Egyházkerület mint fenntartó anyagi lehetőségeihez mérten támogatja az új tanítási egység kialakítását.
5. A Gyökössy Endre Református Óvodáról szóló jelentést a közgyűlés elfogadja.
6. Közgyűlés felkéri az Iskolaügyi Szervezetet, hogy „A Református Iskolákért Alapítvány”-t hozza működésbe, az alapítvány működéséről a következő közgyűlésnek adjon jelentést.

20. BESZÁMOLÓ A KRE-TFK MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **Nagy István**

1. Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. Egyházkerületi Közgyűlés a Protestáns Diakóniai Szakkollégiumot az intézmény költségvetésének megfelelően támogatja.
3. Egyházkerületi Közgyűlés kéri a kerület elnökségét a hitoktatás kérdésének kerületi szintű szabályozására.

21. A SZÁMVIZSGÁLÓ BIZOTTSÁG JELENTÉSE

Előterjesztő: **Derzsi György, elnök**

1. Az egyházmegyék az általuk delegált bizottsági tagok és póttagok mandátumait vizsgálják felül, és megszűnés (vagy lemondás, törvényi érintettség) esetén gondoskodik a Bizottság kiegészítéséről.
2. Az egyházmegyék a határozat jogerőre emelkedését követően adóazonosító számukat az Egyházkerület Elnökségének (nyilvántartásba vétel végett) fegyelmi terhe mellett 30 napon belül jelentsék be.
3. Az Egyházkerület Közgyűlése az egységes, áttekinthető számviteli munka érdekében elrendeli, hogy azon Egyházkerületen belül működő intézmények és fenntartók, amelyek 30 millió forint feletti „állami költségvetési pénz”-ből gazdálkodnak, vagy ilyen forrás együttesen nem áll rendelkezésükre, de összességében több mint 50

millió forinttal gazdálkodnak, beszámolójukat az "egyszerűsített éves beszámoló" szabályai szerint kötelesek elkészíteni, amelyhez a kettős könyvvitel szabályait kötelesek alkalmazni! Az előbbieken nem érintetteknek „egyszerűsített mérleg” készítési kötelezettsége van az egyszerűsített könyvvitel szabályai szerint, de önként választhatják a fenti beszámoló-készítési módot!

4. Azon gyülekezetek és egyházmegyék, amelyeknek nincs saját intézményük, az előbbi határozati pontban írt 50 millió forint értékhatár figyelembevételével kötelesek számviteli rendjüket kialakítani.
5. Az Egyházkerületi Közgyűlés nem fogadja el a Vértesaljai és a Tolnai egyházmegye 2003. évi gazdálkodási beszámolóját a feltárt hiányosságok miatt, és felkéri az Egyházkerület Elnökségét a feltárt hibák megszüntetése érdekében, mint fokozatos egyházi testület járjon el! A többi egyházmegye beszámolóját a közgyűlés elfogadja.
6. Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházmegyéket, hogy a kapott céltámogatások felhasználása során a „jó gazda” gondosságával járjanak el.
7. Az Egyházkerületi Közgyűlés a mellékelt számítási segédletet kiadja az egyházmegyéknek azzal, hogy a gyülekezetek gazdasági vezetői ennek ismeretében végezzék el a lelkészek adó-számfejtését a hitoktatói díjakról.
8. Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az Egyházkerületnek gazdálkodásukról beszámolókat, hogy a továbbiakban az állami szabályok szerint elkészítendő beszámolóikat is juttassák el az Egyházkerület Számvizsgáló Bizottsága részére, amely csak ezek birtokában tehet javaslatot a teljes beszámoló elfogadására!
9. A Gyökössy Endre Református Óvoda 2003. évi beszámolóját a Közgyűlés nem fogadja el, azt átdolgozásra visszadja azzal, hogy az Óvoda pontosítsa mérlegadatait és azt az eredmény levezetésével együtt hitelesítse és írja alá.
10. A Székely József Református Általános Iskola beszámolóját a Közgyűlés átdolgozásra visszadja azzal, hogy a Számvizsgáló Bizottság végezze el az ellenőrzését a benyújtást követő 30 napon belül.
11. A Közgyűlés a többi intézmény 2003. évi (benyújtott) beszámolóit elfogadja.
12. A Közgyűlés felkéri az Elnökséget, hogy a hiányzó beszámolókat szerezzze be a számvizsgálat érdekében.

22. AZ EGYHÁZKERÜLETI OKTATÁSI INTÉZMÉNYEK KÖLTSÉGVETÉSEI:

Előterjesztő: **Varga László főjegyző**

1., A DMREK Közgyűlése az Intézményi költségvetéseket az alábbiak szerint elfogadta:

- a). *Baár Madas Református Gimnázium és Általános Iskola* :
Bevétel: 380 960 e Ft Kiadás : 393 534 e Ft
A különbözet 2003 évi pénzmaradványból 12 574 e Ft
- b). *Lónyay Utcai Gimnázium* :
Bevétel: 309 996 e Ft Kiadás: 309 996 e Ft
- c). *Székely József Általános Iskola*:
Bevétel: 40 438 e Ft Kiadás: 40 438 e Ft
- d). *Gyökössy Endre Óvoda* :
Bevétel: 15 881 e Ft Kiadás: 15 700 e Ft
10494 normatíva+ 5206 (maradvány, alapítvány, gyűl. tám)
- e). *Rádáy Gyűjtemény*
Bevétel: 84 416 e. Ft. Kiadás: 84 416 e Ft
- f). *KRE*
Bevétel : 1 870 992 e Ft Kiadás: 1 870 992 e Ft
- g). *Diakóniai Szakkollégium*:
Bevétel: 7 870 e Ft. Kiadás: 7 870 e Ft

2., A DMREK Közgyűlése felszólítja az Iskolaügyi Szervezet 2004 évi költségvetésük, 2004 május 3-ig történő benyújtására, felhatalmazza az Elnökséget, hogy amennyiben a költségvetés megfelelő, azt ideiglenesen erősítse meg és azt a

legközelebbi Közgyűlés vagy Tanácsülés elé terjessze be.
Amennyiben ez nem történik meg, május hónaptól kifizetés nem eszközölhető.

23. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNY 2003. ÉVI MUNKÁJÁRÓL

(A jelentést magát terjedelme miatt itt nem közöljük, érdeklődők a Gyűjteménynél vagy az Egyházkerületi Hivatalban megtekinthetik.)

Előterjesztő: **Berecz Ágnes**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.

24. JELENTÉS A DUNAMELLÉKI EGYHÁZKERÜLET TAHI "SION HEGYE" KONFERENCIATELEPÉNEK MŰKÖDÉSÉRŐL

Előterjesztő: **Fónagy Miklós** esperes

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a Tahai "Sion hegye" Konferenciatelep életéről szóló jelentést elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés fontosnak tartja a Konferenciatelep szolgálatát, melyet - lehetőségeihez mérten - a továbbiakban is támogatandónak tart.

25. EGYÉB ÜGYEK

a) A Diakóniai Bizottság jelentése LSZA ügyben

Előterjesztő: **Derencsényi Zsuzsanna**

A Diakóniai Bizottság az LSZA-val kapcsolatban terjesztett elő javaslatot, annak felosztásáról a részben önálló módon, kerületi segítséggel működő egyházmegyék részére.

1. A csak részben önállóan gazdálkodó egyházmegyék támogatása: A Lelkeszi Szolidaritási Alap összesen 12.396.800 Ft. Ebből az egyházmegyék befizetése:

Baranya	2.096.800,- Ft
Tolna	942.525,- Ft
Vértesalja	700.000,- Ft
Összesen:	3.739.325,- Ft

Az Egyházkerület részéről: 8.657.475,- Ft
A kettő együttesen: 12.396.800,- Ft

2. A Szolidaritási Alap kifizetése az Egyházkerület részéről személyre szól.

25/b TÁMOGATÁSI KÉRELMEK

Előterjesztő: **Varga László** főjegyző

A 2004 évi DMREK költségvetésének jóváhagyó határozata után négy költségvetést érintő kérés érkezett.

1. DMREK Közgyűlése az egyéb támogatások rovat tartálékalapja terhére a Révkomáromi Kántorképző tanfolyam részére 250 eFt-ot jóváhagy.

2. A Budapest-Déli Egyházmegyéhez tartozó Nagykovácsi Leányegyházközség missziósítása érdekében a missziói támogatások terhére 240 eFt-ot jóváhagy.

3. A DMREK Közgyűlése a „Ráday utcai Sokadalom és Református Zenei Fesztivál”, 2004 május 28,29,30 rendezvényre 800 eFt-ot jóváhagy.

4. A Diakóniai Szakkollégium működéséhez az általános tartalék terhére 1 MFt-ot jóváhagy.

25/c HATÁRIDŐK

Előterjesztő: **Varga László** főjegyző

1., Az egyházmegyék augusztus 1-ig küldjék be szakelődői jelentésüket az egyházkerülethez, valamint az egyházmegye lelkésztestületeinek hozzászólását és javaslatait a lelkészi szabályrendeletre.

2., A szakbizottságok legkésőbb szeptember 30-ig tárgyalják meg a jelentéseket, a bizottságokat a szakbizottság elnökei szükség szerint hívják össze.

3., A szakbizottság elnökei a bizottsági jelentéseket és az azokhoz kapcsolódó határozatokat, valamint a jelentés rövidített másfél oldalas összefoglalását október 15-ig küldjék be a Püspöki Hivatalba.

4., Egyházkerületi Közgyűlés november 18-án lesz, amely megtárgyalja a szakbizottságok jelentéseit.

5., Ebben az esztendőben az Egyházkerületi Közgyűlés határozata értelmében lelkézszenvelés nem lesz, mivel arra legalább 2 évi gyülekezeti gyakorlattal lehet jelentkezni.

Határozat: A fenti határidőket az Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti és azok pontos betartását kéri.

A közgyűlés résztvevői

A püspök gratulál a három fogadalmat tett segédlelkésznek

Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben 2003-ban												
Egyházmegye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés		
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.
Baranya	142	146	288	85	101	186	25	78	103	256	262	518
Bácskiskunság	319	298	617	217	255	472	41	126	167	520	464	984
Bp-Dél	381	337	718	195	196	391	81	228	309	570	652	1222
Bp-Észak	444	459	903	217	217	434	104	232	336	710	801	1511
Délpest	330	365	695	195	232	427	68	96	164	538	488	1026
Északpest	363	434	797	241	254	495	67	191	258	702	575	1278
Tolna	156	126	282	78	91	169	20	37	57	172	144	316
Vértessalja	169	146	315	102	140	242	23	34	57	248	200	448
Összesen	2304	2311	4615	1330	1486	2816	429	1022	1451	3716	3586	7303

SEGÍTSÉG A HITOKTATÓI ÓRADÍJAK SZÁMFEJTÉSÉHEZ

HITOKTATÓI ÓRADÍJAK							
Lelkész	Alkalmazott (bér, 100% az alap)			Megbízási szerződés (10 % költség elszámolva, 90% az alap)			
	36 órás munka- viszony mellett	Főállású	Nyugdíjas	36 órás munka- viszony mellett	Nincs munkaviszony	Díjazás nem éri el a minimálbér 30%-át (naptári napra annak 30-ad részét)	Megbízott nyugdíjas
Fizetendő:	Fizetendő:	Fizetendő:	Fizetendő:	Fizetendő:	Fizetendő:	Fizetendő:	Fizetendő:
21% LNYI	11 % Egészség- biztosítási alaphoz	11 % Egészség- biztosítási alaphoz	11 % Egészség- biztosítási alaphoz	11 % Egészség- biztosítási alaphoz	11 % Egészség- biztosítási alaphoz	-	11 % Egészség- biztosítási alaphoz
-	18% Nyugdíj- biztosítási alaphoz	18% Nyugdíj- biztosítási alaphoz	18% Nyugdíj- biztosítási alaphoz	18% Nyugdíj- biztosítási alaphoz	18% Nyugdíj- biztosítási alaphoz	-	18% Nyugdíj- biztosítási alaphoz
-	Szakképzési hozzájárulás nincs	Szakképzési hozzájárulás nincs	Szakképzési hozzájárulás nincs	Szakképzési hozzájárulás nincs	Szakképzési hozzájárulás nincs	-	Szakképzési hozzájárulás nincs
-	Munkaadói járulék (3%)	Munkaadói járulék (3%)	Munkaadói járulék (3%)	Munkaadói járulék nincs	Munkaadói járulék nincs	-	Munkaadói járulék nincs
-	EHO nincs	EHO-tételes	EHO-tételes	EHO nincs	EHO-tételes	EHO 11%	EHO-tételes
Levonandó:	Levonandó:	Levonandó:	Levonandó:	Levonandó:	Levonandó:	Levonandó:	Levonandó:
15% LNYI	8,5% Nyugdíj- biztosítási járulék	8,5% Nyugdíj- biztosítási járulék	-	8,5% Nyugdíj- biztosítási járulék	8,5% Nyugdíj- biztosítási járulék	-	-
-	Egészségbiztosítási járulék nincs	4% Egészség- biztosítási járulék	-	Egészségbiztosítási járulék nincs	4% Egészség- biztosítási járulék	-	-
-	1% Munkavállalói járulék	1% Munkavállalói járulék	-	Munkavállalói járulék nincs	Munkavállalói járulék nincs	-	-
SZJA: 18%	SZJA: nyilatkozat alapján, összevon- tan, adósáv szerint	SZJA adósáv szerint	SZJA adósáv szerint	SZJA: max	SZJA: max	SZJA: max	SZJA: max

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

BARANYA

SZÜLETETT:

1. Czövek Olivér *pécsi egyetemi lelkész* második gyermeke: Lili
2. Németh Norbert és Hesz Márta *csányoszrói lelkészek* első gyermeke: Kincső

ELHUNYT:

- † Kóvágó János volt nagypalli, nagypeterdi lelkipásztor
† Bognár Béla ny. botykapeterdi lelkipásztor

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

- Németh Norbert és felesége, Hesz Márta - Csányoszrón
- Gacsályi József Kelet-Ormánsági Társegyházközségből nyugdíjba vonult

BÁCS-KISKUNSAG

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

- Batizi László - Kalocsáról nyugdíjban vonult márciustól
- Hunyadi János és felesége, Petró Emőke - Kalocsára kerültek

BUDAPEST – DÉL

ELHUNYT:

- † Komjáthy Aladár ny. esperes (Budapest-Dél), a Budai Egyházközség volt lelkésze

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

- Papp Tibor - eddigi beosztott lelkészt megválasztotta lelkészenek a Pestlőrinc-Kossuth téri gyülekezet

BUDAPEST – ÉSZAK

ELHUNYT:

- † Oros László ny. rákoscsabai lelkipásztor
† Pintér Jenőné Csiszár Ilona gyémántdiplomás lelkész, volt zsinati munkatárs 83 éves korában
† Dobos Károly, nyugalmazott lelkipásztor, misszionárius, a lepra-misszió vezetője 101 éves korában

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

- Tófalvi Éva - volt kórházlelkész, május 1-től intézményi lelkészként dolgozik a Ráday Gyűjteménynél
- Somogyi László - Székesfehérvárra került Bp-Óbudáról

DÉLPEST

ELHUNYT:

- † Szabó László ny. cegléd-újvárosi lelkipásztor március 24-én

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

- Kun Lajos - Makádon, Karcagról
- Thúróczy István - Majosházáról Gyulára (Tiszántúl) ment
- Borsi Attila - Tépéről (Debreceni egyházmege) Majosházára választották

ÉSZAKPEST

ELHUNYT:

- † Berzetei László ny. esperes (Északpesti-Egyházmege), volt gyöngyösi lelkipásztor, 80 éves korában

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT:

- Gál Alfréd - Hévízgyörkről Váraljára (Tolna)
- Zila Péter - Fótról Hajdúböszörménybe

TOLNA

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

- Gál Alfréd - Hévízgyörkről Váraljára (Tolna)
- Nagydorog megválasztotta lelkipásztorául Bocskorás Bertalant, aki feleségével szolgál az egyházközségben

VÉRTESSALJA

Szabó Péter esperes úr március 1-jei hatállyal lemondott esperesi tisztréről. A tisztre az ezt követő megyei közgyűlés csaknem egyhangúlag Agyagási István egyházmegei főjegyzőt jelölte.

SZOLGÁLATI HELYET VÁLTOTT

- Szilágyiné Balogh Hajnalka - beosztott lelkész Sárkeresztúron
- Juhász Róbert - Ercsiből rendelkezési állományba került
- Zsírka László - helyettes lelkészként Ercsiben szolgál feb. 1-től
- Borsos Istvánné - Martonvásárra megválasztották februártól

SZÜLETETT:

1. Szilágyiné Balogh Hajnalka sárkeresztúri helyettes lelkész ötödik gyermeke: Benjámin
2. Hegedűsné Erdődi Judit lelkész (Sárszentmiklós) és Hegedűs József hatodik gyermeke: Pál
3. Síposné Demeter Anita lelkész (Kápolnásnyék) és Sípos Imre negyedik gyermeke: Dániel

TEOLÓGUSEBÉD

A Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karán ez évben visszaállították azt a korábbi szokást, hogy a csütörtök délelőtt megtartott exhortatio (buzdító igehirdetés) után közös ebédet vesz részt a diákság, professzoraikkal, az egyházkerület vezetőivel és dolgozóival együtt. Az idén ez annyiban változott a korábbiakhoz képest, hogy minden ebédre egy-egy egyházmege vagy egyházközség, szervezet hívja meg a teológia közösségét. Jól sikerült alkalom ez, hiszen itt is találkozhatnak a leendő lelkipásztorok esperesekkel, egyházi vezetőkkel, gyülekezeti lelkészekkel.

Szeretnénk most köszönetet mondani a nyolc egyházmege és egyházkerület felajánlott ebédért, csakúgy, mint a Tiszakécskei, Kecskeméti, a Tahai konferenciatelep és a Budapest Fasori Egyházközségeknek a finom ebédért. Vendéglátó volt a teológia és egyházkerület is.

A MAGYARORSZÁGI REFORMÁTUS EGYHÁZ KÁLVIN JÁNOS KIADÓJA

PÁLYÁZATOT

hírdet két kategóriában.

I. kategória: népszerű hitébresztő és hitmélyítő írások (traktátusok) készítése

Javasolt témák (munkacímek): Isten és a bálványok; Jézus Krisztus, a Megváltó; Életünk a Szentlélek erőterében; A Szentháromság titka; A Biblia hitünk és életünk zsinórmértéke; Az egyház (a gyülekezet) a Bibliában és a történelemben; A református család egykor és ma; *A keresztyén család: Párválasztás, házasságkötés; Gyermeket várunk – gyermeket keresztelünk; Hitoktatás a családban és a gyülekezetben; Konfirmációra készülve; Testi-lelki betegségeket hordozva élni; Elni és meghalni: az örökélet; Hitünk alapfogalmai: A teremtő Isten; A gondviselő és mindenható Isten; Kiválasztott-e engem Isten?; Az Isten szeretet (Az 1Kor 13 életszemlélete); Miért túri Isten az emberi gonoszúság?; „Nehéz igék” az Ószövetségben; „Nehéz igék” az Újszövetségben; „Nincs itt maradandó városunk...” (A Biblia jövőképe); Miért vagyok református keresztyén? A Biblia tanítása a keresztyén ember viszonyáról a politikához; A kultúra és a keresztyénség kapcsolata egykor és ma.*

A pályázók maguk is választhatnak témát.

II. kategória: bibliai történetek és alakok, valamint a református egyháztörténet meghatározó embereinek regény (un. kisregény) formában való megjelenítése.

Figyelembe veendő szempontok mindkét kategóriában a témaválasztásnál és a kidolgozásnál:

Biblikus alapvetés a Heidelbergi Káté és a II. Helvét Hitvallás szellemében, a magyar nyelv hagyományait és a közérthetőséget szolgáló megfogalmazás.

A kéziratok terjedelme mindkét kategóriában: 80-120 kéziratoldal (kb. 160-200 ezer karakter).

A pályázatok beadási határideje: 2004. augusztus 31.

A pályázatokat a Kiadóhoz lemezen és nyomtatott formában kizárólag postai úton lehet beküldeni, jelígyével és zárt borítékban a szerző nevével és címével.

Postai cím: 1113 Budapest, Bocskai út 35.

Eredményhirdetés: 2004. december 15.

Bíráló bizottság: A Magyarországi Református Egyház Zsinatának Kiadói és Sajtóbizottsága és a Bizottság által felkért szakértők.

Díjak: mindkét kategóriában (külön-külön)

- I. díj: 200 ezer Ft és a kézirat megjelentetése
- II. díj: 100 ezer Ft
- III. díj: 50 ezer Ft

A Kiadó (az első helyezettek kivételével) szabadon dönt a kéziratok megjelenítéséről. A díjazásban nem részesített kéziratokat a Kiadó nem őrzi meg és az elutasítást nem indokolja. A nyertes pályázatok szerzőit a Kiadó írásban értesíti.

2004. április

A Magyarországi Református Egyház
Kálvin János Kiadója

Itt hívjuk fel az egyházközségek, egyházi jogi személyiségek, civil szervezetek figyelmét a Földművelésügyi és Vidékfejlesztési Minisztérium ÚJ PÁLYÁZATI FELHÍVÁSÁRA

AVOP

A falufejlesztés és -megújítás, a vidék tárgyi és szellemi örökségének megőrzése

A jelenlegi kiírás és keretösszeg 2004. év végéig szól, a benyújtás és elbírálás folyamatos, amíg a keretösszeg tart, de 2005-ben újabb keretösszeg nyílik meg. A pályázat befogadása előtt elkezdett beruházásra nem lehet pályázni, de támogatási szerződéskötés után 60 napon belül el kell kezdeni a beruházást, és építések esetében 24 hónapon belül be kell fejezni.

Egyházi szempontból a főbb tudnivalók:

PÁLYÁZÓK KÖRE:

A kiírás csak községeknek szól, városokra a ROP vonatkozik. Ezen belül egyházak, egyházi jogi személyiségek, illetve önkormányzatok és civil szervezetek pályázhatnak.

CEL LEHET:

– településképet rontó, jelenleg is közösségi és gazdasági célokot szolgáló épületek külső és belső felújítása; többfunkciós épületek létrehozása a funkció megtartásával vagy új funkciók betelepítésével, KIVÉTEL LAKÓFUNKCIÓ

– leromlott állapotban lévő, történelmi és építészeti értékeket hordozó településszerkezeti egységek, épületek (min. 3 épületelemből álló egység, pl. homlokzat, tető, lépcső) stílusjegyek megtartásával történő külső és belső felújítása, revitalizálása, védelme egységes, rendezett településkép kialakítása céljából

– műemléki, helyi védettség alatt álló és egyéb kulturális értéket hordozó épületek, építmények, történelmi és régészeti értékek felújítása, új funkciókkal történő hasznosítása

– természeti értékek, táji elemek, kultúrtáj, történelmi táj rendbetétele, revitalizálása, védelme, tájképmegőrzés, játszótérek, közösségi terek, közösségi használatú zöldfelületek létrehozása, felújítása, egységes településkép kialakítása

ÖSSZEGET:

Max. 60 M Ft vissza nem térítendő támogatás, közcélú fejlesztés esetén az elszámolható költségek max. 75%-a pályázható

Fontos változás a SAPARD-hoz képest: amennyiben a pályázó önkormányzat vagy egyház, és fejlesztés saját tulajdonú ingatlanán valósul meg, a kedvezményezett nem köteles jelzalogot biztosítani

Részletes tudnivalók a minisztérium honlapján: www.fvm.hu

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése által alapított díjak a pedagógusok elismerésére

Soli Deo Glória-díj: olyan testületek, intézmények kaphatják a díjat, amelyek református közösségként több éven keresztül egységes arculattal jelenítették meg a református keresztyén nevelés alapelveit, munkájuk példaadó volt abban a tekintetben, hogy egyházunk iskoláinak évszázadok során kialakult hitbeli örökségére és pedagógiai kultúrájára épült.

Lorántffy Zsuzsanna-díj: olyan tanügyi vezető kaphatja meg a díjat, akinek irányítása mellett az intézmény hosszú ideje kimagasló eredményességgel dolgozik és/ vagy oktatja, neveli tanítványait keresztyén szellemiségben és gyarapítja tudásukat az örökölt és a jelenkori kultúra valódi értékeinek megfelelően.

Benda Kálmán-díj: olyan óvónők, tanítók, tanárok kaphatják meg, akik saját szakterületüknek hosszabb ideje elismert képviselőjük, tanítványaik sikereket érnek el a különböző szintű tanulmányi versenyeken, vagy a hátrányos helyzetű, sajátos nevelési igényű diákok támogatásában jeleskednek.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

1. az intézmény igazgatótanácsának indoklását, illetve jóváhagyását
2. a nevelőtestület javaslatát
3. a felterjesztő indoklását

A pályázatokat a Dunamelléki Református Egyházkerület Iskolaiügyi Bizottságához kell felterjeszteni 2004. jún. 30-ig. /1092 Bp. Ráday u. 28./

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
Budapest 1092, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-018

e-mail: ph@mredmek.matav.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsházi András lelkész

Készült az OPEN ART nyomdában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2004/december

„Azokban az időkben”

Lukács evangéliuma 2. rész 1. vers

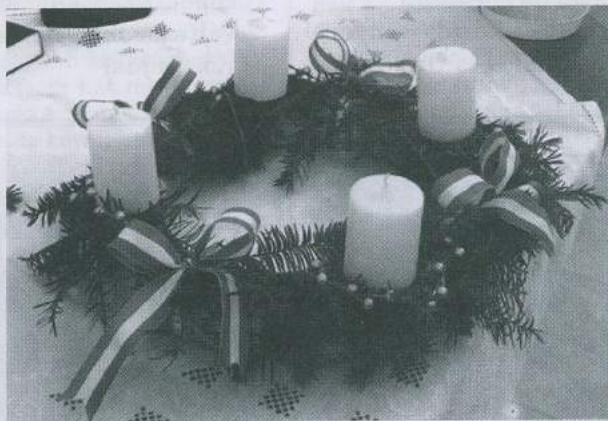
Az ünnepeknek különös emlékeztető ereje van. Ünnepkor nemcsak annyi történik, hogy megismétlődik az emlékezés, s már túl is vagyunk rajta. Karácsonynak megjobbító és megszentelő hatalma van az életünkben. Átéljük, hogy változnunk kell, másmilyenné kell lennünk. Erre utal az evangélista megjegyzése is: „azokban a napokban”.

Lehet, hogy ez csak annyit tesz: amikor Jézus született. Emlékezünk rá, s ezért Karácsony nem más, mint emlékünnap. Ne becsüljük ezt alá! Jó, ha így is tudjuk karácsonyt ünnepelni, hiszen ez az első lépés az ünnep lényege felé. Az evangélista megjegyzése azonban igen szorosan kapcsolódik Jézus születéséhez. „Azokban a napokban”, akárcsak a mi napjainkban, sok minden történt: azokban

a napokban adott parancsot a császár a népszámlálásra, azokban a napokban indult el Mária és József Betlehembe, azokban a napokban tanyáztak kint a pásztorok a mezőn. Mely napokban? Jézus születésének napjaiban. Azok a napok Jézus születésének napjai, tehát azok a napok Jézus napjai. A karácsony ezért nem csupán az ünneplés ideje, nemcsak a megnyugvás ideje, nemcsak a családok egyesülésének az ideje. Karácsony és napjai: Jézus napjai, az Ő születésének napjai.

„Azokban a napokban” – így használják ezt a kifejezést a Szabadítót váró próféciaik is. De náluk ez nem a múltat, hanem a jövőt jelenti. A próféták a

szabadulás, a megváltás idejéről jövendölnek. S Karácsonyban Isten ígéretei teljesednek be. Az evangélista Jézus születésének idejét ehhez a prófétai kifejezéshez köti. Ama napokban ad az Úr szabadítót, szűz szül fiat, gyermek adatik, akinek a vállán uralom lesz, aki a Békesség Fejedelme, eljön Immánuel. Ama napokban megvált az Úr szenvedő szolgája. Ezt olvasuk a prófétáknál. És így is van. Nem emlékidő a karácsony, hanem az üdvösség ideje. A próféták rólunk is beszélnek, mert a mi életünk vár megváltásra. Azok, akik a halál árnyéka földjén járnak, látnak nagy világosságot, mondja a próféta. És ezek mi vagyunk. Akik mármár összeroskadnak nyomorúságuk terhe alatt, megváltót és szabadítót kapnak. És mi vagyunk, akik mármár összeroskadunk.

Az ünnep szentsége olyan erő, mely arra készítet, hogy változzunk meg. Jézus Isten szeretetét vitte teljességre számunkra. A karácsonynak egykori ideje ebben a szeretetben lesz a mi időnké. Tiszta szívvel kívánom, hogy ez legyen valósággá mostani karácsonyunkban: a szolgálatokban, gyülekezeteinkben, a családok boldog elcsendesedésében, az ünnep szentségének megtapasztalásában. A pásztorok napjai, a bölcsék napjai legyenek a ti napjaitok. Jézus ideje legyen a ti időtök. Adja Isten, hogy átéljük ezt. Aki egykor született, most is velünk van, megújít, megelevenít, szent életre, örök boldogságra hív.

Dr. Szabó István

KÉPESLAP HELYETT IS EZÚTON KÍVÁN AZ EGYHÁZKERÜLET ELNÖKSÉGE

ÁLDOTT KARÁCSONYT, BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT

A KERÜLET MINDEN LELKIPÁSZTORÁNAK, TISZTSÉGVISELŐJÉNEK, MUNKATÁRSÁNAK.

Az elmúlt időszak fontosabb eseményei

- A tavaszi közgyűlés óta május 19-én, június 24-én, szeptember 16-án és november 15-én volt esperesigondnoki értekezlet
- Május 7 – nyugdíjas lelkészek találkozója a Ráday díszteremben
- Július 5-én iktatta be a püspök úr Agyagási Istvánt esperesi hivatalába a Vértesaljai Egyházmegyében
- Egyházkerületünk székházában találkozott július 8-9-én a 64 magyar református egyházmegye küldöttsége, a Generális Konvent
- Július 29-augusztus 13 között tartotta találkozóját a Református Világszövetség Ghána fővárosában, Accrában. A MRE küldöttségét Szabó István püspök vezette.
- Szeptember 24-én a Ráday utcai székházban holland-magyar testvérgyülekezeti találkozóra került sor, amelyet magyar részről Szabó Júlia barackisapostag-mezőfalvai lelkész és férje, Gerard Hofman, valamint Kocsev Miklós balatonszárszói és Harkai Ferenc érdi lelkész szervezett.
- Szabó István püspök úr október 6. és 15. között Dél-Koreában tett látogatást a PROK (Presbyterian Church in the Republic of Korea) meghívására
- Kerületünk SAPARD-pályázatainak közül 3 nyert támogatást: Tószeg, Kunszentmiklós és Orgovány.
- Tudatjuk az érintettekkel, hogy október 15-étől a Halásztelki Református Kertészeti Szakiskola és Gimnáziumot Bocskai István Református Középiskolának hívják

Amiről előre tudunk:

- 2005. január 1-től Nagykőrösön ismét egyetlen református egyházközség lesz, két lelkipásztori állással.
- **LELKÉSZTALÁLKOZÓ!** -január 10-én hétfőn, 10.00 órától. Témája a 2004-es év missziói tapasztalatai és a 2005-ös év tervei

Tájékoztatásul:

- 2004-ben december 23. és 31. között zárva tart mind a püspöki hivatal, mind a zsinati iroda. December 21-22-én csak ügyelet lesz a hivatalban.
- A következő közgyűlésre az anyagokat már e-mailen küldjük azoknak, akiknek megkaptuk az e-mail címét. Ezért különösen is kérjük, hogy az esetleges változásokat jelezzék a püspöki hivatalnak! Köszönjük.

A Kecskemét-Katonatelepi templomot december 5-én szenteltük fel

A Ráday utcai internátus felújított épülete

Díjátadás

KÖZGYŰLÉS – 2004. november 18.

PÜSPÖKI JELENTÉS A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET KÖZGYŰLÉSÉN,

2004. NOVEMBER 18-ÁN

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Nemrégiben olvastuk a Filemonhoz írt levelet a bibliaolvasó kalauz szerint. Pál apostol itt a szökött rabszolgából keresztényénné lett Onézimus érdekében közbejárva, kérését többek között így indokolja: azért is kérlek, és nem parancsolok neked, hogy ne kényszerből, hanem szabad akaratból tedd meg ezt a jót (Filemon 14.v.). Az új fordítás készítői – talán az évszázados teológiai vitatkozást is számba véve – már így fordítják ezt a szakaszt: "önként". Nyilván helyes ez a korrekció, de a Károli-fordítás is jó, hiszen mindegyik megoldás azt igyekszik kifejezni, amit az eredetit figyelembe véve igen nehéz egy szóval megoldani. Szó szerint ugyanis csak igen nehézkesen lehet itt fordítani: "ne úgy tedd meg ezt a jót, mint ami végzetszerű külső kényszerítésből adódik, hanem mint ami lényegedből, magától értetődően fakad". (Az itt szereplő szót Platón magyarázza így.) De hát fakadhat-e lényegünkben jó? Az apostol nyilván nem a megromlott emberi természet lehetőségéről szól, hanem a krisztusi emberről, akit a Szent Lélek újjászült Isten jó, kedves és tökéletes akarata megvizsgálására, megértésére és megcselekvésére.

Ne kényszerből, hanem önként, szabad akaratból, lényegből adódóan. Hadd legyen ez a mi mostani közgyűlésünk minden tárgyalási pontján, vitáján és döntésén átható lelkületünk, mert minden megelőzően, s mint látni fogjuk: ezer gondunk közepette is elodázhatatlan szükségünk van erre a belátásra. Érvelésemet igyekszem hát magam is az apostoléhoz igazítani, s benneteket és rajtatok keresztül a küldő testületeket és gyülekezeteket is kérem: ha a krisztusi jó megcselekvésének lehetőségéhez érkezünk, arra ne kényszerből, hanem Krisztus gyermekeinek királyi szabadságával készessük magunkat.

1. Engedtesse meg ezért, hogy szokásostól eltérően először azokról a belső, szellemi-lelki gondjainkról szóljak, melyek részben közvetlen személyes tapasztalatokat is jelentenek, részben pedig az esperesi jelentésekből és a bizottsági anyagokból tárulnak fel. Valamennyi egyházegyei jelentés bőséggel sorolja ezeket a gondjainkat, most mindegyikből csak azt emelem ki, amelyik abban markánsan, erősebb hangsúllyal szól. Budapest-Északról jelzi a megyei jelentés két lelkipásztor álláscsereje illetve szolgálattól való lemondása nyomán felvetődő kérdéseket. Mindkét történet egyfajta esettanulmány is lehetne, mert bennük részben a lelkipásztorok szolgálatának ellehetetlenüléséről, illetve belső, lelki kiüresedésről is szó van, s amilyen becületesen egyrészt a konzekvenciák levonása, olyan riasztó annak megsejtése, hogy számos szolgatársunk küszködik ugyanilyen típusú gondokkal: tehát azzal, hogy gyülekezetében elveszték a szolgálathoz szükséges bizalmi légkör oly fontos feltételei, vagy azzal, hogy saját belső készítése megcsappant. Igen-igen szükséges lenne rendszeres lelkigondozói szolgálat beállítása, és annak közakarattal való elfogadása, féltrete minden büszkeséget és rosszul értelmezett szemérmességet, hiszen hitelileg is aligha feldolgozható, hogy az egyik esetben a *vocatio externát* foganatosító gyülekezet vonja meg a bizalmat, a másik esetben pedig a *vocatio internát* nyilvánítja semmisnek a szolgálattól visszalépő lelkipásztor. Mindkét eset arra figyelmeztet, hogy elhívásunk nem valami szellemi rejtekgubban lebegő tünemény, hanem konkrét és sokszor rettenetesen nehéz életvalóságokba beágyazott küldetés. E helyt kell szólnom – mert hosszú távon idetartozik – a lelkipásztorok képzés hatévesre bővítésének bonyodalmairól. Nem is

annyira az ennek hivatalosítása során támadt nehézségek az érdekesek, hanem a hatodévet vállaló hallgatók névelikének hozzáállása és magatartása. A hatodévesek képzési és felkészítési munkájára vállalkozó lelkipásztoraink névelike keserű tapasztalatokat szerzett, már azelőtt, hogy a hozzá kiküldött hatodéves ténylegesen megjelent volna gyakorlati tanulmányai helyszínén. Félelmetes szakadékok tárultak fel erkölcs és tanfegyelem tekintetében. Ezt látván, nem nehéz megtalálnunk az okát annak sem, hogy miért esik ki megannyi fiatal, pályakezdő lelkészünk a szolgálattól, vagy miért nem vállalkozik rá egyáltalán. Ezért is, egyre erősebb az a meggyőződés, hogy a gyakorlati év bevezetésével talán az utolsó órában sikerült egy olyan elemet beépítenünk lelkészképzésünkbe, mely nagyobb megrendülések nélkül teszi lehetővé a tényleges lelkipásztori étellel és annak nem könnyű követelményeivel való szembesülést.

2. Északpest jelentése részletesen kitér az egyháztagságunk körében is mutatkozó súlyos problémára a házasság intézménye tekintetében. Az országosan eldivatozó együtétel mint olyan igen komoly erkölcsi, egyházfegyelmi kérdéseket vet fel. Katekézisünk és hitoktatásunk hallatlan gyengeségét mutatja, hogy immár olyan fiatalok kopogtatnak be hozzánk gyermekük keresztelését kérve, akik nem élnek törvényes házasságban és nem akarnak abban élni, arról már nem is beszélve, hogy az úrasztalához is odaállnak a szövetség szent jegyeinek kiszolgáltatásakor. Még presbiter is esetében bekövetkezett ilyen súlyos fejlemény. Mindaddig, amíg a tavaszon kibocsátott zsinati tanítás, vagyis egyházunknak a keresztyén házasság tekintetében kifejtett állásfoglalása nem bővül azzal, hogy ennek következményeit a gyülekezeti munkában is érvényre juttatjuk, s mindaddig, míg egyházunk lelkési és nem lelkési tisztségviselői, jelesül a pásztorok és presbiterek számos helyen zűrzavaros libertinizmust képviselnek, megoldhatatlan csapdahelyzetekbe kerülünk. Az egyik gyülekezet talán úgy oldja meg a dolgot, hogy a kőkemény rigorizmussal nyilvánít egyháztagnak bárkit is, s a többiekéről még nyílvántartásában sem vesz tudomást: a pásztori és gyülekezeti munkát rájuk nem terjeszti ki, kizárólag a térítő misszió céljának tekintti őket mindenki mással együtt. A másik gyülekezet pedig úgy oldja ezt meg, hogy a sákramentumok kiszolgáltatását semmilyen feltételhez nem köti, hanem ellenkezőleg, azokban látja az egyházhoz tartozás garanciáit. Egyik sem református megoldás, mert az egyik törvényeskedés, a másik meg merő sakramentalizmus. Mindazáltal nyilvánvaló, hogy a házasság intézménye oly mértékben megrendült, hogy azzal immár mint egész egyházunkat mélyen átható, súlyos válságtünettel kell foglalkoznunk. Ha mindehhez hozzávesszük, hogy a 21. század elejére hozzánk is megérkezett a hiperfogyasztói társadalom legújabb idiotizmusa, a szingli-kultúra, a veszedelem csak még nagyobb. A szingli-kultúra a középkori szerzetesség cinikus paródiája: itt a magánosságot nem az Isten országáért vállalja valaki, hanem csak azért, hogy javait és fogyasztási élvezeteit senkivel ne kelljen megosztania.

3. Bács-Kiskun ezeket is figyelembe véve beszél hagyomány-szakadásról. A kifejezés megrendítően találó, és egyben felveti azt a kérdést is, hogy vajon valóban teljesen szembenéztünk-e azzal, milyen korban élünk. Lehet, hogy még mindig valamiféle 19. századi romantikával szemléljük népünket, mely azonban már gyökereitől, hagyományaitól elszakadva egy teljesen más szerkesztésű világban él,

nagyrészt talán hozzá is igazodva? S lehet, hogy szolgatársaink belső és csendes rezignáltsága, az önfeladás számtalan apró, de veszedelmet sejtető mozzanata részben azt mutatja, hogy sértődöttek vagyunk erre a nekünk igazán nem kedvező civilizációs fejleményre? Szűcs Ferenc rektor nem szűnik meg újra és újra hangoztatni, hogy lassan mármár átírjuk a Zsidókhoz írt levél híres igéjét illetémmód: nincs itt maradandó városunk, hanem a múltat keressük. Ezen nyilván nem azt érti, hogy a múltat végképp el kell törölni. Éppen nem, hiszen, az a jelenségsorozat, amit a Bács-Kiskuni jelentős hagyomány-szakadásnak nevez, az éppen ebből a világfelforgató indulatból fakadt. De hogy a jelenünkkel ne nézzünk szembe, hanem még mindig egy százötven évvel ezelőtti állapotot hiposztazáljunk, s ezt kérjük számon – növekvő sértettséggel – népünkön, nos, ez sem református magatartás. Meggyőződésem, hogy egész missziói munkánk toporgása ebből fakad. Bármilyen missziói koncepciót alkotunk is, ha nem számolunk azzal – és ez teológiai kérdés -, hogy a mai világban az istennélküliségnek korábban sosem látott mutációi jelentek meg, csak délibábot kergetünk. Pedig a diagnózis felállításában nem maradnánk magunkra. Hadd hivatkozzam itt Kopp Mária kitűnő és meglepő eredményeket hozó csaknem húsz esztendő felölő kutatómunkájára. (Kopp Mária – Székely András – Skrabski Árpád: A vallásosság és egészség az átalakuló társadalomban, Mentálhigiéne és Pszichoszomatika, 2004/5, 103-125). A vizsgálatokból kiderül, hogy a hívó ember inkább és gyorsabban gyógyul, kevesebb időt tölt betegszabadsággal és tevékenység nélkül, énképe realisabb és reményteljesebb, valamint határozottan érényorientált és szolidaritáselvű, káros szenvedélyektől tartózkodó. A különbségek a nem vallásos emberekkel összehasonlítva kiugróak. Ugyanakkor ezek a vizsgálatok segítenek a magyar lakosság mentalitásának főbb irányait is feltárni. Ne feledjük, az Újszövetség misszióra kötelező kijelentései mindig társulnak azokkal a katalógusokkal, melyek az elhívott szolgákat az ember nyomorúságával szembesítik.

De a saját nyomorúságunkról is szólnom kell itt. Számos a misszió dolgában tett kezdeményező beszélgetésem során tapasztaltam azokat az ellentéteket, amelyek egyes misszióknak elkötelezett csoportok, mozgalmak, egyesületek között húzódnak. Ezért már a missziói bizottság is úgy határozott, hogy jövő év elején tartsunk erről őszinte, tisztázó megbeszélést. Úgy nem lehet missziót végezni, hogy amikor sugárzó arccal jelenti egy fiatal a lelkészének, hogy megtért, a lelkész rögvést azt kérdezi: kinél, s a választ hallván óvatgatni kezd. De úgy sem lehet missziót végezni, hogy soha nem figyelünk ezekre a kérdésekre, legfőképpen a megtértek továbbépítésére, hagyjuk őket elkallódnai, máshová kódorogni. Egyik fő oknak itt az egymással szembeni gyanakvást tartom: kérem, segítsenek oldani ezeket.

4. Ebben az összefüggésben fontos Vértesalja megjelzésre, melyben oly gyakori szétszórtságunk okán arról kérdez, hogy mi áll az életünk és szolgálatunk centrumában. Oly evidensnek tartjuk a választ: Jézus Krisztus, hogy már kimondani is röstelljük. Pedig ennek ignorálása súlyos teológiai következményekkel is járhat. Nyáron egyházunk küldöttségét vezetve részt vehettem a Református Világszövetség nagygyűlésén Ghánában. A zárónyilatkozat missziói állásfoglalását rendkívül kemény vita előzte meg, s bizony szinte megalázó volt, hogy a szövetségből való kilépéssel fenyegetve kellett érvelnünk amellet, hogy az egyház missziójának középpontjában nem egyik vagy másik társadalmi csoport vagy réteg áll, hanem Jézus Krisztus, aki az egyház ura és a missziói parancsolója. Szinte az volt az érzésünk, hogy újra a 19. századi liberális teológia tör előre, melyben Krisztust egy filozófiai princípiummal vagy társadalmi programmal azonosították. (Megjegyzem: így volt ez a Harmadik Birodalom nemzeti-szocialista Németországában, és így volt nálunk is a szolgáló egyház teológiájában a kommunizmus éveit alatt.) Ha viszont Krisztus áll a középpontban,

s mi az ő felkenetésének részesei vagyunk, akkor tiszteiben is részesedünk: prófétaként biznyságtételre, papként életünk hálás odaszánására, és királyként arra, hogy a küzdő egyház tagjaiként harcoljunk bűn, kárhozat és ördög ellen.

5. Tolna hosszabban időzik a gyülekezetek átminősítésének problémája mellett. A korábbi közgyűlésen is referáltam erről a problémáról. Még egyszer és röviden megismétlem: a fokozatos egyházi testületek csak akkor tudnak szabályozottan, minden esetleges önkényt is elkerülve rendszeres segítséget adni a megerőtlenedett gyülekezeteknek, ha a szükséges anyagi hiányt felmérve megtörténik a missziósítás. Sokan ezt így aposztrófálják: "visszaminősítés." Jelzem: egy erőtlenség mellett elmehetünk azzal is, hogy tapintatosan, a bajt meg nem nevezve, hagyjuk elsorvadni, de megállhatunk segítségre, a bajt is megnevezve. Ez azért is fontos lenne, mert realisan szembesülnünk kellene minden ilyen helyzetben a valódi okokkal. Ezek lehetnek sokfélék. Hármat hadd említsek most meg. Spirituális kiüresedés. Ez azoknak a gyülekezeteknek az esetében a szembeszökő, melyek létszámuk alapján akár intézményeket is tudnának fenntartani, nemhogy egy lelkesi fizetést kiállítani. Hogy ez a kiüresedés mikor kezdődött és hogyan ment végbe, az bizony hosszú és szomorú történet lenne, de nyilvánvaló, hogy a meglevenedésnek is lelki feltételei vannak és nem adminisztratívák. Van, ahol egyértelmű, hogy a jelenlegi állapotok megmerevedését tükrözi a nyomorúság. Olyan nagy a feszültség a lelkész és a gyülekezet között, hogy az egyháztagok vagy máshova kezdtek el járni, vagy azzal tiltakoznak, hogy nem vesznek részt az egyházközség terheinek hordozásában, az istentiszteleti életéről nem is beszélve. Kérem, tizenöt éve még lehetett arra hivatkozni, hogy a párttitkár fenyegetőzése, meg a kommunista iskolaigazgató miatt nem jönnek az emberek templomba. Nagyon szomorú lennék, ha lelkészeink némelyike ezek jog és cselekmény-utódjaként vonulna be az egyháztörténelembe. Nem mindegyik esetben fegyelmi jellegű a probléma, de van ahol egyértelműen az is. Másutt a változás csak álláscserevel várható (néhány ilyen esetben magam is közvetítettem, megvallom, szomorú szívvel mindig). S végül azt is látnunk kell, hogy egyszerűen az elvándorlás az ok. Ezek az egykor virágzó települések mára kiüresedtek, a reformátusok számra sok helyt száz-százötven fő alá csökkent, és igen jellegzetesen többségükben idős emberek, akik teherhordó képessége minimális. Baranya és Vértesalja már komoly szórványgondozó programot tervez, egyházmegyei irányítással, megszüntetve a korábbi gyakorlatot, amikor a még nagyobb gyülekezetben szolgáló lelkészekre maradt szórványvá vált gyülekezetek gondozása is. Így otthoni gyülekezetükben sem tudtak igazán helytállni, de a szórványmunkára sem voltak teljesen szabadok. Sokat várok ezektől a kezdeményezésektől. Ugyanakkor arról is szólnunk kell, hogy az elvándorlók nagyvárosokba vagy azok agglomerációjába költöztek. Budapest-Dél új kezdeményezésekről, új gyülekezetek szervezésének lehetőségéről is jelent. De jelenti Baranya is, hogy Pécsen és elővárosaiban is új lehetőségek nyílnak. A nagyobb városokban is meg kell vizsgálni, hogy a város közepén álló templom elegendő-e arra, hogy a reformátusok lelki életének egyetlen helye legyen. Nagykőrös története éppen arra int, hogy az egykor három részre vált nagy gyülekezet, miután nem tudta – érthető okokból, templom híján – a gyülekezetek különálló életét megszervezni, évtizedek után azzal az egyetlen lehetőséggel találta magát szembe, hogy újra egyesüljenek. Hiszem, hogy bölcsen döntöttek.

6. Szólnom kell még egy szót az egyházfegyelemről is. Ez feltehetően mindenkor visszatérő témánk lesz, merthogy – Kálvinnal szólván – óemberünk ellen egész életünk folyásában harcolnunk kell. Nos, fájdalmas humorral azt mondhatom, hogy olykor egyházhatósági segédcsapatokra is szükség van e harcban. Délpest jelentése keresetlenül, de keserűen arról szól, hogy már-már maffiózó jelenségek ütötték fel a fejüket. Magam is megdöbbenek azon a

találékonyaságon, sokszor szemérmetlen pimaszságon, ahogyan egy-egy kolléga vagy akár presbitérium átgázol az egyházi törvényeken. A régi mondás szerint: szegény ember vízzel főz – igen, szegénynek vagyunk, de ez nem jogalap arra, hogy törvénytelenések tucatjait kövessék el egyesek, mint az a vizsgálatok során kiderül, elkerülhetetlen és súlyos fegyelmi eljárásokat kikényszerítve. S hogy aztán ennek kapcsán az elkövetők pimasz és arrogáns megnyilatkozásokat, vádaskodásokat engednek meg maguknak, az pedig a legsúlyosabb kategóriába esik.

A fegyelmi vétségek és azt megelőzően a már-már vétség határát súroló ügyeskedések többsége az anyagiak körül forog. S ezért most hadd szóljak néhány szót az anyaiakról is. Először is a SAPARD-pályázatokról néhány szót. Most is fenntartom, hogy azok az egyházközségek, melyekben megvolt a pályázat beadásához minden feltétel (érvényes tervdokumentáció, fedezet az önrészhez, akár saját, akár más forrásból), s ennek ellenére nem pályáztak, nem méltók arra, hogy mások előtt – pályázók előtt, és pályázatból eleve kizártak előtt – előnyöket élvezzenek a kerületi segélyek és támogatások szétosztásakor. Miért kerüljön előbbre, aki lusta? De hogy ebből a közzélekedés, vagy pletyka öföméltósága, vagy a rosszindulat azt hozta ki, s már így hallom vissza: hogy azok se számítsanak kerületi segítségre, akik nem nyertek a pályázatukkal – nos, ez a cinizmus veleje. Tisztelettel jelentem, hogy a SAPARD-programra beadott több száz egyházi pályázat közül alig két tucatot nyertek meg egyházi pályázók, ez nem jó jel. Annak a tanulságait azonban, hogy mit jelent egy pályázatot kitölteni, és hogy ezután még többször kell majd pályázati űrlapokat kitöltenünk, azt hiszem, érdemes elraktározni. Hiszen a mostani kormányzat politikája a költségvetés terén is arra kényszerít, hogy ne számítsunk külső támogatásra.

Szólnom kell arról is, hogy kerületünkben több helyről negatív jelzések érkeztek részben a számvizsgálatok lefolytatása okán, részben az egyházközségi vezetők számára tartott tájékoztató megbeszélések után. Ha valakit oktalán és alaptalan sérelem ért e téren, esetleg egyházkerületünk számvevői prekonceptióval megbántották, inszинуálták, modortalantul bántak vele – e helyt elnézést kérek, és igyekszem eljárni, ilyen ne forduljon elő többet. Ám, kérdezem csendben, valóban minden egyházközségben és intézményünkben rendben van minden? S itt a rend szó a fontos. Egyetlen számvizsgáló sem feltételezi, hogy tisztátalanság lenne gyülekezeteinkben, nem is feltételezheti. De a tisztaság itt kevés, a pénz veszélyes üzem, rendnek is lennie kell, s ők elsősorban ezen veszekszenek – joggal. Vagy csak legenda már a kockás kislevelet, melynek egyik felébe a perselybevételt, a másik végébe meg az egyházfenntartói járulékat vezetik – olykor ceruzával? Remélem, számvizsgálóink sem sértődnek meg: az ő dolguk az, hogy újra és újra emlékeztessenek minket, ezekkel a dolgokkal nem lehet sem játszani, sem fegyelmezetlennek vagy hanyagnak lenni. De lehet, hogy valaki rosszul értelmezett szemérmességéből van felháborodva. Ne legyen. Mindannyiunk közös érdeke, hogy egyházunkban valamennyi területen, így a pénzügyek terén is, nemcsak tisztaság, hanem rend is legyen. Ebbe a folyamatba tartozik az a vita is, mely a Zsinaton indult meg arról, hogy az egész közegyházi finanszírozási rendet gondoljuk újra végig, hogy lássuk, amit eddig nem lehetett igazán látni, hogy az egyházkerületek milyen mértékben veszik ki részüket a közegyházi terhek hordozásából. Ezt lehetne aztán továbbvinni megyéik és gyülekezeteikig is. Remélem, termékeny vége lesz ennek a vitának, s egyszer eljutunk oda, hogy minden irányban láthatóvá válnak a pénzmozgások. Itt említem meg, hogy izzasztó perceket éltem át a zsinati elnökségi tanácson, amikor a kötelező perselypénzek ügye előkerült. Abban a meggyőződésben éltem ugyanis, hogy legalább e téren fegyelem van egyházunkban, vagy legalább egyházkerületünkben. Nem így volt, sajnos, és ez igen sok erős érvet kivert ez a kezemből. Mindazáltal a legutóbbi zsinat úgy döntött, hogy ezután

évente egy nagy központi cél lesz, amire országos gyűjtést hirdetünk majd. Kérem gyülekezeteinket, ne legyenek figyelmetlenek ezen a téren.

7. Ebben az összefüggésben kell most szólnom az iskolafinanszírozás körül kirobbant vitáról is, noha egyáltalán nem idetartozik. De éppen ezért, ugyanis a masszívan megdolgozott közvélemény lassan úgy kezdi hinni, hogy a közoktatási feladatot ellátó egyházi iskolák finanszírozási kérdése egyház-finanszírozási ügy. Nem az, hanem a mindenkori kormány alkotmányos kötelessége. Nem az egyházakat támogatják az iskoláknak járó pénzekkel, hanem az iskoláinkba járó gyermekeket, s nem a kormányzat vagy valamelyik miniszter saját pénzéből, hanem többek között az általam is befizetett adóból. Akik itt vagyunk, tudjuk jól, hogy ha úgy maradnak a dolgok, ahogyan a kormányzat a költségvetést eltervezte, s ahogy a finanszírozási kérdések örvén szabad kezét adott némelyeknek törvények módosításához, helyesebben azok alkotmányserető feldúlásához, nem marad hátra más, az Alkotmánybírósághoz kell fordulnunk. A kormányzat hamupipókéi hajlamosak ezt fenyegetésnek venni az egyházak részéről. Nem az. Máskor meg egyik-másik egyházi megnyilatkozás kitételein szörnyülködnek. De mi okon? Amit tehetünk, nem más, mint szomorú és értetlen védekezés annak a több tízezer gyermeknek az érdekében, akiket a törvényalkotó kormánytöbbség nolens-volens, de inkább volens másodosztályú iskolássá fokozna le. Igen, tárgyalások folytak és talán folynak is, még ígéretek is elhangzottak. De összes eddigi tapasztalatunk arra készítet, hogy meg kell várnunk a költségvetés végszavazását. Milyen jó lenne inkább arról beszélnünk e körben is, hogy iskoláink helyzetét hogyan tudtuk tovább szilárdítani, s bennük a képzési-nevelési színvonalat emelni. S ha már iskoláinkról kellett szólni, hadd említsem meg, hogy korábbi egyházkerületi közgyűlésünk határozata értelmében egyházkerületünk elnöksége elkezdte azokat a vizsgálatokat, hogy miképpen, milyen feltételekkel és mikor lesz lehetséges az alsó és középfokú tanintézetek fenntartását egyházközségi, illetve egyházmegyei hatáskörbe adni. Jelzem, korábban kifejtett meggyőződésemből nem adtam fel semmit, de minden körülményt tisztán szeretnék látni, mielőtt bármilyen jelentős lépésre sor kerül.

8. Végül szeretnék még szólni közéleti felelősségünkről. Lassan természetesen hozzá szokunk, bármily nehéz is beletörődni, hogy baloldali kormányok idején valahogy mindig nehezebb a politikával szót értenünk. Ennek a nehézségnek a hátterében nyilván ott munkál még a régi jakobinus düh (taposd el a gyalázatost!), meg a mindenkori filiszter gyanakvás: ha az egyház pénzről beszél, az csak a csuhások mohósága lehet. S persze, tudjuk, van ebben utópia is, a vallásnélküli szabad társadalomról, ahogy azt Marx tanította, meg van benne bolsevik népegészségügyi óvintézkedés is: hiszen a vallás pálinka (vodka) a népnek, s az nem jó. De félretéve a kesernyés tréfálkozást, azt látjuk, hogy alapvetően megváltozott a világ. A történések majd elmondják unokáinknak, mi volt ennek az oka, mi azonban a saját életünkben is érzékeljük, hogy a hit, a vallás dolgai a közéletben és a közbeszédben jelentőségteljes szerephez jutnak. Elég, ha az Egyesült Államok legutóbbi elnökválasztására utalok, mely során szinte a lélegzetünk is elakadt, mikor a jelölteknek bizony nyilatkozniuk kellett vallásos meggyőződésükről. Vagy gondoljunk a francia pénzügyminiszter Nicolas Sarkozy legutóbb megjelent tanulmányára, melyben évszázados tabut megtörve a híres francia laikus állam módosítására tesz javaslatot a vallás javára. Igen, tudjuk, ezek csak nyugati imperializmus vadhajtásai, de akkor mit kezdjünk Oroszországgal, ahol az ortodox egyház valódi reneszánszt él át? Félreértés ne essék, nem kifelé beszélek az illetékesekhez, akik egyébként rendre bizonyítják, hogy nem illetékesek. Magunkhoz szólok. Arról, hogy a közéletben való megnyilatkozásainknak más-

fajta súlya és jelentősége lesz, mint eddig volt. A világ változóban van, a nagy kétszáz-háromszáz éves vallási apály után komoly jelei vannak a vallásosság reneszánszának. Ez viszont alapvető kérdések újragondolására késztet. Hogyan s miképpen szólalunk meg a közéletben? A keresztyének összefogása továbbra is kényszer-ökumené lesz, vagy szabad testvéries elkötelezés Krisztus dicsőségére? Számunkra igen jelentősen, ennek a változásnak egyik próbaköve lesz a kettős állampolgárságról szóló népszavazás ügyében tett egyházi állásfoglalások kérdése is. Kérek mindenkit a Zsinatunk által és a tegnapi napon Beregdarócon a Generális Konvent által hozott állásfoglalást minél szélesebb körrel ismertesse meg. Meggyőződésünk, hogy nemzetünk alapvető kérdéseiről van itt szó, s nem pártpolitikai orientációkról, az utóbbit kifejezetten károsnak tarjuk ez ügyben. Tisztelettel kérjük a magyar politikai elitet, magukat is oldozzák ki ez alól, csak keserűséget okoznak vele népünknek. S nekünk is, hiszen már odáig fajultak a dolgok, hogy egyházi rádiós és tévés műsorokat cenzúráznak. Mi jupon korlátozzák egyházunkat közéleti kérdésekben való megnyilatkozásában? A nyilatkozatokat a püspöki jelentés után bemutatjuk, és kérjük, hogy a közgyűlés határozattal szólítsa fel egyházkerületünk gyülekezeteit e nyilatkozatok minél szélesebb körű bemutatására. Arról a szabadságunkról van itt szó, hogy az általunk választott parlamentet készítsük e törvény megalkotására, és ami még fontosabb: arról is, hogy megtartjuk-e méltóságunkat. Ezért is tartom fontosnak, hogy nyáron minden aggályoskodás ellenére megalakulhatott a Generális Konvent, mely a közös képviselőt ügyét is vállalta – itt és most kettős állampolgárság ügyében is. Meggyőztünk abban is, hogy november utolsó és december első vasárnapjára határon túli lelkipásztorokat hívunk meg istentiszteleti szolgálatokra templomainkba. Az első felmérések szerint mintegy ötszáz határon túli lelkész jelezte érkezési szándékát. (Ennek szervezéséről még a délutáni szakaszban szó lesz majd.)

Főtiszteletű egyházkerületi közgyűlés!

Jelentésemet azzal kezdtem, hogy Pál apostol idéztem, aki Filemont arra kéri, jótéteménye legyen szabad akaratából, ne kényszerítésből. S azután jórészt gondjainkról szóltam. De félreértés lenne azt hinni, hogy ma panaszkodásra jöttünk egybe, hiszen amint a jelentésekből kitűnik majd, minden okunk megvan arra, hogy hálaadással magasztaljuk Istenünket. A szándékom az volt, hogy a gondjainkkal, bajainkkal, saját vétkeinkkel és harcainkkal szembesülve újra a belerezdüljön a szívünk, hogy nemcsak egy-egy összegzősor megállva és visszatekintve szabad hálásnak lennünk, hanem azt is hálából való tennünk, amit itt és most a mai napban az eljövendőért tehetünk. Míg időnk van, cselekedjünk jót mindenkivel, int az Ige (Galata 6,10): légyen az az igazmondás jótéteménye, s légyen az az igentmondás. Kora ősszel az egyházunkkal testvéri kapcsolatban álló dél-koreai presbiteriánus egyházban tehettem látogatást. A keresztyénység bámulatos gyorsasággal növekszik. S persze ennek számtalan külső jelei is mutatkoznak. Mégis az fogott meg a legjobban, hogy a legapróbb, alig száz lelkes gyülekezetek is végezni akarják a keresztyén élet teljességéhez hozzátartozó munkákat: iskolát szervezni, szeretetszolgálati munkába fogni, evangélizálni. Mikor megkérdeztem, hogy mégis árulják el a titkot, mi az oka ennek a dinamizmusnak, csak annyit feleltek mosolyogva: azt maguk is tudták, csak talán elfelejtették. Tovább erősödtem, de akkor mondják meg, mit felejtettünk el. Ki van az írva a debreceni kollégium homlokzatára is, láttuk – mondták. S tovább mosolyogtak. Milyen udvariasak és tapintatosak! Orando et laborando! Imádkozzál és dolgozzál. De vajon melyiket felejtettük el a kettő közül? Vagy mindkettőt? – újabban már ezt is tiltani akarják nekünk! Vagy a helyes sorrendet vétettük el? Vagy azt felejtük el, hogy imádság nélkül semmit sem ér semmilyen sikerünk sem a szervezkedés, sem az alkotás világában, vagy azt nem

tudjuk már, hogy imádsággal a legnagyobb vereséget is elhordozhatjuk, és Isten erőinek áldott terévé tehetjük saját erőtelenségünket? Vagy éppen Istent felejtettük már el a nagy lázas buzgólkodásunkban? Vagy csak azt, hogy Ő rólunk semmiképpen meg nem feledkezik? Segítsen bennünket a mai közgyűlésünkön Istenünk, hogy a tavalyi 2003-as évet számba vévén, választ találjunk ezekre a kérdésekre is.

9. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Varga László

1. A közgyűlés megköszöni Dr. Szabó István püspök úr jelentését.
2. A közgyűlés szükségesnek tartja a rendszeres belső lelkigondozói szolgálat beállítását a megfáradt, tanácstalanná vált, gyülekezeti és családi gondokkal küszködő szolgátsak megerősítésére.
3. A közgyűlés megköszöni azon gyülekezetek és lelkipásztorok szolgálatát, akik a VI. év bevezetése után vállalták a jövődi lelkipásztori nemzedék segítségét a gyakorlati gyülekezeti élet megismerésében.
4. A közgyűlés szükségesnek tartja és kéri mind a missziói, mind a tanulmányi bizottságot, hogy a tanfegyelmi és etikai normák hangsúlyozására készítsen elő és szervezzen továbbképző alkalmakat. Egyben kéri az egyházmegyéket mind az etikai, mind a tanfegyelmi problémák álszeméremtől mentes feltárására, amíg lehetséges, azok orvoslására.
5. A közgyűlés hitet tesz a család és házasság intézményének bibliai alapjairól. Mind lelkipásztorokat, mind presbitereket, mind pedig a gyülekezet tagjait minden libertinus gyakorlattal és filozófiával szemben erősíteni kell e normákról szóló határozott bizonyossággal.
6. A közgyűlés szükségesnek tartja az egyháztagság és egyházfegyelmi kérdések presbiteriumi, egyházmegyei, egyházkerületi és zsinati megtárgyalását, a határozott, egyértelmű állásfoglalást.
7. A közgyűlés hitet tesz arról, hogy a társadalmunkban megjelenő devianciák, hamis délibábot kergető vagy éppen a nihilizmus mélységeibe sodró tendenciáival szemben az egyetlen megoldás Jézus Krisztus megtartó kegyelme, a Szentírásból fakadó életvitel.
8. A közgyűlés nem tekinti „visszaminősítésnek” azt, amikor egy gyülekezet elvándorlás miatti létszámcsökkenése, vagy lelki erőtlenség miatt a tehervállásban meggyengült, és anyaegyházközsegből misszióivá lesz. Sőt, a missziói egyházközsegek segítségével lehetőséget kíván teremteni ezen gyülekezetek megerősítéséhez.
9. A közgyűlés támogatja és missziói célként tűzi ki a kistelepülésekről „elvándorlók” befogadását a nagyobb városokba, szükségesnek tartja és támogatja ezeken helyeken a szó legszorosabb értelmében vett missziói gyülekezetek létesítését.
10. A közgyűlés megerősíti azt az elvet, hogy anyagi dolgokban nem elég tisztességesnek lenni, annak is kell látványosnak, de ennek ellenkezője is érvényes, nem elég annak látványosnak, hanem annak is kell lenni. Ezt kell, hogy segítse a rendszeres belső ellenőrzés gyülekezeti, egyházmegyei, egyházkerületi szinten.

11. A közgyűlés az iskolák finanszírozásáról jelenleg folyó vitában világosan látja azokat a csúsztatásokat, amelyek azt próbálják sugallni, hogy túlf finanszírozottak az egyházi intézmények. Mi nem kérünk túlf finanszírozást, csak az Alkotmány által minden állampolgárnak, szülőnek, tanulóknak, elesett, segítségre szoruló embertársunknak biztosított egyenlő anyagi feltételeket az egyházak által fenntartott intézményekben is.

12. A közgyűlés teljes egyetértéssel és támogatással áll a Zsinat és a Generális Konvent által hozott állásfoglalás mellé a kettős állampolgárság ügyében. Ezen állásfoglalást minél szélesebb körben kéri és rendeli el terjeszteni. Meggyőződésünk, hogy nemzetünk alapvető kérdéseiről van itt szó, és nem pártpolitikáról. Ez utóbbit kifejezetten károsnak tartjuk ez ügyben. Ezen állásfoglalásokat lehetőség

szerint kerületünk minden egyháztagjához el kell jutatni.

13. A közgyűlés kegyelettel emlékezik meg azokról a szolgatársakról, lelkipásztorokról, lelkipásztor feleségekről, gondnokokról, presbiterekről, akik az elmúlt közgyűlés óta mentek el közülünk a Mennyei Hazába. Elhunyt nyugalmazott lelkipásztorok: Péteri Ferenc, Gordisa, Pándi János, Pestlőrinc-Szemeretelep, Papp Gábor, Helvécia, Tóth Árpád, ny.esperes, Szekszárd, Berzétei László, ny.esperes, Gyöngyös. Aktív szolgálat közben hunyt el: Kun Lajos makádi lelkipásztor. Szeretteikre Isten vigasztaló kegyelmét kéri.

14. A közgyűlés megköszöni a nyugalomba vonult lelkipásztor testvéreink több évtizedes szolgálatát, a nyugalomuk esztendeire békességet, testi- lelki erőt kér Urunktól: Mikesi Károly, Kiskunhalas, Somogyi László, Szalkszentmárton.

HATÁROZATOK – 2004. november 18.

10/a. HATÁROZATOK AZ IFJÚSÁGI MISSZIÓI JELENTÉSHEZ

Előterjesztő: **Böttger Antal**

1. Az egyházkerületi közgyűlés köszönetet mond mindazoknak, akik részt vettek a kerületi ifjúsági találkozók szervezésében.
2. Az egyházkerületi közgyűlés megbízza az Ifjúsági Bizottságot, hogy készítsen a gyülekezetekben folyó ifjúsági munkát segítő vezérfonalat.

11. HATÁROZATOK A TANULMÁNYI JELENTÉSHEZ

Előterjesztő: **dr. Nagy István**

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a 2003. évről szóló tanulmányi jelentést.
2. Az egyházkerületi közgyűlés létrehozza az Egyházkerületi Tanulmányi Alapot, amely segíti a kerület által jóváhagyott posztgraduális képzésben résztvevőket, másrészt elősegíti a továbbképzést, finanszírozza traktátusok, diszertációk kiadását.
3. Az egyházkerület a Tanulmányi Bizottság javaslatait figyelembe véve magáévá teszi a kötelező lelkész-továbbképzés ügyét, és megteszi a szükséges intézkedéseket.
4. Az egyházkerületi közgyűlés kéri a kerület elnökségét, hogy a gyülekezetek hitbéli erősödését segítő szervezze meg a bibliaiskolai rendszert, gondoskodjék annak személyi és anyagi feltételeiről.
5. Az egyházkerületi közgyűlés fontosnak tartja a kanonika vizitáció gyakorlatának megújítását, és megteszi a szükséges intézkedéseket.
6. Az egyházkerületi közgyűlés a tanulmányi jelentéshez sorolja az egyházmegyei teológiai és felekezettudományi jelentéseket, és ennek megfelelően új vizitációs kérdőívet készít.

12. HATÁROZATOK AZ ISKOLAÜGYI JELENTÉSHEZ

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

1. A közgyűlés elfogadja az iskolaügyi jelentést.

2. A közgyűlés köszönetet mond a Református Iskolák Napja megszervezőinek.

3. A közgyűlés támogatja az Iskolaügyi Szervezet kihelyezését 2004. szeptemberétől a Lónyay Utcai Református Gimnáziumba.

4. A határon túliak számára történő tankönyvgyűjtés tervét a közgyűlés támogatja.

5. A közgyűlés felkéri az Iskolaügyi Bizottságot, hogy a pedagógus díjakra felterjesztett személyeket két éven át megismételt felterjesztés nélkül tartsa érvényben, azonban a felterjesztőtől a felterjesztés határideje előtt kérjen írásbeli megerősítést.

6. A közgyűlés megbízza a Gazdasági Bizottságot, vizsgálja meg olyan elkülönített pénzügyi alap létesítésének lehetőségét, amely a DM területén induló óvodák működését támogatja.

13. HATÁROZATOK A KATECHETIKAI JELENTÉSHEZ

Előterjesztő: **dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta**

1. A jelentést a közgyűlés elfogadja.
2. A megyei katechetikai előadók az esperesi/lelkészi hivatalok és a lelkész-körök összehangoltan segítik egymást abban, hogy a területükön élő katechéták idejében kapjanak értesítést kerületi konferenciáinkról.
3. Az egyházkerületi közgyűlés évente két alkalommal kerületi katechetikai továbbképző szervezését rendeli el, javasolja a Gazdasági Bizottságnak, hogy vizsgálja meg a lehetőségét annak, hogy ennek a költségeihez hozzájáruljon. A kiadásokról a Katechetikai Bizottság tételesen elszámol.
4. Az egyházkerületi közgyűlés felkéri a Katechetikai Bizottságot annak megvizsgálására, hogy milyen könyvet/könyveket lehetne kiadni felnőttek számára.
5. Az egyházkerületi közgyűlés kimondja, hogy területén a felnőtteknek legalább 10 felkészítő foglalkozás után lehet konfirmálni.
6. A vizitációs jegyzőkönyvek katechetikai kérdéskörét a Katechetikai Bizottság felülvizsgálja.

14. HATÁROZATOK A DIAKÓNIAI JELENTÉSHEZ

Előterjesztő: **Derencsényi Zsuzsanna**

1. A közgyűlés elfogadja a diakóniai jelentést.
2. A közgyűlés az újonnan belépő diakóniai intézményekről tájékoztató jegyzék kiadását rendeli el egy évenként.
3. A közgyűlés diakóniai vasárnap szervezését javasolja az egyházmegyéknek, valamint, hogy annak perselypénz adományával, valamelyik diakóniai intézményt támogassák.
4. A közgyűlés javasolja a fokozott testvéri kapcsolattartást az Európai Unió határain kívül eső magyar gyülekezetekkel.

15. HATÁROZATOK A GYŰJTEMÉNYI ÉS MŰEMLÉKI JELENTÉSHEZ

Előterjesztő: **dr. Horváth Erzsébet**

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a gyűjteményi és műemléki előadói jelentést a 2003. évről.
2. A közgyűlés határozatot hoz arról, hogy felkéri a canonica visitatiót végzőket, hogy ellenőrizzék az egyházközségek gyűjteményi és műemléki kérdőíveinek pontos kitöltését és annak tartalmát.
3. A közgyűlés határozatot hoz arról, hogy az egyházmegyék vezetői szükség szerint vonják be a visitációba az egyházmegyei gyűjteményi és műemléki előadót, vagy a Gyűjteményi Bizottság tagjait.
4. A közgyűlés határozatot hoz, hogy a Gyűjteményi és Műemléki Bizottság munkájának a továbbiakban nem része a műemlék épületek ügye, mely így átkerül az Építésügyi Bizottsághoz.
5. A közgyűlés felkéri a Gyűjteményi Bizottságot, hogy folytassa munkáját egy épület-, műtárgy- és termőföld-nyilvántartás kidolgozására.
6. A közgyűlés felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy a gyülekezeti könyvtárak kezeléséhez, gondozásához készült útmutatót sokszorosítsa úgy, hogy az egyházkerület minden egyházközsége kapjon egy példányt, s ezeket az esperesek által juttassa el az egyházközségekhez. Szükség szerint a Levéltári Útmutatóból is készítsen igény szerint sokszorosított példányokat, melyeket a könyvtárhoz hasonló módon kapjanak meg azok az egyházközségek, amelyek nem rendelkeznek ezzel.
7. A közgyűlés ajánlja azoknak az egyházközségeknek, melyek klenódiumaikat, irataikat és egyéb veszélyeztetett értékeiket nem tudják biztonságosan megőrizni, hogy azokat letétként helyezték el ezeket az egyházmegyei, vagy az egyházkerületi gyűjteményekbe. A tulajdonjog és a barmikori használat joga is a letétbe helyező egyházközségnél marad.
8. A közgyűlés ajánlja az egyházkerület egyházközségeinek, hogy temetőik szakszerű, törvény által előírt nyilvántartása érdekében keressék meg Tóth Imre kecskeméti presbitert, temető gondnokot.

16. HATÁROZATOK A MÉDIA ÉS INFORMATIKA JELENTÉSHEZ

Előterjesztő: **dr. Szilágyi Sándor**

1. A közgyűlés elfogadja a Média és Informatikai Bizottság jelentését.

2. A közgyűlés a gyülekezetek figyelmébe ajánlja a helyi média megkeresését a gyülekezet életének fontosabb eseményeinek megjelenítése érdekében.

3. A közgyűlés javasolja a Zsinatnak, hogy – szakértők bevonásával – dolgoztassa ki az MRE egységes könyvelő és nyilvántartó programjának (szoftverének) követelményeit.

4. A közgyűlés úgy határoz, hogy 2005-től a vizitációs jegyzőkönyvek űrlapjait interneten is hozzáférhetővé teszi, és a kitöltött űrlapokat az egyházkerület szerverén is fogadja.

5. A közgyűlés megbízza a bizottságot, hogy dolgozzon ki javaslatot az alapvető informatikai eszközökkel nem rendelkező egyházközségek lemaradásának megszüntetésére.

17. HATÁROZATOK AZ EGYHÁZZENEI JELENTÉSHEZ

Előterjesztő: **dr. Dávid István**

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja az egyházzenei jelentést.
2. A közgyűlés az Egyházzenei Bizottsággal együtt teljes erkölcsi támogatásáról biztosítja a Pécsi Református Kollégiumot kollégiumi kisorgonájának építése kapcsán, s megköszöni a fenntartó és az iskolavezetés eddigi példaértékű fáradozását.
3. A közgyűlés szorgalmazza a minőségi egyházzene jelenlétét, és hangsúlyozza az ének-tanítás fontosságát a hitoktatásban, a gyermek- és ifjúsági munkában, a gyülekezeti életben, valamint egyházmegyei-egyházkerületi, közegyházi rendezvényeken.

18. HATÁROZATOK A GAZDASÁGI BIZOTTSÁG JELENTÉSÉHEZ

Előterjesztő: **Varga László**

1. A közgyűlés elfogadja a Gazdasági Bizottság jelentését.
2. A közgyűlés elfogadja a kerület, a püspöki hivatal, a székház és a konviktus 2004. I-III negyedévi költségvetési beszámolóját a Gazdasági Bizottság jelentése alapján.
3. A közgyűlés a 2004. évi egyházkerületi költségvetés bemutatott módosítását elfogadja, 3 670 158 E. Ft bevételi, 3 670 158 E. Ft kiadási végösszeggel. A közgyűlés a püspöki hivatal bemutatott költségvetési módosítását 85 000 E. Ft bevételi és 85 000 E. Ft kiadási összeggel elfogadja, a fennmaradó 5 000 E Ft-ot a 2005. évi tartalékalapba helyezi.
4. A közgyűlés a székházban levő internátus és professzori lakások felújítási munkáit tudomásul veszi. A végelszámolást, a zárszámadással együtt fogjuk megvizsgálni. Az előirányzat költség pótmunkák miatti végösszegét max. 15 M Ft-tal megemeli a hitel terhére.
5. A közgyűlés 2005. január 1-től a hitoktatói óradíjak kerületi elszámolását rendeli el. Ennek módját ez év végéig az elnökség dolgozza ki, és az egyházmegyékkel egyeztesse.
6. A közgyűlés elfogadja a Horánszky utcai ingatlan felújítási, beruházási programját, megadja a felhatalmazást a tervezésre és az építési engedély megszerzésére. A hasznosításra vonatkozóan a későbbiekben dönt.
7. A közgyűlés felkéri a Számvizsgáló Bizottságot, hogy készítsen egy alapfokú végzettségű presbiter és gondnok

által is áttekinthető, elvégezhető könyvelési utasítást azon egyházközségek számára, ahol kizárólag hitéleti tevékenység folyik.

8. A közgyűlés kéri azokat a lelkipásztorokat, ahol jó működő szoftver segítségével végzik a könyvelést, hogy ezt 2004. december 15-ig jelezzék a püspöki hivatalnak, tartalmi leírással és ismertetéssel együtt.
9. A közgyűlés elrendeli a lelkészi díjlevelek havi készpénz javadalmának 2005. januártól min. 65 000 Ft-ra, a beosztott lelkészek esetében min. 42 000 Ft-ra történő emelését.
10. A közgyűlés javasolja előirányozni a 2005. évi költségvetés tervezésnél a székház dísztermének felújítási munkáinak fedezetét.
11. A közgyűlés kéri a MRE Zsinatát, hogy az eddigi beérkezett, illetve felhívásra beérkezendő tapasztalatok alapján vizsgálja felül a MRE Gazdálkodási Törvényét, ahol lehet, ahol az állami szabályzatok megengedik, minél jobban vegyük figyelembe a sajtóságos egyházi szempontokat.

18/a. HATÁROZATOK AZ ÉPÍTÉSI ALBIZOTTSÁG JELENTÉSÉHEZ

Előterjesztő: **Fónagy Miklós**

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést
2. Az egyházkerületi közgyűlés az egyházkerületi építési támogatások elbírálásánál elsőbbséget biztosít a folyamatban lévő építkezések segítésének.
3. Az egyházkerületi közgyűlés felhívja az építkező gyülekezeteket, hogy az új épület építési tervét véleményezésre nyújtsák be az Egyházkerületi Építési Csoporthoz. Amennyiben ez a véleményezési kérelem nem érkezik be a DMREK Építési Csoportjához, akkor ahhoz a beruházáshoz nem adható kerületi támogatás.

22. HATÁROZATOK A MISSZIÓI BIZOTTSÁG JELENTÉSÉHEZ

Előterjesztő: **dr. Szabó István**

1. A közgyűlés felkéri a Missziói Bizottságot, hogy írjon ki pályázatot olyan munkákra, amelyek feltárják az egyházunkban végzendő missziói munka új lehetőségeit. Egyúttal kéri a költségvetési bizottságot, hogy a pályadíjak fedezetét állítsa be következő évi költségvetésbe.
2. A közgyűlés felkéri a Missziói Bizottságot, hogy kezdeményezzen konzultációt azon lelkipásztorokkal és gyülekezeti munkásokkal, akik a misszióban és az evangélizálásban kiváló munkát végeznek, hogy tapasztalataikat rendezett formában bocsássák egyházkerületünk rendelkezésére.
3. A közgyűlés elfogadja a missziói munkára vonatkozó kérdőívet, és elrendeli annak a jövő évi (2004) vizitációs kérdőívhez csatolását.
4. A közgyűlés felkéri a Missziói Bizottságot, hogy készítse el egy egységes szempontú lelkipásztori illetve gyülekezeti szolgálati napló vázlatát, és terjessze be a közgyűlés, illetve egyházkerületi tanács elé elfogadásra.

5. A közgyűlés felkéri a Missziói Bizottságot, hogy a következő év elején szervezzen konferenciát a szórványgondozó lelkipásztorok és munkatársak számára Pécssett.
6. A közgyűlés felkéri a Missziói Bizottságot, hogy az egyházunkkal és gyülekezeteinkkel kapcsolatban álló egyesületek és más szervezetek vezetőivel folytasson megbeszélést misszióink alapvető kérdéseiről 2005 februárjában.

22. MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉG ALAKÍTÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése a Svábhegyi Missziói Református Egyházközség megalakulását kimondó egyházmegyei határozatot megerősíti. A megalakult egyházközség életére Isten áldását kéri.

23. EGYHÁZKÖZSÉGEK ÁTMINŐSÍTÉSE

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése a korábbi három nagykorösi református egyházközség (Alszeg, Felszeg, Bokros-Nyársapáti) Nagykorösi Református Egyházközség néven egy egyházközséggé egyesülését kimondó délpesti egyházmegyei határozatot megerősíti. A megalakult egyházközség életére Isten áldását kéri.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése a Pomáz-Budakalász-Csobánka Református Társegyházközség Budakalászi Református Egyházközséggé (anyaegyházközség) és Pomáz-Csobánka Református Társegyházközséggé szétválását kimondó északpesti egyházmegyei határozatot megerősíti. Az egyházközségek életére Isten további áldását kéri.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése az Északpesti Egyházmegye határozatát, amellyel a tóki és a váchartyáni anyaegyházközségeket missziói egyházközséggé, valamint a Vértesaljai Egyházmegye határozatát, amellyel az alap-alsószentiváni, a bodméri, a csabdi, az ercsi, a felcsúti, a sárszentmiklósi, a sukorói, a verébi, valamint a vértessedobozai anyaegyházközségeket missziói egyházközséggé minősítette át, megerősíti. Egyben felkéri az Egyházkerületi Tanácsot és az illetékes lelkészi szolidaritási alapokat, hogy biztosítsák az egyházi jogszabályok szerinti támogatásokat az egyházközségeknek.

24. A GYÖKÖSSY ENDRE LELKIGONDOZÓI ÉS SZUPERVIZORI INTÉZET ALAPÍTÁSA

ALAPÍTÓ OKIRAT

Preambulum

Az Alapítók a Magyarországi Református Egyház alkotmányáról és kormányzatáról szóló többször módosított 1994. év II. egyházi törvény 105.§ (2) bekezdése, valamint a felsőoktatásról szóló többször módosított 1993. évi LXXX tv. 11.§-ban kapott felhatalmazás alapján jelen alapító okirat aláírásával létrehozzák a Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervizori Intézetet.

Az Intézet megalapításának célja:

A Magyarországi Református Egyházban, azon belül elsősorban a Dunamelléki Református Egyházkerületben a lelkigondozás és a pasztorális szupervízió gyakorlása és képviselése. Szupervízióval és pasztorális továbbképzésekkel segíti a lelkészek, egyházi munkások, egyházi intézmények, gyüleke-

zetek lelkigondozói szolgálatát. Az intézet megteremti egyben a KRE Hittudományi Kar Valláspedagógiai és Pasztorálpszichológiai Tanszék gondozásában végzendő, a Magyarországi Református Egyház Zsinata által Zs-177/2002. zsinati határozattal elfogadott képzési követelmények alapján folyó pasztorálpszichológia egyetemi szakirányú továbbképzés és a lelkigondozói képzésvezető szupervízor egyetemi szakirányú továbbképzés kurzusainak külső és belső feltételeit.

Az intézet jogállása

Az intézet alapítója:

a Dunamelléki Református Egyházkerület
(1092 Budapest, Ráday u. 28.)
és a Károli Gáspár Református Egyetem
(1092 Budapest, Ráday u. 28.).

Az intézet neve:

Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervízori Intézet

Az intézet nem önálló jogi személy.

Az intézet fenntartója:

Dunamelléki Református Egyházkerület
(1092 Budapest, Ráday u. 28.)

Az intézet szakmai működtetője:

Károli Gáspár Református Egyetem
(1092 Budapest, Ráday u. 28.).

Az intézet működése felett a törvényességi felügyeleti jogot
a Dunamelléki Református Egyházkerület;

a szakmai felügyeleti jogot

a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Kar Valláspedagógiai és Pasztorálpszichológiai Tanszéke gyakorolja.

Az intézet székhelye, működési helye:

6000 Kecskemét, Kálvin tér 1.

Az intézet vezetője:

Az intézet vezetőjét a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Kar Valláspedagógiai és Pasztorálpszichológiai Tanszékének vezetője – ennek hiányában a Kar dékánja – egyetértésével a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke nevezi ki és menti fel, állapítja meg illetményét, jutalmazását, egyéb javadalmazását. Az egyéb munkáltatói jogokat a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Kar Valláspedagógiai és Pasztorálpszichológiai Tanszék vezetője gyakorolja.

Az intézet egyéb dolgozóinak alkalmazására a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Kar Valláspedagógiai és Pasztorálpszichológiai Tanszékének vezetője - ennek hiányában a Kar dékánja – egyetértésével az intézet vezetője tesz javaslatot, a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöke nevezi ki és menti fel, állapítja meg illetményét, jutalmazását, egyéb javadalmazását. Az egyéb munkáltatói jogokat az intézet vezetője gyakorolja.

Az intézet tevékenysége

- pasztorálpszichológia egyetemi szakirányú továbbképzés és a lelkigondozói képzésvezető szupervízor egyetemi szakirányú továbbképzés szervezése, lebonyolítása
- téma specifikus, lelkigondozói kurzusok szervezése, tartása
- önkéntesek, egyházi munkások képzése
- lelkészek, egyházi személyek szupervíziója
- oktatási és egyházi intézményekben dolgozók pasztorális szupervíziója
- egyházi intézményekben dolgozók lelkigondozói és pasztorális ún. "kreditpontos" továbbképzések szervezése,

tartása

- intézmények, szervezetek rendszeres szupervíziója
- konferenciák szervezése

Az intézet együttműködik az egyházi szociális, valamint diakóniai intézetek kreditpontos továbbképzéseit, felmerülő szakmai szupervíziós tevékenységét ellátó Károli Gáspár Református Egyetem Tanítóképző Főiskolai Kar Diakóniai Intézete Szociális és Szakvizsga Központjával.

Az intézet gazdálkodása

Az Intézet a Dunamelléki Református Egyházkerület költségvetéséből az Intézet működtetésének, fejlesztésének céljára elkülönített források keretei között az egyházi és állami jogszabályok előírásai szerint önállóan gazdálkodik.

Gazdálkodásának jogszerűségéért, ésszerűségéért az intézet vezetője a felelős.

Az Intézet elhelyezésének megoldását, a működéséhez szükséges infrastruktúrát a Fenntartó biztosítja.

Gazdálkodásáról évente beszámol a Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlésének.

Jelen alapító okiratot jóváhagyta a Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése 1252-2004. sz. határozatával 2004. november 18-án, valamint a Károli Gáspár Református Egyetem Tanácsa 120/2004. (XI.09.) ET határozat sz. határozatával 2004. november 9-én.

Budapest, 2004. november 18.

Dr. Nagy Sándor
DRE főgondok

Dr. Szabó István
DRE püspök

Dr. Németh Dávid
KRE HTK dékán

Dr. Szűcs Ferenc
KRE rektor

26. LELKÉSZI KÉPESÍTÉSEK HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése Benkőné Dankó Lilla, Galsi Árpád és Galsi Árpádné (Délpest), dr. Tóth László (Északpest), valamint Tóth L. Kristóf, Tóthné Bede Krisztina (Vértessalja) lelkészek képesítését 5 évre, azaz 2009. november 30-ig hatályban tartja.

27. EGYÉB ÜGYEK

Előterjesztő: **Varga László**

A közgyűlés felhívja a lelkipásztorok figyelmét arra, hogy aki gyülekezeti lelkészi állása mellett más kereső foglalkozást folytat, annak az Egyház Alkotmányáról és Kormányzatáról szóló, többször módosított 1994. évi II. Egyházi Törvény 39 § (2) pontja szerint a presbitérium hozzájárulását, az egyházmege és az egyházkerület közgyűlésének engedélyét kell kérnie ehhez. A kérelmet háromévenként meg kell újítani.

Felhívja továbbá a figyelmet arra, hogy a „kereső foglalkozás” kategóriájába tartozik az is, ha valaki gyülekezeti lelkészi szolgálata mellett rendszeres javadalommal honorált egyházi szolgálatot „másodállásként” végez. Nem tartoznak azonban ebbe a kategóriába az ET szerint a presbitériumok, az egyházmegei közgyűlés, az egyházkerületi közgyűlés, a zsinat által választott lelkészi tisztségviselők.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2004. NOVEMBER

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Boruss Mária – Hidasra Bólyról
2. Kovács Csaba – Hidasról Old-Beremendre, majd elhagyta szolgálati helyét

BÁCS-KISKUNSAÉG

SZÜLETETT:

1. Faragóné Bencsik Dóra gyermeke
2. P.Szabó Barnabás-Kováts Theodóra 5. és 6. gyermeke (ikrek, kisfiú-kislány)
3. Sípos Ajtony Levente negyedik gyermeke (fiú)

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. ifj. Komlósi Péter – Kecskemétről külföldre ösztöndíjjal
2. Téglási Anna – Kerekegyháza
3. Somogyiné Ficsor Krisztina – Kecskemét
4. Somogyi Péter – Kecskemét-Nyugat
5. Vincze István – Kiskunhalas-Észak
6. Kovács Csongor – Szalkszentmárton
7. Varga László – kecskeméti elnöklelkészi tiszteről lemondva kollégiumi főigazgató lett
8. Somogyi László – Szalkszentmártonról nyugdíjba ment
9. Mikesi Károly – Kiskunhalasról nyugdíjba ment
10. Végh Gizella – Hajósról Kiskunhalasra
11. Mayer Melinda – Hajós
12. Kovács Sándor – cigánymisszió, Kárpátalja – egyházi szolgálatát megszüntette
13. Gyórfy Eszter – egyetemi ill. iskolai lelkész lett Budapesten

ELHUNYT:

- † Papp Gábor ny. helvéciai lelkipásztor

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL :

1. ifj. Takaró Tamás – Pesterzsébet-Központ
2. Papp Tibor – Pestszentlőrinc-Kossuth tér
3. Kálmán Csaba – Nagykovácsi
4. Kiss Gyula – Kelenföld
5. Járay Márton – Nagyvárad tér
6. Boros Péter – Budahegyvidék
7. Végh Mihály – Budahegyvidékről külföldre ösztöndíjjal
8. Siba Balázs -megbízás repülőtéri lelkészség ellátására
9. Kiss Gyula – Kelenföldről Tiszáninnenre

ELHUNYT:

- † Pándi János lelkipásztor, volt megyei főjegyző

BUDAPEST – ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Csaholcz László – Óbuda (Békéscsabáról)

2. Füstös Gábor – lemondott csillaghegyi lelkipásztori tiszteréről (kirendelt helyettes: Feszty Zsolt)
3. Gyórfy Eszter – beo.lelkészként az Egyetemi Gyülekezetbe, Kecskemétről
4. Kodácsy Tamás – KGRE intézeti lelkész

DÉLPEST

SZÜLETETT:

1. Sáfrány Zoltán bugyi lelkész 2. gyermeke, Krisztina
2. Morva Ákos és Cserna Anett(Pilis) gyermeke, Botond

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Borsiné Kusztos Ildikó beo.lkp. – Majosháza
2. Cs. Bíró Zoltán – Halásztelek, fegyelmi eljárás miatt felfüggesztve
3. Fazekas János Gábor – Tököl-Halásztelek

ELHUNYT:

- † Kun Lajos makádi lelkipásztor 34 éves korában

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Sebestyén Győző – Fót
2. Szabó Zoltán – Zuglóból Hévízgyörkre
3. Katona Zsuzsanna – volt fóti beo.lp. kórházlelkész Kistarcsán és Vácott
4. Rémes Renáta – (házasságsegítőből) b.lp. Budakeszin
5. Cs. Nagy János – Budakalász

TOLNA

SZÜLETETT:

1. Szabó S. Péter, Madocsa – 3. gyermekük, Barnabás

VÉRTESSALJA

A megyei közgyűlés július 5-ei ülésén beiktatta Agyagási István esperest. A Lovasberényben, október 15-én tartott megyei közgyűlésen iktatták be Kardos Ábelt megyei lelkészi főjegyzői tisztségébe.

ÚJ HELYEN SZOLGÁL (PARÓKUS LELKÉSZEK):

1. Gottfried Richárd – Alap-Alsószentiván
2. Tóth L. Kristóf – Pátkáról Argentínába
3. Ország István – Pátka
4. Eisenbacher Péter – Kajászó
5. Stift János – Sárbogárd beo. lkp.

GÉPKOCSI VÁSÁRLÁSI LEHETŐSÉG

Az Opel Tormási Márkakereskedés a következő kedvezményeket nyújtja lelkipásztoroknak (kerületi igazolás mellett): A legmagasabb flottakedvezmény 8%-tól 14 %-ig terjed az Opel gépkocsi típustól függően.

Egyházi dolgozók részére (tanárok, adminisztratív alkalmazottak, stb) – kerületi igazolás mellett – az alábbi %-os kedvezményt tudják adni:

Agila Essentia	5%
Agila Enjoy	7%
Corsa Essentia	5%
Corsa(egyéb)	7%
Combo Tour	7%
Meriva Essentia	3%
Meriva(egyéb)	7%
Astra Classic II.	4%
Astra (új)	7%
Zafira	7%
Vectra	8%
Signum	8%
Vivaro	8%
Movano	8%

Figyelem! A szalonban már egyébként is akciós gépkocsikra nem érvényes a fenti kedvezmény!

Bővebb felvilágosítással Fruttus Árpád Zoltán a 76/502-900 telefonon, vagy a fruttus.arpad@tormasi.hu e-mail címen tud szolgálni.

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
Budapest 1092, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-018

e-mail: ph@mredmek.matav.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsházi András lelkész

A Dunamelléki Református Egyházkerület 21/2004. számú Szabályrendelete a lelkészekről

1. §. E Szabályrendelet hatálya kiterjed a Dunamelléki Református Egyházkerület kebelébe tartozó valamennyi egyházi személyre
- a) a gyülekezeti,
 - b) az intézeti,
 - c) a beosztott lelkészekre (akár gyülekezetben, akár egyházi intézményben teljesítenek szolgálatot),
 - d) a segédlelkészekre (ideértve a lelkészjelölteket és az exmittált teológiai hallgatókat).

I. A lelkészek alkalmazásáról és szolgálatáról

2. §. Segédlelkészi szolgálatra alkalmazható az az egyháztag, aki teológiai tanulmányait sikeresen elvégezte, végbizonyítványt szerzett, és a Zsinati Lelkészképesítő Bizottság előtt eredményesen letette az első lelkészképesítő vizsgát. A lelkészi szolgálatba lépő egyháztagnak az egyházkerületi közgyűlés előtt esküt kell tennie. Ezután bocsátja ki őt az egyházkerület püspöke (vagy megbízottja) segédlelkészi szolgálatra.
3. §. Az első és második lelkészképesítő vizsga között legalább egy év gyakorlati időt minden lelkészi szolgálatba lépő egyháztag gyülekezeti segédlelkészi szolgálatban köteles eltölteni.
4. §. Segédlelkészi szolgálatra kivételesen alkalmazhatók azok az egyháztagok is, akik absolutoriumot szereztek, valamelyik Teológiai Egyetemen (Akadémián) lelkészjelöltek, de az első lelkészképesítő vizsgát még nem tették le. A lelkészjelöltek segédlelkészként való alkalmazásának időtartama nem haladhatja meg azt az időt, amennyi haladékosan adott részükre a Zsinati Lelkészképesítő Bizottság, illetve - sikertelen vizsga esetén - amennyi időt engedélyez a lelkészképesítésre vonatkozó zsinati szabályzat a javító vizsga letételére. A lelkészjelölteknek a lelkészi szolgálatok végzésére való felhatalmazása az egyházkerület püspökének írásos határozatával történik.
5. §. (1) Ha a gyülekezeti érdek vagy elháríthatatlan szükség úgy kívánja, kivételesen alapvizsgát tett teológiai hallgató is alkalmazható segédlelkészi szolgálatra (exmisszió).
- (2) A segédlelkészi szolgálatra alkalmazott teológiai hallgatót az egyházkerület püspökének az exmisszióra vonatkozó határozata hatalmazza fel a lelkészi teendők elvégzésére. A felhatalmazás visszavonásig érvényes. Az exmittált segédlelkészek munkaidejét úgy kell megállapítani, hogy a tanulmányi időben havonta összefüggően egy munkahetet (öt munkanapot) az Egyetemen (Akadémián) tanulmányaikkal foglalkozva tölthessenek el.
- (3) A segédlelkészeket istentisztelet keretében kell a szolgálatra kibocsátani.
6. §. Az első lelkészképesítő vizsga sikeres letétele után a segédlelkészek elhelyezéséről az egyházkerület püspöke intézkedik. Ez esetben figyelembe kell venni az adott gyülekezeten túl az egyházmegyéi lelkészi utánpótlásának szempontjait is.
7. §. Azokkal a segédlelkészekkel, akik a Teológiai Egyetemre (Akadémiára) való beiratkozásukkor a Dunamelléki Egyházkerület területén volt állandó bejelentett lakásuk, a püspök rendelkezik. Kivételes esetben valamelyik másik egyházkerület kérésére - kizárólag az érintett személy egyetértésével - a segédlelkész kiadásához a püspök hozzájárulhat.
8. §. A segédlelkészi szolgálatra alkalmazás az egyházkerület püspökének kirendelő határozatával történik. A segédlelkész időközben szükségessé vált el- és áthelyezése a püspök hatáskörébe tartozik.
9. §. (1) Az egyházkerületben alkalmazott segédlelkészekről a Püspöki Hivatal nyilvántartást vezet.
- (2) Más egyházkerületből okleveles lelkészeket átvenni - lelkészválasztás esetét kivéve - csak szabályszerű elbocsátó levél alapján, az esperes-gondnoki értekezlet előzetes engedélyével lehet. A határozatig a püspök ideiglenes felhatalmazást és kirendelést adhat a szolgálatra átveendő segéd- és beosztott lelkészeknek.

- (3) Azoknak a lelkészeknek a szolgálatba állítása, akik oklevelüket külföldön szereztek, csak oklevelük honosítása után történhet meg. A honosításig ideiglenes jelleggel és legfeljebb 1 esztendőre lelkészként alkalmazhatók.
10. §. A bekebelezési kérelemhez csatolandó az I. és - ha van - a II. lelkészképesítő vizsga bizonyítványa (oklevél); eddigi működéséről szolgálati bizonyítvány; törzskönyvi hiteles kivonat; nyilatkozat, melyben az átvételét kérő büntetőjogi felelőssége tudatában kijelenti, hogy sem rendőrhatalósági eljárás, sem büntetőbírói eljárás nincs ellene folyamatban, illetve nem áll ilyen ítélet hatálya alatt. Más országból áttelepülők ezen felül kötelesek bemutatni az illetékes állami hatóság tartózkodási engedélyét is.
11. §. (1) Minden lelkészléről és lelkészjelöltről, aki az egyházkerületben lelkészi beosztást kap, az 1994. évi II. tv. 34. §-ában foglaltak szerint törzskönyvet kell vezetni.
- (2) A törzskönyv első példányát az illetékes esperesi hivatal vezeti és őrzi, másodpéldányát pedig a püspöki hivatal.
- Az újonnan szolgálatba lépőkről a püspöki hivatalban kell két példányban kiállítani az egységes nyomtatványon a törzskönyvi lapot, s annak egyik példányát meg kell küldeni az illetékes esperesi hivatalnak. Más egyházmegyébe történő távozás esetén az esperes a szolgálati bizonyítvánnyal együtt átküldi az általa őrözött törzskönyvi lapot is.
12. §. (1) A törzskönyv adataiban történt minden változást köteles a lelkész 15 napon belül szolgálati úton az esperesi hivatalnak bejelenteni, és okmányokkal igazolni. Az igazoló okmányról készített másolatot az esperes hitelesíti, és így jelenti tovább a változást a püspöki hivatalnak.
- (2) A lelképásztor a róla vezetett törzskönyvbe a szükséges változások átvezetése érdekében, a tévedések korrigálása céljából betekinthesz.
13. §. Az exmittált teológiai hallgatókról nyilvántartást kell vezetni az erre rendszeresített törzskönyv nyomtatványon, és ugyanúgy a püspöki hivatalban és az esperesi hivatalban kell őrzeni. Az abszolutórium és a lelkészi vizsga letétele után, megfelelő kiegészítéssel ezek a nyilvántartó lapok a törzskönyvhöz csatolandók. Ugyanilyen nyilvántartás vezetendő azokról a külföldi oklevéllel rendelkező lelkészekről is, akik még nem honosították oklevelüket.
14. §. Nem egyházi szolgálati viszonyban lévő, de lelkészi képzésüket hatályban tartó lelkészekről az előző §-ban körülírt nyilvántartás vezetendő a püspöki és az illetékes esperesi hivatalban. Egyéb törzskönyvi adataik mellett, ezen a 12. §-ban foglaltaknak megfelelően, jelenteni kötelesek az adataikban, szolgálati viszonyukban (egyéb kereső viszonyukban) történő minden változást is.
15. §. Segédlelkész saját kérésére vagy egyházi érdekből legfeljebb egy évre helyezhető rendelkezési állományba. A rendelkezési állományba helyezett segédlelkész, annak megszűnése után köteles letölteni a gyülekezeti szolgálatban az egy évi gyakorlatot, csak ezután tehet II. lelkészképesítő vizsgát. A beosztott lelkészt saját kérelmére vagy egyházi érdekből a püspök helyezheti rendelkezési állományba.
16. §. A rendelkezési állományban lévő lelkészeket a püspök bármikor szolgálatra rendelheti, amit kötelesek elfogadni. Ennek megtagadása fegyelmi vétség. Akik saját kérésükre kerültek rendelkezési állományba, maguk is bármikor kérhetik szolgálati beosztásukat, amit az egyházkerület püspöke a lehetőséghez képest teljesít.
17. §. A rendelkezési állományban lévő lelkészekre mindazok a kötelezettségek vonatkoznak, melyeket az 1994. évi II. tv. 33. §-ban a képzésüket hatályban tartó lelkészekre előír.
18. §. Azokat a lelkészi képzésű egyháztagokat, akik nem egyházi munkakörben dolgoznak, abba az egyházközségbe és annak megfelelően illetékes egyházmegyébe kell bejegyezni, melynek területén állandó bejelentett lakásuk van. Ott kell teljesíteni az 1994. évi II. tv. 33. §-ában foglalt kötelezettségeket.
19. §. A nyugállományban lévő lelkészek is alkalmazhatók kiegészítő beosztott lelkészi munkakörben. Az egyházi beosztásban tevékenykedő nyugdíjas lelkészekre értelemszerűen mindazok a szabályok vonatkoznak, mint a beosztott lelkészekre. Törzskönyvüket továbbra is vezetni kell.
20. §. (1) Az egyházi intézményben alkalmazott lelkészi képzésű egyháztagokat az intézmény helye vagy a lakhelye szerint illetékes egyházmegyébe kell bekebelezni, és törzskönyvét ennek megfelelően kell vezetni.

- (2) A Zsinat intézményeiben szolgáló lelkészek szolgálati viszonyuk megszűnése esetén visszakerülnek eredeti egyházhatóságuk rendelkezése alá. Törzskönyvüket az intézeti szolgálat ideje alatt az illetékes egyházi hatóságok vezetik. Intézeti szolgálati viszonyuk megszűnését jelenteni tartoznak mind a területi mind az eredetileg illetékes egyházi hatóságoknak.
21. §. (1) Az áthelyezendő segéd- és beosztott lelkésznek – sürgős esetek kivételével – úgy kell kézbesíteni az áthelyező határozatot, hogy legalább 8 nappal a szolgálatba állás határideje előtt megkapja.
- (2) Az áthelyezésről a püspök egyidejűleg értesíti az érdekelt egyházközségek vagy intézmények vezetőit, az esperest – ha az áthelyezés másik egyházmegyébe történik, mindkét esperest –, valamint a Zsinati Irodát.
22. §. (1) Az áthelyezett segéd- vagy beosztott lelkész érkezése időpontjáról köteles értesíteni az egyházközség lelkészét, lelkész hiányában a gondnokot, illetőleg az intézmény vezetőjét.
- (2) Az állás elfoglalását három napon belül írásban, a szolgálati út betartásával jelenteni kell a püspöknek. Ha más egyházmegyéből történik az áthelyezés, vagy ez az első szolgálati hely, nyolc napon belül személyesen is jelentkezni kell az esperesnél.
23. §. Ha a segéd- vagy beosztott lelkész szolgálati helyét nem foglalja el, fegyelmi vétséget követ el.
24. §. (1) Az állást fenntartó egyházközség illetve intézmény felelős azért, hogy a lelkészeknek az illetékes állami szerveknél történő bejelentése a hatályos jogszabályoknak megfelelően megtörténjék.
- (2) Az esperes köteles a lelkésznek igazolást adni a szolgálati viszony fennállásáról.
25. §. (1) Minden egyházi szolgálatban álló lelkész (beleértve az exmittált teológiai hallgatót és a kiegészítő nyugdíjas lelkészt is) kötelező jelleggel tagja a Lelkeszi Nyugdíjintézetnek.
- (2) Az állásfenntartó köteles a javadalmak után az esedékes tagsági díjat az egyházi törvények rendelkezéseinek megfelelően levonni és befizetni.
26. §. A segéd- és beosztott lelkész a gyülekezeti lelkész irányítása és felügyelete mellett végzi a lelkészi teendők rá bízott részét. Munkakörével, munkavégzésével kapcsolatos minden vitás kérdéssel elsősorban az esperes köteles foglalkozni.
27. §. A segéd- vagy beosztott lelkész pénzbeszedői munkakörrel nem bízható meg.
28. §. A lelkészek a kívánatos teológiai továbbképzésen kívüli tanulmányokat (egyetemi, főiskolai stb.) csak a presbitérium hozzájárulása és az illetékes esperes és püspök engedélye alapján folytathatnak. E tanulmányok végzésével kapcsolatos munkaidő-kedvezményt csak akkor vehetnek igénybe, ha továbbtanulásuk az egyház szempontjából indokolható, és ezt az engedélyező okirat tartalmazza.

II. A lelkészek feladatai az egyházközségek igazgatásában

29. §. A gyülekezeti lelkész a gondnokkal együtt képviseli az egyházközséget. Minden az egyházközség nevében kiadott okiratot kettős aláírással kell ellátniok. Minden, az egyházközséget érintő jogi vagy vagyoni kérdésben együtt nyilatkozhatnak az egyházközség nevében. Ha valamely ügyben nem értenek egyet, azt a presbitérium elé kell vinni és annak a határozatát kötelesek a továbbiakban képviselni [1994. évi II tv. 45. §. b)].

Az egyházközségnek két hivatalos körbélyegzővel kell rendelkeznie:

- a) az „egyházközség” feliratú, melyet olyan iratokra kell bélyegezni, amelyeket a lelkész a gondnokkal együtt ír alá;

- b) a „lelkészi hivatal” feliratú, melyet olyan iratokra kell bélyegezni, amelyet egyedül a lelkész ír

- (3) Az egyházközség által kibocsátott és az egyházközséghez érkezett iratokról iktatókönyvet és betűrendes útmutatót kell vezetni.
- (4) A régi anyakönyvek jó állapotban való megőrzéséről, ha szükséges, bekötéséről és megfelelő tűzbiztos szekrényben való őrzéséről gondoskodni kell.
- (5) Az anyakönyveket pontosan és tisztán kell vezetni, és minden anyakönyvezendő eseményt azonnal be kell jegyezni.

Az anyakönyvi adatokat mindig az érdekelt személyi igazolványa vagy más hiteles okirat alapján kell bevezetni.

- (6) Anyakönyvi kivonatot az 1895. okt. 1 előtti bejegyzésekről az állami rendelkezések szerint a lelkész köteles kiadni mindenkinek, aki ezt kéri. Későbbi időből csak a Magyarországi Református Egyházon belül, egyházi célra és szolgálati úton megküldve, valamint külföldiek részére köteles kiadni.
- (7) Az egyházközségi választói gyűlés (lelkészválasztási és presbiterválasztási) jegyzőkönyveket a presbiteri jegyzőkönyvek között kell vezetni.
A presbiteri jegyzőkönyveket vagy bekötött és előre számozott könyvbe kell írni, s azokat a lelkész, a gondnok, a jegyzőkönyv-vezető és a hitelesítők írják alá, vagy írhatják géppel is, ez esetben a hitelesítőkkal minden egyes oldalát alá kell íratni, és ezeket 3-5 évenként be kell köttetni. Az elnöklő lelkész nem vezetheti a jegyzőkönyvet.
- (8) A jegyzőkönyvi kivonatot a lelkész a (fő)gondnokkal együtt hitelesíti.

31. §. (1) A segédlelkészt a gyakorlóév alatt minden adminisztratív és igazgatási teendőbe be kell vezetni. Segéd- és beosztott lelkész hivatalos kiadványt – anyakönyvi kivonatot, jegyzőkönyvi kivonatot – nem írhat alá, aláírási joga a presbitérium elnöki tisztét betöltő felügyelő lelkésznek van.

(2) A segéd- és beosztott lelkészt a presbitérium megbízhatja a presbiteri jegyző teendőivel, aki köteles azt elvállalni.

32. §. Beosztott lelkész, ha az esperestől helyettes lelkészi megbízást kap, minden lelkészi feladatot elvégez.

33. §. Helyettes lelkész kirendelése az egyházmegye esperesének jogkörébe tartozik [1994 évi II. tv. 82 §. (4) b)].

34. §. (1) Mivel az egyházközség nem maradhat teljes jogkörrel működő lelkész vezetése nélkül, a lelkész rendes évi szabadsága idejére is helyettes lelkészt kell kinevezni. Általában az egyházközség lelkészének 30 napot meghaladó akadályoztatása esetében helyettes lelkész nevezendő ki.

(2) Helyettes lelkész kinevezéséről minden esetben tájékoztatni kell a presbitériumot.

(3) Az esperes minden helyettes lelkészi kinevezést köteles haladéktalanul bejelenteni a püspöknek.

35. §. Minden egyházközség lelkésze köteles az egyházközség területéről elköltöző egyháztagok adatait (új lakcímével együtt) megküldeni az új lakóhely szerint illetékes esperesnek, vagy az új gyülekezet lelkészének.

36. §. Azoknak az egyháztagoknak, akik fenn kívánják tartani a régi lakóhelyük szerinti egyházközségben az egyháztagságukat, írásban kell bejelenteniük ezt a régi lakóhely szerinti egyházközség lelkészének, aki erről mind a lakóhely szerinti egyházközség lelkipásztorát, mind az esperest tájékoztatja.

Amennyiben a választott egyházközségben egy évet meghaladó időn át nem tesz eleget egyháztagsági kötelességének, törölni kell a választók névjegyzékéből, és erről értesíteni kell a lakóhely szerinti egyházközséget, hogy vegyék pásztori gondozásba.

III. A lelkészek javadalmáról

37. §. A gyülekezeti lelkész és minden állandó jelleggel alkalmazott lelkész javadalmát díjlevélbe kell foglalni. A díjlevél szerinti javadalom legalacsonyabb mértékét az egyházkerületi közgyűlés határozza meg, díjlevéltől eltérő javadalmat nem folyósíthat az állásfenntartó. Amennyiben a díjlevelek a javadalom bizonyos változtatását lehetővé teszik, annak mértékét időről-időre az egyházkerületi közgyűlés, illetve annak nevében eljáró egyházkerületi tanács vagy elnökség javasolja.

38. §. (1) Gyülekezeti lelkészt szolgálati idejének függvényében korpótlék illeti meg.
(2) A korpótlék mértéke minden letöltött 5 szolgálati év után az alapilletmény 5 százaléka.
(3) A korpótlékre jogosító szolgálati idő a lelkész második lelkészképesítő vizsgáját követő év január 1-én kezdődik.
(4) A korpótléket az állásfenntartó a költségvetés terhére köteles biztosítani.
39. §. A segédlelkészek javadalmát nem kell díjlevélbe foglalni, azt a presbitérium vagy annak elnöksége állapítja meg. Ez az összeg azonban nem lehet kevesebb az egyházkerületi közgyűlés által megállapított legalacsonyabb beosztott lelkészi javadalomnál.
40. §. A stóla a lelkészek javadalmának része, mértékét az egyházmegyék szabják meg. A stólát a lelkész és beosztottja (akár segédlelkészi, akár exmisszusi minőségben szolgál) között kell megosztani függetlenül attól, hogy ki végezte a szolgálatot. A megosztás aránya 2:1-hez (Egy lelkész és egy beosztott lelkész esetén a lelkész a stóla 2/3-át, a beosztott lelkész az 1/3-át kapja. Két lelkész, két beosztott lelkész esetén 2/6-2/6 a lelkészeké, 1/6-1/6 a beosztottaké. Egy lelkész, két beosztott lelkész esetén 2/4 a lelkészé, 1/4-1/4 a beosztottaké. Két lelkész és egy beosztott esetén 2/5-2/5 a lelkészeké és 1/5 a beosztotté stb.) Ettől eltérő és a beosztottakat károsító megosztást a lelkészek közötti közös megegyezéssel sem szabad alkalmazni.
Ahol a díjlevél szerint stólaváltság van, annak összegét is ebben az arányban kell megosztani a lelkészek között. Ilyen esetben a szolgálatok alkalmával az adományozótól befolyó minden összeg az egyházközség pénztárába fizetendő be, mint adomány.
A stólaváltság összegét minden esztendőben költségvetésileg kell biztosítani a presbitériumnak.
41. §. Külső szolgálatok (temetések) esetében közlekedési költség számolható el, ami nem tekintendő javadalomnak, nem tartozik a nyugdíjalapba és amely összeg mindig a szolgálatot ténylegesen végzőt vagy végzőket illeti meg. A közlekedési költség a stóla 10 %-nál több nem lehet.
42. §. A lelkész az igehirdetői szolgálatot nem teheti függővé az egyházfenntartói járulék befizetésétől vagy a stóla megfizetésétől. Keresztelésért stólát sem kérni, sem elfogadni nem lehet. A keresztelés szentsége csak annak a gyermeknek szolgáltatható ki, akinek legalább az egyik szülője megkeresztelt református. Esketni csak házassági anyakönyvi kivonattal igazolt esetben lehet.
43. §. A lelkészek javadalmának részét képezi a díjlevél szerinti természetbeni lakás vagy lakáshasználati térítés, valamint a közüzemi költség a díjlevél szerint.
A segédlelkészt (exmisszust is) megilleti egy bútorozott szoba fűtéssel és világítással.
Ha a lelkész nem veszi igénybe a rendelkezésre álló lakást, nem illeti meg lakbér és közüzemi költségterítés.
44. §. A lelkészek kötelesek állandóan a szolgálati helyükön lakni. Ahol a megfelelő lelkészlakást az egyházközség nem tudja biztosítani, engedélyezhető, hogy más lakásban lakják a lelkész, ha az az egyházközség területén van. Minden más esetben egyházi főhatóság engedélye szükséges.
45. §. Amennyiben a lelkész nagykorú gyermekei részére (kivéve, ha tanulói jogviszonyban áll) a presbitérium engedélyt ad családtagként a lelkészlakásban lakni, a presbiteri határozatban pontosan körül kell határozni a lakhatás időtartamát. A presbiteri határozathoz csatolni kell az ilyen engedéllyel bentlakó gyermek nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy a határidő leteltével, vagy amennyiben a szülő szolgálati viszonya megszűnik, azzal egyidejűleg a lakrészből minden igény nélkül kiköltözik. Amennyiben ennek nem tesz eleget, elismeri az egyházközség jogát ahhoz, hogy rosszhiszemű jogcím nélküli lakónak tekintse őt.
Minden más családtag befogadásához is presbiteri engedély szükséges, amely az egyházmegye jóváhagyásával válik érvényessé.
46. §. Ha a lelkész szolgálati viszonya megszűnik, maga és családja 30 napon belül minden igény nélkül köteles az illetménylakást kiüríteni. Ha a szolgálati viszony a lelkész halála miatt szűnik meg, akkor a hátramaradottak 60 napon belül kötelesek elhagyni az illetménylakást.
47. §. A lelkészlakás renoválási és karbantartási költségeit az egyházközség viseli. Lakószobák festése – rendkívüli esemény kivételével – 5 évenként, mázolósa 10 évenként; a mellékhelyiségek (konyha, éléskamra, fürdőszoba, WC) festése 3 évenként igényelhető. A javadalmas és családja köteles a jó gazda gondosságával használni a lakást.

Ha a lelkész szolgálati viszonya a lakás felújításától számított 3 éven belül szűnik meg, az egyházközség a költségek arányos részének megtérítését igényelheti. A költségtérítést lelkésztől csak lemondás esetén, választás esetén az őt megválasztó-meghívó egyházközségtől, átrendelés esetében az őt áthelyező egyházi testülettől lehet igényelni.

48. §. A lelkészek költözködési költségét az az egyházközség viseli, amelyben szolgálatukat kezdik. A véglegesen alkalmazott lelkészek egész bútorzatát köteles odaköltöztetni az egyházközség, a beosztott lelkészek annyi bútorát, amennyi a díjlevélben biztosított lakás berendezéséhez szükséges, a segédlelkészeknek csak a személyes holmija szállítási költségét köteles megtéríteni. Ha bármely lelkész saját lakásából másik ugyancsak saját tulajdonú vagy bérleményű lakásba költözik, költözködési költség megtérítés illeti meg, amennyiben a presbitérium azt megszavazza. Ha a megválasztott vagy beosztott lelkész szolgálati viszonya egy éven belül saját kezdeményezésre megszűnik, a teljes költözködési költséget és a lakásfelújítási költségek 50%-át köteles megtéríteni az egyházközségnek. Ha az állásváltoztatás egyházi közérdekből történik, az egyházkerületi elnökség dönt a költségek megtérítésének kötelezettségét illetően. Az áthelyezett segédlelkész nem kötelezhető a személyi ingóságok szállítási költségének visszatérítésére.

IV. A lelkészek házasságkötéséről

49. §. (1) Református lelkész csak református vagy evangélikus egyházztaggal köthet házasságot. Okleveles lelkészek kötelesek házassági szándékukat 15 nappal a házasságkötés előtt bejelenteni az esperesnek.
- (2) A bejelentéshez csatolni kell a leendő házastárs keresztlevelét, konfirmációi bizonyítványát, valamint lelkipásztori véleményt, amely tartalmazza a leendő házastárs egyházi tevékenységét és magatartását.
50. §. (1) Segédlelkész csak az egyházkerület püspökének előzetes engedélyével köthet házasságot. Az engedélykérést szolgálati úton kell a püspökhöz felterjeszteni úgy, hogy legalább 30 nappal a házasságkötés előtt a püspök kezéhez jusson.
- (2) Az engedélykéréshez csatolni kell a leendő házastárs keresztlevelét, konfirmációi bizonyítványát, valamint a leendő házastárs lelkipásztortól (zárt borítékban) részletes tájékoztatást egyházi magatartásáról. Az engedélykérését az esperes véleményezi, és ezzel együtt terjeszti a püspök elé.
- (3) Teológiai egyetem (akadémia) hallgatóira is vonatkozik mindez, azzal a különbséggel, hogy a teológiai hallgatóról a dékán és az illetékes lelkész külön-külön zárt borítékban ad tájékoztatást, leendő házastársáról pedig, ha nem lelkész vagy teológiai hallgató, a gyülekezeti lelkész. Az ilyen kérelmeket a tanári kar véleményezésével kell a püspök elé terjeszteni.
- (4) A házassági engedély kérésében közölni kell az összeházasodni szándékozók jövedelemét, megélhetési és lakás viszonyát is.
51. §. (1) A házasság bármilyen okból való felbontása gyengíti a lelkészi szolgálathoz szükséges bizalmat, ezért minden lelkésznek kötelessége mindent megtenni a válságba jutott házassága helyreállítására. A házasság felbontásának szándékáról a lelkész köteles a válókereset beadása előtt tájékoztatni esperesét, akinek személyesen, vagy más alkalmas lelkésztársak bevonásával minden pásztori segítséget meg kell adni a megromlott házasság meggyógyítására.
- (2) A házasság felbontásáról szóló bírósági határozatot a lelkészek kötelesek az egyházmegyei bíróság elnökségének 15 napon belül bemutatni. A bíróság elnöksége válás esetén köteles a lelkész ellen fegyelmi eljárást indítani. Az esperes a bírósági eljárást megelőzően az egyházmegyei tanács tagjaiból felállított, 3 tagú etikai bizottságot felkérheti a lelkész válásával kapcsolatban vizsgálatra és állásfoglalásra.
- (3) Beosztott és segédlelkész a válás után áthelyezendő.
- (4) Ha a lelkész és házastársa külön él és a különélés időtartama a 90 napot meghaladja, akkor az (1), (2) és (3) bekezdésekben foglaltakat értelemszerűen alkalmazni kell.

V. A lelkészek szabadágáról és helyettesítéséről

52. §. (1) A lelkészeket hetenként 1 pihenőnap illeti meg. A pihenőnapnak lehetőleg szombatra kell esnie. Rendszeres gyülekezeti alkalom szombaton csak egyházmegyei engedéllyel tartható.
- (2) A lelkészeket az egyházi törvényben meghatározott évi rendes szabadság illeti meg. A lelkészt évente 21 naptári nap alapszabadság és szolgálati évenként 1-1 nap pótszabadság illeti meg. Az alap- és pótszabadság együtt a 45 napot nem haladhatja meg. Esperesnek és egyházkerületi főjegyzőnek további 7 naptári nap, püspöknek további 15 naptári nap pótszabadság jár.
53. §. Lelkészi vizsgák előtt 14 naptári nap tanulmányi szabadság illeti meg a segédlelkészeket illetve lelkészjelölteket. Az exmisszus teológusokat a kollokviumos idő tartama alatt – elkerülhetetlen esetek kivételével – minden szolgálat alól fel kell menteni. Az az exmisszus, aki vizsgakötelezettségének a rendes kollokviumos időben nem tesz eleget, azonnali hatállyal visszarendelendő az exmisszióból. Az exmittált hallgatónak havonta 5 hétköznapon lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Teológiai Egyetemen (Akadémián) konzultáljanak.
54. §. Azt a doktori szigorlatra készülő lelkészt, akinek azt illetékes egyházi hatóság azt engedélyezte, 3 éven át évi 14 naptári nap tanulmányi szabadság illeti meg a rendes szabadságon túlmenően.
55. §. Szabályos engedéllyel továbbtanuló lelkészt abban az esetben illeti meg az állami törvényekben biztosított munkaidő-kedvezmény és tanulmányi szabadság, ha tanulmányait egyházi érdekből, egyházi hatóság javaslatára végzi. Aki saját elhatározásából végez ilyen tanulmányokat, azt csak a vizsgaidőpontok szabaddá tétele illeti meg.
56. §. Minden lelkészt a többi állampolgárnak biztosított betegszabadság illet meg. A betegszabadságot hivatalos orvosi igazolással haladéktalanul be kell jelenteni az esperesnek. Ha maga a lelkész ezt nem tudja megtenni, a bejelentési kötelezettség az egyházközség gondnokára hárul. A betegszabadság befejezését a munkaképességet igazoló hivatalos orvosi bizonyítvánnyal a munka újra felvétele előtt be kell jelenteni az esperesnek. A betegszabadság időtartamára és az esetleges rokkantsági nyugdíjazás megállapítására vonatkozóan a mindenkor érvényes állami jogszabályok az irányadók.
57. §. (1) A betegszabadságon lévő lelkész megkapja teljes javadalmát, kivéve a stólat, melynek 50%-a illeti meg, míg a másik 50% a szolgálat tényleges végzőjéé. Ha több lelkész szolgál egy gyülekezetben és a kollégák helyettesítik a beteget, a stóla ráeső részének 50%-a illeti meg a betegszabadságon levőt.
- (2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit a 30 napot meghaladó betegség esetén kell alkalmazni.
58. §. A kiküldetés, akár belföldi, akár külföldi, nem számít szabadságnak. Évi 30 napot meg nem haladó kiküldetés alatt a lelkészt teljes javadalma illeti meg. A helyettesítési költségről az a szerv gondoskodik, mely kiküldte. A különböző lelkészi konferenciákon vagy egyéb közegyházi rendezvényeken való részvétel és szolgálat is kiküldetésnek számít. Amennyiben a 30 napot meghaladó kiküldetés anyagi juttatással jár, a helyettesítési költséget a kiküldött lelkész javadalmának terhére kell folyósítani.
59. §. A nő lelkészt a mindenkor érvényes állami jogszabályok szerinti szülési szabadság illeti meg. Gyermekgondozási segélyt (GYES és GYED) abban az esetben kap, ha azt az illetékes társadalombiztosítási szerv (TB) részére is biztosítja. Ez esetben ennek tartamára a javadalom folyósítását be kell szüntetni. Amennyiben GYES-re nincs lehetőség, és a nő lelkész gyermeke gondozása miatt szolgálatát ellátni nem tudja, méltányosságból folyósítható részére az egyháztól rendes segély.
60. §. Fizetés nélküli szabadság csak különlegesen indokolt esetben engedélyezhető. E kérdésben döntés az állásfenntartót illeti meg. A fokozatos egyházi hatóságok felülbírálhatják az állásfenntartó határozatát, ha az jogszabályt sért, vagy nem felel meg az egyházi közérdeknek.
61. §. (1) A rendes évi szabadság tartama alatt a lelkészt a teljes javadalom illeti meg, beleértve a stólat is.
- (2) A fizetés nélküli szabadságon lévő lelkész csak lakáshasználatra jogosult úgy, hogy mind a közüzemi költségekről, mind a karbantartásról maga köteles gondoskodni.

62. §. A szabadságon lévő lelkészt kölcsönösségi alapon lelkésztársai helyettesítik. Ha egy gyülekezetben több lelkész szolgál, a rendes évi, a kötelező vizsgák előtti tanulmányi szabadság, a két hetet meg nem haladó betegség, valamint a 30 napot meg nem haladó kiküldetés esetén minden külön díjazás nélkül kötelesek helyettesíteni egymást a lelkészek. A helyettesítés miatti útiköltséget a szolgálatot igénylő egyházközség téríti meg.
63. §. Egyéb szabadságok esetén az esperes gondoskodik a helyettesítésről és intézkedik a helyettes díjazásáról.
64. §. Minden szabadságot be kell jelenteni a presbitériumnak és az esperesnek, esperes lelkészek esetén a püspöknek. Ezt a bejelentést a szabadság megkezdése előtt legalább 8 nappal kell megtenni, betegszabadság esetén azonnal. A bejelentésben közölni kell a tartózkodási hely pontos címét, ahol szükség esetén a szabadságon lévő lelkész értesíthető. Közölni kell továbbá a helyettesítésre tett intézkedéseket, a felkért személy nevét, illetve ha az esperesnek kell intézkedni, az erre vonatkozó javaslatot és kérést.
65. §. Egyházi közérdekből a szabadságon lévők visszahívására a püspöknek vagy az esperesnek van joga. Betegségi és szülési szabadság kivételével a szabadságon lévő visszahívható. Ha a presbitérium látja szükségesnek a visszahívást, az esperesnek tesz javaslatot, amit az köteles azonnal elbírálni és haladéktalanul intézkedni.

VI. Lelkészek nyugállományba helyezéséről

66. §. A nyugellátás iránti kérelmet szolgálati úton kell a Nyugdíjintézeti Intéző Bizottsághoz felterjeszteni. Az első fokú egyházi hatóság (esperes) ad javadalom-kimutatást és szolgálati bizonyítványt a pénztári okmányok átvizsgálása alapján.
67. §. Az öregségi nyugdíjra jogosult és munkája ellátására képtelen, de nyugdíjállományba helyezését önként nem kérő lelkész esetében az elsőfokú egyházi hatóság köteles kezdeményezni a nyugállományba helyezést az illetékes egyházi bíróságnál [2002. évi II. tv. 39. §. (1)].
68. §. A 70. életévét betöltött lelkész nyugállományba helyezését, ha ezt írásos felszólításra maga a jogosult nem teszi meg, az elsőfokú egyházi hatóság kezdeményezi az illetékes egyházi bíróságnál [2002. évi II. tv. 39. §. (1)].
69. §. Az öregségi nyugellátásra még nem jogosult, de munkája elvégzésére képtelen lelkész, rokkantsági nyugellátás iránti kérelmét szolgálati úton a Nyugdíjintézeti Intéző Bizottsághoz kell felterjeszteni. Az Intéző Bizottság keresi meg szakvéleményadás végett az illetékes Munkaképesség-csökkenést Véleményező Orvosi Bizottságot. Ha a munkaképtelen lelkész maga nem kéri, illetve az egy évet meghaladó betegszabadság esetén az elsőfokú egyházi hatóság kezdeményezi a rokkantsági nyugállományba helyezést az illetékes egyházi bíróságnál [2002. évi II. tv. 39. §. (1)].

VII. Záró rendelkezések

70. §. A Szabályrendeletet minden lelkészi és esperesi hivatalnak meg kell küldeni.
Az utolsó évet végző teológiai hallgatók a második félév elején megkapják és átvételét jegyzék szerint, írásban elismerik.
71. §. Ezt a szabályrendeletet a Dunamelléki Református Egyházkerület 2004. november 18-án tartott közgyűlése a 21. számú határozatával elfogadta és az a kihirdetésével hatályba lép. Egyidejűleg minden eddig érvényes, e kérdéseket rendező szabályrendelet, vagy egyházkerületi határozat érvényét veszti.

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2005 / április

A Feltámadott első szava: ...miért sírsz?

János evangéliuma 20,15 -16

Figyeljük meg: az evangéliumokban mi volt a feltámadott Jézus első szava azokhoz, akikkel találkozott? Jellemző módon három dolgot jegyeznek fel az evangélisták. Máté szerint: Ne féljete! Lukács Jézus első szavát így fogalmazza: Miért vagytok szomorú ábrázattal? És János szerint Magdalai Máriának mondja: Miért sírsz? Mennyire aktuális, mennyire emberi, mennyire örök mind a három. A félelem, a szomorúság, sírás végigkíséri életünket. Az első levegővételtől a búcsú pillanatáig! A sírás az egyik legemberibb érzés. Miért sírunk? Ritkán az is előfordul, hogy örömkönből. Mert valami nagyon jól esett, és meghatódtunk. Ezek a sírások kedvesek, jók, kifejezik azt az érzést, ami bennünk van. Mint ahogy minden sírás ezt teszi.

Legtöbbször azonban nem örömkönből sírunk. Sírunk azért, mert fáj valami. Talán fizikailag, még többször lelkiileg. Fáj ott bent a szívünk, a lelkünk, és nem tudunk mást tenni, mint ahogy mondani szoktuk: kisérijük magunkat. Szükséges is sokszor, hogy a lelki fájdalom, a lelki feszültség a sírásban megjelenve valami módon könnyítsen rajtunk – de azt azért senki nem mondja, hogy olyan jó dolog sírni. És persze sírunk tehetetlenségünkben, csalódottságunkban, a betegségben, a betegágyon és a betegágy mellett, a temetőben, a ravatal mellett, a nyitott sír mellett, a gyász, a veszteség fájdalomával is.

Hadd kérdezze most a te Urad: miért sírsz? Elmondhatod neki bátran, úgy, ahogy elmondta Mária is Jézusnak, hogy miért sír, mert kiszakadt belőle a vágy: valaki segítsen már rajtam! Valaki oldja már meg a kérdést! Talán te is azért sírsz, hogy valaki oldja már meg életed kérdését. Végre történjen már valami. Folytatom az ige üzenetét: ennek az igének az evangéli-

A laskói református templom

uma, hogy Jézus ott van! Mária még nem tudja. Mária még nem látja. Mária még nem ismeri fel, de ott van. Sírsz? Van okod rá! Biztos nem hiába sírsz. De veled is ott van, megígérte. Nem látod? Nem láttad? Nem ismerted még fel? Talán azért, amiért Mária nem ismerte fel, mert maga akart megoldást: „Kertész, segíts, hozd vissza a testet!” Ott van Jézus, de nem látjuk az önmagunk által felállított megoldásoktól. Azoktól az alternatíváktól, amelyeket magunk állítunk fel megoldásként. Pedig Jézus ott van. Annyira ott van, hogy nevének szólítja: Mária! Most is itt van, nevednek szólít, mert ismer. Ismerd fel te is! Ő tudja, hogy szerinted mi lenne a megoldás, de nem biztos, hogy az a jó megoldás. Hidd el már végre, hogy nem biztos, hogy „a kertész” a megoldás! Mint ahogy Mária Magdalénának nem a kertész volt a megoldás!

Fordulj hozzá, figyelj szavára. Ő le tudja, Ő le akarja törölni a könnyeidet. A bűneid miatti könnyeket: a bűnbocsánat ajándékával. A csalódások könnyeit: irgalmával, Ő tudja begyógyítani azokat a sebeket, amelyeket rajtad ejtettek, és Ő tud segíteni abban is, hogy te gyógyítsd azokat a sebeket, amelyeket te ejtettél másokon. És a reménytelenség miatti könnyeidet is letörli, mert reménységet ad. Olyat, amely meg nem szégyenít. A gyász könnyeit, mert Ő mondja: Én élek, ti is élni fogtok! Ő a feltámadás és az élet. És Ő ad erőt ahhoz, amit el kell hordoznod. Erőt ahhoz, amit nem fog elvenni, de kegyelemből lesz erőd hozzá.

Te is mondhatod Máriával együtt, leborulva előtte: Rabboni, Mesterem, Uram, Krisztusom! Amen

Varga László
főjegyző

Az elmúlt időszak néhány fontosabb eseménye

- a novemberi közgyűlés óta január 18-án volt esperesi-gondnoki értekezlet, 24-én tanácsülés, majd március 9-én ismét esperes-gondnoki értekezlet és tanácsülés. Ez utóbbi tanácsülés a kerületi intézmények 2004. évi zárószámadását és a 2005. évi költségvetés-tervezetét tárgyalta, valamint a kerületi költségvetés módosítását. Mivel ezeket a dokumentumokat nem osztották ki az ülésen, az egyházkerületi közgyűlés azon tagjai, akik részletes betekintést szeretnének nyerni a fentiek közül bármelyik dokumentumba, a püspöki hivatalban hivatali nyitva tartás alatt személyesen megtehetik.
- január 10-én egyházkerületi lelkészértekezletet tartottunk a Ráday díszteremben
- a Dunamelléki Református Egyházkerület katechetikai konferenciája március 5-én szombaton volt 10-16 óráig a Ráday utcai díszteremben
- március 19-én Monoron tartotta konferenciáját a Dunamelléki Presbiteri Szövetség

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK:

- április 13-án ismét esperes-gondnoki értekezlet, az egyházkerületi közgyűlést április 21-én tartjuk

TÁJÉKOZTATÁSUL:

- A zsinati ifjúsági iroda rajzpályázatot hirdet a nyári CSILLAGPONT találkozó ÉNEKFÜZETÉNEK DÍSZÍTÉSÉRE. A pályázóktól 10-15 darab olyan fekete-fehér grafikából álló sorozat beküldését kérjük, mely alkalmas a találkozó énekfüzetének díszítésére. A pályázat beküldési határideje: 2005. április 15.
További információk: <http://csillag.reformatus.hu>
- A zsinati ifjúsági iroda, átvéve a kecskeméti református ifjúsági egyesület korábbi kezdeményezését, több ifjúsági szervezettel (habakuk, krie, mécses, refisz, sdg, szike, zefír) és az egyetemi gyülekezetekkel együtt FOTÓPÁLYÁZATOT hirdet magyarországi és határon túli református fiatalok számára, a nyári CSILLAGPONT találkozóra készülve, három kategóriában. A pályázat beküldési határideje: 2005. május 31.
További információk: <http://csillag.reformatus.hu>

A díszterem felújítás közben

Katechetikai konferencia a felújított díszteremben

Az egyetemi gyülekezet istentiszteletén

Teológusok szolgálata Hercegszöllősen, 2005 februárjában

TANÁCSÜLÉS – 2005. január 24.

DR. NAGY SÁNDOR EGYHÁZKERÜLETI FŐGONDNOK MEGNYITÓ BESZÉDE

Főtiszteletű Tanácsülés!

Köszöntök mindenkit abból az alkalomból, hogy meghívásunkra megjelent. Megköszönöm Püspök Úr bevezető szolgálatát, és engedjétek meg, hogy csak rövid, néhány mondatban csatlakozzam hozzá. Reggel az elnökségben beszélgettünk arról, hogy a Dizseri Tamás emlékülésen mekkora hangsúlyt kapott a spiritualitás, pedig egészségügyi kérdésekről szolt mind a négy kiváló előadás. Kezdtém olvasni az „Egyház a XXI. században” c. könyvet, ott is a spiritualitás rangja a lényeg, ahogy az első lapokról ez kiderült. Valljuk meg őszintén, hogyha anyagiakról kezdünk beszélni, amire ma itt készülnünk, akkor sem megy a dolog spiritualitás nélkül. Különösnek tartom, hogy ma ez az ige hangzott el. A Lélek az, ami megelevenít, a test nem használ semmit. Mégis hogyan tudjuk a testi dolgokat, az anyagi dolgokat a spiritualitásnak a rangjára emelni? Püspök úr beszélt arról, hogy amikor volt a Református Világszövetség konferenciáján, ott részt vett egy istentiszteleten, és hogy az adakozásnak milyen kultúrája mutatkozott ott meg. Jómagam a valdenseknek számomra egy kicsit idegen karizmatikus ágának az istentiszteletén vettem részt Olaszországban, ahol nagyon komoly rákészüléssel gyűjtötték össze az adományt, és utána mintegy odanyújtották Istennek hálaáldozatul.

A mai ülés olyan pénzekről fog dönteni, amelyek nem a gyülekezeti tagok hálaáldozataként jönnek össze elsősorban - bár van egy rész, a közalapi rész benne -, hanem olyan csatornákon, amelyekre sokan ráfognak, hogy ezek állami csatornák, és valójában az egyházi szervezetek nincsenek egyébre, mint hogy ezeket az állami összegeket szétosztásuk, illetve egy részét maguk elköltsék. Nem erről van szó! Hálaáldozat! Ha mi Isten Szentlelke által kezeljük ezeket a pénzeket, amelyeknek egy részét egyháztagoktól, más részét talán szimpatizánsoktól, személyi jövedelemadó formájában, a harmadikat őseinktől örökölt jussunk szerint, mint járadékot kaptuk, vegyük ezt úgy, mint kezünkbe adott összeget, amelyet hálaáldozatként fogunk az Úrnak felajánlani. Kérem mindenkinek ebben a munkáját, és a Dunamelléki Egyházkerület mai tanácsülését ezekkel a gondolatokkal, elnöktársammal egyetértésben, megnyitom.

PÜSPÖKI BESZÁMOLÓ

Főtiszteletű Egyházkerületi Tanácsülés!

A beszámolóim igen rövid lesz, hiszen a többség részt vehetett lelképásztorként is a január eleji lelkesztalálkozón, és alig két hónap telt el a novemberi egyházkerületi közgyűlés óta. Sok minden nem történt, amiről most be kellene számolnom, de néhány fontos dolgot a költségvetésünk fényében is szükségesnek tartok elmondani. Hogy mégis az elmúlt két hónapról általában szóljak néhány szót: sokaknak az az érzése, amiben magam is osztoztam, hogy talán hosszú idő eltelte után ez volt az az év végénk, amikor úgy éreztük, hogy szinte belezuhanunk a karácsonyi ünnepekbe. Annyi minden történt rajtunk kívül álló okok folytán, annyi mindenre kellett odafigyelni és annyi mindenben kellett helytállni. Sok dolog, ami történt, egyáltalán nem tartozik a spiritualitásnak és az egyházépítésnek a területére. Szomorúan vesszük tudomásul, hogy ilyen időket élünk, de reménykedünk, és imádkozunk is azért, hogy ezek az idők elmúljanak, könnyebb szívvel és boldogabb lélekkel végezhessük a szolgálatunkat. Hogy mire gondolok, arról fogok még néhány szót szólni.

Közgyűlésünk határozatai közül most csak egyet szeretnék kiemelni. Több közgyűlési határozatnak van költségve-

tést érintő vonzata is, ezek sorra fognak kerülni a közgyűlés tervezetének a bemutatásakor. Az új lelkészekről szóló szabályrendeletéről szeretnék néhány szót szólni. Máris több megyében és lelkészi közösségekben is vitát váltott ki a szabályrendelet. Elismerem, én magam is most vettem észre, vannak félreérthető megfogalmazásai, így is és úgy is érthető kitételei, ennek ellenére el kell mondanom a tanácsülés előtt, hogy igen boldog vagyok, hogy tízegynéhány esztendő után, a kilencedik vagy tizedik próbaváltozatot követően sikerült a Dunamelléki kerületnek egy lelkészekről szóló szabályrendeletet megalkotnia. Már csak azért is, mert mindközben az egyházi törvényalkotás már réges-rég túlhaladt a régi szabályrendeletünkön, ezért aztán vitás esetekben nem a mi szabályrendeletünket néztük, mert azt már nem lehetett nézni, hanem állandóan a törvénykönyvet lapozgattuk. Azonban annyiban sikeres a szabályrendelet, hogy már a többi egyházkerület is elkérte, mert ha ezt lehet mondani, a többi kerületben sincs még lelkészekről szóló szabályrendelet. Van tíz, húsz évvel ezelőtti. Tőlük is fogunk megjegyzéseket kapni, és arra kérek mindenkit, hogy ahol fogalmazási hibát lát, akár egyenetlenséget lát, akár egyházalkotmányba ütköző megfogalmazást, akár végrehajthatatlan szabályrendeleti rendelkezést lát, kérjük, jelezze, lehetőleg írásban. Ez nem a médek és perzsák törvénye, ha összegyűjtöttük ezeket a hozzászólásokat, a következő egyházkerületi közgyűlésen értelmes vita után mindenképpen ki fogjuk javítani. A cél az volt, hogy az egyházigazgatásban, a gyülekezeti életben egy korszerű, használhatóbb szabályrendelettel segítsük a gyülekezeteknek és a lelképásztoroknak a munkáját.

Szeretnék röviden beszámolni arról, hogy a legutóbbi közgyűlésünk óta több zsinati elnökségi tanácsülés volt, és volt zsinati tanácsülés is, és lesz is a jövő héten, ezeknek szinte valamennyije a költségvetést érintette. Ez így szokott lenni évfordulóján. Annyiban van változás, hogy „pártunk és kormányunk jóvoltából” már november végén, december elején tudhattuk, mennyi lesz a 2005-ös költségvetésben kalkulálható összeg. Ezért a Zsinati Tanács már november végén, december elején fő erővonalaiiban meg tudta határozni az országos költségvetést, az egyházkerületekre kiható tételeit is, most lesz még majd egy gazdasági bizottság, s még egy tanácsülés, ahol véglegesedni fog egészen apró tételekig elmenően. Azt szeretném elmondani, hogy fordulat következett be költségvetési tekintetben. Jelentősnek tartom, a végét még nem látom, de a fordulat döntő. Eddig ugyanis a gyakorlat az volt, hogy megérkezett a Zsinathoz az országos parlamenti költségvetésből, hogy mennyi lesz az egyházfinanszírozási pénz, aztán a Zsinaton a Gazdasági Bizottság a Zsinati Tanács javaslata alapján ebből osztotta a kerületeknek, ami járt, ott mindig lobbizni és harcolni kellett, hogy legalább az a híres-hírhető ötös kulcs szerinti elosztás megtörténjen. Ez egy tízegynéhány évvel ezelőtti kompromisszum eredménye. Fordulat következett be. Egyelőre az első lépés történt meg: nem a Zsinat osztja szét a kerületek között a pénzt, hanem a négy kerület adja össze a Zsinat pénzét. Azt gondolom, ez az egész költségvetési logikát megváltoztatja. Reményeink szerint egy-két éven belül tényleg tudni fogjuk, hogy a közegyház és a Zsinati Iroda mire kapja a pénzt, hogyan gazdálkodik vele, milyen szükségletei vannak. Most már, ha konzorcionális nyelvet lehet használni, a négy fő részvényes, a holding négy tagja, a négy egyházkerület fogja eldönteni, hogy a Zsinatnak valóban szüksége van-e arra a pénzre, amelyikről eddig nem vitatkoztunk. Ötös kulccsal elvitte a Zsinat a pénzt, és nem igazán számolt be róla. Jeleztem azt, hogy a folyamat elején vagyunk, nagyon sok vita várható, hiszen olyan dolgokhoz fogunk a következő időszakban hozzájárulni, amely dolgok eddig tabu kategóriába

esek. Azt nem mondom, hogy titkosak voltak, de presztízsharcot kellett vívni, hogy egyáltalán a közelébe juthasson az ember és láthassa, miről van szó. Elsősorban az önállóan gazdálkodó szervekre gondolok: Kálvin Kiadó, Szeretetszolgálat, különböző missziói ágak. Ezek megkapták a pénzüket, és a végére odatették a pénzforgalmi egyenleget, az mindig csak az adott tárgyról szólt – a vagyonról, a felhalmozott tételekről, a kintlévőségekről, és a terhekről egyáltalán nem. Arra kérem az Egyházkerületi Tanács azon tagjait, akik a Zsinat munkájában is részt vesznek, akár zsinati tagként, akár a különböző zsinati bizottságokban, segítsenek bennünket ebben a nem kis harcban és küzdelemben, ez nem lesz kis menetelés, de nem szeretnénk ebben kudarcot vallani, és egy év múlva azt mondani: próbáltuk, nem sikerült, visszavonulót fújunk.

Néhány szót szeretnék itt is szólni a kettős állampolgársággal kapcsolatos népszavazás ügyében. Az összesítések szerint 512 lelkipásztor érkezett november 28-án és december 5-én a határon túlról. Itt is hadd köszönjem meg azoknak a gyülekezeteknek, akik fogadtak lelkipásztorokat. És hadd fejezzem ki szomorúságomat. Több hír érkezett, ahol a nagytiszteletű úr vagy a presbitérium valami különös aggodalmat érzett amiatt, hogy kampánycsendet fognak sérteni, és ezért nem állt módjukban a testvériességet gyakorolni. Az ő számukra azt javasolom, hogy a választási időben odahaza családi körben se beszéljessenek választásról vagy arról, hogy ki mire szavaz. Ha elhittük volna, hogy ez kampánycsend-sértés, akkor a családi körben folytatott beszélgetés is azzá fog minősülni. Pedigrem van róla, 2002-ben kampánycsendet sértettek a templomban Budahegyvidéken. Istentisztelet alatt az előtérben kifüggesztettek egy plakátot, a választási bizottság elutasította a panaszunkat azzal, hogy az istentiszteleti tér nem köztér, ott nem lehet kampánycsendet sérteni. Aki elhitte a sajtó kiabálását, lelke rajta. Aki elhitte a politika fenyegetőzését, lelke rajta. Aki önként feltette magára a szájkosarat, lelke rajta. Aki úgy érzi, hogyha felemeli a politika a mutatóujját, és azt mondja, mivel az egyházak is kapnak közpénzt, ezért nem kampányolhatnak, azt javasolom, forduljon a köztársasági elnökhöz beadvánnyal, hogy ezentúl a politikai pártok se kampányolhassanak, mert ők is közpénzből működnek legjobb tudomásom szerint. De nagyon köszönöm mindazoknak, akik fogadtak. A Generális Konvent megegyezése értelmében azzal a javaslattal fordulok máris a gyülekezetekhez, és erről hivatalos kérés is érkezik, hogy húsvét után viszonyozzuk ezt a látogatást. Nehéz eldönteni, kinek van most nagyobb szüksége az erősítésre, nekünk, akik csődöt mondtunk, kudarcot vallottunk, vagy a határon túliaknak, akik már 70-80 esztendeje hozzá vannak szokva. Nemcsak most kaptak Magyarországtól pofont, kaptak korábban is. Emlékszünk arra, mikor Kádár és Ceausescu csókolóztak, és voltak korábbi fejlemények is. De viszonyozzuk ezt, hiszen a testvériesség fenntartása, elmélyítése szükségletünk.

Szeretnék néhány szót szólni ennek kapcsán a közéleti felelősségünkről. Ez részben érinti a költségvetést is. Olyan világba érkezünk el, ahol szinte jóvátehetetlenül összegubancolódtak a dolgok. Méltóságot és bátorságot szeretnék kérni minden lelkipásztort, presbitertől, gondnoktól, minden egyházi tisztviselőtől abban a rettenetes kiabálásban, hangzavarban, ami a mai magyar közéletet eluralta. Egy tisztességes országban a választási kampány fél évvel a választások előtt kezdődik. Nálunk, Magyarországon 2002. áprilisában kezdődött a 2006-os választási kampány, és azóta is fokozatosan tart annak minden kellékével együtt. Nagyon fontos, hogy az egyházak és mi is méltósággal és bátorsággal éljük meg a hitünket, gyakoroljuk a vallásunkat, és járjunk el minden ránk tartozó ügyben. És hogy mi tartozik ránk? Azt mi megtanultuk református teológiában: minden. Mert minden Krisztus királyi uralma alá tartozik a maga dimenziója, mértéke, vagy ahogy Sebestyén Jenő mondja, a maga uralmi szférája szerint. Nekünk ne mondja senki, hogy ez meg ez nem tartozik az egyházakra. Ugyanakkor szeretném kérni, hogy mindezt méltósággal tegyék. Nem

kell nekünk egyháziakként pártpolitikuskoknak lenni, az a pártpolitikuskok szakmája, nem kell bankvezérnek lenni, nem kell jobban tudnunk a gazdaságot, a médiát, nem kell jobban tudnunk a szorzótáblát, csak azt kell jobban tudni, ami ránk tartozik. Azoknak a krisztusi és isteni elveknek a képviselőit, amelyek ebben a földi világban mindenhol érvényesülnek. Ha azt akarjuk az apostol intelme szerint, hogy békés időnk legyen, hordozzunk imádságban minden embert, a fejedelmeket, királyokat, minisztereket, előljárókat, mert így folytatódik az apostoli biztatás, Isten rájuk nézve is a megtérés akaratát tartja fenn. Hátha megtérnek. És hátha nekünk békés és nyugodt időnk lesz. Ezt szeretném kérni mindenkitől. Ezzel nem szeretném elzárni az utat az elől, ami úgy látom, bekövetkezett, hogy egyházunkban a közéleti felelősség tekintetében megcsendesedett a vita. Én arra buzdítok mindenkit, vitatkozzunk továbbra is. Nem szeretném egy percig sem, ha az a látszat lenne egyházunkban, hogy mi, reformátusok a magunk körében nem vitatjuk meg a közélet dolgait. Meg kell vitatnunk. Felnőtt krisztusi emberek vagyunk, ezeket a tisztázásokat el kell végeznünk a magunk körében.

Még két dolgot szeretnék röviden megemlíteni. Köszönettel tartozunk minden gyülekezetnek és minden gyülekezeti tagnak, aki a szökőár károsultjai javára adakozott a január 16-ai vasárnap, akár más formában, akár egyházközi befizetéssel. A 16-ai vasárnapi perselypénzeket a megyékhez kell elküldeni, és a megyék küldik tovább az Ökumenikus Szeretetszolgálatnak, akiknek megegyezése van az indonéziai kormánnyal, hogy ebből a pénzből nem az elpusztult üdülőterületeket fogják újjáépíteni, a kiöntött luxus szállókat, hogy újra lehessen menni nyaralni, hanem az Indonéziában árván maradt gyerekek számára épül árvaház. Erre a célra méltó adakozni. A többit bizzuk rá a gazdag svédekre, németekre, svájciakra. Ha ők úgy gondolják, hogy milliárdjaikból újra építik a nyaralókat, tegyék meg. Nekünk nem ez a dolgnak. Azok felé kell fordulnunk, akik valósággal áldozatai lettek a katasztrófának.

Utoljára pedig szeretném megemlíteni, ebben az esztendőben ünnepli 150 éves fennállását a Budapesti Teológia, ennek nyomán a Károli Gáspár Egyetem. Ősszel lesznek az ünnepség-sorozatok. Azt kérem, hogy hordozzunk imádságban, hogy méltó és szép ünnepség legyen. Ez is hordozzuk imádságban, hogy a Hittudományi Karon a lelkészképzés hatékonyabb legyen, olyan lelkipásztorok kerüljenek ki a Ráday utca 28-ból, akik helyt tudnak állni a gyülekezetekben folyó nem könnyű, és egyre nehezebb munkában. És azt kérem az Egyházkerületi Tanács minden tagjától, hogy amikor a megfelelő tételsorhoz érkezünk, erre a 150 éves jubileumra tekintettel jó szívvel szavazza meg ennek a költségvonzatait. Főtiszteletű Egyházkerületi Tanács! Nem szeretnék most többet mondani, munkaértekezleten vagyunk, a következő pont a költségvetés megtárgyalása lesz. Kérek mindenkit, hogy mérséklettel, bölcsességgel, a szolidaritás elvét szem előtt tartva tárgyaljuk végig ezeket a pontokat. Köszönöm szépen.

Egyházi tanácsülés a megújult díszteremben

HATÁROZATOK – 2005. január 24.

6/a.. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Varga László**

1. Az Egyházkerületi Tanács elfogadja a püspöki beszámolót.
2. Az Egyházkerületi Tanács köszönet mond a 2004. december 5-én erdélyi, valamint más elszakított területről lelkészt fogadó gyülekezetnek. A látogatás viszonzására a húsvét utáni időben kerüljön sor.
3. Egyházkerületi Tanács közéleti felelősségre hív minden lelképásztort, gondnokot, presbitert, gyülekezeti tagot. Ezt méltósággal, felelősséggel, imádságos szívvel tegyék.
4. Egyházkerületi Tanács köszönetet mond a szökőár károsultjaiért való adakozásért. Az összegyűjtött adományokat az Indonéziában épülő árvaház javára fordítjuk.
5. Egyházkerületi Tanács imádságra, felelősségre hívja a Kerület minden gyülekezetét a 150 éves Budapesti Teológiáért.

7. AZ EGYHÁZKERÜLET 2005. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSE

Előterjesztő: **Varga László**

1. Az Egyházkerületi Tanácsülés a Gazdasági Bizottság jelentését elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Tanácsülés a DMREK költségvetését 2 102 263 eft bevételi és 2 102 263 eft kiadási végösszeggel fogadja el. (1. sz. melléklet)
Az elfogadás feltétele, hogy amennyiben a bevételi előirányzat I. 3 „járadék kiegészítés 2003. évi valorizáció” 29. 610 eft- os összege ténylegesen megérkezik, úgy a kiemelt beruházások (4. számú melléklet I. oszlopában feltüntetett támogatások) az érvényesek. Amennyiben valami oknál fogva ez az összeg nem érkezik meg a Zsinattól - ami ellen máris tiltakozik az Egyházkerületi Tanács -, akkor a 4. számú melléklet II. oszlopában feltüntetett támogatások az érvényesek. A kiadási és bevételi végösszeg ekkor 29. 610 eft-tal csökken.
3. Az Egyházkerületi Tanácsülés sajnálattal tudomásul veszi a Konviktus Egyházkerületi Székházba tagolt működésének megszüntetését.
Felhatalmazza az Elnökséget olyan üzemeltető megkeresésére, aki vállalja a jelenlegi étkeztetések biztosítását, 2005. április 1-től a tanév végéig jelenlegi áron, az új tanévben pedig az inflációhoz mért változással.
Az Egyházkerület az új üzemeltetőtől 2005-ben nem kér bérleti díjat, csak a rezsiköltség térítését. 2006-tól pedig a bérleti díj alapját képezi az újonnan felszerelt konyha amortizációs költsége. Amennyiben 2005. április 1-ig nem lesz ilyen üzemeltető, ettől az időponttól egyelőre meglévő konyhaként kell, hogy üzemeljen a Konviktus.
A Konviktus 2005. március 31-ig történő működtetésének költségvetését a 2004. évi konviktusi költségvetés egy negyedévre eső összegében határozza meg.
4. Az Egyházkerületi Tanácsülés, az Iskolaügyi Bizottság 2004. évi jelentésének és határozatainak figyelembe vételével, az Iskolaügyi Szervezet költségvetését úgy állapítja meg, hogy a főtanácsos és egy 4 órás munkaidejű adminisztrátor állandó alkalmazásán túl alkalmi megbízással

kell szakértőket feladatra megbízni, a szakértőket kérő intézmény terhére. Amennyiben felmerülő problémák miatt az Iskolaügyi Szervezet vagy az Egyházkerület látja szükségét szakértő vagy ellenőr kiküldésének valamelyik oktatási intézménybe, úgy a szakértőt kiküldő vagy ellenőrzést elrendelő fedezi költségét.

5. Az Egyházkerületi Tanácsülés a Püspöki Hivatal 2005. évi költségvetését 95 000 eft bevételi és 95 000 eft kiadási végösszeggel jóváhagyja. (2. sz. melléklet)
6. Az Egyházkerületi Tanácsülés az Iskolaügyi Szervezet 2005. évi költségvetését 5 200 eft bevételi és 5 200 eft kiadási végösszeggel jóváhagyja. (3. sz. melléklet)
7. Az Egyházkerületi Tanácsülés a DRE Székház 2005. évi költségvetését 69 300 eft bevételi és 69 300 eft kiadási végösszeggel jóváhagyja. (4. sz. melléklet)
8. Az Egyházkerületi Tanácsülés a Protestáns Diakóniai Szakkollégium költségvetését 10 300 eft bevételi és 10 300 eft kiadási végösszeggel jóváhagyja. (5. sz. melléklet)
9. Az Egyházkerületi Tanácsülés felkéri a Baár-Madas Általános Iskolát és Gimnáziumot, a Székely József Általános Iskolát, a Gyökössy Endre Óvodát, a Ráday Gyűjteményt, a Gyökössy Endre Szupervizori Intézetet, valamint az Egyetemi Gyülekezetet a 2004. évi zárszámadásának valamint a 2005. évi költségvetésének február 28-ig történő benyújtására, a zárszámadás elfogadása és a költségvetés jóváhagyása céljából a 2005. március 9-én tartandó Tanácsülésre.

8. ÉPÍTÉSI SEGÉLYEK

Előterjesztő: **Fónagy Miklós**

1. Az Egyházkerületi Tanács a Gazdasági Bizottsághoz benyújtott építési segélyeket - az egyházmegyékkel történt egyeztetés után - 2005. évben a **7. számú mellékletben** foglaltak szerint hagyta jóvá.
2. Az Egyházkerületi Tanács elrendeli, hogy azon gyülekezeteket, amelyek építési segélyben részesültek, az egyházkerület értesítse a döntésről. Az építési segélyeket negyedéves bontásban utalják át az egyházmegyéknek, ahonnan az egyházmegyék 3 banki munkanapon belül utalják tovább az általuk megállapított negyedéves rendben.

7.SZ. MELLÉKLET:

I. Baranya

1 Baranya	8 000 000 Ft
2 Pécs-Hird Református Egyházközség	2 000 000 Ft

10 000 000 Ft

II. Bács- Kiskunság

1 Ágasegyházi Református Egyházközség	400 000 Ft
2 Bajai Református Egyházközség	700 000 Ft
3 Bácsalmási Református Egyházközség	800 000 Ft
4 Dunavecsei Református Egyházközség	200 000 Ft

5 Fülöpszállási Református Egyházközség	200 000 Ft
6 Garai Református Egyházközség	350 000 Ft
7 Helvéciai Református Egyházközség	500 000 Ft
8 Izsáki Református Egyházközség	400 000 Ft
9 Kalocsai Református Egyházközség	500 000 Ft
10 Kerekegyházi Református Egyházközség	200 000 Ft
11 Kiskunfélegyházi Református Egyházközség	800 000 Ft
12 Kiskunhalasi Református Egyházközség	600 000 Ft
13 Kunszetrnmiklósi Református Egyházközség	1 000 000 Ft
14 Lajosmizsei Református Egyházközség	1 000 000 Ft
15 Lakiteleki Református Egyházközség	200 000 Ft
16 Ménteleki Református Egyházközség	500 000 Ft
17 Orgoványi Református Egyházközség	500 000 Ft
18 Solti Református Egyházközség	350 000 Ft
19 Szanki Református Egyházközség	500 000 Ft
20 Szeremlei Református Egyházközség	500 000 Ft
21 Tassai Református Egyházközség	600 000 Ft
22 Tázlári Református Egyházközség	200 000 Ft

11 000 000 Ft

III. Budapest-Dél

1 Pest-Erzsébeti Református Egyházközség	3 000 000 Ft
2 Pestlőrinc-Ganzkertvárosi Református Egyházközség	100 000 Ft
3 Nagyváradtéri Református Egyházközség	1 200 000 Ft
4 Pestlőrinc-Erzsébet-Bélatelepi Ref. Egyházközség	3 000 000 Ft
5 Külső-Üllői úti Református Egyházközség	200 000 Ft
6 Pesterzsébet-Szabótelepi Református Egyházközség	700 000 Ft
7 Kispest-Wekerletelepi Református Egyházközség	500 000 Ft
8 Csepel-Központi Református Egyházközség	1 000 000 Ft
9 Albertfalva-Kelenvölgyi Református Egyházközség	300 000 Ft

10 000 000 Ft

IV Délpest

Ceglédberceli Református Egyházközség	200 000 Ft
Dömsöd-Nagytemplomi Református Egyházközség	1 000 000 Ft
Dömsöd-Apai Református Egyházközség	2 000 000 Ft
Felsőpakonyi Református Egyházközség	500 000 Ft
Jászkarajenő-Köröstetétleni Református Egyházközség	1 000 000 Ft
Kiskunlacházi Református Egyházközség	2 000 000 Ft
Makádi Református Egyházközség	500 000 Ft
Monor-Kistemplomi Református Egyházközség	150 000 Ft
Nyáregyházi Református Egyházközség	1 000 000 Ft
Örkényi Református Egyházközség	100 000 Ft
Pilis Református Egyházközség	300 000 Ft
Tápiószeei Református Egyházközség	250 000 Ft
Tápiószee-Újszilvási Református Egyházközség	2 000 000 Ft
Újszászi Református Egyházközség	1 000 000 Ft

12 000 000 Ft

V. Északpest

Balassagyarmati Református Egyházközség	1 000 000 Ft
Biai Református Egyházközség	500 000 Ft
Budakalászi Református Egyházközség	500 000 Ft
Budaörsi Református Egyházközség	1 000 000 Ft
Érd-Központi Református Egyházközség	1 000 000 Ft
Nagymarosi Református Egyházközség	300 000 Ft
Péceli Református Egyházközség	500 000 Ft
Pilisvörösvári Református Egyházközség	500 000 Ft
Százhalombattai Református Egyházközség	200 000 Ft
Szigetmonostori Református Egyházközség	500 000 Ft
Torbágyi Református Egyházközség	400 000 Ft
Töki Református Egyházközség	600 000 Ft
Vác-Alsövárosi Református Egyházközség	1 000 000 Ft

Vác- Alsövárosi Református Egyházközség	1 000 000 Ft
Váchartyáni Református Egyházközség	3 000 000 Ft

12 000 000 Ft

VI. Tolna

Alsónyéki Református Egyházközség	300 000 Ft
Bátaszéki Református Egyházközség	100 000 Ft
Dunaföldvári Református Egyházközség	1 350 000 Ft
Faddi Református Egyházközség	900 000 Ft
Madocsa Református Egyházközség	300 000 Ft
Mórággy Református Egyházközség	200 000 Ft
Nagyszékelyi Református Egyházközség	1 500 000 Ft
Ócsényi Református Egyházközség	400 000 Ft
Paksi Református Egyházközség	200 000 Ft
Sárpilis Református Egyházközség	150 000 Ft
Simontornyai Református Egyházközség	450 000 Ft
Tolnanémedi Református Egyházközség	150 000 Ft

6 000 000 Ft

VII. Vértessalja

Alapi Református Egyházközség	150 000 Ft
Alcsúti Református Egyházközség	700 000 Ft
Bodméri Református Egyházközség	200 000 Ft
Cecei Református Egyházközség	300 000 Ft
Ercsi Református Egyházközség	200 000 Ft
Etyeki Református Egyházközség	1 000 000 Ft
Iváncsai Református Egyházközség	900 000 Ft
Kajászói Református Egyházközség	500 000 Ft
Kápolnásnyéki Református Egyházközség	500 000 Ft
Lovasberényi Református Egyházközség	700 000 Ft
Pákozdi Református Egyházközség	550 000 Ft
Sárbogárdi Református Egyházközség	500 000 Ft
Sárkeresztúri Református Egyházközség	600 000 Ft
Sárszentmiklósi Református Egyházközség	700 000 Ft
Váli Református Egyházközség	150 000 Ft
Verebi Református Egyházközség	500 000 Ft
Vértessedozi Református Egyházközség	850 000 Ft

9 000 000 Ft

VIII. Budapest-Északi Egyházmegye

10 000 000 Ft

10 000 000 Ft

ÖSSZESEN:

80 000 000 Ft

Januári tanácsülés az exhortációs teremben

9. HITELÜGYEK

Előterjesztő: Varga László

Egyházkerületünkben kétféle hitellehetőséggel éltek gyülekezeteink:

I. Az előfinanszírozási hitel:

Több gyülekezet gondolta úgy, hogy ez a hitel segéllyé alakulhat, jelenleg is több elmaradást jelzett a Zsinati Iroda. Az Egyházkerületi Tanács kérje az előfinanszírozási hitelt felvevő gyülekezeteket, hogy a Zsinati Irodával tisztázzák egyrészt tartozásukat, másrészt a visszafizetés ütemét.

II. A másik hitel lehetőség a HVB Banktól felvett egyházkerületi hitel, amelynek négy formája volt:

1. amelyiknek fedezete az örökjáradék
2. amelyiknek fedezete a kárpótlás, ennek kamatfedezete pedig a valorizáció
E két hitelfelvétellel különösebb probléma nem volt és nincs.
3. A harmadik hitelforma a presbiteri döntés után, a gyülekezet által vállalt kötelezettséggel, egyházmegyei megerősítéssel felvett hitel. Ezek visszafizetés határideje legkésőbb 2008. III. negyedév. A hitel kamatát minden év július 31-ig kérdezzük meg, 1 évre visszamenőleg, ez 2003. augusztus - 2004. július 31-ig 4,8 % volt. Itt feltétlen szükséges a gyülekezetek figyelmét felhívni a törlesztő- és kamatrészletek rendszeres fizetésére.
4. A következő hitelforma az ún. átmeneti hitel, amelyet 1-2 hónapra kért némely gyülekezet, utófinanszírozásos pályázatok fedezetére. Sajnos ezzel olyan probléma van, hogy a pályázat alapján megérkezett összeg a gyülekezethez kerülve nem jut vissza az egyházkerülethez, hanem segéllyé szeretné alakítani a felvevő.

Határozatok:

1. Az Egyházkerületi Tanács kéri az előfinanszírozási hitelt felvevő gyülekezetek elnökségét, hogy 2005. március 31-ig a Zsinattal egyeztesse a fennálló tartozás visszafizetési ütemezését, és erről küldjön jelentést az egyházkerülethez és az egyházmegyéhez is.
2. Az Egyházkerületi Tanács kéri az egyházkerulettől a HVB Bank alapú hitelt felvevő gyülekezetek elnökségét, ütemezve rendezze a tőke és kamat visszafizetést. Nincs mód segéllyé alakítani a hitelt, legfeljebb az egyházmegyék építési segélyből kérhetnek támogatást a gyülekezetek. A jelenleg fennálló hitelekéről és kamatokról minden gyülekezetet értesít az egyházkerület.
3. Az Egyházkerületi Tanács az átmeneti hitelt azonnali hatállyal megszünteti.

10. EGYÉB ÜGYEK

(nem határozatok, tájékoztató)

Előterjesztő: dr. Szabó István

1.
Két rövid levelet szeretnék ismertetni: Mindkettőt ismertettem már az esperes-gondnoki értekezleten, de az ügy fontosságára való tekintettel ide tartozik az Egyházkerületi Tanácshoz is. Az elsőt Horkay László püspök, a Kárpátaljai Református Egyház zsinati elnöke írta november 16-ai dátummal, de csak decemberben érkezett meg. Így szól: A Kárpátaljai Református Egyház Zsinatának Elnöksége nevében tisztelettel kérem a Magyarországi Református Egyház Egyházkerületeinek vezetőségeit, hogy a Kárpátalján szolgáló lelkészeket ne fogadják be magyarországi szolgálatra, csak a Kárpátaljai Református

Egyház vezetőségével történő előzetes megbeszélések és jóváhagyások után, ami csak kivételes esetben lehetne pozitív. Kérésünket azzal indokoljuk, hogy kevés a lelkész és itt van szükség szolgálatukra.

Tudomásom szerint mind a négy lelkészképző intézet de elsősorban a debreceni és sárospataki hosszú esztendőknél keresztül a Magyarországi Református Egyház pénzén képzett ki lelképásztorokat Kárpátaljára, azért, hogy Kárpátalján legyenek lelkészek. Hírek terjengnek, összecsomagolva, ugrásra készen várják a kárpátaljaiakat, hogy átjöjjenek, itt szolgálatot kapjanak. Azért se tegyünk ezt az előzetes egyeztetés nélkül, mert vannak rendkívüli esetek természetesen. Például a Ravasz Lászlói tehetségű igehirdetőket szeretettel várunk a Kárpátaljáról is minden további nélkül, de legalább úgy, mint Ravasz László prédikáljon. Azért se tegyünk ezt, mert megint előfordult Dunamelléki Egyházkerületben, hogy olyan lelképásztor pályázott lelkészi állás betöltésére, akinek nincs meg a magyar állampolgársága, és hogy, hogy nem, a négy pályázó közül belé szeretett a gyülekezet. Nem lett volna szabad pályáznia sem. Ha akarnám, csinálhatnék belőle fegyelmi ügyet, mert a lelképásztor a pályázatához bead minden szükséges anyagot, többek között hatósági erkölcsi bizonyítványt. Ha azt nem adott be, nem adhatta be, mert nem magyar állampolgár. Magyar hatóságtól nem kap ilyet. Ne tegyünk ki magunkat ennek, nagyon nehéz probléma ez, legyünk szolidárisak, nem bánám, ha leomlanának a határok, mert akkor ez egy más ügy lenne.

2.

A másik egy levél, amit én írtam. Tájékoztatóul olvasom fel. Ennek várhatóak a fejleményei, reméljük, hogy nem, de várhatóak. Ennyit csak arról, hogy mi jöhet még a sajtóból. Ezt Csontos Józsefnek írtam Dabasra. Hordozzuk imádságban ezt az ügyet:

„Megkaptam az egyházmegyén keresztül felküldött levelet, illetve a polgármester levelének másolatát, melyben a Ravasz László utca körüli bonyodalmakról tájékoztatsz.

Azóta beszéltem dr. Horváth Erzsébet zsinati levéltárosunkkal, aki kész mindenben segítséget adni az ügy tisztázásához. Én arra kérlek, tájékoztasd a polgármester urat arról, hogy Zvi David Kochav /Siklós László izraeli újságíró/ levele csak részben tartalmazza az igazságot, mert nem szól többek között arról, hogy Ravasz László alapította és finanszírozta a Jó Pásztor Missziót, mely számos zsidó ember életét mentette meg. Arról sem emlékezik meg nevezett panaszos, hogy Ravasz László a harmadik zsidótörvényt már nem szavazta meg, illetve 1944-ben Horthy többek között az ő nyomása okán állította le a zsidók deportálását, több ezer életet mentve meg ezzel. Nevezett panaszos Ravasz Lászlót büntetőjogi értelemben felelősnek, illetve bűnrészesnek tekinti, ám megfélekedezik arról, hogy Ravasz Lászlót 1945 után az igazoló bizottságok felmentették ezen vádak alól. Az kétségtelen, hogy Ravasz László ellentmondásos magatartása egészen a 20-as évek kezdetétől komoly kritika tárgyát képezheti, de a felemás érvelés így elfogadhatatlan. Nevezett panaszos ezen kívül Teleki Pálra is hivatkozik, mondván, hogy Teleki zsidó kérdésben tanúsított állásfoglalása miatt nem kaphatott szobrot. Nos, ez sem igaz, hiszen Teleki szobrát végül is Balatonbogláron felállították. Azonkívül Sopronban, Keszthelyen és még több magyar városban van Teleki Pál utca. És van Teleki Pál Alapítvány, és van Teleki Pál országos földrajzverseny is, amelyet a Magyar Földrajztudományi Társaság rendez évről-évre az iskolásoknak. Természetesen a polgármester jól érzékelteti veletek, hogy fél bármiféle politikai vitától is, hiszen Dabas már egyszer megszenvedte egy iskolaátadás kapcsán a legsötétebb rágalmatokat és vádakokat. Lehet, hogy az önkormányzat új nevet fog adni az utcának. Ezt nem tudjuk megakadályozni. De azt megtehetjük, hogy Ravasz László személyével kapcsolatban elmondjuk a teljes igazságot, és arra kérjük az önkormányzatot, hogy ennek ismeretében foglalkozzon egyáltalán az ügygel.”

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2005. MÁRCIUS

BÁCS-KISKUNSAÉG

SZÜLETETT:

1. Faragó Áron Levente, Faragóné Bencsik Dóra helvéci lelkész első gyermeke
2. Temesvári Imre, Temesvári Imre kecskeméti lelkész második gyermeke
3. Varga Hédi Vera, Varga Nándor kecskeméti lelkész második gyermeke
4. Somogyi Johanna Mária, Somogyi Péter kecskeméti lelkész ötödik gyermeke

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Laczay András – Kecskemét b.lp. – Kecskemét-Katonatelepre
2. Hunyadi János, Petró Emőke – Kalocsa

BUDAPEST - ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Fogarasi Gábor az Újpalotai Missziói Ek-be
2. Kónya Ákos b.lp. a Józsefvárosi Ek-be
4. Csaholczi Lászlóné b.lp. Óbudai Ek-be
5. Kiss Tamás b.lp. rendelkezési állományba Óbudáról
6. Nyugdíjba ment: dr. Hegedűs Loránt – Bp-Kálvin tér

DÉLPEST

SZÜLETETT:

Ács Zsuzsanna Lilla, Ács Mihály és Harkai Zsuzsanna gombai lelkészek gyermeke

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Gál Géza (Cegléd) március 1-től nyugalomba vonul

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Koncz Zoltán b.lp. – Bp-Kelenföldről Vác-Felsőváros és az esp.hiv.

ELHUNYT:

† Fodor Dániel váchartyáni lelkész 53 éves korában agyvérzésben

TOLNA

SZÜLETETT:

Bocskorás Júlia, Bocskorás Bertalan és Enikő 4. gyermeke

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Vajda András – Baracskáról Tengelicre
2. Kövecsi Attila – Kölesden hely. lelkészből parókus

VÉRTESSALJA

SZÜLETETT:

Kardos Vencel Benjámin, Kardos Ábel em.főjegyző és felesége, Hajnalka 7. gyermeke

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Zsubrinszkyné Kenessey Margit seregélyesi lelkész január 31-től nyugalomba vonul
2. Szabó Ferenc – Mány

PERSELYADOMÁNYOK A SZÖKŐÁR KÁROSULTJAINAK JAVÁRA A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETBEN

2005. február 14.

Egyházmegye	Összeg
Baranya	302 000
Bács-Kiskunság	2 314 948
Budapest-Dél	2 207 467
Budapest-Észak	3 277 308
Délpest	2 673 627
Északpest	4 045 040
Tolna	655 300
Vértesalja	908 964
Összesen:	16 384 654

Egy kis honlap-bemutató

(KEZDJÜK EL EGYÜTT!)

Örvedetesen szaporodik azoknak az egyházközségeknek a száma, melyek a világhálóra csatlakozó számítógéppel rendelkeznek. Jó okunk van feltételezni, hogy egyháztagjaink otthonaiban – az országos statisztikai értékeknek megfelelően – ugyancsak terjed a számítógépes-internetes kultúra.

Most nem foglalkozunk az új lehetőségekben rejlő kockázatokkal és veszélyekkel, hiszen minden nagyjelentőségű felfedezésből és találmányból egyaránt lehet a Jó és a Gonosz eszköze. Mivel azonban nem egy olyan lelkes-szel, presbíterrel, egyháztaggal találkoztunk, akinek még csak fogalma sincs arról, milyen gazdag egyházi kínálat érhető el az új technikával, néhány hírlevél-számban egy-egy villanásnyira segítséget adunk e lehetőségek gyakorlati kiaknázására. Elsőként a Dunamelléki Honlapot mutatjuk be.

A Dunamelléki Egyházkerület Elnöksége – elismerve a magánkezdemenyezésből született Parókia Portál sokak által ismert és elismert eredményeit – úgy döntött, hogy új szervert hoz létre saját honlapjának befogadására, és ezt a szervert az addig külföldi bérelt szerveren működő Parókia Portál rendelkezésére is bocsátja. Ettől kezdve a Parókia Portál működési nehézségei megszűntek, de Egyházkerületünknek sem nulláról kellett indulnia. A közös rendszer havi technikai költségeit mi fedezzük, a gondozást pedig a Parókia Portál munkaközössége látja el.

A Dunamelléki Egyházkerület (DE) honlapját a következő módon lehet egy Windows operációs rendszerrel működő számítógéppel elérni:

- 1./ A gép bekapcsolása és bútolása után megjelenő „asztal”-on kettőt klikkelünk az Explorer kék ikonjára.
- 2./ A megjelenő „Microsoft Internet Explorer” ablak „Cím” sorára rálépünk az egérgéppel, majd bebélyentjük a „www.dmrek.hu” honlap-azonosítót, és „enter”-rel érvényesítjük azt.
- 3./ A kis várakozás után megjelenő „Dunamelléki Református Egyházkerület” feliratú honlap főlapján 5 menü-ozlopot találunk. Ezekből a „Reformáció on line” fenntartott a később itt is megjelenő lap számára, az „adattár” pedig csak az egyházkerület elnöksége által azonosítóval és jelszóval feljogosított személyek (lelkészek, gondnokok, közgyűlési tagok, tisztségviselők stb.) számára férhető hozzá. Ez utóbbi hozzáférés háromszintű, és mindhárom szinten van csak olvasás és szerkesztés/olvasás jogosítvány.
- 4./ A „Hírek” felíratra vezetve az egérgéppel legördül az almenü, melynek kívánt sorát az egérgéppel kijelölve, majd a bal egérgéppel kiválasztva, máris feltárul a konkrét cikkeknek a listája. Ezekből egérgéppel és bal gombos kattintással bármelyiket ki tudjuk választani, és elolvasni vagy meghallgatni, ha van gépünkön hangkártya és fejhallgató/hangszóró, továbbá letöltöttünk egy *.rm hangfájlok lehallgatására szolgáló ingyenes szoftvert. (Ha valakinek ilyen nincs, letöltheti a Parókia Portálról.) Hanganyag esetén megjelenik egy magnószerű ikon, melynek gombjaival a lehallgatás folyamata szokva-

nyos módon vezérelhető. Az első indítást követően megjelenik egy számláló, mely a biztonsági letöltés fokát jelzi százalékban. (Erre azért van szükség, hogy az összeköttetésben nem ritkán keletkező átmeneti átviteli szünetek esetén se szakadjon meg a lejátszás folyamatossága.) Addig, míg az ikonon a letöltés foka el nem éri a 100 %-ot, nem indul a lehallgatás. Ha nem az elejétől kívánjuk meghallgatni, vagy keresünk egy részletet, akkor az egérgéppel ráirányítjuk a középen álló kis gombra, mely egyébként helyzetével mindig kijelzi, hogy kb. hol tartunk a szövegben, és a bal egérgéppel lenyomva kívánság szerint tovább vonszoljuk a szöveg más szakaszára.

- 5./ Mivel a honlap főlapjának fejléce továbbra is látható marad, a cikk elolvasása/meghallgatása után újra választhatunk más cikket, hanganyagot, képanyagot stb.

A szerkesztők által fontosnak ítélt, s jellemzően friss anyagok a főlapon is megjelennek. Ezért ott azokat az egérgéppel közvetlenül ki lehet választani.

Nagy hangsúly fordítunk a hanganyagra. A Püspöki Hivatalban hétfőn reggel tartott áhítatok mindig megtalálhatók azért, hogy aki akar, otthonról is bekapcsolódjon (egyelőre csak felvételtől, de most folynak a kísérletek az egyenes adás lehetőségeinek a megteremtésére is). Teljes istentiszteleteket is közvetítünk elsősorban olyan gyülekezetből, ahol rádiós megjelenésre nem nagyon lehet számítani. Ha van gyülekezet, ahol a hangfelvétel feltételeit meg tudják teremteni, küldjék el a hanganyagot az Elnökségre (Nagy Sándor főgondnok), s megjelenteszük a honlapon azok számára, akik nem tudnak részt venni személyesen az istentiszteleten betegség vagy akadályoztatás miatt, vagy éppen külföldön vannak. A honlap ugyanis az egész világról, ahol internet van, megközelíthető.

Mód van arra, hogy a dunamelléki honlapon megjelenő anyagokat más honlapokról linkeléssel elérjék. Továbbá a dunamelléki honlapon szerepelhetnek olyan anyagok, melyeket más honlapokra tettek fel. Eppen ezért ha bármelyik gyülekezet honlapon olyan érdekes hír van, amely az egyházkerület közössége számára érdeklődésre tart számot, jelezzék a nagys@mredmek.mtav.hu e-mail címen, s mi gondoskodunk arról, hogy az az egyházkerület központi honlapjáról is elérhető legyen.

Bárminek van fontos, tartalmas, időszerű és értékes mondanivalója az egyházkerület közössége számára, mágneses, optikai adathordozón vagy e-mailen juttassa el hozzánk, hogy azt közzéteheszük a dunamelléki honlapon. Ugyanígy, ha internetezésben már jártas egyháztagunk felfedez valami érdekes hírt egy távoli, akár nem egyházi honlapon, ezt is jelezze, s akkor a hírt az egész egyházkerület közössége számára elérhetővé teszük a honlapon.

A következő számban a Magyarországi Református Egyház központi honlapjának szolgáltatásait fogjuk bemutatni.

SZUPERVÍZIÓ LELKÉSZEKNEK

Az Egyházkerületi Közgyűlés novemberi ülésén fogadta el a „Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervízori Intézet” alapító okiratát. /lásd: Dunamellék 2004/december 9.old./ Az egyházkerület elnöksége azzal a szándékkal támogatta az Intézet alapítását, hogy a lelkészek rendszeres segítséget kapjanak hivatásuk gyakorlásában.

Mi a szupervízió?

A szupervízió abban segít, hogy hatékonyabban, megelégedettebben, céltudatosabban végezzük munkánkat, gyakoroljuk hivatásunkat, egyházon belül és kívül. Segít felismerni és leküzdeni a hivatásgyakorlás, a hatékony munkavégzés útjában álló akadályokat, a résztvevők aktív közreműködésével. Ehhez felhasználja, többek között, a lélektan, a lelkigondozás, a kommunikáció és szervezetfejlesztés elméleteit, gyakorlati tapasztalatait.

Mi az egyházban a pasztorálpszichológiai szupervíziót gyakoroljuk.

Mi a pasztorálpszichológiai szupervízió?

Az egyház által elismert szupervíziós forma. Egyedisége abban áll, hogy figyelmet fordít a hivatást gyakorló, munkát végző egyén lelki-hitbeli önazonosságára és annak hiteles megjelenésére.

Milyen céljai vannak a pasztorálpszichológiai szupervízióknak?

- A hivatás gyakorlás tapasztalataiból és felismeréseiből való tanulás
- A munkavégzésre való teológiai és lelki reflexió
- Személyközpontú, rendszerbefogott gondolkodás, ennek megfelelő cselekvés
- Annak tudatosítása, hogy az emberi kapcsolatokban az egyénnek milyen saját része, szerepe van
- A saját érzéseknek, cselekvéseknek a másik személy érzéseitől, cselekvéseitől való megkülönböztetése
- A saját cselekvési lehetőség és képesség felismerése
- A személyest és hivatást érintő érzések, események, kapcsolatok felismerése, tartalmi feldolgozása
- A továbblépés, kibontakozás szempontjainak kidolgozása

Hogyan történik a pasztorálpszichológiai szupervízió?

A pasztorálpszichológiai szupervízió meghatározott időt igényel, az alkalmak számát, szupervízió kereteit, célját előzetes közös megegyezés szabályozza (általában 6-8 alkalomra szól). A szupervízió történhet egyéni kérésre, vagy előírt követelménye lehet bizonyos munkakör betöltésének (pld. kórházlelkész, intézeti lelkész, stb.), esetleg kötelező része egy képzési folyamatnak (pld. lelkigondozói képzés).

A SZUPERVÍZIÓ FORMÁI:

- Egyéni
- Csoport
- Team /Intézmény/

Hogyan lehet a szupervíziót kérni?

A KRE Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervízori Intézet lelkész-szupervízoraival az Intézetten keresztül lehet a kapcsolatot felvenni. Az Intézet szupervízorai, gyakorló lelkészek/lelkigondozók, a Német Pasztorálpszichológiai Társaság kiképzett, elismert szupervízorai. Kiképzésük a Magyar Református Egyház Zsinatának támogatásával és egyetértésével történt (2001-2004 Kecskemét).

**Cím: Károli Gáspár Református Egyetem,
Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervízori
Intézet, Tóth János
6000-Kecskemét, Kálvin tér 1.
Telefon: 06 30 6193812,
Email: gyokossy@kre.hu**

Mennyibe kerül a szupervízió?

A Dunamelléki Egyházkerület mint intézetalapító és -fenn tartó a kerületi lelkészeknek 100 %-os mértékben finanszírozza az egyéni és csoport-szupervíziót.

Tóth János

Teológus bizonyágtétele Jászberényben

Teológusok az AUSCHWITZ-i emléküton

A GYÖKÖSSY INTÉZET TERVEZETT LELKIGONDOZÓ KURZUSAI, KÉPZÉSEI

Három napos kurzusok / 2005 ősz / pontszerző/

Szenvedélybetegek lelkigondozása, alkoholisták a gyülekezetben

Időpont : szeptember

Vezeti: Tóth János lelkész / szupervízor,

Török Zoltán lelkész

Kecskemét, Gyökössy Intézet

Családgondozás

Időpont: október 7-8-9

Vezető: Dr.Komlói Piroska pszichológus, családterapeuta / KRE/ Kecskemét, Gyökössy Intézet

Konfliktusok, konfliktuskezelés a gyülekezetben

Időpont: november

Vezető: Tóth János lelkész /szupervízor, Szentpály Juhász Imre lelkész /szupervízor

Kecskemét, Gyökössy Intézet

Lelkigondozói esetmegbeszélő csoportok

Budapesten, Kecskeméten havi egy alkalommal 2X 1,5 óra

Időpont: szeptember

Bemutató/Műhely

Bibliadráma bemutató

Lelkészeknek, hitoktatóknak, vallásánároknak

Időpont: 2005. április 23. 10.00-14.00

Helyszín: Budapest, Ráday u.28.

Vezeti: Pásztor Antal lelkész, bibliadráma vezető

Jelentkezés :06 30 638 4727, 26/361-416, pasztor@freemail.hu címen.

Bibliadráma Műhely

Havonta egy alkalommal Budapesten

Időpont: szeptember

Vezető: Pásztor Antal lelkész, bibliadráma vezető

Képzések

Gyülekezeti család- és beteglátogatók képzése

Együttműködve a Diakóniai Intézettel /Nagykőrös/

60 óra, okleveles képzés

Időpont: szeptember-október

Kecskemét, Gyökössy Intézet

**Ráépítő kurzus lelkigondozói szakképesítéssel rendelkező lelkészeknek,
KRE Hittudományi Kar, Valláspedagógiai és Pásztorálpszichológiai Tanszékével együttműködve
/A kurzus sikeres elvégzése továbbtanulást tesz lehetővé az MRE Zsinata által elfogadott, 2006. őszén induló**

„Lelkigondozói Képzésvezető Szupervízor szakirányú továbbképzésben./

240 óra. 15 óra szupervízió / 6 hét, 3 X 2 hét,

Időpont: 2005. október-november

*Az Intézet képzési programjáról részletes tájékoztató füzet kiadását tervezzük,
a tájékoztató megjelenéséig az érdeklődőknek szívesen adunk felvilágosítást telefon vagy emailben.*

Telefon: 06 30 6193812
Email: gyokossy@kre.hu

Tóth János

Csűrös András Jakab:

KIJEVBEN JÁRTUNK

Óriási! – valahogy így lehetne egy szóval jellemezni azt az élményt, amelyet a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának tizenhét fős küldöttsége élt át, hatnapos kijeji útja során.

Hosszú út egy nagy országon keresztül, monumentális épületek, és óriási élmények vártak ránk (tudniillik e cikk írója is tagja volt e szépszámú református küldöttségnek). Március 11-én, hajnali időpontban indultunk el a Budapesti Teológia parkolójából Ukrajna fővárosa felé. Munkácsig busszal vettük az akadályt, majd onnét vonattal folytattuk hosszúnak ígérkezett kalandunkat. Az egyik buszt Bölcsföldi András, Karunk spirituális vezetője, a másikat pedig Király János hatodéves kárpátjai teológus, ők egyben az út szervezői is voltak.

A határon egyik kedves felvidéki kollegánktól elbúcsúztunk, mivel neki vízumot kellett volna váltania.

És nem váltott. Kárpátalján Beregzsásra néztünk be, majd a Király család látott el minket elemózsiával, tea-kávéval, vendégszeretettel. Ott megismerkedtünk Pocsaji Vince Tiszteletes Úrral, aki a továbbiakban végigkísért, és kalauzolt minket.

A buszokat hátrahagyva a pályaudvarra mentünk, ahol még bevásároltuk az utazáshoz elengedhetetlenül szükséges gasztronómiai értékeket, majd vonattal folytattuk a Julianus barátot is megszegyenítő utunkat. Tizenhat óra út állt a tízpróbás fiatalok előtt.

Kiváló szórakozással, ukrán és magyar zenét hallgatva töltöttük az időt. Egyik hallgatótársunk „könyved dokumentumfilmet” is forgatott az útról, melyen sokáig kacaghatunk még. A tájból sajnos csak sötét hóborította rengeteget lehetett látni, ezért kénytelenek voltunk a vonatot felfedezni, míg meg nem érkeztünk, illetve míg el nem aludtunk. Reggel kilenc órára zötyögtünk be Kijevbe. Eleinte naivan azt hittük, hogy a hangosbemondó-készülék

csak a pályaudvaron üzemel, s hamarosan, a viszonyokhoz képest, csöndesen tekinthetjük meg a várost. Ám nem így történt, hisz aznap a város bármely pontján jártunk is, valami mindig szólt a mikrofonokból. Az orwelli hangulatot még tetőzte a sok katonára, rendőrré, a monumentális épületek, és a földalatti bevásárlóközpontok. Emellett kellemesen csalódtunk a városban: tisztaság, rend, európai kultúra fogadott minket. Egy falfirkával sem találkoztunk... Be kellett látnunk, az itthon sokak szemében lenézett keleti szomszédok bizony sok tekintetben jobban vigyáznak az értékeikre, mint mi, nagy európaiak.

A volt szovjet tagköztársaság szívében háromszáz magyar él, akiknek egy közösségi klubhelyiségük is van, és havi rendszerességgel tartanak ott református istentiszteletet. Nos, ebben a tizenhatodik emeleten lévő „magyar házban” szállásoltak el minket. Első nap a város – nem éppen kicsi – főútját, és központját tekintettük meg. Másnap, vasárnap részt vettünk az úrvacsorás ünnepi istentiszteleten, ahol Bölcsföldi András hirdette az Igét, a budapesti teológus küldöttség pedig színvonalas március 15-ei műsort adott elő, s emlékezett meg nemzetünk hőseiről, Kijevben. Március 15-én is tartottunk alkalmat, megkoszorúztuk a Liszt-emléktáblát, és a sok monumentális épületet elhagyva, az ottani Magyar-hegyen (!) átvágván tekintettük meg a honfoglalási emlékművet, hol úgyszintén koszorút helyeztünk el, mind a honfoglalás, mind a világháborús hőseink, és a Malenkij-robot áldozataira emlékezve.

Bizonyára hosszan tudnék (tudnánk) értekezni a kijeji kalandjainkról, a helyi „társadalmi ollóról”, a műklasszikus építkezésről, a gyönyörű ortodox templomokról, kápolnákról, barlangrendszerokről. Ám hadd írjak csak annyit, hogy a teológus-küldöttség elvitte Kijevbe (is) Isten örömmüzenetét, a szabadságharcosok emléket, és hazahozott valami leírhatatlant.

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
Budapest 1092, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-018

e-mail: ph@mredmek.matav.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2005 / május

JÖVEL, SZENTLÉLEK ÚRISTEN!

Évfordulók tengerében élünk! Amikor ezeket a sorokat írni kezdem, éppen 60. évfordulója van Berlin elesésének. Szimbolikusan akkor, 60 évvel ez előtt szenvedett végső vereséget a „fasiszta fenekvad”, mely eltorzult, elfajult eszmevilágával rettegésben tartotta az egész akkori világot. Évekkel ez után, még fiatal korban láttam egy filmet, a velem egykorúak még bizton emlékeznek rá, „Berlin eleste” címmel. Az akkori szovjet filmgyártás íratlan, de túlságosan is egyöntetű szabályai szerint készült ez az alkotás is. Ebben Hitler végnapjait is láthatták a nézők, többek között azt az eseményt is, amikor nem sokkal öngyilkos halála előtt parancsot ad a berlini metró elárasztására, nehogy azon át törjenek be az egyébként már akkor feltartóztathatatlan ostromló seregek. Titkárnoje, aki végig engedelmesen és hűségesen kitartott mellette, ekkor lett talajvesztett, hiszen addig sok berlinivel együtt saját hozzátartozói is a metróban lettek menedéket, s ezért kínos halált is. Sokakkal együtt végül ez a nő is „légy átkozott, Hitler” szavakkal fejezte be kisiklott életét. A film vége felé a felszabadító csapatok előzönlik a német fővárost, majd a repülőtéren leszáll egy csodás repülőgép, s a repülőteret övező ünneplő tízezrek sokasága között méltóságteljesen végiglepdel egy jóságos arcú, tábornoki uniformisba öltözött ember: Sztálin elvtárs, a szabadító. Nincs jelentősége, hiteles-e ez a történet vagy sem, az bizonyos, hogy ez a jóságos embervezér – történészek becslése szerint – sokszor annyi ártatlan halálos áldozatot produkált, mint a fasiszta diktatúra hajdani első embere, Hitler. S bár Sztálin „generalisszimusz” formálisan a világ legnagyobb államának első embereként halt meg, gyakorlatilag ekkorra már mindenki magára hagyta betegágyán, mintha egy kivetett pária lett volna, s nem az akkori világ egyik rettegett fővezére. Kimondatlanul ő is átkozott volt, mint hajdani legfőbb ellensége! Holnap lesz 15 éve, hogy új, demokratikus parlamentünk, mely jelképesen éppen ennek a sztálinizmusnak a teljes végét jelezte hazánkban, megalakult. Ma az említett két fővezér hatalmi jelképeit (horogkereszt és vörös ötágú csillag) tilos jelképként használni, s torz eszméiknek nincs helye a mai kor civilizált eszmerendszerében!

Kb. 1972 évvel ez előtt az érettünk élt, váltságahalált halt és feltámadott Krisztus Király – tanítványai szemeláttára – fel-emelkedett, majd eltűnt az égben. 10 nap múlva, az első Pünkösdkor – ahogy megígérte – elküldte tanítványainak a kettős tüzes nyelvek és nagy zúgás kíséretében rájuk szállt Szent Lelket. Mindaz, amire az emberek Krisztusról emlékeznek, azóta nemhogy megkopott volna, hanem még dicsőségesebb fényben világol. Megismert hatalma és szeretete nemhogy hanyatlott volna, hanem szétáradva egymást váltó korokban létező tanítványainak lépteit és munkája nyomán a világban, mára betölti az egész földet. A mennybemenetel óta, melyre Áldozócsüörtökön emlékezünk, mi magunk is mennyei állampolgárok vagyunk, hiszen világosan megmondta: „(Ján. 14.2) Az én Atyámnak házában sok lakóhely van; ha pedig nem volna, megmondtam volna néktek. Elmegyek, hogy helyet készítsék néktek.” A jelképet, a keresztet, mely Reá emlékeztet, szinte az egész világon ma

bárki használhatja, s akit már Krisztus megérintett, azt szent áldozatára emlékezteti. Isten királyságának várományos polgáraitként és lakosaként egyben királyi gyermekek vagyunk, akikre azzal, hogy Krisztus legfőbb főpapként saját testével végérvényesen mutatta be a bűnért való áldozatot, feleslegessé tette a mindennapi oltári áldozatot, hagyományozta a főpap közbenjáró (imádság!) hivatását. Így lettünk egyetemes papság, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép, hogy hirdessük „Annak hatalmas dolgait, a ki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el” minket.

Krisztus Igéje és Szent Lelke által ma is munkálkodik. Megkeresi és megtalálja a bűnös, bolyongó elveszettet, nyomorultat, és bűnbocsánatával alkalmassá tesz bennünket nem csak az örök életre, de arra is, hogy ezen a földön többé ne a bűnnek, hanem Istennek szolgáljunk. Hogy mindannak, amit Isten javunkra teremtett, nap mint nap örülhessünk, és másokat is megörvendeztethessünk. Hogy mindezért hálával áldozunk és teljessítsük a Felségesnek tett fogadásainkat. Hogy látható módon képviseljük, mintegy kirendelt nagykövetekként, konzulként, attaséként a világban Krisztust és az Isten országát. Hogy különbséget tudjunk tenni jó és rossz, igaz és hamis, mennyei és gonosz között. Hogy ne elégedjünk meg a talmival, a bizsuval, amikor az ékes drágakő is a miénk lehet! Azon munkálkodjunk, hogy a halandót elnyelje az élet. Hogy a gonoszt jóval győzzük meg, nem pedig még nagyobb gonosszal. S hitelesítve neki szánt életünket, szeressük Őt, a Szentháromság Istent, szeressük mindazokat, akiket Ő benne testvéreinkül rendelt, szeressük mindazokat, akiket ránk bízott, s ha meg kell tennünk, hát szeressük ellenfeleinket, ellenségeinket is! Mert – sajnos – vannak ellenségeink, bár nem kerestük, nem teremtettük és nem találtuk ki őket! Akik a feketét fehérnek mondják, a tökéletlent pedig tökéletesnek. Akik hatalmat, befolyást és vagyont hajhásznak, nem törődve mások e miatt esett bűjával-bajával és kárával. Akik megnyomorítják, megbántják, megalázzák a szegényt, s kárt okoznak a védtelennek, kicsinynek, árvának és betegnek. Akik a bűnt igaznak, a betegséget egészséggnek és normálisnak mondják. Akik elárulják szeretteiket, népüket és nemzetüket, akik eladják az eleiktől rájuk szállt javukat hitvány bagóért, semmisségért. Akik tagadják, káromolják a Mindenség Urát, s Krisztus örökkévaló hatalmát. Akik a szentet és dicsőségeset lerángatják a porba. Akik betolakodnak a szívek, családok, barátok, templomok belső csendjébe, hogy ott zavart, vihart és békétlenséget keltsenek. Akik tudva vagy tudatlanul a Gonosz szövetségei és szögái helyett, hogy Istenhez hajolnának.

Szentlélek Úr Isten, kérünk, szánj meg minket! Jövel, szállj mireánk is! Járd át szívünket, szánkat, egész lelkünket és valónkat! Add nekünk mennyei erődöt! Tégy bennünket tiédde teljes életünkben, most és mindörökké! Ámen!

Nagy Sándor
presbiter, főgondnok

EGY KIS HONLAP-BEMUTATÓ (2.)

Parókia – a református portál

www.parokia.hu

Újszerű, a hagyományos koncepcióktól eltérő gondolkodás és struktúra – talán így kezdhetnének legrövidebben a Parókia portál bemutatását, de ez persze csak abban az esetben lenne igaz, ha egyháznaknak lett volna bármiféle hagyománya vagy akár koncepciója az internetes kommunikáció terén. De 2000-ben még nem volt. A Parókia létrehozását elsősorban ez a fájó hiányérzet motiválta, és a remény, hogy megmutatni könnyebb, mint elmagyarázni, mire is gondolunk valójában...

MIÉRT PARÓKIA?

Az alapítók olyan egyháztagok, presbiterek, akiket jó sorsuk olyan gyülekezetekben nevelt fel, ahol a templom épülete mellett a lelkeszlakás hasonlóan fontos közösségi térként működve mindig lehetőséget adott a személyes találkozásokra, meghitt beszélgetésekre, pohár vízre, személyes szükségletek felismerésére és betöltésére. Célunk, hogy látogatóink találkozzanak egyházunkkal ezzel az arcával, érezhessék figyelmünket, érdeklődésünket, törődésünket.

MITŐL PORTÁL EZ A HONLAP?

Ha egy honlap választott témájában igyekszik teljes körű információt nyújtani, és kiegészül kommunikációs lehetőségekkel, előbb-utóbb portállá válhat – ezzel a kissé felületes megfogalmazással igyekszem megkímélni az olvasót a hivatalos definíciótól. A mi esetünkben ez azt jelenti, hogy portálunkról elérhető minden általunk ismert magyar nyelvű, református kötődésű honlap, a világ minden tájáról. Az eligazodást tematikus keresőnk segíti, amelyben földrajzi és tartalmi bontásban egyaránt szerepelnek ezek az oldalak. Hírvonatunk és programajánlónk segít áttekinteni központi- regionális- és gyülekezeti eseményeinket, honlap-generátorunkkal teljesen „tudatlanul” létrehozható a gyülekezet honlapja, a közvetlen véleménycserét pedig fórumunk és chatszobánk szolgálja. Hasonlóan fontos portáljellemző az eredeti (máshol nem közölt) tartalmak publikálása, számos ilyen rovattal is rendelkezünk.

KITŐL ÉS MITŐL FÜGGETLEN EZ A PORTÁL?

A Parókia független portál abban az értelemben, hogy nem valamely egyházi szervezet hozta létre vagy tartja fenn, tartalmi tagozódását nem a szervezeti felépítés, sokkal inkább az internet adta lehetőségek határozzák meg.

A PARÓKIA Portál reformátusok találkozóhelye, ahol minden betérő vendéget szívesen fogadunk. Portálunkat az anyaországi, és a világban szétszórtságban élő magyar református gyülekezetek számára hoztuk létre, melyeknek hitvallási fundamentuma a teljes Szentírás, a Heidelbergi Káté és a II. Helvét Hitvallás. (Részlet az impresszumból.) A Parókia portál nem független egyházunk céljaitól, missziói küldetésétől, hanem azt a rendelkezésére álló eszközökkel kívánja segíteni, szolgálni. A MRE Zsinata és a Dunamelléki Egyházkerület anyagi támogatása fedezi a működés technikai költségeit, munkánkat szabadidőnk terhére végezzük.

ELIGAZODÁS A PORTÁLON

Főlapunk sokak számára első látásra zavarba ejtően sok információt tartalmaz.

Könnyebb az áttekintés, ha megértjük a hármas tagolás értelmét: Az első oszlopban az *információké* a főszerep. Itt találjuk a honlapkeresőt és az e-mail címtárat, a Hívogatót, ami az aktuális programajánlatok gyűjteménye, és hírvonatunkat.

Tallózzhatunk a portálunkon létrehozott, legutóbb frissített honlapok és gyülekezeti újságok között.

Az üzenet hangsúlyosan a második oszlopban szólal meg. Fontosnak tartjuk, hogy napi igével, egy gondolattal fogadjuk látogatóinkat, több bibliaolvasó kalauz napi szakaszát is elérhetővé tettük. Ezt a sort folytatja az online elérhető Bibliák gyűjteménye, számos „igeközelet” rovatunk, könyvtár és igehirdetés gyűjtemény, valamint református rádióműsoraink aktuális adásai hallgatható formában. A harmadik oszlop a *kommunikációról* szól elsősorban.

Fórumainkon több száz témában folytatnak beszélgetéseket, vitáknak fiatalok és idősebbek, reformátusok és más vallásúak, hívők és hitetlenek, kegyesek és „kegyetlenek”. Néha sajnos parttalanul, türelmetlenül, szeretetlenül, mégis többnyire egymást építve, formálva. Közösségépítő hatását is tapasztaljuk, elidegenedés helyett kapcsolatok épülését, személyes és közösségi találkozások sorát hívta elő az eleinte csak virtuálisan létező közösség.

Lehetőség van azonnali beszélgetésre a Chat-szobában, elérhető a témába vágó levelező listák, képeslapküldő szolgáltatást működtetünk, és népszerű apróhirdetési rovatunk is.

A felsoroltakon túl még számos saját szerkesztésű rovatot tartunk fenn, ki-ki érdeklődésének megfelelően tallózzhat a kínálatból.

OLVASÓK VAGY SZERKESZTŐK?

Nagyon örülünk minden látogatónak, olvasónak, és külön örömmel azoknak, akik tartalommal gazdagítják kínálatunkat. Portálunk ugyanis nyitott szerkesztőségként működik. Egy pillanatig sem gondoltuk, hogy mi néhányan képesek leszünk megtölteni tartalommal, ezért igyekszünk egyszerű eszközökkel segíteni a publikálást. Bárki küldhet hírt, programajánlatot központi rovatainkba, minden olyan eseményről, ami a helyi közösségen túl szélesebb érdeklődésre is számot tarthat. Főlapunkon „Szerkeszd velünk” címmel egy eszközsor található, aminek segítségével kiválasztva a funkciót, egy egyszerű űrlap kitöltésével máris elküldhetők az információk. A belépéshez egyedi azonosító szükséges, amit az első alkalommal elvégzett regisztráció során lehet létrehozni. A folyamat bonyolultsága egy e-mail megírásához és elküldéséhez hasonlítható, aki sikerrel vett már ilyen akadályt, ne rettenjen vissza a Parókia szerkesztésétől! Ezzel a módszerrel saját gyülekezeti honlapot vagy újságot is létre lehet hozni, anélkül, hogy bármit kellene tudni ennek programozási rejtelméről. Az egymást követő űrlapok kérdéseire adott válaszok alapján rendszerünk automatikusan létrehozza a formátumot. Természetesen ezek adott sablonokra épülnek, az egyéniségüket ennél is nagyobb mértékben kifejezni szándékozók ingyenes honlap-elhelyezési lehetőségünket is igénybe vehetik. Szívesen fogadunk egyedi tartalmakat meglévő rovatstruktúráinkba, kevésbé frissülő rovataink számára nevelőszülők jelentkezésének örülnénk, és akár komplett új rovat-tervekkel is lehet jelentkezni nálunk, a rendszeres frissítéshez elengedhetetlen elszántsággal felvértezve.

Témánk szerteágazó volta nem engedte meg a teljes tartalmi bemutatást, sem a kattintások részletességéig terjedő ismertetést, de őszintén remélem, sikerült felkelteni az érdeklődést arra, hogy ki-ki személyesen folytassa az ismerkedést portálunkkal.

Kérdéseiket, javaslataikat, jelentkezésüket az info@parokia.hu, vagy bármelyik nyilvános e-mail címünkre szeretettel várjuk!

Füle Tamás
Parókia portál
tamas@parokia.hu

KÖZGYŰLÉS – 2005. május

DR. NAGY SÁNDOR EGYHÁZKERÜLETI FŐGONDNOK MEGNYITÓ BESZÉDE

Mielőtt tovább mennénk, megköszönöm Szabó püspök úr áhítat-szolgálatát, és kérem, hogy Isten áldja meg további munkájában.

Abbeli örömömnek adok hangot, hogy újra így együtt vagyunk, és mindazoknak külön is köszönöm, akik az ország távolabbi részeiből korán kelve elindultak, hogy idejében itt legyenek. Bízva abban, hogy határozatképesek leszünk, a Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlését elnöktársammal egyetértésben megnyitom. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a Közgyűlés alkotó és tanácskozó tagjait, az előadókat, vendégeinket, jelenlévő kedves testvéreinket.

Mielőtt a napirendet bemutatnám, engedjenek meg néhány rövid gondolatot, amelyeket szeretnék Önökkel megosztani:

A mai felolvasott Ige arról a felelősségről beszél, amely az Istenért munkálkodó szolgák világ előtti tisztességét jelenti; saját dolgaiknak gondosan utána látnak, noha Isten szolgálatában ezt nem feltétlenül kellene ugyanúgy megtenniük, mint másoknak.

Egy másik gondolat, mintha az előző ellenpólusa lenne, s ami engem mostanában foglalkoztat, annak az Igének az alapján ébredt, hogy egy harcos sem elegendik az élet dolgába, hogy tessék annak, aki őt harcosává avatta.

1956. október 23-án, amikor egyetemistaként végigvonulva a Duna-parton az Országgyűléshez, a Parlament épületéhez érkeztem, és részem volt abban a hatalmas tömegdemonstrációban, amely egyben volt magasztos és félelmetes, ez az Ige volt érthetetlen módon az aznapi Lózung-ige. Hétkor kántorizálnom kellett, otthagytam tehát a helyszínt, elmentem, tettem a dolgomat, majd hazamentem. Ott hallottam budai albérleti szobámban az első lövéseket, amely a Rádiónál elhangzottak. Nem lehetetlen, hogy pontosan azokat a lövéseket, amelyek ugyanazon este – később tudtam meg – a délután még mellettem vonuló kis barátomat leterítették és végérvényesen kivonták az élők sorából. Ezt az Igét nagyon sokáig ebben az értelemben értelmeztem, de sok-sok éven át rá kellett jönnöm, hogy nem erről van szó. Nem arról van szó, hogy a harcos, pl. ha éppen szabadnapos, úgy megy a végig a város utcáin, hogy az égvilágon semmihez nem szól hozzá, ehelyett részvétlenül tűnve, fennkölt nyugalommal ballag. Sokkal inkább arról van szó, hogy nem ártja bele magát kocsmái verekedésekbe, szerencsejátékokba, nem enged a csábító széplányok vonzásának, s ha kell, habozás nélkül odaáll a megtépzott, rászoruló árva, szegény és nyomorult mellé.

Ez az Ige ebben az értelemben vezet manapság, amikor úgy látom, hogy a közéleti súlyunk sokkal kisebb, mint lennie kellene. Igenis nekünk, akik Isten szolgálaként elszegődünk, sokkal jobban oda kellene figyelniünk a közélet eseményeire, sokkal jobban meg kellene ott jelennünk. Bölcskei püspök úr ugyan sokszor, Szabó püspök úr is – pl. tegnap a Hír TV-ben, amelyet sajnos nem láthattam – igenis komolyan kiállnak a közéleti kérdések mellett. Nekünk egyenként ott, ahol vagyunk, ugyanezt meg kell tennünk!

Ennek számtalan módozata van, amiről nincs most idő beszélni, nem is akarok, de három dologra hadd hívjam fel a figyelmet, mintegy mai útravalóul.

Az egyik az, hogy a Zsinat Elnöksége megalapított egy éve egy Református Közéleti és Kulturális Központot, többek között azzal a céllal, hogy az egyház-közeli civil szervezetekben folyó különféle tevékenységeket koordinálja, összefogja, és valamilyen módon próbálja az egyház jelenlétét úgy növelni, hogy egyes dolgokról, amiről az egyháznak kompromittáló lenne nyilatkoznia, nyilatkozzanak ezek a civil szervezetek. Kérek mindenkit, aki ilyen civil szervezetben működik, figyeljen oda erre a központra, kapcsolódjon bele a munkájába. Egy érdekes jelszót hallottam valami katolikus értelmiségi oldalról: „Foglaljuk vissza Magyarországot!” Van benne valami! Tudjuk ugyanis, miről van szó: túlságosan is átengedtük az országot olyan eszméknek, amelyek a mi szentírásai értelmezésünknek nem felelnek meg. Érdekes volt az új pápának az a megnyilatkozása – elnézést kérek némelyektől, ha ráhivatkozással megbántom őket –, hogy Európa elvette az Istent a világtól. Európának vissza kell adnia Istent a világnak. Ennek mély értelme van, próbáljunk ezen elgondolkodni!

Nagy Sándor főgondnok köszöntője

A másik, amire rá szeretném irányítani a figyelmet, egy új lehetőség: úgy tűnik, hogy liberalizálják a helyi, kis hatótávolságú rádióadóknak a dolgát, és miután itt a kötelező adásidő – úgy tudjuk – csak négy óra, igenis van lehetőség arra, hogy elérhető anyagiak ellenében, nagy gyülekezetek a saját kisebb-nagyobb településeiken rádióadót létesítsenek, béreljenek, üzemeltessenek. Erre vonatkozóan az informatikai bizottságunk elnöke, Szilágyi Sándor konkrét eligazítást tud akár most mindjárt adni.

A harmadik ebben a kérdésben: nagyon kis megszólalási lehetőséget, de megszólalási lehetőséget jelent a Dunamelléki Honlapunk. Kérek mindenkit, ha van közérdekű híre, érjen el bennünket, tegyük fel a honlapra! Új rovatot nyitottunk most, és ez legyen az utolsó, amit bevezetőként mondok: „Adjunk hálát együtt, ünnepeljünk együtt!” Ebben a rovatban szeretnénk megjelentetni az olyan alkalmakat, mint volt két hete a rákoscsabai 100 éves templom szentelése, lesz most a dömsödapaji szórványgyülekezet templomának a szentelése, vagy volt a katona-telepi harang-szentelés. Ezek az alkalmak méltóak arra, hogy egy félfoldalas össze-

foglaló, egy-két fényképpel, ne csak ma, hanem holnap, akár egy-két vagy sok év múlva is, ott tükrözze az egyházunkban megnyilvánuló pozitív változásokat. Örüljünk együtt, adjunk hálát együtt! De más hírekkel is próbáljunk megjelenni, próbáljuk a közéletet valamilyen módon helyes irányba befolyásolni.

Ezekkel a gondolatokkal tetézve kérem szíves figyelmüket, bemutatom a napirendet. Elsősorban azokra a változásokra hívom fel a figyelmet, amelyek a postán kiküldött meghívó és a most közzétett meghívó ill. napirend tartalma között vannak. Akik e-mailen kapták a meghívót, azok a kiigazítást is megkapták, amelyben nem szerepelt az iskolaügyi beszámoló, amely a napirend 13. pontja lett, továbbá az Egyéb ügyek között csak a határidők szerepeltek. Be kellett iktatnunk feltétlenül az Alagi-téri ingatlan kérdését valamint a „Fellebbezés a Délpesti Egyházmegegyeztetés Közgyűlése Határozata ellen” című napirendi pontot.

ELNÖKSÉGI BESZÁMOLÓ

Előterjesztő: dr. Szabó István

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

„Szeress minden jót Istenért, de az Istent magáért. Míg az Isten jóakaród néked, nem szükség félned, ki légyen ellenséged, mert Ő vagy jóakaróddá teszi ellenségedet, vagy megbolondítja őt, hogy ne árthasson néked. Senki nem nyomtatott ellensége miatt el, hanem akin elsőben a bűn vett birtokot, s az Isten magában hagyta. Aki azért ellenségétől való félelme ellen bátorságban akar maradni és Istenének kedvében kíván lenni, váltsa meg a bolondul töltött idejét igaz bűnbánattal a jelenvalóra vigyázzon keresztyéni szorgalmatossággal, és a jövőre is viseljen gondot maga megtartóztatásával”. Medgyesi Pál írja e szavakat a Praxis Pietatisban 1636-ban. Vegyük a mai közgyűlésünk számára ezt a kegyességünk gyakorlásába tartozó útmutatást olyan tanácsnak, mely nemcsak az egyes keresztyén ember életgyakorlatát segítheti, hanem egyházkerületünk közösségeit és testületeit is eligazíthatja.

Kezdjük mindjárt a nehezevel, „bolondul” töltött időnk bűnbánattal való megváltásával.

Bizony az előző közgyűlés óta is történtek olyan események kerületünk életében is, akár gyülekezetekben, akár intézményekben, amelyek okán Medgyesi keresetlen kifejezése méltán alkalmazható. Vitatkozások, huzakodások, pereskedések, a szolgálatban elkövetett mulasztások, és még sorolhatnám mennyi minden tekinthető mennyei elhívásunk szempontjából elvesztegetett és káros időnek, amely miatt valóban csak bűnbánattal állhatunk oda mennyei Gazdánk elé. Talán ez a közgyűlésünk, amely most egyházkerületi intézményeink életét és terveit tekinti át, alkalmat ad arra a belátásra, hogy a kegyesség gyakorlás eme jó tanácsa igencsak meg-szívlelendő.

A legutóbbi, januári lelkészértekezletünk után számos baráti bírálat ért amiatt, hogy túl sokat beszéltem pénzügyeinkről. Mégpedig nem is úgy, mint tervekről, hanem mint a pénzügyeink kapcsán mutatkozó visszasságokról, félreértésekről, nem kevészer mutatkozó rosszindulatú – és mondjuk ki: irigykedésekről. Most mégis kell újra néhány szót erről szólnom, mert az elmúlt hónapok eseményei erre kényszerítenek bennünket. Még az ősz végén súlyos vita robbant ki országos szinten a jelenlegi kormány és az egyházak között az egyházak által fenn-

tartott közoktatási intézmények finanszírozása ügyében. Akkor is és most is újra el kell mondani, hogy a kormányzat és a sajtó egyes képviselői folyamatosan egyház-finanszírozásról beszéltek, noha az akkor készülő törvénymódosítások nem az egyház-finanszírozás körébe estek, hanem a közoktatási intézmények finanszírozását érintették. Nyilvánvaló volt, hogy azok az egyházak, amelyek közoktatási intézményeket tartanak fenn, nem fogják tétlenül nézni a hátrányos megkülönböztetést célzó törvényhozást, és tiltakozni fognak. Ezzel aztán be is zárult a csapda, újra lehetett a mohó klérusról prelegálni. Azóta több beadvány érkezett az Alkotmánybíróságra, részben az egyházak képviselőitől, részben parlamenti képviselőktől, részben szülői képviselőktől. Nem várható gyors döntés, hiszen az Alkotmánybíróság működése is akadozik, de bízunk abban, hogy ezen a jogi fórumon is világossá válik, hogy a kormányzati szándék sérti mind a vallásszabadságot, mind az Alkotmányban garantált egyenlő finanszírozás elvét.

Azóta újabb nehézséggel kell szembenéznünk. Számos levélnemi és telefonos megkeresést kaptam magam is az idén elvégzett hittanórai járandóságok elmaradása okán. Mint kiderült, a kormányzat és az egyházak az újabb kormányzati pénzügyi politika miatt még nem írták alá azokat a megállapodásokat, amelyek az egyházi gyűjtemények, a kistéleplési támogatások és a hittanoktatás finanszírozását érintik. Ezen aláírások hiányában a pénz sem érkezik meg az egyházakhoz. Egészen bizonyos, hogy ezúttal sem az egyházakat terheli a felelősség, hiszen hónapok óta várjuk a szükséges pénzügyminiszteri állásfoglalást, hogy megnyugtató megállapodás születhessen. Ezért azok a felvetések, melyek az egyházi adminisztrációt kárhoztatják a kifizetések elmaradásáért, nem jogosak, már csak azért sem, mert mindenféle létező csatornákon próbáltuk kommunikálni, hogy miért nem utalhatjuk még a pénzeket. Alázattal mondom, hogy van ennek a kínos ügynek számomra is tanulsága. Szerettem ugyanis az elmúlt hónapokban azzal kérkedni, hogy egyházkerületünk vezetése végleg rendbe tette és megnyugtatóan rendezte a hitoktatással kapcsolatos anyagi adminisztrációt, s ezzel lezárult az a korszak, amikor hol jöttek, hol nem jöttek a hittanpénzek, és ezután mindenki bizvást számíthat arra, hogy idejében megkapja járandóságát. Ez szervezetileg így is van, csak most éppen nincs mit átutalni. Dicsekedésem hát oda! Ám tisztelettel kérek mindenkit, hogy amiképpen magam is okultam mindebből, úgy a maga körében, gyülekezetében, intézményében igyekezzen minél pontosabban eljárni az adatszolgáltatás terén. Egyházkerületünk esperes-gondnoki értekezlete úgy döntött, hogy a hitoktatás első negyedévi járandóságát megelőlegezi. Részben hitelből, részben az építési támogatások visszatartásából. Ez igen jelentős összeg, melyet a második negyedévben már nem tudunk előteremteni, de reméljük, hogy addigra megszületik a kormányzati illetékesekkel való aláírás. A gyűjtemények és a kistéleplési támogatások ügyében nincs anyagi erőnk előleget előteremteni.

Ugyancsak a közelmúlt eseményeihez tartozik az úgynevezett „ügnök ügy”, amely immár hat évtizede gyötri nemzetünket. Azért kell így fogalmaznunk, mert hiszen az egész a kommunizmussal kezdődött, s aztán annak elmúltá után még itt maradt velünk, s újra meg újra viharokat kavart. Most legutóbb egy olyan törvényjavaslat okán, mely nem igazán érthető a kívülálló számára, s a javaslat megtétele óta eltelt törvényhozási időszakban még homályosabbá vált. Az új törvényjavaslat nyilvános vitája kapcsán varázsütésre előálltak az eddig hallgató kutatók, publikációk, listák, elemzések jelentek meg, s ezek egy része kifejezetten egyház-ellenes élel. Úgy tűnik, az egyházat, amely egykor

Szabó István püspök értékeli az elmúlt időszakot

egyik elsőrendű célpontja volt a kommunista hatalom által működtetett hálózatoknak, most még egy körben újra célponttá lehet tenni. Ha lehet ezt mondani, csak annyi változás történt, hogy 1990-ig voltak megélhetési besúgók, most pedig fellépnek a megélhetési leleplezők. De nemcsak a tényekkel való szembenézés jelenthet itt gondot, s éppen ezért is szólok erről a kérdésről. Bizonyos publikációk nem pusztán a tények feltárását noszogatják, hanem meglehetősen ambícióval a történelmet is át akarják írni. Így például az egyik író, aki magát történésznek is szívesen nevezi, arról ír egy helyen, hogy a titkosszolgálatok által megfigyelt Ravasz László püspök 1956-ban „az egyházi ellenforradalom” vezető alakja lett volna. Hogy mennyire tendenciózus ez a megfogalmazás, és nem pusztán ortográfiai hiba, azt a szerző másik megjegyzése igazolja, mely szerint viszont Pap László, a Budapesti Teológia dékánja ugyanez időben, vagyis 1956-ban a református egyház megújulási mozgalomának egyik vezetője volt. Tessék elképzelni egyazon ügyben egymás mellett ülni Ravasz Lászlót, mint gaz ellenforradalmárt, és Pap Lászlót, mint megújulási vezéralakot. Annyit azonban – Medgyesi Pál szavához igazítva – bolondul elvesztegetett időnek kell tekintenünk, hogy egyházunk az elmúlt tizenöt esztendőben – sajnos – elegendőnek tartotta az 1990-ben kimondott általános tisztújítást és bizonyos hátrátételt szenvedett egyházi szolgák rehabilitálását, és később az önkéntes átvilágítást. A később bekövetkezett, egyházunkban is oly ismerős „három per hármassz” már azt jelezte, hogy egyházunkban is elmaradt a katarzis, és ez a rettentő történelem éppen aktuálpolitikái célokra is alkalmazható lett, sőt, morális megsemmisítésre is igénybe vehető volt. Ez nem jó jel. Nem tudom még a módját, de bizonyos vagyok benne, hogy egyházunknak előbb vagy utóbb teljességgel szembe kell majd néznie története ezen szomorú fejezetével, mégpedig oly módon, hogy politikától és a szenzáció-hajhászó médiától eltérően méltó keresztyén megoldást is talál a feloldására.

Szólnom kell még röviden a tavaly decemberi népszavazásról is. Illetve egész pontosan arról, hogy gyülekezeteink most viszonzották a tavaly novemberi és decemberi látogatásokat határon túli gyülekezeteknek. A hűsvétot követő két vasárnap mintegy 500 lelkipásztor látogatott határon túli gyülekezetekbe a testvéri kapcsolatok erősítésére. Tavaly a népszavazás időszakában komoly vádak érték egyházunkat, hogy ti. beleavatkoztunk volna – ki tudja már hányadszor megint – a magasságos politikába. Mi nem így gondoltuk, és most sem így gondoljuk. Akkor is, és most is összetartozásunkat és testvéri közösségünket nyilvánítottuk ki. Inkább talán a politika avatkozott bele az egyház belső életébe. Nem tudjuk még teljes körűen feldolgozni a legutóbbi tapasztalatokat, mert még gyászunk van. Zsoldos Gábor pilis-

maróti esperes Erdélyben szolgálata előtt egy órával hirtelen elhunyt. Vigasztalást kérünk itt maradt családjára és osztozunk gyülekezete fájdalmában. Azok a hírek, melyeket a visszatérő lelkipásztorok a megrendültség közepette is megosztottak velünk, azt mutatják, hogy nagy szeretettel, megértéssel, testvériességgel fogadtak minket. Jómagam a Délvidéken voltam, Bácsfeketehegyen, ahol egy teljes szombatot tölthettem a bácskai és bánáti református gyülekezetek lelkészeivel és gondnokaival. Igen megrendítő volt, hogy hosszas és visszafogott beszélgetés végén mégiscsak kirobbant a keserű panasz: úgy érzik, a népszavazás elleni itthoni propaganda a szeretetlenség megnyilvánulása volt. Vigasztaljuk továbbra is testvéreinket! Az elvesztegetett időt tegyük le bűnbánattal, és ahogy Medgyesi kéri, keresztyéni szorgalmatossággal igyekezzünk tovább építeni összetartozásunkat. Reméljük, jól fogja ezt szolgálni a Generális Konvent valamennyi munkája és a testvérgyülekezeti kapcsolatok továbbépítése is. 2006-ban pedig Magyar Református Világtalálkozó lesz, mely augusztus 12-én Kolozsvárt kezdődik, és augusztus 25-én Debrecenben zárul.

Szeretnék ezen a helyen is néhány szót szólni a római katolikus egyházat mélyen átjáró és megrendítő gyászról, és az azóta bekövetkezett új kezdetükről. Elhunyt II. János Pál pápa, aki az újkori történelem egyik legjelentősebb egyházi személyisége volt, aki a római katolikus egyház vezetésében olyan új elemeket, dimenziókat nyitott meg, amelyek kiszűrésére minket, protestánsokat is mélyen érintett. Osztozunk római katolikus testvéreink gyászában. Azóta a pápaválasztó konklávét megválasztotta Joseph Ratzinger bíborost, XVI. Benedek néven. Őt korábban a protestánsok is ismerhették, mint kitűnő teológust, és mint a hittani kongregáció vezetőjét. Az ő személye, teológiai határozottsága bizonyosan segíteni fog, hogy az ökumenikus párbeszéd ne sikadjon el, vagy a párbeszédből ne kerüljenek ki a teológiai témák, s ez összességében nekünk is hasznunkra lesz. Annak idején a reformációt teológiai értelemben bizonyosan diadalra vitték a reformátorok. Az más kérdés, hogy hatalmiilag és politikailag elveszítették. Nem lenne jó a reformáció teológiai eredményeiről valamiféle egyház-diplomácia vagy összaltruizmus jegyében lemondani, hanem inkább azon kell fáradoznunk, hogy római katolikus testvéreinket újra meg újra meginvitáljuk az igazság isteni forrásához, a kinyilatkoztatáshoz. Mert hogy a mi magunk igazsága is csak akkor áll meg, ha a kinyilatkoztatásból való.

Gyász múltán talán szólhatunk néhány szót arról is, hogy egyházunkban bizonyos szélsőséges kilengések mutatkoztak a pápa halála kapcsán. Hallottunk olyan megnyilatkozásokat is, melyek a legbigottabb, ultimán katolikusoknak is dicsőségére váltak voltak, de voltak lelkipásztorok és intézmények, akik és amelyek igen tapintatlanul, majdhogynem durván viselkedtek. Az előbbieket számára szolgáljon tanulságul az utóbbiak esete. Tanuljanak egymástól! Mindazáltal úgy gondolom, sem az egyházak teljes egyesülésének előestéje nem állt még be, sem a gályarabos idők nem jöttek vissza. Higgadt józanságot javaslok mindenki számára. Nem hiszem, hogy amikor hívő testvérek gyászában osztozunk, bármi módon is fel kellene adni saját méltóságunkat. Ha valamit, ezt éppen II. János Pál hagyta óriási szellemi örökségül mindannyiunk számára. Nem veszítjük el önmagunkat, ha a testvér gyászában illőképpen osztozunk. Feltehető, hogy sokak zavarának oka az az igen szokatlan média-találás volt, amely – lehet, hogy ennek megítélésében egyedül vagyok – megszokhatatlannak tűnik. Néha-néha úgy érzem: vagy megtanulunk élni a médiumok nélkül, és vállaljuk, hogy nem jutnak el hozzánk azonnal események hírei, vagy

hozzáidomulunk mi is ehhez az elfogadhatatlan hozzáálláshoz. Szinte krimiként éltem végig, s gondoltam el, micsoda küzdelmet kellett folytatniuk az illetékeseknek, hogy az agonizáló pápa haláltusája méltósággal mehessen végbe. Ha ehhez idevesszük, hogy ugyanez időben ment végbe a szerencsétlen floridai asszony, Terry Schiavo „eutanáziája”, és azt micsoda szinte már halál-kultúrába zuhanó média-hisztéria vette körül, akkor csak megrendülten mondhatom: valóban mintha már-már alternatíva előtt állnánk. Mégis, Medgyesi Pál szavával, talán elbolondoskodott ideink közé kell számolni, s bűnbánattal lenni, hogy sem a tömegkommunikációt nem tanultuk ki, sem a jelenlegi feltételek között nem tudunk mindig érvényes módon megszólalni. Van hát mit tennünk szintén Medgyesi szavával a jövődőre nézvést is magunk megtartóztatásával. Meggyőződésem, hogy a médiumok világában számunkra az út a helyes és jó arányú aszkézison keresztül fog feltárulni.

Zsinatunk most állítja össze azokat az egyházstatisztikai adatokat, amelyeket korábban az őszi közgyűlésen szoktunk tárgyalni. Most csak annyit jelzek, hogy amennyiben pontosak a dunamelléki összesítések, egyházkerületünkben 2004-ben több keresztelelő, konfirmáció és esküvő volt, mint 2003-ban. Örvedetes jel, hogy az évtizedek óta folyamatos csökkenés megállt – hogy aztán a későbbiekben növekedni fog-e, az még nyitott kérdés. Hálával tartozunk mindazoknak, akik alázatos szolgálaként az anyaszentegyház építésében részt vesznek. A keresztelelő adatoknál néhány szám hibádzik azonban, azoknak az adatai, akik gyermeküket nem keresztelelő meg, különböző okok folytán. A legfájdalmasabb itt azon lelkipásztoraink magatartása, akik nem keresztelelő meg gyermekeiket, és ezzel saját egyházunk hitelvit tagadják meg, illetve nem hajlandók gyermekeket keresztelelő, ezzel pedig gyülekezeteiket botránkozattják. Zsinatunk tanulmányi bizottsága állásfoglalást tervez ezzel a nagyon súlyos tanfegyelmi mulasztással kapcsolatban. Lelkipásztorainknak pedig, kik ezt vélik helyesnek, csak azt tudom mondani, mint egykori és örökös lázadó, hogy nem jó helyen lázadónak. A keresztelelő sákramentuma ugyanis Isten kegyelme szövetségeinek jegye és pecsétje. Azt csak örvedező szívvel

lehet fogadni, arra csak hálás szívvel lehet készülni. Hiába hivatkoznak arra, hogy vannak lelkipásztoraink, akik mindenféle jó egyházi fegyelem nélkül bárkinek bármikor készek kiszolgáltatóni a keresztelelő sákramentumát, s hogy ők nem akarnak ebben részesek lenni. Erre csak azt felelhetem: abusus non tollit usum. Meg azt is, hogy nem kötelező református lelkipásztornak lenni.

Még néhány adatot hadd ismertessek, s ezzel mondandóm elejéhez érkezem vissza. Az összesítések szerint egyházkerületünkben 364 főállásban foglalkoztatott lelkipásztor, 35 részdős lelkipásztor és 191 világi foglalkoztatott van gyülekezeteinkben. Oktatási intézményeinkben és egyéb intézményeinkben országosan 6499 fő dolgozik. Hogy ebből az utóbbiból mennyi esik Dunamellékre, arról még nem kaptunk kimutatást, körülbelül 2500 fő. Jól látszik azonban, hogy egyházközségeink fenntartó képessége szinte kimerül a lelkipásztori állások fenntartásában, és a közintézményi alkalmazottak az állami normatívákból kapják javadalmukat. A mostani szűkös időben igen nagy bölcsességre, testvériességre van szükségünk, hogy egyházunkban semmiféle bérfezültség vagy egzisztenciális dráma ne következék be. Intézményeink életét áttekintve is azt kívánom, hogy amennyiben lehetséges, ezt kerüljük el.

Medgyesi Pál azt javasolja Praxis Pietatis-ában, hogy reggelre kelvén is úgy ébredjünk, hogy minden gondolatot, amelyre kelünk, berekesszünk, s csak Isten ígérétére és dicsőségére figyelve kezdjük a napot. „Mindennapi munkának kezdete legyen az Isten ígéje és az imádkozás.... És mi helyt felserkensz, ottan így szólítsd meg a maga szentséges ígéből Őt: az én lelkem figyelmesebben várja az Urat, mintsem a virrasztó a reggelt”. Ez a mi virrasztásunk mindaddig tart, míg Krisztus dicsőséges országában megérkezik. Boldog az a szolga, akit az ő Ura úgy talál, hogy bolondul töltött idejét már bűnbánattal megváltotta, minden jelenlőban állhatatosan járt el, s a jövődőt önmaga megtartóztatásában ügyelte. Akkor nem kell félünk semmilyen ellenségtől, mert akkor Istenünk kezében vagyunk, akkor hihetjük, hogy nem vett rajtunk uralmat a bűn, hanem az Ő kegyelme és Szentlelke ereje lakozik bennünk.

A közgyűlés a felújított díszteremben

HATÁROZATOK

6. HATÁROZATOK AZ ELNÖKSÉGI BESZÁMOLÓHOZ

Előterjesztő: Varga László

1. A közgyűlés köszönettel fogadja az elnökségi tanító, elgondolkodtató beszámolót.
2. A közgyűlés támogatja a történelmi egyházak tiltakozását és az Alkotmánybírósághoz forduló lépését a kormányzat azon intézkedései kapcsán, amelyek törvénytelenül diszkriminatív lépéseket tesznek az egyházi intézményi és költségvetési finanszírozással kapcsolatban.
3. A közgyűlés egyetért és megerősíti az elnökség azon döntését, hogy az I. negyedévi hitoktatói díjakat hitel és egyéb finanszírozások terhére megelőlegezi és eljuttatja a munkát, szolgálatot már elvégzőkhöz. Egyben azt is tudomásul veszi, hogy ez évben további ilyen lehetősége már nem lesz az egyházkerületnek.
4. A közgyűlés elutasítja azon törekvéseket, melyek az ún. „ügnök-üggyel” kapcsolatosan ki-élezetten az egyházak ellen irányulnak. Kifejezi azon óhaját, hogy ezt a kérdést egyházon belül és kívül is végre megnyugtatóan, az ártatlanok és az áldozatok megbélyegzését kizáróan kell rendezni.
5. A közgyűlés köszönetet mond minden lelkipásztornak, aki vállalta a határon túli gyülekezetekben való szolgálatot, és mindent megtett azért, hogy a rajtuk esett sebet, fájdalmat együtt érző szeretettel próbáljuk gyógyítani.
6. A közgyűlés részvétellel osztozik a római katolikus testvérek gyászában Karol Wojtyła, II. János Pál halála kapcsán. Benne a hívő keresztyén embert látja, és őrzi emléket. Ugyanakkor reménységgel tekint az új pápa, Josef Ratzinger, XVI. Benedek szolgálata elé, abban a reményben, hogy biblikus etikája segítségül lesz a keresztyének bizonyosságtételében e libertinus világban.

8. HATÁROZAT AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Varga László

Előterjesztés:

Az elmúlt közgyűlésünk óta az Egyházkerületi Tanács két alkalommal tartott ülést.

2005. január 24-én:

- Meghallgatta, a püspöki beszámolót.
- Elfogadta az egyházkerület 2005. évi költségvetését.
- Elfogadta az egyházkerületi Gazdasági Bizottság által javasolt egyházmegyéenkénti gyülekezeti építési segély elosztást.
- Jóváhagyóan tudomásul vette a folyamatban levő hitel kihelyezések és azok visszatérítéséről szóló jelentést.

2005. március 9-én:

- Megtárgyalta és elfogadta a 2005-dik évi egyházkerületi költségvetés módosítását.

- Megtárgyalta és elfogadta a:
 - Tahi Konferencia Telep
 - Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet
 - Ráday Gyűjtemény
 - Székely József Általános Iskola
 - Baár-Madas Gimnázium Általános Iskola és Diákotthon
 - Gyökössy Endre Óvoda
 - zárszámadásait
- Megtárgyalta és megerősítette a
 - Baár-Madas Gimnázium Általános Iskola és Diákotthon
 - Székely József Általános Iskola
 - Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervizori Intézet
 - Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet
 - Tahi Konferencia Telep 2005 évi költségvetését.

Az Egyházkerületi Közgyűlés egyhangúlag úgy döntött, hogy nem kér részletes ismertetést a fent említett ügyekről és a 2005. január 21-én valamint március 9-én tartott tanácsülés munkájáról szóló beszámolót elfogadta, az azon hozott határozatokat megerősítette.

INTÉZMÉNYEK JELENTÉSEI (9-14):

9. A KRE HTK JELENTÉSÉRŐL SZÓLÓ HATÁROZAT

Előterjesztő: dr. Németh Dávid

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a KRE Hittudományi Karáról szóló jelentést.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond Varga László főjegyző úrnak a Hittudományi Kar által használt épületrészek felújítása ügyében végzett szervező és irányító munkájáért.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond azoknak a lelkipásztoroknak és gyülekezeteknek, akik a VI. évfolyamos lelkész-hallgatók gyakorlati képzésében részt vesznek.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni azoknak a gyülekezeteknek, egyházmegyéknek és intézményeknek az áldozatvállalását, amelyek a teológiai hallgatók közös ebédjein vendéglátók voltak, ill. teológusnapot szerveztek.
5. Az Egyházkerületi Közgyűlés emlékezteti a kerület gyülekezeteit a Budapesti Református Teológia fennállásának 150. évfordulója alkalmából tartandó ünnepségre, amelyre október 8-12-ig kerül sor. Kéri, hogy minél többen vegyenek részt a közös megemlékezésben és hálaadásban.
6. Az Egyházkerületi Közgyűlés örömmel állapítja meg, hogy a teológusnapok rendszeressé tételével, a fogadó gyülekezetek és a spirituális munkája nyomán közelebb kerültek egymáshoz a teológiai hallgatók és a gyülekezetek. Köszönetét fejezi ki azoknak, akik ebben részt váltak. Biztatja a Hittudományi Kart, hogy legyen egyre inkább gyülekezeteink teológiája.

10. A KRE TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLAI KARÁNAK BESZÁMOLÓJÁHOZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **dr. Nagy István**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés lehetőségeihez mérten anyagilag támogatja a főiskolai épület bővítését. A jövő évi költségvetések készítésekor erre odafigyel.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi, hogy a volt Tábita Kollégiumba egy főállású munkatárs beállítása szükséges. Ennek anyagi fedezetét lehetőség szerint biztosítja a költségvetésben.

11. A RÁDAY GYŰJTEMÉNY JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **dr. Berecz Ágnes**

1. A közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A közgyűlés kér minden lelkipásztort és egyházközséget, hogy a gyülekezetükben megjelent kiadványaikból ajándekozzanak egy-egy példányt a Ráday Könyvtárnak. Ha erre nincs lehetőségük, úgy legalább tájékoztassanak azok megjelenéséről.

12. JELENTÉS AZ EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZETRŐL

Előterjesztő: **Édes Árpád**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel veszi tudomásul az egyetemi lelkészi jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az Egyetemi Gyülekezetben folyó szolgáltatásra.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi az egyetemi misszió ügyének külső és személyi feltételeiben történt előrelépéseket, és további támogatásáról biztosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezethez kapcsolódó egyetemi missziói munkát.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés kinyilvánítja, hogy rendezni kívánja az Egyetemi Gyülekezet jogi helyzetét.

13/a. A BAÁR-MADAS GIMNÁZIUM, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS DIÁKOTTHON JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **dr. Madarász Imréné**

1. A közgyűlés elfogadja a beszámolót.
2. A közgyűlés elismerésben részesíti az országos Középiszkolai Tanulmányi versenyen előkelő helyezést szerzett diákokat, és név szerint azok felkészítőit eredményes szakmai munkájukért: Berényi Eszter, Jánosiné Solt Anna, Kerekes Barnabás, Kovács Gáborné, Marton Ágota, Pap István és Vértesaljai Mária szaktanárokat.
3. A Közgyűlés köszönetet mond Arany János igazgató úrnak, hogy az elmúlt 10 évben református keresztyén szellemiséggel vezette a Baár-Madas Református Gimnáziumot, Általános Iskolát és Diákotthont.

13/b. A SZÉKELY JÓZSEF ÁLTALÁNOS ISKOLA JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZAT

Előterjesztő: **dr. Madarász Imréné**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

13/c. A GYÖKÖSSY ENDRE ÓVODA JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZAT

Előterjesztő: **dr. Madarász Imréné**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

14. A GYÖKÖSSY ENDRE LELKIGONDOZÓI ÉS SZUPERVIZORI INTÉZET JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Tóth János**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés kéri az egyházmegyéket, hogy segítsék elő a szupervízió megismertetését és a szupervízió rendszeres gyakorlatát a lelkészi hivatásgyakorlásban.
3. Az Egyházkerület javasolja a kerületi oktatási és diakóniai intézményeknek, hogy az intézmények és dolgozók pasztorális szupervíziójában a Gyökössy Intézet szolgáltatását vegyék igénybe.

15. A LELKÉSZI NYUGDÍJINTÉZET ALAPÍTVÁNY MEGSZŰNÉSÉVEL KAPCSOLATOS HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Varga László**

1. A közgyűlés kéri a MRE Zsinatát, hogy a megszüntetendő alapítványban lévő vagyon és annak további kezelése vonatkozásában dolgozzon ki és fogadjon el működési és ellenőrzési szabályzatot. A működtetést és ellenőrzést, a felügyeletet és a döntések meghozatalát illetve előkészítést a négy egyházkerületből a közgyűlések által delegált 2-2 lelkészből álló ellenőrző bizottságnak kell felügyelnie. Ennek indoka, hogy ebbe az alapítványba kizárólag a lelkipásztorok által befizetett 15 %-os személyi nyugdíjjárulék 10 %-ot meghaladó része került, és a továbbiakban is évenként a Református Lelkészi Nyugdíjintézet által kimutatott járadéktöbblet kell, hogy gyarapítsa az Alapot.
2. Amennyiben az 1-es pontban foglaltak teljesülnek, úgy a DMREK Közgyűlése hozzájárul az Alapítvány megszüntetéséhez és a vagyon Nyugdíj Garancia Alapba kerüléséhez. A megszüntetéshez szükséges nyilatkozat kiadására felhatalmazza az Elnökséget.

16. ZSINATI ÉS EGYHÁZKERÜLETI BIZOTTSÁGI HELYEK BETÖLTÉSE

Előterjesztő: **Varga László**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a szavazatszámoló bizottság munkáját, és megállapítja, hogy a közgyűlés alkotótagjai titkos szavazással

- az egyházkerületi számvizsgáló bizottság póttagjává Szemerei László helyett Szabó Sándor Péter madoc-sai lelképásztort;
- a zsinati vallásoktatási bizottság tagjává dr. Kiss Bo-áz helyett Kardos Péter pákozdi lelki-pásztort;
- zsinati egészségügyi pótképviselővé dr. Urbán Gábor kecskeméti orvost;
- zsinati tanári pótképviselővé dr. Nagy István főigazgatót

17. AZ OKTATÁSI INTÉZMÉNYEK KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: **Varga László**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az Iskolaügyi Szervezet költségvetését 5.200 eFt bevétel és 5.200 eFt kiadási összeggel jóváhagyja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gyökössy Endre Óvoda költségvetését 17.666 eFt bevétel és 17.666 eFt kiadási összeggel jóváhagyja.
3. A Ráday Gyűjteménynek az általános tartalék terhére – az egyházkerület mint fenntartó – plusz 3 MFt-ot biztosít, ami összesen 9 MFt-os fenntartói támogatást jelent. Ennek felhasználásával április 30-ig kell a részletes költségvetést 0 szaldóval elkészíteni, amelyet az Egyházkerületi Közgyűlés e feltétel mellett megerősít.

18. JOGI ÜGYEK

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés tárgyalásra alkalmatlannak találja az egyházkerületi orgona-felügyelőről szóló szabályrendelet tervezetét, mert ellentétes egyházunk alkotmányával és gazdasági törvényével. Felkéri az egyházzenei, valamint a jogi és közigazgatási bizottságot a szabályrendelet tervezetének átdolgozására.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés – a Budapest-Déli Református Egyházkerület Tanácsának javaslatára – Péter Mária lelkész lelkészi jellegét nem tartja fent. A közgyűlés döntését Péter Mária lelkészhez méltatlan pereskedése miatt hozta.

19/a. EGYÉB ÜGYEK: HATÁRIDŐK KIJELELÉSE

Előterjesztő: **Varga László**

Az őszi egyházkerületi közgyűlés előkészítő feladatainak szép rendben való teljesítésére az alábbi határidők kitűzését javaslom.

- a) Az egyházkerületi közgyűlés szeptember 1-ig terjesszék fel a szakelőadói jelentéseket az egyházkerülethez.
- b) Az egyházkerületi szakbizottságok legkésőbb szeptember 30-ig tárgyalják meg a jelentéseket. A bizottságokat az illetékes szakbizottság elnökei szükség szerint hívják össze.
- c) A szakbizottságok elnökei a bizottsági jelentéseket és az ezekhez kapcsolódó határozati javaslatokat, valamint a jelentés rövidített, másfél oldalas összefoglalását október 15-ig küldjék be a Püspöki Hivatalba.
- d) Az Egyházkerületi Közgyűlés kitűzött időpontja: november 17-18. Ezen tárgyaljuk meg a szakbizottsági jelentéseket.
- e) Ebben az évben Egyházkerületi Közgyűlésünk első napján,

november 17-én ismét lesz lelkésszentelés. Szeretettel kérjük esperes testvéreinket, hogy szem előtt tartva a 2003. november 19-i közgyűlésünk 12. számú határozatában foglaltakat, hívják fel erre az egyházkerületükhöz tartozó, II. lelkészképzés vizsgát tett lelkészek figyelmét. Az Egyházkerületi Közgyűlésnek címzett kérelmet, az egyházkerületi lelkész-testület ajánlásával, legkésőbb október 15-ig kérjük felterjeszteni.

Határozat: A fenti határidőket az Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti, és nyomatékosan kéri ezek pontos betartását.

19/b. EGYÉB ÜGYEK: AZ ALAGI TÉRI INGATLAN

Előterjesztő: **dr. Szabó István**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhatalmazza az Elnökséget, hogy a XV. Kerületi Önkormányzat kedvező ajánlata esetén az Alagi téri ingatlan telkének megvásárlására nyújtson kölcsönt a MRE Zsinatának. Az ingatlan tulajdonjogának rendezése után a nyújtott kölcsön fejében a teljes ingatlan felépítményével együtt egyházkerületünk tulajdonába kerül, ahol a továbbiakban a MRE, illetve a kerületünk missziói ágai kerülnek elhelyezésre, későbbi egyeztetések nyomán.

19/c. EGYÉB ÜGYEK: HALÁSZTELKI FELLEBBEZÉS

Előterjesztő: **dr. Kéri Tamás**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a Délpesti Egyházkerület Közgyűlésének halásztelki presbitériumra vonatkozó határozatait megerősíti, a fellebbezést elutasítja, mivel az Egyházi Törvényben meghatározott létszám alá csökkent a presbitérium létszáma.

A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET KÖZGYŰLÉSE ÁLTAL ALAPÍTOTT DÍJAK A PEDAGÓGUSOK ELISMERÉSÉRE

Soli Deo Glória-díj: olyan testületek, intézmények kaphatják a díjat, amelyek református közösségként több éven keresztül egységes arcualatt jelenítették meg a református keresztyén nevelés alapelveit, munkájuk példaadó volt abban a tekintetben, hogy egyházunk iskoláinak évszázadok során kialakult hitbeli örökségére és pedagógiai kultúrájára épült.

Lorántffy Zsuzsanna-díj: olyan tanügyi vezető kaphatja meg a díjat, akinek irányítása mellett az intézmény hosszú ideje kimagasló eredményességgel dolgozik és/ vagy oktatja, neveli tanítványait keresztyén szellemiségben és gyarapítja tudásukat az örökölt és a jelenkori kultúra valódi értékeinek megfelelően.

Benda Kálmán-díj: olyan óvónők, tanítók, tanárok kaphatják meg, akik saját szakterületüknek hosszabb ideje elismert képviselőjük, tanítványaik sikereket érnek el a különböző szintű tanulmányi versenyeken, vagy a hátrányos helyzetű, sajátos nevelési igényű diákok támogatásában jeleskednek.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

1. az intézmény igazgatótanácsának indoklását, illetve jóváhagyását
2. a nevelőtestület javaslatát
3. a felterjesztő indoklását

A pályázatokat a Dunamelléki Református Egyházkerület Iskolaügyi Bizottságához (Lónyay Utcai Református Gimnázium, 1092 Kinizsi u. 1-7.) kell felterjeszteni 2005. június 30-ig.

Teológus napok a 2004/2005-ös tanévben

Isten iránti hálával számolok be arról, hogy a budapesti teológia 150 éves évfordulójára készülve ebben az évben megszaporodtak a teológus napok kerületünkben, azon kívül, és határainkon túl is. A statisztikák tükrében néhány adat:

Összesen 18 teológusnapot szerveztünk. Ebből 10 volt kerületünkben, egy a Tiszáninneni kerületben, egy a Dunántúliban, 6 határainkon kívül. A 18-ból három nem mondható hagyományosnak, egy a baracskai börtönben való látogatást, egy a hannoveri Kirchentagon való részvételt, egy pedig a kecskeméti refiben való csendesnap-tartást jelentette (ilyen volt első félévben a Lónyayban is). Emellett részt vettünk egy auschwitzzi emlékúton is.

Legtöbbet a Délpesti Egyházmezgyében voltunk: Ócsa, Gödöllő, Jászberény, Gyöngyös egyházközségeiben. Egyszer voltunk Budapesten a Külső-Üllői úton, Baranyában a déli részt jártuk végig (Ormánság), Vértesalján a sárbogárdi lelkészkerében voltunk 9 gyülekezetben, valamint Baracskán a börtönben. Tolnai Egyházmezgyében Nagydorogon jártunk, Bács-

Kiskunságban Kecskeméten. Tiszafüreden és Fehérvárcsurgón voltunk a kerületünkön kívül. Határon túl pedig: Széken töltöttünk 6 napot, majd Délvidéken (Horvátország) 4 gyülekezetben szolgáltunk, a leghosszabb utunkon eljutottunk egy távoli szórványba, a kijevei magyar reformátusokhoz, jó kapcsolatot ápolunk Magyarigennel és a környéki gyülekezetekkel (Erdély), ahol szintén több gyülekezetben szolgáltunk. S először jártunk Felvidéken, ahol Rozsnyót és környékét ismerhettük meg. Voltunk Szabadkán egy ifjúsági napon, ami jó előjele lehet a vajdaságiakkal való kapcsolattal kiépítésének.

Ezen útjaink során számtalan jó élményben volt részünk, a tájegység megismerésén, az ott szolgált lelkészek, ismert emberek örökségének megismerésén túl a legnagyobb élményt a gyülekezeti tagokkal való találkozás és beszélgetés jelentette, mely során reformátusságunk gondjairól, örömeiről, népünk sorsáról, a világhelyzetről cserélhettünk gondolatokat. Különösen fontosnak ítéltük a december 5. utáni helyzetben találkozni, erősíteni határon túli testvéreinket. Az utak jók voltak arra is, hogy a teológusok megismerjék azokat az átlagos és különleges helyzeteket, amelyekben vagyunk mi, reformátusok. Öröm volt számunkra, hogy a professzori kar szinte minden tagja – van, aki többször is – elkísért minket útjainkra. A diákok nagy lelkesedéssel vettek részt a teológusnapokon, és sokat is fáradtak érte, az utazásokban, különféle szolgálatokban, ígés lapok írásában, műsorokban való részvételben. A 94 teológus és 16 vallásnár közül összesen 204-en vettek részt teológusnapon. Egy napra átlagosan 11 teológus ment el, egyszer majdnem min-

denki egy év alatt. Különösen sokat fáradt a szervezésekkel a teológusnap-felelős Csáka László III. éves teológus, aki 11-en vett részt (volt olyan vasárnap, amelyen egyszerre több teológusnap is volt, a „rekord” advent első vasárnapján 3), egy diák volt 7x, három hallgató 6x, három volt 5x, és többen 4x. Professzorok és kísérők 29-en vettek részt a teológusnapokon.

Útjaink során összesen 11 645 km-t tettünk meg, s mindent Atyánk óvó keze alatt. Szinte az összes utunk során használtuk a kerülettől a teológiának ajándékozott kisbuszt, amelyet, mint ebből az összefoglalásból is kitűnik, a célnak megfelelően használtunk. A teológusnapokat ma már nem pusztán azzal a céllal szervezzük, hogy a gyülekezetek ez által is kifejezzék a készségüket a intézmény fenntartására, de örömmel és köszönettel vettünk minden adományt, amelyet a diákság közösségi és saját életét segítő céljaira használunk fel. Ebben az évben 415 000,-Ft-ot kaptunk, amit köszönünk, s vegyük hozzá, hogy ez az összeg 10 teológusnapon jött össze, hiszen más jellegű útjainkon nem kaptunk ado-

mányt, a határon túli útjainkhoz pedig még némi hozzájárulás is szükséges volt. Ezért is jelenthetem örömmel, hogy lábra állt a teológusok által 1990-ben létrehozott Ágoston Sándor Alapítvány, amely kifejezetten azért jött létre, hogy a teológusok határon túli missziói és egyéb útjait segítse. Ezért kérek mindenkit, ha találkozik ezzel az Alapítvánnyal, és támogatásra méltónak veszi határon túli gyülekezetekért való a szolgálatot, tegye ezt meg anyagilag és imádságban is. Az Ala-

Hallgatók szolgálnak a sárbogárdi teológusnapon

pítvány segít a határon túliaknak lelki és fizikai módon, gyülekezeti kapcsolatok ápolása, segítése révén. Bekapcsolódunk építőtábor jelleggel az erdélyi templomok megóvási programjába tavaly nyáron; s szeretnénk árvaházakat, nehéz helyzetben lévő egyházközségeket, szórványhelyzetben lévő gyülekezeteket is támogatni. Ezen a nyáron is két hosszú hétvége tábor szervezünk, az egyiket Magyarigennben (Erdély), a másikat Berzétén (Felvidék). Ezen alkalmakkal igehirdetéssel is szolgálunk.

Összesen 18 helyen voltunk. A teológus nap ma már nemcsak annyit jelent, hogy elmegyünk egy gyülekezetbe, hanem többnyire teológus hétvégeként nevezzük együttlétünket, mert már pénteken vagy szombaton elmegyünk a meghívó egyházközségbe, ott töltünk egy napot, majd vasárnap szolgáltunk. Sokféle volt most is. Előfordult olyan, hogy egy gyülekezetbe mentünk, s ott részt vettünk ifi órán, beszélgettünk az egyházzal, az egyházközségről, s másnap teológusnap keretében szolgálatunk az istentiszteleten (Jászberény). Volt olyan, amikor szombaton egy rövid kirándulás után egy lelkészker vendégei voltunk, s ott a környékbeli lel-

készekkel és az ő helyzetükkel ismerkedtünk meg. Vasárnap szolgáltunk a lelkészkörhöz tartozó gyülekezetekben, majd délután a központban tartottunk teológusnapot a környékbeli gyülekezetek részvételével (Sárbogárd). Volt olyan, hogy végigjártunk egy megyerészt, ahol elkalauzoltak bennünket, majd vasárnap mindenki más gyülekezetben szolgált, a szórványban is (Ormánság). Olyan is volt, hogy vasárnap délelőtt teológusnapon voltunk, majd délután szórványokban és idősek otthonában szolgáltunk (Gyöngyös). Határon túli útjaink is változatos képet mutatnak. Előfordult, hogy négy gyülekezetet jártunk végig, s mindegyikben teológusnap keretében szolgáltunk (Horvátország). Máshol több napot tartózkodtunk, mialatt alatt megismerkedtünk a gyülekezettel, bűnbánati alkalmakat tartottunk, majd közös reformációi istentiszteletet a helyiekkel (Szék). Ismét máshol megismerkedtünk egy régió történetével, nehézségeivel, kirándultunk is, majd szolgáltunk a környékbeli gyülekeze-

tekben és a szórványokban (Gyulafehérvár, Rozsnyó). A hannoveri út az egyházlátást, rendezvényszervezést és a különböző programokból való ötlet-szerzést, a kecskeméti iskolai csendesnap pedig a kreativitást, a fiatalokkal és az egyházi iskolával való tapasztalatszerzést segítette. Sokat jelentettek ezek a szolgálatok a teológus és vallásánár hallgatónak a szolgálatukra való felkészülésben, a gyakorlati egyházi élet megismerésében és legfőképpen egymással való közösségük megélésében.

Ezekben az utakon mindig azt tapasztaltuk meg, hogy noha mi magunk vittük az örömhírt, az erősítést, a bátorítást, mi magunk vidultunk fel, kaptunk új erőre és bátorodtunk fel a szolgálatra, az egyházban, az egyház Urának. Neki legyen mindezért hála.

Bölcsföldi András
spirituális

ÁGOSTON SÁNDOR ALAPÍTVÁNY

Az Ágoston Sándor Alapítvány célkitűzései:

Támogatjuk református teológiai hallgatók missziói útjait a szomszédos országok magyarjaihoz.

MIÉRT TARTJUK ALAPÍTVÁNYUNK MUNKÁJÁT KÜLÖNÖSEN FONTOSNAK?

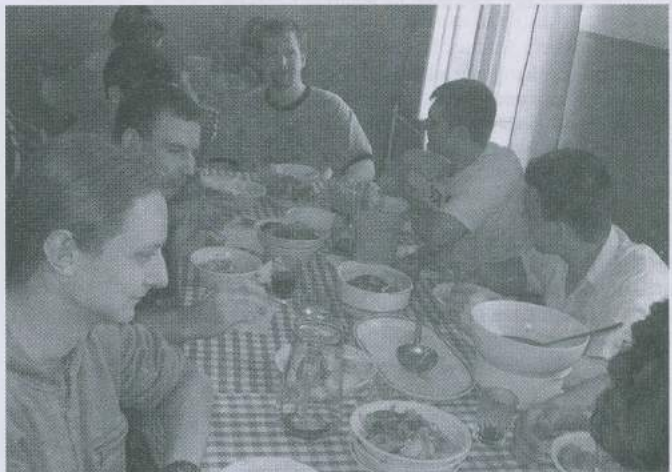
- Magyar ember leginkább magyar nyelven érti meg az Evangéliumot.
- Krisztusi lelkület hozhat gyógyulást és megoldást a szórvány magyarság és az őket körülvevő népek közti problémákra.
- Teológus diákok megérezve e misszió fontosságát és szépségét, később, majdani gyülekeztükben nagymértékben kiszélesíthetik e munkát.

AZ ALAPÍTVÁNY MAI TEVÉKENYSÉGEI:

Szeretnénk hidakat verni, és a határon túli egyháztestekkel meglévő kapcsolatainkat ápolni, erősíteni. Gyülekezeteknek, árvaházaknak, szociális intézményeknek kívánunk abban segíteni, amiben csak hiányt szenvednek. Azonban a fizikai és anyagi segítségnyújtáson túl a szórvány magyarság öntudatát szeretnénk erősíteni azzal is, hogy programjainkba a helybelieket minél nagyobb számban igyekszünk bevonni.

AZ ALAPÍTVÁNY A KÖVETKEZŐ SZÁMIASZÁMON TÁMOGATHATÓ:

Erste Bank Hungary Rt. 11600006-00000000-13495190

A bajai gyülekezet halászlével vendégelte meg a teológusokat

Kovács Bálint szolgált a katonatelepi új harang szentelésén

Dobos Károlyné Ágoston Ilona temetése a fasori templomban

II. REFORMÁTUS ZENEI FESZTIVÁL AZ ÖKUMENIKUS GONDOLTOK JEGYÉBEN 2005. JÚNIUS 10-11-12.

1. PROGRAMOK NAPKÖZBEN – RÁDAY UTCA

Napközben (11-18 óra között) a programokat a Ráday utca Református Teológia előtti szakaszán sátrak állításával, társegyházak és társintézmények, újságszerkesztőségek, könyvkiadók, hagyományörzők, népművészek jelenlétével és egy színpad óránként változó programjával tesszük változatossá. Református és társegyházi zenei előadók, kórusok, népekenekesek, folk-zenekarok, világzene és jazz együttesek valamint rézfúvósok váltják egymást:

PÉNTEK:

- 11:00 Julianna Ref. Általános Iskola Gyermekkórusa (60 fő)
- 12:00 Cantoraes Ecclesiae (rézfúvósok)
- 13:00 Lónyay utcai Ref. Gimnázium Énekkara
- 14:00 Demeter Erika (Sepsiszentgyörgy)(népekenek) + Ökrös egy.
- 15:00 Nagy János Quartet (református népekenek jazztípusra tekerővel)
- 16:00 Zurgó együttes (moldvai népzene)
- 17:00 Kerekes egy. - gyimesi és moldvai népzene

SZOMBAT:

- 11:00 Kalamajka (gyermek-népekenek, versek)
- 12:00 Talitha Kumi (fiatal reformátusok akusztikus zenéje)
- 13:00 Corpus Harsona Quartet (rézfúvósok)
- 14:00 Berkesi Alex Band ("Fehér" c. album bemutatója)
- 15:00 Nagyváradi téri református kórus
- 15:25 Várnagy Andrea és Farkas Zsolt (ZeneKÉPzelet - négykezes zongora és vers)
- 16:00 Musical Witchcraft (Kollár Attila - Solaris) (akusztikus zene fuvólára, gitárra, ütőhangszerre)
- 17:00 Kálmán Imre (cselló - Vajdaság)
- 17:30 Baptista Harangegyüttes

VASÁRNAP:

- 11:00 Bástyá Citerazenekar (Felvidék)
 - 12:00 Bellon Rézfúvós Quintet (barokk, reneszánsz)
 - 13:00 Makám együttes (világzene)
 - 14:00 Szigeti Ökumenikus Énekkar + zoltárok gitárra és énekhangra
 - 15:00 Villő Énekegyüttes
 - 16:00 TeTraVERSI fuvolanégyes
 - 17:00 Kobzos Kiss Tamás (énekelt versek)
- A Ráday utcai programokon várhatóan részt vesznek még: Máté Sándor tárogatóművész (Erdély), Bánffy György valamint Húvösvölgyi Ildikó. A fesztivál Ráday utcában szervezett eseményei bekerültek a RÁDAY UTCAI KULTURÁLIS PROGRAMOK sorába. ("Kultucca")

2. PROGRAMOK ESTE:

- Az egész napos programokat mind a három este nagy koncert zárja.
- Június 10. - Szilágyi Dezső Téri Református Templom - este 7:30 órakor
Bolyki Brothers
Vujicsics együttes
 - Június 11. - Zeneakadémia Nagyterem - este 7:30 órakor
Kálmán Attila (cselló - Vajdaság)

Vedres Csaba (ex-After Crying) + Kairosz Q. hangversenye After Crying kamara-szimfonikus koncert
• Június 12. - Zeneakadémia Nagyterem - hangmezőfelvétel - este 7:30 órakor

250 fős Református Kórus + Fassang László - orgona
Debreceni Kántus, Palló Imre Énekkar, Psalterium Hungaricum Kórus, Julianna Református Általános Iskola Gyermekkórusa, Pécsi Református Kollégium Vegyeskara, Pápai Református Teológia Kórusa, Gödöllői Református Líceum Gimnáziumának Kamarakórusa, Fiatal Reformátusok Szövetségének Kórusa (Felvidék)
Szólisták: Berkesi Boglárka és Basky István
Ezen a vasárnapi koncerten a kórusok előadásában ősbemutatóként elhangzik két kórusmű is Draskóczy Lászlótól!! (A vasárnap fellépő előadók listája végleges.)

A fesztivál ideje alatt a Biblia Múzeum és a Ráday Könyvtár ingyenesen látogatható.
A Ráday Könyvesház klubjában kamara előadásokat, irodalmi és versmondó programokat illetve beszélgetéseket tartunk.
Képzőművészeti kiállítás nyílik erre az alkalomra Plein Art Galériában.

„ZENE A PERIFÉRIÁN KONCERTEK”

**II. REFORMÁTUS
ZENEI
FESZTIVÁL**

2005.

JÚNIUS 10-11-12.

védnökök
Dr. Bölcskei Gusztáv püspök
Dr. Szabó István püspök
Dr. Gegesy Ferenc polgármester

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
Budapest 1092, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-018
e-mail: ph@mredmek.matav.hu
Honlap: www.dmrek.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főszerkesztő
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsöldi András lelkész

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2005/december

ISTEN FIÁNAK KÖZELSÉGÉBEN, TESTVÉRI SZERETETKÖZÖSSÉGBEN, BENSŐSÉGES CSALÁDI,
BARÁTI LÉGKÖRÖBEN MEGÉLT **ÁLDOTT KARÁCSONYT**,
ÉS MENNYEI AJÁNDÉKOKBAN, KRISZTUS NYOMDOKÁBAN SERKENŐ
GAZDAG MEGTAPASZTALÁSOKBAN BŐVELKEDŐ
BOLDOG ÚJ ESZTENDŐT KÍVÁN AZ EGYHÁZKERÜLET ELNÖKSÉGE
MINDEN LELKIPÁSZTORUNKNAK, TISZTSÉGVISELŐNKNEK,
MUNKATÁRSUNKNAK, EGYHÁZTAGUNKNAK ÉS TÁMOGATÓNKNAK
A KÖZELGŐ ÜNNEPEK ALKALMÁBÓL!

DR. NAGY SÁNDOR
főgondnok

DR. SZABÓ ISTVÁN
püspök

Hol kezdjük a reformációt?

A reformáció nem csak évente visszatérő ünnepe, de örökzöld témája is a protestáns egyházaknak. Érdeemes lenne felmérni, hogy a „reformáció” szót hallva mire gondolnak lelkipásztoraink vagy egyházunk tagjai. A nagy többségnek – talán – Luther Márton 1517. október 31-én, a wittenbergi templom ajtajára szegezett tételei jutnak eszébe, esetleg még az, hogy a pápa kiátkozta Luthert az egyházból, mire ő válaszként az átokbulla nagy nyilvánosság előtt elégette. Vagyis reformáció általában a múltat, a történelmet eleve-níti fel. Ugyanakkor egyre többen vannak, akik a „reformáció” szót hallva a ma működő egyházak megújítására, esetleg teljes átalakítására gondolnak. Szinte valamennyi ún. történelmi egyházban találkozhatunk olyan mozgalommal, amely az egyházi struktúra (szervezet) reformját sürgetve szeretné megváltoztatni a régi szertartásokat, az egyházi tisztségeket, vagy demokratizálni a belső irányítást, eltörölni az egyházi hierarchiát, a megválasztott lelkipásztor életfogytig tartó helyben maradásának lehetőségét stb.

Azt minden túlzás nélkül megállapíthatjuk, hogy ezek a reformszándékok hazánkban rendre meghiúsultak, és lényeges változást nem eredményeztek. A reformerek ezután vagy el-

hallgattak, vagy pedig az egyházi és állami hatóságok közös erővel elhallgattatták őket. Van azonban a reformációnak olyan formája, amelyről jóval többet kellene beszélnünk, mert több eredménnyel kecsegtet, mint a struktúra és a szertartások megváltoztatásának sok, eddig hiábavaló kísérlete. **Ez pedig a helyi gyülekezeti élet reformációja.**

Mit is értünk tulajdonképpen ezen? Változást! Mozgást! Előrelépést! A változás és mozgás a megállás és mozdulatlanság ellentéte. Ugyanis a gyülekezeti élet nagy veszélye az, ha üres hagyománnyá merevedik, és ezzel az egyházi élet hagyományörzessé silányul. Mert a beteg gyülekezeti életből nő ki mindig az egyház romlása. Hiába szeretnénk reformációt elérni az egyház alkotmányában, törvényeiben, szervezeti felépítésében, a hierarchiában, ha a közben gyülekezeti élet halálosan beteg. A rendszerváltás óta sok minden megváltozott: új törvénykönyv született, új tisztségviselőket választottunk, itt-ott új liturgiát vezettek be, tataroztunk, építettünk, szerveztünk, konferenciáztunk, de a gyülekezetek belső élete, a templomlátogatók száma, az ifjúság jelenléte, bizony nem változott; sőt!

Úgy tűnik, hogy hagyományörzésre és ápolásra berendezkedt egyház nem kell sem az ifjúságnak, sem az idősebb nem-

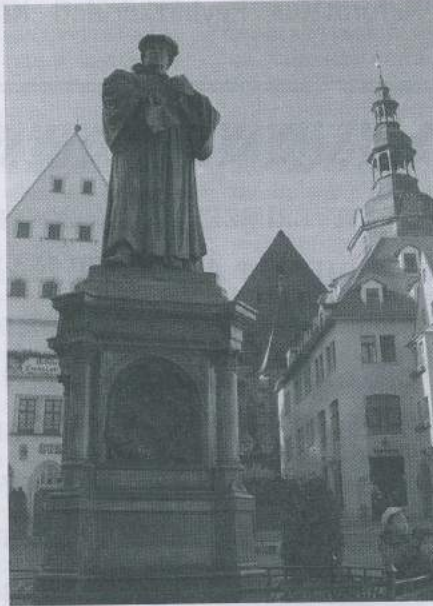
zedéknek. Immár nyílt titok, hogy országosan egyre kevesebben járnak templomba vagy kérnek egyházi temetést, a keresztelest igénylőkkel beszélgetve pedig kiderül, hogy a szülők, nagyszülők abban csupán szép hagyományt, mágikus szertartást látnak. Ha egy-egy gyülekezeti tag valahol hitre jut és megtér, akkor a legtöbbször csatlakozik valamelyik kis-egyházhoz, neoprotestáns közösséghez, esetleg szektához. mert talán még arra sincs lehetősége, hogy kiálljon a gyülekezet elé és bizonyoságot tegyen örömről – nemhogy hitben növekedni tudjon. Mert ez nem szokás nálunk. A bibliaórák egyre több helyen "kis istentiszteletek" lettek, ahol néhány résztvevő előtt a lelkipásztor egyszemélyes monológot tart. Azt a közösséggyakorlási formát, ahol beszélgetni lehet az Igéről, vagy a hit dolgairól, esetleg együtt imádkozni a gyülekezet ügyeiért, ahol emberek elmondhatják megtérésük történetét, megbeszélhetnék az őket igazán foglalkoztató kérdéseket, alig ismerik.

A gyülekezeti élet egyéb, fizikai munkával járó teendőit pedig sok helyen a lelkipásztor és családtagjai végzik. Ez is immár legalább 50 éves hagyomány egyházainkban. Az is elfogadott lett, hogy a gyülekezeti élet a lelkipásztor személye körül forog. Abban az esetben, ha szelíd és gyenge egyéniség, akkor mindent maga végez el, ha pedig erőszakos, akkor az ő parancsai szerint kell történnie a dolgoknak. Ő a mindent tudó, aki egy személyben tervez, engedélyez vagy tilt, egy szóval a gyülekezet "pápája". Annak pedig, aki a lelkész prédikációját bírál, netán korrigálni szeretné, olyan "hagyományos korlátokat" kellene áttörnie, amelyek évszázadok óta keményen ellenálltak ennek a kísérletnek. Márpedig az igehirdetések nagy része érthetetlen és unalmas. Ezt a minősítést nem e cikk írója teszi, hanem azok a protestáns tömegek, akik a mozdulatlan gyülekezeti életre nem vevők, inkább elhagyják az egyházat, vagy immár a tájára se mennek. Sem az "álló", mozdulatlan gyülekezeti élet, sem az ott hangzó, alig érthető "szokványos" prédikáció nem vonzza többé az embereket. Mintha újra érvényes lenne egyik egyház-történelmünknek a 19. század kiürült templomait indokoló mondása: „a nép megunta a száraz beszédet.”

Egyre többen vannak azon a véleményen, hogy ideje lenne a helyi gyülekezetekben olyan reformációt elkezdni, amelynek lényege a mozgás, a változás. A biblikus reformációnak mindig a fejben, a szívben, a szemléletben kell kezdődnie. Azon kellene egyre többeknek fáradozniuk, hogy a helyi gyülekezetnek a templomba még eljáró tagjai, de a lelkipásztor és a presbiterek előtt is világos legyen az új reformáció iránya. Vagyis az, hogy merre kellene mozdulni. Mert mozdulni kell! Nem Isten Igéje szerint való az, ami és ahogyan most van. Mozdulni kell az olyan gyülekezeti élet felé, amelynek központjában nem a lelkipásztor, esetleg nagyobb anyagi befolyással bíró presbiter, vagy magát extra hívőnek valló csoport, hanem az élő Jézus Krisztus és Igéje, a Biblia áll! Az Ige tekintélye előtt hajoljon meg mindenki, és kezdjék el keresni a gyülekezet tagjai azt, hogy mit mond a Biblia az Istennek tetsző

gyülekezeti életről! Keresse először a lelkipásztor, majd pedig hirdesse meg bátran. A gyülekezet pedig követelje meg tőle ezt!

A passzív, csak a templomban ülő egyháztagok pedig – kegyelmi ajándékaik szerint – épüljenek össze szolgáló közösséggé, mert a biblikus gyülekezet Istent imádó közösség, s az imádatban mindenkinek helye és feladata van! Olyan szeretettel gyakorló közösséggé kell formálódnia gyülekeze-teinknek, ahol egyrészt egymást segítik, másrészt ahova készek mást is befogadni. Kezdjék talán azzal, hogy havonta egy-egy vasárnapi istentisztelet után kávé, tea és néhány szelet sütemény mellett beszélgetnek. De vigyázzanak, hogy ne lelkészük legyen itt is a főszereplő! Változtassunk a bibliaórák monoton és unalmas együttléteit is! Legyen ez olyan alkalom, ahol a lelkész legfeljebb húsz(!) percet beszél, majd megfogalmaz néhány kérdést, amiről beszélgethetnek a résztvevők. Ezután pedig közösen imádkozzanak! A változtatást segíti az is, ha nem csak a lelkész készül az igehirdetésre, de a gyülekezeti tagok is, amikor az istentisztelet előtt – akár hosszabb – imaközösséget tartanak. Szembesítse a lelkipásztor az imádkozó közösséggel ezzel a lehetőséggel, úgy, mint komoly feladattal!

Luther Márton szobra Eislebenben

Válasszon hitben elől járó presbitereket a közösség! Mert Istennek tetsző, biblikus döntéseket kell majd hozniuk, ehhez pedig szükséges az újjászületett életű vezetőség. Ne az legyen legfőbb törekvésük, hogy elégséges mennyiségű pénzt tároljanak a kasszában, vagy ha nincs, akkor hogyan szerezzenek, illetve a többletet mire költse – sajnos ugyanis a presbiteri gyűlések legfőbb témái mindig ezek –, mert a presbiterek felelőssége sokkal nagyobb ennél: Isten Igéje és akarata szerint kell kormányozniuk a gyülekezetet. Ehhez a reformációhoz olyan tagokra és presbiterekre van szükség, akik jól ismerik a Bibliát, és az evangélium lényegét másoknak is egyszerűen meg tudják fogalmazni. Az igehallgató közösségtől tovább kell lépni az Igét hirdetni képes gyülekezet felé. Ennek az útja a bibliaiskolai tanfolyamokon, az ún. csendes heteken és gyülekezeti konferenciákon át vezet.

Örvendetes, hogy egyházunkban már vannak olyan gyülekezetek, ahol ezeket már gyakorolják néhány éve, bibliaiskolai tanfolyamokat szerveznek, csendes napokat tartanak, csendes hétre mennek a gyülekezet kisebb-nagyobb csoportjával. Fontos lenne a jó tapasztalatokat közreadni, és legalább ilyen fontos lenne ezeket a tapasztalatokat meghallgatni, megbeszélni.

Ha a reformáció megerősödik egyházainkban, akkor elérkezhet a "felüdülés ideje", mert – ebben a sötét és erkölcsi rendjében felbomlott világban – úgy lehet jelen a keresztyén gyülekezet, mint "hegyen épített város". Kezdje tehát a reformációt először minden lelkész és presbiter a saját gyülekezetében, beszéljen róla, dolgozzék, tusakodjék és imádkozzék érte!

Sípos Ete Álmos

AZ ELMÚLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

- Az áprilisi közgyűlés óta május 18-án, szeptember 21-én volt esperesi-gondnoki értekezlet, majd október 3-án lelkesz-gondnoki értekezlet és tanácsülés, november 7-én pedig ismét esperes-gondnoki.

A Kecskeméten tartott esperes-gondnoki értekezlet résztvevői

- október 8. és 10. között voltak a budapesti teológia 150 éves évfordulójáról megemlékező ünnepek

*Sajtótájékoztató a budapesti teológia 150 éves ünnepségén
Jan Peter Balkenende holland miniszterelnök*

- Az újonnan megválasztott bács-kiskunsági esperes, Hegedűs Béla beiktatása szeptember 25-én volt Tiszakécskén

Hegedűs Béla esperesi beiktatása Tiszakécskén

Amiről előre tudunk:

- 2006. január 9-én 10.00 órakor tartja az egyházkerület szokásos **lelkészi találkozóját** a Ráday utcai díszteremben
- ugyanaznap, január 9-én 9.30-kor Böröcz Márta keramikuskművész kiállítása nyílik meg az exhortációs teremben

Tájékoztatásul:

- A püspöki hivatal nyitva tartása az ünnepek alatt: karácsony előtt az utolsó munkanap december 21. szerda. A két ünnep közötti négy munkanapon ügyeletet tart a hivatal 9.00 és 13.00 óra között.
- Itt tesszük közzé, hogy a kerületi tulajdonú gépkocsipark jövő évi kötelező és casco biztosítására versenyajánlatok alapján 2006-ra a Generali-Providencia biztosítótársasággal, vagyont biztosításra az QBE Atlasz Biztosítóval kötött szerződést az egyházkerület, amivel kb. 1,5M Ft megtakarítást ért el.

*Dr. Horváth György főtanácsos búcsúztatása
a munkatársak körében*

- Egyházkerületünk püspöki hivatalának főtanácsosa, Horváth György ez év szeptemberétől véglegesen megvált szolgálatától, amelyet már hosszú ideje nyugdíjasként végzett. Tőle a Püspöki Hivatal munkatársai bensőséges ünnepségen búcsúztak el, de ez Egyházkerületi Közgyűlés is megköszönte öt évtizedes szolgálatát az egyházkerület Püspöki Hivatalában.

AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS ÜLÉSE – 2005. október

6. ELNÖKSÉGI BESZÁMOLÓ

Előterjesztő: Dr. Szabó István

Elnökségi tájékoztatómban öt kérdést szeretnék érinteni: az ún. egyház-finanszírozást, a három különböző választást (presbiteri, lelkészi, parlamenti) és a fegyelmi ügyeket.

Egyház-finanszírozás. Először fogalmi tisztázásra van szükség, mert a jelenlegi kormányzat minden az egyháznak átutalt pénzösszeget ebben a körben emleget, holott a szociális otthonoknak, a közoktatásnak, az egészségügynek juttatott költségvetési támogatás nem tartozik ide. Ezeket a területeket állami feladatokat végzünk, vállalkunk át, ezért természetesen az állami támogatás automatikusan jár. A fenti hamisítás ellen minden lehető fórumon tiltakoznunk kell.

A tényleges egyház-finanszírozással azonban még nagyobb a baj. A hitoktatási óradíjak, a kistelepülési támogatások több hónapos késéssel nyár végén érkeztek meg, de a negyedik negyedévre eső rész mind a mai napig nem jött meg. Egyházkerületünk tavasszal az építési segélyek keretéből megelőlegezte az első négy havi hittandíjat és Orbán-pénzt, de erre később és most sincsen módunk.

Gulyás Kálmán egyházügyi államtitkár a szeptember 26-i tárgyaláson igyekezett megnyugtatni az egyházak vezetőit, mondván, hogy már átutalta a megfelelő összegeket, illetve ígéretet tett arra, hogy a hátralékot 2006. január első napjaiban fizetik ki. Jelentem, Dunamellékhez nem érkezett semmilyen továbbutalható állami pénz.

Az államtitkár állítása szerint a jövő évi állami költségvetésbe a hitoktatási óradíjakat, a kistelepülési támogatást a három évvel ezelőtti összeg nominális értékében állítják be, de a közegyházi gyűjtemények támogatását felére akarják csökkenteni. Az egyházi épületek rekonstrukciójára terv szerint négyszázmillió forint jut, ami az egyházkerületek közötti felosztás kulcsa szerint Dunamelléknek tizenhétmillió forintot jelent.

A fentiekhez azt a kommentárt fűzhetjük, hogy '97-ben már átértük ezt. Az akkori helyzet, megfelelő nyomásgyakorlás után, vezetett a Vatikáni Megállapodáshoz. Akkoriban több gyülekezet hitoktatási alapot kezdett képezni. Tudomásul kell vennünk, hogy amíg a hitoktatás nem lesz a tantervbe illesztve, addig mindig vitatott lesz a hittandíj sorsa is. 15 éve folyik a vita erről a kérdéstről (erkölcs vagy hittan), de a politikai elit mindmáig nem volt érdekelt a végleges rendezésben. Az adatok szerint az iskolások 21-22%-a nem jár hittanra, ennyien, bár elvégzik az általános iskolát, nyolc évig nem hallanak arról, hogy mi a jó. De magunkat is meg kell kérdeznünk: vajon 15 év alatt miért nem tudtuk a szülőket, családokat érdekeltté tenni a hittanoktatásban? Mert a református szülők döntő többsége nem az, hiszen nem vállalná a hitoktatás anyagi terheit. Lehetséges, hogy a hitoktatás állami finanszírozása előbb-utóbb megoldódik, de a családok érdektelenségét ezzel nem oldjuk meg. Tegyük őket érdekeltékké, ez elsőrendű spirituális kérdés.

Rekonstrukciós támogatás. Tavasszal az érintett egyház-
községek értesítést kaptak az állami ígéreteken nyugvó vár-

ható építési támogatás összegéről. Ők ezek alapján szerződést kötöttek a kivitelezővel, sőt, sok helyen a munkát is elvégezték már, amikor nyáron újabb értesítés érkezett: a megígért összeg 50%-át fogják folyósítani.

Három választási folyamatot említettem, ezek sorában legidősebb az általános presbiteri tisztújítás. Kedves Testvéreim! A lelkipásztoroknak tudomásul kell venniük, hogy ez a folyamat nem arra való, hogy a lelkész saját embereit beválasztassa, saját ellenzékét pedig kitúrja a presbiteriumból. Higgyétek el, hogy a most kellemes ember sem lesz később olyan kellemes, ha ezzel a módszerrel éltek. Mindenek előtt alkalmas jelölteket kell állítani. Egyelőre nyitott kérdés, majd a jogászok fognak rá válaszolni, hogy mi lesz azokkal a fokozatos egyházi tisztségekkel, amelyek betöltése presbiteri tiszthez van kötve.

A lelkészválasztásokról beszélve tudnunk kell, hogy a következő négy évben Dunamellékről 25-30 lelkipásztor fog nyugalomba vonulni. Kérem mindenekelőtt a jelenlévő gondnok testvéreket, ha a lelkészi állás betöltését meghívással szeretnék megoldani, akkor még az előtt tájékozódjanak a kiszemelt lelkészről, a törvény szerinti választhatóságáról, hogy a meghívást hivatalosan közölnék vele. Tapasztaljuk, hogy mindezt késve megtenni milyen kellemetlenségeket okoz. Meghívásnál illendő először a kebelbeli lelkészek között szétnézni, de mindenképpen a már 5-10 éve hűséggel szolgálókat megkeresni. Le kell szögeznünk, hogy nem magyar állampolgár nem választható egyetlen lelkészi állásra sem. Ezzel a törvénnyel én sem értek egyet, de annál inkább megtartom, és megtartatom mindenkivel. Eközben pedig a törvényt igyekezzünk törvényes úton megváltoztatni.

A 2006. tavaszi országgyűlési választásról elmondhatjuk, hogy az újkori Magyar Köztársaság legsötétebb kampánya fogja megelőzni. Annak is tudatában kell lennünk, hogy az egyházakra még nagyobb nyomás nehezedik majd, mint korábban, mert a töredékszavazatok megszerzésében már az egyházak is fontos tényezőkké lesznek. A lelkipásztorok politikai ambícióira nézve: a református embernek nem tilos politizálnia. Mindenki szabadon dönt ebben a kérdésben, de egy korlát mégis van, a parlamenti képviselő döntse el, hogy lelkészként vagy képviselőként kíván-e dolgozni. Mert a kető együtt technikailag sem jön össze. Csakhogy ezt a döntést kinek-kinek előre kell meghoznia, és nem a szavazás eredményének ismeretében. Elfogadhatatlan cinizmus, amikor egy lelkipásztor képviselőnek jelölteti magát, bár tudja, hogy megválasztására semmi esély sincsen. De ő hónapokig a képviselőjelöltség „dicsőségében” fürdik. A lelkipásztor a jelöltség vállalásától kezdve szüneteltesse lelkészi szolgálatát.

Fegyelmi ügyek. A fegyelmi ügyek hátterében minden esetben az áll, amire Pál apostol figyelmeztet: Minden rossz gyökere a pénz szerelme. Nagyon szomorú esetekre derült fény a közelmúltban, de egyetlen esetben sem tekinthetünk el a bírósági eljárás lefolytatásától. Az a sejtésünk, hogy lesz még néhány ilyen ügy, ezért kérek mindenkit, idejében figyelmeztessük egymást. Egyébiránt felhívom a figyelmet arra, hogy egyházunknak illetékes, törvényes szervei vannak az ügyek intézésére, a fegyelmi ügyeknek nem a sajtó nyilvánossága előtt van a helyük.

Befejezésül szeretnék köszönetet mondani a nagyon nehéz időkben hűséggel végzett lelkipásztori, gondnoki szolgálattért. A gyakorló keresztyének száma most is ugyanannyi, mint volt a '80-as években, megnövekedett viszont a maguk módján vallásos emberek száma. Márpedig a maga módján vallásos ember sokkal antiklerikálisabb, ennyiben nehezebb a helyzetünk. Külön köszönetet mondok a létminimum alatt élő lelkipásztoroknak, és kérem a jelenlévő gondnokokat, presbitereket, mindent tegyenek meg lelkipásztoruk méltó életkörülményeinek megteremtéséért, fenntartásáért.

Mindenkinek sok erőt kívánok az előttünk álló időre: amikor tapasztalni fogjuk, hogy mindenben politika van, még az evangéliumban is. Vigyázzunk azonban arra, hogy igehirdetésünk ne politika-korrekt, hanem evangélium-korrekt legyen.

7. AZ EGYHÁZKERÜLETI KÖLTSÉGVETÉS MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: **Varga László**

Amint püspök úr beszámolójából kiderült, egyházunk a következő hónapokban anyagilag nehéz helyzetbe kerül:

- A kormány maradványképzési kötelezettséget rendelt el

minden minisztérium számára, ez érinti a NKÖM egyházi kapcsolatok fősztályához tartozó, az egyházakat illető támogatásokat is. Előzetes tájékoztatás szerint bizonytalan a 2005. évi szeptember, október, november, decemberi hitoktatói óradíj utalása, a kistelepülési támogatások utalása, sőt, egyes hírek szerint az esedékes járadék kifizetése is. Ez utóbbit nehezen tudom elképzelni, hisz ezt nem az éves költségvetés, hanem nemzetközi érvényű (vatikáni) szerződés szabályozza.

- Mindenesetre fel kell készülni az elkövetkező hónapok anyagi problémáira. Erre tekintettel az egyházkerületi 2005. évi költségvetését belső átcsoportosításokkal módosítottuk. A módosított költségvetést mindenki kezében tartja. A módosított költségvetés 2 079 910 e Ft bevételi és 2 079 910 e Ft kiadási végösszegű. A Püspöki Hivatal költségvetése belső átcsoportosításra került, végösszege nem változott.
- A Tanácsülés a DMREK 2005. évi módosított költségvetését 2 079 910 e Ft bevételi és 2 079 910 e Ft kiadási Ft végösszeggel elfogadta.
- A Tanácsülés a Püspöki Hivatal költségvetésének belső átcsoportosítását a kiadási és bevételi végösszeg változatlanul hagyásával elfogadta.

KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI – 2005. november

6. ÚJ ALKOTÓ TAGOK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: **Varga László**

A közgyűlés tudomásul veszi, hogy Zsirka László vértessaljai lelkész (Vajda András vértessaljai lelkész-képviselő helyett) képviselőnevezett az esküt letette. Életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

7. HEGEDŰS BÉLA BÁCS-KISKUNSAI ESPERESSÉ VÁLASZTÁSA

Előterjesztő: **Varga László**

Az Egyházkerületi Közgyűlés Hegedűs Béla tiszakécskei lelkipásztor bács-kiskunsági esperessé történt megválasztását tudomásul veszi, és mint esperest alkotó tagjai közé fogadja. Életére és minden szolgálatára Isten áldását kéri.

8. SEGÉDLELKÉSZEK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: **Varga László**

A közgyűlés megállapítja, hogy Gergely Ferenc Barnabás és Mayer Emőke a segédlelkészi esküt letették. A közgyűlés szeretettel köszönti őket, életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

10. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FŰZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Varga László**

1. A közgyűlés megköszöni **Dr. Szabó István** püspök úr jelentését, elfogadja, és azt teljes terjedelmében jegyzőkönyvéhez csatolja. A Dunamellék című hivatalos lapján keresztül minden gyülekezetnek megküldi.
2. A közgyűlés Istennek ad hálát a nagy elődökért, a reformáció magyarországi kimagasló egyéniségeiért, az 500 éve született **Szegedi Kis Istvánért**, a 250 éve született **Báthory Gábor** és a 100 esztendeje elhunyt **Szász Károly** püspökökért. „Az igazak emlékezete áldott” (Példabeszédek 10,7)
3. A közgyűlés hálával emlékezik Istenünk áldást adó kegyelmére, hogy Pesten, majd Budapesten 1855-től folytathat lelkészképzés a Református Teológiai Akadémián, amelynek alapjára épülhetett a **Károli Gáspár Református Egyetem**. Dunamelléken ma is szolgáló sok lelkipásztor emlékezhet hálaadással az alma-máterre és az itt szolgáló volt és a jelenlegi professzorokra. A közgyűlés Isten áldását kéri a Károli Gáspár Egyetem minden munkájára, benne külön is a Hittudományi Kar lelkész-és vallásánár-képző szolgálatára.
3. A közgyűlés biznyságot tesz arról, hogy a keresztyén és keresztyén egyházak a mai Magyarországon is éppúgy, mint az elmúlt évezredben a társadalom javát szolgálják

- a maguk sajátos küldetésével, a krisztusi etika tanításával, továbbadásával.
4. Ezt a szolgálatot a templomi istentiszteletek, az igehirdetések, a lelkigondozás, a gyermekek és fiatalok nevelése és oktatása, a szeretetszolgálat sokrétű gyakorlása, a társadalom perifériájára szorult fogyatékkal élők, szenvedélybetegek gyógyítása és erősítése által végzi az egész magyar társadalom hasznára és javára. Ezért visszautasít minden nemtelen indulatból fakadó egyházellenes támadást.
5. A közgyűlés köszönetet mond a kebelbeli egyházközségek tagjainak, akik a dél-ázsiai katasztrófa, a délvidéki és székelyföldi árvíz károsultjai javára perselyadományokkal példamutató segítséget nyújtottak.
6. A közgyűlés, kapcsolódva a Kárpát-medencei Egyházkerületek által az V. Magyar Református Világtalálkozó alkalmából szervezett rendezvényekhez, utórendezvényként megemlékezik az 1956-os forradalom és szabadságharc egyházi eseményeiről és mártírjairól 2006. október 20. és október 23. között.
Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az Egyházkerület Elnökségét, hogy a rendezvénysorozat szervezésére és tartalmi meghatározására kérjen fel emlékbizottságot.
7. A közgyűlés felkéri a kebelbeli lelkipásztorokat, gondnokokat, presbitériumokat, hogy a kálvini egyház megfogalmazásában is hangsúlyt kapó jó rend és egyházfegyelem érdekében mindent tegyenek meg a szentírási normák és egyházi törvényeink megtartása és megtartatása érdekében.
8. A közgyűlés kéri a kebelbeli egyházközségek lelkipásztorait a Zsinat „családról szóló” nyilatkozatának szószéki felolvasására és gyülekezeti alkalmakon történő megbeszélésére.
9. A közgyűlés felhívja a lelkipásztorok és állásfenntartó egyházközségek figyelmét a pontos és rendszeres nyugdíjintézeti személyi és fenntartói járulékfizetés kötelezettségére. Ez nem csak törvényi kötelezettségünk, de egymás iránti szolidaritásunk, diakóniánk is.
10. A közgyűlés nagy szeretettel és tisztelettel köszöni meg **Nt. Horváth György** főtanácsos úrnak, mindannyiunk kedves Gyurka bácsijának öt évtizedes szolgálatát az Egyházkerület Püspöki Hivatalában. Lelkiismeretes, hűséges, csendes szolgálata mindannyiunkban megmarad és példaként áll. Közgyűlésünk Isten áldását kéri életére, hitvesére.
11. A közgyűlés megköszöni **Nt. Szabó Gábornak**, a Bács-Kiskunsági Egyházmegeye tiszteletbeli esperesének két évtizedes esperesi és egyházkerületi szolgálatát, és az elmúlt ciklusban a kerületi közgyűléseken ért méltatlan bántásokért Őt megköveti. Életére, további szolgálatára Isten áldását, erőt, és egészséget adó kegyelmét kéri.
12. A közgyűlés szeretettel gondol az elmúlt időszakban nyugdíjba vonult **dr. Hegedűs Loránt** Bp-Kálvin téri, **Gál Géza** ceglédi, **Zsubrinszkyné Kenessey Margit** seregélyesi, **Szűcs András** solti, **Tájnel Gábor** pesthidegkúti, **Villányi Péter** szigetszentmiklósi lelkipásztor testvérekre és **dr. Ladányi Sándorné** lelkipásztorra, a Ráday Gyűjtemény munkatársára. Szolgálatukat megköszöni, nyugalmuk esztendeire Isten áldását kéri.
13. A közgyűlés kegyelettel emlékezik meg az elmúlt időszakban elhunyt **Fodor Dániel**, **dr. Harkai Ferenc**, **Takács István**, **Balázs Károly**, **Arany László**, **id. Kis Boáz**, **dr. Körpöly Kálmán** lelkipásztorokról. Emléküket megőrzi, életükért Istennek hálát adva kéri szeretteikre a Szentlélek vigasztaló kegyelmét.

11. JELENTÉS A LELKÉSZSZENTELÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL

Előterjesztő: **Varga László**

Az 1994. évi II. Egyházi Törvény 32.§. (5) pontjának rendelkezése alapján egyházmegeyi ajánlással tizenegy lelkész kérte felszentelését:

a Baranyai Egyházmegeyéből:

Iván Géza, Vörösmart
Németh Judit, Kelet-Ormánság (Szaporca)
Németh Norbert, Csányoszó
Szabó Gábor, Dunaszekcső

a Budapest-Déli Egyházmegeyéből:

Győrffy Eszter, Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet

a Délpesti Egyházmegeyéből:

Ágoston Géza, Pánd
Lakatos Enikő, Makád

az Északpesti Egyházmegeyéből:

Barta Livia, Kárpátalján szolgál (Minaj)
Molnár Sándor, Budaörs

a Vértesaljai Egyházmegeyéből:

Darvas-Tanács Erik, Alcsút
Stift János, Sárbogárd

Határozat: az Egyházkerületi Közgyűlés a tizenegy lelkész kérelmét elfogadja. A lelkészszentelés időpontját a mai napon, november 17-én, 18.00 órára tűzi ki a Kálvin téri templomban.

13. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS DÍJAKRA

Előterjesztő: **Höröcsök Imre**

1. A közgyűlés a pedagógusok munkájának elismerésére létrehozott díjakat az idén az alábbi pedagógusoknak adományozza:

1/a Balássy Lászlónak, a Lónyay utcai Református Gimnázium és Kollégium testnevelés-földrajz szakos tanárának a Benda Kálmán-díjat adományozza.

Balássy László tanári pályáját Mezőtúron kezdte (1975-1984). Később Budapesten atlétikaedző volt. Tagja lett a rendszerváltás előtt alakult Gönczy Pál Egyesületnek, amely a két budapesti református gimnázium újraindítását tűzte ki célul. 1993 óta a Lónyay Utcai Református Gimnázium és Kollégium tanára. Nevelő-oktató munkájával jelentősen hozzájárult a nagyhirű gimnázium református arculatának kialakításához. Osztályfőnökként már a harmadik ifjú diáksportot formálta közösséggé, az érettségig elvezetve őket. Szaktudását nem csak iskolánk javára kamatoztatja, hanem az összes református iskola különböző sportági versenyeit koordinálja, így 1995-től a nyári balatonszárszói kosárlabdatornát, az ökumenikus teremlabdarúgó kupát, az SDG táborok sportversenyeit. Fő szervezője volt a Református Iskolák Diáksport Szövetségének, s egyben a szövetség megalakulása óta elnöke is. 2001-ben a Református Pedagógiai Intézet testnevelés szaktanácsadó-jává választották.

A hitélet területén is különböző feladatokat lát el: gyülekezetében presbíter volt, a gimnáziumban pedig egy ideig az iskolaszék, majd 1999 óta az igazgatótanács tagja, éppen most választották meg a második ciklusra is. A Budapest-Északi Református Egyházmegye küldötteként alkotó tagja a Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlésének.

Kiemelkedő szakmai munkájáért, a keresztyén szellemiség erősítéséért és sokirányú szervezőtevékenységéért tartja méltónak a Lónyay Utcai Református Gimnázium és Kollégium igazgatótanácsa Balássy Lászlót a Benda Kálmán-díjra.

A pedagógusdíjak átadása a közgyűlésen

1/b Drescher Gézánének, a Karácsony Sándor Rózsa téri Általános Iskola és Óvoda óvónőjének a Benda Kálmán-díjat adományozza.

*Drescher Gézáné 1930. április 1-jén született, Kisternyén. Tanulmányait a Budapesti Állami Brunszvik Teréz Kisdé-
óvóképző Intézetben fejezte be 1949-ben. Ettől kezdve folya-
*matosan óvónőként dolgozott nyugdíjba vonulásáig.**

A Karácsony Sándor Rózsatéri Református Óvodában 1999-től állt munkába. Munkája során hihetetlen intenzitással végezte a rábízott gyermekek istápolását, nevelését. Min-
dig szem előtt tartotta a kicsik hitben történő nevelését, me-
lyet mintaszerű életvitel is elősegített.

Rendkívüli tapasztalatát hasznosítva részt vett az óvoda

nevelési programjának megírásában. Példamutatásával, ta-
nácsaival jelentősen segítette a kezdőként mellé került kollé-
ganője szakmai fejlődését.

A gyermekeket sorra készítette fel a szülők és a gyülekezet
különböző rétegeinek szervezett előadásokra, és csoportja
több alkalommal szerepelt a Kispest nyugdíjas pedagógusai-
nak rendezett karácsonyi műsorban.

Drescher Gézáné nagyon sok saját maga által készített esz-
közzel gazdagította az óvodát, sőt jövedelmének jelentős ré-
szét is erre a célra fordította. Szabadidejének nagy részét az
óvoda életének szervezése, és az azzal kapcsolatos háttérmun-
kák tették ki. 2003-ban munkáját az iskolaszék az általa ala-
pított Karácsony Sándor-díjjal ismerte el.

Drescher Gézáné óvónő ebben az évben töltötte be 75. élet-
évét, és az elmúlt tanév végeztével fejezte be áldásos munká-
ját a Karácsony Sándor Rózsatéri Református Óvodában.

1/c A Pécsi Református Kollégium Gimnáziuma és Általános Iskolája tantestületét Soli Deo Gloria-díjban részesíti.

Három intézményegységgel működő iskolánk az idei tanévben
iskolázott be tizedik alkalommal legifjabbik intézményegységé-
be, az általános iskolába. A jubileumi évben Isten iránti buzgó
hálaadással tekintünk vissza a rendszerváltás utáni törvényi le-
hetőségek eredményeként a Baranyai Egyházmegye 1948-ban
államosított Pécsi Polgári Iskolájának újragondolásából 1992-
ben elindított és 1994-ben megalapított intézményünk gyarapo-
dására. A református szellemű középfokú oktatás és nevelés
(gimnázium és internátus) stabilizálódása után a fenntartó egy-
házmegye 1996-ban életre hívta és történelmi előzmény nélkül,
felmenő rendszerben beindította a Pécsi Kollégium Általános Is-
koláját. Mára eljuthattunk odáig, hogy a kilenc évvel ezelőtt, el-
sőként felvett általános iskolásaink gimnáziumi tanulmányaik
végéhez érkeznek, s a tanév végén érettségi vizsgát tesznek.

Ebben az iskolateremtő történelmi folyamatban a fenntartó
testületei, és az akkori iskolavezetés érdemei mellett legelsősor-
ban tantestületünket illeti köszönet. A római katolikus püspö-
ki székhelyen, erős önkormányzati ellenszélben, egyházkerüle-
tünk végein folyamatosan növekvő komplex intézményünk
rangját az oktató munka fegyelmével, színvonalával illetve a
keresztyén nevelés küldetésének teljesítésével, napi küzdel-
meivel épp tantestületünk munkájának köszönhetjük.

A mérhető eredmények sorát, versenyek kiváló helyezéseit a re-
formátus oktatásügy szakfolyóiratainak hasábjain olvashattuk
az elmúlt években. Az állami tanulmányi, művészeti megméret-
etésben is rangot vívott ki magának fiatal iskolánk. Tanáraink
munkája határon túli kapcsolataink révén ismertté tették a Pé-
csi Kollégiumot szerte a Kárpát-medencében. A közeli Délvidék,
drávaszögi és szlavóniai magyar református falvaival intenzív
kapcsolatban állunk, a térségből a háború óta is érkező diáko-
kat tanáraink felvállalják, sok esetben egyéni foglalkozással
zárkóztatják fel őket. Ha lassú folyamat részeként is, de tantes-
tületünk áldozatos munkája során Jézus Krisztus missziói pa-
rancsának teljesítése terén is hálaadásra készítő eredményeket
tudhat magának intézményünk. A közösségi lelki alkalmak a
hit személyes megvalláshoz vezetik gyermekeinket, ifjainkat,
akik önszerveződő közösségeket, imaköröket működtetnek.

Emberi erőfeszítéseink fáradtságos magvetését Szenthá-
romság Istenünk gazdag terméssel jutalmazta. Kegyelmenek
kiáradása minden adminisztratív és egyre nehezedő anyagi
teherrel ellenére tantestületünknek egyházunk és magyar
népünk iránti töretlen szolgálatában naponként megjelenik.

14. BESZÁMOLÓ A TANÁCSULÉS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **Varga László**

1., A közgyűlés az Egyházkerületi Tanács 2005. október 3-i üléséről szóló beszámolót tudomásul vette.

15. BIZOTTSÁGI HELYEK BETÖLTÉSE

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

Az egyházkerület Tanulmányi Bizottságában 2 bizottsági hely megürült, egy tisztségtől való megfosztás miatt (Vértesalja), egy pedig elhalálozás miatt (Tolna). A Katechetikai Bizottságban 1 hely szolgálati hely megváltozása miatt (Bács-Kiskunság) ürült meg. A Jogi Bizottságban pedig elhalálozás miatt 1 bizottsági hely (Északpesti), valamint a bizottsági előadói hely üres.

Határozat: A Dunamelléki Református Egyházkerület a Tanulmányi Bizottság, a Katechetikai Bizottság és a Jogi Bizottság üresedésben lévő bizottsági tag tisztségeire, valamint a Jogi Bizottság előadói tisztére a választást elrendeli.

16. AZ ISKOLAÜGYI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

1. A Közgyűlés az Iskolaügyi Bizottság jelentését elfogadja.
2. A közgyűlés jóváhagyja a Szabadszállási Református Egyházközség Presbitériumának felmentési kérelmét a 2005. II. Egyházi törvény 58.§ (2) bekezdése alól, így hozzájárul Máté Sándorné nt. asszony igazgatói megbízásának engedélyezéséhez 2008-ig, aki egyidejűleg a fenntartó egyházközség lelkipásztora.
3. A közgyűlés jóváhagyja a Dunavecsei Egyházközség Presbitériumának felmentési kérelmét a 2005. II. Egyházi törvény 58.§ (2) bekezdése alól, így hozzájárul Ablonczy Gábor nt. úr igazgatói megbízásának engedélyezéséhez 2008-ig, aki egyidejűleg a fenntartó egyházközség lelkipásztora.
4. A közgyűlés további felmentési kérelmet nem fogad be a 2005. II. Egyházi Törvény 58.§ (2) bekezdése alól.
5. A közgyűlés köszönetét fejezi ki az EK területén lévő egyházi fenntartású iskolák vezetőinek és pedagógusainak, hogy az anyagilag megnehezedett körülmények között is folytatják magas színvonalú nevelő-oktató munkájukat.
6. A közgyűlés elismerését fejezi ki mindazoknak a középiskoláknak, amelyek diákjai eredményesen vettek részt az OKTV-n, a jövőben közzé teszi az egyházkerület hivatalos lapjában és honlapján a versenyen részt vevő diákok névsorát.
7. A közgyűlés megköszöni a pedagógusok, gyülekezeti munkások, hittanoktatók, lelkipásztorok nyári hitmélyítő, cserkész, napközis és egyéb táborokban végzett munkáját.

8. Az egyházkerület közoktatási intézményei működésük feltételeinek biztosításához nélkülözhetetlenek tartják a zsinati eszközfejlesztési támogatás visszaállítását.

9. A közgyűlés örömmel vette a Budapest - Fasori Református Egyházközség óvodaalapítási szándékának híret, és szívből támogatja azt. Az ebben buzgólkodó testvérek életére áldást kíván, és a 2004. évi határozata értelmében lehetőségei szerint anyagilag is támogatja az óvoda létrehozását.

10. A közgyűlés megköszöni a Baár-Madas Református Gimnázium korábbi igazgatójának, Arany Jánosnak a munkásságát és áldást kíván az új igazgató, Tombor László szolgálataira.

17. A MISSZIÓI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Szabó István**

1. A közgyűlés a Missziói Bizottság jelentését elfogadja.
2. A közgyűlés felkéri a Missziói Bizottságot, hogy az egyházunkkal és gyülekezeteinkkel kapcsolatban álló egyesületek és más szervezetek vezetőivel folytasson megbeszélést miszióink alapvető kérdéseiről.
3. Egyházkerületünk szervezzen konferenciát az egyházmegyéek ifjúsági és missziói előadói, katechetikai előadói, valamint gyermekmunka megbízottjai számára, illetve a gyülekezetszervezés és a szórványgondozás felelősei részére lehetőleg 2006. kora tavaszán. Felelős: az egyházkerület elnöksége.
4. A közgyűlés felkéri az egyházmegyéket, hogy az egyházkerülettel együttműködve készítsenek minden egyházközségről részletes leíró jelentést: azok jelenlegi állapotáról, egyházigazgatási státuszuk és valóságos gyülekezeti életük szerint. Felelősök: az esperesek.
5. A közgyűlés üdvözli, hogy meggyökerezett a Hittudományi Karon a lelkipásztor-jelöltek egy esztendőes gyülekezeti gyakorlata mint a lelkészképzés része. Ugyanakkor sürgeti, hogy a már végzett és igen hamar önálló szolgálatba került lelkészeink a lelkészkerőkben és az egyházmegyéek közösségében kapjanak alapos bevezetést a lelkipásztori élet valóságába.
6. A közgyűlés felkéri az egyházkerületet és az egyházmegyéket, hogy erejük szerint tegyenek meg mindent a szórványgyülekezetek gondozásáért, illetve új gyülekezetek szervezéséért.

18. AZ IFJÚSÁGI MISSZIÓI BIZOTTSÁG JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Böttger Antal**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a beszámolót.
2. Az Egyházkerületi közgyűlés jóváhagyja az idén meghirdetett ifjúsági óravázlatok készítését kérő pályázat to-

vábbi gondozását, amelynek várható összes költsége 2.000.000,- Ft. lesz.

3. Egyházkerületünk tartsa fent a jelenleg be nem töltött kerületi ifjúsági lelkészi státusz, minden feltételével, hogy amennyiben alkalmas személyt találunk e szolgálat betöltésére, az valóban megkezdhesse munkáját!
4. Az ifjúsági misszió ügyéért minden egyházmegye tartson mielőbb, de 2006 folyamán mindenképpen legalább egy alkalmat, mely az ifjúsági munka aktuális kérdéseivel foglalkozik. Ezt segítő az Ifjúsági Bizottság vállalja, hogy e témában rövid, vázlatos témafelvetést készít, valamint előadókra is javaslatot tesz a megyék számára.
5. Az Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza az Ifjúsági Bizottságot egy kerületi szintű konzultáció megszervezésére, amelynek célja az iskolák és gyülekezetek közti hídépítés.

19. A TANULMÁNYI BIZOTTSÁGI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Nagy István

- 1) Az Egyházkerületi Közgyűlés a 2004. évről szóló tanulmányi jelentést elfogadja.
- 2) A közgyűlés elrendeli az előző évi határozatok felülvizsgálatát és gondoskodik azok és az újabbak végrehajtásáról. Megismerteti a határozatokat a gyülekezeti lelkészekkel.
- 3) Az Egyházkerületi Közgyűlés megbízza a Missziói és Tanulmányi Bizottságokat, hogy végezzék el a lelkész-továbbképzés, a bibliaiskolai rendszer megszervezését és elindítását. A közgyűlés elrendeli, hogy 2006. január 31-ig összevont ülést tartson a két bizottság, melynek felelőse dr. Nagy István előadó.
- 4) A közgyűlés elrendeli az új tanulmányi kérdőívek készítését. Felelős: a Tanulmányi Bizottság, határidő: 2006. január 31.
- 5) A közgyűlés jónak és fontosnak tartja, hogy a Tanulmányi Bizottság a kerület vezetőivel együtt újra találkozzék a Hittudományi Kar tanáraival, és a lelkészképzés ügyéről testvéri beszélgetést folytassanak.

29. SZAVAZÁS SZEMÉLYI ÜGYEKBE

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés **Ablonczy Gábor** és **Máté Sándorné** lelképásztoroknak megadja a mentesítést a 2005. évi Egyházi Törvény (Közoktatási törvény) 58.§. (2) pontja alól. (lsd. 16/2 és 3 határozati pont)
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés megválasztotta **Mester Lajosnét** és **Juhász Gyulát** az Egyházkerületi Tanulmányi Bizottság tagjává, **Kovács Csongort** az Egyház-

kerületi Katechetikai Bizottság tagjává, **Nyilas Zoltánt** az Egyházkerületi Jogi Bizottság tagjává. (lsd. 15. határozat)

32. AZ EGYHÁZZENEI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Dávid István

1. Az EK a 2004. évről szóló egyházzenei jelentést elfogadja.
2. Az EK kegyelettel emlékezik Arany László lelképásztor-karnagy hosszú életútjára és egyházunkban végzett áldozatos, odaadó egyházzenei szolgálatára. Élete és munkálkodása, helytállása áthidalta és útmutatásként átölelte a nehéz időket, s így az utána következő nemzedékek számára a folytonosság és a továbbhaladás lehetőségévé lett és lehet, mint ahogyan ő maga szüntelen és alázattal az elődök és előzmények hagyományának táptalajából merített és arra épített.
3. Az EK megköszöni az érintett gyülekezeteknek az egyházmegyei és egyházkerületi kórustalálkozókat megszervezését, és a továbbiakban javasolja, hogy a gyülekezeti kórusok tevékenyen vegyenek részt istentiszteleti szolgálatokban.
4. Az EK köszönti Dr. Losonczy Katalin tanárnőt, az Egyházkerületi Egyházzenei Bizottság tagját doktori fokozata megszerzése alkalmából.
5. Az EK közgyűlés felkéri a gyülekezeteket, hogy az eddigieknél fokozottabban figyeljenek az egyházi ének-zene minőségére.

34. A SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: Bölcsföldi András

1. A közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. A közgyűlés Bölcsföldi András spirituális munkáját megköszöni, és kéri, hogy a teológia internátusában otthont találó egyetemi hallgatók között is végezze a spirituális munkát, különösen a közösségteremtést egymással és a teológiai hallgatókkal.

35. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a gazdasági és pénzügyi jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri a Gazdasági Bizottságot, hogy a jövő évi költségvetés összeállításánál vegye figyelembe a 2005-ben rekonstrukciós alap ígértében részesült, de annak csökkentett mértékét is későn megkapó beruházó egyházközségek szükségét.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhívja az egyházkerületi kölcsönt használó egyházközsegek figyelmét a tőke- és kamat törlesztések rendszeres fizetésére. Megerősíti azon határozatát, hogy a kölcsönalapból folyósított kölcsönösszegek nem minősíthetők át támogatássá, csak abban az esetben, ha azok már eredetileg támogatási előlegként folyósítottak.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a lelkési díjlevelek készpénzjavadalmának minimum értékét 2006. január 1-től, 68 000 Ft-ban, a beosztott lelkipásztorokét pedig 43 000 Ft-ban állapítja meg.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhatalmazást ad az Elnökségnek, hogy a Piliscsabán építendő idősek otthona esetleges üzemeltetésének szándéknyilatkozatát a beruházónak az elvi építési engedélyhez megadja. Az elvi építési engedély megszerzése után az építési engedélyezés előtt, ha a beruházó továbbra is az Egyházkerület üzemeltetésébe kívánja adni az idősek otthonát, az erre vonatkozó részletes megállapodást a közgyűlés vagy a tanácsülés elé kell hozni.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése ki mondja, hogy a Gazdasági Bizottság 2006-os évi költségvetésében csak azokat a támogatási kérelmeket tudja figyelembe venni és mérlegelni, amelyek legkésőbb 2006. január 15-ig az illetékes Esperési Hivatalba, majd az esperes urak rangsorozásával és javaslatukkal ellátva 2006. január 20-ig az egyházkerülethez beérkeznek.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhívja az alapítvánnyal rendelkező egyházközsegek és egyházi intézmények figyelmét, hogy az alapítványukról rövid ismertetést küldjenek a Püspöki Hivatalba az alapítvány adószámával, hogy ezek felkerülhessenek az egyházkerület honlapjára, az 1%-os felajánlás lehetőségét nyújtva mindazoknak, akik egyházi alapítványt szívesen támogatnának. Az ismertetés ne legyen több 5 sornál. Határidő folyamatos, de legkésőbb december 31.

38. LELKÉSZI KÉPESÍTÉSEK HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése Csákvány Tamás, Kiss Tamásné (Bp-Dél), Miklós Ákos (Bp-Dél), Nagy János (Bp-Dél), Andrási Károlyné, Szabóné Bérces Mária (Délpest) lelkészek képesítését 5 évre, azaz 2010. november 30-ig hatályban tartja.

39. LELKÉSZEK MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület engedélyezi, hogy Alföldy-Boruss Dezső Kispest-Wekerletelepi lelkipász-

tor vallastanárként állást vállaljon, hogy Kardos Péter pákozdi lelkipásztor vállalkozói tevékenységet folytasson, hogy Németh Pál Pestlőrinc-Ganzkertvárosi lelkipásztor a Ráday Gyűjteményben és a Külkereskedelmi Főiskolán óraadóként állást vállaljon. Ezen engedélyek határozott időre szólnak, 2008. november 30-ig érvényesek.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerület engedélyezi, hogy Berta Zsolt svábhegyi lelkipásztor a Baár-Madas Gimnáziumban a 2005/06-os tanévben óraadóként állást vállaljon.

40. A LELKÉSZEKRŐL SZÓLÓ SZABÁLYRENDELET MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület Szabályrendelete a lelkészekről (21/2004.) az alábbiak szerint módosul:

1. A 9. §. (2) bekezdése kiegészül a következők szerint: Lelkészválasztás esetén az egyházkerület elnöksége a befogadó záradékot csak abban az esetben adhatja meg, ha a lelkész legalább 2 év gyülekezeti szolgálati idővel rendelkezik.
2. A 10.§. módosul 10.§. (1) bekezdésre és kiegészül egy (2) bekezdéssel: (2) Mindaddig, amíg a kérelmező 2 év gyülekezeti szolgálati idővel nem rendelkezik, a kérelem elbírálását fel kell függeszteni.
3. A 17. §. A következő mondattal egészül ki: Mindaddig, amíg az egyházkerületi közgyűlés a lelkész képesítésének hatályban tartásáról nem dönt, a lelkész nem választható és szolgálatra nem rendelhető ki.

41. SZOLGÁLATI GÉPKOCSIK SZABÁLYRENDELETE

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület szabályzata a szolgálati gépkocsik használatáról

1. Az egyházközség (üzembentartó) részére juttatott szolgálati gépkocsi a lelkipásztor gyülekezeti munkáját hivatott segíteni.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület motorizációs alapjából gyülekezeti használatra jutatott személygépkocsi tulajdonosa a Dunamelléki Református Egyházkerület, üzembentartó az illetékes egyházközség.
3. A mindenkor esedékes kötelező biztosítási díj és a casco díja az üzembentartót terheli. Ezek mindenkor befizetési teljesítését az üzembentartó negyedévenként köteles másolatban az egyházmegye elnökségének megküldeni.
4. A szolgálati gépkocsit használó lelkipásztor a szolgálati hely megváltoztatása esetén a gépjárművet nem viheti

magával új szolgálati helyére, köteles azt a tulajdonosnak (Dunamelléki Református Egyházkerület) átadni. A gépkocsi további használatáról a tulajdonos dönt.

5. Az üzembentartó bármilyen káreseményt köteles 24 órán belül írásban jelezni a tulajdonosnak (egyházkerület).
6. Bármiféle befizetési, fenntartási kötelezettség kétszeri (egymás utáni) elmulasztása esetén az egyházközség (üzembentartó) azonnal elveszíti jogosultságát a gépkocsi használatára, és az visszakérül a tulajdonoshoz.

42. A MAGYAR EVANGÉLIUMI KERESZTYÉN DIÁKSZÖVETSÉG KÉRELME SZOLGÁLATI IDŐ BESZÁMÍTÁSÁRA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megállapítja, hogy a jelenleg hatályos jogszabályok szerint a MEKDSZ alkalmazásában álló lelkészek idejét nem lehet beosztott lelkészi időnek beszámítani. Nevezett lelkészeket jelenleg bekebelezni sem lehet [Alkotmány 34. §.(1)], mivel nincsenek lelkészi szolgálatra alkalmazva, ezért – kérelem híján – lelkészi képesítésük hatályát elveszítik [Alkotmány 33. §.]

43. EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS A MAGYAR EVANGÉLIUMI KERESZTYÉN DIÁKSZÖVETSÉGGEL

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a MEKDSZ alkalmazásában álló lelkészi végzettségűek helyzetének rendezését szolgáló, hosszú távú megállapodás megkötésével egyetért. Megbízta az elnökséget, hogy a megállapodás kidolgozása érdekében folytasson tárgyalásokat a MEKDSZ vezetőségével. A megállapodás tervezetét tartalma szempontjából a Missziói Bizottság tárgyalja meg, s a Missziói Bizottság pozitív javaslata esetén a Jogi Bizottság – a MEKDSZ illetékeseinek közreműködésével – tegyen szövegszerű megállapodási javaslatot a közgyűlésnek.

44. A RÁDAY GYŰJTEMÉNY ALAPÍTÓ OKIRATA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Ráday Gyűjtemény alapító okiratát elfogadja.

45. A BUDAPESTI REFORMÁTUS EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZET ALAPÍTÓ OKIRATA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet alapító okiratát elfogadja.

46. FELLEBBEZÉS ÉSZAKPESTI KÖZGYŰLÉSI HATÁROZATOK ELLEN

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

Az Egyházkerületi Közgyűlés az Északpesti Református Egyházkerületi Közgyűlésének a Gödöllői Református Egyházközség 13/2005., 14/2005. és 15/2005. számú presbitériumi határozataival kapcsolatos fellebbezéseket elutasító határozata ellen beterjesztett fellebbezést elutasítja. Az Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy már az Északpesti Református Egyházkerületi Tanácsának az ügyre vonatkozó megsemmisítő határozatai a törvény erejénél fogva jogerős döntések voltak, azok ellen fellebbezésnek helye nem volt.

Indoklás:

Az ügyben eljáró egyházi testületek és személyek a fellebbezésekre nézve a jogszabályokat tévesen, a környezetükből kiemelve értelmezték, s ezért húzódtott el a presbitériumi határozatról szóló döntés. Közrejátszhatott a téves értelmezésben az, hogy az egyházalkotmány az egyházkerületnél és az egyházkerületnél nem elég szabatosan választja el és szabályozza az önkormányzati és a hatósági ügyköröket. Az alkotmány jogszabályait azonban, ha összefüggéseiben értelmezzük, és figyelembe vesszük a más törvényekkel való összefüggéseit is, akkor a jogszabály helyesen értelmezhető.

1. Az egyházkerületnek két ügykörben vannak feladatai és hatáskörei: önkormányzati típusú és hatósági típusú ügykörökben.
2. Önkormányzati típusú joga pl. szabályrendeletet alkotni, költségvetését meghatározni, vagy tulajdonról dönteni. Ezekben az ügytípusokban a döntés az alkotmány szerint a közgyűlés vagy az egyházkerületi tanács mint testület hozza. Ezekben az ügyekben a testületek alaphatározatokat hoznak, amelyek ellen fellebbezésnek van helye: a tanács döntése ellen az egyházkerületi közgyűléshez, a közgyűlés alaphatározata ellen az egyházkerületi közgyűléshez.
3. Hatósági típusú ügykör az egyházkerületnél pl. az egyházközségi költségvetések jóváhagyása, egyházközségi ingatlanokkal kapcsolatos döntések jóváhagyása és például a fellebbezések. Ezekben az ügyekben a jogszabályok szerint hatásköre az esperesnek (egyedül is!, lásd egyházközségi költségvetés), az elnökségnek (lásd pl. gazdálkodásról szóló törvény), illetve az egyházkerületi testületeknek van.
5. A hatósági ügyek is két altípusba csoportosíthatók: első- vagy másodfokú hatósági ügyek. Az elsőfokúakba tartoznak azok az ügyek, amelyekben az egyházközség presbitériumának (alap) határozatát jóváhagyásra az egyházkerületi tanácshoz be kell nyújtani (pl. költségvetés, zárszámadás, ingatlanügyek, stb.). Ezekben az esetekben van lehetőség a fellebbezésre: esperesi döntést közgyűlésnél (de a tanács is dönthet), elnökségi döntést a közgyűlésnél (csak a közgyűlés dönthet), testületi döntést pedig a kerületnél lehet megfellebbezni.

A másodfokú hatósági ügytípus a fellebbezés (mint jogorvoslat). Ezekben az ügyekben az egyházmegyénél kizárólag testület határozhat, azaz a közgyűlés vagy a tanács. A közgyűlés kizárólagos hatásköréről szóló jogszabályhely alapján minden másodfokú ügyben a tanács is határozhat. Ezek ellen a testületi határozatok ellen viszont fellebbezésnek helye nincs, a másodfok jogerősen határoz. És mindegy hogy a döntést a közgyűlés vagy a közgyűlés helyett eljárva a tanács hozta. Az egyházi törvénykezésről szóló jogszabályunk is – amelyet az Alkotmány értelmezésénél figyelembe kell venni – az egyfokú fellebbezés általános jogelvét tartalmazza, ahol pedig a törvényalkotói szándék harmadfokot indokoltan látott, ott ezt a törvényt egyértelműen megfogalmazza. Az egyfokú fellebbezés alapelve tehát az Alkotmány értelmezésénél is alkalmazandó, amint az ügyek ésszerű határidőn belüli lezárásának elve is megerősít.

- 4.) Összefoglalva: az egyházmegyénél minden esetben el kell dönteni, hogy önkormányzati vagy hatósági típusú ügyről van szó. Hatósági ügyek esetében pedig utána azt is, hogy első- vagy másodfokú döntést hoz az illetékes. E döntésektől függ, hogy a határozat ellen lehet-e később fellebbezni. Az egyházkerületnél hasonló elv szerint kell eljárni, azzal a különbséggel, hogy az egyházkerület önkormányzati típusú határozatait a Zsinatnál nem lehet megfellebbezni, erre az Alkotmány nem ad lehetőséget. Elsőfokú hatósági határozat ellen pedig csak akkor van fellebbezésre lehetőség, ha azt az egyházkerületi tanács hozta, ha maga a kerületi közgyűlés, akkor nincs.

Tévedett tehát az Északpesti Református Egyházmegye Tanácsa, amikor határozataiban a fellebbezés lehetőségére a fellebbezők figyelmét felhívta. Mivel pedig a jelenleg hatályos 2000. évi I. tv. alapján az egyházmegyei tanács határozatával szemben – igazgatási ügyként – bírósági eljárásnak sincs helye, ezért az eljáró tanács vonatkozó határozata mindenképpen jogerős.

47. EGYHÁZKÖZSÉGEK HATÁRAINAK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

Az Egyházkerületi Közgyűlés a Budapest-Déli Református Egyházmegye szabályrendelet- módosítását, amely a kebeli egyházközségek határait szabályozza, jóváhagyja.

48. GYŰLEKEZETEK ÁTMINŐSÍTÉSE

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával erősíti meg Budapest-Déli Református Egyházmegye azon határozatát, amellyel a Nagykovácsi Református Missziói Egyházközséget megalakította. A missziói egyházközség életére, szolgálatára Isten áldását, növekedéséhez segítségét kéri.

2. Az Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti a Tolnai Református Egyházmegye 17/2005/06/02. számú határozatát, amelyben a Sárpilis, Gerjen, Nagyszokoly, Miszla, Bonyhád, Medina, Dunaföldvár, Tamási, Szedres és Iregszemcse anyaegyházközségeket missziói egyházközségekké, az Alsónyéki és a Bátaszéki Egyházközségeket pedig társegyházközségekké alakította át.

3. Az Egyházkerületi Közgyűlés az 1994. évi II. tv. 124. § (2) i) pontjában meghatározott jogosítványaiával élve haldéktalan intézkedésre utasítja a Tolnai Református Egyházmegye Elnökségét, hogy a Tolnai Református Egyházmegye Egyházmegyei Tanácsának jogszabályellenes 2/2005-08-29. számú határozatát az illetékes tanács vagy közgyűlés semmisítse meg, s az ügyben hozzon új, törvényes határozatot.

4. Az Egyházkerületi Közgyűlés az 1994. évi II. tv. 124§. (2) i) pontjában meghatározott jogosítványaiával élve haldéktalan intézkedésre utasítja a Tolnai Református Egyházmegye Elnökségét, hogy Tolnai Református Egyházmegye Egyházmegyei Tanácsának jogszabályellenes 4/2005-08-29. számú határozatát az illetékes tanács vagy közgyűlés semmisítse meg, s az ügyben hozzon új, törvényes határozatot.

Felszentelendő lelkészek a közgyűlésen

A közgyűlés résztvevői

Gyülekezetek az Interneten

A XXI. század kezdetére a tömegtájékoztatás egyik legfontosabb eszköze lett a Világháló, az Internet. Ennek varázsa abban rejlik, hogy elérése a nyilvános távközlő hálózaton keresztül, akár telefonvonalon, akár kábeltelvíziós hálózaton, sőt, rádiótelefon vagy egyéb, vezeték nélküli hálózaton keresztül lehetséges, és az elérhető tartalmak globálisak, az Internet használójának földrajzi helyétől függetlenül. Másik fontos tulajdonsága az, hogy interaktív, azaz a használó nem csak kívánságát közölheti a hálózattal valamelyik tartalomforrás elérésére, de azzal párbeszédet is kialakíthat elektronikus levelezés, sőt, az utóbbi időben élőbeszéd útján, mintha csak telefonon beszélne a felek egymással. Hasonlóképpen előtérbe kerültek már az Interneten továbbított rádió- és televízió műsorok is, amelyek így a Pöld bármely pontján vehetők.

A Magyarországi Református Egyház is felismerte az Internet mint az Egyház által közvetített üzenet potenciális hordozó közegét, és törekszik annak felhasználására. Egyházunk Zsinata tavaszi ülészakán elfogadta a 2005. évi III. törvényét az egyház tájékoztatási szolgálatáról, amely feladatként jelöli meg, hogy „hatékonyan közvetítsük az egyház sajátos üzenetét, az evangéliumot a világ felé” (idézet a preambulumból). A sajtó, rádió, televízió mellett az 5. § (1) bekezdésének b) pontja konkrétan is említi a világhálót mint az egyház kommunikációs formáját.

A világháló, az Internet igénybevétele három fő területen nyilvánul meg egyházunkban:

- központi és regionális hírforrásként,
- egyházközségi honlapok formájában, mint közösségi hírforrás, részvétel az országos „eMagyarország” programban, lehetőséget nyújtva nemcsak gyülekezeti tagoknak, hanem a nyilvánosságnak is a világháló böngészésére.

Az első forma az országos www.reformatus.hu, valamint az www.parokia.hu központi portál, amelyek a közegeházi híradáson túl lehetőséget nyújtanak egyházi archívumok, egyházközségi, egyházmegyei és egyházkerületi honlapok böngészésére, de emellett kommentárokat is közölnek a napi igéről, alkalmakat sorolnak fel református és nem református érdeklődők részére. Ugyanebbe a csoportba sorolhatók, regionális hírforrásként, az egyházkerületek és az egyházmegyéik honlapjai is.

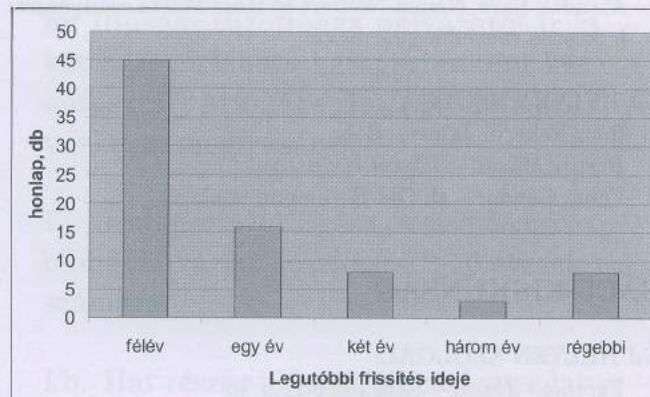
A második forma keretében tud az egyház szólni az egyes gyülekezeti tagokhoz, lehetőséget nyújtva egyházközségi hírek közreadására, továbbá az esetek egy részében prédikációk olvasására, sőt, hallgatására azok részére, akik akadályoztatva vannak részvételükben az istentiszteleteken. Ezekre a továbbiakban részletesen kívánok majd kitérni.

A harmadik terület, az „eMagyarország” Internet elérési pont fenntartása útján egyrészt korszerű informatikai eszközök kerültek az egyházközségekhez, ami a közeljövőben gyorsabbá és hatékonyabbá fogja tenni az információ áramlását az egyházközségek és a fokozatos testületek (egyházmegyéik, egyházkerületek, Zsinat) között, de új missziói területet is nyitott meg a nyilvános nyitva tartási idő alatt a világháló iránt érdeklődők – főként a fiatalok – felé. Különös előnye ezeknek a hozzáférési pontoknak, hogy rendszerint szélessávú módon bocsátja ezeket rendelkezésre a program szponzora, az Informatikai és Hírközlési Minisztérium.

Egyházkerületünkben – egy 2005. szeptember-októberében készült felmérés szerint – 83 egyházközség rendelkezett központi portálról elérhető honlappal. Itt jegyzem meg, hogy honlapja ennél több gyülekezetnek van, de ezúton is szeretném felhívni a figyelmet arra, hogy az ilyen egyházközségek jelentsék be magukat valamelyik központi portálon, hogy könnyebben rá lehessen találni honlapjukra!

Szeretnék rávilágítani néhány olyan közös problémára, amely a honlap-kezelők gyakorlatlansága vagy nem kellő szorgalma miatt megfigyelhető ezeken a honlapokon. Az első ilyen gond a honlapok rendszeres frissítése. Az alábbi ábra mutatja a honlapok frissességének megoszlását annak a 80 honlapnak a figyelembevételével, ahol ez az adat kideríthető volt:

Látható, hogy a honlapoknak több mint a fele frissnek tekinthető. Sajnálatos viszont, hogy található volt 8 olyan egyházközség, amelyik több mint 3 éve nem frissített. Ugyanakkor meg kell jegyezni azt is, hogy néhány honlap-készítő beiktatott a honlapra olyan automatikus naptárt, amely – a szerkesztő közreműködése nélkül – napi frissítés látszatát kelti. Az ilyen szerkesztői fogás azonnal átlátszóvá válik, mielőtt a böngésző a hírek között aktualitását veszítettekre akad...

Nem lehet elegendő hangsúlyozni, hogy kereskedelmi szolgáltató szerverére csak abban az esetben szabad honlapot telepíteni, ha a szolgáltató írásban kötelezi magát arra, hogy az egyházközségi honlapok megjelenését nem kíséri szalaghirdetés (banner), vagy felbukkanó (pop-up) hirdetés. Rögzítettem olyan egyházközségi honlapot, amely szex-reklámmal együtt jelent meg a böngészőn... Ezért is ajánljuk a Parókia portált (www.parokia.hu), mert az nemcsak mentes a reklámoktól, de ingyenes, és a honlapot minden egyházközség honlap-kezelője maga szerkesztheti, tehet föl vagy törölhet róla híreket.

Körültekintőnek kell lenni akkor is, amikor az egyházközség honlapjának kezelője megjelentet névsorokat, netalán címlistákat a presbiterekről vagy a Nőszövetség tagjairól. Szigorú adatvédelmi törvényeink előírják, hogy ilyen közzétételre csak az érintett személy írott beleegyezésével kerülhet sor. Kivételt képezhet a lelkipásztor, ha azt akarja, hogy az ő címe vagy telefonszáma mindenki számára elérhető legyen, aki segítséget kér tőle.

Itt nem akarok kiemelni egyetlen egyházközséget sem, de vannak olyanok, amelyek egészen naprakészek, bőven elérhetők a prédikációk (és azok jók is!), némelyik hanganyag formájában is letölthető. Ez utóbbinak csak a rendelkezésre álló tárkapacitás szab határt, mert a hanganyag nagyságrenddel nagyobb tárhelyet foglal, mint az írott szöveg. Egyes helyeken már videofelvételek közvetítésével is kísérleteznek, de az on-line módon, tehát azonnal csak legalább 200 kbit/mp adatletöltési sebesség fölött ad élvezhető képet és hangot. Kellems meglepetésként több honlap megnyitásakor orgonamuzsika is hallható.

Befejezésül annyit kívánok hozzáfűzni, hogy a szakmát még csak tanulja a világ, így a mi egyházközségeink is. A tanulásban részt kell vennie a fokozatos testületeknek is, mert ott sem tökéletes minden. Kicsit hasonlít ahhoz, amikor a könyvnyomtatás kezdett elterjedni és ennek előfeltétele volt az írni-olvasni tudás. Bízunk benne, hogy mi is fejlődünk, megtaláljuk a saját egyházi formáinkat a világháló felhasználására, különös tekintettel arra, hogy a közös ígehallgatás, a gyülekezeti közösség megélése közös szolgálatok és szeretetközösség gyakorlásában, valamint a személyes beszélgetések adják a gyülekezet életének tartalmát. Az Interneten is ezeket kell munkálnunk és segítenünk.

dr. Szilágyi Sándor
a Dunamelléki Egyházkerület
Média és Informatikai Bizottságának
elnöke

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2005 NOVEMBER

BARANYA

SZÜLETETT:

1. Máté, Hanvay Zoltán turonyi lelkész első gyermeke
2. Boldizsár Sándor, Végh Barna sellyei lelkész második gyermeke
3. Ajándok Bars, Német Norbert és Hesz Márta csányoszrói lelkészek második gyermeke

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Rácz-Vekerdi János – Bóly
Boruss Mária – Bólyról Hidasra
Fehér Sándor – sl. Old-Beremend ts.ek.

BÁCS-KISKUNSAG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Ferenczy József – Kecskemétre b. lp.
2. Kovács István – Soltra Fülöpszállásról
3. Pál Ferenc – lelkész-vallásnár, Kecskemét
4. Kerekes Márton – kórházlelkész, Kecskemét
5. Balázs Hajnalka – Szentkirály
6. Várad Péter – Ágasegyháza
7. Kovács László – Hajós

NYUGDÍJBA MENT:

Szűcs András – nyugdíjba ment Soltról

SZÜLETETT:

1. Huba Kende, Nagy Árpád és Igaz Melinda Sára izsáki lp.házaspár második gyermeke
2. Katalin Virág, Ferenczy József kecskeméti b.lp. első gyermeke

BUDAPEST – DÉL

NYUGDÍJBA MENT:

Tájnel Gábor – Pesthidegkútról

BUDAPEST – ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Battyányi Géza – Csillaghegy
Sípos Aba Álmos – b.lp. Békásmegyér
Bereczky Örs – b.lp. Pozsonyi út
Kovács Botond Árpád – sl. Külső-Józsefváros
Győrffy Eszter – int.lp. a Sylvester J. Gimnáziumból a Baár-Madasba

NYUGDÍJBA MENT:

dr. Ladányi Sándorné –a Ráday Gyűjteményből
dr. Bazsó Béla –a zsinati irodából

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Makay László – Nagykáta
2. Borsi Attila – Majosháza
3. Borsiné Kusztos Ildikó – b.lp. Majosháza
4. Debreczeni Károly István – Dunakeszi
5. Sándor Balázs és Gabriella – Cegléd-Felszeg
6. Szalkay László – Szigetszentmiklósról Jászkarajenő-Törtelről
7. Maczó Zsolt – Jászkarajenő-Törtelre Tápiószeléről
8. Kis Gergely Márton – b.lp. Nagykőrös
9. Jelényi László – Kecskemétről Nagykőrösrre

NYUGDÍJBA MENT:

Villányi Péter – Szigetszentmiklósról

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Cs. Nagy János - Budakalász

ELHUNYT:

† Harkai Ferenc érdfilgeti lelkipásztor

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Gál Alfréd – Váralja

NYUGDÍJBA MENT:

Szalkai Lajos –Kajdacsról

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Eisenbacher Péter – Kajászó
2. Dombi Ferenc – Baracska
3. Mayer Melinda – Vértesacsa
4. Major András Szabolcs – Seregélyes
5. Síposné Demeter Anita – Kápolnásnyékről külföldre (helyettesíti: Szénási Jonathán Sándor börtönlelkész)
6. Karl Melinda – lemondott Tabajdon

NYUGDÍJBA MENT:

Zsubrinzkyné Kenessey Margit –Seregélyesről

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK

1. † Takács István, Érd
2. † Balázs Károly
3. † Arany László, Cegléd
4. † id. Kis Boáz
5. † dr. Körpöly Kálmán

Események a teológián

I. A teológián ebben a félévben a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzorait:

Egyházkerület, Baranyai Egyházmegye, Budapest-Déli Egyházmegye, Teológia, Délpesti Egyházmegye, Pasaréti Egyházközség, Kálvin Kiadó, spirituális, Presbiteri Szövetség, Budapest-Északi Egyházmegye, Kecskeméti Egyházközség

II. Teológusnapok a félévben:

Szeptember: **Bikafalva** (hétvége munkával és szolgálatokkal az Ágoston Sándor Alapítványon keresztül), segély eljuttatása a **zilahi** árvaházba (szintén az alapítvány), **Berzété** (Felvidék) és környéke (Körös, Jólész, Rudna) (hétvége munkával és szolgálatokkal), **Soponya** (Csősz, Sáregres) teológus hétvége, **Nagykátá** (Tápióbicske, Tápiószentmárton), **Kecskemét** (150 éves ünnepi műsor előadása és beszámoló a skandináviai tanulmányútról), **Ócsa, délvidéki** hétvége (horvátországi látogatás 7 gyülekezetben (Vörösmart, Csúza, Hercegszöllős, Sepse, Szentlászó, Kopács, Eszék)

Ezen kívül mind a Baár-Madas, mind a Lónyay gimnáziumban segítettek teológusok az őszi ill. az adventi csendesnapokon.

III. **Reformáció Wittenbergben** elnevezésű kiránduláson voltak 27-en teológusok, vallástanárok, egyetemisták és baár-madasos növendékek együtt október 29-től november 2-ig, hogy átéljék: mit is jelentett a reformáció az adott országokban és mit jelent ma nekünk.

IV. A teológián vendég volt **Tőkéczi László** főjegyző, aki *2020 – református vízió a történész szemével* címmel tartott előadást.

A teológusok és diákok csoportja Wittenbergben a „tézisek kapuja előtt

Kiss Andrea I. éves teológa élete első prédikációja advent első vasárnapján Csúzán

Pályázat ifjúsági bibliaóra-vázlatok megírására

A Dunamelléki Református Egyházkerület Ifjúsági Bizottsága pályázatot ír ki két kategóriában, kategóriánként két korosztály számára ifjúsági bibliaóra-vázlatok megírására:

I. Kategória I/A Egész éves ifjúsági bibliaóra-vázlat készítése 13-16 évesek számára

I/b. Hat részes ifjúsági biblia-óravázlat sorozat készítése 13-16 évesek számára

II. Kategória

II/a. Egész éves ifjúsági bibliaóra-vázlat készítése 17 éven felüliek számára

II/b. Hat részes ifjúsági biblia-óravázlat sorozat készítése 17 éven felüliek számára

Minden kategóriában fontos szempont az elbírálásnál a biblikusság, hitvallásosság és korszerűség.

A pályázat beadási határideje:
2006. január 30.

A legjobb pályaművek díjazásban részesülnek, valamint azokat az Egyházkerület megjelenteti.
(A díjazás tervezett teljes kerete 1.140.000Ft.)

A teljes pályázati kiírás az Egyházkerület honlapján olvasható: www.dmrek.hu

További felvilágosítás az Ifjúsági Bizottság elnökénél:
Böttger Antal:
25/281-163, bottger.antal@dunanet.hu

A Magyarországi Református Egyház Zsinatának állásfoglalása a családról

A MRE Zsinata örömmel állapítja meg, hogy a "család éve" alkalmából számos konferencia, egyházi összejövetel foglalkozott a család jelenlegi helyzetével és kereste a segítséget annak mai nehéz és kritikus helyzeteiben.

Természetesen tartjuk, hogy a családmódel koronként változik, és minden korábbi változásnak voltak erényei és hibái, akárcsak napjaink családmódeljének. Egyedül Isten Igéje örök, amely arra tanít minket, hogy a család Isten jó teremtési és gondviselési rendje. Ezt az Ő akarata szerint öröznünk és gondoznunk kell. Tudatában vagyunk annak, hogy jelenlegi kultúránkban az egyén szabadságát abszolutizáló, individualista és fogyasztói szemlélet nem kedvez sem a tartós emberi kapcsolatoknak, sem a gyermekek vállalásának. Ennek aggasztó jeleit látjuk egyrészt a házasságkötések számának drámai csökkenésében, a válások számának emelkedésében, az úgynevezett "teljes családok" számának fogyásában, a demográfiai helyzet válságos romlásában, a művi abortuszok felelőtlen gyakorlatában, valamint az önzésen alapuló magános életforma terjedésében. Gyülekezeteinkben is egyre nagyobb számban találkozunk olyanokkal, akik házasságkötés nélküli párkapcsolatban élnek együtt.

Egyházunk megértéssel és felelős szeretettel látja ifjúságunk azon szociológiai helyzetét, amelyben a biológiai érettség és a családalapítás közötti távolság megnőtt. Mégis, az Ige szellemében kötelességünk óvni a felelőtlen kapcsolatoktól és buzdítani arra, hogy a tartós párkapcsolatokat Isten és emberek előtt rendezzék. Ennek a lehetőségét ajánlja szeretettel mindazon idősebb testvérek figyelmébe is, akik házasságkötés nélkül élnek együtt. Kérjük a lelkipásztorokat, hogy e problémához lelkigondozói bölcsességgel viszonyuljanak, és készséggel adjanak lelkipásztori segítséget ahhoz, hogy a párkapcsolatok olyan házasságokként folytatódjanak, amelyre a felek mint nyilvánosan vállalt életszövetségre Isten áldását is kéri a gyülekezet közösségében. Egyházunk a házasságot nem magánügynek, hanem az egyik legszentebb és legszemélyesebb közösségi ügynek is tekinti, amely kiabrázolja Krisztus és az egyház szeretetkapcsolatát.

Valljuk, hogy családalapításra az egészséges személyiség alkalmas. Az egyén belső válságai legtöbbször nem gyógyíthatók sem a párkapcsolat, sem a házasság útján, hanem éppen ezek lehetnek okozói a későbbi párkapcsolati, családi válságoknak. Ezért kiemelten fontosnak tartjuk, hogy mind az igehirdetés, mind a hitoktatás fordítson gondot az érett keresztyén személyiség nevelésére, az elköteleződésre és felelősségvállalásra. Gyülekezeteink, nevelési és oktatási intézményeink legyenek olyan közösségek, ahol a gyermeket mint Isten képmását becsülik meg, aki nem a mi tulajdo-

nunk, de ránk van bízva. A gyülekezet maga is legyen olyan befogadó család, ahol a különböző életkorú, családi állapotú testvérek az atyai ház szeretetét, gondoskodását élhetik át. A családi, vérségi kapcsolatok azonban sehol se nőjenek a lelki-testvéri kapcsolatok fölé az egyházban.

Egyházunk a maga eszközeivel továbbra is kész minden segítséget megadni mindazoknak a felkészítéséhez, akikre Isten mások életének vezetését bízta. A lelkészeket, pedagógusokat, ifjúsági vezetőket, családgondozókat, presbitereket, szakembereket egyre inkább szeretné szakszerűen felkészíteni erre a szolgálatra. Ezért a felsorolt területeken programok kidolgozását, konzultációs rendszerek kiépítését támogatja, együttműködve más keresztyén felekezettel is.

Ugyanakkor Isten gondviselését látjuk minden, nem közvetlenül az egyház tevékenységéhez kötődő törekvésben is, mely Isten teremtési rendjének megőrzéséért, a családért fáradozik. Az ilyen szervezetekkel és képviselőikkel is készek vagyunk az együttműködésre.

Tudjuk, hogy bár a családi élet legtöbb kérdése a személyes felelősség körébe tartozik, vannak olyan dimenziói is, ahol az egyháznak prófétai kötelessége azokat megszólítani, akik a hatalom és a törvényhozás felelősségét hordozzák. Keresztyén egyházként csak olyan kormányzatokat tudunk támogatni, amelyeknek törvényhozási törekvései, szociálpolitikai intézkedései segítik a gyermekvállalást, a magas színvonalú oktatást és nevelést. Ez utóbbiak ugyanis református meggyőződésünk szerint a szülők felelőségére bízattak. Kötelességünk visszautasítani minden olyan megnyilvánulást, amely a közéletben, a médiában család és gyermekellenes hangulatot táplál, mivel ezt Isten-, ember- és jövő-ellenesnek, tehát gonosznak ítéljük, így vele szemben "szabad lelkiismerettel harcolnunk kell". (Heidelbergi Káté 32.kf.)

A Szentírás realizmusával beszélünk arról, hogy egész emberi életünket, így a házasságot és a családot is megromtotta a bűn, ezért "szívünk keménysége miatt" nem menthető meg minden házasság. Mégis, Krisztus kegyelmének hatalma alatt hirdetjük, hogy Isten a házasságot és a családot öröme és a boldog élet forrásának szánja ma is, melynek kötelékében a kölcsönös szolgálát és áldozatvállalás által növekedhetünk emberségben és a keresztyén életben. Ennek legnagyobb áldása az, ha a család egyben gyülekezet is lehet, ahol a tagok együtt vallhatják: "én azonban és az én házam népe az Úrnak szolgálunk" (Józs.24,15).

(2005-11-10)

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
Budapest 1092, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@mredmek.matav.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész
Készült az OPEN ART nyomdában

A Dunamelléki Református Egyházkerület
21/2004. számú Szabályrendelete a lelkészekről
a 2005. nov. 18-i Közgyűlés 40. határozatának módosításaival egységes szerkezetben

1. §. E Szabályrendelet hatálya kiterjed a Dunamelléki Református Egyházkerület kebelébe tartozó valamennyi egyházi személyre
- a) a gyülekezeti,
 - b) az intézeti,
 - c) a beosztott lelkészekre (akár gyülekezetben, akár egyházi intézményben teljesítenek szolgálatot),
 - d) a segédlelkészekre (ideértve a lelkészjelölteket és az exmittált teológiai hallgatókat).

I. A lelkészek alkalmazásáról és szolgálatáról

2. §. Segédlelkészi szolgálatra alkalmazható az az egyháztag, aki teológiai tanulmányait sikeresen elvégezte, végbizonyítványt szerzett, és a Zsinati Lelkészképesítő Bizottság előtt eredményesen letette az első lelkészképesítő vizsgát. A lelkészi szolgálatba lépő egyháztagnak az egyházkerületi közgyűlés előtt esküt kell tennie. Ezután bocsátja ki őt az egyházkerület püspöke (vagy megbízottja) segédlelkészi szolgálatra.
3. §. Az első és második lelkészképesítő vizsga között legalább egy év gyakorlati időt minden lelkészi szolgálatba lépő egyháztag gyülekezeti segédlelkészi szolgálatban köteles eltölteni.
4. §. Segédlelkészi szolgálatra kivételesen alkalmazhatók azok az egyháztagok is, akik absolutoriumot szereztek, valamelyik Teológiai Egyetemen (Akadémián) lelkészjelöltek, de az első lelkészképesítő vizsgát még nem tették le. A lelkészjelöltek segédlelkészként való alkalmazásának időtartama nem haladhatja meg azt az időt, amennyi haladékot adott részükre a Zsinati Lelkészképesítő Bizottság, illetve - sikertelen vizsga esetén - amennyi időt engedélyez a lelkészképesítésre vonatkozó zsinati szabályzat a javító vizsga letételére. A lelkészjelölteknek a lelkészi szolgálatok végzésére való felhatalmazása az egyházkerület püspökének írásos határozatával történik.
5. §. (1) Ha a gyülekezeti érdek vagy elháríthatatlan szükség úgy kívánja, kivételesen alapvizsgát tett teológiai hallgató is alkalmazható segédlelkészi szolgálatra (exmisszió).
- (2) A segédlelkészi szolgálatra alkalmazott teológiai hallgatót az egyházkerület püspökének az exmisszióra vonatkozó határozata hatalmazza fel a lelkészi teendők elvégzésére. A felhatalmazás visszavonásig érvényes. Az exmittált segédlelkészek munkaidejét úgy kell megállapítani, hogy a tanulmányi időben havonta összefüggően egy munkahetet (öt munkanapot) az Egyetemen (Akadémián) tanulmányaikkal foglalkozva tölthessenek el.
- (3) A segédlelkészeket istentisztelet keretében kell a szolgálatra kibocsátani.
6. §. Az első lelkészképesítő vizsga sikeres letétele után a segédlelkészek elhelyezéséről az egyházkerület püspöke intézkedik. Ez esetben figyelembe kell venni az adott gyülekezetet túl az egyházmegyék lelkészi utánpótlásának szempontjait is.
7. §. Azokkal a segédlelkészekkel, akik a Teológiai Egyetemre (Akadémiára) való beiratkozásukkor a Dunamelléki Egyházkerület területén volt állandó bejelentett lakásuk, a püspök rendelkezik. Kivételes esetben valamelyik másik egyházkerület kérésére - kizárólag az érintett személy egyetértésével - a segédlelkész kiadásához a püspök hozzájárulhat.
8. §. A segédlelkészi szolgálatra alkalmazás az egyházkerület püspökének kirendelő határozatával történik. A segédlelkész időközben szükségessé vált el- és áthelyezése a püspök hatáskörébe tartozik.
9. §. (1) Az egyházkerületben alkalmazott segédlelkészekről a Püspöki Hivatal nyilvántartást vezet.
- (2) Más egyházkerületből okleveles lelkészeket átvenni – lelkészválasztás esetét kivéve – csak szabályszerű elbocsátó levél alapján, az esperes-gondnoki értekezlet előzetes engedélyével

lehet. A határozatig a püspök ideiglenes felhatalmazást és kirendelést adhat a szolgálatra átveendő segéd- és beosztott lelkészeknek.

Lelkészwálasztás esetén az egyházkerület elnöksége a befogadó záradékot csak abban az esetben adhatja meg, ha a lelkész legalább két év gyülekezeti szolgálati idővel rendelkezik.

(3) Azoknak a lelkészeknek a szolgálatba állítása, akik oklevelüket külföldön szereztek, csak oklevelük honosítása után történhet meg. A honosításig ideiglenes jelleggel és legfeljebb 1 esztendőre lelkészként alkalmazhatók.

10. §. (1) A bekebelezési kérelemhez csatolandó az I. és - ha van - a II. lelkészképesítő vizsga bizonyítványa (oklevél); eddigi működéséről szolgálati bizonyítvány; törzskönyvi hiteles kivonat; nyilatkozat, melyben az átvételét kérő büntetőjogi felelőssége tudatában kijelenti, hogy sem rendőrhatalom eljárás, sem büntetőbírói eljárás nincs ellene folyamatban, illetve nem áll ilyen ítélet hatálya alatt. Más országból áttelepülők ezen felül kötelesek bemutatni az illetékes állami hatóság tartózkodási engedélyét is.

(2) Mindaddig, amíg a kérelmező két év gyülekezeti szolgálati idővel nem rendelkezik, a kérelem elbírálását fel kell függeszteni.

11. §. (1) Minden lelkésztől és lelkészjelöltől, aki az egyházkerületben lelkészi beosztást kap, az 1994. évi II. tv. 34. §-ában foglaltak szerint törzskönyvet kell vezetni.

(2) A törzskönyv első példányát az illetékes esperesi hivatal vezeti és őrzi, másodpéldányát pedig a püspöki hivatal.

Az újonnan szolgálatba lépőkről a püspöki hivatalban kell két példányban kiállítani az egységes nyomtatványon a törzskönyvi lapot, s annak egyik példányát meg kell küldeni az illetékes esperesi hivatalnak. Más egyházmegyébe történő távozás esetén az esperes a szolgálati bizonyítvánnyal együtt átküldi az általa őrzött törzskönyvi lapot is.

12. §. (1) A törzskönyv adataiban történt minden változást köteles a lelkész 15 napon belül szolgálati úton az esperesi hivatalnak bejelenteni, és okmányokkal igazolni. Az igazoló okmányról készített másolatot az esperes hitelesíti, és így jelenti tovább a változást a püspöki hivatalnak.

(2) A lelképásztor a róla vezetett törzskönyvbe a szükséges változások átvezetése érdekében, a tévedések korrigálása céljából betekinthez.

13. §. Az exmittált teológiai hallgatókról nyilvántartást kell vezetni az erre rendszeresített törzskönyv nyomtatványon, és ugyanúgy a püspöki hivatalban és az esperesi hivatalban kell őrizni. Az abszolutórium és a lelkészi vizsga letétele után, megfelelő kiegészítéssel ezek a nyilvántartó lapok a törzskönyvhöz csatolandók. Ugyanilyen nyilvántartás vezetendő azokról a külföldi oklevéllel rendelkező lelkészekről is, akik még nem honosították oklevelüket.

14. §. Nem egyházi szolgálati viszonyban lévő, de lelkészi képezésüket hatályban tartó lelkészekről az előző §-ban körülírt nyilvántartás vezetendő a püspöki és az illetékes esperesi hivatalban. Egyéb törzskönyvi adataik mellett, ezen a 12. §-ban foglaltaknak megfelelően, jelenteni kötelesek az adataikban, szolgálati viszonyukban (egyéb kereső viszonyukban) történő minden változást is.

15. §. Segédlelkész saját kérésére vagy egyházi érdekből legfeljebb egy évre helyezhető rendelkezési állományba. A rendelkezési állományba helyezett segédlelkész, annak megszűnése után köteles letölteni a gyülekezeti szolgálatban az egy évi gyakorlatot, csak ezután tehet II. lelkészképezítő vizsgát. A beosztott lelkészt saját kérelmére vagy egyházi érdekből a püspök helyezheti rendelkezési állományba.

16. §. A rendelkezési állományban lévő lelkészeket a püspök bármikor szolgálatra rendelheti, amit kötelesek elfogadni. Ennek megtagadása fegyelmi vétség. Akik saját kérésükre kerültek rendelkezési állományba, maguk is bármikor kérhetik szolgálati beosztásukat, amit az egyházkerület püspöke a lehetőséghez képest teljesít.

17. §. A rendelkezési állományban lévő lelkészekre mindazok a kötelezettségek vonatkoznak, melyeket az 1994. évi II. tv. 33. §-ban a képezésüket hatályban tartó lelkészekre előír.

18. §. Azokat a lelkészi képesítésű egyháztagokat, akik nem egyházi munkakörben dolgoznak, abba az egyházközségbe és annak megfelelően illetékes egyházmegyébe kell bejegyezni, melynek területén állandó bejelentett lakásuk van. Ott kell teljesíteni az 1994. évi II. tv. 33. §-ában foglalt kötelességeket. Mindaddig, amíg az egyházkerületi közgyűlés a lelkész képesítésének hatályban tartásáról nem dönt, a lelkész nem választható és szolgálatra nem rendelhető ki.
19. §. A nyugállományban lévő lelkészek is alkalmazhatók kisegítő beosztott lelkészi munkakörben. Az egyházi beosztásban tevékenykedő nyugdíjas lelkészekre értelemszerűen mindazok a szabályok vonatkoznak, mint a beosztott lelkészekre. Törzskönyvüket továbbra is vezetni kell.
20. §. (1) Az egyházi intézményben alkalmazott lelkészi képesítésű egyháztagokat az intézmény helye vagy a lakhelye szerint illetékes egyházmegyébe kell bekebelezni, és törzskönyvét ennek megfelelően kell vezetni.
- (2) A Zsinat intézményeiben szolgáló lelkészek szolgálati viszonyuk megszűnése esetén visszakerülnek eredeti egyházhatóságuk rendelkezése alá. Törzskönyvüket az intézeti szolgálat ideje alatt az illetékes egyházi hatóságok vezetik. Intézeti szolgálati viszonyuk megszűnését jelenteni tartoznak mind a területi mind az eredetileg illetékes egyházi hatóságoknak.
21. §. (1) Az áthelyezendő segéd- és beosztott lelkésznek – sürgős esetek kivételével – úgy kell kézbesíteni az áthelyező határozatot, hogy legalább 8 nappal a szolgálatba állás határideje előtt megkapja.
- (2) Az áthelyezésről a püspök egyidejűleg értesíti az érdekelt egyházközségek vagy intézmények vezetőit, az esperest – ha az áthelyezés másik egyházmegyébe történik, mindkét esperest –, valamint a Zsinati Irodát.
22. §. (1) Az áthelyezett segéd- vagy beosztott lelkész érkezése időpontjáról köteles értesíteni az egyházközség lelkészét, lelkész hiányában a gondnokot, illetőleg az intézmény vezetőjét.
- (2) Az állás elfoglalását három napon belül írásban, a szolgálati út betartásával jelenteni kell a püspöknek. Ha más egyházmegyéből történik az áthelyezés, vagy ez az első szolgálati hely, nyolc napon belül személyesen is jelentkezni kell az esperesnél.
23. §. Ha a segéd- vagy beosztott lelkész szolgálati helyét nem foglalja el, fegyelmi vétséget követ el.
24. §. (1) Az állást fenntartó egyházközség illetve intézmény felelős azért, hogy a lelkészeknek az illetékes állami szerveknél történő bejelentése a hatályos jogszabályoknak megfelelően megtörténjék.
- (2) Az esperes köteles a lelkésznek igazolást adni a szolgálati viszony fennállásáról.
25. §. (1) Minden egyházi szolgálatban álló lelkész (beleértve az exmittált teológiai hallgatót és a kisegítő nyugdíjas lelkészt is) kötelező jelleggel tagja a Lelkeszi Nyugdíjintézetnek.
- (2) Az állásfenntartó köteles a javadalmak után az esedékes tagsági díjat az egyházi törvények rendelkezéseinek megfelelően levonni és befizetni.
26. §. A segéd- és beosztott lelkész a gyülekezeti lelkész irányítása és felügyelete mellett végzi a lelkészi teendők rá bízott részét. Munkakörével, munkavégzésével kapcsolatos minden vitás kérdéssel elsősorban az esperes köteles foglalkozni.
27. §. A segéd- vagy beosztott lelkész pénzbeszedői munkakörrel nem bízható meg.
28. §. A lelkészek a kívánatos teológiai továbbképzésen kívüli tanulmányokat (egyetemi, főiskolai stb.) csak a presbitérium hozzájárulása és az illetékes esperes és püspök engedélye alapján folytathatnak. E tanulmányok végzésével kapcsolatos munkaidő-kedvezményt csak akkor vehetnek igénybe, ha továbbtanulásuk az egyház szempontjából indokolható, és ezt az engedélyező okirat tartalmazza.

II. A lelkészek feladatai az egyházközségek igazgatásában

29.§. A gyülekezeti lelkész a gondnokkal együtt képviseli az egyházközséget. Minden az egyházközség nevében kiadott okiratot kettős aláírással kell ellátni. Minden, az egyházközséget érintő jogi vagy vagyoni kérdésben együtt nyilatkozhatnak az egyházközség nevében. Ha valamely ügyben nem értenek egyet, azt a presbitérium elé kell vinni és annak a határozatát kötelesek a továbbiakban képviselni [1994. évi II tv. 45. §. b)].

Az egyházközségnek két hivatalos körbélyegzővel kell rendelkeznie:

- a) az „egyházközség” feliratú, melyet olyan iratokra kell bélyegezni, amelyeket a lelkész a gondnokkal együtt ír alá;
- b) a „lelkészi hivatal” feliratú, melyet olyan iratokra kell bélyegezni, amelyet egyedül a lelkész ír alá.

Mindkettőnek tartalmaznia kell az egyházközség teljes nevét (pl. Mohács-Kölked Református Egyházközség), utóbbi esetében Lelkészi Hivatala megnevezést is.

30. §. (1) A gyülekezeti lelkész felelős a lelkészi hivatal és az egyházközség számviteli munkájáért és törvényes rendjéért, irat- és levéltáráért, ezek között különösen az anyakönyvekért és klenódiumokért.

(2) A levél-, és irattári anyagot „fond”-dobozokban, évenként rendezetten kell ellenőrizni.

(3) Az egyházközség által kibocsátott és az egyházközséghez érkezett iratokról iktatókönyvet és betűrendes útmutatót kell vezetni.

(4) A régi anyakönyvek jó állapotban való megőrzéséről, ha szükséges, bekötéséről és megfelelő tűzbiztos szekrényben való őrzéséről gondoskodni kell.

(5) Az anyakönyveket pontosan és tisztán kell vezetni, és minden anyakönyvezendő eseményt azonnal be kell jegyezni.

Az anyakönyvi adatokat mindig az érdekelt személyi igazolványa vagy más hiteles okirat alapján kell bevezetni.

(6) Anyakönyvi kivonatot az 1895. okt. 1 előtti bejegyzésekről az állami rendelkezések szerint a lelkész köteles kiadni mindenkinek, aki ezt kéri. Későbbi időből csak a Magyarországi Református Egyházon belül, egyházi célra és szolgálati úton megküldve, valamint külföldiek részére köteles kiadni.

(7) Az egyházközségi választói gyűlés (lelkészválasztási és presbiterválasztási) jegyzőkönyveket a presbitériumi jegyzőkönyvek között kell vezetni.

A presbitériumi jegyzőkönyveket vagy bekötött és előre számozott könyvbe kell írni, s azokat a lelkész, a gondnok, a jegyzőkönyv-vezető és a hitelesítők írják alá, vagy írhatják géppel is, ez esetben a hitelesítőkkal minden egyes oldalát alá kell íratni, és ezeket 3-5 évenként be kell kötetni. Az elnöklő lelkész nem vezetheti a jegyzőkönyvet.

(8) A jegyzőkönyvi kivonatot a lelkész a (fő)gondnokkal együtt hitelesíti.

31. §. (1) A segédlelkészt a gyakorlóév alatt minden adminisztratív és igazgatási teendőbe be kell vezetni. Segéd- és beosztott lelkész hivatalos kiadványt – anyakönyvi kivonatot, jegyzőkönyvi kivonatot – nem írhat alá, aláírási joga a presbitérium elnöki tisztét betöltő felügyelő lelkésznek van.

(2) A segéd- és beosztott lelkészt a presbitérium megbízhatja a presbitériumi jegyző teendőivel, aki köteles azt elvállalni.

32. §. Beosztott lelkész, ha az esperestől helyettes lelkészi megbízást kap, minden lelkészi feladatot elvégez.

33. §. Helyettes lelkész kirendelése az egyházmegye esperesének jogkörébe tartozik [1994 évi II. tv. 82 §. (4) b)].

34. §. (1) Mivel az egyházközség nem maradhat teljes jogkörrel működő lelkész vezetése nélkül, a lelkész rendes évi szabadsága idejére is helyettes lelkészt kell kinevezni. Általában az egyházközség lelkészének 30 napot meghaladó akadályoztatása esetében helyettes lelkész nevezendő ki.

(2) Helyettes lelkész kinevezéséről minden esetben tájékoztatni kell a presbitériumot.

(3) Az esperes minden helyettes lelkészi kinevezést köteles haladéktalanul bejelenteni a püspöknek.

35. §. Minden egyházközség lelkésze köteles az egyházközség területéről elköltöző egyháztagek adatait (új lakcímével együtt) megküldeni az új lakóhely szerint illetékes esperesnek, vagy az új gyülekezet lelkészének.
36. §. Azoknak az egyháztageknak, akik fenn kívánják tartani a régi lakóhelyük szerinti egyházközségben az egyháztagságukat, írásban kell bejelenteniük ezt a régi lakóhely szerinti egyházközség lelkészének, aki erről mind a lakóhely szerinti egyházközség lelképásztorát, mind az esperest tájékoztatja.
Amennyiben a választott egyházközségben egy évet meghaladó időn át nem tesz eleget egyháztagsági kötelességének, törölni kell a választók névjegyzékéből, és erről értesíteni kell a lakóhely szerinti egyházközséget, hogy vegyék pásztori gondozásba.

III. A lelkészek javadalmáról

37. §. A gyülekezeti lelkész és minden állandó jelleggel alkalmazott lelkész javadalmát díjlevélbe kell foglalni. A díjlevél szerinti javadalom legalacsonyabb mértékét az egyházkerületi közgyűlés határozza meg, díjlevélből eltérő javadalmat nem folyósíthat az állásfenntartó. Amennyiben a díjlevelek a javadalom bizonyos változtatását lehetővé teszik, annak mértékét időről-időre az egyházkerületi közgyűlés, illetve annak nevében eljáró egyházkerületi tanács vagy elnökség javasolja.
38. §. (1) Gyülekezeti lelkészt szolgálati idejének függvényében korpótlék illeti meg.
(2) A korpótlék mértéke minden letöltött 5 szolgálati év után az alapilletmény 5 százaléka.
(3) A korpótlékre jogosító szolgálati idő a lelkész második lelkészképesítő vizsgáját követő év január 1-én kezdődik.
(4) A korpótléket az állásfenntartó a költségvetés terhére köteles biztosítani.
39. §. A segédlelkészek javadalmát nem kell díjlevélbe foglalni, azt a presbitérium vagy annak elnöksége állapítja meg. Ez az összeg azonban nem lehet kevesebb az egyházkerületi közgyűlés által megállapított legalacsonyabb beosztott lelkészi javadalomnál.
40. §. A stóla a lelkészek javadalmának része, mértékét az egyházmegyék szabják meg. A stóla a lelkész és beosztottja (akár segédlelkészi, akár exmisszusi minőségben szolgál) között kell megosztani függetlenül attól, hogy ki végezte a szolgálatot. A megosztás aránya 2:1-hez (Egy lelkész és egy beosztott lelkész esetén a lelkész a stóla 2/3-át, a beosztott lelkész az 1/3-át kapja. Két lelkész, két beosztott lelkész esetén 2/6-2/6 a lelkészeké, 1/6-1/6 a beosztottaké. Egy lelkész, két beosztott lelkész esetén 2/4 a lelkészé, 1/4-1/4 a beosztottaké. Két lelkész és egy beosztott esetén 2/5-2/5 a lelkészeké és 1/5 a beosztotté stb.) Ettől eltérő és a beosztottakat károsító megosztást a lelkészek közötti közös megegyezéssel sem szabad alkalmazni.
Ahol a díjlevél szerint stólaváltság van, annak összegét is ebben az arányban kell megosztani a lelkészek között. Ilyen esetben a szolgálatok alkalmával az adományozótól befolyó minden összeg az egyházközség pénztárába fizetendő be, mint adomány.
A stólaváltság összegét minden esztendőben költségvetésileg kell biztosítani a presbitériumnak.
41. §. Külső szolgálatok (temetések) esetében közlekedési költség számolható el, ami nem tekintendő javadalomnak, nem tartozik a nyugdíjalapba és amely összeg mindig a szolgálatot ténylegesen végzőt vagy végzőket illeti meg. A közlekedési költség a stóla 10 %-nál több nem lehet.
42. §. A lelkész az igehirdetői szolgálatot nem teheti függővé az egyházfenntartói járulék befizetésétől vagy a stóla megfizetésétől. Keresztelésért stólát sem kérni, sem elfogadni nem lehet. A keresztelés szentsége csak annak a gyermeknek szolgáltatható ki, akinek legalább az egyik szülője megkeresztelt református. Esketni csak házassági anyakönyvi kivonattal igazolt esetben lehet.

43. §. A lelkészek javadalmának részét képezi a díjlevél szerinti természetbeni lakás vagy lakáshasználati térítés, valamint a közüzemi költség a díjlevél szerint.
A segédlelkészt (exmisszust is) megilleti egy bútorozott szoba fűtéssel és világítással.
Ha a lelkész nem veszi igénybe a rendelkezésre álló lakást, nem illeti meg lakbér és közüzemi költségtérítés.
44. §. A lelkészek kötelesek állandóan a szolgálati helyükön lakni. Ahol a megfelelő lelkészlakást az egyházközség nem tudja biztosítani, engedélyezhető, hogy más lakásban lakják a lelkész, ha az az egyházközség területén van. Minden más esetben egyházi főhatóság engedélye szükséges.
45. §. Amennyiben a lelkész nagykorú gyermekei részére (kivéve, ha tanulói jogviszonyban áll) a presbitérium engedélyt ad családtagként a lelkészlakásban lakni, a presbitéri határozatban pontosan körül kell határozni a lakhatás időtartamát. A presbitéri határozathoz csatolni kell az ilyen engedéllyel bentlakó gyermek nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy a határidő leteltével, vagy amennyiben a szülő szolgálati viszonya megszűnik, azzal egyidejűleg a lakrészről minden igény nélkül kiköltözik. Amennyiben ennek nem tesz eleget, elismeri az egyházközség jogát ahhoz, hogy rosszhiszemű jogcím nélküli lakónak tekintse őt.
Minden más családtag befogadásához is presbitéri engedély szükséges, amely az egyházmegye jóváhagyásával válik érvényessé.
46. §. Ha a lelkész szolgálati viszonya megszűnik, maga és családja 30 napon belül minden igény nélkül köteles az illetménylakást kiüríteni. Ha a szolgálati viszony a lelkész halála miatt szűnik meg, akkor a hátramaradottak 60 napon belül kötelesek elhagyni az illetménylakást.
47. §. A lelkészlakás renoválási és karbantartási költségeit az egyházközség viseli. Lakószobák festése – rendkívüli esemény kivételével – 5 évenként, mázolása 10 évenként; a mellékhelyiségek (konyha, éléskamra, fürdőszoba, WC) festése 3 évenként igényelhető. A javadalmas és családja köteles a jó gazda gondosságával használni a lakást.
Ha a lelkész szolgálati viszonya a lakás felújításától számított 3 éven belül szűnik meg, az egyházközség a költségek arányos részének megtérítését igényelheti. A költségtérítést lelkésztől csak lemondás esetén, választás esetén az őt megválasztó-meghívó egyházközségtől, átrendelés esetében az őt áthelyező egyházi testülettől lehet igényelni.
48. §. A lelkészek költözködési költségét az az egyházközség viseli, amelyben szolgálatukat kezdik. A véglegesen alkalmazott lelkészek egész bútorzatát köteles odaköltöztetni az egyházközség, a beosztott lelkészek annyi bútorát, amennyi a díjlevélben biztosított lakás berendezéséhez szükséges, a segédlelkészeknek csak a személyes holmija szállítási költségét köteles megtéríteni. Ha bármely lelkész saját lakásából másik ugyancsak saját tulajdonú vagy bérleményű lakásba költözik, költözködési költség megtérítés illeti meg, amennyiben a presbitérium azt megszavazza. Ha a megválasztott vagy beosztott lelkész szolgálati viszonya egy éven belül saját kezdeményezésre megszűnik, a teljes költözködési költséget és a lakásfelújítási költségek 50%-át köteles megtéríteni az egyházközségnek. Ha az állásváltóztatás egyházi közérdekből történik, az egyházkerületi elnökség dönt a költségek megtérítésének kötelezettségét illetően. Az áthelyezett segédlelkész nem kötelezhető a személyi ingóságok szállítási költségének visszatérítésére.

IV. A lelkészek házasságkötéséről

49. §. (1) Református lelkész csak református vagy evangélikus egyházztaggal köthet házasságot. Okleveles lelkészek kötelesek házassági szándékukat 15 nappal a házasságkötés előtt bejelenteni az esperesnek.
- (2) A bejelentéshez csatolni kell a leendő házastárs keresztlevelét, konfirmációs bizonyítványát, valamint lelképásztori véleményt, amely tartalmazza a leendő házastárs egyházi tevékenységét és magatartását.

50. §. (1) Segédlelkész csak az egyházkerület püspökének előzetes engedélyével köthet házasságot. Az engedélykérést szolgálati úton kell a püspökhöz felterjeszteni úgy, hogy legalább 30 nappal a házasságkötés előtt a püspök kezéhez jusson.
- (2) Az engedélykéréshez csatolni kell a leendő házastárs keresztlevelét, konfirmációi bizonyítványát, valamint a leendő házastárs lelkipásztortól (zárt borítékban) részletes tájékoztatást egyházi magatartásáról. Az engedélykérését az esperes véleményezi, és ezzel együtt terjeszti a püspök elé.
- (3) Teológiai egyetem (akadémia) hallgatóira is vonatkozik mindez, azzal a különbséggel, hogy a teológiai hallgatóról a dékán és az illetékes lelkész külön-külön zárt borítékban ad tájékoztatást, leendő házastársáról pedig, ha nem lelkész vagy teológiai hallgató, a gyülekezeti lelkész. Az ilyen kérelmeket a tanári kar véleményezésével kell a püspök elé terjeszteni.
- (4) A házassági engedély kérésében közölni kell az összeházasodni szándékozók jövedelemét, megélhetési és lakás viszonyát is.
51. §. (1) A házasság bármilyen okból való felbontása gyengíti a lelkészi szolgálathoz szükséges bizalmat, ezért minden lelkésznek kötelessége mindent megtenni a válságba jutott házassága helyreállítására. A házasság felbontásának szándékáról a lelkész köteles a válókereset beadása előtt tájékoztatni esperesét, akinek személyesen, vagy más alkalmas lelkésztársak bevonásával minden pásztori segítséget meg kell adni a megromlott házasság meggyógyítására.
- (2) A házasság felbontásáról szóló bírósági határozatot a lelkészek kötelesek az egyházmegyei bíróság elnökségének 15 napon belül bemutatni. A bíróság elnöksége válás esetén köteles a lelkész ellen fegyelmi eljárást indítani. Az esperes a bírósági eljárást megelőzően az egyházmegyei tanács tagjaiból felállított, 3 tagú etikai bizottságot felkérheti a lelkész válásával kapcsolatban vizsgálatra és állásfoglalásra.
- (3) Beosztott és segédlelkész a válás után áthelyezendő.
- (4) Ha a lelkész és házastársa külön él és a különélés időtartama a 90 napot meghaladja, akkor az (1), (2) és (3) bekezdésekben foglaltakat értelemszerűen alkalmazni kell.

V. A lelkészek szabadágáról és helyettesítéséről

52. §. (1) A lelkészeket hetenként 1 pihenőnap illeti meg. A pihenőnapnak lehetőleg szombatra kell esnie. Rendszeres gyülekezeti alkalom szombaton csak egyházmegyei engedéllyel tartható.
- (2) A lelkészeket az egyházi törvényben meghatározott évi rendes szabadság illeti meg. A lelkészt évente 21 naptári nap alapszabadság és szolgálati évenként 1-1 nap pótszabadság illeti meg. Az alap- és pótszabadság együtt a 45 napot nem haladhatja meg. Esperesnek és egyházkerületi főjegyzőnek további 7 naptári nap, püspöknek további 15 naptári nap pótszabadság jár.
53. §. Lelkészi vizsgák előtt 14 naptári nap tanulmányi szabadság illeti meg a segédlelkészeket illetve lelkészjelölteket. Az exmisszus teológusokat a kollokviumos idő tartama alatt – elkerülhetetlen esetek kivételével – minden szolgálat alól fel kell menteni. Az az exmisszus, aki vizsgakötelezettségének a rendes kollokviumos időben nem tesz eleget, azonnali hatállyal visszarendelendő az exmisszióból. Az exmittált hallgatónak havonta 5 hétköznapon lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Teológiai Egyetemen (Akadémián) konzultáljanak.
54. §. Azt a doktori szigorlatra készülő lelkészt, akinek azt illetékes egyházi hatóság azt engedélyezte, 3 éven át évi 14 naptári nap tanulmányi szabadság illeti meg a rendes szabadságon túlmenően.
55. §. Szabályos engedéllyel továbbtanuló lelkészt abban az esetben illeti meg az állami törvényekben biztosított munkaidő-kedvezmény és tanulmányi szabadság, ha tanulmányait egyházi érdekből, egyházi hatóság javaslatára végzi. Aki saját elhatározásából végez ilyen tanulmányokat, azt csak a vizsgaidőpontok szabaddá tétele illeti meg.

56. §. Minden lelkészt a többi állampolgárnak biztosított betegszabadság illet meg. A betegszabadságot hivatalos orvosi igazolással haladéktalanul be kell jelenteni az esperesnek. Ha maga a lelkész ezt nem tudja megtenni, a bejelentési kötelezettség az egyházközség gondnokára hárul. A betegszabadság befejezését a munkaképességet igazoló hivatalos orvosi bizonyítvánnyal a munka újra felvétele előtt be kell jelenteni az esperesnek. A betegszabadság időtartamára és az esetleges rokkantsági nyugdíjazás megállapítására vonatkozóan a mindenkor érvényes állami jogszabályok az irányadók.
57. §. (1) A betegszabadságon lévő lelkész megkapja teljes javadalmát, kivéve a stólát, melynek 50%-a illeti meg, míg a másik 50% a szolgálat tényleges végzőjéé. Ha több lelkész szolgál egy gyülekezetben és a kollégák helyettesítik a beteget, a stóla ráeső részének 50%-a illeti meg a betegszabadságon levőt.
- (2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit a 30 napot meghaladó betegség esetén kell alkalmazni.
58. §. A kiküldetés, akár belföldi, akár külföldi, nem számít szabadságnak. Évi 30 napot meg nem haladó kiküldetés alatt a lelkészt teljes javadalma illeti meg. A helyettesítési költségről az a szerv gondoskodik, mely kiküldte. A különböző lelkészi konferenciákon vagy egyéb közegyházi rendezvényeken való részvétel és szolgálat is kiküldetésnek számít. Amennyiben a 30 napot meghaladó kiküldetés anyagi juttatással jár, a helyettesítési költséget a kiküldött lelkész javadalmának terhére kell folyósítani.
59. §. A nő lelkészt a mindenkor érvényes állami jogszabályok szerinti szülési szabadság illeti meg. Gyermekgondozási segélyt (GYES és GYED) abban az esetben kap, ha azt az illetékes társadalombiztosítási szerv (TB) részére is biztosítja. Ez esetben ennek tartamára a javadalom folyósítását be kell szüntetni. Amennyiben GYES-re nincs lehetőség, és a nő lelkész gyermeke gondozása miatt szolgálatát ellátni nem tudja, méltányosságból folyósítható részére az egyháztól rendes segély.
60. §. Fizetés nélküli szabadság csak különlegesen indokolt esetben engedélyezhető. E kérdésben döntés az állásfenntartót illeti meg. A fokozatos egyházi hatóságok felülbírállhatják az állásfenntartó határozatát, ha az jogszabályt sért, vagy nem felel meg az egyházi közérdeknek.
61. §. (1) A rendes évi szabadság tartama alatt a lelkészt a teljes javadalom illeti meg, beleértve a stólát is.
- (2) A fizetés nélküli szabadságon lévő lelkész csak lakáshasználatra jogosult úgy, hogy mind a közüzemi költségekről, mind a karbantartásról maga köteles gondoskodni.
62. §. A szabadságon lévő lelkészt kölcsönösségi alapon lelkésztársai helyettesítik. Ha egy gyülekezetben több lelkész szolgál, a rendes évi, a kötelező vizsgák előtti tanulmányi szabadság, a két hetet meg nem haladó betegség, valamint a 30 napot meg nem haladó kiküldetés esetén minden külön díjazás nélkül kötelesek helyettesíteni egymást a lelkészek. A helyettesítés miatti útiköltséget a szolgálatot igénylő egyházközség téríti meg.
63. §. Egyéb szabadságok esetén az esperes gondoskodik a helyettesítésről és intézkedik a helyettes díjazásáról.
64. §. Minden szabadságot be kell jelenteni a presbitériumnak és az esperesnek, esperes lelkészek esetén a püspöknek. Ezt a bejelentést a szabadság megkezdése előtt legalább 8 nappal kell megtenni, betegszabadság esetén azonnal. A bejelentésben közölni kell a tartózkodási hely pontos címét, ahol szükség esetén a szabadságon lévő lelkész értesíthető. Közölni kell továbbá a helyettesítésre tett intézkedéseket, a felkért személy nevét, illetve ha az esperesnek kell intézkedni, az erre vonatkozó javaslatot és kérést.
65. §. Egyházi közérdekből a szabadságon lévők visszahívására a püspöknek vagy az esperesnek van joga. Betegségi és szülési szabadság kivételével a szabadságon lévő visszahívható. Ha a presbitérium látja szükségesnek a visszahívást, az esperesnek tesz javaslatot, amit az köteles azonnal elbírálni és haladéktalanul intézkedni.

VI. Lelkészek nyugállományba helyezéséről

66. §. A nyugellátás iránti kérelmet szolgálati úton kell a Nyugdíjintézeti Intéző Bizottsághoz felterjeszteni. Az első fokú egyházi hatóság (esperes) ad javadalom-kimutatást és szolgálati bizonyítványt a pénztári okmányok átvizsgálása alapján.
67. §. Az öregségi nyugdíjra jogosult és munkája ellátására képtelen, de nyugdíjállományba helyezését önként nem kérő lelkész esetében az elsőfokú egyházi hatóság köteles kezdeményezni a nyugállományba helyezést az illetékes egyházi bíróságnál [2002. évi II. tv. 39. §. (1)].
68. §. A 70. életévét betöltött lelkész nyugállományba helyezését, ha ezt írásos felszólításra maga a jogosult nem teszi meg, az elsőfokú egyházi hatóság kezdeményezi az illetékes egyházi bíróságnál [2002. évi II. tv. 39. §. (1)].
69. §. Az öregségi nyugellátásra még nem jogosult, de munkája elvégzésére képtelen lelkész, rokkantsági nyugellátás iránti kérelmét szolgálati úton a Nyugdíjintézeti Intéző Bizottsághoz kell felterjeszteni. Az Intéző Bizottság keresi meg szakvéleményadás végett az illetékes Munkaképesség-csökkenést Véleményező Orvosi Bizottságot. Ha a munkaképtelen lelkész maga nem kéri, illetve az egy évet meghaladó betegszabadság esetén az elsőfokú egyházi hatóság kezdeményezi a rokkantsági nyugállományba helyezést az illetékes egyházi bíróságnál [2002. évi II. tv. 39. §. (1)].

VII. Záró rendelkezések

70. §. A Szabályrendeletet minden lelkészi és esperesi hivatalnak meg kell küldeni.
Az utolsó évet végző teológiai hallgatók a második félév elején megkapják és átvételét jegyzék szerint, írásban elismerik.
71. §. Ezt a szabályrendeletet a Dunamelléki Református Egyházkerület 2004. november 18-án tartott közgyűlése a 21. számú határozatával elfogadta és az a kihirdetésével hatályba lép. Egyidejűleg minden eddig érvényes, e kérdéseket rendező szabályrendelet, vagy egyházkerületi határozat érvényét veszti.

A Dunamelléki Református Egyházkerület
szabályzata a szolgálati gépkocsik használatáról
az Egyházkerületi Közgyűlés 41/2005. november határozata alapján

1. Az egyházközség (üzembentartó) részére juttatott szolgálati gépkocsi a lelkipásztor gyülekezeti munkáját hivatott segíteni.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület motorizációs alijából gyülekezeti használatra juttatott személygépkocsi tulajdonosa a Dunamelléki Református Egyházkerület, üzembentartó az illetékes egyházközség.
3. A mindenkor esedékes kötelező biztosítási díj és a casco díja az üzembentartót terheli. Ezek mindenkori befizetési teljesítését az üzembentartó negyedévenként köteles másolatban az egyházmegye elnökségének megküldeni.
4. A szolgálati gépkocsit használó lelkipásztor a szolgálati hely megváltoztatása esetén a gépjárművet nem viheti magával új szolgálati helyére, köteles azt a tulajdonosnak (Dunamelléki Református Egyházkerület) átadni. A gépkocsi további használatáról a tulajdonos dönt.
5. Az üzembentartó bármilyen káreseményt köteles 24 órán belül írásban jelezni a tulajdonosnak (egyházkerület).
6. Bármiféle befizetési, fenntartási kötelezettség kétszeri (egymás utáni) elmulasztása esetén az egyházközség (üzembentartó) azonnal elveszíti jogosultságát a gépkocsi használatára, és az visszakerül a tulajdonoshoz.

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2006 / április

KRISZTUSSAL ÉLETRE KELTETT MINKET

Régi iskoladrámában olvasható egy megrendítő jelenet: Jézust a sírban a Sátán még egyszer megkísérti. A Sátán elmondja Jézusnak, milyen lesz majd az egyház serege. „Esendők és gyarlók mind. Milyen gyáva volt Péter nagycsütörtök éjjelén! S mindig is gyáva lesz. Milyen tehetetlen volt János, és az is lesz mindig.” S folytatja a kísértő: „S az egyházad tagjai? Sokszor elárulják majd ügyedet, szakadások lesznek közöttük, a neveddel visszaélnék, semmi sem változik, hiábavaló volt kereszttáldozatod. Ugyanarra fogsz feltámadni, mint amire testet öltöttél. Inkább egyezzünk meg, együtt meghódítjuk a világot.” Jézus most is azt feleli, mint első kísértésekor: nem ismered az Írásokat!

Az iskoladráma – költői alkotás! – a mi kétségeinket adja a kísértő szájába: változott-e a világ, s milyenek vagyunk mi, tanítványok? Hát nem ugyanúgy gyávák, kicsinyesek, civakodók vagyunk, mint a régiek? S nem megannyiszor elárultuk az Ő ügyét? S nincsenek-e közöttünk is szakadások? S nem csűrjük-csavarjuk-e az evangélium egyszerű, szabadító igazságát? Ment-e előre a világ, változott-e az ember?

A feleletet a feltámadás napján megkapjuk.

János evangélista elbeszélése – János és Péter az üres sírnál – változásról tanúskodik. Milyenek voltak ők? János életkoránál fogva is gyorsabb, s feltehető, hogy szellemi értelemben is az. Szimbóluma a sas, magasból – madártávlatból – látta a dolgokat. A gyors felfogásúak ilyenek, hamar felismerik az összefüggéseket. Ez húsvét reggelén fizikai értelemben is kifejeződik: mikor az asszonyok jelentése nyomán kifutnak a sírhoz, János megelőzi Pétert. Ám csak betekint, nem lép be, előreengedi Pétert.

Teljes jellemváltozás kezdődik itt. János hátrébb lép, noha ő az, aki testvérével nemrég arra kérte Jézust, hogy jobbán s balján ülhessenek, amikor elérkezik királyi uralma. Péter változása is nyomon követhető, elég ennek érzékelésére egyetlen szó: bátorság. Minap még gyáva volt. Elbukott. Csak játszott a bátrát. Krisztus-tagadása ennek a mímelt bátorságnak egyenes következménye. Bátorsága most ámulattá változik. Miután Péter belépett az üres sír-

ba, jegyzi meg Lukács evangélista: „elcsodálkozott”. Nagy változás ez. Hiszen a bátor ember legfeljebb önmaga bátorságán ámuldozik. Pétert azonban átforgalmazza a feltámadás hatalma. A mindenén áttörő Péter most lenyűgözve áll itt. Jánosról pedig azt olvassuk, hogy miután látta, hogy csak a leplek vannak ott: „látott és hitt”. Ez is változást mutat, hiszen a gyors felfogású emberek a legkevésbé hajlamosak arra, hogy higgyenek. Milyen nehéz egy értelmes embert a hit újtára vezetni, hiszen csak rá néz a papra meg a gyülekezetre, s máris kész az ítélettel: beszélhetnek ezek nekem... Mit lát János? Csak az üres sírt látta? Azt, amit az asszonyok mondtak neki. És hitt.

Dr. Ravasz László püspök úr egyetlen még élő lánya, Szacsvaýné Ravasz Éva és családja úgy döntött, hogy az 1925-ben a püspök úrról készült festményt egyházkerületünknek adományozza. A kedves alkalomra április 21-én került sor, mikor Szacsvaýné Ravasz Éva, leánya kíséretében személyesen adta át a festményt dr. Szabó István püspöknek.

Az evangélium azzal is éles fénybe állítja ezt a változást, hogy megjegyzi: mindez azért történt így, mert még nem ismerték az Írásokat. Kempis Tamás mondja az *Imitatio Christi*-ben: Isten igéjét ugyanazzal a lélekkel kell olvasni, mint amellyel megírták. Korábban még nem értették az Írásokat, de ott, a nyitott sírnál megnyílt a szemük, mert megnyílt a lelkük is. Elkezdődött megváltozásuk. Péter, aki mindenre bátran rászaladt, most megáll és csodálkozik. János, aki mindent egy pillanat alatt megértett, most megáll és hisz. S ez a kettő ugyanaz: hinni és csodálkozni, csodálkozni és hinni. Ott változik a világ, ahol ez a kettő ugyanaz.

A Szentírásban látjuk: megváltoznak az életek. Igen, ez a húsvéti reménység: megváltozik az ember. S ahogy Jézus tanítványainak élete megváltozott, úgy hisszük, hogy ma is megváltozhat az ember. Pál apostol az efézusi levélben mondja: „Isten azzal mutatta meg nagy szeretetét irántunk, hogy ...minket is, akik meg voltunk halva a vétkek miatt, most megelevenített együtt a Krisztussal” (Efezus 2,4-5). Csak az marad halálban – halálos változatlanlanságban, bűn fogságában, haragba zártan –, aki nem szereti embertársát. „Mi tudjuk, hogy átméntünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait. Aki nem szereti az ő atyjafiát, a halálban marad.” (1János 3,14).

A Szentírásban látjuk: megváltoznak az életek. Igen, ez a húsvéti reménység: megváltozik az ember. S ahogy Jézus tanítványainak élete megváltozott, úgy hisszük, hogy ma is megváltozhat az ember. Pál apostol az efézusi levélben mondja: „Isten azzal mutatta meg nagy szeretetét irántunk, hogy ...minket is, akik meg voltunk halva a vétkek miatt, most megelevenített együtt a Krisztussal” (Efezus 2,4-5). Csak az marad halálban – halálos változatlanlanságban, bűn fogságában, haragba zártan –, aki nem szereti embertársát. „Mi tudjuk, hogy átméntünk a halálból az életbe, mert szeretjük a mi atyánkfiait. Aki nem szereti az ő atyjafiát, a halálban marad.” (1János 3,14).

Bogárdi Szabó István
püspök

AZ ELMÚLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

- A 2005. novemberi közgyűlés óta
 - december 9-én és január 19-én, február 22-én és március 29-én volt esperesi-gondnoki értekezlet,
 - január 30-án tanácsülés,
 - április 5-én Pécssett közgyűlés,
 - január 9-én pedig lelkészértekezlet.

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK:

- Országos esperes-gondnoki értekezlet lesz április 26-án a zsinati irodán
- Határon túli lelkészek itteni szolgálatának viszonzása április 30-án
- Dunamelléki lelkészértekezletet tartunk a Ráday díszteremben május 22-én
- Szeptember 12-18 között a Nyugat-Európai Protestáns Egyházak Szövetsége (Leuenerbergi Egyesület) a Ráday utcai székházban tartja esedékes nagygyűlését (kb. 200 résztvevővel)
- Az egyházkerület által közlönyünkben is megjelentetett Ifjúsági óravázlat-pályázatra öt pályamű érkezett, melynek eredményhirdetésére és a díjak átadására a májusi lelkészértekezleten kerül sor.
- Idén lesz a III. REFORMÁTUS ZENEI FESZTIVÁL a szokásos helyszíneken: a Ráday utcában és a Zeneakadémián, június 23. és 25. között.
- Az egyházkerület által szervezett lelkész-továbbképzés idén novemberben indul el

Teológusnap a Székelyföldön, Galambodon

Teológusok szolgálnak a pécsi ifjúsági csendesnapon

Három püspök egy jövő? c. beszélgetés az ELTÉN

Teológusok látogatása a hollandiai magyar gyülekezeti központban, Vianenben

AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS ÜLÉSE – 2006. január

3. A TANÁCS ÜLÉSÉNEK MEGNYITÁSA

Előterjesztő: dr. Nagy Sándor

Tisztelettel és szeretettel üdvözlöm mindazokat, akik meghívásunkra a mai tanácsülésünkön időben és felkészülten megjelentek, s ha ez miattunk nem teljesült 100 %-ig, ezért elnézésüket kérem! Üdvözlöm kedves vendégeinket és a sajtó tisztelt képviselőit is! A napirend ismertetése előtt engedjenek meg egy rövid bevezetőt.

Az MTI hírei között olvastam a minap: „**Legkevesebb hatvanöt ember halt meg a dél-lengyelországi Chorzówban, ahol szombat este beszakadt egy kiállítási csarnok teteje; a födém feltehetően a ráesett hó súlya alatt roppant meg – közölték a mentőalakulatok illetékesei.**”

Száznegyvenegy sérültből 123-at még mindig kezelnek a környék 23 kórházában. Sajnos ezen a télen ez már a sokadik eset ezen a földrészén. Németországban is beszakadt egy csarnok, Oroszországban is, de még legalább három helyen okozott hasonló okból halálesetet vagy tömeges személyi sérülést a hó súlyától beomlott tető. (A hagyományos havasi faházakban, ahol tudják és számítanak rá, hogy nagyon nagy hó is eshet, nem szakadnak be a tetők, mert azokat meredek esésűre építik, amiről idejében lecsusszan a nagy teher!)

A kivülálló értetlenül áll az emberi nemtörődomség és hanyagság sorozatos következményei előtt, hiszen joggal feltételezi, hogy már egyetlen ilyen megtörtént tömeg-baleset is elegendő ok arra, hogy a hasonló, feltehetően könnyűszerkezetes, tömegek befogadására alkalmas épületeket a hasonló éghajlati terhelésű vidékeken azonnal felülvizsgálják: mekkora is a kockázat ilyen katasztrófa megismétlődésére. Az időjárás újabb tapasztalt szélsőségei mindenkit óvatosságra intenek, de azokon a helyeken, ahol az anyagi és személyi kockázat akkora, mint a médiaeszközök első lapjaira került közelmúltbeli katasztrófákban, elkerülhetetlen pl. a rácsos tartók kritikuss pontjaira olyan elektronikus nyúlásmérő bélyegeket ragasztani, amelyek alkalmas műszereken át pontosan jelzik a túlterheléses alakváltozások felé mutató tendenciákat. Ezek ismeretében még idejében kiüríthetők ezek a helyiségek, s ha még nem késő, akkor a hőteher is mérsékelhető (pl. mechanikai eltávolítás, olvasztás). Úgy látszik azonban, a mai ember kezdi elveszíteni éppen azt az előre látó tulajdonságát, amely a bolygó többi élőlényétől megkülönbözteti, s amely – úgy gondolom – az istenképűség egyik nagyon kifejező jele is.

Ha ugyanis nem így lenne, akkor az 1968-ban nagyiparosokból és tudósokból megalakult Római Klub azóta is ismétlődő figyelmeztetéseit is sokkal komolyabban vette volna már az emberiség, s pl. a CO₂ –kibocsátás hathatós csökkentésével kikapcsolhatta volna a szélsőséges időjárás változás egyik lehetséges okozóját. Pedig a különleges következményhatások már a tapasztalati tények szintjére emelkedtek (lásd jéghegyek feltűnő mértékű olvadása és leszakadása, továbbá a Golf áramlat viselkedésében megfigyelhető nemkívánatos változások stb.).

S most itt van ez a különös kisbolygó is, amelynek pályáját a csillagászok ahhoz már eléggé jól ismerik, hogy lássák: 2029-ben különös földközelsége fog kerülni. Annnyira viszont még nem ismerik, hogy pontosan azt is megmondják, az említett földközelség során kialakuló különlegesen erőteljes gravitációs kölcsönhatás következtében legközelebbi, 2036. évi földközelsége alkalmával merről is kerüli majd meg a Földet, vagy éppen telibe találja-e, ami viszont az egész emberi civilizáció végét jelentheti. De addig van egy kis idő, ha az emberiség sürgősen összefog. Ekkor ugyanis fel tud készülni arra, hogy még a legközelebbi földközelség előtt úgy

módosítsa a bolygó pályáját rendelkezésre álló eszközeivel, hogy a 2036. évi ütközéses katasztrófa lehetőségét teljesen kizárja. Ha viszont elodázza ezt a beavatkozást, azaz nem teszi meg, akkor 2029. után már hiába tudja majd pontosan, hogy bekövetkezik a katasztrófa, már nem feltétlenül lesz elegendő eszköze annak megakadályozására.

Kérdés, a globális összefogás vagy a globális divergencia korszaka következik-e? Áldás-e vagy átok?! – Nekünk, keresztyéneknek az a dolgunk, hogy a szellemi tunyaság és nemtörődomség felé menetelő nem keresztyén emberiség figyelmét felébresszük a felelősség, tettekérség irányában, s ha kell, akkor a világhatasztrófa elkerüléséhez nélkülözhetetlen összefogást is elősegítsük.

Ma és itt egyházkerületi költségvetést készítünk! Ezzel engedelmesen élünk istenképűségünk jelével, a stratégiai gondolkodással. Gondolkodjunk ezért ne csak „eszünkkel”, de „szívünkkel és eszünkkel”, és ebben a sorrendben. S ha döntenünk kell egy médialehetőség megragadásáról, legyen bennünk annak a mérlegelése is, hogy ennek a templomon kívüli megszólalási lehetőségnek a segítségével hathatósan tudjuk figyelmeztetni nem keresztyén embertársainkat a kárhozat veszélyére, a megváltás lehetőségére, de arra is, hogy a végítélet napját – nem kizárhatóan – élet-halál választási lehetőség formájában éppen e Föld népének adta Isten. (Vajon nem ezért mondta-e Jézus a tanítványi kérdezősködésre, hogy a napot és órát senki sem tudja, csak az Atya, s éppen azért, mert a Gondviselő Isten nem fatalista módon kezeli ember-teremtényeit, hanem a választás lehetőségének teljes odaajándékozásával tiszteli meg az embert.)

Bármilyen szorosságba juttatta is egyházunkat a kormányzó ember-teremtények gógós, felelőtlen és tisztességtelen ország-vezetése, bízva a Szent Lélek velünk munkálkodásában próbáljunk krisztusi szeretettel arra jutni, hogy ebből az állapotukból – miképpen életünk elfolyt idejében Krisztus velünk is megtette – éppen a mi közreműködésünkkel és segítségünkkel, ha kell, akkor a rádió média eszközeivel is, megtalálják a Megváltót, üdvösségre jussanak, sőt testileg se vesszenek el – gyermekeinkkel és unokáinkkal együtt – idő előtt.

Eme gondolatok jegyében – lelkeszi elnöktársammal egyetértésben – a Tanács mai ülését ezennel megnyitom!

6. PÜSPÖKI BESZÁMOLÓ

Előterjesztő: dr. Szabó István

A mondandóm is a tárgysorozathoz kapcsolódik, de szeretnék egy szót szólni a felolvasott napi Igéről, amelyben megosztásról, diverzióról és közösségről, komunióról beszél Jézus. Ez a Jézus tanítványainak a sorsa, Őhozza tartozni mindig azt jelenti, hogy különbözünk a világtól. Nem magunk miatt, nem azért, mert ilyen-olyan sajátosságot hordozunk magunkban, és ez alapján szeretnénk különbözni, hanem azért, mert a Jézus nevével való bizonyosságtétel megosztja a világot. Mellette dönteni kell, vagy ellene dönteni kell.

Ugyanakkor a Jézus tanítványainak közössége valóban közösség. Aki befogadja a prófétát, aki befogadja a tanítványt, aki befogadja az igazat – mondja Jézus –, az engem fogad be, illetve azt, aki engem küldött.

Segítsen bennünket Isten, hogy úgy tudjuk ezt a tárgyias és – mondjuk ki – anyagias tanácskozásunkat végigvinni, hogy ezeket is szem előtt tartjuk és figyelünk rá.

Néhány általános megjegyzés a tárgysorozathoz:

Megváltoztattuk a korábbi gyakorlatot, most első helyre a gazdasági ügyek kerültek és remélem, hogy amikor az elő-

terjesztés megtörténik, ez az álmos januári reggel némi élénkségre változik. Én magam is némi nyomottsággal vagyok itt, de úgy látom, mindenki szívesebben bőbiskolna.

Most, amikor a pénzről van szó, a pénzükről, azért élénkülünk meg, mert felelősséggel tartozunk ennek a helyes elosztásában. Korábban, amikor már nagyjából lehetett tudni, hogy a református egyház személyi jövedelemadó felajánlása nyomán mekkora pénzüsszeghez jut, mennyivel tud gazdálkodni, már a Zsinati Elnökségi Tanácsban is, de a Kerületi Tanács ülésén, a Gazdasági Bizottságban is, időnként hevült, de meggyőződés, hogy értelmes és alapos vitákat folytattunk arról, hogy mihez tudunk kezdeni ezzel a kevés-sel. Így mondom, hogy kevés, de el is mondom, hogy miért.

Kevés a rendelkezésünkre álló pénz azért, mert a kormányzati megszorító intézkedések – amelyek nem egy év baleseteinek tekintendők, hanem tudatos kormányzati politikának – évről-évre a felperzselt föld taktikáját alkalmazzák az egyházakkal kapcsolatban. Elsősorban is a közszolgálati feladatot ellátó egyházi intézmények tekintetében. Immár 2-3 éve folyamatos vitaközös van az iskolák körül. Két éve még az egyházban is sokan azt hitték, hogy ez csak valamiféle „baleset”, majd ügyes háttérmegebeszélésekkel, kedves és kellemes kabinet-tárgyalásokkal el lehet ezt rendezni.

Azt hiszem, ma már mindenki számára nyilvánvaló, hogy azok az alkotmányellenes törvénymódosítások, amelyeket a jelenlegi kormánykoalíció fogantatott egyházi iskolákkal szemben, nem baleset művei, hanem tudatos stratégiára vallanak. Megpróbálják az összes lehetséges forrást elérni az egyházi intézmények elöl. Ez már meglátszik a költségvetésünkben is. Olyan forrásokhoz is hozzá kell nyúlunk, amelyek korábban más célokra mehettek, ill. sok iskolánk egészen kétségbeesítő helyzetbe került. Talán két évvel ezelőtt azt mondhatták az iskolák vezetői és fenntartói, hogy rendben van, akkor leállítjuk a beruházásokat, a fejlesztéseket, azokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az iskola korszerűen működjön. Ebben az esztendőben már sok oktatási intézményünk azzal szembesül, hogy személyi konzekvenciákat is kénytelenek lesznek talán levonni. A Zsinat minden iskolának kiküldött egy általános kérdőívet, hogy egyáltalán átfogó képünk legyen arról, hogy milyen személyi feltételek között gazdálkodnak és működnek intézményeink.

• A másik a közgyűjtemények helyzete. Most annak örülünk, hogy az orosz Duma alsó- és felsőháza egyáltalán megszavazta, hogy visszaadják a sárospataki könyvtár elzorzott kincseit. Még csak az orosz elnöknek kell még aláírni, de minden bizonnyal alá fogja írni, hogyan majd a választási kampány megkívánja, hogy a magyar miniszterelnök, mint könyv- és szászszász dicsekedhessék. Ez az ő dolga, én azonban fanyarul azt tudom mondani, hogy lehet, hogy jobb lenne, ha ott maradna Moszkvában ez a száz-egynéhány könyv, hiszen az egyházi közgyűjtemények normatív alapú támogatását 42 %-kal csökkentették ebben az esztendőben. Meglehet, a moszkvai könyvtárakban előbb megtekinthetők lennének ezek a könyvek, mint a sárospataki közgyűjteményben lesznek. A Zsinat döntése értelmében a négy nagy közgyűjtemény a négy egyházkerülethez esik, egyenként kell az egyházkerületeknek a közgyűjtemények gondjait megoldani, a hiányait kigazdálkodni. Ez meg fog látszani a mostani költségvetésünkben is.

• A szeretetszolgálati intézményekről már nem is akarok szólni. Ahol egyházközség, alapítvány vagy közegyház tart fenn öregotthont, szociális intézményt, ott nagyon jól tudják, hogy a különböző normatívák visszavágásával – úgy, hogy közben természetesen a szintet tartani kell – szintén eljuttatták intézményeinket abba az állapotba, hogy csak saját magukon tudnak most már valamilyen spórolást, átrendezést tenni. Féltő, hogy ez a szolgáltatásnak és a szolgálatnak a rovására fog menni. Itt sem vagyunk könnyű helyzetben.

• Gyülekezeteink még szent türelemmel hallgatnak. Hiszen látni fogjuk a költségvetésünkben, ezek az átcsoportosítások

kinek másnak a rovására történhetnek, mint a gyülekezete-kére. Fokozatosan csökkennek a rekonstrukcióra, építkezésekre fordítandó összegek. Az Orbán-kormány utolsó évében a magyarországi egyházak még 4,5 milliárd forintot költhettek ilyen célra, a mostani országgyűlési döntés értelmében ez az összeg országosan, minden egyházra vetítve, 430 millió forint. Tehát ez a tizede. Mire ebből a 19,8 % eljut a református egyházhoz, és mire a híres ötös kulccsal eljut hozzánk Dunamellékre, tessék kiszámolni, ez az összeg nevetségesen alacsony. Attól tartunk, és okkal, hogy ugyanaz fog megtörténni, mint tavaly, amikor egy kicsit több volt ez az összeg, aláírták a megnevezettek a megállapodásokat, a szerződéseket, megbízást adtak a beruházásokra, el is készült, mentek a kincstárhoz és azt a választ kapták, hogy most nem. Tartalékokat kellett mozgósítani, hogy ne maradjunk szegényben. Nem vagyok benne biztos, nincsen semmiféle garanciánk arra nézve, hogy egy olyan költségvetéssel, mint amit a magyar Parlament elfogadott, és amelyről tudjuk, hogy választási költségvetés, és a következő kormányzatnak az első dolga lesz, hogy ezt a költségvetést átalakítsa, egyáltalán odaérkezünk-e, hogy ez a kevéske pénz szerződésbe belefoglalattatik-e. Erre is gondolni kell. Gyülekezeteink még hallgatnak szent türelemmel.

A jelenlevő tanácstagok mindannyian gyülekezeteinkben is élnek és szolgálnak. Kérem, hogy vegyék ezeket a nehézségeket figyelembe, és a tanácskozáson segítsék mind az esperesi-gondnoki, mind a gazdasági bizottsági tagokat, akik ezt a költségvetést előkészítették, hogy méltányosan, jó érzéssel tudjuk a döntéseket meghozni.

Azt kívánom mindenkinek, hogy legyen ez a mostani tanácskozásunk megfontolt, legyenek a döntéseink alaposak, és hozzunk olyan döntéseket, amelyeket meg is tudunk oldani.

• A Mátraházi üdülő eddig a Magyarországi Református Egyház tulajdonában volt, ill. a Zsinat Szeretetszolgálati Osztályának tulajdonában. Hosszú évtizedekig használta ezt a közegyház, lelkipásztorok, presbiterek, családok különböző célokra. Hosszú évtizedeken át ez az üdülő semmilyen felújításon nem esett át. Történt valami a '90-es évek derekán, de ez nem nevezhető felújításnak, mert sem az épület állaga, sem színvonala nem javult. A Zsinat két évvel ezelőtt döntött arról, hogy Mátraházát fel kell újítani. Készültek erre nézve tervek, és ehhez a zsinati költségvetés jelentős összeget rendelt. Azonban a felújítás nem indult el, és a Zsinat idei költségvetésében már lényeges összeg nem is szerepelt Mátraháza mellett, mindössze egy 10 millió összeg. Mikor erről vita bontakozott ki, egyértelművé vált számunkra, hogy a Zsinat nem kívánja Mátraházát megőrizni vagy megmenteni. Felajánlottuk, hogy hozomány fejében átvevessük Mátraházát, felújítatjuk, de azzal, hogy a kezelői jogot megkapjuk. Kérem tisztelettel az Egyházkerületi Tanácsot, fogadjuk el az erre vonatkozó előterjesztést, hogy úgy tudjunk a Zsinattal tárgyalni, és ezeket a munkákat idén elkezdhesük. Páratlan helyen van Mátraháza, nagyon hasznos és áldott tevékenységeket biztosított és kívánjuk, hogy biztosítson ezután is.

• Rádió-frekvencia megpályázásának és megszerzésének ügye. Egy esztendeje folytattunk tárgyalásokat szakemberekkel arról, hogy Budapesten, egész Budapestet lefedő rádió-frekvenciát pályázhatnánk meg, mint közszolgálati műsoradót. Erre nézve történtek előkészületek is. Időközben azonban a Tiszáninneni és Tiszántúli Egyházkerületek összefogtak, egy kht-t létesítettek és Miskolcon megvásárolták az Európa Rádiót, amely 24 órában sugároz műsorokat. Mi nem tudjuk fogni, de interneten hallgatható. Ebből jött az a felvetés, hogy érdemes-e külön a Dunamelléki Egyházkerületnek saját frekvenciára pályáznia, saját rádióadót létesítenie, saját szerkesztőséggel. Érdemes-e a dolgokat aprózni? Az előzetes megbeszélések értelmében idehozuk a Tanács elé azt a gondolatot, hogy bízzuk meg az Európa Rádió kht-t, hogy mintegy a nevünkben pályázza meg ezt a budapesti frekvenciát. Ha megnyerik – valószínűleg nagyobb eséllyel

pályáznak, mint ahogy mi tennénk -, akkor mi belépünk az Európa Rádió kht-ba, meghatározott feltételekkel. Létesülne egy országos főszerkesztőség és Miskolcon, Debrecenben és Budapesten stúdiók. Kérem tisztelettel a Tanács tagjait, hogy amikor ehhez a részhez érnek, folytassunk erről érdemi vitát, mindig azzal a megfontolással, amely elindította a tiszántúliakkal és a tiszáninneniekkel a beszélgetést, hogy kevés pénzünk, szűkös lehetőségeink okán, itt most összefogásra van szükség. Természetesen feltételeket szabhatunk, és azt is kívánom, hogy szabjunk jó feltételeket.

Főtiszteletű Tanács! Ennyit szerettem volna előrebecsátani, az idő rövid, nagyon sok mindenről kell még beszélni. Ezért mindenkinek bölcsességet, határozottságot kívánok, hogy az előterjesztett gazdasági, szakelődői és egyéb ügyekben méltóképpen tudjunk dönteni.

7. A GAZDASÁGI BIZOTTSÁG JELENTÉSÉHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Varga László

1. A DMREK Tanácsa a Gazdasági Bizottság jelentését elfogadja.
2. A DMRE Tanácsa a Kerület költségvetését 2 205 707 e Ft bevételi és 2 205 707 e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
3. A DMREK Tanácsa a Püspöki Hivatal költségvetését 95 000 e Ft bevételi és 95 000 e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
4. A DMREK Tanácsa a Székház költségvetését 82 280 e Ft bevételi és 82 280 e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
5. A DMREK Tanácsa az Iskolaügyi Szervezet költségvetését 6 325 e Ft bevételi és 6 325 e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
6. A DMREK Tanácsa a Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervizori Intézet költségvetését 5 350 e Ft bevételi és 5 305 e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
7. A DMREK Tanácsa az Intézmények felelős vezetőinek figyelmét felhívja, hogy csak a költségvetésben jóváhagyott összeg alapján gazdálkodhatnak, annak túllépését nem tudja elfogadni.
8. A DMREK Tanácsa megerősíti a Gazdasági Bizottság azon javaslatát, hogy az egyházkerület csak azon új építkezéseket vagy nagyobb átalakítási, beruházásai munkákat támogassa, amelyeket az Építési Albizottság véleményezett.
9. A DMREK Tanácsa a 2006-os költségvetés kiadási oldalának I. l. 4.7. tételét zárolja mindaddig, míg a kerület által esetlegesen működtetett rádió ügy el nem dől.
10. A DMREK Tanácsa kéri a MORE Zsinatát, hogy a tulajdonában lévő Mátraházi Lelkészüdüdő használati és üzemeltetési jogát adja át a Dunamelléki Református Egyházkerületnek 60 évre. Az évtizedek óta elmaradt rekonstrukció pótlásának segítéséhez 100 millió Ft támogatást nyújtson. A Dunamelléki Egyházkerület vállalja az épület felújítását. A jelenlegi kb. 60 fős elhelyezést modernizált körülmények között biztosítja. Az objektum továbbra is az elmúlt évtizedekben kialakultak szerint lesz használható a MORE minden tagja, gyülekezete, megyéje, elsősorban pedig lelkészei számára, lelki, testi, szellemi megerősödésre, mint üdüdő és konferenciái hely.
11. Az Egyházkerületi Tanács hozzájárul a Kálvin tér 9. sz.

ingatlan tulajdoni arányának 50-50 %-os megosztásához a Budapest-Északi Egyházmegyével és tudomásul veszi, hogy a Budapest-Északi Egyházmegye mint a Lónyay Utcai Gimnázium fenntartója, lemond az Egyházkerület javára a Temesvár u. 16. sz. ingatlan 32%-os használati jogáról. Az Egyházkerület pedig mint tulajdonos hozzájárul, hogy az Egyetem pályázzon az épület felújítására. Az ingatlan hasznosítását teljes egészében az Egyetem támogatásaként tartja nyilván.

12. Az Egyházkerületi Tanács hozzájárul a kárpátaljai Beregszász-Bulcsú vízmű 2 000 000 Ft-os támogatásához, amennyiben Kárpátaljáról erre vonatkozóan szolgálati úton püspöki megkeresés érkezik. Ennek fedezete a költségvetés I. 8. 1. általános tartaléka.

13. Az Egyházkerületi Tanács 2006. költségvetés I. 5.6.1. pontjában szereplő orgonaalap terhére 10 000 000 Ft támogatást utal ki a Budapest-Fasori gyülekezet orgona felújítása segítésére.

8. ÉPÍTÉSI SEGÉLYEK

Előterjesztő: Fónagy Miklós

1. Az Egyházkerületi Tanács az építési segélyek elosztását a mellékelt táblázatban foglaltak szerint jóváhagyja:

Bács-Kiskunság:	12 000 000,- Ft
Budapest-Dél:	10 000 000,- Ft
Budapest-Észak:	8 000 000,- Ft
Délpest:	12 000 000,- Ft
Északpest:	12 000 000,- Ft
Tolna:	7 000 000,- Ft
Vértesalja:	9 000 000,- Ft
Összesen:	70 000 000,- Ft

9. AZ EURÓPA RÁDIÓ KHT. MEGBÍZÁSA FREKVENCIA-PÁLYÁZATRA, AZ EGYHÁZKERÜLETI ELNÖKSÉG FELHATALMAZÁSA AZ EURÓPA RÁDIÓ KHT-VAL VALÓ TÁRGYALÁSRA

Előterjesztő: dr. Szabó István

1. A Dunamelléki Egyházkerületi Tanács megbízza az Elnökséget, hogy pályázzon egy budapesti rádió-frekvenciára, és ezzel kapcsolatban mind a frekvencia elnyerésének, mind a rádió-stúdió kialakításának előkészületeit tegye meg, és erről számoljon be az Egyházkerületi Közgyűlésnek.
2. A Dunamelléki Egyházkerületi Tanács felhatalmazza az Elnökséget, hogy az Európa Rádió Kht-vel tárgyaljon a kht-hoz való csatlakozás feltételeiről.
3. Az Európa Rádió Kht-vel folytatott sikeres tárgyalások esetén a Dunamelléki Egyházkerületi Tanács megbízza az Európa Rádió Kht-t, hogy vegye át a Dunamelléki Egyházkerület Elnökségétől a frekvencia-pályázat feladatát.

10. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. A Dunamelléki Egyházkerületi Tanács elfogadja az egyházkerületi diakóniai munkáról készített, összesített beszámolót.

- A 2004-es Egyházkerületi Közgyűlésen a 2. határozatban elfogadott diakóniai vasárnapot több egyházmegyében megtartották. Ezt a Diakóniai Bizottság számára jelezték, kérve, hogy az alkalmat azonos időben szeretnék megtartani, s ezt meghatározatni az egyházkerületben. Dunamelléki Egyházkerületi Tanács erre vonatkozó javaslata minden év szeptember utolsó vasárnapja.
- A Dunamelléki Egyházkerületi Tanács javasolja a gyülekezeteknek, hogy a presbiterválasztásnál a gyülekezeti diakónia ügyével megbízott presbiternek lehetőség szerint olyat válasszanak, aki Istentől kapott szolgálatnak tekinti ezt a feladatot.
- A Dunamelléki Egyházkerületi Tanács elfogadja a Lelkesi Szolidaritási Alap 2004. évi zárszámadását.

11. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta

- Az Egyházkerületi Tanács a jelentést elfogadja.
- A Tanács szorgalmazza az óvodai hitoktatás beindítását azokban a gyülekezetekben, ahol ez eddig nem történt meg.
- A Tanács nagyobb figyelmet kér a hitoktatás lehetőségeinek kiaknázására óvodás kortól felsőoktatási szintig szervezési szempontból, és körültekintőbb megoldásokat tartalmi szempontból.
- A Tanács felkéri a katechetikai bizottságot, hogy tekintse át teljes körűen a hitoktatói óradíjakkal kapcsolatos anomáliákat.
- Az Egyházkerületi Tanács megerősíti az egyházmegyei határozatokat abban a tekintetben, hogy hitoktatóinak – beleértve a lelkipászorokat is – évente legalább egy katechetikai továbbképzésen kötelező legyen részt venni. Erről a hitoktatást végző bármely személy számon kérhető.
- Az Egyházkerületi Tanács felkéri Molnár Miklós nagytisztelétű urat felnőtteknek szóló konfirmációs munkakönyv megírására. A Tanács elkötelezi magát ennek mielőbbi megjelentetésére.
- Az Egyházkerületi Tanács elfogadja, hogy a Katechetikai Bizottság (az egyházmegyei katechetikai előadókval kibővített csoportban) katechetikai munkánk hatékonyabb végzésének lehetőségeiről munkanapot tart, amelynek költségeire átcsoportosítja a technikai akadályok miatt elmaradó 2005. évi őszi konferencia fedezetét.
- Az Egyházkerületi Tanács felkéri a Zsinatot, hogy vizsgálja felül azt a döntést, amely szerint vallásstanári ajánlással lehet hitéleti szakra jelentkezni, anélkül, hogy az illetékes lelkipásztor tudna róla.

12. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Dr. Kozmácsné dr. Fogarasi Zsuzsanna

- Az Egyházkerületi Tanács elfogadja a gyűjteményi előadói jelentést a 2004. évről.
- A Tanács határozatot hoz arról, hogy a műemléki jelentés mellett a gyűjteményi kérdőíveket is összesíteni kell és gyűjteményi szakelőadói jelentés formájában, külön jelentésként kell az egyházkerületnek továbbítani.

- A Tanács határozatot hoz arról, hogy a gyűjteményi kérdőívekben szereplő „változás nincs” válasz csak akkor fogadható el, ha az egyházközségtől már legalább a 2003-ban először használt új kérdőíven teljes körű válasz érkezett az ott szereplő kérdésekre. Ahol ezt nem tették meg sem a 2003-as, sem a 2004-es évre vonatkozóan, ott a 2005-ös adatokkal, tehát 2006-ban kell kitölteni a kérdőívet teljes részletességgel.

- A Tanács határozatot hoz arról, hogy ismételten felkéri a canonica visitatio-t végzőket a gyűjteményi kérdőívek pontos kitöltésének és azok tartalmának gondos ellenőrzésére.

- A Tanács támogatja a Baranyai Egyházmegye azon kérését, hogy az egyházkerületi levéltár baranyai iratai kerüljenek át irategyesítés címén a Baranyai Egyházmegyei Levéltárba.

- A Tanács ajánlja, hogy a gyülekezeti könyvtárak könyv, kazetta, CD, DVD anyagának katalogizálásához vegyék igénybe a „Könyvtár” illetve „Kiskönyvtár” nevű ingyenes számítógépes nyilvántartó programokat.

- A Tanács ismételten ajánlja a gyülekezeteknek, hogy azon klenódiumaikat, irataikat és egyéb veszélyeztetett értékeiket, amelyeket nem tudnak a vagyon és a történeti/műtárgyi értéknek megfelelően őrizni, letétként helyezték el egyházmegyei, egyházkerületi gyűjteményeinknél. Selejtezés esetén pedig ezen intézményeink szakmai segítségét vegyék igénybe.

- A Tanács határozatot hoz arról, hogy Sellyei Református Társegyházközség által Sellyén fenntartott Baranyai Református Egyházművészeti Kiállítás a Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Múzeumának kiállítóhelyként szerepeljen, kiállítási tárgyait saját leltárában nyilvántartsa, valamint hogy a múzeum a műtárgyvédelem és a szakmai felügyelet feladataiban eljárjon.

- A Tanács felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy a gyülekezeti klenódiумok kezeléséről, gondozásáról készített útmutatót és a már megjelent könyvtári, levéltári segédleteket sokszorosítsa együttes megjelenési formában úgy, hogy az egyházkerület minden egyházközsége kapjon egy-egy példányt. Ezeket az esperesi hivatalok segítségével juttassa el az egyházközségekhez.

- A Tanács felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy a Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Múzeuma működési engedélyének véglegesítéséhez tegye meg a szükséges lépéseket restaurátor biztosítása formájában.

13. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: Fónagy Miklós

- Az Egyházkerületi Tanács elfogadja az építési jelentést.
- A Tanács elrendeli, hogy a vizitációs jegyzőkönyv műemléki rovatából átvezessék a műemlék épületekről szóló beszámoló kérdéseit az építési fejezetbe.
- A Tanács megkéri az egyházmegyei építési előadókat, hogy – aki még nem tette – közöljék a számszerű adatokat.
- A Tanács elrendeli, hogy a vérteszaljai minta szerint készüljön táblázatos kimutatás egyházmegyénkénti bontásban az egyházi épületekről.

14. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Szilágyi Sándor

1. A Tanács elfogadja a Média és Informatikai Bizottság jelentését.
2. A Tanács javasolja a gépek felméréséhez a „Winaudit” nevű ingyenes program használatát (letölthető a www.pxserver.com/WinAudit.htm-ről).
3. A Tanács javasolja az Egyházkerület Elnökségének, hogy keresse meg a forrásokat a számítógéppel nem rendelkező gyülekezetek részére hardver és szoftver csoportos beszerzésére, beleértve a nem jogtiszta szoftverek kiváltását és vírusvédő programok beszerzését is.
4. A Tanács a gyülekezetek figyelmébe ajánlja a helyi és regionális média megkeresését a gyülekezet életének fontosabb eseményeinek a megjelenítése érdekében.

15. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: Derzsi György

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa elfogadja a Baranyai Református Egyházmege 2004. évi költségvetési beszámolóját.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa elfogadja a Bács-Kiskunsági Református Egyházmege 2004. évi költségvetési beszámolóját.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa elfogadja a Budapes-Déli Református Egyházmege 2004. évi költségvetési beszámolóját.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa elfogadja a Budapest-Északi Református Egyházmege 2004. évi költségvetési beszámolóját.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa nem fogadja el a Délpesti Református Egyházmege 2004. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót.
6. A határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül a Délpesti Református Egyházmege a számvizsgálói jelentést és az éves beszámolót pótlólag küldje be.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa nem fogadja el az Északpesti Református Egyházmege 2004. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót.

8. Az Északpesti Református Egyházmege e határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül terjessze be az egyházmege számvizsgálatával kapcsolatos jelentését, és csatolja hozzá az egyházkerületi közgyűlés határozatának megfelelő éves beszámoló számszaki adatait is.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa nem fogadja el a Tolnai Református Egyházmege 2004. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót.
10. A határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül a Tolnai Református Egyházmege a számvizsgálói jelentést és az éves beszámolót pótlólag küldje be.
11. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa elfogadja a Vértesaljai Református Egyházmege 2004. évi gazdálkodásáról szóló beszámolót.
12. A határozat jogerőre emelkedésétől számított 30 napon belül a Vértesaljai Református Egyházmege a számvizsgálói jelentést és az éves beszámolót pótlólag küldje be.

16. EGYÉB ÜGYEK

16/a Felmentési kérelem a 2005. évi II. Egyházi Törvény 58.§. (2) bekezdése alól

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A Tanács megbízza és felhatalmazza Hörcsök Imre IB elnököt, hogy kérje be a kérelem tárgyában készült teljes jegyzőkönyvi anyagot. Továbbá kérjen írásbeli tájékoztatást arról, hogy szabályszerűen történt-e a presbiteri ülés a tekintetben, hogy a kérelem tárgyának határozat-hozatalakor volt-e egyházmegei küldött, aki a presbiteri ülés e tárgyponjtjában elnökölt.

16/b. Dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta könyvének felelős kiadói jogcíme

Előterjesztő: dr. Szabó István

Az Egyházkerületi Tanács hozzájárul ahhoz, hogy dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta „Történelmi lecke” c. könyvében a Dunamelléki Református Egyházkerület szerepeljen felelős kiadóként.

16/c. Nagykovácsi ingatlan tulajdonjog bejegyzése

Előterjesztő: dr. Szabó István

Az Egyházkerületi Tanács jóváhagyólag tudomásul veszi a nagykovácsi 428. hrsz-ú ingatlan tulajdonjogának ajándékozás jogcímen történt bejegyzését a Nagykovácsi Református Mészai Egyházközség (2094-Nagykovácsi, Templom tér 7.) javára.

KÉRJÜK AZOKAT AZ AKTÍVAN SZOLGÁLÓ LELKIPÁSZTOROKAT,

AKIK ÁLLAMI NYUGELLÁTÁSBAN RÉSZESÜLNEK,

HOGY EZT A TÉNYT SZOLGÁLATI ÚTON JELENTSÉK

A REFORMÁTUS LELKÉSZI NYUGDÍJINTÉZETNEK.

KÖZGYŰLÉS – 2006. április

PÜSPÖKI JELENTÉS

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Talán szükségtelen megemlíteni, hiszen mindannyian figyelnünk rá, mégis jónak tartom, hogy püspöki jelentésemet a húsvéti örömhír elővételezésével kezdjem. Nemcsak azért szólok erről, mert néhány nap múlva a virágvasárnapi bevonulással kezdjük a nagyhetet, hanem azért is, mert a feltámadás ünnepéig elérkezve, az előttünk álló napokban is alkalmat ad Isten Szentlelke, hogy méltóképpen felkészítsük rá magunkat. A feltámadásról szóló bibliai beszámolókból ma azt a mozzanatot emelem ki, amely oly egységessé teszi a feltámadást észlelő tanítványi közösséget és minket is itt, a XXI. század elején. Ez a mozzanat ugyanarra a tanítványi életformára kötelez, amelyet az első tanítványokban látunk meg húsvét napján. Azt látjuk, hogy a feltámadott Jézussal való találkozás, illetve a feltámadás örömhírének szívig való elérése arra készíti, hogy újra keressük a tanítványi közösséget. Amikor húsvét hajnalán az asszonyok, akik egy temetés befejezésére készülődnek, az üres sírt találják, boldog örömmel futnak, hogy jelentsék azt a tanítványoknak. Szeretném, ha mindannyian éreznék: hangsúlyosan fogalmaztam így: az üres sírt találták, s nem pedig úgy: *csak* az üres sírt. Igen, gyakran így mondjuk: csak az üres sírt. Ám az asszonyok az üres sírt találták, ez pedig azt jelenti, hogy beteljesedtek a próféciaik, úgy lett, ahogy megjövendőtett, és beteljesedtek Jézus szavai is, úgy lett, amint Ő megmondotta. S aztán Péter és János. Ők is az üres sírt találták, s milyen igyekezettel térnek vissza a többiekhez! Majd húsvét délutánján az emmausi tanítványok. Beinvítják a „tájékozatlan” idegent, akiről azonban már útközben kiderült, hogy Mózeset és a prófétákat náluk igazabban ismeri, s ezek alapján úgy magyarázza nekik, ami történt, hogy csak azt mondhatják: gerjedezett a szívünk. És ők is, miután ráismernek feltámadott Urukra a kenyér megtöréséről, nagy igyekezettel futnak tanítványtársaikhoz, hogy beszéljenek velük együtt ujjongjanak. Nos, azóta is így van ez, aki a feltámadott Úrral találkozik, akinek szívéig elérkezik a boldog örömhír, hogy Ő él, az rögtön közösséget keres. Nem tévedünk, ha azt mondjuk: az egyház titkába látunk itt bele. Nem az összetartozás természetes emberi igénye, nem a hagyományok összetartó ereje, nem külső erők egymáshoz kényszerítő hatása, hanem a Feltámadott hívja életre az anyaszentegyházat, és pedig úgy, hogy az anyaszentegyház közössége azonnal evangélium-hirdető is lesz. Az egyház létesülésének alapja és célja egy és ugyanaz: maga Jézus Krisztus, az alfa és az omega. Az evangélium hirdetése által van a hit, és a hívők evangéliumot hirdetnek. A protestáns ortodoxia mára már sajnos elfeledett nagyszerű teológusai sokféle kifejezéssel próbálták az egyházat leírni. Például: az egyház a szentek közössége, a hívők gyülekezete, a választottak közössége, stb. A fentiek fényében nyugodtan mondhatjuk, hogy az egyház a feltámadást hirdető közössége is. S még egy vonatkozást hadd említsek meg. Mostani húsvéti ünnepünket számos olyan országos vagy akár világméretű esemény keretezi, vagy éppen számos olyan egyéni és családi történet kíséri, melyek kapcsán sokszor azt érezzük: ezek miatt nem felhőtlen az ünneplésünk. De nézzük csak! Az emmausi tanítványok a nagypénteki kereszthalál közvetlen közelségében vannak. S mindazt, amit ott tapasztaltak, még néhány évre visszamenőleg is ki tudják terjeszteni. Azt a különös idegent szinte ki is oktatják, mi dolog,

hogy ezekről mit sem tud. Úgy látják a Jézussal való együtt járásukat, a reményeiket, általában az életüket, ahogyan „normális ember” látja. Földközélelől, testközélelől, életközélelől. Azonban Jézus egy másféle szempontot iktat beszélgetésükbe, és ezt fontos hangsúlyozni: másféle szempontot, nem pedig új elemet. Nem azért korholja rest szívű tanítványait, mert nem vettek észre valamit (hogy is vették volna észre, hiszen szemük visszatartóztatott!), hanem azért, mert restek mindannak elhívésére, amit Mózes és a próféták megmondottak. Jézus ugyanarról beszél, amiről az emmausi tanítványok, de nem földközélelől, testközélelől, hanem Istenközélelől. Legyen szabad mostani időnk: anyaszentegyházunkat, a Jézussal való együtt járásunkat, a reményeinket, egyszóval egész életünket Isten-közélelől szemlélni, sőt határozottan Isten-közélelől szemlélni. Ez a második nagy tika a keresztyén anyaszentegyháznak, a húsvétot hirdető közösségének: ők a feltámadás valósága felől nézik azt, ami itt és most van. Csatlakozzunk ezek seregéhez! Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Jelentésemet ezeknek a megjegyzéseknek a fényében szeretném megtenni.

Közgyűlésünk tárgysorozata értelmében ma az egyházkerületi intézmények előző évről szóló jelentéseit tekintjük át. Ezért részletesebben szeretnék szólni ezen intézményekről, életükről és gazdálkodásuk, működésük feltételeiről. Ugyanakkor szeretnék újra kitérni a 2005. őszén lezajlott presbiteri tisztújításra is, valamit néhány olyan előttünk álló feladatra, amelyeket már korábbi gyűléseinkben is szóba hoztam, de most újra szükségesnek tartom megemlíteni. Miután az egyházkerület által fenntartott intézmények jelentéseit idejében kiküldtük, ezek szövegerintésű bemutatása szükségtelen. De néhány fontos megjegyzést ki kell emelnem a jelentésekből. Valamennyi jelentés egybehangzó megállapítása, hogy a 2005. esztendő nagyon komoly nehézségeket hozott minden olyan közfeladatot ellátó intézményben, mint amilyen Hittudományi Karunk, a Tanítóképző Főiskola, általános és középiskoláink és közgyűjteményeink, illetve szociális feladatokat ellátó intézményeink. A történelmi egyházak e hét elején fordultak újra az Alkotmánybírósághoz a megszorítások és a normatíva-csökkentések alkotmányosértő jellege miatt. A jelenlegi kormányzat folyamatosan hitéleti támogatásokról beszél, noha intézkedéseik első sorban nem az egyházakat sújtják, hanem ezen intézmények életében okoznak mérhetetlenül nagy károkat. Mérhetetlenül cinikus azt sugallni, hogy az egyházak úgymond kormányzati támogatás nélkül imádkozni sem tudnak, s még cinikusabb arra hatni, hogy a hitükből fakadó jó elvégzéséhez nincs szükségük anyagiakra. Míg azonban a helyzet orvoslását reméljük, meg kell oldanunk intézményeink gondjait. Mind az egyházkerületben, mind a Zsinaton immár két esztendeje komoly viták folynak arról, hogy milyen módon tudjuk a csökkenő anyagi erőnket úgy szervezni vagy átcsoportosítani, hogy a nehéz helyzetbe került közintézményeket megmentsük. Ezúttal is arra kérem közgyűlésünk minden tagját, hogy a maga körében és minden más módon járuljon hozzá intézményeinknek fennmaradásához. S természetesen, nem a pusztán fennmaradásról van szó, hiszen valamenynyit intézményünk arra hivatott, hogy békében és egzisztenciális gondok nélkül alkosson minőséget mind a gondozás, mind a nevelés, mind a megőrzés, mind pedig a tudományos munka területén.

Szeretném külön kiemelni a Hittudományi Kar jelentését, melyben a Kar dékánja keresetlen őszinteséggel szól a nehéz anyagi helyzet mellett arról is, amely mindannyiunkat mé-

lyen érint. Ez pedig a lelkipásztor-képzés és az egyházi közösség kapcsolata. Az, hogy az egyházi közösség, vagyis lelkészeket fogadó gyülekezetek olykor kisebb-nagyobb elégedetlenséggel fogadják a lelkészképzés eredményét, vagy folyamatos mormogással kísérik a Hittudományi Kar munkáját, semmiben sem új jelenség. Már Kálvin levelezésében találunk utalásokat arról, hogy a genfi akadémián képzett lelkipásztorokkal elégedetlenek voltak a fogadó gyülekezetek. Ez egyáltalán nem baj, sőt, örvendoznünk kell azon, hogy gyülekezeink jól képzett, hűségesen szolgáló és egészséges spiritualitású lelkipásztorokra tartanak igényt, s nem törődnek bele, ha másképp áll a helyzet. Ha jól emlékszem, teológus koromban számos esetben vetődött föl ugyanez a kérdés, és bizonyos vagyok benne, hogy a következő nemzedékek életében is ugyanígy lesz. Amikor 2005. év őszén a Hittudományi Kar 150 éves fennállását ünnepeltük, jól tudtuk ezt. Tehát nem ebben van a gond. Sokkal inkább abban, amit most két részre osztva említek meg.

Egyrészt ott van Hittudományi Kar és gyülekezetek mindennapos kapcsolata. Istennek hála, két esztendeje sikerült visszaállítanunk a spirituális intézményét, amely – bízom benne – termő vetés lesz, azzal is, hogy a teológus-napok régi szép hagyománya újra megerősödik, és a hittudományi hallgatók gyülekezet-tudata fokozódik. Csakis így is lehet ezt a kettőt együtt tartva vinni: legyen a gyülekezeteknek teológia-tudata, s a lelkészképző intézetben legyen a hallgatóknak gyülekezet-tudata, mert onnan jönnek, és majd oda kerülnek ki szolgálatra. Másrészt a Hittudományi Kar egyetemi rangjáról is szólni kell. Amikor a Teológiai Akadémia egyetemi rangot kapott, és ezzel alapjává lett a későbbi Károli Gáspár Egyetemnek, sokan remélték, hogy ezzel lelkészképzésünk színvonala is emelkedni fog, és sikerül olyan irányba fordítani a lelkipásztor-képzést, hogy az a XXI. század valóságának, a mára kialakult egyháztársadalmi valóságnak is megfeleljen. Nemrég mondtotta egyik teológiai tanárunk: a mi problémánk az, hogy a XXI. századra képezzük a lelkipásztorokat a XIX. századi eszmények szerint. Nos, meggyőződésem, ha újra elevenné válik a *vocatio externa* gyakorlata, újra találkozni fog egymással a gyülekezetek mindennapos valósága és a lelkipásztor-képzés, – mely utóbbi így kétségtelenül átalakul, és a lelkészképzés általános elemei mellé, olyan speciális képzést is beiktat, amely a lehetővé teszi egyházunk számára a tehetség és elhívás mértéke szerint a különböző képességekkel való tervezést is. Klaus Douglass újabban megjelent könyvében arról beszél egy helyen, hogy tudomásul kell vennünk, hogy nem minden lelkipásztor olyan rétor, kinek igehirdetése lenyűgözné a hallgatóságot. Ezért azt javasolja, hogy az ilyenek érék be tízperces prédikálással, s az istentisztelet többi részét liturgiai elemekkel színesítsék. Véleményem szerint meglehetősen veszélyes ez a javaslat, mert felbontja egyházunk hiteli és liturgiai egységét, s teljes egészében a lelkipásztor képességeihez formázza a gyülekezetet. Kálvin mondásával: ez a gyógyszer veszedelmesebb, mint a betegség. Végzetes lenne az egyházat szolgálói képességéhez igazítani, ahelyett, hogy megalapozó küldetését tartanánk szem előtt. Inkább azon kellene sokat töprengenünk, hogy miképpen irányítsuk, terelgessük a lelkészjelölteket különböző típusú szolgálatok felé a már hallgatói korban mutatkozó képességeik alapján.

Ide tartozik a lelkipásztorok továbbképzésének ügye is. Nemcsak azért kell erről itt szólnunk, mert a már szolgálatban álló lelkipásztorokra nézve is igaz, sőt, rájuk nézve még inkább igaz, hogy a kibontakozó képességeik szerint kellene szolgálataikat specifikálni, hanem azért is szólnunk kell erről, mert a lelkipásztorok továbbképzésének ügye régóta pangó ügy. Szívesebben mondtam volna így: régóta vajdú ügy. De ez utóbbi túl sokat ígérő megállapítás volna a valóságos helyzethez képest. Egyházkerületünk közgyűlésének korábbi határozatai értelmében hozzáfogtunk a továbbképzés kiépítéséhez. Korábbi püspöki titkárunkat, Szabó Gabri-

ellát kértük fel, hogy a más egyházkerületekben és a más egyházakban folyó továbbképzés tapasztalatait gyűjtse össze, és a Dunántúli Egyházkerületben megindult továbbképzés szempontjait is figyelembe véve készítsen konkrét tervezetet. Kerületünk missziói és tanulmányi bizottsága összevont ülésen tárgyalta meg dr. Nagy István alapos előterjesztését. Ugyanakkor minden dunamelléki lelkipásztorunk megküldtünk egy kérdőívet, amely a továbbképzés szerkezetével és tartalmával foglalkozott. Istennek hála, nem kísérte teljes közömbösség, a kérdőívet meglehetősen jó eredménnyel küldik vissza lelkipásztoraink. Némelyik egyházmegyéből a lelkészek némelyikből 10 %-a, némelyikből több, mint a fele. Azért mondom, hogy ez jó eredmény, mert úgy tűnik, a közömbösség jege mégiscsak megtört. Tisztelettel kérem közgyűlésünket, adjon felhatalmazást a teljes program megalkotására, és a továbbképzés beindítására ez esztendő őszétől. Mivel a dunántúliak már jó tapasztalatot szereztek, s mivel közösen érdemes ezt a munkát végezni, javaslom, hogy a Dunántúli Egyházkerülettel közösen alkossuk meg ezt a programot. A törvényi rendezés valóban várat magára, de talán nem sokáig, hiszen Zsinatunk napirendjére tűzte egy, a lelkészekről szóló törvény megalkotását, melynek bizonyos a továbbképzés is része lesz. Tehát kérem tisztelettel egész közgyűlésünk támogatását ehhez a fontos üggyhöz.

Csak megemlítem, részletezni ezúttal nincs mód, hogy a gyülekezeti munkások képzésének ügye is megoldandó feladat, s erről is több bizottsági tanácskozást folytattunk, s remélhetőleg ennek különböző módozatai is közgyűlésünk elé kerülnek. Ez utóbbit az is sürgetővé teszi, hogy a tavalyi tisztújítások számos új presbitert választottak, kiknek képzése, szolgálatba állítása elsősorúan fontos feladat. Ebben mindig nagy segítségül volt a Presbiteri Szövetség, illetve a Szövetség különböző szintű szervezetei, ám meggyőződésem, hogy ezt is legalább kerületi, de igazán jó esetben országos üggyé kell tennünk. S ha már a presbitériumi tisztújításnál tartunk, e helyről is köszöntöm szeretettel az újonnan és újra megválasztott presbitereket.

Nem könnyű időszak a mostani, helytállásuk, példaadásuk, szolgálatuk meghatározóan fontos. Egyházunkat és általában az európai keresztyénséget számos helyről éri támadás, vagy éppen tovább folynak azok az akár több száz éves szekularizációs és antiklerikális törekvések is, amelyek az egyház társadalmi közösségi hatását igyekeznek gyengíteni. Ide tartozik a mostani országgyűlési választások kapcsán kibombantott ál-vita arról, hogy vajon teljességgel magánügy-e a keresztyénség, vagy volna azért mégis valami közösségi vonatkozása is. Azért mondtam, hogy ez ál-vita, mert nélkülünk zajlik, és szándéka szerint azokat az erőket akarja mozgósítani, amelyek számára mindig kedves muzsika, ha keresztyén-ellenes húrokat pengetnek. Ugyanide tartozik az a támadás is, amely egyházunkat az iszlám világot fellobbantó Mohamed-karikatúrák ügyében érte. Igen, a mi egyházunkat érte támadás, nem tévedés, amit mondok. Amikor az iszlám országokban egyre nagyobb méreteket öltöttek a tüntetések, sőt egyre durvábbá váltak, és emberi életeket is követeltek, úgy tűnt, hogy az előbb karikatúra-ellenes, majd Dánia-ellenes, majd Európa-ellenes hangulat keresztyén-ellenességbe fordul. Nemcsak az iszlám világban, hanem Európában is egyre többen kezdtek arról beszélni, hogy nem a szólás- és véleményszabadság a tét, hanem a Mohamed-karikatúrák és azok elleni tiltakozás valamiféle vallási háborúság előszelét jelenti. Ekkor Zsinatunk kommunikációs osztálya nyilatkozatot bocsátott ki, amelyben egyházunk közvéleménye számára próbálta tisztázni, hogy az ilyen beállítás merő tévedés. A nyilatkozat egyetlen megfogalmazásai okán számos baloldali médium vert egyre nagyobb habot, s végül leszögezték, hogy a református egyház maga sem más, mint iszlámista alakzat. Ez a neveléses felvetés nem is érdemelne szót, ha megint nem választási időszak lenne, ha nem lenne vita az egyházi közszolgálat nor-

matívái körül, s ha nem kellene azt gondolnunk, hogy egyház-ellenes hangulatot akarnak szítani. Azt csak fájlalni tudom, hogy mindeközben egy református lelkipásztor egy tömeggyűlésen arról prelegált, hogy magyar Hamaszti kell alakítani. Erről sem szólnék külön, hiszen tudjuk: bolond libból bolond szél fúj, de tisztázzuk, ezt a felszólítást nemhogy komolyan nem vesszük, hanem teljes egészében betegesnek tartjuk. Gondolkozzon csak el mindenki, milyen különös, már-már megható, hogy választási időben a liberálisok rögeszmés rögtönítelői és a palástos provokátorok mindig egymásra találnak, – az egyik bogáncs, a másik kóró.

Végezetül hadd szóljak arról is, hogy a 2005. esztendőben egyházkerületünk igen szépen vizsgázott a testvériesség és a szolidaritás területén. Kerületünkben több ízben is igen komoly adakozás folyt árvíz sújtotta testvéreink megsegítésére. Csak hálás lehetek azért, hogy az egyébként súlyos anyagi gondokkal küszködő gyülekezetek megnyitották szívüket és készek voltak a rászorultaknak segítséget nyújtani. Az adományok eljuttatása azonban nem volt mindig zökkenőmentes. Sokszor az akadályozta a gyors célba juttatást, hogy nem voltak megfelelő információink és kapcsolataink. Időnként a visszaigazolások is akadoztak, bár az utóbbit nagy eltökéltséggel megköveteltük mindenhol, hogy az adakozóknak becsülettel el tudjunk számolni. Ezek a tapasztalatok is arra készíthetnek, hogy szervezzük meg és hozzuk létre azt a nevében is református segélyszervezetet vagy szeretetszolgálatot, amely folyamatosan és szükség szerint is képes a Kárpát-medencében (legalább a Kárpát-medencében) ezt a szolgálatot ellátni. Tisztelettel kérünk felhatalmazást közgyűlésünkötől, hogy az elnökség megvizsgálja egy olyan szervezet létrehozásának lehetőségeit, akár alapítványi vagy közalapítványi formában, amely nyitott minden csatlakozni szándékozó református egyházi testület számára, és kész és képes erre munkára. Örömmel jelzem, hogy az Erdélyi Egyházkerület már komoly érdeklődést mutat egy ilyen segélyszervezet felállítására. Egyúttal kérem Közgyűlésünk valamennyi tagját is, hordozzuk imádságban országunkat a mostani árvízveszély idején, legyünk készek, ha szükséges közmunkával, szervezéssel, és adományokkal is segíteni bajba jutott honfitársainkat – ma még itt a Duna mentén, s a hírek szerint, hamarosan a Tisza vidékén.

Hadd szóljak még 1956-ról is. Mint arról őszi közgyűlésünkön is beszámoltam, a Református Világtalálkozó utórendezvényeként ősszel a Ráday Kollégiumban és a Kálvin-téri templomban tartunk megemlékezéseket. Ennek szervezésére megalakult egy Emlékbizottságemlékbizottság, mely hamarosan a végleges programot is megalkotja. Arra kérek mindenkit, hogy október 21-22-ét jegyezze elő, ekkor lesznek ünnepeink. Ugyanakkor megismétlem, amit körlevelemben kértem: minden egyház-köztség szervezzen megemlékezéseket, akár oly módon is, hogy az egykori egyházközségi presbiteri határozatokat, jegyzőkönyveket felidézzi, vagy úgy, hogy megemlékezik azokról a lelkesekről és egyháztagokról, akik szerepet játszottak 1956-ban. A nyári magyar református világtalálkozó programja elkészült, és a gyülekezetekhez eljutott. Jó szívvel ajánlom mindenki figyelmébe, vegyünk részt, erősítsük a testvéri közösséget. Ennek kapcsán sajnálattal szólok arról, hogy a Magyar Református Világszövetség több ízben nyilatkozta ki kizárólagos rendezési jogát, noha a megelőző években jelét sem láttuk, hogy a 20052006. évre bármilyen programmal készülne. A legutóbbi egyházkerületi közgyűlésen pedig vita volt az úgynevezett tagdíjunk ügyében. Akkor azt mondtam, hogy előbb szeretném tisztán látni a Világszövetség tavaly augusztusban Pápán elhangzott megnyilatkozásait. Merthogy, minden vitát lezárva és minden ellentétes, a Tanácsülésünkön elhangzott állítás cáfolandó, a Világszövetség bizony ülésezett Pápán, s elnöke a Dunamelléknek is megküldte jelentését. Szomorú dolgok vannak benne. Nem tehetünk mást, várjuk a tisztas hangvételt és az együttműködésre való készség jeleit.

A Kárpát-medencei Generális Konventtel kapcsolatban két eseményről szeretnék beszámolni. Március elején Kárpátalján jártunk, részben a nyári világtalálkozó programjának véglegesítése tárgyában, részben a Kárpátaljai kárpátaljai reformátusok azon döntése felől tájékozódni, amelynek értelmében megfosztják a lelkeszi szolgálat jogától a nőket. Ez utóbbi számos, mély problémát takar – egy folyamatosan morzsolódó, identitását kereső kicsiny egyház rettenetes küzdelmét, egykor életteli kegyességek csontkeményre szikkadását, a református teológia racionalista típusú, ítélkező vonulatának előretörését. Bánattal mondom, nagy felelősségünk van abban, hogy e kérdésekben eddig magukra voltak hagyva, de készek vagyunk további beszélgetésre, tisztázásra. Erre is kérek mindenkit, a legnagyobb hiba lenne most magukra hagyni őket, még ha vannak is közöttük olyanok, akik alig várják, hogy ez bekövetkezzék.

A ránk következő szeptemberben Magyarországon tartja konferenciáját az nyugat-európai református egyházi vezetők közössége. Az a felismerés vezeti ezt az összejövetelt, amit – nyugodtan mondhatjuk, tőlünk tanulták –, hogy ti. egyházaik képviselőit a választott és felelős egyházvezetők kezéből kiengetni, alacsonyabb szintű egyházi adminisztratív dolgozókra, egyesületi képviselőkre bízni kockázatos és sokszor semmit termő dolog. Szívesen látjuk őket, s szívesen tanulunk tőlük mi is. A helyzetünk, amúgy nem rózsás, már mint mi magyarok helyzete. Eme nagyreményű testület számos tagja mindössze annyit tud Magyarországról, hogy a rendszerváltás legnagyobb hőseit akarták köszöntőre fogni – kit mást, mint Horn Gyulát. Nos, csak hát így tessék a ránk következő vasárnap a kétszer becsélt szavazólapon döntést tenni!

Ezekért is ajánlom mindenki figyelmébe dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta könyvét, amely nemrégiben jelent meg „Történelmi lecke” címen. E könyv most itt, közgyűlésünkön is megvásárolható. Ez a munka történelmi alaposággal veszi sorra a Magyarországi Református Egyház külső és belső nyomorúságát a kommunizmus időszaka alatt, számos olyan területet is feltárva, amelyeket eddig csak úgy futólag említettünk meg. Jól bizonyosodik, hogy a kommunizmus az egyházakat mindvégig megsemmisítendő ellenségnek tekintette, és a durva felszámoló lépésektől kezdve a legfinomabban bensőségesített hazugságokon át a minden módon lejárató és beszűkítő manőverekig mindig mindent ennek a célnak rendelt alá. Fájdalmas olvasmány ez a könyv, de ebben az esetben olyan orvosságról van szó, amely sok-sok illúzióból kigyógyíthat bennünket.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Jelentésemet azzal zárom, aminek elől kellett volna állnia, ám szándékosan hagytam a végére. Hálásak vagyunk a Baranyai Egyházmegyének, hogy az egyházmegye gyönyörű iskolájában tarthatjuk közgyűlésünket. Szimbolikus ez. Magában hordozza azt a feszültséget, amit egész egyházunk hordoz. A Baranyai Egyházmegye története az elmúlt 100 esztendőben az összeomlás és az elfogyás története – legalábbis sokak szerint. Valaha itt több mint 100 virágzó gyülekezet volt. Ma harminc–egynéhány anyaegyházköztség van. Mindazáltal ez az egyházmegye tartja számon még mindig a legalaposabban a reformátusokat. Gondozza őket nagy-nagy hűséggel a fogyó szórványokban. És ez az egyházmegye alapított itt, Pécssett református kollégiumot és iskolát, mintegy jelezve a megújulást. Köszönjük, hogy ennek a nagy változásnak, az élő reménynek most mi is tanúi lehetünk. Isten áldja meg az itt folyó munkát, a nevelést és a tanítást. Legyen Krisztus egyházának bőségesen termő veteményeskertje ez a hely. Buzdítson bennünket arra, hogy magunk körében, gyülekezetében, szolgálati helyén, a sorvadás megannyi nyomasztó jele közt mégis megtaláljuk azokat az isteni forrásokat, amelyek mellett újra fölsarjad az élet.

HATÁROZATOK

7. LEMONDÁS ÉS VÁLASZTÁS PÜSPÖKI TITKÁRI TISZTSÉGRE

Előterjesztő: Varga László

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja Szabó Gabriella lemondását, megállapítja, hogy a püspöki titkári tisztség megüresedett, ezért erre a tisztségre elrendeli a választást.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja Kardos Ábel jelölését a püspöki titkári tisztségre.

9. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

1. A DMREK közgyűlése megköszöni dr. Szabó István püspök úr jelentését, külön is Isten közelsége valóságának átélésre hívó nagyon időszerű húsvéti üzenetét.
2. A DMREK közgyűlése egyetért és támogatja a történelmi egyházak lépését, amellyel az Alkotmánybírósághoz fordultak a kormányzati kezdeményezésű, egyházakat sújtó diszkriminatív intézkedések ellen.
3. A DMREK közgyűlése felhívja a kebelbeli gyülekezeteket arra a felelősségre, amelyet meg nem szűnő könyörgésben és felelős áldozathozatalban kell hordozniuk, felépült intézményrendszerünk fennmaradásáért, működésük zavartalanságáért.
4. A DMREK közgyűlése kifejezi készségét, és ugyanakkor kívánságát és elvárását arra nézve, hogy a KRE HTK a gyülekezetek, a MRE szolgálatára felkészített, és arra alkalmas lelkészekké segítse képezni a teológus ifjúságot. Azokat pedig, akikről kiderül, hogy nem a Szentírásból felismert református hitelveink és magyar református egyházunk történelmi hagyományaink szellemében kívánják végezni szolgálatukat, szeretettel, de határozottan irányítsák más pályára. Nem lehet megengedni, hogy ez a gyülekezetekben derüljön ki, és a gyülekezeteknek kelljen szembesülni szolgálatra alkalmatlanságukkal. Ennek már felkészülésük során ki kell derülnie. Kéri a VI. éves képzésre vállalkozó lelképásztorokat és gyülekezeteket, hogy tekintsék ezt felelős szolgálatnak, a VI. éves hallgatóknak valóban gyülekezeti tanulás lehessen ez az év.
A Közgyűlés köszöni a spirituális és a munkáját segítő szolgálatát, és kér mindenkit, segítsék, hogy a hittudományi hallgatók gyülekezet-tudata fokozódjék, és legyen a gyülekezeteknek teológiai-tudata.
5. A DMREK közgyűlése feltétlen szükségesnek tartja a lelkésztovábbképzés felelős és intézményes megszervezését. Üdvözli ennek a munkának felelősét, a tanulmányi titkárt. Felkéri az Elnökségét, hogy az őszi közgyűlésig készíttesse el ennek szabályrendeleti formáját, együttműködve a Dunántúli Egyházkerülettel, úgy, hogy már az ősszel el indulhasson. Ugyancsak kéri a Zsinat Elnökségét, hogy a lelkészek jogállásáról készülő törvénybe foglalva terjessze ki ennek kötelezettségét a MRE minden lelkészére.
6. A DMREK közgyűlése szeretettel köszönti a megújított presbitériumokat, az újonnan választottakat kéri, kap-

csolódjanak felelősen a gyülekezetük szolgálatába, az új-raválasztottak pedig erősödjenek elhívásuk bizonyosságában. Azon presbitereknek pedig, akik több évi, esetleg több évtizedben mérhető szolgálat után letették ezt a tisztséget, megköszöni eddigi hűségüket, és kéri, legyenek továbbra is szolgáló tagjai gyülekezetüknek.

7. A DMREK közgyűlése az előttünk lévő választásokon való részvételre, felelős döntésre hív és biztat minden egyháztagot. Úgy éljenek állampolgári jogaikkal, és kötelességükkel, hogy vizsgálják meg ne csak a szavakat, melyeket a kampány idején bőven hallani, hanem az egyes politikai erők ideológia hátterét és eddigi tetteit is.
8. A DMREK közgyűlése kéri a gyülekezeteket, hogy amint az elmúlt évben bizonyosságát adták áldozat- és segítőkészségüknek az erdélyi és a délvideki árvíz idején, tegyék ezt meg most is a jelenlegi nehéz árvízi helyzetben. Ugyanakkor a felhatalmazza az Elnökséget, vizsgálja meg egy olyan segítő szervezet létrehozásának lehetőségét, amely nyitott lehet arra, hogy csatlakozzanak hozzá más egyháztestek is, és alakuljon ki végre egy Magyar Református Segélyszolgálat.
9. A DMREK közgyűlése megerősíti az Elnökség azon szándékát és eddigi lépéseit, amelyek arra irányultak, hogy a Magyar Református Világtalálkozó utórendezvényeként kerületünk legyen a rendezője az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulója központi ünnepségének. Ennek időpontja október 20. és 21. Ugyanakkor felhívja minden kebelbeli gyülekezet figyelmét a helyi megemlékezések megszervezésére, a fellelhető korabeli dokumentumok, presbiteri jegyzőkönyvekben foglaltak összegyűjtésére.
10. A DMREK közgyűlése imádságos és aggódó szeretettel figyeli a kárpátaljai egyháztesten belül megindult, számunkra megdöbbentő és érthetetlen, tan- és egyházi rendbeli vitákat, eseményeket. Isten adja meg a józanság és az egység lelkét ott élő magyar református testvéreinknek.
11. A DMREK közgyűlés köszöni dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta „Történelmi lecke” című munkáját. Mindannyiunknak szükségünk van rá, hogy végre józanul nézzünk szembe a kommunizmus egyházunkat sújtó tetteivel. Ebben segít és igazít el ez a munka.
12. A DMREK közgyűlés megköszöni a Baranyai Egyházmege és a Pécsi Református Kollégium vendégszeretetét, amellyel helyet biztosítottak mai közgyűlésünknek. Isten áldja meg a kollégium és az egyházmege minden jó szolgálatát.

10. BESZÁMOLÓ AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Varga László

A Dunamelléki Református Egyházkerület a 2006. január 30-án tartott Egyházkerületi Tanács munkájáról szóló beszámolót elfogadja, a hozott határozatokat tudomásul veszi. A Tanács határozatainak közzétételét elrendeli a Dunamelléki Közlemények következő számában.

11. ÚJ TISZTSÉGVISELŐ ESKÜTÉTELE**Előterjesztő: Varga László**

A Közgyűlés megállapítja, hogy Kardos Ábel püspöki titkár az esküt letette. Életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

12. AZ EGYHÁZKERÜLETI SZÁMVEVŐ JELENTÉSE**Előterjesztő: Derzsi György**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a zárszámadásokat elfogadja.
2. Felkéri a Székely József Református Általános Iskola vezetését, hogy egyszerűsített éves beszámolója előző évi adatainak adminisztratív javítását végezze el (részadatok leírása).
3. A hiányzó könyvvizsgálói jelentéseket a vizsgálatok elvégzését követően az érintettek az Egyházkerületi Számvevőhöz juttassák el.

13. INTÉZMÉNYEK 2006. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI**Előterjesztő: Varga László**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gyökössy Endre Óvoda 2006. évi költségvetését **18 055** e Ft bevételi és **18 055** e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Baár-Madas Református Gimnázium és Általános Iskola 2006. évi költségvetését **397 787** e Ft bevételi és **397 787** e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Székely József Általános Iskola 2006. évi költségvetését **48 682** e Ft bevételi és **48 682** e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2006. évi költségvetését **1 525** e Ft bevételi és **1 525** e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Tahai Konferencia Telep 2006. évi költségvetését **33 285** e Ft bevételi és **33 285** e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Ráday Gyűjtemény 2006. évi költségvetését **66 477** e Ft bevételi és **66 477** e Ft kiadási összeggel jóváhagyja.

14. JELENTÉS A KGRE HITTUDOMÁNYI KARÁRÓL**Előterjesztő: dr. Békési Sándor**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a KGRE Hittudományi Karáról szóló jelentést.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja, hogy a KGRE Hittudományi Kara által a mindenkori V. évfolyamos teológus- és vallásstanár hallgatókról készített úgynevezett *Személyi javaslatot* a Dunamelléki Egyházkerület vezetősége, illetve a fogadó egyházköztség vagy intézmény figyelembe veszi a hallgató elhelyezésénél illetve alkalmazásánál.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja, hogy éves költségvetésében külön pénzüsszeget fordít és különít el a KGRE Hittudományi Kar könyv- és jegyzet kiadásainak

támogatására, amely összeget a költségvetést megelőzően a Dunamelléki Egyházkerület vezetőségéhez benyújtott kiadványkéziratok, illetve azok színopszisai alapján határozza meg.

15. JELENTÉS A NAGYKÖRÖSI TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLAI KARRÓL**Előterjesztő: dr. Nagy István**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a KRE-TFK működéséről szóló jelentést elfogadja.
2. A Főiskolai Kar köszönetét fejezi ki az Egyházkerületünknek az építkezéshez nyújtott anyagi segítségért, és a következő esztendőben végzendő munkálatok befejezéséhez még további segítséget remél.

16. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNY MUNKÁJÁRÓL**Előterjesztő: dr. Berecz Ágnes**

1. Az Egyházkerületi közgyűlés elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2005. évi munkajelentését.
2. A Ráday Gyűjtemény köszönetét fejezi ki az Egyházkerületnek anyagi segítségért.

17. JELENTÉS A BUDAPESTI EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZETRŐL**Előterjesztő: Édes Árpád**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel veszi tudomásul az egyetemi lelkesi jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az Egyetemi Gyülekezetben folyó szolgálatra.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi az egyetemi misszió ügyében történt előrelépéseket, és további támogatásról biztosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezethez kapcsolódó egyetemi missziói munkát.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a Főtiszteletű Elnökséget, hogy még ebben a tanévben körlevélben hívja fel a kebelbeli gyülekezetek és középiskolák figyelmét az Egyetemi Gyülekezet közösségére, az általa kínált lehetőségekre, különös tekintettel a vidékről érkező, lelki ott-hont kereső egyetemista és főiskolás fiatalokra.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés hivatalos egyetemi évkezdő istentiszteletnek nyilvánítja a szeptember 13-i, nyitó egyetemi istentiszteletet a Budapestben nem egyházi felsőoktatásban tanuló diákok és az ott tanító oktatók számára. Valamint felkéri a Főtiszteletű Elnökséget, hogy levélben kérje a kebelbeli gyülekezetekhez tartozó, fővárosban tanító egyetemi és főiskolai oktatókat, hogy a szeptember 13-i, évkezdő istentiszteletet jelenlétükkel tiszteljék meg és kezdjék közös imádsággal és Szentlélekért való könyörgéssel az új tanévet.

18. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI FENNTARTÁSÚ KÖZOKTATÁSI INTÉZMÉNYEKRŐL**Előterjesztő: Madarász Imréné dr.**

1. A közgyűlés a beszámolót elfogadja.

2. A közgyűlés felhatalmazza az Elnökséget, hogy saját mérlegelési hatáskörben döntsön lehetőleg az I., II. vagy XII. kerületben lévő iskolaépület vagy működő iskola átvételéről. Ez utóbbi esetben ez együtt járna a Baár-Madas Református Gimnázium és Általános Iskola szerkezeti változtatásával.

19. JELENTÉS A KRE GYÖKÖSSY INTÉZETÉRŐL

Előterjesztő: Tóth János

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés kéri a lelkészeket és gyülekezeti tagokat, éljenek az intézet által kínált kurzus és képzési lehetőségekkel.

20. EGYÉB ÜGYEK

- a. Felmentési kérelem a 2005. évi II. Egyházi Törvény 58.§. (2) bekezdése alól

Előterjesztő: Hörcsök Imre

(Szavazás alapján:) Az Egyházkerületi Közgyűlés **dr. P. Tóth Béláné** igazgatónak megadja a mentesítést a 2005. évi Egyházi Törvény (Közoktatási törvény) 58.§. (2) pontja alól.

- b. Tájékoztatás a szentmártonkátai általános iskola fenntartói kérdéséről

Előterjesztő: Hörcsök Imre

1. A Szentmártonkátai Székely József Református Általános Iskola mint 8 osztályos intézmény megfelelően kiépült. A működéshez szükséges tárgyi feltételekkel rendelkezik, ezért a fenntartó státusza a DREK-től a területileg illetékes szintre, a helyi egyházközösséghez kerüljön a következő megkötésekkel:
2. A fenntartó (Szentmártonkátai Református Egyházközösség) hozzon létre igazgatótanácsot, amelynek elnökét az egyházmegye delegálja. Az egyházközösség az eszközfejlesztésre vállalt kötelezettségét 2008-ig fenntartja és en-

nek anyagi terhet vállalja. Fenntartói váltás időpontja: 2006. augusztus 1.

- c. Egyházközösségek minősítése

Előterjesztő: dr. Szabó István

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti a Bács-Kiskun-sági Református Egyházmegye határozatát, amellyel kiemelt egyházközösségé nyilvánította **Dunavecse, Kecskemét, Kiskunhalas, Kunszentmiklós, Szabadszállás, Tiszakécske** gyülekezeteit.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti a Tolnai Református Egyházmegye 3/2006-02-09 sz. határozatát, amelyben a **Medinai** Missziói Egyházközösséget leányegyházzá alakította és Kölesd anyaegyházközösséghez csatolta.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a Tolnai Református Egyházmegye 6/2006-02-09 sz. határozatát, amely szerint **Tamási** missziói egyházközösség maradt.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti a Tolnai Református Egyházmegye Közgyűlésének 4/2006-02-09 sz. határozatát, amelyben a **Nagyszokolói** Missziói Egyházközösséget anyaegyházközösségé alakította.
5. Az Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti a Tolnai Református Egyházmegye Közgyűlésének 5/2006-02-09 sz. határozatát, amelyben **Tengelic** anyaegyházközösséget missziói egyházközösségé alakította át.

- d. Jelentés a Mátraházi Lelkészüdülrő ügyében

Előterjesztő: Varga László

- 1A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Mátraházi Lelkészüdülről szóló beszámolót jóváhagyólag elfogadja.
- 2A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az üdülrő felújításával és üzemeltetésével az Egyházkerület Székházát bízza meg.
- 3A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a MRE Zsinata és a Kerület közötti megállapodást jóváhagyólag tudomásul veszi és megerősíti.

Közgyűlés a Pécsi Református Kollégiumban

Az egyházkerületi közgyűlés áprilisi ülést a Pécsi Református Kollégiumban tartotta. Az udvaron felállított haranglábat az ülés előtt szentelte fel Szabó István püspök.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2006. április

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szilágyiné Szemők Andrea – Vajszlóról távozott
2. Balogh László Barna – helyettes lelkész – Magyarbóly
3. Németh Norbert – Csányoszró – helyettes lelkészből megválasztott lelkész

BÁCS-KISKUNSAÉG

SZÜLETETT:

1. Hunor – Balázs Hajnalka szentkirályi h. lelkész első gyermeke
2. Júlia – Faragóné Bencsik Dóra helvéciai lelkésznő és Faragó Attila második gyermeke

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL :

Kovács Gergely – Pesthidegkútra Budáról

SZÜLETETT:

Zsombor Viktor – György Attila albertfalvi lelkész második gyermeke

BUDAPEST – ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Balog Zoltán – Bp-Németajkú Egyházközség – országgyűlési képviselőjelöltsége miatt felfüggeszti lelkészi szolgálatát

NYUGDÍJBA MENT:

dr. Buday Péter – Békásmegyér

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Sáfrány Zoltán – Bugyiról más kerületbe távozott
2. Thuróczy István – Tököl-Halásztelekre Gyuláról
3. Barta Károly – Bugyira Gyónról

4. Fekete László – Örkényből Gyónra
5. Ágoston Géza – Pánd – helyettes lelkészből megválasztott lelkész

ELHUNYT:

† Vörös János lelkipásztor 37 éves korában

SZÜLETETT:

1. Panni – Makay László és Burkus Erika nagykátai lelkész házaspár második gyermeke
2. Réka Damarisz – Balogh László Levente dabi lelkész harmadik gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Csákány Tamás – Érdliget
2. Szaszák Imre – Veresegyházról Törökbálintra
3. Kiss Tamásné Mikolai Agnes – Szigetmonostor
4. Boros Péter – Budahegyvidékről Budakeszire

TOLNA

NYUGDÍJBA MENT:

1. Szalkai Lajos – Kajdacsról
2. Hentes László – Nagyszokolyról

VÉRTESALJA

SZÜLETETT:

1. Sámuel Kristóf – Gottfried Richárd alap-alsószentiváni lelkész harmadik gyermeke
2. Bíborka Réka – Szabó Ferenc mányi lelkész és Popovics Adrienn vallástanár első gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK

† dr. Bajusz Ferenc teológiai tanár
† Kolozsváry Kiss László volt kerekegyházi lelkipásztor
† Egri Miklós Előd ny. esperes
† Lénárt László
† Róka Lajos
† dr. Vincze Ferenc

Kántorképző Tanfolyam Dunamelléken

A Dunamelléki Egyházkerület Kántorképző és Kántortovábbképző Tanfolyamot rendez **2006. július 9-29-ig** Budapesten az Egyházkerület Székházában.

Jelentkezés: május 20-ig a következő címen: Dunamelléki Református Egyházkerület Székháza **1092 Budapest, Ráday u.28.** (a borítékra írják rá: Kántorképző Tanfolyam).

A jelentkezéshez csatolandó: rövid önéletrajz, lelkeszi ajánlás, háziorvosi igazolás, („községbe mehet”), felbélyegzett és megcímzett válaszboríték.

Részvételi díj: 35 000 Ft (határontúliaknak kedvezményesen, a kedvezmény mértéke egyéni elbírálás szerint), amelyet a tanfolyam első napján kell befizetni (az összeg tartalmazza a reggelit, ebédet, vacsorát, szállást és tandíjat).

Először jelentkezők a Református Énekeskönyv következő énekeinek első verseit tanulják meg kívülről:

23, 25, 42, 65, 66, 84, 89, 90, 134, 135, 164, 165, 167, 210, 225, 226, 254, 264, 274, 299, 315, 316, 326, 341, 345, 370, 390, 460, 463, 511.

További információk:

telefonon: 06-70-23-63-480, Gyülvérszi Beáta.

e-mail: ref.kantorkepzo@freemail.hu

Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben 2005-ben

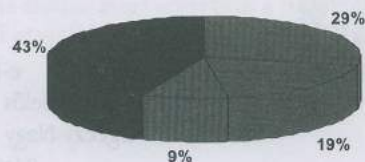
Egyházmegye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés		
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.
Baranya	119	122	241	81	110	191	10	72	82	250	231	481
Bácskiskunság	319	297	616	219	299	518	44	130	174	483	442	925
Bp-Dél	379	364	743	180	177	357	99	232	331	509	636	1145
Bp-Észak	377	427	823	175	209	388	87	177	264	658	797	1455
Délpest	536	541	1077	355	423	778	93	161	254	832	765	1597
Északpest	391	342	733	217	261	478	79	131	210	450	439	889
Tolna	124	128	252	70	95	165	22	41	63	170	192	362
Vértesalja	165	188	353	127	155	282	37	61	98	268	242	510
Összesen	2410	2409	4838	1424	1729	3157	471	1005	1476	3620	3744	7364

FORRÁS.

Egyházmegyék összesítése az egyházközségek adatszolgáltatása alapján.

KÉSZÍTETTE:

Kardos Ábel 2006-04-21

■ Keresztelés
■ Konfirmáció
■ Házasságkötés
■ Temetés

MI ATYÁNK IMAKERT

Művészetek Völgye

Öcs

Parókia udvar

2006. július 28 – augusztus 6.

Idén nyáron a Művészetek Völgye programsorozat keretében valósul meg a budapesti teológusok által már a 2005-ös debreceni Csillagponton is nagy sikert aratott „MI ATYÁNK IMAKERT” felállítása, melynek célja, hogy segítsen jobban megértetni Jézusnak a tanítványoknak tanított alapimádságának lényegét, üzenetét.

A Mi Atyánk kiállítás egy interaktív, azaz „élő” kiállítás, melynek célja, hogy az imádság egyes gondolatait közelebb hozva, átélhetővé, s ez által megjegyezhetőbbé tegye a keresztyénség közös kincsét. Hisszük azt, ha valaki végig „éli” a kiállítást, máshogyan fogja elmondani az imádságot, mint korábban. Hiszen amit átélünk, megérintünk, megtapasztalunk, az jobban a részünkké válik, mint amit csak hallunk és befogadunk.

A Művészetek Völgyében azért ígérkezik izgalmasnak a kiállítás, mert itt – noha a parókia udvara a református templommal szakrális hely – a látogatók nagyobb része nem gyülekezetekből érkezik, hanem a Völgy látogatói.

Ehhez mérten szeretnénk kipróbálni, hogyan érvényesül a kiállítás „világibb” környezetben.

Érdeemes tehát nyáron meglátogatni a Művészetek Völgyét, s ezen belül az öcsi templomot, parókiát akár gyülekezeti, ifjúsági csoportoknak is, hiszen jó élményben lehet részünk ezen imakert által is.

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2006 / november

MAGÁTÓL ÉRTETŐDŐ?

Az előttünk álló hetekben két dologra mint teljesen magától értetődőre gondolunk. Az egyik, hogy *természetesen* lesz karácsonyi ünneplés – ennek csalhatatlan jeleit már november közepe óta látjuk országszerte. A másik, hogy – megint csak természetesen – *nem mindenkinek* lesz karácsonya, sem fizikai, sem lelki értelemben. Annyira megszoktuk már ezt a két gondolatot, hogy nemigen érezzük, tennünk kell valamit ellene. Megelégszünk talán néhány szófordulattal az adventi igehirdetésekből az ünnep kommercializálása ellen, és szeretetsomagok készítésével „tudjuk

le” a kötelező karácsonyi keresztyén penzumot. Ezekkel le is vezetjük a még meglévő ünnepi energiáinkat. Egyébként pedig megnyugtattuk magunkat: a betlehemi csillag és az angyalok kara sem vonzott mindenkit a Megszületett jászlához. Csak hogy Isten „azt akarja, hogy minden ember üdvözljön, és eljusson az igazság megismerésére.” 1Tím 2,4.

Ugyanakkor másik gondolatmenetünkben is ott rejtőzik a megszokás: *természetesen* volt, van és lesz

Jézus születése ünnepe. Mert Jézusnak is meg *kellett* születnie, nem történhetett másként. Amint talán a Jézus előtt élt nemzedékek hozzászoktak, hogy *még* nem jött el a Messiás, úgy a mi életünkbe belesimul a tudat, hogy *már* eljött, és a miénk. Ez magától értetődik.

De vajon mindez tényleg ilyen természetes? Ha így gondolkodunk, nem lesz-e ünneplésünk beszűkült, egysíkú? Nem lesz-e karácsonyunk fakó, minden színpompás ragyogás ellenére? Az evangéliumok Jézus születése története szereplőinek féltelméről, felindultságáról, csodálkozásáról beszélnek. Egyszóval csodá-

ról, amit Mária, József, a pásztorok, a bölcsek, de még Heródes is csodának érzett.

Akkor van esélyünk az igazi ünneplésre, ha nem elégszünk meg a magától értetődő karácsonnyal, hanem átéljük a rendkívüli csodát: „A nép, amely sötétségben jár, nagy világosságot lát. A halál árnyékának földjén lakókra világosság ragyog.” (Ézs 9,1).

Kardos Ábel
püspöki titkár

Áldott Ünnepeket és örömteli szolgálatokat kívánunk!

AZ ELMÚLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

- A 2006. áprilisi közgyűlés óta május 3-án, június 14-én, szeptember 27-én és november 8-án volt esperesi-gondnoki értekezlet, november 16-17-én Kecskeméten közgyűlés és lelkésszentelés.
- Az egyházkerületi székház az Európai Protestáns Egyházak Közössége (Leuenbergi Közösség) nagygyűlésének adott otthont szeptember 12-18. között.
- Szeptember 30-án egyházkerületi katechetikai konferencia volt a Kálvin téren, ugyanaznap Pásáréten az egyházkerületi ifjúsági találkozó. 18-án került sor a Gyökössy Intézet hivatalos megnyitójára a székházban, a Hittudományi Karon.
- Az 1956-os forradalom és szabadságharc 50. évfordulóját október 20-án konferenciával ünnepeltük meg, amelyen teológiai és (egyház)történelmi előadások mellett személyes visszaemlékezések hangzottak el, valamint egy Guljás Lajos mártír lelkészeről megemlékező műsort adtak elő nagykőrösi főiskolások. Október 21-én Ravasz László-emlékstentisztelet volt a Kálvin téri templomban, amelyen az országos középiskolai pályázat díjait is átadták, megemlékeztünk Kardos János főgondnokról, akinek emléktábláját a székház falán az istentisztelet után avatták fel. (Az ünnepségeken elhangzottakat az egyházkerület külön kiadványban megjelenteti.)

Az 56-os kopjafák megkoszorúzása

Egyházkerületi ifjúsági találkozó Pásáréten

Teológusok nagyváradai sétán a helyi fiatalokkal

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK

- 2007. január 8-án egyházkerületi lelkészértekezlet lesz a székházban
- 2007. február 26 - március 2 között lesz a következő egyházkerületi lelkész-továbbképzés, várhatóan kisgyülekezetek-szórványgyülekezetek témában

PROGRAMOK A TEOLÓGIÁN

- A Teológián ebben a félévben a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzorikat, valamint a székház dolgozóit:
Az egyházkerület, Vértesaljai Egyházmegye, Ráday Könyvesház, Szabó Gábor vállalkozó, Tolnai Egyházmegye, Teológia, Nagyvárad téri Egyházközség, diákság, Délpesti Egyházmegye, Ágoston Sándor Alapítvány, Kiskunlacházi Egyházközség, Budapest-Északi Egyházmegye.
- A teológián vendégünk volt **Szabó Magda író**, akit születésnapja alkalmából is köszönhetünk, **Ágoston Sándor Alapítványi est** volt **B. Nagy Veronika** szerkesztő meghívásával, akinek segítségével az erdélyi szóránnyelvezettel ismerkedtünk meg filmek által. Az esten elhangzott az alapítvány nyári tevékenységéről szóló beszámoló is, mely során a marosszentimrei templom felújításán dolgoztak teológusok és egyetemisták együtt. Hasonló alkalom volt Izsákon, ahol alapítványi délután keretében szolgáltak a teológusok.
- 1956-ra való emlékezés új magyar, a forradalmat megjelenítő filmeket néztünk meg, közös mozilátogatás keretében. [Mansfeld, A szabadság vihara, Szabadság, szerelem]
- A hagyományos estek is megrendezésre kerültek-kerülnek, úgymint az elsősök bemutatkozása a **golyóest** keretében, volt egész estét betöltő **focikupa**, minden évfolyam és a tanácsokat részvételével, **Mikulás est**, adventi **kézműves** foglalkozás, és **adventi agapé** külön vallásitanárok és teológusok számára, valamint az év zárásaként a **karácsony est**.

Bölcsföldi András, spirituális

TEOLÓGUSNAPOK A FÉLÉVBEN:

- **Encsencs**, látogatás és segély eljuttatása a **zilahi árvaházba** [Ágoston Sándor Alapítvány], **Nagyvárad-Szölösi Egyházközség, Külső-Józsefváros, Ócsa, Délvidéki hétféje** (Horvátország), **Vecsés**
- **Tanulmányi kirándulást** tettünk **Gönc-Vízoly** környékére (**Szerencs, Boldogkőváralja, Regéc, Novajidrány**) Boár-Madasas határon túli gimnazistákkal együtt.

KÖZGYŰLÉS – 2006. november

9. PÜSPÖKI JELENTÉS

Előterjeszti: Dr. Szabó István

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Olyan időkből tartjuk Közgyűlésünket, amikor számos okunk van hálaadásra, és számos okunk van buzgó és állhatatos könyörgésre. A könyörgésben pedig az egyház hitszabálya szerint nemcsak kéréseinket, aggodalmainkat kell elmondanunk, hanem bűnvallásunkat is, ahogyan a napokban olvasott Jakab levele tanítja: önmagunkat megalázva kell a kegyelem Istenéhez járulnunk, mert Ő a kevélyeknek ellenáll, és csak az alázatosakat magasztalja fel. Mindenekelőtt hát hálaadásunkról.

A legelső helyen áll 1956 ötvenedik évfordulója. Noha a magyar forradalom és szabadságharc ötven esztendővel ezelőtt elbukott, mert a szovjet birodalom gyarmatosító politikája és a nyugati hatalmak tétlen defetizmusa együttesen nem engedte kibontakozni mindazt, amit 1956 forradalma kimondott és megvalósított, mi mégis a világ egész közvéleményével együtt csak csodálattal és hálaadással emlékezünk vissza mindarra, ami minket, hálás emlékezőket is itt és most elkötelez. Köszönetet kell most mondanom mindazon gyülekezetünknek, ahol méltón emlékeztek meg erről. Köszönöm, hogy kérésünket sokan meghallották, és rendezvényt, gyülekezeti konferenciával, emléktábla állítással, hálaadó istentisztelettel állítottak emléket 1956-nak. Egyházkerületünk a magyar református világtalálkozó ez évi sorozatának keretében emlékezett meg 1956-ról. Mind az egyházkerületi konferencia, mind pedig a Kálvin téri hálaadó istentisztelet méltó, szép és tartalmas emlékezést hozott. A konferencia és az istentisztelet anyagát hamarosan kötetben is meg fogjuk jelentetni. Egyetlen momentumot hadd emeljek ki, mégpedig azt, hogy azok a vendégek, akik elfogadták meghívásunkat, megrendülten jegyezték meg ünnepségünk méltóságát és komolyságát.

Itt azonban arra is ki kell térnem, amit a legutóbbi esperes-gondnoki értekezletünkön több esperes is megjegyzett jelentésében, nevezetesen, hiányolták a pénteki konferenciáról és a szombati istentiszteletéről a hittudományi kar professzorait és diákjait. Megvallom, bennem is buzgott egy ideig a késztetés, hogy utána járjak, vajon mi volt az oka, hogy a díszteremben tartott konferencia ideje alatt a Hittudományi Kari szárnyon zavartalanul folytak a tanórák, és a professzorok is csak délután csatlakoztak hozzánk. Érdektelenség? De hiszen az lehetetlen, mert a Budapesti Teológián történtek egész egyházunk történetének legszebb lapjaira tartoznak (arról ahogyan egyébként az egykori átlólk vallomásaiból meggyőződhattunk). Figyelmetlenség? Az is lehetetlen, mert a meghívót idejében elküldtük, a Hittudományi Kar egyik professzora a szervezőbizottság tagja volt, egyházkerületünk főjegyzője pedig a diákoknak tartott közebeden személyesen is meginvitált mindenkit. Nyilván egyházkerületünk ronthatta el a dolgot azzal, hogy nem küldött minden professzornak és diáknak személyre szóló meghívót. Ezért ezúton elnézést kérek, és sajnálatomat fejezem ki. Pedig jó lett volna egy közösségben ünnepelni a maiak épüléséért is. Reméljük, a 100 éves évfordulón már nem kerül sor erre a hibára, s akkor egyházkerület és szervezők, professzorok és diákok mind együtt lesznek majd teljes egyetértésben.

Mondanám ezt, azonban mégsem tudom jó szívvel mondani. Az országunkban és különösen Budapesten végbement ese-

mények arra engednek következtetni, hogy meglehetősen, nem lesz száz éves évforduló. De lehet, hogy ötvenegy éves évforduló sem lesz. Bősséggel láthattunk a televízióban különböző híradásokat és olvashattunk a sajtóban beszámolókat, hogy mi történt Budapesten, az Astoria és a Blaha Lujza tér környékén a 2006. október 23-án este. Békés és ártatlan ünnepelőket vertek meg rohamrendőrök, kiken arcukat eltakaró maszk volt, de azonosító szám nem. Nyugodtan kimondhatjuk, megrendítő és sokkoló volt látni és tudni, hogy miközben a világból összesereglett ötvenhat állam- és kormányfő, valamint a mai magyar ún. politikai elit kordonok és védőgyűrűk közepette önmagában ünnepel, azok nélkül, akik 56-ot oly fényessé tették, vagyis a nép nélkül, aközben a késő délutáni órákban megkezdődött gumibotokkal, viperákkal, locsolókocsikkal és gumilövedékekkel, rendőrlövességi rohammal a tömeg szétverése, és a békés emberek, köztük az otthonaikba éppen hazatérők megverése. Nyilván a Parlament különböző bizottságaiban hosszú ideig nagy ügy lesz az eset kivizsgálása, s nyilván nem kell nyolcvan esztendőt sem várni a titkosított anyagok, de legfőképpen a lényeg napvilágra kerüléséig, de az is nyilvánvaló, hogy valami végzetesen elromlott. Nem csak az ünnepelőket verték meg, hanem magát az ünnepet is. S bizony, ez a megrendítő. A bölcsök arra tanítanak, hogy általában így kezdődik minden diktatúra, és ebben is teljeseedik ki. Abban nevezetesen, hogy elveszik az emberektől ünnepeiket, szimbólumaikat, az életük, történetük, egy nemzethez való tartozásuk, identitásuk meghatározó jelzőit. Így most tőlünk elvették 1956-ot – azok is, akik provokálva randalíroztak, de főképp azok, akik nem tettek különbséget agresszív demonstrálók és békés polgárok között. Ezért hát talán nem ironikus, ha azt mondom, nagy kár, hogy a díszteremben és a Kálvin téren nem voltunk együtt, mert meglehetősen, egy darabig erre nem is lesz módunk.

Most nem kívánom az ünnepeken elhangzottakat kiemelni, hanem hadd idézzek egy nemrégiben előkerült dokumentum-együttesből. Mint tudjuk, 1956 októberében Budapesten Országos Intéző Bizottság alakult egyházunkban az akkor kibontakozó Megújulási Mozgalom hatására. Az Intéző Bizottság vezetője Ravasz László püspök volt, aki munkatársaival nagy ívű megújulási programot alkotott meg, és ezt valamennyi református gyülekezet presbitériumának megküldték véleményezésre. A válaszok egészen 1957. január végéig érkeztek a Zsinatra. Mintegy 960 presbitérium válaszolt. Miután azonban az 1957 elején újrászerveződő kommunista egyházpolitika visszaállította az 1956 őszi lemondott egyházi vezetést, a megújulás esélye gyakorlatilag lehetetlenné vált. Így a beküldött presbiteri határozatok annak rendje-módja szerint nem képezhették semmilyen további megbeszélés tárgyát, félrekerültek, és évtizedekig senki nem tudta, hol kallódnak. Csak visszaemlékezésekben és legendákban hallhattunk róluk. Voltak lelkipásztorok, akik 1957-ben vagy később az egyházi személyeket ért megtorlások láttán meg is semmisítették az otthoni jegyzőkönyvi anyagot. Hosszas kutatás után azonban megkerültek a megmaradt anyagok, és hamarosan kötet készül belőlük egy történeti bevezetővel és a jellegzetes feltevések válogatásával. Hadd idézzek most az egyikből. 1956 decemberében a gyömrői presbitérium többek között a következő állásfoglalást hozta:

„Gondolkoztunk, hogy megírjuk-e ilyen részletesen látásainkat, elgondolásainkat. Vagy pedig igennel és nemmel szavazzunk?! De, mivel a közelmúltban elküldött presbiteri határozatok igenek és nemek – sokszor csak kötelességszerűen vagy megalkuvásszerűen elküldött igenek és nemek

voltak, úgy érezzük, hogy most meggyőződésünk indokait is meg kell írunk. Sőt, úgy érezzük, hogy ez kötelességünk is, hogy a jövő tisztulási folyamata a presbitériumon keresztül, valóban a gyülekezetből induljon ki. Úgy érezzük, hogy az ilyen részletes véleménynyilvánítás a tisztulási folyamathoz nemcsak nekünk, hanem minden presbitériumnak kötelessége lesz még sokáig. S az a jövő, amire az Úr kegyelméből készülhetünk, így lesz presbitériumokon és gyülekezeteken alapuló. Tudjuk, hogy sok véleményt kell most egyeztetni, és ezért szerényen vállaljuk, hogy az ezekből kialakuló teljes egésznek a mi véleményünk csak egy kicsiny része lehet. De mégis szeretnénk remélni, hogy ez a véleménynyilvánításunk nem sülyesztőbe került „acta” darab lesz csupán. Hanem, ha nem is mint sajátunkat – hiszen sokan gondolkoznak hasonlóképpen –, de egyeztetve, átszűrve, sok egyébvel megtoldva, formálva, mint az új magyar református élet véleményét fölfedezhetjük a tettek mezején. Mivel egyházi sajtónk még nincs, kérjük továbbra is körlevél formájában a részletes tájékoztatást. S mihelyt arra lehetőség nyílik, kérjük a presbitériumok, gyülekezetek, elé tárását saját egyházi életünk egész területére vonatkozólag a mi új utunknak.”

A presbitérium nyilatkozatának ez a részlete nemcsak az 1956-ig, majd utána nagyon sokáig jellemző állapotokra mutat rá, hanem egy mindenkor problémára. Nevezetesen, hogy az egyház élete, így annak megújulása, s tegyük hozzá, nehézségeket mutató valósága is, a gyülekezetekben gyökeresedik. Már Ravasz László 1956 nyarán írt memoranduma is utal erre: amilyen az élő gyülekezet, olyan az egész egyház. Nem megfordítva! A presbitériumi nyilatkozat világossá teszi, hogy a gyülekezetből, annak életéből és felelős örálói elhatározásából kell kiindulnia az egész egyház megújulásának. Az is nyilvánvalóvá válik, hogy ez a folyamat sok-sok vélemény és elgondolás egyeztetését teszi szükségessé, s ezek a vélemények úgy nem kezelhetők, hogy pusztán „acta” darab lesz belőlük. Vajon 16 esztendővel a diktatúra összeomlása után közeledtünk-e valamit a gyömrőiek (és sok-sok más presbitérium) ebbéli igényéhez, pontosabban: közeledtünk-e ehhez az egyetlen lehetséges egyházlátáshoz?

Szándékosan hagytam meg az idézet végén azt a kitéltet is, mely 1956 végén a tényleges helyzetet jelezte, de mára nézve is hordoz tanulságot. Azt mondja a határozat: „mivel egyházi sajtónk még nincs, kérjük továbbra is körlevél formájában a részletes tájékoztatást.” Hogy van-e egyházi sajtónk vagy nincs, az bizonyára nem eldöntendő kérdés, mert van. Mindazonáltal engedjék meg, hogy néhány keresetlen megjegyzést fűzzek ehhez. Rádió és televízió műsorainkat, de főleg hetilapunkat hosszú-hosszú ideje folyamatos bírálatok érik. A folyamatosan csökkenő eladott példányszám azt mutatja, hogy egyháztagjaink bojkottal is kifejezik véleményüket. A különböző típusú nyomtatott és elektronikus termékeket most nem akarom számba venni, hiszen itt már a bőség zavara mutatkozik, ezért önmagában legyen Istennek hála. Azonban a legutóbbi időben két olyan eset is történt, amely nagy erővel mutat rá, hogy valami nincs rendben egyházunk nyilvánosságával és sajtónyilvánosságával. Ez év október elején az Református Közéleti és Kulturális Központ szervezésében egy internetes fórum nyílt, egyféle blog formájában, amelyhez hozzá lehet szólni, mégpedig oly módon, hogy a vitatók regisztrálják magukat, és így tudnak belépni az internetes fórumra. A gond csak az, hogy a vitaindító cikkek szerzői névtelenek voltak. Az egyik vitaindító cikk az egyházunkat is érintő ügynök-kérdést taglalta. Ennek kapcsán a névtelen szerző olyan kitételekre ragadtatta magát egyházkerületünk korábbi (nem ügynök) püspökével kapcsolatban, amelyek teljességgel megengedhetlenek, becstelének, mert becslést értő. Amikor megpróbáltam az ügyben eljárni, az első, amibe beleütköztem, hogy személy szerint nem volt kihez fordulnom. Ki írta a szitkozódást, mi a neve? Másodjára pedig az is kiderült, hogy a hozzászóláso-

kat ún. blog-professzorok osztályozták volna, és ezek körében számos olyan elhíresült figurát lehetett találni, akiknek nemhogy közük lenne egyházunkhoz, hanem éppen arról nevezetesen, hogy minden létező fórumon gyalázzák a keresztyénséget. A második eset szintén internetes jellegű, a Reformátusok Levele c. internetes körlevélben vitatkozást indítottak arról, hogy esperessé lehet-e választani egy olyan lelkészt, aki valamikor nagyon súlyos erkölcsi vétséget követett el. A hozzászólásokban szintén nem olvashattunk neveket, sem a jelöltét, sem a hozzászólókat. Kérdezem hát tisztelettel, vajon van egyházi sajtónk? Hiszen az egyik legnagyobb isteni titkot a keresztyénség hordozza, nevezetesen azt, hogy az Édenkerttől a világ végezetéig, a mennyei Jeruzsálemig minden embernek van neve és arca. Isten az Édenkertben nem egy névtelen elkövetőt keres, hanem Ádámot szólítja. És a Jelenések Könyvében azt olvassuk: az üdvözültek nevei fel vannak jegyezve. És arcunk is van, hiszen, ahogy Pál mondja: mi dicsőségről dicsőségre változunk el, úgymint az Úrnak ábrázolja szerint (kinek neve az a szép név, amelyről mi is mint keresztyének nevezettünk. Kérded, ki az? Jézus Krisztus az. Isten szent Fia, ég és a föld ura. Őréa változunk dicsőségről dicsőségre.) Most pedig úgy látom, inkább gyaláztatból gyaláztatba sülyedünk, névtelen és arctalan szerzők írnak, gyalázkodnak, firtatnak az egyházi sajtóban. Vajon hát van-e egyházi sajtónk? Volna min elgondolkodnunk. Mi beérjük továbbra is körlevelek küldésével.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Beszámolómban szeretnék még néhány fontos eseményre is visszatérni. Ezek sincsenek tanulság nélkül. Mindenekelőtt meg kell emlékezni a tavaszi országgyűlési és az őszi önkormányzati választásokról. Igen jól mutatja a két választás eredménye, hogy a szó valódi értelmében világi sajtóról sem beszélhetünk. A jelenlegi kormányzó párt hazugsággal szerezte meg a választók bizalmát, s amikor az őszi önkormányzati választásokon a helyi képviselőtestületek jelentős részéből kiszorultak képviselői, úgy tett, mintha nem történt volna semmi. Azoknak az egyháztagoknak és lelkipásztoroknak, akik képviselőiséget vállaltak, akár országos, akár helyi szinten, e helyről is sok erőt és áldást kívánunk, hiszen a mai Magyarország igen súlyos erkölcsi válságban van. Valóban nem lesz könnyű sem a Parlamentben, sem a helyi képviselőtestületekben maradandó és evidens értékek mentén munkálkodniuk. Azt látjuk, ennek a válságnak a gyökere éppen abban van, hogy evidens értékeink veszendőbe mentek. Örülök ugyanakkor, hogy a két választást nem kísérték azok a korábbi tapasztalt hisztériák, melyeket az egyházak körül kellettek az elmúlt 16 évben szinte mindig. Igen, tudom, csak idő kérdése, s ha szükség lesz rá, ismét előkerülnek majd a jól ismert sablonok. Ezért köszönöm személyesen is, hogy az utóbbi közgyűlésünkön tett intelmeimet sokan meghallgatták, és méltósággal, higgadtsággal vitték végig gyülekezetükben ezt az időszakot. Csak ezt tudom a továbbiakban is kérni mindannyiunktól, hiszen, mint azt a budapesti őszi eseményei megmutatták, a jelenlegi hatalom mindenre elszánt, és mintha az indulatok külön is a kezére játszanának. Kezdjük csak mi minden dolgunkat mindig alázatos imádsággal, és zárjuk is azzal. Higgyünk az imádság erejében, s abban, hogy nekünk a történelem Urától kell kérni és remélni a szükséges változást, és nem kell nekünk a pillanatnyilag felhorgadó indulatok hullámverésén semmiféle előnyt szereznünk.

Szeretnék szólni a 2006-os Magyar Református Világtalálkozó eseményeiről is. A korábbi találkozóktól eltérően, talán a szűkös anyagi lehetőségek miatt is, nem úgy zajlott ez a mostani világtalálkozó, hogy egy vagy két nagy központi rendezvénye lett volna, hanem úgy, hogy voltaképpen minden helyi rendezvény egyúttal központi rendezvény is volt. Ez igen sok fáradtsággal, utazással, jelenléttel és reprezentációval járt. Köszönöm mindazoknak, akik egyházkerületünket akár Erdélyben, akár Kárpátalján, akár a Felvidéken,

akár a tiszáninnyi és tiszántúli vagy dunántúli rendezvényeken képviselték. Biztos vagyok benne, hogy a sok találkozó és együttlét megerősítette testvéri kapcsolatainkat és egymás iránti elkötelezésünket. Még akkor is, ha többek véleményének is hangot kell adnom, amikor azt mondom, a kevesebb talán több lett volna. Különösen fontos volt a kárpátaljai testvérekkel való találkozás, tekintettel azokra az eseményekre, melyeket immár egy esztendeje szélteben-hosszában tárgyal egyházi közvéleményünk. Ez részben a női lelkipásztorok sorsát, részben pedig az egyházból kilépő lelkipásztorok ügyét érinti. Mint tudható, a kárpátaljai egyház zsinata egy határozatban visszamenőleges hatállyal megszüntette a női lelkészek státuszát, amely döntés ellen sok helyről és sokféle tiltakozás hangzott, míg mások a visszamenőleges hatályt elfogadhatatlannak tartották ugyan, de tudomásul vették a döntést. Annyit szeretnék csak ehhez hozzáfűzni, hogy minden jel szerint a női lelkészség kérdése nem került nyugvópontra, véleményem szerint még itt, Magyarországon sem. Bizony sokféle szempontból kellene ezt a nagyon nehéz kérdést megtárgyalnunk, s nem csak a zsinati döntés megalapozottságát, hanem a jelenleg szolgáló női lelkészek egyháztársadalmi helyzetét, megbecsültségét, szolgálati esélyeit is figyelembe véve. Bizonyos vagyok benne, hogy sok-sok vitánk lesz még ebben a kérdésben. Ugyanakkor szeretném, ha nem olyan megfontolások vezetnének bennünket, mint amit például a bajor református egyház tett nyilvánvalóvá, akik hosszú ideje támogatták a kárpátaljai egyházat, de most e döntésük nyomán felfüggeszteni kívánják a segítségnyújtást. Ez egyszerű ideológiai zsarolás. A szolgálatból kivált lelkipásztorok ügye ennél sokkal bonyolultabb. Természetesen elintézhető a dolog azzal, hogy ez csak néhány ember, és néhány tucat gyülekezeti tag, nem olyan nagy veszteség. Volt, aki így nyilatkozott. Azonban ha érveiket megvizsgáljuk, és ezekből kivesszük lehetetlen követeléseiket, mint például másféle hitvallások adoptálása, elkerülhetetlen az a benyomásunk, hogy ők egy komolyabb, mélyebb spiritualitású és erkölcsi szintű, szilárdabb egyházat szeretnének. Amikor tavasszal Kárpátalján jártunk, az egyik atyafi négyszemközti beszélgetés során a szemembe vágta, hogy ugyan mit kérünk rajtuk számon, amikor a Magyarországi Református Egyház arról hírlik, hogy nemcsak recseg-ropog, hanem az országhoz hasonlóan következmények nélkül egyházzá lett. Bizony, nehéz volt bármit is felelnem az általa tételesen felsorolt erkölcsi eltérésekre, amelyek minden konzekvencia nélkül maradtak. Azért is oda kell erre figyelniük, hogy ne keverjük össze az ő ügyüket azokkal a lelkipásztorokkal, akik itt, Magyarországon kezdtek új egyház, szekta alapításába. Arról a két egykori dunamelléki lelkészeiről szólok, Császár Bíró Zoltánról és dr. Nagy Károlyról, akik jogerős egyházi bírósági ítélet folytán voltak kénytelenek gyülekezetüktől megválni. Az egyikük ugyan nem alapított egyházat, csak „missziót”, Kálvin János Presbiteri Misszió néven, amelynek vezetőjévé rögtön ki is nevezte magát, és azóta is ennek a nevében tevékenykedik. Másikuk önálló egyházat alapított (ügyesen persze nem ő, hanem hívei), és abban a városban, ahol másfél évig tartó vádaskodásaival, perlekedésével feldúlta gyülekezete életét, híveivel tüntetőleg reformátusnak titulálja magát. Mindkét ügy botrányos, de a legkülönösebb bennük az az előzmény, hogy egyházi bíróságaink a nyilvánvaló tények ellenére is rendkívül enyhe ítéleteket hoztak esetükben. Most aztán teszik, amit tesznek, s hogy a további zűrzavarnak legalább valamennyire elejét tudjuk venni, állandóan nyilatkoznunk kell, illetve új eljárásokat kell majd indítanunk.

Röviden szeretnék szólni a lelkésztovábbképzésről is. A múlt héten tartottuk Monoszlón az egyházkerület újraszervezett lelkipásztori továbbképzésének első alkalmát. Sikerrel, nyugodtan mondhatom. Nem csak azért, mert a visszajelzések erre engednek következtetni, hanem mert már az előkészületek is ezt mutatták. Túljelentkezés volt, régen volt már ilyen. A városi misszió tárgyában hallgathattak a résztvevők

előadásokat, vehettek részt konzultációkon, megbeszéléseken. Tavasszal a szórvány-gondozás körében fogunk továbbképzést szervezni. Ezt azért is fontosnak tartom előre bejelenteni, mert mintha lassan végleges szembenállás bontakozna ki a városi gyülekezetekben szolgáló lelkészek, illetve kis településen vagy szórványokban szolgáló lelkészek között. Sok tényező eleve segíti felszítani az egyébként fölösleges indulatokat. Nem is akarom ezeket most felsorolni. Az azonban merő tévedés, hogy egyházkerületünk a városi missziót preferálná a szórvány-gondozás rovására. Éppen fordítva! Ha a kerület eddigi döntéseit nézzük, inkább azt kell mondanunk, hogy a szükségesnél kevesebb erőt fordítottunk azoknak a reformátusoknak a gyülekezetbe szervezésére, akik évtizedek óta városokban élnek anonim módon. Ha e feladat felé fordultunk, az nem jelenti azt, hogy elfordulunk a nagyon nehéz terepen szolgáló szórvány-gondozó lelkészeinktől.

Ha viszont valahol feszültség van, az inkább abban mutatkozik, hogy gyülekezeteink egy meghatározott köre olyan intézményeket is hordoz, melyek finanszírozása nem az egyházközség adakozó kedvéből telik, mert abból nem is telhet. Míg gyülekezeteink egy másik, s jelentősebb köre éppen csak annyiból gazdálkodik, amennyi a gyülekezeti életre is csak szűkösen futja. Mintha – és erről a missziói jelentésben is szólok majd – egyházunkban két nagy típusa jelenne meg az egyházközségeknek, s eléggé nehéz már most együtt látni és együtt tartani őket.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Végezetül szeretnék szólni az egyházunkat egyetemesen érintő feladatunkról, a misszióról is. Mégpedig oly módon, hogy egy szintén ötven évvel ezelőtt keletkezett presbitériumi határozatot idézek. 1956 decemberében a ságvári gyülekezet, (akkor Dunántúlhoz, korábban Dunamellékhez tartozott, ki tudja hova fog még?) presbitériuma többek között ezt a határozatot hozta: „Itt az idő egyházunk számára a komoly és teljes értékű misszióra. Ez ma számunkra a legnagyobb kérdés és első kötelesség! A személyi és szervezeti kérdéseknél százszor fontosabb. Fel kell újítani azokat az egyházi szolgálatokat, amelyekben nyilvánvalóan jelen volt az Úr: az evangélizációt, a gyermekek közötti missziói munkát, biblia-iskolákat stb. Olyan egyházi életlehetőségeket kell teremteni – és erre Isten megadta a lehetőséget – hogy pozitív keresztyén világnézet és jellem alakuljon ki. Ma a nagy eszmei összeomlásban százszorosán érezzük: szükség van az alapos, élő hitre épített, Jézus erejével munkálkodni akaró s mindennekfelett pozitív, azaz hitünk biztos győzelme reményében kialakított keresztyén világnézetre, az ebben kialakult szilárd keresztyén jellemre – a valódi szolgálat érdekében. Ennek hiánya eredményezte többek között azt a teológiai megingást, vagy liquid állapotot, amelyet azután özön emberek ki tudtak használni – akarva vagy akaratlanul – az egyház bizonyos mérvű elárlására. Még ebben az egyházi évben tűzze ki minden gyülekezet új szellemben készült missziói munkatervébe ezt a keresztyén etikai világnézet és jellem kialakítását célzó ébresztést. Mi pedig – az ébresztésen és ébredésen túl –, ha szabad így szólni: teljes értékű jellemeket akarunk látni egyházunk tagjaiban és vezetőiben egyaránt. Meg kell keresni, és meg fogjuk találni a misszió új formáját, melyben Jézus Krisztus akadálytalanul végezheti a maga munkáját.”

Amikor a bevezetőben azt mondtam, hogy 1956 kapcsán minden okunk megvan a hálaadásra, és a bűnbánatra is, többek között ez a határozat járt a fejemben. Vajon kell-e hozzátennünk bármit is ötven esztendő múlva? Csak egy kérdést befejezésül: Valóban keressük-e a missziókat az új formáját, melyben Jézus Krisztus akadálytalanul végezheti a maga munkáját? Míg e kérdésre magunkban és egész közgyűlésünkön is kereshetjük a választ, segítsen bennünket a megemlékezés és a köszönetnyilvánítás szava is. Így

emlékezzünk meg hálás szívvel a legutóbbi közgyűlésünk óta elhunyt lelkipásztor testvéreinkről, és így kívánjunk áldott nyugdíjas éveket nyugalomba vonult lelkipásztorainknak. Neveiket jelentésem végén felolvasom. S kívánjunk egyúttal sok-sok áldást azoknak, akik az elmúlt esztendő során álltak szolgálatba mint lelkipásztorok, mint újonnan megválasztott presbiterek. Isten áldása, Szentlelkének megsegítő kegyelme legyen velünk, hogy eszközei és ne akadályai legyünk Jézus Krisztusnak, aki általunk is végezni akarja munkáját az anyaszentegyházban.

Elhunyt lelkipásztorok: dr. Bajusz Ferenc, Egri Miklós, Kolozsváry-Kiss László, Lénárt László, Róka Lajos, Apostol Pálné Gönczy Klára, Kőhegyi István, Vincze Ferenc, Vörös Benő, Vörös János.

Elhunyt közgyűlési alkotótág: Gergely Imre fülöpszállási gondok.

Székházunk munkatársa: Molnár István házmester.

Nyugalomba vonult lelkipásztorok: Bóka András, dr. Buday Péter, Demén Miksa Zsuzsanna, Fodorné Kováts Márta, Hamar István, Hentes László, Kisérdi Dezső, Pálóczi Károly, Pap Lászlóné, Szalkai Lajos, Tamás Bertalan, Tatai Zsuzsanna, Tóth Kása István.

MEGNYITÓ

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Nagy szeretettel és tisztelettel köszöntöm közgyűlési alkotó tagjainkat, továbbá kedves vendégeinket valamint a média jelenlévő képviselőit!

Megköszönöm Szabó püspök úr köztünk imént végzett áldott szolgálatát, és életére, szerettei életére, köztünk végzendő további munkájára Urunk gazdag áldását kívánom!

A református bibliaolvasó kalauz hétfőre kijelölt ószövetségi igeszakasza a 8. zsoltár volt. Ez a zsoltár – akár a Bibliából olvassuk, akár ha zsoltárként énekeljük – Isten csodálatos nevének, dicsőségének fenséges magasztalása. Az is csodálatos ajándék, hogy mi, emberi teremtményei mindennek tudatában lehetünk, sőt lelkünket felé fordítva, ajkunkat megnyitva, Őt ezért nap mint nap hálaadással dicsőíthetjük. Ebben a zsoltárszakaszban fordul elő ez a hihetetlen tartalmú ígevers is: „kevésbé tette őt kisebbé az isteni lényeknél...”, amely egyrészt igen nagy méltóságunkra utal a teremtmények között, másrészt ítélet is akkor, amikor erre a tisztességre tekintet nélkül méltatlanul, erőltetlően, sajnos nem egyszer gonoszul és istentelenekhez hasonlóan forgódunk abban a világban, amelyet Urunk kivételes gondviselő kegyelméből azért teremtett, hogy abban okosan, hasznosan és bölcsen munkálkodva róla tegyünk biznyságot, és hozzá vezessük mindazokat, akik még e mennyből felénk sugárzó fényben eddig nem részesültek. Vétkeink és gyarlóságaink miatt keresztyén egyházaink tekintélye, súlya a nemzeti, polgári közéletben alábbszállt, amit újabban – közvélemény-kutatási adatokra hivatkozással – szívesen emlegetnek is a médiában. Bár a közvélemény-kutatási adatok mára leértékelődött jelentőségéről megvan a különvéleményünk, mégis azt akár magunktól, saját népmozgalmi statisztikáinkból és egyháztársadalmi életünk megfigyeléséből is tudjuk, ezeket pl. ma is látni fogjuk, hogy a mai globalizálódó világban nem igazán vagyunk a helyünkön. Bennünket szemlélve, rólunk hitetlen embertársainknak nem feltétlenül Krisztus avagy a Szentháromság Isten jelenléte, uralma jut az eszébe! Pedig a bibliai értékek közvetítése, ha valamikor, akkor most nagyon aktuális és fontos. Ennek alátámasztására hadd idézzem Höröcsök Imre bácskiskunsági megyegondnok úr legutóbbi megyegyűlésükön elhangzott megnyitójának egy részletét:

„Amikor nemzetünk állapotát nézzük, benne az érték hordozó, hagyománytisztelő reformátusság társadalmi és egyházi önazonosságát gondoljuk végig, érdemes a figyelmünket egy rövid időre ráirányítani annak a felmérésnek az összegzésére, amelyet a COMMITMENT Pedagógiai Intézet végzett. Ez az országos felmérés a középfokú oktatásban résztvevő 11. évfolyamos korosztály körében azt vizsgálta, hogy az iskola milyen mértékben segíti diákjait saját értékrendjük kialakításában, a biztos értékválasztásban, személyiségük fejlesztésében.

A vizsgálat megállapítja, hogy a nevelés szerepének erősítése pedagógiai és oktatáspolitikai szempontból is az egyik leg-sürgetőbb feladat.

A hagyományosan fontosnak tartott érték kategóriák közül a korosztály az utolsó helyekre rangsorolta a hazaszeretetet, a szolidaritást, a hit és példaképek jelentőségét. A vizsgált tanulók mintegy felének nincs példaképe. Akik választottak példaképet, azok között egyetlen említés sem utal a magyar irodalom vagy történelem jeles személyiségeire. Ami meglepő, hogy alacsony számban tekintik követésre méltónak a szülőket. A pedagógusokat csupán 4%-a választotta mintának. Gyenge az együttműködési készség, a másoknak való segítségnyújtás vállalása. A diákok nagy része csak a saját érdekeit akarja érvényesíteni minden áron. Megdöbbentő, hogy a hazaszeretetet a válaszolók 55%-a nem tartja fontosnak. Elgondolkodtató az a tény is, hogy az erkölcsi normákat a diákság 45%-a nem gondolja fontosnak. Legkevesebben a nemzeti ünnepeinket negligálják (hanyagolják el), ezért ennek az elutasítottasága 31%.

Hasonló képet mutat a tanulói értékkála elemzése is. Érdekes, hogy míg a hazaszeretet, a szolidaritás, barátság, szeretet, megbízhatóság megtételeiben nincs jelentős különbség az egyes iskolatípusok között, a hit fontosságát a gimnáziumok tanulói jóval fontosabbnak tartják, mint a szakközép- és szakiskolában tanuló diákok. A példakép mint meghatározó érték a szakiskolában jelenik meg jóval nagyobb arányban, mint a szakközépiszkolában és gimnáziumban.”

Eddig az idézet a tanulmányból.

Hangsúlyozni szeretném, hogy a fenti mérés nem az egyházi intézményekben zajlott. Megismerve ezeket, feltehetjük a kérdést, mit üzen számunkra ez a felmérés, mit jelentenek ezek az adatsorok a mi munkánkban?

Elsősorban is megerősítenek bennünket abban, hogy a református oktatási intézményekben folyó nevelés kiemelkedően fontos pedagógiai tevékenység. Ezért a jelen szorító, intézményeket fojtogató helyzetében is mindent meg kell tenni a fennmaradás, az itt folyó munka megőrzése érdekében.

Másodsorban megerősít bennünket abban, hogy ezt az értékközvetítést, amelyet iskoláinkban naponta végzünk a hittanoktatás, erkölcsi nevelés útján, semmilyen külső hatásra nem lazíthatjuk fel, akkor sem, ha ez rövidtávú népszerűséget eredményezne, vagy tanulólétszámot hozna. Ugyanakkor számolnunk kell azzal is, hogy a nem egyházi iskolákból a középiskoláinkba kerülő diákok milyen belső értékeket hoznak, vagy hoznak-e egyáltalán valamilyen szemléletet?

Nagy a felelősség, a teher és a tennivaló a református pedagógusok vállán.”

Hálaadással gondolunk vissza a folyó évben takarékos költségfordítással megrendezett, mégis gazdag lokális programokat kínáló V. Magyar Református Világtalálkozóink Kárpát-medencei alkalmaira is! Egyik utórendezvényét éppen itt, Dunamelléken tartottuk október 20-21-én. Nem akarok elébe vágni Szabó püspök úr ezzel foglalkozó elnökségi beszámolójának, mégis engedjék meg, hogy ebből egyetlen – hozzám közel került – értékes szegmenst kiemeljek. Ez dr. Kardos János, 1894-1959 között élt, volt megválasztott dunamelléki főgondnok úr, a maga idejében koncepciós perek áldozatos és nagy formátumú védőügyvédje emlékezeté-

nek korrekt rendbetétele, tisztelgésünk kiemelkedő életműve előtt. Ha ebben a körben méltathatunk köztünk többféle tisztségében is végzett munkásságát, életpéldája számunkra leginkább az egyetemes papság példamutató gyakorlása volt. Mert mi is az egyetemes papság egyik legfontosabb szolgálati ága? – A közbenjárás! Közbenjárás testvéreinkért, embertársainkért, a nyomorultakért, elesettekért imádságban, de mivel az imádságos hit gyakorlása is megholt cselekedetek nélkül, ezért a közbenjárás gyakorlása kötelességünk emberi hivatásunk lehetséges minden területén is. Ő ezt tette minden hivalkodás és önhittség nélkül, kortársai közül sokak köszönetét, elismerését, megbecsülését és hálaérzését keltve fel. S az érdemtelenek ellenérzéseit és ellenintézkedéseit is szép számmal, aminek terhe végül felőrölte egészségét, és őt magát 65 éves korában sírba vitte.

Van azonban még más fontos ránk hagyományozott öröksége is. Ilyen pl. az ún. harmadik út gyakorlása. Ha az egyház súlyos próbák alá esik, mint volt ez közvetlenül a II. világháború utáni időkben is, vezetőinek jellemzően három lehetőség kínálkozik: 1. megalkuvás, 2. kemény szembenállás, 3. lemondás a tisztséggel nem viselhető tisztségről. Az első kettőre sok egyháztörténelmi példát tudnak felsorolni, bár a közelmúltbeliek alapos és tisztességes elemzése még korántsem teljes. A harmadikra kevés a példa. Mindenki tisztában volt azzal, hogy ha lemond, találnak helyébe mást, olyat, aki ügyis megteszi, amire elődje képtelen volt. Van-e mégis értelme? – Igen, van, különösen a látványos lemondásnak. Kardos János ezt tette, amikor a németek bevonulásának másnapján közmegelegedésre gyakorolt Pest megyei tiszti főügyészi megbízatásáról tüntetően lemondott. S ezt tette akkor is, amikor – bár szíve mélyén nagy megtiszteltetéséért kezelte – Ordass Lajos püspök, véence főtárgyalására ment el inkább, mintsem saját beiktatására a nagy többséggel megválasztott főgondnoki tisztségébe, természetesen illő módon idejében tájékoztatva a kerületi elnökséget, s egyben közvetítve elvi álláspontját is végső, megtagadott döntéséről. Kis Roland ugyan – szégyenletes egyházvezetői celebrációval – később mégis elfoglalta a főgondnoki széket, hogy azt a kommunisták egyik beavatkozási pontjává tegye, de az akkori egyháztagok tudatában pontosan képződött le mindaz a tanulság, melyről ma már nemcsak szabadon beszélhetünk, de mindent meg is tehetünk azért, hogy ugyanezek a jelenségek még egyszer ne ismétlődhessenek meg egyházunk kerítésén belül!

Évfordulós ünnepeinken dr. Kardos János családtagjai, barátai, tisztelői, földíjei, hittestvérei elnyerték becsületének helyreállítását, nem csak egyházunkban, de a Budapesti Ügyvédi Kamarában is, ahol meghitt ünnepség keretében az ügyvédség bocsánatkérését tartalmazó táblát avattak és koszorúztak november 9-én. Az életművét bemutató előadások, megszólalások hamarosan felkerülnek népszerű honlapjainkra, illetve a Zsinati Levéltárba. Az ezek ismeretében levonható tanulságok alkalmazása és közvetítése még ránk vár, ránk, elsősorban nem lelkészi tisztségviselőkre! Jó lenne emléket rendszeresen ápolni, pl. november 12-én, halála napján, évről-évre ismétlődő megemlékezéssel, koszorúzással, de a szereteteik sirját látogató egyháztagjaink részéről – egy kis kitéréssel – mindenképpen egy-egy szál virággal. A Rákoskeresztúri Köztemető 17. parcellájának főút felőli, azzal párhuzamos 3. sorának végső szakaszában (GPS koordináták: E47,47510, N19,183217; ±15m) nyugszik, ahová halála előtt – megváltoztatva eredeti, szigetszentmiklósi nyughelyére vonatkozó szándékát – azért kérte elhelyezését, mert „sok kedves embere nyugszik e temető végében” (ti. azokat, akiket a gyilkos hatalom ellenében már nem tudott megmenteni).

Szomorú, hogy a történelmi egyházaknak ma, fél évszázad múltán ismét újra át kell élniük azokat a csapdahelyzeteket, amelyek – elsősorban az állami csatornákon érkező állami anyagi támogatások tekintetében – azért alakulnak így, mert a globalizáció hívei, semmiben sem különbözve egykori bolsevista elődeiktől, tüskének és szálkának látják az egyházakat a nemzet testében, amelyeket, mint a haladást akadályozó ténye-

zőket, minél előbb ki kell küszöbölni! Akkor, amikor ma-jön-és-holnap-meg pénzügyminiszterek még csak nem is válaszolnak egyházunk vezetőinek, illetőleg ha – az országgyűlés nyilvánossága előtt burkoltan – mégis, akkor valótlan állítva és lekezelő módon rejte a leg-lényegét, mélységesen megbántanak bennünket, akik pedig szívesen kerülnénk el felesleges sűrűlódási felületeket és effajta energiaemésztő összecsapásokat. Azt azonban nem tűrhetjük szó nélkül, hogy egyházainkat milliárdokkal megrövidítsék minden elfogadható indoklás nélkül, hiszen ezzel szűszegő helyzetbe hajszolnak bennünket azokkal a híveinkkel, tanulóinkkal, gondozottjainkkal szemben, akikkel szerződünk, akiknek ígéreteket tettünk olyan háttér ismeretében, amely valóban garanciája volt akkori felelős elkötelezettségeinknek.

Az a döbbenetes, hogy amikor az egyik, az előbb hivatkozott oldalon vívjuk kilátástalannak látszó harcunkat, ugyanakkor a másik oldalon, pl. az „Új Magyarország” Nemzeti Fejlesztési Program II. berkeiben, néhány kezdeti pengeváltás után kezelhetőnek látszó együttműködés kezd kibontakozni az ezért felelős kormánybiztossal, amelyet kihagyni oktalanság lenne! Mégis, a helyzet ellentmondásossága nyomasztó, sőt, igazában az sem remélhető, hogy ez a benyomás tartós partnerkapcsolat lehetőségét rejtje! Ez a már-már kezelhetetlen világ a „666, a Fenevad” (ld. Jel.) azaz a minden szinten tökéletlen szétdobáló Gonosz birodalma kezd lenni a minden tekintetben tökéletes „777”, Isten országa helyett. Mindazonáltal Isten országa a mi szívünkben van, ahogy ezt Mesterünk tanította, s ha ezt elfogadjuk, komolyan gondoljuk, meggyőződéssel valljuk, akkor reménykedhetünk abban is, hogy ennek virága innen kihajtva mégis életnek illata lesz életre a Gonosz áporodott kigőzölgései felett és helyett, így a maga idejében mégis eljöhhetnek a felüdülés napjai.

Ha valamikor, akkor most fontos egyházunk állásainak megerősítése. Fontos, hogy gyülekezeteink tagjai egymás felé forduljanak, egymásra találjanak, együtt hódoljanak, szolgáljanak Urunknak. Akik erősek, segítsék a lankadtakat, akik módosak, hordozzák mások terheit. Akiknek elég adatott, vállaljanak nagyobb részt egyházunk támogatásából, hogy kikerüljünk az ismétlődő csapdahelyzetekből, és semmiféle földi hatalom túszai ne válhassunk.

Fontos, hogy az egyházmegegyék gyülekezetei gyakorolják egymás irányában a szolidaritást. Az erős gyülekezet segítse a gyengét, az, akinek kivételes lelki ajándékai vannak, gyarapítsa az ebben rászorulókat. Nem eshet ki egyetlen egyházközség sem az anyagi terhek rostáján! Ha alkalmatlanok lelki vezetői, presbiterei valamely egyházközségnek, legyen tekintélyes pártor, aki képes őket alázatra, visszavonulásra bírni, hogy az alkalmasabbnak helyt adjanak.

Fontos, hogy a megyéit koordináló, képviselő egyházkerület hasznos interfész legyen saját megyei és más kerületek, valamint az országos egyházvezetés között. Ha ugyanis mindezt együtt képtelen megvalósítani, akkor vajon manderre szükség van-e továbbra is? Pedig évszázadokon át úgy tűnt, mégsem haszontalan a katolikus egyháztól örökölt hierarchia. Valójában ma sem, amikor egyházunk évszázados jussát vonják kétségbe azok, akik évtizedes tiszavirág-létükkel hivalkodnak. Egyik legnagyobb kincsünk a hierarchiában is megformálódó egység, amely mögött nem a közös érdeknek, hanem a közös hit szerinti együvé tartozásnak kell érvényesülnie és megmutatkoznia is. Ehhez pedig nem elég az alapokban közös tan, ehhez közös Lélek is kell, így, nagy kezdőbetűvel.

A közelmúlt eseményeire emlékezve hadd osszam meg örömet, amikor jó volt reformátusnak lenni: az '56-os ökumenikus hálaadás Szent István Bazilika-beli ünnepén. Ide ellátogatott az a legfőbb méltóság is, akinek a jelenléte ebben a környezetben aligha tűnt bárki számára autentikusnak. A MRE lelkészi elnöke itt „csak” ígét olvasott és imádkozott. Ami elhangzott, az prófécia volt, élőben! Mindnyájunknak, de remélhetőleg annak is, aki erre az „eseti” tanításra bizonyára alaposan rászolgált!

Mert nélkülünk, keresztények/keresztyének nélkül nem-hogy élni, de ünnepelni sem lehet! Jussunk, ezeréves jus-

sunk van arra nézve, hogy a nemzet, az ország életében meghatározó tényező legyünk. Beleértve az ország társadalmi tőkének a fenntartását, gyarapítását is. Az a hatalom, amelyik ezt nem ismeri fel, és figyelmen kívül hagyva az emberi lény test-lélek-szellem struktúráját csupán könnyen manipulálható séma-személyiségek halmazában gondolkodik, előbb-utóbb elsorvasztja, elpusztítja a nemzetet. S ha hagyjuk, belenyugszunk, akkor gonosz szolgálk vagyunk!

Nem kell azt gondolnunk, hogy egyéb dolgunk lenne az evangélium hirdetésénél és az életpélda felmutatásánál! Mert ha ilyen bizonyágtételeink nyomán a kereső lélek Istenre talál, akkor a Lélek gyümölcsei nemcsak a gyümölcstermő és -hordozó testvérünk és a gyülekezet új kincsei lesznek, de az egész nemzeté, az egész társadalomé is. Az Urát megtaláló embernek felébred a felelőssége embertársai iránt, megnövekszik a szociális érzékenysége, hasznot hozó, alkotó polgárrá válik. Az egyik legjobb befektetés az emberi tőkébe a keresztyén egyházak tevékenységének a megkönnyítése, támogatása minden olyan területen, amely állami feladat átvállalása lehet. Erre próbáljuk rávenni azokat az állami tisztviselőket is, akik azt állítják magukról, hogy az EU-forrásokat többek között a társadalmi tőke gyarapítására kívánják fordítani.

Sok mondanivalóm lenne még, de az idő rövidsége miatt mindjárt befejezem. Csupán két gyakorlati kérdésben kérem a főtiszteletű közgyűlés tagjainak segítségét:

- 1./ Zsinati feladatomul vállaltam, hogy megvizsgálom, van-e értelme az Ariadne SW kiterjesztésére a teljes MRE gyülekezeteire. Ehhez feltétlenül tudnom kell, mire jutottak vele azok a gyülekezetek, amelyek 1-2 éve már megvásárolták. Még a polcon van-e, vagy már barátkoznak vele, de még élesen nem használják, s ha mégis, akkor a sokoldalú program mely moduljait használják ténylegesen. Kérem azokat, akik e tekintetben tényadatokkal tudnak támogatni, személyesen keressenek fel a szünetekben, és ajándékozzanak meg bizalmukkal és tapasztalataikkal. Az értesülések forrását ugyan feljegyzem magamnak, de nem fogom terjeszteni!
- 2./ Már tavasz óta próbáljuk összetoborozni gyülekezeteink alvó vagy háttérben szunnyadó multiplikatív értelmiségi tagjait azzal a céllal, hogy velük megkíséreljük fokozni egyháztagjaink tudatos polgári létbeli megjelenését, forgolódását, persze szigorúan a bibliai értékek mentén. A tavaszi rendezvényünk mérsékelt látogatottságú volt. Most szombaton 10 órától a zsinati ülésteremben Bölskei püspök úr „Állam és Egyház”, valamint Kovács Árpád ÁSZ-elnök „Államháztartás alulnézetben” c. érdekesnek ígérkező plenáris előadását és több 10 perces kiselőadást készítünk elő bevált gyülekezeti, magánéleti megoldásokról. Országos hirdetésünkre eddig alig 30 fő jelentkezett. Nyitva az út, bárki jelentkezhet az egyháztagok közül a püspöki hivatal jelen lévő munkatársainál vagy nálam is. Kérem, ne hagyjuk ki ezt a nem csak érdekesnek, de értékesnek is ígérkező alkalmat mi, dunamellékiek, akik földrajzilag a legközelebb élünk a találkozó helyszínéhez!

S hadd osszam még egy pozitív tartalmú értesülés örömeit is! Nagyszerű hírt hallottam ma a rádióban: a BMW sok százmillió vagy akár milliárdot is elérő EU-ráfördítással létrehozta és bemutatta a hidrogén üzemanyagú autó prototípusát, amelyet a jövő évtized közepétől kezdve akar megjelentetni a piacon. Ez azt jelentené, hogy az autók többé nem bocsátanak ki káros anyagot, helyette csupán vízpárát. S mivel a gazdaságosan elégethető hidrogén előállításához olcsó energia kell, e hír mögött valahol ott bujkál az a feltételezés is, hogy a fúziós energia előállítása közeledik a megvalósításhoz. Hogy ez nem fantazmagória, igazolja az a hatalmas pénzügyi-technikai világméretű összefogás is, amellyel Spanyolországban elkezdik az első, ipari termelésre alkalmas fúziós reaktor előállítását, ha nem tévedek, 8 000 Mrd dollár ráfordítással (ez majdnem ezerszerese a most sokat

emlegetett hétéves EU támogatásunknak). Szabad imádkoznunk ilyen dolgokért is, hiszen ezzel az emberiség történetében eddig soha még elő nem fordult lehetőségek nyílnak a szükség felszámolására, az egészséges életlehetőségek megteremtésére. Ezek akár a fennmaradás kulcsaivá is válhatnak akkor, ha az Angliában kormánymegrendelésre legújabbán elkészített független környezeti-hatásvizsgálat eredményeképpen kimutatott klímaváltozás valóban fellép. Százmilliók kényszerülhetnek lakóhelyük elhagyására és megváltoztatására. Ha csak..., ha csak – a tanulmány készítői szerint – nem fordítják a nemzetek nemzeti jövedelmük 1%-át kizárólag a légkör üvegház háztartásának helyreállítására. Szabad imádkoznunk és tennünk is érte, hogy így legyen!

Ma, amikor feladatul tűzzük ki, hogy a szakbizottsági jelentések fényében vizsgáljuk meg egyházkerületi missziókat, diakóniákat, informatikai helyzetünket stb., Krisztusunk szeretete, Istenünk bölcsessége és a Szent Lélek egysége vezesse igyekezetünket! S az esti lelkészszentelésen sokunk biztatása és imádsága kísérje a legszentebb feladatra induló fiatal lelkész testvéreinket!

Ezen gondolatok jegyében, Urunk akaratából és elnöktársam nevében is mai egyházkerületi közgyűlésünket megnyitom, és bemutatom a napirendet!

Egyházkerületi közgyűlés

Új alkotótagek eskütétele

HATÁROZATOK

6. KERESZTES SÁNDOR VÉRTESALJAI EGYHÁZMEGYEI GONDNOKKÁ VÁLASZTÁSA

Előterjeszti: Varga László

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés Keresztes Sándor bicskei főgondnok vérteszaljai egyházmegyei gondnokká történt megválasztását tudomásul veszi, és e tisztségénél fogva alkotótagjai közé fogadja. Életére és minden szolgálatára Isten áldását kéri.

7. ÚJ ALKOTÓTAGOK ESKÜTÉTELE

Előterjeszti: Varga László

1. A közgyűlés megállapítja, hogy **Ablonczy Gábor, Bartisné Gagy Ágnes, Csaholczy László, Faragó Attila** közgyűlési képviselő az esküt letette. Életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

8. SEGÉDLELKÉSZEK ESKÜTÉTELE

Előterjeszti: Varga László

1. A közgyűlés megállapítja, hogy **Benák Krisztián, Pető Viktória és Pocsaji Miklós** a segédlelkészi esküt letette. A közgyűlés szeretettel köszönti őket, életükre, szolgálataikra Isten áldását kéri.

10. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjeszti: Varga László

- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az elhangzott gondnoki megnyitót és püspöki jelentést köszöni, azt elfogadja, jegyzőkönyvéhez csatolja. A püspöki jelentést minden egyházközségnek megküldi.
- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése mély tisztelettel és megrendülten emlékezik az 1956-os magyar forradalom és szabadságharc 50. évfordulóján. Kegyelettel hajt fejet a hősi halált halt Herczegh Lajos és Magócsi István teológusok, a koncepciós perben kivégzett Gulyás Lajos mártír lelkész, a harcokban és börtönökben elhunytak emléke előtt. Belső megrendüléssel hordozza Ravasz László püspök és Pap László egyházkerületi főjegyző, a Budapesti Református Teológia dékánja, Kardos János megválasztott főgondnok, valamint mindazon lelkészek, gondnokok, presbiterek emlékét, akiknek sorsát, életét derékba törte a szabadságharc leverése utáni kegyetlen megtorlás, diktatúra.
- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megköszöni az V. Magyar Református Világtalálkozó záró rendezvényeként megrendezett kétnapos 1956-os emlékülés előadóinak szolgálatát, valamint az élő szemtanúk megrendítő visszaemlékezéseit.
- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése szomorúan és értetlenül értesült arról a közömbösségről, amely az Egyházkerület 56-os rendezvényével kapcsolatban a házban lévő KRE HTK professzorai és diákjai részéről megmutatkozott. Jó lett volna egy közösségben ünnepelni a „régiekkel” a „maiak” épüléséért.
- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felháborodással és tiltakozással látta és értékeli azt, ami

Budapesten 2006. október 23-án délután történt: a rendőri brutalitást, a gumibotokat, a viperákat, a vizágyúkat, a gumilövedékeket, a rendőr lovassági rohamot, a békésen emlékezők és az otthonaikba éppen hazatérők szétverését. Nem csak az ünneplőket verték meg, hanem magát az ünnepet is. Általában úgy kezdődik a diktatúra, hogy először elveszik az emberektől az ünnepeiket, szimbólumaikat, az életük és történelmük, egy nemzethez való tartozásuk meghatározó jelzőit. Így vették el tőlünk most 1956-ot azok, akik randalíroztak, de főképp azok, akik nem tettek különbséget a rendbontók és a békés polgárok között.

- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése köszönettel veszi és támogatja azt a kezdeményezést, amely az 1956-ban megalakult Országos Intéző Bizottság és Megújulási Mozgalom hatását dokumentáló 960 presbiteri határozat összegyűjtését kezdeményezte. Szükségesnek tartja, hogy ezen összegyűjtött határozatok kiadásra kerüljenek, tanulsággul és tanításul a ma nemzedékének, presbitériumainak, gyülekezeteinek. Mélységesen egyetért Ravasz László 1956 nyarán írt mondatával „*a gyülekezetből, annak életéből és felelős öröklői elhatározásából kell kiindulnia az egész egyház megújulásának*”. Ez az igazság nem vesztette el aktualitását az elmúlt 50 év alatt sem.
- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése halaszthatatlanul szükségesnek tartja a református sajtó teljes megújulását, beleértve az írott és elektronikus médiát is. A jelenlegi üresség, vagy éppen libertinizmus, sokszor az egyházat lejárató megnyilvánulás, tűrhetetlen. A közgyűlés kéri, hogy minden médiában megjelenő megnyilatkozáshoz adja nevét is az, aki valamit leír, vagy megjelentet. Isten nem névtelen embert teremtett – de az emberi tisztesség is ezt kívánja.
- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése egyet ért Sólyom László köztársasági elnök értékelésével, amely szerint „*az ország morális válságban van*”. A hazugsággal megszerzett választási eredménnyel visszaélnék. Azoknak az egyháztagoknak, lelképásztoroknak, akik most képviselővé válnak, akár országos, akár helyi szinten, komoly erkölcsi felelősségük van! Munkájukhoz e helyről is sok erőt, bölcsességet, Isten áldását kérjük. Úgyanakkor mindannyiunk felelőssége, hogy minden dolgunkat így hazánk, nemzetünk dolgait is kitartó imádságban hordozzuk. Valljuk, hogy Isten a történelem Ura, vajon kihez mehetnénk máshoz?
- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése köszönetet mond mindazoknak, akik az V. Magyar Református Világtalálkozó nagyobb vagy kisebb alkalmain részt vettek határainkon belül, Erdélyben, Kárpátalján, a Felvidéken vagy a Délvidéken. Összetartozásunk megerősítése volt ez.
- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése szükségesnek látja – éppen a Kárpátalján kialakult helyzet nyomán is – a női lelkészség kérdését újragondolni, különös figyelemmel a jelenleg szolgáló női lelkészek egyháztársadalmi helyzetére, megbecsülésére, szolgálati esélyeire és családjainak feladataira.
- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése értetlenül áll egyházi bíróságaink döntéseit látva. Többször nyilvánvaló az, hogy egyházat romboló, sőt új, egy-

házinak nevezett közösségeket létrehozó lelkészekkel szemben nem alkalmazzák a legsúlyosabb szankciót. Ezzel olyan zűrzavart okoznak, amelynek vége egyelőre nem látható. A Dunamelléki Református Egyházkerület teljes mértékben elhatárolódik a Magyarországi Református Egyházon kívül szerveződő minden bomlasztó kezdeményezéstől, bármilyen nevet adjanak is neki a lelkipásztori szolgálatra méltatlanná vált egyének.

- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése üdvözli a megindult lelkésztovábbképzés ügyét. Szükségnek tartja ennek pontos rendjét meghatározni.
- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése egyet ért azzal, hogy az új missziói évünk feladatul tűzze ki az ébresztésen és ébredésen túl a keresztyén élet etikai normáinak hangsúlyozását, hiszen a világ hitűket, keresztyénségünket hétköznapi magatartásunk, beszédünk és tetteink alapján ítéli meg.
- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megköszöni a nyugalomba vonult Bóka András, dr. Buday Péter, Deméné Miksa Zsuzsanna, Fodorné Kováts Márta, Hamar István, Hentes László, Kisérdi Dezső, Pálóczi Károly, Pap Lászlóné, Szalkai Lajos, Tamás Bertalan, Tatai Zsuzsanna és Tóth Kása István lelkipásztorok több évtizedes szolgálatát, nyugalmuk esztendejére Isten áldását, a mindennapra szükséges erőt és békességet kívánjuk.
- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kegyelettel emlékezik az elhunyt dr. Bajusz Ferenc, Egri Miklós Előd, Kolozsvári-Kiss László, Lénárt László, Róka Lajos, Apostol Pálné Gönczy Klára, Kóhegyi István, dr. Vincze Ferenc, Vörös Benő és Vörös János lelkipásztorokról, valamint közgyűlésünk világi tagjáról, Gergely Imre fülöpszállási gondnokról, továbbá székházunk munkatársáról, Molnár István házmesterről. Emléküket őrizzük, gyászoló szereteteikre Isten vigasztaló kegyelmét kérjük.
- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése egyetért a MRE nyilvánosan közétett különvéleményével az iskolai kiegészítő támogatásról (kompenzációról). Egyúttal támogatja az MRE Elnökségét, hogy minden ilyen esetben határozottan foglaljon állást.

11. JELENTÉS A LEKÉSZSZENTELÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL

Előterjeszti: Varga László

1 Az Egyházkerületi Közgyűlés a tizenegy lelkész kérelmét elfogadja. A lelkésszentelés időpontját a mai napon, november 16-án, 18.00 órára tűzi ki, a kecskeméti templomban. *Nevek:* Balázs Hajnalka, Bereczky Örs, Csenki András, Fodor Ákosné, Hajdú Szabolcs Koppány, Király János, Nagy János, Pataki András, Pál Tamásné, Péterffy György, Simon Emil.

13. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS DÍJAKRA

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a pedagógusok munkájának elismerésére a közgyűlés által létrehozott díjakat az idén az alábbi pedagógusoknak adományozza:

1.a/ Dr. Kodácsy Jánosnének, a Kecskeméti Református Kollégium Internátusának igazgatójának a Lorántffy Zsuzsanna-díjat adományozza.
Felterjesztő: Varga László főigazgató-lelkész és Szabó Gábor, az igazgatótanács elnöke.

1.b/ Asztalos Gábornénak, a Lónyay Utcai Református Gimnázium és Kollégium angol szakos tanárának, igazgató-

helyettesének a Benda Kálmán-díjat adományozza.
Felterjesztő: az Északi Református Egyházmegye elnöksége, Simonfi Sándor esperes és Veres Sándor gondnok.

1.c/ Hámori Zoltánnénak, a Kecskeméti Református Általános Iskola tanítójának a Benda Kálmán-díjat adományozza.
Felterjesztő: Hörcsök Imre igazgató és Szabó Gábor lelkipásztor, az igazgatótanács elnöke.

1.d/ Osváth Emese Márta tanárnőnek, a Kiskunhalasi Református Kollégium Szilády Áron Gimnáziuma matematika szakos tanárának a Benda Kálmán-díjat adományozza.
Felterjesztő: dr. Bognárné Nagy Éva igazgató és Vincze István lelkipásztor, az igazgatótanács elnöke.

14. AZ ISKOLAÜGYI BIZOTTSÁG JELENTÉSE

Előterjeszti: Hörcsök Imre

1. A közgyűlés az Iskolaügyi Bizottság jelentését elfogadja.
2. A DM Iskolaügyi Szervezete – a fenntartott iskolák számának csökkenése miatt – a továbbiakban dr. Madarász Imréné főtanácsos asszony mellett egy fő adminisztrátor alkalmazását teszi lehetővé. Szakértők és szaktanácsadók finanszírozási kötelezettsége annak megfelelően történik, hogy ki a kezdeményező fél. Azaz ha a vizsgálatot, ellenőrzést az Iskolaügyi Szervezet kezdeményezi, akkor a kiküldő fedezi a kiadásokat, ha az iskola rendeli meg a vizsgálatot, az ellenőrzést, akkor az intézmény állja a költségeket.
3. Az közgyűlés egyhangúlag támogatja a Nagykőrösi Református Egyházközség azon kérését, hogy a 2007. évi országos református tanévnyitó ünnepélyt Nagykőrösön rendezzék meg. Megjegyzés: a végső döntés meghozatalára a Zsinat Oktatásügyi Bizottsága illetékes.
4. A közgyűlés kiemelten köszönetet mond azoknak a pedagógusnak, akiknek a 2005/2006. tanévi OKTV-n az első húsz helyezett közé jutott tanítványa, gratulálunk nekik. (lásd: melléklet)

Melléklet: az Országos Középszintű Tanulmányi Verseny 2005/2006. tanévi díjazott diákjai és tanárai

Tantárgy	Tanuló neve	Helyezés	Iskola neve	Tanár neve
Biológia I. kategória	Gulyás Ildikó 12.o.	15.	Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon, Budapest	dr. Jánossyné dr. Solt Anna
Biológia I. kategória	Cseke Anna 12.o.	17.	Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon, Budapest	dr. Jánossyné dr. Solt Anna
Francia nyelv I. kategória	Tolnai Gábor Nándor 12.o.	18.	Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon, Budapest	Nagy Zsuzsanna
Informatika II. kategória	Acsai Péter 12.o.	11.	Arany János Református Gimnázium és Diákotthon, Nagykőrös	Lencsés Tamás
Latin nyelv	Pákozdy Nóra 12.o.	5.	Sylvester János Protestáns Gimnázium, Budapest	dr. Zólyomi Zoltánné
Magyar nyelv	Leichtner Ida 11.o.	20.	Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon, Budapest	Kerekes Barnabás Gergely Magdolna
Matematika II. kategória	Gyenyizse Gergő 11.o.	2.	Kiskunhalasi Református Kollégium Szilády Áron Gimnáziuma, Kiskunhalas	Osváth Emese Pósa Lajos Kosztolányi József Dobos Sándor
Történelem	Nánási Gábor 12.o.	1.	Kecskeméti Református Gimnázium, Kecskemét	Harmath Sándor
Történelem	Horvát Gábor 12.o.	19.	Kecskeméti Református Gimnázium, Kecskemét	Harmath Sándor

5. A közgyűlés köszönetét fejezi ki az egyházkerület területén lévő egyházi fenntartású iskolák vezetőinek és pe-

dagógusainak, hogy az anyagilag megnehezedett körülmények között is folytatják magas színvonalú nevelő-oktató munkájukat.

6. A közgyűlés megköszöni a pedagógusok, gyülekezeti munkások, hittanoktatók, lelkipásztorok nyári hitmélyítő, cserkész, napközis és egyéb táborokban végzett munkáját.
7. A közgyűlés elfogadja az egyházmegyei iskolaügyi jelentések kivonatos ismertetését.
8. A közgyűlés kéri az igazgatókat, hogy a pedagógusok heti munkaidőkeretén belül a munkáltató által elrendelhető két órát ne istentiszteleti alkalmakra használják fel.
9. A közgyűlés tudomásul veszi a Verezegyházi Református Egyházközség óvoda- és általános iskola-indítási szándékát, azonban felhívja az alapítók figyelmét arra, hogy a megvalósítás anyagi háttérét pontosítsa, garanciákat beépítve az önkormányzati támogatáshoz.
10. A közgyűlés testvéri szeretettel kéri a gyülekezeteket (a nem iskolafenntartókat), hogy áldozatvállalásukkal kiemelten segítsék az oktatási intézmények fennmaradását ezekben az anyagilag nehezebb években.

15. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjeszti: dr. Szabó István

1. A közgyűlés a Missziói Bizottság jelentését elfogadja.
2. A közgyűlés további konzultációk és értekezletek szervezését javasolja mind a városi misszió, mind a kistéleplési és szórványgyülekezeti misszió ügyében.
3. A közgyűlés javasolja és támogatja a gyülekezeti misszió tárgyában megírandó tanulmányok és segítő anyagok kiadását.
4. A közgyűlés javasolja, hogy a tanulmányi bizottság érvényesítse a lelkipásztorok továbbképzésében missziói munkára való felkészítését és továbbképzését.
5. A közgyűlés javasolja, hogy a gyülekezeti munkatársak képzése és továbbképzése – akár a sajátos feladatokra tekintettel is – szervezett formában történjen.
6. A közgyűlés felhívja a figyelmet a Zsinat által alapított Missziói Központ munkájára, arra Isten áldását kéri, és támogatja, hogy gyülekezeteinkben munkájukat bemutassák, arról tájékoztatást adjanak.

16. IFJÚSÁGI MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjeszti: Böttger Antal

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a beszámolót.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a KGRE Hittudományi karát, hogy a 2007-08. évi tanévtől kezdődően legalább szemináriumi munkában végezzen ifjúsági missziós képzést.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés megbízza egyházkerületünk elnökségét, hogy készítsen egy 2007. évi egyházkerületi programtervezetet, amely tartalmazza a kerület egészét érintő programokat, hogy azok figyelembevételével tervezhessen mindenki! A programtervezet készítéséhez valamennyi kerületi programért felelős személy, tisztségviselő december 20-ig adja le vonatkozó tervezetét.

4. Egyházkerületünk tartsa fent a jelenleg be nem töltött kerületi ifjúsági lelkészi státuszt, minden feltételével, hogy amennyiben alkalmas személyt találunk e szolgálat betöltésére, az valóban megkezdhesse munkáját!

5. Az Egyházkerületi Közgyűlés megbízza az egyházmegye ifjúsági titkárait, hogy készítsenek ifjúsági missziói munkatervet minden esztendőben, amely tartalmazza az adott egyházmegye és ifjúsági titkár céljait és feladatait, valamint az ifjúsági programokat. Kívánatos lenne egy több évre szóló stratégiát megfogalmazni és annak lebontásaként elkészíteni az évenkénti tervet.
6. Az Egyházkerületi Közgyűlés kéri az egyházmegye ifjúsági titkárait, hogy minden esztendőben adjanak be egyházmegyéjük ifjúsági munkájáról jelentést!
7. Az Egyházkerületi Közgyűlés kéri a kerület iskoláit, hogy a rájuk bízott fiatalok közti missziói munkájukról az Ifjúsági Bizottságnak esztendőként készítsenek és adjanak be jelentést! Kérjük ezt azért, hogy az ifjúsági missziói munka egyik elengedhetetlenül fontos pillérére is legyen a bizottságnak rálátása.
8. Az Egyházkerületi Közgyűlés kéri a kerület területén működő református ifjúsági szervezeteket (REFISZ, RKIE, SDG), hogy a fiatalok közti missziói munkájukról az Ifjúsági Bizottságnak esztendőként készítsenek és adjanak be jelentést! Kérjük ezt azért, hogy az ifjúsági missziói munka ezen elengedhetetlenül fontos pillérére is legyen a bizottságnak rálátása.
9. Az Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is karolja fel, és lehetőségei szerint támogassa a kerület területén (is) a gyülekezetek javára tevékenykedő református ifjúsági szervezetek munkáját.

17. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjeszti: dr. Nagy István

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a 2005. évről készített tanulmányi jelentést – fenntartásokkal – elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés örömmel veszi tudomásul, hogy az előző évi határozatok nagy része megvalósult. Köszönétét fejezi ki azok iránt, akik a kötelező lelkészto-vábbképzés régóta vajdó ügyét megoldották, és elindulhatott a tanfolyam.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés újra kéri az egyházkerület elnökségét, hogy fáradozzanak a bibliaiskolai rendszer kiépítésén, és alkalmas emberek vezetésével kezdődjék meg ez a fontos munka minden gyülekezetben.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés szeretettel kéri a Tolnai Egyházmegyet, hogy a lelkészek tanulmányi munkáját tekintse feladatának, és gondoskodjék megszervezéséről.
5. Az Egyházkerületi Közgyűlés kéri a HTK tanári karát, hogy készítse el a lelkészi ajánlólevelek formanyomtatványát.

29. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjeszti: dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni *Molnár Miklós* nagytiszteletű úr munkáját, a felnőttek számára készített konfirmációs „Vezérfonalat”, és életére Isten áldását kéri.

3. A közgyűlés *családi katechézist segítő* könyv kiadását szorgalmazza, felkéri a Katechetikai Bizottságot, hogy vizsgálja meg ennek lehetőségét.
4. Az egyházkerület szorgalmazza, hogy az egyházmegyék *katechetikai felügyelőket állítsanak*.
5. A közgyűlés felhívja a lelkipásztorok figyelmét, hogy az *igehirdetésekből gyermekek számára érthető példák, applikációk hangozzanak el*, így segítve a gyermekek gyülekezeti beépülését.
6. A közgyűlés felkéri a Katechetikai Bizottságot, hogy vizsgálja meg annak módját, hogyan lehet *nyári táborok* segédanyagához juttatni az érdeklődő gyülekezeteket.
7. A közgyűlés felkéri az espereseket, hogy a *hittanecsoportokról szóló pénzügyi igénybejelentés egy másolati példányát* kapják meg a megyei katechetikai előadók.
8. Az Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza a Katechetikai Bizottságot, hogy vizsgálja meg *alapfokú gyermekmunkás képzés* beindításának módját, lehetőségeit, és több gyermeke igénye esetén koordinálja azt.

19. A SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjeszti: Bölcsföldi András

1. A közgyűlés a spirituális jelentését elfogadja.

27. JELENTÉS PEDAGÓGUS DÍJAK ADOMÁNYOZÁSÁRÓL

Előterjeszti: Hörcsök Imre

1. Lorántffy Zsuzsanna-díj

MÉLTATÁS:

Dr. Kodácsy Jánosné a Kecskeméti Református Kollégium Internátusába mint nevelő 1992. augusztus 15-én lépett be. A következő évtől – 1993. augusztusától – 1995. október 31-ig igazgatóhelyettes, majd 1995. november 1-jétől jelenleg is az intézmény igazgatója.

A fenti előrelépés magáért beszél. Egy éves nevelői munkája után méltóvá vált a helyettesi, majd az első igazgató (Szabó Gáborné nagytiszteletű asszony) nyugdíjba menetele után az igazgatói megbízásra.

Családi neveltetése, majd a lelkész családból származó férje mellett egyértelmű volt református identitása, egyházhoz való hűsége. Az 1970-es évek végétől élnek Kecskeméten. Azonnal bekapcsolódva a gyülekezet életébe, akkor még két fiúgyermekükkel, majd később megszületett leánygyermekükkel együtt istentiszteleti alkalmaink rendszeres résztvevői.

Mint internátusi nevelő, igazgatóhelyettes, majd igazgató, a szeretet szigorával, a családi otthonban is megkívánt melegséggel és fegyvellemmel neveli az internátusunkra bízott ifjúságot. Igyekezett itt töltött idejük alatt anyai szeretettel, ugyanakkor „apai szigorral” figyelni őket, vezetni, tanítani, nevelni. Az internátusban olyan légkört alakított ki, ahol a bentlakó tanulók otthon érezhetik magukat, ugyanakkor tanulásukra, magatartásukra az irányítása alatt működő nevelőtestület tagjaival együtt rendszeresen figyel.

A már tőlünk elkerült diákok hálásan emlékeznek az internátusban töltött évekre. A tizenkét vagy tizennégy éves korban még néha pityergő tanulók gimnáziumi tanulmányaik befejezésével legtöbbször sokszor sirva hagyják el az intézményt. Számomra ez mutatja az internátus otthon jellegét, az igazgatónő által képviselt szeretetet és nevelést.

A vezetése alatt álló intézményben minden vasárnap este istentisztelettel kezdődik az új hét. Hétközben 6-8 csoportos bibliaköröket, az intézeti lelkész által pedig rendszeres lelkigondozói beszélgetési alkalmakat teremtett meg.

A nehezebben tanuló, egy-egy tantárgyból lemaradó diá-

kok számára megszervezi a szaktanári korrepetálást. Mint intézményvezetőnek kiemelkedő érdeme, hogy nagy figyelemmel gazdálkodik, szigorúan ragaszkodik a fenntartó által meghatározott költségvetéshez.

Férje egyházközösségünk presbitere. Családi életük példás. Ez a légkör meghatározó volt a nagyobbik fiú pályaválasztására is, aki most a Károli Gáspár Református Egyetem lelkésze.

A fentiekre figyelemmel – a közel tizenöt éves nevelői, és a több mint tíz éves igazgatói munkájára tekintettel – dr. Kodácsy Jánosné méltó birtokosa lehet a Lorántffy Zsuzsanna-díjnak.

A kitüntetett tanárok

2. Benda Kálmán-díj

2/a

Asztalos Gáborné érettségi után a Külkereskedelmi Főiskola idegen nyelv szakát végezte el. Első két munkahelyén nemzetközi osztályokon idegen nyelvi levelezőként dolgozott. Amikor elkezdődött az egyházi iskolák visszaadása, akkor kapta a tanítói szolgálatra az elhívást, ezért elvégezte a Budapesti Közgazdasági Egyetem Társadalomtudományi Karán az angol nyelv-tanár szakot. A Lónyay Utcai Református Gimnáziumnak újraindítása, azaz 1993. óta tanára. Ő alakította ki az iskolában az angol szaktantermet. Igényes szaktanári munkája eredményeként sok-sok diákja tett nyelvvizsgát. Elen járt a bibliai szaknyelv megismertetésében. Az általa tanított csoportokban próbálták ki a Károli Gáspár Református Egyetem akkreditált theolingua nyelvvizsgaanyagát. Munkaközösség-vezetőként koordinálta a nyelvtanárok munkáját. Kiváló szervezőtehetségét a diákok külföldi nyelvtanulásának lehetővé tételében, a testvériskola-kapcsolatok ápolásában kamatoztatja.

A tantestület és a diákság keresztyén szellemiségének formálója. Kiváló kommunikációs képessége van. Halk, szelíd szóval neveli diákjait. Főként életével, empatikus készségével ad példát, szeretetet sugárzó egyéniség. Rendkívül jó konfliktuskezelő. Különösen jó pedagógiai eredményt ér el a problematikus személyiségű diákok nevelésében.

Lelkészyermekként édesapjától – aki tállyai lelkész, majd a Tiszáninneni Egyházkerület püspöki titkára volt – azt látta, hogy éjjel-nappal készen kell állni az Úristen ügyének szolgálatára. Ezt gyakorolja Asztalos Gáborné a Lónyay Utcai Református Gimnáziumban is. Mindenkinek minden problémáját megoldja, és mindezt mosolyogva, hitet, békeséget sugározva teszi.

Mindig kész a szakmai megújulásra. Módszertani ismereteinek gyarapítása érdekében az ELTE pedagógia szakán posztgraduális képzésben vesz részt, így harmadik diplomáját szerzi meg a közeljövőben.

A Budapest-Pestszentlőrinci gyülekezet tagjaként gyermekeit is hitben nevelte, mindkét lánya a Lónyayban érettségizett, jelenleg egyetemi hallgatók.

Aldozatos szaktanári és iskolavezető-helyettesi munkájáért az igazgatónő kezdeményezésére és a tantestület egyhangú megerősítő véleménye alapján a Budapest-Északi Re-

formátus Egyházmegye elnöksége Asztalos Gábornét Benda Kálmán-díjra terjesztette elő.

2/b

Hámori Zoltánné az erős evangélikus hagyományokkal rendelkező, szarvasi gyülekezethez tartozó család gyermekeként született. Neveltetését, lelkiségét mindvégig ez határozta meg.

Tanulmányait szülővárosában, Szegeden és Sárospatakon végezte. Szegeden a Juhász Gyula Tanárképző Főiskolán szlovák-népművelés szakos, a Sárospataki Comenius Tanítóképző Főiskolán általános iskolai tanítói diplomát szerzett.

Az 1994-ben újraindított Kecskeméti Református Általános Iskola egyik első tanítójaként jelentős szerepet játszott az intézmény szakmai és pedagógiai munkájának megalapozásában. Hozzáértő segítségével irányította, segítette az iskolába kerülő pedagógusok munkáját, az iskola pedagógiai programjának, helyi tantervének kidolgozását. A kezdetek óta iskolánk 1-2. osztályos munkaközösségének vezetője.

Kiváló pedagógus. Városszerte ismerik és elismerik. Szakmai igényesség, alaposág jellemzi. Követelményszintje magas, annak teljesíthetőségéért mindent megtesz. Tanítási óráin kiemelten figyel az alapkésztségek fejlesztésére. Minden rábízott gyermeket személyiségének és tehetségének megfelelően nevel, oktat. Diákjaihoz figyelmes, megértő. Tehetséges tanulóit évente kiemelkedő eredményeket érnek el különböző szintű tanulmányi versenyeken. Munkája során kiemelten segíti és gondozza az osztályába kerülő sajátos nevelési igényű gyerekeket.

Felkészültségét általános elismerés övezi, mind a kollegák, mind a szülők részéről. Kecskemét Megyei Jogú Város Oktatási Osztálya felkérésére több éven át vezette a város iskolaközi tanítói munkaközösséget. A református iskolák újraindulásakor pedagógiai továbbképzéseket, bemutató órákat tartott a református iskolák tanítóinak. Néhány évig a Református Pedagógiai Intézet szaktanácsadójaként látogatta és segítette a kollégák munkáját. Szakvezető tanítóként rendszeresen részt vesz a Károli Gáspár Református Egyetem Nagykőrösi Tanítóképző Kara hallgatóinak gyakorlati képzésében.

A fentiek alapján jó szívvel terjesztem fel Hámori Zoltánné tanítónót a „Benda Kálmán-díj” kitüntetésre.

2/c

Osváth Emese Márta matematika tanárként 2000 szeptembere óta dolgozik a Szilády Áron Református Gimnáziumban. Diplomáját Kolozsváron a „Babes-Bolyai” egyetemen szerezte. Igen jó szakmai és pedagógiai felkészültségű tanár, aki szereti a tanítást és a gyerekeket. Tanítványaitól megkívánja az alapos felkészülést. Szigorúan kéri számon mindazt, amit körültekintő pedagógiai tevékenységével megtanít.

Óráit szakszerű tanári munka jellemzi. Értékelési módszere igazságos, ösztönző hatású. Elhivatott személyiség a tanári pályán. Higgadtságával, soha nem kapkodó ítélőképességével meghatározóan formálja az iskola arculatát.

Megértő, együtt érző kolléga, mindig kész arra, hogy segítsen. Megbízásait rendkívül jó színvonalon teljesíti. Tanári munkájával kapcsolatos gondjait szívesen megosztja a matematika munkaközösség tagjaival.

Hivatásának élő, kötelességeit mindig készen teljesítő, minden dolgában lelkiismeretes. Szakmai felkészültsége alapos. Neve tanári körökben tekintélynek, megbecsülésnek örvend.

Differenciált követelményrendszerének köszönhetően a jó képességű diákok látványosabb kitűnő eredményei mellett a leggyengébb tanulóba is át tudta plántálni tantárgyának szeretetét.

28. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjeszti: Derencsényi Zsuzsanna

1. A közgyűlés az egyházkerületi diakóniai munkáról készített összesített beszámolót elfogadja.

2. A bizottság kéri az Egyházkerületi Közgyűlést, hogy a gyülekezetek diakóniai munkáját nagyobb hangsúllyal támogassa elvben és gyakorlatban.

3. A közgyűlés kéri a Reformátusok Lapját, hogy biztosítson lehetőséget a diakóniai üzenetekre és közlésekre.

18. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjeszti: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gazdasági Bizottság jelentését tudomásul veszi.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Mátraházi Lelkészüdülvél kapcsolatos beszámolót tudomásul veszi.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhatalmazást ad az elnökségnek, hogy az 50 M Ft-ot meghaladó 2006. évi beruházási költséget „kiskincstári” rendszerben a kölcsönalap terhére megelőlegezze Mátraháza számára a Zsinattól 2007. évben e célra érkező 50 M Ft-os támogatást.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhatalmazza a Gazdasági Bizottságot, hogy 2007. évi költségvetés tervezésénél a 2006. évi költségvetési maradvány, valamint a 2007. évi költségvetés terhére mátraházi beruházásra a Zsinati támogatáson túl 50 M Ft-ot biztosítson. Egyben felhívja a beruházás lebonyolításáért felelősöket a körültekintő, hosszútávú is gazdaságos, ugyanakkor takarékos megoldások megkeresésére.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a mátraházi üdülő „üzemen kívüli” üzemeltetési költségeinek fedezését (személyi és dologi) 2006. évi általános tartalék terhére engedélyezi.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése sajnálattal értesül a kormány által előírt maradványképzési kötelezettségről. A lelkipásztorok és hitoktatást végzők családjai érdekében felhatalmazza az elnökséget, hogy a IV. negyedévi hittanpénzt a kerületi hitelkeretből előlegezze meg. A felmerülő kamatot a hitoktatás pénzügyi költségei terhére kell elszámolni.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a kerület módosított 2006. évi költségvetését 2 351 356 000 Ft-os fedezeti és szükségleti oldallal elfogadja. Ugyancsak elfogadja közgyűlés a Mátraházi Lelkészüdülvél 2006. évi költségvetését 88 926 000,- Ft fedezeti és szükségleti összegben.

30. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjeszti: dr. Horváth Erzsébet

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a gyűjteményi előadói jelentést a 2005. évről.
2. A közgyűlés megköszöni dr. Fogarasi Zsuzsa igazgató aszszonynak a „Hogyan gondozzuk klenódiumainkat” című kiadvány elkészítését.
3. A közgyűlés felkéri a canonica visitatio-t végzőket, ellenőrizzék az egyházközség klenódiumainak, iratainak, anyakönyveinek biztonságos elhelyezését, és azok biztosítását; ahol ez nem megfelelő, ott intézkedjenek.

4. A közgyűlés felkéri az egyházközségeket, hogy a missziói munka szem előtt tartásával törekedjenek gyülekezeteik könyvtári és más információt hordozó anyagaiknak feldolgozására, továbbá ezek hozzáférhetővé tételére a gyülekezet tagjai számára.
5. A közgyűlés felkéri az egyházközségek lelkipásztorait, hogy a gyűjteményi kérdőívet pontosan, a részleteket figyelembe véve töltsék ki.
6. A közgyűlés kéri a lelkipásztorokat, hogy bárminemű pályázatuk iratait az előírásoknak megfelelően legalább 5 évig őrizték meg.
7. A közgyűlés kéri a lelkipásztorokat, hogy bárminemű selejtezőkor készítsenek selejtezési jegyzőkönyvet és azt a Református Egyház 2003/02. számának melléklete szerint végezzék.
8. A közgyűlés felkéri a Ráday Gyűjteményt, hogy a szakterületükhöz tartozó gyűjteményi kérdésekben legyenek segítségül az egyházkerület gyülekezeteinek.

31. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS

Előterjeszti: dr. Szilágyi Sándor

1. A közgyűlés az egyházkerület Média és Informatikai Bizottságának beszámolóját elfogadja.
2. A közgyűlés köszönetet mond az egyházmegyéek média és informatikai előadóinak jelentéseikért, és biztatja őket, hogy a jövőben a jelentésekben nagyobb figyelmet szenteljenek az egyházközségek és a lelkészek megjelenésének az elektronikus médiában.
3. A közgyűlés köszönetet mond azoknak az egyházközségeknek, ahol a hangfelvételek készítését és terjesztését szívügyüknek tekintik, és biztatja azokat a hangfelvételek archiválására CD-n.
4. A közgyűlés megbízza az egyházkerület Média és Informatikai Bizottságát, hogy év végéig dolgozzon ki javaslatot a vizitációs kérdőív korszerűsítésére.
5. A közgyűlés felhatalmazza az egyházkerület Média és Informatikai Bizottságát, hogy minden támogatást adjon meg a Zsinat által tervbe vett felmérési program végrehajtásához az informatikai és ügyvitel-gépesítési eszközök vonatkozásában.

32. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjeszti: dr. Dávid István

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni az egyházzene területén, a kántorképzésben szolgálatot teljesítők munkáját és hangsúlyozni kívánja a minőségi egyházzene fontosságát gyülekezeteinkben.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a figyelmet a gyülekezeti éneklés, a kórus- és orgonakultúra, valamint a nemzetközi és Kárpát-medencei zenei kapcsolatok ápolásának szükségességére.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés nyomatékosan felhívja a figyelmet szellemi és tárgyi értékeink megóvásának, a megfelelő szakmai vélemények kikérésének és elfogadásának szükségességére.

33. AZ ÉPÍTÉSI ALBIZOTTSÁG JELENTÉSE

Előterjeszti: Fónagy Miklós

1. A közgyűlés elfogadja az építési jelentést.
2. A közgyűlés szorgalmazza, és lehetőség szerint támogatja is egyházi ingatlanaink megóvását, tatarozását és a szükséges új épületek építését.
3. A közgyűlés megvalósításra alkalmasnak tartja a nagykovácsi gyülekezet benyújtott templom, parókia és ifjúsági ház építési tervét. Javasolja, hogy a végleges terv elkészülte előtt hallgassák meg Nagy Béla mérnök, az építési csoport tagja javaslatát.
4. A közgyűlés biztatja az építkezés előtt álló és a már építkezésbe fogott gyülekezeteket, testületeket, hogy figyeljék a lehetséges pályázatokat és tegyenek meg minden tőlük telhetőt a pályázati támogatások elnyerése érdekében.

34. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjeszti: Derzsi György

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a Baranyai, Bács-Kiskunsági, Budapest-Déli, Budapest-Északi, Délpesti, Északpesti, Tolnai Egyházmegye számvizsgálói jelentéseit, számadásait tudomásul veszi.
2. Az eddigi gyakorlati tapasztalatok alapján az Egyházkerületi Közgyűlés szükségesnek tartja további számviteli továbbképzések, konferenciák megtartását, egyházmegyei és egyházkerületi szinteken, annak érdekében, hogy gazdálkodásuk azonos gondolkodással és nem utolsó sorban szabályszerűen történhessenek.

35. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjeszti: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése Csényi György (Északpest), Saja Zsolt Sándor (Északpest), Gödöllei Károly (Bp-Dél), Lassu Gábor (Északpest), Égető Ferenc (Északpest) és Szenes Tamás (Bp-Észak) lelkészek képesítését 5 évre, azaz 2011. november 30-ig hatályosítja, illetve hatályban tartja.

36. LELKÉSZEK MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjeszti: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése Literáty Zoltán beosztott lelkésznek visszamenő hatállyal engedélyezi a KGRE HTK Gyakorlati Tanszékén részidős tanársegédi foglalkoztatását 2006. augusztus 31-ig.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhívja a kebelbeli lelkészek figyelmét arra, hogy az 1994. évi II. tv. 39. §. szerinti engedélyt a más foglalkozás (vállalkozás, stb.) megkezdése előtt kötelesek beszerezni. Felhívja az egyházmegyei figyelmét, hogy az illetékes presbitérium határozata alapján ezekben az ügyekben az alkotmány szerint az egyházmegyei tanács is jogosult érvényes döntést hozni az 1994. évi II. tv. 99. § (4) bekezdése alapján. Az Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza a püspököt, hogy az egyházkerülethez engedélyezésre benyújtott kérelmek ügyében – az es-

peres-gondnoki értekezlet javaslatára, az egyházkerület testületének egyetértését feltételezetten – döntsön. Az elbírált kérelmeket a püspök köteles megerősíteni a legközelebbi egyházkerületi közgyűlés vagy egyházkerületi tanács elé beterjeszteni.

37. A BUDAPEST-ÉSZAKI EGYHÁZMEGYE SZABÁLYRENDELETÉNEK JÓVÁHAGYÁSA

Előterjeszti: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapest-Északi Református Egyházmegye szabályrendeletét, amely az egyházmegyei ingatlanok kezeléséről és az eredmény felhasználásáról rendelkezik, jóváhagyja.

38. EGYHÁZKÖZSÉGEK HATÁRAINAK MÓDOSÍTÁSA

Előterjeszti: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület a Budapest-Déli Református Egyházmegye szabályrendeletének módosítását, amely az egyházközségek határainról rendelkezik, jóváhagyja.

39. EGYHÁZMEGYEI SZAVAZATI SZÁMÉRTÉK VÁLTOZÁSA

Előterjeszti: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapest-Déli Református Egyházmegye szavazati számérték változását tudomásul veszi. A megalakult missziói egyházközségek életére és szolgálatára Isten áldását kívánja.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2006. NOVEMBER

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Iván Géza távozott Vörösmartról (HO) a Dunántúlra
2. Nagy Zoltán Csaba – Tiszáninnenről Sellyére
3. Fodor Ákos és felesége – Maglódról Vajszlóra
4. Horváth Anikó – Tiszántúlról – cigánymisszió
5. Gaál Mariann – Tiszántúlról hitoktatóként Pécs-Belvárosba
6. Kiss Gyöngyi – bo. lp. Pécs-Kertváros
7. Végh Barna – Sellyéről bo. lp. Kistótfalu-Újpetrére
7. Bereczky Örs – Bp-Pozsonyi útról Kelet-Ormánságba

SZÜLETETT:

Kende – Fényes Endre zsbriki lelkész 4. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Bóka András – Újpetre

BÁCS-KISKUNSAÉG

SZÜLETETT:

Merse Zalán – Sípos Ajtony Levente soltvadkerti lelkész 5. gyermeke

BUDAPEST – DÉL

NYUGDÍJBA MENT:

Kisérdi Dezső – Csepel-Királyerdő

BUDAPEST - ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Hamar Júlia – Csepelről Rákoshegyre

NYUGDÍJBA MENT:

1. Tóth Kása István – Bp-Pestújhelyről
2. Fodorné Kováts Márta – Bp-Kálvin térről
3. Tamás Bertalan – Bp-Skót misszióból

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Harmathy András – az újonnan megalakult Szigetszentmiklós-Újvárosi Egyházközségben
2. Lakatos Enikő – Makád – beosztott lelkészből megválasztott
3. Szilágyiné Szemők Andrea – (korábban Vajszlón) – Órkenybe mint helyettes lelkész
4. Hajdú Ferenc bo.lp – Kiskunlacházáról Tiszáninnenre
5. Kis Gergely Márton – Nagykőrösről Tiszáninnenre
6. Végh Miklós – Dunántúlról Szolnokra

7. Csatai Viktória – Ráckevére bo. lp.
8. Pető Viktória – Kiskunlacházára bo. lp.
9. Pál Tamás és Pál Tamásné Szolnokról Kajdacsra

SZÜLETETT:

1. Krisztina – Szalkay László szigetszentmiklói lelkész 3. gyermeke
2. Károly – Harmathy András szigetszentmiklói lelkész 4. gyermeke
3. Boglárka – Veres Péter monori bo.lelkész gyermeke
4. Emese Csenge – Pál Tamás és Pál Tamásné szolnoki lelkészek gyermeke
5. János Barnabás – Király János ráckevi bo.lp. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Hamar István - Szolnokról

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Fukk Lóránt – Hernádkakról Veresegyházára
2. Nyilas Zoltán – Szokolyáról Pomázra
3. Balogh Tamás – Bp-Rákoshegyől Gödöllőre
4. Csuka Eszter – Vác-Alsóvárosból világi állásba (idősgondozás)

NYUGDÍJBA MENT:

Pap Lászlóné – Pomáz

TOLNA

NYUGDÍJBA MENT:

1. Nagy Jánosné (Deméné Miksa Zsuzsanna) – Felsőnyékről
2. Pálóczi Károly - Medináról

SZÜLETETT:

Károly – Lőrinczi Károly simontornyai lelkész első gyermeke

VÉRTESSALJA

Új egyházmegyei gondnok:

Keresztes Sándor, bicskei főgondnok

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Zsirka László – Ercsiből Tabajdra
2. Kardos Ábel – Lovasberényből Sukoróra
3. Hajdú Szabolcs Koppány – Tiszakécskéről Lovasberénybe
4. Ország István – Pátka – helyettes lelkészből megválasztott
5. Maruczán Attila – Aba – helyettes lelkészből megválasztott
6. Darvas-Tanács Erik – Alcsútról Ercsibe
7. Burján Zsolt – Kápolnásnyékre

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Vörös Benő – Dunaharaszti
- † Lénárt László – Úllő
- † Apostol Pálné Gönczy Klára
- † Kőhegyi István - Délpest

Az Opel Tormási főállású egyházi dolgozók részére (a Püspöki Hivatal igazolásával) az alábbi kedvezményeket nyújtja. Ezeket a kedvezményeket pl. az egyházi iskolák tanárai vagy egyéb alkalmazottai is igénybe vehetik.

Bővebb információkért keresse:

FRUTTUS ÁRPÁD ZOLTÁN értékesítési vezetőt
tel: 06/76/502 900, e-mail: fruttus.arpad@tormasi.hu

DOLGOZÓI KEDVEZMÉNYCSOMAG

A kedvezmények a regisztrációs adóval csökkentett vételárakra vonatkoznak.

gyártmány	modell	kedvezmény
Opel	Agila	12%
	Corsa	11%
	Tigra	14%
	Meriva	14%
	Astra Classic II.	14%
	Astra	15%
	Zafira	15%
	Vectra	16%
	Signum	16%
	Combo	16%
Vivaro	16%	

gyártmány	modell	kedvezmény	
		kézpénzes vásárlás	lízinges vásárlás
Chevrolet	Spark	6%	10%
	Aveo	7%	11%
	Lacetti	8%	13%
	Tacuma	8%	13%
	Epica	9%	14%
	Captiva	9%	14%

gyártmány	modell	kedvezmény
Suzuki	Swift*	5%
	Ignis**	5%
	SX4***	5%
	Jimny	5%
	Grand Vitara	5%

* GLX CD felszereltségtől

** GLX AC CD felszereltségtől

*** GLX felszereltségtől

A PÜSPÖKI HIVATAL AZ ALÁBBI EGYHÁZI ELŐFIZETÉSŰ T-MOBILE SZÁMON IS ELÉRHETŐ: 30/560-2935.
EZT A SZÁMOT ELSŐSORBAN EGYHÁZTAGOK HASZNÁLATÁRA SZÁNJUK, EZÉRT A CÍMTÁRBAN
ÉS EGYÉB PUBLIKUS HELYEN NEM ADJUK MEG.

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903

e-mail: ph@mredmek.mata.v.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész

Készült az OPEN ART nyomdában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2007 / június

Mi a politika értelme?

Röviden azt mondhatjuk, hogy a közösség, a közjó szolgálata. Tehát a politikának nem lehet legitim célja egyesek vagy egyes csoportok üzleti érdekeinek maximális profitjának kiszolgálása. Az államnak mint a közjó szervezett képviselőjének éppen hogy a kiegyensúlyozás a feladata, az istenképűségből származó emberi méltóságnak legalább elemi szinten történő biztosítása. S ezt a feladatát szabályozással és korlátozással éri, érheti el. Elállatiasodik az emberi világ, ha az emberek helyzetét a tőkebeli erőviszonyok határozzák meg csupán!

Ma Magyarországon elképesztően embertelen gondolatok és célok megvalósítására törnek egyes politikai erők. Privatizált egészségbiztosítást és oktatás ügyet akarnak, amelyek végletesen és végzetesen kettészakítják a társadalmat és a nemzeti szolidaritás közösség már amúgy is megrendült pilléreit üzletté züllesztik. A modern, neoliberais politika piaccá, mindent eladóvá akarja tenni a világot. Az isteni parancsot, a felebaráti szeretetet s a közösségi-nemzeti áldozatkészséget értelmetlennek nyilvánítva. S az életet alárendelve az egyéni haszonnak.

Nem szabad erre az útra lépnünk, most ez a többség számára a nyomor, sőt, a halál útja! Keresztyén ember csak olyan politikát és politikusokat támo-

Közösségben

gathat, amely és akik az emberek és a közösség szolgálatát akarják megvalósítani. S mindezt az örök isteni-erkölcsi rend, s nem a profit maximális figyelembe vételével. Az, amit ma nálunk kormányzati politikának hívnak, érdekcsoportok diktátum, amelyre még azok sem szavaztak, akik egy éve ezt a kormányt akarták!

Egész nemzeti létünk is kockán forog. Úgy általában a magyarság 80%-ának semmilyen jót sem ígér a korlátlan szabad piac globalizációs világa. Hazugságból, korrupcióból és folyton növekvő adóprézből nem születhet virágzó és kiegyensúlyozott közösség.

A keresztyénség nem ellensége az egyénnek, sőt, még a haszonnak sem. Viszont ellenezi azt a világot, amelyben ember embernek farkasa, s nincs az Isten teremtő gondolataként létező lelki-szellemi (identitás-) otthona az egyénnek és a közösségeknek.

A politika fontos feladata a helyi-nemzeti érdekek képviselete. Nem politika, hanem kiszolgálás az erők

kegyeit kereső magatartás!

Kedves Testvérek! Ki-ki a maga helyén magyarázza meg embertársainak, honfitársainak, hogy immár utódaik sorsa is kockán forog! Legyünk só és kovász, hiszen ez a keresztyén kötelességünk!

dr. Tókéczki László

AZ ELMÚLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

- a 2006. novemberi közgyűlés óta 2007. január 22-én, március 14-én és április 23-án volt esperesi-gondnoki értekezlet, január 24-én tanácsülés
- január 8-án volt a szokásos év eleji kerületi lelkésztalálkozó az idei tanévvel finanszírozási okok miatt sajnos megszűnik a Szabadszállási Egyházközség fenntartásában lévő Szász Károly Református Alapfokú Művészetoktatási Intézmény
- Veresegyházán viszont az egyházközség átvette az állami általános iskolát
- 2007. február 26 - március 2 között volt a legutóbbi egyházkerületi lelkésztovábbképzés, kisgyülekezetek-szörványgyülekezetek témában
- március 31-én átadták a felújított mátraházi lelkészüdülőt
- április 26-27. Generális Konvent elnökségi ülés volt, amelyet ezúttal Dunamellék látott vendégül
- május 8-9-én nemzetközi konferenciát szervezett a KRE és a Yale Egyetem Jonathan Edwards amerikai református teológusról az egyházkerület székházában

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK

- egyházkerületünk idei konfirmandus-találkozója október 6-án lesz, vendéglátók: a Bp-Kispest-Rózsa-téri és a Kispest-Központi gyülekezet
- háromnapos Ravasz László-emlékünnepe lesz szeptember 28-30. között (emlékszoba-avatás Kecskeméten, konferencia Budapesten és Leányfalun emlék-istentisztelet)
- november 5-9. között tervezzük a következő egyházkerületi lelkésztovábbképzést Mátraházán
- az őszi közgyűlés november 15-16-án lesz Budapesten

Ülésezik az Ifjúsági Bizottság

Monoszlói lelkésztovábbképzés

Események a teológián a II. félévben:

- Az exhortáció utáni közös ebédre a következő szervezetek és gyülekezetek hívták meg a teológus diákságot és tanáraikat, a kerület dolgozóit. *Egyházkerület, Ökumenikus Tanács, Kecskeméti egyházközség, Délpesti egyházmegye, Teológia, Kispest-Központi egyházközség, Kiskunhalasi egyházközség, Északpesti egyházmegye, Vértessaljai egyházmegye, Bács-Kiskunsági egyházmegye, Tolnai egyházmegye, Budapest-Északi egyházmegye*
- A második félévben a teológián előadás sorozatot szerveztünk PÁRBESZÉLGETÉS címmel, mely lelkészek házasságáról szólt. Több gyakorló lelkészt (vagy társaiikat) hívtunk meg, akik őszintén beszéltek a hallgatók előtt megismerkedésük, a közös szolgálat, az időbeosztás nehézségeiről, a konfliktusokról, válságokról, másfelől örömeikről is, s válaszoltak a feltett kérdésekre.
- Többször hívta meg a teológiai ifjúság, beszélgetésre Szabó István püspököt, aki több estét töltött a diáksággal egyházunk, kerületünk helyzetéről, gondjairól beszélgetve. Külön is beszélt a női lelkészségnek a teológus hallgatókat is érintő gondjairól a teológusokkal.
- Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként „Otthon órákat”, melyek fele bibliaóra, másik részük pedig beszélgetés, játék, egyéb közösségépítő alkalom volt.
- A Zsinati Ifjúsági Iroda munkatársai két ízben is meglátogatták a teológiát, népszerűsítve a nyári sárospataki Csillagpont ifjúsági találkozót.

NYÁRON TÖBB LEHETŐSÉG IS VAN A TEOLÓGUSOK PROGRAMJAIBA VALÓ BEKAPCSOLÓDÁSRA:

- A Csillagpont református ifjúsági találkozón a SAKKSÉTATERET üzemeltetik a teológusok, hasonlóan a Művészetek Völgye programján is. Ezt megelőzően a SAKKSÉTATÉR részt vesz a kölni Kirchentag-on, mint egyházunk hivatalos programja. A SAKKSÉTATÉRRŐL bővebben a: csillag.reformatus.hu honlapon lehet megtudni.
- Augusztus utolsó hetében kerül sor Balatonszárszón a hagyományos egyetemista-főiskolás hétre, amelyre felsőoktatási intézményekbe járó fiatalokat várnak. Bővebb információ az egyetemi gyülekezet honlapján.

Teológusok találkozója a püspökkel

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2006/2007-ES ÉVBEN

Az elmúlt tanulmányi évben 20 teológusnapot szerveztünk, melyek között többféle műfaj is volt. Többnyire egy napra szóltak, de volt több egész hétvéges és hétközi evangélikáció is. Legtöbbet idén is a Délpesti egyházmegyében voltunk: Ócsa, Vecsés, Alsónémedi, Pilis, Dunaharaszti, Jászberény egyházközségeiben. Budapesten kétszer voltunk: Rákócscsaban és Külső-Józsefvárosban, Északpesten: Váchartyán - Erdőkertes, Pécel, Órbottyán reformátusainál jártunk, Bács-Kiskunban Tiszakécskén, Izsákon és Kecskeméten, kerületünkön kívül: Encsencsen (TT) és Dadon (DT) úton. Baranyában Szigetvár környékét jártuk be. Határon túl jártunk: Délvidéken (Horvátország), Erdélyben (Nagyvárad, Gyulafehérvár és környéke, Zilah), Kárpátalja (Tivadarfalva és környéke), Felvidék (Berzétén építőtáborban). Két nagyobb tanulmányi kirándulásunk volt: októberben Gönc-Vizsolyba látogattunk, februárban pedig Izraelben járhattunk. Folytatódott az Ágoston Sándor Alapítvány tevékenysége, mely teológusok határon túli útjait támogatja. Az Alapítvány segít a határon túliaknak lelki és fizikai módon, gyülekezeti kapcsolatok ápolása, segítése révén. Bekapcsolódtunk építőtábor-jelleggel az erdélyi és felvidéki templomok megóvási programjába, támogatjuk a zilahi református árvaházat, nyitunk a Vajdaság felé is. Két nagyobb alapítványi megmozdulásunk is volt. Első félévben az erdélyi szörványgondozásról néztünk meg több rövidfilmet B. Nagy Veronika rendező jelenlétében, majd beszélgettünk is vele. Második félévben a Dobos család keresett meg bennünket, hogy az Alapítványra szeretnék hagyni Dobos Károly könyvgyűjtékát. Májusban az egyik exhortáción megemlékeztek a miszsiós lelkészeiről, meghívtuk a család tagjait is, utána pedig könyvvásárt tartottunk.

Ezen útjaink során sok jó élményben volt részünk, ahol egy-egy gyülekezet, a környezete, az ott szolgáló lelkészek körülményeit, szolgáltatukat ismerhettük meg. Mindig nagy öröm a gyülekezet tagokkal való találkozás. Egy-egy ilyen élő találkozás sokat formálhat a teológusok szemléletén, látásmódján. Jó volt az is, hogy a professzori kar majdnem minden tagja – van, aki többször is – elkísért minket egy-egy útnakra, igehirdetéssel szolgálva. Van, aki a szervezésbe is segített. A diákok lelkesen vettek részt a teológusnapokon és sokat is fáradtak értük, az utazásokban, különféle szolgáltatásokban, ígés lapok írásában, műsorok összeállításában, részvételben. A szervezésekkel különösen sokat dolgozott Csáka László V. éves hallgató, teológusnap felelős, aki több évig végzte fáradhatatlanul ezt a nem kis energia- és időráfordítással járó munkát. Munkáját segítette Kókai Géza és Szanyi Ferenc teológus is.

A teológián meghonosodott szokás szerint minden teológus volt legalább egy alkalommal kiszálláson, természetesen legtöbbször is. Hiszen ezek a teológus napok nemcsak a gyülekezetek jobb megismerését, szolgáltatásokat jelentik, hanem azt is, hogy a diákok kis időre kiszakadnak a tudomány falai közül, s bepillantanak abba a világban, ami várja őket majd a tanulmányaik után. Ezért köszönjük meg most is minden meghívó gyülekezetnek a vendéglátását, hogy rövidebb-hosszabb időre befogadtak minket, s szeretnének is kérni, hogy nyugodtan hívjanak meg bennünket továbbra is. Bátorítunk mindenkit, hogy éljen ezzel a lehetőséggel, hiszen kölcsönösen épülhetünk egymás hitéből, tapasztalatából. Természetesen örülünk a diákságot támogató adományoknak is, de nem ezért megyünk, hanem a közösségért, egymás megismeréséért. Ezért bátorítjuk a kisebb gyülekezeteket is a meghívásra, szívesen megyünk olyan helyre is, ahol anyagilag nem, de jó szóval, agapéval támogatnak minket. Változatlanul nagy segítség számunkra a kerülettől a diákságnak ajándékozott kisbusz, melyet szinte mindegyik

teológusnapon használtunk. Ebben az évben 556 700.-Ft-ot kapott a diákság, amit ezúttal is köszönünk, s vegyük hozzá, hogy ez az összeg 11 teológusnapon jött össze, hiszen más jellegű útjainkon nem kaptunk adományt, a határon túli útjainkhoz pedig némi hozzájárulás is szükséges volt.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS HÉTVEGÉK A 2006/2007-ES TANÉVBEN (összesítés)

I. félév

Encsencs; Nagyvárad-Szölösi Egyházközség; Külső-Józsefváros; Ócsa; Délvidék (Horvátország: Csúza, Eszék, Hercegszöllős, Kopács, Sepse, Szentlászló, Vörösmart); Vecsés

Alapítványi nap keretében (Ágoston Sándor Alapítvány)

Zilah (Erdély-Partium, látogatás a református árvaházban), Izsák

II. félév

Alsónémedi; Rákócscsaba; Schlüchtern (Németország: Hoffnung für Osteuropa konferencia); Erdőkertes-Váchartyán, Teológus hétvége Erdélyben (Magyarigen és a szörványvidék) (Alvinc, Gyulafehérvár, Szászsebes, Zalatna, Magyarlapád, Marosnagylak, Marosújvár, Felvinc, Sárd, Székelykocsárd, Vajasd); Tiszakécske, Órbottyán, Pilis, Baranya (Szigetvár és környéke, Kisdobsza, Nagydobsza, Tótszentgyörgy, Nagypeterd, Nagyváty, Szentlőrinc); Pécel; Jászberény; Dunaharaszti; Teológus hétvége Kárpátalján (Tivadarfalva, Tiszabökény, Péterfalva); Dad (evangélikáció négy este);

Gimnáziumi csendesnapok

Baár-Madas gimnázium, Mi Atyánk imakert

Kecskemét, Mi Atyánk imakert + Áldozócsütörtöki csendesnap (17 fő segítségével)

Tanulmányi kirándulások

Gönc -Vizsoly

Izrael (44 fő)

Összesen tehát 20 teológusnap volt az egész évben, két alapítványi kiszállás és két gimnáziumi megmozdulás. Két tanulmányi utat szerveztünk, az elsőt a református vidékekre: Szerencs-Gönc-Vizsoly, a másodikban Isten kegyelméből eljuthattunk a Szentföldre, az egyházkerület és az egyetem támogatásával, ami meghatározó élménye lett minden diáknak.

Teológusok a Szinevéri tónál

A felújított mátraházi konferenciaközpont átadása

Virágvasárnap előtti szombaton került sor országunk legszebb részén fekvő, korábbi lelkészüdülő, újabban konferenciaközpont generális felújítás utáni átadására.

A felújított épület új bejárata előtt Varga László, a Dunamelléki Egyházkerület főjegyzője köszöntötte az egybegyűlteket, majd a 89. zsoltár csendült fel. Szabó István püspök felszentelő imádsága után került sor az épület főbejáratát záró nemzetiszínű szalag átvágására, ezalatt a gyülekezet a 25. zsoltárt énekelte.

Ezt követően az épület megnagyobbítása által nyert konferenciaterembe vonult fel a népes közösség, ahol a 90. zsoltár eléneklése után Szabó István püspök a 2Móz 3. részéből, Mózes elhívása története kapcsán az elmúlóról és az újról beszélt.

Imádság után Varga László főjegyző foglalta össze a ház történetét, és számolt be a felújítás munkálatairól.

Évek óta húzódó terve volt a MRE Zsinati vezetésének az üdülő felújítása. A Dunamelléki Egyházkerületünk vezetése többször tett ajánlatot arra, hogy ha támogatást kap a felújításhoz akkor a kerület átveszi az üdülő üzemeltetését. A zsinattal való megegyezés szerint a Dunamelléki Egyházkerület vállalta az üdülő felújítását, 70 évre pedig a fenntartását, üzemeltetését, a Zsinat pedig 100 millió Ft-ot biztosított a felújításhoz.

A tervekben már szerepelt az épület megnagyobbítása, amely alapterületében nem változott, de egy emelettel, korszerű konyhával, konferenciateremmel bővült. Lehetőség

lesz ifjúsági szállás kialakítására is.

2006. augusztus 6-án kezdődött el a rombolás, majd az építés. A négy határoló főfal és a középső szerkezeti főfal kivételével mindent kibontottunk, minden nyílászárót kicseréltünk. Három és fél új födém került a falakra. Kialakultak a kisebb, de előteret, zuhanyzót és WC-t is magukba foglaló lakóegységek, szobák, két, három ágyasak. Nagyobb létszámú családokra gondolva több helyen a szobák közé tett párnázott ajtók megnyitásával összekapcsolható két lakrész is. A régi konyha helyett egy új HACCP szabványnak megfelelő konyha került kialakításra. Minden berendezés új. Egyedül az ebédlő maradt a régi területével, de új kiszolgálási renddel. Törekedtünk arra, hogy minél többet őrizzünk meg a régeből, de lehetőleg mindent újítsunk fel. A főjegyző köszönetet mondott a kivitelezést levezénylő építésvezetőknek, s minden dolgozónak, akik munkájukkal segítették az üdülő megújulását.

Végül bizonyosságot teszek róla, hogy minden szorgalmas és jó szándékú munkáskéz munkája hiábavaló lett volna, ha Isten nem könyörül rajtunk és ad olyan telet, hogy végig lehetett dolgozni, és adott olyan kegyelmet és segítséget, amellyel újból megértettük és átéltük az Ige igazságát:

„Ha az Úr nem építi a házat, hiába dolgoznak azon annak építői!” Zsolt. 127:1.

A mátraházi üdülő szeretettel várja a pihenni vágyókat, és a konferenciák résztvevőit a megújult hajlékba.

Bölcsföldi András

Az üdülő átadásának ünnepe

A felújított mátraházi konferenciaközpont

A mátraházi üdülő múltja és jelene

AZ ÁTADÁSKOR ELMONDTA VARGA LÁSZLÓ FŐJEGYZŐ

A múlttól szóló rész Berzétei László lelkipásztornak a DMREK levéltárában található feljegyzéseiből és előadásából válogatott összeállítás.

Az üdülő története az 1930-as évek elején kezdődik. Abban az időben a magyar református egyházban mozgalom indult a középiskolás tanuló ifjúság körében, az ún. „diák sáfársági” mozgalom. Éppen az volt a célja, hogy az összegyűlt adományokból, amelyet heti 2 fillérben állapítottak meg, abban az időben az nem kis pénz volt – és a diákok ezt az uzsonna pénzükből takarították össze, már akinek volt uzsonna pénze –, és ebből az összegből szerettek volna a rászoruló, beteg diákok számára üdülőt venni, üdülőt építeni.

A mozgalom igen nagy sikerrel járt és már 1937-ben oda jutott a dolog, hogy összegyűlt az az összeg, amiből már lehetett

gondolkodni valamilyen megoldáson. Az első üdülőt Szabó István ifjúsági lelkész, későbbi clevelandi lelkipásztor Mátrafüreden vásárolta meg, azonban hamarosan kiderült, hogy ez nem alkalmas hely a konferenciázásra. Szabó István ekkor elgondolta, hogy egy csendes helyet kellene keresni, ahol az ifjúság „az egy szükséges dologgal” foglalkozhatna. Egy gyalogtúra alkalmával jutottak el erre a helyre, amit **Nagylapát-tetőnek** neveztek. Szabó István szerette volna megnyerni a konventi elnökséget, hogy ezt a területet szerezzék meg. Ravasz püspök úr elvileg beleegyezését adta, de azt mondta, hogy maga is szeretné látni ezt a helyet.

1938-ban Ravasz püspök úr egy vizitáció alkalmával ellátogatott Mátraházára, és ahogy a szentanúk, az akkori résztvevők ezt elmondták, ragyogó napsütésben, szikrázó hóban jött püspök úr a Sport szállótól, gyalogosan, s amikor ideért és ezt a gyönyörű kilátást meglátta, elragadtatva kiáltott fel: ez valóban csodálatos!

Ez a látogatás el is döntötte, hogy ide fognak üdülőt építeni, ha az Úr is építi majd ezt a házat. Mert bizony voltak nehézségek. Az első nehézség az volt, hogy ez a terület Gyöngyös város tulajdona volt. Gyöngyösről tudni kell, hogy szín római katolikus vidék. Ezen a vidéken nem úgy van, mint az Alföldön. Ezen a vidéken nem úgy tekintenek a reformátusokra, mint az Alföldön és a re-

formátusok lakta vidéken. Egy kedves ideggyógyász főorvos barátunk, aki szociológiai felmérésekkel is foglalkozik, kb. 20 évvel ezelőtt Gyöngyössolymoson 100 családnak adott kérdőívet, amelyben többek között ilyen kérdés is volt: hozzáadná-e a lányát cigányhoz, zsidóhoz, reformátushoz? Olyan válasz több is volt, hogy hozzáadná a lányát cigányhoz is, zsidóhoz is, de olyan válasz egy sem, hogy reformátushoz adná. Ezt jellemző volt. Ezen a vidéken a református embert semminek nem tekintették. Berzétei László írja, hogy Ő a saját fülével hallotta, amikor egy római katolikus káplán a háború utáni időkben a polgári iskolában, azt mondta, hogy a római katolikus egyház minden megkeresztelt embert a saját kebelében lévőnek tart mindaddig, amíg a konfirmációban el nem adja testét és lelkét a sátánnak.

Ebben a helyzetben szinte érthetetlen hogy 1917 után dr. Kuti Árpád, egy református ember került a polgármesteri székbe, aki maga mellé szintén egy gyöngyösi református embert, a református egyház főgondnokát, Dezső Déneszt választotta műszaki tanácsosnak. Ez a két ember vállalta azt 1938-ban Ravasz László kérésére, hogy megoldja, hogy ezt a területet a gyöngyösi városi tanács átengedje a református egyház részére. Úgy tettek, hogy a közgyűlés tárgysorozatában utolsónak hagyták a református egyház kérését, és a végén, amikor már mindenki nagyon sietett ebédelni, fáradt is volt, unták a sok tárgysorozatot, akkor dobták be a köztudatba, és mielőtt bárki magához térhetett volna, határozatra emelték, hogy a református egyház megkapja ezt a területet. És ami a legnagyobb dolog volt, megkaptuk hozzá a víz-jogot is, mert hiszen víz nélkül nem lehet építeni.

Mint már említettük, a „sáfársági” mozgalom fillérjeiből épült a mátraházi diáküdülő.

A sáfársági pénzek nagy lendületéből újabb tervek születtek. A korábban említett Szabó István későbbi clevelandi lelkész – akkor ifjúsági missziói lelkész –, dr. Ravasz László püspök, dr. Kiss József konventi tanácsos és dr. Enyedy Andor támogatásával az Egyetemes Konvent kölcsönt ajánlott fel egy a Mátrafüredinél a célnak jobban megfelelő, nagyobb üdülő felépítésére. A tervek 1939 nyarán elkészültek.

1939. augusztus 29-én a konventi bizottság a terveket átvizsgálta, és úgy határozott, hogy a Gyöngyös városhoz tartozó mátraházi körzetben az ún. Nagylapát-tetőn 580 m magasságban kívánja felépíteni klimatikus gyógyüdülőként kétemeletes diáküdülőt. Két nap múlva azonban kitört a II. világháború.

A szándék azonban nem maradt abba. Isten kegyelme a nemes szándékot, sokak hűségét úgy megáldotta, hogy 1940. június 29-én a Mátraházi Református Diáküdülőt Ravasz László püspök úr szolgálatával felavathatták. Textusa a Zsolt 121/b volt: „Az Úr a te árnyékod”. Ezzel kezdte: „A világon az első üdülő az árnyék volt.”

Az üdülő a II. világháború folyamán – miután a front 8 hétig állt Mátrafüred-Gyöngyös térségében, és az üdülő a visszavonuló németek telefonközpontja volt – teljesen kiégett, tönkrement.

Az üdülőt a háború után a Magyar Nemzeti Bank nagyértékűnek számító összeggel meg akarta vásárolni, de dr. Enyedy Andor püspök a következő szavakkal szavaztatta le az előnyös ajánlatot: „Az üdülőt a hit és szeretet építette fel, a gyűlölet lerombolta, azt ismét a hitnek és szeretetnek kell újra építenie.”

1947. április 20-án megbízzák Berzétei László gyöngyösi beosztott lelkészt a Diáküdülő újjáépítésének ellenőrzésével és a munkák felügyeletével, valamint az üdüléshez szükséges teendők előkészítésével. Az üdülő 1947. június 3-ai dr. Ravasz László püspök és a konvent elnökség részvételével történő felavatási ünnepség után – újra szolgálatba lép. Berzétei László megbízást kap az üdülő vezetésére. Hatalmas munka indul, amelynek kapcsán felmerül a terv az üdülő egész évben való üzemeltetésére. Berzétei Lászlót az üdülő igazgató lelkészévé nevezik ki.

Az ébredés hatalmas ereje Mátraházát az ifjúsági ébredés egyik központjává teszi. Az üdülő kicsinynek bizonyul. Tervek készülnek a további fejlesztésre. 1948-ban elkezdődik egy az első ház tükörképeként megvalósuló bővítés, akkor téglajegyeket vásároltunk és árusítottunk a gyülekezetekben a bővítés fedezetére. A sátrakban táborozó diákok, teológusok pedig saját munkájukkal vettek, vettünk részt az építésben. A svájci református egyház, a svájci Vörös Kereszt, az Egyházak Világtanácsa Újjá-

építési Osztálya Pap László Bp-i Teológiai dékán közbejárására és közvetítésével komoly élelmiszer-segéllyel, egy tonnás csukott furgon autó ajándékozásával, 20-20.000 svájci frank üdülési segéllyel, majd építkezési segéllyel óriási lendületet ad az üdülő kihasználására és továbbfejlesztésére, a második szárny építésére.

Megisméltódott a mátrafüredi mustármag csodája: az üdülő kicsi lett. Nem volt elég az 50 személyes épület. Az ébredés idején a diákokban nagy volt a lelki éhség Isten igéje után, százával jelentkeztek a konferenciákra. A problémára találtak megoldást. Az üdülőhöz tartozott egy-két holdas terület, ebben egy szép nagy rét. Csodálatos rét volt, tele növényritkasággal. Ezt a rétet jelölték ki a konferenciázó ifjúság számára, azoknak, akiknek nem jutott hely az üdülő épületében. Svájból hatalmas, 50 személyes volt tábori sátrakat küldtek. Egyet az üdülő épülete mellé vertek fel, ez volt a lányoké, kettőt pedig ide, a rétre telepítettek. Az egyik volt a konyha, ott főztek, a másik pedig a fiúk részére háló és ebédlő. Az ágyak mellett padok voltak, itt étkeztek, és rossz idő esetén az előadásokat is itt tartották. A rét közepén volt egy csodálatos, formás tölgy, mellette egy szikla. Erre a sziklára álltak fel az előadók, és a fiúk köréje telepedve, ki állva, ki ülve hallgatták. 1949-től esténként tábor tüzet raktak, áhitatot tartottak, zsoltárokat énekeltek. Innen nevezték el a rétet Zsoltárosnak.

Minden megvolt a Zsoltároson, csak víz nem. Azt nem lehetett ott fakasztani. Víz az üdülő még 1939-től a Gyökeres forrásból kapta, a vízvezetéknek az üdülő előtt volt egy külön csapja. Innen öntözték a kert virágait. Csak innen kaphatott a Zsoltáros vizet, iváshoz, főzéshez, mosakodáshoz.

Kecskemétről 1949-ben az akkori ifjúsági lelkész Ulakcsai Antal szervezésében közel 100 fős leány-tábor vert sátrat a Zsoltároson. Béreltek Abasáron egy csacsifogatót, amelyen egész nap szállították a vizet az üdültől a Zsoltárosig. A csacsinak Csilla volt a neve – és most elnézést kérek mindenkitől, de őszintén megrendülve szó szerint szeretném idézni Berzétei László előadását, amelynek szövege gépelve megtalálható a levéltárban – „Az a kis diák pedig, aki egész nap vezette a csacsit odavissza: Varga Laci volt. A 12 éves kecskeméti kisfiú itt határozta el, hogy ő is lelkész lesz. Úgy lett, ma Kecskeméten lelkész. Amikor valahol alkalma van, mindig elmondja, hogy engem az Isten a számár mellől hívott el szolgálatra.” És ez valóban így volt. Akkor már másodszor voltam Mátraházán, először 1948-ban a Diáküdülőben 12 évesen itt jelentettem ki, hogy elfogadom Megváltómnak Jézus Krisztust, majd a következő évben már „szolgáltam” a kecskeméti lánytábor csacsifogatósként.

1950 nyarán volt az utolsó ifjúsági konferenciázásra lehetőség itt az üdülőben és a sátrakban. 1951-ben a már régóta jelentkező politikai változások nyomására annak érdekében, hogy megmaradhasson az üdülő, lelkészüdülvő alakul át.

1951-re teljesen elkészül a második szárny modernebb felszereléssel, nagy ebédlővel, társalgóval, tágas lelkészlakással, hogy az 1948-ban véglegesített lelkész népesedő családja részére megfelelő otthont nyújtson. Az építkezést anyaghiány nehezítette, de csodák sorozatán keresztül Isten hatalma és dicsősége minden nehézséget legyőzött. Ilyen csodák sorozatán keresztül menekült meg az intézmény a háromszori „államosítási” végzés és szándék elől is.

Az üdülő nem csak gyógyüdülő, bár sokak számára nyújtott gyógyulási lehetőséget is, hanem fontos egyházi konferenciák színtere is. Történelmi események, találkozások, megbeszélések folytak a megszentelt falak között.

Berzétei László 1955. március 20-án a gyöngyösi gyülekezet lelképásztori szolgálata miatt megválik az intézmény hivatalos vezetéséről, és helyét Bertalan Eszter volt diakonissza, a Kőszegi Gyermekotthon vezetője veszi át.

1955-től a Református Közalap, majd a Zsinat támogatásával folyik tovább a munka áldásokkal, főleg lelkészcsaládok és egyházi alkalmazottak üdültetésével. A lelkészi szolgálatokat 1960-ig még a gyöngyösi egyház lelkészei végzik, majd a beutalt vendég lelkészek látják el. Az igazgatás központi irányítás alá került, és az intézetet a Zsinat Szertetszolgálati Osztálya irányította 2006. április 30-ig.

EGYHÁZKERÜLETI KÖZGYŰLÉS – 2007. május 2.

33. A KÖZGYŰLÉS MEGNYITÁSA

Előterjesztő: dr. Nagy Sándor főgondnok

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlését elnöktársammal egyetértésben megnyitom. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a Közgyűlés alkotó és tanácskozási jogú tagjait, előadóit, vendégeinket. Mindenekelőtt köszönöm püspök úr igelvasását és együtt, velünk, értünk elmondott imádságát.

Mielőtt bemutatnám a közgyűlés napirendi pontjait, engedjenek meg néhány egyszerű gondolatot. Május 2. van. Lehetetlen nem gondolni arra, hogy tegnap május 1. volt és arra, hogy pontosan 62 évvel ezelőtt volt az ún. első szabad május elseje.

Hogy mennyire volt szabad, ezt mi, akik a kort végigéltük, akár akkor gyermekként és ma már ősz-szakállú felnőttként, akár pedig bekapcsolódtunk ebbe a folyamatba, látjuk, ekkor szabadult el az a dilettantizmus, az a hazugság, az a felelőtlenség, az a gyökértelenség, amelynek a gyümölcseit még ma is esszük. És hogy milyen ez ma? Augusztus 20-án láttuk azt, hogy az oda nem figyelés, a felelőtlenség, a dolgok könnyen vevése hogyan vezet elementáris zűrzavarra, emberi életek elvesztésére. És most, ha megcsináljuk a leltárt, egy gyermek majdnem meghalt, négyen befordultak a Dunába, egyikük bele is fulladt, mert négy társával együtt úgy ment kenuzni, hogy nemhogy egyikük sem tudott úszni, de mentőmellényük sem volt. Jó, hogy hármat közülük még ki tudtak menteni. Elszabadult egy kötött léggömb is, ezért többen megsérültek, sőt, egy repülőgép majdnem beszaladt az erdőbe.

Furcsa leltár, egy kicsit mutatja azt a zavart, azt a tanácstalanságot, bizonytalanságot és felelőtlenséget, amely állandósultan körülvesz bennünket.

Azok közül, akik 62 éve nagy lelkesedéssel fogadták a „szabad” május elsejét, bizonyára némelyek arra is gondoltak, hogy mi lesz azokkal, akik nem ugyanazzal a lelkesedéssel fogadták a hatalmas változást.

Most tehát Isten iránti hálával álljunk meg itt ebben a szép, gyönyörű intézményben és mondjunk köszönetet mindazoknak, akik vagy még élnek vagy nem élnek már, de hűséggel, kitartóan helyt álltak az eltelt évtizedekben. Igazán megérdemelnének egy 1 perces néma felállást. Akik mindezek közben a magukkal hozott, Istentől kapott ajándékokkal jól bántak. És azért is éppen ma, mert a közgyűlés fő témája az intézményi beszámoló, költségvetés, zárszámadás, azaz olyan református keresztyén intézményekről van szó, amelyeknek a létét 62 évvel ezelőtt nagyon sokan elképzelhetetlennek tartották „majd” 2007-ben.

Istennek legyen hála az Ő kimondhatatlan ajándékaiért és azért a rengeteg lehetőségért, amelyet nekünk ad ma azért, hogy az evangéliumot hirdessük és mindazt, ami a Szentírás tanítása, elegendő hatásfokkal terjesszük.

Manapság egyházunkban sok helyen van – itt is elmondom – olyan infrastrukturális lehetőség, amely Károli Gáspár korában még elképzelhetetlen volt. Csak példaként említem, éppen itt van nálam egy DVD, a Britannica Hungarica Világenciklopédiája. Egyetlenegy kis lemezen 150 millió karakterrel 76.500 szócikk található! Folytathatnám a tartalomra jellemző leltárt. Gyakorlatilag majdnem minden ismeret röviden itt van, amit a mai emberi tudás felhalmozott, sőt nemcsak a mai, hanem ami a történelem folyamán létrejött. Számos ilyen óriási lehetőségünk van arra, hogy felkészüljünk és Isten országának polgáiraiként embertársainkat megközelítsük. Intézményeink munkája erre tanúságtétel, de ezzel még nem lehetünk megelégedve. A mai

mérleg segítsen bennünket arra, hogy holnap egy fokkal ennél is jobban csináljuk!

Ezen gondolatok után bemutatom a közgyűlés tárgysorozatát, amelyet mindenki megkapott és áttekintett. Kérdem, hogy van-e valakinek javaslata vagy indítványa a mai napirenddel összefüggésben? Kértem elnöktársamat, hogy az „Egyebek” tárgysorozati pont közt a Lánchíd Rádióról majd néhány szót szólhassak.

6. ÚJ ALKOTÓTAGOK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Varga László főjegyző

A közgyűlés megállapítja, hogy **Ábrahám Ferencné (Északpest)** és **Erdei Erzsébet (Bp-Észak)** általános iskolai közgyűlési képviselő az esküt letette. Életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

7. SEGÉDLELKÉSZ ÉS VALLÁSTANÁR ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Varga László főjegyző

1. A közgyűlés megállapítja, hogy **Rémes Renáta** a segédlelkészi esküt letette. A közgyűlés szeretettel köszönti őt, életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

2. A közgyűlés megállapítja, hogy **Kádár Ferenc** a vallástánári esküt letette. A közgyűlés szeretettel köszönti őt, életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

8. PÜSPÖKI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Szabó István püspök

Zsinatunk még az elmúlt év elején határozott arról, hogy az idei esztendő a közösségépítés éve legyen egyházunkban. Őszintén meg kell vallanom, egyáltalán nem kedvelem, ha egyházunkban vagy bárhol másutt valamilyen cím alatt határozzák meg egy-egy esztendő programjait és teendőit, hiszen ha a program jó, csak azért lehet az, mert értéke vagy időtárlósága okán evidens. Az egyházunk által korábban meghatározott éves programok is mind-mind egy-egy evidenciára vonatkoztak. Azt is meg kell vallanom azonban, hogy korábbi tartózkodásomat mostanában egyre tudatosabban adom fel, mert be kell látnom, hogy ma már az evidenciákról is szólnunk kell, sőt, egyre inkább csak az evidenciákról kell szólnunk. Egy olyan világba érkezünk, melyben az egyértelmű és maradandó valóságok (régén ezeket transzcendentálnak nevezték a filozófusok, vagyis egyetemes, minden vonatkozást meghaladó állandó értékeknek), sorra-rendre vesznek el, mennek kárba. Valójában, természetesen, nem vesznek el, hanem mi maradunk el tőlük. Az az elvesztő, felmorzsoló erő, mely az egész társadalmat áthatja, mintha-mintha egyházunknak is egyre nagyobb kárára lenne.

Az elmúlt esztendő utolsó kerületi közgyűlésén már néhány szóban szoltam arról a jellegzetességről, mely szerint gyülekezeteinket két nagy csoportba lehet sorolni: az egyikbe tartoznak azok a gyülekezetek, amelyek intézményeket is fenntartanak, így pl. iskolát, vagy szociális otthont, vagy más szervezetet. A másik csoportba azok a gyülekezetek tartoz-

nak, amelyek – ha már e kifejezéssel élünk - egyszerű gyülekezet-fenntartók. Mára egyre elkerülhetetlenebbé vált a két kör egymáshoz való közelítése (vagy annak megakadályozása, hogy elszakadjanak egymástól), és a közöttük való együttműködés, illetve szolidaritás tovább mélyítése. Nyilvánvaló, hogy ebben minden egyházkormányzati testületnek jelentős szerepet kell vállalnia. Így egyházkerületünk sem kerülheti el, hogy ne tegyen újra meg újra lépéseket a közelítésben. Azért is válik ez egyre sürgetőbbé, mert a nyilvánvaló értékeit elvesztegető világunkban egyre nagyobb a kísértés arra is, hogy ki-ki a legszűkebb körre vonja azt a területet, ahol még valamilyen értéket, tartósságot, értelmességet megőrizhet. Am éppen az elmúlt egy-másfél esztendő magyar politikatörténete bizonyítja, hogy illúzió, sőt lehetetlen is kicsiny és önmagában védtelen közösségekbe visszazárni, s aztán azokban menteni, ami menthető. Minél izoláltabb egy közösség, annál könnyebben esik áldozatul az értékvesztés mindenre átgázoló rettenetes áradatának. Hiába védi magát egy-egy gyülekezet is magas és erős gáttakkal, jól szervezett belső közösséggel, ha csak önkörét védelmezi, máshonnan támad rá az ár, mint ahonnan várja.

A Bibliaolvasó Kalauz szerint ezekben a hetekben a Jelenések Könyvét olvassuk. Erre a hétre esik a könyv elejéről az a hét levél, melyeket a gyülekezetek Ura diktál a patmoszi száműzetésben lévő Jánosnak. Az egyháztörténet során sokféle magyarázat született már, hogy miképpen kell e leveleket értelmeznünk. Vannak tudósok, akik hét magában álló gyülekezetet látnak itt, s úgy értelmezik a leveleket, hogy azok egy-egy közösséget mutatnak be a maguk sajátos problémáival. Erre bizonyítékul azt hozzák fel, hogy a levelekben olyan szimbólumok és kifejezések is állnak, melyeket csak az adott, címzett közösség érthetett. Mások szerint – így például a méltatlanul elfelejtett kitűnő biblikus, Johannes Bengel apokaliptikus elgondolása szerint – a hét levél az anyaszentegyház hét korszakát mutatja be. Megint mások inkább arra hajlanak, hogy hét olyan típust lássanak a hét gyülekezetben, amelyek az anyaszentegyház egész földi történetét állandóan végigkísérik. Ezt az egezetikai vitát nem lehet eldönteni, s nem is célom, hogy erre kísérletet tegyek. Azt azonban feltétlenül meg kell jegyezni, hogy a levelek nem csak a címzett gyülekezetnek szólnak, hiszen mindegyik azzal fejeződik be, hogy „akinek van füle, hallja, mit mond a Lélek a gyülekezeteknek.” Ez a többes számú utalás azt jelenti, hogy ezek a levelek körlevelek, s mint ilyenek kerültek a Jelenések Könyve elejére, mely könyvet egyébként nyilvánvalóan mindenki számára is írta az apostol. A közösségépítés szempontjából tehát látni kell, hogy noha mindegyik gyülekezet mutat valamilyen hiányosságot, mindegyik kap biztatást és ígéretet is – és egyszerre is kapja azt mindegyik. Sorban így állanak előttünk: az efézusi gyülekezet elhagyta az első szeretetet (Jel 2.4), a szmirnai gyülekezet félelmek között él (2.10), a pergamoni helyet engedett a hamis tanításnak (2.14), a thiathirai gyülekezet nem állja meg a hűség próbáját (2.20), a szárdiszi látszat életet él (3.1), a filadelfiai gyülekezetet gyengeség vett erőt (3.8), a laodiceai pedig igen modern alakzat, mert hogy langymeleg (3.14). Am mindegyik gyülekezet kap ígéretet is: Efézus, ha győz, enni kap az élet fájáról (2.7), Szmirna: az élet koronáját kapja (2.10), Pergamon: az elrejtett manna és a nevét viselő fehér követ (2.17), Thiathira győzelmet vehet a pogányokon (2.26), Szardisz fehér ruhába öltözhet (3.5), Filadelfia oszloppá lesz Isten templomában (3.12), Laodicea pedig: együtt uralkodhat megváltó Urával (3.21). Ez a rövid felsorolás is jól mutatja, hogy egy-egy gyülekezet gondja a másikénak is gondja, és egyik-egyik győzelme a többinek is győzelme. Azok a szorító szükségek, amelyek egyházi életünket kísérik, azok a küzdelmek, amelyeket az egyház közösségeiben meg kell harcolnunk, mindannyiunk szükségai és harcai. És azok az örömek, győzelmek, eredmények, amelyek egy-egy közösségéi, egyúttal mindannyiunkéi is. Segítsen bennünket a Jelenések Könyvének olvasása ennek a közösségnek a megtanulására és teljes megélésére.

Ebben a fényben érdemes újra szólni arról, amit az előbbiekben már jeleztem, hogy bár más típusú egy intézmény-fenntartó gyülekezet fáradozása, és megint más jellegű egy önmaga fenntartásáért küzdő gyülekezet ügye, a kettő valójában összetartozik. Most, amikor Magyarországon megkezdődött az egészségügy és a közoktatás úgynevezett „reformja”, és annak súlyos hatásait az oktatási és szociális intézményeket fenntartó egyházi közösségekben is egyre kártékonyabb erővel látjuk megjelenni, még inkább szükséges belső szolidaritásunkat megerősíteni. Ami az országos politika világát illeti, eleinte hitetlenkedve, mostanában viszont egyre riadtabban nézzük, milyen elszánt erővel folyik a szociális szféra szétbontása és kiüresítése. Egyelőre és elsősorban most a közgyógyászat világából érkeznek nyomasztó hírek, ám ezek már nem minisztériumi sajtótájékoztatók és kormányrendeletek vagy parlamenti viták visszhangjai, hanem a drasztikus elvonásoknak kiszolgáltatott helyi közösségek és a változásokat megszenvedő beteg emberek kétségbeesett jelzései. S hozzáteszem rögtön, az előttünk levő nyáron minden bizonnyal ugyanez fog bekövetkezni a közoktatás világában is. Hogy miképp kommentáljuk mindezt, szinte már lényegtelen is. Aki akarja, nevezheti e folyamatokat úgy is, hogy ebben megy végbe a modern kori (azaz 19. századi gondoskodó) állam lebontása, de tegye hozzá rögtön, hogy ez bizony magával ránthatja az országot is. Nevezheti ezt bárki reform örvén folytatott rablógazdálkodásnak is, de rögtön hozzá kell tennie, hogy ennél már csak az riasztóbb, ahogyan a magyar lakosság már-már halálos fogyasztási idiotizmusba süllyed. Egy minap közzétett statisztika szerint az egy főre jutó magánadósság ma éppen a hatszorosa a hat évvel ezelőttinek. Mintha az ország kifosztására szerveződött erők készséges szövetségest találnának az önmaga és gyermekei, sőt unokái kisemmizésére, vagyis a teljes életközösségek, a családok, a saját családjuk eladásítására kész lakosságban. Ehhez készséges hitelező-uzsorást minden fogyasztási szentély bejáratánál találni. Aki pedig akarja, nevezheti e folyamatokat annak is, hogy itt a menthető mentése folyik, ám hozzá kell tennie rögtön, hogy a magyar politikai osztály jelenleg nem alkalmas annak megfogalmazására sem, hogy mi az, amit menteni kell, merthogy arról sem tud fogalmat alkotni, hogy nevezünk országnak egyáltalán. Mindezek, ha akarjuk, ha nem, áthatják egyházunkat is, s mindenekelőtt ott, ahol közpénzekből finanszírozott, közfeladatot ellátó intézményeink vannak.

Mai közgyűlésünkön azoknak az intézményeknek az ügyeit tárgyaljuk, amelyek fenntartója egyházkerületünk. Ezek csak töredékét teszik ki kerületünkben működő intézményeknek. Mégis arra kérem közgyűlésünk minden alkotó tagját, hogy azzal a gondossággal és alaposággal tárgyalja ezeket a jelentéseket, hogy bennük az összes többi egyházközönségi, egyházmegyei, vagy éppen alapítványi fenntartású intézményünk sorsát is tárgyaljuk. S ehhez hadd ajánljam Sik Sándor Te Deum-ának egyik igen meggondolkodtató, szép sorát, melyben a költő korának nehéz helyzetére utalva mondja:

„Hogy a sírókkal sírni jól esett, És nem nevettem minden nevetővel, Hála legyen.”

Mintha valóban csak sírni volna okunk, a sírókkal együtt sírni. S ha van okunk olykor nevetni és hálát adni is, hiszen Isten megsegített és megáldott minket sok nehéz küzdelmünkben, az országot szétrabló züllesztést látva mégiscsak azt kell mondanunk: nem nevetünk minden nevetővel. Még egyházunkban sem, ahol – fájdalom! – megeshet, hogy a cinikus hanyagság pimaszul belevigyoroghat a verejtékező aggodalom arcába. Sapieni sat!

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Jelentésem második szakaszában néhány, az előző közgyűlés óta bekövetkezett fejleményről és még néhány előttünk álló feladatról szeretnék szólni. Mindenekelőtt emlékeztetek minden közgyűlési tagot arra, hogy az előttünk lévő jelentéseket a már kialakult rendben fogjuk tárgyalni. Vagyis miután azokat mindenki kézhez kaphatta már, azt kérem, hogy

a határozatok ismertetése után vitassuk meg a jelentéseket, s csak abban az esetben tegyünk észrevételt, hozzászólást, javaslatot, ha az valóban érdemben érinti a jelentéseket. Ezt elősegítendő, és semmiképpen sem a vita útját elzárandó, hadd tegyek most néhány általános megjegyzést.

A Hittudományi Kar életéről szóló jelentésben arról olvashatunk, hogy 2007 szeptemberében a megszokottnál kevesebb hallgató kezdte majd meg az első évfolyamot. Békési Sándor dékán úr ennek több okát is felsorolja. Ehhez csak annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy amikor nehéz vagy éppenséggel lehetetlen az alkalmas jelentkezőket kiválasztani, még nagyobb összetartásra és odafigyelésre van szükségünk, hogy a kevés számú diák a 6. év végén - emberileg szólva - valóban lelkipásztori szolgálatra készen és alkalmasan kerüljön ki gyülekezeteinkbe. Ugyanakkor igyekeznünk kell, hogy fiataljaink körében nyilvánvalóvá váljék a lelkipásztori hivatás méltósága és mélyesen szép értelme. Ezt bemutatni nem könnyű. Hálás vagyok Istennek, hogy a korábbi években divatos lett „pap-szapulás” kezd eltűnni. S azért is hálás vagyok Istennek, hogy ennek helyét egy igen tiszteletre méltó igényesség veszi át. S ebben van az igazi nehézség. Igen, lelkipásztorainknak szembesülniük kell azzal, hogy egyházunk tagjai, sőt, a kívülállók is egyre többen várnak tőlük, de nem a szervezés és gyülekezet-menedzselés, s legkevésbé az önadminisztrálás területén, hanem azon a téren, amit pl. a Második Helvét Hitvallás is pontosan meghatároz, hogy mi is a teendője egy lelkipásztornak. Ne féljünk egyháztagjaink igényességétől, ne vegyük túlzó kritikának, ha tartalmas igehirdetést, igyekvő pásztori munkát, eleven testvéri kapcsolatot várnak lelkipásztoruktól – még ha sokszor ezt nem tudják is így megfogalmazni. Csak reményemet tudom kifejezni, hogy az ún. gyakorlati év beiktatásával az erre való felkészítés mélyebb és alaposabb lesz. Dékán úrnak nem volt tiszte, ezért nem is szólt róla, de nekem meg kell említenem azt is, hogy a legációk szolgálat igen jelentős találkozási lehetőség a lelkész szakos hallgató és a gyülekezet között. Ennek lefolyásában a gyülekezet lelkipásztorának eminens szerepe van. Ha tehát arról hallok, hogy egy lelkipásztor nem tudja (akarja) a legátust éjszakára elszállásolni, s így annak kétszer is utaznia kell legációs helyére, vagy ha a lelkipásztor nem tudja (akarja) ebédre meghívni a Hittudományi Kar küldöttét, akkor bizony van még kívánni való ezen a téren. A Hittudományi Kar életéről szóló jelentés kitér olyan új kezdeményezésekre is, mint pl. egy egyházművészeti intézet felállítása, illetve egy szakkollégium létesítése. Mindegyikben messzemenően támogatjuk a Hittudományi Kart és felajánljuk segítségünket. Különösen is a szakkollégium tekintetében.

Kitérőt tartva, ehelyt kell arról tájékoztatnom Közgyűlésünket, hogy a Protestáns Közművelődési és Tanulmányi Alapítvány kuratóriuma azzal kereste meg kerületünket, hogy a Budapesten, az Eötvös utcában lévő kollégiumban közös erővel indítsunk szakkollégiumi képzést. Remélem, többi egyházkerületünk is megérti e kezdeményezés fontosságát, és az evangélikus testvérekkel közösen magas színvonalon biztosíthatunk képzést a jövődő protestáns értelmisége számára.

A Nagykőrösi Tanítóképző Főiskoláról szóló jelentésből jól látható, hogy miképpen függenek össze az egész országot rázó reformok és egy-egy felsőfokú képzőintézet valósága. A Főiskola dékánja egyrészt jelzi, hogy mennyi bizonytalanságot hoz magával a felsőoktatási törvény folyamatos átalakítása, amelyből csak egy koncepció olvasható ki: változtatni szüntelen. S látható, hogy eközben mennyi erőfeszítést kell tenni a meglévő jó szerkezetek megőrzéséért. Öröndetes, hogy a főiskolánkon hallgatói létszám megszilárdult, ugyanakkor nagy gond, hogy a végzett hallgatók számára egyre nagyobb problémát okoz elhelyezkedésük. Támogatjuk a Főiskola épületének bővítését, mely már régóta esedékes volt.

Önmagában is elgondolkodtató, hogy a Ráday Gyűjtemény példás alaposágú jelentése egy olyan intézmény-együttesünk életét mutatja be, mely az elmúlt esztendőben a legtöbb vérvesztést szenvedte. A magyar politikai elit közönyössége mindazt iránt, amire a kultúra megőrzésére és továbbvitelére létesült intézmények, vagyis a levéltárak, múzeumok és gyűjtemények hivatottak, a Ráday Gyűjtemény életében is sok-sok nehézséget okozott. Ezek közül nemcsak azt kell kiemelnünk, hogy sok szép terv maradt megvalósulatlan, hanem azt is, hogy az anyagiak hiánya a személyi feltételek biztosítását is veszélyezteti. Köszönet a gyűjtemény minden dolgozójának, hogy ilyen körülmények között is fáradhatatlanul munkálkodnak minden érték megőrzésében.

Örömmel olvashatjuk az egyetemi és főiskolai gyülekezet beszámolóját, amely azt mutatja, hogy a néhány évvel ezelőtt ugyancsak szűkös keretek között működő egyetemi gyülekezet élete kibővült, és sokágú tevékenysége példaértékű mindenki számára. Azt kívánjuk, hogy e missziótól hamarosan arról kapjunk jelentést, hogy szükséges és lehetséges más egyetemi helyeken is megindítani ezt a szolgálatot.

Az iskoláinkról szóló tömör jelentés ugyancsak bemutatja, hogy milyen nehézségekkel küzd az idén 100 esztendőes Baár-Madas Általános Iskola és Gimnázium, illetve a Gyökössy Endre Óvoda. Az elmúlt hetekben a Zsinaton tartott országos esperes-gondnoki értekezleten nyugtalanító híreket hallottunk arról, hogy a közoktatás reformja már nem csak a kis létszámú iskolákat fenyegeti, hanem bizony, a többszáz fős oktatási intézmények életét is meg fogja keseríteni. Ezért is örülünk, hogy a jelentésből kitetszik: minden nehézség ellenére olyan minőségi munka folyik ezekben az intézményekben, amely biztatást és alapot ad arra nézve, hogy minden erővel védelmezzük és segítsük iskoláinkat. E helyről is Isten áldását kérjük a 100 esztendőes Baár-Madasra.

A Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervízori Intézet jelentése egy nemrégiben indult, fiatal intézet tevékenységét mutatja be, amely keresi helyét egyházunkban, de ugyanakkor már lényegében kiépítette azokat a kereteit, amelyek elsősorban lelkipásztorainknak biztosítanak folyamatos továbbképzési lehetőséget néhány speciális területen. Ide tartozik, hogy többször szóltam már a lelkipásztorok továbbképzéséről is, amely reményeink szerint a megszülető zsinati törvényhez fog igazodni, és ezért a májusi zsinatig még türelmet kérek minden érintettől. Akkor – remélhetőleg – megszületnek az általános irányelvek.

Egyházkerületünk székházának jelentése a már befejezett felújítási munkákról és néhány provizórikus tervről szól. A Ráday utca 28. épülettömbje mostani épített állapotában – mondhatni – teljesen megújult. Néhány apró munka maradt még hátra, és egy olyan terv, mely talán már a következő ciklus feladata lesz, nevezetesen a hátsó kollégiumi szárny kibővítése még egy megemelt szinttel. Illesse köszönet mindazokat, akik ebben szüntelenül fáradoztak.

Legvégére maradt nagy örömünk, a Mátraházi Lelkészüdlő felújításáról szóló beszámoló. Nem akarom Varga László főjegyző úrtól elvenni a szót, mindössze annyit szeretnék megjegyezni, hogy igen hálás vagyok Istennek, hogy néhány évvel ezelőtt nem hagytuk annyiban, hogy a Mátraházi Lelkészüdlő megszűnjön, hanem vállaltuk annak működtetését és felújítását. Szolgáljon minden lelkipásztornak, gyülekezeti, egyházmegyei közösségnek és odalátogatóknak valóban lelki felüdülésre, és megújulásra. És ezúton is szeretnék köszönetet mondani egyházkerületünk főjegyzőjének azért a fáradhatatlan munkáért, amely nagymértékben elősegítette a lelkészüdlő teljes megújulását.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Befejezésül engedtessek meg néhány rövid megjegyzés. Egy korábbi közgyűlésünkön ígéretet tettem arra, hogy nem fogok tovább lamentálni azokról a fegyelmezetlenségekről,

amelyek az anyagiak terén mutatkoznak. Így csak szárazon tájékoztatom közgyűlésünket, hogy a lelkipásztorok nyugdíjintézetű befizetései tekintetében teljes körű átvizsgálás ment végbe – talán egyházunk történetében először –, és senki nem fog csodálkozni, ha hozzáteszem: meglehetősen szomorú, mi több, sokkoló eredménnyel. Az előttünk álló májusi Zsinat szigorú szankciókat kíván bevezetni a fegyelmezetlenségek felszámolására. Hozzáteszem: én mindegyik javaslatot teljes körűen támogatni fogom, és valamennyit meg fogom szavazni. Hogy a magunk körében elősegítsük a tisztázást, tovább immár nem folytatunk e kérdésben lelki beszélgetéseket, és nem továbbtünk senki felé kedves könyörgéseket, hanem minden olyan járandóságot, melyet egyházkerületünk utal ki lelkipásztorainknak, eleve úgy fogunk továbbítani, hogy abból központi bérszámfejtés után mi magunk küldjük el a Nyugdíjintézetnek a lelkipásztorokra háruló befizetni valót.

Nem tisztzem, hogy részletesen szóljak néhány folyamatban levő fegyelmi ügyről. Másrészt azért sem teszem ezt, mert azok feltehetően másodfokra is elérkeznek majd, és e helyről sem kívánom az eljáró bírói tanácsokat befolyásolni. A már lezárt ügyek kapcsán azonban elmondhatom, hogy mindenképpen szükségesnek látszik az egyházmegyéik és egyházkerületünk bírósági tagjainak továbbképzése, ezért május közepére egybe is hívtuk a bíróságok tagjait, hogy ezeket a régi, már lezárt eseteket közösen elemezzük. Azért van erre szükség, mert több bírósági ítéletből az tetszik ki, hogy bíránk nem minden esetben érzékelik, hogy egy-egy eljárásban vagy perben nem úgy kell egyéni ügyeket eldönteniük, hogy azokban pusztán egy panaszos és egy panaszlott állna egymással szemben, s a bírói döntés csak az ő viszonyukat rendezné. Hanem minden ilyen ügyben egy-egy egyházközség vagy éppen egész egyházunk jó híre és közbékessége is kockán forog. Annak is hangot kell adnom, hogy a bírósági eljárást én magam mindig végső esetben tekintem, és rendkívül szomorú vagyok, ha már idáig fajulnak a dolgok. Még szomorúbb vagyok, ha egy-egy eljárás során azt láttam, hogy egy-egy egyháztagunk vagy éppen lelkipásztorunk a legkisebb jelét sem mutatta semmilyen erkölcsi belátásnak, hanem a paragrafusok rengetegébe vette be magát, és eljárás-jogi tételekkel kezdett packázásba. Jussolt, noha az igazság egyértelmű volt. Egyedül az nyugtat meg ilyenkor, ha ez ugyan megnyugvás, hogy az egyházi bírósági eljárások döntő többségéből mindig kitetszik az is, hogy azokban bizony jellemről és erkölcsről is szó volt (pontosabban jellemtelenségről és erkölcstelenségről). Tehát ha ilyen valaki egy esetet megúszott, vagy netán paragrafus-rágással elhárított, nemokára újra bíróság előtt találta magát – jellemtelensége és erkölcstelensége okán. Testvérek, nem kellene ezeknek így lenniük!

Hadd szóljak e helyen egy olyan ügyről is, amely ugyan nem ütközik semmilyen szabályba, mégis igen kellemetlen a számunkra. Nemrégiben tájékoztatást kaptunk az Oktatásügyi Minisztériumtól, hogy a Parlament által elfogadott költségvetés értelmében mekkora összeget kap Egyházunk rekonstrukciós támogatásként. Ez az összeg – csak jelzésként mondom! – már elenyésző töredéke a korábbi támogatásoknak. Ám a levél értelmében még erre sem számíthatunk teljes mértékben, mert egyes gyülekezetek különböző politikai csatornákon keresztül elérték, hogy egyházunk nem dönthet szabadon e támogatás felhasználásáról, hanem a politikai fő-okosok javaslata szerint ők lesznek a kedvezményezettek. A meglepő nem csak azt volt, hogy e gyülekezetek vagy pártfogók kiválóan szót értettek a mostani kormányzattal, amely egyébként hosszú ideje nem folytat érdemi tárgyalásokat az egyházakkal, hanem az is, hogy a kedvezményezett gyülekezetek többsége soha nem adott be támogatási kérelmet egyházmegyéhez és egyházkerülethez. Ennek sem kellene így lennie, Testvérek!

S ha már a pénznél tartunk, egyetlen szóval hadd emlékez-

zek meg arról, hogy az Európai Unió fejlesztési alapjából talán az egyházi közösségek is részesedhetnek. Ehhez természetesen mindenkinek meg kell tanulnia azt a mű-nyelvet, melyet a pályázatok kitöltésénél kell figyelembe venni. A múltkori országos esperes-gondnoki értekezleten hallhatunk erről egy beszámolót, s azt hallgatván látomásom támadt. Miközben ott a Zsinati székházban az EU szakzsargonját tanulgattuk, aközben a Szentlélek lábujjhegyre állva szép halkan elosont közlünk. Bizony, ha pályázunk majd, el kell felejtenünk olyan kifejezéseket, hogy egyház, misszió, közösség, szolgálat, s helyette marad a bűvös varázsigé: projekt, s mi mindannyian projekt-menedzserek leszünk. De kérlek benneteket, ti azért legyetek vidámabbak, mint püspökökötök, hiszen a Szentlélek nagyszerű hatalma az is, hogy Ő minden nyelven tud szólni, talán még a projektek nyelvén is. Adja Isten, hogy így legyen! (De azért a Hitvallást ne írjuk át projektformátumba!)

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Örömmel jelentem, hogy ez év őszén emlékkonferenciát tartunk Egyházkerületünk egykori püspökének, Ravasz Lászlónak születésének 125. évfordulóján. A háromnapos emlékünnepeken lehetőségünk lesz minden irányúan áttekinteni a kiváló igehirdető és egyházkormányzó életét és munkásságát. Szeretettel biztatok mindenkit, hogy szeptember utolsó hétvégéjét tegye szabaddá, hogy akár Kecskeméten, a Ravasz emlékszoba avatásakor, akár itt, Budapesten, az emlékkonferencián, vagy akár Leányfalun a hálaadó istentiszteleten részt tudjon venni. Ravasz László Erdély szülőtte volt és Trianon után Dunamellék püspöke lett. Ha életútját végigtekintjük a magyar történelem mentén, csak azt érezhetjük, hogy sokkal nehezebb, bonyolultabb, kétségesebb és tragikusabb időkben végezte igehirdetői és egyházkormányzó szolgálatát, mint amelyben mi vagyunk most, s mégis szavai és döntései (még a tragikusak is!) sokkal erősebb egyértelműséggel állnak most előttünk, mint bármelyikünké az elmúlt néhány évünkben vagy évtizedünkben. Szabad Istennek hálát adunk életéért, és mindazért, amit őrajta keresztül elvégzett egyházunkban. Befejezésül hallgassuk meg, miképpen szólt ő egykor a közösségépítésről, egészen pontosan annak egyetlen lehetséges alapjáról és céljáról. „Azért tehát nagy-nagy bizonyossággal örvendezek a Krisztusban, aki nekem mind életemben, mind halálomban legfőbb nyereségem, és akinek testestől-lelekestől tulajdona vagyok. Míg e földön járok, sokat botlom, sokszor el is esem, de nem veszítem el azt a szövetséget, amit Isten öröktől fogva kötött azokkal, akiket elhívott. Van kegyelem, van bocsánat, van újrakezdés és van el nem fáradó segedelem. Éppen a gyülekezet az, amelyikkel együtt élve megtapasztalom, hogy milyen tisztító erő a bűnvallás és milyen valóság a bűnbocsánat. Éppen a gyülekezetben bírok egy csomó testvért, mindannyian a segítőm és pásztorem, mindegyiknek keze és imádsága, jelenléte és segedelve felfelé emel. Nem azt mondom, hogy jónak csak az egyházban lehet lenni, s egyházon kívül gonosz minden lélek, hanem azt mondom, hogy az egyház egy lelki közösség, amelynek egészen páratlan áldása és dicsősége van. Egy ember megélhet egyedül is egy barlangban vagy egy kősziklán, de nem fogja tudni, mi a társ, mi a közösség, mi a testvér. Egy ember tehet jót ösztönből és hitetlenül, éppen úgy, mint ahogy megsimogathat egy gyermekarcot vagy megcsókolhatja egy öreg asszony kezét, de egészen más érzés, ha tudja, hogy az a gyermekarc az ő gyermeke és az az öregasszonyi kéz az édesanyjának a keze. A gyülekezetben azért élünk, hogy egymásnak örüljünk, s egymáson keresztül Isten jelenlétének örvendezünk. Azért a gyülekezeti élet minden törése, gyarlósága, bűnös volta mellett is képe és ígérete az örök üdvösségnek, ahol mindnyájan teljesen bírjuk és örömmel hordozzuk egymást, mindnyájunkat teljesen és örömmel hordoz Krisztus és mi semmi egyebet nem teszünk csak ezt a kettőt érezzük és ennek örvendezünk. A Fő örvend a tagoknak, a tagok a Főnek, és a Főben egymásnak.” (Legyen világosság, I. 211-212)

HATÁROZATOK

9. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÚZÓDÓ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Varga László főjegyző

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a püspöki jelentést megköszöni, azt jegyzőkönyvéhez csatolja és megküldi a kebelbeli egyházközségeknek.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a kebelbeli egyházközségek figyelmét, hogy mind az intézményekkel rendelkező, mind pedig ilyeneket fenn nem tartó egyházközségek testvéri közösségben hordozzák egymás terhét, megbecsülve és segítve egymás szolgálatát, ezzel is erősítve a kerület egyházközségeinek közösségét, megértve és elfogadva, és megbecsülve egymás Istentől kapott feladatait, szolgálatait.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kifejezi aggódó felelősségét társadalmunk sok nyomorúsága, a kiszámíthatatlan, kapkodó és bizonytalanságot okozó kormányzati intézkedések érthetetlen és sokszor rombolást okozó tendenciái miatt. Ezek fenyegetik egyházunk kiépült intézményrendszerét is. Az országot szétrabló züllést látva a kegyelmes és irgalmas Istenhez fohászkodik, bölcs, meggondolt és népéért, nemzetéért felelős vezetőkért. Kölcsey Himnuszának 8. versével könyörgünk: „Szánd meg Isten a magyart, kit vészek hányának, Nyújts feléje védőkart tengeren kinjának...”.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a kebelbeli gyülekezeteket, lelkipásztorokat a jövő lelkész nemzedékéért való könyörgésre és a gyakorlati tanítás, nevelés komolyan vételére, mind a legációk, mind pedig a 6. gyakorlati év alatt. Fogadják a fiatalokat igaz testvéri szívvel, nyitott otthonnal, hogy találkozhassanak a gyakorlatban is a lelkipásztori élettel, családokkal. Ugyanakkor kéri az őszinte vélemény jelzését, leírását a HTK vezetésének a szolgáló teológusoktól. A HTK oktatói karát pedig szeretettel és bizalommal kéri, hogy a tudomány mellett igyekezzen gyakorlati és hitbeli felelősséget is munkálni a fiatalokban.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a lelkipásztorok figyelmét a II. Helvét Hitvallás lelkipásztorokra vonatkozó tételére. Kéri, hogy mindannyian igyekezzenek igényes, tartalmas igehirdetésre, pásztori munkára és a testvéri kapcsolatok ápolására a gyülekezetekben.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a HTK dékánjának az Egyházművészeti Intézet, és a székház internátusán belüli szakkollégium megszervezését.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja az egyházkerület és a működtető alapítvány közötti együttműködést az Eötvös utcai Protestáns Szakkollégium ügyében. Az együttműködés kidolgozásával és az elkészítendő szerződés előkészítésével megbízza az Elnökséget.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elismeri a Nagykőrösi TK munkáját, támogatja a bővítést, és kéri a kebelbeli egyházközségek, intézmények segítségét az ott végzett hallgatók elhelyezésében.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elismeri a Ráday Gyűjtemény komoly erőfeszítését, amit

annak érdekében tesz, hogy az igen megcsappant anyagi források ellenére is a társadalmunkban igen szükséges kultúra megőriztessék, és megbecsült maradjon.

10. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elismeri a Gyökössy Intézet munkáját, köszöni a lelkész-továbbképzési szabályrendeletre küldött hozzászólásokat. Az őszi közgyűlés elé kell terjeszteni a lelkész-továbbképzés kidolgozott szabályrendeletét. Addig is a már meghirdetett programok szerint kell folytatni a megkezdett munkát.
11. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés örömmel és Isten iránti hálával veszi tudomásul a mátra-házi volt lelkészüdüllő felújítási munkáinak befejezését. Az ott kialakított konferenciaközpont továbbra is az évek óta megszokott rendben várja a pihenni és a tanulni vágyó lelkipásztorokat, presbitereket, egyházmegyei és gyülekezeti konferenciákat.
12. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi, hogy a pontos járulékfizetési rend érdekében, valamint az egyes gyülekezetek adminisztrációjának megkönnyítése érdekében az egyházkerület Gazdasági Hivatala számfejti és küldi ki a hittanóradíjakat, valamint a missziói támogatásban részesülő egyházközségek lelkesi díjlevél kiegészítését, közvetlenül a szolgálatot végzőknek. Ugyanakkor ismételt felhívja a figyelmet a pontos nyugdíjárulék-fizetési rend (mind a személyi, mind a fenntartói rész) betartására. Ez egyrészt minden lelkész és gyülekezet saját érdeke, de egyben közös szolgálatunk és felelősségünk is.
13. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja az egyházmegyei és egyházkerületi bíróságok tagjainak tájékoztató jellegű továbbképzését az egységes bírósági eljárások érdekében, hisz egy-egy fegyelmi ügyben egy-egy egyházközségünk, vagy éppen egész egyházunk jó híre és közbékessége forog kockán.
14. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés nem tartja elfogadhatónak, hogy egyes lelkipásztorok, egyházközségek az egyházmegye és a kerület megkerülésével fordulnak, politikai befolyással bírók felhasználásával, építési vagy éppen más segélyekért az államhoz. Ezzel a többi gyülekezet pénzéből vesznek el, mert ezek a „jó szívűnek tűnő adakozók”, nem külön forrásból, hanem az egyházat megillető ellátmányból tesznek kivételeket, nagyon sokszor tetten érhető politikai céllal.
15. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés örömmel erősíti meg az egyházkerület vezetésének azon tervét, hogy Ravasz László püspökünk 125 éves születési évfordulóján szeptember 28-án, 29-én, és 30-án három napos rendezvényen ad hálát életéért és emlékezik meg szolgálatáról.
16. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja a MRE Zsinatának, hogy az augusztus 29-ét megelőző vasárnap legyen az egész nemzetért tartandó imádság vasárnapja.

10. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Varga László főjegyző

- A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács 2007. január 24-én tartott ülést. Ezen az ülésen a püspök úr tájékoztatása után Szabó Róbert segédlelkész letette a segédlelkézi esküt, majd a tanács meghallgatta a Gazdasági Bizottság jelentését, elfogadta az egyházkerület 2007. évi költségvetését, a Püspöki Hivatal, a Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervizori Intézet és a Mátraházi Lelkészszerűdülő költségvetését; felhívta a Baranyai, Vértesaljai és Tolnai Egyházmegyéket az LSZA-hoz befizetett saját erő növelésére. Kimondta, hogy 2008-tól lelkézi javadalom-kiegészítő támogatásban kizárólag a missziói egyházközségek kategóriájában szolgáló gyülekezeteket támogatja; visszavonta a 2006. január 30-i 9/1/3 határozatát, az Európai Rádióval kapcsolatban; megbízta Bereczky Ildikó harkányi lelkipásztort és az Ágoston Sándor Alapítványt, hogy vegyék fel egymással a kapcsolatot, és dolgozzanak ki javaslatot a délvidéki árvízkárosultak javára összegyűlt, és még fel nem használt adományok célba juttatására; javasolta az az „Év Igéihirdetője Díj” megalapítását; tudomásul vette Simonfi Sándor esperes úr bejelentését, hogy az Iskolaügyi Szervezet 2007. március 1-től nem kap elhelyezést a Lónyay Utcai Református Gimnáziumban; elfogadta a 2007. évi gyülekezeti építési segélyek elosztását; engedélyezte Literáty Zoltán beosztott lelkipásztornak a KRE HTK tanzékén részidős tanársegédi foglalkoztatását 2007. augusztus 31-ig.

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a 2007. január 24-i tanácsülésről szóló jelentést jóváhagyóan tudomásul veszi.

12. SZÁMVIZSGÁLÓI JELENTÉS

Előterjesztő: Derzsi György számvizsgáló

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a Számvizsgáló Bizottság jelentését jóváhagyja és elfogadja.

13. EGYHÁZKERÜLETI INTÉZMÉNYEINK 2007. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: Varga László főjegyző

- 1/a. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az egyházmegyék 2007. költségvetéseit jóváhagyja.
- 1/b. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Baár-Madas Református Gimnázium és Általános Iskola 2007. évi költségvetését bevételi 381 836 e Ft és kiadási 381 836 e Ft összeggel jóváhagyja.
- 1/c. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gyökössy Endre Óvoda 2007. évi költségvetését bevételi 21 100 e Ft és kiadási 21 100 e Ft összeggel jóváhagyja.
- 1/d. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Ráday Gyűjtemény 2007. évi költségvetését bevételi 64 373 e Ft és kiadási 64 373 e Ft. összeggel jóváhagyja.
- 1/e. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2007. évi költségvetését bevételi 1 745 e Ft és kiadás: 1 745 e Ft. összeggel jóváhagyja.
- 1/f. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Tahai Konferenciaterület 2007. évi költségvetését bevételi 33 687 e Ft és kiadási 33 687 e Ft. összeggel jóváhagyja.

14. DIAKÓNIAI BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ LSZA-RÓL

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna bizottsági elnök

- 1) A közgyűlésnek, hogy a **LSZA 2006. évi záró számadását** a következő számadatok alapján elfogadja:

Baranyai	gyülekezetektől:	1.749.700,-
	lelkészeketől:	945.676,-
Tolna:		970.000,-
Vértesalja:		1.000.000,-
<hr/>		
Összesen:		4.665.376,-

Egyházkerületi támogatás :	9.550.424,-
Összesen kifizetve:	14.215.800,-

- 2) A közgyűlés a következő **LSZA költségvetést** állapítja meg **2007-es évre:**

Baranya:	5.634.000,-
Tolna:	4.380.000,-
Vértesalja:	4.680.000,-
	180.000,-
<hr/>	
Összesen:	14.874.000,-

15. EGYHÁZKERÜLETI BÍRÓ ESKÜTÉTELE

1. A közgyűlés megállapítja, hogy **dr. Kenyeres Tibor** egyházkerületi bíró az esküt letette. Életére, szolgálataira Isten áldását kéri.

16. JELENTÉS A KRE HITTUDOMÁNYI KARÁRÓL

Előterjesztő: dr. Békési Sándor dékán

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a KRE Hittudományi Kara dékánjának jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése szorgalmazza egy a 21. század kihívásainak megfelelő *teológus-lelkipásztori kép kialakítását*. E munka megkezdésére felkéri a HTK-t és az egyházkerületi missziói és tanulmányi bizottságot.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhatalmazza az Egyházkerület vezetőségét, hogy a Hittudományi Kar kollégiumát *szakkollégiummá alakítsa át*, amelynek felépítését és működését három tanulmányterületen, szaktanárok bevonásával dolgozza ki, és a 2008-as esztendő őszi szemeszterétől teremtsen módot annak beindítására.

17. JELENTÉS A KRE-TFK MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: dr. Nagy István dékán

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a KRE-TFK működéséről szóló jelentést elfogadja.
2. A közgyűlés tudomásul veszi, hogy a Főiskolai Kar köszönetét fejezi ki az egyházkerületnek az építkezéshez nyújtott támogatásáért és a következő évben is kéri a segítséget az építkezés befejezéséhez.
3. A közgyűlés az előterjesztő javaslata alapján kéri az

egyházkerület elnökségét, hogy a felsőoktatási törvény változása következtében a felvételi eljárásoknál fokozott figyelmet tanúsítson a felveendők létszámának megállapításánál.

18. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNY MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **dr. Berecz Ágnes** igazgató

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a Ráday Gyűjteményről készített részletes és pontos jelentést, és azt elfogadja.

19. JELENTÉS AZ EGYETEMI LELKÉSZI SZOLGÁLATRÓL

Előterjesztő: **Édes Árpád** lelkész

- Az Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel veszi tudomásul az egyetemi lelkészi jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az Egyetemi Gyülekezetben folyó szolgálatra.
- Az Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi az egyetemi misszió ügyében tett előrelépéseket, és további támogatásáról biztosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezethez kapcsolódó egyetemi missziói munkát.
- Az egyházkerületi közgyűlése a tavalyihoz hasonlóan hivatalos egyetemi évkezdő istentiszteletnek nyilvánítja a szeptember 12-ei, nyitó egyetemi istentiszteletet a Budapesten nem egyházi felsőoktatásban tanuló diákok és az ott tanító oktatók számára. Valamint felkéri az elnökséget, hogy levélben kérje a kebelbeli gyülekezetekhez tartozó, fővárosban tanító egyetemi és főiskolai oktatókat, hogy a szeptember 12-ei, évkezdő istentiszteletet tiszteljék meg jelenlétükkel, hogy közös imádsággal és Szentlélekért való könyörgéssel kezdhesük az új tanévet.

20. JELENTÉS A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET OKTATÁSI INTÉZMÉNYEIRŐL

Előterjesztő: **dr. Madarász Imréné** iskolaügyi tanácsos

I. Baár-Madas Református Gimnázium Általános Iskola és Diákotthon

1. A közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. A közgyűlés az Úr Isten áldását kéri a 100 éve alapított Baár-Madas Gimnázium további munkájára.

II. Gyökössy Endre Református Óvoda

A közgyűlés a jelentést elfogadja.

21. KRE GYÖKÖSSY INTÉZET 2006. ÉVI JELENTÉSE

Előterjesztő: **Tóth János** intézetvezető

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés kéri a lelkészeket és gyülekezeti tagokat, éljenek az intézet által kínált képzési lehetőségekkel.

22. JELENTÉS A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZÁRÓL

Előterjesztő: **Varga László** főjegyző

- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a székházról szóló jelentést elfogadja.

23. JELENTÉS A MÁTRAHÁZI LELKÉSZÜDÜLŐRŐL

Előterjesztő **Varga László** főjegyző

1. Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Mátraházi Lelkészüdülőről szóló jelentést elfogadja.
2. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni Varga László főjegyző úrnak az üdülő felújításával járó többletterhek hordozását.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a tetőtér beépítésének, valamint a homlokzat felújításának, az épület környéke rendezésénél felmerült plusz költségét a költségvetés módosítása során beépíteni rendeli el.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a lelkészi szolgálatok hetes váltásban történő elvégzésének megoldását támogatja.

25. NAGYKÖRÖSI INGATLAN ELFOGADÁSA

Előterjesztő: **dr. Kéri Tamás** jogtanácsos

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel elfogadja ajándék jogcímén a nagyköri 0536/15 hrsz. alatt felvett ingatlant. Az egyházkerületi közgyűlés felhatalmazza az egyházkerületi elnökséget, hogy az ajándékozási szerződést aláírja.

26. A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZÁNAK ÉS KONFERENCIA-KÖZPONTJÁNAK ALAPÍTÓ OKIRATA

Előterjesztő: **Varga László** főjegyző

- A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az alapító okiratot jóváhagyja.

27. AZ ÉV IGEHIRDETÉSE (RAVASZ LÁSZLÓ) DÍJ ALAPÍTÓ IRATA

Előterjesztő: **dr. Szabó István** püspök

1. Közgyűlés az alapító okirat szerint megalapítja az Év Igehirdetése Díjat.
2. Az Egyházkerület, amennyiben a család hozzájárulását megkapja, az Év Igehirdetése Díjat Ravasz László Díjnak fogja nevezni.
(az alapító okirat szövegét lásd a felhívások között)

28. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: **dr. Szabó István** püspök

- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése **Nagy Lenke** (Bp-Dél), **Végh Zsuzsanna** (Bp-Észak), **Cserhádi László** (Északpest) lelkészek képesítését 5 évre, azaz 2012. május 2-ig hatályban tartja.

FÜGGELÉK (a 26. határozathoz)

A Dunamelléki Református Egyházkerület Székházának és Konferencia-központjának Alapító Okirata

EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS ÜLÉS 2007. MÁJUS 23.

1. **Az intézmény neve:**
Dunamelléki Református Egyházkerület Székháza és Konferencia-központja
2. **Rövidített név:**
DRESZKK
3. **Székhelye:**
H-1092 BUDAPEST, Ráday u. 28.
4. **Az intézmény alapítója:**
A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés
5. **Az intézmény**
 - a. **Fenntartója:**
A Dunamelléki Református Egyházkerület
 - b. **Felügyeleti szerve:**
A Dunamelléki Református Egyházkerület Elnöksége
H-1092 BUDAPEST, Ráday u. 28.
6. **Jogállása:**
A Magyarországi Református Egyház belső szabályai szerint önálló jogi személy
7. **Típusa:**
Egyházi intézmény
8. **Költségvetési gazdálkodási formája:**
A Magyarországi Református Egyház Törvénye szerint szabályozott rendben a Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése vagy Tanácsa által jóváhagyott költségvetés alapján gazdálkodik. Vállalkozási tevékenységet a fenntartó által meghatározott körben folytathat.
9. **Alaptevékenysége és szakfeladatai:**
 - a. Kezelője a székhelyén lévő 36840/1 és a 36846/1 HRSZ ingatlanok
 - b. Működteti a székhelyén lévő felsőoktatási kollégiumot
 - c. Fenntartója és működtetője a konferenciák és más rendezvények megtartására alkalmas díszteremnek és kiszolgáló helyiségeknek
 - d. A tanítás nélküli időben kezeli a Hittudományi Kar tantermeit
 - e. Fenntartja és működteti a székhelyén lévő éttermet és a 600 adagos konyhát
 - f. Fenntartja és működteti a Gyöngyös-Mátraháza 7162 HRSZ alatt lévő konferencia-központot, konyhát és éttermet.
10. **TEÁOR szám és tevékenységek:**

91.31	egyházi tevékenység
91.33	máshova nem sorolt egyéb közösségi, társadalmi tevékenység
55.10	szállodai szolgáltatás
55.21	ifjúsági turisztaszállás-szolgáltatás
55.22	kempingszolgáltatás
55.23	diákotthoni és egyéb szállásszolgáltatás
55.30	étkezőhelyi vendéglátás
55.51	munkahelyi étkeztetés
55.52	közétkeztetés
70.20	ingatlan bérbeadás
70.32	ingatlankezelés

11. **Az intézmény képvisellete, vezetőjének kinevezési rendje:**

- a. Az intézményt az igazgató vezeti és képviseli
- b. Az igazgatót a Dunamelléki Református Egyházkerület Elnöksége nevezi ki és gyakorolja felette a munkáltatói jogokat

FŐGONDNOKI MEGNYITÓ

A Dunamelléki Egyházkerület mai tanácsülését elnöktársammal egyetértésben megnyitom. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a tanácsülés alkotó és tanácskozási jogú tagjait, előadóit, vendégeinket. Mindenekelőtt köszönöm püspök úr igelvasását és együtt velünk, értünk elmondott imádságát.

A napirend-tervezetből kiviláglik, hogy ma elsősorban a 2007. évi egyházkerületi költségvetésünket kell kiigazítanunk a múlt évi zárszámadás során igazolt maradványösszegek beépítésével. Mert vannak ilyen maradványaink, amiért mondjunk mindenk előtt hálát Gondviselő Istenünknek, Aki eltávoztatott tőlünk minden olyan előre nem látható katasztrófa- vagy válsághelyzetet, amely alapjaiban rengette volna meg és borította volna fel a 2006. évi költségvetéseinket. Köszönet jár azoknak is, akik ügyeltek arra, hogy ne költsünk el minden tartalékot az utolsó fillérig, ne legyünk rossz gazdák vagy éppen hitvány szolgák e tekintetben sem.

Sajnos, szűkebb világunk, Magyarország költséggazdálkodásáról ugyanez nem mondható el. S itt nem töltöm az időt annak ecsetelésével, miként is lehet száz- meg ezermilliárdokat költeni olyan területekre, amelyek a befektetést soha sem fogják az ország kasszájába visszajuttatni. Ezt mindnyájan ismerjük, s napról-napra és egyre inkább magunkon, családjainkon érezzük ennek a könnyelmű és szakértelem nélküli sok éves intézkedéssorozatnak káros következményeit. Az ÁSz, KSH, Pénzügyminisztérium, stb. közzétett jelentéseiben és kimutatásaiban ma már az internet segítségével szinte bárki birtokába juthat ezeknek az információknak, az adósságállománynak, azoknak az évről-évre ismétlődő visszafizetési kötelezettségeknek, amelyek nélkül napjainkban eddig soha nem tapasztalt felvirágzásban is részünk lehetett volna.

Amire most tételesen felhívom a figyelmet, az a jelenkori fővárosi önbecsapás, amely még egy lapáttal rátesz ezekre a folyamatokra, s akadályozza azt a tisztánlátást, amely nélkül egy reális kilábolási folyamat el sem indítható. Tudjuk, hogy a 4. metró-vonal kb. 450 Mrd Ft-ba fog kerülni. Ha igaz, ennek nagy részét az EU-támogatások fedezik. Ha igazolható, hogy néhány éven belül ez a ráfordítás megtérül, még hasznos is lehetne. Van azonban egy bökkenő, melyre a Népszabadság f. hó 21-i cikke („Kétszázmilliárd forintos számla a budapestieknek”) hívta fel a figyelmet. Az átgondolatlanul, brutális és barbár módon előkészített(?), kb. két évig tartó fővárosi közlekedési korlátozások, káosz miatt mintegy évi 200 Mrd-os veszteség keletkezik, amelynek finanszírozói a kárvallott 150-200 ezer autó, ennél csak több autós és mintegy 300 ezer közlekedő polgár, vállalkozások, s a közvetetten sújtott egyéb intézmények. Ez két év alatt 400 Mrd Ft, mely majdnem egyezik a metró-építés teljes ráfordításával. Igen ám, de erre már nincs EU-támogatás, így sokszorosa a metró-építés hazai önrészenek. S ez a grátisz hozzájárulás semmiféle KSH kimutatásban, GDP-ben stb. nem jelenik meg, azaz láthatatlan, rejtett marad. Csoda-e, ha az országok gazdasági mutatóit tekintve a leghátsó sorban kulogunk? Hát ha még a valódi mutatókat is látnánk!

Nálunk, egyházunkban azonban ne így legyen! Tiszteletes, átlátszó, következetes, korrekt, de mindenkor igazságos és emberséges pénzügyi, gazdasági tevékenységünk és ezek adatai

mutassák be, igazolják, hogy Isten népe nincs alávetve alantas és mulandó politikai divatoknak. Krisztus atyjafiai között még a pénz is megszentelődhet, szentelődjön is meg! S testvéreként döntünk akkor is, amikor lehetőségeink, mint manapság is, nagyon kimertek, korlátozottak; nem nézvé a magunk hasznát, hanem a másokét is, s mindenek előtt Istenünk szándékát, Akinek a kezéből származik minden jó adomány és tökéletes ajándék!

Ezekkel a gondolatokkal indulva bemutatom a mai tárgysorozatot.

HATÁROZATOK:

6. AZ EGYHÁZKERÜLETI KÖLTSÉGVETÉS MÓDOSÍTÁSA

1. Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése az egyházkerület 2007. évi költségvetését 3 032 387 281 Ft bevételi és 3 032 387 281 Ft kiadási összegre módosítja.
2. Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése a Dunamelléki Református Egyházkerület Székházának és Konferencia-központjának költségvetését 85 095 421 Ft bevételi és 85 095 421 Ft kiadási összegre módosítja.
3. Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése a Mátraházi Konferencia-központ költségvetését 203 966 661 Ft bevételi és 203 966 661 Ft kiadási összegre módosítja.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2007. MÁJUS

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Kovács László – Hajós-Császártöltés-Nemesnádudvarról
Old-Beremendre kis. beo.lp.

SZÜLETETT:

Dorka – Rácz-Vekerdi János lp. 3. gyermeke

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Bácsai Gábor – kórházlelkészi beosztását megtartva beo. lelkész a Farkasréti prédikálóállomáson (Bp-Külső-Kelenföld)
2. Murai Márta – Bp-Budáról rend. állományba
3. Molnár Péter – Bp-Budára kisegítő segédlelkészként
4. Czövekné Bartha Klára – kis.beo. lp. - Bp-Gazdagrét
5. Nagy Lenke – rendelkezési állományba

SZÜLETETT:

1. Dénes – Siba Balázs és Rohn Hilda 2. gyermeke
2. Elza Iréne - Literáty Zoltán és Zsuzsanna 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Gyülvézi Irma – Bp-Külső-Kelenföld
(Farkasréti prédikálóállomás)

BUDAPEST – ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Benke Kata (Papp Katalin) – kis.beo lp. Káposztásmegyerre
2. Trencsényi László – Tiszántúlról Bp-Pestújhelyre
3. Szabó Lajos helyettes lelkészként az új Bp-Rákoskeresztúri Missziói Ek-ben
4. Szenes Tamás – rend. áll.-ból egyházmegyei beo. lelkész
5. Balássy András – Pomázról Bp-Törökőrre

SZÜLETETT:

1. Zsuzsanna – Bíró Botond (Mátyásföld) első gyermeke
2. László Lehel – Zámbo András és Ivanics Hajnalka (Káposztásmegyér) 4. gyermeke
3. Viola – Nemes Csaba (Erdélyi Gyülekezet) 2. gyermeke
4. Ilka Hanna – Kaszó Gyula és Kovács Karola 3. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Czanik Péter – Bp-Törökőr
2. Dr. Ladányi Sándor – teológiai professzor
3. Gimesi Jánosné – Bp-Rákospalota-Újváros

ELHUNYT:

Kiss Domokos – Rákospalota-Újvárosi lelkész

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kirsch Attila – Cegléd-Nagytemplomba beo. lelkész
2. Pap Ferenc – Nagykőrösről teljesállású KRE HTK oktató
3. Benkóné Dankó Lilla – megyei beo. lelkész

SZÜLETETT:

1. Tünde – Szalkay László és Villányi Csilla (Szigetszentmiklós) 4. gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Turbucz Péter – Csabdiról Szokolyára
2. Gottfried Richárd – Alapról Diósjenőre

NYUGDÍJBA MENT:

Hörömpő Gergely – Diósjenőről

SZÜLETETT:

1. Zsófia – Szénási Tamás tahitófalu lp. harmadik gyermeke
2. Bende Barnabás – Gergely Ferenc és G.né Molnár Livia harmadik gyermeke

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Pál Tamásné – Kajdacs - beosztottból megválasztott lelkész
2. Fehér Sándor – Baranya megyéből Felsőnyékre

SZÜLETETT:

1. Mózes Előd – Lőrinczi Károly simontornyai lelkész gyermeke
2. Bulcsú – Fehér Sándor felsőnyéki lelkész 2. gyermeke

VÉRTESALJA

SZÜLETETT:

Anna – Hegedűsné Erdődi Judit sárszentmiklósi lelkész 7. gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Andor László – volt makádi lelkész
- † Dr. Buday Péter – volt Bp-Békásmegyeri lelkész
- † Dr. Kiss János – Cegléd-Nagytemplom
- † Dr. Pásztor János – teológiai professzor, volt budafoki lelkész
- † Papp Gyula – volt zsinati osztályvezető
- † Gyülvézi Barnabásné – volt budapesti lelkész

AZ ÉV IGEHIRDETÉSE DÍJ ALAPÍTÓ OKIRATA

EGYÜTTAL FELHÍVÁS JAVASLATTÉTELRE:

A Dunamelléki Református Egyházkerület 2007. május 2-án tartott közgyűlésén a 2007/27. sz. határozatával díjat alapított „Az év igehirdetése” néven. Megjegyzés: Amennyiben a család hozzájárulását megnyerhetjük, a díj neve Ravasz László díj lehet.

A díj alapításával és adományozásával az Egyházkerületi Közgyűlés azt a meggyőződését fejezi ki, hogy a biblikus és korszerű igehirdetés, amely megfelel mind a teológiai kritériumoknak, mind pedig a homiletikai-retorikai kívánalmaknak, elsősorban járul hozzá az Anyaszentegyház Jézus Krisztusról való bizonyágtételéhez, az élő hit ébresztéséhez és táplálásához, valamint az egyház építéséhez. A díj egyúttal szerény jutalmazása azon igehirdetőknél, akik szüntelenül fáradoznak azon, hogy istentiszteleteinken és más alkalmakkor a jól megértett szentírás üzenetét szívig és értelemig ható módon tolmácsolják. Az egyházkerület a díjazott igehirdetés közzétételével érvényes példát kíván adni valamennyi igehirdető nemzedék számára.

- „Az év igehirdetése” díj egy évben egyszer adható ki, a Dunamelléki Református Egyházkerületi őszi egyházkerületi közgyűlésén.
- „Az év igehirdetése” díj nem osztható meg.
- „Az év igehirdetése” díj értéke nettó 200 000,- azaz kétszázezer forint.
- A díjazott igehirdetést a Dunamelléki Egyházkerület saját költségén a „Dunamellék” c. egyházkerületi hivatalos lap mellékleteként kinyomtatja, és különnyomatként megküldi a Dunamelléki Egyházkerület gyülekezeteinek, továbbá közzéteszi az egyházkerület honlapján, és eljár annak érdekében, hogy a Református Egyház c. havi lapban is megjelenjen.
- A díj és a díjazott igehirdetés megjelentetésének költségeiről az egyházkerület minden esztendőben saját költségvetésében gondoskodik.
- „Az év igehirdetése” díjra bármely a kiírás szerint meghatározott időszakban magyar nyelven elhangzott igehirdetés ajánlható.
- Az ajánlott igehirdetés beküldési határideje minden esztendő szeptember 15.
- A díjra olyan igehirdetéseket lehet ajánlani, amelyek a beküldési határidő előtti egyházi évben hangzottak el.
- Az ajánlott igehirdetést (két példányban, A/4-es lapon, kettős sorközrel gépelve) pályázati formában, jelíggel ellátott zárt borítékban kell megküldeni a Dunamelléki Egyházkerület Püspöki Hivatalába (1092 Bp. Ráday u. 28). A borítékra fel kell tüntetni „Az év igehirdetése” megnevezést is.
- „Az év igehirdetése” díjra legalább tíz református egyháztag jogosult együttes ajánlást tenni, akik a beküldött igehirdetés mellé

csatolt, belső zárt és jelíggel feliratozott borítékban aláírásukkal adnak támogató nyilatkozatot, továbbá igazolást arról, hogy az általuk ajánlott igehirdetés valóban elhangzott. Ugyanitt közlik az igehirdető nevét is.

- A pályázatok elbírálására a Dunamelléki Egyházkerület öttagú bíráló bizottságot állít. A bíráló bizottság tagja a KRE Hittudományi Karának mindenkor homiletika tanára és rendszeres teológiai tanára, továbbá a Dunamelléki Egyházkerület püspöke, valamint a KRE Bölcsészettudományi Kara Magyar Nyelvészet Tanszékének egy delegált tanára, és valamelyik egyházkerületi református gimnázium delegált irodalomtanára.
- A bíráló bizottság szavazattöbbséggel ítéli oda a díjat.
- A díj átadásakor a KRE Hittudományi Karának homiletika tanára méltatja a díjazott igehirdetést.

FELHÍVÁS ELŐTERJESZTÉSRE A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET KÖZGYŰLÉSE ÁLTAL ALAPÍTOTT, PEDAGÓGUSOK ELISMERÉSÉRE SZOLGÁLÓ DÍJAKRA

Soli Deo Glória-díj: olyan testületek, intézmények kaphatják a díjat, amelyek református közösségként több éven keresztül egységes arculattal jelenítették meg a református keresztyén nevelés alapelveit, munkájuk példaadó volt abban a tekintetben, hogy egyházunk iskoláinak évszázadok során kialakult hitbéli örökségére és pedagógiai kultúrájára épült.

Lorántffy Zsuzsanna-díj: olyan tanügyi vezető kaphatja meg a díjat, akinek irányítása mellett az intézmény hosszú ideje kimagasló eredményességgel dolgozik és/ vagy oktatja, nevelési tanítványait keresztyén szellemiségben és gyarapítja tudásukat az örökölt és a jelenkori kultúra valódi értékeinek megfelelően.

Benda Kálmán-díj: olyan óvónők, tanítók, tanárok kaphatják meg, akik saját szakterületüknek hosszabb ideje elismert képviselőjük, tanítványaik sikereket érnek el a különböző szintű tanulmányi versenyeken, vagy a hátrányos helyzetű, sajátos nevelési igényű diákok támogatásában jeleskednek.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- az intézmény igazgatótanácsának indoklását, illetve jóváhagyását
- a nevelőtestület javaslatát
- a felterjesztő indoklását

A pályázatokat a Dunamelléki Református Egyházkerület Iskolügyi Bizottságához (Lónyay Utcai Református Gimnázium, 1092 Kínizsi u. 1-7.) kell felterjeszteni 2007. június 30-ig.

Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben 2006-ban

Egyházmegye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi
Baranya	162	152	314	116	124	240	24	71	95	
Bácskiskunország	330	321	651	222	267	489	36	127	163	440
Bp-Dél	397	373	770	192	225	417	113	212	325	487
Bp-Észak	471	475	946	183	240	423	89	201	290	591
Délpest	555	653	1208	391	449	972	99	193	292	772
Északpest	461	442	903	263	302	565	107	199	306	586
Tolna	112	107	219	67	84	151	25	41	66	199
Vértessalja	175	151	326	123	140	263	26	68	94	272
Összesen	2663	2674	5337	1557	1831	3520	519	1112	1631	3347

Forrás: Egyházmegyék összesítése az egyházközségek adatszolgáltatása alapján.
Készítette: Kardos Ábel 2007-05-10

Az Opel Tormási főállású egyházi dolgozók részére (a Püspöki Hivatal igazolásával) az alábbi kedvezményeket nyújtja. Ezeket a kedvezményeket pl. az egyházi iskolák tanárai vagy más alkalmazottai is igénybe vehetik.

Bővebb információkért keresse:

FRUTTUS ÁRPÁD ZOLTÁN értékesítési vezetőt
tel: 06/76/502 900, e-mail: fruttus.arpad@tormasi.hu

DOLGOZÓI KEDVEZMÉNYCSOMAG

A kedvezmények a regisztrációs adóval csökkentett vételárakra vonatkoznak.

gyártmány	modell	kedvezmény
Opel	Agila	12%
	Corsa	11%
	Tigra	14%
	Meriva	14%
	Astra Classic II.	14%
	Astra	15%
	Zafira	15%
	Vectra	16%
	Signum	16%
	Combo	16%
Vivaro	16%	

gyártmány	modell	kedvezmény	
		készpénzes vásárlás	lízinges vásárlás
Chevrolet	Spark	6%	10%
	Aveo	7%	11%
	Lacetti	8%	13%
	Tacuma	8%	13%
	Epica	9%	14%
	Captiva	9%	14%

gyártmány	modell	kedvezmény
Suzuki	Swift*	5%
	Ignis**	5%
	SX4***	5%
	Jimny	5%
	Grand Vitara	5%

* GLX CD felszereltségtől

** GLX AC CD felszereltségtől

*** GLX felszereltségtől

A PÜSPÖKI HIVATAL AZ ALÁBBI EGYHÁZI ELŐFIZETÉSŰ T-MOBILE SZÁMON IS ELÉRHETŐ: 30/560-2935.

EZT A SZÁMOT ELSŐSORBAN EGYHÁZTAGOK HASZNÁLATÁRA SZÁNJUK, EZÉRT A CÍMTÁRBAN ÉS EGYÉB PUBLIKUS HELYEN NEM ADJUK MEG.

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
 a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza

1092 Budapest, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-903

e-mail: ph@dmrek.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész

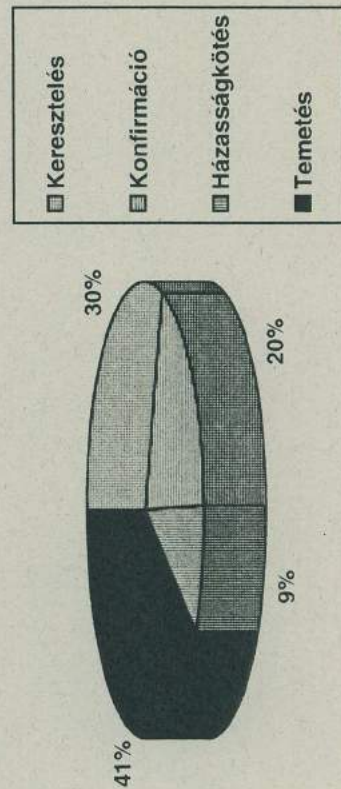
Készült az OPEN ART nyomdában

A táblázat, sajnálatosan, hiányosan jelent meg a Közlemények-ben. A teljes adatsort itt közöljük.

Egyházmegye	Keresztelés		Konfirmáció		Házasságkötés			Temetés				
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.
	Baranya	162	152	314	116	124	240	24	71	95		
Bácskiskunország	330	321	651	222	267	489	36	127	163	440	446	886
Bp-Dél	397	373	770	192	225	417	113	212	325	487	619	1106
Bp-Észak	471	475	946	183	240	423	89	201	290	591	824	1415
Délpest	555	653	1208	391	449	972	99	193	292	772	715	1487
Északpest	461	442	903	263	302	565	107	199	306	586	537	1123
Tolna	112	107	219	67	84	151	25	41	66	199	170	369
Vértessalja	175	151	326	123	140	263	26	68	94	272	257	529
Összesen	2663	2674	5337	1557	1831	3520	519	1112	1631	3347	3568	7319

Forrás: Egyházmegyék összesítése az egyházközösségek adatszolgáltatása alapján.

Készítette: Kardos Ábel 2007-05-10

DUNAMELLÉK

Dunamelléi Református Egyházkerületi Közlemények • 2007 / december

„...született néktek a Megtartó, ki az ÚR KRISZTUS...”

Lukács 2, 11

Karácsonyváro adventben vagyunk?? Nem véletlen a két kérdőjel. Valóban karácsonyváro a 2007-es advent?

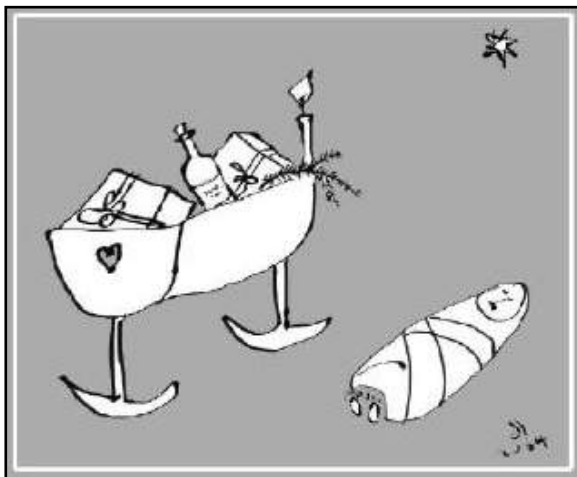
Azonnal felelünk rá: sajnos a világban nem! Mert már advent előtt egy hónappal megjelentek a karácsonyi díszek, advent előtt már a kirakatok, a reklámok egész másról beszéltek, nem az advent lényegéről. Sajnos ennek semmi köze az adventhez!

Egy gazdasági elemzőtől olvastam a következő kérdést: meddig tart a karácsony? A következőkben szabadon idézek gondolataiból. Az idei karácsony 7 évig tart, 84 hónapig, ugyanis az egyik bank reklámja szerint, boldog lesz a karácsony, mert már 15 951,— Ft havi törlesztésért fel lehet venni 800 000,— Ft-ot, és mindent meg lehet venni, ami kell a karácsonyhoz! Ilyen hosszú és emlékezetes lesz az idei karácsony, mert a törlesztőrészlet 84 hónapig emlékeztet majd 2007 karácsonyára!! Eddig az idézett ironikus, de nagyon is igaz gondolat.

Ugye, mennyire igaza van! Hova, merre megy ez a pénztől hajtott, némelyeknek óriási, soha nem látott gazdagságot és ugyanakkor sokaknak a nyomort hozó rendszer, társadalom. Hova lett, kérdezi a gazdasági szakember, a karácsony, melynek alapját egy hajléktalan, majd politikai menekült család megszületett gyermeke által hozott üzenet jelenti? Ismétlem, ezt egy gazdasági szakelemző kérdezi!!

De kérdezzük mi is! Hova lett a karácsony üzenete ebben a világban?

Am kedves olvasó! Lelkipásztor, presbiter, gondnok testvérem, megkérdezed-e Önmagadtól is, hova lett a

karácsony üzenete számodra?! Mert a betlehemi angyalok üzenete nem a kölcsönből erején felül ajándékozó, 84 hónapig adósságot nyögő karácsonyt ünneplő emberről szól! Ezt mi jól tudjuk. De szól neki, neked, nekem, mindannyiunknak arról, aki **Megtartó Úr Krisztus!** Amint minden keresztyének hitvallásában valljuk: „hiszek... **Jézus Krisztusban, az Ő egyszülött Fiában, a mi URUNKBAN!...**”

A karácsony a mindenek Urának születését hirdeti! Te valóban Uradnak valdod Őt? Az Ő megbízásából hirdeted az Igét? Szolgáltatód ki a sákramentumot? Vagy már belefáradtál, beleszürkültél és -szúktél az egészbe, és a te karácsonyod még csak nem is az ajándékozásról szól? Hanem ami még ennél is rosszabb, a fárasztó, kimerítő, ünnepek semmiképpen nem mondható három, sőt az idén még ráadásul négy naptári piros-betűs napról?

Kedves testvérem! Nekünk Megtartónk született, ki az ÚR KRISZTUS! Ünnepeben és hétköznap, szegénységben és gazdagságban, erőben, egészségben és gyászban és betegségben, szolgálatban megfáradva: **Ő a Megtartó ÚR!** Őt hirdesd, de ne csak hirdesd, hanem halld a szelíd, csendes szavát, a szívedben a Szentlélek súgja, te pedig boldogan valld, kiáltsd bele, az igazi advent és karácsony nélküli világba:

Született néktek a Megtartó, ki az Úr Krisztus 2007-ben is és lesz örökkön örökké! Amen!

Varga László

AZ ELMŰLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

- a 2007. májusi közgyűlés óta május 23-án, szeptember 26-án és november 14-én volt esperesi-gondnoki értekezlet, május 23-án tanácsülés
- a koreai református egyház küldöttsége járt az egyházkerületi székházban valamint Baranyában
- székházunkban tartotta nemzetközi konferenciáját a Lausanne-i Egyesület (evangélikál egyházak missziós testülete) június 16-22 között
- szeptember 28-30 között tartottuk Ravasz László püspök születésének 125. évfordulója alkalmából egyházkerületi megemlékezéseinket (az ez alkalomból megjelent *Te csak hang vagy...* című prédikációskötet kapható a Ráday Könyvesháznál)
- október 5-én egyházkerületi nyugdíjas lelkésztalálkónk volt
- novemberben kötet jelent meg egyházkerületünk kiadásában *Kelt mint fent* címmel a megújulási mozgalomról
- 2007. november 5-9 között volt a Mátraházán egyházkerületi lelkésztovábbképzés, *Kiscsoportok a gyülekezetekben* témában, valamint elindult az évi havonta 1 napos műhelycsoport jellegű továbbképzés

Ravasz László kiállítás Kecskeméten

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK

- 2008 a Biblia éve lesz
- szokásos egyházkerületi lelkészértekezletünket 2008. január 7-én tartjuk
- a következő egyházkerületi lelkésztovábbképzés 2008 februárjában lesz Monoszlón, a nagy érdeklődés miatt az őszi ismétléseképpen, az ezt követő áprilisban lesz *Lelkészneként szolgálni* címmel (nem csak női lelkészeknek)

Élet a teológián

Közös ebédek: A teológián a 2007/2008-as tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni ebéden:

Budapest-Déli Egyházmegye, Szabó Gábor vállalkozó, Protestáns Téka újság (halászlé), Egyházkerület, Teológia, Vértessaljai Egyházmegye, Tolnai Egyházmegye, spirituális (zsiros kenyér), Baranyai Egyházmegye, Magyar Bibliatársulat Alapítvány, diákság

Halászlé ebéd a teológia udvarán

Otthonórák: Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként „**Otthonórákat**”, melyek fele bibliaóra, másik részük pedig beszélgetés, játék, egyéb közösségépítő alkalom volt.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK

A 2007/2008-AS TANÉV ELSŐ FELÉBEN:

Az elmúlt félévben több teológusnapot szerveztünk, szeptember közepén voltunk építőtáborban a felvidéki **Rudnán**, mely során az ott lévő 100 éves templom felújításán dolgoztunk; hétfőgőn pedig több gyülekezetben prédikáltunk (**Körös, Jólész, Berzete, Rudna**). **Szomód, Tata** (Dunántúl); **Nürnbergi Református Gyülekezet; Pilis** (evangélizáció három estén + vasárnapi prédikáció); **Rákos** (Kárpátalja) + ifjúsági alkalom (**Mezővári**), **Rudna** (részvétel a 100 éves ünnepségen, nemzeti zászló átadása, szolgálatok 3 gyülekezetben); **Léva** (Felvidék) + iskolai csendesnap és konfirmáció óra; **Baracska** (börtön); **Ócsa; Helvécia** (Ballószög). Meghívást kaptunk még teológus evangélizációra, melyből több estét tartottak hallgatók **Százhalombattán** és **Mátyásföldön**. Ezen kívül alapítványi támogatással látogattunk meg a **tusnádfürdői** (Székelyföld) gyermekotthont (adományok eljuttatása), valamint részt vettünk a **steinai** hittanórákon, melynek témája a „könyörületesség” volt, melyen megemlékeztek a magyar származású *Szent Erzsébet*ről is. (**Steinau**, Németország)

Tanulmányi kirándulást szerveztünk **Recskre**, az ottani emlékhely (koszorúzásra is sor került a nevekkel teli emlékműnél) és környéke meglátogatására. (Sirok vára, Parádfürdő, Mátraháza).

Teológusok a tusnádfürdői gyermekotthonban

Teológusok Nürnbergben

RÖVID VISSZATEKINTÉS A NYÁRI PROGRAMOKRA:

Nyáron több lehetőség is volt a teológusoknak országos programokba való bekapcsolódásra:

A Csillagpont református ifjúsági találkozón a **SAKKSÉTATERET** üzemeltették a teológusok, hasonlóan a Művészetek Völgye programján is. Ezt megelőzően a SAKKSÉTATERET részt vett a kölni **Kirchentagon**, mint egyházunk hivatalos programja. A SAKKSÉTATERET olyan új kezdeményezés, mely során olyan fiatalokat szólítanak meg, akik kevésbé vagy egyáltalán nem tartoznak az egyházhoz, nyelvezetét, lényegét nem ismerik. A misszió ilyen új formájának kipróbálása hasznos lehet a hallgatók számára későbbi munkájukban.

Júliusban szerveztük meg immár ötödik alkalommal a reformáció nevezetesebb helyeit, személyeit, eseményeinek helyszínét bejáró kirándulásunkat, melyet **Reformáció ösvényein** címmel, a valdensesk és a hugenották, ferencesek nyomában jártuk végig Olaszországban, Franciaországban és Németországban. Az út betöltötte hivatását, megismertük az adott térségek reformációban betöltött szerepét, emellett jó közösséget is élhetünk meg teológusok, vallásutárolók és más fiatalok (főleg a kecskeméti gyülekezetből).

Ezen a nyáron is volt két **építőtáborunk**, mely során **Magyarigenben** és környékén (főleg **Sárdon**), valamint a felvidéki **Rudnán** (Rozsnyó mellett) végeztek a teológusok nem kevés munkával járó szolgálatot. Ezeket a táborokat az Ágoston Sándor Alapítvány segítette, szervezte és támogatta.

Bölcsföldi András spirituális

A 66-OS ÚTON

INTERAKTÍV VÁNDORKIÁLLÍTÁS A BIBLIÁRÓL ÉS ÜZENETÉRŐL

Ez a program szervesen kapcsolódik a **Biblia évéhez (2008)**. Olyan interaktív kiállítást tervezünk, amelynek hármasközönsége van. *Elsősorban* a gyülekezeti élet perifériáján lévőköt (nem a napi bibliaolvasókat, templomba járókat) szólítja meg, azokat, akik az egyházhoz lazább szálakkal kötődnek. *Másrészt* a kívülállókat, különböző világi programokon lévőköt, a teljesen kívülállókat szólíthatja meg (ezért is a furcsa, a Bibliára nem közvetlenül utaló cím). *Harmadrészt* használható református gimnáziumokban is, olyan fiatalok között, akiknek ismeretanyaguk már van a Szentírásról, de nem élő, nem élményszerű számukra a hit. Emellett beilleszthető egy-egy gyülekezet ilyen jellegű missziói programjába is.

A kiállítás tagolása:

A kiállítás három nagyobb részből áll: lenne egy informatív része, amely magáról a Bibliáról ad információkat (felépítése, keletkezése, könyvei), ezt is kreatív formában tervezzük (plakátok, kis rendezhető könyvtár, eredeti nyelvek megjelenítése). A *második rész* a Biblia jelentőségéről, helyéről szól, amelyben nagy szerepe lenne a különböző művészeti ágaknak (grafika, festészet, szobrászat, irodalom stb.). És *harmadszor* lenne interaktív része, mely során különböző játékok, ötletek alapján lehetne elmélyedni a Biblia könyveiben és üzenetében. A tervek szerint a végén lenne egy a reformáció korát idéző

nyomdagép is, melyen bibliai lapokat, egy-egy ígét vagy a látogatóknak saját nevük monogramját lehet kinyomtatni.

Kísérőprogramok:

A kiállítást kísérő programokra is tennénk ajánlást, amelyről minden gyülekezet maga dönthet, s ami nem igényel különösebb anyagi ráfordítást, szellemi és szervezési annál inkább.

Ilyen kísérőprogram pl. a **Biblia-Marathon** (a teljes Biblia felolvasása egy teremben), Énekes-Marathon (énekeskönyv végigéneklése) (ezek módszere, technikája ki van dolgozva), különböző vetélkedők, társasjátékszerű feldolgozások, bibliai játékok népszerűsítése, könyvvásár, különböző bibliai tárgyú pályázatok kiírása.

A program „kölcsonözhető” lenne, s a Biblia éve során el lehetne kérni az ország bármely pontjára. Gyülekezetben, iskolában, intézményben s nagyobb rendezvényeken, sátorban is megvalósítható lesz. Ezen kívül országos programokhoz is csatlakozhatna, mint: REND, Művészetek Völgye, Szigetfesztivál, országos táborok, gimnáziumi csendesnapok, gyülekezetek éves programjai.

A kiállítás budapesti teológusok és más egyetemisták ötleteiből, segítségével és munkájával valósul meg.

*Bővebb információ: Bölcshöldi András,
spiritualisth@freemail.hu*

PÜSPÖKI JELENTÉS

9. PÜSPÖKI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Szabó István püspök

A pietizmus korának egyik legjelentősebb bibliamagyarázója, Johannes Bengel mondja egy helyt az Apostolok Cselekedeteihez írt kommentárjában: „In sancta conversatione sine circuitu agendum de re ipsa”, azaz a szent beszélgetésben minden körülmenyesség nélkül szükséges magáról a dologról szólni. Bibliaolvasó Kalauzunk szerint a mostani hetekben a korinthusiakhoz írott első levelet olvassuk. Igen elgondolkodtató és mai helyzetünkre nézve is elkötelező, hogy megértsük a levél egyik nagy titkát, majd ennek fényében Bengel általános érvényű megjegyzését, mely utóbbi különösen nagy feladvány a számunkra. Mi a Korinthusi levél titka? Pál apostol a levelet Krisztus elválasztott szentjeinek írja, a Korinthusban élő anyaszentegyháznak, és minden gondolatát az üdvösséget nyert keresztyének reménységének jegyében mondja el. Ennek fényében beszél a korinthusi gyülekezet problémáiról is. Ha ezt a megkülönböztetést egyházunk mai helyzetében is érvényesnek tartjuk, márpedig mint bibliai axiómát érvényesnek kell tartanunk, akkor bizonyos vagyok benne, hogy semmilyen harcunkban nem fogunk elfáradni, semmilyen munkánkban nem fogunk meglankadni, és még sátáni rázatások közepette sem esünk kétségbe, hiszen tudhatjuk, hogy Jézus Krisztusban üdvösséget nyertünk, és ebben a világban úgy élünk és szolgálunk, mint akik erre az üdvösségre várakozunk. Nos, ezért és csak ezért lehet minden beszédünk és beszélgetésünk sancta conversatio, azaz szent, vagy más fordításban lelki beszéd, beszélgetés. Kérem a főtiszteletű közgyűlést, adjon most bizalmat arra, hogy ezen előrebocsátott megjegyzések értelmében keressen jelentésben is az egyes utat, az egyes beszédet, mellőzve minden körülmenyességet, kerülve minden nem keresztyéni megfontolást, mely félrevihetné gondolatainkat, és elfordíthatna bennünket üdvösségünk reményétől.

Mindenekelőtt hadd szóljak még egy szót a Korinthusi levélről. A levélben újra meg újra visszatérő szófordulata a *haszon szó*. Most anélkül, hogy az eredeti görög szavak értelmét taglalnám, csak annyit kell leszögeznünk, hogy ez a haszon, melyről az apostol beszél, egyértelműen Jézus szavának a visszhangja: „Mit használ az embernek, ha az egész világot megnyeri is, de lelkében kárt vall?” (Lukács 9:25). Így kérdezi az apostol is a korinthusiakat: vajon haszonra gyűltök-e egybe, amikor úrvacsoráztok (1Kor 11:17)? Vajon mondhatsz-e valamit nekik a házasság titkáról, ami a hasznukra volna (7:35)? Vajon használ-e – vagy szó szerint fordítva: egybehoz-e – valamit bármi is, ha minden szabad (6:12,10:23)? Vajon van valami hasznom, akár az önfeláldozásból is, ha nincsen meg én bennem a maga hasznát nem kereső szeretet (13:3, 5)? Hasznos dolog-e Isten országának titkairól vitatkozni, ha mindezt úgy tesszük, hogy nem hiszünk a halottak feltámadását (15:32)? Vajon hasznos-e a kegyelmi ajándékokat egymás rovására megkülönböztetni, és hol az egyiket, hol a másikat felnagyítani (12:7)? Ezért kell az apostolnak így buzdítania: törekedjete nagyobb kegyelmi ajándékokra, és ezért lehet ezt így fordítani: törekedjete hasznosabb ajándékokra (12:31). Ezek a kifejezések a Heidelbergi Kátéban is visszhangoznak, hiszen ott megannyiszor olvassuk egy-egy hittétel magyarázatánál a kérdést: mi hasznod abból? A Korinthusi levél Krisztus szentjeihez szól. Ám az apostol – úgy, ahogy Bengel megjegyzi – őszintén és keresetlenül, más kifejezéssel élve kertelés nélkül szól a gyülekezetnek: igen, legfőképpen akkor, amikor a megfeszített és feltámadott Krisztust hirdeti nekik, vagy amikor az isteni szeretet örök titkáról szól, vagy amikor a

szent élet szabályait megállapítja, de akkor is, amikor tévedéseik, tévelygéseik, bűneik, megosztottságaik és méltatlanságuk miatt megfeddi őket, mert ha Úr ítél minket, akkor nevel, hogy meg ne ítéltesünk a világgal együtt (11:30). Vajon – kérdezem alázattal – él-e ez az apostoli lelkület és beszédmód egyházunkban? Vajon nem jutottunk-e oda, hogy többet adunk a körülményekre, mint a lényegre, s valamiféle rossz lelkigondozói, vagy még rosszabb esetben politikai, netán egyházpolitikai megfontolásból mindent meghagyunk a maga körülmenyességében, anélkül, hogy magához a dologhoz valaha is elérkeznénk? Arra buzdítom közgyűlésünk minden tagját, hogy ezzel az apostoli szemléletmóddal szóljunk mai közgyűlésünkön is egyházkerületünk és tágasabban egész református egyházunk minden ügyéről.

Ma is szükséges néhány szót szólni a református egyházunk egyetemét érintő közös dolgainkról. Ezek közül kiemelkedik a nyáron Sárospatakon tartott Generális Konvent, mely immár a testvéri közösség folyamatos gyakorlása mellett elindulhatott azon az úton, hogy közös jogi keretet is biztosítson a Kárpát-medencei magyar reformátusság számára. Három rövid megjegyzést fűzök a találkozóhoz és az ott történetekhez. Az első az a többször felvetett, izgalmas kérdés, hogy vajon mi lesz a nyugat-európai, amerikai és a világ más tájain szétszórtságban élő, ám valamilyen szervezett formában működő református testvéreinkkel? Amikor egységes egyházalkotmányt szeretnénk megalkotni a magyar reformátusok számára, akkor érthető és nyilvánvaló, hogy ez elsősorban a Kárpát-medencei református egyházakra vonatkozik. Így pl. az USA-ban élő magyar református testvéreink ennek bekövetkezése esetén döntés elé fognak kerülni, hiszen ők több nagy amerikai egyház szervezett részeként működnek, s nyilván őket ezeknek az egyházaknak a rendje köti. A másik megjegyzés ahhoz a vitához kapcsolódik, amit néhány egyházjogász felvetése indított el, és amely szerint egy egységes egyházalkotmány megalkotása azért ütközik akadályokba, mert ez kvázi új egyház alapítását jelentené. Igyekeztem már az ottani vitában is elmondani, hogy ez nemcsak egyházjogilag téves szemlélet, hanem jogilag is az, s mint ilyen, felesleges ijesztgetés. Továbbá – és ez az utolsó megjegyzésem – a jogalkotás során újra nyilvánvalóvá vált, hogy a Trianon óta eltelt 70-80 esztendei különélés óhatatlanul is olyan szokásokat gyökeresített meg a szétszakítotttságban élő egyházunkban, melyeket csak a hitbéli azonosság tudatában hordozhatunk el. Ezeket pusztán törvényhozással vagy új jogi keretek megalkotásával nem lehet megszüntetni, sőt, egyáltalán az is kérdés, hogy kell-e egyáltalán erre igyekezni?

Ide tartozik egy szomorú eset is, melyről kötelességem az egyházkerületi közgyűlést tájékoztatni. Egy esztendővel ezelőtt arról számoltam be, hogy egy egyházi bíróság által lelkipásztori szolgálatából letett, egykori dunamelléki lelkipásztor egyházat alapított Kálvin János Presbiteri Misszió néven, és ebben „református” lelkipásztorként tevékenykedik. (Itt a református idézőjelben értendő!) Sajnos tévedtem, és a helyzet sokkal súlyosabb annál, mint bárki közülünk gondolhatta volna. A Kálvin János Presbiteri Missziót ugyanis sem formálisan, sem jogilag nem ez a volt lelkipásztor alapította, hanem a Horvátországi Magyar Református Keresztyén Egyház, még 2005-ben, egy Kaposváron kelt bírósági bejegyzés szerint. A bírósági bejegyzés értelmében a KJPM ugyan nem egyház, hanem csak egyházi szervezet, ám az alapító okirat már más mond. Eszerint a KJPM Magyarország egész területén jogosult önálló jogi személyiségű egyházközsegeket alapítani, s mint ilyen már támogatásért is folyamodott egy helyi önkormányzathoz, s mint ilyen lett

tulajdonosa az Aranyalkony nyugdíjsház hálózatnak, s próbál egyházi normatívát szerezni. Tehát horvátországi testvéreink mindent összevetve – főleg ha eltekintünk a paragrafus-rágástól, a jogi rabulisztikától, és Bengel axiómája értelmében magáról a dologról szólunk – egyházat alapítottak. Ez azért fájdalmas, mert a Dunamelléki Egyházkerület a legutóbbi időkig mindig testvéri jobbot nyújtott a horvátországi reformátusoknak, súlyos megosztottságukban barátsággal igyekezett közvetíteni és békíteni, soha nem fordított hátat szükségének, ha kellett, lelkipásztorokat küldött, ha szükséges volt, az ott szolgálókat bevonta az itthoniak tanulmányi munkájába. Egyszóval az egész ügyet arcucsapásként kell értelmeznünk. Tisztelettel javaslom, hogy egyházkerületünk kérje fel a Magyarországi Református Egyház Zsinatát e fejlemény körülményeinek tisztázására, illetve arra, hogy járjon el annak érdekében, hogy a KJPM bejegyzésének egyházalapításra vonatkozó részét a horvátországi testvérek töröltessék. Azt is jelzem, hogy magam már írtam levelet ez ügyben Kettős János szuperintendens úrnak, s kértem, hogy tegye meg ezeket a lépéseket. Válaszában minden eddigi barátságunkat, irántuk való szolgálatunkat és szolidaritásunkat ellenemre fordította, és fejmemre is olvasta. Mintha nem is ő, hanem a kettéhasadt horvátországi reformátusok másik képviselője, Kettős János ellenfele, Láng Endre püspök írta volna nekem ezt a levelet. Miután azonban a KJPM Magyarországon országos hatókörrel van bejegyezve, és miután a horvátországi testvérek a dunamelléki püspöknek fűgét mutattak, úgy gondolom, és így is való, hogy Zsinatunk lépjen ebben az ügyben. Addig pedig javaslom kapcsolatot felfüggeszteni.

Hogy a dolgokról továbbra is különösebb körülményesség nélkül szóljunk, hadd osszak meg a főtiszteletű közgyűléssel néhány gondolatot egyházunk múltjának tisztázásáról is. Az elmúlt 17 esztendő igen különös és szomorú fejleményeket mutat abban a tekintetben, hogy miképpen dolgozzuk fel a kommunista diktatúra éveit. Néhány doktori értekezéstől, monográfiától vagy rövid egyháztörténeti tanulmánytól eltekintve inkább csak nyilatkozatok és ellennyilatkozatok születtek a mögöttünk levő időszakban. S lám, azóta is él sok-sok gyanúsítás, vád, és megfordítva, hat a szorongó elhatárolás és a megjátszott közönyösség. Arról most nem is akarok beszélni, hogy időnként egyházunk egészét, de főleg az egyházvezetést támadások érik olyanok részéről is, akik esetében egyértelmű, hogy ez a kérdést csakis könnyű politikai zsákmanyszerzésre használják. Ilyen körülmények között került sor néhány hete itt, a Ráday Kollégiumban a Doktorok Kollégiuma és a Magyar Tudományos Akadémia rendezésében „Reformátusok a totalitáriánus rendszerekben” címmel tudományos konferenciára. A konferencián döntő mód történések tartottak előadásokat, s meggyőződésem, hogy mindaz, amit előtártak, alapos kutatómunkára épült. Az előadók igyekeztek is történelmi hivatásukhoz méltón minden szentimentalizmustól és moralizálgatástól tartózkodni. Ám a konferencia végén az összefoglalót tartó Glatz Ferenc történész, számomra legalábbis felfoghatatlan és érthetetlen módon, gyakorlatilag apológiát mondott a Kádár-rendszer mellett. Nem hinném, hogy akik ezt a konferenciát tervezték és az előadókat felkérték, maguk is ezt szerették volna konklúzióként hallani, hogy például az ügynöki jelentések, idézem: „trimfli ügyek, kitalált marhaságot... nevelésesek azok a dossziék... olyan marhaságot próbáltak megtudni (ti. a hatóságok), amin csak röhögtem.” De ha lett volna is a résztvevők között olyan, aki ezt így szerette volna hallani, két dolgot mégiscsak le kell szögeznünk. Az egyik az, hogy ha és amennyiben egyházunk közösségeiben nincs annyi bátorság, vagy inkább hadd mondjam így, keresztyéni tisztesség, hogy a múlttal szembenézzünk, akkor majd a jövőnk fog szembesíteni a múltunkkal. A pártállam működésének iratai előbb-utóbb hozzáférhetővé lesznek. A történések pedig végezni fogják dolgukat, és ha nem mi, akkor majd gyermekeink vagy unokáink szembesülnek a tényekkel. Továbbá, ha valaki úgy gondolja, hogy például Ravasz László, Szabó

Imre, vagy a zsidókat mentő Bereczky Albert, vagy éppen a Gestapo által kivégzett, mártírhalált halt ifj. Varga Zsigmond, vagy a kommunisták által kivégzett Gulyás Lajos méltó fénybe állítása csak azért lehetséges és szükséges, hogy ennek örvén minden további nélkül – értsd jól: a tények ismerete nélkül – felmentést adjunk azoknak, akik a kommunizmus idején titkosan és egyházuk ellenére működtek együtt egy egyházellenes hatalommal, és mindehhez né tán még azt a spekulációt is hozzákapcsolják, hogy egykor majd emez utóbbiaknak is mártíroknak járó koszorút helyezük el emléktábláikon, nos, az – úgy gondolom – semmit sem ért és semmit sem tud. Ez a nivellálás elfogadhatatlan. Hogy Ravasz Lászlóról tisztességgel szólni csak annak feltétele alapján lehessen, hogy a titkos ügynököket bűnbánat nélkül felmentjük – ennél erkölcslenebb alku aligha létezik. Személy szerint én magam a konferencián történeteket komoly kihívásnak tekintem, és arra biztatom egyházunk felelős órállóit – akik a barthi meghatározás szerint nem az egyházkormányzók, hanem a teológusok! –, hogy a következő időkben tegyünk meg mindent annak a teológiai álláspontnak a kialakítása érdekében, mely biztosítja, hogy erről a kérdéssel egyházunk immár érvényesen szólhasson. Lám, a szabály, hogy a szenteknek nem kell a körülményekbe ragadniuk, hanem szólhatnak a dologról magáról, itt is milyen komoly kérdéseket vet fel velünk szemben. Ha ezt elmulasztjuk, arra fogunk kárhozhatni, hogy az újra meg újra és apránként előkerülő tényeket, eseményeket és személyes sorsokat kommentáljunk, ahelyett, hogy a dolgokat nevükön nevezve, a bűnöket nevükön nevezve, kérnénk el a bűnöket megbocsátani kész Istentől a feloldozás irgalmát, és kapnánk meg Tőle az őszinte jövő reményességét.

Különös ellenpontja volt mindennek a szeptemberben tartott Ravasz László emlékültség. Örömmel jelentem közgyűlésünknek, hogy hosszas és alapos előkészületek után Kecskeméten, aztán itt, Budapesten és végül Leányfalun három egymást követő napon sikerült a XX. századi magyar reformátusság egyik legjelentősebb alakjának, Ravasz Lászlónak méltó emléket állítanunk. Különösen hálás vagyok azért, hogy Ravasz László hagyatékából előkerült egy kézirat gyűjtemény is, mely időskori ígéhirdetéseit tartalmazta, és hogy ez könyv formában is megjelenhetett. Mérhetetlenül sokra tanít bennünket az a tény, hogy Ravasz László mindig ígéhirdető akart lenni, s akkor is az volt, amikor megfosztották a szószéktől. Olyan nagy erkölcsi és szellemi örökség ez, melynek a mai szabadabb időkben, a prédikálás végtelen számú lehetőségének birtokában elkötelező módon kell hatnia valamennyi lelkipásztorunkra és gyülekezeti munkásunkra. Ravasz ismerte az isteni titkot, mely szerint az egyház Isten igéjének teremtése (ecclesia est creatura verbi Dei), és ismerte azt a nagyon terhes, de boldogító szolgálatot is, hogy Isten az Ő igéjét emberi szavak által akarja hirdettetni. Nincs nagyobb örömmünk, mint hogy ma erre minden lehetőségünk megvan. Hadd buzdítsak mindenkit e helyről is, hogy az apostol szavával szólva, amíg időnk van, tegyük ezt a jót, ne restüljünk meg újra meg újra ígét hirdetni, mert nemcsak az egyház titka, hanem az üdvösség hatalma is abban van elrejtve.

Éppen ezért most is szükségszerű kitérnem az egyházmegegyék espereseinek jelentéseire. Anélkül, hogy bármelyikből idéznék, megjegyzem, hallatlanul érdekes, hogy gyülekezeteink hány és miféle kísérletbe és tevékenységbe fogtak és fognak, hogy missziójukat még hatékonyabban végezzék. Ha ezt valamiféle absztrakt táblázatba akarván foglalni, feltehetően nagyon hamar kifutna tollam alól a papír. Olykor szinte zavarba ejtő is a sokféleség. És mindezek mögött jó dolgok és jó elhatározások rejlenek. Egészen bizonyos, hogy ahol a gyülekezetek megélnék, ott már nemcsak egy-egy lelkipásztor lelkesedése mutatható ki, hanem az is, hogy gyülekezetükért fáradozó presbiterek, gyülekezeti munkások, hitoktatók, diakónusok, ifjúsági vezetők, tanítók és tanárok építik a gyülekezetet. És ez igen fontos változást mutat A korábbi időben rendre inkább az mutatkozott, hogy a

gyülekezetek tagjai nagy elvárásokat fogalmaznak meg lelkipásztoruk iránt (az egész lelkészcsalád iránt), majd tapasztalataikat valamiféle különös mérlegen folyamatosan mérjük, és ennek értelmében fejezik ki elégedettségüket vagy elégedetlenségüket lelkészük iránt. Örömmel jelentem, hogy ez a helyzet változóban van. Ma inkább a másik végtől kell óvakodnunk, s erről is hadd szóljak néhány szót. Néhány jelentésből, illetve a püspöki látogatásokon folytatott beszélgetésekből, vagy ritkábban a kínessá váló ügyekből az tűnik ki, mintha lelkipásztoraink egy része zavarodottan fogadná ezt a változást. Nem értem, miért. Évtizede még lelkészeink legjobbjai csak megvetéssel tudtak szólni az ún. ein-Mann-System-ről, vagyis arról, hogy egy gyülekezetben mindent, de valóban mindent a lelkipásztor végez. S hogy milyen egy gyülekezet, azt abból meg lehetett mondani, hogy milyen a lelkipásztor. Ez nem volt jó! Ma viszont mintha néhány lelkipásztorunk egyre görcsösebben szorítaná magához ezt az egészségtelen rendszert, s inkább kiüresíti gyülekezetét, szélnek szórja presbitériumát, elhessegeti a munkára ajánlkozókat, csak ne kelljen velük semmilyen munkát megosztani.

S ha ez mégis jó így (amit nem gondolnék), akkor mi az oka a fáradtságának, csüggedésnek, kiégésnek, és sajnos, erről is szólnunk kell: rettenetes egyéni tragédiáknak, lelkészcsaládok felbomlásának, sőt öngyilkosságoknak? Meghagyom, gyülekezeteink tagjai és presbiterei sem állnak mindig a helyzet magaslatán. Néhány helyen egy-egy presbiter inkább a földesurat játssza, mintsem szolgatársként viselkedik. Én magam is egyre nehezebben hallgatom és utasítom el rendre az olykor kitűnő lelkipásztorok ellen felhozott, teljességgel megalapozatlan panaszkodásokat. De vajon nem inkább arról kell-e szólnunk, hogy miközben egyházunkban lassan-lassan kibontakozik a szolgálatok megosztásának jó és dinamikus rendje, az mégiscsak akadályozza, hogy a lelkésztestvérek nem fogadják el egymást, talán a kegyességi különbségek okán, vagy még inkább az egzisztenciális különbségek miatt, vagy olykor – és ez valóban szörnyű lenne – az erkölcsi felfogásban mutatkozó és egyébként elfogadhatatlan különbségek miatt? Tehetünk-e ebben az ügyben valamit? Nemrégiben egy lelkipásztor tragédiája után egyik esperesünket súlyos vádak érték, hogy esperesi jelentésében kemény szavakkal szolt a fegyelmezetlenségeket mutató, amúgy kétségtelenül érzékeny lelkű lelkipásztor kapcsán. S mintha ez vezetett volna a tragédiához, sugallta a kritikus. Ám emlékezzünk Bengel szavaira: lelki közösségben kerülni kell mondani a dolgokat. S ebből támad a nagy kérdés: vajon meg tudjuk-e oldani azt a nagy dilemmát, hogy miközben lelkészeink és egyháztagjaink egy része ténylegesen igen-igen érzékeny és sérülékeny, aközben mégsem mehetünk el szó nélkül az erkölcselenségek mellett? Meg tudjuk-e oldani a keresztyén életnek azt a nagy feladványát, hogy szentimentalizmus nélkül gyakoroljuk a szeretetet, és pedig úgy, hogy semmit nem teszünk az igazság rovására? És megfordítva: vajon mit teszünk akkor, amikor egyértelmű vétkek és fegyelmezésbe eső eltévelyedések esetén, bírósági tárgyalásokon förtelmes tiszteletlenséggel és pimaszsággal találkozunk némelyek részéről? Bizony, azt kell mondanom, amit egyébként mindannyian tudunk is, hogy a nyugati civilizáció egyik legsúlyosabb rákfeneje – az evidenciák felborulása! – átfertőzte egyházunkat is. Vajon – és ez lesz a jövő döntő kérdése! – megadjuk magunkat ennek, beletörődünk abba, hogy kettő meg kettő immár nem négy, a becsület immár nem becsület, a bűn immár nem bűn, az igazság immár nem igazság, vagy pedig, ahogy káténk mondja: szabad lelkiismeretből harcolunk bűn és ördög ellen? Kérjük el Isten Szentlelkét, az igazság, a teljes kegyelem és a tisztaság Lelkét, aki az újjászült szeretet Lelke, hogy az utánunk következő nemzedékek ne azt kapják tőlünk örökségbe, hogy a rosszal szemben csak gyengének, bűn előtt megadóknak, szeretetlennek lehet lenni, hanem azt kapják, amire bennünket az evangélium kötelezett és amit igaz és tiszta szívvel megharcoltunk. „Ne győzöttessél meg a gonosztól, hanem a gonoszt jóval győzd meg!” (Rm 12,22)

E helyt hadd szóljak arról az esetről is, mely miatt magam több feddést kaptam a lelkésztestvérektől, gyülekezeti tagoktól, és kívülállóktól is. Örömmel jelentem egyházkerületi közgyűlésünknek, hogy újra megbizonyosodhattam arról, van értelme lelkipásztorokkal az ige fényében egymás megjobbításáról szólnunk. Csuka Tamás nagytiszteletű úr várbeli szerepléséről van szó. Minden félreértést elkerülendő, nem azért kezdeményeztem vele beszélgetést és tisztázást, mert a politika megkiabálta őt. Én Szabó Imre unokája vagyok, és ha valamit szívből gyűlölök, az az, hogy ír az újság valamit, mondjuk a Szabad Nép 1950-ben, vagy annak legnépszerűbb utódja 2007-ben, s ennek nyomán megkezdődik valakinek a meghurcolása. A nagytiszteletű úr, mint azt beszélgetésünkben be is látta, egyrészt megsértette a parókialis jogot, másrészt pedig köznyilvánosan teológiai tartathatatlan dolgokat mondott. Örülök, hogy ő ezeket belátta, és jóvátette. Azt viszont el kell utasítanom, hogy ellene bármiféle fegyelmi eljárás indult volna, és azokat is, akik ezek után is ezt követelik tőlem. Ha kívülálló rója ezt fel nekem, nem szólok rá, hiszen nem ismeri egyházunk törvényét. De hogy lelkipásztorok is sápiózzanak emiatt, azt érthetetlennek tartom. E tárgyban kiadott nyilatkozatom egyértelműen szól arról, hogy mi történt. Ami ennek sajtóvisszhangját illeti, érdemes megjegyezni, hogy már három hete olvasható volt egyházkerületünk honlapján, amikor – úgy mond véletlenül – felfedezte a sajtó és szárnyra röptette. Ha jól emlékszem, éppen akkor érkeztünk a Zuschlag-ügy második fordulójához.

Idetartozik az is, hogy nyilatkozatom kapcsán egy református lelkipásztor nyílt helyszínről üzent nekem. Jóakarói – vagy az én jóakaróim? – azonnal meg is küldték szereplésnek filmfelvételét, s kérdezték tőlem, hogy no, most mit tesz, püspök úr? Erre kettőt tudok mondani. Az egyik a Példabeszédek Könyvében áll, miszerint nem tanácsos a bolonddal szóba állni, mert akkor magunk is bolondokká leszünk. A másik messzebb vezet. Elmúlt közgyűlésünkön azon példalóztam, hogy méltatlan dolog egyházunkban névtelen leveleket, nyilatkozatokat, írásokat küldözgetni. Örülök, hogy ennek lett némi foganatja. Az azt nem gondoltam volna, hogy ez a lelkipásztorunk hirtelen nevet vált, s egyszerűen két új néven is mondja a világnak szíve gondolatát. Az egyik neve: Petőfi Sándor, a másik neve: Szabó Dezső. Én ezt az eljárást nem nevezhetném sem huncutnak, sem fifikásnak, ez inkább csak egyszerű gyávaság. Gyávaságra nincs törvény. Orvosság viszont van: Jézus Krisztus kegyelme. És az ahhoz való megtérés.

Szeretnék szólni lelkésztovábbképzésünkről is. Egyházkerületünk szervezett formában 2006 novemberében indította meg a továbbképzést. Közgyűlésünkig négy alkalommal szerveztünk továbbképzést, Monoszlón, Kecskeméten és Mátraházán, illetve folyamatosan itt, Budapesten 10 hónapos időtartammal. Eddig 104 lelkipásztor kapcsolódott be a továbbképzésbe. Egyrészt a programok, másrészt a résztvevők visszajelzései azt igazolják, hogy érdemes volt ezt a munkát megkezdennünk, és ezúton is arra kérek mindenkit, legyen türelemmel, amíg zsinatunk megalkotja a lelkészről szóló egységes törvényt, s ennek részeként szabályozza a továbbképzés feltételeit. Addig egyházkerületünk határozatai a mérvadók. Köszönettel tartozunk mindazoknak, akik munkájukkal, a szervezéssel és a programok vezetésével hozzájárultak ahhoz, hogy lelkipásztoraink felkészülten és elmélyülten végezhessék valóban nem könnyű szolgálatukat. Nyáron Pápa-n a Coetusban a lelkészképzésben résztvevő teológiai professzorok is javaslatot terjesztettek a zsinat elé, mely a lelkészképzés és a lelkész minősítés rendjét célozza szabályozni. Várható, hogy zsinatunkon nagy viták lesznek ezekről. Én most csak arra biztatom kerületünk zsinati küldötteit, hogy a vitákban mindig tartsák szem előtt a bibliai és hitvallási szabályokat, melyek értelmében egyházunk csak akkor töltheti be rendesen küldetését, ha ezen a szolgálati területen a lehető legjobb képzési feltételeket biztosítja. Azt feleltébb sajnálom, hogy a törvényalkotásban most nem

egységesen foglalkozunk az egyházi szolgálattevőkkel, így pl. a presbiterekkel, diakónusokkal, tanítókkal, gyülekezeti munkásokkal, hiszen ez óhatatlanul is azt a látszatot keltetheti, hogy a lelkipásztorok külön kasztot alkotnak. De mint talán a korábbiakból kitűnt, ez egyre kevésbé van így, és remélem, hogy a következő ciklusban zsinatunk ezt a másik égető kérdést is rendezni tudja.

Szeretnék néhány örömről is szólni. Hálaadásra adott okot az elmúlt időszakban is minden olyan jubileum illetve ünnep, melyek során akár egy-egy gyülekezet ünnepelt évfordulót, vagy egy-egy intézményünk. Ezeket most nem sorolom fel, hiszen többön nem tudtam részt venni, ám a püspöki jelentéshez mellékelt beszámolóból is látható, hogy magam is jó néhány ilyenem ott lehettem. Nagy öröm volt, ha egy iskola alapításának 100 éves évfordulóján vagy egy gyülekezet temploma megépítésének 100 vagy 200 éves évfordulóján szabadon ünnepelhetünk. És becsüljük is meg ezt a drága szabadságot. Ezek a számok abban a tekintetben is elgondolkodtatók, hogy a többi egyházkerülettel összevetve a miénk még igencsak fiatalka. Tiszántúlon vagy Erdélyben 50 vagy 100 éves évfordulóra nem is gondolnak, hiszen ott 3-400 éves évfordulókat szoktak tartani. Mi azonban a török hódoltság és a kemény ellenreformáció után kerületünkben sok helyen éppen hogy 200 éve kezdhettük szervezni az életünket. Ezért legyünk jó reménységgel, hogy Isten további munkára ad lehetőséget a jövőben is, s lesz még mit nekünk is elvégezni. Csak egyetlen esetet említek, de az szimbolikus is, és sok reményre adhat okot, nemcsak ott, helyben, hanem általában is. Hidason az új lelkipásztor vezetésével templom építését határozták el a hidasiak. S mily különös, az egykori bukovinai székelyek, akik nemzedékek óta már anynyi helyen kerestek maguknak hazát, most a koreai testvérek támogatásával építhetik templomukat. Ez nagyszerű jele annak, hogy Isten ilyen ügyekben soha nem hagy bennünket magunkra.

Örömmel számolok be arról is, hogy egyházkerületünk székháza több kiemelkedő konferenciának is helyet adott a mögöttünk lévő időszakban. Ilyen volt például az amerikai puritanizmus legnagyobb alakjáról, Jonathan Edwards-ról tartott nemzetközi konferencia, melynek anyaga hamarosan magyarul is hozzáférhető lesz. Megtiszteltetés volt, hogy a Lausanne-i Konferencia, a keresztyénség egyik legnagyobb világmissziós társasága szintén nálunk tartotta konferenciáját. Bár nem mindenben értünk velük egyet a missziós módszerek tekintetében, de akik részt vettek rajta, bizonytalannal újabb missziói elképzélést nyertek. Örömmel jelentem, hogy végre megjelent az 1956-os Megújulási Mozgalom nyomtatott anyaga, ezt pályázaton nyert támogatás jóvoltából minden gyülekezetünknek meg tudjuk küldeni, és természetesen közgyűlésünk minden tagja kap belőle egy-egy tiszteletpéldányt.

Örömmel számolok be arról, hogy a kormányzattal folytatott hosszú esztendőket óta tartó sokszor igen megalázó tárgyalások a közoktatási intézmények finanszírozása tárgyában fordulóponthoz jutottak. Mint arról legutóbb zsinatunk elnöke nyilvánosan is beszámolt, a 2006. esztendő kiegészítő normatívája tekintetében egyházunk számolt jól, és nem az oktatási kabinet. Ennek értelmében jelentős összegű pótlás fog iskoláinkhoz érkezni. De nemcsak akkor van gond, ha nincs pénz, hanem akkor is, ha van. Zsinatunk egyik fontos feladata lesz, hogy szigorú szankciók mellett ellenőrizze és betartassa közoktatási intézményeinkkel és fenntartóikkal azt, hogy ez a pénz nem talált pénz, amit bármire el lehet költeni, hanem normatív támogatás, tehát arra kell költeni, amire adták. Remélem, egyházkerületünk iskolafenntartói tökéletesen értik, hogy ez mit jelent.

Több helyt szoltam már arról, hogy a 2008. esztendő a Biblia éve lesz. Az országos eseményeket három egyház közösen rendezi: a római katolikus, az evangélikus és a református. Sok szép programterv született már, hogy a kulturális életben, a közoktatásban és egyáltalán magyar lakosság köztudatában helyet kapjon az a tény, mi Istennek kinyilat-

koztatását a Szentírásból vesszük. Mint arra majd a missziói jelentésben is utalni fogok, most is megerősítem azt a kéresemet, hogy a gyülekezetek ebben az esztendőben szervezzenek bibliaiskolákat, és erre kérjenek fel alkalmas előadókat. Erre nézvést tanáccsal és útbaigazítással mindenkinek szívesen szolgálunk. Nagyon sok áldás van abból, ha egy-egy gyülekezetben rendszeresen tanulmányozzák a Bibliát, és most a következő esztendőben ehhez sok külső segítséget is kaphatunk. Éljük vele, hogy áldásokat nyerhessünk.

Röviden még néhány szót püspöki szolgálatomról. A mellékelt beszámoló természetesen nem tartalmazza gyülekezeti szolgálataimat, melyeket igyekszem erőm szerint és gyülekezeti missziói munkatervünk szerint teljesíteni. A beszámolóból most csak két dolgot emelek ki: időről időre a Duna Televízióban a Törzsasztal c. műsorban szerepelek, ami nem mindig könnyű a számomra. Tudós körben, komoly emberek között kell megszólaltatnom a magyar keresztyénség álláspontját. Újabban a Kossuth Rádió Vasárnapi Újság c. műsorában olvasok fel havonta egyszer egy rövid elmélkedést, és ez sem könnyű, de hálás vagyok a lehetőségért, sokat tanulok belőle, mert ott nem lehet olyan sokat beszélni, mint egy püspöki jelentésben. S végül hadd szóljak arról, hogy Pápán is rendszeresen végzem tanári munkámat, mely olykor itt, a kerületben megnehezíti az időpont egyeztetéseket, mert tanítási időben minden csütörtökön Pápán vagyok. Am hálás vagyok Istennek ezért a lehetőségért, és azért is, hogy ebben a félévben itt, a Károli Egyetem Hittudományi Karán is tarthatok egy szemináriumot. Bizonyos vagyok benne, hogy ezt a lehetőséget nemcsak azért kaptam meg Istentől, hogy tanítói ambícióimat kielégítsem, hanem azért is, hogy valami mégis gyógyítson a püspöki hivatal adminisztratív terheinek hordozásában. Ezúton kérem mindenki elnézését, ha gyülekezeti vagy tanítói elfoglaltságaim miatt késedelmesen fogadtam, levelére későn válaszoltam, ügyét nem intéztem azonnal, de bízom abban, hogy soha senkit hanyagsággal vagy lustasággal meg nem rövidítettem, s cserben nem hagytam. A zsinatunkon történt átalakítás után már nem vállaltam tovább a jogi bizottság felügyeletét, egyedül csak a tanulmányi bizottságot felügyelem. Nem tudtam másképpen kifejezni egyet nem értésemet amiatt, hogy a zsinati bizottságok új szerepe rendkívüli mértékben korlátozza a zsinat testületének felügyeleti lehetőségeit. Adja Isten, hogy tévedjek.

A mai napon – kivételesen nem a Kálvin téren, hanem a Nagyvárad téren – régi szép szokás szerint lelkészszentelés lesz. Hordozzuk imádságban szolgátsáinkat, akik egyház-megújítók véleményezésére és javaslat alapján a vocatio externa folyamatában hivatásuk jelentős állomásához érkeznek. A magyar református egyház törvényei a felszentelt lelkipásztort ruházzák fel a lelkipásztort illető összes joggal. De ez nem pusztán jogok fokozatos és kiteljesedő megszerzését fejezi ki, hanem ennél sokkal mélyebben azt a bizalmat, hogy az egyház közössége felismerte és elfogadta egy-egy lelkipásztortól az ő belső elhívására vonatkozó állítását. Igen, a lelkészszentelés az a szent aktus, melyben a szolgálatra elhívó isteni erő és a külső szolgálatban megerősítő egyházi votum találkozik a felszentelt szívében és életében. Bizonyára minden jelenlévő lelkipásztor el tudja mondani, hogy sok mindent elfelejtett már szolgálati idejéből, alkalmakat, eseményeket, történéseket. De bizonytalannal felszentelésére mindenki emlékszik. Adja Isten, hogy testvéreink megkapják ma este is Isten Szentlelkének megsegítő és továbbvivő erejét.

Az imént szolgálatra kibocsátott és este felszentelendő lelkipásztor testvéreink mellett áldást kívánunk a nyugalómanáiba vonult testvéreinknek is. Az utóbbi időszakban vonult nyugdíjba: Gimesi Jánosné, Rákospalota-Újvárosból, Gyűlvézi Irma, Külső-Kelenföldről, Czánik Péter Törökőről, Ladányi Sándor a Hittudományi Karról, Komlós Attila rendelkezési állományból, Kövecsi Attila Kölesdről és Papp Vilmos Kőbányáról. Hálásnak köszönjük szolgálatukat, s kívánunk békés és nyugodt nyugdíjas éveket.

S végül emlékezzünk meg röviden elhunyt szolgatársainkról. Nyugdíjban lévő lelkésztestvéreink közül a legtöbb közgyűlés óta elhunytak: Andor László volt makádi lelkipásztor, Gyűlvézi Barnabásné, Papp Gyula volt zsinati osztályvezető, dr. Pásztor János ny. teológiai tanár és budafoki lelkipásztor, dr. Kiss János volt Cegléd-nagytemplomi lelkész, Szenes László volt kosdi lelkész, dr. Adorján József ny. esperes és fasori lelkipásztor, Antal Zoltán ny. intézeti lelkész, a Baranya megyei Bethánia alkoholmentő intézet alapítója, Hörömpő Gergely éppen csak nyugalomba vonult diósjenői lelkész. Aktívan szolgáló lelkipásztor társaink közül elhunytak: Kiss Domokos rákospalota-újvárosi lelkész, hosszú betegség után, Tóth Lajos, a Reformátusok Lapja főszerkesztője ugyancsak súlyos betegség után. Váratlanul elhunyt Vikár Béla szigetalmi lelkész, és tragikusan eldobta magától életét Maczó Zsolt Mihály Jászkarajenő-Törteli lelkipásztor. Mind a nyugállományú, mind az aktívan szolgáló lelkipásztor testvéreink emlékét megőrizzük. Isten vigasztalását kérjük szeretteikre, házastársukra, itt maradt árvaikra. E helyt engedtessek még meg, hogy egyházkerületünk közgyűlési tagjának, Arday Janka Zsoltnak gyászát is megemléstsem, aki nemrégiben veszítette el kedves hitvesét. Isten vigasztalja és áldja meg a gyászoló családot.

Hagyomány szerint csak kerületünk halottairól emléke-

zzünk meg. Most azonban át kell lépünk ezen a szokáson, és néhány szóban emléket kell állítanunk Csiha Kálmán püspök úrnak, aki az elmúlt napokban ment el közülünk – sok-sok áldott szolgálatot végzett Dunamelléken is, igaz magvető volt, elkötelezett igehirdető és evangélista. Vajon állít-e helyébe valakit az Úr, kérdezzük most szomorúan, miközben hálát is adunk mindazért, amit általa a sacra conversatio-ban elvégzett a Szentlélek Isten. Legyen emléke áldott!

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Jelentésem végére értem, és kérem majd tisztelettel annak elfogadását. Az előttünk álló két napban sok munkánk lesz, de ahogyan a bevezetőben biztatott bennünket az apostoli ige, remélem, nem hiába, még kevésbé kárral, hanem inkább haszonnal töltjük ezt a néhány napot. A jövő héten zsinatunk tartja ülését, s azon is megannyi munka vár ránk. S aztán, amire várva-vártunk, belépünk adventbe. De azt kívánom, hogy ebben az adventünkben is ne maga az idő, a karácsonyi készülődés legyen az igazán fontos, hanem az maga, Akire valójában várunk, maga Jézus Krisztus, Aki az adventus, Aki tehát eljött, és aki mint feltámadott újra eljövendő lesz, vagyis nemcsak adventus, hanem adventurus is. Legyen az

Övé minden dicsőség most és mindörökké.

EGYHÁZKERÜLETI KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

6. SEGÉDLELKÉSZEK ÉS VALLÁSTANÁROK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Varga László főjegyző

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Hegyi Gizella Katalin, Kádár Ferenc Dániel** és **Szabó László** a segédlelkészi esküt letette, az I. lelkészképesítő vizsgáról kiállított oklevelet átvette.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Alföldy-Boruss Dániel Gergely, Barthos Gergely Áron, Bogyó Judit, Hajdú Bálint Kadosa, Kiss Georgina Orsolya, Kiss Gyöngyi, Korom Attila Ádám, Szőke Attila Szilárd, Szűcs Balázs** a segédlelkészi esküt letette, a lelkészi oklevelet átvette.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Adamekné Németh Zsófia, Királyné Kiss Csilla, Kránicz Gábor** a vallástanári esküt letette.

7. LELKÉSZI OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: Varga László főjegyző

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Benák Krisztián, Fodor Ákos, Kótyuk Zsolt, Rémes Renáta Andrea** a lelkészi oklevelet átvette.

8. AZ ÉV IGEHIRDETÉSE-DÍJ ÁTADÁSA

Laudáció: dr. Nagy István teológiai tanár
Vélemény az „Év igehirdetése” pályázatról

A Dunamelléki Református Egyházkerület 2007. májusi közgyűlése határozatot hozott az Év igehirdetése-díj megalapításáról. A pályázat kiírása megtörtént és szabályszerűen meghirdetésre került a Református Egyház hivatalos folyóiratában és a Reformátusok Lapjában. A díj megalakításának elsőrendű célja, hogy jelezze, a prédikáló egyház megbecsüli az igehirdetést. Másodsorban szeretné az igehirdetéseket színvonalát emelni.

A közzétett határidőig összesen 12 jelíges prédikáció érkezett az egyházkerület Püspöki Hivatalába. Dr. Szabó István püspök az igehirdetéseket a meghatározott bírálóknak véleménynyilvánításra megküldte. A bíráló bizottság 2007. november 5-én délután 16 órakor összeült az Egyházkerület Püspöki Hivatalában. A bizottság tagjai kissé csalódottan vették tudomásul, hogy csupán ilyen kevés számú prédikáció érkezett. Azt is megfogalmaztuk, mindenképpen jó lenne a díjat kiadni, mert ezzel szeretnénk a lelkészi kart buzdítani a színvonalasabb igehirdetésre.

Azt is el kell még mondani, hogy a díjazásra javasolt prédikáció szerzőjén kívül a többi jelíges boríték felbontatlan maradt, így az igehirdetők személye is ismeretlen. A beérkezett prédikációkról általában elmondható, hogy azok színvonalala sok kívánnivalót hagy maga után. A nyertes pályázaton

kívül még egy prédikáció volt teológiailag igazán sokatmondó, de homiletikailag kifogásolható. A legfeltűnőbb hiányossága a prédikációknak a komoly exegézis hiánya, s még ennél is komolyabb hiba, hogy nem textusszerűek. Jó néhány esetben a textus csak mottóként szerepel. Az is kívánatos lenne, hogy az igehirdetők vegyék figyelembe a homiletika általános szabályait. (Pl: ne gyakorlati bibliamagyarázatot írjanak, ha prédikációról van szó.) Formailag, stilisztikailag is találtunk bőségesen hibákat.

Az Év Igehirdetése-díjat egy tartózkodás mellett a bíráló bizottság egyhangúlag az Ez 19, 1-9 alapján „Oroszlán anya” című prédikációnak ítélte oda, amelynek szerzője CSERI KÁLMÁN budapest-pasaréti lelkipásztor.

A prédikáció textusa az ún. „nehéz textusok” közé tartozik, amelyről ritkán szoktunk – ha egyáltalán szoktunk – beszélni. Dicséretes mindenképpen, hogy a szerző vállalkozott erre. Meg is indokolja: „Ebben a prófétai könyvben különösen is sok olyan kép, képes kifejezés és hasonlat van, amit első olvasásra sok bibliaolvasó nem ért. Nem is érthet, hiszen ezek a képek magyarázatra szorulnak. Itt is mindenféle oroszlánokról olvashatunk, amik ráadásul valami miatt póruháztak, mert egyiket Egyiptomba vitték, a másikat meg Babilonba, hogy ne hallják ordításukat.” A bibliaolvasó kalauza szerint akkor olvastuk Ezékiel könyvét, így az igehirdető segítséget kívánt nyújtani a gyülekezet tagjainak a napi bibliaolvasásukhoz.

A Biblia önmagát magyarázza elv és a kortörténet alapján világosan megállapítja, hogy Jósias egyik feleségéről, Hamutalról van szó. Ő az oroszlántermészetű anya, aki fiából királyt csinált, de nem lehetett ebben sok öröme, hiszen azok fogságba jutottak, és ott elpusztultak. Nagyon szépen megfejt a bibliai kép értelmét, és nem esik az allegorizálás csapdájába. Ez sok igehirdetőnek nagy nyomorúsága és kísértése. Miután tisztázta a textus lényegét, 3 pontban kifejti a mondanivalóját és applikálja.

- „Az oroszlánanyának gyakran oroszlánkölykeik lesznek.” Itt szól a keresztyén példaadás fontosságáról.
- „Nem olyan nehéz oroszlángyermekeket nevelni, mert mindnyájan oroszlántermészettel születtünk.”
- „Az a szerencsétlen oroszlántermészetű Hamutal nem tanult még a személyes tragédiájából sem.”

Exegetikailag, homiletikailag egyaránt korrekt a prédikáció. Mintát is ad, miként kell és lehet a textusról és a textusból prédikálni. Az ószövetségi történetet az Újszövetség fényében és szintjén értelmezi, de nem erőltetett módon, hanem a gondolati összefüggéseket és analógiákat jól megtalálva. A prédikáció műfaját tekintve homília. Terjedelme, felosztása, stílusa példamutató. Aki hallotta ezt a prédikációt, bizonyára „lelki kenyeret” kapott. Szeretném még megemlíteni, hogy formailag is kifogástalan.

A bíráló bizottság nevében gratulálok Cseri Kálmán nagytiszteletű úrnak és további szolgálataira és életére Isten áldását kívánom.

10. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATI JAVASLATOK:

Előterjesztő: Varga László főjegyző

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megköszöni dr. Szabó István püspök úr jelentését, azt a jegyzőkönyvhöz csatolja és a Dunamelléki Közlemények című hivatalos lapjában megjelenteti.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése támogatja a Generális Konvent által felvetett kérdés megoldását, hogy a Kárpát-medencei magyar reformátusság együtvé tartozását meg kell jeleníteni. Ez nyilván

a Trianon előtti határokon belül élőkre vonatkozik, a szórvány magyar református egyházak egységesítésében nem gondolkodhatunk. Ez a kérdés nem jogi egységesítés, hanem hitvallásainkra alapuló testvéri közösség megjelenítése kell, hogy legyen.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése tiltakozik a Horvátországi Magyar Református Keresztény Egyház Magyarországon működő Kálvin János Presbiteri Misszió néven bejegyzett szervezetének alapító okiratában azon kitétel ellen, hogy ez a misszió egyházközségeket alapíthat Magyarországon. Ez minden jogalapot nélkülöz. Kérjük a Magyarországi Református Egyház Zsinatát, hogy a KJPM bejegyzésének egyházalapítására vonatkozó részét töröltesse az alapító okirattól, ha kell, jogi úton. Amíg a törlés meg nem történik, addig a Dunamelléki Református Egyházkerület a Horvátországi Magyar Református Keresztény Egyházzal kapcsolatait felfüggeszti.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri az egyház teológusait, hogy behatóan foglalkozzanak teológiai és etikai szempontból a Magyarországi Református Egyház vezetőinek, tisztségviselőinek, lelkipásztorainak a kommunizmus évtizedeiben született teológiai állásfoglalásaival. Az így kialakított teológiai álláspont szerint kell és lehet, személyre vonatkozóan is, hitelesen szólni.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megköszöni mindazoknak a munkáját, kutatását, szervezését, akik a szeptemberben megtartott Ravasz László emléknapok keretében szolgáltak. Külön köszönet illeti az erre az alkalomra megjelent „Te csak hang vagy...” című kiadvány szerkesztőit.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése örömmel nyugtázza az esperesi jelentésekből érezhető szándékot gyülekezeteink missziójának sokféleképpen történő élénkítése érdekében. Külön öröm, hogy egyre több olyan gyülekezetünk van, ahol már nem csak a lelkipásztor, hanem a presbiter, diakónus, ifi-vezető, tanító, tanár építi a gyülekezetet. A közgyűlés minden egyházközségeket biztat a misszió szélesebb munkatársi körének és ezzel együtt megújuló formáinak kialakítására.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kifejti egyetértését azokkal a törekvésekkel, amelyek a szeretetet és rendet, a megértést és a fegyelmet nem állítják szembe egymással. Református teológiánk világosan tanít a bűnnel szembeni keménységre, ugyanakkor a megtérő és bűnét bevalló számára hirdett bocsánatra.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése nyugtázza a megindult szervezett lelkésztozábbképzést. Szorgalmazza a Magyarországi Református Egyház egészére vonatkozó egységes formáját. Addig is, amíg ez elérhető lesz, tovább kell szervezni a kerületen belüli alkalmakat. Felkéri a Tanulmányi és Misszió Bizottságot, hogy a tavaszi közgyűlésre pontos kreditrendszerrel dolgozzon ki a tozábbképzésekkel kapcsolatban.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése nyugtázza az Egyházkerületi Székház eddigi konferenciaszervező tevékenységét, és reményét fejezi ki, hogy minél több saját vagy mások által szervezett értékes konferenciának, tudományos ülésszaknak adhat helyet székházunk.
10. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése örömet fejezi ki mindazon szolgálatokért, amelyben püspöke nem csak a szorosán vett kerületi püspöki feladatait végzi, hanem tudományos és a társadalom szélesebb rétegeit is elérő előadásokkal, közéleti szolgálatokkal is végzi tanítói szolgálatát.
11. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhívja a közoktatási intézmények fenntartóit, hogy a Magyarországi Református Egyház és a kormányzat közti tárgyalás eredményeként érkező kiegészítő támogatásokat kizárólag oktatási intézményekre és az oktatással

összefüggő kiadásokra lehet költeni. Ez az összeg nem szolgálhat béremelési célt, mivel egyszeri támogatásról van szó, és nagyon pontos és ellenőrizhető elszámolásra kötelezett.

12. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhívja a kebelbeli egyházközségek figyelmét, hogy a 2008. esztendő a Biblia éve lesz. Kér minden egyházközséget, hogy külön alkalmakat szervezve, hangsúlyozottan foglalkozzanak a Szentírással, mind tartalmi, mind terjesztési vonatkozásban.
13. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kegyelettel emlékezik az elmúlt időszakban elhunyt Andor László, Gyülvészi Barnabásné, Papp Gyula, dr. Pásztor János, dr. Kiss János, Szenes László, dr. Adorján József, Antal Zoltán, Hörömpő Gergely nyugdíjban elhunyt lelkipásztor testvéreinkre, valamint Kiss Domokos, Tóth Lajos, Vikár Béla, Maczó Zsolt Mihály aktív szolgálatban elhunyt testvéreinkre. Emléküket megőrizve Isten vigasztalását kérjük szeretteikre és gondoskodó kegyelmét az árvákra.
- A közgyűlés jegyzőkönyvében is megőrökíti dr. Csiha Kálmán, az Erdélyi Református Egyházkerület nyugalmazott püspökének emlékét, aki nyugdíjas éveiben nagyon sok gyülekezetünkben Istentől kapott evangelizációs karizmájával szolgált köztünk. Együtt érző szeretettel vagyunk együtt Arday Janka Zsolt közgyűlési tagunk gyászában, aki hitvesét vesztette el.
14. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése hálással megköszöni az elmúlt esztendőben nyugalomba vonult lelkipásztorok szolgálatát: Gimesi Jánosné Budapest-Rákospalota-Ujvárosból, Gyülvészi Irma Budapest-Külső-Kelenföldről, Czani Péter Budapest-Törökórról, Ladányi Sándor a Hittudományi Karról, Komlós Attila rendelkezési állományból, Kövecsi Attila Kölesdről és Papp Vilmos Budapest-Kőbányáról. Mindannyiuknak kíván békés és nyugodt nyugdíjas éveket.

11. LELKÉSZSZENTELÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐK-RŐL JELENTÉS

Előterjesztő: Varga László

A felszentelést kérő lelkészek:

a Bács-Kiskunsági Egyházmegyéből:

Csóri-Czinkos Gergő Tamás, Kiskunhalas
Reibach Gabriella, Szalkszentmárton
Ritter Nándor, Kecskemét
Váradai Péter, Ágasegyháza

a Budapest-Déli Egyházmegyéből:

Pető Viktória, Bp-Külső-Kelenföld

a Budapest-Északi Egyházmegyéből:

Hekli Katalin, Bp-Rákospalota-Óváros,
dr. Kaszó Gyula, Bp-Németajkú Egyházközség

a Délpesti Egyházmegyéből:

Szacsúri-Csatai Viktória, Érd-Parkváros (közben átkerült Északpestre)

a Északpesti Egyházmegyéből:

Gergely Ferenc Barnabás, Váchartyán

a Vértesaljai Egyházmegyéből:

Szabó Julianna, Alap

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a tíz lelkész kérelmét elfogadja. A lelkésszentelés időpontját a mai napon, november 16-án, 18.00 órára tűzi ki, a budapest-nagyvárad téri templomban.

13. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS DÍJAKRA:

Előterjesztő: Hörcsök Imre

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése Szabó Istvánnak, a Lónyay Utcái Református Gimnázium matematika-fizika szakos tanárának a Benda Kálmán-díjat adományozza.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gödöllői Református Líceum és Kollégium tanári karának a Soli Deo Gloria-díjat adományozza.

14. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Szabó István

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a Missziói Bizottság jelentését elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy a gyülekezeti missziói munkások képzése és továbbképzése szervezett formában történjen.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a dunamelléki gyülekezetek figyelmét a Zsinat által alapított missziói központ munkájára, és kéri a gyülekezeteket, hogy fogadják a központ munkatársait missziói napokon.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy a lelkipásztorokképzésbe és továbbképzésbe a családlátogatás kérdése és az arra való felkészítés épüljön be.
5. Az Egyházkerületi Közgyűlés támogatja az egyházkerület által megindítandó internetes portál programjának és működtetésének a misszió szempontjai szerint való Az Egyházkerületi Közgyűlés a MRE Zsinatához fordul, hogy tegye megfontolás tárgyává egy olyan általános gyülekezeti használatra alkalmas énekeskönyv összeállítását és megjelentetését, mely a református énekkultúrát tovább erősítené.
7. Az Egyházkerületi Közgyűlés buzdítja a gyülekezeteket, hogy a következő esztendőben, mely a Biblia éve lesz, indítsanak bibliaiskolákat az egyházközségekben.

15. IFJÚSÁGI MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: Böttger Antal

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a beszámolót.
2. A jelentésben foglalt 2. pont utólagos tájékoztatás szerint megvalósult.
3. Egyházkerületünk tartsa fent a jelenleg be nem töltött kerületi ifjúsági lelkészi státusz, minden feltételével, hogy amennyiben alkalmas személyt találunk e szolgálat betöltésére, az megkezdhesse munkáját!
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is karolja fel, és lehetőségei szerint támogassa a kerület területén (is) a gyülekezetek javára tevékenykedő református ifjúsági szervezetek munkáját.

16. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Nagy István

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a tanulmányi jelentést 2006. évről elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés megbízza a missziói és tanulmányi bizottságot, hogy készítsenek átfogó tervet a bibliaiskolai munka megvalósítása érdekében.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli, hogy a lelkészképzés és a lelkésztovábbképzés tartalmi kérdéseinek meghatározása céljából tanulmányi konferenciát rendezzenek. Előadóként javasolja dr. Németh Dávid teológiai professzort és Alföldy-Boruss Dezső lelkipásztort.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés kéri a legátusokat fogadó

gyülekezetek lelkipásztorait, hogy a libellusokat pontosan és részletesen töltsék ki, és úgy juttassák vissza a HTK Dékáni Hivatalába.

5. Az Egyházkerületi Közgyűlés örömmel nyugtázza, hogy a régóta vajúdó lelkésztovábbképzés megindult és a további folytatásra reménységgel tekint.
6. Az Egyházkerületi Közgyűlés megbízza a missziói és tanulmányi bizottságait, hogy a Hittudományi Kar tanáiraival kezdeményezzen találkozót a lelkészképzés aktuális kérdéseinek megbeszélése érdekében.

17. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hörcsök Imre

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az Iskolaügyi Bizottság jelentését elfogadja.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kiemelten köszönetet mond azoknak a pedagógusnak, akiknek a 2006/2007. tanévi OKTV-n az első húsz helyezett közé jutott tanítványa. Hat diák a Baár-Madas, kettő a kiskunhalasi Szilády Aron gimnázium tanulója.
4. A közgyűlés köszönetét fejezi ki az egyházkerület területén lévő egyházi fenntartású iskolák vezetőinek és pedagógusainak, hogy az anyagilag megnehezedett körülmények között, és az állam részéről méltatlanul hátrányosan megkülönböztető feltételek ellenére is eredményes és magas színvonalon folytatják nevelő-oktató munkájukat.
5. A közgyűlés megköszöni a pedagógusok, gyülekezeti munkások, hittanoktatók, lelkipásztorok nyári hitmélyítő, cserkész-, napközis és egyéb táborokban végzett munkáját.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja az egyházmegyei iskolaügyi jelentések kivonatos ismertetését.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése testvéri szeretettel kéri a gyülekezeteket (a nem iskolafenntartókat), hogy áldozatvállalásukkal kiemelten segítsék az oktatási intézmények működését és fennmaradását.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése támogatja, hogy az anyagi lehetőségek figyelembevételével egyszeri, nem működésre használható, kiemelt támogatásban részesüljenek a 2008-ban induló óvodák.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése köszönti a 450 éves Nagykőrösi Református Kollégiumot.

18. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gazdasági Bizottság jelentését elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az

- egyházkerület 2007. évi költségvetését **3 833 831 878 Ft** fedezeti és ugyanilyen összegű kiadási végösszegre módosítja.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gyökössy Endre Szupervízori Intézet 2007. évi költségvetését **7 299 500 Ft** módosítja és felhívja az elnökség, valamint a Tanulmányi Bizottság figyelmét az intézet további működésének felülvizsgálatára.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Székház 2007. évi költségvetését **98 595 421 Ft** fedezeti és ugyanennyi szükségleti végösszeggel módosítja.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Mátraházi Konferencia-központ 2007. évi költségvetését **198 916 661 Ft** fedezeti és ugyanennyi kiadási végösszeggel módosítja.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhívja a Gazdasági Bizottság figyelmét, hogy a 2008. évi költségvetés elkészítésénél kiemelt figyelmet kell fordítani arra, hogy az egyházkerület jelenlegi ciklusát lehetőség szerint teher nélkül kell átadni, beleértve a hitelek rendezését is.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhív minden egyházközségi, missziói, építési segítyt kérő egyházközséget, hogy kérelmét legkésőbb **2008. január 15-ig** küldje be az esperesi hivatalba, az esperesi hivatal pedig **2008. január 30-ig** a kérelmeket véleményezve juttassa el a püspöki hivatalba. A határidők mulasztása jogvesztő hatályú.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megbízza a Gazdasági Bizottságot, hogy a Horánszky utcai épület lakásainak kiüresítését végeztesse el. Erre a célra felhatalmazást ad 100 M Ft felhasználására a hitelkeret terhére. Ennek az összegnek az értékesítésből vagy a felújítási költségvetésből kell megtérülnie.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az Ervin utcai, a Reformátusok Lapjával közös tulajdonú lakás, valamint a Vérmező utcai lakás értékbecslését és eladását elrendeli. A két lakásból befolyó összeg kizárólag a Ráday 30-ban megüresedő lakások vásárlására fordítandó.
10. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése
 - a) a Címbalom utcai nyugdíjas lakások valamint a székházban levő és a HTK nyugdíjas és aktív professzorok által használt lakások jelenlegi státuszát érintetlenül hagyja.
 - b) a továbbiakban megüresedő Címbalom utcai lakás használójának egyszeri 4 M Ft-os belépési díjat kell fizetnie, mely egyben életfogytig tartó lakáshasználati díj.
 - c) a jelenleg a székházban a HTK nyugdíjas és aktív professzorai által lakott lakásokat azok megüresedése esetén hivatalos bérleti díj megfizetés feltételével kell átadni a HTK-nak. A bérleti szerződést a kerület a HTK-val köti, a bérlő kijelölési joga is a HTK-t illeti. Amennyiben a bérlőkijelölési joggal a HTK nem él, a bérlettel a székház szabadon rendelkezik.
11. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elrendeli, hogy a 10/ a, b, c határozati pontokban foglaltakat a Címbalom utcai nyugdíjasház, illetve a székház szabályrendeletében rögzíteni kell. A szabályrendelet elkészítéséig az esetlegesen megüresedett lakásra már érvényesíteni kell.
12. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kegyelettel emlékezik Papp Gyula elhunyt lelkipásztorra, aki lakásának 50 %-át a Mátraházi Konferencia Központra hagyta. A nt. Papp Gyula lakása értékesítése után befolyó összeg az egyházkerületet illeti, a mátraházi épület felújítására fordított költség részbeni csökkentésére.

19. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: Bölcseföldi András

Az Egyházkerületi Közgyűlés a spirituális jelentését elfogadja.

28. BIZOTTSÁGI HELY BETÖLTÉSE**Előterjesztő: Simonfi Sándor** esperes

Az Egyházkerületi Közgyűlés az Egyházzenei Bizottság tagjául Kissné dr. Mogyorósi Pálmát megválasztotta.

30. DIAKÓNIAI JELENTÉS**Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az egyházkerületi diakóniai munkáról készített jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond a diakóniában végzett munkáért, és Isten áldását kéri a névtelenül és csendben munkálkodók szolgálatára.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja a Zsinatnak, hogy bátran emelje fel szavát a világban és hazánkban történő embertelenségek ellen, és a Zsinat érje el, hogy az állam tartsa tiszteletben az egyházi intézmények önállóságát, önrendelkezését és keresztényi mivoltát.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni Derencsényi Zsuzsannának a Schweitzer Albert Otthon vezetésében végzett szolgálatát, kéri további életére és szolgálatára Isten gazdag áldását.

31. KATECHETIKAI JELENTÉS**Előterjesztő: dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. A gyülekezetek az egyházmegyék koordinálásával (esperes, katechetikai előadó) helyi stratégiákat alakítsanak ki a keresztyén nevelés megerősítésére.

32. GYŰJTEMÉNYI ÉS MŰEMLÉKI JELENTÉS**Előterjesztő: dr. Horváth Erzsébet**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a gyűjteményi és műemléki előadói jelentést a 2006. évről.
2. A közgyűlés felkéri az espereseket, hogy vizitációjuk során ellenőrizzék az egyházközség klenódiáinak, iratainak, anyakönyveinek biztonságos elhelyezését és azok biztosítását, továbbá az építkezéssel, felújítással kapcsolatos mindennemű iratokat, pénzügyleteket. Ahol ez nem megfelelő, ott intézkedjenek.
3. A közgyűlés felkéri a Gyűjteményi és Műemléki Bizottságot, hogy az egyházkerületnél rendelkezésre álló gyülekezeti nyilvántartást azonosítás és pontosítás végett küldje meg az egyházközségeknek, amelyek ellenőrizve, kijavítva küldjék azt vissza.
4. A közgyűlés felhívja az egyházközségek figyelmét, hogy bárminemű pályázatuk iratait legalább 5+1 évig – visszamenőleg – kötelesek megőrizni.
5. A közgyűlés kéri a lelkipásztorokat, hogy bárminemű sejtjezéskor készítsenek selejtezési jegyzőkönyvet a Ref. Egyház 2003/02. számának melléklete szerint.
6. A közgyűlés felkéri a Ráday Gyűjtemény Könyvtárát, Levéltárát és Múzeumát, hogy a szakterületükhöz tartozó gyűjteményi kérdésekben továbbra is legyenek segítségül az egyházkerület gyülekezeteinek.

33. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS**Előterjesztő: dr. Szilágyi Sándor**

1. A közgyűlés a Média és Informatikai Bizottság jelentését elfogadja.
2. A közgyűlés ajánlja az egyházkerületben mindazoknak az egyházközségeknek és személyeknek, akik az MRE képviselőként szerepelnek valamely rádió- vagy TV műsorban, hogy a szereplésről készítsenek vagy készíttessenek felvételt CD illetve DVD lemezre és azokat őrizzék meg legalább 5 évig.
3. A közgyűlés elrendeli az IHM pályázat keretében kapott informatikai eszközök beiktatását az egyházközség, egyházmegye, egyházkerület vagy egyházi intézmény vagyonszerelésébe.
4. A közgyűlés megbízza a Média és Informatikai Bizottságot, hogy a jelentés melléklete alapján dolgozzon ki javaslatot az elnökség részére a Biblia évével kapcsolatos média-megjelenésekre és elfogadás esetén annak kidolgozásában aktívan vegyen részt.
5. A közgyűlés megbízza a Média és Informatikai Bizottságot, hogy dolgozza ki javaslatát a vonatkozó vizitációs kérdőív-lapok módosítására, és azt terjessze be az elnökséghez elfogadásra már a 2008. évi vizitációk idejére.
6. A közgyűlés ajánlja az egyházközségek honlapjait kezelők figyelmébe, hogy a honlapokat illik fél évente, vagy még gyakrabban felülvizsgálni és szükség szerint új adatokkal feltölteni.
7. A közgyűlés javasolja, hogy az informatikai bizottság 2008 első félévében tartson informatikai konferenciát az egyházközségi honlapok kezelőinek.

34. EGYHÁZZENEI JELENTÉS**Előterjesztő: dr. Dávid István**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a gyülekezetek figyelmét, hogy
 - a lelki megújulást a zenei minőség javításának eszközével is próbálják elérni
 - a Zsinat által jóváhagyott hivatalos énekeskönyvet használják liturgikus alkalmakkor
 - a hangszerek védelmének és megőrzésének kérdésében az egyházi és világi előírások szerint járjanak el.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni az egyházmegyei kórustalálkozókat szervező gyülekezetek áldozatos munkáját.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond a nyári kántorképző tanárainak és vezetőjének a tanfolyam színvonalas lebonyolításáért.

35. ÉPÍTÉSI ALBIZOTTSÁG JELENTÉSE**Előterjesztő: Fónagy Miklós** esperes

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az Építési Csoport jelentését.
2. Az Egyházkerületi Közgyűlés javasolja az egyházmegyéknek, hogy készüljön egy öt, vagy akár tíz évre előre gondolkodó terv a jövő új építéseiről és jelentősebb renoválásairól, hogy a fedezet is előrelátóan tervezhető legyen.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés felhívja az építkező gyülekezetek figyelmét az átlátható elszámolás és beszámolás kötelezettségére.

36. EGYHÁZKERÜLETI SZÁMVEVŐ JELENTÉSE**Előterjesztő: Derzsi György**

1. Az Egyházkerületi Közgyűlés a számvevői jelentést elfogadja.
2. A Egyházkerületi Közgyűlés a Tolnai Református Egyházmege kivételével az egyházmegei zárszámadásokat tudomásul veszi.
3. Az Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy a Tolnai Református Egyházmege szabályszerű gazdálkodási rendjének helyreállítása érdekében kezdeményezzen intézkedéseket.

37. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése Veresné Szűcs Judit (Délpest) lelkész képesítését 5 évre, azaz 2012. november 30-ig hatályban tartja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a 2006. novemberi 35/2006-os számú határozatának Saja Zsolt Sándor lelkészre vonatkozó részét a mai nappal megsemmisíti. Nevezettet a rendelkezési állományban lévők közül töröli.

38. LELKÉSZEK MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése **Literáty Zoltán** beosztott lelkésznek és **Berta Zsolt** lelkipásztornak utólag engedélyezi, hogy lelkészi szolgálatuk mellett a kérelmükben szereplő más foglalkozás végezzék. Egyben felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy vizsgálja ki, miért történt a kérelmezők részéről a mulasztás.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy adjon ki a Dunamelléki Egyházkerület területén működő közoktatási intézmények számára tájékoztatást, amely az egyházközségben főállásban szolgáló lelkészek közoktatási intézményben való alkalmazásának egyházi feltételeit ismerteti.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése ismételten felhívja a kebelbeli lelkipásztorok figyelmét arra, hogy az 1994. évi II. tv. 39. §. szerinti engedélyt a más foglalkozás (vállalkozás, stb.) megkezdése *előtt* kötelesek beszerezni. Egyben kinyilvánítja azt is, hogy a következőkben kérelmeket utólag nem engedélyez.
4. Az Egyházkerületi Közgyűlés a 36/2-2007. számú határozatát úgy módosítja, hogy a püspök számára adott felhatalmazás csak az előzetesen benyújtott kérelmekről való döntésre vonatkozik.

39. A BP-ÉSZAKI EGYHÁZMEGE SZABÁLYRENDELÉNEK JÓVÁHAGYÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapest-Északi Református Egyházmege „Az egyházmegei ingatlanok kezeléséről és az eredmény felhasználásáról” szülő szabályrendeletének módosítását jóváhagyja.

40. A BP-ÉSZAKI EGYHÁZMEGE SZABÁLYRENDELÉNEK JÓVÁHAGYÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapest-Északi Református Egyházmege a „Szombat fél-évről” szülő szabályrendeletének módosítását jóváhagyja.

41/A. A CSÖMÖR-KEREPES-NAGYTARCSA MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉG MEGALAKULÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerület örömmel veszi tudomásul a Csömör-Kerepes-Nagytarcsa Református Missziói Egyházközség megalakulását. Az egyházközség életére Isten áldását kéri.

41/B. AZ ÖRKÉNYI EGYHÁZKÖZSÉG ÁTMINŐSÍTÉSE

A Dunamelléki Református Egyházkerület tudomásul veszi az Örkényi Református Egyházközség missziói egyházközséggé minősítését és ehhez kapcsolódóan nevének Örkényi Református Missziói Egyházközségre változását.

42. KÖZÖS TULAJDONBAN LÉVŐ INGATLANOK TOVÁBBI TULAJDONJOGA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A kérdést, kellő információ hiányában, a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés nem tudja érdemben elbírálni. Az ingatlanokkal kapcsolatos indokolt és szükséges engedélyek beszerzéséhez a közgyűlés, kérésre, hozzájárulását fogja adni.

43. LELKÉSZI SZOLIDARITÁSI ALAPÍTVÁNY MEGSZÜNTETÉSE

Előterjesztő: **dr. Kéri Tamás**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Református Lelkeszek Szolidaritási Alapítványa megszüntetését tudomásul veszi. Megköszöni dr. Kéri Tamás jogtanácsos négy évi fáradozását a kérdés megoldásában.

44. PAPP GYULA DEZSŐ HAGYATÉKA

Előterjesztő: **dr. Kéri Tamás** jogtanácsos

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés **Papp Gyula Dezső** nyugalmazott lelkipásztor hagyatékát **elfogadja**. Egyházkerületünk hálatelt szívvel mond köszönetet Urunknak szolgatársunk életéért, hosszú és áldozatos szolgálatáért és ránk gondolásáért.

FELHÍVÁS!

**MINDEN RENDŰ ÉS RANGŰ
LELKIPÁSZTORNAK FELHÍVJUK A
FIGYELMÉT EGYHÁZALKOTMÁNYUNK
34. § (6) PONTJÁRA, AMELY SZERINT
TÖRZSKÖNYVI ADATAIK VÁLTOZÁSÁT
SZOLGÁLATI ÚTON 15 NAPON BELÜL
JELENTENIÜK KELL.**

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2007. NOVEMBER

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Vincze Árpád – a Felvidékről Pécsre
2. Varga B. Árpád exmisszus – Vörösmartról (Ho.) Dunántúlra

SZÜLETETT:

1. Janka Rebeka és Áron Ábel – Szabó Judit hidasi lelkész nőgyermek
2. Luca Boglárka – Gaál Mariann pécsi lelkész nőgyermek
3. Bodony – Gyórfi Bálint zengővárkonyi lelkész első gyermeke
4. Barnabás – Hanvay Zoltán túronyi exmisszus második gyermeke

BÁCS-KISKUNSAG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Roboz Péter – Kunszentmiklósról Dunántúlra
2. Murai Márta – rendelkezési állományból Kecskemétre
3. Vincze István – Kiskunhalasról rendelkezési állományba
4. Végh Gizella – Kiskunhalasról rendelkezési állományba
5. Édes Árpád – az Egyetemi Gyülekezetből Kiskunhalasra
6. Ferenczy József – Kecskemétről exmisszus lp-ként Kunszentmiklósról

SZÜLETETT:

1. Zsófia Emese – Kerekes Márton kecskeméti kórházlelkész első gyermeke
2. Magor – Balázs Hajnalka szentkirályi lp. második gyermeke

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Hablené Nagy Viktória – Bp-Délről Dunántúlra
2. Temesvári Imre – Kecskemétről Csepel-Királyerdőre
3. Péterffy György – Budaörsről Soroksárra
4. Petó Viktória – Kiskunlacházáról Külső-Kelenföldre
5. Páskuné Erce Imola exmisszus – Pestszentlőrinc-Kossuth térre
6. Lányi Gábor – Budahegyvidékről külföldi ösztöndíjra
7. Barthos Gergely – beosztott lp-ként Budahegyvidékre
8. Horváth Ákos – Svábhegyről rend. állományba
9. Siba Balázs – zsinati ifjúsági referens

SZÜLETETT:

1. Perenna – Pecsuk Ottó (Bibliatársulat) kislánya
2. Barnabás Máté – Wisinger Dániel Kispeszt-Központi lp. első gyermeke
3. Botond – Péterffy György Soroksári b. lp. első gyermeke

BUDAPEST – ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Sóskuti Zoltán – Külső-Kelenföldről a Rákoskeresztúri Missziói Ek-be
2. Szabó Sándor Péter – Madocsáról Rákospalota-Újvárosba
3. Hajdú Bálint Kadosa – b. lp-ként Rákoscsabára
4. Szőke Attila – b. lp-ként Klauzál térre

SZÜLETETT:

1. Anna – Nyilas Zoltán és Andrea harmadik gyermeke
2. Ákos – Csenki András zuglói b. lp. gyermeke
3. Sára Krisztina – Pataki András fásori b. lp. első gyermeke
4. Blanka Kata és Gábor Tamás – Hekli Katalin rákospalota-óvárosi b. lp. ikrei

NYUGDÍJBA MENT:

1. Papp Vilmos – Bp-Kőbánya
2. László Magdolna – Bp-Rákoscsaba kis.b. lp.
3. Bíró Ferenc – Bp-Mátyásföld

ELHUNYT:

Tóth Lajos – a Reformátusok Lapja mb. szerkesztője

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Farkas Levente – Dunántúlról Kiskunlacházára
2. Kovácsné Szilágyi Erzsébet – Cegléd-Felszegegről intézeti lp. (Molnár Mária Otthon)

SZÜLETETT:

1. Kata – Morva Ákos pilisi lelkész 3. gyermeke
2. Lara Dorina – Nagy János dunaharaszti b. lelkész gyermeke
3. Mátyás – Sándor Balázs cegléd-felszegegi lelkész 4. gyermeke
4. Eszter Zselyke – Andrásiné Tóth Franciska rend. áll. lp. gyermeke

ELHUNYT:

1. Vikár Béla – szigetalmi lelkész
2. Maczó Zsolt – jászkarajenői lelkész

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szacsúri-Csatai Viktória – Ráckeveéről Érd-Parkvárosba
2. Bogyó Judit – b. lp-ként Budaörsre
3. Csuka Eszter – rendelkezési állományból Vác-Alsóvárosba
4. Sziki Judit – Tinnyéről (b. lp.) rend. áll.-ba
5. Molnár Sándor – Budaörsről külföldi ösztöndíjra
6. Rémes Renáta – Bp-Külső-Kelenföldről beosztott lp-ként Buda-keszire

SZÜLETETT:

1. Balázs Gábor – Boros Péter és Varga Edina első gyermeke
2. Janka Róza – Donát Jordánka nagyszékelyi lp. gyermeke
3. Anna – Nyilas Zoltán pomázi lelkész harmadik gyermeke

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Szabó Sándor Péter– Madocsáról Bp-Rákospalota-Újvárosba

SZÜLETETT:

Boglárka – Fehér Sándor felsőnyéki exmisszus első gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Kövecsi Attila – kölesdi lelkész

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szabó Julianna – Baracs-Kisapostag-Mezőfalváról Alapra
2. Alföldy-Boruss Dániel – beosztott lp-ként Alcsútra

SZÜLETETT:

Merse Csaba – Hajdú Szabolcs Koppány lovasberényi lelkész 2. gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Antal Zoltán – volt baranyai lelkész
- † dr. Adorján József ny. esperes
- † Hörömpő Gergely – diósjenői lelkész
- † Szenes László – kosdi lelkész

Konfirmandus-találkozó Kispesten

Őrhelyemre állok címmel rendezett kerületi konfirmandus-találkozót az ifjúsági bizottság szervezésében a Dunamelléki Egyházkerület. A kétévenkénti találkozóznak (a köztes évben ifjúsági találkozó van) a Kispest-rózsatéri és a Kispest-központi Egyházközség adott helyet. A találkozó a rózsatéri szép templomban kezdődött *Ablonczy Zsolt* – egyik házigazda-lelkész – áhítatával, ami megalapozta az egész nap témáját és menetét. Éneklés és seregszemle után a dunaharaszti ifi előadásában láthatták a résztvevők a Pincebogarak c. evangéliumi mondanivalójú színdarabot, melyhez *Faragó Csaba* fűzött kommentárt (aki a darab létrehozásában is segített), lelkesítve a fiatalokat, hogy érdemes Istennel együtt küzdeni a gonosz ellen. Ezt követően – a szigetszentmiklósi találkozóhoz hasonlóan – rendőri felvezetéssel és zászlók vezetésével vonult át a kb. 260 fiatal a Kispest főterén álló templomba. Ott finom pizza ebéd közben lehetett beszélgetni, ismerkedni. Ezt követően csoportfoglalkozásokat tartottak, ahol a nap témáját s az addig tapasztaltakat mélyítették el. A lelki fegyverzetéről tartott bemutatót *Hajdú Szabolcs Koppány* lovasberényi lelkész, aki ma élő fegyverkovács munkáit is magával hozta. A záróáhitatot *Böttger Antal*

dunaújvárosi lelkész tartotta, aki összefoglalta a nap üzenetét, és biztatta a fiatalokat arra, hogy találják meg helyüket Isten mellett, álljanak őrhelyükre.

B. A.

MÉDIAKÖZPONT DUNAMELLÉKEN

Egyházkerületünk elkötelezte magát az eddiginél határozottabb, elsősorban a társadalmi missziót szolgáló, mediatisált internetes tartalomfejlesztésre, aminek jelenleg az előkészítési szakaszában járunk. Ennek technikai bázisaként kialakítottuk a munka végzéséhez szükséges alapvető eszközparkkal felszerelt irodát. Arra törekedtünk, hogy az interneten megjelenő anyagok készítésén túl ez a bázis minél több, eddig betöltetlen funkciót is képes legyen ellátni. Ezek közül szeretnénk bemutatni néhányat, amelyek új lehetőségeket kínálnak egyházkerületünk lelkészeinek és egyházközségeinek.

KÖZPONTI ESEMÉNYEK DOKUMENTÁLÁSA

Gondoskodunk arról, hogy egyházkerületünk központi eseményei – azok jellegének megfelelő módon – rögzítésre kerüljenek. Ez lehet írásos beszámoló és fotósorozat, hangfelvétel, videofelvétel. Amennyiben erre igény mutatkozik, képesek vagyunk ennek kiadványként való megjelentetésére is (könyv, CD, DVD).

KÖZPONTI ARCHÍVUM

A digitális felvételi technikák elterjedésének is köszönhetően egyre több eseményről készül fotó- hang- vagy videofelvétel, a kapcsolódó írásos anyagok döntő hányada is számítógépen készül. Ugyanakkor ezeknek az anyagoknak a biztonságos tárolása, rendszerezése és megőrzése többnyire megoldatlan.

A hozzánk eljuttatott egyházmegyei, egyházközségi eseményekről szóló beszámolókat, válogatott (!) fotósorozatot, hangfelvételt vagy videofelvételt – kísérő dokumentumaival együtt – elhelyezzük a központi archívumban. Így gondoskodni tudunk azok biztonságos tárolásáról és megőrzéséről, valamint segíthetjük az események iránt érdeklődő médiumok szerkesztőit (egyházi lapok, rádió- és tévé-műsorok, internetes portálok) munkájukban.

Ezúton szeretnénk felhívni a figyelmet a saját körben megrendezésre kerülő események tudatos rögzítésére, dokumentálására azok jellegének és az elérhető technikai lehetőségek függvényében. Az eseményekről küldött összefoglalókat, beszámolókat elhelyezzük saját médiafelületeinken (egyházkerületi honlap, Parókia portál), illetve felajánljuk a társ-médiák számára.

IGEHIRDETÉS-TÁR

A Parókia portállal közösen működtetett IGEHIRDETÉS-TÁR feltöltéséhez várunk lelkészeink által beküldött igehirdetéseket. Ebben az adatbázisban a tartalmak cím-, igehely- és igehirdető szerinti kategorizálással kerülnek elhelyezésre. Beküldhető írott változatban (.doc, .rtf formátumban), és/vagy digitális hangfelvételnél, csatolva a katalogizáláshoz szükséges adatokat. Kérjük, hogy első körben maximum tíz, válogatott igehirdetés anyagát küldjék lelképásztoraink.

TECHNIKAI ESZKÖZÖK BIZTOSÍTÁSA

Az egyházkerületünkben megrendezésre kerülő programok lebonyolítását kölcsönözhető technikai eszközeinkkel szeretnénk segíteni:

Prezentáció:

- Hordozható projektor, aktív hangsugárzókkal és 180cm-es vászonnal
- Mobil hangosítás: Kül- és beltéri hangosításra alkalmas aktív hangsugárzó pár állvánnyal (2x350W), 12 csatornás keverő és vezeték nélküli mikrofonrendszer 4 db mikrofonnal

A technikai eszközöket térítési díj nélkül biztosítjuk egyházi események lebonyolításához. Az igénylést írásban (e-mailben) kérjük bejelenteni, a program ismertetésével. Az eszközök lefoglalása az igénybejelentések sorrendjében valósul meg, amiről visszaigazolást küldünk. A kölcsönzés 10.000,-Ft kaució letétele mellett történik, amit a határidőre, hiánytalanul és tiszta állapotban történő visszaszállítás esetében teljes egészében visszafizetünk. A berendezések elvesztése vagy megsemmisülése esetén azok pótlása a kölcsönvevő anyagi felelősségvállalása mellett történik.

Szeretnénk, ha ezek az új lehetőségek segítenék az egyházkerületünkben folyó munkát, ennek érdekében kérdéseiket, javaslatokat örömmel fogadjuk!

Füle Tamás
DRE Média-Informatika
media@dmrek.hu

DR. SZILÁGYI SÁNDOR

A média és az informatika helyzete a Dunamelléken

Legutóbbi közgyűlésünk meghallgatta a Média és Informatikai Bizottság beszámolóját a címben jelzett témákról. A Bizottság az egyházmegyék beszámolói alapján megállapította, hogy az egyházkerület gyülekezetei és az elektronikus média (helyi rádió és TV műsorszolgáltatók, beleértve a kábeltelevíziós stúdiókat) kapcsolata esetleges és alkalmoszerű. Sajnálatos, hogy azok az erőfeszítések, amelyek helyi vagy regionális rádió létrehozatalára irányultak, nem jártak sikerrel. Ezért előtérbe került az a lehetőség, hogy az interneten indítsunk olyan hangos újságot, amelyen keresztül megszólalhat kerületünk egyháztagjaink és mindenki más felé, akit érdekelnek a kerületi hírek és lelki-szellemi mondanivalója, vagy aki a világhálón böngészik és ráakad erre a honlapra.

Ez a lehetőség azért is fontos, hogy olyan munkatársi gárdát toborozzunk, akik gyakorlatot szereznek a műsorkészítésben, a stúdió-munkában. Hiába indítanánk akár helyi rádióműsört is, ha nincs hozzá szakszerűen szerkesztett és hitbéli szempontból sem kifogásolható műsorunk. Sok szakmai fogást kell ehhez megtanulni, nem is szólva a ma elfogadhatónak tekinthető műszaki-minőségi háttérről.

A kerületi református műsor folyamatos készítése hasonlítható a Jézus példázata szerinti toronyépítéshez; fel kell mérni nemcsak az indítás, hanem a folyamatos fenntartás humán és materiális feltételeit, beleértve a műsorkészítő csapat továbbképzését, a szerzői jogdíjak kezelését és a továbbfejlesztés irányait.

Informatikai téren az egyházmegyék jelentése nemcsak az egyházközségek informatikai felszereltségéről szól, hanem arról is, milyen azok – szakmai műszóval – konnektivitása, azaz kapcsolódásuk az elektronikus hírközlő hálózatokhoz, a vezeték és mobil telefonhálózathoz, az internet világhálóhoz. Ebben a kérdéskörben a kép meglehetősen vegyes és a vidék elmaradottságát tükrözi. Amíg a budapesti egyházmegyékben a konnektivitás gyakorlatilag 100%-os, addig vidéken van egyházközség, amelyik vezeték telefonon is elérhetetlen, nemhogy interneten.

Szerencsére mobilon a lelkipásztorok általában elérhetők, de ez nem mindig tekinthető hivatalos elérésnek.

Külön figyelmet szentelt a Bizottság annak a 25 egyházközségnek ill. iskolának, amelyekben az Informatikai és Hírközlési Minisztérium pályázata keretében „eMagyarország” internet-elérési pont létesült. Mivel az internet-hozzáférés fenntartási költségét a minisztérium csak múlt év végéig vállalta, az egyházközségeknek, iskoláknak – helyenként a lelkipásztornak – kellett ezeket a költségeket átvállalniuk, ami egyes egyházközségeknél komoly terhet jelent.

Az egyházkerületben 105 egyházközség létesített saját honlapot, többségükben a www.parokia.hu portál égisze alatt. A Bizottság örömmel állapította meg ezek számának növekedését és frissességük javulását, amit a közgyűlés előtt köszönt meg a honlapok önzetlen kezelőinek. Püspök úr javaslatára 2008 tavaszán sor kerül egy olyan konferenciára, amelyen a honlapok kezelőivel áttekintjük az aktuális kérdéseket.

A Bizottság javasolta a közgyűlésnek, és utóbbi el is fogadta, hogy:

- archiválják a médiákban elhangzott vagy megjelenített egyházi szerepléseket,
- vegyék leltárba az IHM pályázat keretében kapott eszközöket,
- módosítsák a vizitációs kérdőívek kérdéseit,
- a Bizottság kidolgoz javaslatokat a jövőre meghirdetett „Biblia éve” megjelenítésére a médiába,
- ajánlja a honlapok gyakori frissítését.

A „Biblia éve” megjelenítésére a Bizottság tagja, Bölcsföldi András nyújtott be javaslatokat. Ezek komoly feladatot jelentenek a Bizottság számára 2008-ban.

**A PÜSPÖKI HIVATAL AZ ALÁBBI EGYHÁZI ELŐFIZETÉSŰ T-MOBILE SZÁMON IS ELÉRHETŐ: 30/560-2935.
EZT A SZÁMOT ELSŐSORBAN EGYHÁZTAGOK HASZNÁLATÁRA SZÁNJUK, EZÉRT A CÍMTÁRBAN
ÉS EGYÉB PUBLIKUS HELYEN NEM ADJUK MEG.**

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@dmrek.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész
Készült az OPEN ART nyomdában

2007-BEN AZ ÉV IGEHIRDETÉSE

Cseri Kálmán: **OROSZLÁN ANYA**

ALAPIGE: EZ 19,1-9

Te pedig kezdj siratóéneket Izráel fejedelméről, és ezt mondd: Mi volt anyád? Nőstény oroszlán, oroszlánok között hevert, ifjú oroszlánok között nevelte föl a kölykeit. Nagyra nevelte egyik kölykét, ifjú oroszlán lett az, megtanult zsákmányt ejteni, és embert is evett. De népeket hívtak össze ellene, foglyul ejtették vermükben, és megláncolva vitték el Egyiptom földjére.

Amikor anyja látta, hogy hiába várja, oda lett a reménysége, fogta egy másik kölykét, és azt tette ifjú oroszlánná. Ez járt-kelt az oroszlánok között, ifjú oroszlánná lett, és megtanult zsákmányt ejteni, és embert is evett. Lerontotta palotáikat, rommá tette városaikat, rettegett az egész ország hangos ordításától.

De összefogtak ellene a környező tartományok népei, és kivetették rá hálójukat, foglyul ejtették vermükben. Láncra verve ketreche zárták, és elvitték Babilónia királyához, elvitték a börtönbe, hogy ne hallják többé a hangját Izráel hegyein.

Imádkozzunk!

Mennyei Édesatyánk, köszönjük, hogy ilyen egyszerű gyermeki hittel tárhatjuk eléd gondjainkat, gondolatainkat, kéréseinket.

Megvalljuk, hogy mi is így tapasztaljuk, hogy nagy homály és sötétség uralkodik körülöttünk, és a bűn megsokasodik, a szeretet pedig valóban sokakban meghidegül – olykor bennünk is, Atyánk.

Annál inkább köszönjük, hogy jöhetünk hozzád egy munkanapnak a végén is, kiönthetjük a szívünket, s kinyithatjuk a szívünket előtted, hogy te töltsd meg azt olyan mennyei kincsekkel, amiket csak tőled kaphatnak a benned hívők. Látod, hogy magunk sem tudjuk, hogy igazán hiszünk-e, hitnek nevezhető-e ez a kicsi bizalom, ami ott van bennünk. De köszönjük, hogy te a kicsi hitre is nézel, és azt meg tudod erősíteni.

Kérünk, hogy a nagy homályban és sötétségben ragyogtasd fel a te igédet, sőt veled magaddal hadd találkozzunk itt most Jézus Krisztus, aki a világ világossága vagy. Vedd el a fáradságunkat, nyitogasd a szemünket, világosítsd meg értelmünket, ajándékozz meg minket a veled való találkozással.

Ámen.

Igehirdetés

Sokan olvassuk most Ezékiel könyvét napról napra bibliaolvasó vezérfonalunk szerint. Ebben a próféta könyvben különösen is sok olyan kép, képes kifejezés és hasonlat van, amit első olvasásra sok bibliaolvasó nem ért. Nem is érthet, hiszen ezek a képek magyarázatra szorulnak. Itt is mindenféle oroszlánokról olvassunk, amik ráadásul valami miatt pórul jártak, mert az egyiket Egyiptomba vitték, a másikat meg Babilonba, hogy ne hallják az ordításukat.

Miről van itt szó, kikről van itt szó, és honnan lehet ezt tudni pontosan?

Az akkori hallgatóknak és olvasóknak ez egyértelmű volt, ezeket a jelképeket ők azonnal értették, de ennek már két és félezer éve, úgyhogy nem csoda, ha számunkra ez nem világos első olvasásra. Viszont minden ige világosabb lesz, ha megnézzük azokat a párhuzamos helyeket, amikre hivatkozik a Szentírás. A régi fordításban, a Károli Bibliában minden vers, minden mondat alatt kicsi betűkkel és számokkal ott van egy vagy több bibliai hely megnevezése. Az új fordítás meg azt a módszert választotta, hogy minden lap alján összesítve vannak ott ezek. Mindig a jobb alsó sarokban találunk apró számokat és betűket, és ott van az is, hogy a feleltet levő szakasz melyik verséhez kapcsolódnak azok.

Ha valaki veszi a fáradságot és fellapozza ezeket a helyeket, pl. ebben az esetben egyszerre világossá lesz számára, hogy kikről van itt szó, anélkül, hogy hosszas tanulmányokat kellene végezni.

Szeretném javasolni, hogy aki egy kicsit is alaposabban, igényesebben akarja olvasni a Bibliát, ne sajnálja a fáradságot, nem kellene ehhez órák, hogy ezeket az igéket kikeresse, legfeljebb két vagy három, vagy legtöbbször egy ilyen igét kell kikeresni, és máris az egyik ige megvilágítja a másikat. Kálvin János mondta: legjobb, ha az ige az igét magyarázza. Ezért is gyűjtsük a párhuzamos helyeket, tegyük egymás mellé ezeket, és egyiktől a másik világosságot kap.

Oda van írva mindegyik bibliafordításban, hogy 2Királyok 23. Ebben a fejezetben van szó a kicsi Júda országának utolsó királyairól. Az utolsó istenfélő király egy bizonyos Jósiás nevű uralkodó volt, akiről rendkívül szép dolgokat mond Isten igéje. Csak egy mondatot olvasok a 2Királyok 23-ból: "Nem volt hozzá hasonló király őelőtte, aki úgy megtért volna az Úrhoz teljes szívvel, teljes lelkével és teljes erejével, egészen a Mózes törvénye szerint; és utána sem támadt hozzá hasonló."

Ez volt Jósiás. Megtisztította a bálványszobroktól az országot, megtisztította az istentiszteletet, mert mindenekelőtt megtisztította Isten az ő szívét és gondolatait. Nagy lelki, hitbeli reformáció kísérte az ő uralkodását, és ezzel mindig együtt szokott járni sok társadalmi probléma megoldódása is, sőt nagyon gyakran még gazdasági fellendülés is.

Itt is ez volt a helyzet. Jósiás azonban egy szerencsétlen háborúban meghalt, és akkor lépett a porondra az ő egyik felesége. Királyoknak több feleségük is kellett, hogy legyen, mert az adta a rangot, hogy kinek hány van, és neki is volt egy Hamutál nevű felesége, akire valóban illik az, amit Ezékiel így fogalmaz: oroszlántermészetű anya volt. Ez a Hamutál azonnal elintézte, hogy az egyik fia, Joakház legyen a király.

Joakház azonban nem sokáig, mindössze három hónapig uralkodhatott, mert teljesen ok nélkül harcba keveredett az egyiptomi fáraóval, és a fáraó, így, ahogy olvastuk, megbilincselve magával vitte, és ott pusztult el Egyiptomban.

Hamutálnak nem sikerült, hogy egy másik fiát tegye az egyik fia utódává, hanem Jósiásnak egy másik feleségétől származó fia lett az utód, aztán majd annak a fia. Ekkor azonban Hamutál ismét akcióba lépett, és következett egy másik fia a trónon, egy bizonyos Sedekiás vagy Cidkijjá – ez a két név ugyanazt a személyt jelöli –, aki Júda országának az utolsó uralkodója volt.

Mindent elkövetett tehát ez az asszony, hogy a gyerekei a trónra jussanak, uralkodjanak, és ahogyan itt olvastuk, zsákmányt szedjenek, és még embereket is ettek. Nyilván nem úgy, hogy kannibálökká váltak, hanem úgy, hogy olyan erőszakos uralkodók voltak, hogy ebbe az erőszakba sokan belepusztultak.

A Királyok második könyvéből megtudjuk, hogy ez az oroszlánanya Hamutál volt. Az oroszlánnak ez a próféta beszéd a negatív tulajdonságait tartja szem előtt: erőszakos, vérengző, ragadozó, kegyetlen. (Nem

tévesztendő össze ez a kép egy másikkal, hogy Júda törzsének az oroszlán volt a szimbóluma, és ott viszont az oroszlánnak a pozitív tulajdonságaira tették a hangsúlyt: az erőre, a bátorságra). Itt most Hamutál ennek a ragadozónak a negatív tulajdonságait személyesítette meg, és ezeket hagyományozta át a fiára is, úgy, hogy Jósiás után volt még négy királya Júdának, de egyik sem volt istenfélő, mindegyikről ilyen szomorú minősítést olvasunk: azt cselekedte, ami utálatos az Úr előtt.

Ilyenek voltak Hamutálnak a fiai is. Ráadásul nem tanult ez az oroszlán anya a maga kárán. Az egyik fiát elhurcolta az egyiptomi fáraó és ott pusztult el, akkor a másikat is odaszuszakolta a trónra, őt meg elhurcolta a babilóniai király és ott pusztult el. Ráadásul olyan kegyetlenül bánt el vele, hogy a szeme láttára végeztette ki a gyerekeit, és utána megvakíttatta, hogy ez legyen az utolsó élménye az életből mint látó embernek, hogy a fiai pusztulását látta.

Ennyi a rövid értelmezése ennek az oroszlánokról szóló történetnek, és most néhány olyan összefüggésre figyeljünk fel, ami számunkra is hasznos lehet.

1. Az első ez az egyszerű megfigyelés, hogy oroszlán anyáknak gyakran oroszlán kölykeik lesznek. Nem mindig, vannak kivételek, hogy egy-egy ilyen szülőnek melegszívű, áldozatkész, jó gyermeke is lesz, de ez a ritkább. Az általános az, hogy amit otthonról hoz, azt viszi tovább. Amit otthon látott és hallott, még ha sokszor egy ideig, főleg kamaszkorában nem ért is egyet vele, amikor felnőtt, ő is ugyanazt fogja folytatni. A legtöbbször, a leggyakrabban ez történik.

Ravasz Lászlótól olvastam egyszer ezt a nagyon elgondolkodtató mondatot: naponta millió példaadás válik le rólunk. Még csak nem is azt mondja: példát adunk, mert ha nem akarunk adni, akkor is leválik rólunk naponta millió példaadás. Aki vagyok, az beszél és az hat. A negatív és pozitív tulajdonságaim egyaránt hatással vannak a környezetemre. Akarom, nem akarom. Képmutatással egy ideig lehet fékezni ezt a hatást, de az álarcok le szoktak hullani egy óvatlan mozdulatnál és meglátszik a valódi énje valakinek. Még az álarcokon keresztül is hatni szokott az ember valódi énje. Hiába akar valaki kegyesnek látszani, a beszéde elárulja. Mint ahogy Péternek mondták nagypéntek hajnalán, Kajafás udvarán: a beszéded elárul téged. A szavaid, a tekinteted, egy meggondolatlan arcrándulás, ahogy valamire reagálsz. Az igazi énjét senki sem tudja sokáig rejtegetni és igazán elrejtetni. Leválik rólunk sok-sok példaadás.

Hamutálnak, aki oroszlántermészetű asszony, ilyen természetű gyerekei lesznek. Különösen, ha így is neveli őket. Ő ilyenné akarta nevelni őket, és annak örült, hogy ilyen jellemmel – vagy jellemtelenséggel – kerültek a trónra.

Ez egyrészt arra figyelmeztet minket, hogy nagyon nagy a felelősségünk, másrészt arra, hogy nagyon nagy lehetőség is az, hogy ez a törvény érvényesül. Nagy a felelősségünk, mert semmit nem tehetünk következmények nélkül. Főleg, amíg kicsik a gyerekek.

Szinte lefényképezik a szülőket, a felnőtteket és ő is, mint egy kis majmóca, utánozni akarja. Ez tudattalanul is beidegződéssé válik neki. Aztán jön egy időszak, amikor lázad ellene, amikor semmi nem jó, amit anyám apám mond meg tesz, de az már bevésődött közben az ő szíve mélyére, és a lázadás korszaka után hasonlítani fog apjához, anyjához. Ugyanúgy félreneveli a gyerekeit stb., mert arra látott példát, az a minta volt előtte.

Egyáltalán nem mindegy tehát, hogy mit látnak, mit hallanak tőlünk. Ebből nem az következik, amit mai szóval kifejezve így szoktak mondani: akkor görcsöljek és igyekezzek valaminek megfelelni, mert jaj, mit látnak, mit hallanak tőlem. Nem. Ebből az következik, amiről a Szentírás nagyon egyszerűen és természetesen szól: szentek legyetek, mert én szent vagyok – mondja az Úr. Aki Jézus Krisztust hittel befogadta az életébe, az engedje, hogy Jézus növekedjék benne, mi meg legyünk egyre kisebbek, a velünk született vagy belénk nevelt természetünk. Ne az a sok rossz példa formáljon minket, amit látunk magunk körül, hanem lehetőleg annak a példája, aki maga is mondta: Példát adtam nektek, hogy ahogy én cselekedtem, ti is úgy cselekedjétek – mondta ezt Jézus a tanítványainak. Van mi előttünk példa, szuper példa. Egy bűn nélküli valakinek a példája, aki megmutatta, hogy így is lehet élni, és lehet Őhöz hasonlóan élnünk, ha a megszentelődésben növekedünk.

A gyerekeket említettem az előbb. Ők azért is nevelnek bennünket, felnőtteket, mert tükörré válhatnak. Egy szülő okvetlenül viszontlátja a saját hibáit a gyerekeiben. Van-e alázata elítélni önmagát? Van-e bátorsága változni? Ha hívó ember, az lesz-e ebből, hogy bűnbánattal odaborul Isten elé, és azt mondja: Uram, ilyen nem akarok maradni, amilyené máris tettem a gyerekeimet. Én hozzád szeretnék hasonlítani. Ennek a készségnek kell ott lennie bennünk. Nem mi gyúrjuk át magunkat. Mi mindnyájan oroszlántermészettel születtünk, de van lehetőségünk arra, hogy Jézus Krisztus példája világítsa meg az Ő bennünk való élete, aki hittel Őt befogadta.

Olyan szép Keresztelő János programja, mindnyájan ismerjük: „Neki növekednie kell, nekem pedig egyre kisebbé válnom.” Lehet, hogy oroszlántermészetű felmenőink voltak, de nem kötelező nekünk úgy élni és meghalni.

Egy misszionárius írta le, hogy egy konferencián együtt lakott egy hétig azzal a Stanley Jones-szal, akinek több könyvét is ismerik a testvérek. India misszionáriusa volt ő. Azt mondta: kevés ember formált annyit rajtam, mint Stanley Jones, mert egyebek között egy héten át nem hallottam, hogy bárkiről rosszat mondott volna, és nem mondott saját magáról semmi jót. Nem prédikált ő ott a szobatársának. Reggeltől estig folyt a munka. Este fáradtan beestek az ágyba, de valami feltűnt ennek a kollegának: ez senkiről nem mond rosszat, magáról meg semmi jót. Nem dicsekszik és nem bánt senkit. Ilyen emberrel ritkán lehet találkozni, és ez formálta.

Erről van itt szó, és ez kicsiben, a magunk helyén, a magunk módján mindannyiunk lehetősége. Nem kell

erőlködni, a megszentelődésben kell növekedni. Engedni kell Jézust szóhoz jutni és megerősödni magunkban, és hatni fog a példánk másokra is.

2. A másik, amire figyeljünk fel: nem olyan nehéz oroszlán gyerekeket nevelni, mert mindnyájan oroszlántermészettel születtünk. Erről szól a Biblia elejétől a végéig, hogy nem is kell nagyon ilyené nevelni, legfeljebb ezeket a tulajdonságokat elő lehet hívni, meg lehet erősíteni, lehet igazolni valakiben, hogy legyen program a számodra, hogy ilyen legyél, de nem kell belénevelni, mert bennünk van.

Erről nekünk nem szabad elfeledkeznünk, különösen ma, amikor több, emberrel foglalkozó tudomány és áltudomány azt igyekszik bizonygatni, hogy alapján véve mi jók vagyunk. Vannak kisebb-nagyobb hibák, de ezeket önkorrekcióval lehet javítani. Arra kell megtanítani az embereket, hogy bizonyos tréningekkel, egyebekkel hogy tudják kijavítani a hibájukat.

Csakhogy a Biblia, ami a legmélyebben ismeri az emberi természetet, azt mondja: nem így van! A szomorú helyzet az, hogy egészen tönkrementünk mi belsőleg, lelkileg, mióta Isten nélkül élünk. Annyira tönkrementünk, hogy a jó után legfeljebb vágyakozhatunk, de képtelenek vagyunk makulátlan, tiszta, igazi jót és szépet mondani, gondolni, cselekedni. Különösen az Isten mércéjének megfelelő jóra teljesen képtelenek vagyunk. Oroszlántermészettel születtünk.

Ez jellemző ránk, hogy zsákmányt szerezni és embereket enni. Erre vagyunk beállítva. Megszerezni mindent, amit csak lehet: anyagiakat, ismereteket, emberek elismerését. Sokszor azt sem figyeli az ember, hogy mibe kerül, főleg akkor nem, ha mással fizetteti meg az árát. Az, hogy embereket evett, megint mondom: nem feltétlenül a kannibalizmust jelenti. Fel tudjuk mi falni egymást szép lassan, módszeresen évek alatt is.

Pál apostol a Gal 5,15-ben írja: „Vigyázzatok, mert ha egymást marjátok és faljátok, akkor egymást lassan felemészítitek!” Ez ismeretlen teljesen, hogy „egymást marni”? Különösen, akik tudják, hogy mi fáj a másinak, azt az egy szót, azt az egy mondatot kellő pillanatban, kellő hangsúllyal mondani. Nem nyúlt ő hozzá egy ujjal sem, dehogyan bántja! Csak éppen belepusztul a másik. Előbb lehervad az öröm az arcáról, aztán megrendül a bizalom a szívében, aztán lehet, hogy néhány esztendővel megrövidül az élete, mert marták és falták egy életen át.

Sok oka lehet ennek, Isten nagy kegyelme lenne az, ha ma este őszintén megkérdeznénk: Uram, mennyi van még bennem az oroszlántermészetből? Nem akarok oroszlán lenni. Se kis oroszlán, se öreg oroszlán. Nem akarok arra berendezkedni, hogy csak szerezni és embereket enni. Dehogyan akarok embereket enni! Embereket szeretnék gazdagítani, boldoggá tenni. Még azokat is, akik engem esetleg marnak. Te ennek a lehetőségét megígérted, Uram. Gyere akkor, és tegyél képessé erre.

S tudjátok, milyen öröm olyan emberért áldozatot hozni, aki nekünk folyamatosan kárt okoz, vagy kárt akar okozni? Ez azoknak az örömük, akiknek Jézus

Krisztus ezt a természetet a szívébe oltja: nem szerezni és ártani akarok, hanem másokat gazdagítani és másokért áldozatot hozni.

Ne felejtjük el, hogy mindnyájan harapós természettel születünk. Az első testvérpár már nekiugrott egyik a másiknak. Káin sem falta fel Ábelt, de Ábel vére kifolyt és az égre kiáltott. Egy bunkósbot segítségével kellett hozzá, és nagyon sokféle modern bunkósbotot tanultunk meg használni, hogyan lehet ártani egymásnak.

Kérjük a mi Urunkat, egészen tisztítsa meg miniket az ilyen indulatoknak a csírájától is. Mert megvalósítani sokszor félünk, de ott fortyog bennünk a harag, a bosszúvágy, a sértettség, az irigység. Ezek oroszlán-indulatok. Ehelyett szabad nekünk kérnünk azt, amiről Pál apostol írt a Filippieknek: „Az az indulat legyen bennetek, ami a Krisztus Jézusban.” Mert ez lehetséges. Aki önmagát megüresítette, szolgáló formát vett fel, emberekhez hasonlóvá lett, és engedelmes volt egészen a kereszthalálig. Aki nem szerezni akart, hanem adni, még önmagát is odaadni, és ezt az utat ragyogtatta fel a benne hívők előtt is.

3. Amit szeretnék még megemlíteni: az a szerencsétlen oroszlántermészetű Hamutál nem tanult még a személyes tragédiájából sem. Az egyik fiát, akit ő erőszakolt a trónra, elviszi Nékó fáraó Egyiptomba, és ott pusztul el. Akkor a másikat is odaerőszakolja a trónra. Nem tanul.

Miért nem tanulnak az ilyen emberek, akik tudatosan is oroszlántermészetűek akarnak lenni? Azért nem, amit Pál apostol ír az Efézusi levélben. Így olvasuk ezt: „Az ő elméjükre sötétség borult, elidegenedtek az Istennek tetsző élettől, mert megmaradtak tévelygésükben, és megkeményedett a szívük. Ezért erkölcsi érzékükben eltompulva, gátlástalanul mindenféle tisztátalan tevékenységre vetemedtek nyereségvágyukban.” (Ef, 4,18-19).

Minden szót külön hangsúlyozhatnánk itt. Az oroszlánokat is a szerzés vezérelti. Itt is a nyereségvágyat említi Pál apostol. Eltompultak az érzekeik, erkölcsi érzékenység nélkül bármilyen gonoszságra képesek, mert nem találják rossznak az oroszlántermészetet. Sőt azt mondják: az élelmes ember ilyen. Ebben a világban, amiben élünk, az eszmény az oroszlántermészet lett. Aki feltalálja magát, kiverekszi magának, megszerzi, ha célul tűzte ki és így tovább.

Ezzel szemben a Biblia nekünk Jézus Krisztusnak a báránytermészetét ajánlja. Nehezebb báránytermészettel élni. Azzal sokszor visszaélnék. Ott nem lehet olyan gyorsan boldogulni. Ott nem lehet mindent megszerezni, amit az ember meg akarna. Ott visszariad az ember, ha valakinek ártania kellene, és nem fog neki ártani. Inkább lemond valamiről, de embert nem eszik. Nehezebb báránytermészettel élni, de azt mondja a Szentírás, hogy végül is a báránytermészetűek győznek. Az oroszlánokat: az egyiket elviszik ide, a másikat oda. Megvakítják, megbilincselik, ketreche zárják. A természetük önmagában hordja az ítéletét.

De akikben Jézus Krisztus természete van, azok tartoznak az igazi győztesekhez. Mert magáról az Is-

ten Bárányáról, Jézusról is ezt mondja a Szentírás, így olvassuk ezt a Jelenések könyve 5. részében, ahol egy mennyei istentiszteletnek a leírása van:

„És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek. A Bárány odament, és átvette a könyvet a trónuson ülő jobb kezéből; és amikor átvette, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt – mindegyiküknél hárfa volt és aranycsésze, tele füstölőszerrel –, és új éneket énekeltek ekképpen: Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.”

Itt arról van szó, hogy azt a bizonyos könyvteker-cset, amelyikben a világtörténelem van megírva, senki nem meri átvenni a Mindenható kezéből. Ki tudja megvalósítani Isten akaratát? Ki tudja átlátni az egész történelmet? És akkor lép oda a Bárány. Minden különös erőfeszítés nélkül átveszi a könyvet, és az Isten átadja neki a könyvet, és akkor borulnak le még a mennyei lények is előtte. Mert itt derül ki mindenki számára, hogy csakugyan neki adatott minden hatalom mennyen és földön. De Ő ezt a hatalmát nem oroszlántermészettel mások rovására, hanem báránytermészettel mások javára használta.

Isten segítsen minket, hogy meglássuk, mennyi bennünk még az oroszlán, annak a negatív tulajdonságait tekintve. És Isten oltson vágyat a szívünkbe, hogy igazán el tudjuk mondani: „Szeretnék lenni, mint Ő, alázatos, szelíd.”

Imádkozzunk!

Úr Jézus Krisztus, te tudsz minket elsegíteni igazi önismeretre. Néha olyan ügyesen tudjuk álcázni a bennünk rejtőző oroszlánindulatokat. Még magunk is elhisszük, milyen szelíd, kedves, kulturált, udvarias, vallásos emberek vagyunk. Szeretnénk a te igéd tükrébe belenézni. Adj nekünk valós képet önmagunkról. Semmihez nem akarunk ragaszkodni, ami nem belőled való, Urunk Jézus Krisztus. Minden után vágyakozunk, és mindenért könyörgünk együtt is, aki te vagy, és amit tőled kaphatunk.

Szeretnénk megtanulni tőled, hogy te szelíd és alázatos szívű vagy, és nem akarjuk szégyellni magunkat emiatt. Szeretnénk megtanulni kritikus helyzetekben is úgy viselkedni, ahogyan arra te példát adtál. Tudjuk, hogy szelídséged nem azonos a mulyasággal és a gyámoltalansággal. Segíts, hogy tudatosan szelídek akarjunk lenni, tudván azt, hogy a végső igazi nagy győzelem a szelídeké.

Kérünk, beszélj velünk még tovább is ezeken az igéken keresztül, és segíts ebben a csendben is imádkozni.

Ámen.

Cseri Kálmán, 2007. január 11.

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2008 / május

„Nem hagylak titeket árváknak...”

A napokban haladtam lefelé a metró mozgólépcsőjén, s szokás szerint figyeltem a velem szemben emelkedve haladó utasokat. Döbbenet tudatosodott bennem, hogy mindenki, kivétel nélkül mindenki, borús, tünődő arccal, lógó orral tekint maga elé, s lelke egészséges tükröződése helyett szinte lélek nélküli, semmitmondó arckifejezéssel igazolja csupán, hogy mégiscsak itt van, s nem valahol egészen másutt. Van annak már vagy 40 éve, hogy másodrendű pártállam-polgárként abban a kitüntetésben részesülhettem, hogy bekapcsolódhattam a nemzetközi szakmai tapasztalatcserébe. Ekkor már elsőrendű pártállam-polgár kollégáim Nyugatra utazgattak, így a magamfajtanak megmaradt a megunt keleti régió. Az akkori szabályok szerint minden Szovjetunió-béli út Moszkván át vezetett (még ha valaki Kárpát-Ukrajnába volt is hivatalos), így többször is vendége voltam e „világvárosnak”. Első, ma is élénken élő, felejthetetlen benyomásom volt a hatalmas kiterjedésű moszkvai metróhálózaton a velem szemben közlekedők semmitmondó, üres, lélektelen tekintete, amelyről leolvasni szinte semmit sem lehetett azon az egyen kívül, hogy lélekemelő forrásokban, élményekben, kapcsolatokban kifejezhetetlenül nagy lehet itt a hiány. Mindezt vagy 70 éves, kegyetlen, kíméletlen sztálini diktatúra alapozta meg! Eufóriás politikai fordulatok, esztendő után – néhány év leforgása alatt – sikerült mi magunknak is ide jutnunk! Népünk, nemzetünk ma ugyanolyan lelki-beteg, mint volt akkoriban a föld 1/6-odának „élenjáró” kommunista társadalma! Pedig nem is olyan régen láttunk még fényesen csillogó tekinteteket, derűsen egymásra mosolygó arcokat, amikor

Tanítványok a Galileai-tavon

pl. sok százazres rendezvényre igyekeztünk mindenfelől, vagy ha éppen ott voltunk mi magunk is.

Miért vagyunk úgy elkeseredve? Az igaz, hogy GDP-növekedésünk éves dinamikája – az EU-ban sereghajtóként – csupán tized-százalékokkal haladja meg a 0-t, azt is csak azért, mert az illetékesek az örömtanyák bevételeit is oda számították, de azért még mindig teljesítettük a 100 %-ot! Ami valójában ennek ellenére nyomaszt, az az elszalasztott lehetőségek egyre tornyosuló halmaza, mely kezdődött a 40 éves pártállami időszakban, s immár sok éve folytatódik mindazon remények és várakozások teljesülése helyett, melyek 1989-ben csurig töltötték gondolatainkat és szíveinket.

Vajon mi a mi keresztyén válaszuk a mai kor elcsigázott, csalódásokkal teli, lelkileg megtépázott emberének? S ha van is kész válaszuk, kínál-e az megnyugtató magyarázatot, biztatást, gyógyírt mindarra a méltánytalanságra, amelyet a mai magyar lét kénytelen részesének elhordozó, szenvedő alanyként át kellett és még ki tudja, meddig továbbra is át kell élnie? Pedig ha nincs igazi válasz-muníciónk, akkor jaj a világnak! A mai, jobbára gyökértelen eszmerendszerek ugyanis kifulladások, a napi és távlati kétségek tisztázására, a gyöttrődő szellem kérdéseinek megválaszolására képtelenek és teljesen alkalmatlanok.

Mielőtt elbizakodott vigasz-fordulatok és sémák köteget zúdítanánk a keresők nyakába, emlékezzünk rá, hogy nemrégiben leghivatottabb szolgatársaink közül többen is önkezükkkel vetettek véget életüknek, mintegy belesikoltva a világba: e földön nincs megoldás! Pedig a Mester búcsú-

szavaiban világosan megmondta tanítványainak: Nem hagylak titeket árváku! Belesajdul a szívünk, mert úgy tűnik, végtelenen elárvult testvéreinkhez ott és akkor nem jutott el a legfőbb vigasz. Hiszen Ő a „Vigasz”-talórol beszélt, akit a Maga nevében elküld, aki megmutatja minden helyzetben, mit tegyünk, mit szöljünk, hogyan viseljük el, miként háritsuk el a bennünket megnyomorító, sötét viszszavonhatatlan mélységbe taszítani igyekvő kísértőt.

Átélni nagypéntek fájdalmát nem kis teher! De az első húsvét feltámadott Krisztusának közelében e fájdalom kitörölhetetlen örömmé magasztosul. Akkor is, ha ezek után a 40 napos, leírhatatlan találkozásokkal teli élményeket követően bele kell törödnünk nagycsütörtök dicsőséges veszteségébe, hiszen a Megváltó teste elérhetetlen magasságba, tölünk az Atyához emeltetett. Egyedül maradtunk?! – Á, dehog! Pünkösdek a kitöltetésben megvalósult ígéréte immár véglegesíti a szüntelen közösséget a Megváltóval, benne a Szentháromság Örök Istennel.

Anyák napja közeleg! Szeretjük megköszönni anyáink, apáink bennünket létre hívó döntését, velünk közölt kincseit, ajándékait. De vannak szülő nélküli emlékezők is, sokan persze szülőpótló törődés, gondoskodás részesei. De igazi árvák is! Nekik is szól Krisztus biztatása: titeket sem hagylak árváku, eljövök hozzátok, vigaszt, gyógyírt adok lelketeknek, s szolgálom által testetek sem marad nyomorban, nélkülözésben.

A református ember gyakran individuális személyiség. Ezért is alkalmas órállónak Mert bizony az órállónak gyakran egyes-egyedül kell állnia sötét éjjelen! Nyári egyetemista katonai szölgálatom során az erdő mélyi löszerraktárt kellett fegyveresen őriznem egyik „csillagoltó sötét éjjelen”, amikor az orrom hegyéig sem láttam (így neki is mentem keményen egy éppen ott ácsorgó erdei fatörzsnek). Bizony,

A vihar levitte a kajászói templomtorony sisakját

féltem, még ha tudtam is, hogy párszor 10 méterre ott áll a társam, meg még távolabb a többiek. De már akkor sem voltam ott egyedül, s nem is estem pánikba, mert Ő nem hagyott ott árván. Védett az ismeretlen neszek, zajok között és ellenében, s egyszer csak eljött a váltás ideje, sőt, elérkezett a pirkadás, a hajnal, a világosság is, amikor a szétáradó fényben már nyoma sem volt a korábbi leplezett szorongásnak, félelemnek, aggodalomnak.

Krisztus áldott népe, örülj és örvendezz! Sötétre világosság, világosságra napfény, a napfény nyomán pedig sarjadás, zöldellés, virágzás, gazdag termés vár reánk! Mert mindennek rendelt ideje van. A felüdülésnek is!

dr. Nagy Sándor
főgondnok

AZ ELMÚLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

- a 2007. novemberi közgyűlés óta 2008. január 7-én volt a szokásos éves lelkészértekezlet, február 13-án, március 12-én, április 7-én, május 5-én esperesi-gondnoki értekezlet, február 21-én tanácsülés, április 9-én közgyűlés
- február 28-án emlékezett meg a Hittudományi Kar dr. Pap László dékánról születésének 100. évfordulója alkalmából
- kerületi lelkésztovábbképző kurzusok voltak február 25-29. Monoszlón és április 7-11. Mátraházán (ez utóbbiról beszámolót olvashattunk a Reformátusok Lapjának április 20-ai számában, valamint jelenleg is a kerület honlapján)
- a Generális Konvent elnöksége ülésezett az egyházkerület székházában április 14-15-én

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK

- június 6-8. között rendezik meg az V. Református Zenei Fesztivált a Ráday utcában és környékén, a *Református énekek* koncert június 29-én lesz a Művészetek Palotájában
- június 26-28. között az egyházkerületi székház dísztermében nemzetközi presbiteri konferenciára kerül sor
- július 6-26. között kántorképző tanfolyamot tartanak a egyházkerületi székházban
- szeptember 1-jén lesz a választási eljárást elindító rendkívüli kerületi közgyűlés
- szeptemberben indul az egyházkerület lelkésztovábbképzése keretében a KRE Jogi karával együtt kialakított *jogi szakokleveles lelkész* végzettséget adó képzés

Élet a teológián

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2007/2008-as tanév második félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen:

Szabó Gábor vállalkozó, teológia, egyházkerület, Budapest-Északi Egyházmegye, Bács-Kiskunsági Egyházmegye, Délpesti Egyházmegye, Kálvin Kiadó, Északpesti Egyházmegye, Refisz + Kispest-Központi Egyházközösség, Nagykőrösi Egyházközösség

PROGRAMOK:

A második félévben a teológián három alkalomból álló előadásorozatot szerveztünk a **szórványmisszió** helyzetéről és lehetőségeiről, melyet *Kósa István* szanki lelkész tartott. A beszélgetés során körvonalazódni látszik egy nyári szórványkonferencia lehetősége is.

A **cigánymisszióról** tartott előadást *Orián Géza* ferencvárosi szociális munkás, elkötelezett missziói munkatárs. Az est során képet kaphattak a teológusok a cigánymisszió problémáiról, érdekes történeteket hallgattak meg, és élvezhették *Szakcsi Lakatos Benjámint* szép zongorajátékát.

Teológusnap Kispest-Rózsátéren

Teológusnapon Szabadkán

Folytatódik az udvar parkosítása

Tanulmányi kirándulás Genfben

Rendszeresen volt a teológián ún. **képmeditáció**, ahol a diákok – tanárokkal együtt – kereshették egy-egy képzőművészeti alkotás üzenetét, megfigyelhették azt teológiai, esztétikai szempontból.

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerület internátusában lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **„Otthonórákat”**, melyek fele felsőbb éves teológushallgatók által tartott bibliaóra, másik részük pedig az idén a Biblia Évével kapcsolatos érdekesebb előadások (*Bolyki János, Egeresi László*), valamint egyéb közösségépítő alkalom, filmnézés volt.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2007/2008-AS TANÉVBEN

Ebben az évben is több teológusnapot és hétvégét szerveztünk, amelyben jelentős számban szerepeltek határon túli utak is. A teológusnapok szervezésében tevékeny részt vett *Szanyi Ferenc* és *Stefán Attila* IV. éves teológus.

ELSŐ FÉLÉV:

Rudna (építőtábor is)(*Körös, Jólész, Berzete, Rudna*); **Szomód, Tata** (Dunántúl); **Nürnbergi Református**

Gyülekezet; Pilis (evangélizáció); **Rákos** (Kárpátalja) + ifjúsági alkalom (**Mezővári**), **Rudna** (100 éves ünnepség, nemzeti zászló átadása, szolgálatok 3 gyülekezetben); **Léva** (Felvidék) + iskolai csendesnap és konfirmációi óra; **Baracska** (börtön); **Ócsa; Helvécia (Ballószög)**. Teológus evangélizációk: **Százhalombatta, Mátyásföld**. Alapítványi támogatással látogattuk meg a **tusnádfürdői** (Székelyföld) gyermekotthon (adományok eljuttatása), valamint részt vettünk a **stein-ai** hittan napon, melynek témája a „könyörületesség” volt, amelyen megemlékeztek a magyar származású *Szent Erzsébet*ről is (**Steinau**, Németország).

MÁSODIK FÉLÉV:

Kispest-Rózsatéri Egyházközség, Örbottyán (gyermekotthon is), **Jászberény, Körösfő** (Kalotaszeg-Erdély) + látogatás a zsoboki gyermekotthonban, **Szabadka** (Vajdaság), **Gyulafehérvár** és környéke (Erdély) (*Szászsebes, Alvinc, Zalatna, Sárd, Vajasd, Tövis, Búzásbocsárd Alsókarácsonyfalva*), **Baranya** (*Mohács és környéke: Beremend, Dunaszekcső, Magyarbóly, Mohács + szórványaik*), **Ivácsa** (*Pusztaszabolcs*). Gimnáziumi csendesnap: **Kecskemét**.

Tanulmányi kirándulás: **Recsk** (emlékhely + környéke: *Sírok, Parádfürdő, Mátraháza*), **Izrael** (*Galileai-tó, Holt-tenger, Jeruzsálem*; 48 fő, diákok, tanárok, munkatársak), **Svájc** (Zürich, Bern, Genf), **Krakkó-Auschwitz, Székelyföld** (nyárra tervezve)

Ezen a nyáron is szervezünk két **építőtábort**, az egyiket a felvidéki **Berzétén**, ahol egy visszakapott iskola felújításában veszünk részt holland fiatalokkal közösen, valamint **Magyarigenben** (Erdély) és környékén. Ezeket a táborokat az Ágoston Sándor Alapítvány szervezi és támogatja.

EGYÉB PROGRAMOK:

Az előző évekhez híven a teológusok ebben az évben is jó ötletre épülő kiállítást találtak ki. A **Biblia Évében a 66-os út** c. kiállítást tervezték és valósították meg a hallgatók, amelynek tervéről már előző számunkban is írtunk. Ez a program elkészült, az első két kiállítás már le is zajlott, nagy sikerrel. Az első helyszín Debrecenben az egyetem volt, ahol világi környezetben érvényesült a kiállítás üzenete, kb. 1500-an tekintették meg. A második pedig Kecskemét volt, az Újkollégium díszterme, ahol egy iskola és egy gyülekezet keretében elevenedett meg a kiállítás.

Az év folyamán még számos helyen: egyetemeken, egyházközségekben, fesztivál jellegű programokon, találkozókön állítjuk és fel és működtetjük az interaktív kiállítást.

Á KIÁLLÍTÁS AZ ALÁBBI HELYEKEN TEKINTHETŐ MEG:

DEBRECENI EGYETEM
04.07 – 04.14 (hétfő – szombat)

KECSKEMÉT (Újkollégium)
04.20. – 04.26. (vasárnap – szombat)

REFORMÁTUS ZENEI FESZTIVÁL (Bakáts tér)
06.06. – 05.08. (péntek – vasárnap)

REND (Komárom) (bibliai rész)
06.20 – 06.22. (péntek – szombat)

MÚZEUMOK ÉJSZAKÁJA (Ráday utca 28.) (kiállítás rész)
06.21 (szombat este)

SZÉLRÓZSA (Köszeg)
07.16 – 07.20. (szerda – vasárnap)

BŰVÉSZETEK VÖLGYE (Öcs)
07.25 – 08.03. (péntek – vasárnap, 10 nap)

GAZDAGRÉTI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
08.28 – 08.30. (csütörtök – szombat)

RÁKOSLIGET (egy nap)
09.06 (szombat)

EGYETEMI GYÜLEKEZET (Budapest)
10.20 – 25. (hétfő-szombat)

BAÁR-MADAS REFORMÁTUS GIMNÁZIUM
10.27 – 10.31. (hétfő – péntek)

ÚJSZEGEDI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG
11.03 – 11.09. (hétfő – vasárnap)

SZEGEDI EGYETEM
11.10 – 11.16. (hétfő – szombat)

NAGYVÁRAD (terv)
11.17 – 11.23. (hétfő – vasárnap)

PÁPA
12.1 – 12.7. (hétfő – vasárnap)

Bölcsföldi András spirituális

A körösfői templomban

A 66-os út interaktív Bibliakiállítás Debrecenben

TANÁCSÜLÉS

2008. február 21.

Előterjesztő: dr. Nagy Sándor

Főtiszteletű Egyházkerületi Tanács!

A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulását elnöktársammal egyetértésben megnyitom. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a tanács alkotó és tanácskozási jogú tagjait és előadóit.

Mindenekelőtt megköszönöm Szabó István püspök úr köztünk végzett szolgálatát, életére, szeretteire, további szolgálatára Isten áldását kérem és kívánom.

A tárgysorozati javaslatot mindenki megkapta. Két-három apró gondolatot engedjenek meg elmondanom ennek előterjesztése előtt.

Az egyik: gondolom, akik az ország távolabbi részéből jöttek és korán keltek, találkoztak azzal a viszonylag ritka égi jelenséggel, mint ami a ma hajnali holdfogyatkozás. Ez is tanít valamire. Ugyanis kevesen tudják azt, hogy a Holdfogyatkozást mindenholnan látni lehet, ahonnan a holdat egyáltalában látják. A napfogyatkozás nem ilyen, azt nagyon kevesen látják egy időben.

Belegondoltam, hogyha mi mint egyház, árnyékot vetünk a világra – mint a példában a Föld a Holdra –, ez sokkal kiterjedtebben látszik, mint ennek a fordítottja, amikor a Nap és Föld közé kerül a Hold. Azt bizony sokkal kevésbé észlelik, mint mikor az egyház követ el valami árnyéknak nevezhető dolgot. Tanítson erre ez a természeti jelenség bennünket!

A másik egy hír. Most már a Benelux államokból a harmadik is jóváhagyta az eutanáziát, Luxemburg. Ez a három kis állam az életnek ezt a könnyített, bár korlátok között megvalósuló elvesztését támogatja. Ez sokunkban – érthetően – megütközést és tiltakozást kelt. De sose felejtjük el, hogy miközben emiatt így aggódunk, Magyarországon most is évente 60-80 ezer meg nem született magzat sikolt amiatt, hogy potenciálisan egészséges emberi életeteket már az anyaméhben meggyilkolunk. Az idézett hír legyen figyelmeztetés arra nézve, hogy ez az állapot bizony nem állapot! Ezen változtatniuk kell mindazoknak, akikre ennek felelőssége hárul!

Ma egyházunk gazdasági-pénzügyi ügyeiről lesz szó, és ez mindig nagyon fontos az életünkben. Nem azért, mert a gazdasági ügyek a legfontosabbak – ezeknél sokkal fontosabb ügyeink is vannak, nem sorolom –, mégis ez valamifajta áldozat, amellyel nekünk ma bánnunk kell. Pontos előkészítő munka előzi ezt meg, ezért van az, hogy a tervezeten, ami a kezünkben van, nem sokat szoktunk változtatni, de a döntés felelőssége akkor is a miénk. Egyben gondoljunk hálával és szeretettel az adományozókra! Mert ezek a pénzek, amelyeket most osztunk szét, olyan emberektől származnak, akik ma a szekuláris világban is fontosnak tartják az egyház támogatását. Hiszen a legnagyobb rész az SZJA 1 %-okból származik. De arról se feledkezzünk meg, hogy egy kisebb része ezeknek a kerületek szétosztott összegeinek egy ún. kiegészítő ingatlan-járadékból származik, amelyet egy olyan kormány rendelt el, amelyik fontosnak tartotta, hogy az egyház valamikori igazságtalan

kirablásával ne rendeződjön el minden véglegesen, hanem egy kicsit segítsen évről-évre a mi mai helyzetünkön. Kéljen szívünkben tehát ma hála azért, mert vannak szimpatizánsaink, egyháztagjaink, akik törődnek az egyházzal, sőt, rendelkeznek is annak javára!

S végül: ilyen költségvetéssel foglalkozó rendes tanácsulésen – ebben az összetételben – most vagyunk utoljára együtt. Lehet, hogy lesz pót-költségvetési együttlét még, de én azért mindazoknak hálásan köszönöm a 6 éves munkáját, akik ebben tevőlegesen részt vettek, s elősegítették, hogy ez a grémium jól végezze a munkáját és gyakorlatilag utólagos kifogások, fellebbezések nélkül működjék. Mindenekelőtt köszönöm főjegyző úrnak és csapatának mindazt, amit tettek most és az elmúlt öt esztendőben!

6. A GAZDASÁGI BIZOTTSÁG JELENTÉSE

Előterjeszti: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése a Gazdasági Bizottság jelentését elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése a kerület 2008. évi költségvetését 3 314 771 705 Ft bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése megbízza az egyházkerület főjegyzőjét, hogy a hitellel tartozó egyházközségek elnökségeivel vegye fel a kapcsolatot, és az áprilisi közgyűlésig minden nem járadéki és nem kárpótlási fedezettel rendelkező hitelfelvevőtől kérjen nyilatkozatot a visszafizetés pontos határidejéről, amely 2008. szeptember 30-nál későbbi nem lehet. Erről az áprilisi közgyűlésen tegyen jelentést.
- 3.a. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése kimondja, hogy azon egyházközségek, amelyek hitel-visszafizetéssel vagy közegyházi előfinanszírozású alap tartozással terheltek, az egyházkerulettől akár közvetlenül, akár az egyházmegeyéken keresztül folyósítandó bármilyen támogatáshoz csak az adósság rendezése után, vagy pedig az adósság rendezésével kapcsolatos egyházközségi elnökség által aláírt megállapodás után juthatnak. A megállapodás egy példányát az illetékes egyházmegey esere megkapja.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése a Püspöki Hivatal 2008. évi költségvetését 101 000 000 Ft bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése a Lelkésztovábbképző Intézet 2008. évi költségvetését 11 413 600 Ft bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése a Székház 2008. évi költségvetését 117 655 000 Ft bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése a Mátraházi Konferencia-központ 2008. évi költségvetését 75 540 000 Ft bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.

8. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése a Ráday Gyűjtemény költségvetését 59 879 000 Ft bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése a Baár-Madas Református Gimnázium és Általános Iskola 2008. évi költségvetését 437 327 000 Ft bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja. A 2006. évi kiegészítő támogatás pótlására érkezett összeg felhasználási tervét jóváhagyja.
10. A Gyökössy Endre Református Óvoda 2008. évi költségvetését 25 285 100 Ft bevételi és kiadási végösszeggel elfogadja.
11. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése a Horánszky, az Ervin, és a Vérmező utcai ingatlanokról szóló beszámolót tudomásul veszi, a létrejövő szerződéseket az ET. értelmében kell a közgyűlés elé terjeszteni.
12. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsulése kimondja, hogy a szolgálati gépkocsik casco kára esetén az önrészt a gépkocsi vezetője köteles megfizetni. A gépkocsi használatáról és a biztosítási feltételekről a gépkocsi használójával szerződést kell kötni.
7. A 2008. ÉVI EGYHÁZKERÜLETI ÉPÍTÉSI SEGÉLY-KERET EGYHÁZMEGYÉNKÉNTI FELOSZTÁSA

Előterjeszti: Fónagy Miklós esperes

A Dunamelléki Egyházkerület Tanácsa elfogadja az Egyházkerület 2008. évi költségvetésében a gyülekezeti építkezések támogatására előirányzott 84 millió Ft egyházmegyéenkénti felosztását.

KÖZGYŰLÉS

2008. április 9.

PÜSPÖKI JELENTÉS

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Egyházkerületünk mostani ciklusának utolsó előtti közgyűlésén vagyunk együtt. Ez részben alkalmat kínál arra, hogy a mögöttünk lévő öt esztendőát áttekintsük, az elvégzett munkát hálaadással bemutassuk, és ha kell – és bizony kell –, mulasztásainkat bünbánattal meg is valljuk és elkérjük a megjobbítás áldott lelkét. Mindazonáltal szeretnék a kialakult renchez igazodni, ti. hogy tavaszi közgyűlésünk elsősorban munkaülés legyen, amelyen az elmúlt esztendő záró számadásait, az ideai költségvetést, az egyházkerületi intézmények elmúlt esztendei működését tekintjük át. Szokás szerint ehhez a munkaüléshez szeretnék bevezető gondolatokat adni.

Mindenekelőtt hadd idézzem fel Isten ígéjéből azt az igen meggondolkodtató leírást, amelyet többször is olvashatunk a Királyok Könyvében. Ezt most csak egy helyről idézem, a Királyok második könyve 22. részéből. Itt arról olvasunk, hogy a fiatal Jósias király terybe vette Isten templomának a felújítását, és ehhez az Úr házába begyűjtött pénz használták fel. A király rendelkezései szerint ácsokat, építőket, kőműveseket kellett felfogadni, kiknek fákat és faragott köveket kellett vásárolniuk a templom romlásainak kijavítására. E rendelkezések végén azt olvassuk: „de számadást nem kell tőlük venni a pénzről, amely a kezükbe adatik, mert ők azt /ti. a munkát/ becsülettel végzik.” Fontos megjegyeznünk, hogy e munka során kerül elő a templomból a Szövetség könyve, mely Isten törvényi rendelkezéseit és az ahhoz kapcsolódó szankciókat tartalmazza. Jósias király e könyv megismerése nyomán tér meg Istenéhez bünbánattal és alázattal. Vajon – teszem fel újra meg újra magamnak a kérdést –, lehetne-e ma ilyen rendelkezést kiadnunk, hogy az összegyűjtött pénzt bizzuk a munkások kezére, de számadást nem kell tőlük kérni, mert a rájuk bízott munkát becsülettel végzik el. Természetesen, az Ószövetségben is sok helyt találunk utalást arra, hogy hűtlenül kezelték a pénzeket, akár a hatalmasok, akár azok, akikre rábízták, mégis megrendítő, hogy a szent ügy, vagyis az Úr házának megjavítása ilyen mély tisztességet és tisztaságot vált ki mindazokból, akik abban forgolódtak. Milyen nagyszerű bizalom az, hogy a templomra fordítandó pénz maradéktalanul a nemes célt szolgálja, és milyen nagyszerű bizalom az is, hogy akik ezt a munkát végzik, minden tekintetben meg-

bízhatók. S kérdezem azt is magamtól, vajon egyházunk jelenlegi állapota engedné-e, hogy így járjunk el? Boldog idők lennének, mondom, ha csak én lennék egyedül aggodalmas, vagy csak én tapasztalnám, hogy ez egyáltalán nem így van. Igen, van miért könyörögnünk, imádkoznunk, s van miből Isten kegyelméhez megtérnünk.

Természetesen, mondhatnánk, mint ahogy egy esetben egy gyülekezeti tag szájából hallottam is ezt, amikor egy egyházköztség súlyos elszámolási vitáiról esett szó, hogy de hát, püspök úr, miért csodálkozik, így megy ez a világban! Már ti. hogy sem az elvégzett munka, sem a számok nem stimmelnek. Igen, mondhatnánk, kifelé mutatva, így megy a világban. Nemrégiben a Károli Gáspár Egyetemen egy konferencián vehettem részt, ahol Magyarország adósságcspadjáról szoltak gazdasági szakemberek, bankárok, közzgazdászok. Szinte ijesztő volt hallani arról a több évtizede tartó felelőtlen döntés-sorozatról, amelynek eredményeképpen ma minden magyar állampolgárt egyenként több mint másfél millió forint adósság terhel. És ez csak az állam adóssága, a különböző vállalati és céges adósságokról és a magánszemélyek jórészt fogyasztás okán felhalmozott adósságáról nem is szoltunk. Sőt, amikor kifelé mutogatunk és azt mondjuk, hogy ilyen a világ, akkor legfeljebb csak valami gyenge és felszínes tünetet jelzünk, amely a komoly diagnózistól igen messze van. A mai magyar közéletet súlyos válságok hatják át, és úgy tűnik, hogy nem a megoldás irányába fordulnak a dolgok, a válság tehát egyre kevésbé hordozza magában a jobbulás és gyógyulás esélyét. A Magyar Köztársaság az egykori kommunista országok közül sokáig dicsekedhetett azzal, hogy bármilyen pártpolitikai formáció jutott is a kormányzati hatalomra, az a kormány szilárd és stabil volt. Ám most a márciusi népszavazás után mintha hirtelen eldőlt volna a szénásszekér, és immár egy hónapja csak kormányválságról hallunk. Lehet-e a kormányzatnak – ha maga is válságban van – a közjót szolgálnia, ezt az igen fontos hivatását betöltenie? S hogy e válság mélyén mi húzódik meg, azt még nem is látjuk tisztán, csak az bizonyos, hogy nem éppen a Jósias király idejében vagyunk, amikor azt mondhatnánk: az elvégzendő munkára kiadott pénz bizonynyal maradéktalanul arra megy majd, amire szánták. Országunkat igen súlyos és mély korrupció hatja át, s ez nem a hivatásos család, bűnözők, pitiáner, maguknak kaparók korrupciója, hanem szisztematikusan fenntartott, mély bizalmatlanság, amelyben egyrészt mindenki mindenkit gyanúsít, másrészt éppen ezért mindenki

úgy érzi, ő is leszakíthatja a maga részét. Ugyancsak a romlás jelei közé sorolom – még ha az nem anyagi természetű is – az összes nevelői és oktatói tekintély szisztematikusan lejáratását és megingatását. Pár éve még erőszakoskodó tanárokról zengett a sajtó és szólt a törvényhozás. Hogy ti. szegény diákjainkat meg kell óvni a tanárok túlkapásaitól, az iskolai driltól, az oktalan fegyelmezéstől, s egyáltalán mindentől – teszem hozzá, akkoriban némelyek szerint még magától az iskolától is. Ma azonban tanárjaikat inzultáló, leköpdőső, ütlegelő diákokról hallunk, s mindannyiunk megrökönyödésére persze arról – milyen fájdalmas ez a „persze” –, hogy ezért is vajon ki más is, mint maga a tanár a felelős. Megint elveszett egy evidencia, hogy ti. a felnőtt társadalom, a szülők és pedagógusok, állam és oktatási kormányzat mind-mind szövetségesei egymásnak a jövőendő nemzedék pallérozása érdekében. Van hát miért imádkoznunk, s van miért – ha még nem késő – a templomainkban biztos helyre elrejtett, sokak által már nem is ismert szövetségkönyvet elővonnunk, s minden lehető módon, minden felelős előtt Isten valódi szándékát ismertetnünk. Igazán remélem, hogy az idei év, amely a Biblia éve, hozzájárulhat ehhez a prófétai szolgálatunkhoz. De még inkább remélem, hogy mindannyian megelevenedünk igehirdetésünkben és bizonyágtételünkben, hogy hirdethessük Istennek jó, kedves és tökéletes akarátát.

2003-ban az intézményeink helyzetével foglalkozó első kerületi közgyűlésünkön közösen szóltunk arról, és hoztunk is erre nézve határozatokat, hogy csak amennyiben a legszigorúbb feltételek adottak, akkor indítson új intézményt egy-egy gyülekezetünk vagy egyházi testületünk. Igen jól emlékszem azokra a hónapokra és évekre, amikor a fokozatosan szigorodó és az egyházi fenntartású intézményekkel szemben tudatosan diszkriminatív politikát gyakorló kormányzati nyomás közepette sok szomorú és fájdalmas vitát folytattunk lelkipásztorokkal és gondnokokkal, gyülekezeti deputációkkal arról, hogy adot-tak-e a feltételek egy-egy óvoda, iskola, középiskola vagy szociális intézmény indításához. S jól emlékszem arra is, hogy több esetben azt kellett tanácsolnunk az érdeklődő és mindenre kész atyafiságnak, hogy egy majdani csődöt elkerülendő inkább álljanak el ettől a szándékuktól. Ennek fényében csodálatos most azt mondani, amit a tények mutatnak. A Dunamelléki Református Egyházkerületben 2003 elején 50 közoktatási intézmény működött, döntő módon egyházközségi fenntartásban. Most, 2008 elején 63 közoktatási intézmény van egyházkerületünkben. A jelentős növekedést a beiratkozott diákok száma is jól mutatja. 2002/2003-ra 9047 beiratott óvodást és diákot tartottunk számon, 2007/2008-ra beiratva 12.016-ot. Ez 33 %-os növekedés! E helyről hadd mondjak köszönetet igaz szívvel mindazoknak, akik ebben a nagyon súlyos, nehéz öt esztendőben sem kíméltek fáradságot, időt és anyagiakat, s így szervezték és bővítették egyházunk közoktatási hálózatát. Hogy egyházkerületünk a bővítés szervezésében – amihez hozzá kell vennünk a meglévő intézmények megtartását is! – mennyit tudott segíteni, azt most nem tudom pontosan megmondani. Az erre vonatkozó öt-hat évnyi összesített költségvetés még nem készült el, de bizonyos vagyok benne, hogy minden más szempontot is figyelembe véve, kerületünk is komoly anyagi erőket fordított a közintézmények megtartására és a hálózat bővítésére. Köszönöm közgyűlésünk minden tagjának, hogy a költségvetési viták során mindig pártolták az ilyen irányú kiadásokat. Köszönettel tartozom azoknak is – különösen az egyházkerület Iskolaügyi Szervezetének és a közoktatási bizottság valamennyi tagjának –, akik minden szakmai kompetenciájukkal támogatták ezt a munkát. Az már csak érdekes adalék, hogy e bővülés folytán ma a Magyarországi Református Egyházban a Dunamelléki Egyházkerület területén működik a legtöbb közoktatási intézmény. Még inkább meglepő az ún. szociális intézmények számának bővülése. 2003-ban Dunamellék területén 10 szociális

intézmény működött, 2008 elején pedig 35. Ez a növekedés nemcsak annak tudható be, hogy a ciklus elején még a Széchenyi tervpályázat lendületéből sikerült beindítani néhány intézményt, hanem annak is, hogy színesedett és bővült a szociális ellátás területén való munkánk. Pedig itt sem volt könnyű előrébb lépni, hiszen a népjóléti és szociális törvények változásai okán folytonosan szűkül és nehezedik az ilyen típusú intézmények finanszírozása. Ezért is köszönet mindazoknak, akik voltak kellően bölcsék és eléggé bátrak, hogy ilyen munkára vállalkoztak. Az öröm hangjai és a köszönetmondás mellett azonban – végképp nem ünneprontásként! – újra hangot kell adnom aggodalmamnak is. A számokból egyértelműen az válik láthatóvá, hogy egyházközségeinknek mintegy harmada intézményfenntartó, vagy legalábbis erős köze van olyan intézményhez, néhol intézményekhez, amelyek finanszírozása normatív alapon, közpénzből történik. Gyülekezeteink kétharmada nem ismeri ezeket a gondokat, de a közoktatási intézményeink áldásaiból részesedik. Vajon – kérdezem újra – nem vezet-e ez oda, hogy egyházunk kettéhasad egyrészt közpénz-kezelő, intézményfenntartó, közszolgálatban fáradozó gyülekezetekre, másrészt önmagukat hordozó és fenntartó gyülekezetekre? Azért kell ezt a kérdést újra meg újra feltenni, mert ahogy telik az idő, úgy lesz ez a különbség egyre inkább megszokottá, a tényt tudomásul vesszük, ám következményeivel nem törődünk. Félreértés ne essék, nem álmodozom arról, hogy egyházkerületünk valamennyi gyülekezete mindig és mindenütt ugyanolyan legyen, és ugyanazt csinálja. Ez olyan uniformizálás lenne, amely az egyház élő valóságának mond ellene. Inkább azért aggódom, hogy elsikkad az, amiről egyházunk és benne minden gyülekezetünk döntően megismerszik, hogy ti. ott hirdetik Isten igéjét és kiszolgáltatják a sákramentumokat. Félő, hogy az egyik tábor minden gondja-baja, gondolata az intézményekre összpontosul, míg a másik tábor – főleg nehéz helyzetben levő, elfogyatkozó, csökkenő létszámú gyülekezetek – éppen emerre tekintettel kezdik majd magukat vesztesnek érezni. Az egyik tehát elveszíti azt a jó belátást, hogy mitől egyház az egyház, a másik pedig abba a hibába esik, hogy elhitei magával, hogy valami nagy közfeladatot is el kéne vállalni, hogy végre már őket is ember-számba vegyék. Tisztelettel kérem közgyűlésünk minden tagját, ne érte félre ezeket a gondolataimat. Amiért elmondtam ezeket, az annak az egyre nyilvánvalóbb kettészakadásnak köszönhető, amelyet – azt hiszem – egyre többen látunk.

Bár az egyházstatisztikai adatokat részletesen majd csak őszi közgyűlésünkön tárgyalhatjuk, hiszen az egyházmegyei közgyűlések értékelései még hátra vannak, de a beérkezett adatokból megelőlegezve az világlik ki, hogy a keresztelek, konfirmációk és házasságkötések száma ide s tova tíz esztendeje egy meghatározott tartományon belül folytonosan hullámszik. Ennek nyilván demográfiai okai is vannak, s talán még számos egyéb magyarázata is, de ezeket most nem tudom részletezni. Ami viszont szembeötlő, hogy a temetések száma az elmúlt tíz esztendőben folyamatosan és fokozatosan csökken. Ez bizonynal azt hozza majd magával, hogy előbb-utóbb statisztikailag pluszos egyház lehetünk, vagyis néhány éven belül talán ugyanannyi vagy több lesz a keresztelek, mint a temetés. Ám ennek súlyos ára van, legalábbis abban a trendben, amit a statisztikák mutatnak. Hiszen nemcsak a temetések száma csökken fokozatosan, hanem a választói névjegyzékbe felvettek is. Ez tehát visszafordíthatatlan fogyatkozást jelent. Ha tehát néhány éven belül a népegyházi romlás mélypontjára is érünk, az bizonyos, hogy ez egyháztagságunk jelentős megfogyatkozását fogja jelenteni. De vajon így kell-e ennek lennie? Meggyőződésem, hogy nem. A mai Magyarország mély spirituális válságban szenved, mindenhonnan megrendítő jelzések érkeznek, az emberek éheznek az evangéliumot, az eligazító ígét, a tiszta isteni igazságot, és boldog örömmel ölelik magukhoz, ha hallhatják. Jól mutat-

ja ezt, hogy a konfirmációra jelentkezők között egyre nagyobb hányadot tesz ki a felnőttek száma. Kérjük el Isten áldott Lelkének kiadását, hogy egyházunk újra az ige egyháza lehessen, és ne abban merüljön ki egyházi életünk, hogy vasárnap meg hétköznap templomainkban szóval tartjuk az embereket.

Zsinatunkról és közgyűlésünkéről is szeretnék néhány szót szólni. A mostani ciklus kezdetén több alkalommal kifejtettem, hogy minden tekintetben a testületi egyházkerületi munkánk híve vagyok, amely azonban – tudom jól! – a nehezebben járható út, s valóban, magam is tapasztaltam, hogy némely ügyben olykor egyszerűbb lett volna gyorsan dönteni, majd utólag a testülettel elfogadtatni, akár némi „szent” erőszakot vagy éppen testület-politikai trükköt is alkalmazva. Mindezt azért mondom most, mert zsinatunk nem könnyű vitákon van túl, s volt néhány olyan kérdés, amelyben az ellenszavazatok nem pusztán az ellenvéleményt vagy a tartózkodást jelezték, hanem komoly elvi különbségeket mutattak. Így volt ez például a tél során a közoktatási intézmények kiegészítő támogatásának kiegészítő részével, melyet az egyházi fenntartású intézmények késedelmesen kaptak meg, és melyre nézve a Zsinati Tanács sajátos elosztási rendet szavazott meg. Nem akarom a közgyűlés tagjait a vita részleteivel untatni, mert-hogy természetesen a többség döntését én is elfogadtam és tudomásul vettem, mindössze azért mondom ezt el, merthogy hátal kell adnom Istennek, hogy még ez okán sem következett be súlyos meghasonlás. Szólhatnék a Károli Gáspár Református Egyetem fenntartói támogatásának megvonásáról is és az azt kiváltó vitáról. Ám nem ez volt fájdalmas, hanem az, hogy a vitára való erőnket sokkal fontosabb ügyektől vontuk meg, és fordítottuk olyan ügyekre, amelyekről vitatkozunk sem lett volna szabad – lásd Jósias esetét! De miről kellene valójában vitát folytatnunk? Hadd soroljak fel néhányat! Az elmúlt évben elfogadott nyugdíjtörvénnyel egyházunk egy nagy törvényalkotói kör végére ért. Ez a munka közvetlenül a rendszerváltozás után kezdődött, előbb az egyházalkotmány módosításával, majd sorban az összes fontos törvényünk átalakításával. Időközben azonban nyilvánvalóvá vált, hogy hamarosan egy újabb kört kell nyitnunk, amelynek első állomása mindjárt a lelkészekről szóló törvény lesz. A januári lelkészértekezletünkön már bővebben szoltam erről, és arra kértem a lelkészeket, mint elsősorban érintetteket, hogy a közvetett tervezethez szóljanak hozzá, mondják el véleményüket, javaslataikat. Igen meglepő volt, hogy mindössze néhányan ragadtak tollat, s jelezték egy-egy fontos tételnél javaslatukat, változtatási szándékukat. Közben a zsinat Jogi Bizottságában is lelassult a munka, mert nyilvánvalóvá vált, hogy ez a tervezet szinte minden területét érinti egyházunknak, s nem érdemes, nem szabad elkapkodni a dolgot. Így ez az új törvény feltehetően már csak az új ciklusban fog megszületni. Érdekes jellemző ugyanakkor, hogy a ciklusunk utolsó évében, tehát a választási évben megsokasodtak a választási törvény módosítására vonatkozó javaslatok illetve törvény-értelmezési indítványok. E téren azonban illene elvszerűnek lennünk, s tartani magunkat ahhoz, hogy a választások évében ilyen vagy olyan előnyökért, emilyen vagy amilyen kedvezésekért sem szabad ezt a törvényt módosítanunk. Amiről talán kevesebb szó esik, de igen mélyen meghatározza mindennapjainkat, az az egyházi bíraskodásról szóló törvény és az abból adódó gyakorlat. Nem vigasztal, csak megjegyzem, hogy nem pusztán a mi egyházkerületünk szenved e törvény fogyatékosságai miatt, hanem szinte valamennyi más egyházkerületből is érkeznek a hírek, hogy bizony alig-alig lehet az egyházfegyelmet érvényre juttatni – eljárás-jogi trükkökkel, a bírók megfenyegetésével, lehetetlen viszont-vádakkal bénítják az egyházfegyelmézést. Márpedig ha Kálvinnak igaza van abban, hogy az egyházfegyelm az egyház életében az idegek szerepét látja el, akkor bizony nagy itt a benuhátság. Ha valamit szükséges lesz az új ciklusban azonnal előrevenni, az az egyházi bíraskodás teljes körű és alapos átgondolása és megújítása lesz.

A Biblia Évéről már korábban is szoltam, most vagyunk

éppen az első harmadában a teljes program-sorozatnak, s magam örömmel látom azt, hogy nemcsak a központi programok, hanem a gyülekezeti szinten indított programok is igen népszerűek. Sőt, sok helyről hallom, hogy helyi önkormányzatok és közösségek is bekapcsolódnak és jó programokat szerveznek. Buzdítok is mindenkit, hogy az ilyen kezdeményezésekre is mondjanak igent, ha tehát e körből előadásra meghívunk valakit, vállalja el, ha valahol községben, városban, önkormányzati programot szerveznek, nyújtson hozzá támogatást, mert hiszen minden alkalommal Isten igéjét visszük közelebb a mai nemzedékekhez. 2009 jelzi a Kálvin-jubileumok kezdetét, és kérek is mindenkit, hogy már erre előre tekintve is igyekezzen az országos és hivatalos programok mellett helyi alkalmakat is szervezni nagy reformátorunkra való méltó megemlékezésre.

Hadd szóljak még röviden néhány egyházkerületünket érintő változásról és ügyről. Mai közgyűlésünk tárgyalni fogja az egyházkerületi lelkésztozábbképző intézet megalapítását. Néhány esztendeje indult meg e téren a szervezett munka. A mostani „hivatalos” alapítás több félreértést is tisztázni fog, hogy ti. mely szervezet és kik is az illetékesek és a felelősök e munka szervezésében és végzésében. Tisztelettel kérem egyházkerületünk támogatását. Ugyancsak ma fogjuk tárgyalni egy régi adósságunk rendezését, jelesül az egyházkerületi ifjúsági lelkész munkakörének leírását és az erre alkalmas személy meghívását. Ugyan évről-évre beállítottuk az ifjúsági lelkész költségvetését, ám soha nem találtunk olyan lelképásztort, aki vállalta volna ezt a valóban nem könnyű feladatot. Talán az hibádzott itt, hogy nem volt pontosan leírva a feladatok és elvárások rendje. Ifjúsági Bizottságunk azonban megtárgyalt egy alapos programot, és hiszem, hogy ennek nyomán jó szívvel bízhatjuk rá a munkát vállaló személyre. Részben tartozik az egyetemi gyülekezet lelkészes kérdése is. Mint tudjuk, Édes Árpád, aki az elmúlt időkben az egyetemi gyülekezetet vezette, meghívást kapott Kiskunhalasra lelképásztornak. E helyről is köszönjük az egyetemisták körében végzett munkáját. Az egyetemi gyülekezet presbitériuma úgy döntött, hogy pályázatot ír ki az egyetemi lelkészi állás betöltésére, mely pályázatot a presbitérium és az egyházkerület elnöksége közösen fog elbírálni. Kérem közgyűlésünk támogatását a pályázat kiírásához! Közgyűlésünk előtt forog majd néhány szabályrendelet is, tisztelettel kérem, hogy mindenki szóljon hozzá, ha észrevétele van, hogy a lehető legalaposabban határozzuk meg néhány intézményünk jövőbeni működését.

Szólnom kell egy szót az idei gazdálkodással kapcsolatban az egyházkerület ez évben visszafizetendő adósságáról is, mégpedig azért, mert ennek a pénznek a java részét 2003-ban és 2004-ben egyházközségekhez helyeztük ki olyan hitelként, amelynek visszafizetésére ezek az egyházközségek kötelezettséget vállaltak. Öszintén megmondom, sokszor fogott el szorongás, hogy vajon valóban visszajutnak-e a pénzek kerületünkhöz, és képesek leszünk-e visszafizetni adósságunkat. Annak ellenére is így éreztem ezt, hogy a legtöbb esetben megvolt a fedezet és a biztosíték, és hogy természetesen ezekkel a kölcsönökkel jó munkákat tudtunk támogatni. Örömmel jelentem, hogy a 107 hitelt igénylő gyülekezetből a döntő többség már rendezte is tartozását, a többiek pedig folyamatosan törlesztik adósságukat, tehát látszik az alagút vége. Néhány gyülekezet esetében azonban már az év elejétől kezdve súlyos vitákat kellett folytatnunk, mely viták számomra teljességgel érthetetlenek és méltatlanok is. Hiszen ha presbitériumi határozattal, egyházmegyei garancia-vállalással, adósságlevél aláírásával vállalt terhet magára egy gyülekezet, vajon miért próbálja meg bárkivel is elhitetni, hogy az bizony nem kölcsön volt, és nem tartozik semmit visszafizetni. Néhány esetben a kezességet vállaló megyére kellett terhelnünk a törlesztést, néhány esetben pedig a hitel át fog nyúlni a következő ciklusba, de mindenképpen azt javasolom, hogy egyházkerületünk ne mondjon le arról, hogy kinnlévőségeink visszakerüljenek. Vannak megfelelő biztosítékok és garanciák, hogy követelésünket érvényben tartjuk, és járandóságunkat behajtsuk.

Nem is tehetünk mást, mint hogy ebbe az irányba tekintünk, hiszen három-négy vonakodó kedvéért nem alázhatunk meg több mint száz tisztességes gyülekezetet azzal, hogy miközben ők mindent visszafizettek, ezeknek leírjuk az adósságát.

Röviden szólnom kell az előttünk álló őszi egyházi tisztújításokról is. Elsőként annyit szeretnék megjegyezni, hogy a ciklus értékelését szeretném az őszi közgyűlésre hagyni, mert akkor teljesebben tudunk mindent áttekinteni. Másodsorban már most is szeretnék köszönetet mondani kerületünk minden választott tisztségviselőjének, mert bizony nem könnyű évek vannak mögöttünk. Sem egyházunk belső helyzete, sem a missziói munkánkban mutatkozó restségünk, sem sok-sok elrendezetlen múltbéli adósságunk, sem a fontos tisztázások rendre-módra való elmaradása, sem sok megoldatlan kérdés annyiban maradása, sem az egyház iránti tartós és mély közöny, gyakori tehetetlenségünk, sem az igen kedvezőtlen politikai körülmények, sem bizonyos társadalmi csoportok hol rejtett, máskor nyílt egyházellenessége nem tette könnyűvé ezt az időszakot. Bár, kérdezhetnénk, volt-e valaha az anyaszentegyház életében könnyű időszak – mert, ha olykor korszakosan is könnyűnek látszott egy-egy helyzet, utóbb nyilvánvalóvá lett, mindig csak az evangélium iránti hűség, a Krisztusnak való feltétlen elkötelezettség adhatott boldog bizonyosságot. Köszönöm, ha ennek a bizonyosságnak az alapján munkálkodhattunk együtt. Harmadsorban nagy alázattal kérek mindenkit, hogy a soron következő tisztújításon tartsa szem előtt hitvallásunk erre vonatkozó, szép biblikus szabályát: „Az egyházi hivatal tisztségét pedig senki sem bitorolhatja, azaz megvesztegetésekkel, vagy másnemű fondorkodásokkal, vagy önkényűleg magához nem ragadhatja. Az egyház szolgáit hívják meg és válasszák törvényes egyházi választással; azaz válassza őket az egyház, vagy válasszák az egyház által e végből kiküldöttek ünnepélyesen, szép rendben, háborúság, zavar és viszálykodás nélkül. De ne akárkit, hanem csakis alkalmas, kellő és tiszteletreméltó képzettséggel, kegyes ékesen szólással, természetes életbölcsessel bíró, általában mértékletességgel és tisztességgel élettel tündöklő férfiakat válasszanak meg amaz apostoli szabály szerint, amely 1. Tím. 3. és Tit. 1. részében van előadva. És akiket megválasztanak, azokat avassák föl a vének, nyilvános imádsággal és kézzelretevással. Itt kárhozzatjuk mindazokat, akik saját kenyőket szerint futnak, (Jer. 23,21) noha nincsenek megválasztva, sem kiküldetve vagy felavatva.” (II. Helvét Hitvallás XVIII. 7.) Legyen ez a mi szabályunk is! Kívánom, hogy ezt a szabályt magunk előtt tartva keressük meg, vizsgáljuk meg, jelöljük és válasszuk meg a következő ciklusra mindazokat, akikre az egyházkormányzás nem könnyű terhet kell rábízunk: ordine justo, et absque turba, seditionibus et contentione – szép rendben, háborúság, zavar és viszálykodás nélkül. Legyen így – imádkozunk érte!

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Húsvét és pünkösd között állunk. A feltámadott Jézus hatalmas ereje éppen ezekben a napokban rendezi tanítványai szívében-lelkében, hogy majd a Lélek kiáradása után boldog és bátor bizonságtévők, apostolok, evangélium-hirdetők legyenek. A tanítványoknak való megjelenései, a csodálatos halfogás, majd később a mennybemenetel és minden hozzá fűződő tanítása Megváltónknak azt a nagy isteni szándékát fejezik ki, hogy az Ő üdvözítő munkájának jó híre emberi eszközökön keresztül áradjon ki a világba. Hisszük, hogy ez így van ma is, ahogyan hitvallásunk is megfogalmazza: Isten az ő evangéliuma hirdetésére embereket állít szolgálatba. Ma mi vagyunk ezek. Ez azt jelenti, hogy minden időben, minden fáradozásunkban, minden döntésünkben, minden tervezésünkben ennek kell első helyen állnia. Isten anyaszentegyháza abból él, amiért él, az létesíti újra meg újra, amit végeznie kell, és amit elvégez, abból támad az anyaszentegyház egész valósága. Adja meg nekünk a mi mennyei Atyánk, hogy pünkösdre készülődve taníttassunk

az Ő igéje által, hogy mindent, amit az üdvösségre nézve és az üdvösségről el kell mondanunk, tehessük bölcs és bátor szívvel. Bizony, ehhez új szív kell, vagyis új teremtés. Mondjuk hát mi is a régiekkel együtt: Veni creator Spiritus Sanctus!

8. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Biblia Évében buzdítja és kéri a kebelbeli egyházközösségeket, hogy minél több saját programmal, sorozattal, bibliaskola jellegű tanítással kapcsolódjanak be az év szolgálatába. Ugyanakkor szervezzék és buzdítsák gyülekezeteink tagjait az egyházmegyei, közegyházi programokon való részvételre.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri a lelkipásztorokat, gondnokokat közös gondolkodásra, tervezésre a 2009. évre, a Kálvin-jubileum méltó megemlékezésére.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése aggodalommal éli át a gyülekezetek közösségében is a Magyar Köztársaság mai politikai válságát, amelynek mélyén komoly morális válságot lát. Imádkozik nemzetünkért, és ugyanakkor kér minden felelős polgárt, vezetőt, ki-ki amit tud, tegye meg a maga helyén, azért, hogy népünk lelkileg, családirag, és gazdaságilag megerősödjön.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése aggodva figyeli az iskolákban elszabadult tanulói és szülői atrocitásokat, a nevelői és oktatói tekintély felszámolását, a szisztematikus lejáratását. Evidenciának tartja, hogy a felnőtt társadalom, szülők és pedagógusok, állam- és oktatási kormányzat, egyházak és civilszervezetek mindmind szövetségesei egymásnak a jövő nemzedék erkölcsi, szellemi, nemzeti neveléséért, a magyar jövőért. Ezzel kapcsolatosan bátran hirdessük Istenünk jó, kedves és tökéletes akaratát.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése Isten iránti hálával, az imádkozó felelősséget hordozó gyülekezeteknek, presbitériumoknak köszönettel nyugtázza azt, hogy e ciklus elején meglévő 50 közoktatási intézménnyel szemben most 63 közoktatási intézmény van a kerületünkben, a diákok létszáma pedig 33 %-kal növekedett. Az igen nehéz elmúlt évek ellenére Isten kegyelme és sokak imádságos fáradozása, anyagi áldozata ez a növekedés. Jelenleg a Magyarországi Református Egyházban Dunamellék területén működik a legtöbb közoktatási intézmény.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése hálással veszi számba, hogy 2003-ban működő 11 szociális intézménnyel szemben 2008 elejére 35 működik kerületünkben, annak ellenére, hogy kormányzati törvények, rendeletek folyamatosan tették egyre nehezebbé a szociális intézmények működését.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kér minden kebelbeli egyházközösséget, lelkipásztort, presbitert, egyháztagot, hogy egyformán becsüljük és segítsük egymás szolgálatát, azon gyülekezetekét, amelyek intézményfenntartók, és azok szolgálatát, akik intézmény nélkül, de imádságos és áldozatos háttérrel szolgálják Urunk ügyét. Ki-ki abban legyen hűséges, ami szolgálatnak adatott.

8. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri az egyházért szolgáló, imádkozó gyülekezeti tagokat, hogy a népegyházi létszám csökkenésével szemben mindent tegyen meg az egyháztagság megerősítéséért. Kérjük Isten áldott Lelkét, hogy egyházunk újra az ige egyháza lehessen, hiszen a mai Magyarország mély lelki válságban szenved, emberek éheznek az eligazító igét, a tiszta isteni igazságot.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése imádságos felelősséggel figyeli a Magyarországi Református Egyház gyülekezeteinek, testületeinek, intézményeinek lelki válsága jeleit, és imádságban kéri, hogy segítsen ki Isten bennünket ebből a lelki válságból.
10. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése nagyon fontos feladatnak látja a Zsinat által megalkotandó lelkészokról szóló törvényt, amely súlyánál fogva nem lehet elkapkodott, hanem átgondoltnak kell lennie, még akkor is, ha ezt már a következő zsinati ciklus tudja megalkotni.
11. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri a Magyarországi Református Egyház törvényalkotó testületét, a Zsinatot, hogy az egyházi bíráskodásról szóló törvényt alaposan tekintse át és módosítsa, mert a jelenleg érvényes rendeletek szinte lehetetlenné teszik a komoly egyházfegyelem gyakorlását.
12. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése örömmel veszi tudomásul, hogy az évek óta húzódó szolgálati feladat, az egyházkerületi ifjúsági lelkészi állás betöltése mai ülésünkön lehetővé válik.
13. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az Egyetemi Gyülekezet presbitériumával közösen pályázatot ír ki a megüresedett lelkészi állás betöltésére, a pályázatot a presbitérium és az egyházkerület elnöksége közösen bírálja el.
14. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megerősíti azon egyházkerületi hitellel kapcsolatos határozatát, hogy a hitel nem alakítható át segéllyé. Megerősíti a püspöki jelentés azon mondatát, hogy „több mint száz tisztességes gyülekezet 3-4 vonakodó kedvéért nem alázható meg azzal, hogy miközben ők mindent visszafizettek, ezeknek leírjuk az adósságát.”
15. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri, hogy a következő tisztújításon mindannyian tartanak szem előtt hitvallásunk erre vonatkozó, szép biblikus szabályát:
„Az egyházi hivatal tisztségét pedig senki sem bitorolhatja, azaz megvesztegetésekkel vagy másnemű fondorkodásokkal vagy önkényűleg magához nem ragadhatja. Az egyház szolgáit hívják meg és válassza törvényes egyházi választással; azaz válassza őket az egyház, vagy válasszák az egyház által e végből kiküldöttek ünnepélyesen, szép rendben, háborúság, zavar és viszálykodás nélkül. De ne akárkit, hanem csakis alkalmas, kellő és tiszteletreméltó képzettséggel, kegyes ékesen szólással, természetes életbőlcsességgel bíró, általában mértékletességgel és tisztességes étellel tündöklő férfiakat válasszanak meg amaz apostoli szabály szerint, amely 1.Tím. 3. és Tit. 1. részében van előadva. És akiket megválasztanak, azokat avassák föl a vének, nyilvános imádsággal és kézzelrávatással. Itt kárhoztatjuk mindazokat, akik saját kényök szerint futnak (Jer. 23.21), noha nincsenek megválasztva, sem kiküldetve vagy felavatva.”(II. Helvét Hitvallás XVIII. 7). Legyen ez a mi szabályunk is!

9. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a 2008. február 21-én tartott egyházkerületi tanács munkájáról szóló beszámolót elfogadja, a hozott határozatokat tudomásul veszi.
2. A tanács határozatainak közzétételét elrendeli a Dunamelléki Közlemények következő számában.

10. SZÁMVEVŐI JELENTÉS

Előterjesztő: Derzsi György

A közgyűlés a beszámolót tudomásul veszi.

11. INTÉZMÉNYEK KÖLTSÉGVETÉSE

Előterjesztő: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Baranyai Református Egyházmegye költségvetését **359 029 288 Ft** bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye költségvetését **59 295 000 Ft** bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapest-Déli Református Egyházmegye költségvetését **34 500 000 Ft** bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapest-Északi Református Egyházmegye költségvetését **611 484 772 Ft** bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Délpesti Református Egyházmegye költségvetését **61 228 900 Ft** bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az Északpesti Református Egyházmegye költségvetését **44 237 500 Ft** bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Vértesaljai Református Egyházmegye költségvetését **29 908 319 Ft** bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Tolnai Református Egyházmegye költségvetését **21 588 713 Ft** bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja, azzal a feltétellel, ha a megyei közgyűlési jóváhagyás is megtörténik.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Tahi konferencia-telep költségvetését **59 351 501 Ft** bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.

10. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapesti Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet költségvetését 4 923 590 Ft bevételi és kiadási végösszeggel jóváhagyja.

12. JELENTÉS A LEKÉSZI SZOLIDARITÁSI ALAPRÓL

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. A közgyűlés az L.SZ.A. 2007. évi zárószámadását 14.339.300,- Ft végösszeggel (ebből 7.224.000,- megyéktől, 7.115.300,- az egyházkerulettől) elfogadja.
2. A közgyűlés 2008-ra a javasolt L.SZ.A. költségvetést 18.151.800,- Ft végösszeggel elfogadja.
3. A közgyűlés elfogadja az előterjesztő azon javaslatát, hogy a részben önállóan működő egyházmegyék a Baranyai Egyházmegye L.SZ.A. kiszámításának gyakorlatát alkalmazzák.

13. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETTŐL FELVETT HITELEKRŐL

Előterjesztő: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a hitelről szóló beszámolót elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése, visszatekintve az elmúlt 5 évre, a 7 400 000,- CHF, 1 129 240 000 Ft kölcsön felvételét hasznosnak ítéli. Köszönettel nyugtázza a kölcsönt pontosan, becsületesen rendező egyházközségeknek a visszafizetést.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése tudomásul veszi, hogy Bp-Kispest-Központ, valamint Szabadszállás ingatlanjára terhére felvett hitele 2009. január után is fennáll és folyamatosan, kamataival együtt törleszti járadékából a két gyülekezet.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kimondja, hogy Halásztelek-Tököl kölcsönére az őszi közgyűlésen vissza kell térni.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kimondja, hogy amennyiben a Csákvári Egyházközség idősök otthona építésére felvett hitelének tőke- és kamat része 2008. szeptember 22-ig, a vállalt határideig, nem kerül rendezésre, úgy a megmaradó hitel és kamat erejéig az egyházkerület tulajdonrészét jegeztet be az otthonra.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kimondja, hogy a Zsinati előfinanszírozási hitel rendezését az egyházkerület nem tudja vállalni, kéri az illetékes egyházközségeket, hogy e hitelek visszafizetését ez év október 31-ig rendezzék.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megerősíti azon határozatát, hogy az őszi közgyűlésen dönt az UniCredit Bank felé fennálló hitel állományának további rendezéséről.

14. JELENTÉS A KRE HITTUDOMÁNYI KARÁNAK ÉLETÉRŐL ÉS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: dr. Békési Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a KRE Hittudományi Kara dékánjának jelentését.

15. JELENTÉS A KRE-TFK MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: dr. Nagy István

1. Az egyházkerületi közgyűlés a KRE-TFK-ról szóló jelentést elfogadja.
2. A közgyűlés tudomásul veszi a Főiskolai Kar köszönetét a Dunamelléki Egyházkerület Gazdasági Bizottságának az elmúlt évi 5MFt építési támogatásért.
3. A Főiskolai Kar kéri az egyházkerület illetékeseit, hogy az egyházi munkások képzését továbbra is tekintse szívügyének, és támogatásáról biztosítsa az intézményt.
4. A Főiskolai Kar dékánja (dr. Nagy István) Károli Gáspár-díjat kapott, ehhez a közgyűlés gratulál.

16. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNYRŐL

Előterjesztő: dr. Berecz Ágnes

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2007. évi munkajelentését.
2. Az egyházkerületi közgyűlés tiltakozását fejezi ki amiatt, hogy a kormányzat majdnem teljesen megvonta, 75 %-kal csökkentette az egyházi gyűjtemények támogatását.

17. BUDAPESTI EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZET

Előterjesztő: Györffy Eszter

1. Az egyházkerületi közgyűlés köszönettel veszi tudomásul az egyetemi lelkészi jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az Egyetemi Gyülekezetben folyó szolgálatra.
2. Az egyházkerületi közgyűlés Isten iránti hálával veszi az egyetemi misszió ügyében történt előrelépéseket, és további támogatásáról biztosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezethez kapcsolódó egyetemi missziói munkát.
3. Az egyházkerületi közgyűlés tudomásul veszi, hogy Édes Árpád egyetemi lelkész Kiskunhalason folytatja lelkipásztori szolgálatát. Megüresedett helyére a Budapesti Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet alapító okiratának szellemében pályázatot ír ki.
4. Az egyházkerületi közgyűlés a tavalyihoz hasonlóan hivatalos egyetemi évkezdő istentiszteletnek nyilvánítja a szeptember 10-ei, nyitó egyetemi istentiszteletet a Budapesten nem egyházi felsőoktatásban tanuló diákok és az ott tanító oktatók számára. Felkéri az elnökséget, hogy levélben kérje a kebelbeli gyülekezetekhez tartozó, fővárosban tanító egyetemi és főiskolai oktatókat, hogy a szeptember 10-ei, évkezdő istentiszteletet tiszteljék meg jelenlétükkel, hogy közös imádsággal és Szentlélekért való könyörgéssel kezdhesük az új tanévet.

18. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLET OKTATÁSI INTÉZMÉNYEIRŐL

Előterjesztő: Madarász Imréné dr.

1. Az egyházkerületi közgyűlés a közoktatási intézményekről szóló jelentést elfogadja.

2. Az egyházkerületi közgyűlés felhatalmazza az elnökséget, hogy a Gyökössy Óvoda új székhelye és telephelye beindításához szükséges módosításokat az alapító okiratban, a szervezeti és működési szabályzatban és a pedagógiai programban fogantartsa.

19. KRE GYÖKÖSSY ENDRE LELKIGONDOZÓI ÉS SZUPERVIZORI INTÉZET

Előterjesztő: Tóth János

1. Az egyházkerületi közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. Az egyházkerület közgyűlése megköszöni az adomány-özüónak az intézet támogatását.

20. EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ÉS KONFERENCIA-KÖZPONT

Előterjesztő: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése köszönetet mond Kaszó Gyulának, Bölcsházi Andrásnak, Főrizsné Molnár Máriának az internátusban lakó hallgatók közötti szolgálatáért.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megköszöni a csütörtöki, heti közös étkezést finanszírozó egyházmegyék, intézmények, gyülekezetek adományait.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése köszönetet mond Farkasné Márkus Évának és Farkas Miklósnak a Mátraházi Konferencia-központ pontos és vendégcentrikus, s amennyiben szükséges, rugalmas vezetésért.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése köszöni a „Ház lelkésze” tisztet ellátó lelkészek szolgálatát, és ezt a továbbiakban is kéri az egyházmegyék jelölése, felkérése alapján.

21. EGYHÁZKÖZSÉGEK SZAVAZATI SZÁMÉRTÉKE

Előterjesztő: Varga László

Baranya	30 egyházközség	36 szavazat
Bács-Kiskunság	38 "	45 "
Budapest-Dél	28 "	36 "
Budapest-Észak	31 "	33 "
Délpest	47 "	57 "
Északpest	50 "	50 "
Tolna	31 "	31 "
Vértesalja	35 "	37 "
Összesen:	<u>290 egyházközség</u>	<u>325 szavazat</u>

Az egyházkerületi közgyűlés az egyházmegyék eszpereseinek felterjesztése alapján megállapítja, hogy a nyolc egyházmegyébe bekebelezett 290 egyházközség szavazati számértéke 325.

22. A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZETÉNEK MEGALAPÍTÁSA

Előterjesztő: Varga László

Az egyházkerületi közgyűlés a Dunamelléki Református Egyházkerület Lelkésztovábbképző Intézetének alapító okiratát elfogadja.

23. A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZÁNAK ÉS KONFERENCIA-KÖZPONTJÁNAK SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYRENDELETE

Előterjesztő: Varga László

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése jóváhagyja a Dunamelléki Református Egyházkerület Székházának és Konferencia-központjának szervezeti és működési szabályrendeletét.

24. MEGÁLLAPODÁS A BP. HUNGÁRIA KRT. 200. SZ. ALATTI INGATLANRÓL

Előterjesztő: dr. Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapest XIV. kerület, Hungária krt. 200. sz. alatt álló ingatlan negyedrésze tulajdonosaként a Magyarországi Református Egyház Szeretetszolgálati Irodája javára használati jogot biztosít, de nem járul hozzá pályázati juttatást biztosító teher bejegyzéséhez az ingatlanra (a javasolt megállapodás 8. pontjának második fele).

25. EGYHÁZKERÜLETI IFJÚSÁGI LELKÉSZI ÁLLÁS BETÖLTÉSE

Előterjesztő: dr. Szabó István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az egyházkerületi ifjúsági lelkipásztor munkájának és feladatkörének szempontrendszerét áttekintette és elfogadja.
2. Kéri az egyházkerület püspökét, hogy az egyházkerületi ifjúsági bizottság javaslata nyomán alkalmas személyt rendeljen ki az ifjúsági lelkipásztori állás betöltésére.

26. EGYETEMI GYÜLEKEZETI LELKÉSZI ÁLLÁS BETÖLTÉSE

Előterjesztő: dr. Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése úgy határoz, hogy az egyetemi gyülekezeti lelkészi állás betöltésére az Egyetemi Gyülekezet presbitériumának előterjesztése nyomán pályázatot ír ki. A pályázatot az Egyetemi Gyülekezet presbitériuma hirdeti meg. A beérkezett pályázatokat a presbitérium előzetesen megvizsgálja, a pályázók közül az alkalmas jelöltet kiválasztja és az egyházkerület püspökéhez kinevezésre előterjeszti.

27. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése **Búti Csaba** (Északpest), **György Attila** (Budapest-Dél) és **Kiss Tamás** (Vértesalja) lelkészek képesítését 5 évre, azaz 2013. április 30-ig hatályban tartja.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése **Kozma Ferenc** (Északpest) lelkész ügyében - aki képesítésének hatályát 2002 decemberében elvesztette, és akinek az Északpesti Egyházmege lelkészi képesítését újra hatályosítását és hatályban tartását javasolja - nem határoz. Mivel a lelkész a Tiszántúli Egyházkerületben volt lelkész, előzetes állásfoglalásra illetve a befogadás tekintetében ügyét döntésre a püspök úr elé utalja.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése **Lizik Zoltán** (Délpest), aki lelkipásztori tisztségéről külföldi szolgálat miatt lemondott, hatályban tartási kérelmét a Délpesti Egyházmegehez visszautalja, és kéri az egyházmege közgyűlését, hogy a kérelemről foglaljon állást.

28. LELKÉSZEK MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése **Alföldy-Boruss Dezső, Berta Zsolt, Literáty Zoltán, Németh Pál** (Budapest-Dél) és **Kardos Péter** (Vértessalja) lelkészeknek engedélyezi, hogy lelkészi szolgálatuk mellett a kérelmükben szereplő más foglalkozást végezzék. Az engedély öt évre szól, azaz 2013. augusztus 31-ig érvényes, de csak a jelen kérelmük alapján engedélyezett tevékenységre és jogviszonyra. Akár a tevékenység, akár a jogviszony megváltozása esetén új engedélyt kell kérniük az érintetteknek.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2008. ÁPRILIS

BARANYA

SZÜLETETT:

Kristóf Máté – Nagy Zoltán Csaba sellyei lp. harmadik fia

BÁCS-KISKUNSAÁG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Vincze István – rend.áll.-ból zsinati kirendeléssel kórházlelkész
2. Göncz Sándor – Sárkeresztúrról (DT) Hajósra

SZÜLETETT:

Dávid – Dobos Bence tassi lp. negyedik gyermeke

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. György Attila – Bp-Albertfalva-Kelenvölgyről(lemondás miatt) rendelkezési állományba
2. Kiss Georgina beo.lp. Gazdagrétre (jövedelem nélkül)
3. Majorné Farkas Anikó – a Nógrádi úti Kálvin János Öregotthonba

SZÜLETETT:

1. Kincsó – Kovács Gergely pesthidegkúti lp. harmadik gyermeke
2. Gergely – Kálmán Béla em.beo.lp. első gyermeke
3. Kincsó – Temesvári Imre csepel-királyerdei beo.lp. harmadik gyermeke

BUDAPEST - ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kovács Botond Árpád –Külső-Józsefváros beo. lp.(javalmazás nélkül)
2. Lénárd Zsuzsanna – beo.lp. Rákospalota-Újváros
3. Bíró Botond – Bp-Mátyásföld – beo.lp.-ból megválasztott
4. Szilágyi-Sándor András – TI-ról Bp-Kőbányára
5. Szilágyi-Sándor Gabriella – beo. lp. Kőbányára
6. Simon Emil – beo. lp. Kőbányáról rendelkezési állományba
7. Czapp Enikő – TT-ról beo.lp. a püspöki hivatalba

SZÜLETETT:

1. Áron Emil – Kovács Botond Árpád K-Józsefvárosi beo. lp. 2. gyermeke (2007. júl.)

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Lizik Zoltán – Cegléd-Nagytemplomból lemondott, rend. áll.-ba (külföldre)
2. Nagy János – Dunaharasztiából Madocsára
3. Szőke Attila – Bp-Klauzál térről Jászkarajenő-Törtelre beo. lp-ként

SZÜLETETT:

1. Krisztina – Veres Péter monor-nagytemplomi beo. lp. és Szűcs Judit rend.áll. lp. gyermeke
2. Ádám és Adél – Hős Csaba int.lp. és Hős Orsolya beo.lp. gyermekei
3. Boglárka – Szappanos Zoltán alsónémedi lp. gyermeke
4. Szilárd Attila – Szőke Attila jászkarajenői lp. gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Gottfriedné Madai Éva beo.lp. Diósjenőre (javalmazás nélkül)

SZÜLETETT:

1. Míra – Csákány Tamás érldligeti lp. első gyermeke
2. Kincsó – Szabó Zoltán hévízgyörki lp. második gyermeke

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Nagy János – Dunaharasztiából Madocsára

SZÜLETETT:

1. Ármin – Görgey Etelka pálfai lp. és Görgey Géza beo.lp. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Kovács Gyöngyi – rend.áll.-ból

VÉRTESALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

(a Baracs-Kisapostag-Mezőfalvi Missziói Egyházközség megszűnt)

SZÜLETETT:

1. Lelle – Alföldy-Boruss Dániel alcstúti beo. lp. első gyermeke
3. Lili – Burján Zsolt kápolnásnyéki lp. gyermeke
3. Ajsa Száva – Darvas-Tanács Erik ercsi lp. első gyermeke
3. Krisztina – Ócsai Tibor gyúrói lp. első gyermeke
3. Eszter – Major András seregélyesi lp. első gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

† Zsubrinszkyné Kenessey Margit- volt seregélyesi lelkész

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése által alapított díjak a pedagógusok elismerésére

SOLI DEO GLORIA-DÍJ:

Olyan testületek, intézmények kaphatják a díjat, amelyek református közösségként több éven keresztül egységes arcu-
lattal jelenítették meg a református keresztyén nevelés
alapelveit, munkájuk példaadó volt abban a tekintetben,
hogy egyházunk iskoláinak évszázadok során kialakult hit-
beli örökségére és pedagógiai kultúrájára épült.

LORÁNTFFY ZSUZSANNA-DÍJ:

Olyan tanügyi vezető kaphatja meg a díjat, akinek
irányítása mellett az intézmény hosszú ideje kimagasló
eredményességgel dolgozik és/vagy oktatja, neveli
tanítványait keresztyén szellemiségben és gyarapítja tudá-
sukat az örökölt és a jelenkori kultúra valódi értékeinek
megfelelően.

BENDA KÁLMÁN-DÍJ:

Olyan óvónők, tanítók, tanárok kaphatják meg, akik saját
szakterületüknek hosszabb ideje elismert képviselői,
tanítványaik sikereket érnek el a különböző szintű tanul-
mányi versenyeken, vagy a hátrányos helyzetű, sajátos
nevelési igényű diákok támogatásában jeleskednek.

A PÁLYÁZATNAK TARTALMAZNIA KELL:

- az intézmény igazgatótanácsának indoklását, illetve
jóváhagyását
- a nevelőtestület javaslatát
- a felterjesztő indoklását

A pályázatokat a Dunamelléki Református Egyház-
kerület Oktatási Irodájához kell felterjeszteni 2008.
május 31-ig. (1092 Bp. Ráday u. 28.)

PÁLYÁZATI KIÍRÁS

AZ EGYETEMI GYŰLEKEZET LELKÉSZI ÁLLÁSÁRA

Követelmény

- gyülekezeti szolgálat (3-5 év)
- gyakorlati tapasztalat a fiatalokkal való bánásmódban
(ifjvezetői, táborvezetői vagy pedagógiai gyakorlat),
- jó szervezőképesség

Előny

- jó kommunikációs- és együttműködési készség –
különösen a fiatalokkal
- lelkigondozói készség
- kreativitás, lendület, rugalmasság
- pályázatiírásban való jártasság
- zenei tudás

Munkakör:

- Gyülekezeti alkalmak, csoportok megszervezése és
koordinálása (Istentisztelet, imaközösség, gyülekezeti
bibliaórák, zenekar, bálók, kirándulások, nyári egyetemi
konferencia és egyéb közösségépítő alkalmak) – főleg
késő délutáni/esti órákban
- Egyetemi Gyülekezet képvisellete az egyházi vezetés és
az egyetemi fiatalok felé (egyetemen, kollégiumokban,
ifjúsági szervezetekben stb.)
- Egyetemi Gyülekezetért Alapítvány kuratóriumi tagsága

Javadalom

- Az Egyházkerületi Közgyűlés által az éves költségvetés-
ben meghatározva.

A pályázat benyújtásának ideje:

2008. június 15.

A pályázat benyújtásának helye:

Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet
1117 Budapest, Magyar tudósok körútja 3.

A pályázatot a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai
Gyülekezet és a Dunamelléki Egyházkerület közösen bírálja
el.

**A PÁLYAMUNKÁHOZ CSATOLNI KELL SZOLGÁLATI
BIZONYÍTVÁNYT.**

**MINDEN RENDŰ ÉS RANGÚ LELKIPÁSZTORNAK FELHÍVJUK A FIGYELMÉT
EGYHÁZALKOTMÁNYUNK 34. § (6) PONTJÁRA, AMELY SZERINT TÖRZSKÖNYVI ADATAIK
VÁLTOZÁSÁT SZOLGÁLATI ÚTON 15 NAPON BELÜL JELENTENIÜK KELL.**

KÖZLEMÉNY

DR. JUDÁK ENDRE SZERETNÉ FELHÍVNI AZ EGYHÁZKÖZSÉGEK FIGYELMÉT A NÁLA MEGRENDELHETŐ
1400 DARABÓL ÁLLÓ IGÉS KÁRTYA SZOROZATRA. EZ ALKALMAS ARRA, HOGY AZ ÚRVACSORAOSZTÁSOK ALKALMÁVAL
AZ ÚRVACSORÁVAL ÉLŐKET EGY-EGY OLYAN IGÉVEL KÖSZÖNTSÉK, AMELYET HAZA LEHET VINNI.

Dr. Judák Endre telefonja: 28-418-226 vagy 30-539-9009.

„AZ ÉV IGEHIRDETÉSE” DÍJ

PÁLYÁZAT

A Dunamelléki Református Egyházkerület 2007. május 2-án tartott közgyűlésén díjat alapított „Az év igehirdetése” néven. A biblikus és korszerű igehirdetés, amely megfelel mind a teológiai kritériumoknak, mind pedig a homiletikai kívánalmaknak, elsősorban járul hozzá a Jézus Krisztusról való bizonyosságtételhez, az élő hit ébresztéséhez és táplálásához, valamint az egyház építéséhez. A díj szerény megbecsülése azon igehirdetőknek, akik szüntelenül fáradoznak azon, hogy a jól megértett szentírás üzenetét tolmácsolják. Az egyházkerület a díjazott igehirdetés közzétételével példát kíván adni valamennyi igehirdető nemzedék számára.

„Az év igehirdetése” díjra bármely a beküldési határidő előtti egyházi évben magyar nyelven elhangzott igehirdetés ajánlható.

Az ajánlott igehirdetés beküldési határidője minden esztendő szeptember 15.

Az ajánlott igehirdetést (két példányban, A/4-es lapon, kettős sorközzel gépelve) pályázati formában, jelígyével ellátott kettős zárt borítékban kell megküldeni a Dunamelléki Egyházkerület Püspöki Hivatalába (1092 Bp. Ráday u. 28). A borítékon fel kell tüntetni „Az év igehirdetése” megnevezést is.

„Az év igehirdetése” díjra legalább tíz református egyháztag jogosult együttes ajánlást tenni, akik a belső zárt és jelígyével feliratozott borítékban aláírásukkal adnak támogató nyilatkozatot, továbbá igazolást arról, hogy az általuk ajánlott igehirdetés valóban elhangzott. Ugyanitt közlik az igehirdető nevét is.

A pályázatok elbírálására a Dunamelléki Egyházkerület öttagú bíráló bizottságot állít. A bíráló bizottság tagja a KRE Hittudományi Karának mindenkor homiletika tanára és rendszeres teológiai tanára, továbbá a Dunamelléki Egyházkerület püspöke, valamint a KRE Bölcsészettudományi Kara Magyar Nyelvészeti Tanszékének egy delegált tanára, és valamely református gimnázium delegált irodalomtanára.

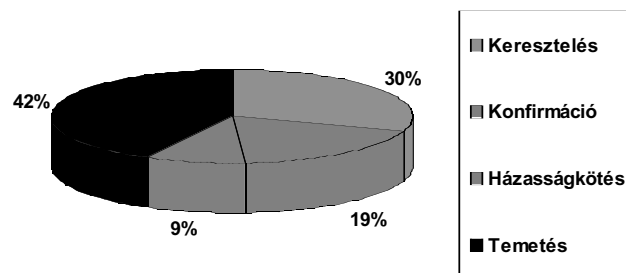
A díjat az egyházkerület őszi közgyűlésén adják át. Átadásakor a KRE Hittudományi Karának homiletika tanára méltatja a díjazott igehirdetést, amelynek megjelentetéséről az egyházkerület gondoskodik a Dunamellék c. hivatalos lap különnyomataként.

„Az év igehirdetése” díj értéke nettó 200 000,- azaz kétszázezer forint.

Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben, 2007-ben													
Egyházmegye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés			Névjegyzék
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	
Baranya	163	147	310	74	103	177	21	57	78	213	222	435	9889
Bácskiskunország	330	334	664	242	274	516	32	160	192	433	439	872	13860
Bp-Dél	363	325	688	176	194	370	96	172	268	480	565	1045	15025
Bp-Észak	375	383	758	148	220	368	75	161	236	634	703	1337	13898
Délpest	577	579	1156	364	397	761	105	190	295	742	726	1468	25018
Északpest	432	427	859	258	282	540	89	183	272	564	563	1127	17816
Tolna	123	106	229	69	79	148	13	34	47	167	178	345	7929
Vértesalja	191	178	369	123	157	280	23	56	79	218	239	457	10593
Összesen:	2554	2479	5033	1454	1706	3160	454	1013	1467	3451	3635	7086	114028

Forrás: Egyházmegyék összesítése az egyházközségek adatszolgáltatása alapján.

Készítette: Kardos Ábel 2008-04-04

Összehasonlítás					
	Keresztelés	Konfirmáció	Házasság	Temetés	Névjegyzék
1991	7565	3869	1834	9756	
1992					128311
1997	5571	3192	1632	9010	
2001	5374	2869	1409	7537	
2002	5035	3278	1560	7787	
2003	4661	2877	1473	7391	
2004	5023	3348	1632	7699	
2005	4838	3157	1476	7364	120459
2006	5337	3520	1631	7319	116922
2007	5033	3160	1467	7086	114028

A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET
SZÉKHÁZÁNAK KONFERENCIA-KÖZPONTJA

MÁTRAHÁZA

A 2008. ÉV DÍJAI

1., Teljes díj: (nem egyháztag):	5 800 Ft +20 % Áfa	= 6 960 Ft/fő
2., Református egyháztag	: 4 800 Ft + 20% Áfa	= 5 760 Ft/fő
3., 20 fős csoport:	: 4 700 Ft + 20 % Áfa	= 5 640 Ft/fő
4., 30 fős csoport	: 4 500 Ft +20% Áfa	= 5 400 Ft/fő
5., 40 fős csoport	: 4 200 Ft +20%Áfa	= 5 040 Ft/fő
6., 50 fős csoport	: 4 000 Ft +20% Áfa	= 4 800 Ft/fő
7., 60 fős csoport	: 3 750 Ft +20%Áfa	= 4 500 Ft/fő
8., Kétágyas szoba egy fő részére:	8000 Ft+20%Áfa	= 9 600 Ft/fő

Tanulói jogviszonnyal rendelkezők:

- gimnáziumi vagy főiskolai: az egyéni- vagy csoportdíj 80 %-át fizetik.
- általános iskolai: az egyéni- vagy csoportdíj 60 %-át fizetik.

Lelkészek, nyugdíjasok az egyéni vagy csoport díj 80 %-át fizetik.

A kedvezményt a csoportlétszám átlaga alapján lehet igénybe venni.

Kisgyermek 2 – 6 éves korig, az egyéni vagy csoport díj 30 %-át fizetik.

Nem egyháztag nyugdíjas a nem egyházi vendég díját fizeti.

Az egyháztagságot tárgyevi vagy előző évi fenntartói járulék befizetési nyugtával vagy csekkel kell igazolni.

Az árak tartalmazzák az ÁFÁ-t is, valamint a szállást, napi háromszori étkezést, illetve konferenciáknál a terem- és eszközhasználatot.

Az idegenforgalmi adó, amelyet Gyöngyös város évenként határoz meg, nem szerepel az árakban.

Minden helyfoglalás (konferencia vagy üdülés) csak abban az esetben érvényes, ha a jelentkezést visszaigazoló megállapodás után a befizetendő összeg 50%-a 8 naptári napon belül beérkezik a megküldött csekken vagy átutalással. ÜDÜLÉSI CSEKKET ELFOGADUNK!

Jelentkezni közvetlenül az üdülő vezetőjénél lehet:

Farkasné Márkus Éva, 06-37-374 011, 30/205-8568 vagy refudulo@freemail.hu

Budapest, 2008-02-01

Varga László / egyházkerületi főjegyző

**A PÜSPÖKI HIVATAL AZ ALÁBBI EGYHÁZI ELŐFIZETÉSŰ T-MOBILE SZÁMON IS ELÉRHETŐ: 30/560-2935.
EZT A SZÁMOT ELSŐSORBAN EGYHÁZTAGOK HASZNÁLATÁRA SZÁNJUK, EZÉRT A CÍMTÁRBAN
ÉS EGYÉB PUBLIKUS HELYEN NEM ADJUK MEG.**

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza

1092 Budapest, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-903

e-mail: ph@dmrek.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész

Készült az OPEN ART nyomdában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2008 / október

VÁLASZTÁSI KÜLÖNSZÁM

AMIT A VÁLASZTÁSRÓL TUDNI KELL

„...*mindent az Isten dicsőségére műveljete*k.”

(1.Kor. 10,31)

Keserűen és szégyenkezve emlékszünk arra, amikor az egyházban méltatlan megnyilvánulásokra került sor. Ez talán súlyosabb a választás idején, hiszen ekkor minden élénkebb, az aktivitás és a figyelem is. Ezért a választásokat tekintsük az Isten-tiszteletünk eszközének, tegyük az Ő dicsőségére! A cél nem szentesíti, hanem meghatározza az eszközt.

Jót, s jól kell tennünk, hogy „*mindenek ékesen és jó renddel legyenek.*” (1 Kor. 14,40)

Ezért mindenekelőtt fel kell hívni a figyelmet arra, hogy a **Választójogi Törvény 2005. évi V. számú módosítása a hatályos!** Ez számos lényeges pontban gyökeresen eltér a 1996. évi I. sz. törvénytől, ezért erre különös figyelmet kell szentelnünk.

Az egyházkerületi Választási Bizottság a következő dokumentumokat küldi el minden presbitériumnak:

PRESBITÉRIUMI SZAVAZÓLAP

Felirata: *SZAVAZÓLAP Presbitériumi titkos szavazáshoz 2008 novemberében*

SZÍNE: FEHÉR

Ez a szavazólap a presbitérium titkos szavazásánál használandó.

EGYHÁZKÖZSÉGI SZAVAZÓLAP

Felirata: *SZAVAZÓLAP Egyházkerüle-*

ti tisztségviselőkre Egyházközség 1 számértékű titkos szavazata, presbitériumának titkos szavazása alapján 2008 novemberében

SZÍNE: HALVÁNYZÖLD

A szavazati számértéknek megfelelő számban kapja az egyházközség. Ezt a szavazólapot kell beküldeni a Választási Bizottságnak.

TÁJÉKOZTATÓ KÖRLEVÉL

A választási eljárás menete:

Az a. pontban megjelölt szavazólapokat a presbitérium létszámának megfelelően kell sokszorosítani, az egyházközség pecsétjével ellátni és az elnökségnek aláírni. A választásra összehívott presbitéri gyűlésen a kiosztás után megmaradt példányokat helyben ketté kell tépni. Az elkészített, felhasznált és fel nem használt, kettétépett szavazólapokat meg kell őrizni, számukat a jegyzőkönyvben rögzíteni kell.

A választás lebonyolítására a Presbitérium saját kebeléből legalább 3 tagú szavazatszámoló bizottságot választ, melynek az elnökség nem tagja.

51. §

(1) *A választást a presbitériumban titkos szavazással kell lebonyolítani.*

(2) A választás csak akkor érvényes, ha a szavazásra jogosultaknak 2/3-a jelen volt a választói gyűlésen.

(3) A tisztségviselők megválasztásához a leadott érvényes szavazatok felénél több szükséges.

(4) Amennyiben a jelöltek egyike sem éri el a megkívánt többséget, a két legtöbb szavazatot kapott jelölt között a választást meg kell ismételni, és az a jelölt tekintendő megválasztottnak, aki a második választáson a több szavazatot kapta, függetlenül attól, hogy a szavazásra jogosultak hány százaléka vett részt.

A szavazólapon történt szavazat akkor helyes és érvényes, ha megszavazandó jelölt neve melletti négyzetbe + vagy x jel kerül. A szavazólapnak azt a részét, amelyen ez nem így van (pl. mindkét név jelölve, vagy egyik sem), érvénytelennek kell tekinteni.

A presbitériumi választási bizottság a szavazólapok beérkezését követően megkezdi a szavazatok összesítését (53§). A szavazatszámlálás eredményét a bizottság a presbitérium előtt haladéktalanul kihirdeti és az egész presbitérium jelenlétében felvezeti a b. pontban jelölt az egyházkerületi Választási Bizottság által hitelesített és az egyházközség szavazati számértékének megfelelő számú egyházközségi SZAVAZÓLAPra az egyházközség szavazati számértékének megfelelő számban. A szavazólap(ok)at félbehajtva egyenként kell A5-ös méretű borítékba tenni, lezárni és újabb külső A4-es borítékban

az Egyházkerületi Választási Bizottságnak nevére 1092 Budapest, Ráday u. 28. számra címezve beküldeni.

2005. évi V. tv. 54. § ((5) A presbitérium kettős, zárt borítékban juttatja el szavazatát a választási bizottsághoz, postai úton tértivevénnyel, vagy személyesen, átvételi elismervény ellenében. A külső borítékot el kell látni a lelkész és a (fő)gondnok aláírásával, az egyházközség pecsétjével és „Szavazat” megjelöléssel. A szavazólapot jelöletlen és zárt borítékban kell elhelyezni. A külső borítékban a szavazati számértéknek megfelelő számú, jelöletlen és a szavazólapokat külön-külön tartalmazó borítékot kell elhelyezni.)

Figyelem!

Az 53. §-ban foglaltak szerint a szavazás eredményéről **külön** jegyzőkönyvet kell készíteni a szavazólapok csatolásával és azt az egyházkerület alakuló közgyűlését követő első presbitéri gyűlésig **meg kell őrizni**, majd ezen a gyűlésen megsemmisíteni.

Felhívjuk Testvéreink figyelmét a választások tisztaságának és a jelöltek emberi méltóságának tiszteletben tartására. Kérjük, hogy kerüljünk minden olyan megnyilvánulást, amely a krisztusi szeretettel és magyar református erkölcsiségünkkel nem egyeztethető össze.

Pintér Gyula
elnök

a Dunamelléki Református Egyházkerület
Választási Bizottsága

PÜSPÖKJELÖLTEK

FÓNAGY MIKLÓS vagyok, a Vác-Felsővárosi gyülekezet lelkipásztora és az Északpesti Egyházmege esperese. 63 éves vagyok, nős, két felnőtt gyermekünk van. Eddigi lelkipásztori szolgálatom során sok hasznos tapasztalatra tettem szert, hiszen beosztott lelkészként szolgáltam fővárosi nagy gyülekezetben, önálló lelkipásztorként pedig volt lehetőségem az agglomerációban (Kistarcsa), falusi tradicionális gyülekezetben (Kosd) és városi gyülekezetben (Vác) pásztorolni a rám bízottakat. Három egymást követő ciklusban egyedüli jelöltként választott esperesévé az Északpesti Egyházmege közössége.

Életem és lelkipásztori szolgálatom meghatározója, hogy hívő református keresztyén vagyok. Ez számomra **szabadságot, felelősséget és közösséget** jelent.

Amióta Krisztussal személyes kapcsolatba kerültem, azóta **szabad ember** vagyok. Nem hat rám kényszerítő erővel sem a divat, sem a különféle áramlatok és indulatok. Belülről szabad ember vagyok.

A legteljesebb **felelősséggel** viseltetem azok iránt, akiket Isten rám bízott. Családomra, gyülekezetemre, és egyházamra gondolok elsősorban, hiszen a velük való **közösségben** élem meg református hitemet, és sokat jelent az is, e néppel tette Isten eggyé életemet. Nagyon fontos számomra az, hogy **együtt**.

Szolgatársaim, testvéreim kerestek meg és kértek arra, hogy vállaljam a püspök-jelöltséget. Ők „pásztor” lelkületű püspököt szeretnének a Dunamelléki Egyházkerületnek. Két hónapi imádságos csendesség után kaptam azt a szabadságot, hogy vállaljam a megméretést.

Az egyház a gyülekezeteiben él. Minden egyéb azért lehet egyházunkban, mert vannak gyülekezeteink. A KSH kimutatása szerint a személyi jövedelemadóból évente felajánlott 1%-ok száma és mértéke is nő. Ez egyebek mellett azt mutatja, hogy gyülekezeteink bizonyágtétele hiteles. Mérhetetlenül sok kincset kaptunk történelmünk során, és alig felmérhető gazdagság birtokosai vagyunk ma is. Van egy sereg nagyszerűen képzett lelkipásztorunk. Elkötelezett, szolgálatra kész presbiterek, gyülekezeti munkások, pedagógusok, a szeretetszolgálatban fáradozók élnek és

munkálkodnak gyülekezeteinkben, intézményeinkben. Oktatási rendszerünk a bölcsődétől az egyetemig újra egészségre lett. És a legfontosabb: a Magyarországi Református Egyház **egy**. Nem hullott darabjaira.

Amit megoldandó feladatnak látok, az a **közösség** építése a szabadság és az egymásért való felelősség kettős kötésében. Ki kell dolgozni a **lelkipásztori életpálya** modelljét. Ne kelljen belefáradni és belekeseredni egy-egy nehéz szolgálati területbe, hanem legyen lehetőség váltani. Megfelelő technikai eszközökkel hathatósabban igyekezem segíteni a szórvány területen szolgálók munkáját. Missziói szolgálatunkba még jobban be kell vonnunk a nem lelkészi képesítésű egyháztagjainkat. A presbiterek és gyülekezeti munkások képzését, továbbképzését egységes tematika szerint gondolom megvalósítani. Alapos és szakszerű módon elemezni kell, hogy meg tudjuk e szólítani a kívül való keresőket.

Feladataink között kiemelkedő helyet foglal el a közelgő **Kálvin év**. A Kálvin évtől azt remélem, hogy a különféle rendezvények, tudományos ülésszakok, jubileumi kiadványok segítenek leporolni és újra a közfigyelem előterébe állítani a nagy reformátor tanításait. Különösen is fontos lenne újra végiggondolni az **etikai, szociális és gazdasági** vonatkozású kálvini tanításokat. Azt várom, hogy a jubileumi esztendő megerősít reformált hitünkben és új lendületet ad küldetésünknek.

Egyházunkat sem hagyják érintetlenül a gazdasági megszorítások. Óriási teher az energia árak meredek emelkedése. Az „egymás terhét hordozzátok” igei követelményt szem előtt tartva, az egymással való organikus egység jegyében szeretnék segítséget nyújtani a szükségben lévőeknek.

A szinte végletekig megosztott magyar társadalom számára mi, Magyar Református Egyház legyünk „**sóvá**”, amely segít élhetővé tenni az életet, „**világossággá**”, ami legalább a következő lépést láthatóvá teszi, és „**hegyen épített várossá**”, amely otthont kínál a vándornak és menedéket ad minden lelki hajléktalannak.

Az újra egységesülő Magyar Református Egyház jelentőségét nem lehet túlbecsülni. Amit annak idején a történelem diabolikus erői mesterségesen részekre szaggattak, az most határokon túlívelő módon ismét eggyé válik. Szeretném tovább erősíteni a Kárpát-medence református gyülekezetei között kialakult testvér-gyülekezeti kapcsolatokat. Óriási lehetőséget látok ebben az egymás hite és tapasztalata által való gazdagodásra.

Püspökként szeretnék a szó legmélyebb értelmében **ISTEN SZOLGÁINAK SZOLGÁJA** lenni. Testvér-kezet kívánok nyújtani egyházkerületünk minden lelkipásztorának, presbiterének, szolgáló közösségének. Lelkigondozói módon igyekezem kezelni a felmerülő nehézségeket, megoldandó gondokat. Mindazt, ami jónak, értéknek minősült, az Isten ügyét segítette az előző egyházkerületi vezetések szolgálatában, azt megtartom és viszem tovább. Amit elsőrendűen megoldandó feladatnak látok, az a **közösség** építése a szabadság és az egymásért való felelősség kettős kötésében.

Kész vagyok arra, hogy – megválasztásom esetén – a Magyarországi Református Egyház rendjében, a Dunamelléki Egyházkerület közösségében, Isten dicsőségére és minden érintett testvérem javára a püspöki szolgálatba beálljak. Pál apostol vallomásával egybehangzóan, a **szabadság-felelősség-közösség** hármasságában hiszem és vallom, hogy: **„nem azé, aki akarja, sem nem azé, aki fut, hanem a könyörülő Istené.”**

DR. SZABÓ ISTVÁN

1956. december 14-én születtem Sárbogárdon. Szüleim itt szolgáltak lelkészként nyugdíjazásukig. Hatan vagyunk testvérek. Nős vagyok, feleségem szakinformatikus. Három gyermekünk közül a két nagyobb egyetemista, a legkisebb gimnazista. Debrecenben érettségiztem, a teológiát Budapesten végeztem. Sáregresen segédlelkész, Józsefvárosban beosztott lelkész voltam. 1985-től a Külső-Üllői úti Missziói Egyházközségben folytattam szolgálatomat, ahol feladatom a gyülekezet újjászervezése volt. 1989-ben templomot és lelkészlakást építettünk. A gyülekezet 1994-ben anyaegyházközség lett. 1997-től a Budahegyvidéki Egyházközség lelkipásztora vagyok. 1982/83-ban Chicagóban voltam ösztöndíjas, ahol magisteri fokozatot szereztem. 1994-ben doktori vizsgát tettem, értekezésemben az 1989 előtti egyházvezetés teológiai megnyilatkozásait tettem a kálvini teológia mérlegére. 1998-tól a Pápai Református Teológián dogmatikát tanítok. 1999-ben egyetemi tanári kinevezést kaptam. Több könyvem, számos cikkem jelent meg. 1997-től egyházmegyei tanácsos és zsinati póttag voltam. 2003-tól a Dunamelléki Egyházkerület püspökeként, a zsinat alelnökeként szolgálok. Tagja vagyok a XX. Század Intézet (Terror Háza Múzeum) felügyelő bizottságának, és a Károli Gáspár-díj szakbizottságának, rendszeres résztvevője vagyok a Duna TV Törzsasztal c. műsorának.

Egyházkerületünk vezetésének feladatait így látom a soron következő ciklusban:

Hat évvel ezelőtt sok áldott örökséggel, de nehéz terhekkel vettük át kerületünk vezetését. Hálás vagyok Istennek, és köszönettel tartozom minden munkatársamnak, hogy a szűk esztendőkből is tovább épülhettünk, és reménységgel tekinthetünk a következő évekre is.

Sokakkal egyetértésben fáradozunk a misszió minden területén való érvényre juttatásáért, amely mára meghatározó szemléletté vált. Egyházunk egyetlen hiteles mércéje az **evangéliumhirdetés** nagy ügye. Ez mutatja meg, hogy mennyiben vagyunk engedelmes eszközei Istennek, hogy miben mulasztottunk, hol kell tovább lépnünk. **A misszió elsőrendű közege az élő gyülekezet**, mert a misszió létesíti és éltezi az egyházat. A hatéves lelkészképzés bevezetésével olyan ígéhirdetőket és pásztorokat kívánunk nevelni, akik elkötelezettek a gyülekezeti szolgálatra. Ugyanezt a

célja a lelkésztovábbképzés megindításának is. Bővitenünk kell a gyülekezeti munkások képzését, amely több helyen már példaadó módon folyik. Bátorítanunk kell presbiterinket, hogy lelkipásztoraikkal imádkozó és felelős közösségekben, a gyülekezetek és egyházunk vezetésében és hűségben legyenek **példaképei a nyájnak**. Közoktatási intézményeinkben ragaszkodunk a református szellemiség érvényesüléséhez.

Gyülekezeteink sokféle és sokszor nehéz körülmények között élnek. Folytonos feladat, hogy terheiket könnyítsük, a lelkési javadalmak igazságos rendezését segítsük, a szórványok gondozását megerősítsük, a nagyvárosokban és egyház nélküli településeken **új gyülekezeteket** létesítsünk. Az egyházmegyék adminisztratív terheit tovább kell csökkenteni, hogy espereseink még több erővel végezhessek a rájuk bízott közösségek, lelkipásztorok gondozását, vezetését, tanácsolását.

A ciklus elején csaknem 400 millió forint hiány terhelte kerületünket, most egyetlen forint adósság sem nyomasztja. S bár emiatt sok munka lelassult, mégis új gyülekezetek szerveződtek, templomok, parókiák épültek és újultak meg. Diakóniai és oktatási intézményeink száma jelentősen nőtt, ezek megtartásához feltétlenül ragaszkodunk. Emellett azonban **meg kell erősítenünk akár a legkisebb gyülekezeti közösség anyagi erejét is.** Jézus példázata a toronyépítőről bölcs tervezésre int. A jó sáfárság bibliai mértéke pedig arra buzdít, hogy például az adó 1%-a a lehető legteljesebb mértékben jusson vissza oda, ahol felajánlották.

A magyar társadalmat súlyos közéleti, s még ennél is mélyebb **erkölcsi válság**, közöny és csüggedés hatja át, s ez olykor fájdalmasan egyházunkban is kiütöközött. Küldetésünk azonban, hogy a közélet, a közjő, de különösen az erkölcs kérdéseiben biblikus, evangéliumi megnyilatkozásokat tegyünk, tanítsunk, neveljünk. „*Jézus Krisztus tegnap és ma és örökké ugyanaz!*” (Zsid. 13:8) Sok tanácskozársra, lelkigondozói munkára, s még több imádságra van szükségünk, hogy egyházunkban mielőbb jussanak érvényre az evidens **krisztusi értékek**, hogy aztán gyógyító erővel hassák át népünket. A szeretetben való egyházfegyelem mindig önmagunkon kezdődik.

Szilárdan elkötelezett vagyok a **testületi egyházkormányzás** mellett. Közgyűléseinken, tanácskozásainkon – nem kevés tanulás és tanulság árán – helyreállt ez a szép református elv. A püspöki gyülekezetlátogató munka nem csak ünnepi alkalmakra terjed ki. Szükséges a lelkészkörökkel, presbitériumokkal, egyházmegyei testületekkel, szövetségekkel, egyesületekkel folyamatosan találkozni, s együtt imádkozva, **egymás hite által épülve** megfontolást, biztatást, erőt venni.

Zsinatunk döntései kerületünket is érintik, annak akár legkisebb közösségét is. Az új törvények megalkotásakor is érvényre kell juttatnunk ezt. A testvér-gyülekezeti kapcsolatok, a folytonos találkozások, a szolidaritás megannyi kifejezése és a Generális Konvent munkája révén **az egész magyar reformátusság egysége is tovább mélyülhet**, s mi ebben jelentős részt is vállalunk.

Köszönöm mindazoknak, akik **jelölésükkel kifejezték, hogy alkalmasnak tartanak az egyházkormányzásra.** Ez több mint kitüntetés. Elhívás a szolgálatra. Aki elfogadja, a felelősséget is vállalnia kell, és szolgálata első percétől számot adni tartozik a Szentháromság Istennek, mert a belső elhívást Tőle kapta. „*A mi alkalmas voltunk Istenről van!*” (2Kor 3,6). Csak ebben juthat érvényre a bibliai-reformátori egyház-eszmény, a **közösségi munkálkodás jó rendje.** Erre a közös szolgálatra kérek mindenkit, s szánom oda magamat is. Adjon a Szentháromság Isten az összes jelöltnek bölcsességet és erőt, hogy igyekezzünk **mindent népünk javára és Isten dicsőségére tenni.** „*Nem erővel, sem nem hatalommal, hanem az én Lelkimmel, azt mondja a Seregeknek Ura!*” (Zak 4:6)

FŐGONDNOK JELÖLTEK

DR. MAGAI ISTVÁN

PROGRAM ÉS A MÖGÖTTE LÉVŐ EMBER

Augusztus végén szegezte nekem azt a kérdést dr. Balla Péter és Fónagy Miklós, hogy vállalnám-e az egyházkerületünk főgondnoki tisztségére való jelölést. Sebesen leperegtek előttem azok a korábbi események, amikor alkalmatlanságom ellenére Isten ráállított egy járatlan útra, és kézen fogva végig vezetett rajta. Ez most is egy erőmet meghaladó út lenne, de Véle el merek indulni...

ÉLETUTAM DIÓHÉJBAN

Harminckét évvel ezelőtt csodálkoztam rá először Jézus szeretetére, amikor nyomorult állapotomból megszabadított és új életet adott. Kezdetben ifjúsági bibliakör-vezetőként (Budakeszi, Bp. Pasarét) szolgáltam, majd amikor a politikai helyzet lehetővé tette, többekkel együtt, társadalmi szervezetek (újra-) alapításán munkálkodtam. (REFISZ, MEKDSZ, HARMAT könyvkiadó...) Református lelkész Édesapámtól – a bibliaismeret és a gyülekezeti munka mellett – az Istenre hagyatkozást és az alázatot is tanulhattam, ami nem volt könnyű lecke.

Négy évig (1993-96) ügyvezetője voltam a KEVE Társaságnak, ahol a megtérésre hívó és a lelki növekedésre segítő munka mellett vezetőket, üzletembereket, katonákat, rendőröket, tanárokat és más szakembereket tanítottunk és segítettünk abban, hogy a keresztyén értékeket megismerjék, és alkalmazzák munkájuk során. A Károli Gáspár Református Egyetem alapító oktatója voltam. Számos egyházkerületi

és egyházmegyei ifjúsági konferencián tartottam előadást arról, hogy keresztyén mérnökként, cégvezetőként hogyan lehet Isten szolgálatában élni, és közben „munkálkodni az ország jólétéért”. 2000-óta a GE la-borvezető mérnöke vagyok.

A Biai Református Egyházközség presbitereként főként missziós, és építési/gazdasági feladatokat látok el. 52 éves vagyok. Feleségemmel, Nórával neveljük 4 tizenéves gyermekünket.

MIT SZERETNÉK TENNI?

Jézustól kapott küldetésünk betöltése érdekében szükséges, hogy az egyházi szervezetek is időről-időre megújuljanak. Ez fontos reformátori alapelv is egyben. A közismert, elvárt főgondnoki feladatokon túl az alábbi területeken szeretnék különösen is dolgozni az elkövetkező hat évben:

A közösségépítés leghatékonyabb módján, személyesen szeretnék megismerni a gyülekezetek és intézmények minél több vezetőjével, munkatársával. Sok értékes testvérünk van „eltemetve” és sok terhek alatt roskadozó vár segítő kezét. Vezetői hiba lenne a kis odafigyeléssel, segítséggel újra hatékonyá tehető munkatársról lemondani – a lelki, emberi következményekről nem is beszélve.

Szeretném elérni, hogy minél több közösség tudja a terheit és erőforrásait megosztani másokkal. A presbiteri szövetség tagjaira, szervezetére számítva kezdeményezem területi, körzeti segítő/tanácsadói csoportok alakítását, képzését.

Szeretném elősegíteni, hogy a gyülekezetekben minél több helyen alakuljanak ifjúsági, fiatal családok és más korosztályi-életviteli bibliakörök, ahol a lelki igények mellett a tagjaik közösségi szükségleteire is gondot fordítanak. A jó (hívó) közösség a leghatásosabb el-lenszer a tömeg-média szívó, embert és nemzetet rom-boló hatásával szemben.

Az intézmények fejlesztéséhez, fenntartásához szükséges anyagiak előteremtése érdekében külföldi és magyar gazdasági szereplők támogató csoportjait kívánom létrehozni.

A fejtelenség sok lelkes ember kedvét szegi, sok kárt okoz, ezért szeretnék különös gondot fordítani a vezetésre alkalmas munkatársak továbbképzésére, ösztönzésére, összefogására.

A fenti terveket csak munkatársakkal, lelki testvérekkel közösen lehet megvalósítani, ezért fontos számomra, hogy olyan személyekkel indulhatok a választáson, akik ugyanazokat a célokat követik, és a saját területükön tapasztalt és kiváló szakemberek. (Akkal biztos, hogy szívesen dolgoznék együtt: Fónagy Miklós püspökjelölt, dr. Balla Péter és Kis Csongor fő-jegyzőjelöltek.)

„Bizony, jó dolog, ha a lovak egyfelé húznak, de az sem baj, ha jó úton mennek.”

DR. TÓKÉCZKI LÁSZLÓ

TÖRTÉNÉSZ, TANSZÉKVEZETŐ EGYETEMI DOCENS

1951-ben születtem Szikszón (Abaúj megye). Felsődobszán és Miskolcon végeztem az általános és középiskolát. Debrecenben és Budapesten a bölcsészkaron történelem-német szakos tanárként végeztem (1975-ben). 1981 óta az ELTE Bölcsészkarán dolgozom. Eszmetörténet, sajtó- és neveléstörténet, valamint protestáns egyháztörténet a kutatási területem (1890-1940). A Valóság című folyóirat főszerkesztője vagyok (1994 óta), s a Hitel folyóirat rovatvezetője (1990 óta). A budahegyvidéki gyülekezet presbitere vagyok.

Egyedül (elváltként) élek Budapesten.

PROGRAMOM

Az egyház „alaptevékenysége” az evangélium hirdetése és a szentségek kiszolgáltatása, valamint a lelkipásztori munka. De sem a kikényszerített, sem az önkéntes egyházi gettó nem fogadható el, mert a valóban

Krisztust követő egyháznak társadalmi küldetése is van! S én e területen szeretném a református egyház munkáját erősíteni.

Először is leltárt kell készítenünk. Számba kell venni egyesületeinket, a hozzánk közel álló szellemi műhelyeket és fórumokat. Ki kell alakítani az értékelvű politikával és politikusokkal való együttműködés formáit. Meg kell erősíteni a médiumokban való jelenlétünket.

Iskoláink hitbeli és világnézeti jellegét műveltségileg is meg kell alapozni. Ezekre fórumokat és alkalmakat kell teremteni helyileg, regionálisan és országosan is. Össze kell hangolni ezt a tevékenységet. Katalógust kell készíteni az alkalmas református politikai, közéleti és szakmai emberekről – lehívható előadói adatbázisként is működtetve ezt.

A beszűkítő profilú hitoktatást ki kell bővíteni etikával, filozófiával, történelemmel, stb. Az ifjúsági munkát színessé és sokakat befogadni tudóvá kell alakítani. Az értelmiségi missziós munkát – legalább német mintára (Evangelische Akademie) – a református egyetem és teológiák bekapcsolásával intenzívvé kell tenni.

Gyülekezeteinket és környezetüket folyamatosan fel kell mérni. A 2001-es népszámlálás alapján és az óriásgyülekezetek osztásával új gyülekezetek szervezését kell elkezdeni. Iskolarendszerünk régi mintákon alapuló közösségi „beágyazását” fokozni kell. Jól tudom, hogy mindennek tartós alapja a spiritualitás. Nem valamiféle kultúrprotestáns program ez, de ugyanakkor ez a program nem is szégyelli és tagadja, hogy célja a hívő magyar református keresztyénségnek művelt és etikus közösségé építése, amely az egyetemes magyarságnak is szolgál – határoktól függetlenül.

LELKÉSZI FŐJEGYZŐ JELÖLTEK

DR. BALLA PÉTER

1962-ben születtem Budapesten. Szüleim keresztyén családi légkörben neveltek fel, hálás vagyok értük Istennek. Hitük és életük a mai napig példa számomra. Édesapám, Balla Tibor hosszú ideig vezette a Presbiteri Szövetséget. 17 éves koromban tértem meg. Isten sok áldását élhettem át a Budapest-Szabadság téri, illetve a Kispest-Rózsa téri református ifjúsági közösségben. Nem sokkal megtérésem után, rendszeres igeolvasás és imádság csendes percei alkalmával értettem meg Isten elhívó szavát, mellyel a református lelkészi szolgálatba állított. 1980-85 között végeztem el a Budapesti Református Theológiai Akadémiát. Kecskeméten voltam segédlelkész, majd több évig szolgáltam beosztott lelkészként a Budapest-Szabadság téri Református Egyházközségben.

Néhány évig ösztöndíjasként Skóciában tanulhattam. Az Edinburgh-ban szerzett doktórátus után, 1994-ben hívott meg a Budapesti Teológia Tanári Kara az Újszövetségi Tanácsokra tanársegédnek. Bolyki János profesz-

szor úr nyugdíjba menetele óta, 1996-tól kezdődően, először docensként, majd 2002 óta egyetemi tanárként vezetem ezt a tanszéket. Esetemben ez felel meg a több mint tíz évnyi „önálló lelkészi” szolgálatnak. A teológiai tanítást a lelkészi szolgálat egy ágának tekintem. Emellett vendég igehirdetőként gyakran szolgálok gyülekezetekben.

1989-ben házasodtam meg: feleségem, dr. Hegedűs Gyöngyi bőrgyógyász szakorvos. Négy gyermekünk a Baár-Madas Református Gimnázium ill. Általános Iskola tanulója.

Ha Isten a presbitériumok döntése útján elhív a lelkészi főjegyzői szolgálatra, akkor az eddigi szolgálataimat szeretném folytatni tágabb keretek között. A lelkészképzést egyházunk egyik lényeges szolgálati ágának tartom, ezért azt is szeretném folytatni. A gyülekezetek és a teológia közötti kapcsolat ápolását is szívügyemnek tartom. Lényegesen aktívabban kívánom tartani a kapcsolatot a végzett lelkészekkel. A lelkészek továbbképzése terén is szívesen vállalom feladatokat. Az eddiginél nagyobb mértékben szeretném meglátogatni a gyülekezeteket, a lelkészi és presbiteri közösségeket. Az egyházmegyék alkalmain is többször szívesen részt vennék. Hívásra örömmel szolgálom igehirdetéssel vagy bibliai tárgyú előadással. A testvéri találkozásokat és beszélgetéseket értékes alkalmaknak tartom, melyeken én is gazdagodom lelkileg. Örömmel élem át, hogy egymás hite által épülünk. Egyházunk külkapcsolatai ápolásában szívesen segítenék. Ebben hasznosíthatnám azokat a külföldi kapcsolataimat, amelyek a Szentírás tekintélyét és az annak megfelelő életvitelt képviselő evangélikál testvérekhez fűznek. Tőlük tanultam a „kettős odafigyelés” üzenetét, mely szerint az evangéliumra hallgató emberként a társadalmunkért is felelősséget kell hordoznunk. A püspök helyetteseként természetesen első rendben azt végezném el, amit ő rám bíz. A tisztséget nem adminisztratív feladatnak, hanem pásztori szolgálatnak tekintem, amelyben szívesen részt veszek a nekem adatott kegyelmi ajándékokkal.

PETERDI DÁNIEL

52 éves református lelkész vagyok. Öt fiúgyermek lelkészcsaládból származom. Alap- és középfokú tanulmányaimat Balassagyarmaton, Érden és az USA-ban végeztem. A teológiát Budapesten fejeztem be, előtte két évig katona voltam. Külföldi ösztöndíjon Edinburgh-ban (Skócia) voltam, ahol rendszeres teológiával foglalkoztam, majd néhány hónapot Svájcban töltöttem. Feleségem Molnár Judit, szintén református lelkipásztor. Dráva-fok-Kétújfalu Társegyházközségben kezdtem szolgálatomat 1982-ben. Innen 1989-ben hívt meg a Pécs-belvárosi Egyházközség, ahol jelenleg is szolgálunk. Épületeket renováltunk, Pellérdén templomot, Pécs-Hirden imaházat építettünk. Részt vettem a Pécsi Református Kollégium megalapításában és továbbfejlesztésében. Gyülekezetünkben új istentiszteleteket, rétegal-kalmakat indítottunk. Testvérgyülekezeti kapcsolatokat építettünk ki Erdélyben, Felvidéken, Svájcban és Németországban. Négy gyermekünk született, egy leány és három fiú. Baranyai szolgálati időmben korábban egyházmegyei számvevő, egyházmegyei főjegyző, zsinati képviselő voltam, jelenleg esperesként szolgállok. A Nagykőrösi Hitoktatóképző Pécsi Kihelyezett Tagozatán dogmatikát-etikát tanítottam.

Terveim az egyházkerületi főjegyző tisztséggel kapcsolatban:

Egyházunk alkotmánya értelmében az egyházkerületi lelkészi főjegyző tisztsége a püspök helyettesítése. A főjegyző szolgálata így teljes körűen a püspöki tisztséghez kapcsolódik.

Ez először is azt jelenti számomra, hogy olyan embernek kell vállalnia ezt a tisztséget, aki munkatársi egyetértésben együtt tud dolgozni püspökével. Ez tökéletesen bizalmi szolgálat, s egyúttal csapatmunka. Eddigi közös szolgálataink alapján hiszem, hogy dr. Szabó István püspök úrral – felkérésére – képes leszek tisztességesen, egyházunk épülésére együtt gondolkodni, imádkozni és munkálkodni.

Az elmúlt ciklus kezdete rendkívüli volt egyházkerületünk korábról örökölt eladósodottsága és összekuszált viszonyai miatt. Akkor égetően szükséges volt, hogy a főjegyző erős gazdasági döntésekkel is felhatalmazott vezető legyen. Köszönjük, hogy főjegyzőnk, Varga László rendbe hozta egyházkerületünk megtépzott gazdálkodását! Most viszont – én is úgy vélem – a régi rend értelmében vissza kell adnunk a gazdasági döntések előkészítésében, kivitelezésében minden lehetőséget egyházkerületünk gazdasági bizottságának. A munkának ezt a részét bízuk bölcs testületek, gazdasági szakemberek kezére.

Fontosnak tartom a párbeszédet egyházkerületünk presbitériumaival és a lelkipásztorokkal. Ez az jelenti, hogy Veres Sándor jelölttársammal együtt először is beszélgetni igyekszünk azokkal, akik valamilyen elképzelést, tervet, vagy éppen nehézséget jeleznek életükből, mert meggyőződésünk, hogy a jogi huzavonák, levelezgetések sokaságát lehet megtakarítani személyes találkozásokkal, megbeszélésekkel. Ebben is segíteni kívánjuk egyházkerületünk elnökségét.

A lelkészképzés nyomon követése, a lelkipásztori kihelyezések, kirendelések előkészítése, a hatodévesek gyülekezeti képzésének segítése mindig is főjegyzői feladat volt. Több évtizedes gyülekezeti lelkipásztori tapasztalataimat szeretném a teológusok gyakorlati felkészítése terén kamatoztatni. Ennek kivitelezésére párbeszédet kell folytatnunk a tanárokkal, spirituálissal, diákokkal. Be kell vonnunk olyan példaértékű lelkipásztorokat a munkába, akik akár mentorként (ez már folyik), akár saját műhelymunkájuk bemutatásával készítetik a teológusokat a különböző típusú lelkészi példaképek alkalmazására.

A kerület espereseivel, jegyzői, tanácsosi karával építő munkakapcsolatban kell előkészítenünk közgyűléseinket, és folyamatosan segítenünk kell a döntések megvalósítását, a püspöki hivatalban folyó munkát.

Végül azt kérem mindenkitől, aki várja, segíti munkánkat, hordozzon minket imádságában is, hogy ne legyünk magunkra hagyott szolgálói egyházkerületünknek! Amit ígérhetünk, hogy Isten segítségét kérve, krisztusi testvériségben, tisztességgel igyekszünk az ügyeket kezelni. Ehhez kérjük a Szentlélek – mindannyiunkat megvilágosító – bölcsességét, erejét!

VILÁGI FŐJEGYZŐ JELÖLTEK

KIS CSONGOR

Elöljáróban megköszönöm azoknak, akik alkalmasnak találtak a világi főjegyzői tisztségre és engem jelöltek erre a feladatra.

1947. november 26-án születtem a Fejér megyei Vértesacsán, ahol édesapám, néhai Kis Boáz volt a lelkész. Családom majd' 200 éve ad lelkészeket a Dunamelléki Egyházkerületnek és hálát adok Istennek, hogy Gergely fiam – tizennegyedik generációsként – ma ugyanazt a lelkészi szolgálatot végzi, amit eleim is végeztek évszázadokon át. El kell mondanom, hogy életemben beigazolódott a 100. zsoltár gyönyörű mondata, mert valóban megtapasztaltam, hogy „nemzedékről nemzedékre való az Isten hűsége”.

36 éve élek óvónő feleségemmel boldog házasságban, amit Isten három fiúgyermekkel áldott meg.

A Budapesti Református Teológiai Akadémián hitoktatói képesítést szereztem. A Pénzügyi és Számviteli Főiskolán jeles eredménnyel kaptam meg az okleveles szakközgazda diplomám, adó- és pénzügyi ellenőr szakon. Mérlegképes könyvelői okleveletem 1978-ban szereztem meg.

Több mint negyven éve foglalkozom pénzügyekkel, ebből 31 évet az államigazgatás területén töltöttem el.

A gyülekezeti munkában már hosszú évtizedek óta részt veszek. A Presbiteri Szövetségnek alapító tagja vagyok. 34 éve szolgálok presbiterként – előbb Budakeszin, majd Vácott a Vác-felsővárosi gyülekezetben. Jelenlegi gyülekezetemben 14 éve a gondnoki szolgálatot is ellátom. Előbb egyházkerületi tanácsosként, egyházmegyei pénztárosként, majd az utóbbi hat évben zsinati tagként végzem közegyházi szolgálataimat. A zsinat Számvizsgáló Bizottságának elnöke, a zsinat világi jegyzője vagyok.

A 31 évi államigazgatásban elvégzett pénzügyi szakmai munkám tapasztalataival eddig is a Magyarországi Református Egyházat szolgáltam. Meggyőződésem, hogy a pénzügyi tevékenység során az kérhető számon, amiről szabályzat, ismeret van, az MRE Gazdálkodási Törvénye 7.§-ának megfelelően. Ennek értelmében pedig mindenkor feladatomban tekintem a jövőt illetően is a pénzügyi eligazítás, tájékoztatás megadását, a segítség és nem az elrettentés céljával.

Számomra igen fontos, hogy az erőtlent, a gyengét támogassuk, illetve megerősítsük. A különféle gazdasági és pénzügyi beadványok elbírálásánál nem a különféle kapcsolatok élveznének prioritást, hanem a megalapozott és számításokkal alátámasztott tények. Alapvető követelmény, hogy az elszámolás pontos és – akár menet közben is – követhető legyen.

Magyar református keresztyén vagyok, s ezért természetes valóság számomra a „haza” szeretete. A HAZA fogalmaim szerint nem okvetlen és kizárólag csak az országhatáron belülre vonatkozik. Nagyon fontosnak tartom a határon túli gyülekezetekkel való kapcsolattartást, már csak azért is, mert tanulmányaim egy részét a határon túl végeztem.

Amennyiben bizalmat nyerek a választáson, úgy világi főjegyzői minőségemben azon leszek, hogy mind az állami, mind az egyházi pénzügyi szabályzatokról felvilágosítást és tájékoztatást adjak úgy, ahogy a 2002.évi I. törvény alapelveiben ez szabályozásra is került. Úgy gondolom, hogy megfelelő szakmai tapasztalattal és bibliai elkötelezettséggel segíteni tudok a hozám fordulóknak ezekben a kérdésekben is.

Céлом a tájékoztatás és nem az elrettentés.

VERES SÁNDOR,

a DMREK világi főjegyzőségére jelöltjének bemutatkozása:

Talán rendhagyó módon a személyi adataimat a bemutatkozás végére helyezem. A 2008-as évet az ígehallgató, olvasó és a hirdető református keresztyének egy hatalmas felszólítással, elhívással kezdhettük. Január elsején a napi újszövetségi ígéből így szólít meg Jézus: „Térjete meg...”. (Mt. 4,17) És vezetett tovább; elhívta a tanítványokat – tanított a boldogságról, amelyről még ma is oly sok téveszménk van –, magyarázta a törvényt, amit nem eltörölt, hanem betöltött –, szólt a képmutatás nélküli adakozásról és a böjtölésről – és megtanított imádkozni.... A megszólítás, az elhívás mindenkinél szól, de a döntés személyes. A tanítványok feladata, a mi feladatunk, hogy az örömhír mindenkihez eljusson (misszió) és a hitre jutottak elhívott közössége (az egyház) a világban is látható és vonzó legyen.

Mekkora ez az egyház? Mielőtt a számok bűvöletében elmerülnénk, ismét Jézus adja meg a helyes választ: „Ahol ketten, vagy hárman összegyűlnek...” (Mt. 14.20)

Látnunk kell, hogy minden gyülekezet egyház, de nem a teljes egyház. Az egyetemes egyház és annak kormányzatának feladata – a missziók bekapcsolásával (!) – annak elősegítése, hogy az egyháztag bármely gyülekezetben megélje hitét, dicsóítva az Istent, és teljesítse küldetését, vagyis egyénként és közössége által is hirdesse az evangéliumot a világnak.

Törvényeink és a DMREK gyülekezeteinek presbitereiből és lelkészeiből választott közösségek meghatározzák a feladatokat, de saját, megbeszélésre javasolt gondolataim is vannak:

A megváltozott társadalmi környezetben meg kell találnunk az evangélium hirdetésének a mai kor emberét elérő és megszólító módját és formáját. A Kárpát-medencében is megváltoztak az emberi kapcsolatok viszonyai. Az ember-ember kapcsolatok, a családi kapcsolatok, a munkahelyhez való kapcsolatok. Megnőtt a mobilitás, a vándorlás. A környezet szekularizációja (elvilágiasodása), a hatalmas közömbösség, a krízis helyzetben fellepő tévtanítók, és a média keresztyén vallás-ellenessége mellett és ezekkel szemben kell hitvallást tennünk. Néhány javaslat a jobbítás szándékával:

1., A meglévő gyülekezetek állapotának teljes körű felmérése, a szolgálatok formája és egyedi szükségletei szerint. A gyülekezetben lévő szolgátársak helyzetének felmérése, kiemelten a lelkipásztorok, a lelkészcsaládok életére vonatkozóan. A lelkészkeretek működésének meg-

erősítése és – szükség szerint, de legalább évenként – lelkész-gondnoki megbeszélés tartása. A presbiterek és a presbitériumok szerepének helyzetétele, kötelességek és jogok. Információk átadása. A presbiterek és a lelkipásztorok küldetészerű együttműködésének megerősítése. A közösségtudat megerősítése, a kongregacionalista, túlzott önállóság, függetlenesedés megszüntetése.

A lelkészválasztás rendszerének teljes felülvizsgálata! Ha bizalmi elv alapján választott személyekre bízunk a kormányzást, akkor meg kell adnunk a jogot a lelkészi állások, szolgálati helyek betöltésénél az átgondolt intézkedések megtételére. Próbáljunk meg a nagyobb egyházi közösségekben gondolkodni.

Ehhez a presbitériumok és a presbiterek által is elfogadott törvényi változásokra van szükség. A jelenlegi lelkészekről szóló törvénytervezet nem ilyen! Az ún. kis-egyházakban és a szórványokban élők is szeretnének lelkipásztort kapni, ill. az ott szolgálók is szeretnének 10-15 év után másik szolgálati helyet kapni. Ha nem teszünk semmit, akkor kisgyülekezetek szűnnek meg, lelkészek és lelkészcsaládok mennek tönkre, nem lesz, aki presbiterséget vállaljon.

2., A DMREK – lehetőleg egyeztetve a többi egyházkerülettel – egyházmegyei bontásban, de nem szigorú határokkal végezze el valamennyi település társadalmi, szociális, gazdasági, migrációs, vallási, hitéleti jellemzőinek több évre visszatekintő változásait. A trendek alapján – az érintett egyháztestekkel egyeztetve – készítsen tervet gyülekezetek alapítására, összevonására, szolgálati helyek kialakítására.

Kisgyülekezetek és szórványok gondozása. Utazó szórványlelkészi státuszok létesítése.

Felkészített laikusok rendszeres szolgálata a szórványokban és a kisgyülekezetekben.

3., A lelkészképzésben – a kellő ismeretek átadása mellett – növelni kell a magyarországi állapotokra vonatkozó ismereteket, a mai kor emberének jellemző szemléletét, a közösségi életformákat (faluk, kisvárosok, nagyvárosok, korszályi rétegződések, intézmények stb). Világossá kell tenni, hogy „a felszentelt lelkipásztor már nem rendelkezik önmagával, hanem Istennek és az egyháznak szolgálatára van rendelve” (Kálvin). – A lelkésztoábbképzésben kiemelt terület az ígehirdetés megújítása, a gyülekezetvezetés módszertana, a látogatási szolgálat végzésének szükségessége és formái.

4., A vizitációk végzésének felülvizsgálata. Az egyházmegyék szerepének megerősítése. Kiemelt feladat a presbiterek képzése és továbbképzése. A MRE zsinatának munkájában aktívan részt kell venni. A törvényalkotásban érvényesülnie kell a zsinat-presbiteri elvnek.

Személyi adataim: Egyfeleségű, 58 éves mérnök vagyok. Három felnőtt gyermekünk van. Életem meghatározója, hogy lelkészcsaládból származom.

Egyházi szolgálataim: presbiter vagyok 27 éve, a Bp-Északi Református Egyházmegyének tanácsosa 1994-től, a most záródó ciklusban egyházmegyei gondnok, egyházkerületi és zsinat missziói bizottsági tag. Tagja vagyok a Presbiteri Szövetségnek.

A DMREK közösségtől kapott jelöltség küldetésre szól, amely kezdődik az imádkozással, az Isten akaratára való figyellel, majd ez folytatódik a sokirányú szolgálattal, amely nem kormányzási technika (management), hanem krisztusi rend. A szolgátsári jelöltséget köszönettel elfogadom.

FELHÍVÁS!

Épül a hidasi templom!

Kedves Testvérek! Mint azt bizonyára sokan tudjátok már, 2007 tavaszán a hidasi gyülekezet új templom építését kezdte el. Isten segedelméből, sok támogatással a templom szerkezeti munkái, burkolatai és vakolása elkészültek. Most azzal a kéréssel fordulunk gyülekezeteinkhez, hogy a végleges befejezéshez nyújtsanak támogatást.

Legutóbbi esperes-gondnoki értekezletünkön a hidasiak templomépítéséről küldött beszámolóját nagy örömmel meghallgattuk, megtárgyaltuk kérésüket, és úgy döntöttünk, hogy most közösen arra buzdítunk mindannyiótokat, hogy akár egy vasárnapi perselypénzzel, akár egyéni adományokkal támogassátok e nagyszerű munka befejezését.

A hidasi reformátusok története megrendítően szép. A húség története ez. Hiszen már a 18. század végén a hódoltság után újratelepedett községben megelevenedett az egyházi élet, majd a II. világháború alatt a Bukovinából Bácskába vándorolt székelyek telepedhettek át ide. A gyülekezet hallatlan önfeláldozással és lelkesedéssel kezdett hozzá új és szép templomának megépítéséhez, mintegy jelezve, hogy nemcsak letelepedtek, hanem immár hazát is találtak. Tisztelettel buzdítok hát e nagyszerű munka támogatására és befejezésére.

*Dr. Szabó István
püspök*

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903

e-mail: ph@dmrek.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész
Készült az OPEN ART nyomdában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2008 / december

„Az Úr Istennek nagy tetteivel járok”

Zsolt. 71. 16

2003-ban indult útjára a *Dunamelléki Közlemények* azzal a céllal, hogy minden gyülekezet tájékoztatást kapjon az egyházkerületi tanács és közgyűlés határozatairól.

Ennek a ciklusnak utolsó számát tartják kezükben gyülekezeteink felelős őrallói.

Hat év van mögöttünk, a *Dunamellék* kissé talán száraz tények formájában adja vissza azt, ami ebben az időszakban történt kerületünkben. Akinek ideje engedi és átlapozza a 14 kiadványt, nyomon követheti az elmúlt évek gondjait és örömeit. A megvalósult és tervezett missziói, gyülekezeti és intézményi tervek és részbeni beszámolók egy-egy rövid, tömör, hivatalosnak és száraznak tűnő mondata mögött hiszem, hogy sok imádság, tudom, hogy sok munka, törődés, közös és egyéni gondolkodás és tett rejlik.

Kérem, hogy a visszatekintésben a ciklus végén mindannyian vegyük számba munkánk, felelősségünk, helyállásunk eredményét, amelyért egyedül Istené a hála és köszönet. Ugyanakkor alázattal lássuk mulasztásainkat, hiszen ószintén be kell vallanunk: sokszor a határozatok a *Dunamellékben* történt megjelenéssel le is zárultak. Nem kellene ennek így lennie. Máskor a jó gondolatok és határozatok félrecsúsztak, talán nem az lett az eredmény, ami a szándék volt.

Köszönöm minden lelkipásztor, főgondnok, presbiter testvéremnek a vállalt és betöltött szolgálatot, az elvégzett munkát.

Köszönöm azoknak, akik megértették és segítették az egyházkerület vezető szolgálatban levő tagjainak munkáját, törekvését.

Köszönöm a jó szándékú észrevételt, bírálatot, helyreigazítást.

Hiszem, hogy mindig Istentől kapott lehetőség egy-egy „mérőföldkőnél” megállni, visszanezni és így indulni tovább hálaadással, bűnbánattal okulva a jóból, és tanulva a hibás döntések vagy végrehajtások kudarcaiból. Legyen ez így most is.

„Mindeddig megsegített minket az Úr!” Sám. I. 7. 12.

Kenyai betlehemes

A *Dunamellék* jelen, kezünkben lévő számához mellékelünk egy CD-t, már köztünk nem levő, áldott emlékkü lelkipásztor testvéreink igehirdetéseivel.

A gondolatot elindító lelkésztestvérünk – Kósa István – azzal a szándékkal tette le az asztalomra előzetes javaslatát, majd magát a CD-t, hogy autóban utazva, vagy éppen odahaza néha ne az aktuális rádiós zenét vagy reklámokat hallgassuk, hanem egy-egy igehirdetésből hangzó evangéliumi biztatás, vigasztalás vagy bűnbánatra hívó szó építsen bennünket. Legyen áldás ezen a kezdeményezésen! Köszönettel vesszük a visszajelzéseket, amelyek vagy tovább viszik, vagy megállítják ezt a kezde-

ményezést. A lemez hangzómínőségéért nem a gyűjtő és a készítő a hibás, hanem annak a kornak a technikája, amelyben a felvételek készültek.

A *Dunamellékkel* együtt postázzuk a *Téka* különszámát egy képeslappal a jelenlegi hallgatókról, amely a Hittudományi Karnak – maradjon meg nekünk egyszerűen Teológiának – bemutatására hivatott, elsőrendben azon fiatalok számára, akik a lelkészi szolgálat nehéz, de a világon legszébb hivatását akarják választani. Amennyiben az egyházköztségben több példányra lenne szükség, kérem, jelezzék, mert tudunk küldeni, hogy a potenciális, tehát valóban a pályaválasztás előtt álló és lelkészi szolgálatra gondoló testvéreink kezébe kerüljön.

Kívánok minden lelkipásztor, gondnok, főgondnok, presbiter testvérünknek és az egész gyülekezetnek áldott adventet-karácsonyt és Isten kegyelmes vezérlete alatt megélt 2009-es esztendőt.

Legyen valóság mindannyiunk életében az angyalok karácsonyi evangéliuma:

„Mert megszületett néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus.” Luk. 2. 11.

Varga László,
főjegyző

AZ ELMÚLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

- a 2008. áprilisi közgyűlés óta május 5-én, június 11-én, augusztus 27-én, október 1-én, november 5-én volt esperesi-gondnoki értekezlet, augusztus 27-én tanácsülés, szeptember 2-án és november 13-14-én közgyűlés, végül december 10-én cikluszáró esperes-gondnoki értekezlet
- szeptember 27-én egyházkerületi ifjúsági nap volt Pakson *Erőforrásaink* címmel, ennek keretében iktatták be az egyházkerületi ifjúsági lelkészét, Fodorné Ablonczy Margitot

Fodorné Ablonczy Margit, ifjúsági lelkész beiktatása

KRE HTK vendége volt Kányádi Sándor erdélyi költő

- október 7-én a székház dísztermében a KRE HTK vendége volt Kányádi Sándor erdélyi költő
- kerületi lelkésztovábbképző kurzus volt november 3-7. között Monoszlón családlátogatás témában, valamint szeptemberben elindult az egyházkerület lelkésztovábbképzése keretében a KRE Jogi karával együtt kialakított *jogi szakokleveles lelkész* végzettséget adó képzés
- Barsiné Pataky Etelka EU-parlamentari képviselő asszony vendégeiként 38 fős lelkészcsoporthoz utazhatott a kerületből Brüsszelbe az uniós döntéshozatali rendszerrel ismerkedni december 1. és 3. között

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK:

- 2009: Kálvin-év
- 2009. január 12-én egyházkerületi lelkészértekezlet

66-OS ÚT INTERAKTÍV BIBLIAKIÁLLÍTÁS

A *Biblia Évében* a 66-os út c. interaktív bibliakiállítást budapesti teológushallgatók, egyetemisták és ifisek tervezték és valósították meg. Az egész év során számos helyen, gyülekezetekben, iskolákban, fesztiválokon állítottuk ki, mely sok érdeklőt vonzott. A Biblia előállításának nyolc fázisát szemléltették meg a látogatók az „Isten útja az emberig” c. részben, ahol interaktív formában lehetett rendezgetni a Biblia könyveit, rajzolni eredeti betűket, kipróbálni a nyomtatást. Az „Ember útja Istenig” c. részben pedig a képzőművészet és a zene segítségével találkozhattak a látogatók az istenkereső ember művészi alkotásaival. A vendégkönyv biznysága alapján a kiállítás szép sikert aratott és maradandó élménnyel távoztak a látogatók az interaktív kiállításról. Fontosnak tartottuk, hogy a Biblia évében az emberek a Szentírás útmutatásával az Élő Istennel találkozzanak. Ezért is kölcsönöztük jelmondatunkat a János evangéliuma 20,31-ből:

**„Ezek pedig azért írtattak meg, hogy higgyétek:
Jézus a Krisztus, az Isten Fia, és e hitben
életek legyen az ő nevében.”**

RÖVID STATISZTIKA:

A kiállítást (az iskolai helyszínekkel együtt, ahol osztály vagy hittanórai keretben is voltak látogatók) kb. nyolc-kilenczren tekintették meg.

HELYSZÍNEK:

- Egyházközség: 10
- Iskola: 6
- Egyházközség és iskola: 2
- Egyetem: 4
- Szabadtéri: 6
- Világi helyszín: 10
- Fesztivál, nyitott alkalom: 5
- Határon túl: 1
- Három napnál rövidebb: 3
- Nem református (evangélikus) helyszín: 2

Több helyen az iskola és az egyházközség közös szervezése volt.

A világi helyszín többször jelent nyitott terű, de egyházi szervezésű programot.

Egy helyszín több kategóriának is megfelel, ezért jöhet ki több szám az összesítésben.

A kiállítást a 2008-as évre terveztünk, de már kaptunk öt meghívást a következő évre is, többet a határon túlra, pl. Erdélybe is.

**ISTEN NEVE LEGYEN ÁLDOTT
A MEGVALÓSULT PROGRAMOKÉRT!**

Élet a teológián

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2008/2009-as tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendégelésen:

Szabó Gábor vállalkozó, Erdélyi ebéd (családok felajánlásai), Vértessaljai Egyházmegye, MRE Zsinat, Teológia, Dunántúli Egyházkerület, Északpesti Egyházmegye, Kend magad! ebéd, Délpesti Egyházmegye, Budapest-Déli Egyházmegye, Budapest-Északi Egyházmegye, Egyházkerület

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2008/2009-ES TANÉV ELSŐ FELÉBEN

Az elmúlt félévben a következő gyülekezetek meghívására „szálltunk ki” a Ráday 28-ból teológusnap keretében: **Százhalombatta, Kijev (Ukrajna), Lovasberény, Szék (Erdély), Tiszakécske, Csősz-Soponya, Csaba utca (Budapest), Felsőőr (Ausztria), Ócsa, Helvécia- Ballószög, Skót Misszió (Budapest).**

Teológusokat kértek fel evangélizációs és adventi szolgáltokra **Százhalombattán és Mátyásföldön**, valamint a felvidéki **Berzétén** és környékén. Többen részt vettek a Lónyay Gimnázium csendesnapján.

Az **Ágoston Sándor Alapítvány** több tájékoztató utat tett a határainkon túlra. A **Vajdaságban** egy istentiszteleti hely létrehozásán fáradoznak, **Erdélyben** pedig az árvaházak támogatásának lehetőségeiről tájékoztóztak. Segítettünk a Baár-Madas Református Gimnázium által gyimesi csángó gyermekeknek gyűjtött taneszközök, táskák, íróeszközök, könyvek eljuttatásában.

Az elmúlt nyáron is két építőtábort szervezett az Alapítvány, amelyek során **Magyarigenben** és környékén (főleg **Sárdon**), valamint a felvidéki **Berzétén** (Rozsnyó mellett) végeztek a teológusok nem kevés munkával járó szolgálatot, az utóbbi helyen egy gyülekezeti ház-árvaház felépítésében hollandokkal együtt dolgoztak. Ezeket a táborokat az Ágoston Sándor Alapítvány segítette, szervezte és támogatta.

A spirituális és néhány diák részt vett októberben a **20+ ifjúsági konferencián** Kolozsváron.

TANULMÁNYUTAK:

Nyáron a **Székelyföld meghódítása** c. tanulmányi kirándulás keretében a varázslatosan szép **Székelyföldet** járta be a teológusok egy csoportja, mely során sok szép és gazdag élményben volt részük. Nagyobb szabású tanulmányutat szerveztek **Kenyába**, ahová a teológia 12 fős küldöttsége látogatott el. A nairobi St. Andrew's Presbyterian Church vendégeként a hallgatók részletes bepillantást nyerhettek az afrikai keresztyénység mozgalmalmas életébe, missziójába. Az útról több fórumon is beszámoltak, az egyházi médiumokon kívül többek között a teológián, a Kisppest-Rózsateri gyülekezetben, a Kálvin téri gyülekezetben, Naszályon és több teológusnapon.

A félév során vendégünk volt **Kányádi Sándor** költő, akivel szép estét töltöttünk el együtt.

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, amelyek fele felsőbb éves teológushallgatók által tartott bibliaóra, az másik részük pedig bemutatkozó vagy közösségépítő alkalom volt. Ennek során ismerkedhettek meg a diákok Veszélka Tamás egyetemi és Fodorné Ablonczy Margit ifjúsági lelkésszel.

A tiszakécskei teológusnapon

Teológusok Székelyföldön

Tanulmányúton Kenyában

EGYÉB PROGRAMOK:

A **Biblia Évében** – amint arról előző számunkban is hírt adtunk – a **66-os út** c. interaktív bibliakiállítás terveztek és valószínűsíthetően az egész országon. Ennek a kiállításnak felállításában és üzemeltetésében is közreműködtek a teológushallgatók.

Bölcsföldi András spirituális

TANÁCSÜLÉS

2008. augusztus 27.

Egyházkerületi Tanács 2008. augusztus 27.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET 2008. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSÉNEK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: Varga László

1. Az Egyházkerületi Tanács a Dunamelléki Református Egyházkerület módosított költségvetését elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy vizsgálja meg a Mátraszentimre-Galyatető Fenyő utca 9. szám alatt található 1065, 1075, 1076 hrsz-ú ingatlanokat, a rajta levő panzió épületével együtt. Amennyiben az épületet jogilag tisztának, állagában jónak, egyházi konferencia céljára használhatóság vonatkozásában megfelelőnek találja, és a Mátraházi Konferencia-központtal közös működtetés feltételei biztosí-

tottak, gazdaságosak, úgy az Egyházkerület költségvetésében foglalt kockázati céltartalék, általános tartalék és lekötött tartalék terhére 75 M Ft, azaz hetvenötmillió forintos maximális vételárért felhatalmazza az egyházkerület elnökségét az adás-vételi szerződés megkötésére.

7. A TANÁCS ÜLÉSÉNEK BEREKESZTÉSE

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa köszönetét fejezi ki **Varga László** egyházkerületi főjegyző úrnak, az egyházkerület gazdasági életének irányításában kifejtett fáradozásáért, azért a szép eredményért, amely egyházkerületünk életében megtapasztalható.

KÖZGYŰLÉS

2008. szeptember 2.

3. A KÖZGYŰLÉS MEGNYITÁSA

Dr. Nagy Sándor egyházkerületi főgondnok:

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlését, elnöktársammal egyetértésben, megnyitom. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a közgyűlés alkotó és tanácskozási jogú tagjait és előadóit, vendégeinket, munkatársainkat, valamint a sajtó jelenlévő képviselőit.

Mindenek előtt megköszönöm Szabó püspök úr bevezető áhítatát, s életére, szeretteire és a reá bízottakra Urunk gazdag áldását kérem és kívánom!

Közel 6 éve közös hajóba szálltunk, mely a Magyarországi Református Egyház flottájának egyik fontos zászlóshajója. Ez a hajó lassan-lassan partot ér. Ez a partraszállás abban különbözik a többtől, melyre együttes utazásunk, munkánk közben többször is sor került, hogy a következő útra kelés más, megváltozott tiszttikkal valósul meg. Az a jó az egészben, hogy nem idegen hatalmak által kiagyalt összetételű, ismeretlen tisztikar vár a feladatra, hanem egy olyan csapat, melynek tagjai ismét közülünk fognak kikerülni. Ismerjük őket, s akiknek ez fontos volt, azok már számba is vették képességeiket, teljesítményeiket, hogy ne csak maguk közül válasszanak, de a személyi állományról is eleget tudjanak ahhoz, hogy mindez ne vakrepülés legyen, hanem jól átgondolt, józan és bölcs döntésekből felépített akció.

A tengeren partközelségben lecsillapodnak a hullámok, s a hullámtörő gátakon túl, biztonságos mólók oldalán már veszélytelenül le lehet horgonyozni. Úgy tűnik, esetünkben még

nem egészen erről van szó! Régen kelt hullámok ahelyett, hogy elenyésznének, tovább dagadnak, s kétségessé válik, lesz-e csend az őrsváltás perceiben. Ilyen pl. a zuglói gyülekezetben kibontakozott méltatlan pereljárási sokadalom, mely már eddig is sok kárt okozott egyháznak, gyülekezetnek, embereknek, közös ügyeinknek. De ilyen a Károli Egyetem körül e nyáron fellobbant újabb probléma-láng is, amely ha egy éve jelentkezik, akkor még kapkodás nélkül kezelhető lett volna. Most bizony ennek rendezése sem lesz könnyű a remélten méltóságteljes őrsváltásig. Más rendezetlenségek is említhetők lennének, mégis jó itt arra gondolni, hogy azok inkább a Dunamelléki Egyházkerület kerítésén kívüliek.

Egyházkerületünkben – eltekintve az említettől – viszonylagos rend uralkodik. Számos elkezdett, nagylélegzetű feladatra pontot tettünk vagy rövidesen pontot fogunk tenni. Ahogy ez lenni szokott, ha nincsenek nagyléptékű problémák, akkor a kisebb aránytalan hangsúlyt kaphatnak, még inkább, ha nem vagyunk eléggé résen, nem figyelünk a megbúvó neuralgikus pontokra. Az előző választás viharos volt! A korrektség itt-ott nagyon hiányzott. Még a Választási Bizottság sem állt eléggé hivatalosa magaslatán. De tetszett Urunknak, hogy szakadások és viharok nélkül foglalja el az akkor új tisztikar kijelölt helyét. Tanuljunk a múltból! A választási kampány első hivatalos állomása a mai, amikor megválasztjuk a Választási Bizottságot, melynek tagjai tanúságtételünkkel az Úr előtt leteszik esküjüket. Bárcsak példa lehetne ez a bő negyedéves időszak arra, miként lehet megtalálni, elfogadni, felelősséggel felruházni bántó és gyilkos indulatok nélkül azokat, akiket e közösség nagy többsége minderre legalkalmasabbnak talál. Bárcsak tudnánk mi, végleg leköszönők, mint magam is vagyok, úgy átadni megbízásunkat, tisztünket, hivatalunkat, mintha megszentelt klebdiomot adnánk annak, aki követ bennünket. Akit pedig méltónak talál a közösség, s ő vállalja is, azt határozottan erősítse meg eddigi vagy még felelősebb új tisztében, bátran biztatva: kevesen voltak hű, sokra bízunk ezután!

6. LELKÉSZI OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: Varga László

1. A közgyűlés megállapítja, hogy **Farkas Balázs István** és **Orosz Emil** a segédlelkései esküt letette, szeretettel köszönti őket, életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

7. PÜSPÖKI ELŐTERJESZTÉS

Előterjesztő: dr. Szabó István

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Mai közgyűlésünket a református egyház választási törvényében foglaltak értelmében hívtuk egybe. Egyházunk választási törvénye erre az esztendőre általános tisztújítás rendel, s ezt a legutóbbi zsinat határozattal megerősítette, s kibocsátott egy a jelölések és választások határnapjaival kapcsolatos tájékoztatót. Remélem, hogy egyházközseink presbitériumaiban – a törvény rendelkezései szerint – megtörtént a választási törvény ismertetése, s azt is, hogy ennek révén egyházmegyéink közgyűlési tagjai, kik a következő időszakban a jelöléseket megteszik, ugyanígy tisztában vannak az eljárási szabályokkal. Általánosságban annyit kívánok elmondani, hogy a korábbi választási törvény csak néhány ponton módosult, elsősorban a választások titkosságának megerősítése terén és egyes jogorvoslati tételek pontosításával. Kérem közgyűlésünk tagjait is, hogy amikor presbitériumaikban szavazásra kerül sor, ügyeljenek a törvényben foglalt, egyébként nem túl bonyolult eljárásra.

Egyházkerületi közgyűlésünknek most egyetlen feladata van, az egyházkerületi választási bizottság megválasztása, a megválasztott bizottság fogadalomtétele. Ezt követően az egyházkerületet érintő választási ügyek már ehhez a bizottsághoz esnek.

Mielőtt a választási bizottság megválasztásával kapcsolatos teendőket röviden ismertetném, engedtessek meg, hogy néhány általános szót is szóljak. Legutóbbi kerületi közgyűlésünkön többek között ezeket mondtam:

„Röviden szólnom kell az előttünk álló őszi egyházi tisztújításokról is. Elsőként annyit szeretnék megjegyezni, hogy a ciklus értékelését szeretném az őszi közgyűlésre hagyni, mert rendesen mindig az őszi közgyűlésen értékeltük a mögöttünk álló évet és fogalmaztuk meg a következő esztendő feladatait, s azt hiszem ez egy egész ciklusra nézve is igaz, amikor a 2007. évet áttekintjük, akkor tudunk teljesebben is mindent áttekinteni. Másodszor már most is szeretnék köszönetet mondani kerületünk minden választott tisztségviselőjének, mert bizony nem könnyű évek vannak mögöttünk. Sok-sok tényezőt kell figyelembe venni, ami kapcsán csak azt mondhatjuk, egyik sem tette könnyűvé ezt az időszakot. Sem egyházunk belső helyzete, sem a missziói munkánkban mutatkozó restség, sem sok-sok elrendezetlen múltbéli adósságunk, sem a fontos tisztázások rendre-módra való elmaradása, sem sok megoldatlan kérdés annyiban maradása, sem az egyház iránti tartós és mély közöny, gyakori tehetetlenségünk, sem az olykor-máskor kedvezőtlen társadalmi-politikai körülmények, sem bizonyos társadalmi csoportok hol rejtett, máskor nyílt egyházellenessége. Bár, kérdezhetnénk, volt-e valaha is könnyű időszak az Anyaszentegyház életében? Mert ha olykor a külső körülmények okán korszakosan könnyűnek látszott is a helyzet, utóbb mindig nyilvánvalóvá lett: mindig csak az evangélium iránti hűség, a Krisztusnak való feltétlen elkötelezettség adhatta boldog bizonyosságot, s ugyanez áll a nehéz időkre is. Köszönöm, ha ennek a bizonyosságnak az alapján munkálkodhattunk együtt eddig, s teszem hozzá: remélve elnyerni a bizalmat, munkálkodhatunk majd együtt a következőkben

is. Harmadszor nagy alázattal kérek mindenkit, hogy az előttünk álló tisztújításon is tartsa szem előtt hitvallásunk idevonatkozó, szép biblikus szabályát. „Az egyházi hivatal tisztségét pedig senki sem bitorolhatja, azaz megvesztegetésekkel, vagy másnemű fondorkodásokkal, vagy önkényűleg magához nem ragadhatja. Az egyház szolgálait hívják meg és válasszák törvényes egyházi választással; azaz válassza őket az egyház, vagy válasszák az egyház által e végből kiküldöttek ünnepélyesen, szép rendben, háborúság, zavar és viszálykodás nélkül. De ne akárkit, hanem csakis alkalmas, kellő és tiszteletreméltó képzettséggel, kegyes ékesen szó-lással, természetes életbölcességgel bíró, általában mértékletességgel és tisztességes élettel tündöklő férfiakat válasszanak meg amaz apostoli szabály szerint, amely 1. Tim. 3. és Tit. 1. részében van előadva. És akiket megválasztanak, azokat avassák föl a vének, nyilvános imádsággal és kézrátetéssel. Itt kárhozzatjuk mindazokat, akik saját kényök szerint futnak, (Jer. 23,21) noha nincsenek megválasztva, sem kiküldetve vagy felavatva.” (II. Helvét Hitvallás 18.8) Legyen ez a mi szabályunk is. Kívánom, hogy ezt a szabályt magunk előtt tartva keressük meg, vizsgáljuk meg, jelöljük és válasszuk meg a következő ciklusra mindazokat, akikre az egyházkormányzás nem könnyű terhét kell rábíznunk: ordine justo, et absque turba, seditionibus et contentione – szép rendben, háborúság, zavar és viszálykodás nélkül. Legyen így – imádkozzunk érte!”

Köszönettel tartozunk mindazoknak, akik ebben állnak, és továbbra is erre buzdítok mindenkit.

Miközben majd a választási bizottságunkat felállítjuk, kérem, hogy mindenki hordozza magában csendes imádságban is Végh Barna testvérünket, egyházkerületi jegyzőnket, aki súlyos beteg, s holnap műtik a sebészeti klinikán. Gyógyítsa meg őt a Mindenható, adja vissza családjának, gyülekezetének, egyházunknak!

Néhány ténnyt szeretnék még az előterjesztésben ismertetni.

VÁLASZTÁSI TUDNIVALÓK 2008-2009

Határidők és feladatok:

Szeptember 30-ig

Az egyházmegyei és egyházkerületi választási bizottságok megalakítása. Az egyházmegyei közgyűlések jelölnek a hatáskörükbe tartozó tisztségekre.

Október 30-ig

A választási bizottságok kibocsátják a szavazólapokat a presbitériumoknak.

November 30-ig

A szavazatokat vissza kell küldeni az illetékes választási bizottságokhoz.

December 31-ig

Össze kell hívni az egyházmegyei közgyűléseket. Ki kell hirdetni a választási eredményeket, amelyeket a közgyűlés megvizsgál, megerősít, és beiktatja a megválasztott tisztségviselőket. Megválasztja mindazon tisztségviselőket, akiknek megválasztását a törvény az egyházmegyei közgyűlés hatáskörébe utalja.

Január 31-ig

Az egyházkerületi közgyűléseken ki kell hirdetni a választási eredményeket, majd azok megvizsgálását és megerősítését követően a megválasztott tisztségviselőket be kell iktatni.

Február 28-ig

Az új Zsinat alakuló ülése, a törvényben megszabott tisztségviselők megválasztása.

Az egyházmegyei közgyűlés jelöli, a presbitériumok választják a/ egyházmegyei jelöltek: esperes, egyházmegyei gondnok, főjegyzők, zsinati tagok, póttagok
b/ egyházkerületi jelöltek: püspök, főgondnok, főjegyzők

Az egyházmegyei közgyűlés választja

em. jegyzők, em. tanácsosok, ek. tanácsosok, ek. közgyűlési képviselők, em. bíróság tagjai, em. jogtanácsos, em. pénztáros, em. számvevő, em. levéltáros, em. fenntartású iskolák igazgatótanácsának elnöke

Az egyházkerületi közgyűlés választja

ek. jegyzők, ek. bíróság tagjai, ek. jogtanácsos, ek. gyűjteményi igazgató, ek. fenntartású iskolák igazgatótanácsának elnöke, püspöki titkár, ek. pénztáros, ek. számvevő, ek. levéltáros, zsinati tanintézeti és egészségügyi tag, ek. oktatásügyi főtanácsos

A mai közgyűlésünkön, amely a választási bizottság megalakítására gyűlt egybe, teendőnk a választási bizottság tagjainak jelölése, és titkos szavazással való megválasztása. Az egyházi választási törvény 45 §-a rendelkezik erről, a törvény előírja, hogy az egyházkerületi közgyűlés saját tagjai közül 3-7 tagig választ választási bizottságot. A Dunamelléki Egyházkerület szokása szerint 7 tagú választási bizottságra tegyünk javaslatot. Régi szokás szerint általában egy-egy megyéből jelölnek választási bizottsági tagot, arányosan lelkészi és világi tagokat. A jelölés és a titkos szavazás után, megtörténik a szavazatszámolás, az eredmény kihirdetése után, a megválasztott választási bizottság fogadalmat tesz előttünk, majd megtartják maguk körében ülésüket, és önkörükből megválasztják a választási bizottság elnökét, és ettől a pillanattól kezdve egyházkerületünkben és megyéinkben a választási dolgok, ha és amennyiben az egyházkerületig érnek, vagy esnek, ennek a választási bizottságnak a hatáskörében lesznek.

8. EGYHÁZKÖZSÉGEK SZAVAZATI SZÁMÉRTÉKE

Előterjesztő: Varga László főjegyző

2008. április 9-én tartott ülésén az Egyházkerületi Közgyűlés megtárgyalta az egyházközségek szavazati számértéké-

ről tett előterjesztést. Jegyzőkönyvbe foglalta az esperesek által felterjesztett adatokat, azzal a meghagyással, hogy azokat az egyházmegyei közgyűléseknek jóvá kell hagyniuk. Ezek a jóváhagyások megtörténtek, egyedül a Budapest-Északi Egyházmegyében született módosítás. A Budapest-Kálvin téri Egyházközség szavazati számértékét kettőben állapította meg az egyházmegyei közgyűlés, azaz eggyel növekedett a számérték.

Ennek értelmében a 2008. január 1-jétől 2011. december 31-ig terjedő időre az egyházközségek szavazati számértéke – a fenti módosítással együtt – az alábbiak szerint alakul:

Baranya	30 egyházközség	36 szavazat
Bács-Kiskunság	38	45
Budapest-Dél	28	36
Budapest-Észak	31	34
Délpest	47	57
Északpest	50	50
Tolna	31	31
Vértesalja	35	37
Összesen:	290 egyházközség	326 szavazat

1. Az egyházkerületi közgyűlés az egyházmegyei közgyűlések határozatai alapján megállapítja, hogy a nyolc egyházmegyébe bekebelezett 290 egyházközség szavazati számértéke 326.

10. AZ EGYHÁZKERÜLETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG TAGJAINAK NYILATKOZATA ÉS ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: dr. Sípó Ete Álmos egyházkerületi jegyző:

Az egyházkerületi közgyűlés megállapítja, hogy **Barthos Zoltánné, Csaholczi László, Erdős Bálint, Kiss László, Pintér Gyula, Szőke Imre, Zsirka László** egyházkerületi választási bizottsági tag az esküt letette. Életükre, szolgálataikra Isten áldását kéri.

KÖZGYŰLÉS

2008. november 13–14.

PÜSPÖKI JELENTÉS

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Egyházkerületünk szokása szerint ebben az esztendőben is két rendes közgyűlést tartunk. E mostani a második, melyen gyűlékezeteink életét tekintjük át, illetve a kerületi bizottságok jelentéseit hallgatjuk meg, és régi szép szokás szerint este az egyházmegyék által javasolt lelképásztorokat szenteljük, ezzel is megerősítve őket szent hivatásukban. Mégis különleges a mai közgyűlés, több okból is. A legnyilvánvalóbb ok, amelyben érzésem szerint sok kétértelműség rejlik, hogy közgyűlésünk éppen az általános tisztújítások idejére esik, amit egyházi köznyelvünk ciklus-váltásnak is szokott nevezni. Valóban, sokan közülünk a következő időszakban már nem töltenek be választott tisztséget egyházi testületeinkben, részben mert az adott tisztségre nem választhatók, részben mert nem vállaltak jelöltséget, részben pedig mert presbitériumaink talán nem őket választják a jelöltek közül. Így óhatatlan, hogy azok is, akik már nem lesznek ilyen szolgálatban a következő időszakban, és azok is, akik

folytatják, e hatodik év végén megálljanak egy pillanatra, és számot vessenek a mögöttünk levő időszakokkal. Ugyanakkor sok félreértés is adódhat a kifejezésből: ciklus-váltás. A kifejezés elhomályosíthatja, hogy egyházunk életében első rendben az Istentől kapott feladatok és lehetőségek felismerése a döntő, és bizony Isten időszámítása sokszor egészen más, mint a miénk. De ha igazodni tudunk is Isten időrendjéhez, azt aligha mondhatjuk, hogy egyházunk döntő élettevékenységei tekintetében bármit is befejezhetünk volna. Így kérem a főtiszteletű közgyűlést, engedje meg, hogy csak részben engedjek annak a kényszernek, hogy egy lezárt időszakra számoljak be, s ugyanakkor mégis hadd szóljak a mögöttünk levő évek általános jelenségeiről.

SZELLEMI ERŐVONALAK – TISZTÁZÁSOK

Református egyházunkat és benne egyházkerületünk életét mindig is döntő módon határozza meg az a kérdés, hogy milyen szellemi-lelki erővonalak mentén tájékozódunk. Felismerjük-e, és meg is fogalmazzuk-e az Istentől kapott feladatokat és lehetőségeket, kérünk-e azokhoz mennyei erőket, és küldetésünk

rendjében értékeljük-e azokat? Nagy általánosságban azt mondhatom, hogy az elmúlt hat esztendő több fontos kérdés tisztázásához járult hozzá, és ezek, ha nem is végleges egyértelműséggel és nem is mindent lezáró módon, de segítenek a mai helyzetet is megérteni. Legelőször annak a benyomásnak kell hangot adnom, hogy a mögöttünk levő időszakot, a mostani napokat is – és talán a közeljövőt is – különös ellentmondás hatja át. Egyrészt egyházunk szellemi értelemben mintha még foglya lenne a pártállami diktatúra idején kialakult reflexeknek. Másrészt viszont közösségeinket erősen áthatja az a lelkesültség, amely a rendszerváltás idején jelentkezett. S ha e kettőt az idő mérlegére vetjük, illetve tapasztalatainkkal ütköztetjük, az eredmény újra csak egy különös ellentmondás lesz. A lelkipásztorokkal és presbiterekkel folytatott személyes beszélgetések, az egyházmegyéből beérkező esperesi jelentések illetve bizottsági beszámolók is tükrözik ezt az ellentmondást.

Egyfelől még mindig sokszor jelentkezik a „nem lehet” lelkülete, és ennek megannyi változata. Ez azt sugallja, hogy egyházunk általános helyzete, szolgálatunk minősége és hatása, a társadalomban elfoglalt helyünk, megbecsültségünk és öntudatunk nem egyéb, mint külső – jórész politikai – tényezők függvénye. Ha tehát, mondjuk, a politika úgy akarja, akkor minden jól halad, ha a politika nem akarja – és mostanában minden jel szerint nem akarja –, akkor, úgymond, mi aligha tehetünk valamit. Ez a „nem lehet” azonban semmiképpen sem biblikus és református magatartás. Ez a lemondás sok esetben – megértem – konfliktusok elkerülését is szolgálhatja, de számomra inkább azt az 1950-es években sokszor hangoztatott szótlatot idézi, amelyet annak idején a dunamelléki püspök mondott egy lelkipásztornak, édesapámnak, akit egy tekintélyes gyülekezet hívt meg: Imrém, csak ne csinálj semmit, abból nem lehet baj!

Másfelől sok-sok tette kész, sőt igen tevékeny és sokat fáradózó lelkipásztorunk, presbitérünk, gyülekezeti munkásunk, tanítónk, tanárunk, szociális munkásunk ad hangot, ha nem is csüggedten, de mindenképpen fáradtan és egyre fáradtabban, egyfajta tehetetlenség-érzésnek. Leginkább azokon a területeken jelentkezik a lelkesültség csökkenése, ahol oly szívesen látnánk a növekedés jeleit. Azt reméljük ugyanis, hogy a gyülekezetek naponként gyarapodnak az üdvözülőkkel, hogy megkezdett munkáink jó végre jutnak, hogy újabb gyülekezetek és intézmények létesülnek, hogy mindaz, amit Isten országa építésében végzünk, szép eredményeket mutat, hogy meghallgattatik a zsolttár: kezeink munkáit tedd állandóvá! Ma sok-sok magvető kérdezi: mikor láthatjuk, hogy szárba szökken a vetés, s mikor hívhatjuk boldog szívvel az aratókat, mert ugyan más a vető és más az arató, ám jó lenne tudni, hogy a mi munkánk nem hiábavaló. Sokan imádkoznak ma is ébredésért! S éppen azért, mert közönyt, olykor megvetést, romlást, süllyedést látnak egy olyan országban, ahol mintha egyre eltökéltebbek a „nem lehet” bajnokai, akik a pokol felé vezetik népünket. Ezek a tapasztalatok, sajnos, sokszor az egymáshoz való viszonyunkat is eltorzítják. S ha valamit, akkor ezt a tehetetlenségből, lemondásból, csalódottságból fakadó csüggedést, a „nem-lehet” halálos ideológiáját kellett gyógyítanunk az elmúlt hat esztendőben is. Lelkipásztorok nyilatkoztak keserűen kemény szívű és szűkmarkú presbiterekről, presbiterek fordultak szembe sokszor általuk tehetetlenné ítélt lelkipásztorokkal, presbitériumok kezdtek az egyházmegyéktől előrébbjutást követelni csakis rájuk eső ügyekben, egyházmegyék hátrítottak megoldhatatlan feladatokat és elvárásokat lelkipásztorokra és gyülekezetekre. S olykor az egyházkerület testületei is átélhették, hogy amiben szent igyekezettel voltak – tanáccsal, segítséggel, közbenjárással, intézkedéssel –, nem tudtak segíteni, viszont még a Úr eljövételét is rajtuk kérték számon.

Meggyőződésem tehát, hogy még ezen a közgyűlésünkön is tisztázó szót kell mondanunk. Elsősorban arról, hogy mi Isten népének a feladata, küldetése itt ebben a világban, itt, Magyarországon, itt, Dunamelléken. Nemrégiben fejeztük be Márk evangéliuma olvasását, melynek végén ott áll isteni tömörséggel az elküldő parancs: hirdessétek az evangéliumot minden teremtménynek! Ha fáradozásaink, gyülekezeteink élete, egyházi testületeink tevékenysége, megfontolásaink, vitáink és döntése-

ink ennek a küldetésnek a betöltésére irányultak, akkor nincs miért panaszszal lennünk, mert azt tettük, ami nekünk parancsolva volt. S ha valóban ezt tettük, dicsekednünk sem kell, mert ezt nem magunktól találtuk magunknak, hanem szolgálatba kaptuk megváltó Urunktól. Igen örülök annak, hogy kerületünkben ma már sehol nem tapasztalom azt, hogy a misszió és az evangélizáció örök ügye amolyan melléktéma lenne. Hanem éppen ellenkezőleg: olyan magától értetődő és nyilvánvaló feladat és cél, amelyen mindent megmérhetünk, és amelyért szabad szívvel mindent megtehetünk.

Tisztáznunk kell újra, hogy milyen elvekre épül egyházunk közössége, és hogy valóban készek vagyunk-e ezeknek érvényt szerezni. Bár közgyűlésünk legtöbb tagja – ahogy szoktuk mondani – beleszületett református egyházunkba, s csak igen kevesen vannak itt, akik felnőtt fejjel döntöttek úgy, hogy egyházunkhoz csatlakozva lesznek reformátusok, azt hiszem, ezt a tisztázást életünkben legalább egyszer mindannyian elvégeztük, máskülönben aligha lehetnénk – Makkai Sándor szavával – öntudatos kálvinisták. Ez pedig az a boldog felismerés, hogy a református egyház közösség-elve áll a legközelebb a bibliai mértékekhez. Az apostol szavával csak akkor van ékesség és jó rend egyházunkban, ha a közösség nem közönség, hanem olyan testület, mely Krisztus testeként él, s e testnek maga Jézus Krisztus a feje. Az életünket és a jövőnket meghatározó irányok, elvek és örök döntések tehát nem a mi belkörülnkben születtek, azokat nekünk imádságban kell elkérnünk az egyház Urától. Igen, amikor ez világossá válik, akkor egy még nagyobb feladat következik, az, hogy engedelmesek is legyünk hűséges Megváltónknak. A hangunk akkor tiszta, ha dicsekedés helyett csak dicsőítést szólunk. És szolgálatunkra sincs más igaz mérték, mint az állhatatos hűség.

Ezért örülök annak, hogy a mögöttünk levő időben tisztázódot hatott, hogy elsőrendű feladatunkból – a misszióból – következik valamennyi közösségünk megtartása, formálása és továbbépítése. Ezt a munkát azonban komoly viták kísérték. Sőt, például olyan területeken, mint a szórvány-gondozás, vagy az anyagiakban erőtlenségek megerősítése, vagy éppen új gyülekezetek szervezése, sokszor kifejezetten heves és megrázkódtató vitákat kellett kiállani, és hamis felvetéseket cáfolni, mert számos szempont és érdek jelent meg és ütközött. Például hogy kevéske anyagi erőnket mire fordítsuk? Vagy hogy nem sérül-e gyülekezeteink szimbolikus öntudata, méltósága? Vagy hogy elkezdhetünk-e valamit, aminek nem látszik a vége? Azonos-e a Léleknek való engedelmisség a felvillanó lehetőségekkel való improvizálgatással? Csak egy szempontot nem vitatott senki – s ezt a gyógyítás jelének vehetjük –, hogy nincsen olyan közösségünk, amelyről lemondanánk.

Voltak azonban kudarcaink is. A közösség-építés elve sok megpróbáltatáson ment keresztül akkor is, amikor fegyelmi ügyekbe ütköztünk. Szólnunk kell ezekről is, és pedig éppen a fentiek fényében, hiszen ahogy Kálvin mondja, az egyházfegyelem az idegek szerepét tölti be az anyaszentegyház életében. Mindannyian jól tudjuk, hogy amikor egyházunk életében kudarokról szólunk, azok első renden a fegyelmi ügyeket jelentik. Én magam személyesen úgy látom, hogy amikor egy-egy ügy, vita, valamely tisztázatlanság vagy éppen komoly vétek vagy bűn már bíróság elé került, akkor eleve kudarcról kell szólni. Egészen más megelőzni a bajt és vétket, békésen és testvériesen megoldani, és teljességgel más bírót elé vinni. Ez utóbbi már az az eset, amikor sem orvosolni, sem eltűrni nem lehet a bajt. Az újszövetségi kép, a Krisztus teste fényében láthatjuk, hogy az elmúlt időszak kirívó és súlyos fegyelmezhetlenségei éppen ezt a közösségi elvet sértették. Amikor ugyanis tehetséges és megbecsülésnek örvendő egyháztagok, presbiterek, lelkipásztorok és tisztségviselők kerültek konfliktusba gyülekezetükkel, presbitériumukkal vagy egyházunk jó és szép rendjével, szinte minden esetben – lett legyen szó el nem végzett munkákról, hamis ambíciókról, vagy éppen anyagiakról – az tűnt elő, hogy az önös egyéni érdek vagy az ömberi indulat lett kárára a gyülekezet és a közösség életének – s magának annak, akit fegyelmezni kellett.

Az elmúlt hat esztendő hangsúlyos feladatának éreztem püspökként is, hogy egész egyházunk közbékességét szolgáljam. Igen, most őszintén kell arról is szólni, hogy e mostani ciklusunkat megelőző időszakban sok-sok feszültséget gyűlt fel a kerületek egymáshoz való viszonyában, de elsősorban zsinatunk munkájában. Olykor sajnos ettől zengett az egész egyház, s nem a Krisztus dicséretétől. Ennek sok oka lehetett, s némelyiket maga az idő oldotta meg. De voltak olyan ügyek és meggyőződések is, amelyek erősen akadályozták, hogy egyházunk úgy mutakozhasson meg a magyar társadalomban, mint a jó békesség közössége. Márpedig Jézus példázata szerint mit ér az a ház vagy ország, amelyik önmagával meghasonlott? Beiktatásom után számos olyan lépést kezdeményeztem és tettem, amellyel legjobb meggyőződésem szerint egyházunk közbékességét szolgálhattam, s ezeket ma is maradéktalanul vállalom, még ha bizonyos esetekben ez naivitás volt is. Soha uszító szónak, súsárlásnak, hiú indíttatásoknak, provokációknak, üzenetéseknek – mert ilyenek is voltak – nem engedtem. S tett így sokszor egyházkerületi közgyűlésünk is, s hiszem, hogy ezeket a döntéseinket is maradéktalanul vállalhatjuk. Soha semmilyen munkából, közös képviselőből, egész egyházunkért való együtt-fáradozásból nem vontuk ki magunkat. Az már más kérdés, hogy a mi szempontjaink nem mindig jutottak érvényre – de ez önmagában még nem feltétlenül baj! Az viszont már igen fájdalmas, hogy ezen szempontjaink sokszor szóhoz sem jutottak. Csak egyetlen alkalommal hagytam ott – kétségbeesve – a zsinati tanács ülését, amikor egyik tiszteletreméltó esperesünktől, aki éppen az egyházmegyéjére eső kérdésben szólt volna, az elnökség – merthogy már minden előre el volt döntve – önkényesen megvonta a szót.

E területen most mégis csak egyetlen fájdalmas kudarcról szeretnék szólni. De ezt is abban a reményben teszem, hogy Isten bölcsessége jó megoldás felé fog majd bennünket vezetni. Közgyűlésünk tagjai jól emlékeznek, hogy ciklusunk kezdetén nem könnyű, de reménykeltő döntést hoztunk a Károli Gáspár Egyetem fenntartásának kérdésében, s arra kértük zsinatunkat, hogy az egyetem fenntartását vegye vissza önmagához, hiszen az egyetemet a zsinat alapította, mégpedig nem egyházkerületi, hanem országos intézménynek. Az első meglepetés akkor ért, amikor a zsinati visszafogadó határozat után kezdeményeztem az átadást rögzítő okiratok megszerkesztését, és erre azt a feleletet kaptam, hogy azokra semmi szükség, hiszen az egyetemnek mindig is a zsinat volt a fenntartója. Vagyis a zsinat vezetése azt a korábbi döntését, amelyet egyházkerületünk korábbi vezetése csikart ki, hogy ugyanis a Dunamellék legyen az egyetem fenntartója, soha az illetékes állami és minisztériumi szerveknél nem fogatosította. Akkor még azt gondoltam, hogy ez csak valami ostoba mulasztás volt, s nem is kell túl érzékenynek lennem, egy kezdő püspök csak ne tartsa merő hatalmi cinizmusnak az efféle eljárást. Az egyetemet egyébként de facto rendezett állapotban, a szűkös anyagi lehetőségek dacára adósság és terhek nélkül, működőképesen és egy kiváló rektorral az élén „adtuk át” a zsinatnak. A mögöttünk levő négy esztendőben így is működött egyetemünk. Sikerral vette az oktatáspolitikát minden mesterkéltséget, a senki által nem érthető bolognai folyamatra való átállást, és évről-évre adósságok nélkül zárt, egyedülként a magyarországi felsőoktatási intézmények közül. S noha az egyetemen és az egyetem körül voltak viták is, rektora nagy bölcsességgel tudta a karokat és az oktatókat közösségbe fogni, s jó reményünk lehetett, hogy ezen a képlékeny és sokat alakíthatott formán, ami az egyetem, előbb-utóbb megjelenik a református karakter, és így azok, akik annak idején bátor szívvel, sok ellentmondást leküzdve megalapították, boldogan megérhetik, hogy eredeti céljuk is felragyog. Ma azonban szomorúan kell arról szólnunk, hogy az elmúlt évben valami mégis elsikkadt, s talán éppen a református szellem érvényre juttatása látszik veszni, vagyis egy jövődó református értelmiségi nemzedék felnevelése, s ebből következően a magyar közélet és kultúra református szellemi formálásának lehetősége. S a helyébe aranyborjú állított, melynek neve is van – zsinatunk vezetői nem is titkolják –, így nevezik: rentabilitás. Közgyűlésünk tagjai elég sok részletről tájékozódhattak már, részben a sajtóból, részben a zsinati ülésekről, részben a szállongó

szóbeszédből. Arról azonban talán kevesen tudnak, hogy a Reformátusok Lapjában két hete megjelent nyilatkozat, melyben zsinatunk elnöke legteljesebb dicséretben részesíti az egyetem rektorát, aki lemondott, csak egy dologban hibáztat. Mert az igaz, hogy az egyetem egyházunk megbecsült intézménye volt és marad. Az is igaz, hogy dr. Szűcs Ferenc egyházunk és a magyar felsőoktatás egyik legmegbecsültebb tudósa, s az is igaz, hogy az egyetemen folytattak könyvvizsgálatot, amelynek során találtak hiányosságokat, s az igaz, hogy a rektor az egyetem jó hírét és békességét szem előtt tartva állt félre. Csak arról nem hallottunk, hogy e nyilatkozatot tevő zsinati elnök legalább egy esztendeje már, bármiféle vizsgálatot megelőzően is, folyamatosan hangoztatta a rektor alkalmatlanságát, s lemondását követelte nem egy ízben, végezetre nemcsak szóban, hanem írásban is. Vajon mit bizonyít, hogy még a rektor lemondása előtt nyomásgyakorlás céljából egybehívták a zsinati tanácsot, majd miután a rektor lemondott, a zsinati tanács ülését lefűjték? Mégpedig olyan gyorsan, hogy némelyeknek még értesítést sem küldtek az ülés elmaradásáról.

A szomorú és érthetetlen történet gyökere meggyőződésem szerint abban van, hogy tisztázatlan maradt: mi a célja egy református egyetem működésének? S továbbmenve, mi a célja általában a református egyházi oktatásnak, s még tovább menve, mi a célja minden olyan egyházunk által végzett tevékenységnek, amelynek finanszírozása normatív alapon történik, amelyhez jószerivel nem szükséges híveink adománya, gyülekezeteink áldozatkészsége, és egyházunk saját forrásainak mozgósítása sem? Ha ezen a téren érezhetek felelősséget és mulasztást, úgy alázattal megvallom közgyűlésünk előtt, ebben a kérdésben sokkal határozottabbnak kellett volna lennem, kellett volna lennünk. Hány és hány önálló jogi személyiségű intézmény született az utóbbi időben, amelyek munkájáról, egyházunkba tagoldódásáról vajmi keveset tudunk, s ha fontos is, amit végeznek, gyülekezeteinknek nem sok bemenetük van hozzá. Ugyanis ezekben, mint ahogy az egyetem esetében, is egyházunk közösségei szavának kellene érvényre jutnia, mely szó nyilván csak sok-sok tanácskozással, megbeszéléssel, vagy éppen vitával születhet meg. Most viszont annak vagyunk tanúi, hogy legtisztéletreméltóbb egyházi testületeink is egy-két ember személyi politikája körül forognak, mert hogy a zsinati tanácsot egybehívni, majd az egybehívást lefűjti csak azért, mert a zsinat elnöke egyébként minden különös indok nélkül alkalmatlannak tartja a rektort, bizony ezt az elvet sérti.

Annak viszont igen örülök, hogy egyházkerületünk életében többnyire mégis érvényesült a közösségi egyházkormányzás iránti jó meggyőződés. Hogy ez nem old meg mindent egy csapásra, sőt olykor több munkát és feladatot jelent, azt természetesen tartom. De vehettük ennek megannyi jó gyümölcsét is. Korábbi jelentéseimben már szoltam arról, hogy iskoláink és szociális intézményeink száma bővült a most záruló ciklusban. Szólhattam arról is, hogy sok gyülekezetünkben sikerült feltartóztatnunk a lelkipásztori egzisztencia teljes ellehetetlenülését. Szólhattam arról is, hogy egyházunkban a dunamelléki gyülekezetek járnak az élen az adakozás és az áldozatkészség tekintetében. Szólhattam arról is, hogy ezt az időszakot – annak ellenére, hogy 2002 végén és 2003 elején inkább szűk esztendőkként vizionáltuk, mégis – úgy zárhatjuk le, hogy sem hiányunk, sem kinnlévőségünk nincs. (Megjegyzem, ahogy az előttünk álló időket látom, meglehet, azt kell majd mondanunk, hogy az igazán szűk esztendők csak ezután fognak következni.) Összességében romlás helyett munkát kaptunk, kényszerű bezárások és szanálások helyett bővülést élhettünk át, s az folyamatok lelassulását sem halálos drámaként éltük át, hanem mint alkalmat arra, hogy a legfontosabb kérdésekben elmélyüljünk.

HÁLA

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Jelentésem második felében a hála és a köszönet szavait szeretném elmondani. Hosszú ideje kedvelt zsoltárom, amelyet számtalanszor olvasok újra, a

negyedik, melyben Dávid nehéz helyzetében jelen idejű szorongatásában és a meghomályosodott jövő bizonytalanságai közepette, amikor így kiált: kicsoda látta velünk jót? – így szól: „Mikor kiáltok, hallgass meg engem igazságomnak Istene, szorultságomban tág tért adtál nékem; könyörülj rajtam, és hallgass meg imádságomat.” Szeretnék bizonyosságot tenni Istennek arról a csodálatos munkájáról. Arról, amit a régiek megelőző kegyelemnek neveznek, s amit helyesen mi sem tudunk másképpen megfogalmazni és kimondani, mint megkezdett múltat. Hálás vagyok Istennek, hogy sok szorultságunkban tapasztalhatuk meg, hogy nála bőséges a szabadítás. Sokszor éltük át, hogy amikor elfogyott a bölcsesség és a tanács, amikor kétségek gyötörtek bennünket, már eleve ott volt a tágas tér, az imádság tere, vagyis az Istennel való együttlétnék, a Vele való beszélgetésnek a véghetetlen valósága. Igen, az imádságban mindig minden elfér, elfér benne a dicsőítés, a bűnbánat és minden kérés. Ha kerületünk mögöttünk levő éveire tekintünk vissza – sőt, ha szemléletünket meghosszabbítjuk évszázadokkal vissza –, nem is tudjuk ezt a mi megtartásunkat, a sok-sok újrakezdési lehetőséget másra vinni, mint Isten kegyelmére. Pedig gyarlóságunk, bűneink, ömberünk restsége és gögje, és minden állhatatlanságunk eleve arra juttathatna minket, hogy nemhogy az anyaszentegyház nagy és drága ügyét hordozzuk, hanem hogy inkább csak elvegyük megérdemelt büntetésünket. De az Ige boldog vallomásával mondjuk: ha mi hűtlenkedünk is, Ő hű marad, Ő magát meg nem tagadhatja.

Hálát adok Istennek, hogy országunkban a legutóbbi időkben nem volt háború, nem volt éhínség, és mindent megsemmisítő járvány és természeti katasztrófa, még nem következett be teljes gazdasági összeomlás. Hálát adok Istennek, hogy nem üldöztek a Krisztus nevének megvallói, és sok-sok nehézségünk, küzdelmünk és teherhordozásunk dacára közbékességben élhettünk. Hálás vagyok Istennek, hogy nem kellett átélünk az emberi együttléttel legszörnyűbb valóságát, a társadalmi anarchiát sem. De csak Neki vagyunk hálásak mindezért! Mindezekért magunknak sem vagyunk hálás, és legkevésbé azoknak, akik országunkat oly sok ízben oly sok hazugsággal, megannyi ömberi állhatatlansággal, s még több szakértelemnek titulált gyarlósággal, cselekvésnek álcázott téklenséggel nehéz helyzetbe hozták és hozzák. Csak Istennek lehetünk hálásak, hogy gondviseléséből feltartóztatja a rosszat, és üdvakaratóból meghosszabbítja a kegyelem idejét. Csodáljuk a régi mondás igazságát, mely nagy alázatra tanít, hogy ugyanis Isten olykor az emberi zűrzavar révén is képes érvényre juttatni örök akarátát. Providentia Dei et confusione hominum regitur.

Hálás vagyok Istennek, hogy egyházunkban a mi nemzedékünkben is adott és küldött bátor igehirdetőket, akik az országunkat átható cinizmus és az egyházunkat is lehúzó rezignáció ellenére elkötelezetten és tisztán hirdették az evangéliumot, a megtérést, Isten országának jó hírét, a kegyelem nagyszerű lehetőségét, az igazi élet csodáját. Hálát adok Istennek, hogy ebben a születéskor önzésbe fordult világban, amikor az egyes ember teljességgel magába zárul és csak önmaga húnyó csillaga tud lenni, Isten adott egyházunkban sok-sok hűséges munkást, akik gyülekezeteinkben és intézményeinkben végezték a szeretetnek megannyi munkáját. Leginkább azokért kell hálát adnunk, akik ezt hálaadásból tették Isten dicsőítésére, s nem azért, ami olykor némelyeket megkísértett, hogy maguk előtt kürtöltetve alamizsnálkodjanak. Hálát adok Istennek azért is, hogy miközben egész világunk egyre inkább a költői látomás felé halad: „az ember sárkányfog-vetemény, nincsen remény, nincsen remény” – mi mindazonáltal biztos alapokon állunk reményességünkben. S nem azért, mert bölcsőbbek lennénk bárkinél, vagy mert okosabban szemlélnék a dolgokat, hanem mert a mi reményünk pecsétje és záloga Jézus Krisztus keresztye és feltámadása. Ez Isten örök hűségének bizonyossága.

Hálás vagyok Istennek egyházkerületünk gyarapodásáért is. Csak néhány szám. Gyülekezeteink jelzései nyomán elmondhatjuk, hogy a mögöttünk álló ciklusban 129 gyülekezetünk vásárolt, szerzett, de legfőképpen épített új ingatlant, többnyire templomot, parókiát, gyülekezeti házat, iskolát, szociális intézményt. De hisszük-e hálaadásunkban, hogy nem hiábavaló a fo-

lyamatban levő építkezések munkája sem – az adatok szerint 147 gyülekezetünk van most komoly építkezésben: templomok, parókiák, iskolák, szociális intézmények épülnek, bővülnek. S még inkább reméljük, hogy a még meg nem kezdett tervek is elindulhatnak, szám szerint 179-ről tudunk. Bár szívünket olykor kétség tölti be, mégis Isten iránti hálával mondhatjuk el, hogy nem fogyatkozott el népünk. De az adatokon túl egyre inkább azt látjuk, hogy országunkban mindenütt nő az Ige utáni éhség és szomjúság, és azt is látjuk, hogy gyülekezeteink mindenütt megelevenednek, ahol nem csak szóval tartják őket, hanem ahol az élő Igét hirdetik, és az abból fakadó hálás életet buzgó imádság által munkálják. Hálás vagyok Istennek az előttünk járó nemzedékek hűségéért, azokért a lelkipásztorokért és presbiterekért, akik már nincsenek aktív szolgálatban, de egész életüket Isten oltárán égették, és munkájuk gyümölcse itt van velünk. Különösen nagy hálával emlékezünk azokra, akiket már maga elé bocsátott az ég és a föld Ura. És hálásak vagyunk Istennek, hogy lelkipásztoraink és presbitereink nemzedéke is megújult és megfiatalodott. S ebben a hálaadásban az új nemzedékeket arra buzdítjuk, hogy odaszánásban, és hűségben kövessék az előttük járók példáját.

Személy szerint hálás vagyok Istennek, hogy egyházkerületünk sok-sok gyülekezetében szolgálhattam, s külön köszönöm, hogy nemcsak ünnepi alkalmakon, jubileumokon, szenteléseken, beiktatásokon vehettem részt, hanem a lelkeszkörököt is felkereshettem a maguk hétközi munkájában, és egyszerű vasárnapozóként is el látogathattam számos templomunkba. Hálás vagyok Istennek, hogy sok alkalommal már-már erőm fogytán megújított, sok-sok alkalommal már-már kedvem fogytán reménységet adott, és sok alkalommal áldott meg a testvéri közösség örömeivel, de legfőképpen a buzgó imádságok meghallgatásával.

KÖSZÖNETMONDÁS

Köszönetet is mondanom kell, mégpedig sokat. Illesse köszönet mindenekelőtt gyülekezeteink hűséges pásztorait és elöljáróit minden munkájukért, különösen azért is, mert egy olyan világban élünk, amikor a becsülettel végzett munkának nincsen tisztessége, s amikor a szeretetet semmibe veszik, mert nem látnak benne közvetlen hasznot, s amikor az élő és hálás hit gyakori gúnyolódás tárgya. Évtizede még azt hittük, hogy az előttünk járó nemzedékek egyszeri és megismételhetetlen tapasztalata volt, egészen pontosan az ő nemzedékük sajátos hit-próbája, hogy mit jelent másodosztályú állampolgárként, többnyire megvetetten és lenézetten élni és szolgálni. Köszönöm mindazoknak, akik hűségükkel és derűjükkel az egyházkormányzat számára is jó bizonyosságot és nem utolsósorban nagy buzdítást adtak a helytálláshoz. Köszönettel tartozunk lelkipásztorainknak, különösen azoknak, akik nagyon nehéz körülmények között szolgálnak, és nevelnek családokat is, hogy nem fordítottak hátat a szent hivatásnak, és közösségünkben maradtak. Azoknak is köszönettel tartozunk, akik a palástot és az egyházközségi pecsétet nem használták hívságos célokra, holmi presztízsből vagy haszonszerzés reményében. Köszönettel tartozunk élő hitű presbitereinknek és gyülekezeti tagjainknak, akik családjuk körében és munkahelyükön életükkel hirdették a megváltás drága evangéliumát. Köszönöm egyházmegyéink testületeinek és vezetőinek munkáját. Hálás szívvel elmondhatjuk, hogy egyházmegyéink jó békességben végezték szolgálatukat, és espereseink és gondnokaink nagy gondossággal, sok-sok lemondással vezették a rájuk bízottakat. Különösen azon esperes és gondnok testvérek fáradozását kell most megköszönnünk, akik a következő ciklusban már nem tölthetik be ezt a tisztséget – némelyikük 18 évet is eltöltött e tisztségben, mások 16-ot, vagy 12-öt. Köszönöm az esperes-gondnoki értekezlet fáradozását, és örömmel mondom el, hogy e testületünk egész magyar református egyházunkban páratlan módon, hónapról-hónapra tartott üléseket, tárgyalta gyülekezeteink ügyeit, és igyekezett a kerületi közgyűlés döntéseit előkészíteni. Köszönettel tartozom a kerületi bizottságok tagjainak, akik időt és fáradságot nem kímélve tekintették át időről-időre kerületünk életét, s hozták meg ja-

vaslataikat, s tették le azokat a közgyűlés asztalára. Egészen nyilvánvaló, hogy e bizottságok nélkül egy tapodtat sem jutottunk volna előrébb, s az is bizonyos, hogy igaz lett az ige: „a megmaradás pedig a sok tanácsos által van” (Péld 11:14). Köszönöm kerületi közgyűlésünk és tanácsülésünk minden alkotó tagjának fáradozását, köszönöm az élénk részvételt, a vitás pontok tisztázását, az elmaradások számonkérését, a békeeséges hangnemet, a többségi döntések tudomásul vételét, és jóra való igyekezetet. Köszönöm, hogy a kezdeti döccenők után soha nem kellett megszegyenülnünk, s mindig törvényes feltételek között, határozóképes számban hozhattuk meg döntéseinket. Köszönöm zsinati tagjaink munkáját – a legtöbbet itt tettük, s itt kaptuk a legkevesebbet, de hiszem, hogy amit tettünk, egyházunk közbékessége és egysége érdekében tettük, s hiszem, hogy azt a keveset is, amit kaphattunk, kegyelemből vettük, s nem olcsó alkuk eredményeként.

Hadd mondjak köszönetet a püspöki hivatal minden munkatársának. Csak ők tudják és tudhatják, hogy nem püspöknek lenni a nagy művészet, hanem a püspököt elviselni, az igazán a nagy művészet. Köszönöm, hogy elhordozták gyarlóságaimat, megbocsátották vétkeimet, elnézték hibáimat és mulasztásaimat, és hogy soha nem szűntek meg támogatni – de meggyőződésem, hogy nem is én kaptam ezt a támogatást, hanem egész egyházkerületünk.

Köszönöm az egyházkerület elnöksége tagjainak hűségét és fáradozását. Hat esztendővel ezelőtt jórészt úgy kezdtük a munkát, hogy csak úgy ismertük egymást, ahogyan általában ismerjük egymást az egyházban, vagyis többé-kevésbé. Bizonytalán mindegyikünk talált a másikban hibát és kifogásolnivalót, de mindegyikünket áthatotta az az elkötelezés, amelyet vállaltunk, amikor a presbitériumok ránk bízta ezt a feladatot. És csakhamar arra is rájöttünk, hogy bizony jó volt az előző választások idején szerénynek lenni, és magunkra sokat nem igényelni, mert naponként be kellett látnunk, hogy a mi alkalmatosságunk nem magunktól való. Hálás vagyok Istennek, hogy együtt imádkozó, egyre tekintő, egyért fáradozó közösségben lehettünk együtt.

Köszönöm dr. Nagy Sándor főgondnok úrnak, elnöktársamnak hogy nagy hűséggel, közvetítő, békesség-kereső igyekezettel látta el tisztét itt a kerületben, és a zsinaton is, mint a zsinat világi elnöke. Ez nem volt mindig könnyű, s olykor, nem titkolom, súlyos beszélgetéseink is voltak e kettős tisztsége és kötelességei okán. Mindazáltal, szelídlelkűsége és szolgálatkészsége mindig mindenben meghatározó volt, és ezért egész egyházkerületünk nevében hálával tartozunk neki. Köszönöm dr. Tőkéczi László világi főjegyző úr fáradozását. Hűséggel helytállt az egyházkormányzati munkában, higgadtsága, mély bölcsessége, egyházunk iránti nagy elkötelezettsége nagy-nagy hasznunkra volt, s igen büszkék lehettünk, amikor megannyiszor hallhattuk megnyilatkozni a közélet kérdéseiben, vagy éppen elmélyült és messze mutató tudósi fejtegetéseit követhettük. Köszönöm közvetlen munkatársam és helyettesem, Varga László főjegyző úr munkáját. Normális időkben a főjegyző tiszte a püspök helyettesítése annak akadályoztatása esetén. Így szól alkotmányunk. S valóban, a normális időkre nézve – ha voltak valaha is ilyen időszakok – csak az egyháztörténetesek tudnák megmondani, hogy ki volt a főjegyző. Varga László főjegyző úr azonban rendkívüli időkben lett kerületünk főjegyzője, s rendkívüli volt a feladat is, amit elvégzett. Kevés lenne az idő, ha mindazt fel akarnánk sorolni, amit az anyagiak rendbetételében, a becsületes és tisztességes pénzkezelés terén, az egyházközségek gondjainak hordozásában és a külső épülésben elvégzett. Egyszóval csak így tudom kifejezni, köszönöm, hogy kerületünk élete immár többé-kevésbé fedi azt, amit az alkotmány mond, hogy ugyanis a főjegyző a püspök helyettese, bizalmasa, meghatározó része annak a négytagú vezetői közösségnek, amely a kerületet vezeti. Arra kérem közgyűlésünket, hogy a következő ciklus alakuló közgyűlésére – reményeink szerint januárban – külön is köszönjük majd meg mindazok munkáját, akik ebben a ciklusban velünk voltak. Hívjuk meg őket is, akik már nem lesznek az új közgyűlés tagjai, a mostani küldötteket, bizottsági tagokat, espereseket, gondnokokat, főgondnokot és főjegyzőt, hogy ott, az újonnan alakult közgyűlés kebelében fejezzük ki nekik köszönetünket.

KRISZTUSSAL

Végezetül néhány szó a jelenről és a jövőről. Mint bevezetőben jeleztem, a „ciklus-zárás” kifejezés igencsak félreérthető, mert választások idején olyan személynek is értékelnie kell saját munkáját és céljait, aki maga is jelölt az általa éppen betöltött tisztségre. Ez a helyzet meglehetősen kétértelmű. De mint jeleztem, vállalnom kell ezt is. Először hadd szóljak hát a tisztújításról. Hálát adok Istennek, hogy egyházkerületünkben néhány igen kellemetlen és hátráltató megnyilatkozás dacára békességben zajlanak a tisztújítások. Történtek is visszatetsző dolgok és megnyilatkozások is, de én a leginkább azt sajnálom, hogy vannak, akik élni kívánnak ezzel a hamis előnnyel. Azt viszont nem mondhatom, hogy ne mutatkozna feszültség. De ez szükségszerűen van így, hiszen baj támadhat abból is, ha egy adott tisztségre csak egy személyt jelölnek, és esetleg ebből vagy emiatt mások neheztelni kezdenek, és baj adódhat abból is, ha egy-egy tisztségre több jelöltet állítanak. Ez utóbbi esetben a jelölteknek el kell hordozniuk, hogy a döntés a presbitériumok kezén van, és hogy végtére is az lesz az eredmény, ahogyan a presbitériumok döntenek. A baj azonban csak akkor támad, ha a tisztújítás kapcsán a jelölési és választási időt nem arra használjuk, amire az igazából véve való. Vagyis a döntő dolog helyett elsősorban személyes kérdésekkel kezdünk el foglalkozni, netán rivalizálásba merülünk, vagy éppen oldalazunk egymás mellett, és ahelyett, hogy a teendőket fogalmaznánk meg, újra meg újra önmagunkról akarunk szép és még szebb bizonyítványokat kiállítani. Pedig ha látni akarjuk a ciklus-váltások igazi értelmét, akkor az csak részben jelentkezik abban, hogy ilyen módon és igen helyesen korlátozható egyházunkban a tisztségviselők hatalma, és hogy békességgel is meg lehet tőlük válni. Ezek helyett sokkal inkább arra kellene figyelni, hogy újra végiggondoljuk és megfogalmazzuk küldetésünket és feladatunkat. Ha jövőről kell szólnunk, igen röviden csak azt tudom mondani: ez abban van elrejtve, amiben mindig is volt az egyház titka. Az egyház Isten igéjének teremtése. Ezért hát a mi református egyházunk szüntelen azon kérdés körül forog, hogy ígét hirdető egyház vagyunk-e. Ebben kell naponként megújulnunk, s arra kell törekednünk, hogy itt, a 21. század elején igaz szóra érzékellen népünk körében mi mégis az élet beszédét hirdessük. S minden más ebből következik. Ezért örök feladat új gyülekezetek létesítése, a meglévők megerősítése, a szolgálatok kiterjesztése, iskolák és intézmények szervezése. Erre tekint a jövőendő lelkipásztorok igehirdető nemzedékek nevelése, lelkipásztoraink és gyülekezeti munkásaink továbbképzése és képzése, lelkipásztorok és élő közösségek vonása, a jó egyházi fegyelem érvényre juttatása. A meghallott igéből épül föl egyházzervezetünk is, amelynek döntő jellege az, hogy az egyház Krisztus élő teste, tehát nem annyira organizáció, mint inkább eleven bontakozó organizmus. Az egyházvezetésnek gyülekezetektől kezdve az országos testületekig ezt kell szolgálnia. Kerületünkben ezt igyekeztünk sajátosan úgy vinni, hogy minden szolgálatot és feladatot a maga legfontosabb érvényességi és hatásköréhez utalunk, a kálvini szubszidiaritás értelmében, továbbá gyülekezeteink lelkészeit, egyházmegyéink vezetőit a lehető legkevesebb adminisztrációval terheljük, hogy a lelkipásztornak és az élő pásztori munkának szentelhessek idejüket. Evidensnek tartom Isten elleni körében az anyagiakban való hűséges sáfárságot. Azt ti. hogy bár mi a csodák népe vagyunk, és még megannyi csodat is remélünk, azzal az eggyel mégsem kísértjük a Mindenhatót, hogy csak minálunk ne legyen igaz, hogy 2x2=4. S van prófétai szolgálatunk is. Nemcsak azért, mert egyre inkább a 16-17. század zűrzavaros viszonyai között tudhatjuk magunkat, s az ország újra részre szakad. De most nem úgy, mint három birodalmi terület, hanem másképpen. Ma felettünk regnál egy mindennel bíró alig százaléknyi pénz-elit, s édegel egy igen szűk, és egyre szegényedő középosztály, s velünk vannak az egyre mélyebb nyomorba süllyedő, milliányi tömegek. S ezek között lassan már útlelével sincs átjárás. Mindazáltal az evangélium fénye ma is megmutatja a mindenkori ember Isten elleni lázadásának következményét, a létrontást, s megmutatja, hogy ebből csak a szabadítás jó hírének, Krisztus evangéliumának elfogadásával, az Istennek való engedelmes lét-átadással lehetséges a szabadulás.

Ravaszh László mondta vigaszul az 1950-es években, a nagy egyházarulás idején: az élő gyülekezet elbírja a halott egyházat is. Ma ezt így kell mondanunk: az élő egyház elbírja a haldokló országot is.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Hálás szívvel köszönöm, hogy a mögöttünk levő hat esztendőben együtt munkálkodhattunk, együtt is szenvedhettünk, együtt is imádkozhattunk, és együtt is örülhettünk. S köszönöm, hogy ez a szó: „együtt” nemcsak minket jelent, s nem is csak egész református egyházunkat vagy egész népünket, hanem legsajátosabban Jézus Krisztusra utal. Mert ha ugyan vele együtt szenvedünk, hogy vele együtt is dicsőüljünk meg.” (Róma 8:17), mert „ha vele együtt meghaltunk, vele együtt fogunk élni is.” (2Tim 2:11), s ezért: „akár szenved egy tag, vele együtt szenvednek a tagok mind; akár tisztességgel illetetik egy tag, vele együtt örülnek a tagok mind.” (1Kor 12,16). Köszönöm mindazok bizalmát, akik nemcsak hat esztendővel ezelőtt tartottak érdemesnek e tisztesség hordozására és a vele járó munka végzésére, hanem a legutóbbi jelöléskor is ugyanezt fejezték ki. A választás eredményét még nem tudjuk. De bármi lesz is, én jó szívvel kötelezem el magamat újra egyházunk szolgálatára, mindenkiel való szíves együttműködésre, és erre hívom minden testvéremet a gyülekezetekben, az egyházmegyékben, kerületünkön és zsinatunkban. Végezzünk mindent hálából Isten nevének dicsőségére!

2008. november 13.

A 2008. NOVEMBER 13-14-EI KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

6. SEGÉDLELKÉSZEK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Barkó Anikó Beatrix, dr. Egeresiné Szűrszabó Anikó, Fekete Zoltán, Becker Norbert Gyula, Benákné Kun Ildikó, Csabai Ágnes, Makay Erika** a segédlelkészi esküt letette, az I. lelkész-képesítő vizsgáról kiállított oklevelet átvette.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Adamek Norbert, Csűrös András Jakab, Faragó Dávid, Korompayné Szenci Gabriella, Szűcs M. Klára** a segédlelkészi esküt letette, a lelkészi oklevelet átvette.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Hegyí Gizella Katalin, Kádár Ferenc Dániel, Pocsaji Miklós, Szabó László** a lelkészi oklevelet átvette.

8. AZ ÉV IGEHIRDETÉSE-DÍJRÓL

Előterjesztő: dr. Nagy István

A Dunamelléki Egyházkerület ez évben is meghirdette az Év Igehirdetése-díjat.

Az öttagú bíráló bizottság 2008. november 11-én délután a Dunamelléki Református Egyházkerület Püspöki Hivatalában ülésezett, és elbírálta a szabályszerűen beérkezett prédikációkat.

14 prédikáció érkezett, valamivel több, mint az előző évben. A prédikációk többsége valamilyen alkalomhoz kapcsolódott.

A bíráló bizottság megvitatta a prédikációkat, és egyhangúan azt a határozatot hozta, hogy ebben az évben nem osztja ki az Év Igehirdetése-díjat.

A bizottság abban is megállapodott, hogy változtat a kiírás szövegén, oly módon, hogy az elhangzott prédikáció **szerezett változatban** terjesztendő be, az illetékes lelkipásztor megkérdése után.

A közgyűlés a javaslatot jóváhagyólag tudomásul vette.

10. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FŰZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni dr. Szabó István püspök úr jelentését, azt teljes egészében jegyzőkönyvéhez csatolja, és a Dunamelléki Közleményekben megjelenteti.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés külön köszöni azt a helyzetfelmérő, reális látást, amelyből világosan kitűnik nemcsak a diagnózis, hanem a gyógyulás egyetlen útja, küldetésünk: „hirdessétek az evangéliumot, minden teremtménynek.” Erősíti és biztatja a kebelbeli gyülekezetek felelős órállóit, hogy „ez erőnk feletti úthoz” közösségben és egyénileg is kérjük Isten Szent Lelkének erejét.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni mindazoknak imádságát és minden fáradozását, akik az elmúlt időben mindent megtettek azért, hogy egyházunkban ékesség és jó rend legyen, és gyülekezeteink ne közönség legyenek, hanem közösségként szolgáljanak.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés szomorúan veszi tudomásul a fegyelmi ügyeket, ugyanakkor valljuk, hogy az egyházfegyelem is – a kálvini megfogalmazás szerint – az egyház ismérve, amelyről nem mondhatunk le.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megdöbbenve és értetlenül áll dr. Szűcs Ferencnek a KRE rektori tiszteből való lemondásával szemben. Dr. Szűcs Ferencnek megköszöni mindazt a munkát, amellyel rektori szolgálata alatt a Károli Egyetem karai között a megbékélést, a közösséget és az egyetem általános közmegebecsülését munkálta. Továbbra is teljes bizalommal fordul felé kerületünk. Isten megerősítő kegyelmét és a Tőle elnyerhető békességet kéri életére Urunktól.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés püspökével együtt ad hálát Istennek az elmúlt hat év minden áldásáért, épüléséért, ugyanakkor bocsánatot kér gyarlóságunk, bűneink, ó-emberünk sok vétkéért.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés püspökével együtt hálás Istennek az elmúlt ciklusban történt építkezésekért, új templomokért, parókiákért, gyülekezeti házakért, iskolákért, szociális intézményekért, valamint a régi épületek és intézmények és nehéz időben megtörtént megújulásáért, megmaradásáért. A már elkezdett, vagy csak tervezett építkezéseket Urunk kezébe téve, reménység alatt imádságban hordozzuk azokat.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés, csatlakozva püspök úrhoz, köszönetet mond gyülekezeteink hűséges pásztorainak, elöljáróinak, presbitereinek, gyülekezeti tagoknak, akik imádsággal, áldozatvállalással, maguk odaszánásával építették gyülekezeteinket, anyaszentegyházunkat. A közgyűlés megköszöni az eszerek, gondnokok, egyéb tisztségviselők, kerületi bizottsági tagok szolgálatát. Külön is azoknak, akik eddigi tisztségüket e ciklus végén leteszik.

9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond dr. Szabó István püspök úrnak az elmúlt hat évben végzett pásztori szolgálataiért, látogatásaiért, tanácsaiért, a kerület vezetéséért. Ugyancsak megköszöni, dr. Nagy Sándor, dr. Tókéczki László és Varga László szolgálatait.
10. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés reménységgel kér, testvéri szívvel figyelmeztet mindenkiket a tisztségviselők napjainkban folyó választásával kapcsolatos jó rend, törvényesség és keresztyéni tisztesség megtartására.
11. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés püspökével együtt ad hálát nemzetünkért, és féltő imádsággal könyörög e nagy lelki mélységben és betegségben levő népért. Hisszük, hogy Mindenható Urunk kegyelmez e sok szenvedést és gyalázatot megért népnek, és szabadulást és jövőt ad magyar népünknek, sok hűtlenségünk és rossz döntéseink ellenére is.
12. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kegyelettel emlékezik meg az elmúlt évben elhunyt nyugalmazott lelkipásztorokról: Biczó Károly, Kovács Emil, dr. Kenéz Ferenc, Szepessy Imre, Zsubrinszkyné Kenessey Margit.

A közgyűlés hálás köszönetét fejezi ki az elmúlt évben nyugdíjba vonult lelkipásztoroknak: Kovács Gyöngyi, László Magdolna, Szabó Mihály, Mohácsi József, Nagy Károly, Bíró Ferenc.

11. LELKÉSZSZENTELEÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL JELENTÉS

Előterjesztő: Varga László

Az 1994. évi II. Egyházi Törvény 32.§. (5) pontjának rendelkezése alapján egyházmegyei ajánlással tizenhárom lelkész kérte felszentelését:

– a Baranyai Egyházmegyéből:

Fodor Ákos, Vajszló

Kiss Gyöngyi, Pécs-Kertváros

– a Budapest-Déli Egyházmegyéből:

Lányi Gábor János, Bp-Budahegyvidék

Pocsaji Miklós, Bp-Kelenföld

– a Budapest-Északi Egyházmegyéből:

Lőrinczi Hunor, Bp-Fasor

– a Délpesti Egyházmegyéből:

Farkas Levente, Kiskunlacháza

Kirsch Attila, Cegléd-Nagytemplom

Pintér Nóra, Szigetszentmiklós-Újváros

Szőke Attila, Jászkarajenő-Törtel

– az Északpesti Egyházmegyéből:

Barthos Gergely Áron, Hévízgyörk

Rémes Renáta Andrea, Budakeszi

Sallayné Sziki Judit, Göd

– a Vértessaljai Egyházmegyéből:

Alföldy-Boruss Dániel Gergely, Alcsút

Az Egyházkerületi Közgyűlés a tizenhárom lelkész kérelmét elfogadja. A lelkésszentelelés időpontját a mai napon, november 13-án, 18.00 órára tűzi ki, a Budapest-Nagyvárad téri templomban.

13. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS DÍJAKRA:

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A közgyűlés Benda Kálmán-díjban részesíti: **Herczeg Sándornét**, a Pécsi Református Kollégium Általános Iskolájának tanítóját, **Karácsonyi Zoltánnét**, a Kecskeméti Református Általános Iskola tanítóját, **Magyar Ágnes**, a Lónyay Utcai Református Gimnázium és Kollégium tanárát.

14. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Szabó István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Missziói Bizottság jelentését elfogadja, a bizottság tagjainak köszönetet mond minden fáradozásukért.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés sürgeti a misszió és az evangélizálás fogalmának újbóli tisztázását konferenciákon, megbeszéléseken, lelkészto-vábbképzésben, minden lehető módon, hogy egyházunknak mielőbb teológiailag megalapozott, átfogó missziói stratégiája legyen.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja a tanulmányi, katechetikai és missziói bizottságnak a hitoktatás és a gyermekmunka tartalmi felülvizsgálatát, továbbá a konfirmáció alsó korhatárának megvitatását.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tisztelettel kéri gyülekezeteink vezetőit, hogy a gyülekezeti munkában résztvevőket vegyék számba, és szervezzenek nekik megfelelő, biblikus képzést.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri az egyházkerület gazdasági bizottságát, hogy a következő esztendőben is tekintse elsőrendű feladatnak az új gyülekezetek szervezésének, a templomok, gyülekezeti házak, parókiák építésének támogatását.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri az egyházkerület gazdasági bizottságát, az esperes-gondnoki értekezletet és az egyházmegyei testületeket, hogy a szórványgondozás munkáját fokozott erővel támogassák.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri az esperes-gondnoki értekezletet a vizitációk rendjének átalakítására, hogy a kanonika vizitációkon az egyházlátogatók elsősorban a gyülekezet valóságos élethelyzetéről tájékozódhassanak, és jelentésükben első helyen ez szerepeljen.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a gyülekezetek figyelmét a soron következő Kálvin jubileumi évre, s arra buzdít, hogy a központi programok mellett helyi szervezésben is legyenek megemlékezések és rendezvények.

15. JELENTÉS AZ IFJÚSÁGI MISSZIÓRÓL

Előterjesztő: Böttger Antal

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a beszámolót.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri az egyházmegyéék új elnökségeit, hogy az egyházme-

gyei ifjúsági titkárok megválasztásánál a tisztséggel kapcsolatosan fentebb olvasható gondolatokat igyekezzenek figyelembe venni és érvényre juttatni. A jövőendő gyülekezetekre való tekintettel válasszon továbbra is minden egyházmegye ifjúsági titkárt, aki törődik az egyházmegye gyülekezeteiben folyó ifjúsági bibliakörök munkájával.

Az egyházmegyei titkár esztendőként számoljon be a megye területén folyó ifjúsági munkáról. Ennek érdekében térképezze fel, hogy milyen munkák folynak a gyülekezetekben, és hogyan törődnek a gyülekezetek a confirmáló ifjak gyülekezetben tartásával. Legyen segítségül találkozó, felkészítő alkalmak, kirándulások és evangélicizációk szervezésében.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés szeretettel köszönti Fodorné Ablonczy Margit ifjúsági lelkészt, munkájára Isten áldását kéri.

16. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: **dr. Nagy István**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a 2007. évről szóló tanulmányi jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli, hogy az elmúlt esztendőben hozott határozatokat felül kell vizsgálni, és az elmaradt témák megtartására javaslatot tesz.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy a 2009-2014-ig. terjedő években az egyházkerület tanulmányi munkája, a Kálvin-évre tekintettel, a reformátor életművével legyen kapcsolatban.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a tanulmányi bizottságot, hogy készítse elő a rendszer-váltás óta eltelt időszak teológiai megvizsgálását.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés örömet fejezi ki a megindult lelkésztovábbképzésért, és kéri a Zsinatot, hogy törvényileg is egyértelműen szabályozza a lelkészek kötelező továbbképzésének ügyét.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a zsinatot a lelkészképzés jelenlegi rendszerének felülvizsgálatára. Szükséges lenne a teológus- és lelkészképzés egymástól való elválasztása.

17. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hörccsök Imre**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az Iskolaügyi Bizottság jelentését elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad a Mennyei Atyának azért, hogy a nehéz anyagi körülmények között is harmadával növekedett az oktatási intézmények száma Dunamelléken ebben a ciklusban.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés sajnálattal emlékezik meg az iskolák 60 évvel ezelőtti átlamosításának kártékony hatásairól.
4. A pedagógusok munkájának elismerésére a közgyűlés által létrehozott díjakat az idén az alábbi pedagógusoknak adományozza a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés:

a/ Herczeg Sándornénak, a Pécsi Református Kollégium Általános Iskola tanítójának a Benda Kálmán-díjat adományozza. Felterjesztők: nagytiszteletű Peterdi Dániel, a Baranyai Református Egyházmegye esperese és dr. Hoppál Péter, a Pécsi Református Kollégium Gimnáziumának és Általános Iskolájának főigazgatója.

b/ Karácsonyi Zoltánnénak, a Kecskeméti Református Általános Iskola tanítójának a Benda Kálmán-díjat adományozza. Felterjesztők: nagytiszteletű Szabó Gábor, a Kecskeméti Református Kollégium Igazgatótanácsának elnöke és Hörccsök Imre, a Kecskeméti Református Általános Iskola igazgatója.

c/ Magyar Ágnesnek, a Lónyay utcai Református Gimnázium és Kollégium tanárának a Benda Kálmán-díjat adományozza. Felterjesztők: nagytiszteletű Simonfi Sándor, a Budapest-Északi Református Egyházmegye esperese és Veres Sándor egyházmegyei gondnok.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az egyházmegyei iskolaügyi jelentéseket.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja, hogy az anyagi lehetőségek figyelembevételével egyszeri, kiemelt támogatásban részesüljenek az újonnan induló óvodák
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond mindazoknak – így az egyházkerület elnökségének, az egyházmegyék elnökségeinek, valamint az egyházközségek elnökségeinek, a presbitériumoknak –, akik a most lezáruló ciklus idején az iskolaügyben munkájukkal a jövőt megalapozó és formáló módon részt vettek.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond az Iskolaügyi Szervezet vezetőjének, Madarász Imréné dr. igazgató asszonynak az egyházkerület iskolai ügyeiben végzett áldozatos munkájáért.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond Hörccsök Imre előadónak és az iskolaügyi bizottság minden tagjának a ciklusban végzett munkájáért.
10. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kiemelten megköszöni Papp Kornél igazgató úrnak – a zsinati Oktatásügyi Iroda irodavezetőjének – a magyarországi református iskolaügy érdekében végzett eredményes munkáját, amelyet mindenkor és minden körülmények között fáradhatatlanul és töretlen akarással látott el.

11. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a pedagógusok, lelkipásztorok, hittanoktatók, gyülekezeti munkások nyári hitmélyítő, cserkész, napközis és egyéb táborokban végzett munkáját.

12. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az intézményeket és a fenntartókat az intézményi és a gyülekezeti kapcsolatok erősítésére, kérve, hogy erről a jövő évi jelentésben számoljanak be.

18. GYŰJTEMÉNYI ÉS MŰEMLÉKI JELENTÉS

Előterjesztő: **dr. Horváth Erzsébet**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a gyűjteményi és műemléki előadói jelentést a 2007. évről.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a kecskeméti Ráday Múzeum munkatársainak segítségét az 1981-es gyűjteményi kérdőív fénymásolásáért.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a lelképászorokat, hogy bárminemű selejtezőskor készítsenek selejtezési jegyzőkönyvet, és a Református Egyház c. hivatalos lap 2003/02. számának melléklete szerint végezzék azt.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a lelképászorokat, hogy helyezzenek nagyobb figyelmet az anyakönyvek, az ügyviteli iratok, klenódiумok szakszerű, biztonságos elhelyezésére.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a Ráday Gyűjtemény Könyvtárát, Levéltárát és Múzeumát, hogy a szakterületükhöz tartozó gyűjteményi kérdésekben továbbra is legyenek segítségül az egyházkerület gyülekezeteinek.

19. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: **dr. Fodorné dr. Nagy Sarolta**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület iskolái a náluk konfirmált fiatalokról küldjenek értesítést a küldő gyülekezetnek, nyilvántartás végett.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületben szolgálók közössége fordítson nagyobb figyelmet az ifjúság találkozására. Szervezen ilyen alkalmakat és küldjön fiatalokat a kisköri értekezletektől a Csillagpontig.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a konfirmációi gyakorlat átgondolását zsinati szinten.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a Református Pedagógiai Intézetet hittanóra-látogatások/szaktanácsadás végzésére, az egyházmegyei előadók esetleges bevonásával.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri az RPI-t logisztikai feladatok ellátására, azaz a hittanoktatók önkéntesen felajánlott digitális segédanyagainak begyűjtésére és továbbküldésére pl. ünnepnapok (karácsony, reformáció, anyák napja) alkalmából, valamint gyermekdelutánok, nyári táborok szervezésének könnyítésére.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a vizitációs ív katechetikai kérdéskörének bővítését javasolja: tartalmazzon gyülekezeti gyermek-istentiszteletre, nyári táborokra, a hitoktatásban résztvevők személyére, a tananyagra vonatkozó adatokat is. Legyen elkülönített kérdés a felnőttek katechéziséről és konfirmációjáról.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jól felszerelt, korszerű egyházmegyei konferencia-telep létrehozását illetve fejlesztését szorgalmazza megyénként.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri kebelbeli lelkészeit és hitoktatóit, hogy nagyobb figyelmet fordítsanak a gyermekek és a fiatalok tanítására. Ugyanezt nyomtatékosan kéri a budapestiektől.
10. A Dunamelléki Református Egyházkerületben, a hitoktatásban résztvevők számára kötelező évenként legalább egyszer katechetikai tárgyú továbbképzésen részt venni.

11. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a figyelmet a katechetikai törvény maradéktalan megtartására.

20. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: **dr. Dávid István**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az egyházzenei jelentést elfogadja.
2. Hálát adva Istennek a 60 éve használatos énekeskönyvért, a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés szorgalmazza értékes, és gyülekezeti szempontból fontos énekkincsünk minél színvonalasabb megtanítását, és minél tágabb népszerűsítését gyülekezeteinkben és iskoláinkban egyaránt. Ugyanakkor nem mond le arról, hogy új énekekkel is kiegészüljön.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés színvonalas egyházmegyei kórustalálkozók rendszeres megrendezését szorgalmazza, és egyúttal köszönetet mond a pécs-kertvárosi gyülekezetnek az egyházkerületi találkozó megszervezéséért.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a gyülekezetek figyelmét a sipos orgonák és harmóniumok karbantartásának fontosságára. Az 1999-ben létrehozott, majd 2002-ben közgyűlési határozattal megerősített orgona-alapot a továbbiakban is fenntartani és működtetni óhajtja!

30. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Varga László**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a gazdasági és pénzügyi jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a 2009. évre a lelkészi díjlevél készpénzjavadalom minimumát lelkészeknél 70 000 Ft-ban, beosztott lelkészek esetében 50 000 Ft-ban állapítja meg. Kéri a presbitériumokat és az egyházmegyéket: mindent tegyenek meg azért, hogy ezt a minimum készpénz összeget minden lelkészünk megkapja.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megbízza az elnökséget, hogy a 2004. március 19-én, a Soltvadkerti Református Egyházközséggel kötött külön szerződés értelmében az egyházkerület javára tulajdonrész-arány bejegyzését 2008. december 1-én a még fennálló tartozás erejéig indítsa meg.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni Varga László egyházkerületi főjegyző úrnak az egyházkerület gazdasági bizottságában ellátott szolgálatát, kerületünk gazdasági életének rendbetételét és megszilárdítását.

31. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: **Derencsényi Zsuzsanna**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a diakóniai és patronálási jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Egyházkerület fontolja meg egy Diakóniai Alap létrehozását, amelyből az a gyülekezet kérhet támogatást, amelyik diakónust alkalmaz a kerület területén.

3. Az egyházmegyei közgyűlések imádságos lélekkel készüljenek a tisztújításra.

32. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: **Bölcsföldi András**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést tudomásul veszi, megköszönve spirituálisunk tevékenységét.

33. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: **dr. Szilágyi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést elfogadja.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés szorgalmazza, hogy a gyülekezetek ne lankadjanak meg a Biblia és a Bibliáról szóló helyes tanítások terjesztésében, de készüljenek fel a Kálvin-évre is, és mindez tükröződjék megjelenésünkben a média területén is, beleértve a honlapokon megjelenő anyagokat.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is fontosnak és szükségesnek tartja a sajtó-vasárnapok megtartását a Kálvin Kiadó és más, jelentősebb vallási kiadók képviselőinek a részvételével.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond Füle Tamásnak és munkatársainak, akik gondoskodnak a Parókia portál friss, hírgazdag megjelenéséről.

34. ÉPÍTÉSI CSOPORT JELENTÉSE

Előterjesztő: **Fónagy Miklós**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az építési csoport jelentését.

35. SZÁMVIZSGÁLÓ BIZOTTSÁG JELENTÉSE

Előterjesztő: **Derzi György**

1. A Tolnai Református Egyházmegye 2007. évi jelentését a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az egyházkerület elnökségének hatáskörébe utalja az intézkedések megtétele érdekében.

2. A Bács-Kiskunsági, Baranyai, Budapest-Északi, Budapest-Déli, Délpesti, Északpesti, valamint Vértessaljai Református Egyházmegye jelentését a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a Budapest-Északi Egyházmegye és a Bács-Kiskunsági Egyházmegye könyvelőjének az egyházmegye munkájában végzett tevékenységét, és a többi egyházmegye könyvelőjének példaként állítja őket.

36. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

1. Az egyházkerületi közgyűlés jóváhagyja **Granzinné Varga Ágnes, Apostol Anna, Dragán György, Kelemen Miklós, Lizik Zoltán, Farkas István** lelkipásztorok lelkészi képesítésének hatályban tartását, a felterjesztő egyházmegyék javaslata alapján.

2. **Orbán János** volt hajósi beosztott lelkipásztor hatályban tartási kérelmét késve adta be, ezért az egyházkerületi közgyűlés felkéri a lakóhelye szerint illetékes Budapest-Északi Református Egyházmegyét, hogy a beérkezett igazolásokkal a következő egyházmegyei közgyűlésen foglalkozzon, és ezek alapján terjessze fel ügyét a legközelebbi egyházkerületi közgyűléshez.

37. LELKÉSZEK MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

Az egyházkerületi közgyűlés **Szűcsné Vargacz Anikó** solti beosztott lelkész valamint **Prózsa István** orgovány-jakabszállási lelkipásztor kérését – a felterjesztő Bács-Kiskunsági Református Egyházmegye közgyűlésének jóváhagyásával – engedélyezi.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2008. NOVEMBER

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Kiss Tamás – rend.áll.-ból Dunaszekcsőre beo.lp.

SZÜLETETT:

1. Teofil – Fodor Ákos és István Anna első gyermeke
2. Bulcsú Botond – Németh Norbert és Hesz Márta harmadik gyermeke
3. Berta – Bereczky Örs és Németh Judit első gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Édes Tünde kórházlelkész

BÁCS-KISKUNSA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Murai Márta – Kecskemétről Dunántúlra
2. dr. Egeresiné Szűrszabó Anikó – Tiszakécskére segédlelkész
3. Csűrös András – exmisszusként Kecskemétre

SZÜLETETT:

1. Máté – Varga György szeremlei lp. negyedik gyermeke

2. József Ákos – Ferenczy József kunszentmiklósi exmisszus második gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Mohácsi József apostagi lp.
2. Varga László kecskeméti lp.

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kovács-Hajdu Albert – Tiszáninnenről Nagytéténybe
2. Rácz Tibor – Budahegyvidékről Dunántúlra
3. Korompayné Szenci Gabriella – Kelenföldre beo.lp.
4. Faragó Dávid – Csepelre beo.lp.
5. Veszelka Tamás – Szentendréről az Egyetemi Gyülekezetbe

SZÜLETETT:

1. Károly Hunor – Gyórfy Eszter egyetemi beo. lp. első gyermeke
2. Hanna Georgina – Kis Boáz lp. (Ökum. Segélysz.) első gyermeke
3. Dániel Henrik – Mucsi Zsófia budai beo. lp. második gyermeke
4. Dániel – Szabó László nagyvárad téri beo. lp. első gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Szabó Mihály nagytétényi lp.

BUDAPEST - ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Boza Kristóf – exmisszusként Pozsonyi útra
2. Komádi Róbert – exmisszusként a Püspöki Hivatalba
3. Koroknai-Tegez Ferenc - Dunántúlról Rákospalota-Óváros beosztott lp.
4. Körpöly Kálmán – Zuglóból – kilépett az egyházból
5. Simon Emil – rend.áll.-ból Rákospalota-Újvárosba beo. lp.
6. Lénárd Zsuzsanna – Rákospalota-Újvárosból rend.áll.-ba
7. Koczó Pál – a Klauzál térre beo. lp.

SZÜLETETT:

Benjamin – Hieble Erika Bp-Németajkú gyülekezeti lp. első gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Nagy Károly rákosfalvi lelkész

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szabó Gábor és Szabó Katalin – Dunaszekcsőről Nagykőrösre
2. Vikárné Horváth Márta – Szigethalom, beo.lp.-ből megválasztott
3. Hánka Levente – Tiszántúlról Cegléd-Nagytemplomba
4. Farkas Levente – Kiskunlacházára beo.lp.
5. Jelényi László – Nagykőrösről Tököl-Halásztelekre beo. lp.
6. Végh Gizella – Tököl-Halásztelekre beo.lp.
7. Mayer Melinda – Vértesacsáról Jászberénybe beo.lp.
8. Fekete Zoltán – Nagykőrösre sl.
9. Bartha Őrs – exmisszusként Szolnokra
10. Szilágyiné Szemők Andrea – Örkénybe missziói lp.
11. Bozáné Géresi Anikó – exmisszusként Tököl-Halásztelekre

SZÜLETETT:

1. Dorka Zsófia – Király János ráckevei lp. második gyermeke
2. Kristóf – Péntekné Vízkelety Márta első gyermeke
3. Szilárd Attila – Szőke Attila és Smíri Etelka jászkarajenői lp. második gyermeke
4. Barnabás – Schaller Tamás és Éles Tímea monor-nagytemplomi lp. ötödik gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Riskóné Fazekas Márta – Csömör-Kerepes-Nagytarcsa missziói lp.
2. Barthos Gergely - Budahegyvidékről Hévízgyörkre beo.lp.
3. Szabó Zoltán – Hévízgyörkről Gödöllőre beo.lp.
4. Németh Ildikó – Tiszáninnemről Szentendrére beo.lp.
5. Gergely Ferenc Barnabás – Váchartyánba missziói lp.
6. Rózsa Katalin – Vác-Alsóvárosba beo.lp.
7. Bogyó Judit – beo.lp. Budaörsről rend. áll.-ba
8. Sallayné Sziki Judit – Gödre jav.nélküli beo.lp.

SZÜLETETT:

1. Eszter Boróka – Gottfried Richárd és Madai Éva diósjenői lp. nygyedik gyermeke
2. András Imre – Sallayné Sziki Judit első gyermeke

TOLNA

SZÜLETETT:

Lídia – Fehér Sándor felsőnyéki exm. harmadik gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Szemerei László esperes, ócsényi lp.

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Donatin Tamás – Sárkeresztúrra exmisszus
2. Sándor Emma – Vértesacsára exmisszus

SZÜLETETT:

Boróka Lilla – Szabó Ferenc mányi lp. második gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Biczó Károly volt fülöpszállási lelkész
- † Kovács Emil volt külső-józsefvárosi lelkész
- † dr. Kenéz Ferenc volt Kálvin téri lelkész
- † Szepessy Imre volt budai lelkész

Viscount
 Viscount Magyarország Orgonaszalon
 2000 Budapest, Bajcsy Zs. út 138-142
 tel.: 36/538 25 48 eMail: info@orgonaszalon.hu

A Viscount Magyarország karácsonyi akciós ajánlatai

A karácsonyban megrendelt hangszertől hangját már a karácsonyi ünnepén élvezheti a kottájával.
 A megrendelések csak az előleg megfizetésével érvényesek. Az előleg összegét költségváltással vissza
 50% visszatérítés esetén az ajánlatban szereplő első befizetés. A jelen ajánlatban nem szereplő
 hangszereket is megrendelhetik akár részletekben is. A részletekkel rendelkezők a 21 558 25 48 -os telefonszámon, vagy e-mailben.

1. Viscount 48 Lam digitális orgona

- 118 különböző regiszter
- Barokk, Romantikus, szecesszionus kottázás
- 30 hangzó egyenes pedálos (opcion: konkáv)
- 6NB generál memória
- 7 féle hangzólisták száma
- 7 féle zongoró
- Ped/MetL, MetH reálorgonapédál
- lezárható reálorg. pedál
- opció: Meta/Viscra, Tutti lámpaszék
- 3x30W teljesítmény hangzólistaszíj

Kézpénztárral ártva: 1.125.000,- Ft bruttó
Részletekben ártva: rendeléskor: 600.000,- Ft
 = 1-12 hónap: havi 50.000,- Ft (bruttó) (össz: 1.200.000,-)

2. Viscount 50 Lam digitális orgona

- 118 különböző regiszter
- angol, francia, amerikai, barokk kottázás
- 32 hangzó egyenes pedálos (opcion: konkáv)
- 6NB generál memória + digitális memória
- lámpaszék
- 7 féle hangzólisták száma
- 7 féle zongoró
- Ped/MetL, MetH reálorgonapédál, Crosswalk
- lezárható reálorg. pedál
- opció: 4 féle reálorgonapédál

Kézpénztárral ártva: 1.850.000,- Ft bruttó
Részletekben ártva: rendeléskor: 1.000.000,- Ft
 = 1-12 hónap: havi 80.000,- Ft (bruttó) (össz: 1.960.000,-)

www.orgonaszalon.hu

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
 a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
 1092 Budapest, Ráday utca 28.
 Telefon: 36-1-2180-753
 Fax: 36-1-2180-903
 e-mail: ph@dmrek.hu

Felelős szerkesztő: Varga László főjegyző
 Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsházi András lelkész
 Készült az OPEN ART nyomdában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2009 / június

KÁLVIN-ÉVEK

(2009-2014)

Az idei esztendő egyik hozadéka lehet, hogy Kálvin születésének 500. évfordulóját sokan arra is felhasználják, hogy még többet megismerjenek Kálvin gondolataiból, tanításából. Nem árt az nekünk! Én olyan generáció tagja vagyok, amelyet teológus korában nem köteleztek Kálvin műveinek tanulmányozására, csak magánszorgalomból – autodidakta érdeklődésből – vettük elő Kálvin műveit. Ezt sem tette meg mindenki. A jó gyakorlatiasság nevében nem kellett agyonfárasztani magunkat „avított” teológusok nézeteivel. Hála Istennek, hogy mi néhányan mégis megtettük! Volt valami hamiskás a „kálvinista öntudat” emlegetése és reformátorunk „félhivatalos” elhallgattatása között. Igaz egyházzól beszél, az igehirdetés fontosságáról szól, nem szíveli a hamis egyház látszatát sem. Elég az „Institutio-t” kézbe venni ahhoz, hogy ennek igazságával bárki szembesüljön. Igaz egyházat Isten szavára alapozva, Krisztus indulatával és a Szentlélek munkájára is számítva lehet építeni. Építeni, de úgy, hogy csak majd egyszer lesz készen, mint a középkori katedrálisok, melyek befejezetlenek. A mi egyházunk sincs még készen. Sok munka, imádság, türelem, szeretet kell hozzá, hogy csak egy kicsit is javuljon. Ezt a sok aprómunkát pedig a gyülekezetekben

„Kálvinnal szemközt”

végezzük, haszontalan szolgaként, mert ha mindent megtettünk is...

De megtettünk-e mindent? Eleget látogattunk-e már? Imádkoztunk-e minden körülmények között? Jó közösségeket formáltunk-e, Isten dicsőségére? Igehirdetéseink megszólítottak-e valakit, új életre segítettek-e? A gyülekezetekért megmozgattunk-e mindent, mert ott él az egyház! Az egyház, a közösség pedig mindig több, mint az egyén élete, érdeke. Ezt is újra kellene tanulni Kálvintól. Sajnálatos állapot, hogy minden lelkipásztor azt gondolja, vele kezdődik az egyház. Elszomorító, ha arról látunk tényeket: amit az egyik lelkipásztor és munkatársai egy életen át építettek, gondoztak, az egy másik számára herdálni való romokat jelent. Isten különös kegyelme, hogy még a romokon

is lehet építeni! A Lélek munkája megtanít közösségekben gondolkodni, „egy-házat” építeni.

Hívjuk vendégségbe hát reformátorunkat minél több gyülekezetbe, parókiára, olvassuk, elemezzük gondolatait, mert eszméiről ritkán kell leporolni 500 év hagyatékát. Most is él mondanivalója, csak engedjük, hogy megszólaljanak igemagyarázatai. Vezessen egyházlátása! Beszélgessünk többet vele a következő években!

Peterdi Dániel
főjegyző

AZ ELMÚLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

Az új esperes-gondnoki kar és a kerületi vezetőség

– a 2008. novemberi közgyűlés óta december 10-én, 2009. január 15-én, február 18-án, április 1-én és május 20-án, volt esperes-gondnoki értekezlet, február 18-án tanácsülés, január 28-án és április 29-én közgyűlés

– március 7-én tartotta közgyűlését székházunkban a Presbiteri Szövetség

– a DRE Székház és Konferencia-központjának mátraházi üdülője egy galyatetői üdülőkkel bővült, amelynek április 27-én volt az átadása

– ebben a félévben két egyházmegyei ifjúsági nap volt a kerületben, Válon március 14-én és Kiskunhalason április 4-én

– kerületi lelkésztovábbképző kurzus volt május 11-15. között Mátraházán lelkész-női hivatás témában

– megújult az egyházkerület honlapja a Parókiával és a Közös(s)-Éggel egyetemben

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK:

– holland-magyar lelkésztalálkozó lesz az egyházkerület szervezésében Mátraházán június 5. és 10. között

– ismét Református Zenei Fesztivál a Ráday utcában és környékén június 5-7.

– a Csillagpont református ifjúsági találkozó idén egyházkerületünk területén, Fadd-Domboriban lesz július 21-25.

Élet a teológián

Egyházmegyei ifjúsági nap Válon

Komáromi és budapesti teológusok Bécsben énekkel köszönik meg a vendéglátást

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2008/2009-es tanév második félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen:

Evangéliumi Allianz, Egyházkerület, Bethesda Kórház, Teológia, Keresztény Ismeretterjesztő Alapítvány, Református Szeretetszolgálat, Baranyai Egyházmegye, Bács-Kiskunsági Egyházmegye, Református Missziói Szövetség + Kispeszt-Központi Egyházközség, Tolnai Egyházmegye, V. évesek házilászlé ebédje az udvaron (Esztergály Előd)

PROGRAMOK:

A második félévben a teológián három alkalomból álló előadás-sorozatot szerveztünk, melyen lelkeszi életkérdések jöttek elő, ezeken a meghívott lelkész *Monty Taylor* volt, s vendége *Hajdú Zoltán Levente* szóládi lelkész. Bögre körüli vendég volt *Szűcs Ferenc* professzor. A hittudományi kar rendezte az idén a teológustalálkozót, amelyet diákjaink nagy erőket mozgósítva a Baár-Madas Gimnáziumban valósítottak meg. Itt vendég volt *Balczó András* öttusázó, *Ferenczi Zoltán* lelkész, *Sóskuti Zoltán* lelkész és felesége *Zsófia*. A napokat áhítatok, sport és szellemi vetélkedők, táncház, képmeditáció, imareggeli tették színesebbé. A záróistentiszteleten *Szabó István* püspök szolgált.

Rendszeresen volt a teológián ún. **képmeditáció**, ahol a diákok – tanárokkal együtt – kereshették egy-egy képzőművészeti alkotás üzenetét, megfigyelhették azt teológiai, esztétikai szempontból, s megbeszélték a látottakat. Szintén rendszeres volt a filmklub is.

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **otthonórákat**, ezek fele felsőbbéves teológushallgatók által tartott bibliaóra, másik részük pedig bemutatkozó vagy közösségépítő alkalom volt. Ennek során ismerkedhettek meg a diákok *Peterdi Dániel* főjegyzővel, és *Tőkéczi László* főgondnokkal. Vendég volt *Tóth László Kristóf* lelkész és felesége, akik Argentínában teljesítettek szolgálatot, valamint a *Csillagpontos* csapat is.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2008/2009-ES TANÉV MÁSODIK FÉLÉVÉBEN:

Ebben az évben is több teológusnapot és -hétvégét szerveztünk, ezek között jelentős számban voltak a határon túli utak is. A teológusnapok szervezésében tevékenyen részt vett *Szanyi Ferenc* és *Stefán Attila* V. éves teológusok.

MÁSODIK FÉLÉV:

Alsónémedi (ifjúsági nap), **Pozsonyi úti egyházközség**, **Mány**, **Sárkeresztes**, **Mezővári** (Kárpátalja), **Gönyű**, **Órbottyán** (gyermekotthon is), **Szombathely**, **Jászberény**, **Bécs** (Ausztria), **Szabadka** és környéke: *Feketics, Pacsér, Zenta* (Vajdaság), **Magyarigen** és környéke (Erdély: *Alsókarácsonyfalva, Alvincz, Búzásbocsárd, Gyulafehérvár, Nagyenyed, Sárd, Tövis*), **Madocsa**. Gimnáziumi csendesnap áldozócsütörtökön: **Kecskemét**. Március 15-én a Felvidéken szolgáltak többen igehirdetéssel és ünnepi műsorral **Berzétén**, **Jólészen**, **Körösön** és **Rudnán**.

Összesen tehát **13 teológusnap** volt a félévben, és **egy gimnáziumi csendesnapon** szolgáltak teológusok, ezen kívül ünnepi szolgálat volt március 15-én.

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS:

A teológusok kisebb csoportja részt vesz az idei **Kirchentagon**, amelyet **Brémában** rendeztek. **Kálvin nyomában** címmel tanulmányi kirándulást szerveznek nyáron **Svájcba**, a reformáció nevezetes helyeit felkeresve, amelyre több mint ötvenen kelnek útra.

SEGÍTÉS:

A **Tusnádfürdői Gyermekotthonnak** hétvégi kirándulás keretében tartottak gyermekfoglalkozásokat és kísérték a csapatot teológusok. Az Ágoston Sándor Alapítvány **körutat** szervezett **Erdélybe**, amely során gyermekotthonokat, szórvány iskolákat, gyülekezeteket látogattak meg. Hasonlóan segítette az Alapítvány a délvidéki **Módoson** egy gyülekezeti ház megvásárlását és elindítását.

Ezen a nyáron is szerveznek több **építőtábort**, az egyiket a felvidéki **Körösön**, ahol egy megvásárolt ingatlan felújításán segédkeznek teológusok. **Magyarigenben** és környékén (**Sárd**), a **felőri szórványiskolában** és hagyományápoló tábor szervezésében (**Módos**) vállalnak részt. Ezeket a táborokat az Ágoston Sándor Alapítvány szervezi és támogatja.

A teológusok közül többen vesznek részt a **Csillagponton**, segítőként, csoportvezetőként és más funkciókban is.

EGYÉB PROGRAMOK:

Az előző évekhez hűen a teológusok ebben az évben is jó ötletre épülő kiállítást találtak ki. A **Kálvin Kertje** c. interaktív kiállítás és program a Csillagponton mutatkozik be.

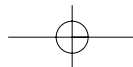
Bölcsföldi András spirituális

Monty Taylor és Hajdú Zoltán lelkészek családjáról beszélget teológusokkal

Vetélkedő a teológustalálkozón

KÖZGYŰLÉS

2009. január 28.

PÜSPÖKI JELENTÉS

Néhány gondolat Kálvintól – rólunk

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Igen nagy szeretettel köszöntöm közgyűlésünk valamennyi alkotóját, korábbi közgyűlésünk azon tagjait, akik a mostani közgyűlésre már nem nyertek mandátumot, továbbá a testvér-kerületek képviselőit, és minden megjelent kedves vendéget. E helyről is szívből gratulálok egyházmegyénk tisztségviselőinek és zsinati tagjainknak, a régieknek, akik tovább viszik a munkájukat, és az újaknak, akik most állnak tisztükbe. Isten gazdag áldását kívánom mindenki munkájára!

Elsőként hadd osszak meg közgyűlésünkkel néhány gondolatot a mögöttünk levő választásokról. Hat esztendővel ezelőtt a kecskeméti református templomban úgy álltam az ünnepi közgyűlés közepette, hogy jószerevével semmit sem tudtam arról, mit jelent a püspöki szolgálat, és semmiféle egyházkormányzati tapasztalatom nem volt. Ahogy ezt Vértessalján szoktuk mondani: klottgatyás papként repültem magas méltóságba. Hat esztendő múltán sem mondhatom, hogy többet tudnék arról, mi a püspöki tisztség és hogyan kell helyesen betölteni, de sok-sok tapasztalatra tettem szert. S mivel tennivalónk van bőséggel, s minthogy a presbitériumok bizalmat szavaztak nekem, amit elvárásaként fordítok önmagamra, engedtessek meg, hogy néhány fontos szempontot újra megosszak közgyűlésünkkel.

Ha már a választások végén tartunk, hadd mondjam el őszintén, sokat tépelődtem a jelölések és a választások idején. Nem a megválasztásom miatt aggodalmaskodtam, hanem azon gyöttrődtem, hogy a jelölések idején olyan nyílt és burkolt bírálatokat fogalmaztak meg velem szemben, melyek egy része egyszerűen hazug és tarthatatlan. Egyik vizsgálóm mindezt így mondta: barátom, tanulj ebből is! Hiszen amit Isten szelíd unszolására nem tettél meg, azt az Úr a rágalomok, a ferdtések, a csúsztatások és hazugságok kemény ostorával veri le rajtad. Legyél csak nagylelkű, barátságos, türelmes, nagyralátó, koncepciózus. Majd hozzátette: de azt se feledd, amit Ravasz László mondott az őt ért támadásokra: az ostorozó kezét mindig megcsókolom, de az ostort sosem. S ha már Kálvin évében vagyunk, hadd idézzem őt is. Egy helyt azt mondja: akik meg vannak fosztva az igaz hit tudományától, „nem tudják felfogni, hogy miképpen lehet javára a jámbor embereknek az, ami önmagában véve sem nem boldogító, sem nem kívánatos.” Keressük ezt az igaz tudományt, hogy ami önmagában rossz és nemkívánatos, az számunkra Isten kegyelméből jóra fordulhasson.

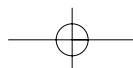
Kálvinnak ez a megjegyzése messze túlmutat a személyes tanulságokon. Egyházunk élete – talán nem is a mi hibánkból, de talán a miénkből is! – telis-tele van nemkívánatos dolgokkal. Igen, mi szeretnénk, ha semmi mással nem kellene foglalatalkodnunk, mint örök küldetésünkkel, az evangélium hirdetésével, és az anyaszentegyház építésével, mégis sokszor időnk javarészt azzal töltöttük, hogy semmi-rekellő roncsokat toltunk félre az útból, reménytelen ügyekben vitatkoztunk, lezárt utakon próbáltunk előrébb jutni. Ilyenkor óhatatlan fölszardad lelkünkben a vágy: mutatkozzék eredmény, kerüljön valami kézzelfogható, főleg, hogy egyházalkotmányunk okán hatévenként – helyesen! – megméretünk, vagy ahogy divatosan mondogatjuk: ciklust zárunk vagy új ciklust kezdünk. Legalább ilyenkor illik ered-

ményeket vagy programokat bemutatni. De Kálvin egy más helyen azt mondja: hogy mivel az egyház építése nem egy napos munka (non unius diei opus), ne tegyünk úgy, mint akik mindennapi eredményekért küszködnek, viszont minden nap tegyünk meg minden tőlünk telhetőt. Kívánom, hogy életünket ne az határozza meg, hogy hatévenként körbeforgunk egy nagyot, vagy éppen közgyűléstől közgyűlésig megyünk, hanem mindig az döntsön, amire lelkeszként, presbiterként, de végső soron egyháztagnaként a konfirmációkor fogadalmat tettünk – mely minden egyéb tisztségünknek alapja! –, és amire az ige is kötelez: „amíg időnk van, tegyünk jót mindenekkel, kiváltképpen hitünknek cselédeivel.” (Galata 7:10)

Ezért is első helyen mindig a misszióról kell szólnunk. Sok alkalommal vetődött már fel a kérdés: hol a missziói koncepció? Természetesen tudjuk, hol van: Máté evangéliuma végén, a missziói parancsban. Amit sajátosan koncepción érthetünk itt és most, az a következőket jelentheti: ahogy eddig, ezután is elsőrendű feladat misszióink dologi és anyagi feltételeinek biztosítása, ennek minden más ügyet felülhaladó prioritása van. A mögöttünk álló hat év alapján azonban azt is ki kell mondanunk, hogy ez legfeljebb csak a szükséges feltételeket adhatja, s egyáltalán nem elégséges ahhoz, hogy határozottan, eltökélten, és – emberileg szölok – eredményesen végezzük a missziót. Szüntelen imádságban el kell kérnünk az aratás urától a munkásokat, őket megbecsülésünkbe és tiszteletünkbe be kell vonnunk, érveiket, felvetéseiket a lehető legnagyobb figyelemmel kell meghallgatnunk. Nem a misszióknak – vagyis az emberek térítésének, szórvány-gyülekezetek gondozásának, újak plántálásának, a gyengék erősítésének, az erősek továbbépítésének, az evangélizálásnak és ébresztésnek – kell az egyházigazgatás bürokratikus szempontjaihoz igazodnia, hanem fordítva. Az elmúlt hat év egyik legnagyobb sikerre és egyben legnagyobb kudarcra a nehéz anyagi helyzetben levő gyülekezeteink megtámogatása volt. Törekvésünk azért nevezhető sikeresnek, mert kerületünk gyülekezeteinek mintegy negyede jutott így rendszeres segítséghez. Ugyanakkor mindez kudarc is volt, mert a támogatásról egyházi jogi érvek mentén határoztunk, s emiatt sok gyülekezet, sok-sok megbecsült és sokat fáradozó lelkész, presbiter és gyülekezeti munkás érezte úgy, lefokozták őket. A támogatás elvételéből semmit fel nem adva, új rend szerint kell azután segítenünk. Egyszerűen szólva: az életben maradás szempontjait nem nekünk kell meghatározni – ez egyfelől megalázó, másfelől arrogáns igyekezet –, hanem ezt a kérdést egyházunk közös felelőssége felől kell néznünk, ez pedig az evangéliumhirdetés és gyülekezetépítés nagy ügye.

Ezt azért is kell hangsúlyossá tennünk, mert – úgy tűnik – a mai Magyarországon kezd lábra kapni a régi gondolat, hogy talán el kellene hallgattatni az evangélium hirdetését. Az egyházat mint közéleti dekórumot és politikai alkuszot még úgy-ahogy megtűrik, főleg ha hézagmentesen illeszkedik a fennálló szerkezetekbe, de Isten meghívása a megszentelt életre, az már bizony botrány. Az csak el ne hangozzon, mondják, inkább vészcsengőzzük ki az országból a klerikális reakciót! Hallhattuk e javaslatot kedves karácsonyi üzenetként a felelős miniszterelnöktől. De aki el akarja hallgattatni az evangéliumot, az egy egész világot hallgattatna el, vagy még inkább, magát a valóságos világot vonná tétlen némaságba. Ha tetszik, legyen püspöki program, de én szerényen csak igazodom a jézusi parancshoz: legyünk bátrak! Mesterünk úgy küld el bennünket, mint juhokat a farkasok közé, Isten országa jó hírével! Hirdessük, amíg időnk van – viszont Jézus így mondja: a ti időtök mindig készen van! (János 7:6)

De nemcsak külső tényezők ijeszthetnek bennünket, hanem olykor egyházunkban is megszólalnak olyan hangok,

történnék olyan események, melyek kedvünket szeghetik, vagy éppen ijedt vagdalkozásra készíthetnek. Ezeket csak úgy oldhatjuk fel, hogyha újra jókedvvel (Theologie ist eine fröhliche Wissenschaft – mondotta Karl Barth), és eltökélten is teologizálni kezdünk. Az 1948 utáni időszakban az egyházvezetés oly mértékben akart hivatalos teológiát kialakítani, amit aztán a rendszerváltás szele el is söpört, hogy a mögöttünk levő húsz esztendőben szinte hozzá sem nyúltunk teológiai kérdésekhez. Ha valaki mégis teologizált (a hivatásos mezőnyön kívül), azt a közvélemény azonnal az egyház peremére toltta, és vagy megfeketedett fundamentalistának, vagy átlátszó liberálisnak titulálta. Ennek viszont az lett az eredménye, hogy mára egyházunk megtelt felelőtlen, érdekesnek tűnő, de leginkább öntetszelgő megnyilatkozásokkal. Már egyházi sajtónk is bekerült ebbe a sodorba, s így esett meg, hogy az imahét kapcsán cikkezni lehetett arról, hogy nekünk, reformátusoknak is illik már részt venni holtak üdvéért mondott, engesztelő gyászmisén, vagy nyilatkozni lehetett arról, hogy Krisztus testileg is jelen van az úrvacsorában. Hogy nekünk mindig másnak kell tetszeni, hol a katolikusoknak, hol az evangélikusoknak, hol a baptistáknak, csak soha nem az igaz mértéknek? – nem is értem. Úgy érzem, egyházunkban újra elővett minket a pártállam idejéből már megismert megfelelési kényszer – igaz, akkor a tézesítésnek, meg a békeharcnak kellett megfelelni, ma némelyek ezt konvertálják katolikusra meg baptistára. Ez hamis ökümené! Ne bántsuk meg testvéreinket ezzel az olcsó stréberkedéssel! Inkább teologizáljunk! Kiváló alkalom erre a Kálvin-év, vagy ahogy a mi egyházunk bölcsen döntött: a Kálvin-évek. Mély meggyőződés, hogy a teológiai diskurzus egyáltalán nem papi privilégium, nem annak az 1400 embernek a belterjes játéka, kiknek lelkeszi diplomájuk van. Ellenkezőleg: ha valahol, ebben találkozhat leginkább lelkész és nem lelkész, prédikátor és igehallgató, tanító és tanítvány – és nem a sóderlapátolás művészetében.

De természetesen építkeznünk is kell. A mögöttünk lévő időszakban csak módosítani tudtuk, megváltoztatni még nem az évtizedekre visszanyúló, igen kényelmes, de rosszízű elosztási rendet. Egyházunk anyagi javainak forrásai azt mutatják, hogy abszolút „alulról” építkező egyház vagyunk. Amivel rendelkezünk, az mind-mind a híveink adománya és felajánlása. Meg kell hát változtatnunk a döntések előkészítését. S van jobb út is, mint az egyházkormányzat eddigi magabiztos tartása, hogy mi – tudniillik: megye, kerület, zsinat – hozzájárulunk egy-egy gyülekezet ügyéhez is. Inkább azt kell mondanunk: *részt veszünk a magunk ügyében* – mert ahogy Aranyszájú Szent János mondja: amink van, csak úgy a miénk, mint a rab-szolgáké, mert jog szerint minden a gazdáé. Néhány egyházmegegyenk már példaértékű eljárás-rendet alakított ki ebben, s kívánom, hogy ez épüljön tovább, s váljon egyetemessé. Legyen egyházkormányzati elv, amit Kálvin mond, amikor az ún. fölösleges vagy érdemszerző jócselekedetek hamis tételét cáfolja. Hamisság azt állítani, hogy lehetne fölös jócselekedetünk, mert ami kevés jót megtehetünk, az mind eleve szükségéből való – mert parancsunk van rá! –, és sosem tölti ki teljesen a szeretet nagy parancsát. Ha a jó cselekvése „része a törvénynek, ne kérkedjünk a mi önkéntes bőkezűségünkkel, hiszen szükségesség kötelez rá.” S ha megtettük, akkor sem mondhatunk mást, mint hogy „haszontalan szolgák vagyunk; mert a mit kötelesek voltunk cselekedni, azt cselekedtük.” (Lukács 17:10)

Korábbi közgyűléseinken sokszor szoltam az egyházfegyelméről. Ezek okán bíráló megjegyzések értek, hogy minek e kérdéseket feszegetni, minek ennyire szigorúnak lenni. Először is fele annyira sem vagyok szigorú, mint kellene lennem, s bizony, igen bánt, hogy az elmúlt időszakban a bírók bölcsességére hagyva elmentem súlyos esetek mellett. Az egyházfegyelm az idegek szerepét tölti be az egyház életében. De Kálvin e híres megállapítását mindig elharapjuk a végén, s elfeledjük a célt. Kálvin így folytatja: ugyanis ez által „történik, hogy a test tagjai, mindegyik a maga helyén, egymás között összefüggenek.” Ha ezt elhanyagoljuk, vagy akadályozzuk, hiába áztatjuk magunkat azzal, amivel egy

elköszönő egyházkormányzó büszkélkedett, hogy az ő ideje alatt nem volt bírósági eljárás, mert hanyag mulasztások, ordító vétkek, egyházunkra visszahulló becstelenségek bizony voltak. Inkább azt javaslom, próbáljuk meg elejét venni a bíró-búsításnak, ahogyan ezt Kolozsvárt mondták a 17. században – igaz, akkor még nem volt tribunalul. Tegyük meg mindent a krisztusi szabályok szerint, hogy ne kelljen bíróhoz mennünk, s főleg ne kelljen azon szomorkodnunk, hogy az egy igaz Bírót, Krisztusunkat búsítjuk, és nem tudunk Isten megszentelt gyermekeiként élni.

Korábban is mindig őszintén szoltam arról, hogyha mulasztottam, akár a döntéshozatal, akár az ügyvitel, akár a fegyelmezés terén. Ezért kérem a közgyűlést, hogy a következő gondolataimat valóban tekintse a legszemélyesebb megnyilatkozásnak Sajnos vannak olyan ügyeink, melyeket közösen nem rendeztünk még el, némelyiket idestova húsz esztendeje. S persze, ahogy lenni szokott, amikor botladozunk, a régi elrendezetlen dolgokra fogunk rá mindent. Mintha tehát azért nem akarnánk ma sem hozzájuk látni, nehogy kevesebb legyen a mentség mai bajainkra. Pedig ahogy a régi Izraelben, úgy *ma sem* igaz a mondás, hogy az atyák ették meg az egrest, s a fiak foga vástott bele (Ezékiel 18:2). Ámbátor, ha még nekünk is a régi egrest kell ennünk, bizony, a mi fogunk is belevásik. Elrendezetlen, tisztázatlan ügyünk a múltfeltárás, s azon belül az ügyöknkérdés. Az eddigi igyekezetet többnyire ideges megnyilatkozások fogadták, s lassan már jobban haragszunk a múlt feltárásán fáradozókra, mint azokra, akikre talán szintén nem kell haragudnunk, de látnunk kell, hogy valami nagy rossznak voltak részesei. Én magam az elmúlt őszön kaptam hideget és meleget, gyanúsítást és ütleget, fenyegetést és elképedést, hogy aljas választási fogásként nyúlok e kérdéshez, mintha bizony 2008 őszén hallottam és szoltam volna először menderől. Fájjalom a vagdalkozásokat, melyekből mindaddig igyekeztem kimaradni, és ezután is így teszek. Ugyanakkor nem állom útját annak, hogy feltáruljon a múltunk, mert az a mi múltunk, az a mi történetünk. S e helyről tájékoztatok is mindenkit, hogy akár látszik rajtam, akár nem, én bizony már hosszú ideje gyászolok. Nem illő hát ilyenkor pereskedéssel fenyegetni a tények feltárásán jól-rosszul fáradozókat, de illik észrevenni, hogy a múlt tényei fájhatnak is valakinek. Csak legyen rám is igaz, amit Kálvin mond a Jézus lábánál síró bűnös asszonyra: „nem találom, mit mond, de azt találom, hogy sír.”

Alkalmakról és lehetőségekről kell még szólnom. Egyházkerületünk egyik nagy öröme, hogy 2009 májusában Debrecenben, méltó helyen kerülhet sor a szétszakított református egyháztestek egyházalkotmányi egyesítésére. Ne legyintsünk, hogy ez csak szimbolikus dolog, mert ez sokkal több: jel, döntés és vállalás, mely a szétszakított és egymással szembe fordított magyarság számára is mutathatja a kiutat. Hálásak vagyunk, hogy zsinatunk döntése értelmében idén nyáron Dunamelléken lesz a Csillagpont ifjúsági találkozó. Hisszük, hogy ez erősíti a fiatalok között végzett missziókat, ezért minden erőnkkel igyekszünk segíteni. Hisszük, hogy a Kálvin évek nemcsak identitásunk megerősítését hozzák magukkal, hanem újra felnyithatjuk a keresztyén-ség történetének egyik legnagyobb biblíamagyarázóját, s tanulhatjuk tőle az igét olvasni, érteni, s legfőképpen egész életünkre alkalmazni. 100 esztendeje az akkori Kálvin-jubiläum nyomán komoly eszmélkedés indult egyházunkban, mely gyülekezetek szervezéséig, a liturgiáig, katekizációig, egyházunk társadalmi küldetésének átértelmezéséig elhatott. Kálvin, persze, veszélyes valaki. Nem véletlenül volt az Institutio indexen mindaddig, amíg volt index, nem véletlenül gondolták úgy a kommunizmus idején, hogy ő az a keresztyén teológus, akit a leginkább le kell járatni, s nem véletlen, hogy az elfacsarodott XX. század őt mutatta a legkevésbé vonzónak. Nos, igen, Kálvin motivál, készíttet, s nem hagy intellektuális kibúvót sem. Vegyük le hát őt mi is szellemi restségünk indexéről!

Lehetőségekről is szólnom kell. Ezek nem teljesen a mi kezünkben vannak, de sokat tehetünk értük. Folytatnunk kell egyházunk törvényalkotó munkáját. Immár félretehettek a revízió kényszerét, s teológiai érvekkel, jó és rossz tapasztalatokat mérlegelve alkothatunk olyan jogi kereteket, melyek segítik egyházunk életét. Ne feledjük, az egyházjog sosem magasodhat Isten törvénye fölé, de szent eszköz lehet az anyaszentegyház jóllétében. Meg kell erősítenünk a zsinat-elvűséget, tehát az ügyek testületi megtárgyalását, eldöntését és végrehajtásuk ellenőrzését. Az úgynevezett hatalmi ágak elválasztásának annyit erőltetett, és, sajnos, rosszul végbevitt rendjét revízió alá kell venni. „Krisztus ugyanis nem is az embereknek adta ezt a hatalmat, hanem az ő igéjének, amelynek embereket tett szolgálóivá” – mondja Kálvin a kulcsok hatalmáról. Értsük ezt itt per analogiam. Vitánk nyilván lesz majd a lelkészekről szóló törvény kapcsán is, mert – ahogy ezt pár éve Skóciában nem sok eredménnyel végigvitatkozták – nálunk is terjedőben van, hogy kétféle lelkész között tegyünk különbséget – a skótok kifejezésével élve az egyik lelkész lenne: az ige és sákramentumok szolgálója, a másik pedig: az intézmények szolgálója. Mi még szerényen így mondjuk: gyülekezeti lelkész és intézményi lelkész. Azért lesz vita, mert ez a különböztetés teológiai nonszensz. Ha persze engedünk hitvallásaink meghatározásainak, hogy ti. miről ismerjük az egyház, talán nem lesz hosszú a vita. Viszont erősítenünk kell lelkészképzésünket, illetve a lelképásztorok továbbképzését. S ha Isten megengedi majd, hogy nem kell már közoktatásunkért napi közelharcot folytatni, belemerülve abba a rettenetes munkába, hogy miképpen gazdálkodjunk ki az óvodák és iskolák pénzét, hiszem, lehetőség nyílik arra is, hogy református szellemű, korszerű közoktatási programot alkossunk. És lehetőségünk lesz ott lenni mindig, minden krízisben. Mint említettem, karácsonykor kedves ajándékot kaptunk a politikából. Szinte már-már Néró vádját hozták fel ellenünk, aki Róma felégéséért a keresztyéneket vádolta, s mint Tacitus megjegyzi, a vád ez volt: *odium humani generis*, vagyis az emberi nemzetség gyűlölete. Azóta lekerültünk a toplistáról, s most már a recesszió az első számú ellenség. De mi tudjuk, hogy

a keresztyénség mégis ott lesz majd mindig minden krízisnél, de nem mint annak okozója, hanem mint Istennek népe, aki a gondviselő és megváltó Isten mentő szeretetével akar és tud kegyelmet és megoldást hirdetni egy olyan világnak, amelyben összeomlottak az evidenciák, és csak a kétségbeesés tehetetlen gyötrelme tölt el mindeneket. Én azonban továbbra is tartózkodni fogok attól, hogy a pártállami időkben oly sokat hangoztatott szlogent használjam: *szolgáló szeretet*, mely legutóbb egyházunk hetilapjának címlapjára már visszalopódzott. Ha a szeretet nem szolgál, nem szeret – lusta szeretetről, nem szolgáló szeretetről nem tudok.

Legvégül emlékeznünk kell. Legutóbbi közgyűlésünk óta hárman mentek el közülünk. Hadd szóljak róluk néhány szót. Baranyai Péter testvérünk, a püspöki hivatal munkatársa valóban váratlanul, de mi már tudjuk, egyáltalán nem készületlenül halt meg. Kevesen tudták, hogy mindkét lábát amputálták, s művégtagokkal tanult meg újra járni. Itt élt a Ráday utca 28-ban, s mindig ő volt az első, aki a hivatali áhítaton megjelent, mert élte az ígét: jobb egy nap a te tornácidban, mint ezer nap egyebütt. Áhítatra készülődve érte a halál. Megemlékezünk Czövek Olivérről is, aki a nagy küzdelem közepé tartozott. De mindig tudott második lenni, s azon a helyen fáradozni, ahova Isten állította – hosszú ideig Budahegyvidéken káplánként, azután Vecsésen peremvárosi lelkészként, majd a zsinaton háznagyként. Szerette volna még megírni emlékeit, de nem tudta már. Tele bőrnóddal ment el. S megemlékezünk Végh Barnáról, közgyűlésünk jegyzőjéről, aki még legutóbb is – bár igen súlyos betegen – itt volt közöttünk. Fiatal volt, éppen csak örvendezhetett kicsiny gyermekeinek, az új gyülekezetnek, a bontakozó lehetőségeknek. Nem akart meghalni, de nem akart a lélegeztető gép rabszolgája sem lenni. Tegnap reggel hazakérte magát a kórházból, s délután a Mennyei Atya maga élte bocsátotta őt. Álljunk özvegye és gyermekei mellé, és sirassuk meg őt szeretett megyéje, a Baranyai egyházmegye közösségével. Isten vigasztalja és erősítse elhunyt testvéreink itt maradt szeretteit, egyházunk egész közösségét, hogy életükért a boldog feltámadás reménye alatt tudjunk mindig hálat adni.

A KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

2009. január 28.

7. A VÁLASZTÁSI EREDMÉNYEK MEGERŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Simonfi Sándor esperes

1. Az egyházkerületi közgyűlés a Választási Bizottság által megállapított eredmények alapján **dr. Szabó Istvánt** a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöki, **dr. Tókéczki Lászlót** a Dunamelléki Református Egyházkerület főgondnoki, **Peterdi Dánielt** a Dunamelléki Református Egyházkerület lelkészi főjegyzői, **Veres Sándort** a Dunamelléki Református Egyházkerület világi főjegyzői tiszterre megválasztottnak jelenti ki. Szolgálatukra Isten gazdag áldását kéri.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a 2008-2009. évi választási eljárást lezártnak nyilvánítja.

9. A MEGVÁLASZTOTT TISZTSÉGVISELŐK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: dr. Sípos Ete Álmos jegyző

Az egyházkerületi közgyűlés megállapítja, hogy **dr. Tókéczki László** egyházkerületi főgondnok, **Peterdi Dániel** egyházkerületi lelkészi főjegyző és **Veres Sándor** egyházkerületi világi főjegyző az esküt letette. Életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

10. FŐGONDNOKI SZÉKFOGLALÓ BESZÉD

Előterjesztő: dr. Tókéczki László

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Kedves Testvérek!

Először is megköszönöm azt a bizalmat, amellyel engem ebbe a nagyon fontos, megtisztelő pozícióba emeltek. Nagy és tiszteletreméltó elődök nyomán állok én itt ma, Isten kegyelméből, de az alázat őszinte érzésével.

A magyar történelem legsötétebb éveivel számító 1951-ben születtem a szép múltú, de a XX. század magyar történelme következtében degradálódott vidéken, a Vizsolyi Biblia földjén, Abaújban. Olyan családban, ahol az ateista kommunizmus nyomorúságai között is fontosnak tartották, hogy

továbbadják Jézus Krisztusba, az Isten fiába, a Megváltóba vetett hitet. Tradicionálisan törekeny volt ez a hit, de szívósan őrizte népét és óriási lehetősége volt mindenkinek, aki a hamisságok és hazugságok világában világosságot akart látni. Sokszor bűvópatakává kényszerült mindez, de Isten gondoskodott rólunk, Fiakként. S így személyessé is vált a hit, indoklásra nem szorulóvá, de egyben sokaknál csendesen cselekedni akaróvá is. Isten után köszönöm ezt az ajándékot családomnak s több hitvalló lelkészünknek, akik tudták, kinek hittek.

Az önök megtisztelő bizalmából feladatot kapva – időm rövid – csak néhány dologról szeretnék beszélni. Olyan területekről, amelyeket a közvetlen missziót elősegítő, előkészítő szerepük miatt tartok fontosnak. Viszont jellemző és tanulságos az, hogy a kommunizmus idején éppen ezeken a területeken nem működhetett az egyház: az ifjúság, értelmiség, iskola, misszió és a média valamint a tudományosság területe az, ahol koncentrálni és fejleszteni kell erőnket. Természetesen gyülekezeteink folytonos építése, erősítése mellett s az igehirdetés és a lelkigondozás minél elmélyültebb gyakorlata közben. Hiszen ez az „alap”.

Mindazon „előmissziós” területeken, amelyeket említettem, hagyományszakadás utáni meggyengült műveltségű s az élet értelmét sokszor elveszített társadalmat kell megszólítani. Isten bármikor és bárhol tehet csodát, indíthat ébredést – s ezért imádkoznunk is kell –, de az eredeti/ősi keresztyén misszióhoz hasonlóan nekünk is egy erősen pogány, elpogányosodott világot kell evangélizálnunk. Sőt ez rosszabb helyzet, hiszen a pogányok hittek. Tehát újra keresztyén műveltséget is kell teremtenünk, amely minden valódi emberi értéket integrál s annak terjesztésével is készíti elő Krisztus világosságát.

Így tekintve a misszió ügyét az értelmiségi és ifjúsági misszió nagyon szorosan összekapcsolódik. Annál is inkább ez a helyzet, mivel a református egyház régi „természetes terepe”, a falusi Magyarország nagymértékben kiürült, meggyengült. Számukra, a falvakra speciális keresztyén, református programokat kell kidolgoznunk. Viszont az ifjúsági és értelmiségi misszióknak igazi alapozást az iskoláinkban, de az önkormányzati iskolákban is végzett sokszínű munka adhat. Végig kell gondolnunk itt minden tartalmat, módszert és megfelelő részcélokat kell kitűznünk – a részcélokat hangsúlyoznám, ugyanis a végső cél mindig a hitre nevelés, a Jézus Krisztushoz vezetés elősegítése. Megfelelő könyvek, tanfolyamok, műsorok, előadások – érdekesen és színvonalasan megszólítón s lehetőleg személyes hitelességgel. Egyet nem szabad – sajnos ez még gyakran kísért egyházunkban –: reflektálatlanul, mechanikusan, magától értetődőségekkel dolgozni a gyermeki lélekre profi módon rátelepedő pszichotechnikus ateizmussal szemben. Az egyházba való beleszületettség magától értetődöttség – ezt tudomásul kell vennünk – zömmel még a hívő családokban is megszűnőben van! A mechanikus bibliaismeret önmagában például halott dolog a modern világban – hiszen már nem is a műveltség része! – az élet örök kérdéseivel szembesülő gyerekeinknél! Az evangélium örökké időszerű válaszainak közvetítéséhez mindig nagy ember- és társadalomismeret is szükséges (lásd Pál apostolt), vagyis nagy műveltség. Kedves testvérek! Ez nem kultúr-protestantizmus, hanem a bezárkózó szektás, „modern” fundamentalista keresztyéniség elvetése, amely ma is és mindig elég önmagának s így tulajdonképpen a valódi misszió elvetése! Ha valóban Isten szolgálai, munkatársai akarunk lenni, akkor Isten országát bölcsen, ott és akkor kell építeni, ahová és amikor Urunk minket elküldött, azokkal a lehetőségekkel élve, amelyek adóttak.

Mediatizált világban élünk, vagyis a személyes manipuláció mindent átható közegében, amelynek a lényege a maximális profitra törekvés. A pénz szerelmének mindig kiújuló betegsége pusztít köztünk, ma főleg. Ezt, bűnös emberi természetünk miatt, megsemmisíteni nem lehet, de bizonyos védettséget adnunk Krisztus követőinek lehetséges! A védettség elsősorban lelkiiséget jelent, olyan embertípusok erő-

sítését, akik képesek az önzésen (a családi önzésen is!) túllépve szolgálni. De a védettséget az ismeretek és műveltség is jelenti, vagyis az élet és világ másféle, értékelvű tematizációjának megalkotása. Sok mindent felhasználhatunk öseink tapasztalataiból, de a régi típusú (főleg paraszti és kispolgári) keresztyén világot – minimum hosszabb időre – sikeresen lerombolták Isten ellenségei. Ugyanakkor Isten iránti hálával mondhatjuk ma azt is, hogy általa népünk a kommunista pusztából kiszabadulva – igaz, a piaci pusztában – immár újból építkezhet. A jól bevált régiékből és újból egyként vonzóan értelmet is adó krisztusi üzeneteink lehetnek. Ennek a keresztyén médiavilágnak nem szabad szűk látókörűnek és unalmasnak lennie – ahogyan Jézus sem volt az! –, s erre módja van, hiszen mi, keresztyének, ma kisebbségben „ellenzékiek” vagyunk. A mai mainstream világot nem a keresztyéniség alapján hozták létre s nem annak alapján működtetik. A kritikai magatartás ugyanakkor mindig vonzza az ifjúságot. Ne feledjük, hogy ma sok tekintetben már a lét és nem lét kérdései kopogtatnak!

Óriási lehetőségünk abban áll, hogy az értékmentességgel szemben az életet, békességet és örömet szolgáló értékelvűséget állíthatjuk szembe! Sohasem uniformizálva persze az Isten akaratából sokszínű embert és világot. Szólnunk kell mindenkinek a maga szintje, a maga életköre, hivatása, rendeltetése stb. szerint. A modern világ eszközei lehetővé teszik a személyesség igen nagy mértékét is, élünk vele egy közösségi keresztyén „alapszellemiség”, műveltség bázisán. Hiszen a mai ateista-materialista világ önpusztító – nincs öröksége, hiszen mindent elfogyaszt.

A felvilágosodásban a hit és egyház ellen forduló tudomány s a már régebben, a középkori keresztyéniséget is ostorozó művészetek világa – nem egészében, de az őszintén „emberbarát” s nem üzletes irányzataiban egyre inkább igazolja, akaratlanul is alátámasztja az örök keresztyén hitet. A protestáns, különösen is a református keresztyéniség mindig elutasította a hit és tudás, hit és valódi művészet ütközésének lehetőségét, hiszen a tudomány csak azt fedezi fel, alkalmazza, fordítja haszonra, ami a Teremtés által, Isten akaratából van a világban. A művészetek akár legvadabb, de őszintén kereső víziói is emberségünk Isten által adott lehetőségeinek gazdagodását jelentik. A keresztyéniségnek tárulnia kell minden értékteremtő tevékenységhez, amely elene van az értékvesztésnek és segít értelmet adni az életnek. Természetesen tiszteletben kell tartanunk mind a tudomány, mind a művészet autonómiáját, viszont fel kell kínálnunk számukra is az evangélium örök igazságait. A reformáció öröksége mindig belülről hódított. Jézus Krisztus a törvényező farizeusok ellen tanított.

Az alázatos, nem uralkodni vágyó keresztyéniség Isten által győzelemre van ítélve, ezen a mi rövid életünk pillanatnyi, látszólag kedvezőtlen erőviszonyai sem változtatnak. Ha valóban Isten dicsőségére s nem kizárólag a magunk érdekében munkálkodunk – áldássá lehetünk ma is, a pillanatnyilag abszolút győztesnek látszó pénz világában is. Mindehhez persze szerveznünk kell a halló és érdeklődő emberekhez. Új világi gondolati szintézisek (intézmények, könyvek, műsorok, programok, stb.) létrejöttét elő kell segítenünk. Vitákat is vállalva aktívan kell jelen lennünk a magyarság életében. Szervezeteket, fórumokat (pl. szakmai-etikai) kell teremtenünk. Ki kell törnünk a kommunizmus által teremtett régi szellemi gettóból – amely persze nem keveseknek igen kényelmes és sok szempontból „kegyesen” szimpatikus állapot. (Nemcsak az egyébként rendkívül fontos, de sok szempontból jövőtlen karitativitást kell művelnünk.) Kell, hogy legyen érdeklődést keltő, színesen tematizációs erőnk. Minden lényeges közösségi kérdésben állást kell foglalnunk! Nem eltúlozva, de következetesen kell szólni mindig arról, ami fontos.

Végül e leegyszerűsített, mert rövid szöveg végén szólni kell két fontos dologról: a magyarságunkról és a politikáról is. Mindenki tudja, hogy nálunk milyen érzékeny torzított kérdésekről van szó. Pedig itt sem szabad félnünk. Jézus

8 • Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények •

Krisztus és Pál apostol is szerette népét, amely nagyrészt nem fogadta be őket. Minket Urunk magyarnak, magyarok közé küldött, ezért a népért vagyunk felelősek. Nem mások ellen, hanem önmagunkért. A nemzet Isten teremtő gondolata, pótistenné persze ez sem emelhető, de létünk értékes evilági közösségi tartalmait a nemzet hordozza. Mi a Krisztust követő keresztyénség hűségese „magyar tagozata” vagyunk.

Ahogy viszont a nemzeti közösség közjává a politika intézi. S ezért onnan kivonulni a keresztyéneknek nem szabad! Nem engedhetjük át az életünkről szóló döntéseket önként olyan erőknél és politikusoknak, amelyek és akik ma is – sokféle gyakorlati bukásuk után is – büszkén hirdetik Isten-, hit- és egyházellenes nézeteiket. Ki kell nevelnünk egyházunkban a politikához értő, abban etikusan, a magyar nemzeti közösség és gyülekezeteink, valamint népünk értékkelvű kisközösségeinek javára, Isten dicsőségére dolgozó embereket. A keresztyén embernek és közösségeinek természetesen olyan politikai pártokat kell támogatnia, amelyek közel(ebb) állnak az evangélium tanításaihoz. (Egyszerű az indoklás: nem lehet egyszerre két úrnak szolgálni.) Viszont azt is meg kell tanulnia minden hívő református embernek, hogy a politikának is – akár bármely tevékenységnek – megvannak a szabályai. Sokan gondolják mégis úgy – számomra nagyon furcsa módon, hiszen tudjuk, az ember bűnös, gyarló –, mintha a politikának az emberi tökéletesség szférájának lehetne, sőt kellene lennie. A hatalmi egyháztól régóta eltávolodott keresztyénségnek persze a politikában az ethosz, a hitelesség és a szolgáló életek tömegessége adhat súlyt. Tévedés azonban azt hinni, hogy akár a legjámborabb prédikáció, amely emberi életeket akar tömegesen a jóra befolyásolni, politikamentes lehet. Az etikusan hívó életformának mindig óriási gazdasági és politikai jelentősége is van, volt. A most 500 éve született Kálvin Jánosra emlékezve – úgy látszik – sok őszintén kegyes embernek sem árt tanulni.

A XXI. századi egyetemes magyarságnak és Magyarországnak újjászületésre van szüksége, amelynek legjobb alapja a keresztyén hiten alapuló személyiségek kinevelődése. A jórészt hitetlen és szörnyűséges erőszakosságokban, lélekgyilkolásokban tobzódó XX. század után induljunk el újra hitvalló őseink útján, a mai világ fölényes ismeretében, s így győzzük meg minél több kortársunkat! Őseink útja – persze nem tévedések nélkül! – de soha sem volt a politika-mentesség útja. Ha ez lett volna, már nem lennénk.

Javaslom ezért a Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlésnek, hogy adjon megbízást iskolai, ifjúsági, értelmiségi programok és infrastruktúrák, szakmai fórumok kidolgozására (pl. a német Evangélikus Akadémia magyar megfelelőjére), a digitalizációval „sűrűsödő” médiavilágban „helyszerzésre”, sajtótevékenységeink átgondolására és átdolgozására, sűrítésére, a református keresztyén kultúra kialakításának alternatíváira. Ezen belül pedig a kommunista közelmúlt egyházi tisztázására.

Köszönöm a testvérek türelmét és figyelmét. Remélem, közös erőfeszítésekkel, a lelkes és nem lelkes egyháztag-ság mozgósításával új szakaszt kezdhetünk Isten országának építésében az egyetemes magyarság körében. Ehhez – természetesen – minden előttünk járóktól származó eredményt, teljesítményt fel kell használnunk. Soli Deo Gloria!

11. A FŐGONDNOKI SZÉKFOGLALÓHOZ FŰZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A közgyűlés Isten áldását kéri az új főgondnokra, szolgálatára. Gondolatait közzéteszi a Dunamellék c. lapban.

2. Megbízta bizottságait, hogy az ifjúsági, értelmiségi programok, szakmai fórumok kidolgozására, sajtótevékenység, kulturális megjelenésünk előmozdítására, az egyházi közelmúlt tisztázására tegyenek javaslatokat, folyamatosan kísérik figyelemmel misszióknak itt megmutatkozó lehetőségeit!

12. JELENTÉS A PÜSPÖKI HIVATAL ÁTADÁSÁRÓL

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az elhangzott jelentést egyhangúan elfogadta.

14. AZ ELŐZŐ CIKLUS KÖZGYŰLÉSI TAGJAINAK KÖSZÖNTÉSE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Azokról, akik az elmúlt 6 évben képviselték az egyházkerületet akár itt képviselőként, akár az egyházkerület szolgálatában, méltó, hogy az újak megemlékezzenek és megköszönjék nekik ezt a szolgálatot. És ha már lelkipásztor vagyok, akkor úgy gondolom, hogy nem csak szép szokás a mi részünkről, hanem nagyon fontos része a mi dolgainknak, hogy az igét elővesszük. Hadd hangozzék nektek köszönetképpen, akik itt vagytok velünk, és természetesen kérjük és várjuk az imádságokat, szolgálatokat, kinek-kinek a maga helyén, maradjatok lélekben velünk, az ige szavával a biztatás: azt mondja Pál apostol I. Korinthusi levél 4. részének elején: „Úgy tekintsen minket az ember, mint Krisztus szolgáit és az Isten titka-inak sáfárait. Ami pedig egyébiránt a sáfároknak megkíván- tati, az, hogy mindenik hívnek találtassék”. Megköszönöm a hűségüket, mert az átadás-átvételnek az egyik – számomra nagyon szép – része az volt, hogy láttam ennek a hűségnek sokféle jelét, és ha nem tudok is mindenkivel külön-külön erről beszélgetni, érezték és tudjátok, hogy mindenkinek, aki folytatja ezt a szolgálatot, köszönni valója van a kevesen vagy a sokon való hűségért. Különösen hadd köszönjem meg két munkatársunknak az egyházkerületben ezt a szolgálatot: dr. Nagy Sándor főgondnok úrnak és Varga László főjegyző úrnak. Mindkettőjük munkáját csak nagyon szerényen tudjuk megköszönni, de a látásokat, a megosztott gondolatait, a hű sáfárságban végzett szolgálatotok példaértékű nekem is, és mindannyiunknak, akik tovább folytatjuk ezt a munkát. Más megbízatással folytatjátok ezután, hiszen Törökőrön a gondnokságról tudjuk, hogy abban a kis gyülekezetben szükség van a gondnoki szolgálatra, és Isten áldjon meg Sándor bátyám ebben a munkában. Laci bátyám, maradj közel, ahogy elgondoltuk, és a székház igazgatójaként a gazdasági ügyekben is segítségül légy, kérem a bölcsességedet, véleményedet, és remélem, hogy maradunk ilyen kapcsolatban. Fogadjátok el ezt a szerény ajándékot, amit egyházkerületünk ad nektek.

15. A MEGALAKULT EGYHÁZKERÜLETI KÖZGYŰLÉS KÖSZÖNTÉSE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

Felkérem a testvér egyházkerületek küldöttségei részéről dr. Bölcskei Gusztáv, Csomós József, Steinbach József püspök urakat, hogy mondják el köszöntésüket.

DR. BÖLCSKEI GUSZTÁV PÜSPÖK

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Szeretettel és tisztelettel hozom a Tiszántúli Egyházkerület

köszöntését és áldáskívánását a megválasztott és beiktatott, hivatalukat elfoglalt tisztségviselők és az egyházkerületi közgyűlés minden alkotótábjára. Ezen a héten szombat óta úgy alakult, hogy kölcsönösen látogathatjuk egymás egyházkerületi közgyűlését. Annak a tapasztalatából okulva, hogy az eddig lezajlott két egyházkerületi közgyűlésen – szerintem – nagyon irgalmasok voltunk egymáshoz, már ami a beszédek hosszúságát illeti, azt gondolom, hogy nincs is más tisztem és lehetőségem, mint hogy ezt a köszöntést átadjam és megismételjem. Azok a feladatok, amelyekről főgondnoki székfoglalóban, püspöki jelentésben is hallottunk – úgy gondolom – nincsenek egyházkerületi határokhoz kötve. Hiszen az az igazság, amelyiket olyan sokszor próbáltunk egymásnak is, és egymást erősítve, egymást bátorítva is mondani: az az imádságunk és az a kérésünk, hogy az a tudat erősödjön bennünk, hogy egymás nélkül nem kicsik vagy nagyok vagyunk, hanem csonkák. Ez így igaz a Krisztus-test közösségében, a négy egyházkerület közösségében is. Hisszük, hogy így lesz igaz a magyar református egyház egységében is. Így kívánom Isten áldását a megválasztott, beiktatott új tisztségviselőkre. Szeretném megköszönni, hogy Nagy Sándor főgondnok úr az elmúlt hat esztendőben nemcsak a Dunamelléki Egyházkerületben végezhetett fontos szolgálatot. Szeretném megköszönni a Dunamelléki Egyházkerületnek, hogy ő a zsinat világi elnökeként tudott hűséges szolgálatot végezni, beteljesíteni, és tudta azt a nem mindig egyszerű szerepet is hordozni, amelyik kettősen egy feladatának a betöltését jelentette. Isten gazdag áldása legyen az ő életén. Köszönöm, hogy itt lehetünk, és a közgyűlés munkájára Isten áldását kérjük.

CSOMÓS JÓZSEF PÜSPÖK

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Atyák és Testvérek!
Jelentem tisztelettel: Tiszáninnen betette a lábát Dunamellékre – úgy látom, tartósan. Mondjatok még egy kerületet, ami itt többször elhangzott! Főgondnokotok tiszáninni, Felsődobsza most is a szíve csücske. Volt előjáróitok Vizsolyi Bibliát kapnak. Mint hasonmás kiadások, kétszeresen vizsolyiak – nem tudom, ezt tudjátok-e? Ezek a példányok hordozzák mindazt, amit hordoz népünk és egyházunk: századok nyomát. Ugyanis ez a hasonmás kiadás nem úgy készült, mint a korábbi két reprint kiadás. Akkor a fellelhető vizsolyi Bibliákból összeszedték a legszebb ép oldalakat, és abból állítottak össze egy olyan könyvet, ami gyakorlatilag nem létezik. Ez az a – vizsolyi egyházközösség tulajdonában lévő – példány, amelyet szintén elloptak, és aztán mégiscsak megkerült. Ez annak a hasonmás kiadása, úgyhogy e gondolatsor után azt mondtam, hogy egy képpel hadd köszöntselek benneteket, amiben egy kicsit benne van az én személyes érzésem is, és úgy gondolom, a ti jövődi feladatotok is. Ezt a képet talán főgondnok úr nagyon jól ismeri. Ott, Abatúj keleti részén, a szemléni hegyek lábánál azt mondják, hogy amíg pipál a hegy, addig várható, hogy lesz további eső. És valamikor a hegy nem is pipál, hanem eltűnik, és az oda érkező idegen nem is sejti, hogy a felhők mögött ott van a hegy. Mi, ott élők tudjuk. És bármikor én hazaérek Göncre, mindig biztonság, jó érzés, hogy tudom, hogy a felhő mögött ott van a Borsó-hegy, s a középkor óta, amíg kellett, a bor és só vámját annak lábánál fizették meg. Mindezt azért mondom el, mert amikor viszont Göncről lejövök Budapestre, akkor nekem valahogy ez a város mindig felhőben van, és nem látom mögötte a hegyet. Éppen ezért én azt kívánom nektek, és arra kérek benneteket, hogy ahogy a címeretekbe betettétek, azon munkálkodjatok, hogy legyen világosság. És amikor mi lejövünk Budapestre, akkor – ha nem látjuk is, de – már érezzük a hegyet. Így kívánom, hogy áldjon meg benneteket az Isten!

STEINBACH JÓZSEF PÜSPÖK

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Kedves Testvéreim, szolgatársaim az Úr Jézus Krisztusban!
A pénteki beiktatási ünnepségre készülve gondoltam az el-

következendő hat év legfontosabb feladataira, amelyeket tőmondatokban a székfoglalóban majd elő is fogok terjeszteni. Ezek közül a legfontosabbnak tartom azt, amit így fogalmazhatnék meg, hogy megszólítás. Mint lelkipásztor, úgy tapasztalom, hogy ebben az elbizonytalanodó világban egyre többen nyitnának felénk. Az Isten tegyen késszé bennünket arra a szolgálatra, hogy akik nyitnának felénk, azokat ne riasszuk el. Sőt, menjünk elébe a dolgoknak. Régóta izgat, hogy hogyan tudjuk őket megszólítani a Krisztus hatalmas evangéliumával, ezzel az örömhírrrel, ami ránk bízott, és hisszük, hogy ez az ige egyházának az igazi küldetése. Bonhoeffer a finkenwaldi homiletikájában, miután tisztázza a homiletika legfontosabb elvi kérdéseit, egy képpel illusztrálja a jó igehirdetést. Ez számomra nemcsak az igehirdetésre vonatkozik, hanem az egyház minden szolgálatára. Bonhoeffer azt mondja, hogy úgy kell prédikálni, mint amikor a kisgyermeknek mutatunk egy érett, piros, csillogó almát. Odanyújtjuk felé, és megkérdezzük: akarod? És a gyermek azonnal nyújtja a kezét érte: igen, akarom. Legfontosabb feladatunk a megszólításnak ez a készsége. Ezt a feladatot, és a többi előttünk álló feladatot is látva, magamra gondolok, de talán közösen is elmondhatjuk, hogy biblikus, ha félelem és rettegés van a szívünkben. De vallom, valljuk az ígét: mindenre van erőm, mindenre van erőnk a Krisztusban, aki bennünket megerősít. Jó Sándor gyönyörű képe erre a személyközi kapcsolatra, amit Pál mond: én Krisztusban – Krisztus bennem, a virág a vízben és a víz a virágban. A mindenható Isten adja nekünk ezt a felülről való erőt a következő hat esztendőre. Köszönöm szépen.

16. EGYHÁZKERÜLETI TISZTSÉGVISELŐK VÁLASZTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése úgy határoz, hogy a Hittudományi Kart a mindenkori dékán képviselje a közgyűlésben.

18. A VÁLASZTÁSI EREDMÉNYEK MEGERŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

Az egyházkerületi közgyűlés megerősíti a titkos szavazással történt választás eredményét, és beiktatja tisztségükbe az új vagy újra megválasztott egyházkerületi tisztségviselőket:

Egyházkerületi lelkészi jegyző:

Bacsikai Bálint
Barta Károly
Varga Nándor

Egyházkerületi világi jegyző:

Arday-Janka Zsolt
dr. Magai István
Zádori József

Egyházkerületi jogtanácsos:

dr. Kéri Tamás

Tudományos gyűjtemények képviselője:

dr. Kozmácsné dr Fogarasi Zsuzsanna

Egyházkerületi bíróság lelkészi tagjai:

Fónagy Miklós
Kálmán Péter
Tönkő Levente
Varga György

10 • Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények •

Egyházkerületi bíróság világi tagjai:

dr. Fülöp Dezső
dr. Hardy F. Gábor
dr. Hrabovszki Zoltán
Kern Sándor Paks
dr. Voglné dr. Szathmári Ilona

Egyházkerületi gyűjteményi igazgató: dr. Berecz Ágnes

Püspöki titkár: Kardos Ábel

Egyházkerületi pénztáros: Fónagy György

Egyházkerületi számvevő: Derzsi György

Egyházkerületi levéltáros: Nagy Edit

19. AZ ÚJ TISZTSÉGVISELŐK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megállapítja, hogy nevezettek az esküt letették. Életükre, szolgálataikra Isten áldását kéri.

22. AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MEGALKAKÍTÁSA ÉS FELHATALMAZÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor esperes

Az Egyházkerületi Közgyűlés az Egyházunk alkotmányáról és kormányzatáról szóló, többször módosított 1994. év II. törvényben meghatározott hivatali tagokból, az egyházmegyék által megválasztott egyházkerületi tanácsosokból, valamint a Hittudományi Kar egy képviselőjéből, és az iskolák egy képviselőjéből megalakítja az Egyházkerületi Tanácsot. Egyben felhatalmazza az Egyházkerületi Tanácsot, hogy a hivatkozott törvény 127.§ (3) pontjában meghatározott ügyekben – utólagos beszámolási kötelezettséggel – határozzon.

23. EGYHÁZKERÜLETI BIZOTTSÁGOK MEGALKAKÍTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerület szakbizottságai

Missziói bizottság

1. lelkészi tag: Böttger Antal
2. lelkészi tag: Lenkey István
3. lelkészi tag: Nagy Zoltán
4. lelkészi tag: Somogyi Péter

5. világi tag: Judák Endre
6. világi tag: Kiss András
7. világi tag: Varga Gábor
8. világi tag: Veres Sándor

Missziói ifjúsági albizottság

1. Bocskorás Bertalan
2. Bereczky Örs
3. dr. Lovas András
4. Weidl Tamás

Tanulmányi bizottság

1. lelkészi tag: Bödecs Pál
2. lelkészi tag: Karsay Eszter
3. lelkészi tag: dr. Sándor Balázs
4. lelkészi tag: dr. Sípos Ete Álmos

5. világi tag: Heltai Miklós
6. világi tag: Mester Lajosné
7. világi tag: dr. Sz. Tóth Gergely

Iskolaügyi bizottság

1. lelkészi tag: Édes Árpád
2. lelkészi tag: Orbán Kálmán
3. lelkészi tag: Vincze Árpád
4. lelkészi tag: Zsirka László

5. világi tag: Andó János
6. világi tag: Barthos Zoltánné
7. világi tag: Kuti László
8. világi tag: Vidóczyiné Doszpod Mária

Diakóniai bizottság

1. lelkészi tag: Kohn Zsolt
2. lelkészi tag: Mező István
3. lelkészi tag: Szénási László
4. lelkészi tag: Szigethy János

5. világi tag: Csenki Zsuzsanna
6. világi tag: Glückné Bartos Eszter
7. világi tag: Gyórfi Csabáné
8. világi tag: Svébisné Juhász Márta

Gyűjteményi bizottság

1. lelkészi tag: Fekete László
2. lelkészi tag: Németh Norbert
3. lelkészi tag: Ócsai Tibor
4. lelkészi tag: Szabó Gábor Ferenc

5. világi tag: Bán Magdolna
6. világi tag: Bordács Miklós
7. világi tag: Erdei István
8. világi tag: Somogyi Sándor

Gazdasági bizottság

1. lelkészi tag: Illés Dávid
2. lelkészi tag: Peterdi Dániel
3. lelkészi tag: Rác József
4. lelkészi tag: Simonfi Sándor
5. lelkészi tag: Sipos Bulcsu Kadosa
6. lelkészi tag: Takaró András

7. világi tag: Brandenburg Sándor
8. világi tag: Hörcsök Imre
9. világi tag: Keresztes Sándor

Építési ügyek és gyülekezeti házak szakcsoportja albizottsága

1. világi tag: Erdélyi József
2. világi tag: Pankotai Ferenc
3. világi tag: Nagy Béla

Számvizsgáló bizottság

1. lelkészi tag: Kiss László
2. lelkészi tag: Nagy János

3. világi tag: Faragó Attila
4. világi tag: Csuka Istvánné
5. világi tag: Trippon László
6. világi tag: Radosnai Ibolya
7. világi tag: Varga Sándorné

Jogi és közigazgatási bizottság

8. lelkészi tag: Harkai Ferenc
9. világi tag: dr. Burda Beatrix
10. világi tag: Kovacsevicsné dr. Bögi Viktória
11. világi tag: dr. Török István

Katechetikai bizottság

1. lelkészi tag: Ablonczy Kálmán
2. lelkészi tag: Bereczky Judit
3. lelkészi tag: Gönczö Sándor
4. lelkészi tag: Battyányi Géza

5. világi tag: Apostagi Zoltán
6. világi tag: Cseri András
7. világi tag: Erdei Erzsébet
8. világi tag: dr. Szepessy Antalné

Média és informatikai bizottság

1. lelkészi tag: Bölcsföldi András
2. lelkészi tag: Szabó Ferenc
3. lelkészi tag: Szabó Lajos Róbert
4. lelkészi tag: Váradi Péter

5. világi tag: Faggyas Sándor
6. világi tag: Füle Tamás
7. világi tag: Margit István
8. világi tag: Zsengellér József

Egyházzenei bizottság

1. lelkészi tag: Kenyeressy Károly
2. lelkészi tag: Kiss Gergely
3. lelkészi tag: Kiss László
4. lelkészi tag: Lemle Zoltán
5. lelkészi tag: Szénási Jánosné
6. lelkészi tag: Vizi István

7. világi tag: dr. Bódiss Tamás
8. világi tag: Draskóczy László
9. világi tag: Draskóczy Balázs
10. világi tag: Hargita Péter
11. világi tag: dr. Hoppál Péter
12. világi tag: Kiss Veronika
13. világi tag: Méhes Balázs

Az egyházkerületi közgyűlés az egyházkerületi bizottságokat az előterjesztett bizottsági tagokkal megalakítja.

26. A VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG JELENTÉSE

Előterjesztő: Pintér Gyula

Az egyházkerületi közgyűlés az alábbiak szerint választotta meg az egyházkerületi bizottságok elnökeit:

Missziói bizottság elnöke: Cseri Kálmán
Tanulmányi bizottság elnöke: dr. Szabó István
Iskolaügyi bizottság elnöke: Hörcsök Imre
Diakóniai bizottság elnöke: Derencsényi Zsuzsanna
Gyűjteményi bizottság elnöke: dr. Kozmácsné dr. Fogarasi Zsuzsanna
Gazdasági bizottság elnöke: Hegedűs Béla

Számvizsgáló bizottság elnöke: Derzsi György
Jogi és közigazgatási bizottság elnöke: dr. Kéri Tamás
Katechetikai bizottság elnöke: Lenkeyné Teleki Mária
Média és informatikai bizottság elnöke: Pető Gábor
Egyházzenei bizottság elnöke: Hornyák Julianna
Egyházkerületi orgonafelügyelő: dr. Dávid István

Zsinati tanintézeti képviselő: Pintér Gyula
 Zsinati egészségügyi képviselő: dr. Szabó Miklós

27. A VÁLASZTÁSI EREDMÉNYEK MEGERŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

Az egyházkerületi közgyűlés megerősíti a titkos szavazással történt választás eredményét, és beiktatja tisztségükbe az egyházkerületi bizottságok elnökeit, valamint a zsinati tanintézeti és egészségügyi képviselőt.

28. AZ ÚJ TISZTSÉGVISELŐK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

Az egyházkerületi közgyűlés megállapítja, hogy nevezettek az esküt letették. Életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

Az egyházkerületi elnökség új tisztségviselőinek eskütétele

21. A ZSINATI KÉPVISELŐK IGAZOLÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor esperes

Az egyházmegyéék a következőket választották zsinati rendes és pótképviselőül:

Lelkészi rendes képviselők:
 BARANYA: Kis László BÁCS-KISKUNSAÁG: Hegedűs Béla
 BP-DÉL: Illés Dávid, Takaró Tamás BP-ÉSZAK: dr. Balla Péter, Simonfi Sándor DÉLPEST: Takaró András, Barta Károly ÉSZAKPEST: Sipos Bulcsu Kadosa TOLNA: Rác József VÉRTESALJA: Agyagási István, dr. Kis Boáz.

Világi rendes képviselők:
 BARANYA: dr. Hubay Gábor BÁCS-KISKUNSAÁG: Hörcsök Imre, Ván László BP-DÉL: dr. Mészáros István BP-ÉSZAK: Derzsi György, Répás Zsuzsanna DÉLPEST: dr. Szánthó György ÉSZAKPEST: Kis Csongor, dr. Ónodi Szabó István TOLNA: Csuprik László, dr. Nemes Árpád VÉRTESALJA: Keresztes Sándor

Lelkészi pótképviselők:
 BARANYA: Sümegei Péter BÁCS-KISKUNSAÁG: Bán Béla

12 • Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények •

BP-DÉL: Kiss László, Németh Pál BP-ÉSZAK: dr. Füzesi Zoltán, Karsay Eszter DÉLPEST: Lakatos Tibor, dr. Sándor Balázs ÉSZAKPEST: Kovách Tamás TOLNA: Sipos Judit VÉRTESALJA: Zsirka László

Világi pótképviselők:

BARANYA: Erdélyi József BÁCS-KISKUNSÁG: Fodor Attila, Jánosy László BP-DÉL: Arday-Janka Zsolt BP-ÉSZAK: Hős Levente DÉLPEST: Sípos Csaba Zsolt ÉSZAKPEST: Csákai Gyula, Csuka István TOLNA: Mester Lajosné, Patai István VÉRTESALJA: Császár Attila

Egészségügyi képviselő: dr. Szabó Miklós
Tanintézeti képviselő: Pintér Gyula

Az egyházkerületi közgyűlés az egyházmegyék választásait, valamint a tanintézeti és egészségügyi tag megválasztását

tudomásul veszi és megerősíti. A megbízóleveleket a zsinati képviselőknek átadja.

25. A THÉMA EGYESÜLET KEZDEMÉNYEZÉSE

Előterjesztő: dr. Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a THÉMA Egyesület kezdeményezését pártfogolja, és támogatón továbbítja a Magyarországi Református Egyház Zsinata elé, kérve egyházunk legmagasabb döntéshozó testületét, hogy hozzon létre tényfeltáró bizottságot. A közgyűlés felkéri dr. Szabó István püspököt arra, hogy a javaslatról folytatson előzetes konzultációt a Zsinati Elnökségi Tanáccsal.

A TANÁCSÜLÉS HATÁROZATAI

2009. február 18.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET ÉS AZ INTÉZMÉNYEK 2009. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSE

Előterjesztő: Hegedűs Béla, a gazdasági bizottság elnöke

1. Az egyházkerületi tanács a költségvetésről szóló beszámolót elfogadja és a 2009. évi kerületi költségvetést **1 924 858 396 Ft** bevételi és **1 924 858 396 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja, azzal a kikötéssel, hogy a Gazdasági Bizottság és az esperes-gondnoki értekezlet legkésőbb 2009. augusztus 31-ig revízió alá veszi a közalapi járulékos %-os felosztását. 2009. március 31-ig ugyancsak revízió alá veszi egyházmegyénként a szórványgondozásra megtett kilométer kimutatásának pontosítását.
2. Az egyházkerületi tanács a Püspöki Hivatal 2009. évi költségvetését **101 000 000 Ft** bevételi és **101 000 000 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.
3. Az egyházkerületi tanács a Lelkésztovábbképző Intézet 2009. évi költségvetését **13 440 000 Ft** bevételi és **13 440 000 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.
4. Az egyházkerületi tanács a DRE Székházának 2009. évi költségvetését **101 418 520 Ft** bevételi és **101 418 520 Ft** kiadási összeggel, a Mátraházi Konferencia-központ költségvetését **61 850 381 Ft** bevételi és **61 850 381 Ft** kiadási összeggel, a Galyatetői Konferencia-központ költségvetését **43 510 000 Ft** bevételi és **43 510 000 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.
5. Az egyházkerületi tanács a Tahi Konferencia telep 2009. évi költségvetését **26 638 083 Ft** bevételi és **26 638 083 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.
6. Az egyházkerületi tanács a Ráday Gyűjtemény 2009. évi költségvetését **69 428 000 Ft** bevételi és **69 428 000 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.
7. Az egyházkerületi tanács a Gyökössy Endre Református Óvoda 2009. évi költségvetését **23 541 000 Ft** bevételi és **23 541 000 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.

8. Az egyházkerületi tanács a Baár-Madas Református Gimnázium és Általános Iskola 2009. évi költségvetését **462 011 000 Ft** bevételi és **462 011 000 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.

8. EGYÉB ÜGYEK

8/a. AZ EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ALAPÍTÓ OKIRATÁNAK MÓDOSÍTÁSA

Az egyházkerületi tanács az előterjesztésben foglalt módosításokat és kiegészítést elfogadja.

8/b. A 2009. FEBRUÁR 20-TÓL ÉRVÉNYES RÉSZVÉTELI DÍJAKRÓL A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZÁNAK MÁTRAHÁZI ÉS GALYATETŐI KONFERENCIA-KÖZPONTJAIBAN

1. Az egyházkerületi tanács a 2009-re javasolt részvételi díjakat az alábbiak szerint jóváhagyja:

1., Teljes díj (nem egyháztag):	6 500 Ft + Áfa /fő
2., Református egyháztag:	5 300 Ft + Áfa /fő
3., Kétágyas szoba egy fő részére:	9000 Ft + Áfa /fő
4., Csoportdíj, 25 főtől	5000 Ft/fő

Számlázás ebben az esetben csoport számára készíthető.

Kedvezmények:

- 0-2 éves gyerekek ingyenes
- 2-10 éves 50 %-os kedvezmény (a csoportlétszámnál 2 gyerek számát 1 felnőttnek)
- 10-14 éves 25 %-os kedvezmény
- 14 év feletti tanulói jogviszonnyal rendelkezők, valamint lelkészek és nyugdíjasok 10 %-os kedvezmény.

*Padlástéri csoportos elhelyezés 3 200 Ft + Áfa/fő/éj.
Ebből már külön kedvezmény nem adható.*

A kedvezményt csak egy jogcímen lehet igénybe venni, ami azt jelenti, hogy vagy a csoportkedvezményt, vagy a 10 %-os kedvezményt veheti igénybe a tanuló, a lelkész, nyugdíjas.

Az egyháztagságot tárgyévi vagy előző évi fenntartói járulék befizetési nyugtával vagy csekkel kell igazolni.

Az idegenforgalmi adó, amelyet Gyöngyös város évenként határoz meg, nem szerepel az árakban.

Galyán 30-32 főt tudunk egyszerre fogadni. A díjak és a feltevételek teljesen megegyeznek a mátraházi központ díjaival. Jelentkezni mind a két konferenciaközpontba Mátraházán, Farkasné Márkus Évánál kell, tel: 06/37/374-011, 06/30/2058568

Minden helyfoglalás (konferencia vagy üdülés) csak abban az esetben érvényes, ha a jelentkezést visszaigazoló, megál-

lapodás után a befizetendő összeg 50%-a 8 naptári napon belül beérkezik a megküldött csekken vagy átutalással. Üdülési csekket elfogadunk!

SZERZŐDÉS FELMONDÁSA

Előterjesztő: dr. Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács felhatalmazza az egyházkerület elnökségét arra, hogy a Budapest XII. kerületi önkormányzattal a Meredek utcai épületre kötött haszonkölcsön szerződést felmondja.

KÖZGYŰLÉS

2009. április 29.

PÜSPÖKI JELENTÉS

A te hited megtartott téged

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Legutóbbi alakuló közgyűlésünk óta megalakult zsinatunk is, közismert választási eredményekkel. Sok áldást és erőt kívánunk zsinatunk vezetésének, a zsinati bizottságoknak, minden zsinati tagnak, hogy az előttünk álló időben bölcsen és felelősen kormányozhassuk egész egyházunkat, s hozhassunk olyan döntéseket, kezdeményezhessünk olyan változásokat, amelyek itt a mi kerületünkben is előrébb viszik Isten országának ügyét. A zsinati választásokról mindmáig sokféle kérdést kaptam és kapok, elsősorban is arról, hogy mi a magyarázata annak, hogy egyházkerületünk ebben a ciklusban nem képviselteti magát zsinatunk legfőbb vezetésében. Erre mindegyre ugyanazt tudom válaszolni: bölcsen döntött a zsinat, s mi igazán örvendünk, hogy sok-sok erőnk és időnk szabadult fel arra, hogy kerületünkben még jobban munkáljuk az egyházépítést és a testvéri közösséget.

Ebben az évben azonban lesz még egy igen fontos zsinatunk, május 22-én, Debrecenben az ún. Alkotmányozó Zsinat. Ennek előkészületeiről a korábbi években is már sokszor szóltam, s igyekeztem közgyűlésünket is teljes körűen tájékoztatni. Egy nagy félreértést mindenképpen szükséges tisztázni, hogy azon örömünk, hogy májusban a Kárpát-medence reformátusai közös egyházalkotmányt fogadnak el, félre ne csússzon, mert talán hamis képzeteket kapcsolunk ehhez a nagyszerű tényhez. Már egyházi sajtónkban is jelentek meg olyan megnyilatkozások, melyek szerint május 22-én újraegyesülés menne végbe. Ez nem teljesen felel meg a valóságnak, már csak azért sem, mert a Magyarországi Református Egyház Trianon után soha nem mondta ki a szétszakított egyháztestek különválását, hanem megpróbált a nemzeti határok között élve testvéri kapcsolatot tartani. Amikor néhány éve a Generális Konvent éppen Budapesten ülésezett, az egyházjogászok bemutatták, hogy bár törvénykönyveink sok ponton eltérnek, mégis meglepően nagy a hasonlóság, különösen az alapvető alkotmányi kérdésekben. Amit Debrecenben a Generális Zsinat küldöttei kimondanak majd, az sokkal inkább a testvéri egység alkotmányos kere-

tek közötti megerősítése lesz, mintsem olyan egyházak egyesülése, melyek eddig jószerével semmit sem tudhattak egymásról, s most valami különös gondolattól vezérelve egyesülnek. Ezt támasztja alá, hogy a hitvallási alapok, egyházszervezetünk, az egyháztagsági kritériumok, az egyházi szolgák alkalmazásának rendje, az istentiszteleti rend fő vonalai mind-mind azonosak. Ezzel a megjegyzéssel éppen nem az örömet akarom kisebbiteni, hanem inkább erősíteni szeretném azt, és szívből kívánom magam is, hogy ez a közös egyházalkotmány a későbbiekben ne csak a törvényhozást, hanem még inkább a liturgiát, a lelkészképzést, az egymással való szolidaritást, és egész református egyházunk identitását erősítse.

A Generális Konvent napján tartandó ünnepség szervezése többekben bizonytalanságot hagyott, hiszen eredetileg többnapos rendezvényről lett volna szó, de most egy napba sűrűsödik minden. Ugyanakkor a részvételről számos tájékoztató anyag érkezett, s feltehetően református módon fogjuk ezt is megoldani, vagyis ki-ki magának áll és esik. E helyről is buzdítok mindenkit a részvételre, akár úgy is, hogy csoportok indulnak útnak, akár úgy is, hogy ki-ki egyenként megy Debrecenbe. A lényeg, hogy ott legyünk.

Mai közgyűlésünk szokás szerint egyházkerületünk intézményeinek jelentéseit és gazdálkodását fogja megtárgyalni. Miután az anyagokat mindenki idejében megkapta, a tárgyalást és a döntéshozatalt nem hátráltathatja, hogy a küldöttek esetleg most veszik kézbe a jelentéseket. Köszönöm intézményeink vezetőinek, hogy mind a jelentéseket, mind a gazdálkodással kapcsolatos beszámolókat idejében megküldték. Kérem közgyűlésünk tagjait, hogy a megszokott rendben tárgyaljunk mindent, és csak azt bocsássuk vitára, ami valóban meghatározó jelentőségű. Amit ma áttekinthetünk, bizonyos értelemben kitekintést is enged – mutatis mutandis – valamennyi, egyházkerületünkben működő intézményünkre is. Elsősorban arra gondolok, hogy közoktatási és szociális intézményeink súlyosbodó gondokkal küszködnek, mozgásterük egyre jobban szűkül – legalábbis anyagilag, miközben munkájukra egyre nagyobb igény mutatkozik. A tények azt mutatják, hogy az intézmények igyekeznek nagy-nagy felelősséggel gazdálkodni, de egyre inkább rászorulnának olyan forrásokra is, amelyek elsősorban a fejlesztésekben nyújthatnának segítséget. A beszámolók még az anyagi nehézségek ellenére is nagy reménységre adnak okot. Iskoláink színvonala lassan, de fokozatosan emelkedik, a szociális intézmények szakmai munkája egyre alapo-

| 4 • Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények •

sabb, ezért hát igyekeznünk kell minden szükségünkben erőnk szerint segíteni őket. A nemrégiben bekövetkezett kormányváltás nem sok reménységet hoz a számukra, hiszen a nagy nehezen összetoldozott új kormányvalójában egy süllyedő vezetés reménytelenségbe sodró és megbukott politikájának a prolongálásáról van szó, s ma már tudjuk, hogy a korábbi kormányzat irányvonalához képest semmiféle változásra nem számíthatunk, de arra igen, hogy a gazdasági válságra való hivatkozással éppen a legkisebb érdekérvényesítő erővel bíró társadalmi rétegektől és intézményektől fogják megvonni azt a keveset is, ami van. Azok a megszorítások, amelyeket hamarosan a törvényhozás elé bocsátanak, az időseket, a gyermekeket és a nagycsaládosokat fogják a leginkább érinteni. Közben aki teheti, hordja ki az országból eddig ide befektetett pénzét, a munkanélküliség negatív rekordot dönt, egyre kevesebben találnak munkát, egyre kiterjedtebb országunkban a süllyedés és a pangás. S egyre inkább nő a harag és az erőszakra való hajlandóság. A kétségbeesés, a jogos panaszok, a tiltakozás mellett szüntelen – de nem csodamód – mindig felsarjadnak a hóbörgők és provokátorok, olykor egyházunk peremén is. Legyenek csak Kálvin szavai irányadók ebben a nehéz helyzetben is, aki ezt mondja a polgári felsőbbség vétkeiről: „Az emberek ugyan semmiképpen nem láthatják Isten szolgájának a kormányzatot, ha az nem atyja a hazának, nem pásztora a népnek, nem őre a békének, nem védője az igazságnak, nem bosszúállója az ártatlanságnak, hanem a kormányzók tunyán kéjelegnek, a maguk hasznára árucikké silányítják a jogot, az igazságot, a kiváltságot, a felhatalmazást, a szegény alrendből kipurcolják az utolsó fillért is, rabolnak, latorságot művelnek. Ha ezeket tapasztaljuk, senkit sem tudunk meggyőzni arról, hogy tisztelje a polgári felsőbbiséget. Minket azonban az ige alázatosságra és béketúrásra utasít, tudván, hogy Isten majd az ő szolgálói közül támaszt bosszúállókat, hogy megtorlást vegyenek a bűnös uralkodásért, és hogy az igazságtalan módon elnyomott népet a nyomorult balsorsból kiemeljék.” (Inst 4.) Egyházunk sincs könnyű helyzetben, hiszen ha szóvá tesszük a mély társadalmi igazságtalanságokat, azzal még csak mindenki által ismert és tudott tényeket sorolunk fel. Viszont azt látjuk, hogy ez a mély morális és szellemi krízis egyáltalán nem nyitja fel az embereket a transzcendens fogékonyság felé. Hiába vizionálták sokan még ősszel, hogy hamarosan megtelnek a templomok. A válságnak – amely elsősorban lelki-morális válság – van olyan fajtája is, amely inkább megkeményíti az embereket, mintsem Isten felé fordítaná őket. Most – úgy látom – ilyen válságban élünk. A válság csak a nyomorúságunkat tudja megmutatni, az evangélium fordít Istenhez – másképpen ma sem lehet prédikálnunk. Ezért is tartom szükségesnek, hogy egyházunk, s legfőképpen gyülekezeteink megkeressék és meg is találják annak módját, hogy a bizonytalan helyzetbe került családokon és időseken segíteni tudjanak. Ennek leg egyszerűbb és leghatékonyabb módja a közvetlen segítségnyújtás, tehát a támogató segítség nyújtása azoknak, akik gyülekezeteinkben kerültek nehéz helyzetbe. Három-négy család bármikor segítséget tud adni egy-egy nehéz helyzetbe került családnak. A helyzetüket mi sem oldhatjuk meg, de látunk kell az egyik legnagyobb veszélyt, hogy az emberek izolálódnak, elveszítik közösségeiket, teljességgel magukra maradnak. E helyről is kérek mindenkit, hogy ki-ki a maga gyülekezetében és körében keresse a módját az ige betöltésének: tegyünk jót mindennel, kiváltképpen hitünknek cselédeivel.

Nemrégiben az egyik egyházi iskolát, a szarvasi evangélikus iskolát csúnya provokáció érte. Ma Magyarországon némelyek, kik jogvédőnek tüntetik fel magukat, nem állnak álruhás provokátorokat felfogadni, rejtett kamerás felvételeket készíteni, csakhogy bizonyítva lássák azonos rögzelmüket, miszerint országunkban vannak olyan intézmények, így pl. az egyházi iskolák is, ahol diszkriminálják az állampolgárokat. Miközben együtt érzünk az evangélikus testvérekkel, csak reményemet tudom kifejezni, hogy amennyiben

lehetséges, meg tudjuk magunkat védeni az efféle provokációktól. Kérek minden intézményvezetőt és intézményeink valamennyi munkását, őrizték meg higgadságukat és melőtlőségüket ilyen helyzetekben!

Az elmúlt zsinati elnökségi tanácson kézhez kaptuk egyházunk 2008. évi életének néhány adatát. Ezek egyrészt a népmozgalmi adatokat, másrészt egyházunk gazdálkodásának tényeit összesítik. Ha nem mutatna egyházunk élete lassú süllyedést – ezen elsősorban a keresztelések és konfirmálások számának csökkenését értem –, felhőtlen örömmel számolnék be arról, hogy az anyagiak terén egyházkerületünk messze megelőzi a többi kerületet. Nem az összesített bevételekre értem ezt, hanem arra, amire a jövőnköt alapoznunk kell, ez pedig nem más, mint egyháztagsaink közvetlen adományai. A dunamelléki gyülekezetek áldozatkészsége mind az országos átlagot, mind a többi kerület gyülekezeteinek adakozó kedvét meghaladja. Természetesen azt is el kell mondanunk, hogy még ez is messze van az ideálistól, de mindenképpen jelzi azt az irányt, hogy a következő évtizedekben egyházunk mire is alapozhat igazán. Köszönöm mindazok jó munkáját, állhatatosságát, akik gyülekezeteink körében is tudatosítják, hogy az onnan érkező adományok jelentik az egyetlen szilárd anyagi bázist. Ehhez rögtön hozzá kell kapcsolnom azt is, hogy ennek ára is van. Persze, nem új nóta, hanem mindegyre ismétlődő és egyre gyakrabban megismétlődő probléma, hogy egyháztagsaink fokozódó spirituális és szellemi igényessége több helyen ütközik a gyülekezetek lelki és szellemi restségével és igénytelenségével, s ez a legfőbb módon a lelkipásztorok szolgálatával kapcsolatos vitákban robban ki. Már korábban is többször szoltam arról, s most az utóbbi idők néhány vitája nyomán újra meg kell erősítenem, hogy amikor a lelkipásztori szolgálat minőségével kapcsolatban panasz támad, az nem orvosolható azzal, hogy a lelkipásztor elúzi az elégedetlenkedőket, vagy kiszorítja őket a gyülekezet peremére, vagy kellemetlen áskálódóknak, olykor meg az ördög követőinek titulálja őket. Ravasz László mondta az 1950-es években: az egyház olyan, mint az élő igehirdetés és a lelki munka. Azt hiszem, ez 2009-ben még inkább igaz. Kérem tehát tisztelettel a lelkipásztorokat, presbitereket, gyülekezeti munkásokat, figyeljenek oda ezekre a felvetésekre, s ne intézzék el hivatali arroganciával vagy egyszerű kiátkozással. Azt is szeretném újra megfogalmazni, hogy ugyanakkor nem szükséges, sőt veszélyes is mindenféle igénynek elébe menni, és azoknak gyülekezeteinkben terepet adni – az istentiszteleti közösséget szórakoztatási egységgé züllesztetni. A legnehezebb dolog a mai világban világosan és tisztán képviselni identitásunkat úgy, hogy az egyúttal vonzó is legyen. De talán éppen a Kálvin-év segíteni fog bennünket ebben. Itt örömmel számolok be arról, hogy márciusban Debrecenben egy szép kiállítás és könyvbemutató keretében megkezdődött a Kálvin-év. Csak egyet sajnáltam, hogy ezen a szép márciusi napon a debreceni oratóriumban, vagyis imateremben nem tudunk istentisztelet tartani. Kálvin sok mindenben szigorú mértéket szabott és mindig mértékletességre intett, de talán az ő emlékére indított ünnepsorozat jó lett volna istentisztelettel kezdeni. Ezt talán ő sem ellenezte volna. Ezúton jelzem, hogy kerületünk is kivévesi részét az ünnepségekből: emléklakettet adunk ki, anyagi támogatjuk egy olyan kötet megjelenését, amelyben egy nemzetközi konferencia előadásai jelennek meg Kálvin közép-európai jelentőségéről, ősszel pedig Budapesten és Kecskeméten nyílik Kálvin-kiállítás, mindkettő egyházkerületi segítséggel. Nemrégiben Kálvin-olvasókör alakult néhány lelkész részvételével, ezek anyagai hamarosan hozzáférhetőek lesznek. S persze sok-sok rendezvény és más esemény is lesz, ezekről kelő időben tájékoztatást fogunk adni.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Jelentésem hátralévő részében csak röviden térek ki néhány fontos ügyre. Először is szeretnék beszámolni arról, hogy a Hittudományi Kar és a Pápai Teológia bevonásával a Dunamelléki és a Dunántúli Egyházkerület közösen változ-

tatni fog a lelkészképesítő vizsgák rendjén. Erre már történetek előkészületek a két évvel ezelőtti Pápán tartott Coetuson, de aztán valahogy megállt az ügy. Úgy határoztunk, hogy a Hittudományi Kari záróvizsga letétele és a lelkészképesítő vizsga közé határvonalat húzunk, s ennek folyományaként a lelkészképesítő vizsgák ősszel lesznek közösen a dunántúliakkal, ahol a bizottság már nem annyira az akadémiai tudományosságot, mint inkább a lelképásztorságra való felkészültséget és alkalmasságot vizsgálja majd.

Egyetemünkről mind a főiskolai, mind a hittudományi kari jelentések részletesen szólnak, ezeket nem akarom semmivel sem megtoldani, csupán azt a megjegyzést fűzöm hozzájuk, hogy tavaly egész évben igen keményen küzdöttünk azért, hogy egyetemünk ne kerüljön ebbe a mostani igen súlyos vezetési válságba, de érveink a zsinaton nem találtak meghallgatásra, s így amit már tavaly nyáron több vitában kifejtettem, az most szomorú valósággá lett. Imádkozunk azért, hogy egyetemünk minél előbb megtalálja a kiutat ebből a szorongató helyzetből, már csak azért is, mert a jelenlegi kormányzati politika eltökéltné mutatkozik abban, hogy az olyan típusú felsőoktatási intézményeket, mint a mi egyetemünk is, kiviszi a peremre, és a finanszírozásra rendelkezésre álló pénzt a kormányzati ideológia kedvenceinek juttatja. Ilyen helyzetben az együttgondolkodás és az egyetem vezetésének megszilárdítása – mi több, egyszerű biztosítása – elemi kérdés.

Szíves szóval hozom közgyűlésünk elé Szénási László tahi lelkipásztor korábbi javaslatát, hogy ugyanis egyházkerületünk állítson fel olyan etikai bizottságot, amely a fegyelmi ügyeket megelőzendő, a problémákat orvosolandó el tud járni bizonyos esetekben. Most, hogy kerületünk teljes egészében megalakult, lesz arra mód, hogy ezt a kérdést elővegyük, s remélem, a következő közgyűlésünkre konkrét javaslatot tudunk hozni és konkrét személyeket is tudunk e bizottságba javasolni. Mindehhez azt kívánom hozzáfűzni, hogy ezt a javaslatot a zsinatra is továbbítottuk, de még arra sem kaptunk jelzést, hogy kézhez vették volna levelünket. Így vagyunk előző közgyűlésünk azon határozatával is, miszerint kértük a zsinatot egy múltfeltárási bizottság felállítására. Hogy ezen határozatunkat elküldöttük, az biztos, legalábbis postakönyvünk szerint. De hogy a legutóbbi zsinaton a múltfeltárást úgy tárták elé, mint a zsinat elnökének egyszemélyi kezdeményezését, az is biztos. Ami azért csodálatos, mert az elmúlt év végén tartott zsinati tanácsi ülésen még kifejezetten azt óhajtotta zsinatunk elnöke, hogy kerüljenek bíróság elé azok, akik a múltfeltárással foglalkoznak. Csodálatosnak tartjuk ezt a fordulatot, s reméljük, nem pusztán PR-fogásról van szó, hanem komoly eltökéltségről. A magunk részéről készek vagyunk ebben kellő komolysággal részt venni.

Örömmel számolok be arról, hogy hétfőn ünnepélyesen felavattuk kerületünk galyatetői konferencia-telepét, s reményeink szerint ez is szolgálni fogja lelki-testi épülésünket. E helyről is gratulálunk minden jubilánsnak, több gyülekezetnek, ahol kerek évfordulót ünnepelnek, valamint a Lónyay utcai Református Gimnáziumnak, amely most ünnepli alapításának 150. évfordulóját. Igen sajnálom, hogy sem én, sem a fenntartó egyházmegye képviselője nem tudott részt venni az ünnepségen. Így hát most utólag hozom szóba, amiről ott nem volt szó, hogy a gyönyörű Lónyay utcai épületet, amelynek visszaszerzéséért Hegedűs püspök úr annyit harcolt, annak idején igen nehéz, háborús körülmények között, a budapesti egyházmegye esperese, Szabó Imre építtette. Csak azért, mert a püspök és a fenntartó egyházmegyét képviselő esperes nem tudott részt venni a mostani ünnepségen, nem kellett volna ezt elhallgatni.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

A mai ige a vérfolyásos asszony meggyógyításának történetéről számol be. Arról az asszonyról beszél, aki hosszú ideje,

tizenkét év óta súlyos betegségben sok orvostól szenvedett, minden vagyonát magára költötte, és semmit sem javult, sőt inkább rosszabbul lett. Mindenféle allegorizálás nélkül mondhatjuk, mintha egyházunkról szólna a történet. Sok ideje tart a bajunk, sok orvostól – sok okostól és okoskodótól, betegségünk megannyi vámszedőjétől – szenvedünk, s minden vagyonunkat magunkra költjük, hátha javul a helyzetünk, de talán inkább fokról-fokra rosszabbodik. Kálvin csodálatosan magyarázza az asszony meggyógyulásának történetét, különösen azt a részt, amikor Jézus így szól hozzá: „a te hited megtartott téged”. Hogy mi ez a hit, melyet Krisztus dicsőre méltat, azt nem abból a mozdulatból értjük meg, ahogyan ez az asszony kinyújtja a kezét Krisztus után. Hanem csak abból, hogy „Isten jóságosan és kegyesen bánik az övéivel, annyira, hogy az ő tökéletlen és gyenge hitük is kedves előtte, nem tulajdonítván nekik hibájukat és fogyatkozásaikat, melyekkel be vannak hálózva.” Lehet, hogy az asszony mozdulata megdöbbenéssel és zavarodott, de lehet, hogy azoknak van igazuk, akik azt mondják, hogy ezt a Szentlélek sugallta neki, mégis „megdönthetetlen marad az a szabály, hogy az egyesekre vonatkozó példák miatt hitünknek nem szabad ide-oda ingadoznia, hanem teljesen az Isten ígéretéhez kell ragaszkodnia.” Lehet, hogy a mi hitünk gyenge és tökéletlen, sőt olykor tele vagyunk kapkodással, de az bizonyos, hogy egyházunk gyógyulása, jobbítása, megerősödése csak abban az isteni jóságban és kegyelemben mehet végbe, ahogyan ő – Kálvin szavával szólva – az övéivel bánik. Ajánljuk hát magunkat mi, gyógyulásra váró reformátusok ebbe az isteni kegyelemben, hogy hitünk még erősebb legyen, s magunk is boldog átélői lehessünk annak, milyen áldásokkal jár Jézust követni, benne bízni, s általa mindent megnyerni.

Beszámolómat emlékezéssel zárom. Legutóbbi közgyűlésünk napján kaptuk a hírt, hogy elhunyt Nagy-György Jenő és Borsos Péter nyugdíjas lelkipásztor testvérünk. Ma tehát róluk is emlékezünk. Nemrégiben búcsúztunk Hittudományi Karunk kiváló professzorától, dr. Tóth Kálmántól, aki 92 évesen ment el minden élők útján. Tanítványai, tisztelői sokasága vette körül gyászoló gyermekeit és unokáit, s kértük együtt a boldog feltámadás reményének vigasztalását. Fél-évszázados tanítói pályája, hűsége, állhatatossága a legnehezebb időkben adott erőt és eltökéltséget a lelkésznevezettek számára. Szomorú szívvel emlékezünk Vass Dezsőre, Baki Ilona lelkipásztor testvérünk elhunyt férjére, aki 20 esztendeig hordozta súlyos betegségét. Lelkipásztor hitvesének hű társa, elkötelezett református értelmiségi volt, tudtán kívül is sok-sok lelkipásztor vigasztaló barátja. Hordozzuk imádságban Vassné Baki Ilona testvérünket, álljunk mellé gyászában, erősítsük őt Isten szeretetében!

8. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Peterdi Dániel főjegyző

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a püspök jelentését köszönettel elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése üdvözlő zsinatunk megalakulását, az újonnan megválasztott tisztségviselőket, Isten áldását kéri munkájukra.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése bátorítja a kebelbeli egyházközségeket, hogy vegyenek részt május 22-én Debrecenben az ún. Alkotmányozó Zsinaton.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri a kebelbeli egyházközségeket, hogy a megnehezedett gazdasági helyzet miatt fokozottan törődjenek a rászoruló családokkal.

16 • Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények •

5. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az evangélikus példán okulva kéri az intézményvezetőket, hogy körültekintőbben gondoljanak és vigyázzanak az esetleges provokációkra.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése támogatja a lelkészképesítő vizsgák új rendjét, amelyet a Dunántúli Egyházkerülettel közösen kívánunk végezni.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri lelképásztoraikat, hogy a megnehezedett emberi helyzetben még több odafigyeléssel és lelkigondozói türelemmel kezeljék a felmerülő ügyeket a gyülekezetekben.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felkéri a kebelbeli gyülekezeteket, hogy a Kálvin-év kapcsán minél több megemlékezést tartsanak reformátó-runk születési évfordulóján.
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri, hogy állítsunk fel etikai bizottságot, amelybe minden egyházmegyétől várunk javaslatokat a lelkésztagokra.
10. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése üdvözlöi a 150 éves Lónyay Gimnáziumot és örömmel veszi tudomásul a Galyatetői üdülő megnyitását.
11. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kegyelettel emlékszik Nagy-György Jenő és Borsos Péter lelképásztorainkra, dr. Tóth Kálmán HTK professzorára és dr. Vass Dezsőre, Baki Ilona lelképásztor testvérünk elhunyt férjére.

9. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Peterdi Dániel főjegyző

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a 2009. február 18-án tartott egyházkerületi tanács munkájáról szóló beszámolót elfogadja, a hozott határozatokat tudomásul veszi.
2. A tanács határozatainak közzétételét elrendeli a Dunamelléki Közlemények következő számában.

10. INTÉZMÉNYEK 2008. ÉVI ZÁRSZÁMADÁSAI

Előterjesztő: Derzsi György

- A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a
- 1./ Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon,
 - 2./ Gyökössy Endre Református Óvoda,
 - 3./ Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Gyűjteménye,
 - 4./ Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet,
 - 5./ Dunamelléki Református Egyházkerület Konferencia-telepe (Tahi)
 - 6./ Dunamelléki Református Egyházkerület Székház és Konferencia-központ
 - 7./ Dunamelléki Református Egyházkerület beszámolóját és zárszámadását elfogadja.

11. INTÉZMÉNYEK 2009. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a

8 egyházmegye 2009-es esztendőre szóló költségvetését jóváhagyja, teljesítéséhez Isten áldását kéri.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a számvevő javaslata alapján 2010-től az egyházmegyék számára egységes költségvetési zárszámadási nyomtatvány használatát rendeli el.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Budapesti Református Egyetemi Gyülekezet 2009. évi költségvetését 1.845.000,- Ft bevételi és kiadási oldallal jóváhagyja.

12. A DIAKÓNIAI BIZOTTSÁG JELENTÉSE AZ LSZA-RÓL

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. Az egyházkerületi közgyűlés az L.SZ.A. 2008. évi záró számadását 17.770.800,- Ft kifizetési végösszeggel elfogadja.
2. Az egyházkerületi közgyűlés a 2009-es évre L.SZ.A. költségvetést 15.291.504,- Ft végösszeggel megszavazza.
3. Az egyházkerületi közgyűlés felkéri az egyházmegyéket, hogy az L.SZ.A. működéséről a Diakóniai Bizottságot folyamatosan (legalább negyedévenként) tájékoztassák.

13. JELENTÉS A KGRE HITTUDOMÁNYI KARRÓL

Előterjesztő: dr. Békési Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a KRE Hittudományi Kara dékánjának jelentését.

14. JELENTÉS A NAGYKÖRÖSI TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLÁRÓL

Előterjesztő: dr. Nagy István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a KRE-TFK-ról szóló jelentést elfogadja.
2. Az egyházkerület ereje szerint támogatja az építkezés folytatásának munkáit és segíti az egyházi munkásokat képző intézmény munkáját.

15. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNYRŐL

Előterjesztő: dr. Berecz Ágnes

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2008. évi munkajelentését.
2. Az egyházkerületi közgyűlés módosítja a Ráday Gyűjtemény Alapító Okiratának TEAOR-számokra vonatkozó részét: az elavult TEAOR 92.51 és TEAOR 92.52 besorolás U 9101 és U 9102 kódokra változik.
3. Az egyházkerületi közgyűlés felkéri a Gyűjteményi Bizottságot, hogy az egyházmegyei irattárak felmérésével, elhelyezésével kapcsolatos teendőket mérje fel, és tegyen intézkedési javaslatot a következő egyházkerületi közgyűlésen.

16. BUDAPEST EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZET

Előterjesztő: Veszélka Tamás

1. Az egyházkerületi közgyűlés köszönettel veszi tudomásul az egyetemi lelkesi jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az Egyetemi Gyülekezetben folyó szolgálatra.
2. Az egyházkerületi közgyűlés Isten iránti hálával veszi az egyetemi misszió ügyében történt előrelépéseket, és további támogatásáról biztosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezethez kapcsolódó egyetemi missziói munkát.
3. Az egyházkerületi közgyűlés a tavalyihoz hasonlóan hivatalos egyetemi évkezdő istentiszteletnek nyilvánítja a szeptember 9-ei nyitó egyetemi istentiszteletet a Budapesten nem egyházi felsőoktatásban tanuló diákok és az ott tanító oktatók számára. Felkéri az elnökséget, hogy levélben kérje a kebelbeli gyülekezetekhez tartozó, fővárosban tanító egyetemi és főiskolai oktatókat, hogy a szeptember 9-ei évkezdő istentiszteletet tiszteljék meg jelenlétükkel, hogy közös imádsággal és Szentlélekért való könyörgéssel kezdhessük az új tanévet.
4. Az egyházkerületi közgyűlés, amint módjában áll, módosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet Alapító Okiratát annak lelkészválasztásra vonatkozó pontjában.

17. AZ EGYHÁZKERÜLET OKTATÁSI INTÉZMÉNYEI

Előterjesztő: Madarász Imréné dr.

1. A közgyűlés a Baár-Madas Gimnáziumról szóló jelentést elfogadja.
2. A közgyűlés nagyra értékeli a Baár-Madas pedagógusainak tehetséggondozó munkáját.
3. A közgyűlés a Gyökössy Endre Református Óvodáról szóló jelentést elfogadja.

18. LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZET

Előterjesztő: Szabó Gabriella

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Lelkésztovábbképző Intézetről szóló jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervízori Intézetről szóló jelentést elfogadja.

19. EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ÉS KONFERENCIA-KÖZPONT

Előterjesztő: Varga László főigazgató

1. Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megbízza és felhatalmazza a székház főigazgatóját, hogy a KRE rektorával vagy gazdasági igazgatójával kössön megállapodást a HTK hallgatóin kívül más karok hallgatói által történő terem-igénybevétel, valamint ennek költsége rendezése vonatkozásában. Erről a következő közgyűlésen vagy tanácsülésen beszámolni köteles.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kifejezi óhaját, hogy a székházban és a Ráday 30-ban lakó hallgatók keresztyén etikának megfelelő házirendben

éljenek. Az egyetemi évek vidám, kellemes szabadsága soha se tévesztessen össze a szabadossággal.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése támogatja azt a törekvést, hogy a konviktus tovább működhessen, felhatalmazza a főigazgatót az üzemeltetővel történő szerződés esetleges módosítására, azzal, hogy a konviktus nem jelenthet semmilyen külön terhet a DRESZKK-nak vagy a kerületnek.

21. EGYHÁZKERÜLETI SZAKBIZOTTSÁGOK LÉTSZÁMA, TAGOK VÁLASZTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Dunamelléki Református Egyházkerület szervezetről és működéséről szóló szabályrendeletet a következőképpen módosítja:
 - „10. § (2) 7. számvizsgáló bizottság – két lelkesi, hat világi képviselővel,
 - 8. jogi és közigazgatási bizottság – egy lelkesi és három világi képviselővel”
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a betöltendő bizottsági tagsági helyekre elrendeli a választást.

22. A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZÁNAK ÉS KONFERENCIA-KÖZPONTJÁNAK SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYRENDELETE

Előterjesztő: Varga László főigazgató

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a DRESZKK szervezeti és működési szabályrendeletet a javasolt módosításokkal jóváhagyja.
2. DMREK Közgyűlése a székház konferenciaszolgáltatási díjaival kapcsolatos alapelveket, valamint a 2009. évre érvényes használati díjat megerősíti.

23. RÁDAY GYŰJTEMÉNY SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYZATA MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel főjegyző

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése az előterjesztett módosításokat jóváhagyja, s elrendeli azok átvezetését a Ráday Gyűjtemény szervezeti és működési szabályzatában.

24. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

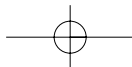
Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. Az egyházkerületi közgyűlés jóváhagyja Horváth Ákos lelkipásztor lelkészi képesítésének hatályban tartását a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján.

25. LELKÉSZ MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: Peterdi Dániel főjegyző

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése 2009. december 31-ig engedélyezi Lakatos Enikő makádi lelkipásztornak más kereső foglalkozás végzését.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2009. május

BARANYA

SZÜLETETT:

1. Hunor – Fényes Endre ötödik gyermeke
2. Réka – Vincze Árpád intézeti lp. első gyermeke

ELHUNYT:

1. Végh Barna Szabolcs kozármislenyi lelkipásztor aktív szolgálatban

BÁCS-KISKUNSAG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. dr. Egeresiné Szűrszabó Anikó – Tiszakécskéről Ágas-egyházára sl.

SZÜLETETT:

1. Linda Ráhel –Prózsa István orgoványi lp. negyedik gyermeke
2. Kende Gyöngyi – Sípos Ajtony Levente soltvadkerti lp. hatodik gyermeke
3. Sára – dr. Egeresi László és Szűrszabó Anikó második gyermeke

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Komlósi Erzsébet – beo.lp. Ráckevéről Pestszentlőrinc-Szemeretelepre
2. Dani Eszter – missziói lelkészként Gazdagrétre
3. Tordai Tünde – hitoktató-beo.lp. Pestlőrinc-Kossuth térre Erdélyből
4. Csűrös András Jakab – bl. Kecskemétről Budahegyvidékre
5. Szabó Károly – TT-ről a Protestáns Diak. Felsőokt. Szakkollégiumba
6. Csikó Katalin – TI-ről a Kálvin János Otthonba
7. Égető Ferenc – eltávozott a MRE-ből

SZÜLETETT:

1. Levente Attila – Páskuné Ercse Imola exmisszus első gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. dr. Sípos Ete Álmos Nagyváradi téri lp.

BUDAPEST – ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Csenki András – Zuglóból Rákospalotára
2. Lőrinczi Hunor – fasori beo.lp. rend. áll-ba

SZÜLETETT:

1. Borka Luca – Kaszó Gyula és Kovács Karola negyedik gyermeke
2. Kristóf Kadosa – Hajdú Bálint Kadosa első gyermeke
3. Sára – Bíró Botond második gyermeke
4. Luca Borbála – Tarr Zoltán harmadik gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. dr. Bazsó Béláné SAO
2. Tarr Kálmán a Kálvin Kiadótól
3. Ládonyi Klára a zsinati hivatalból

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Benkőné Dankó Lilla – em. lp. rend. áll-ba
2. Makay Erika – Nagykátára sl.
3. Keresztes Hajnalka – Tolnából a KRE Nagykőrösi Főiskolai Karára

SZÜLETETT:

1. Miklós – Vladár István ötödik gyermeke
2. Miklós Csanád – Végh Miklós ötödik gyermeke
3. Lelle Lília – Balogh László Levente gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Komlósi Péter esperes, ráckevei lp.

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Benedek Alíz – TI-ről Gyöngyösre beo.lp.
2. Czuni-Kenyeres József – Gyöngyösről em-i kórházlelkésznek

SZÜLETETT:

1. Péter Attila – Cs. Nagy János negyedik gyermeke

TOLNA

SZÜLETETT:

1. Pál Attila Ákos – Pál Tamás és Kiss Márta harmadik gyermeke
2. Márk Benjámin – Nagy János lp. második gyermeke

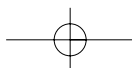
VÉRTESSALJA

SZÜLETETT:

1. Márton Gergely – Stift János első gyermeke
2. Sára Jonka – Darvas-Tanács Erik negyedik gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

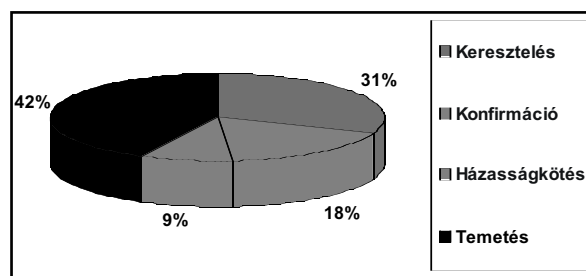
- † Horváth György volt püspöki titkár, főtanácsos
- † Borsos Péter volt gárdonyi lelkész
- † Baranyai Péter volt püspöki hivatali lelkész
- † Nagy-György Jenő volt tiszántúli lelkész
- † Czövek Olivér volt vecsési lelkész
- † dr. Tóth Kálmán volt teológiai professzor
- † dr. Molnár Mihály volt debreceni lelkész
- † Bajusz Gyula volt tiszaroffi lelkész
- † dr. Hős Gézáné volt fasori lelkész
- † Jeney Huba volt budapesti lelkész

NÉPMOZGALMI ADATOK

Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben 2008-ban													
Egyházmegye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés			Névjegyzék
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	
Baranya	148	150	298	95	112	207	25	75	100	211	244	455	9577
Bácskiskunság	307	302	609	192	231	423	36	128	164	437	416	853	14021
Bp-Dél	362	349	711	133	161	294	82	193	275	441	539	980	14714
Bp-Észak	386	439	825	189	193	382	81	160	241	521	638	1159	13284
Délpest	476	490	966	258	317	575	73	168	241	746	693	1439	24719
Északpest	468	447	915	243	275	518	65	172	237	523	533	1056	17318
Tolna	122	109	231	73	71	144	23	33	56	140	156	296	7337
Vértesalja	139	143	282	100	134	234	37	48	85	232	218	450	10239
Összesen:	2408	2429	4837	1283	1494	2777	422	977	1399	3251	3437	6688	111209

Összehasonlítás					
	Keresztelés	Konfirmáció	Házasság	Temetés	Névjegyzék
1991	7565	3869	1834	9756	
1992					128311
1997	5571	3192	1632	9010	
2001	5374	2869	1409	7537	
2002	5035	3278	1560	7787	
2003	4661	2877	1473	7391	
2004	5023	3348	1632	7699	
2005	4838	3157	1476	7364	120459
2006	5337	3520	1631	7319	116922
2007	5033	3160	1467	7086	114028
2008	4837	2777	1399	6688	111209

Forrás: Egyházmegyék összesítése az egyházköz-
ségek adatszolgáltatása alapján
Készítette: Kardos Ábel 2009-03-31

KÖZLEMÉNY!

Egyházkerületünk új konferencia-központtal gazdagodott, címe:
Galyatető, Mátra u. 36.

A 15 szobás kisüdülőben 20-30 fős, elsősorban gyülekezeti, ifjúsági csoportok, megyei tanulmányi körök tarthatnak konferenciát, de a 930 m-es magasságon, fenyőövezetben levő konferenciaház családoknak, egyéneknek is kiválóan alkalmas pihenésre, légzőszervi megbetegedésben levőknek gyógyulásra.

A galyatetői házunk díjai megegyeznek a Dunamellékben közölt mátraházi díjakkal, azzal, hogy itt a csoportdíj 20 főtől vehető igénybe.

A ház egész évben várja a pihenni és épülni vágyókat.

Jelentkezni lehet a Dunamelléki Református Egyházkerület Székház és Konferencia-központjában:

telefon: 06-1-218-07-53/704,

vagy a mátraházi konferencia-központban Farkasné Márkus Évánál,

tel: 06-30-20 58 568, 06-37-374 011

**A Dunamelléki Református Egyházkerület
Közgyűlése által alapított díjak
a pedagógusok elismerésére**

SOLI DEO GLORIA-DÍJ: olyan testületek, intézmények kaphatják a díjat, amelyek református közösségként több éven keresztül egységes arculattal jelenítették meg a református keresztyén nevelés alapelveit, munkájuk példaadó volt abban a tekintetben, hogy egyházunk iskoláinak évszázadok során kialakult hitbeli örökségére és pedagógiai kultúrájára épült.

LORÁNTFFY ZSUZSANNA-DÍJ: olyan tanügyi vezető kaphatja meg a díjat, akinek irányítása mellett az intézmény hosszú ideje kimagasló eredményességgel dolgozik és/vagy oktatja, neveli tanítványait keresztyén szellemiségben és gyarapítja tudásukat az örökölt és a jelenkori kultúra valódi értékeinek megfelelően.

BENDA KÁLMÁN-DÍJ: olyan óvónők, tanítók, tanárok kaphatják meg, akik saját szakterületüknek hosszabb ideje elismert képviselőjük, tanítványaik sikereket érnek el a különböző szintű tanulmányi versenyeken, vagy a hátrányos helyzetű, sajátos nevelési igényű diákok támogatásában jeleskednek.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- az intézmény igazgatótanácsának indoklását, illetve jóváhagyását
- a nevelőtestület javaslatát
- a felterjesztő indoklását

A pályázatokat a Dunamelléki Református Egyházkerület Oktatási Irodájához kell felterjeszteni 2009. június 30-ig. (1092 Bp. Ráday u. 28.)

FELHÍVJUK A FIGYELMET,

hogy a Dunamelléki Egyházkerület honlapja és a Püspöki Hivatal elektronikus levelezése ÚJ CÍMEN érhető el:

**honlap: www.raday28.hu
e-mail: @raday28.hu**

Az e-mail címek kukac előtti része nem változott.
Az újjal párhuzamosan a régi címek is tovább élnek (dmrek.hu).

**„AZ ÉV IGEHIRDETÉSE” díj
Pályázat**

(A TAVALYI KIÍRÁSHOZ KÉPEST MÓDOSÍTOTT RÉSZ
DÖLT BETŰVEL SZEDVE)

A Dunamelléki Református Egyházkerület 2007-ben díjat alapított „Az év igehirdetése” néven. A biblikus és korszerű igehirdetés, mely megfelel mind a teológiai kritériumoknak, mind pedig a homiletikai kívánalmaknak, elsősorban járul hozzá a Jézus Krisztusról való bizonyoságtételhez, az élő hit ébresztéséhez és táplálásához, valamint az egyház építéséhez. A díj szerény megbecsülése azon igehirdetőknek, akik szüntelenül fáradoznak azon, hogy a jól megértett szentírás-üzenetet tolmácsolják. Az egyházkerület a díjazott igehirdetés közzétételével példát kíván adni valamennyi igehirdető nemzedék számára.

„Az év igehirdetése” díjra bármely, a beküldési határnap előtti egyházi évben magyar nyelven elhangzott igehirdetés ajánlható.

Az ajánlott igehirdetés beküldési határnapja **2009. szeptember 15.**

Az ajánlott igehirdetést (két példányban, A/4-es lapon, kettős sorközzel gépelve) pályázati formában, jeligével ellátott kettős zárt borítékban kell megküldeni a Dunamelléki Egyházkerület Püspöki Hivatalába (1092 Bp. Ráday u. 28.). A borítékon fel kell tüntetni „Az év igehirdetése” megnevezést is.

„Az év igehirdetése” díjra legalább tíz református egyháztag jogosult együttes ajánlást tenni, akik a belső zárt és jeligével feliratozott borítékban aláírásukkal adnak támogató nyilatkozatot, továbbá igazolást arról, hogy az általuk ajánlott igehirdetés valóban elhangzott. Ugyanitt közlik az igehirdető nevét is. *A pályázatot beküldőknek lehetőségük van az igehirdetővel egyeztetni, hogy elhangzott igehirdetésének írásban rögzített formája helyesírási, stilisztikai és retorikai szempontoknak megfelelő legyen.*

A pályázatok elbírálására a Dunamelléki Egyházkerület öttagú bíráló bizottságot állít. A bíráló bizottság tagja a KRE Hittudományi Karának mindenkor homiletika tanára és rendszeres teológiai tanára, továbbá a Dunamelléki Egyházkerület püspöke, valamint a KRE Bölcsészettudományi Kara Magyar Nyelvészeti Tanszékének egy delegált tanára, és valamely református gimnázium delegált irodalomtanára. A díjat az egyházkerület őszi közgyűlésén adják át. Átadásakor a KRE Hittudományi Karának homiletika tanára méltatja a díjazott igehirdetést, amelynek megjelentetéséről az egyházkerület gondoskodik a Dunamellék c. hivatalos lap különnyomataként.

„Az év igehirdetése” díj értéke nettó 200 000,- azaz kettőszázezer forint.

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel főjegyző
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész
Készült az OPEN ART nyomdában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2009 / december

Kit várunk ?

Hálát adunk Istennek, hogy a Dunamelléki Református Egyházkerületben a 2009. esztendő békességgel kezdhetjük és békességben tölthetjük mind a mai napig. Ugyanakkor azt is el kell mondanunk, hogy néhány esetben békétlenség keletkezett, amikor nem Istenre, hanem a világra figyeltünk, amikor hagytuk, hogy a világ játékszabályai érvényesüljenek közöttünk. Ismerjük a figyelmeztetést:

senkit sem fog olyan erőteljes támadás érni, mint azt az embert, azt a közösséget, akik azt a célt tűzték maguk elé, hogy jobban megismerjék Krisztust és egyek legyenek Vele. És ismerjük az ígéretet is: „A békesség Istene pedig összezúzza a Sátánt...” De mi is ez a „békesség”?

A tér és idő keresztjére vert ember Isten csodálatos ajándékai közül sokat csak jóval később ismer fel, mint ahogy azt Isten megadta számunkra. Az ézsaiási prófécia a Békesség Fejedelméről az újszövetség embere sem karácsonyok, hanem hite által a krisztusi utat végigjárva érti, éli meg, hogy élete további részében már tudja, ki Ő, akit várunk. A december 2-ai egyházkerületi közgyűlésünket már ezért kezdtük az énekben elmondott imádsággal: „Várj ember szíve készen, mert jó a Hős, az Úr...”

Csak itt jön az első paradoxon: várni csak az tud, aki békesség van. Aki tudja, hogy ez a találkozó létrejön, mert akitől függ, az megígérte és Ő mindig betartja ígéretét.

Atyánk jól ismer bennünket, ezért küldte el a Békesség Fejedelmét. Jézus már az egykori tanítványai idejében látta, hogy kísértésekkel, elutasításokkal, kigúnyolásokkal szemben csak békességgel lehet megmaradni és ez igaz a huszonegyedik század tanítványaira, mireánk is. Ezért Jézus így szólt és így szól ma is: „Békességet hagyok nektek, az én békességemet adom nektek.” (Jn.14.27/1). De a Sátán most is megszólal, a világ ezt mondja: munkára van szükségem, el kell tartanom a családom, nem akarok az eljövendő mennyi áldásokról hallani többet! Krízisben vagyok, körülöttem és bennem zűrzavar van, házasságom labilis, egészségem leromlott. A világ így szól hozzánk: tegyetek csodát és akkor beszélhetünk az Istenetek békességéről!

Csak a világ mondja ezt? A mi gondolatainkban nem jön sokszor elő, hogy: Uram, ha rendbe jönnek a dolgom, akkor majd lesz békességem! Ezekben az időkben nagy mélységeket él át ez a nemzet, és nem tudjuk, hogy milyen megpróbáltatások várnak még ránk és a föld minden népére. Jézus látja a veszélyeket, ezért szól egykori és mai tanítványainak: fogadjátok szívetekbe az én békességemet! Szentlelkem bennetek lakik.

De megint kételkedünk. Én is kaphatok ebből a békességből? Nem vagyok én erre méltó! Túl sokat aggályoskodom, sokat bizonytalankodom, sokszor hitetlenkedem. De kiknek is adta ezt először az Úr? Egy átkozódó Péternek, a dicsőségre törtető testvéreknek, Jakabnak és Jánosnak, a kételkedő Tamásnak, az élete legnehezebb órájában Jézust magára hagyó tanítványoknak. Vagyis ezen jellemzők alapján olyanoknak, mint mi vagyunk. Akkor meg miért? Kegyelemből.

A csoda pedig az lesz, hogy a keresztyén ember élő példa lesz a világ számára. A káosz, a nélkülözés közepette megmarad a kegyelemben, ha kell, mai Jóbként. Mert a tanítványi élet Isten-arcú élet, ahol az Isten képe, azaz lénye úgy van jelen, hogy a bennünk lakozó Szentlélek magát az embert alakítja át és benne az Isten képét formálja ki. Reményik Sándor költői szavai szerint: „Egy istenarc van eltemetve bennem. Néha magamban látom, néha másban.” A titok napvilágra kerül, a csoda életre kel. Krisztus békességében megértjük küldetésünket, észrevesszük, megtiszteljük és szeretjük egymásban, felebarátainkban az Istent.

„Mert gyermek születik nekünk, fiú adatik nekünk. Az uralom az Ő vállán lesz, és így fogják nevezni: Csodálatos Tanácsos! Erős Isten! Örökkévaló Atya! Békesség Fejedelme!” (Ézs.9,5)
Őt várjuk!

Veres Sándor világi főjegyző

Áldott karácsonyi ünnepeket kívánunk!

Az elmúlt időszak néhány fontos eseménye

••• a 2009. áprilisi közgyűlés óta május 20-án, szeptember 9-én és október 7-én tartottunk esperesi-gondnoki értekezletet

••• szeptember 17-én tanácsulést

••• november 12-én és december 2-án közgyűlést

••• holland-magyar lelkésztalálkozóra került sor az egyházkerület szervezésében Mátraházán június 5. és 10. között

••• a kerületi lelkésztovábbképzés keretében kiscsoportos egész éves képzés indult ősszel házassági témában dr. Pálhegyi Ferenc vezetésével, novemberben két egyhetes kurzus zajlott konfirmáció és istentiszteleti gyakorlatunk megújítása témákban

••• a Kálvin-év keretében két világi kiállítás is nyílt a kerületben, a nagyobb szabású Református örökség a Duna mentén címmel a Budapesti Történeti Múzeumban, és egy fotókiállítás a Mai Manó Házban

Amiről előre tudunk

••• évkezdő lelkészértekezletünket 2010. január 11-én tartjuk az egyházkerületi székházban

Élet a teológián

Közös ebédek:

A teológián a 2009/2010-es tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen:

Fasírtos agapé, Familiar Foods Étterem, Ágoston Sándor Alapítvány, Erdélyi ebéd, Baranyai Egyházmegye, Egyházkerület, Teológia, Tolnai Egyházmegye, Budapest-Déli Egyházmegye, Budapest-Északi Egyházmegye, Kecskeméti Egyházközség

5 éve végzettek találkozója a teológián

Programok:

A félévben folytatódott a teológián az előző félévben elkezdett sorozat, amely a lelkipásztori munka gyakorlati oldaláról mutatta be az életet, ezúttal a gyülekezetépítés volt a központi téma. Állandó szervezői Monty Taylor, Sípos Szabolcs és Fűtő Róbert voltak, meghívottak pedig: Illés Dávid, Gyimóthy Zsolt, Zámbo András, Schaller Tamás lelkészek.

Gólyaest a teológián

Otthonórák:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, amelyek fele felsőbb éves teológushallgatók által tartott *biblióra*, másik részük pedig a Kálvin-évhez kapcsolódott. Ennek keretében beszámoló hangzott el a teológusok nyári tanulmányútjáról, koncertet adott a *Keresztút* együttes, film-

Otthonórai színi előadás

klub is volt: *Hétköznapi mennyország*, továbbá két színdarab: Magyary Ágnes: *Szamár éjszakák, gyapjas nappalok* c. tragikomédiáját a Magyary-féle Színtársulat mutatta be, Ádám Éva rendezésében, pedig *Kálvin (h)arcai* címmel láthattak színi előadást a Kálvin-Szervét-perről. Illyés Gyula: *A reformáció genfi emlékműve előtt* c. verséről Petrőczy Éva költővel beszélgettünk.

Teológusnapok és egyéb alkalmak a 2009/2010-es tanév első félévében:

Ebben az évben is több teológusnapot és hétvégét szerveztünk, ezek közt jelentős számban voltak a határon túli utak is. A teológusnapok szervezésében tevékeny részt vett Tóth Zsuzsa IV. és Németh Tamás III., éves teológus.

Felvidéki hétvége (Berzete, Kőrös, Rudna, Szalóc ifjúsági est), **Tolnai egyházmegye** (Bölcske, Dunaszentgyörgy, Iregszemcse, Paks, Szekszárd), **Baranyai egyházmegye** (Pécsvárad, Pécs-kertváros, Komló és szórványai + Nagydorog ifjúsági találkozó), **Simontornya** (Tolnanémedi), **Ócsa, Dunaalmás** (gyermekotthon).

Iskolai csendesnap szolgálat: **Lónyay Gimnázium** (12 fő), **Szentmártonkátai Református Általános Iskola**. Evangélicizációs szolgálat: **Százhalombatta** (4 fő), **Mátyásföld** (6 fő)

Tanulmányi kirándulások

Nyáron a **Kálvin nyomában** c. tanulmányi kirándulás keretében reformátoraink nyomát kutattuk Svájcban, s a nagyobb, a reformáció szempontból is nevezetes városok felkeresése után (Schaffhausen, Zürich, Bazel, Bern, Genf, Luzern), jutott idő Svájc természeti szépségeinek felkeresésére is. Több mint ötvenen éltük át ezt a szép élményt.

A teológusok alapítványa (Ágoston Sándor Alapítvány)

Az elmúlt nyáron is több építőtábort szervezett az Alapítvány, mely során Magyarigenben és környékén (főleg **Sárdon és Zalattán és a feléri szórványiskola segítségével**), valamint a felvidéki **Körösön** (Rozsnyó mellett) végeztek a teológusok nem kevés fáradtsággal járó munkát, az utóbbi helyen egy gyülekezeti ház felújításán dolgoztak. Ezeket a táborokat az Ágoston Sándor Alapítvány segítette,

Teológusnap baranyai szórványgyülekezetben

szervezte és támogatta. Ezen kívül a **Módoson** megvásárolt házban nyári gyermektábort szerveztek, amelyen lelkesen vettek részt teológusok.

Ősszel egy hétvégére visszamentek a hallgatók Módosra, valamint több hallgató vett részt segítőként Erdély különböző gyermekotthonaiból szervezett kamasz-hétvégén Székelyudvarhelyen.

Egyéb programok

A **66-os út** c. interaktív bibliakiállítás, amelyet 2008-ban, a **Biblia Évében** valósítottak meg a hallgatók, a sikerre való tekintettel a 2009-es évben is meghívták több helyre: Soltvadkert, Túrkeve, Szent Margit Gimnázium, Cegléd, Etyek, Seregélyes.

Ennek folytatásaként a teológusok a Kálvin-évben is kiállítottak egy jó ötletre épülő kiállítást. A **Kálvin Kertje** c. interaktív kiállítás és program a nagy reformátorunk személyével, életművével foglalkozik. A kiállítás egészében a Csillagpont találkozón volt látható, s a korábbi kiállításokhoz hasonlóan jelenleg is kölcsönzés alatt van egészen az év végéig. Előtte megfordult Kecskeméten a Múzeumok éjszakáján, a Református Zenei Fesztiválon Budapesten, majd másfél hónapig vendégeskedett Baranyában (Kozármisleny, Vajszló, Sellye, Zengővárkony, Pécs-Belváros, Pellérd, Beremend és környéke, Harkány) További helyszínek: Pócsmegyer, Svábhegy (Budapest), Baár-Madas Gimnázium, Jászkarajenő, Szeged (egyetem), Julianna Általános Iskola, Budaörs, Kunszentmiklós. Több teológus is részt vett a nyári **Csillagpont** találkozón a Tolna megyei **Fadd-Domboriban**, sokan közülük szolgáltak is különböző területeken mint kiscsoportvezető, rendező, segítő.

Bölcsföldi András spirituális

Tanácsülés 2009 szeptember

Veres Sándor világi főjegyző

Egy percben engedjék meg, hogy egy pár gondolatot elmondjak. Az utóbbi napok hírei között halljuk a Da Vinci kód írójának újabb könyvét, amelyre hatalmas a vágyakozás, a kíváncsiság, mert élet és halál kérdéséről nagyon misztikusan kíván szólni. Tulajdonképpen azért várhatja a világ így, mert a tudatlanság állapotában van, és nagyon el kell gondolkozni arról, hogy kinek kellene a tudatlanság állapota ellen harcolni. Ott van a miszsiói parancsban az erő, Jézus kijelenti magát: nékem adatott minden hatalom mennyen és földön, elhív bennünket, és kiküld bennünket, és mondja, tanítván őket mindazokra, amit én parancsoltam ténétek. Tesszük-e, mennyiben tudjuk ezt tenni? Az egyház feladata, küldetése a miszsió. Hiszem, ahogy most a püspök úr is kérte, és az ígében is ígéri a mi Urunk: „én veletek vagyok minden napon a világ végezetéig”. Szentlelkével velünk van. Amikor az egyházkerületi tanácsülésen főleg pénzügyeinkről, szervezeti kérdéseinkről beszélünk, akkor tudjuk, hogy az egyház organizáció és organizmus is, tudjuk, hogy ezt az élet Jézus Krisztus ígéje és Szentlelke által hívja egybe, őrzi és megtartja. Éppen ezért minden tevékenységünknek, amelyet a szervezeti életre fordítunk, amikor a szervezetet akarjuk erősíteni, jobbra tenni, akkor az legyünk bennünk, hogy mindez a gyülekezeti életet, az élet szolgálja, az evangélium hirdetését és a miszsiói parancs teljesítését. Így kérem az egyházkerületi tanács tagjait, hogy ezzel a lelkülettel, kíváncsággal, óhajjal végezzük mai munkánkat is. A Dunamelléki Református egyházkerületi tanács ülését elnöktársammal egyetértésben megnyitom. Tisztelettel és szeretettel köszöntöm a tanács alkotó és tanácskozási jogú tagjait és előadóit. Bemutatom a tanács tárgysorozati javaslatát, és kérem ennek elfogadását.

Dr. Szabó István:

Főtiszteletű egyházkerületi tanácsülés! Néhány általános gondolatot szeretnék a tanácsüléssel megosztani azokból, amely gondolatokat, ügyeket az esperes-gondoki értekezleten, illetve a gazdasági bizottságon tárgyaltunk.

Először is szeretnék köszönetet mondani mindenkinek, aki az egyházkerületünkben, akár a kerületben, akár a megyékben, akár egyházközségeig elhatóan a nagy szűkösség dacára, vagy éppen a nagy szűkösség közepette, ezt majd látni fogjuk a költségvetés módosításán is, nagy igyekezettel volt, hogy legalább a minimális stabilitást fenn tudjuk tartani. Valóban, ma anyagiakról lesz szó, és el kell mondanunk, amit a hírekből, a különböző szintű kommunikációkból tudunk, hogy mi most még az idejé esztendő költségvetését módosítjuk, de a következő esztendőnk igen nehéz lesz, bár ezzel – azt hiszem – nem mondtam sem újat, sem sokat. Azt viszont szeretném kérni mindenkitől, hogy amikor majd már tervezzük a következő esztendőt, ez az ősz folyamán már aktuális lesz, néhány területen – ha lehetséges – módosítsuk a szemléletünket, én magamtól is kérem ezt. Nem olyan egyszerű dolog.

Három területet említek: az egyik egyházközségeink önfenn tartó képessége. Ez szüntelenül megújuló téma, újra meg újra beszélünk róla. Elmondottam már a tavaszi egyházkerületi közgyűlésen: egyházkerületünk gyülekezeti általános összehasonlításban, a 2008. évi nagy összehasonlításokban messze a legjobb

készséget mutatják anyagiak terén. Egy összehasonlító adatot mondok: a MREgyházban az összes református választó jogú egyháztag 30%-a él Dunamelléken. 365.000 választóból 112.000 él Dunamelléken. Viszont a fenntartói járulékok 37 %-át, a perselypénzek 44 %-át és az adományok 38 %-át dunamelléki egyháztagok fizetik be. Messze többet adakoznak, mint másutt. Egy adatot még mondok, a perselypénzek tekintetében: az egy főre jutó dunamelléki perselypénz évi vonzatban pontosan kétszerese a tiszántúliénak. Tehát a készség a mi kerületünkben a legjobb. Mégis, mindannyian látjuk, lelkipásztorok, gondnokok, presbiterek, egyháztagok, hogy alacsonyok a javadalmak. Az ingatlanjaink fenntartása – nemhogy a fejlesztése – sok esetben megoldhatatlan feladat, és bővülésről vagy új építéséről szinte már gondolkodni sem merünk, beszélni még kevésbé. Hadd buzdítsak erről a helyről is mindenkit arra, ami nem a kerületi tanácsülésnek és a közgyűlésnek a témája, de minden presbitéri gyűlésen, minden gyülekezetben téma, hogy erősítsük, buzdítsuk gyülekezeti tagjainkat a szűkös időkben, nagyon nehéz helyzetben, csappanó bevételek világában, amikor minden helyről azt halljuk, hogy több kerül a kórház – ha lesz egyáltalán –, több kerül az iskola – ha megmarad egyáltalán –, emelkedni fog a villany – ha ugyan le nem kapcsolják a villanyórát –, növelni fogják a munkáltatói járulékot – ha ugyan lesz munka –, még egy ilyen világban is buzdítsuk és bátorítsuk egyháztagjainkat templomunk, parókiánk, gyülekezeti házuk, iskolánk, intézményünk fenntartására, hisz ez a miénk.

A másik terület, amelynek – azt gondolom – eljött az ideje itt, a kerületben is, de leginkább országos szinten, hogy végig gondoljuk, ez a közfeladatot ellátó intézményeink sorsa. Ezek az intézmények immár két esztendeje folytonos sarcolásnak vannak kitéve. Az iskoláink, a szociális intézményeink ugyanolyan szorongva tekintenek most a következő év felé, mint bárki más ebben az országban. Jellemző adat, hogy az ÁSZ mind a mai napig nem kapta meg az Oktatásügyi Minisztériumtól az önkormányzatok 2008. évi zárószámadását. Ebből lehetne ugyanis megtudni, hogy 2008. évre az egyházi iskolák mennyi kiegészítő normatívát kapnak. Az Oktatásügyi Minisztérium üres lapokat küldött vissza az ÁSZ-nak. És bár évek óta tart a normatívavita, a számvevőszéki jelentések, az itt-ott lefolytatott bírósági perek minden esetben nekünk adtak igazat. Kormányzatunk – már akinek ez a kormányzata – csökönyös cinizmussal, s ha kell, olykor sanda vallás-ellenességgel, demagógiával is operál ellenünk. Át kell gondolnunk az egészet, ilyen feltételek között, ilyen pénzügyi szerkezetek között, a magyar politikai elit ilyen viszonyulása között mit is tehetünk.

A harmadik terület a megállapodás szerinti járandóságoknak a kérdése. Mivel megszoktuk már, hogy a kormányzatnak nem kenyere az igazmondás, azt mondom, a legrosszabbra kell felkészülnünk, minden héten más az adat a jövő évi költségvetés tekintetében. Egyszer azt halljuk, hogy nem lesz több hittanpénz és nem lesz kisteleplési támogatás. Utána azt halljuk, hogy az lesz, de 25 %-kal lesz kevesebb. Utána azt halljuk, hogy az lesz, de nem lesz rekonstrukciós támogatás. Az adó 1% felajánlást a megállapodás szerint nem fogják kiegészíteni, mindent hallhatunk, és még egyszer mondjuk, kormányzatunknak nem kenyere az igazmondás.

Készülj a legrosszabbra és reménykedj a legjobban. Én sem tudok mást, mint ezt a sztoikus bölcsességet idézni. Meg kell várnunk, amíg az országgyűlés lecsapja a kalapácsot októberben-novemberben, akkor tudjuk meg ezt. Mi az esperes-gondnoki értekezleten és a gazdasági bizottságban és sok más helyen is végigtárgyaltuk ezeket a nem kedvező kilátásokat. Egyházkerületünknek a következő évben feltehetően a működési költségéből kell majd olyan területekre átcsoportosítania, ahol a megvonások, az elvételek, a hamis alapú kiszámítások miatt már nem a pusztá működés fenntartásáról lesz szó, hanem egzisztenciák megóvásáról és megtartásáról. Nem lesz könnyű feladat, kérem a tanács bölcsességét is az elkövetkezendő időre, hiszen ha valamiből átcsoportosítunk, akkor azt rövidítjük meg, és igazából – látjuk már évek óta – nincsen olyan területe a gazdálkodás vonatkozásában egyházunkban, ahol azt mondhatnánk, bőségben vagyunk, át lehet csoportosítani. Mindenütt szükségben vagyunk.

Néhány konkrét javaslatot szeretnék említeni megfontolásra. Először kérem a jelenlevőket úgy is, mint egyházkormányzati személyeket, önmaguk körében is, és mindazoknak körében, akik felett felügyelettel bírnak, ragaszkodjanak a még pontosabb és még tisztább elszámolásokhoz. Egy példát mondok. Túrhetetlennek tartom, hogy egy beruházást egyetlenegy számlával valaki háromfelé akar elszámolni. Ezt nemcsak a világi nyelven, hanem a keresztyén nyelven is csalásnak hívják. A romlásnak mi nem adhatjuk meg, még pontosabban szólva annak az erkölcsi romlásnak, család-világnak, ami ebben az országban van, mi nem adhatjuk át magunkat. Orvos, gyógyítsd magadat!

Szeretnék szólni a pályázatok ügyéről. Tavasszal körlevelet írtam minden gyülekezetnek, jelezve, hogy aki pályázatot nyer az új típusú pályázatokat, számolnia kell azzal, hogy ezek utófinanszírozású pályázatok. Tehát teljesíteni kell, ki kell fizetni, utána érkezik a pénz. Kértem minden lelkipásztort, hogy ha pályázni akar, nyújtsa be a kerülethez a megyén keresztül a témát, az ügyet és a pályázati anyagot. Sok helyről csak úgy értesülünk, hogy pályázatot nyertek, most keresnek bennünket, nyertek 25-60-70 millió forintot, legyen szíves az egyházkerület előlegezze meg. Nem lehetséges. Más megoldást kell ezekben az esetekben találni. Azért sem lehetséges, mert tervezni sem tudtuk. Ha nem tudjuk tervezni, hogy egy-egy gyülekezetnek előleget kell adni ahhoz, hogy teljesítse a pályázatot, aztán majd megjön a pénz, nincs miből adni. Kérek mindenkit, figyeljünk oda erre is.

Szeretnék szólni az egyezkedéseknek, vagy különös tekintettel az adományozások világáról. Itt-ott egy-egy gyülekezetben adományozó szándékkal jelennek meg atyafiak. Ezen a nyáron legalább három ilyen adományozást kellett előre megvétőznünk. Ugyanis az adományozó kikötései, szempontjai nemhogy nem feleltek meg az egyházi törvényben foglaltaknak, hanem kifejezetten sértették. Én tudom jól, hogy ajándék lónak nem nézzük a fogát. De azért a trójai falovat nem kellene a templomba betolni. Kérek mindenkit, tessék erre odafigyelni. Sokszor jelentkeznek az egyház háza táján, különösen vállalkozók, üzlemberek, akik valami nagylelkű adománnyal, ingatlannal kopogtatnak. Tessék ennek a legnagyobb alapossággal utánajárni, nagyon rá lehet fizetni. Nagyon kifoghatnak rajtunk, mert – úgy tűnik – jószándékúak, de amikor kiderül, hogy csak adójóváírásról, vagyonátmentésről van szó, olyan záradékokkal, klauzulákkal, apró lábjegyzetes kitételekkel, hogy oda se figyelünk, nagy zűrök lehetnek belőle.

Járandóságok. Én sok-sok intést kaptam már korábban is

arról, hogy ne lovagoljak én már ezen. De mégis kell. Az új ciklusban zsinatunkon a nyugdíjintézet bizottságot felügyelem. Elég sok tárgyalás van ebben a bizottságban. Azt kell mondjam, a negyedét nem láttam a problémáknak korábban, amikor ezekről súlyos szavakat mondtam. Talán most sem látom mindet. Rendkívüli fegyelmezetlenség van ezen a téren. De még egyszer elmondom, aki a járandóságait nem fizeti be időben, aki a járandóságait eltitkolja, aki ezekkel a pénzekkel játszik, a jelenlegi nyugdíjrendszer értelmében önmagával tol ki, önmagát rövidíti meg. Mert amikor elérkezik a leszerelés ideje és obsitos lenne, akkor méltatlankodik, hogy miért olyan kevés az a kevés. Azért, mert nem méltóztatott 10 éve, 20 éve, 25 éve a járandóságot befizetni. Ilyen egyszerű a dolog.

Még három javaslatot szeretnék előterjeszteni.

Sokat hallottunk arról, hogy a hitoktatási pénzeket el fogják venni. A jelenlegi tárgyalások úgy állnak, hogy talán nem veszik el, de megrövidítik. Hét esztendeje nominálisan ugyanannyi a csoportonként járó hitoktatási pénz. Ennek az összege semmilyen mértékben nem növekedett, most nominálisan is csökkenteni fogják, ez bizonyos. Nem tudjuk, hány százalékkal, 10-20-25%-kal? Arra kérek mindenkit, buzdítsuk a gyülekezeteket, hogy hozzanak létre a gyülekezetekben hitoktatási alapokat, legalább részbeni és átmeneti kompenzációjára az elmaradó hittanpénzeknek, jobb időkre várva. Jelzem egyébként, hogy mi vagyunk Közép-Európa régiójában és az egész EU-ban az egyetlen ország, ahol az etika és hittan oktatás kérdését a politikai elit teljeskörűen ignorálja. Nincs még egy európai ország, ahol ne lenne kötelező vagy hittan vagy etika. Csak a mi országunk. Nyilván olyan tökéletes országban élünk, olyan magas a közbiztonság, annyira erkölcsös mindenki, és a börtönök konganak az ürességtől, rendőrré sincs szükség, mindenki üvegzsébű, etikaoktatásra nincs szükség. Csak talán mi, egyháziak vagyunk annyira korszerűtlenek, hogy ezt nem így látjuk.

A másik, amit szeretnék javasolni, az a szolidaritás áttekintése. Megyénként is. A lelkipásztorok jövedelmi különbségeinek kiegyenlítése örök kérdés, régóta kérdés, mindig kérdés volt. Ez által a szolidaritási mező megnyitása által természetesen a kiegyenlítés nem lehetséges. Ahhoz országos egyházi közakarattal kellene, nem látom ezt a közakarattal bontakozni. De a segítség, az egymás megsegítése, a testvériesség módjainak megtalálása kötelező feladat. Erről is kell a következőkben gondolkodni.

És végül az esperes-gondnoki értekezleten és a gazdasági bizottságban már szoltunk róla, döntéssel nem hozzuk ide, új beruházási alapot, vagy legalábbis újfajta rendben működő beruházási alapot kell felállítanunk. Az eddigi kiosztó rend helyett alapokat kell létesítenünk, s amelyik gyülekezet tagja, befizető tagja ennek az alapnak, az pályázhat majd arra az alapra, amit a megye és a kerület egészít ki jelentősen. Természetesen mindig fog maradni a legszükségesebb vis maior munkákra valami pénz, de valljuk meg őszintén, sokszor szétforgácsoltuk az erőnket, s ezzel csak azt értük el, hogy majdnem mindenre és mindenkinek jutott valami kis pénz, ám emiatt szinte semmi nem lett kész teljesen. Nagyon sok beruházás van a dunamelléki kerületben, 5 éve, 7 éve, 8 éve mindig megy egy kicsit előre, és sosem ér véget. Ez az új típusú beruházási alap egy egyházmegyében működik, a Budapest-Északi Egyházmegyében igazságosan és igen hatékonyan. Valószínű, hogy a következő egyházkerületi tanácsülésen ennek a részleteivel előállunk, kérem a tanácsstagokat, ezt is gondolják végig, és ha lehetséges, majd támogassák.

Köszönöm.

Tanácsülési határozatok

6. AZ EGYHÁZKERÜLET 2009. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSÉNEK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla, a gazdasági bizottság elnöke

Az egyházkerületi tanács a 2009. évi kerületi költségvetés módosítását **1 997 635 670 Ft** bevételi és **1 997 635 670 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.

7. EGYÉB ÜGYEK: A VÁC-ALSÓVÁROSI MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉG INGATLAN-ÜGYLETE

Előterjesztő: dr. Szabó István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács jóváhagyja a Vác Város Önkormányzata, a Vác-Alsóvárosi Református Missziói Egyházközség valamint a Váci Egészségház

Kft. között megkötött „Együttműködési megállapodás egészségház létesítése és közös működtetése tárgyában, valamint ingatlan-adásvételi szerződés”-t.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács azzal a javaslattal fordul a Magyarországi Református Egyház Zsinatához, hogy a gazdasági törvényt módosítsa abban az értelemben, hogy az egyházközségek közvetlen hitéleti célra szolgáló ingatlanjaira elidegenítési és terhelési tilalmat kelljen bejegyeztetni az egyházmegye nevére, megadott határidőre.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács azzal a javaslattal fordul a Magyarországi Református Egyház Zsinatához, hogy a gazdasági törvényt módosítsa abban az értelemben, hogy ha az egyházközség ingatlant kíván vásárolni, s a tárgyévi költségvetésében beállított működési költségek 25 %-át meghaladja a beszerzési érték, az ügylethez az egyházmegye előzetes engedélye legyen szükséges.

Egyházkerületi Közgyűlés

2009. november 12.

Püspöki Jelentés

A szokások szerint közgyűlésünk első napján este ifjú lelkesztársainkat szenteljük és küldjük ki nehéz, de Isten megsegítő kegyelmével mindig áldott szolgálatra. Ifjú szolgatársaink különös évben indulnak el az élethivatásban. Hiszem azonban, hogy ha figyelő szemekkel, érzékeny lélekkel készülődtek erre, észrevehetik, hogy a jelentésemben elhangzottak is kapcsolódnak mindahhoz, amivel majd délután buzdítani fogjuk őket. Legelől áll az a tény, hogy az idei esztendő minden várakozást felülmúló módon hozta közelünkbe reformátorunkat, Kálvin Jánost. Az emlékévkora tavasszal megkezdődött, és korábbi jelentésemben már szoltam is néhány szót a debreceni kiállításról, a Kálvin-év kezdetéről. Mostani közgyűlésünkre készülve próbáltam lajstromba venni az azóta eltelt bő fél év eseményeit, konferenciáit, rendezvényeit. De végül is lehetetlen feladat most mindent összefogva bemutatni, hiszen nemcsak Magyarországon, de a Kárpát-medence valamennyi református egyháztestében bőséggel voltak és lesznek is még alkalmak. Inkább azt emelem ki, hogy a Kálvinnal való újbóli ismerkedés nagyszerű lehetőség. Hiszen ha az ünneplés mögé nézünk, egyértelműen kitűnik, hogy amivel igazán érdemes szembesülni, az Kálvin teológiai munkássága és mindmáig érvényes üzenete – sőt, ezzel szembesülni is kell! Kálvin azonban nem könnyű alak, kristálytiszt logikája, elkötelezett és mindenre kiterjedő teocentrikus szemléletmódja, illetve az egész emberi élet hátlás felajánlása Isten tiszteletére a mai embert számos kérdéssel, mégpedig a legfontosabb kérdésekkel szembesíti. A Bibliaolvasó Kalauz ószövetségi igéi ezen a héten a régi Izrael sorsfordító változását hozzánk elénk, amikor több évtize-

des anarchia után Isten népe királyt akar, mert – úgymond – olyanok akarnak lenni, mint a többi nép. Hiába a prófétai intelem, hiába a példálózás a bírák korának szomorú eseményeivel, a nép csak olyan akar lenni, mint a többi nép. Tragikus lépés ez, hiszen a zűrzavarnak éppen az az oka, hogy már eddig is mindegyre olyanok voltak, mint a többi nép. Az csak Isten különös kegyelme, hogy a régi Izraelben a királyság intézménye nemcsak maradt a jó vagy rossz népakarat hordozója, hanem üdvtörténeti jelentőségben messiási jelleget kapott. Isten még a rossz döntéseinkből, a rossz intézményeinkből is tud jót kihozni, s tud bennünket úgy vezetni, hogy a legnagyobb kilátástalanságba süllyedve is utat nyit ott, ahol emberileg szólva már nincs kiút. Nos, éppen Kálvin volt az, aki a reformátorok közül a legszilárdabb következetességgel képviselte, hogy Isten népe mindig végzetes útra lép, ha az a programja, hogy olyannak kell lenni, mint a többiek. Persze az is végzetes, ha megfordítjuk ezt a programot, és azt szajkózzuk, hogy sosem akarunk olyanok lenni, mint a többiek. Kálvin multhatatlan érdeme abban az igyekezetében mutatkozik meg, hogy nekünk olyannak kell lennünk, amilyenek Isten akar látni bennünket. Kálvin teológiájában mindig az akaratok nagy drámája bontakozik!

Azt is láthattuk most, a Kálvin-évben, hogy a XVI. századi reformáció kora egyetemesen nehéz idő volt. Nemcsak itt, Magyarországon, a mohácsi katasztrófa után, hanem nehéz volt az Genfben is, a gazdasági és morális csődbe jutott városban, amikor még egy szobatudósnak is a szervezés, a küzdelmek, a viták előterébe kellett lépnie. S mi hisszük, hogy Genfet nem Kálvin zsenije vezette ki a csődből, hanem az, hogy Kálvin a maga zsenijét is az isteni akarat szolgálatába

állította. S így látom ma egyházunk életét is. Sokat panaszkodunk, különösen az egyházi szolgálattevők kapcsán. A lelkészekről, presbiterokról, gyülekezeti munkásokról, tanítókról, tanárokról, professzorokról, kántorokról, egyháziakról, harangozókról vagyunk folyamatosan lekicsinylő véleménnyel, pedig egyházunk nagyszerű emberekkel van tele, nagyszerű tehetségekkel, sok-sok csodálatos dologra képes figurával, kockáztassuk meg: zsenivel. De nyilván látjuk a probléma gyökerét is, ti. hogy a legnagyobb emberi képességek sem érnek sokat, nem vezetnek messzire, ha nem az isteni akarat szolgálatában állnak. Ha ugyanis nem abban állnak, máris elkerülhetlenné válik a méricskélés, azonnal előtérbe kerül a minket, magyarokat amúgy is jellemző székeszsiz. Ahelyett, hogy hálás szívvel ismernénk fel, mennyi mindenre képes az, aki az isteni munka eszközének ajánlja magát. És csodálhatjuk ugyanakkor Kálvint, elsősorban a levelező Kálvint, aki éles szemmel és tiszta szívvel ismerte fel mindig ezt a különbséget. Oly erősen tudott érvelni az evangélium szolgálói mellett, még ha azok kisebb képességekkel bírtak is, és oly erősen tudott érvelni minden magakellettő okosság ellen, hogy a II. Helvét Hitvallás egyházi szolgálókról szóló része már szinte regulaként mondja, hogy Isten még a szerényebb, bár semmiképpen nem tudatlan szolgálókat is jobban tudja használni, mint azokat, akik tudományukkal és képességeikkel mindegyre csak a maguk verse hősei tudnak lenni.

Azt is láthattuk a Kálvin-év kapcsán, hogy a XVI. századi reformáció maradandó hatást gyakorolt a magyarságra is. Lehetetlen számba venni a szervező erőnek, a kegyes küldetés betöltésének, a hűséges evangéliumi szolgálatnak, az Isten rendje szerinti vallásgyakorlásnak mindmáig áldott gyümölcsöket hozó példáit. De ha valamit megtanulhattunk a jubileumban, az egyértelműen a Heidelbergi Káté meghatározása volt a szentek közösségéről, nevezetesen hogy akik évszázadokkal előttünk jártak mint Isten népének tagjai, azok immár a mi hagyományunk, a mi örökségünk, mégpedig oly módon, hogy nem mi sajátítjuk el, vesszük birtokba ezt az örökséget – mondjuk mint valami áldott emléket –, hanem úgy, hogy elfogadjuk Isten meghívását arra, hogy mi is az ő közösségükhöz tartozunk. Mindez, amire emlékezhettünk ebben az évben, ebben a dinamikában bomlik ki; csak azért a mienk a régiek öröksége, mert mi magunk Istenéi vagyunk. Jól látható ez a Budapesti Történeti Múzeumban látható kiállításán, mely első renden és kiválóan mutatja be egyházkerületünk történetét. Ajánlom mindenki szíves figyelmébe – különösen az újrakezdőknek.

Ezen előre bocsátott megjegyzések fényében szeretnék a főtiszteletű közgyűlés elé terjeszteni néhány rövid beszámolót a legutóbbi közgyűlésünk óta eltelt időszakról. Először hadd szóljak arról, hogy a szokásoktól eltérően miért nem két egymást követő napon tartjuk közgyűlésünket. A döntést kényszer szülte, de remélem, hogy jó jön ki belőle. A kényszerű döntés oka az volt, hogy nem érkeztek meg időre az egyházmegyéek bizottsági jelentései, így a kerületi szakbizottságok csak kapkodva, alaposabb áttekintést mellőzve hozhattak volna jelentést közgyűlésünk elé. A jó, amit mégis várhatunk ettől a kényszerű lépéstől, hogy ezek a fejlemények nagymértékben előre viszik a régóta vajdó ügyet, a vizitációk kérdését. Erről a korábbi ciklusban is szoltam már néhány alkalommal, s az akkori esperes-gondnoki értekezlet több ülésen is foglalkozott a kérdéssel, sőt a bizottságok

is jelentősen hozzájárultak az akkori vizitációs rend átalakításához. Mostanra azonban bebizonyosodott, hogy nem feltétlenül jó irányba indultunk, mert ugyan módosítottuk a kanonika vizitációs kérdőívet, ami gyakorlatilag a bővítését jelentette, de nem szabályoztuk magát a vizitációt úgy, hogy az egyházmegyéek felelősei valóban a gyülekezetek életébe tekinthessenek be. Bár, megjegyzem, még az adminisztratív fegyelmén sem segített a korábbi módosítás, hiszen nemrégiben derült ki az egyik gyülekezetünkről, hogy 20 esztendeje még presbiteri jegyzőkönyvet sem vettek fel soha semmiről. Ha persze szárnyalna ott az élet, és vasárnaponként hat istentiszteletet kellene tartani, és minden virágozna, talán mondhatnánk, a nagy rohanásban nem volt rá idejük. De ennek sajnos éppen az ellenkezője az igaz. Most tehát jelzem, esperes-gondnoki karunk kész arra, hogy életszerűvé tegyük a vizitálást, és november végén már konzultációt fogunk arról tartani, milyen szempontokat ajánlhatnánk arra, hogy a gyülekezetek igazi élete táruljon fel, sőt, hogy kitessek: beszélhetünk-e egyáltalán életről, s ha igen, felmutathatunk-e mások számára is követendő példát. Mert példák – nagyszerű példák – vannak. A cél elsősorban az, mint mindig is, és újra, hogy a missziót segítsük elő. Segítsük azt a sokszor személytől személyig végzett, igen terhes és nehéz szolgálatot, amely elengedhetetlenül szükséges ahhoz, hogy gyülekezeti életünk megelevenedjen, vagy éppen elevenségét megtartsa, hogy az istentiszteletoző közösség az Istennek szolgáló hívők közössége legyen és maradjon, és legfőképpen, hogy elnyerjük a növekedés drága ajándékát.

Azok az ünnepek, megemlékezések, egybegyülekezések, amelyeken a legutóbbi félévben is részt vehettem, jól mutatják a megelevenedésre való igényt és készségeket. Sok szép alkalom résztvevője lehettem, és szinte mindegyiken az a benyomásom támadt, hogy nagy igény van a méltó és szép együttlétre. Mintha múlna „a vallásos vagyok a magam módján” világa. Mintha az a vallási reneszánsz, amelyről az utóbbi évtizedben oly sokat hallottunk, kezdene a közösségekben megélt vallás irányába fordulni. E tekintetben is eszméltető, amit Kálvintól tanulhatunk. Nem véletlenül nevezi az egyházat iskolának, vagy éppen édesanyának, mert ezekkel a hasonlataival a hívő élet közösségi dimenzióját hangsúlyozza. Olyannyira, hogy azt mint evidenciát mutatja meg nekünk. És most, a XXI. század elején, amikor azt látjuk, hogy a világban mindenütt elevenedik és újul a vallási fogékonyság, érdemes Kálvin tanítványául szegődni. Már csak azért is, mert vannak ennek az újulásnak ellenfelei is. Velük is szembe kell nézni. Ellenfele ennek az újulásnak a nyugati civilizáció szekuláris, ateista vonulata. Okkal, hiszen 200 esztendővel ezelőtt a szekularizmus azzal az ígérettel jelentkezett és hódított, hogy egyszer s mindenkorra megoldja a korabeli embert terhelő vallási viszálykodást. S lám, ma is születnek Európában és Magyarországon törvények, amelyek természetesen nem rontanak rá a vallását önmagában saját ízlése szerint gyakorló emberre, de újra meg újra gettóba kívánják zárni a vallásgyakorló közösségeket. Ilyen például az európai bíróság egyik döntése, hogy az olasz iskolákban le kell venni a keresztet a tantermek faláról, vagy a magyar Parlament indítványa, hogy a következő népszámláláskor ne lehessen statisztikai tájékozódást végezni a felekezeti hovatartozásról. De van ennek másik oldala is, például hogy a Magyar Köztársaság politikai elitje a legsúlyosabb vészjel-

zések dacára sem kívánja módosítani a vallásgyakorlásról szóló törvényt, mely – ha így megy tovább – oda vezet, hogy egy telefonkönyvvel a hóna alatt bárki bármilyen vallási közösséget regisztrálthat a bíróságokon. Azután amikor ezen biznissz-álegyházak ügyletei botrányt kiváltva napvilágra kerülnek, akkor a tisztességeseken is ütnek egyet, mondván, lám, ilyenek mind az egyházak. Pedig a valóság az, hogy nekünk is fel kell készülnünk arra, hogy közösségeinket egyre többen fogják megkeresni vagy megtekinteni, igényekkel és elvárásokkal, s persze ha ezeknek nem felelünk meg, máris mennek tovább. Nem lenne-e jobb, kérdezem, elébe menni mindennek, és a szép református közösségi elveket újra feleleveníteni, gyülekezeteinket egymástól is tanulva megújítani közösségi életükben, s minderre sok-sok időt és erőt fordítani?

Ilyen lehetőséget kínált – legalábbis jelzésszerűen – a nyári nagy ifjúsági találkozó, a Csillagpont, amely ezúttal a mi kerületünkben, Tolnában ment végbe. Ezúton is szeretnék köszönetet mondani mindazoknak, akik a szervezés nem kis munkájában részt vettek, túlnyomó többségben önkéntesként. A több ezer fiatal szinte egy teljes hetet tölthetett együtt fiatalos körülmények és viszonyok között, rendkívül színes programok közepette. Az együttlét megmutatta, hogy két vagy három évenként szükség lehet ilyen nagyméretű találkozásra, ám a kisebb léptékű, esetleg egy-egy körzet vagy megye ifjúságának találkozója ennél lényegesen fontosabb, mégpedig évente vagy akár többször is. A következőkben kerületünk az ilyeneket mindenképpen támogatni fogja. Régi tapasztalat, hogy egy-egy gyülekezetünkben a fiatalság akár egy egész évet is el tud tölteni azokból az erőkből, amelyeket egy-egy nyári konferencián szerez. A Csillagpont témáit és tartalmát érték bírálatok is. Azt hiszem, ezekre idővel szükség lesz visszatérni, hiszen némelyike jogos volt, különösen azok, amelyek a református identitás erősítését hiányolták. Persze mindent a maga idejében és a maga helyén. Lelkipásztorainkat most arra buzdítom, hogy a Csillagponton részt vevő fiataljaikat, különösen a kritikásokat, jó szóval és testvéri szeretettel vezessék református identitásunk felé.

Főtiszteletű egyházkerületi közgyűlés!

Ugyanilyen közösség-erősítő esemény volt május végén Debrecenben az ún. Alkotmányozó Zsinat. Mivel erről korábbi jelentésemben, még a Zsinat előtt részletesen szóltam, most nem kívánom bővebben taglalni az ott történeteket, csak annyit jegyzek meg, hogy ez az alkotmányozás inkább kezdet volt, mint záró pont. A közös alkotmány, amelyet az egyháztestek ünnepélyesen ratifikáltak, kötelezvénynek tekinthető, amely a testvériességre, az érdekképviselőre és a közös misszióra hív. Ezért volt máris magától értetődő, hogy augusztus végén együtt tiltakoztunk a szlovák nyelvtörvény ellen. Ez legmélyebb meggyőződés szerint csak a felszínen mutatkozik elfogadhatatlan intézkedésnek egy olyan állam részéről, amely – történelme nem lévén – teljes erővel igyekszik identitását biztosítani. Sokkal inkább látom ebben lehetséges majdani korlátozását pl. a szabad vallásgyakorlásnak, az evangélium anyanyelven való hirdetésének, az anyanyelvi közoktatás korlátozásának, mint ahogyan ez utóbbi nem is Szlovákiában, hanem éppen Ukrajnában kezd kibontakozni. Mondhatom hát, hogy szinte végórán jeleztük önmagunknak és a világnak is, hogy összetartozunk, és ezt az egybetar-

tozásunkat közös hitünk alapozza meg. Egyszóval tehát jó reménnyel vagyok, hogy amit Debrecenben rögzítettünk, az dinamizálni, erősíteni és építeni fogja közösségünket.

Szeretnék néhány szót szólni lelkészsképzésünkről is – újra. Néhány évvel ezelőtt, amikor elhatároztuk, hogy a lelkipásztorok továbbképzést új alapokra helyezünk, ezt abban a reményben tettük, hogy zsinatunkon megszületik a lelkipásztorokról szóló törvény. Legalább az, ha már az egyházi szolgálókról szóló törvény, amelynek része lenne a lelkészkepzésről szóló, eddig még a vázlatában sem került a zsinati atyák kezébe. A reményt egyfajta sürgősség is táplálta. Az elmúlt évtizedek tapasztalata megmutatta, hogy semmiféle formában nem tartható fenn a lelkipásztorok továbbképzése, ha az nem épül bele lelkipásztoraink minőségbiztosításába, és csak egyházkormányzati kényszer hatására folyik, de egyébként ahogy esik, úgy puffan alapon. Most egyrészt jelentem, hogy a lelkészkepzésről szóló törvény még várat magára, viszont igen hamar végére érünk annak a továbbképzési körnek, amit pár éve lelkesen megkezdtünk. Egyre kevesebben és fogyó lelkesedéssel jönnek a szervezett továbbképzésre, bizonyítva, hogy ha nem kapcsoljuk össze a dolgokat, bizony kiüresedik ez a jó kezdeményezés is. Remélem, hogy előre tudunk kitorni ebből a helyzetből, és a zsinat komolyan veszi a javaslatunkat, hogy immár nem egy-egy kerület saját ügye a továbbképzés, hanem országos, sőt Kárpát-medencei érdekről van szó.

Ide tartozik a lelkipásztori vizsgák új rendjével kapcsolatos tapasztalatok értékelése is. Mint az köztudott, nem vártunk arra, hogy megszülessen az erről szóló zsinati döntés, hanem az előkészítő anyagok ismeretében idén már az új típusú vizsgáztatást alkalmaztuk. Ennek jó és rossz tapasztalatai vegyesen voltak. Előbb hadd szóljak egy érdekes élményről. Különös volt, hogy az egyik rész-bizottság azt a jelöltet táncoltatta, akiről napnál világosabban sugárzott, hogy komoly elhivatása van a lelkipásztori szolgálatra. Így is viselkedett, így is nyilatkozott. Viszont ez a rész-bizottság azt a jelöltet mindenképpen alkalmasnak akarta nyilvánítani, aki a bizottságok előtt kerek-perec közölte, hogy nem is akar lelkész lenni. Ez bizony érdekes volt. Ám sok jó tapasztalat is született. Igen, a vizsgarend és módszer alapos átgondolásra szorul. Ám az bizonyos, hogy a bizottságok valóságos képet kaphattak arról, kiket minősítenek lelkipásztori szolgálatra alkalmasnak. Jövőre – egyezség szerint – a Dunántúli Egyházkerülettel közösen végezzük majd a vizsgáztatást, s reményeink szerint előbb-utóbb egy időben, egy helyen, egy tematika alapján fognak vizsgára állni az összes jelöltek egész egyházunkban. Adja Isten, hogy így legyen!

Jelentem, hogy kerületünk korábbi határozománya értelmében lelkész-fogadó bizottságot állítottunk fel a más kerületből meghívott vagy pályázó lelkipásztorok megvizsgálására. Jók a tapasztalatok, mert a más kerületből érkezők a kerület és az illetékes egyházmegye előtt is bemutatkozhatnak, hitükről és idejövételük értelméről is számot adhatnak. Mindez azonban a jelek szerint csak szépségtapasz, mert többnyire eleve eldöntött esetekkel találkozunk. Jelzések érkeznek arról, hogy a lelkipásztori állások betöltésénél gyülekezeteink illetve a presbitériumok nem mindig állnak a helyzet magaslatán. A szabadságból, ti. hogy a lelkész meghívása az ő döntésük, olykor nemtörődomség fakad, máskor meg éppen egy-egy erőszakos lobb, de még inkább egy-egy

erőszakos személy sürgése-forgása lesz a meghatározó. Így aztán sokszor mire észhez kap a gyülekezet, már tele vannak törésekkel, veszekedésekkel, gyógyíthatatlan vagdalkozással, s bizony alig lehet valamit tenni. Kérem, hogy keressük meg a módját annak, hogy a gyülekezetek szabadságát a legteljesebben tiszteletben tartva, az egyházmegye illetve a kerület legalább ajánlást tehessen személyre vagy személyekre, vagy legalább megfontolásokat javasolhasson az adott gyülekezetnek a jellegéhez, szolgálati igényeihez alkalmas személy megkeresésére.

Röviden szeretnék szólni arról a kezdeményezésünkről is, hogy jelenleg használatos énekeskönyvünket bővítsük ki olyan énekekkel, amelyeket már régóta ismernek és szeretnek gyülekezeteink. Terv szerint három pótfüzetet jelentünk meg, amelyek a nagy ünnepkörökhöz igazodnak, és ezeket istentiszteleti használatra ajánljuk. Azután, a tapasztalatok összegyűjtése után, az alaposabban megválogatott anyaggal javaslatot teszünk zsinatunknak a mostani énekeskönyv bővítésére. A döntésnek több oka, vagy inkább célja van. Egyházzeneink egybehangzó véleménye szerint az 1948-as énekeskönyv a református egyházunk történetének mindeddig legjobban sikerült összeállítása. Kitűnő egyházzeneészek és teológusok vettek részt egykor a munkában. Bevezetését nagymértékben segítette az ébredés és az ébredéssel együtt járó élő igény új énekek tanulására is. Ha ugyan ma nem mondhatjuk is, hogy egész egyházunkat ébredés hatná át, az bizonyos, hogy 60 esztendő múltán számos olyan ének született, amelyeknek liturgiai használatban lenne a helye. Egyrészt tehát ezt szeretnénk elősegíteni. Másrészt az énekeskönyv kiegészítése megoldaná a reménytelen vitát is, hogy ugyanis az újak kedvéért mely énekeket hagyjuk ki a mostaniból. Álláspontom szerint egyet sem szabad kihagyni, hanem meg kell toldani a mostanit, és a bővített részből is lehetne választani énekeket. Ezzel kívánom cáfolni a közkeletű vélekedést, hogy a kiegészítő füzet énekei régi énekeket váltanának fel. Kérem közgyűlésünk minden tagjának támogatását ehhez. Nem is elsősorban azt, hogy most egy határozatot fogadjunk el, hanem azt, hogy mint lelkipásztorok, presbiterek és gyülekezeti tagok fogadják szívesen, tanulják és énekeljék ezeket az énekeket, s majd a tapasztalatokat is osszák meg velünk. Igen remélem, hogy az új énekeskönyv eme régóta forgó kérdése közelebb kerülhet a megoldáshoz.

Főtiszteletű egyházkerületi közgyűlés!

Néhány szót szólnom kell az anyagiakról is. Nem szívesen teszem, mert a nincsről aligha lehet valamit szólni. A mögöttünk levő hónapok ugyanazt mutatják az egyház-finanszírozás dolgában, mint a korábbi évek, csak most a gazdasági válság kellős közepén erőteljesebben érzékeljük a kormányzati packázást, a nyilatkozatok és ellennyilatkozatok, tárgyalásnak nevezett protokoll egybegyűlések semmit sem hozó valóságát. Bizony úgy van, ahogyan nyáron már hallottuk, az egyház-finanszírozási pénzek csökkenni fognak, mégpedig jelentősen. Mindaddig természetesen, amíg az Országgyűlés nem dönt véglegesen a jövő évi költségvetésről, néhány ügy nyitva van, ám világosan látható, hogy a jövő esztendei pénzünk a tavalyi kevesebbnél is kevesebb lesz. Esperes-gondnoki értekezletünk és a gazdasági bizottság többször tárgyalt már erről, és remélem, hogy a decemberi közgyűlésre ide tudunk hozni néhány általános irányelvet.

Tárgyalnunk kell pl. a beruházások ügyéről. Mire és mennyi pénz jut. Tárgyalnunk kell a gyülekezetek munkáját közvetlenül támogató missziói alapról, motorizációs alapról és egyéb működési kiadásokról, egyszóval mindenről, ami pénzbe kerül. Kérem közgyűlésünk minden alkotó tagját, legyen türelmes ezekben a vitákban, mert nem kis tétje van annak, hogy a következő évben hogyan megyünk végig, és hogy a szűkösség dacára is megtaláljuk-e a megfelelő formákat. S azt is kérem, ne hozzanak senkit zavarba azzal, hogy kész finanszírozási tényekkel ostromolják a kerületet, noha azokról előzőleg nem tájékoztattak, de most azt sugallják, hogy minden a kerületi támogatástól fog függeni. Ezt nem tisztességes, de nem is hatásos, merthogy a költségvetést – legalábbis minálunk, Dunamelléken – a kerületi tanács határozza meg – a jövőben is. Egyre több helyről érkezik jelzés, miszerint különböző típusú pályázatokon az egyházközségek pénzeket nyertek. Tegnap a zsinati elnökségi tanácson tárgyaltuk, s hamarosan körlevél érkezik a gyülekezetekhez arról, hogy az értesítés, miszerint a pályázó egyházközség támogatást nyert, nem azonos a szerződéssel. Ezért mindaddig, amíg a szerződést aláírásra meg nem kapja az egyházközség, ne adjon megbízást semmilyen munkára, a megkapott szerződést pedig aláírás előtt mutassák be egyházkerületünk pályázati referensének, mert feltehetően igen huncut dolgokat fog tartalmazni a szöveg.

Végül a Kálvin-évhez kapcsolódva egy közeli élményről hadd számoljak be. Az elmúlt héten Pécsen a Pécsi Egyetem szervezésében nagyszabású nemzetközi konferencia volt Kálvin, Magyarország, Európa címmel. Ezen a konferencia résztvevői javaslatot fogalmaztak meg a 2017-es évre, a reformáció kezdetének ötszázadik évfordulójára. E javaslat szerint a méltó ünnepléshez már most meg kell kezdeni a felkészülést. Javasolom, támogassuk meg ezt a Zsinathoz küldendő javaslatot, s a magunk körében tegyünk is majd lépéseket.

Ezen a konferencián a pécsi egyetem egyik tanára igen érdekes szempontból mutatta be a jelenlegi település-fejlesztési politikát. Az ún. hátrányos helyzetű kistérségek világát egybevetette a népszámlálási adatokkal, s ebben az a meglepő – nem is olyan meglepő? – eredmény mutatkozott, hogy Magyarországon az ún. református szálláshelyek nagy része hátrányos kistérség. Egészen pontosan a hátrányos kistérségek mindegyike református többségű. Ebből azonban nem arra kell következtetnünk, hogy még ezen a téren is elnyomnak bennünket, hanem inkább arra, amire Pap Norbert docens, az előadó, felhívta a figyelmet. A kistérségek nehéz sorsa ugyanis jórészt abban mutatkozik, hogy jelenlegi állapotukban még a területfejlesztési forrásokat sem tudják értelmes, jó célú módon felhasználni. Nincs rá fogadó kapacitásuk. De az előadó arra is rámutatott, hogy ennek az egyik fő oka az, hogy a jelenlegi politika a fejlesztések ügyét mechanikus mutatók szerint vagy éppen presztízs-beruházások mentén végzi. Ő azonban arra hívta fel a figyelmet, hogy látása szerint a református közösségek mint spirituális közösségek alkothatnak olyan kvalitásos szellemi és morális közeget, amelyben megnyílhat az út e térségek felzárkóztatására és megsegítésére. Szinte kimondatlanul is éreztem, hogy arról a kálvinista pluszról beszél, amit a budapesti teológia egykori tanára, Sebestyén Jenő hangoztatott megannyiszor. Előadásában használt egy drámai kifejezést is.

Így mondta – s nyilván mondhatta, mert a téma elsőrendű szakértője –, hogy ezek a térségek roncs világok. Roncs világok egy roncs országban. Erről egy nagyszerű film, vagy inkább mese jutott eszembe, az orosz keresztyén filmrendező, Andrej Tarkovszkij filmje: a Stalker. A film meséje egyszerű. Három férfi bolyong egy roncs-világban, amely el van zárva a világ elől, s az a céljuk, hogy eljussanak egy titokzatos szobába – talán szentélybe? – amely rom épület (talán összedőlő templom?) közepén van, mert ha oda eljutottak, s ott kívánságukat hangosan elmondották, az valóra válik. A történet, ahogyan az egy keleti ortodox keresztyénhez illik, persze misztikus. Ám útközben feltárul a keresők lelke, föltárul, hogy mit akarnak ők valójában. Azután ebbe a titokzatos szobába megérkezvén nem tudják kimondani a kívánságukat. A film narrátora e bolyongásuk közben Lukács evangéliumából az emmausi tanítványok történetét idézi. Azt a részét, amit így fogalmaz meg az evangélista: de szemeik visszatartóztatnak. Igen, úgy tűnik, ma országunk tele van ilyen keresőkkel, akik ebben a roncs országban bolyonganak, s keresik azt a helyet (szentélyt?), ahol kimondhatják kívánságukat, hogy az úgy legyen. De szemeik visszatartóztatnak.

Talán az evangélium, talán a feltámadott Jézus magyarázata arról, hogy ezeknek így kellett lenniük, mégiscsak megdobogtatja már a szívünket, hogy felismerjük: vissza kell mennünk a mieink közé, mert ahol a mieink vannak, éppen az a valódi roncs világ. A falunk, a városunk, a rokonságunk, a családjunk, az egyházunk, a gyülekezetünk, a gazdasági életünk, a politikánk, a kultúránk, egész jelen korunk. S ez az a világ, ahol el kell hangoznia: láttuk Őt! Úgy van, ahogy a húsvéti asszonyok mondták: Krisztus él, feltámadott!

Főtiszteletű egyházkerületi közgyűlés!

Nem adatott meg könnyű korban élnünk. Ám éppen az újra olvasott Kálvin tanít meg arra a józanságra, hogy értel-

metlen és szükségtelen kívánság-szobák után kutakodjunk, merthogy a minket szerető Isten itt, ebben a roncs-világban végezte el üdvözítésünket. Legyen hát velünk Isten megsegítő kegyelme adventünkben is, amely nem a mi megérkezésünk, hanem az Üdvözítő elérése, amely nem a mi kívánságaink beteljesülésére, hanem az isteni ígéretek beteljesítésére mutat, s amely nem valami titokzatos mese-szobába, hanem a betlehemi jászolbölcsőhöz invitál. Nézzünk Krisztusra, a hitnek megkezdőjére, és bevezetőjére, Aki megvetve az előtte levő gyalázatot, dicsőséget nyert alázata, engedelmissége, áldozata által. Az Övé minden hatalom mennyben és földön!

A feltámadott és eljövendő Krisztus reménységet adó erejében köszöntjük e helyről is nyugállományba vonult lelkipásztorainkat: dr. Sípos Ete Álmot, aki Budapest-Nagyvárad térről, Becsei Zoltánt, aki Dunaszentbenedekről, Lemle Zoltánt, aki Bonyhádról, dr. Herceg Pált, aki Hittudományi Karunkról, Ordasi Jánost, aki Perőcsényről, és Kiss Tamásné Mikolai Ágnest, aki Szigetmonostorról vonult nyugdíjba. Isten adjon szolgatársainknak jó pihenést és hosszú áldott éveket.

Emlékezünk a boldog feltámadás reménye alatt legutóbbi közgyűlésünk óta elhunyt lelkésztestvéreinkről: Jeney Huba (utolsó szolgálati helye Külső-Kelenföld), dr. Molnár Mihály (Debrecen), Bajusz Gyula (Tiszaroff), Horváth György püspöki főtanácsos, dr. Hős Gézáne (Fasor), Mezey Tibor (Fasor), Sebestyén Albert (Lovasberény) és dr. Kovács Bálint (Józsefváros). Nagyszerű embereket veszítettünk velünk, nyugdíjas korukban is szolgáló, szinte mindhaláláig tevékeny lelkipásztorokat. Nehéz korban szolgáltak, s életük végéig hűségre, tisztességre tanították az utánuk jövő nemzedékeket. Mélyen együtt érzünk fájdalmat hordozó családjaikkal, emléküket megőrizzük.

Közgyűlési határozatok

6. SEGÉDLELKÉSZEK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel egyházkerületi főjegyző

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Bob Ilona Enet, Bozáné Géresi Anikó, Esztergály Előd Gábor, Király Levente Zoltán, Kovács Enikő, Kovács Zsolt Levente, Sándor Levente, Szepesy László, Szetey Szabolcs, Szőke Etelka** a segédlelkészi esküt letette, az I. lelkészképzés vizsgáról kiállított oklevelet átvette.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Alexandrova Marianna, Czeilinger Antal, Dömötör Norbert, Kiss Sámson Endre, Nátulyné Szabolcsik Eszter, Neuwirth Tibor, Négyesi Adrienn, Pető Balázs** a segédlelkészi esküt letette, a lelkészi oklevelet átvette.

7. LELKÉSZI OKLEVELEK ÁTADÁSA

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Becker Norbert Gyula, Csere Mátyás, dr. Egeresiné Szűrszabó Anikó, Fekete Zoltán, Ferenczy József, dr. Szabóné Horváth Ágnes, Takaró Tamás** a lelkészi oklevelet átvette.

9. PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Peterdi Dániel főjegyző

1. A közgyűlés megköszöni dr. Szabó István püspök úr jelentését, azt teljes egészében jegyzőkönyvéhez csatolja és a Dunamelléki Közleményekben megjelenteti.

2. A közgyűlés bátorítja a gyülekezeteket, hogy a Budapesti Történeti Múzeumban megnyílt „Református kulturális örökség a Duna mentén” c. kiállítást, amely egyházkerüle-

tünk történetét mutatja be, minél többen, csoportosan tekintsék meg.

3. A közgyűlés felkéri az esperes-gondoki értekezletet, alkossa meg a vizitációk új rendjéről a szabályzatát.

4. A közgyűlés felhívja a gyülekezetek figyelmét a gyülekezetek közötti közösségi találkozások fontosságára és szervezésére.

5. A közgyűlés megköszöni az idei Csillagponton munkálkodók szolgálatát, különösképpen a Tolnai Egyházmegye vendégszeretetét.

6. A közgyűlés üdvözli a 2009. május 22-én Debrecenben tartott Alkotmányozó Zsinat munkáját és biztatja a gyülekezeteket, hogy tovább erősítsék a más kerületekben levő gyülekezetek közötti összetartozást, találkozásokat.

7. A közgyűlés felkéri az esperes-gondoki értekezletet, hogy alkossa meg a lelkészajánló bizottságot, egyben kéri a gyülekezeteket, presbitériumokat, hogy a lelkipásztor-választás folyamatában végig vegyen részt a bizottság munkájában.

8. A közgyűlés köszönettel veszi az egyházzenei bizottság munkáját, amely kiegészítő füzetet készít elő az énekeskönyvünk mellé, és kéri a gyülekezeteinket, lelkészeinket, hogy használják istentiszteleteken, énektanulásnál a hitélet megújítása érdekében.

9. A közgyűlés arra kéri a gazdasági bizottságot, hogy a jövő évi gazdálkodás tervezésénél – a várható gazdasági helyzetre való tekintettel – még nagyobb odafigyeléssel és takarékosággal tervezze meg a költségvetésünket.

10. A közgyűlés a püspök úr jelentésében felemlített „romosodásra” való tekintettel felkéri a gyülekezeteket, lelkipásztorokat, presbitereket a belmissziói feladatok még komolyabb végzésére.

11. A közgyűlés felhívja a pályázni akaró vagy már pályázó gyülekezetek figyelmét, hogy a pályázati kiértékelés után ne kössenek szerződést a kivitelezőkkel mindaddig, amíg a szerződési tervezeteket és a pályázati anyagokat véleményezés céljára Pintér Gyula pályázati referensnek meg nem küldik a beruházások és finanszírozások átláthatósága érdekében.

10. LELKÉSZSZENTELÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL JELENTÉS

Előterjesztő: Peterdi Dániel

Az egyházkerületi közgyűlés a tizenegy lelkész kérelmét elfogadja. A lelkésszentelés időpontját a mai napon, november 12-én, 18.00 órára tűzi ki, a budapest-nagyvárad téri templomban.

11. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUSOK KITÜNTETÉSÉRE

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az előterjesztést elfogadja.

12. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. Az egyházkerületi közgyűlés **Lénárd Zsuzsanna, Lőrinczi Hunor, Nemes Csaba, Benkőné Dankó Lilla, Kun Ágnes Anna, Lizik Zoltánné, Turbucz Erzsébet, Bogyó Judit, Kozma Ferenc** és **dr. Tóth László** lelkipásztorok lelkészi képzését – a felterjesztő egyházmegyék javaslata alapján – 2014. december 31-ig hatályban tartja.

2. **Tóthné Bede Krisztina** lelkipásztor hatályban tartási kérelmét késve adta be, ezért az egyházkerületi közgyűlés felkéri az illetékes Tolnai Református Egyházmegyét, hogy a kérelemmel egyházmegyei közgyűlésen foglalkozzon, azután terjessze fel ügyét a legközelebbi egyházkerületi közgyűléshez.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése **Orbán János** lelkészi képzését nem tartja hatályban.

13. LELKÉSZEK MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés **Koczó Pál** Budapest-Klauzál téri beosztott lelkész valamint **Kardos Péter** pákozdi lelkipásztor más kereső foglalkozására engedélyt ad.

14. LELKÉSZKÉPESÍTŐ VIZSGA HALASZTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

Az egyházkerületi közgyűlés **Pál Tamás** és **Szöke Etelka** segédlelkész számára engedélyezi, hogy a soron következő lelkészképzés vizsgára jelentkezzen.

15. EGYHÁZKÖZSÉGEK ÁTMINŐSÍTÉSE, SZÓRVÁNYOK BEOSZTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a **Budapest-Külső-Üllői úti Református Egyházközség** anyaegyházközségből missziói egyházközséggé történő átminősítését, a **Budapest-Rákoskeresztúri**

Missziói Egyházközség anyaegyházközséggé történő átminősítését, a **Visegrádi Református Leányegyházközség** megalakítását, valamint a pilisszentkereszti szórvány besorolását a Pomáz-Csobánkai Társegyházközséghez.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond **Szombathy Gyula** nyugalmazott lelkipástornak a Budapest-Rákoskeresztúri Egyházközség megalapítása, a templom felépítése érdekében végzett áldozatos szolgálatáért.

16. A BENJÁMIN LAKÓOTTHON ÉS A BENJÁMIN GYERMEKHÁZ ENGEDÉLYE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a **Benjámín Lakóotthon** és a **Benjámín Gyermekház** működtetésére engedélyt ad. Az intézmények szolgálatára Isten gazdag áldását kéri.

17. A SZÁSZ KÁROLY ALAPFOKÚ MŰVÉSZETOKTATÁSI INTÉZMÉNY MEGSZÜNTETÉSE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Szász Károly Alapfokú Művészetoktatási Intézmény jogutód nélküli megszüntetését tudomásul veszi.

18. AZ ÉSZAKPESTI EGYHÁZMEGYE SZABÁLYRENDELETE A BIZOTTSÁGOKRÓL

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az Északpesti Református Egyházmegyének az egyházmegyei bizottságokról alkotott szabályrendeletét jóváhagyja.

19. ZSINATI PÓTKÉPVISELŐK VÁLASZTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés **dr. Nagy Zsolt** zsinati világi pótképviselő és **Jakab Erika** zsinati lelkési pótképviselő megválasztását megerősíti.

Közgyűlés 2. nap

2009. december 2

30. JELENTÉS A 2009. NOVEMBER 12-i LELKÉSZSZENTELÉSRŐL

Előterjesztő: Varga Nándor egyházkerületi jegyző

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a 2009. november 12-én tartott lelkésszentelésről elhangzott jelentést tudomásul veszi. A felszentelt lelkészek életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a Budapest-Nagyvárad téri Egyházközségnek a lelkésszenteléshez nyújtott segítségért.

31. EGYHÁZKERÜLETI BÍRÓK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Varga Nándor egyházkerületi jegyző

A közgyűlés megállapítja, hogy **Czanik Péter** és **dr. Hardy F. Gábor** egyházkerületi bíró az esküt letette. Élettükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

32. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: Cseri Kálmán

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a missziói bizottság jelentését.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Istennek a Biblia Éve során tapasztalt sok áldásért.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a gyülekezetek figyelmét arra, hogy fokozottan figyeljenek oda a házasságok és családok állapotára, erősítve azokat a különböző alkalmakon is. Legyen ez a lelkészto-vábbképzés egyik programja is.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházmegyei tanulmányi előadókat, vizsgálják meg bibliai és reformátori szempontból azoknak a módszereknek a végrehajtását, amelyeket több gyülekezet már alkalmaz a misszió új lehetőségeiként. (Pl. Keresztkérdések, Alfa Kurzus, Cursillo stb.)

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy a missziói, tanulmányi és katechetikai bizottság képviselői vizsgálják meg a konfirmáció jelenlegi gyakorlatát, tekintettel arra, hogy egyre nagyobb különbségek vannak a gyülekezet-típusok között.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy készüljön a vizitációra egységes útmutató, és tartsanak az egyházlátogatóknak felkészítő alkalmat.

33. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Szabó István

1. A közgyűlés elfogadja a tanulmányi bizottság jelentését.
2. A közgyűlés kifejezi örömét, hogy zsinatunk legutóbbi ülésén határozat született a közös országos lelkésztovábbképzésről. Egyúttal kéri a zsinatot, hogy a lelkészekről szóló jelenleg hatályos alkotmány-törvénybe is iktassa be a lelkésztovábbképzés rendjét, illetve, hogy az újonnan készülő törvényben teljes alaposággal dolgozza ki azt.
3. A közgyűlés megbízza az esperes-gondnoki értekezletet és az egyházkerület jogi bizottságát, hogy a következő közgyűlésre készítsék el az egyházkerület lelkészekről szóló szabályrendeletének módosítását, s abba foglalják bele a lelkésztovábbképzésről szóló jogszabályokat is.
4. A közgyűlés felkéri a tanulmányi bizottságot, hogy kezdeményezzen megbeszélést a Presbiteri Szövetséggel a presbiterképzés új lehetőségeiről, elsősorban a gyülekezetigazgatás és -vezetés területén.
5. A közgyűlés felkéri a tanulmányi bizottságot, hogy a jövő év elején tartson közös ülést az egyházmegyei tanulmányi előadókkal, s ezen tekintsék át az egyházmegyékben szervezett programokat, a beváltakat ajánlják más egyházmegyéknek is, és fogalmazzanak meg olyan irányelveket, amelyek a tanulmányi munka rendjét és tartalmát megfelelő és jó arányban ötvözik.

6. A közgyűlés kezdeményezi az országos sajtónál (Reformátusok Lapja, illetve internetes portálok) olyan sorozatok megindítását, amelyek egy-egy átfogó nagy teológiai, dogmatikai, egyháztani kérdést közérthetően és hitvallásos szelvényben mutatnak be az olvasóknak.

7. A közgyűlés javasolja, hogy a 2010. év tanulmányi munkájának középpontjában a világmisszió témája álljon, tekintettel arra, hogy 2010-ben ünnepeljük az edinburgh-i konferencia 100. évfordulóját, s ez alkalmat ad arra, hogy ebből a szempontból is szóljunk missziókról.

34. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hörcsök Imre

1. A DREK közgyűlése az iskolaügyi jelentést elfogadja
2. A pedagógusok munkájának elismerésére a közgyűlés az általa létrehozott díjakat az idén az alábbi pedagógusoknak adományozza:
 - 2./a Némethy Lászlóné óvónőnek, a Gyökössy Endre Református Óvoda vezetőjének a Lorántffy Zsuzsanna-díjat adományozza
 - 2./b Telekes Tamásnak, a Kecskeméti Református Általános Iskola tanárának a Benda Kálmán-díjat adományozza

2./c A Kecskeméti Református Gimnázium tantestületének a Soli Deo Gloria-díjat adományozza

3. Istennek ad hálát a közoktatási intézményeinkben folyó magas színvonalú munkáért és nevelésért.
4. A közgyűlés köszönetét fejezi ki a református intézményhálózat pedagógusainak, akik az egyre nehezebb körülmények között is elkötelezetten és fáradhatatlanul végzik munkájukat.
5. Kiemelten köszönetet mond a közgyűlés azoknak a pedagógusoknak, akiknek az elmúlt tanévben OKTV-n az első húsz helyezett közé jutott tanítványa.
6. A közgyűlés támogatja, hogy korábbi határozatának megfelelően – az anyagi lehetőségek figyelembevételével – egyszeri, kiemelt támogatásban részesüljenek a 2009-ben újonnan indult és 2010-ben induló óvodák.
7. A közgyűlés megköszöni a pedagógusok, gyülekezeti munkások, hittanoktatók, lelkipásztorok nyári hitmélyítő, cserkész-, napközis és egyéb táborokban végzett munkáját.

35. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Fogarasi Zsuzsa

1. Az egyházkerület közgyűlése a jelentést elfogadja.
2. A közgyűlést a gyűjteményi bizottság kezdeményezésére megfontolás tárgyává teszi egy a Dunamellékre kiterjedő, e ciklusban megvalósítandó gyűjteményi összeírás megvalósítását. A kérdőív tartalmi és formai kidolgozásához, a munka előkészítéséhez a bizottság a 2010 februárjában tartandó ülésén részletes javaslatot kíván kidolgozni 2010. március 31-ig.
3. A közgyűlés felkéri a gyülekezeteket, hogy a kézhez kapott gyűjteményi nyilvántartást (1981-es kérdőívek fénymásolata) juttassák vissza ellenőrizve és javítva vagy a gyűjteményi bizottság címére (Bp. Ráday u. 28.), vagy pedig a Ráday Múzeumba (Kecskemét, Kálvin tér 1.).
4. A közgyűlés felhívja a figyelmet arra, hogy gyűjteményi jelentések készítése minden egyházmegye számára kötelező.
5. A közgyűlés elrendeli, hogy a gyűjteményi íveket minden esztendőben teljeskörűen töltsék ki.
6. A közgyűlés felkéri az egyházközségeket, hogy a tőlük elvárt gondossággal járjanak el a levéltári anyagok és a klenódiumok őrzésében, ezekről és a könyvanyagról megfelelő nyilvántartást vezessenek.
7. A közgyűlés felkéri az egyházközségeket, hogy a 2009. évről készítendő beszámolóban – mellékletként – foglalják

össze a jubileumi Kálvin-év gyülekezeti eseményeit.

8. A közgyűlés megtekintésre ajánlja a gyülekezeteknek a kecskeméti és a budapesti Kálvin-kiállítást.

9. A közgyűlés köszönetet mond a Ráday Gyűjtemény és Múzeum minden munkatársának és minden egyházközségnek, amelyek a Kálvin-kiállítások megrendezésében együttműködtek.

36. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Lenkeyné Teleki Mária

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést.

2. Köszönetét fejezi ki dr. Fodorné dr. Nagy Saroltának egyházkerületi katechetikai előadóként végzett szolgálatáért.

3. Az egyházkerület írjon ki pályázatokat az egyházmegyéknek katechetikai eszköztár bővítésére, amelyekre az egyházmegyénél az egyházközségek pályázhatnak.

4. Az egyházkerület bízta meg a katechetikai bizottságot, hogy készítsen tervezetet a vizitációs jegyzőkönyv vonatkozó oldalának módosítására 2010. március 31-ig, amelyet az egyházmegyék előadói keresztül széleskörű véleményeztetésre bocsát.

37. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: Hornyák Julianna

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést.

2. Buzdítja a gyülekezeteket, hogy teremtsenek alkalmat a rendszeres énektanításra. Ehhez ajánljuk a *Hadd zengjen énekszó* c. füzetet, mely a napokban jelent meg a kerületi egyházzenei bizottság szerkesztésében kimondottan istentiszteleti éneklésre szánt új énekekkel.

3. A közgyűlés kéri a kántorképzést végzőket, hogy a kántorképzés anyagába vegyék fel a gyülekezeti énektanítás módszerét.

38. GAZDASÁGI, PÉNZÜGYI, ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a gazdasági bizottság jelentését.

2. Az egyházkerületi közgyűlés megbízza az elnökséget és a gazdasági bizottságot a 2010. esztendő költségvetése készítésekor az építési-felújítási alap létrehozásának feltételi rendszerének kidolgozására, és a költségvetés ez alapján

való elkészítésére.

3. Az egyházkerületi közgyűlés felkéri a kebelbeli egyházközségeket, készítsék el felújítási, építési tervüket, amelyet terjesszenek fel egyházmegyéjükhöz, hogy előre tervezni lehessen a támogatások szükségletével.

4. Az egyházkerületi közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy az egyre nehezedő anyagi helyzetben is volt lehetőség építkezésre, felújításra egyházközségeinkben.

5. Az egyházkerületi közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden egyházközségtől az építkezés, felújítás megkezdése előtt, hogy erején túl ne kezdje azt el.

6. Egyházkerületi közgyűlés megbízza Pintér Gyula lelkipásztort, hogy az egyházközségek által benyújtott pályázatokra érkezett értesítéseket tekintse át, azokra referáljon, szükség szerint konzultáljon a zsinati pályázati referenssel.

39. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. Az egyházkerületi közgyűlés javasolja a Bács-Kiskunsági Egyházmegye határozata alapján, hogy lehetőség szerint gyülekezetenként vagy több egyházközség összefogásával évente legalább egyszer tartsanak diakóniai napot.

2. Az egyházkerületi közgyűlés javasolja misszió-diakóniai szórólap egyházmegyénkénti terjesztését a Budapest-Északi Egyházmegye határozata alapján.

3. Az egyházkerületi közgyűlés javasolja, hogy az egyházkerület által támogatott egyházmegyékben (Baranya, Tolna, Vértesalja) a tárgyévben megszületett lelkészgyermek születésüknek dátumától részesüljenek havi LSZA-támogatásban.

40. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Pető Gábor

1. A közgyűlés elfogadja a média és informatikai bizottság jelentését.

2. A közgyűlés megköszöni az egyházközségi kiadványok szerkesztőinek áldozatos munkáját, és javasolja, hogy ezen kiadványok egy-egy példányát juttassák el az egyházmegyék sajtóügyi előadójának.

3. A közgyűlés a felhatalmazza az egyházkerületi média és informatikai bizottságot, hogy a beérkezett jelzések alapján tegyen javaslatot a vizitációs kérdőív módosítására, és vizsgálja meg a kérdőív interneten keresztül (online) kitölthető változatának bevezetési feltételeit.

4. A közgyűlés bátorítja az informatikai eszközökben hiányt szenvedő egyházközségeket, hogy alapítványok segítségével vegyenek részt ilyen irányú pályázatokon. Felkéri az egyházmegyei informatikai bizottságok előadóit, hogy az

egyedi, kiemelkedően fontos esetekben értesítsék az egyházkerületi média és informatikai bizottságot.

5. A közgyűlés bátorítja az egyházközsegeket, hogy éljenek a meglévő informatikai és kommunikációs lehetőségekkel.

41. SZÁMVIZSGÁLÓ BIZOTTSÁG JELENTÉSE

Előterjesztő: Derzsi György

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése tudomásul vette a jelentést.

2. A Délpesti Református Egyházmegye 2008. évi záró számadásának vizsgálatát az egyházkerület számvizsgáló bizottsága annak elfogadása után végezze el, majd a soron következő közgyűlésen jelentse megállapítását.

42. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: Bölcsföldi András

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a spirituális jelentését elfogadja.

43. EGYHÁZKERÜLETI IFJÚSÁGI LELKÉSZ JELENTÉSE

Előterjesztő: Fodorné Ablonczy Margit

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az ifjúsági lelkész jelentését elfogadja.

45/a. RÁDAY U. 28. ÉS 30. SZ. ALATTI LAKÁSOK JOGÁLLÁSA

Előterjesztő: Varga László főigazgató

1. A DMREK mint tulajdonos a DRESZKK kezelése alá rendeli a Ráday u. 30. alatt levő lakásokat és a Ráday u. 28 sz. alatti régi épületben levő **fsz. 1., fsz. 2.**, az új épületben levő **fsz. 2, fsz. 3, II. e. 2. , III. e. 2.** lakásokat.

2. Egyebekben a szabályrendelet VI. pontja változatlan marad.

45/B. A 2010. JANUÁR 1-TŐL ÉRVÉNYES RÉSZVÉTELI DÍJAK A DRESZKK MÁTRAHÁZI ÉS GALYATE-TŐI KONFERENCIA-KÖZPONTJAIBAN

Előterjesztő: Varga László főigazgató

A DMREK Közgyűlése a mátraházi és galyatetői konferenciaközpont 2010. január 1-től érvényes használati díjait jóváhagyja.

(a részletek a mellékelt táblázatban)

Megemlékezés Kardos Jánosról

2009. december 2

Tisztelt Emlékező Gyülekezet!

Sokat beszélünk közelmúltunk történelméről, a kommunista diktatúra mába nyúló, átláthatatlan szövevényeiről. Mégis, joggal érezzük: ha sokat beszélünk is, keveset mondunk. Elmondott történeteink sokszor nem érintik a lényegyet. Elmosódnak az emberi sorsok, elvesznek az egyedi életpályákban rejlő válaszok nagy dilemmáinkra: meddig terjed az egyén hatóköre a társadalomban, miben áll értelmes erkölcsi helytállása? Lehetett-e a mögöttünk hagyott évtizedekben kitartani, hűségese maradni, megalkuvások és rossz kompromisszumok nélkül egy közösséget szolgálni? Szabad maradhatott-e a lélek a diktatúrában?

Bibó István sokat idézett gondolata szerint „a szabadság ott kezdődik, ahol megszűnik a félelem”. Ma olyan kivételes életútról emlékezünk meg, amely ezt a félelmet leküzdő szabadságot példázza; nehéz esztendőkből, két diktatúra szorításában. S tett arról tanúbizonyságot, amit hívó reformátusként Kardos János Pál apostollal együtt maga is vallott, hogy „nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét”. Minden időben. Még nehéz esztendőkből, két diktatúra szorításában is.

Kardos János neve a magyar református egyház 20. századi történetének ismerői között leginkább a hírhedt 1948-as egyházi választásokkal forrt össze. Hiszen a neves ügyvédet hiába választották meg törvényesen a Dunamellék főgondnokává. Kardos Jánost végül botrányos körülmények között, az egyházi törvények súlyos megsértésével lemondásra kényszerítették, vele szemben pedig Kiss Rolandot, a kommunista párt bizalmasát sikerült az főgondnoki székbe ültetni. Ravasz László püspök nyílt politikai nyomással történt félreállítását és Kardos János megválasztásának megakadályozását a kommunista egyházpolitika első látványos sikerei között könyvelhette el, s mindez nyitánya lett a későbbi – egyre leplezetlenebb – egyházüldözésnek.

A botrányoktól kísért főgondnokválasztás fordulatait ma már néhány résztvevőtől eltekintve ismerjük. Tudjuk, hogy 1948 tavaszán Rákosi Mátyás személyesen kísérte figyelemmel az egyházi vezetőváltások folyamatát, s hogy mindeközben Kardos János személyes szabadsága is kockán forgott. Tudjuk, hogy a Dunamellék református gyülekezetei, dacolva az uralkodó politikai akarattal, főgondnokká választották a neves ügyvédet. S tudjuk azt is, hogy az igen kiélezett egy-

házipolitikai helyzetben a tisztség betöltésének végső kérdését Kardos egy egyházi különbizottság kezébe tette le. Azzal a szigorú meghagyással, hogy a döntés meghozatalában kizárólag az egyházi közérdek mérlegelése játsszon szerepet, saját személyes sorsa ne. Miként fogalmazott: „Ha történetesen az én személyes érdekeimben alakulna ki olyan vélemény, hogy le kell mondanom, ez annak teljesítését szinte lehetlenné tenné.” Kardos János a fizikai fenyegettetés árnyékában is vállalta volna a ráruházott szolgálatot, de elfogadta – bár vitatta – az egyházi testület döntését: lemondott. Az iskolák államosítása során kialakult heves csatározásokban a zsinati ellenzék egyik meghatározó szereplője lett. Javaslatait azonban az egyház jövőjét a kommunista párttal való megegyezésben kereső új egyházvezetés rendre elutasította. A kilátástalan szélmalomharcot látva hamarosan lemondott zsinati tagságáról, s ezzel rövid, de aktív egyházi közszereplése – a még rövidebb 1956-os intermezzótól eltekintve – befejeződött.

Kardos János néhány hónapos közegyházi pályafutása egy alig megkezdett, máris derékba tört pályáiv. Leginkább a hiány szimbóluma, a ki nem teljesedett egyházi szolgálatvállalások parabolája. Élettörténete azt villantja fel, hogy mi mindent veszített az egyház a diktatúrában. Hitvalló, nehéz időkben is helytálló hűséges hívek, tudásukat az egyház szolgálatába állítani kész értelmiségek cselekvési lehetőségei zártak be, vagy szorultak nehéz béklyók közé.

Kardos János ugyanakkor – amellet, hogy sorsfordító pillanatban lépett az egyházi közélet színpadára – korának legendás védőügyvédjeként, szigorú erkölcsi mércét állító közéleti személyiségeként életművével és bátor helytállásával is tekintélyes hagyatékot hagyott ránk.

Kardos a második világháborút követően számos koncepció perben vállalt védői feladatot. Amíg tehette. Ha végigtekintünk az általa védett vádlottak listáján, „a hosszú ötvenes évek” szinte egész története kirajzolódik előttünk. A kivételes pályáiv kezdetén ő látta el Szombathelyi Ferenc volt vezérkari főnök védelmét, majd a polgári társadalom és politikai elit szétzúzására irányuló hírhedt koncepció perben, a Magyar Közösség perben volt a védelem vezetője, védte Turóczy Zoltán és Ordass Lajos evangélikus püspököket, Esterházy Pált a Mindszenty-perben, Papp Simont a MAORT-ügyben. Az 1956-os forradalom és szabadságharc bukását követő megtorló perek során Kardos látta el többek között Rác Sándornak, a Nagy-Budapesti Központi Munkástanács elnökének, illetve Tóth Ilona szigorló orvostanhallgatónak a védelmét is.

Ki is volt hát Kardos János?

A 19. század végén a Pest megyei Üllőn született, apai ágon régi református ároni családba. A családi hagyományokkal ellentétben azonban nem a lelkészi, hanem a jogi pályát választotta élethivatásként. A szibériai hadifogságot is megjáró, s az elszegényedett lelkészözvegy édesanya ellátásának terhére is felvállaló tehetséges fiatal jogász a húszas évek elején Budapesten kezdett önálló ügyvédi gyakorlatot, ami hamarosan nagy forgalmú, széles praxisú, neves vállalkozás lett. Erre az időszakra vezethető vissza barátsága a két világháború közötti szellemi-politikai élet jelentős személyiségeivel, így Bibó Istvánnal, vagy éppen a világháború

alatti kiugrási kísérlet előkészítésében történelmi szerepet játszó Ambrózy Gyulával, Horthy bizalmi emberével.

Kardos maga azonban nem vett részt aktívan a politikai közéletben. A családi hagyomány ugyanakkor számos történetben őrizte meg a Horthy-rendszer társadalmi-politikai viszonyait kritikusan szemlélő, a származási kiváltságokat ellenző, a szociális kérdésekre igen érzékeny karakteres református szellemiséget, aki arra volt a legbüszkébb, hogy földijeit, a szigetszentmiklósi parasztemberek ügyes-bajos dolgait mindig soron kívül, fizetség elfogadása nélkül intézte el.

Jelentős szakmai sikerei időközben olyannyira ismertté tették a nevét, hogy 1943-ban Keresztes-Fischer Ferenc belügyminiszter felkérte, hogy a nyilas kötődésű Pest-Pilis-Solt-Kiskun Vármegyei alispánnak, Endre Lászlónak a közigazgatásban való ellensúlyozása céljából vállalja el a megyei Tiszti Főügyészi Hivatalt. A tisztségről azonban a német bevonulás másodnapján tiltakozásképpen lemondott. A nyilas hatalomátvételt követően hamarosan hadbíróvási eljárás is indult ellene, mert tartalékos főhadnagyként nyíltan megtagadta, hogy a deportálandó zsidókat kísérő katonai különítmények parancsnoka legyen.

A nyilasokkal szembeni bátor kiállásából fakadó erkölcsi tekintélyét és elmélyült szaktudását a világháborút követő új kurzus is azonnal igyekezett szolgálatába állítani. Felkérést kapott az Elhagyott Javak Kormánybiztossága melletti jogi főosztály megszervezésére. Azonban az intézményesülő korrupció és az erősödő politikai nyomás elleni tiltakozásképpen néhány hónap múlva erről a befolyásos tisztségről is lemondott.

Ekkortól kezdődött politikai védői pályafutása, amelyet mindvégig rendkívül éles politikai és sajtótámadások kereszttüzében kellett ellátnia. Illés Béla, a szovjet őrnagyként hazatérő nagybefolyású kommunista író 1946 tavaszán Szombathelyi Ferenc tárgyalása során ekként állította célkeresztbe a hivatását megalkuvás nélkül ellátó ügyvédet: „Aki ily módon él vissza a védői jogokkal, annak igazán nincs helye a védői székben. Annak a helye a vádlottak padján van.” – fogalmazott *Hitler magyar védője* címmel közzétett publicisztikájában. Mindennek nyomatékosításaként Kardos az ÁVO is több ízben próbálta megfélemlíteni – sikertelenül. Maga Décsi Gyula, a Politikai Rendőrség, később az Államvédelmi Osztály hírhedt alezredese személyesen is igyekezett nyomást gyakorolni Kardosra, hogy hagyjon fel a politikai ügyekkel. Kardos azonban a politikai támadások kivédése érdekében inkább vármegyei tiszti főügyészi állását adta fel.

Bátor, kockázatot vállaló magatartásával, jogász felkészültségével Kardos János széles körű megbecsültséget vívott ki magának. Megrendítően példázta ezt az akasztófától megmenekült, s kegyelemből életfogytiglani börtönbüntetésre ítélt Dálnoki Veress Lajos feleségének Kardos Jánoshoz írott levele: „Kedves jó Kardos János! Ha visszanézek erre a nehéz esztendőre, újra és újra szinte megrendít a maga ragyogó teljesítménye és végtelen emberi jósága! Igazolta a mondást, ahol a legnagyobb a szükség, ott a legnagyobb az Isten!”

Hivatástudatáról, szakmai tudásáról az ifjabb pályatárs, a későbbi jeles ügyvéd, dr. Schirilla György a következőképpen emlékezett meg: „Mesteremnek Kardos Jánost tartom,

aki szintén védett a Mindszenty-perben, és éppúgy törölték az ügyvédi kamarából, mint engem. Ravasz székely góbé hírében állt, szenvedélye volt a védelem, nagyszerű taktikus volt, élvezte a tárgyalást.”

A „ravasz székely góbé” 1949-ig védhetett politikai ügyekben. A jól ismert „dupla nullás”, azaz titkos ügykezelés bevezetésétől kezdve politikai ügyekben a védelmet csakis kijelölt és megbízhatónak tekintett ügyvédek láthatták el. Kardos János nem tartozott ezek közé. A szakmai elhivatottságból és igazságérzetből fakadó, kockázatot vállaló civil kurázi azonban ekkor sem hagyta el. A Rákosi-rendszer legkeményebb éveiben – a kitelepítés fenyegetettségében – Kardos János a titkos ügykezelés törvénytelenége elleni tiltakozó beadványokkal ostromolta a hivatalokat. Beadványaira nem kapott választ.

1956 után – míg tehetette – újra aktív védői szerepet vállalt. Kardos János védte a forradalmat követő megtorlóssorozat egyik szimbólummá váló áldozatát, a gyilkossággal megvádolt orvostanhallgatót, Tóth Ilonát. A megtorlás árnyékában az asztalfióknak írt, keserű hangú kéziratosa visszaemlékezése megrendítő dokumentuma annak, hogy milyen politikai-jogi körülmények között, milyen belső vívódások közepette vállalta el az ügyvéd a forradalom leverését követő első nagy nyilvánosságot kapó kirakatperben Tóth Ilona védelmét.

„Hozzám az egyetem büntetőjogi professzora révén került az ügy(...). Néhány megbeszélés után az az álláspont alakult ki, hogy Tóth Ilonát én fogom védeni. Obersovszky és Gáli védője pedig [két neves professzor] lesz. Ekkor ugyanis még az volt a jogi helyzet is, s a szinte természetes felfogás is, hogy egyetemi professzorok is vállalhatnak védelmet és az októberi forradalom szellemi elitje szinte el is várhatja az egyetemi tanárok által a legnagyobb készséggel nyújtani is kívánt szolgálatot. Ez arra az időre esik, amikor az oroszok által nyeregbe segített új kormányzat még nem mutatta ki a foga fehérjét. Sőt a budapesti ügyvédi kamara akkor kinevezett miniszteri biztosa – az igazságügyi minisztérium felhatalmazásával – nekem ajánlotta fel az ügyvédi kamarák országos bizottságának az elnökségét és kérte arra, hogy fogadjam el.

A helyzet azonban rövidesen megváltozott, s én a felajánlott magas tisztséget utasítottam vissza, a professzor urak pedig a védői felkéréseket. A helyzetet – nyilván – egyfor-

mán felmértük, de ellenkező következtetésekre jutottunk: én arra, hogy köz megbízatást nem fogadok el, a professzorok pedig arra, hogy a – lassan ellenforradalmárnak minősített – forradalmárokat védje csak inkább Kardos János! Így lettem védője Tóth Ilonának...” A pert lezáró halálos ítélet mélyen megrendítette a lány életben hagyásáért végsőkéig küzdő ügyvédet, aki rövidesen szívinfarktust kapott.

A titkos ügykezelést hamarosan visszaállították, és a szabad védőválasztást újból – immár, „lepapírozva” – jogszabállyal korlátozták. Így, bár megbízott védője volt, Kardos már nem védhette sem Maléter Pált, sem közeli jó barátját, Bibó Istvánt.

Kardos János szakmai tekintélyét és erkölcsi hitelét – elődjeihez hasonlóan – a formálódó Kádár kormány is megpróbálta kihasználni. Hol ígéretekkel, hol zsarolással igyekeztek őt rávenni arra, hogy vállalja el az Ügyvédi Kamarák Országos Bizottságának elnökségét. Kardos azonban nem volt hajlandó közösséget vállalni a kiépülő diktatúrával, s személyével legitimálni a kádári megtorlást.

1958-ban az Ügyvédek Felülvizsgáló Bizottság Kardos Jánost ügyvédi hivatás gyakorlására alkalmatlannak találta. Ügyvédi hivatalától megfosztották, és 1958. augusztus 31. napjával törölték a Budapesti Ügyvédi Kamaránál vezetett ügyvédi névjegyzékből. Kardos János egy évvel később, 1959. november 12-én 65 esztendősen elhunyt.

Tisztelt emlékező gyülekezet!

Kardos János életpályája valóban a félelmet leküzdő szabadság példája, és tegyük hozzá: a mindhalálig való hűségé is. Egy kiváló felkészültségű jogászra, bátor, kockázatot vállaló, hitvalló, *nyakas* reformátusra emlékezünk. Nagyszerű emberre – ahogy Dálnoki Veress Lajosné írta: jó emberre. Aki nemcsak vallotta, de életével is bizonyította, hogy „nem félelemnek lelkét adott nekünk az Isten; hanem erőnek és szeretetnek és józanságnak lelkét.” Minden időben.

Kevés ilyen életpályára emlékezhetünk. Adjunk hálát az Úrnak, hogy Kardos Jánosra most együtt emlékezünk!

Köszönöm megtisztelő figyelmüket!

Kiss Réka

Elhangzott a Dunamelléki Református Egyházkerület 2009. december 2-án, Budapesten tartott közgyűlésén

Az „Év igehirdetése” díj

Főtiszteletű egyházkerületi közgyűlés!

Tisztelettel jelentem a közgyűlésnek, hogy a Dunamelléki Református Egyházkerület ebben az évben is meghirdette az „Év igehirdetése” díjat. Az egyházkerület ezzel a díjjal szeretné kifejezni egyfelől a prédikáció megbecsülését, másfelől biztatni minden igehirdetőt színvonalas prédikációk készítésére, harmadsorban bátorítani az igehirdetőket a pályázatra.

Az egyházkerület által kijelölt bizottság 2009. november 24-én, este 18 órakor tartotta ülését a Hittudományi Karon.

Sajnálattal állapítottuk meg, hogy az idén összesen 4 prédikáció érkezett a pályázati felhívásra, de örömmel jelentem, hogy a bizottság egybehangzó véleménye alapján a „**Hűség**” jelíggel érkezett prédikációt díjazásra javasolja.

A prédikáció készítője dr. Tatai István hatvani lelképásztor.

A prédikáció lectiója a Jel 2,8-11, a szmirnai gyülekezethez írott levél, amelyből a 10. vers, „légy hű mindhalálig, s neked adom az élet koronáját” textusként kiemelésre került.

A prédikáció címe: Szmirna hűséges szíve.

Az igehirdetés vázlatja a következő:

1. A hűség alapja: Jézus legyen az első
2. A hűség kincse: Jézus gazdagnak lát
3. A hűség próbája
4. A hűség jutalma

A dispozióiból is látszik, hogy klasszikus homíliát mondott az igehirdető.

A prédikáció követi a lectió gondolatmenetét, de a textusra koncentrálna.

Nagyon értékes és gazdag kortörténeti és egezetikai munka van a prédikáció háttérében és ezzel biztos alapot vetett meg az igehirdető, hogy a textus igazi mondanivalóját megtalálja.

Az explicatióban tekintettel volt a perikópa összefüggéseire és minden lényeges mondanivalóját kifejtette. Az applikációban szemléletes, jól használ egyháztörténeti példákat, sőt a saját életéből vett példa is helyénvaló.

A prédikáció logikusan felépített és közérthető.

Isten áldását kérjük dr. Tatai István életére, szolgálatára és a hatvani gyülekezetre.

Dr. Nagy István teológiai tanár

Megyei adatok

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kiss Tamás – Dunaszekcsőről rend.áll.-ba

SZÜLETETT:

1. Márton – Bereczky Örs és Németh Judit második gyermeke
2. Borbála Réka – Gaál Mariann második gyermeke

BÁCS-KISKUNSAÉG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Mészáros Zoltán – Fülöpszállásról Kiskunhalasra beo.lp.
2. Varga Nándor – kecskeméti intézeti lp-ből megválasztott lp.
3. Berze János – Kiskunhalasról Dunántúlra
4. Adamek Norbert – Kecskemétre beo.lp.
5. Csóri-Czinkos Gergő Tamás – Kiskunhalasról Tiszáninnenre

SZÜLETETT:

1. Zita Piroska – Adamek Norbert első gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Becsei Zoltán - Dunaszentbenedek
2. Sípos Koppány Kadosa – Foktő
3. Bérces István – Lajosmizse

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Varga Róbert – Pasarétről Nagykovácsiba
2. Pocsaji Miklós – Kelenföldről Albertfalva

Kelenvölgybe

3. Sípos Alpár Szabolcs – Nagyvárad térről Biára
4. Zila Péter – Tiszántúlról Nagyvárad térre
5. Becker Norbert Gyula – Budafokra beo.lp.
6. Négyesi Adrienn – Svábhegyre beo.lp.
7. ifj. Takaró Tamás – Pesterzsébet-Központba beo.lp.

BUDAPEST - ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szőke János és Szőke Noémi – Tiszántúlról Zuglóba
2. Somogyi Péter és Somogyiné Ficsor Krisztina – Kecskemétről Fásorba
3. Szabó László – Nagyvárad térről Újpest-Belsővárosba
4. Koroknai-Tegez Ferenc – Rákospalota-Óvárosból az egyházmegyéhez
5. Czapp Enikő – a püspöki hivatalból rend.áll-ba
6. Neuwirth Tibor – Káposztásmegyerre beo.lp.
7. Petó Balázs – az egyházmegyéhez beo.lp.
8. Szenes Tamás – egyházmegyétől rend.áll-ba

SZÜLETETT:

1. Sámuel Dávid – Pataki András második gyermeke
2. Anna és Boglárka – Battyányi Géza és Somogyi Angéla ikergyermekei

NYUGDÍJBA MENT:

1. dr. Herczeg Pál teológiai professzor

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Viziné Surányi Erika – Ócsáról Alsónémedibe
2. Nátulyné Szabolcsik Eszter – Vecsésre beo.lp.
3. Kovácsné Szilágyi Erzsébet – Cegléd-Nagytemplomba beo.lp.

4. Király János – Ráckevéről Vasadra
5. Dömötör Norbert – Ócsára beo.lp.
6. Jelényi László – Tököl-Halásztelekről rend.áll-ba
7. Végh Gizella – Tököl-Halásztelekről rend.áll-ba

SZÜLETETT:

1. Dorka – Makay László és Burkos Erika harmadik gyermeke
2. Hanga – Borsi Attila és Kusztoz Ildikó második gyermeke
3. Mihály Balázs – Ács Mihály és Harkai Zsuzsanna gyermeke
4. Liza – Galsi Árpád és Wirth Erika ötödik gyermeke

ÉSZAKPEST

NYUGDÍJBA MENT:

1. Kiss Tamásné Mikolai Ágnes szigetmonostori lp.
2. Ordasi János perőcsényi lp.

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Czeilinger Antal – Gyönkre beo.lp.
2. Pataky László – Gyönkről más egyházkerületbe

SZÜLETETT:

1. Elza – Görgey Géza és Suhajda Etelka második gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Sima Endre – Alsónyék
2. Figler János – Sárpilis
3. Lemle Zoltán – Bonyhád

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Alföldy-Boruss Dániel – Alcsútra
2. Stift János – Sárbogárdról Csabdiba

SZÜLETETT:

1. Kolos – Alföldy-Boruss Dániel Gergely második gyermeke
1. Hedvig – Sándor Levente második gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

Kovács Bálint volt józsefvárosi lelkész
Mezey Tibor volt fásori lelkész
Sebestyén Albert volt lovasberényi lelkész

**A 2010. január 1-től érvényes
részvételi díjak a
Dunamelléki
Református Egyházkerület
Székházának
mátraházi és galyatetői
konferencia-központjaiban**

1. Teljes díj (nem egyháztag): 7 000 Ft +Áfa/fő/éj
 2. Református Egyháztag: 5 600 Ft + Áfa/fő/éj
 3. Kétágyas szoba egy fő részére: 10 000 Ft+Áfa/fő/éj
 4. Csoport díj 25 főtől: 5 300 Ft/fő/éj
- Számlázás ebben az esetben csoport számára készíthető!

Kedvezmények:

- 0-2 éves gyerekek ingyenes
- 2-10 éves 50 %-os kedvezmény (a csoportlétszámnál 2 gyereket számít 1 felnőttnek)
- 10-14 éves 25 %-os kedvezmény
- 14 év felett tanulói jogviszonnyal rendelkezők, valamint lelkészek és nyugdíjasok 10 %-os kedvezményben részesülnek.

Padlástéri (hittantábor) csoportos elhelyezés 3 500 Ft+Áfa/fő/éj. Ebből már külön kedvezmény nem adható.

A kedvezményt csak egy jogcímen lehet igénybe venni, ami azt jelenti, hogy vagy a csoport kedvezményt, vagy a 10 %-os kedvezményt veheti igénybe a tanuló, a lelkész ill. nyugdíjas.

Az egyháztagságot tárgyévi vagy előző évi fenntartói járulék befizetési nyugtával vagy csekkel kell igazolni.

Az idegenforgalmi adó, amelyet Gyöngyös város illetve Mátraszentimre évenként határoz meg, nem szerepel az árakban.

Galyán 28-30 főt tudunk egyszerre fogadni. A díjak és a feltételek teljesen megegyeznek a mátraházi központ díjaival. Galyán a csoportdíj kedvezmény 20 főtől érvényes.

Minden helyfoglalás (konferencia vagy üdülés) csak abban az esetben érvényes, ha a jelentkezést visszaigazoló megállapodás után a befizetendő összeg 50%-a 8 naptári napon belül beérkezik a megküldött csekken

A Dunamelléki Református Egyházkerület Székházának Galyatetői Konferenciaközpontjában téli síszezonban az alábbi lehetőséget nyújtja

Mátrászentistváni sípálya

A sípálya Mátrászentistvánon (az üdülőtől kb. 4-3 km-re) 10 hóágyúval, hat sílifttel működő sportlétesítmény.

Teljes sífelszerelés egy vagy több napra is bérelhető.
A sибérlés valamint a sífelszerelések árából a konferenciaközpontban megszállók 10 %-os kedvezményt kapnak.

A galyatetői központunk félpanziós ellátást nyújt a sízők részére.

Teljes díj félpanziós ellátással:

5 500,- Ft+ Áfa/éj

Lelkészeknek és családtagjaiknak valamint az egyháztagságot igazolóknak: 5000,- Ft + Áfa/éj

Üdülőhelyi díj a Mátrászentimrei önkormányzati rendelet szerint.

A síszezon január 1-től március 15-ig tart. 0 fokos hőmérséklet mellett a hóágyúzás révén kitűnő minőségűek a sípályák.

Március közepétől Galyatetőre várjuk az erdei iskolai csoportokat: 25-30 főig teljes ellátás, szállás iskolai csoportoknak 3500,- Ft/fő/éj

Jelentkezés:

dr. Miklósné Szegváry Veronika

30/6639560;

email: szegver@gmail.com.

vagy Pintér Gyuláné 30/6365886;

email: pinterner@raday28.hu

DUNAMELLEKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza

1092 Budapest, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-903

e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel főjegyző

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsházi András lelkész

Készült az O.A.Invest nyomdában

dr. Tatai István:

SZMIRNA HŰSÉGES SZÍVE

Lekció: Jel 2,8-11:

„A szmirnai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja az első és az utolsó, aki halott volt, és életre kelt: Tudok nyomorúságról, és szegénységről, pedig gazdag vagy, és azok káromlásáról, akik zsidóknak mondják magukat, pedig nem azok, hanem a Sátán zsinagógája. Ne félj attól, amit el fogsz szenvedni. Íme, az ördög börtönbe fog vetni közületek néme-lyeket, hogy próbát álljatok ki, és nyomorúságotok lesz tíz napig. Légy hű mindhalálig, és neked adom az élet koronáját. Akinek van füle, hallja meg, mit mond a Lélek a gyülekezetek-nek! Aki győz, annak nem árt a második halál.”

Textus: Jel 2, 10b:

„Légy hű mindhalálig, s neked adom az élet koronáját!”

Kedves Testvéreim!

A szmirnai gyülekezet súlyos hitpróbákon ment át. Jézus tudott kritikus helyzetükről, ezért üzenetet küldött nekik Patmoszról, hogy megerősítse őket a kitartásban. Az Úr szavai igen eredményesnek bizonyultak. Az üldözött közösség a *hűség meghatározó jelképe* lett az egész korai egyházban. A mártírok közül kiemelkedik a gyülekezet egyik előljárójának, *Polikárposznak* a története, akit a hagyomány szerint (Irenaeus), maga János apostol bízott meg azzal, hogy a „gyülekezet angyala”, tehát felülvizsgálója legyen. Amikor az idős püspököt Kr. u. 155-ben, az amfiteátrumban felszólították Jézus megátkozására, ő bátran ezt mondta: „Már 87 éve szolgálom az én uramat és királyomat, Jézust. Ő eddig semmi rosszat nem tett ellenem, hogyan is káromolhatnám annak nevét, aki megmentette az életem?” – a mártír püspök tehát nem felejtette el Jézus levelét, mindhalálig hű maradt Jézushoz, s elnyerte az élet koronáját.

Világunk vérzik a hűtlenségtől. Házasságok ezrei szenvednek hajtörést, s naponta derül ki, hogy milyen nehéz hűnek maradni még szavainkhoz is. Leggyakrabban azonban Isten bánkodik hűtlen szívünk miatt, mert életünkben könnyen szétesik az, aminek mindenkor egynek kellene lennie: a *hit* és *hűség* kifejezéseket az Újszövetség nyelve egy és ugyanazon szóval (pisztisz) adja vissza. – Ha szeretnéd a hűség igazi forrását megtalálni, akkor neked is szól a szmirnai levél. Figyeljünk az Úr szavaira, aki ma az igazi hűség *alapjáról*, a hűség *gazdagságáról*; továbbá a hűség *próbájáról*; és végül a hűség *jutalmáról* szól hozzánk.

1. A hűség alapja: Jézus legyen az első! (8)

A pogány Szmirna sok tekintetben *elsőnek* tekinthette magát Kis-Ázsiában. Első volt a *szépségben*, hiszen „Ázsia gyöngyének” nevezték. Egy előkerült pénzérmén ezt találjuk: „Szmirna ragyogásban és méreteiben egész Ázsiában az első”. *Kulturális* tekintetben ugyancsak utánozhatatlannak bizonyult. Itt épült fel a tartomány legnagyobb színháza, s Szmirnában született Homérosz is. Továbbá rendkívül büszkék voltak *történelmükre* is. A várost eredetileg a jóniai görögök alapították, majd lídek a földdel tették egyenlővé. A halott város azonban Kr. e. 290-ben ismét virágzásba borult, s ettől kezdve rendezettsége miatt „*modell-városnak*” is nevezték Ázsia-szerre.

Az első századi Szmirna azonban leginkább saját *hűségére* volt büszke: Kr. u. 26-ban Róma megversenyeztette a kisázsiai városokat a császárhűség dolgában. A „*hűség-verseny*” egy templomépítési jog megszerzéséért folyt. A nyertes város ab-

ban a kiváltságban részesülhetett, hogy elsőként emelhetett templomot Tibériusz császár tiszteletére a tartományban. Ugyan több mint tíz polisz szeretett volna a birodalom első emberének kedvében járni, de a versengést Szmirna nyerte meg (Tacitus). A városlakók rendkívül nagyra értékelték elsőbbségüket, ezért önmagukat nyíltan a *hűség bajnokainak* tartották.

Vegyük észre, Jézus mennyire más sorrendről beszél: „A szmirnai gyülekezet angyalának írd meg: ezt mondja AZ ELSŐ...” A magabiztos első városában most az szólal meg, aki az *egész teremtés kezdete*, hiszen minden Általa lett! Jézus története valóban egyedülálló, mert ugyan eltemetett *halott volt, de örökké él!* Keresztáldozatával Ő lett a Mindenható Isten előtt „az egyetemes hűségverseny” győztese, ezért Neki adatott minden hatalom mennyen és földön (Mt 28,18).

Krisztus azonban nem csak AZ ELSŐ (protosz), hanem AZ UTOLSÓ (eszchatos=végső) is, mert minden rá nézve van alkotva és egykor majd hozzá is tér vissza. Isten mindnyájunk élete felett Neki adta az *utolsó* szó jogát (2Kor 5,10), sőt Benné láthatjuk a mindenség egybefoglaló célját és jövőjét, tehát Omegáját is (Jel 21,5-6).

Micsoda bátorítás lehetett *Jézus önfeltárlukozása* a megvetett szmirnai gyülekezet számára! Az üldözött és a társadalmi élet peremére szorított keresztyének immár biztosak lehetnek abban, hogy ők Jézushoz, a *Legelső és a Legkülönlegesebb* személyhez tartozhatnak. S a Hozzá való tartozás a lehető legnagyobb kiváltság, amely felülmúl minden emberi elsőbbséget.

Aki szeretne növekedni a hűségben, annak mindenekelőtt Jézus prioritását (elsőbbségét) és dicsőségét kell folyamatosan keresnie és meglátnia. Mert aki szemlélheti az Úr nagyságát, az mindenképpen új sorrendet fog felállítani életében, sőt helyreáll önértékelése is. Az ilyen személy megszabadul a hiúságtól, de nem kínozza többé a szívére akaszkodni kívánó teljesítménydrukk sem, mert tudja, hogy ő Isten Győztesének kedveltje, és Istentől kijelölt helye és munkája van világunkban. Az új értékrenddel megáldott Krisztus-követő képes a legkisebbek felé is irgalmas kezet nyújtani, mert ő már a legnagyobb tisztességben részesült: Jézushoz tartozhat.

Ezt a titkot *Teréz anyja* is megsejtette. Kalkutta kivetett és haldokló gyermekeit azért gyűjtötte össze, hogy legalább életük utolsó éjszakáján ételt, orvosi segítséget és szeretetet adhasson nekik. Amikor az amerikai Mark *Hatfield* szenátor az egyik „haldoklók házában” meglátogatta, ezt kérdezte tőle: „Hogyan képes ezen az utolsó helyen ezt az iszonyatos nyomort lelki összeomlás nélkül elviselni?” A Nobel-békedíjas nővér bizonyoságtévő válasza mindnyájunknak szól: „Kedves szenátor úr, nem arra hívtam el, hogy emberi mértékek szerint sikeres legyek, hanem arra, hogy Uramhoz mindenben *hűséges* maradjak”.

2. A hűség kincse: Jézus gazdagnak lát! (9)

Szmirna császárhűsége következtében mesés gazdagsággal rendelkezett, még „Arany útja” is volt, amely a város fölé emelkedő *Pagosz* hegyet járta körbe. A helyi keresztyén közösség azonban – főleg ilyen körülmények között – igen *szegénynek* számított. A Jézus által használt *ptóchos* görög kifejezés egyenesen koldus-szegénységet jelent. – Elképzelhető, hogy a keresztyének eleve az alsóbb társadalmi rétegekhez tartoztak, esetleg rabszolgasorba kényszerültek. Azt

sem zárhatjuk ki, hogy hitük miatt olyan „törvényen kívülségbe” kerültek, amely által jelentősen behatárolódtak munkavállalási lehetőségeik is.

Jézus tehát tudott a keresztyének üres pénztárcájáról. Ennek ellenére *gazdagnak* nevezi a gyülekezetet. Hogyan is értsük ezt a gazdagságot? Jézus szerint gazdag az, aki a legértékesebb *gyöngyként* Isten Országát megelerte (Mt 13,44), s többé *nem csak magára gondol* (Lk 12,21). Jakab is hangsúlyozza, hogy Isten a szegényeket *választotta* ki, hogy gazdagok legyenek a hitben (Jak 2,5). Ezért vallhatja Pál apostol felszabadítóan: „*minden a tiétek*, akár Pál, akár Apollós, akár Kéfás, akár a világ, akár az élet, akár a halál, akár a jelenvalók, akár az eljövendők: *minden a tiétek*. Ti viszont Krisztuséi vagytok...” (1Kor 3,21-23).

A fordulat éve előtt erdélyi keresztyéneket látogattunk meg. A határon való várakozás és a téli időjárás miatt későn érkeztünk meg a kisvárosba, ahol egy keresztyén cigánycsalád fogadott be bennünket. A férfi éjfélkor felkelt miattunk, hasra feküdt a kis kályha elé, hogy leheletével tüzet csíholjon, és meleg vizet készítsen számunkra. Aztán a kopott vitrinből kivette a család egyetlen kincsét, az ajándékba kapott amerikai húskonzervet, s azt hihetetlen szeretettel és imádkozva elének tálalta az asztalra. Alig mertünk az ételhez nyúlni ebben a meglepő szeretetben. Ott és akkor, abban a szegény emberben, a *jézusi gazdagság szépségével* találkoztam.

3. A hűség próbája (10-11b)

Jézus látja, hogy a gyülekezet szenved. A *nyomorúság* szó (thlipszisz) több oldalról érkező szorítást jelent. *Egyfelől* a közösség erőteljes *szóbeli támadás* (verbális agresszió) alatt állt. A helyi zsidó közösség féltékenysége súlyos rágalomokkal (blaszfémia) nehezítette meg a fiatal eklézsia életét. Sajnos egyháztörténeti tapasztalat, hogy Isten népe legalább annyit szenvedett vallásos emberektől, mint a pogányoktól. *Másrészt állami nyomás* is nehezedett rájuk. Jézus még börtönről is szól, amely hamarosan próbaként adatik.

Láthatjuk, hogy a *próbatétel* mindig Isten tudtával történik, és az a célja, hogy Isten hűségünk által megdicsőüljön, és hitünk megerősödjön. Jézus azonban irgalmasan gondol törőkéességünk határára is, ezért minden próbát szigorúan mérlegre tesz. Ezért találjuk itt a *tíz napra* való utalást is. Jó tudni, hogy a szenvedés ideje és mértéke a legördögibb korokban is kizárólag Isten kezében marad, és pontosan *limitált lesz* (vö. Jób könyve).

Fontos, hogy Krisztus-követésünkben mindenkor *elszántak* legyünk. El kell *döntenünk*, hogy Jézushoz *mindhalálig* ragaszkodni fogunk. Az Úr határozottan a lelkünkre köti: nem szabad félnünk (10). A félelem *ellenszere* az Úr jelenlétében megnyilvánuló jézusi szó és szeretet: mert a *teljes szeretet* kiűzi a félelmet (1Jn 4,18).

Megerősíthet bennünket az a tény is, hogy Jézus Krisztusnak is szembesülnie kellett a félelemmel. Próbatétele – az evangéliumok elbeszélése szerint – olyan erős volt, hogy a Gecsemáné kertjében vért verejtékezett. *Baráti jelenlétre*, imádkozó *társakra* és *angyali erősítésre* volt szüksége, hogy véglegesen rászánja magát a keserű pohár kiivására. Amikor pedig csak a harmadik segítséget kapta meg, „*még kitartóbban*” folytatta a könyörgést (Lk 22, 44). Amikor megszületett benne a döntés, akkor hirtelen minden más lett. Fel tudott kelni, sőt képes volt emelt fővel szembesülni a gonosszal... Jézust végül szinte mindenki elhagyta. Még az Atya is elfordult Tőle. Ő azonban soha nem hagyta el az Atyát. A gyermekkorban tanult esti imáját mondva halt meg a kereszten, mintha csak aludni tért volna: „*Atyám, kezembe ajánlom lelkemet*” (Lk 23,46). – Az Atya meghallgatta ezt az imádságot. Jézust feltámasztotta és ma is él. Tőle nyerhetünk erőt félelmeink és legkülönfélébb próbatételeink idején. Legyen bármilyen félelmetes vihar is életünkben, ha Jézus életha-

jónkban megszólalhat, akkor ott békesség támad a szívekben és megérkezünk, még ha hajónk összetörne is (ApCsel 27,23-25)!

4. A hűség jutalma (10c-11)

A Szmirna fölé emelkedő Akropoliszt a *város koronájának* nevezték. – Jézus a gyülekezetnek egy magasabb koronát ígér: egy olyan győzelmet elismerő koszorúról szól (sztefanosz), amelyet majd személyesen fog átadni minden hűséges hitharcosának.

Úgy érzékelem, Jézus szeretne büszke lenni ránk. Nem másodosztályú befutókat vár, hanem olyanokat, akik a nemes harcot megharcolták, és mindenben megbízhatónak bizonyultak (1Kor 4,2). A győztesek mindig Vele lesznek, és színről-színre láthatják Őt (1Kor 13,12). A hívőknek olyan *öröm-lét* vár, amelynek „nem árt a második halál”. Az *első halál* (a testi meghalás) ugyan mindnyájunknak „árt”, de akik Jézustól új életet kaptak, azokat nem érintheti a *második*, tehát az örök halál (Jel 20,14).

Dicsőséges jövőnk *ígéretének* ereje már mostani minden napjainkat is átjárja, ezért indít el bennünket az *örvendező és szolgáló élet* felé. Ahogy Jürgen Moltmann református teológus is tanítja: az elnyert isteni ígéret (latinul: *pro-missio*), mindenkor küldetés (*missio*) is számunkra. *Kálvin* János is szól az *örökkévalóságról való elmélkedés* (meditatio futurae vitae) hasznáról, amely lelkünket a próbatételek idején bátor cselekvésre bírja.

Akinek van füle, hallja! (11)

Mindezeket hallva úgy érezheted, hogy neked még nincs hűséges szíved. Ha Isten előtt fáj hűtlenséged, akkor van egy reménysugár számodra is: Jézus *nem vetette el* sem a hűtlenül tagadó Pétert, sem a Tőle elfutó tanítványokat. Húsétkor utánuk ment, és újabb esélyt adott nekik arra, hogy megmutassák bátorságukat, mert Jézus az új esélyek és – kissé túlzóan fogalmazva – a „*második ártatlanság*” (H. Nouwen) Ura is! Mindezt a Pünkösdkor adott Szentlelkével teszi, mert a hűség a Lélek egyik csodálatos *gyümölcse*.

Nagyon megérintett egy történet (ismeretlen szerző), amely *két testvéréről* szól. Hűtlenül bántak a rájuk bízott nyájjal, és báránypóson kapták őket. A helyi szokás szerint tüzes vasal bélyegezték meg mindkettőt. Két betű került homlokukra: **ST** (ang.: sheep thief = báránytolvaj).

Az egyik testvér szégyenében azonnal elhagyta még a környéket is, s idegenben próbált újból lelkileg talpra állni. Mivel azonban múltja ott is üldözte, végül elvetette saját életét. A másik testvér úgy határozott, hogy otthon marad, s megpróbál tiszta életet kezdeni. Eldöntötte, hogy ezen túl mindenkiel csak jót kíván tenni. Hosszú évek, talán évtizedek teltek így el. Egy napon új lakók költöztek a faluba. Feltűnt nekik a furcsa „ST” jelzetű férfi. Meg is kérdezték az egyik járókelőtől: mit jelent az a különös jel a szomszéd homlokán. Ő elgondolkodott, majd ezt mondta: „Ez valami régi történet, már nem emlékszem pontosan mindenre, de ha jól vélem, a betűk azt jelentik, hogy „SZENT” (ang.: saint)...

Összefoglalás

Isten minden őszintén megtérő szívet képes Lelkével *megszentelni*, hogy az a hűség gyümölcset megteremje (1Kor 6,11; Gal 6,22). Ma az érési folyamat négy fontos állomással ismerkedtünk meg: Jézus új elsőbbségi rendet hoz életünkbe; Ő tehet szegénységünk ellenére lelkileg gazdaggá bennünket; továbbá a növekedés érdekében hűségpróbákon kell átmennünk; de bőséges azok jutalma, akik mindvégig kitartanak.

Jó tudnunk, hogy Isten hűséges: „Ha hűtlenek vagyunk, Ő hű marad, mert Ő magát meg nem tagadhatja” (2Tim 2,13). Tedd meg azonban te is a részedet: „*Légy hű mindhalálig, s neked adom az élet koronáját!*”

Ámen!

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények · 2010 / május

Pünkösödölő

Soha zavarosabb korban nem élt az ember-világ, a világ. Nem inkább zavarodott korban? Szívesen mondanám emígy, csakhogy a zavarodottság már pünkösdi érzet: mi akar ez lenni? – kérdezték ott megannyian, amikor isteni tolmácsok, feltámadás-tanúk zengték tele a zarándok sokaságot, bontották szólamokra, amit a zúgó szél zendült. Zavarodottság ma? Szívesen mondanám valóban ekként, mert gyermeki érzetet ébreszt, előteremti a pillanatot, mikor érvénnyel mutatkozik a jó a felelőtlenséggel szemben, mikor mutatkozik az igazság a hazugsággal szemben, mikor úgy lepleződik le a rossz, hogy tárul, ami jó. Zavarodottság? Ma? A szépet idézi a szó, mely előtt szemlesütve állunk, s csak lopva, oldalvást pillantunk rá. Az istenit idézi, mely elől bujkálásra adjuk magunkat, mi, szemérmetlen dicsőség-tolvajok, kik aztán nem rejthetik sehogy póre bukásukat. Zavarodottság ma? Ennél erőteljesebb, hárihatóatlan a tény: zavaros a mi ember-világunk. A mi időnk ismeri a bábeli nyelvzavar átkát, de okát szüntelen feledi, és révülten elegyít szépet és rútat, silányít rosszhoz jót, hamisít igazat, s igyekszik feljavítani a hamisat lopott igazságcímkekkel. A mi világunk újra nyelvet szerez, birodalmat szervez, világtornyot emel, követ rak kőre. Magának állít dicsőséget. Óh, vajon ki mondja meg, hogy csak áltatja magát?

Jöjj, Lélek, Istenre-vezérlő!

Soha szenvedőbb korban nem élt az ember-világ, a világ. Hogyan?! – hallom az ellenvetést. Hát nem ismered a régiek zúzos-jajos, kínba fulladt, halálíg végigsóhajtozott paránylétét? Hát nem tudsz-e arról, miképpen vágyták a halált, szépítgették, kínok csendesítőjeként magasztalták? S nem tudsz arról sem, hogy mennyivel jobb ma élni, s milyen közel a győzelem minden szenvedés fölött? Nem vitatkozom – nyilván egy napot sem érnék meg a régiek feltételei között. Mégis, mondom, soha szenvedőbb nem volt az ember-világ, mint ma. Mert szenvedőket áltató korban élünk. Az igazság kockázata elviselhetetlen. Nem kockáztat a politikus, mert neki kenyeret, munkát, fedelet, békét kell ígérnie, s késő bánat, hogy örököse a múlt századi üdvösség-bitorlóknak, kik Istennél is nagyobbak hitték magukat (hihették, mert nem hittek Istenben). Nem kockáztat az igazsággal a tudós sem, aki már bánhatja, hogy a régiek rendre okosabbnak

mutatták magukat Istennél, kiról azt is elterjesztették, hogy csak egy-két ócska mitológiát sikerült kinyilatkoztatnia (mintha valami gyenge vizsgálódzat volna a Szentírás). Az igazság kockázatát a pap sem vállalja. Jobb esetben moralizál (de csak mint túlhízott éjjeliőr bóbiskol az örök rend felett), rosszabb esetben szemforgatva ünnepli a régit, vagy inkább az újat (mikor melyikért túrik meg inkább). Nem vállalják a próféták sem az igazság kockázatát, ma gyorsabb sikerre vágnak, és rühellik a Jónás sorsát, meg a többiét is – inkább elszegődnek forradalmárok, terroristák megmondó-emberének. Csak a szenvedő tudja, hogy szenvedése nem ér véget a szemhatáron belül, csak a szenvedő tudja, hogy cserbenhagyták már akkor, amikor evilági megváltást suttoztak fülébe, s közölték vele nagyokosan, hogy az ő szenvedését is jobban értik a bábeli boldogság-mérnökök. Soha szenvedőbb korban nem élt az ember-világ, mint ma.

Jöjj, Lélek, üdv-ragyogtató!

Soha üresebb korban nem éltünk mi mind. Otthonunk, minként a tudatunk is, zsúfolt lerakat. Mennyi mindent megszereztünk, mert másnak is volt. Mennyi mindent megvettünk, mert a választás-vásárlás rítusa kötelez. Mennyi minden! – leleplez ez a szó: „minden”, merthogy ez a minden – vagyis az élet-pótlékok garmadája – kiáradt már az egész világra. Ez az ember-minden kezd uralkodni a mindenségen. De közben üressé válik az időnk, mint Kánában a mennyegzőn a korsók, ahol oly hamar elitták a bort. Üressé válik a lelkünk, mert a szellem tapodtat sem tehet az ócska eszmék kacatos lerakatában. S üresedik az isten-vágyó szív is – kiáltoznak rá igricek, táltosok, sámánok, sanda költők, mi mind, és csitítgatjuk: nyughass, lásd, mennyi minden van itt, ami jó lesz még valamire! S csak a szív sejt, hogy csalunk, és semmire sem jó ez a magunkfajta-minden. Üresek az imáink, a szertartásaink, a hagyományunk – mint mikor Babel mellől szétszéledtek a népek, immár egyik se értve a másikat. És ami megmaradt a szétszéledés után is, az a szív fojtogató sejtése, hogy aki szétszólatott minket, jókedvében tette, fölényes, szép humorral. Az egész élet magában hordja a halál szövődményét – és mégis, az egész életnek az Élettel van dolga.

Jöjj, Lélek, élet-lehelő.

Szabó István

Az elmúlt időszak néhány fontos eseménye

A 2009. december 2-ai közgyűlés óta 2010. február 3-án, március 10-én és április 14-én tartottunk esperesi-gondnoki értekezletet; február 3-án tanácsülést

Márciusban a budapesti teológia szervezésében mind a négy magyarországi teológiáról utaztak hallgatók missziológiai kurzusra Kenyába az ottani presbiteriánus egyház meghívására

A Budapesti Történeti Múzeum Kálvin hagyománya – Református kulturális örökség a Duna mentén című kiállítását az érdeklődésre való tekintettel március közepéig meghosszabbították, egyúttal bemutatták a kiállítás katalógusát, amely – tekintettel a korlátozott példányszámra – néhány napon belül elfogyott

Megjelent az egyházkerület énekgyűjteményének második kötete *Megváltva!* címmel, amelyet áprilisban

be is mutattak a kerület székházában, nyomtatott anyaga a honlapon megtalálható, hangzóanyaga pedig ugyanonnan letölthető

Amiről előre tudunk

A 2010 márciusára tervezett cseh-magyar lelkésztalálkozót szervezési okok miatt 2011 tavaszára halasztottuk

A Generális Konvent döntése alapján az idei esztendőben a 2009. május 22-én Debrecenben megtartott Magyar Református Egyház Alkotmányozó Zsinatának ülésére és a hálaadó ünnepre megemlékezve Pécs városa adhat otthont legelső alkalommal a Református Egység Napjának 2010. szeptember 10-11-én, ezzel a kulturális rendezvénnyel is kapcsolódva a Pécs Európai Kulturális Fővárosa 2010 rendezvénysorozathoz.

Élet a teológián

Közös ebédek:

A teológián a 2009/2010-es tanév második félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni ebéden: Egyházkerület, Hallgatói presbitérium + spirituális, Bibliatársulat, Teológia, Északpesti Egyházmegye, Délpesti Egyházmegye, Bács-Kiskunsági Egyházmegye, Tolnai Egyházmegye, Vértesaljai Egyházmegye, halászlé ebéd az udvaron (Nagy István) + sütemények a Mikulás Családi Cukrászattól (Székesfehérvár)

Programok:

A második félévben a teológián folytatódott az az előadás- és beszélgetés-sorozat, amelyen lelkészi életkérdések jöttek elő, ezeken a meghívott lelkészek Monty Taylor, Sípos Szabolcs és Fűtő Róbert voltak. Új kezdeményezésként esti beszélgetés indult el *Sólámpa* címmel. A hittudományi kar tagjai részt vettek a Sárospatakon megrendezett teológustalálkozón.

Otthonórák:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként Otthonórákat, melyek fele felsőbbéves teológus hallgatók által tartott bibliaóra, másik részük pedig bemutatkozó vagy közösségépítő alkalom volt. Ennek során ismerkedhettek meg a diákok *Veres Sándor* főjegyzővel. Vendég volt *Karsay*

Eszter lelkész, aki amerikai élményeiről beszélt. *Négy sarok* néven olyan otthonórát szerveztünk, amelyen különböző zenei vagy irodalmi stílust

Otthonórán

hallgatva vettek részt a kollégisták. Közösen tekintettük meg az *Élet háza c.* filmet, amelyet utána meg is beszélünk.

Teológusnapok és egyéb alkalmak a 2009/2010-es tanévben

Ebben az évben is több teológusnapot és hétvégét szerveztünk határon belül és kívül. A teológusnapok szervezésében tevékeny részt vett Tóth Zsuzsanna IV. és Németh Tamás III. éves teológus.

Teológusok válogatnak a Kirchentag programjai közül Münchenben

Passiójáték Váralján

Teológusnap Diósjenőn

Második félév:

Pasarét, Magyarigen és környéke (Erdély) (Szászsebes, Alvinc, Zalatna, Sárd, Magyarigen, Gyulaféhérvár), Tizsakécske, Kunszentmiklós, (Kunadacs, Kunbábony, Kunpeszér), Ágasegyháza, Diósjenő, Salánk (Kárpátalja), Mány, Budaörs, Nagyigmánd (Dunántúl), London (Anglia)

Összesen tehát 11 teológusnap volt a félévben.

Tanulmányi kirándulás:

A teológusok kisebb csoportja részt vett a második ökumenikus Kirchentagon, amelyet Münchenben rendeztek. A fiatalok lelkesen látogatták a programokat, mint például a nagy érdeklődésre számot tartó fórumon Hans Küng és Jürgen Moltmann beszélgetését, amely az ökumené aktuális kérdéseit taglalta.

Pál apostol nyomában címmel tanulmányi kirándulást szerveznek nyáron Törökország – Görögország vidékeire, felkeresve Pál életének és missziói tevékenységének főbb helyszíneit.

Nyári építőtáborok:

Ezen a nyáron is szerveznek több építőtábort, az egyiket a felvidéki Berzétén, ahol egy visszkapott is-

Isten a szekéren-program Salánkon

kola felújításában vesznek részt (árvaház), valamint Magyarigenben és környékén (Diód, Borberek). A Vajdaságban immár többszöri találkozásként a módosi hagyományőrző gyerektábort segítik teológusok. Ezeket a táborokat az Ágoston Sándor Alapítvány szervezi és támogatja.

Az idén újra megrendezendő Művészetek völgyében jelen lesznek a teológusok (júl. 23 – aug. 1.), és Ócs községben számos program fűződik munkájukhoz. (Isten a szekéren)

Egyéb programok:

Az utóbbi évekhez hűen a teológusok ebben az évben is szolgálnak interaktív megmozdulással. Az Isten a szekéren c. program során 77 magyar novella közül lehet játékos formában választani, s ezt szekérré ülve olvassák fel, utána pedig lehet róla beszélgetni. Az év során még számos helyen: iskolákban, egyházközösségekben, fesztivál jellegű programokon gurulhat a kultúra szekere (REND, Művészetek völgye, ifjúsági fesztiválok).

*Bölcsföldi András
spirituális*

Kálvin egy napja

POST TENEBRAS LUX – sötétség után világosság (1561). Genf címerében áll a mondat, talán éppen Kálvin munkássága nyomán, hiszen előtte ez állt ott: POST TENEBRAS SPERO LUCEM – sötétség után reméljük a világosságot (1536).

Szembenézve Kálvinnal

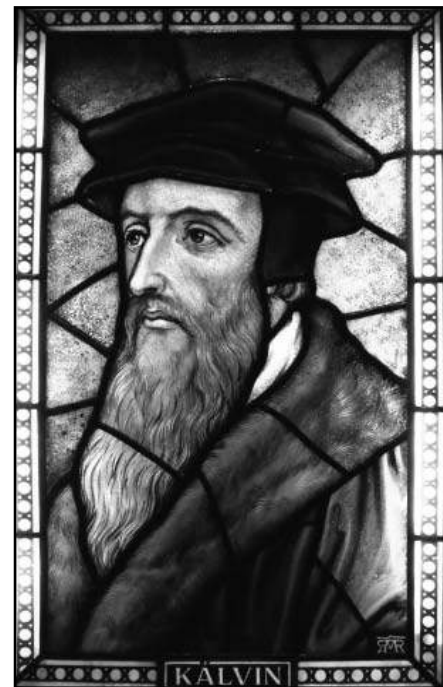
Mi is valami hasonlót éltünk át, amikor hozzánk kezdünk a szervezéshez, s amikor mindezzel elszámoltunk. Valami elindult, és valami hozzájárult az eddig is mozgásban lévők lendületéhez. A „zöld karszalagosok” sokaknak tehettek biznyságot arról, hogy miért is viselik a „remény színét” napokig, hetekig.

A BIT (2010. február 13.) és a KIT (2010. március 28.) rendezvényein mindkét alkalommal 300 körüli létszámban vettek részt a fiatalok, s 85 gyüle-

kezetünk képviseltette magát. Vannak, akik azt mondják, a két konferencia nem volt sikeres...

Mert milyen a sikeres konferencia? Ha sokan fordulnak meg rajta? Vagy ha népszerűségét a média is hirdeti? Mindez bizonyára fontos – nekünk is az volt, hiszen a 2x300 nem kevés, s a média is jelen volt –, ám a legfontosabb mégis az, ha valahol az elvetett mag szárba szökken, s élet támad. Ha egy csapat ifis szolgálatra szerveződik, ha a konfirmandus csapat nem csak túl akar lenni a vizsgán, hanem együtt akar maradni, mert valamit megéreznek a közösség erejéből. S akik vették a fáradságot és eljöttek, azt hiszem, mindnyájan nyertek vele...

Mert volt olyan ifjúsági csapat – Istennek legyen hála –, amelyik a Budapesti Ifjúsági Találkozón még „csak” résztvevő volt, a Kecskeméti Ifjúsági

Kálvin - ábrázolás műves üvegablakon

Ifjúsági konferencián Kecskeméten

A Keresztút együttes koncertje a budapesti találkozón

Találkozóra már szolgálni jött el, elhozva a gyülekezet konfirmandusait is!

Voltak, akik Budapesten reggel 7-től este 10-ig, azaz egész nap hűségesen részt vettek Kálvin egy napjában, s voltak, akik Kecskeméten reggel 5-kor kelve, s este 10-re hazaérve vehettek részt ezen az alkalmon. Igazi Kálvin-napjuk volt...

Három közösség jelezte, hogy a találkozó után indult el az ifi szervezése gyülekezetükben...

Egy ifjú lány hívott fel a konferencia után, hogy olyan élménye volt a Kálvin egy napja, hogy ő meg akar keresztelkedni – mondjam meg neki melyik gyülekezetbe menjen, mert ő református akar lenni. S másnap valóban megjelent az istentiszteleten...

Ifjúsági zenekarok szolgáltak, sok-sok önkéntes járult hozzá a munkához mindkét találkozón.

Öt református intézmény és három ifjúsági egyesület szolgált Budapesten, s 8 gyülekezeti csoport teljes bevetéssel sütötte a süteményeket, s rajzolta a nyilakat Kecskemét belvárosában...

A Kálvin-kvízben soha nem látott népszerűséggel vettek részt az ifjak, s a Négy-érvék színházban gondolkodtak el, hogy mit is jelent egy élet.

Kálvin köpenye sokakat „mozgósított”, s a viták, előadások és bizonyágtételek tanítottak.

Kecskeméten a színes üvegablakok máig hirdetik a reményt – hatalom jöhet és mehet, Isten Országá örökre megmarad.

Áldást mondani, jót mondani, örülni, együtt örülni, reménységet ébreszteni, Isten dicsőségére s felebarátaink épülésére. Hogy ne csak mindig a hibákat emlegessük, a hiányokon szomorkodjunk, vagy épp egymást okoljuk a nehézségekért, hanem erősítsük meg a jót, s legyen minél több gyülekezetben ifjúsági munka – legyen igazi megerősítése a „felébredt hitnek” egész egyházunkban.

Beszéljenek a képek helyettem is.

Fodorné Ablonczy Margit
egyházkerületi ifjúsági lelkész

Tanácsülési Határozatok

2010. február 3.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET ÉS AZ INTÉZMÉNYEK 2010. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSE

Előterjesztő:

Hegedűs Béla, a gazdasági bizottság elnöke

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az egyházkerület 2010. évi költségvetését.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az Egyházkerületi Székház és Konferencia-központ 2010. évi költségvetését.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja, jóváhagyja a Baár-Madas Gimnázium 2010-es esztendőre elkészített költségvetését 430 991 e Ft bevételi és 430 990 e Ft kiadási oldallal.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Gyökössy Endre Református Óvoda 2010-es esztendőre elkészített költségvetését átdolgozásra

visszaadja, az óvoda a kerületi 2 700 e Ft támogatással és az 1 000 Ft tartalék felszabadításával készítse el a költségvetést.

(Az intézmény benyújtotta a korrigált táblázatot, így a jegyzőkönyvben az szerepel.)

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2010-es esztendőre elkészített költségvetését, a fejlesztési terv kivételével a 64 095 e Ft bevételi és kiadási oldallal.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja, jóváhagyja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2010-es esztendőre elkészített költségvetését 1 845 000 Ft bevételi és kiadási oldallal.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Tahi Konferencia-telep költségvetését átdolgozásra visszaadja. Kéri, hogy a költségvetésében minimum 5 millió forint tartalékképzést valósítson meg, továbbá az 5 millió forint fenntartói támogatást felfüggeszti, amíg a 6 millió forint beruházás konkrét célját nem ismeri.

Egyházkerületi Közgyűlés

2010. május 5.

PÜSPÖKI JELENTÉS

A Bibliaolvasó Kalauz rendjében Ézsaiás próféta szabadító és vigasztaló igéit olvashattunk az elmúlt hetekben. Ezekből emelek ki most egyet, mely, miközben Isten vigasztalását és üdvözítő ígéreteit közli, aközben egy igen mély polémiát is bemutat, amely egyrészt Isten népének nyomorúságos állapotára, másrészt azonban Isten csodálatos titkára utal. A könyv 45. részében a próféta azt üzeni fogságban sínylődő népének, hogy eljönnek majd a nagy és hatalmas népek, és hódolni fognak Isten népének, mondván, „csak közted van Isten, és nincsen más Isten” (Ézs. 45,14) De rögtön erre felkiált a próféta, vagy talán a nép: „bizony, te elrejtőzködő Isten vagy, Izraelnek Istene, szabadító!” (Ézs. 45,15) Ez a felkiáltás jelzi, hogy a szabadítás ígéretei és kibontakozása, más szóval az úgynevezett történelmi tények, vagy amit a történelmi eseményekből ki lehet olvasni, nem orvosolják azonnal Isten népének belső fájdalmát. Mert lám, bontakozik a szabadítás, lám, mutatkoznak jelei, hogy Isten megirgalmazott népének, lám, megkezdődik a helyreállítás nagy történelmi munkája, Isten népe azonban minderre még így felel: bizony, te elrejtőzködő Isten vagy. Ajánlom mindenkinek, hogy e talányos dráma értelmezését olvassa el Kálvinnál is, aki jó érzékkel már a maga idején ellenezte, mégpedig igen élesen, azt a korai protestantizmusban elterjedt, eredetileg a német misztikában gyökerező magyarázatot, amelyet a leghatásosabban Luther fogalmazott meg az elrejtőzködő, illetve önmagát kinyilatkoztató Isten nagy teológiai paradoxonában. Kálvin ezt a paradoxont nem tekinti Isten tulajdonságának – szemben Lutherrel és nyomán mindmáig mennyi protestáns írásmagyarázóval –, hanem utal arra, hogy Isten már Ézsaiás próféta könyvében megfelel erre a különös megjegyzésére, itt éppen a 45. részben is, a 19. versben, mondván „nem titkon szóltam... én, az Úr igazságot szölok és megjelentem, amik igazak” (19.v.) Döntő módon azonban Istennek és embernek ez a nagy drámája Krisztusban érte el csúcspontját, és abban oldódott teljesülvén. Igen, Isten Krisztusban tökéletesen kinyilatkoztatta magát, örök szeretetét, mégpedig oly módon, hogy haragját nem elrejtette, hanem elvetette, mert Krisztus azt elhordozta, és rólunk le is vette. Most azon-

ban a prófétai igékből és vigasztalásokból az a kérdés érkezik hozzánk: keresik-e köztünk Istent. Hiszen ha jól értjük a vigasztaló szót, a sok nyomorúságot látott nép azt a felemelő üzenetet kapja, hogy akiről már talán ők is lemondtak, akit legfeljebb csak gúnyolódással kerestek vagy kértek rajtuk számon, mondván, „hol van a te Istened?” (42. zsoltár), azt az Istent most olyanok fogják e nép körében keresni, akiknek szívük gondolata sem volt, hogy csak egy igaz Isten volna, és hogy ezt az egy igaz Istent éppen azok között kell keresniük, akiknek sorsa nem ad erre alapot. Keresik-e hát köztünk Istent? Vagy mi is csak egyre hangoztatjuk a misztikus paradoxont, vagy újabb kori változatát, a mai egzisztencialista teológia tételét: Isten elrejtőzködő Isten? S ha ezt hangoztatjuk, nem inkább védekezve és mentegetőzve felelünk a kérdésre? Mégis, a sok-sok fájdalmas vesződés, vereség, kudarc, tétova pangás, és erőtlenség közepette hadd szóljon egészen a szívünk mélyéig hatóan az isteni ígéretből fakadó kérdés: keresik-e köztünk Istent? Vagy – ahogyan Jézus mondja – tudhatják-e sokan, hogy Isten országa közöttünk van? Készek vagyunk-e és alkalmasak vagyunk-e arra, hogy keressék közöttünk? Ha magunkra nézünk, aligha válaszolhatunk erre igennel. Ha azonban arra a Krisztusra tekintünk, aki által Isten egyszer s mindenkorra eldöntötte ezt a vitát, akkor csak egyet tehetünk: nagy igyekezettel és készséges szívvel kiáltunk: jövel, teremtő Szentlélek, és ragyogtasd fel közöttünk Krisztus dicsőségét!

Ezekkel a megfontolásokkal szeretnék néhány szót szólni az elmúlt közgyűlésünk óta eltelt időszakról és néhány fontos feladatról. Elkerülhetetlen, hogy legelőbb az országgyűlési választásokról szóljak néhány szót. Márai Sándor szép versét idézhetjük, ha legalábbis részben meg akarjuk érteni, mi történt a két áprilisi választási napon. Márai Sándor az 1956-os forradalomra emlékező híres versében így summázza 1956 egyik meghatározó indulatát:

*És a világ beszél csodáról,
Papok papolnak bátorságról.
Az államférfi parentálja,
Megáldja a szentséges pápa.
És minden rendű népek, rendek
Kérdik, hogy ez mivégre kellett.
Mért nem pusztult ki, ahogy kérték?*

Mért nem várta csendben a végét?

Miért, hogy meghasadt az égbolt,

Mert egy nép azt mondta: „Elég volt.”

(Mennyből az angyal)

Elég volt! Igen, az országgyűlési választások eredménye is azt mutatja, hogy Magyarország társadalmi felelősséget érző lakosai ezt mondták a szavazatukkal: elég volt! Elég volt egy olyan politikai elitből, mely 2004-ben saját nemzettársai ellen űzött cinikus propagandát, és hitegette Magyarországot polgárait, hogy szemben más európai országok gyakorlatával, nekünk nem szabad kettős állampolgárságot biztosítani határon túl élő honfitársainknak. Elég volt egy olyan kormányzattól, mely eltúrta, hogy a Magyar Köztársaság elnökét feltartóztassák a határon és mondvacsinált okokkal eltanácsolják attól, hogy a magyar kisebbség ünnepén részt vegyen. Elég volt, hogy az Európai Unióban téblábol egy kormányzó párt megannyi képviselője, és semmit nem szól a szlovák nyelvtörvény ellen. Elég volt egy olyan korrupt politikai elitből, mely előbb őszödisztánt csinált a politikai felelősségvállalásból és hazugság-országgá, politikai Disneyland-dé tette Magyarországot, és elég volt leginkább abból, hogy a hazudozás csak esti mesének bizonyult volt ahhoz képest, ahogy az ország anyagi erőit szétfecserélték, ellopták, és Nokiás dobozokban hordták ki offshorisztánba. Elég volt abból, hogy nem lehetett a nemzeti ünnepeket békésen megünnepelni, s mindmáig szédülten tántorgunk a magyar forradalom 50. évfordulóján történt rendőr-attakok és atrocitások nyomán. Elég volt, hogy a parlament egyik képviselője gúnyolódhatott a rendőrök által súlyosan bántalmazott képviselőtársán. De nem elég mégsem csak annyit mondani, hogy elég volt. A választások eredménye ezt is jól mutatja. Mert jelentkeztek most is olyan erők, akik ugyan nem bírnak épkezláb politikai üzenettel, de az indulatok lobogó tüzét képesek hamis ideológiákkal, tarthatatlan elképzelésekkel, uszításokkal, gyűlölködéssel még magasabbra szítani. Örülünk, hogy elmondhatjuk: nem lehet más a politika, mint aminek lennie kell, és nem lehet jobbik úgy az ország, hogy a történelem szemétdombjára hajított maskarákba akarunk gyűlölet-lovagokat öltöztetni. Mutassa csak ki-ki a maga arcát. De úgy lehet más és jobb, hogy felismerjük, hogy a mai magyar politikai elit elkorhadt és alkalmatlanná vált négy sarkalatos követelmény betöltésére, és ezért megújításra, váltásra szorul. Ezek a princípiumok a következők: olyan rettenetes időkben, mint a mai, amikor elhúzódó gazdasági válság nyögeti

az egész világot, eleget kell tenni az önfeláldozás, a bizalom, a patriotizmus és a tiszta eszmények követelményének. Az a politikai elit, amelyik folyamatosan csak lemondást és áldozatot kíván anélkül, hogy maga akár csak kisujjával is megérintené ezeket a terheket, méltó Jézus jaj-szavára, aki nem ok nélkül ítélte meg korának vezetőit, kik még az özvegyek és árvák nyakába is elhordozhatatlan terheket akasztottak, anélkül azonban, hogy maguk bármit vállaltak volna azokból. Lehetetlenség továbbá egy országot bizalom nélkül vezetni. Amikor néhány éve sorban kiderült, hogy a világ pénzügyeit intéző bankok hazugságokra, hamis várományokra építgették nyereség-piramisaikat, igen sokan beszéltek arról, hogy még a legegyszerűbb üzletet sem lehet bizalom nélkül megkötni. Ez többszörösen igaz a törvényhozásra és a politikai, kulturális és nemzeti közösségek vezetésére. Az a politikai és szellemi elit, mely megtapsolta a hazudozást, tehát nem arra következtetett, hogy az tarthatatlan, hanem ellenkezőleg, hogy az milyen dicséretes, egyszer s mindenkorra eljátszotta azt a bizalmi alapot, amelyre hivatkozva igényelhetné, hogy vezesse a népet. Harmadjára, jó értelemben vett patriotizmus nélkül sem lehetséges egy országot vezetni. Bár sokszor és sokan jövendőlgettek már arról, hogy hamarost olyan világrend érkezik el, amelyben feloldódnak a nemzetek közötti különbségek, és majd valamiféle új mitológia mentén fogunk múltunkról, jelenünkről és jövőnkről tájékozódni, a mai világ éppen ellenkező képet mutat, a legrövidebben talán így mondható: elemi közösségeink egészsége nélkül elvész az egyedi emberi élet is. Család és nemzet nélkül legfeljebb csak lézengő utasok lehetünk a multikulturális tranzitokban. És nekünk hozzá kell tennünk mindehhez a negyediket is, hogy isteni vezetés nélkül nem lehetséges az emberi közösségek vezetése. Anélkül, hogy egy politikai elit figyelembe venné és tisztelné, hogy mi az, ami jó, igaz, szép és maradandó, nem találhat eligazító pontot a világ zűrzavarában. Volt egyszer Magyarországnak egy miniszterelnöke ebből a korhadó politikai elitből, aki azzal gúnyolódott, hogy Mária levette kezét az országról. Ezzel egyrészt ütni kívánt a római katolikusokon (de miért is?), másrészt azt akarta kinyilatkoztatni, hogy nincs isteni vezetés, nincsenek transzcendens szempontok. Ám ezzel az anarchia rettenetes bugyrait nyitotta meg. Csak Isten nagy kegyelme, hogy nem zuhant bele országunk ebbe az iszonyatba. Igen, mi, reformátusok persze nem azt mondjuk, hogy Mária országa volnánk, de azt mondjuk, hogy is-

teni vezetés és gondviselés nélkül nincs ország. Mondom hát és buzdítok is mindenkit Ámos próféta szavával, akin keresztül így szól az Úr: „Keressetek engem és élni fogtok!”

Reméljük, hogy az országgyűlési választások után hamarosan munkába álló új kormányzat képes lesz arra, amire a jó politika emberileg szólva képes lehet, hogy ugyanis átvezet bennünket a csüggedés és az önáltatás szirtjei között. Mert hogy az ország nehéz helyzetben van, és ez csüggedésre adhat okot – ezt tudjuk. Ha a morális állapotokra tekintünk, akkor szinte már-már kényszerítve érezzük magunkat, hogy lecsüggesszük kezeinket. Ugyanakkor jelentkezik a másik veszedelem is, hogy most a helyzet változván, az önáltatás szirtfokain szenvedjünk hajótörést. Mert máris múltóban van a méltatlanság-érzetünk, de ez még kevés ahhoz, hogy megálljunk. Bár az új kormányzat nem kéri magának az ilyenkor szokásos 100 napot, vagyis nem kér türelmi időt, mégis hadd kérjem egyházi közösségeinket arra, hogy mi hagyjunk időt. Talán nem elsősorban a kormánynak, hanem önmagunknak. Hiszen meg kell vallanunk, túl sok mindenbe belekeveredtünk az elmúlt nyolc évben, túl sokat engedtünk az erkölcstelenség nyomásának, túl sok mindent beengedtünk magunk közé. Még az sem vigasztal, amit nemrégiben egy régi falumbeli barátom mondott. Annakidején szakmát tanult, aztán a rendszerváltás után élte ő is a vállalkozók sorsát, megjárta a külföldet, céget alapított és szüntettet meg, ha nem nagy tétellel is, de ő is láncszem lett a körbetartozások örült világában, továbbá magas szinten úzi az adóelkerülést, a többiről pedig nem számolt be nekem, mert nem tekint gyóntatójának. Amikor tehát nemrégiben találkoztunk, meghánytuk-vetettük az ország sorát, és hol csüggesztettük a fejünket, hol meg legyintgettünk. S mikor én is kezdtem volna mondani a magamét, hogy az egyházban is mennyi baj van, mennyi visszásság, hogy milyen sokan kitanulták nálunk is a kaméleon-létet, felemelte a kezét, és belém fojtotta a szót, mondván: püspök uram, hallgass csak, ti ehhez képest egész jó csapat vagytok! Vehetjük ezt vigasztalásnak is, bár igencsak olcsó vigasztalás. Hiszen nekünk nem ehhez-ahhoz képest kell egy kicsit jobbnak lennünk, minekünk Isten szent életrendje szerint kell élnünk. Ezért hát adjunk időt magunknak a jézusi ige fényében: orvos, gyógyítsd magadat! (Lk 4:23) Továbbá azért se legyünk türelmetlenek, mert az előző nyolc év kormányzati egyházpolitikája folyamatosan rivális helyzetekbe kényszerített minket. Ez leginkább az

anyagiak terén mutatkozott meg, de nem ott ártotta a legtöbbet. Mindig azt hallottuk, hogy mi többet akarunk, mint ami jár, többet akarunk, mint amit mások kapnak. De kik azok a mások? És mi az a járandóság? A mögöttünk levő nyolc év hamiskodásának kitisztázásához idő kell. Ennél mélyebb, hogy az elmúlt nyolc év kormányzása szellemi és morális téren is gyanús riválisnak mutatott fel minket. Mintha az egyházak jogfosztó, jogtipró, obskúrus népek lennének, akikkel csínján kell bánni, mert veszélyeztetik a modern demokráciák alapelveit. Valóban így volna? Ezt legjobban majd az új törvényhozási kezdeményezések fogják megmutatni. S továbbá türelmesnek kell lennünk, mert a politika nem tud mindent megoldani. Az a szellemi miliő, amelybe a nyugati civilizáció jutott, egyáltalán nem kedvező a keresztyénség számára. Itt-ott már-már keresztyén-ellenesség mutatkozik, részben a fehér köpenyes ateizmus felől, részben az új pogányság új rajai felől. Fehér köpenyes ateizmuson az okosok ateizmusát értem, kiknek egyike ritka őszinte pillanatában így nyilatkozott: „nemcsak arról van szó, hogy nem hiszek Istenben. Arról van szó, hogy remélem, hogy nincs Isten. Nem akarom, hogy legyen Isten...” (Thomas Nagel). Az új pogányságból pedig bőséggel sarjad minálunk is: táltosok, igricek, sámánok, vajákosok zengedeznek hazánkban mindenfelé, és nem átallják a keresztyénséget is minden rossz okozójának megtenni. Ha ellenük szólni merünk, vagy tévtanításaik ellen óvást teszünk, máris megkapjuk, hogy mi is a cionista világ-összeesküvés cinkosai vagyunk. Ez történt legutóbb a katolikus püspöki konferencia állásfoglalása kapcsán is. Ezek a tisztázások szellemi természetűek, ezekben nem kérhetjük és nem is várhatjuk az új politikai vezetés eszközeit. Azt azonban kívánhatjuk és kívánjuk is, igaz és tiszta szívvel, hogy újuljon meg a magyarság politikai elitje, mert a legborzasztóbb, ami már régóta zajlik országunkban, hogy elsikkadt a politika tisztessége. Hogy lehet úgy jövőt tervezni, képviselőket a parlamentbe küldeni, felelős posztokra embereket állítani, hogy közben az egészet komolytalannak tekintjük? Terjesszük ki magunkra is Márai szép sorát: elég volt! Elég volt abból, hogy mi sem vesszük komolyan azt, amiről oly komolyan zengedezünk. Isten adjon bölcsességet az új magyar törvényhozásnak, s köztük azoknak a református egyháztagoknak, presbitereknek, lelkészeknek, akik mandátumot kaptak a következő négy évre.

*

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Tavaszi közgyűlésünket a megszokott módon tartjuk, tehát a mai napon döntő mód az egyházkerületi intézmények elmúlt esztendjét tekintjük át. A jelentéseket és a határozati tervezeteket idejében kiküldtük, így ezekhez megelőlegzetten nem kívánok különösebb megjegyzéseket fűzni. Van időnk és módunk mind-egyiket megvitatni. Néhány általános megjegyzést azonban szükséges tenni, de ezek – mély meggyőződésem – messze túlmutatnak kerületünk életén.

Legelőször hadd szóljak régi és folytonosan újuló problémánkról, ez pedig a vizitációk ügye. Az elmúlt időszakban mind az esperes-gondnoki értekezleteken, mind az esperesekkel tartott bő egy napos konzultáción újra meg újra felvetődött, hogy a jelenleg alkalmazott vizitációs rend nem alkalmas gyülekezeteink életének megvizsgálására, a folyamatok feltárására. Amikor híre ment, hogy új típusú kérdőívet szeretnénk alkotni, azonnal megjelent a régi kísértés. A különböző szakbizottságok azonnal úgy érezték, eljött az ő idejük. Néhány beérkezett javaslat alapján máris attól tartok, hogy ha ezen a nyomon haladunk tovább, még az eddiginél is kevesebb hozadéka lesz a vizitációknak. Elmondom tehát még egyszer: nem szaporítani szeretnénk a kérdések sorát, hanem hatékonyabb kérdéseket szeretnénk találni, s ha ez sikerül, azzal együtt a vizitálás rendjét is egyszerűsítjük, és akkor talán a következő időszakban realisabb képünk lesz gyülekezeteinkről. Egyetlen példát hadd hozzak, és pedig azért, mert ez gyakran annyira általánosnak tűnik, hogy nem is törődünk vele, vagy átadjuk a szociológusoknak, noha igen sok mindent megláthatunk benne. Már kezünkben van az elmúlt esztendő egyházstatisztikai adatsora. Miután kerületünkben évek óta táblázatokban összesítjük ezeket, jól láthatók a tendenciák. Úgy is mondhatnám: a népmozgalmi adatok terén bekövetkezett az, amit a szociológusok évtizede már, hogy megjövendöltek. Miközben tehát a keresztelesek száma lényegében nem változott, tíz esztendje már ötezer körül forog, aközben a temetések száma léptékekben csökkent. Vagyis úgymond elfogyott a népegyházi tartalék. Ha ezt egybevetjük a konfirmálások számával, illetve a választói névjegyzékekbe felvettek számával, akkor azt mondhatjuk, hogy egyházkerületünk éppen stagnál. A fogyás voltaképpen megállt, de nem látszanak a növekedés olyannyira remélt jelei. Ebből következtethetünk arra is, hogy egyház-

kerületünk missziói tevékenysége nem volt képes teljes mértékben követni a társadalmi migrációt, és lassú szórványosodás kezdődött meg a nagyvárosokban is. Az egyház-statisztikai mutatók fényében elmondhatjuk, hogy a nagy tömbökben együtt lakó népességet kell immár a legnagyobb szórvány-területnek tekintenünk. Talán éppen Budapestet. Sok oka van ennek az elmaradásunknak. Részben az, hogy hűséggel őrizzük a meglévőt és nem mondunk le a legkisebb prédikálószékről sem, amit jelzünk azzal is, hogy az egyházkerületünk címtárában ezeket a helyeket is feltüntetjük – és ez jó. Ehhez társult viszont a másik ok, hogy ugyanis kevés erőt fordítunk a nagyvárosokba vagy környékekre telepedő lakosság missziójára. Nem is nagyon tudjuk ennek a módját, legfeljebb csak azt, hogy a hagyományos parókiális rend évtizedes vagy akár évszázados elmaradásban van ehhez képest. Újabban válik egyre nyilvánvalóbbá, hogy nemcsak erőink szórtak, hanem a kommunikációnk is, mert ha református szó alatt érkezik hozzánk üzenet vagy hír, vagy keresünk ilyet, bizony igen egyenetlen a tartalom és a színvonal. Ebből nem nehéz arra következtetni, hogy szellemi erőink is szórványosodnak. Másrészt örömmel számolok be arról, hogy kerületünk gyülekezeteiben nem csappant meg az adakozó kedv, és a dunamelléki gyülekezetek országos szinten is az átlagot meghaladó módon hordozzák a közterheket. Legyen ezért dicsőség Istennek! S vegyük olyan jelzésnek, mely állhatatosságra és buzgóságra int bennünket. Ehhez kapcsolódik részben az új építési alap megalkotása és bevezetése, amit a Budapest-Északi Egyházmegyétől vettünk át, és terjesztetünk ki valamennyi egyházmegyénkre. Ezen a módon az egyházmegyei gyülekezeti közösségei jó képet kaphatnak a kebelbeli gyülekezeteik építési terveiről és szükségeiről, s miután közös konzultáción döntenek az alap felosztásáról, mélyülhet egymás iránti szolidaritásuk. Így tapasztaltam ezt magam is a saját egyházmegyém legutóbbi lelkészértekezletén. Miután esperes-gondnoki értekezletünk eltökélt abban, hogy az úgynevezett kiemelt építési alapot nevéhez méltóan működteti, vagyis valóban csak néhány kiemelkedően fontos ügyre fordít pénzt, a megyék építési alapja a későbbiekben növekedhet is. Sok gyülekezetünk igyekezett pályázatokon is támogatáshoz jutni, ezekről korábban már szóltam, s most csak annyit jelzek, hogy feltehetően néhány hónapot várunk kell, míg az új kormány vagy a korrektebb közigazga-

tás segít kitisztázni az olykor igen zűrzavaros jogi helyzetet.

A mai napon is énektanulással kezdtük közgyűlésünket, s örömmel számolok be arról, hogy lassan jó gyümölcse lesz eltökéltégünknek, hogy az évtizedek óta vajúdo énekeskönyvi reform végbemenjen. Ma a második énekfüzetből tanultunk, s őszre megjelenik a harmadik is. Az első olyan sikeres volt, hogy újra kellett nyomtatni, és kerületünkön kívül is van iránta érdeklődés. Igen remélem, hogy kezdeményezésünk, illetve az ezt követő zsinati döntés, hogy valóban készüljön el egy korszerű énekeskönyv, nem jut arra a sorsra, mint megannyi kísérlet az elmúlt évtizedekben. Mert korábban az történt, hogy vagy a bizottságok vitatkozták szét a lehetőséget és szakadtak pártokra, vagy valami jeles esemény okán összecsaptak egy-egy kiadványt, vagy éppen egyházunk közösségei ignorálták a kezdeményezéseket. Talán azzal, hogy éppen a gyülekezetekben kezdjük énektanulással, a gyülekezeti ének megelevenítésével, meg tudjuk fordítani a menetet, és nem fölülről kényszerítünk rá valamit az egyházközségekre, hanem az ő jó szívéből és szép énekeiből áll majd össze a bővített énekeskönyv.

Egyetemes egyházunk ügyéről is kell néhány szót szólnom. Május 22-e zsinatunk határozománya fényében az egység ünnepnapja lehet. Ez igen jó, hiszen végre kilépünk abból a rossz hagyományunkból, hogy mindig csak gyásznapon tudtunk ünnepelni. E tekintetben ez december 5-e volt. Amit természetesen május 22-e kedvéért sem feledhetünk el. Természetes az is, hogy az ünnep mellett számos tennivalónk van, de örülünk, hogy ez már nem gyázmunka. Jól látható, hogy a Generális Konvent munkája egyre szélesedik, de ezzel együtt szükségszerűen lassul is. Több a feladat, mert több a lehetőség. A közös jogrend, a közös képviselő, a közös liturgia igen izgalmas és nehéz kérdéseket is felvet. Arra buzdítom kerületünk képviselőit, jó szívvel vegyünk mindegyikben részt. Így menjünk majd el a soron következő Generális Konventre is, Komáromba május végén. Hogy mennyi a teendő és az orvosolnivaló, arra csak egyetlenegy példát hadd hozzak fel. Kerületünk néhány éve kemény határozatot hozott az egyik horvátországi református egyháztesttel kapcsolatban, akik – mint ez mára nyilvánvaló lett –, anyagi előny érdekében misszióknak álcázott zugegyházat jegyeztettek be Magyarországon. Az igazi gond persze nem ez volt, hiszen az ügylet kudarcot vallott és nincs vele dolgunk tovább. Az igazi gond az, hogy az igen kis létszámú, szinte maradéknak tekint-

hető horvátországi magyar reformátusság igen mély megosztottságban él a szerb-horvát háború óta. Szeretnénk segíteni, hogy újra egységre jussanak, és közöttünk lehessenek. Kerületünk határozatát egyelőre nem javaslom visszavonni, de kérem, fogadja mindenki jó szívvel, hogy Peterdi Dániel főjegyző úr jószolgálatot végez és közvetít az egyesülni szándékozó felek között. Legyünk bölcssek, segítsünk, de ne felelőtlenül. A Generális Konvent egyházegyesítő munkájának az is jó hozadéka lehet, hogy az ökumenében nagyobb súllyal jelenhetünk meg, így például nyáron, az USA-ban, ahol a két eddig elkülönülten tevékenykedő Református Világszövetség fog egyesülni.

Nemcsak a Trianon óta hordozott megosztottság súlyos teher egyházunkon, hanem a kommunista diktatúra feltárásának kérdése is. A napokban jelenik meg a Théma Egyesület újabb füzeté, melyben közlik Kósa László kutatásainak beszámolóját, illetve a 2008 őszén tartott Théma-konferencia kapcsán kirobbant vita néhány dokumentumát. Közben Zsinatunk is határozatot hozott a múlt feltárásról, ám megítélesem szerint eddig igen tétova lépések történtek ebben az ügyben. A legutóbbi, novemberi zsinaton gyakorlatilag ugyanazt a vitát folytattuk le, mint az azt megelőző májusi zsinaton. Nincs a kezünkben látható szempont-rendszer, nem tudjuk, kik lesznek a múltfeltáró bizottság tagjai, nem tudjuk, hogy milyen rendben fognak dolgozni. Egy dolog folytonosan kommunikálni, hogy készek vagyunk a múlt feltárására, más dolog a kellemetlen és keserves munkát elkezdni. Szíves szóval invitálok mindenkit arra kétnapos konferenciára, amely holnap kezdődik, s amit a „Fehér Hollók” nevezetű történelemszövetség rendez. Ezen a kommunista diktatúra alatti egyházüldözésről lesz szó. Ennek az egyházüldözésnek csak egy szelete volt az, amit ügynök-ügynök nevezünk. Éppen ezért múltfeltárásról kell beszélünk és az elkerülhetetlen. Szándékosan nem átvilágításról beszélek, mert ez politikai kategória. Nem is tényfeltárásról szólok, mert ez szakmai-történelmi kategória. Múltfeltárásról kell szólnunk, melyhez hozzátartozik a hozzáférhető tények bemutatása is. Miért kell látunk múltunkat? Különösen a pártállami idők történetét? Erre talán egy másik nézőpont felől kapjuk meg az igazi feleletet. Hadd állítsam példaként mindenki elé Papp Vilmos nyugalmazott lelképásztorunk fáradhatatlan munkáját, aki immár a negyedik kötetét jelenteti meg a „gályarab prédikátorok” sorozatának. Azoknak az életét mutatja be röviden, akik a diktatúrák ter-

heit hordozták a 20. században. Azért fontos ez, mert fennáll az a veszély, hogy abbéli nagy igyekezetünkben, hogy elkerüljük valamiképp mégis a múltfeltárást, s ne kelljen tudnunk azokról, akik ügynöki tevékenységet végeztek, belecsúszhatunk abba a hibába, hogy elfeledjük azokat is, akik teljes körű tiszteletünkre méltók. Nem hinném, hogy bárki közülünk szíve szerint hinnenne abban, amit az Internacionálé zengedezett: a múltat végképp eltörölni. Továbbá azért is elkerülhetetlen a múltfeltárást, mert ebben nemcsak egyes sorsok jelennek meg előttünk, hanem mert a XX. század története fájdalmasan jelzi: egyházunk nem tudott mindig jó választ adni a politikai hatalomhoz való viszonyára. Márpedig le kell vonnunk néhány fájdalmas konklúziót is, és meg kell találnunk néhány olyan vonatkozást is, mely felszabadíthat bennünket. Bár személy szerint nem értek egyet azzal, hogy a Barmeni Hitvalló Nyilatkozatot, melynek tavaly ünnepeltük 75. évfordulóját, felvegyük református egyházunk hitvallásai közé, azzal azonban teljes körűen egyetértek, hogy a Barmeni Nyilatkozat, illetve az 1948 és '89 között történtek fényében volna mit meggondolnunk és változtatnunk a politikai hatalomhoz való viszonyunk terén.

Végezetül hadd szóljak arról, aminek még nincs vége, ez pedig a Kálvin-évek. Hálás szívvel köszönjük a Budapest Történeti Múzeumnak, hogy igazán nagyszerű és méltó kiállítással örvendeztetett meg bennünket az elmúlt tél során. A Kálvin Hagyománya Dunamelléken c. kiállítás nagy siker volt, és több is, mint múzeumi tárló, hiszen kulturális események is kapcsolódtak hozzá. Reméljük, minden gyülekezetünk megkapta már az erről készült gyönyörű katalógust. Azt kérem tisztelettel, hogy a kerületünkben működő közoktatási intézmények képviselői is vigyenek majd magukkal egy-egy példányt az általuk fenntartott intézmény könyvtárába. Köszönöm gyülekezeteinknek is, hogy készségesen biztosították az anyagot ehhez a kiállításához. A sikert mi sem jelzi jobban, mint hogy eddig csak a Népszabadság kritikusa fanyalgott a kiállításra, de mi ezt így dicséretnek vesszük.

Reméljük, hogy az egyházkerületi székház udvarán álló Kálvin-szobor előbb-utóbb visszakerül méltó helyére, vagyis hogy lesz újra Kálvin-tér, amit, bizvást mondhatjuk, talán most már nem Nokiás dobozokból akarnak felépíteni. S reméljük ez úton is, hogy a szobor újbóli helyre kerülését megéri alkotója is, Búza Barna szobrászművész, aki éppen most tavaszon ünnepli 100. életévét. E helyről is szeretettel köszöntjük őt.

Itt még szólnom kell egy apró kellemetlenségről is. Zsinatunk néhány évvel ezelőtt felállította a Kálvin-évek szervező bizottságát, mely bizottság – javaslatomra és sürgetésemre – tervbe vette Kálvin műveinek magyar nyelven való megjelentetését. Elsőül Kálvin bibliai kommentárjai jelennének meg. A sorozat terjesztése kapcsán az egyházmezők espereseire hárult volna az a feladat, hogy egyházközségi előfizetőket gyűjtve bizományosként és könyvterjesztőként járjanak el. Ezt a dunamelléki esperesi kollégium elutasította. Ez okán a legutóbbi országos esperes-gondnoki értekezleten zsinatunk elnöke megfricskázta a dunamelléki espereseket, mondván, hogy bojkottálnak egy jó ügyet. Tudvalevő azonban, hogy a maradék három egyházkerület valamennyi esperese mindösszesen 32 előfizetőt tudott jelezni a zsinat számára. Nos, ha a dunamellékiek bojkottáltak, akkor a többiek szabotáltak. E helyről is buzdítjuk zsinatunk elnökét, hogy ha szükségét érzi ilyen megjegyzéseknek, ne csak Dunamellékkal szemben legyen bátor. Kár volt a zsinati fricskáért, mert Kálvin kommentárjainak magyarra fordítása és megjelentetése hatalmas szellemi vállalkozás. Érdeemes lenne ehhez méltó szervező erőt is rendelni, például egyházunk hivatalos könyvkiadóját és terjesztőjét, és nem azokat terhelni ezzel, akik némiképp más hivatásban állnak.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Néhány esztendeje egy konfirmációs vizsgára készülve a gyerekekkel az anyagot ismételtük. Amikor az ünnepkörhöz érkeztünk, az egyikük így sorolta az ünnepeket: advent, karácsony, virágvasárnap, nagypéntek, húsvét, áldozócsütörtök, advent. Jót kacagtunk, és kijavítottuk. Áldozócsütörtök után pünkösöd jön. De ha meg gondolom, ez a fiúcska nem is tévedett olyan nagyot. Hiszen mennybemenetelekora maga Jézus parancsolta a tanítványoknak, hogy Jeruzsálemben várják be az Atya ígését, a Szentlélek ajándékát. Isten Lelekének is van adventje. Pünkösdre készülünk, és készülünk is úgy, ugyanazzal a lélekkel, ahogy karácsonykor énekeljük: *veni, veni Immanuel*. Most immár énekeljük és imádkozzuk:

veni, Creator Spiritus Sanctus!

Közyűlési határozatok

7. PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FŰZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a püspöki jelentést köszönettel elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés üdvözli a választások után kialakult új politikai lehetőségeket, kéri híveinket, hogy imádságos lélekkel hordozzák nemzetünk megújulásának erkölcsi, társadalmi, politikai kérdéseit. Köszönti egyházunk parlamentbe jutott képviselőit, lelkészeket, presbitereket, gyülekezeti tagokat. Isten áldását kéri szolgálatukra!
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri bizottságait, hogy működjenek együtt a tervezett vizitációs rend lényegi változtatásában és a bürokratikus kérdőívek egyszerűsítésében!
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel veszi kézbe az eddigi énekes füzetek példányait, kéri a gyülekezeteket, kántorainkat, hogy segítsék az énekrend megújítását!
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés üdvözli a Generális Konvent kiteljesedő munkáját, kéri a kebelbeli egyházmegyéket az e szolgálatban való munkálkodásra.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bátorít a múltfeltárás feladatának további végzésére, kéri zsinatunkat, hogy ezt a kutatást segítse elő a továbbiakban is.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond a Budapesti Történeti Múzeumnak, a Ráday Gyűjtemény és a Püspöki Hivatal munkatársainak a „Kálvin hagyománya – Református kulturális örökség a Duna mentén” c. kiállítás megrendezéséért és a színvonalas kiadványért, amely minden gyülekeztünkbe, intézményünkbe eljuthatott.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten áldását kéri Búza Barna szobrászművészre és reméli Kálvin-szobrának mielőbbi méltó visszahelyezését a Kálvin-térre!

8. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az Egyházkerületi Tanács 2010. február 3-án tartott ülésének munkájáról szóló beszámolót elfogadja, a hozott határozatokat tudomásul veszi.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli a Tanács határozatainak közzétételét a Dunamelléki Közlemények következő számában.

9. INTÉZMÉNYEK 2009. ÉVI ZÁRSZÁMADÁSAI

Előterjesztő: Derzsi György

1. Az egyházkerületi közgyűlés a számvizsgáló bizottság jelentését tudomásul veszi.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Gyűjteménye, a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon, a Gyökössy Endre Református Óvoda, a Budapesti Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet, a Dunamelléki Református Egyházkerület Tahi Konferencia-Telepe, a DRE Székház és Konferencia Központ és a Dunamelléki Református Egyházkerület 2009. évi záró számadását elfogadja.

10. 2010. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEK

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a 7 beérkezett 2010-es esztendőre szóló egyházmegyei költségvetést jóváhagyja, teljesítéséhez Isten áldását kéri.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése tisztelettel kéri a Délpesti Egyházmegyét, hogy a legközelebbi közgyűlésén elfogadott költségvetését terjessze az egyházkerületi gazdasági bizottság elé. Ha az a testület nem talál hibát benne, akkor a közgyűlés elfogadottnak tekinti a délpesti költségvetést.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Tahi Konferencia-telep 2010. évi költségvetését jóváhagyja, az egyházkerületi támogatás kifizetésének vizsztatartását feloldja.

11. JELENTÉS A LELKÉSZI SZOLIDARITÁSI ALAPRÓL

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

- A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Lelkészi Szolidaritási Alap 2009. évi zárszámadását és 2010. évi költségvetését elfogadja.

12. JELENTÉS A KRE HITTUDOMÁNYI KARÁNAK ÉLETÉRŐL ÉS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Békési Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel elfogadja a KRE Hittudományi Kara dékánjának jelentését.

13. JELENTÉS A NAGYKÖRÖSI TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLÁRÓL

Előterjesztő: Nagy István

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a KRE-TFK-ról szóló jelentést köszönettel elfogadja.

14. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNYRŐL

Előterjesztő: Berecz Ágnes

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2009. évi munkajelentését.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond a Ráday Gyűjtemény munkatársainak a mindennapi feladatok mellett a kiemelkedő kulturális eseményekben való részvételéért, szervezéséért.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elvi egyetértését és elköteleződését fejezi ki a Ráday Könyvtár informatikai fejlesztése mellett.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elvi egyetértését és elköteleződését fejezi ki a Biblia Múzeum átalakítása tárgyában.

15. BUDAPESTI EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZET

Előterjesztő: Veszélka Tamás

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel veszi tudomásul az egyetemi lelkési jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az egyetemi gyülekezetben folyó szolgálatra.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi az egyetemi misszió ügyében tett előrelépéseket és további támogatásáról biztosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezethez kapcsolódó missziói munkát.

16. LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZET

Készítette: Szabó Gabriella

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a lelkésztovábbképző intézetről készített jelentést köszönettel elfogadja.

17. EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ÉS KONFERENCIA-KÖZPONT

Előterjesztő: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést köszönettel elfogadja.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni Bölcsföldi Andrásnak és Kaszó Gyulának a kollégium nem teológus lakói között végzett szolgálatát.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a galyatetői központ önálló vezetővel történő működését.

Felhívás!

Ezen a nyáron szeretnénk a konfirmációi gyakorlatunkban is ötletekkel segíteni. Hogyan is változott meg ez a nemzedék? Mit lehet kezdeni a mai tizenévesekkel? Csoportból közösség, ifivezetői gyakorlatok, a beépülési folyamat 12-18 év között... stb.

Ehhez hasonló kérdésekkel foglalkozva keressünk olyan konfirmációs gyakorlatot, amelyben otthonosan éreznék magukat az ifjak is.

KONFI+ címmel

rendezzük meg ezt a lelkészeknek és ifjúsági munkásoknak szóló háromnapos konferenciát Berekfürdön, 2010. augusztus 22-25 napjain.

Bővebb információ a Zsinati Ifjúsági Irodától kérhető, mert ez országos rendezvény:

ifjusag@zsinatiiroda.hu,

honlapja: www.konfiplusz.reformatus.hu

Várva az újabb találkozási lehetőségeket, szeretettel hívlak Titeket ezekre az alkalmakra:

*Fodorné Ablonczy Margit
egyházkerületi ifjúsági lelkész*

18. TAHI SION-HEGYE KONFERENCIA-TELEP

Előterjesztő: Fónagy Miklós

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel elfogadja a Tahi Konferenciatelepről szóló beszámolót.

19. EGYHÁZKERÜLETI BÍRÓ VÁLASZTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a betöltendő egyházkerületi lelkészi bírói tisztségre elrendeli a választást.

20. EGYHÁZKERÜLETI MISSZIÓI BIZOTTSÁG ELNÖKÉNEK MEGVÁLASZTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli az egyházkerületi missziói bizottság elnöki tisztségére a titkos szavazást.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Választási Bizottság jelentését, és Wébel Zsoltot egyházkerületi bírói tisztségre, Böttger Antalt a missziói bizottság elnöki tisztségére megválasztottnak jelenti ki.

21. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy Kovács László és Fehér Sándor lelkészi képesítését nem kell hatályban tartani, hiszen mindketten lelkészi szolgálatban állnak – tanulmányi szintjüknek megfelelően.

2. Az egyházkerületi közgyűlés – a felterjesztő egyházmegyék javaslatai alapján – jóváhagyja Alexandrova Marianna, Nagy János és Lázár Csaba Zoltán lelkészi képesítésének hatályban tartását.

22. A DRESZKK SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYZATÁNAK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Dunamelléki Református Egyházkerület Székháza és Konferencia-központja szervezeti és működési szabályzatát módosítja.

2. A közgyűlés elrendeli, hogy a módosított szabályrendelet értelmében a székház főigazgatója a munkaszervezéseket mutassa be az egyházkerület elnökségének.

23. A BUDAPEST-ÉSZAKI EGYHÁZMEGYE SZABÁLYRENDELETE A FELÚJÍTÁSI SEGÉLYALAPRÓL

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Budapest-Északi Református Egyházmegye Felújítási Segélyalap Szabályrendeletének módosítását jóváhagyja.

Megyei adatok

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Czövek Olivér Botykapeterdről rend. áll-ba
2. Németh Ferenc – Újpetre-Kistótfaluba Erdélyből
3. Tönkö Levente – Siklósról Tiszántúlra

BÁCS-KISKUNSAG

NYUGDÍJBA MENT:

1. Bérces István – Lajosmizse

2. Szabó Tamás – Lakitelek
3. Szabó Gábor – Kecskemét

BUDAPEST – DÉL

SZÜLETETT:

1. Mátyás Filemon – Literáty Zoltán harmadik gyermeke
2. Levente – Győrffy Eszter második gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Cseri Kálmán – Pasarét

BUDAPEST - ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Hajdú Bálint Kadosa – Rákosesabáról Dunántúlra
2. Kiss Sámson Endre – TI-ről határozott időre Bp-
Józsefvárosba beo.lp.

SZÜLETETT:

1. Emese – Boza Kristóf és Bozáné Géresi Anikó
első gyermeke

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. dr. Fodor Ferenc – Nagykőrösről rend. áll-ba
2. Király János - Vasadra

SZÜLETETT:

1. Dávid Benjámin – Király János harmadik
gyermeke
2. Csongor – Morva Ákos negyedik gyermeke
3. Torda Levente – Kirsch Attila harmadik gyermeke

SZÜLETETT:

1. Hanna Róza – Szacsúri-Csatai Viktória első
gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Kiss Mihály vasadi lp.

ÉSZAKPEST

1. Czuni-Kenyeres József – Északpesti
Egyházmegyétől Perőcsénybe

NYUGDÍJBA MENT:

1. Csényi György - Hatvan

TOLNA

-

VÉRTESSALJA

-

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

Sima Endre volt alsónyéki lelkész
Kovács Dezső volt tabajdi lelkész

Kedves Lelkipásztor Testvérem!

Nagy örömmel írom, hogy újra van lehetőség egy egyházkerületi konfirmandus konferencia megrende-
zésére, ezen a nyáron:

2010. július 26-31 hetében (hétfőtől szombatig) a kecskeméti gyülekezet Emmaus Házában
rendezzük meg ezt a konferenciát:

GYŐZELMES HIT? GYŐZELMES HIT!

avagy

ÉRDEMES MA IS A REFORMÁTUS KERESZTYÉN HITET VÁLASZTANI?

címmel.

(A részletes program a PARÓKIA honlapján olvasható.)

A konferenciára elsősorban az idén konfirmáltakat, vagy jövőre konfirmálókat hívjuk, azaz 6-8 osztály-
ba járó gyülekezeti csoporttagokat.

Részvételi díj

2500Ft/fő/nap, azaz 12.500Ft egy hétre.

Jelentkezési határidő: 2010. június 15. (azaz az iskolaidő vége)

fodoram@raday28.hu email-címre.

A tábor szervezője, vezetője Dobos Bence tassi lelkipásztor és jómagam.

Fodorné Ablonczy Margit

Üdülési és konferencialehetőség Mátraházán és Galyatetőn

Galyatető

A Dunamelléki Református Egyházkerület Székháza és Konferencia-központja szeretettel várja és hívja a gyülekezeteket, gyülekezeti csoportokat, családokat és egyéneket csendre, lelki és testi épülésre a Mátrába. A mátraházi konferencia-központ (volt lelkészüdülő) 65 főig, a galyatetői konferencia-központ 30 főig tud fogadni vendégeket.

Mátraházán 25 főtől, Galyán 20 főtől csoportkedvezmény is kérhető. A 906 m magasan lévő galyatetői házát külön tudjuk ajánlani a légzőszervi problémákkal küzdő testvéreknek, gyermekeknek. Mindkét helyen elfogadunk üdülési csekket. Galyatetőn a kiránduló vendégek számára bevezettük a félépanziós ellátást (reggeli és meleg vacsora). Felhívjuk a figyelmet a kedvezményes díjú hittantáborok szervezésének lehetőségére.

Bővebb információ a matrahaza.parokia.hu és a galyateto.parokia.hu honlapokon található.

Mátraháza

Érdeklődni és jelentkezni az alábbi címeken lehet:

1. Mindkettőre:

Pintér Gyuláné Rita,
e-mail: pinterner@raday28.hu
telefon: 1-218-0753/704 vagy 30/636-5886
1092 Budapest, Ráday u. 28.

2. Mátraházára:

Farkasné Márkus Éva,
e-mail: refudulo@gmail.com
telefon: 37-374-011 vagy 30/205-8568
3233 Mátraháza,

3. Galyatetőre:

Miklósné Szegvári Veronika,
e-mail: galyaref@gmail.com
telefon: 37-576-003, 30/663-9560
3234 Galyatető, Mátrai u. 36.

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel főjegyző
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész
Készült az O.A.Invest nyomdában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2010 / november

Várakozás

Az ember, az emberiség mindig vár valamire, a keresztyénség kezdetektől kezdve vár Valakire, a Megváltó második eljövetelére. Kezdetben nagyon gyorsnak gondolták visszajövetelét. Pedig Jézus Krisztus figyelmeztetett arra, hogy nem a mi dolgunk kutatni ezt!

A mi világunkban a Krisztus-várás helyett már csak a karácsonyvárás van. Az is sokaknál már csak ajándékozás miatt. Ami világunkban a várakozás zömmel valami materiális-kellemes jónak, jobbnak a váradalma, s ezért is sok a csalódás – szeretetlenség, szegénység, elmagányosodás és hasonlók miatt. Mert az ember megszüntethetetlenül spirituális lény is, ezért nagyon sokszor a gazdagság bősége is kevés, amely – sajnos – ma Magyarországon elég ritka. De a gazdagság növekedése helyett a keresztyén örökségű világban is nő a szegények, a bizonytalan sorsúak száma. Az

emberi mohóság korlátlansága ugyanis egyre inkább kettészakítja a társadalmakat. A krisztusi evangélium mély figyelmeztetései egyre kevésbé meghallgatottak.

Az adventi váradalmainkat ezért kell(ene)

emberileg hitelesen és vonzóan közvetíteni az Istentől távolodó felebarátainknak, azoknak, akik egyre inkább mindig valami mulandóra építik várakozásaikat. Kérjük ehhez a Szentlélek segítségét! Mert Istennél minden lehetséges. Annál is inkább, mert mi magunk is gyakran elgyengülünk, eltévelyedünk. Nem vagy alig tudjuk magunkat függetleníteni világunk óriási

erejű tévhiteinek hatásaitól. Legyen ezért az advent az erősödésünk időszaka úgy, hogy a ránk bízottak között s kis világainkban felragyogjon rajtunk Isten kegyelme.

*Tőkéczi László
főgondnok*

Az elmúlt időszak néhány fontos eseménye

- a 2010. május 5-ei közgyűlés óta 2010. május 12-én, szeptember 22-én és október 13-án tartottunk esperesigondnoki értekezletet; az őszi közgyűlés második napján, november 12-én pedig tanácsülést;
- júliusban a budapesti teológia spirituálisának szervezésében közel 60 fős csapat járt Török- és Görögországban Pál apostol nyomában, ezt dolgozza fel az MTV református ifjúsági műsora 13 részben
- egyházkerületi missziói napot tartottunk a székházban november 6-án
- a kerületben lakó nyugdíjas lelképásztoroknak és hozzátartozóiknak szerveztünk találkozót a Ráday dísztermében november 15-én
- megjelent az egyházkerület énekgyűjteményének harmadik kötete *Ébredj, alvó!* címmel, amelyet novemberben bemutattak a kerület székházában, mindhárom füzet nyomtatott anyaga a honlapon megtalálható, hangzóanyaga pedig ugyanonnan letölthető

Amiről előre tudunk

- szokásos újévi lelkésztalálkozónkat 2011. január 10-én 10 órakor tartjuk a Ráday dísztermében

Efezus

Élet a teológián

Közös ebédek:

A teológián a 2010/2011-es tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendégelésen:

Teológia, Egyházkerület, Presbiteri Szövetség, Délpesti Egyházmegye, Kálvin Kiadó, Baranyai Egyházmegye, Fasirtos agapé (Pákozdi - Czeglédi emléknap) Tolnai Egyházmegye, Ágoston Sándor Alapítvány, Erdélyi ebéd, Budapest-Északi Egyházmegye

Programok:

Folytattuk az esti beszélgetéseket **Sólámpa** címmel, amely a teológus életet a lelkési oldal, az elhívás felől közelíti meg. A félévi első ilyen alkalmon a Viskó c. könyvről beszélgettünk *Tóth Sára* irodalmár segítségével. Néhány évvel ezelőtt már rendeztünk programsorozatot *Párbeszélgetések* címmel, melyben a lelkészek családi életéről, a házasság lényegéről gondolkodtunk együtt. Ezt ebben a félévben is fellevenítettük és elsőként a másokra találásról, a pár-

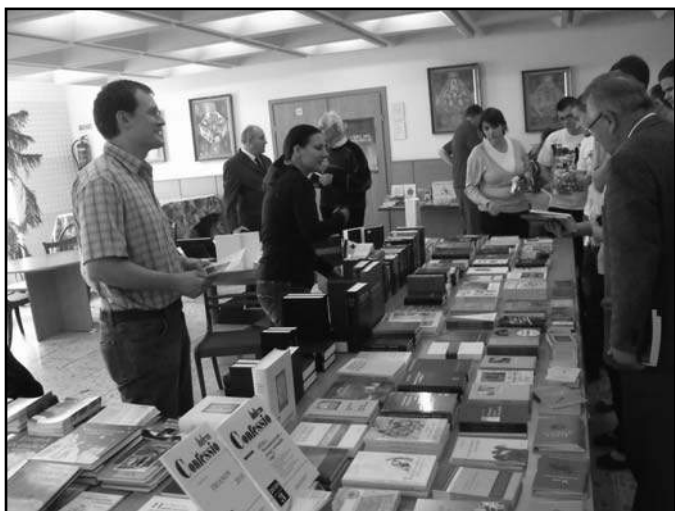

Gólyák dékán úrral

keresésről beszélgettünk *Zámbóné Ivanics Hajnalka* lelkésszel és *Bogyó Csaba* (lelkészférfj) mérnökkel. A második alkalmon a házasságról mint életre szóló döntésről volt szó. Itt *Dányi Zoltán* lelkész, a Csáládsegítő szolgálat munkatársa és *Hekli Katalin* lelkész volt vendégünk.

Otthonórák:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégium-

A Kálvin Kiadó választéka a közös ebéden

Teológusnap a Pesterzsébet-Klapka téri gyülekezet területén lévő idősök otthonában

Teológusok szolgálata Széken (Erdély)

Veria (Bérea)

ban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Ott-honórákat**, amelyek fele felsőbb éves teológushallgatók által tartott bibliaóra, másik részük előadás, tájékoztató. Ennek keretében hangzott el beszámoló a teológusok nyári tanulmányútjáról (Pál apostol nyomában), egy színdarabot is láthattak a hallgatók Kislány a pokolban címmel, melyet *Budai Tünde* színművész adott elő, s *Kriszt László* rendezett. Mindketten a Károli protestáns teológus szakára járnak. Vendégünk voltak a Csillagpontos szervezők, közöttük *Pusztai Tímea* főkoordinátor és *Kiss Renáta* munkatárs.

Teológusnapok és egyéb alkalmak a 2010/2011-es tanév első felében:

Ebben az évben is több teológusnapot és hétvégét szerveztünk, ezek között jelentős számban voltak határon túli utak is. A teológusnapok szervezésében tevékenyen részt vett *Bíró Zsuzsa IV. és Horváth*

Mariann II. éves teológus. Helyszínek: **Dad** (DT), **Tolnai egyházmegye** (Gyöng-Miszla, Iregszemcse-Tamási, Kajdacs, Madocsa, Ócsény, Paks, Szekszárd), **Budapest-Klapka tér, erdélyi hétvége** (Szék), **felvidéki hétvége** (Berzété, Kőrös, Berzété ifjúsági evangélizáció, **Hévízgyörk** (Aszód, Tura), **Ócsa, Dunaalmás** (DT) (gyermekotthon).

Evangélizációs szolgálat: **Schweitzer Otthon**, (6 fő) **Százhalombatta** (5 fő), **Budapest-Mátyásföld** (6 fő)

Tanulmányi kirándulások:

Nyáron **Pál apostol nyomában** címmel tanulmányi kirándulást szerveztünk *Törökország-Görögország* vidékeire, felkeresve Pál életének és missziói tevékenységének főbb helyszíneit. Az útról bő tájékoztatást adtunk különböző fórumokon (Reformátusok Lapja, Parókia portál, Téka c. újság, s ősszel/télen pedig erre épül a református ifjúsági műsor az MTV1-en.). A különböző kultúrákkal, népekkel való találkozás élményén túl az útnak nagy

haszna volt a Biblia egyes fejezeteinek újraolvasása, felfedezése terén, tanulmányilag is sokat épültünk egymás előadásából, és hozzájárult a közösség erősödéséhez.

A teológusok alapítványa: az Ágoston Sándor Alapítvány

Az elmúlt tanévet követő nyáron is több építőtábort szervezett az Alapítvány, ezek során **Magyarigenben** és környékén (főleg **Borbereken és Diódon és a felőri szórványiskola segítésében**), valamint a felvidéki **Kőrösön** (Rozsnyó mellett) végeztek a teológusok nem kevés fáradtsággal járó munkát, az utóbbi helyen egy gyülekezeti ház felújítását folytatták. Nyári hagyományörző gyermektábort szerveztek a **Módoson** (*Vajdaság*) gyülekezeti célra megvásárolt házban, amelyen lelkesen vettek részt teológusok, immár hagyományosan.

Ősszel több hallgató vett részt segítőként Erdély különböző gyermekotthonaiból szervezett kamaszhétfvégén **Székelyudvarhelyen**.

Nyári táborok

Nyáron az idén újra megrendezett **Művészetek Völgyében** jelen voltak a teológusok, és **Öcs** községben számos program fűződött munkájukhoz. Így állítottuk fel a zsoltárösvényt, amelynek során zarándokzsoltárok segítségével lehet spirituális utat bejárni. Taliándörögdön pedig *Füle Tamás* szép portrékiállítását láthatták az érdeklődők: **Jó családból származó...** címmel arról, mit jelent Isten gyermekének lenni.

A másik megmozdulás az *Isten a szekéren* c. program megvalósítása, ennek keretében 77 magyar novella közül lehet játékos formában választani, s ezt olvasunk fel egy szekéren, melyet utána beszélgetés követ. Az év során még számos helyen: egyetemeken, egyházközségekben, fesztivál jellegű programokon gurulhatott a kultúra szekere. (REND, Művészetek Völgye, ifjúsági fesztiválok, Gödöllő, ifjúsági rendezvények)

2010. november 30.

Bölcsföldi András spirituális

Ifjúsági munka

177 gyülekezetben legalább 2500 fiatalt értünk el a múlt évben, sok lelkeszi fáradtsággal. Istennek legyen hála, hogy mindez megtörténhetett!

Az ifik életkora 14-30 év között van.

Ifjúsági konferenciákra elsősorban a konfirmandusok érkeznek.

Mi lett azokkal, akik gyülekezeteinkben konfirmáltak az elmúlt 10 évben?

Ez ennek a létszámnak kb. tízszerese: 25000 fiatal lehetne!

Az ifjúsági missziós bizottság tervei a következő évekre, melyekhez segítséget, együttműködést kér minden lelkésztestvértől, minden egyházközség felelősséget hordozó tagjától, hogy a fiatalok ne vesszenek el tanulmányaik, költözésük vagy éppen családi szétesésük miatt:

A **2010-2011. évben** a konfirmandus korosztály közötti szolgálat megerősítése: konfirmandus

ifi Dadon

evangélizációk, hétvégék, hetek szervezése.

Képzés: KONFI+ anyagának elérhetősége - CD Kerületi ifjúsági naptár a PARÓKIA honlapján.

Ifjúsági vezetőképző szervezése.

Az ifjúsági munka *folyamatként való szemlélése*: hit-tanosokból – konfirmálók, konfirmálókból – ifjúsági

BESZÁMOLÓ AZ IFJÚSÁGI MUNKA HELYZETÉRŐL
(a 2009. évi ifjúsági referenci jelentések alapján)

Bács-Kiskun	21 csoport	16 gyülekezetben	nagy többségben lelkészek vezetik	250 körüli létszámmal
Baranya	8 csoport	8 gyülekezetben	lelkészek vezetik	70 körüli létszámmal
Budapest - Dél	34 csoport	30 gyülekezetben	nagy többségben lelkészek vezetik	350 körüli létszámmal
Budapest - Észak	41 csoport	26 gyülekezetben	nagy többségben lelkészek vezetik	400 körüli létszámmal
Délpest	46 csoport	33 gyülekezetben	nagy többségben lelkészek vezetik	550 körüli létszámmal
Északpest	47 csoport	37 gyülekezetben	nagy többségben lelkészek vezetik	550 körüli létszámmal
Tolna	7 csoport	7 gyülekezetben	lelkészek vezetik	70 körüli létszámmal
Vértessalja	22 csoport	20 gyülekezetben	nagy többségben lelkészek vezetik	200 körüli létszámmal

gyülekezet, ifjúsági gyülekezetből – családok körök, családok körökből gyülekezeti közösség.

Első lépésként hangsúlyozottan: minden gyülekezetben (presbitériumban) legyen legalább egy ember, aki a konfirmandusokért, az ifjúsági munkáért imádkozik!

A **2011-2012. évben** a gyülekezeti ifjúsági csoportok létrejötte, működésének, gyülekezetbe épülésének segítése: gyülekezetlátogatások, ifjúsági órák látogatása, középiskoláink látogatása.

Ifjúsági vezetők (fiatal lelkészek és laikus ifjúsági vezetők) mentorálása.

Módszerek, ifjúsági színdarabok, zenekarok, ötletek gyűjtése – „Kincsesbánya” létrehozása. Lelkészek mellé laikus ifjúsági vezetők beállítása, s azok képzése, segítése.

Második lépésként: minden működő ifjúsági csoport hordozzon felelősséget egy olyan gyülekezetért, ahol nincsenek fiatalok!

A **2012-2013. évben** azoknak a gyülekezetek látoga-

tása, ahol nincs ifjúsági csoport – lehetőségek keresése, segítőtársak keresése, falumisszió, városmisszió szervezése.

Diakóniai munkák segítése, összefogása.

A református iskolákból kinövő diákok kísérése, egyetemi misszió, együttműködés az ifjúsági mozgalmakkal: REFISZ, SDG, MEKDSZ.

Országos programok, képzések szervezése.

Harmadik lépésként: minden ifjú kapjon személyes meghívást és lehetőséget arra, hogy ifjúsági csoportba járhasson, ahol Jézus Krisztust mint Megváltóját megismerheti, s hitében növekedve elköteleződik a gyülekezetben való szolgálatra.

A három lépés nem évszámokhoz kötött, hiszen sokan járnak elől ebben a szolgálatban! Ahhoz, hogy EGYÜTT szolgálhassunk, s az egymás munkájának megbecsülése is növekedhessen: mindenkinek a maga ereje, lehetősége, területe szerint kell tennie.

Fodorné Ablonczy Margit
egyházkerületi ifjúsági lelkész

Egyházkerületi Közgyűlés

2010. november 11.

PÜSPÖKI JELENTÉS

Nyílt titok

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! A reformáció emléknapi előtt kezdtük olvasni a Római levél szakaszait. A levél nagyszerű sorai nyilván nemcsak arra hívnak minket, hogy felidézzük: milyen meghatározó erő volt az ige üzenete a 16. században, amikor eleink az egyház megújításáért fáradoztak, s nemcsak azt a tényt hozza elénk, hogy az egyház történetében, a nagy drámai fordítópontokon, amikor igazságnak és hamisságnak, hűségnek és hűtlenségnek, Isten valóságának és hamis vallásoknak összeütközése zajlott, ez a levél mindig kulcsszerepet játszott az igazság ügyében, hanem elsősorban arra int, hogy minden emlékezésen és történeti tényen túl magáig az élő Istenig érkezzünk meg, mert Őbenne nemcsak elrejtve van az üdvösség, hanem ellenkezőleg, Krisztus által Ő azt tökéletesen kijelentette nekünk. Annyit hadd szóljak általában a levélről, hogy ez Pál apostol egyik legkülönösebb írása. Bemutatkozó levélnek is nevezik, hiszen az apostol Rómába igyekezve maga előtt küldi ezt a levelét – ám, érdekes módon, ez az egyik legkevésbé személyes írása, főleg ha a korinthusi vagy a Timóteushoz írt levelekhez hasonlítjuk. Mégis, lényeg tekintetében a legszemélyesebb levele ez. Mert ebben ismerünk rá Pál apostol igazi személyiségére, az evangélium által megragadott és az evangélium szolgálatára elhívott emberre, aki, mint másutt is, itt is csak Krisztusról akar tudni és Istennek Krisztusban közölt igazságát hirdetni. Talán olyan ez a levél, mint amikor félig ismerős ismeretlennek átadjuk névkártyánkat, rajta a legfontosabb személyes információkkal. Vagy még inkább ahhoz hasonlít, amit a mai állás-

kereső fiatalok világából ismerünk: ez a levél motivációs levél.

Sokfelé tekinthetünk a Római levél ösztönzésére, de legyen most közgyűlésünk számára eligazító az egyik döntő kifejezés, amellyel sokszor találkozunk a levél során, ez így hangzik: nyilván van. Nyilván van Isten igazságossága (1,17), haragja (1,18), igazságos ítélete (2,5), dicsősége (8,18) és akarata (16,26). Sőt, Isten gyermekeinek is meg kell jelenniük, nyilvánosságra kell lépniük, mint annak a nyílt titok képviselőinek, hogy nincs már kárhozható ítélet azok ellen, akik Jézus Krisztusban elnyerték Isten kegyelmét és a Szentlélek új életet formál bennünk. Erre az előnyilvánulásra vár sóvárogva a világ (Róma 8,19).

Nyilván van tehát Isten haragja, de nyilván van kegyelme is, sőt, ez a kegyelem Isten nyilvánosságát öröktől. Nyilván van az Isten ellen fellázadt világ végső veszedelme, de nyilván van az ember megmenekedésének egyetlen útja is. Nyilván van Isten feddése egyházával szemben, de nyilván van az is, hogy mi Istennek örök és bölcs célja egyházával. Ezt a valóságot nevezi Lesslie Newbiggin néhai indiai misszionárius „nyílt titok”-nak (open secret) – mert az egész világegyetem Isten dicsőségét magasztalja, mennyieiek, földiek, föld alatt valók mind Krisztusnak hódolnak, úgymond az ember háta mögött minden Isten csodálatos hatalmáról suttog és szól – de mindezt szemtől szembe megmondani, a lázadó embernek tudtul adni, nos, ez az anyaszentegyház küldetése.

Engedtetsek meg, hogy mindezeket együtt látva többről is szóljak, mint a mögöttünk levő néhány hónap eseményeiről. Először is

úgy látom, hogy civilizációnk lassacskán feladja az igazságért való küzdelmet. Hiszen lényegét tekintve mindig az jellemez egy-egy civilizációt, hogy igazságot hordoz, igazságból táplálkozik, viszont ma ez korántsem látszik felragyogni. Sőt, ezzel a süllyedéssel vissza lehet is élni. Ma már a viszonylagosságok dzsungelében élünk, s rendre elmaradnak a sorsdöntő szembesülések, ma ki-ki akkorára szabja és úgy rendezni a maga igazságkörét vagy lojalitás-területét, ahogyan neki tetszik, és akként cserélgeti is. Ószövetségi analógiákkal élve ma politeista világban élünk, ami azt jelenti, hogy nincsenek végső kérdések. Például az emberi élet végső értelme szinte már tilos kérdés, és az ember a hatékonyság örve alatt ezerfelé szórja végső lojalitását, amely egyébként oszthatatlan. Ugyanakkor háttérbe kerülnek azok a szellemi, morális tradicionális értékek és tartalmak, amelyek világszemléletünket megszabták. És amint az a világpolitikában is történni szokott, úgy most a szellemi életben is új birodalmak emelkednek fel, új szövetségek létesülnek, új meghatározottságok épülnek fel. Ám látnunk kell, hogy ez a szellemi politeizmus mindig alkalmi megoldást hoz, de rettenetes áron, mert átmeneti, tűnő dolgokért cserébe végleg elnyelne minket.

Mindezek mellett mi itt, Magyarországon több súlyos katasztrófát is átéltünk. A tavaszi árvizek és az őszi vörösiszap-katasztrófa azt a szomorú és ijesztő tényt mutatják, hogy nem véletlen folytán következtek be ezek a rettenetes események, hanem súlyos, több évtizedes visszaélések, felelőtlenségek folyamányai. A vörösiszap-katasztrófa kapcsán firtatta tőlem egy tudós ember, hogy miért hozta reánk mindezt Isten éppen most, amikor a közéletben tisztulást, országos ügyekben jót remélhetünk? Sokféle választ adhatunk erre a nyugtalanító kérdésre. Ám talán jobb lenne, ha ezúttal mi is kérdezhetnénk.

Püspöki jelentés

Például kérdezzük azt, hogy vajon nem inkább Isten kegyelmének kell-e tekintenünk, hogy csak ennyi történt. Igen, mély együttérzés és gyász minden szenvedővel! – mert minden áldozat rettenetes, mégis, tudjuk, hogy nem emberen múlt, hogy nem ezreket gyászolunk most! Nem inkább azt kell hát mondanunk, hogy nagy kegyelem, hogy mindeddig nem szakadt a nyakunkba gőgünk megannyi iszonyú következménye mind, mindaz a félelmetes és rettenetes, romboló emberi ambíció, mely okán a teremtőt játsszuk és a világot kényünkre-kedvünkre zsaroljuk? Vajon nem Isten kegyelme, hogy most olyan állapotban talált minket a baj, amikor a jóakarátú emberek még képesek voltak az összefogásra, amikor az országunk jólétéért elkötelezett politikai vezetés nem tétlenkedett a baj láttán? – mert bizony nagyot süllyedtünk már szolidaritás tekintetében – az egyház is –, és bizony voltak már olyan országvezetők is, akik a baj hírére sem voltak hajlandók üdülésüket megszakítani. De mielőtt az istenigazolás labirintusába tévednénk, e helyről is nyilvánítsuk részvétünket az áldozatok hozzátartozóinak, a kárt és nyomorúságot szenvedőknek, és kötelezzük el magunkat arra, hogy a magunk ereje és képessége szerint mindig és minden időben a bajba jutottak segítségére sietünk. Illesse köszönet minden gyülekezetünket, egyházunk valamennyi tagját, hogy mind ta-

vasszal, mind ősszel kérés nélkül is keresték a segítség lehetőségét. S egyúttal e helyről is szólítjuk bátran a politikusokat, a tudósokat, a gazdasági vezetőket, a hozzáértőket és illetékeseket arra, hogy teljesebb felelősséggel, vagyis nagyobb alázattal kezeljék az emberi életet hordozó környezetünket. Ha továbbra is a profitmaximalizálás marad az emberiség vezérelve, féltő, hogy hamarosan nem lesz ki nek élveznie a hasznot.

Magyarországon mind az országos politikában, mind az önkormányzatokban jelentős változások állottak be. Hogy a kormányzati hatalmat elnyerő, tehát a magyar választópolgárok abszolút többségétől mandátumot szerző politikai erők merre fordítják országunk szekere rúdját, és hogy helyi szinten, a településeken milyen közéleti-politikai környezetet alakítanak ki, az – mondhatnánk – immár csak rajtuk múlik! S valóban, ami a törvényhozást illeti: ez így is van. Mégsem szűnhetünk meg imádkozni, hiszen mindenkor könyörgéseket kell tartanunk előljáróinkért, mert Isten megsegítő bölcsessége nélkül a legjobb szándékok sem érnek célba. Továbbá hadd buzdítsak közgyűlésünkön is minden elkötelezett református egyháztagot, hogy az egyetemes papság szolgálata értelmében ne szűnjenek meg isteni jóra, igazságra és szépre igyekezni és inteni, bárhol legyen is hivatásuk az emberi élet megannyi dimenziójában. Élünk a lehetőséggel, hogy most szabadabban nyilatkozhatunk meg az emberi élet alapvető kérdéseiben!

Éppen ezért engedtessek meg, hogy mai közgyűlésünkön egyetlen nagy témát hozzak elő. Bár erről egyházunk minden élettevékenysége kapcsán szólni szoktunk, és bár korábbi közgyűléseinken is mindegyre ezzel foglalkoztunk, mégis szükségesnek tartom, hogy újra erről szóljunk. Még azt is meghagyom, hogy a misszió, mert a misszióról szeretnék szól-

ni, olykor-máskor üresen cseng a szánkban, mert mindenre rámondtuk már, ami nem az, s talán unjuk már a témát. Mégis nyilvánvaló, hogy missziói tudat nélkül egész egyházi életünk formális keretek halmazává válik, misszió nélkül nincs egyház, missziói tudat nélkül fogyatékos az Isten-tudatunk, misszió

Pedagógusdíjak

nélkül bármit teszünk is, nem azt tesszük, amit megtartó Urunk ránk bízott. Hadd közelítsek most ehhez a kérdéshez egy sajátos nézőpontból. Néhány hete jelent meg Sípos Ete Álmos nyugalmazott lelképásztor úr tollából egy polemikus irat ezzel a címmel: Miért hagyják el az emberek az egyházat? Magam még nem kapcsolódtam be a vitába, remélem, lesz rá időm és megtehetem. A cikk címében feltett kérdés azonban igen különös irányt mutat, hiszen a küldetését betöltő egyházban éppen ellenkező irányba kellene minden kérdésnek mutatnia: miért jönnek az emberek az egyházba? De lám, eljött az ideje az őszinte beszédnek, amiért igen hálás vagyok a vitacikk szerzőjének. Mert ha a misszió igazi kérdését nem feszegetjük, akkor előbb-utóbb emezzel kell szembesülnünk. Első válaszom a kérdésre éppen ez is. Azért mennek el az emberek az egyházból, mert az egyház nem megy az emberekhez – vagy ha megy, nem küldetésében megy. Azért nem tudjuk feltenni a

misszió elsőrendű kérdését (miért jönnek az emberek az egyházba?), mert elvétjük, hogy mi vagyunk azok, akiknek mennie kell, mi vagyunk az evangélium, Isten nyílt titka képviselői, akiknek Jézus példázata értelmében az a dolguk, hogy üdvösségre hívogassanak.

Született ugyanakkor másféle válasz is a vitacikkre. Az egyik dunántúli lelkész fekete humorosan ezen a címen felelt: gyülekezet eltartási szerződést kötne. Ebben a szerző arról szól, hogy számos gyülekezetünk esetében nyers szociológiai tényekkel kell a kérdésre felelni. Azért mennek el az emberek az egyházból, mert a fiatalok elmentek onnan, ahol nem lehetett megélni, az idősek öregek otthonába költöztek, és végül kiköltöznek a temetőkbe. Ezért javasolja a szerző, hogy erősebb és tehetősebb gyülekezetek kössenek gyenge és halódó gyülekezetekkel kvázi eltartási szerződést, amint szokás idős korba jutott, gyermektelen személyekkel. Igen, ez a szellemes és keserű felelet valódi pozíciót mutat meg ez, de nem az eredeti felvetésre válaszol. S úgy látom, egyházunk ma e kettő között órlódik, ezek között osztja meg erejét. Ám ha nem látjuk világosan a feladatokat, ez az erő-megosztás erő-pocsékolássá válik. A két helyzet így mutatható be: egyrészt tény, hogy a mai Magyarországon számtalan – egykor önmagát eltartani képes – település jutott a tönk szélére, sok helyt nincs munkalehetőség, önkormányzat, iskola, orvos, posta, vasútállomás, sőt elemi létbiztonság sincs. A templomok és a parókiák maradtak – s őrzik árván önmagukat. Egyházkerületünk 5-6 esztendővel ezelőtt már szembesült a drámai ténnyel, hogy 300 anyaegyházközségünk közül mintegy 60-70 már nem képes az önálló életre, legalábbis anyagi értelemben. A segítség módjára vonatkozó kerületi határozatokat sokan azóta is támadják, a gyülekezeti elv kiforgatásáról, a központi egyházkerületi hatalmi koncentrációjáról kiabáltak. Akkori-

ban sokat érveltem, s megvallom, sokat szenvedtem az igaztalan vádak miatt. Hiszen kerületünk mindig is kész volt és kész is lesz a nehéz helyzetbe került, fogyatkozó létszámú gyülekezetek megsegítésére.

Közgyűlés

A helyzet azonban a másik területen máris sokkal nyomasztóbb. Mert az az igazi kérdés, hogy elérjük-e, megszólítjuk-e a nagyvárosokba betelepedett tömegeket, képesek vagyunk-e őket gyülekezetekbe szervezni? Az idézett vitaindító írás sem azt firtatta, hogy egy kis faluban, ahol száz éve még 1500 ember élt, ma pedig csak 200 nyugdíjas korú, ott miért hagyják el az emberek az egyházat és miért üresek a templomok padjai, miért nincs ifjúság, hanem azt firtatta, hogy ott, ahol akár három istentiszteletet is lehetne tartani vasárnaponként, nos, ott miért hagyják el az emberek az egyházat? Vagyis a lényeges kérdés az, hogy képesek vagyunk-e új gyülekezeteket szervezni, akár úgy, hogy meglévő gyülekezet vállalja a fogantatás és szülés, vagyis az anyaság nem könnyű szolgálatát, akár úgy, hogy a szó elsőrendű értelmében indítunk missziót, és közegyházi ügyé tesszük, hogy ismeretlen emberek közé visszük el Isten kinyilvánított igazságát, s az evangélium erejében szervezünk közösséget és életet, tehát azért megyünk, hogy Isten országának

nyerjük meg embereket – ez a misszió. Arra kérem közgyűlésünket, hogy fogjunk össze ennek az alapvető és elodázhatatlan feladatnak a teljesítésére. Ehhez nemcsak erőnket kell átcsoportosítani, hanem szemléletmódunkat is meg kell változtatni. Csak néhány vonatkozást említek most. Először is világossá kell tennünk, hogy olyan lelkipásztor-jelölteket várnunk a Hittudományi Karokról, akik készek és képesek másként szemlélni lelkészi szolgálatukat, mint a parókiális teendők rutinszerű ellátását. A Hittudományi Karok pedig azt várják, hogy gyülekezeteink lelkipásztorai ilyen fiatalembereket küldjenek a teológiákra. Nyilvánvalóvá továbbá, hogy a hit hallásból van, a hallás pedig Isten ígéje által – de ebből az is következik, hogy a misszióban szolgáló lelkipásztorok első és legfontosabb eszköze az élő ige hirdetése. Ezt semmiféle szervezéssel, ügyességgel, kommunikációs készséggel nem kerülhetjük ki és semmivel sem pótolhatjuk. S megfordítva, ahol az ige nyomán élet támad, ott viszont minden lehető eszközzel végeznünk kell a tanítás szolgálatát. Amikor Pál azt mondja, hogy más plántál és más öntöz, akkor nem csak a szolgálatok rendjét mutatja meg, hanem azt, hogy ültetni és öntözni is kell. Világosan kell látnunk, hogy a missziói munkában egyház-igazgatási viták is lesznek. A népmozgalmi adatok azt mutatják, hogy ott, ahol kizárólag a lakosság szertartás-szolgáltató igényeire rendezkedtek be, hamarosan nehéz helyzetbe kerülnek, vagy már abban is vannak a gyülekezetek. Nem messze az az idő, amikor egyházkerületünkben újra több lesz a keresztlő, mint a temetés, ám ez azt fogja jelenteni, hogy lesznek élő gyülekezetek, ahol megtérők vannak és új életek indulnak el Isten országa felé, és lesznek vergődő gyülekezetek, ahol csak a rohamost fogyó vallásos érzület okán igénylik még a temetést. És ez máris mutatkozik. Tudok nagynevű és tekintélyes múltú gyülekezetekről, ahol évtizede nem láttak fiatalot a templomban, és tudok sem

nem rangos, sem nem híres gyülekezetekről, ahol fiatalok töltik meg a templompadokat. Amikor egy-egy új gyülekezet határának a kijelöléséről lesz szó, vagy amikor az a kérdés vetődik fel, hogy vállalja-e egy-egy anyagyülekezet a lelki anyaságot, megmutatkozik majd, hogy gyülekezeteink egy része nemhogy egykézett volna, hanem inkább egyszétt. S bizony, ahol nem születtek új gyülekezetek, ott még a meglévők egybevonásán is gondolkodni kell.

Változtatnunk kell szemléletünkön identitásunk kérdésében is. Az elmúlt húsz esztendőben beállott vallásszabadságban mindenki annyit vallásoskodott, amennyit akart. Ha csak azt néznénk, hogy hány vallási közösséget regisztráltak egyházként, akkor azt kellene mondanunk, hogy mi vagyunk a világ legvallásosabb népe. Pedig Európában – a világ legvallástalanabb kontinensén - a csehek után a magyaroké a „dicső” második hely vallástalanság tekintetében. De tudnunk kell, hogy tiszta és hatékony missziót csak tiszta identitással lehet végezni. A Római levelet olvasva oly nyilvánvaló, hogy minden időben ez volt a misszió egyik kulcsa. Ha mi ragaszkodunk a legszebb keresztyén létformához, a református öntudatos keresztyénséghez – mely egyszerűen így fejezhető ki: hittem, azért szoltam és tudom, kinek hittem –, de nem Istenhez (akinek hiszünk!) és nem ezzel hívogatjuk az embereket, máris hamis identitással végezzük a missziót. Ha igazán hatékony missziót akarunk, nem adhatunk, közölhetünk kevesebbet, mint amit magunknak is igényelünk. Ehhez kell hozzárendelnünk kommunikációnkat, s végre fel kell hagynunk az évtizedes önbemutatókényszerrel, hiszen mi nem önmagunkat prédikáljuk. Továbbá keresztül kell mennünk néhány kemény vitán is, hiszen a misszióknak módszerei is vannak, márpedig módszer tekintetében meglehetősen nagy a zűrzavar egyházunkban.

S nyilván változtatni kell szemléletünkön az anyagiak kérdésében is. Hadd szóljak világi nyelven, remélem, mindenki jól fogja érteni. A misszió anyagi értelemben is egyszerre szent ügy, de kockáztatás is. Az is kockáztatás, ha valakit ismeretlen terepre küldünk, netalán ellenséges környezetbe. Kockáztatás az is, ha úgy küldünk valakit, hogy mi magunk sem tudjuk, hogy alkalmas-e teljes körűen a feladatra. De az is kockáztatás, hogy anyagi erőket fordítunk missziói feladatok ellátására, a misszió munkásainak finanszírozására, a missziói munka feltételeinek biztosítására, a kommunikálására, szervezésére. Arra buzdítottam közgyűlésünket, hogy amilyen nagyvonalú tudott lenni a kis gyülekezetek és a szórványok megsegítésében, legalább ugyanennyire legyen bőkezű és bátor, ha új gyülekezetek szervezéséről lesz szó. Magam is szoktam mondani, hogy ma a nagyvárosokat kell a legnagyobb szórványterületnek tekintenünk. Ez azonban csak félig igaz – a nagyvárosok ma már a misszió primer közegei.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Közgyűlésünkön szokás szerint a 2009. esztendő-t tekintjük át, tehát visszafelé nézünk. Én magam azonban most csak a legutóbbi közgyűlésünk óta eltelt idő néhány eseményéről szólok, és egyúttal arra kérem közgyűlésünk tagjait, hogy amikor a bizottságok előterjesztéseit tárgyaljuk és vitatjuk, igyekezzünk döntéseinkkel további épülésünket elősegíteni. Mindenekelőtt szeretnék hálás köszönetet mondani valamennyi gyülekezetünk, lelkészünk, presbiterünk, gyülekezeti munkásunk, tanítónk, tanárunk, professzorunk, missziói munkásunk fáradozásáért és hűségéért. Illesse külön köszönet mindazokat, akik időt és fáradságot nem kímélve a mai jelentéseket megtárgyalták és előkészítették. Látni fogjuk, a kerületi szakbizottságok az egyházi munka valamennyi ágában a jövőt tervezik, és arra nézve tesznek javaslatokat. Legyünk bölcssek és megfontoltak, különösen amikor a nehéz

helyzetből keresünk kibontakozást. Számomra világos, hogy sok-sok területen számíthatunk majd külső támogatásra is – így a közoktatásban és a szociális szférában –, missziókat azonban senki nem végezheti helyettünk. Köszönettel tartozom espereseinknek és az egyházmegyei gondnokoknak, hogy a mögöttünk levő nem könnyű időszakban nagy hűséggel vitték az egyházmegyéket, a kerület és a közegyház ügyeit. Köszönöm a püspöki hivatal munkatársainak fáradozását. Mint jeleztem, magam csak a legutóbbi közgyűlés óta végzett szolgálataimról szólok. A zsinaton, zsinati tanácson, generális konventen, zsinati bizottságokon töltött, sok időt és erőt emésztő tanácskozások mellett, továbbá számos egyéb tanácskozás, konferencia és a pápai tanító szolgálat, iskolai évvárók és évnnyitók, cikkek, tanulmányok és nyilatkozatok írása mellett számomra a legnagyobb öröm az volt, ha gyülekezeteinkben szolgálhattam. Hálás szívvel köszönöm, hogy az eltelt pár hónapban számos helyen szolgálhattam igehirdetéssel, így: Dunaújvárosban, Szemere-telepen, Rákosszentmihályon, Tiszalúcon, Baján, Szabadszálláson, Külső-Kelenföldön, Vecsésen, Bicskén, Lajosmizsén, a Kálvin téren, Válon, Madocsán, Leányfalun, Szigetszentmiklóson és a Deák téren. Valamennyi szolgálatot igyekeztem legjobb erőimmal végezni, s magam is kaptam sok-sok áldást, mert missziónk kibontakozását láthattam ott is, ahol egy szekuláris város központjában gyülekezeti helyiséget avattunk, ott is, ahol új templom alapkövét tettük le, ott is, ahol új lelkipásztort iktattunk szolgálatába, ott is, ahol külső-belső épülésért adhattunk hálát, ott is, ahol jubileumot ült a gyülekezet, ott is, ahol konferenciát tartottak egy-egy fontos kérdésben. Köszönöm, hogy tudhattam: nem azért hívnak, hogy bokréta legyek a kalapon, hanem hogy megerősítést adhassak egyházkerületünk részéről is a missziói elkötelezésben. Minden ilyen szolgálatomkor sokat tanultam és formálódtam.

Köszönettel tartozom a meghívó gyülekezeteknek és lelkipászoroknak. Igyekszem a következőkben is méltóképpen helytállni ezekben a szolgálatokban.

Illó köszönetet mondanunk azon lelkipásztorainknak is, akik a mögöttünk lévő esztendőben vonultak nyugdíjba, így Figler János Sárpiliről, Sipos Koppány Kadosa Foktőről, Bérces István Lajosmizséről, Kiss Mihály Vasadról, Szabó Gábor Kecskemétről, Csényi György Hatvanból, Cseri Kálmán Pasarétről, Szarka Miklós a családsegítő szolgálatból, Kádár István Csongor Soroksárról. Mindannyiukat úgy ismerjük, hogy tudjuk, nyugdíjas éveik alatt is aktívan szolgálni fogják Isten dicsőségét és egyházunkat. Így köszönjük meg évtizedes szolgálataikat, s kívánjuk Isten áldását további életükre.

Illó, hogy hálás szívvel emlékezzünk meg azokról is, akik az elmúlt időszakban mentek el közülünk a minden élő útján. Elhalálásuk időrendjében emlékezzünk meg róluk. Elhunyt dr. Molnár Dezső, aki Kolozsvárról érkezett hozzánk nyugdíjba, s erdélyi lelkésze idején sokat szenvedett – börtönt is – a diktatúra alatt. Elment közülünk Sima Endre volt alsónyéki lelkipászor, a tolnai egyházmegye korábbi főjegyzője, aki szinte alig élvezhette nyugdíjas idejét. Elhunyt Kovács Dezső egykori tabajdi lelkipászor, a vértessaljai egyházmegye hűséges szolgálója, aki sok-sok nyomorúságot látott, ám nyugdíjas éve alatt is derűs szívvel végzett kórházi lelkigondozó szolgálatot Budapesten. Cseri Gyula testvérünk Budapesten végezte tanulmányait, fiatalon került Németországba, ám mindig nagy szeretettel hordozta egyházunkat, és amíg ereje engedte, tudományával és szervező erejével volt segítségünkre. Csósz Lajos testvérünk Budapest-Újpest-Újváros lelkipásztora volt, és kiváló példát adott arra, miképpen lehet nagynevű igehirdető és népszerű lelki-

pászor árnyékában évtizedekig igaz alázattal szolgálni. Elhunyt Papp Ferencné Kovács Jolán testvérünk. Elhunyt Alföldy Boruss Dezső, aki szintén megszenvedte az egyházüldözést, szilárd hűsége példaadó. Tüski István testvérünk Hollandiában halt meg, ahol szinte egész aktív lelkipásztori idejét töltötte, s mulhatatlan érdemeket szerzett a magyar-holland kapcsolatok fenntartásában, a diaszpóra magyarság lelkigondozásában. Elhunyt dr. Huszti Kálmán ny. teológiai tanár, volt Pozsonyi úti lelkész, nemzedékek tanítója. Elhunyt Jankó Béla, aki a vakmisszióban szolgált nagy hűséggel. Tiszántúlról érkezett hozzánk nyugdíjba, s itt töltötte maradék éveit Kiss István Béla volt urai lelkipászor. Nemrégiben búcsúztunk dr. Boross Géza professzor úrtól, aki hosszú évtizedeket töltött prédikátor-nemzedékek felnevelésében. S most gyászoljuk Lukáts Józsefet, a budapesti teológia egykori questorát, volt szabadszállási lelkipásztort. Emléküket őrizzük Isten iránti hálával.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Miközben kegyelemből dicsőségbe fogadott lelkipásztortestvéreinkre emlékezzünk, hordozzuk imáinkban azokat a fiatal lelkipásztorainkat, akiket ma a külső elhívás rendjében szentelünk lelkipásztorrá. Hordozzuk őket hálás reménységben, és kívánjuk rajtuk keresztül is egész népünkre Isten gazdag áldását. Közgyűlésünk összes többi napirendi pontjában kérem minden közgyűlési tagunk odaadó részvételét, bölcsességét és segítségét. Végezzük így e mostani két nap minden munkáját, hogy megerősödhessünk elhívásunkban és küldetésünkben. Most hát fennállva csendes imában adjunk hálát a régiekért, és szóljon a szívünk az újakért is, hálával, bizakodó reménységgel.

2010. november 11.

Közgyűlési határozatok

6. SEGÉDLELKÉSZEK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy dr. Imre Zita, Ruzsa-Nagy Zoltán, Tarcsáné Jankó-Szabó Csilla, Tóth Ágnes a segédlelkészi esküt letette, az I. lelkészképesítő vizsgáról kiállított oklevelet átvette.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy Boza Kristóf András, Czeilingerné Jörös Rozália, Csákai László, Gáll Károly, Komádi Róbert Tamás, Nyikos András, Pogrányi Mária, Stefán Attila, Szanyi Ferenc, Szontágh Szabolcs, Tar Zoltán Gyula a segédlelkészi esküt letette, a lelkészi oklevelet átvette.

7. LELKÉSZI OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy Bob Ilona Enet, Bozáné Géresi Anikó, Csabai Ágnes, Esztergály Előd Gábor, Kálmán Csaba, Király Levente Zoltán, Kovács Enikő, Kovács Zsolt Levente, Pál Tamás, Sándor Levente, Szepesy László, Szetey Szabolcs, Szőke Etelka a lelkészi oklevelet átvette.

8. LELKÉSZSZENTELÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL JELENTÉS

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a tizenkét lelkész kérelmét. A lelkésszentelés időpontját a mai napon, november 11-én, 18.00 órára tűzi ki, a Budapest-Nagyvárad téri templomban.

9. JELENTÉS AZ „ÉV IGEHIRDETÉSE DÍJ”-RÓL

Előterjesztő: dr. Nagy István

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

11. PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni dr. Szabó István püspök úr jelentését, elfogadásra javasolja, azt teljes egészében jegyzőkönyvéhez csatolja és megjelenti a Dunamelléki Közleményekben.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés együtt érez minden vörösiszap-katasztrófa kapcsán gyászoló és szenvedő embertársunkkal. Köszöni a gyülekezeteknek, egyházunk valamennyi tagjának a segítségét, amit eljuttattak a károk enyhítésére.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés biztatja a kebelbeli egyházközsegeket a misszió újragondolására, az átalakult gyülekezeti helyzetekben a városi gyülekezetek alapítására.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri az esperes-gondnoki kart, hogy korszerű, missziói célokat szolgáló kerületi sajtó és média felállításának lehetőségét vizsgálja meg.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönti minden nyugdíjba vonult lelképásztortestvérünket és jó egészséget, áldást kíván nekik.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés együttérzését fejezi ki az elmúlt időszakban elhunyt lelképásztortestvéreink családjainak.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tisztelettel köszönti dr. Hegedűs Loránt nyugalmazott püspök urat 80. születésnapján. Hálás szívvel hordozzuk és őrizzük egyházunk épülésére végzett minden munkáját. Életére Isten gazdag áldását kérjük.

13. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS KITÜNTETÉSEKRE

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az előterjesztést.

14. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: Böttger Antal

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Istennek a tavaly elvégzett missziói munkáért, és köszönetét fejezi ki a szolgálatban hűséges lelkipásztoroknak, munkatársaknak, tudva, hogy mindenért „Egyedül Istené a Dicsőség”!
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a 2009. évről szóló beszámolót.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megbízza a Missziói Bizottságot, hogy az egyházmegyék és a kerület érintettjeivel egyeztetve dolgozza ki és terjessze a tavaszi közgyűlés elé az új gyülekezetek alapításával kapcsolatos tervezetet, természetesen a meglévő gyülekezetek figyelembevételével.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megbízza az egyházkerületi tanácsot, hogy a következő évi költségvetés készítésénél a már folyó gyülekezetszervezéseket és az újonnan alapított gyülekezeteket támogassa anyagilag, ezek további munkáját erősítse meg.

15. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Szabó István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond az egyházmegyei előadóknak, az egyházmegyék és a kerület felelőseinek és munkatársainak a tanulmányi munka szervezéséért.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy a következő esztendőktől új típusú kérdőív segítségével mélyítsük a tanulmányi munka lehetőségeit.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy a következő esztendőben az igehirdetés (gyakorlati gyülekezeti igehirdetés) elvi, teológiai és gyakorlati kérdései álljanak a lelkipásztortovábbképzés valamint az egyházmegyei tanulmányi hetek, illetve lelkesítő körök tanulmányi munkájának központjában.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy a következő esztendőben folyjanak konzultációk a lelkipásztori eszménykép és szolgálati életút kialakításáról, hogy ezek szerint folyhasson a jövőbeli lelkipásztor-nemzedék felkészítése.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy akár egyházkerületünk honlapján, akár egy újonnan indítandó folyóiratban nyomtatékkal

Pedagógusdíjak átadása

kerüljön sor érdemes és szükséges könyvek és tanulmányi anyagok bemutatására és ajánlására.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy az egyházmegyék tanulmányi előadói, esperesei és tanulmányi körei vizsgálják meg és értékeljék a különböző képzési formákat és anyagokat, elsősorban a felnőtt, öntudatos református egyháztaggá nevelés tekintetében, illetve egyháztagjaink keresztyén hitismeretben nevelése tekintetében, hogy ezzel is előrébb segítsük misszióinkat, és erről a tavasz folyamán rendezzünk konferenciát.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés azzal a javaslattal fordul zsinatunkhoz, hogy a lelkésztoábbképzésről szóló törvényünk jó megvalósítása érdekében zsinatunk állítsa fel az országos lelkipásztori intézetet, melynek feladata az egyházunkban folyó továbbképzési munka áttekintése, integrálása és értékelése.

16. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hörcsök Imre

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az iskolaügyi jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az idén az alábbi pedagógusoknak adományozza a pedagógusok munkájának elismerésére a közgyűlés által létrehozott díjakat:
 - 2./a Némethné Kúcs Rózsa tanítónőnek, a Pécsi Református Kollégium Általános Iskolája igazgatóhelyettesének, a Lorántffy Zsuzsanna-díjat adományozza.
 - 2./b Jenei Miklósnak, a Lónyay Utcai Református Gimnázium és Kollégium tanárának a Benda Kálmán-díjat adományozza.
 - 2./c Marozsiné Suhari-Nagy Erzsébetnek, a Kecskemé-

ti Református Általános Iskola tanító-hittanoktatójának a Benda Kálmán-díjat adományozza.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát a közoktatási intézményeinkben folyó magas színvonalú munkáért és nevelésért

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a református intézményhálózat pedagógusainak, akik az egyre nehezebb körülmények között is elkötelezetten és fáradhatatlanul végzik munkájukat.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond az egyházmegyék iskolaügyi előadóinak a tartalmas, részletes beszámolóikért.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki az egyházkerület minden pedagógusának és az iskolavezetőknek, hittanoktatóknak, vallástanároknak és lekipászoroknak, hogy elkötelezett munkájukkal fáradhatatlanul szolgálták az ifjúság hitben való nevelését és oktatását.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszöni az iskolafenntartóknak, hogy az elmúlt évek jelentősen csökkenő állami támogatása ellensúlyozásaként helytálltak az intézmények fenntartását és működését illetően.

8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is elkötelezi magát, hogy anyagi erejéhez mérten támogatja az újonnan induló óvodák és iskolák ügyének sikerre vitelét.

9. Az Iskolaügyi Bizottság kéri és javasolja, hogy az előbbi határozati javaslat gyakorlati megvalósításához a közgyűlés (egyházkerületi tanács) lehetőség szerint létesítsen egy elkülönített pénzügyi alapot, amelyre pályázatot nyújthatnak be az iskolafenntartók az újonnan létesítésre kerülő közoktatási intézmények számára.

10. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja a jelenlegi és jövőbeni intézményfenntartóknak, hogy iskolabővítési vagy -alapítási szándékuk esetén vegyék fontolóra a szakképzés területén történő profilbővítést.

17. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Lenkeyné Teleki Mária

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönet mond azoknak a lelkészeknek, hittanoktatóknak, vallástanároknak, akik a katechézis területén szolgálták. Ösztönzi őket továbbra is elküldő Urunk

iránti hűségre a szolgálatukban. Bátorítja őket a megújulásra, hogy meglássák az új utakat, lehetőségeket.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházmegyei katechetikai előadókat, hogy szervezzék meg az egyházmegyék katechetikai munkáját, amely szervesen illeszkedjék gyerek és ifjúsági vonalon az egyházmegyék missziói munkatervébe.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a gyülekezeteket, hogy a hittanoktatáshoz kapcsolódóan vegyék komolyan a gyermek-istentisztelet tartását, s ezen alkalmak nyújtsanak lelki élményt a résztvevőknek, és biztosítsák az átmenetet a felnőtt gyülekezetbe.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri, hogy a lelkésztoábbképzés programjában önálló és állandó modulként jelenjen meg a hittanoktatás gyakorlatát elősegítő módszertani képzés. Ez mutassa be a képzés tematikáját, és tegye kötelezővé ebben a témában kreditpontok gyűjtését azoknak, akik hittanoktatást végeznek lelkészi, vallástanári, hittanoktatói és egyéb pedagógiai végzettséggel.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri annak kidolgozását, hogy a katechézissel kapcsolatos továbbképzések a nem lelkészi hittanoktatók számára is legyenek hozzáférhetővé.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri, hogy az egyházmegyék készítsenek adatbázist azokról, akik hittanoktatói diplomával rendelkeznek a területükön, akár hittanoktatóként szolgálnak, akár tudomásuk szerint nem szolgálnak.

18. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: Hornyák Julianna

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés buzdítja a gyülekezeteket a három Dunamelléki Énekfűzet folyamatos tanítására, kipróbálására. Javasolja, hogy az MRE Zsinata adja ki a három fűzetet egyben, országos kipróbálásra.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri az egyházkerület vezetését, alaposan gondolja át, milyen felelősséget tud vállalni a sok gyülekezetben tönkremenő – ugyanakkor sok millió Ft értékű és részben muzeális értéket is képviselő – orgonák sorsával kapcsolatban.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Köz-

gyűlés felkéri az egyházzenei bizottságot, hogy állítson össze olyan zenei anyagot, amely cd-re felvehető és temetések esetén a gyászoló családok számára használható a temetést megelőző és kísérő zenei háttérül.

28. JELENTÉS A 2010. NOVEMBER 11-EI LELKÉSZSZENTELÉSRŐL

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a 2010. november 11-én tartott lelkészszentelésről elhangzott jelentést tudomásul veszi. A felszentelt lelkészek életére, szolgálatára Isten áldását kéri.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a Budapest-Nagyvárad téri Egyházközségnek a lelkészszenteléshez nyújtott segítségért.

29. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az Egyházkerületi Tanács munkájáról szóló jelentést.

31. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Gazdasági Bizottság tájékoztatóját.

32. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a diakóniai és patronálási jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja az egyházközségeknek a határon belüli és kívüli diakóniai honlapok figyelését, a feltett programokhoz való csatlakozást illetve azok gyülekezeti megvalósítását a helyi adottságoknak megfelelően.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja újabb missziói-diakóniai kiadványok készítését és felhasználását.

33. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: dr. Fogarasi Zsuzsa

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés egyetért a gyűjteményi felméréssel és felkéri az egyházkerületi tanácsot, hogy gondoskodjék az e ciklusban elvégzendő felméréshez szükséges összeg költségvetési fedezetéről 2011-ben és az azt követő években.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a gyülekezeteket és azok elöljáróit, hogy támogassák a felmérést végző munkacsoport tevékenységét.

34. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Petó Gábor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Média és Informatikai Bizottság jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a figyelmet a közegyházi informatikai szolgáltatások igénybevételének lehetőségére (<http://szoftver.reformatus.hu> ; <http://mail.reformatus.hu>).
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megbízza a bizottságot egységes on-line kommunikációs rendszerről szóló tanulmány kidolgozásával.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bátorítja az egyházközségeket, hogy éljenek az interneten megjelenő új informatikai és kommunikációs lehetőségekkel.

35. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi

Közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy az egyre nehezedő anyagi helyzetben is volt lehetőség építkezésre, felújításra egyházközseinkben.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden egyházközségtől az építkezés, felújítás megkezdése előtt, hogy erején túl ne kezdje azt el.

36. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: Derzsi György

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a számvizsgálói jelentést.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházmegyék és egyházközségek elnökségeit, hogy a nehéz anyagi körülmények között ésszerű gazdálkodást folytassanak, egyben segítsék az önhibájukon kívül nehéz anyagi körülmények közé kerülőket.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy az egyházkerületen belül az egységes számviteli alapokat foglalja írásba („számviteli politika”).

37. EGYHÁZKERÜLETI BÍRÓ VÁLASZTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli a választást a betöltendő egyházkerületi lelkészi bírói tisztségre.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Komlói Péter egyházkerületi bíróvá történt megválasztásáról szóló jelentést.

38. EGYHÁZMEGYEI SZABÁLYRENDELETEK

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a Baranyai Református Egyházmegye építési alapról, az Északpesti Református Egyházmegyének a leltározásról, pénzkezelésről és selejtezésről, a Vértesaljai Református Egyházmegye építési alapról alkotott szabályrendeleteket.

39. HITANOKTATÓ-KÉPZÉS INDÍTÁSA A BARANYAI EGYHÁZMEGYÉBEN

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a Baranyai Református Egyházmegye kezdeményezését.

40. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja Alexandrova Marianna, Scherman László, Tordai Tünde, Bába-Bodonyi Adrien, Szabóné Bérces Mária, Jelényi László, Kovácsné Szilágyi Erzsébet Tünde és Végh Gizella lelkipásztorok lelkészi képesítésének hatályban tartását – a felterjesztő egyházmegyék javaslata alapján –2015. december 31-ig.

41. LELKÉSZEK MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi dr. Bóna Zoltán dunavarsányi, valamint dr. Kun Mária üllői lelkipásztor más kereső foglalkozását.

42. NAGYHARSÁNYI ÖNKORMÁNYZATI ISKOLA ÁTVÉTELE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés egyetértőleg tudomásul veszi a Baranyai Egyházmegye Nagyharsány önkormányzatával kötött megállapodását, egyben Isten áldását kéri a megalapított egyházi közoktatási intézmény munkájára.

43. PÉCSI ÖNKORMÁNYZATI ÓVODA ÁTVÉTELE, HASZONKÖLCSÖN-SZERZŐDÉS JÓVÁHAGYÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés egyetértőleg tudomásul veszi a Baranyai Egyházmegye

Pécs önkormányzatával kötött megállapodását, egyben Isten áldását kéri a megalapított egyházi óvoda munkájára.

44. AZ EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ALAPÍTÓ OKIRATÁNAK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jogi személlyé nyilvánítja az eddig a DRE SZKK részeként működő Felsőoktatási Kollégiumot önálló. Ezzel megalapítja a Dunamelléki Református Egyházkerület Székházának Ráday Felsőoktatási Diákotthonát.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a megalapított intézmény beterjesztett alapító okiratát.

45. EGYHÁZKÖZSÉGEK ÁTMINŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Baranyai Egyházmegyében:

- a Kistótfalu-Újpetre – Kozármisleny és környéke Társ egyházközség két önálló társ egyházközségre vált szét;

Az Északpesti Egyházmegyében:

- a Zsámbéki Missziói Egyházközség anya egyházközséggé minősült át;

- a Csömör-Kerepestarcsa-Nagytarcsa Missziói Egyházközség Kerepesi és Csömör-Nagytarcsai Missziói Egyházközséggé vált szét;

- a Kisoroszi Egyházközség misszióivá minősült át.

Tudomásul szolgál (határozat nem szükséges).

46. HATÁROZAT A LELKÉSZEK FELSZENTELÉSE TÁRGYÁBAN

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés úgy határoz, hogy a lelkészeknek felszentelésük

előtt 2 évet kell egyházi szolgálatban szolgálniuk.

2. Az előző pontban meghatározott két esztendőbe beszámít a hatodéves teológusként gyülekezetben ténylegesen eltöltött idő. A fennmaradó szolgálati időt a lelkész eskütételétől, kibocsátásától kezdődően lehet beszámítani.

3. Jelen határozat hatálybalépésével érvényét veszti a korábban e tárgyban született minden korábbi egyházkerületi határozat.

47. A LELKÉSZEKRŐL SZÓLÓ EGYHÁZKERÜLETI SZABÁLYRENDELET MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az előterjesztés szerint módosítja a lelkészekről szóló szabályrendeletének 1., 3. és 9. paragrafusait, valamint bővíti a 72. paragrafussal.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli a módosításokkal egységes szerkezetbe foglalt szabályrendeletet kihirdetését akként, hogy az megküldendő kinyomtatva minden kebelbeli egyházközségbe, valamint közze teendő elektronikus formában is.

48. BUDAPEST-SOROKSÁR-ÚJTELEP IMAHÁZÁNAK ELADÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a kivételes helyzetre tekintettel hozzájárul ahhoz, hogy a Budapest-Soroksári Református Egyházközség eladja a Soroksár-Újtelepi imaházát, jóváhagyja a benyújtott adásvételi szerződését, azzal a feltétellel, hogy az egyházközség csak új temploma építésére fordíthatja az eladásból befolyó pénzeszeget.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten megsegítő kegyelmét kívánja az új templomgyülekezeti ház építéséhez.

Ismét felhívjuk a figyelmet, hogy a püspöki hivatal az alábbi egyházi előfizetésű (flottás) mobiltelefonszámon is elérhető: 30/560-2935. Ezt a számot elsősorban egyháztalálkozókat használó tagok számára ajánljuk, ezért a címtárban és egyéb publikus helyen nem adjuk meg.

Tanácsülési Határozatok

2010. november 11.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET 2010. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSÉNEK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

Az egyházkerületi tanács a 2010. évi kerületi költségvetés módosítását **2 323 136 885 Ft** bevételi és **2 323 136 885 Ft** kiadási összeggel jóváhagyja.

7. EGYÉB ÜGYEK

Előterjesztő: dr. Szabó István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács jóváhagyólag megerősíti **Tombor László** ve-

zetői megbízását a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthonban a 2010. augusztus 1-től 2015. július 31-ig terjedő időszakra.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács jóváhagyólag megerősíti **Zsóri Mónika** vezetői megbízását a Gyökössy Endre Református Óvodában a 2010. augusztus 1-től 2015. július 31-ig terjedő időszakra.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon Igazgatótanácsának mandátumát újabb hat évre meghosszabbítja.

Megyei adatok

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Komlósi Péter Attila – Kecskemétről Siklós-Máriagyúdre

SZÜLETETT:

1. Gergely – Balogh László Barna első gyermeke
2. Nadin Naomi – Szabó Lajos Róbert és Szabóné Pap-Szász Pálma első gyermeke

BÁCS-KISKUNSAG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Ferenczy József – Kunszentmiklósról Lajosmizsére
2. Kovács Botond Árpád – Bp-Külső-Józsefvárosból Fülöpszállásra
3. Szanyi Ferenc – beo.lp. Kunszentmiklóstra

4. Vincze István rend.áll-ba

5. Laczay András int.lp. a Kecskeméti Gimnáziumba

6. Kuti József – DT-ről Kecskemétre

SZÜLETETT:

1. Vince Soma – Varga Nándor harmadik gyermeke
2. Julianna Zsófia – Harkai Ferenc Csaba negyedik gyermeke
3. Rebeka Olga – Kerekes Márton második gyermeke
4. István – Faragóné Bencsik Dóra harmadik gyermeke

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Horváth Géza – Tiszántúlról Pasarétre
2. Thoma László – TI-ről beo.lp. Gazdagrétre
3. Kovács Hajdu Anita – TI-ről beo. lp.

- Nagytétényre
4. Szepesy László – beo.lp. Pestlőrinc-Kossuth térre
 5. Szontágh Szabolcs – beo.lp. Budára

SZÜLETETT:

1. Emese Eszter – Szabó Károly első gyermeke
2. Nándor – Pecsuk Ottó második gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Kádár István Csongor - Soroksár

BUDAPEST - ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Lázár Csaba Zoltán – rend.áll-ból beo.lp. Németajkú Ek.
2. Dani Eszter – Gazdagrétről Rákoskeresztúrra beo.lp.
3. Lénárd Zsuzsanna – rend. áll-ból Újpest-Belsővárosba hitoktató lp.
4. Nyikos András – Mátyásföldre beo.lp.
5. Marton Piroska – Siketmisszióból Fasorba beo.lp.
6. Bozáné Géresi Anikó – beo.lp. Pozsonyi útra

SZÜLETETT:

1. Ezra Levente – Kiss Sámson Endre első gyermeke
2. Mátyás – Halász Noémi első gyermeke
3. Eszter – Loránt Gábor harmadik gyermeke
4. Bercel – Sóskuti Zoltán harmadik gyermeke

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kiss Georgina Orsolya – Bp-Gazdagrétről Nagykörösre int.lp.
2. Kovácsné Szilágyi Erzsébet Tünde – Cegléd-Nagytemplomból rend. áll-ba
3. Ócsai Tibor – Gyúróról Cegléd-Újvárosba
4. Szegedi Gyuláné dr. Költő Eszter – Cegléd-Újvárosból TT-ra
5. Szegedi Gyula – Cegléd-Újvárosból TT-ra
6. Köteles Attila – kórházlp. szolgálatból felmentve – helyettes lp. Nagykörös
7. Stefán Attila – beo.lp. Dunaharaszti

8. Veres Péter – Monor-Nagytemplomból TT-ra

SZÜLETETT:

1. Levente Solt – András Károlyné Tóth Franciska harmadik gyermeke
2. Nimród – Péntekné Vízkelety Márta második gyermeke
3. Júlia – Sára Ágota és Harmathy András ötödik gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kovácsné Éles Edina – TI-ről Veresegyházra beo.lp.
2. Budainé Terjék Judit – TT-ről Mátraháza üdülő intézeti lp.
3. Csákány Tamás – Érdligetről állományon kívül
4. Szabó Zoltán – Gödöllőről (beo.lp.) Szigetmonostorra
5. Tar Zoltán Gyula – beo.lp. Gödöllőre
6. Borosné Varga Edina – beo.lp. Budakeszire
7. Kovács Zsolt Levente – beo.lp. Alsógöd-Felsőgöd-Sződligetre
8. Esztergály Előd Gábor – beo.lp. az egyházmegyéhez

SZÜLETETT:

1. Bátor – Kéri Tamás ötödik gyermeke
2. Ágoston – Molnár Livia és Gergely Ferenc Barnabás negyedik gyermeke
3. Virág Emese – Esztergály Előd Gábor második gyermeke
4. Anna Zsófia – Dányi Zoltán második gyermeke
5. Bendegúz – Tar Zoltán Gyula első gyermeke
6. Kristóf László – Sallayné Sziki Judit második gyermeke
7. Júlia Anna – Csománé Szép Mónika és Csoma Áron harmadik gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Szarka Miklós – családsegítő szolgálat

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Fekete Zoltán – Nagykörösről Alsónyék-Bátaszékre beo.lp.
2. Mészáros Zoltán – Kiskunhalasról Bonyhádra beo.lp.
3. Kompán Zsoltné – a Ref.Félóra szerkesztőségébe
4. Pál Tamás – beo.lp. Kajdacsra

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Donatin Tamás – Sárkeresztúrról DT-ra
2. Mácsodi Ferenc – KIMM Ráckeresztúri Otthonába
3. Sándor Levente – beo.lp. Sárbogárdra

SZÜLETETT:

1. Zalán Bendegúz – Hajdú Szabolcs Koppány és Tóth Livia harmadik gyermeke
2. Ilka Zdenka – Darvas-Tanács Erik ötödik gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

Cseri Gyula (Németország)
Csósz Lajos Bp-Újpest-Újváros
Papp Ferencné Kovács Jolán - ?
Alföldy Boruss Dezső, Bp-Törökőr
Tüszi István, Hollandia
Huszi Kálmán ny. teológiai tanár, Bp-Pozsonyi út
Jankó Béla, Vakmisszió
dr. Boross Géza ny. teológiai professzor
Lukáts József, Szabadszállás

„AZ ÉV IGEHIRDETÉSE” díj

Pályázat

A Dunamelléki Református Egyházkerület 2007-ben díjat alapított „Az év igehirdetése” néven. A biblikus és korszerű igehirdetés, amely megfelel mind a teológiai kritériumoknak, mind pedig a homiletikai kívánalmaknak, elsőrenden járul hozzá a Jézus Krisztusról való bizonyosságtételhez, az élő hit ébresztéséhez és táplálásához, valamint az egyház építéséhez. A díj szerény megbecsülése azon igehirdetőknek, akik szüntelenül fáradoznak azon, hogy a jól megértett szentírás üzenetét tolmácsolják. Az egyházkerület a díjazott igehirdetés közzétételével példát kíván adni valamennyi igehirdető nemzedék számára.

„Az év igehirdetése” díjra bármely, a beküldési határnap előtti tizenkét hónapban magyar nyelven elhangzott igehirdetés ajánlható (2010. szeptember 15 – 2011. szeptember 15.)

Az ajánlott igehirdetés beküldési határmája 2011. szeptember 15.

Az ajánlott igehirdetést (két példányban, A/4-es lapon, kettős sorközzel gépelve) pályázati formában, jeligével ellátott kettős zárt borítékban kell megküldeni a Dunamelléki Egyházkerület Püspöki Hivatalába (1092 Bp. Ráday u. 28). A borítékon fel kell tüntetni „Az év igehirdetése” megnevezést is.

„Az év igehirdetése” díjra legalább tíz református egyháztag jogosult együttes ajánlást tenni, akik a belső zárt és jeligével feliratozott borítékban aláírásukkal

adnak támogató nyilatkozatot, továbbá igazolást arról, hogy az általuk ajánlott igehirdetés valóban elhangzott. Ugyanitt közlik az igehirdető nevét is. A pályázatot beküldőknek lehetőségük van az igehirdetővel egyeztetni, hogy elhangzott igehirdetésének írásban rögzített formája helyesírási, stilisztikai és retorikai szempontoknak megfelelő legyen.

A pályázatok elbírálására a Dunamelléki Egyházkerület öttagú bíráló bizottságot állít. A bíráló bizottság tagja a KRE Hittudományi Karának mindenkori homiletika tanára és rendszeres teológiai tanára, továbbá a Dunamelléki Egyházkerület püspöke, valamint a KRE Bölcsészettudományi Kara Magyar Nyelvészeti Tanárszékének egy delegált tanára, és valamely református gimnázium delegált irodalomtanára.

A díjat az egyházkerület őszi közgyűlésén adják át. Átadásakor a KRE Hittudományi Karának homiletika tanára méltatja a díjazott igehirdetést, amelynek megjelentetéséről az egyházkerület gondoskodik a Dunamellék c. hivatalos lap különnyomataként. A nem díjazott pályázatok adatait tartalmazó borítékokat a bizottság döntése után megsemmisítjük.

„Az év igehirdetése” díj értéke nettó 300 000,- azaz háromszázezer forint.

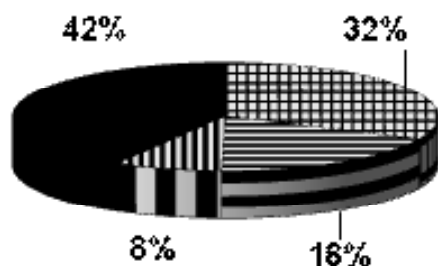
Népmozgalmi adatok

Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben 2009-ben

Egyház- megye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés			Név- jegyzék
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	
Baranya	151	138	289	81	103	184	26	45	71	205	201	406	8986
Bácskiskunság	313	314	627	179	224	403	37	123	160	469	420	889	14122
Bp-Dél	364	373	737	165	186	351	84	146	230	459	545	1004	14637
Bp-Észak	412	363	775	186	186	372	52	151	203	470	604	1074	13580
Délpest	588	576	1164	356	375	731	91	164	255	681	652	1333	23744
Északpest	415	416	831	238	266	504	63	162	225	525	513	1038	17503
Tolna	98	96	194	35	64	99	14	34	48	136	140	276	7546
Vértesalja	176	193	369	117	121	238	30	53	83	245	232	477	10106
Összesen:	2517	2469	4986	1357	1525	2882	397	878	1275	3190	3307	6497	110224

Forrás: Egyházmegek összesítése az egyházközségek adatszolgáltatása alapján.

Készítette: Kardos Ábel 2010-04-26

- Keresztelés
- Konfirmáció
- Házasságkötés
- Temetés

Összehasonlítás

	Keresztelés	Konfirmáció	Házasság	Temetés	Névjegyzék
1991	7565	3869	1834	9756	
1992					128311
1997	5571	3192	1632	9010	
2001	5374	2869	1409	7537	
2002	5035	3278	1560	7787	
2003	4661	2877	1473	7391	
2004	5023	3348	1632	7699	
2005	4838	3157	1476	7364	120459
2006	5337	3520	1631	7319	116922
2007	5033	3160	1467	7086	114028
2008	4837	2777	1399	6688	111209

A DRESZKK Mátraházi Konferencia-központja 2011-ben is várja egyéni vendégeit, gyülekezetek, oktatási és szociális intézmények csoportjait.

Részvételi díjak:

Teljes díj: 7000 Ft+áfa/fő/éj

Református egyháztag: 5600 Ft+áfa/fő/éj

Csoportdíj 5300 Ft+áfa/fő/éj (csoport: 25 fő feletti létszám)

Kétágyas szoba 1 fő részére 10000 Ft+áfa/fő/éj

Idegenforgalmi adó 385 Ft/fő/éj (gyermek, tanuló és nyugdíjas nem fizeti)

Kedvezmények:

0-2 éves korig ingyenes

2-10 éves gyerekek 50%

10-14 év között 25%

14 év feletti tanuló, hallgató 10%

Ifjúsági csoport díj 3500 Ft/fő/éj , létszám legkevesebb 20 fő.

Elhelyezés Galyatetőn vagy a mátraházi tetőtéri szobákban, de ha az ottani férőhelyet meghaladja a csoport, egyéb szobák is igénybe vehetők.

(Ifjúsági csoportba tanulói jogviszonyban állók tartozhatnak.)

Díjszabás és egyéb hasznos információk az üdülő honlapján is megtekinthetők:

www.matrahaza.parokia.hu

Szíves figyelmükbe ajánljuk az alábbi vendégleteinket:

Téli egyéni, családi illetve iskolai-sízszüneti turnusok:

2011. január 3-9.

2011. január 17-23.

2011. január 31-február 6.

Húsvéti egyéni vendéglet

2011. április 18-25.

Pünkösdi egyéni vendéglet

2011. június 9-16.

Családi üdülő hét

2011. augusztus 15-21.

Szeptemberi kedvezményes nyugdíjas hét

2011. szeptember 5-14. között (25 % kedvezménnyel vehető igénybe)

Őszi szüneti egyéni hét

2011. október 24-november 3.

Karácsonyi vendéglet (25 %-kal emelt díjjal)

2011. december 19-27.

Szilveszteri vendéglet (25 %-kal emelt díjjal)

2011. december 27-január 2.

Foglalási igényeiket az alábbi elérhetőségeken jelezhetik:

Telefon: 06-37-374-011

Mobil: 06-30-205-8568

Email: refudulo@gmail.com

Kedvezményes üdülési lehetőség Galyatetőn

A Dunamelléki Református Egyházkerület galyatetői konferenciaházában

Nyugdíjasoknak:

December 13-tól 21-ig az alábbi kedvezményes üdülést ajánljuk, kétágyas, fürdőszobás szobákban, háromszori étkezéssel:

a mind a hat éjszakát igénybe vevő nyugdíjasoknak egyet **teljes ellátással ingyen adunk.**

Így a hat éjszaka ára: 33.600,- helyett csak: **28.000,-Ft**

Családosoknak, kisgyerekeknek:

December 27-től 31-ig (4 éj teljes ellátással)

Kedvezményes családi üdülési lehetőséget biztosítunk, két- illetve négyágyas fürdőszobás szobákban: Két felnőtt után **egy gyerek ingyen** üdülhet nálunk.

Egy felnőtt: **5600,- /fő/éj**, teljes ellátással.

A további gyerekeknek: 50, 25 vagy 10%-os kedvezményeket nyújtunk.

Sípanzió:

A 2011-es síszezonban kedvezményes sípanziót kínálunk egyháztagnak: **5000,-/fő/éj** (félpanziós ellátással). A nálunk megvásárolt hétköznapi siberletek árából 10% kedvezményt nyújt a mátraszentimrei sípark.

Sífelszerelés-bérlésben is tudunk segítséget nyújtani.

Tavaszi ifjúsági táborok:

Teljes ellátással várjuk a hittan és ifjúsági táborokat: **3500,-/fő/éj áron.**

Tíz gyermek után jöhet egy felnőtt kísérő ezen az áron.

A hirdetésben szereplő árak nem tartalmazzák az áfát és az idegenforgalmi adót!

Üdülési csekket elfogadunk!

Asztmás gyerekeknek:

Galyatető 906 méteren az ország legmagasabban fekvő települése, ami rendkívüli, egyedülállóan tiszta levegőt garantál, gyógyulását segítve sok asztmás betegnek. A jövőben szeretnénk légzőszervi megbetegedésben szenvedő (asztmás) gyerekeknek 3 hetes tábort indítani. A mátraszentimrei iskolával való együttműködés alapján a résztvevő gyerekek részt vehetnek a tanításban, amennyiben erre igény mutatkozik. Az érintett szülőket kérem, amennyiben igényük lenne rá, azt jelezzék a ház vezetőjénél, ezzel is segítve a szervezési munkánkat.

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza

1092 Budapest, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-903

e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel főjegyző

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész

Készült az O.A.Invest nyomdában

**A Dunamelléki Református Egyházkerület
21/2004. számú Szabályrendelete a lelkészekről
a 2005. nov. 18-ai Közgyűlés 40. határozatának, valamint a 2010. nov. 12-ei Közgyűlés 47.
határozatának módosításaival egységes szerkezetben**

1. §. E Szabályrendelet hatálya kiterjed a Dunamelléki Református Egyházkerület kebelébe tartozó valamennyi egyházi személyre
- a) a gyülekezeti (**parókus = megválasztott egyházközségi lelkész**),
 - b) az intézeti,
 - c) a beosztott lelkészekre (akár gyülekezetben, akár egyházi intézményben teljesítenek szolgálatot),
 - d) a segédlelkészekre (ideértve a lelkészjelölteket és az exmittált teológiai hallgatókat),
 - e) valamint mindazon teológiai hallgatókra, akik beiratkozásukkor állandó lakhelyük szerint dunamelléki illetőségűek, függetlenül attól, hogy mely teológiai egyetem (akadémia) hallgatói.

I. A lelkészek alkalmazásáról és szolgálatáról

2. §. Segédlelkészi szolgálatra alkalmazható az az egyháztag, aki teológiai tanulmányait sikeresen elvégezte, vég bizonyítványt szerzett, és a Zsinati Lelkészképesítő Bizottság előtt eredményesen letette az első lelkészképesítő vizsgát. A lelkészi szolgálatba lépő egyháztagnak az egyházkerületi közgyűlés előtt esküt kell tennie. Ezután bocsátja ki őt az egyházkerület püspöke (vagy megbízottja) segédlelkészi szolgálatra.
3. §. Az első és második lelkészképesítő vizsga között legalább egy év gyakorlati időt minden lelkészi szolgálatba lépő egyháztag gyülekezeti segédlelkészi szolgálatban köteles eltölteni. **A jelölt a (második) lelkészképesítő vizsgára jelentkezéséhez köteles a gyakorlati hely szerint illetékes egyházmegye testületének (tanács, közgyűlés) javaslatát kérni.**
4. §. Segédlelkészi szolgálatra kivételesen alkalmazhatók azok az egyháztagok is, akik absolutoriumot szereztek, valamelyik Teológiai Egyetemen (Akadémián) lelkészjelöltek, de az első lelkészképesítő vizsgát még nem tették le. A lelkészjelöltek segédlelkészként való alkalmazásának időtartama nem haladhatja meg azt az időt, amennyi haladékot adott részükre a Zsinati Lelkészképesítő Bizottság, illetve – sikertelen vizsga esetén – amennyi időt engedélyez a lelkészképesítésre vonatkozó zsinati szabályzat a javító vizsga letételére. A lelkészjelölteknek a lelkészi szolgálatok végzésére való felhatalmazása az egyházkerület püspökének írásos határozatával történik.
5. §. (1) Ha a gyülekezeti érdek vagy elháríthatatlan szükség úgy kívánja, kivételesen alapvizsgát tett teológiai hallgató is alkalmazható segédlelkészi szolgálatra (exmisszió).
- (2) A segédlelkészi szolgálatra alkalmazott teológiai hallgatót az egyházkerület püspökének az exmisszióra vonatkozó határozata hatalmazza fel a lelkészi teendők elvégzésére. A felhatalmazás visszavonásig érvényes. Az exmittált segédlelkészek munkaidejét úgy kell megállapítani, hogy a tanulmányi időben havonta összefüggően egy munkahetet (öt munkanapot) az Egyetemen (Akadémián) tanulmányaikkal foglalkozva tölthessenek el.
- (3) A segédlelkészeket istentisztelet keretében kell a szolgálatra kibocsátani.
6. §. Az első lelkészképesítő vizsga sikeres letétele után a segédlelkészek elhelyezéséről az egyházkerület püspöke intézkedik. Ez esetben figyelembe kell venni az adott gyülekezeten túl az egyházmegyék lelkészi utánpótlásának szempontjait is.
7. §. Azokkal a segédlelkészekkel, akik a Teológiai Egyetemre (Akadémiára) való beiratkozásukkor a Dunamelléki Egyházkerület területén volt állandó bejelentett lakásuk, a püspök rendelkezik. Kivételes esetben valamelyik másik egyházkerület kérésére – kizárólag az érintett személy egyetértésével – a segédlelkész kiadásához a püspök hozzájárulhat.
8. §. A segédlelkészi szolgálatra alkalmazás az egyházkerület püspökének kirendelő határozatával történik. A segédlelkész időközben szükségessé vált el- és áthelyezése a püspök hatáskörébe tartozik.
9. §. (1) Az egyházkerületben alkalmazott segédlelkészekről, **valamint az egyházkerületi illetőségű teológiai hallgatókról** a Püspöki Hivatal nyilvántartást vezet.

- (2) **A teológiára jelentkezőnek annak a gyülekezetnek a parókus lelkésze adhat ajánlást, amely gyülekezetnek a jelentkező választó jogú egyháztagja. Az ajánlást adó lelkipásztor köteles jelen szabályrendelet egy példányát a jelentkezőnek átadni, kötelességeiről és jogairól tájékoztatni, valamint az ajánlás másolati példányát a Püspöki Hivatalnak megküldeni. A teológus a beiratkozását, tanulmányi jogviszonyának bármely változását köteles a Püspöki Hivatalnak 8 napon belül írásban jelenteni.**
- (3) Más egyházkerületből okleveles lelkészeket átvenni – lelkészválasztás esetét kivéve – csak szabályszerű elbocsátó levél alapján, az esperes-gondnoki értekezlet előzetes engedélyével lehet. A határozati gapüspök ideiglenes felhatalmazást és kirendelést adhat a szolgálatra átveendő segéd- és beosztott lelkészeknek. Lelkészválasztás esetén az egyházkerület elnöksége a befogadó záradékot csak abban az esetben adhatja meg, ha a lelkész legalább két év gyülekezeti szolgálati idővel rendelkezik.
- (4) Azoknak a lelkészeknek a szolgálatba állítása, akik oklevelüket külföldön szereztek, csak oklevelük honosítása után történhet meg. A honosításig ideiglenes jelleggel és legfeljebb 1 esztendőre lelkészként alkalmazhatók.
10. §. (1) A bekebelezési kérelemhez csatolandó az I. és – ha van – a II. lelkészképesítő vizsga bizonyítványa (oklevél); eddigi működéséről szolgálati bizonyítvány; törzskönyvi hiteles kivonat; nyilatkozat, melyben az átvételét kérő büntetőjogi felelőssége tudatában kijelenti, hogy sem rendőrhatalmossági eljárás, sem büntetőbírói eljárás nincs ellene folyamatban, illetve nem áll ilyen ítélet hatálya alatt. Más országból áttelepülők ezen felül kötelesek bemutatni az illetékes állami hatóság tartózkodási engedélyét is.
- (2) Mindaddig, amíg a kérelmező két év gyülekezeti szolgálati idővel nem rendelkezik, a kérelem elbírálását fel kell függeszteni.
11. §. (1) Minden lelkésztől és lelkészjelöltől, aki az egyházkerületben lelkészi beosztást kap, az 1994. évi II. tv. 34. §-ában foglaltak szerint törzskönyvet kell vezetni.
- (2) A törzskönyv első példányát az illetékes esperesi hivatal vezeti és őrzi, másodpéldányát pedig a püspöki hivatal.
- Az újonnan szolgálatba lépőkről a püspöki hivatalban kell két példányban kiállítani az egységes nyomtatványon a törzskönyvi lapot, s annak egyik példányát meg kell küldeni az illetékes esperesi hivatalnak. Más egyházmegyébe történő távozás esetén az esperes a szolgálati bizonyítvánnyal együtt átküldi az általa őrzött törzskönyvi lapot is.
12. §. (1) A törzskönyv adataiban történt minden változást köteles a lelkész 15 napon belül szolgálati úton az esperesi hivatalnak bejelenteni, és okmányokkal igazolni. Az igazoló okmányról készített másolatot az esperes hitelesíti, és így jelenti tovább a változást a püspöki hivatalnak.
- (2) A lelkipásztor a róla vezetett törzskönyvbe a szükséges változások átvezetése érdekében, a tévedések korrigálása céljából betekinthez.
13. §. Az exmittált teológiai hallgatókról nyilvántartást kell vezetni az erre rendszeresített törzskönyv nyomtatványon, és ugyanúgy a püspöki hivatalban és az esperesi hivatalban kell őrizni. Az abszolutórium és a lelkészi vizsga letétele után, megfelelő kiegészítéssel ezek a nyilvántartó lapok a törzskönyvhöz csatolandók. Ugyanilyen nyilvántartás vezetendő azokról a külföldi oklevéllel rendelkező lelkészekről is, akik még nem honosították oklevelüket.
14. §. Nem egyházi szolgálati viszonyban lévő, de lelkészi képezésüket hatályban tartó lelkészekről az előző §-ban körülírt nyilvántartás vezetendő a püspöki és az illetékes esperesi hivatalban. Egyéb törzskönyvi adataik mellett, ezen a 12. §-ban foglaltaknak megfelelően, jelenteni kötelesek az adataikban, szolgálati viszonyukban (egyéb kereső viszonyukban) történő minden változást is.
15. §. Segédlelkész saját kérésére vagy egyházi érdekből legfeljebb egy évre helyezhető rendelkezési állományba. A rendelkezési állományba helyezett segédlelkész, annak megszűnése után köteles letölteni a gyülekezeti szolgálatban az egy évi gyakorlatot, csak ezután tehet II. lelkészképezítő vizsgát. A beosztott lelkészt saját kérelmére vagy egyházi érdekből a püspök helyezheti rendelkezési állományba.
16. §. A rendelkezési állományban lévő lelkészeket a püspök bármikor szolgálatra rendelheti, amit kötelesek elfogadni. Ennek megtagadása fegyelmi vétség. Akik saját kérésükre kerültek rendelkezési állományba, maguk is bármikor kérhetik szolgálati beosztásukat, amit az egyházkerület püspöke a lehetőséghez képest teljesít.
17. §. A rendelkezési állományban lévő lelkészekre mindazok a kötelezettségek vonatkoznak, melyeket az 1994. évi II. tv. 33. §-ban a képezésüket hatályban tartó lelkészekre előír.

18. §. Azokat a lelkészi képesítésű egyháztagokat, akik nem egyházi munkakörben dolgoznak, abba az egyházközségbe és annak megfelelően illetékes egyházmegyébe kell bejegyezni, melynek területén állandó bejelentett lakásuk van. Ott kell teljesíteni az 1994. évi II. tv. 33. §-ában foglalt köteleességeket. Mindaddig, amíg az egyházkerületi közgyűlés a lelkész képesítésének hatályban tartásáról nem dönt, a lelkész nem választható és szolgálatra nem rendelhető ki.
19. §. A nyugállományban lévő lelkészek is alkalmazhatók kiegészítő beosztott lelkészi munkakörben. Az egyházi beosztásban tevékenykedő nyugdíjas lelkészekre értelemszerűen mindazok a szabályok vonatkoznak, mint a beosztott lelkészekre. Törzskönyvüket továbbra is vezetni kell.
20. §. (1) Az egyházi intézményben alkalmazott lelkészi képesítésű egyháztagokat az intézmény helye vagy a lakhelye szerint illetékes egyházmegyébe kell bekebelezni, és törzskönyvét ennek megfelelően kell vezetni.
(2) A Zsinat intézményeiben szolgáló lelkészek szolgálati viszonyuk megszűnése esetén visszakerülnek eredeti egyházhatóságuk rendelkezése alá. Törzskönyvüket az intézeti szolgálat ideje alatt az illetékes egyházi hatóságok vezetik. Intézeti szolgálati viszonyuk megszűnését jelenteni tartoznak mind a területi mind az eredetileg illetékes egyházi hatóságoknak.
21. §. (1) Az áthelyezendő segéd- és beosztott lelkésznek – sürgős esetek kivételével – úgy kell kézbesíteni az áthelyező határozatot, hogy legalább 8 nappal a szolgálatba állás határideje előtt megkapja.
(2) Az áthelyezésről a püspök egyidejűleg értesíti az érdekelt egyházközségek vagy intézmények vezetőit, az esperest – ha az áthelyezés másik egyházmegyébe történik, mindkét esperest –, valamint a Zsinati Irodát.
22. §. (1) Az áthelyezett segéd- vagy beosztott lelkész érkezése időpontjáról köteles értesíteni az egyházközség lelkészét, lelkész hiányában a gondnokot, illetőleg az intézmény vezetőjét.
(2) Ha más egyházmegyéből történik az áthelyezés, vagy ez az első szolgálati hely, nyolc napon belül személyesen is jelentkezni kell az esperesnél.
23. §. Ha a segéd- vagy beosztott lelkész szolgálati helyét nem foglalja el, fegyelmi vétséget követ el.
24. §. (1) Az állást fenntartó egyházközség illetve intézmény felelős azért, hogy a lelkészeknek az illetékes állami szerveknél történő bejelentése a hatályos jogszabályoknak megfelelően megtörténjék.
(2) Az esperes köteles a lelkésznek igazolást adni a szolgálati viszony fennállásáról.
25. §. (1) Minden egyházi szolgálatban álló lelkész (beleértve az exmittált teológiai hallgatót és a kiegészítő nyugdíjas lelkészt is) kötelező jelleggel tagja a Lelkészi Nyugdíjintézetnek.
(2) Az állásfenntartó köteles a javadalmak után az esedékes tagsági díjat az egyházi törvények rendelkezéseinek megfelelően levonni és befizetni.
26. §. A segéd- és beosztott lelkész a gyülekezeti lelkész irányítása és felügyelete mellett végzi a lelkészi teendők rá bízott részét. Munkakörével, munkavégzésével kapcsolatos minden vitás kérdéssel elsősorban az esperes köteles foglalkozni.
27. §. A segéd- vagy beosztott lelkész pénzbeszedői munkakörrel nem bízható meg.
28. §. A lelkészek a kívánatos teológiai továbbképzésen kívüli tanulmányokat (egyetemi, főiskolai stb.) csak a presbitérium hozzájárulása és az illetékes esperes és püspök engedélye alapján folytathatnak. E tanulmányok végzésével kapcsolatos munkaidő-kedvezményt csak akkor vehetnek igénybe, ha továbbtanulásuk az egyház szempontjából indokolható, és ezt az engedélyező okirat tartalmazza.

II. A lelkészek feladatai az egyházközségek igazgatásában

29. §. A gyülekezeti lelkész a gondnokkal együtt képviseli az egyházközséget. Minden az egyházközség nevében kiadott okiratot kettős aláírással kell ellátniok. Minden, az egyházközséget érintő jogi vagy vagyoni kérdésben együtt nyilatkozhatnak az egyházközség nevében. Ha valamely ügyben nem értenek egyet, azt a presbitérium elé kell vinni és annak a határozatát kötelesek a továbbiakban képviselni [1994. évi II tv. 45. §. b)].

Az egyházközségnek két hivatalos körbélyegzővel kell rendelkeznie:

- a) az „egyházközség” feliratú, melyet olyan iratokra kell bélyegezni, amelyeket a lelkész a gondnokkal együtt ír alá;

- b) a „lelkészi hivatal” feliratú, melyet olyan iratokra kell bélyegezni, amelyet egyedül a lelkész ír alá. Mindkettőnek tartalmaznia kell az egyházközség teljes nevét (pl. Mohács-Kölked Református Egyházközség), utóbbi esetében Lelkészi Hivatala megnevezést is.
30. §. (1) A gyülekezeti lelkész felelős a lelkészi hivatal és az egyházközség számviteli munkájáért és törvényes rendjéért, irat- és levéltáráért, ezek között különösen az anyakönyvekért és klenódiumokért.
- (2) A levél-, és irattári anyagot „fond”-dobozokban, évenként rendezetten kell ellenőrizni.
- (3) Az egyházközség által kibocsátott és az egyházközséghez érkezett iratokról iktatókönyvet és betűrendes útmutatót kell vezetni.
- (4) A régi anyakönyvek jó állapotban való megőrzéséről, ha szükséges, bekötéséről és megfelelő tűzbiztos szekrényben való őrzéséről gondoskodni kell.
- (5) Az anyakönyveket pontosan és tisztán kell vezetni, és minden anyakönyvezendő eseményt azonnal be kell jegyezni.
Az anyakönyvi adatokat mindig az érdekelt személyi igazolványa vagy más hiteles okirat alapján kell bevezetni.
- (6) Anyakönyvi kivonatot az 1895. okt. 1 előtti bejegyzésekről az állami rendelkezések szerint a lelkész köteles kiadni mindenkinek, aki ezt kéri. Későbbi időből csak a Magyarországi Református Egyházon belül, egyházi célra és szolgálati úton megküldve, valamint külföldiek részére köteles kiadni.
- (7) Az egyházközségi választói gyűlés (lelkészválasztási és presbiterválasztási) jegyzőkönyveket a presbiteri jegyzőkönyvek között kell vezetni.
A presbiteri jegyzőkönyveket vagy bekötött és előre számozott könyvbe kell írni, s azokat a lelkész, a gondnok, a jegyzőkönyv-vezető és a hitelesítők írják alá, vagy írhatják géppel is, ez esetben a hitelesítőkkel minden egyes oldalát alá kell íratni, és ezeket 3-5 évenként be kell köttetni. Az elnöklő lelkész nem vezetheti a jegyzőkönyvet.
- (8) A jegyzőkönyvi kivonatot a lelkész a (fő)gondnokkal együtt hitelesíti.
31. §. (1) A segédlelkészt a gyakorlóév alatt minden adminisztratív és igazgatási teendőbe be kell vezetni. Segéd- és beosztott lelkész hivatalos kiadványt – anyakönyvi kivonatot, jegyzőkönyvi kivonatot – nem írhat alá, aláírási joga a presbitérium elnöki tisztét betöltő felügyelő lelkésznek van.
- (2) A segéd- és beosztott lelkészt a presbitérium megbízhatja a presbiteri jegyző teendőivel, aki köteles azt elvállalni.
32. §. Beosztott lelkész, ha az esperestől helyettes lelkészi megbízást kap, minden lelkészi feladatot elvégez.
33. §. Helyettes lelkész kirendelése az egyházmegye esperesének jogkörébe tartozik [1994 évi II. tv. 82 §. (4) b)].
34. §. (1) Mivel az egyházközség nem maradhat teljes jogkörrel működő lelkész vezetése nélkül, a lelkész rendszer évi szabadsága idejére is helyettes lelkészt kell kinevezni. Általában az egyházközség lelkészének 30 napot meghaladó akadályoztatása esetében helyettes lelkész nevezendő ki.
- (2) Helyettes lelkész kinevezéséről minden esetben tájékoztatni kell a presbitériumot.
- (3) Az esperes minden helyettes lelkészi kinevezést köteles haladéktalanul bejelenteni a püspöknek.
35. §. Minden egyházközség lelkésze köteles az egyházközség területéről elköltöző egyháztagok adatait (új lakcímével együtt) megküldeni az új lakóhely szerint illetékes esperesnek, vagy az új gyülekezet lelkészének.
36. §. Azoknak az egyháztagoknak, akik fenn kívánják tartani a régi lakóhelyük szerinti egyházközségben az egyháztagságukat, írásban kell bejelenteniük ezt a régi lakóhely szerinti egyházközség lelkészének, aki erről mind a lakóhely szerinti egyházközség lelképásztorát, mind az esperest tájékoztatja.
Amennyiben a választott egyházközségben egy évet meghaladó időn át nem tesz eleget egyháztagsági kötelességének, törölni kell a választók névjegyzékéből, és erről értesíteni kell a lakóhely szerinti egyházközséget, hogy vegyék pásztori gondozásba.

III. A lelkészek javadalmáról

37. §. A gyülekezeti lelkész és minden állandó jelleggel alkalmazott lelkész javadalmát díjlevélbe kell foglalni. A díjlevél szerinti javadalom legalacsonyabb mértékét az egyházkerületi közgyűlés határozza meg, díjlevéltől eltérő javadalmat nem folyósíthat az állásfenntartó. Amennyiben a díjlevelek a javadalom

bizonyos változtatását lehetővé teszik, annak mértékét időről-időre az egyházkerületi közgyűlés, illetve annak nevében eljáró egyházkerületi tanács vagy elnökség javasolja.

38. §. (1) Gyülekezeti lelkészt szolgálati idejének függvényében korpótlék illeti meg.
(2) A korpótlék mértéke minden letöltött 5 szolgálati év után az alapilletmény 5 százaléka.
(3) A korpótlékra jogosító szolgálati idő a lelkész második lelkészsképesítő vizsgáját követő év január 1-én kezdődik.
(4) A korpótlékot az állásfenntartó a költségvetés terhére köteles biztosítani.
39. §. A segédlelkészek javadalmát nem kell díjlevélbe foglalni, azt a presbitérium vagy annak elnöksége állapítja meg. Ez az összeg azonban nem lehet kevesebb az egyházkerületi közgyűlés által megállapított legalacsonyabb beosztott lelkészi javadalomnál.
40. §. A stóla a lelkészek javadalmának része, mértékét az egyházmegyék szabják meg. A stólát a lelkész és beosztottja (akár segédlelkészi, akár exmisszusi minőségben szolgál) között kell megosztani függetlenül attól, hogy ki végezte a szolgálatot. A megosztás aránya 2:1-hez (Egy lelkész és egy beosztott lelkész esetén a lelkész a stóla 2/3-át, a beosztott lelkész az 1/3-át kapja. Két lelkész, két beosztott lelkész esetén 2/6-2/6 a lelkészeké, 1/6-1/6 a beosztottaké. Egy lelkész, két beosztott lelkész esetén 2/4 a lelkészé, 1/4-1/4 a beosztottaké. Két lelkész és egy beosztott esetén 2/5-2/5 a lelkészeké és 1/5 a beosztotté stb.) Ettől eltérő és a beosztottakat károsító megosztást a lelkészek közötti közös megegyezéssel sem szabad alkalmazni.
Ahol a díjlevél szerint stólaváltság van, annak összegét is ebben az arányban kell megosztani a lelkészek között. Ilyen esetben a szolgálatok alkalmával az adományozótól befolyó minden összeg az egyházközség pénztárába fizetendő be, mint adomány.
A stólaváltság összegét minden esztendőben költségvetésileg kell biztosítani a presbitériumnak.
41. §. Külső szolgálatok (temetések) esetében közlekedési költség számolható el, ami nem tekintendő javadalomnak, nem tartozik a nyugdíjalapba és amely összeg mindig a szolgálatot ténylegesen végzőt vagy végzőket illeti meg. A közlekedési költség a stóla 10 %-nál több nem lehet.
42. §. A lelkész az igehirdetői szolgálatot nem teheti függővé az egyházfenntartói járulék befizetésétől vagy a stóla megfizetésétől. Keresztelésért stólát sem kérni, sem elfogadni nem lehet. A keresztelés szentsége csak annak a gyermeknek szolgáltatható ki, akinek legalább az egyik szülője megkeresztelt református. Esketni csak házassági anyakönyvi kivonattal igazolt esetben lehet.
43. §. A lelkészek javadalmának részét képezi a díjlevél szerinti természetbeni lakás vagy lakáshasználati térítés, valamint a közüzemi költség a díjlevél szerint.
A segédlelkészt (exmisszust is) megilleti egy bútorozott szoba fűtéssel és világítással.
Ha a lelkész nem veszi igénybe a rendelkezésre álló lakást, nem illeti meg lakbér és közüzemi költség-térítés.
44. §. A lelkészek kötelesek állandóan a szolgálati helyükön lakni. Ahol a megfelelő lelkészlakást az egyházközség nem tudja biztosítani, engedélyezhető, hogy más lakásban lakják a lelkész, ha az az egyházközség területén van. Minden más esetben egyházi főhatóság engedélye szükséges.
45. §. Amennyiben a lelkész nagykorú gyermekei részére (kivéve, ha tanulói jogviszonyban áll) a presbitérium engedélyt ad családtagként a lelkészlakásban lakni, a presbiteri határozatban pontosan körül kell határozni a lakhatás időtartamát. A presbiteri határozathoz csatolni kell az ilyen engedéllyel bentlakó gyermek nyilatkozatát arra vonatkozóan, hogy a határidő leteltével, vagy amennyiben a szülő szolgálati viszonya megszűnik, azzal egyidejűleg a lakrészből minden igény nélkül kiköltözik. Amennyiben ennek nem tesz eleget, elismeri az egyházközség jogát ahhoz, hogy rosszhiszemű jogcím nélküli lakónak tekintse őt.
Minden más családtag befogadásához is presbiteri engedély szükséges, amely az egyházmegye jóváhagyásával válik érvényessé.
46. §. Ha a lelkész szolgálati viszonya megszűnik, maga és családja 30 napon belül minden igény nélkül köteles az illetménylakást kiüríteni. Ha a szolgálati viszony a lelkész halála miatt szűnik meg, akkor a hátramaradottak 60 napon belül kötelesek elhagyni az illetménylakást.
47. §. A lelkészlakás renoválási és karbantartási költségeit az egyházközség viseli. Lakószobák festése – rendkívüli esemény kivételével – 5 évenként, mázolása 10 évenként; a mellékhelyiségek (konyha, éléskamra, fürdőszoba, WC) festése 3 évenként igényelhető. A javadalmas és családja köteles a jó gazda gondosságával használni a lakást.

Ha a lelkész szolgálati viszonya a lakás felújításától számított 3 éven belül szűnik meg, az egyházközség a költségek arányos részének megtérítését igényelheti. A költségtérítést lelkésztől csak lemondás esetén, választás esetén az őt megválasztó-meghívó egyházközségtől, átrendelés esetében az őt áthelyező egyházi testülettől lehet igényelni.

48. §. A lelkészek költözködési költségét az az egyházközség viseli, amelyben szolgálatukat kezdik. A véglegesen alkalmazott lelkészek egész bútorzatát köteles odaköltöztetni az egyházközség, a beosztott lelkészek annyi bútorát, amennyi a díjlevélben biztosított lakás berendezéséhez szükséges, a segédlelkészeknek csak a személyes holmija szállítási költségét köteles megtéríteni. Ha bármely lelkész saját lakásából másik ugyancsak saját tulajdonú vagy bérleményű lakásba költözik, költözködési költség megtérítés illeti meg, amennyiben a presbitérium azt megszavazza. Ha a megválasztott vagy beosztott lelkész szolgálati viszonya egy éven belül saját kezdeményezésre megszűnik, a teljes költözködési költséget és a lakásfelújítási költségek 50%-át köteles megtéríteni az egyházközségnek. Ha az állásváltoztatás egyházi közérdekből történik, az egyházkerületi elnökség dönt a költségek megtérítésének kötelezettségét illetően. Az áthelyezett segédlelkész nem kötelezhető a személyi ingóságok szállítási költségének visszatérítésére.

IV. A lelkészek házasságkötéséről

49. §. (1) Református lelkész csak református vagy evangélikus egyházzal köthet házasságot. Okleveles lelkészek kötelesek házassági szándékukat 15 nappal a házasságkötés előtt bejelenteni az esperesnek.
- (2) A bejelentéshez csatolni kell a leendő házastárs keresztlevelét, konfirmációi bizonyítványát, valamint lelkipásztori véleményt, amely tartalmazza a leendő házastárs egyházi tevékenységét és magatartását.
50. §. (1) Segédlelkész csak az egyházkerület püspökének előzetes engedélyével köthet házasságot. Az engedélykérést szolgálati úton kell a püspökhöz felterjeszteni úgy, hogy legalább 30 nappal a házasságkötés előtt a püspök kezéhez jusson.
- (2) Az engedélykéréshez csatolni kell a leendő házastárs keresztlevelét, konfirmációi bizonyítványát, valamint a leendő házastárs lelkipásztorától (zárt borítékban) részletes tájékoztatást egyházi magatartásáról. Az engedélykérését az esperes véleményezi, és ezzel együtt terjeszti a püspök elé.
- (3) Teológiai egyetem (akadémia) hallgatóira is vonatkozik mindez, azzal a különbséggel, hogy a teológiai hallgatóról a dékán és az illetékes lelkész külön-külön zárt borítékban ad tájékoztatást, leendő házastársáról pedig, ha nem lelkész vagy teológiai hallgató, a gyülekezeti lelkész. Az ilyen kérelmeket a tanári kar véleményezésével kell a püspök elé terjeszteni.
- (4) A házassági engedély kérésében közölni kell az összeházasodni szándékozók jövedelemét, megélhetési és lakás viszonyát is.
51. §. (1) A házasság bármilyen okból való felbontása gyengíti a lelkészi szolgálathoz szükséges bizalmat, ezért minden lelkésznek kötelessége mindent megtenni a válságba jutott házassága helyreállítására. A házasság felbontásának szándékáról a lelkész köteles a válókereset beadása előtt tájékoztatni esperesét, akinek személyesen, vagy más alkalmas lelkésztársak bevonásával minden pásztori segítséget meg kell adni a megromlott házasság meggyógyítására.
- (2) A házasság felbontásáról szóló bírósági határozatot a lelkészek kötelesek az egyházmegyei bíróság elnökségének 15 napon belül bemutatni. A bíróság elnöksége válás esetén köteles a lelkész ellen fegyelmi eljárást indítani. Az esperes a bírósági eljárást megelőzően az egyházmegyei tanács tagjaiból felállított, 3 tagú etikai bizottságot felkérheti a lelkész válásával kapcsolatban vizsgálatra és állásfoglalásra.
- (3) Beosztott és segédlelkész a válás után áthelyezendő.
- (4) Ha a lelkész és házastársa külön él és a különélés időtartama a 90 napot meghaladja, akkor az (1), (2) és (3) bekezdésekben foglaltakat értelemszerűen alkalmazni kell.

V. A lelkészek szabadságáról és helyettesítéséről

52. §. (1) A lelkészeket hetenként 1 pihenőnap illeti meg. A pihenőnapnak lehetőleg szombatra kell esnie. Rendszeres gyülekezeti alkalom szombaton csak egyházmegyei engedéllyel tartható.
- (2) A lelkészeket az egyházi törvényben meghatározott évi rendes szabadság illeti meg. A lelkészt évente 21 naptári nap alapszabadság és szolgálati évenként 1-1 nap pótszabadság illeti meg. Az alap- és pótszabadság együtt a 45 napot nem haladhatja meg. Esperesnek és egyházkerületi főjegyzőnek további 7 naptári nap, püspöknek további 15 naptári nap pótszabadság jár.
53. §. Lelkészi vizsgák előtt 14 naptári nap tanulmányi szabadság illeti meg a segédlelkészeket illetve lelkészjelölteket. Az exmisszus teológusokat a kollokviumos idő tartama alatt – elkerülhetetlen esetek kivételével – minden szolgálat alól fel kell menteni. Az az exmisszus, aki vizsgakötelezettségének a rendes kollokviumos időben nem tesz eleget, azonnali hatállyal visszarendelendő az exmisszióból. Az exmittált hallgatónak havonta 5 hétköznapon lehetőséget kell biztosítani arra, hogy a Teológiai Egyetemen (Akadémián) konzultáljanak.
54. §. Azt a doktori szigorlatra készülő lelkészt, akinek azt illetékes egyházi hatóság azt engedélyezte, 3 éven át évi 14 naptári nap tanulmányi szabadság illeti meg a rendes szabadságon túlmenően.
55. §. Szabályos engedéllyel továbbtanuló lelkészt abban az esetben illeti meg az állami törvényekben biztosított munkaidő-kedvezmény és tanulmányi szabadság, ha tanulmányait egyházi érdekből, egyházi hatóság javaslatára végzi. Aki saját elhatározásából végez ilyen tanulmányokat, azt csak a vizsgaidőpontok szabaddá tétele illeti meg.
56. §. Minden lelkészt a többi állampolgárnak biztosított betegszabadság illet meg. A betegszabadságot hivatalos orvosi igazolással haladéktalanul be kell jelenteni az esperesnek. Ha maga a lelkész ezt nem tudja megtenni, a bejelentési kötelezettség az egyházközség gondnokára hárul. A betegszabadság befejezését a munkaképességet igazoló hivatalos orvosi bizonyítvánnyal a munka újra felvétele előtt be kell jelenteni az esperesnek. A betegszabadság időtartamára és az esetleges rokkantsági nyugdíjazás megállapítására vonatkozóan a mindenkor érvényes állami jogszabályok az irányadók.
57. §. (1) A betegszabadságon lévő lelkész megkapja teljes javadalmát, kivéve a stólat, melynek 50%-a illeti meg, míg a másik 50% a szolgálat tényleges végzőjéé. Ha több lelkész szolgál egy gyülekezetben és a kollégák helyettesítik a beteget, a stóla ráeső részének 50%-a illeti meg a betegszabadságon lévőket.
- (2) Az (1) bekezdés rendelkezéseit a 30 napot meghaladó betegség esetén kell alkalmazni.
58. §. A kiküldetés, akár belföldi, akár külföldi, nem számít szabadságnak. Évi 30 napot meg nem haladó kiküldetés alatt a lelkészt teljes javadalma illeti meg. A helyettesítési költségről az a szerv gondoskodik, mely kiküldte. A különböző lelkészi konferenciákon vagy egyéb közegyházi rendezvényeken való részvétel és szolgálat is kiküldetésnek számít. Amennyiben a 30 napot meghaladó kiküldetés anyagi juttatással jár, a helyettesítési költséget a kiküldött lelkész javadalmának terhére kell folyósítani.
59. §. A nő lelkészt a mindenkor érvényes állami jogszabályok szerinti szülési szabadság illeti meg. Gyermekgondozási segélyt (GYES és GYED) abban az esetben kap, ha azt az illetékes társadalombiztosítási szerv (TB) részére is biztosítja. Ez esetben ennek tartamára a javadalom folyósítását be kell szüntetni. Amennyiben GYES-re nincs lehetőség, és a nő lelkész gyermeke gondozása miatt szolgálatát ellátni nem tudja, méltányosságból folyósítható részére az egyháztól rendes segély.
60. §. Fizetés nélküli szabadság csak különlegesen indokolt esetben engedélyezhető. E kérdésben döntés az állásfenntartót illeti meg. A fokozatos egyházi hatóságok felülbírálhatják az állásfenntartó határozatát, ha az jogszabályt sért, vagy nem felel meg az egyházi közérdeknek.
61. §. (1) A rendes évi szabadság tartama alatt a lelkészt a teljes javadalom illeti meg, beleértve a stólat is.
- (2) A fizetés nélküli szabadságon lévő lelkész csak lakáshasználatra jogosult úgy, hogy mind a közüzemi költségekről, mind a karbantartásról maga köteles gondoskodni.
62. §. A szabadságon lévő lelkészt kölcsönösségi alapon lelkésztársai helyettesítik. Ha egy gyülekezetben több lelkész szolgál, a rendes évi, a kötelező vizsgák előtti tanulmányi szabadság, a két hetet meg nem haladó betegség, valamint a 30 napot meg nem haladó kiküldetés esetén minden külön díjazás nélkül kötelesek helyettesíteni egymást a lelkészek. A helyettesítés miatti útiköltséget a szolgálatot igénylő egyházközség téríti meg.

63. §. Egyéb szabadságok esetén az esperes gondoskodik a helyettesítésről és intézkedik a helyettes díjazásáról.
64. §. Minden szabadságot be kell jelenteni a presbitériumnak és az esperesnek, esperes lelkészek esetén a püspöknek. Ezt a bejelentést a szabadság megkezdése előtt legalább 8 nappal kell megtenni, betegszabadság esetén azonnal. A bejelentésben közölni kell a tartózkodási hely pontos címét, ahol szükség esetén a szabadságon lévő lelkész értesíthető. Közölni kell továbbá a helyettesítésre tett intézkedéseket, a felkért személy nevét, illetve ha az esperesnek kell intézkedni, az erre vonatkozó javaslatot és kérést.
65. §. Egyházi közérdekből a szabadságon lévők visszahívására a püspöknek vagy az esperesnek van joga. Betegségi és szülési szabadság kivételével a szabadságon lévő visszahívható. Ha a presbitérium látja szükségesnek a visszahívást, az esperesnek tesz javaslatot, amit az köteles azonnal elbírálni és haladéktalanul intézkedni.

VI. Lelkészek nyugállományba helyezéséről

66. §. A nyugellátás iránti kérelmet szolgálati úton kell a Nyugdíjintézeti Intéző Bizottsághoz felterjeszteni. Az első fokú egyházi hatóság (esperes) ad javadalom-kimutatást és szolgálati bizonyítványt a pénztári okmányok átvizsgálása alapján.
67. §. Az öregségi nyugdíjra jogosult és munkája ellátására képtelen, de nyugdíjállományba helyezését önként nem kérő lelkész esetében az elsőfokú egyházi hatóság köteles kezdeményezni a nyugállományba helyezést az illetékes egyházi bíróságnál [2002. évi II. tv. 39. §. (1)].
68. §. A 70. életévét betöltött lelkész nyugállományba helyezését, ha ezt írásos felszólításra maga a jogosult nem teszi meg, az elsőfokú egyházi hatóság kezdeményezi az illetékes egyházi bíróságnál [2002. évi II. tv. 39. §. (1)].
69. §. Az öregségi nyugellátásra még nem jogosult, de munkája elvégzésére képtelen lelkész, rokkantsági nyugellátás iránti kérelmét szolgálati úton a Nyugdíjintézeti Intéző Bizottsághoz kell felterjeszteni. Az Intéző Bizottság keresi meg szakvéleményadás végett az illetékes Munkaképesség-csökkenést Véleményező Orvosi Bizottságot. Ha a munkaképtelen lelkész maga nem kéri, illetve az egy évet meghaladó betegszabadság esetén az elsőfokú egyházi hatóság kezdeményezi a rokkantsági nyugállományba helyezést az illetékes egyházi bíróságnál [2002. évi II. tv. 39. §. (1)].

VII. Záró rendelkezések

70. §. A Szabályrendeletet minden lelkészi és esperesi hivatalnak meg kell küldeni.
Az utolsó évet végző teológiai hallgatók a második félév elején megkapják és átvételét jegyzék szerint, írásban elismerik.
71. §. Ezt a szabályrendeletet a Dunamelléki Református Egyházkerület 2004. november 18-án tartott közgyűlése a 21. számú határozatával elfogadta és az a kihirdetésével hatályba lép. Egyidejűleg minden eddig érvényes, e kérdéseket rendező szabályrendelet, vagy egyházkerületi határozat érvényét veszti.
72. §. **Ezt a szabályrendeletet a Dunamelléki Református Egyházkerület 2010. november 12-én tartott közgyűlése a 47. számú határozatával módosította, a módosítások a kihirdetéssel hatályba lépnek.**

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2011 / május

Túrmezei Erzsébet - Pünkösd után

Pünkösd előtt – sóvárgás titkos mélye.

Pünkösd előtt – ígéreték zenéje.

Pünkösd előtt – esedezés, esengés.

Pünkösd előtt – halk hajnali derengés.

Pünkösd előtt – szent vágyak mozdulása.

Pünkösd előtt – koldusszív tárulása.

Csendesen várni – várni, hinni, kérni!

Aztán - boldog pünkösd utánba érni!

S pünkösd után – szent égi erőt-vetten,

pünkösd után – Lélekkel telítetten.

pünkösd után – bátor tanúvá lenni,

pünkösd után – régít kárnak ítélni.

Krisztusnak élni és másoknak élni,

minden mennyei kincsét elfogadni,

és pünkösd után – adni, adni, adni!

AZ ELMÚLT IDŐSZAK NÉHÁNY FONTOS ESEMÉNYE

- a 2010. november 11-12-ei közgyűlés óta 2010. december 9-én, 2011. február 9-én, március 30-án tartottunk esperei-gondnoki értekezletet; február 9-én pedig tanácsulést;
- január 10-én volt a kerületi lelképásztorok szokásos évi találkozója a Ráday dísztermében
- március 3-án egyházkerületi missziói gyűlést tartottunk
- április 28. és május 1. között cseh-magyar lelkésztalálkozóra került sor az egyházkerület szervezésében Mátraházán
- elindult az egyházkerület médiaközpontja, több hírrel, interjúval, tudósítással jelentkeztünk részben a Parókia, részben a raday28.hu oldalakon. A sajtó központi e-mail elérhetősége: sajt@raday28.hu (Fekete Zsuzsa)

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK

- Református Zenei Fesztivál június 3-5. több színhellyel a Ráday utcában és környékén
- holland-magyar lelkésztalálkozó Mátraházán június 3-8. között
- Gárdonyi-koncert a sukorói református templomban július 10-én

Élet a teológián

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2010/2011-es tanév második félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni ebéden:

Teológia, Zsinat + Csillagpont, Hallgatói presbitérium + spirituális, Egyházkerület, KLA Kiadó, Bajai Egyházközség (halászlé), Északpesti Egyházmegye, Vértesaljai Egyházmegye, Bács-Kiskunsági Egyházmegye, Budapest-Déli Egyházmegye, Kelenföldi Egyházközség, Vác-Felsővárosi Egyházközség, grillparty az udvaron, diákság + dékáni hivatal(süti)

PROGRAMOK:

A második félévben a teológián folytatódott a **Párbeszélgetések** sorozat, melyben a lelkészek családi életéről, a házasság lényegéről, valamint a házasság ápolásáról, karbantartásáról beszélt *Siba Balázs* és felesége, *Rohn Hilda*. Folytattuk a **Bögre körüli** alkalmakat, mely során *Karasszon Istvánt* és *Balla Pétert* és feleségét ismerhették meg jobban a diákok. Kedves szokást vezettek be idén: a végzősöket az alsóbb évfolyamok látják vendégül egy búcsúvacsora keretében.

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, melyek fele felsőbbéves teológus hallgatók által tartott biblióra, másik részük pedig bemutatkozó vagy közösségépítő alkalom volt. Ennek során ismerkedhettek meg a diákok a Csillagpont stábjával *Pusztai Tímea* főkoordinátor vezetésével. Színdarabot is láthattak a hallgatók **Igazság a máglyán** címmel, *Giordano Bruno* küzdelmeiről, melyet *Imre István* színművész adott elő *Kriszt László* rendezésében. Vendégeink voltak a *denycaiak*, akik énekkel, biznyságtétellel szolgáltak. Közösen tekintettük meg a *Kvíz show* c. filmet, és volt játékos est, valamint zárásként egy operáriási est.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2010/2011-ES TANÉVBEN

Ebben a félévben is több teológusnapot és hétvégét szerveztünk határon belül és kívül. A teológusnapok szervezésében tevékeny részt vett *Horváth Mariann* II. éves teológus.

Bajaiak halászlével vendégelték meg a teológusokat

A magyarigeni parókián

Teológusok szolgálata Gödöllőn

Verőfényben Gyulafehérváron

Rövid bemutatkozás a Hoop voor Noord gyülekezetben, Amszterdamban

Előadás a gyülekezetplántálásról Amszterdamban

Második félév:

Mány, Gödöllő, Szilágyi Dezső tér, Ágasegyháza, Magyarigen és környéke: *Alsókarácsonyfalva, Alvinc, Balázsfalva, Búzásbocsárd, Gyulafehérvár, Magyarigen, Sárd, Szászsebes, Túr, Zalatna* (Erdély), **Szabadka** + *Bácskossuthfalva* (Délvidék), **Pozsonyi út, Dunaalmás** (DT) (gyermekotthon), **Baranya:** (Ormánság) *Drávafok, Gyöngyösmellék, Kétújfalu, Drávaiványi, Sellye, Magyarmecske, Csányoszló, Cún, Szaporca, Drávaszabolcs, Diósvizsló*. Ezen kívül a kalotaszegi **Zsobokon** vettek részt egy hétvégén és szolgáltak gyermekek közt teológusok az **Ágoston Sándor Alapítvány** szervezésében. Emellett a **Gödöllői Líceum** csendesnapján segítettek be teológusok a kiscsoportos beszélgetésbe. Összesen tehát **11 teológus megmozdulás** volt a félévben, ezek keretében 30 helyen szolgáltak teológusok.

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS:

Négy tanulmányi kirándulást is szerveztünk a teológián. Az egyik a karon működő Egyházművészeti Intézet szervezésében **Bécsben** a **Kunsthistorisches Museumot** látogatták meg 15-en diákok és tanárok együtt. A Parókia portálon meghirdetett Időutazás Izraelben című szentföldi tanulmányútra tizenkét felsőbbéves diák jutott el. Nagyvárosi gyülekezetépítő, gyülekezetalapító szeminárium keretében pedig **Amszterdamban** látogatott el 16 diák egy lelkész, egy tanár és a spirituális kíséretében. Negyedikként: a teológusok kisebb csoportja (11 fő) vesz részt a **Kirchentagon**, amelyet *Drezdában* rendeznek. A fiatalok lelkesen látogatták a programokat és a kiállításokat.

Kárpátalja természeti kincsei címmel tanulmányi kirándulást szerveznek nyáron **Kárpátalja** vidékeire, felkeresve az országrész csodálatos természeti helyeit (Vereckei-hágó, Szinevéri-tó, Rahó (Fekete- és Fehér-Tisza összefolyása), Huszt vára, (Európa földrajzi középpontja), s emellett szolgálnak is gyülekezetekben.

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK:

Az Ágoston Sándor Alapítvány szervez és támogat idén nyáron is a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. Az elsőt a felvidéki **Kőrösön**, ahol a gyülekezeti ház felújítását folytatják. Tovább épül a szórványiskola csűrje és rendeződik udvara **Felőrön** (Erdély) protestáns szakkollégium hallgatóinak munkájával. A kalotaszegi **Zsobokon** gyermekotthonosoknak szerveznek táborot teológusok, csakúgy, mint a vajdasági **Módoson**. Talán beindul a **beregszászi** rehabilitációs központ építése is, melyet szintén támogatni fog az alapítvány.

Nyáron bekapcsolódnak a teológusok a **Csillagpont** ifjúsági találkozó munkáiba csoportvezetőként, segítőként, valamint az **Isten a székéren** c programmal (Novellaszekér) lesznek jelen. Majd ezt a kulturális missziót folytatják a **Művészetek Völgyében** is a teológusok, idén főleg **Taliándörögden** és **Öcs** községben. (július 23-31.)

Bölcsföldi András
spirituális

KERESEM A HELYEM, TE TUDOD, HOL VAN?

Olyan korosztályt szólítunk meg 13-14 éves korban, amelyik élmények alapján gondolkodik a világról, s konkrét cselekvések alapján keresi a helyét. Egyházunk vajon ad-e helyet nekik? Van feladata, van értéke ma gyülekezeteinkben ennek a korosztálynak?

Ki, hogyan és mit tud nekik mondani az évezredes, évszázados értékekről? Hogyan lesznek ők egyháztagnak? Akarnak azok lenni? Épül híd feléjük, hogy közeledhessenek?

Ezekkel a kérdésekkel indítottuk útjára a kerület szervezésében a 2011-es évben a konfirmandus evangélizációkat. Fő témánk az EGYHÁZ.

A konfirmandusok elsősre nem is értik, mit akarunk. Rajzoljuk le a másikat úgy, hogy oda sem nézünk? Egy ceruzával rajzoljunk tízen? Építsünk hidat szívószálakból? Mi akar ez lenni?

Labdadobálás egymás térfelére, leülés 144-en egyszerre? Próbátétel vagy vicc?

Surányi Zoltán élménypedagógus nagyszerű gondolatsora valósul meg most 8 egyházmegye konfirmandus evangélizációs programjában. A játékok, az áhítat, a bizonyosságtétel, az evangélizáció sorra veszi a lehetőségeket a kapcsolatépítésre egyházunkban.

Játékok és csoportfoglalkozás, mély és vidám együttlét órái bontakoznak ki ezen a napon.

Könnyek és kacagás, csend és tapsvihar – énekszó és csillogó szemek.

Az eddigi három helyszínről a fiatalok nagy élményekkel tértek haza: „Mikor lesz a következő?” – kérdezték sokan.

A hidak ugyan minden csoportban más-más lettek – ha egyáltalán elkészültek, de ennek is fontos tanulsága van: hiszen hidat építeni nem egyszerű még szívószálakból sem.

Hát még ha arra gondolunk, hogy két ember között, két gyülekezet között, vagy a gyülekezet és a konfirmandusok között milyen nehézségei vannak ennek. S mindez azért lehetséges mégis, mert volt Valaki, aki vállalta, hogy hidat épít, sőt Ő maga lett hiddá Isten és ember között. A csoda megtörténik ma is, a lehetetlen lehetségessé lesz: ifjak döntenek Jézus Krisztus mellett, s vágyakoznak arra, hogy sze-

retet-közösségbe tartozzanak, ahol várják őket és feladatot adnak nekik.

Az általuk írt mondatokból idézek:

„Az ragadott meg, hogy nem nagyon ismertük egymást, és mégis nagyon jó volt a csapat!” „Az utolsó pillanatig nem hittem, hogy megépül a híd!”

„Ebben a játékban az volt a jó, hogy nehéz volt és össze kellett fognunk!”

„Ez a hídépítés olyan, mint az egyház: közös cél, összefogás és figyelmesség kell hozzá!”

„Az egyházzal az jut eszembe, hogy mi vagyunk a jövő nemzedék, és ez nem kis felelősség!”

Áldott konfirmációt kívánunk minden fiatalnak, valódi döntéseket és szívből jövő, életes fogadalomtétel tapasztalatát, imádságos szívet, hűséget minden gyülekezetnek!

5 egyházmegye még várja a fiatalokat, s a szervező gyülekezetek nem kis áldozattal, ám annál nagyobb örömmel fogadják be a gyülekezetek kis csoportjait:

2011. május 7. szombat de. 10-14
GÁRDONY - Vértesaljai egyházmegye

2011. május 14. szombat de. 10-14
PÉCS – Baranyai egyházmegye

2011. május 28. szombat de. 10-14
ÓCSA – Délpesti egyházmegye

2011. június 4. szombat de. 10-14
GÖDÖLLŐ – Északpesti egyházmegye

2011. október 2. vasárnap du. 15-19
RÁKOSKERESZTÚR – Bp.-Északi egyházm.

Fodorné Ablonczy Margit
egyházkerületi ifjúsági lelkész

Kenyai testvérek látogatása Magyarországon

A kenyai presbiteriánus egyház küldöttségének magyarországi vizitje annak a két látogatásnak a viszonzása volt, amelyen teológusokból és lelkészekből álló csoport járt tanulmányi kirándulás keretében 2008-ban és 2010-ben Kenyában. A nairobi St. Andrew's Presbyterian Church tagjából és tisztségviselőiből állt a csoport egyik része, őket egészítették ki a teológusok, köztük egy szudáni fiatalember is, akik már Limuruban is találkoztak a missziológiai kurzus egyik vezetőjével, Lovas András gazdagréti lelkésszel.

A magyarországi látogatás programját úgy igyekeztünk összeállítani, hogy az részben bemutassa, reprezentálja egyházunk tevékenységét és misszióit, részben bepillantást engedjen olyan kezdeményezésekbe, amelyeket otthon is hasznosíthatnak. Ez a két szempont szerepelt az ő eredeti kéréseik között is. Emellett ők is szolgáltak többször is igehirdetéssel, bizonyágtétellel, beszámolókkal és az oly jellemző és szép Istent magasztaló énekeikkel.

Magyarország és egyházunk megismerését szolgálták azok a kirándulások, amelyeken az ittlétük során jártak vendégeink. Visegrád és Budapest néhány nevezetességének megtekintése mellett, amelyben a Nemzeti Galériában éppen kiállított Munkácsy-trilógia megtekintése is szerepelt, jócskán helyet kaptak nemzetünk és reformátusságunk szempontjából fontos helyeink, mint az Alföld, Miskolc, Sárospatak, Debrecen.

Ezekben a lelkileg gazdag városokban az iskolarendszer több állomásába is betekintheztek vendégeink, Debrecenben pedig a város sokrétű missziójának meglátogatása mellett alkalom nyílt gyülekezetekkel is találkozni, ott igehirdetéssel, beszámolóval szolgáltak vendégeink.

Különös színtörzseket voltak az ittlétüknek a missziókkal való találkozások, mint a Ráckeresztúri Drogrehabilitációs Központ, ahol a lakók saját készítésű ételekkel várták a vendégeket, s kölcsönösen bizonyágot tettek Isten szabadító erejéről. Megismerték a Csillagponttal, a Szeretethíddal kap-

csolatos munkánkat, fontos tapasztalatokat szereztek a tiszáninneri cigánymisszióról, Debrecenben cigány bibliaórán vettek részt. Látogatást tettek a budapesti teológián, a zsinaton, a Tali-pont misszióban („nyócker”), a KMTI-ben, ahol egy missziológiai szemináriumon is részt vettek, előadást tartottak. Szabó István püspökkel derűs eszmecserét folytattak. Találkoztak budapesti és sárospataki teológus diákokkal, tanárokkal, valamint a Ráday Diákotthon lakóival, szintén ismerkedés és bizonyágtétel keretében.

A budapesti házigazda gazdagréti egyházközösség nagy szeretettel látta vendégül a csoportot, s több programot is szervezett nekik. A vendégszeretetet jelezte az a tény is, hogy gyülekezeti tagok osztották meg otthonukat a vendégekkel, valamint Pásztor Jánosné Jutka néni szintén vendégül látta a csoportot, ahol az a fiatalember is jelen volt, aki Pásztor Jánoséék kenyai tartózkodása alatt részt vett a szemináriumban. Hasonlóan üdítő színtörzse volt az Anne-Marie Koolnál tartott búcsúest, ahol értékelték a csoport magyarországi látogatását.

Milyen jelentősége van egy ilyen találkozásnak? Magán a testvériség megélésén túl az az öröm, hogy átadhatunk valamit a mi tradícióinkból egy olyan közösségnek, amelytől mi is tanulhatunk. Ők hozhatták azt a nyitottságot, amelyről többször is beszámoltak például a maszajok közt végzett misszió kapcsán, de példamutató számunkra kezdeményező-készségük, bátorságuk, hitvalló életük. Mi pedig megmutathattuk küzdelmes történelmünket, hogy a hitért időnként harcolni is kell, és egyházunk két fő értékét: a múltban gyökerező, az abból táplálkozó tradíciót, és igényünket, nyitottságunkat az új utakra.

Bölcsföldi András
spirituális

Kenyaiak Békési Sándor dékánál

Kenyaiak Szabó István püspöknél

TANÁCSÜLÉS

2011. február 9.

Dr. Szabó István püspök bevezetője:

Kedves Testvérek!

Mielőtt átadom a szót Veres Sándor főjegyző úrnak, aki a kimentését kérő Tólkéczki László főgondnok úr helyett vezeti majd a megalakulást és elnököl ezen a tanácsülésünkön, engedjétek meg néhány szót.

Azért kérem ezt, mert szomorú családi kötelességnek kell majd eleget tennem három órákor – ha addig nem végzünk, nem akarom presszionálni a tanácsulást, hogy addig végezzünk – temetésre kell elmennem, hogy a családdal együtt osztozzam a hozzátartozók gyászában. Ez előtt szeretnék röviden néhány szót szólni.

Egyetlenegy tárgysorozata van egyházkerületi tanácsülésünknek, az erre az esztendőre szóló költségvetések megtárgyalása és elfogadása, már ami az egyházkerületi tanácsülés kompetenciájába tartozik. Néhány tétel: az első, mint a kiküldött anyagból mindenki láthatja, igen szoros esztendő lesz a 2011. év, hiszen ha nominálisan ugyan néhány százalékos növekményt látunk is a bevételeinkben, tudjuk azt, hogy ez a néhány százalék még az inflációt sem követi, nemhogy azokat a fenn tartási és működtetési költségeket, amit a megemelkedett közüzemi díjak, gáz, villany, víz, benzin és minden egyéb jelent a számunkra. Kérek mindenkit, hogy ezzel a belátással tárgyalja idei költségvetésünket.

Azt szeretném elmondani – lehet, hogy sokan nem emlékeznek rá, vagy nem látszik a költségvetésben –, hogy a zsinati vitában sikerült a lelkipásztori nyugdíjintézet számára valamenynyit visszanyernünk az előző évi, igencsak lecsökkentett közegyházi támogatáshoz képest. A 2009. évhez képest 2010-ben a negyedére csökkent a közegyházi támogatás, ezt sikerült ebben az esztendőben megduplázni. Ez a mi költségvetésünkben megjelenik, de ez átfutó tétel. Nekem öröömre szolgált, hogy a nyugdíjalapot ilyen módon megerősíthettük. Ennek okán tetelem összegektől estünk el, amivel szabadon gazdálkodhattunk volna. De még mindig nem értünk vissza a nyugdíjfedezet 2-3 évvel ezelőtti helyzetéhez.

Látható a költségvetésben a beruházások és építések területén, hogy az ütemezett kiemelt támogatások összege fokról-fokra, évről-évre csökken, miközben az úgynevezett gyülekezeti építési alap – illetve ezt most már nevezhetjük egyházkerületi építési alapnak is, hiszen gyülekezeteink több mint 90%-a csatlakozott ehhez – növekszik. Ez azonban az egyházkerületiek elnökségére, az egyházkerületi tanácsokra, illetve az egyházkerületi gyülekezeti közösségeire, akik a rendelkezésre álló összegek fölött döntenek majd, nagyobb felelősséget is hárít – nem mintha régen, kevesebb pénzzel, nem kellett volna nagy felelősséggel gazdálkodni. Nem annyira az elszámolásról, a precizitásról, a hitelességről szólok itt, hanem a döntéshozatalról. A növekvő összeg nemcsak azt teszi lehetővé, hogy valamilyen módon az egyházkerület – idézőjelben mondom – „szabadul” ettől a nehéz dilemmától, hogy hogyan, hova és kinek jusson kiemelt támogatás, hanem azt célozza elsősorban, hogy az egyházkerületi közösségek kapják meg azt a felelősséget és kompetenciát, hogy a maguk körében lássák azt, hogy valóban hova szükséges nagyobb léptékű támogatást adni.

A jelenlevő espereseket, egyházkerületi gondnokokat és küldötteket kérem arra, hogy amikor ebben az évben majd sor kerül a megyékben ezeknek az összegeknek a megtárgyalására, ha megtehetik, ne úgy tekintsenek erre a pénzre, amit feltétlenül, szükségszerűen minden gyülekezetnek, akármennyire aprózva, szét kell osztani. Éppen a belépési elv alapján tekintsenek úgy ezekre az összegekre, mint amelyek nagyon nehéz és felelős és valószínűleg sok vitát hozó döntést igényelnek. Oda menjenek ezek a pénzek, ahol valóban komoly előrehaladást fog jelenteni a segítség. Egy példát mondok: negyedjére találkozzom püspöki szolgálatom alatt templomtorony-felújítással ugyanabban a gyülekezetben. Ezt most már ellenőrizni fogom, hogy négy tornya van-e annak a templomnak, vagy csak egy, és vajon nem negyedjére aranyozzák-e újra azt a templomtoronyt? Legyen mindenki bölcs a saját kompetencia-területén.

Nagyon komoly, égető szükségek jelentkeznek, hiszen az épületállományunk nagymértékben avult és kezd avulni. Az 50-60 éve épített, egykor korszerű épületek most érkeznek éppen abba a szakaszba, amikor avulni kezdenek. Sok gyülekezetünk – Istennek hála – templomépítésben van, más gyülekezetek gyülekezeti házakat szeretnének építeni. Nem könnyű dönteni, de – az Ige értelmében – lehet egy akaratra, bölcsességre, konszenzusra jutni. Ezt kívánom mindenkinek!

Ezzel jeleztem azt is, hogy az esperes-gondnoki értekezleten és az egyházkerület gazdasági bizottságában is komoly viták voltak. Kérem azokat, akik nem vettek részt ezekben a vitákban, fogadják el, hogy ez nem egy idecsapott költségvetés, hogy valaki a hasára ütött, és beírt számokat. E mögött nagyon-nagyon komoly viták – megmondom őszintén: néha nézeteltérések is voltak, de úgy hoztuk ide, hogy ebben az esperes-gondnoki értekezletnek és az egyházkerületi tanácsnak konszenzusa van.

Néhány ügyszó kérem az egyházkerületi tanács támogató jóindulatát. Új költségvetési sort is fogunk találni a költségvetésben, ez az új gyülekezetek missziói támogatásának a költség-sora. Ebben az esztendőben ez még kicsiny összeg, de elérkezett az idő arra, hogy egyházkerületünk új gyülekezetek alapítását valóban teljes körűen missziói ügynek tekintse, és úgy támogassa, ahogyan a misszionáriusokat illik támogatni. Közegyházi alaplól, megelőlegezett bizalommal, nem elvárva, hogy fél éven belül ott egy ezer lelkes gyülekezet legyen. Kérem ehhez az egyházkerületi tanács bölcsességét, támogatását és a buzdítást azon lelkészeink számára, akik néhány helyen – gyakorlatilag – valóban ismeretlen terepre fognak menni, olyan helyen kezdenek el gyülekezetet szervezni, ahol papíron sincs még gyülekezet, nemhogy a valóságban.

Nagyobb költséget szánunk ebben az esztendőben egyházkerületi média-ügyünkre, ezt elkerülhetetlen lépésként jelzem. Közegyházi hírközlésünk és médiánk meg sem közelíti a kívánt szintet, annak ellenére sem, hogy a négy egyházkerület igen komoly támogatást hagyott esztendőnként a zsinaton erre az ügyre. Ugyanakkor tudjuk, hogy a mai világban kommunikáció, hírközlés és önmagunkról való tájékoztatás nélkül nem vagyunk jelen a palettán. Ha arra gondolok – a legapróbbat mondom –, hogy egy gyülekezeti hírlevelet is ki kell küldeni ma már a gyülekezeti tagoknak, egy gyülekezet is kell, hogy honlapot tartson fenn, és tájékoztatást adjon önmagáról, ezt lehet transzponálni és fokozni. Erre is szeretnék ebben az esztendőben és innentől kezdve többet áldozni, abban a reményben, hogy a misszióknak, a református egyház ügyeinek, az evangélium jó hírének a médiában való megjelentetése erősebb lesz.

Végül, utoljára: a személyi kiadások tekintetében igyekeztünk mindent az előző évek szintjén tartani. Tudom, nagyon sok gyülekezet is ugyanígy van ezzel, bár egyházi szolgatársaink, lelkipásztoraink, az egyházi alkalmazottak nem mondhatják azt, hogy a legmagasabb fizetési kategóriába tartoznak, és sok helyütt ebben az esztendőben sem tudnak fizetést emelni, pedig szükséges lenne. Igyekeztünk a kerületben is mindent a tavalyi szinten tartani, ilyen módon is jelezve azt, hogy nehéz helyzetben vagyunk, és valamilyen módon érzékeltetve szolidaritásunkat azokkal a gyülekezetekkel – van néhány ilyen, sajnos –, ahol a lelkipásztoroknak még a tavalyi javadalmát sem tudta a gyülekezet kifizetni.

Ezekkel az előrebocsátott megjegyzésekkel, és Péterrel, illetve az apostolok levelével szólva, kérek most mindenkit, hogy ne vegyünk a nyakunkba elviselhetetlen ígát, ne vállalkozunk olyanra, amit nem tehetünk meg, hanem bölcsességgel mindent megvitatta, amit meg kell vitatni, tárgyaljuk meg idei költségvetésünket!

TANÁCSÜLÉSI HATÁROZATOK

2011. FEBRUÁR 9.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET ÉS AZ INTÉZMÉNYEK 2011. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSE

Előterjeszti: Hegedűs Béla

6/a. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az egyházkerület 2011. évi költségvetését.

6/b. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az DRE Székház és Konferencia-központ 2011. évi költségvetését.

6/c. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Tahi Konferencia-telep 2011. évi költségvetését 24 371 938,- Ft bevételi és kiadási összeggel.

6/d. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja, jóváhagyja a Baár-Madas Gimnázium 2011. évi költségvetését 472 399 000,- Ft bevételi és 472 399 000,- Ft kiadási oldallal.

6/e. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Gyökössy Endre Református Óvoda 2011. évi költségvetését 23 988 000,- Ft bevételi oldallal és 23 988 000,- Ft kiadási oldallal.

6/f. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2011. évi költségvetését 70 093 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal.

6/g. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja, jóváhagyja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2011. esztendőre elkészített költségvetését 1 531 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal.

Megváltozott az egyházkerület bankszámlaszáma

Felhívjuk a figyelmet,
hogy a Dunamelléki Református Egyházkerület
a K&H Banknál nyitott számlát, a főszámla száma a következő:

10405004-00026927-00000008

Az UniCredit Banknál vezetett régi számla használatát
május 31-vel megszüntetjük

(emlékeztetőül ez a régi számlaszám: 10918001-00000014-94920005).

KÖZGYŰLÉS

2011. április 13.

PÜSPÖKI JELENTÉS

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Bár a közbeszéd szerint tavaszi közgyűlésünk kis-közgyűlés, mert ma csak az egyházkerületi intézmények jelentéseit tárgyaljuk (s remélem, jó időben be is fejezzük), mégsem gondolom, hogy minden további nélkül kis jelentőségűnek kellene tartanunk egybegyülekezésünket. Nemcsak azért, mert intézményeink minden ügye nagy jelentőséggel bír, s nemcsak azért, mert annyi minden történt a novemberi közgyűlés óta, hogy számba venni sem tudjuk őket, hanem azért is, mert a tavaszi közgyűlés most is húsvét tájára esik. Márpedig keresztyén hitünk döntő ünnepeihez közeledve az egyházkerületet vezető testületeknek és képviselőknek is szükséges a megcsendesedés és az előretételek Isten szeretetének nagy titkára. Ezért tisztelettel kérem közgyűlésünket, engedjenek meg néhány gondolatot a nagy ünnep előtt, a Bibliaolvasó Kalauz mostani igéi szerint az első Korinthusi levél üzenetének fényében. A már korábban olvasott részekből most két szakaszt emelek ki, s ezek mondandója fog bennünket segíteni. Az első szakasz a jól ismert vita-tétel a levél 6. részéből: „Mindent szabad nékem, de nem minden használ, mindent szabad nékem, de én nem adatom valakinek hatalma alá”. (6,12) A másik szakasz a keresztyén szabadságról szól a 9. részben. Itt ezt mondja Pál: „Én, noha mindenkivel szemben szabad vagyok, magamat mindenkinek szolgájjá tettem”. (9,19) Ha alaposan belenézünk a két tételbe, mindkettőben paradoxont találunk. De mindkettőnek egyben rejlik a titka, és pedig abban, hogy a keresztyén szabadság és szolgálat minden körülmények között azt célozza, hogy életüket nyerjünk Krisztusnak. És ezzel az egész keresztyén evangélizálás (mondjuk ki bátran: hittérítés), a teljes gyülekezeti élet és az egyház valóságának titkához érkezőnk. Ezt tükrözi az apostol magatartása is, aki nem akar Korinthusban másról szólni, mint a megfeszített Krisztusról, de kijelenti, hogy minden szavunk és egész hitünk hiábavaló, ha Krisztus nem támadott fel. Ahogyan tehát Isten a megváltás nagy művét ebben a titokzatos szabad szolgaságban és szolgáló szabadságban végzi, éppúgy kell ennek tükröződnie a keresztyén ember életében is. Krisztus szabadon tette le életét váltságul sokakért, miközben teljes isteni dicsőségben volt – a szabad Úr szolgálóként vett fel. S ugyanígy a keresztyén ember is abban a dinamikában él, hogy egyszerre szabad (jogos) neki minden, és tudja, mi az, ami nem használ, továbbá egyszerre szabad mindenkinek (legfőképpen önmaga ömberétől) és köteles szolgálni mindenkinek. Az igéből még jobban megértjük mindezt, ha ide számítjuk azokat a konkrét élethelyzeteket, melyekre az apostol részletesen kitér és amelyekre nézve a korinthusiakat tanácsolja. Olykor megdöbbentő a hasonlóság a mi korunkkal, különösen, ha képesek vagyunk egy-egy vitás korinthusi ügyet, egy-egy veszedelmes nézetet vagy éppen a régi keresztyének erkölcsi karakterét hasonlítani a magunk állapotaihoz. Vezesse ma gondolkodásunkat a beszámoló tételei közben az előbb felvetett néhány kérdés!

Legelőbb arról kell szólnunk, hogy egyházi életünk furcsa csendességbe került. Egy esztendeje még az egész országot az országgyűlési választások zaja töltötte meg. Aztán a mögötünk lévő év az elvárások és a valóság-érzékünk nem könnyű hadakozásával telt. (Ezekre részletesen is kitérek majd.) A furcsa csendesség azonban jobbra külső körülmények nyomán támadt, s nem abból a felismert lehetőségből, hogy immár nem kell elmaradt járandóságokon civakodnunk a kormányzattal, hanem az adott feltételek között végezhetjük a magunk

munkáját. A munkához pedig még az egyházban is csend kell. Mik ezek a külső körülmények? Jól tapasztaljuk, hogy a közéletben nem mi vagyunk a nagy téma, hiszen az országgyűlés olyan új törvények megalkotásába kezdett, melyek önmagukban is nagy vitákat válthatnak ki, s váltanak is, de nemcsak azért, mert toldoznak-foldoznak rajtuk, hanem azért, mert e törvényalkotási menet végén feltehetően lényegesen más közjogi feltételek között fogjuk magunkat találni. Talán nem véletlen, hogy éppen a sokat vitatott és sokak által megkiabált új médiatörvény volt az első a sorban, mely ország-világ figyelmét felkeltette. Nem tisztünk e helyről a törvény megalkotását és bevezetését kísérő, olykor egészen galád bírálatát kommentálni, különösen azért nem, mert a legtöbb bírálat úgy születte, hogy a kritikusat az új törvény egyetlen paragrafusát sem ismerték. Talán elegendő annyit megjegyezni, hogy számunkra elsősorban az új törvény erkölcsi karaktere a fontos. Nemrégiben egy szociológiai kutatás kimutatta, hogy a tizenéves korosztály 60 %-a már nem tartja bűnnek a lopást, 15 %-a pedig a gyilkosságot sem. Nem hinném, hogy a médiumoknak ne lenne szerepük ebben a borzasztó tényben. Hogy mindent szabad, bizonyos ez a mi korunk nagy eszménye. De hogy minden használ-e? – nos, azt éppen a felnövekvő nemzedékek erkölcsi nihilizmusa mutatja egyre kétségbeejtőbb erővel. S mindeközben sokan hajlamosak arról is elfeledkezni, hogy vannak régi erkölcsi axiómák, melyek nem azért igazak, mert régiek, hanem azért régiek, mert régen is igazak voltak. Az egyik így hangzik: az én szabadságom korlátja a másik ember szabadsága. Ez a médiumokra alkalmazva – különösen ha arra gondolunk, milyen fenekestől forgatják ki egyes népszerű műsorok a szereplőket emberi méltóságukból – így hangozhatna: az én szabadságom korlátja a másik méltósága.

Másik ilyen, minket is érintő körülmény, hogy időközben finishez érkezett Magyarország új alaptörvényének megfogalmazása és beiktatása. Ezt is nagy kiabálás kíséri, s nyilván érvénybe léptetése után még nagyobb lesz a zaj. A Magyarországon szép számmal ténykedő megélhetési rettegők most hirtelen átalakulnak megélhetési sopánkodókká, akik minden létező nemzetközi fórumon gyalázzák az országot, de legalábbis fanyalognak rá. De ettől a törvény még életbe fog lépni. Akik pedig azt remélték, hogy a kétharmados többségű politikai erő teokratikus alaptörvényt fog beiktatni, azok nyilván csalódni fognak, mert az új alaptörvény a polgári Magyarország 19. századi eszményeit emeli fel és egy türelmes, szekuláris állam eszméjét vázolja fel, melyben a vallásnak és az egyháznak megbecsült és méltányolt helye van. Az alaptörvény szép preambulumból így csak egyetlen szót hiányolhatunk, ez pedig a hála – azért, hogy Isten mindedig megőrizte bennünket. Talán enél is izgalmasabb lesz az új alaptörvény értelmében elkészítendő új nagy törvények tartalma. Ezek között ott van az egyházakról alkotandó új törvény is, mely végre rendezni szándékozik a biznisz-egyházak igen bántó elburjánzását, viszont az alaptörvény szellemében biztosít vallásszabadságot és méltányos együttműködést az állammal. Pár napja egy svájci delegációval beszélgettem, akik igen érdeklődtek az új egyházi törvény iránt, eddig ők is csak a megélhetési jajongók nyilatkozataiból értesültek róla. Amikor elmondtam nekik, hogy a jelenlegi állapotokból arra is lehetne következtetni, hogy Magyarország a legvallásosabb nemzet Európában, mert röpké négy év alatt száz új egyházat jegyeztek be, elkerekedett a szemük. Amikor aztán hozzátettem, hogy ezek többsége persze pusztán a hitéleti tevékenységet megillető adókedvezmények okán jött létre, és a szabad vallásgyakorlás örve alatt semmi mást nem tesznek, mint üzletelni, akkor azonnal jelezték, hogy ez bi-

zony elvetendő megcsúfolása az igazi vallási életnek. Tudjuk, hogy az új kormányzat konzultál az egyházakkal az új törvény megalkotásában, s reméljük, figyelembe is fogja venni értékelhető felvetéseinket. Sokak szerint még ennél is izgalmasabb lesz néhány más törvény, például a szociális ellátásról, de még inkább a közoktatásról. Ezek kapcsán Zsinati Tanácsunk állásfoglalást adott ki, amit akár moratóriumnak is lehet tekinteni. Én inkább azt gondolom, hogy a Zsinati Tanács bölcs óvást intézett gyülekezeteinkhez, és erre szükség is volt, hiszen az utóbbi időszakban ugrásszerűen megnőtt azon kezdeményezések száma, hogy az egyház vegye át egy-egy szociális intézmény vagy iskola fenntartását. Elvileg üdvözlendő, hogy az egyházi intézmények száma gyarapodjon a közszférában. Azonban érdemes jeles politikusok szavát is megfontolni, akik ugyan maguk is támogatják ezt a folyamatot, ám nem szűnnek meg bennünket emlékeztetni, hogy mindennek igazán csak akkor van értelme, ha valódi jó keresztyén szellemiség hatja át ezeket az intézményeket. A mögöttünk lévő 20 esztendő keserű történetei alaposan megtanítottak bennünket erre az igazságra. Személy szerint sajnálom, hogy a hitoktatás továbbra is tartalék játékos lesz a közoktatásban, de bizonyos vagyok benne, hogy megéri az idő annak belátására, hogy az erkölcsi nevelést nem lehet az alapok és a forrás mellőzésével végezni.

Az új törvények természetesen generális szabályokat tartalmaznak majd. Az állammal és önkormányzatokkal való együttműködésünknek azonban számos más dimenziója is van. Most csak néhányra hívom fel a figyelmet. Az első nem is annyira technikai, mint inkább mentális természetű. Már az előző közgyűlésünkön is óvtam attól, hogy anyagiak terén túlzó váradalmakba essünk, hiszen Magyarország rendkívül súlyos gazdasági krízisen megy át. A kormányzat ennek ellenére teljesítette a korábbi időszakban megannyi vitát kiváltó, jogos igényünket az ún. normatív finanszírozás területén. Ezzel bizony sok helyütt nem kis visszatetszést váltott ki a kormány, és olykor még kormánypárti politikusok is átvették az ellenzék szövegét, hogy lám, az egyházak egy ilyen nehéz időszakban mindenkinél többet kapnak. Ez persze eleve nem volt igaz, mert a hirtelen megugrott százalékok abból adódtak, hogy 2-3 évi elmaradt járandóságunkat kaptuk meg. (Ha egy nyugdíjasnak három hónapig nem viszik ki a nyugdíját, aztán hirtelen egyszerre megkapja az egészet, ez nem jelenti azt, hogy háromszorosára nőtt a nyugdíja.) De ezen felül mi is csak ugyanazon mérték alá esünk, mint az országban mindenki más. Ezért nem hallhatom jó szívvel a csüggedező vagy éppen dühös hangokat, mintha tartozna még nekünk bármivel is a kormányzat. Főleg akkor nem hallom jó szívvel ezt a bölcsködést, amikor olyanok mondják, akik az eddigieket sem köszönték meg soha. Egy másik dimenzió az ún. szakértői szint. Nyilvánvaló, hogy az új kormányzat ezt a területet is átrendezi, és amit eddig tényként közöltek velünk, vagy megmásíthatatlan döntésként, amin aztán lehetett világ végéig is „szakérteni”, az most átalakul, és számos technikai szakértői, adóügyi egyeztetés következik az igények, programok és tervek újra meg újra való megfogalmazásával, és teljesen új elszámolási renddel. Van, akit bosszant ez a nagy igyekezet, s szeretne megmaradni a korábbi rendben, melynek mottója a Woody Allen film címe volt: Fogd a pénzt és fuss! Én azonban azt hiszem, őszinte az új kormányzat igyekezete. Ezért cserébe illik nemcsak bizalmat tanúsítani, hanem – ha már pénzügyekről van szó – bizonylatot is bemutatni.

Mindezt azért tartottam szükségesnek elmondani, mert egyházunk benső életének tényei mindenképpen arra tanítanak bennünket, hogy a kormányzattal, az önkormányzatokkal, az állammal és a közszférával való együttműködésünk csak kisebbik és nem is mindig fontosabbik szelete egyházi életünknek. Éppen az elmúlt időszakban elburjánzó biznisz-egyházak esete mutatja meg, hogy ahol a közszféra el tud működni hitelvel és igazi vallási tartalom nélkül is, ott bizony elegendő volt a formális feltételek teljesítése. Azonban az, ami a református keresztyénségben lényegbe vágó, azt helyettünk senki nem végzi el. Így mai közgyűlésünkön is minden tekintetben úgy tárgyaljuk intézményeink ügyeit, hogy közben figyelünk a lényeges és fontos feladatokra. Hadd szóljak ezekről igen röviden.

Az új esperes-gondnoki kar és a kerületi testületek, valamint az egyházmegyéék szakbizottságai komoly megbeszéléseket és tárgyalásokat folytattak és folytatnak néhány jelentős ügyben. Valamennyit nem is tudom ma felsorolni, de szükségesnek tartom jelezni, hogy mind a költségvetések megalkotásánál, mind a szabályrendeletek elkészítésénél, továbbá az egyházigazgatás megerősítésekor, aztán személyi tervezésben és kerületünk ügyeinek képviseletében ezekre vagyunk elsődrendű tekintettel.

Már a tanácsunk által elfogadott költségvetés is jól mutatja, hogy kerületünk kockázatos, de – hiszem! – áldott vállalkozásba fog azzal, hogy önálló költségvetési keretből segíti új gyülekezetek szervezését, s nemcsak alkalmilag dönt efelől. Azon ugyan volt némi vita meg sértődés is, hogy mennyiben tekinthető valóban teljesen új munkának egy-egy ilyen gyülekezet megszervezése. Igen, néhány helyen ezt a munkát már komoly előkészületek előzték meg, más helyeken már csírájában létezett gyülekezet, meg persze egyházi törvényeink szerint nincs is olyan település, mely egyházigazgatásilag ne tartozna valamelyik egyházközséghez. Az újdonság talán inkább abban van, hogy igyekszünk ezeket a gyülekezeteket tervezett módon, közgyűlési támogatással önálló és önellátó életre hozni. Ehhez igyekszik a kerület anyagi és személyi feltételeket teremteni. A Missziói Bizottság tervei szerint azonban vannak valóban olyan területek, ahová misszionáriust, szervező lelkészt kell küldenünk, mert bár a népszámlálási adatok szerint számos református él ott, viszont semmilyen szervezett református közösség nem található. Ezek a missziói kezdeményezések éppen annyiféleképpen, ahány helyen folynak. Egészen más Budapesten, egy újraépített belső kerületben közösséget szervezni, és egészen más ezt egy lakótelepen tenni, s megint más egy város széli ún. kertvárosi övezetben megkeresni a reformátusokat, s megint más megfontolni, hogy egy nagy létszámú gyülekezet esetleg két részre váljon. Mindegyikhez sajátos felkészültség, de leginkább elhivatottság és állhatatosság szükséges. S alázat is. Az élő gyülekezet létesítője ugyanis a Szentlélek.

Tele vagyunk befejezetlen jó ügyekkel is. Évtizedek óta nagy áldás kerületünkben, hogy új templomok épülhetnek akár régi, nem templomnak való épületek helyett, akár egy újonnan szerveződő közösség számára. Ez a nagy áldás azonban olykor a mi restségünk és kapkodásunk miatt teherré is tud válni, főleg ha sem az építő gyülekezet, sem a közegyház nem képes a gyors befejezés anyagi feltételeit megteremteni. S olykor még az is talán fokozza a bonyodalmakat, hogy kerületünk minden intelme ellenére, szinte mondhatnám „partizánakcióként” is indulnak ilyen nagyberuházások, akár több százmillió forintot is meghaladó költségigénnyel, melyről aztán csak akkor értesülünk, amikor nagy a baj, mert leállt a munka, a vállalkozók tartják a markukat a fizetségért, és se közel, se távol a megoldás lehetősége. Másfajta boldog bonyodalom, amikor arról értesülünk, persze örömmel, hogy egy-egy gyülekezetünk nagy összegű pályázatot nyert, csakhogy a finanszírozási rend szerint a munkát valakinek meg kellene előlegezni. Itt nemcsak néhány millió tételről van szó, hanem olykor 40-50 millió forintokról is. Én ugyan körlevélben kértem a gyülekezeteket, hogy már akkor tájékoztassák az egyházmegyéét és a kerületet, amikor beadják a pályázatot, most nem egy esetben azzal szembesülünk, hogy akkor kopogtatnak kétségbeesetten a gyülekezetek, miután értesítették őket, hogy elnyerték a pályázatot. Csak remélem, hogy nem sülünk bele egyikbe sem, hiszen az egyházkerület és az összes egyházmegye már régen véglegesítette ideai költségvetését. Újra csak az apostolt idézhetem: minden szabad, de nem minden használ.

Vannak azonban szép gondjaink is. Nemrégiben esperesi karunk konzultációt folytatott a Hittudományi Kar professzorai-val és oktatóival, és azt hiszem, áldásos volt az együttléttünk, hiszen egy csapásra kiderült, hogy bár vannak akár 100-150 éves mítoszok is, hogy például mi folyik a Hittudományi Karon, és viszont, hogy miféle alakokat ajánlanak a teológiára a lelkészek, a lényegben mégis egyetértettünk. Olyan lelképásztorokat kell képeznünk, akik az egyház belső és külső rendjében az evangélium szolgálói lesznek, vagyis az apostoli szó értelmében teljességgel szabadok mindenkitől, leginkább önmaguk óm-

berétől, és egyúttal teljességgel szolgálják mindazoknak, akik közé Isten elküldi őket, hogy Krisztus jó illata legyenek.

Folyamatosan újul egyházkerületünk médiaszolgálata is. Ettől az esztendőől erre a célra is több anyagi erőt fordítunk, hiszen nyilvánvaló, hogy e nélkül még csak közelébe se érünk az utóbbi évszázad egyik legnagyobb keresztyén kérdésének. Ez pedig az, hogy vajon miképpen oldjuk meg az evangélium hirdetését a templomfalakon kívül. Reméljük, hogy számunkra nem az egyébként valóban fennálló súlyos veszedelmeket fogja jelenteni az internetes világ, hanem éppen olyan eszközt, melyen keresztül Isten megelevenítő üzenete, szent életre való meghívása minél többekhez eljut. Nyilván mindez a közlés módjában, a hangütésben, s egyáltalán a megjelenésben másfelé fordítja figyelmünket. De azért a lendület mellett nem árt bölcsnek lenni, s nem kell szüntelen a világ dicséretét hajhászni. Ha valaki ugyanis pusztán csak azért dicsér egy egyházi megnyilatkozást, mert az egyáltalán nem egyházas, attól még ne higgyük, hogy elértük a boldogító célt. Jól emlékszem, pár esztendője egy egyházi honlapon blogot szerveztek, és hírneves embereket kértek fel arra, hogy az ott megjelenő megnyilatkozásokat tartalmilag és esztétikailag értékeljék. Amikor mérgesen megjegyeztem, hogy talán mégsem azoknak kellene a mi megnyilatkozásainkat osztályozni, akik egyébként egyházellenességükről, mi több, ateizmusukról híresek, akkor azt a választ kaptam, hogy elvétem a dolog lényegét, mert a lényeg az, hogy ezek a személyek annyira híresek és olyan befolyásosak, hogy értékelésükben mindenképpen meg kell bízunk. Minap történt, hogy az egyik ilyen, egykor egyházi blog-professzornak jelölt hírességet bolti lopásért pénzbüntetésre ítélték. Nem azt akarom mondani, hogy én ezt tudtam előre, hanem pusztán csak jelzem, hogy ha valaki netalán arról prédikálna, hogy nincs Isten, és őt ezért egy ateista megdicsérné, attól még nem lesz kerek a világ.

Hadd szóljak még néhány szót egyházunk belső szolidaritásáról. Amikor 2009. május 22-én Debrecenben kimondtuk a Kárpát-medencei Magyar Református Egyházak egyesülését, legfőképpen azt reméltem, hogy a szétszakadt hagyomány-szálak egybecsomózása mellett leginkább egymás iránti testvérieségünk fog megerősödni. Sok szép példája van ennek. Hála Istennek nem szakadtak meg a testvér-gyülekezeti kapcsolatok, sőt a Generális Konvent azt kezdeményezte, hogy a gyászos december 5. helyett immár május 22. legyen a nagy találkozások napja. Kérem, csatlakozzunk ehhez, hiszen méltóbb az egyesülés napján együtt lenni és Istennek hálát adni, mint egy nemzeti gyásznapon elmulasztott lehetőségen búslakodni. Dicséretesnek tartom, hogy kerületünk gyülekezetei minden adandó alkalmammal, árvízkor, katasztrófaformák messze átlagot meghaladó módon adakoznak. Csak hálás lehetek Istennek, hogy a segítségkérés szava még el sem jutott egy-egy gyülekezetbe, már onnan érkezik a kérdés: mit és hogyan tehetünk. Ezzel az örömmel szeretném kérni gyülekezeteinket, hogy azért a kötelességről se feledkezzenek meg. S ne vegyék dőrgedelemnek, csak feddőzésnek, hogy még mindig vannak dunamelléki gyülekezetek, ahonnan az október 31-i perselypénz nem érkezett meg a templom-építő nagykovácsi gyülekezetbe. Pedig hosszú idő után ez az első eset, hogy nem alapítványnak vagy obskúrus intézménynek gyűjtünk, hanem egy templomot építő gyülekezetnek! Azon már nem is keservek, csak csodálkozom, hogy néhány járandóságáról megfélemezhető gyülekezetünk, mintha mi sem történt volna, jön és rendületlenül követeli magának a támogatást. Nem keservek ezen, hanem érvényre juttatom, hogy az október 31-i perselypénz kötelező perselypénz volt, s ahol ezt elmulasztották elküldeni, ott vétséget követtek el. A vétségnek pedig sokféle szankciója van. Viszont igen örülök, hogy egy-egy gyülekezeti ünnepen, évfordulón, beiktatáson, szentelésen az örvendező és hálás gyülekezet a népes seregletben más gyülekezetnek, szükségben levőknek hirdet perselyadakozást. Bárha mindenütt szokásba jönne ez a szép református habitus – akit Isten megajándékozott, maga is ajándékozó lesz.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Talán néhány példán keresztül érzékelhettük, hogy mennyire sokrétű az apostoli paradoxon, s mennyire áthatja mai valóságunkat is. Mégis azt kell mondanom, akkor látjuk helyesen az apostol üzenetét és

önmagunkat mint megszólítottakat, ha felismerjük, hogy a két ige mind egyre: arra céloz, amit a Krisztus-hordozó ember él meg önmagán. Egyrészt Isten csodálatos szabadtársítását bűnből, elveszésből, halálból, másrészt Isten Lelkének nagy munkáját bennünk, hogy igaz legyen az intelem: senkinek semmivel ne tartozzatok, hanem csak azzal, hogy egymást szeressétek. Nem vagyok hát köteles még önmagamnak sem, hogy óemberem törvényei szerint éljek, szabad vagyok Krisztus által. De ennek csak akkor van értelme, ha vallhatom egyidejűleg: élek többé nem én, hanem él bennem a Krisztus.

Főtiszteletű Közgyűlés! Jelentésemet búcsúszavakkal fejezem be. Sok ajándékot kaptak és adtak nyugalomba vonuló lelkészeink. Az elmúlt időszakban vonult nyugállományba Nagy Gábor Göd-Szödligetéről, Szalay Lajos Pécs-Belvárosból, Kálmán Péter Kúlsó-Kelenföldről, Isépy Gáborné Ürömről, Bereczki Zoltán Faddról, Makkai Lilla Kisorosziból. Isten áldja meg nyugdíjas éveiket sok örömmel, békességgel, gazdag ajándékkal.

Hálával köszönjük most meg előttünk járt szolgatársaink életét, akik az előző közgyűlés óta mentek el a minden élők útján. Elhunyt Tasnádi Vilmos volt kölesdi lelkipásztor, pátriárka korban hívta haza az Úr Ablonczy Dánielt, a Kispest-rózsateri gyülekezet szervező lelkipásztorát, elment közülünk sokak példaképe, Szabó Mihály mohácsi lelkész, s megtért Urához a csendes szavú Varga Ferenc Lóránt, Rákospalota-Óváros egykori beosztott lelkésze, Hentes László volt nagyszokolói lelkipásztor, ma reggel pedig Édesapám, Szabó Imre, volt sárbogárdi lelkipásztor. Isten legyen áldott egész életükért, emléküket megőrizzük a boldog feltámadás reménye alatt.

2011. április 13.

KÖZGYŰLÉSI HATÁROZATOK

2011. ÁPRILIS 13.

7. PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FŰZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjeszti: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentést köszönettel elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés üdvözlözi az új alkotmányt, fontosnak látja a hit- és erkölcsoktatás folyamatos kiépítését hazánk iskolarendszerében.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja az új, szigorúbb egyházalapítási törvény életbeléptetését.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés fontos, folyamatosan támogatandó lépésnek tartja új misszió gyülekezetek létesítését.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a kebelbeli gyülekezetek presbitériumaik figyelmét, hogy pályázatok beadásánál, új templomok, gyülekezeti épületek építésénél a pályázatok beadásakor, a tervek elkészülésekor egyeztessenek a fokozatos egyházi testületekkel, kérjék ki véleményüket, reális pénzügyi tervezést folytassanak a megvalósulás érdekében.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja egyházközseink testületeit, előjáróit, hogy a pályázatok beadása előtt tájékoztassák pályázatukról, pénzügyi terveikről a fokozatos egyházi testületeket.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a lelkészképzésben fáradozókat, médiánk képviselőit, hogy fokozott figyelmet szenteljenek a lelkész-képzés gyülekezeti érdekeinek és médiánk egyházi jelleg megtartásának.

8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a szolidaritás elvének gyakorlatban való megjelenését, felkéri a kebelbeli gyülekezetek presbitériumait a kötelességek teljesítésére az „egymás terhét hordozzátok” bibliai elve alapján.

9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jó, tartalmas nyugdíjas időt kíván nyugalomba vonult testvéreinknek; kegyelettel emlékszik meg Tasnádi Vilmos, Ablonczy Dániel, Szabó Mihály, Varga Ferenc Lóránt, Hentes László, Szabó Imre elhunyt lelképásztoraikról. A közgyűlés osztozik a családok és a püspök úr gyászában.

8. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjeszti: **Peterdi Dániel**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az egyházkerületi tanács 2011. február 9-én tartott ülésének munkájáról szóló beszámolót, tudomásul veszi a hozott határozatokat.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli a tanács határozatainak közzétételét a Dunamelléki Közlemények következő számában.

9. INTÉZMÉNYEK 2010. ÉVI ZÁRSZÁMADÁSAI

Előterjeszti: **Derzsi György**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a Számvizsgáló Bizottság jelentését.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet, Dunamelléki Református Egyházkerület Ráday Gyűjteménye, Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon, Dunamelléki Református Egyházkerület Gyökössy Endre Református Óvodája, Dunamelléki Református Egyházkerület Tahí Konferencia-telepe, a Dunamelléki Református Egyházkerület valamint a DRE Székháza és Konferencia-központja 2010. évi záró számadását.

10. EGYHÁZMEGYÉK 2011. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjeszti: **Hegedűs Béla**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a nyolc egyházmegye 2011. esztendőre szóló költségvetését, teljesítéséhez Isten áldását kéri.

11. JELENTÉS A LELKÉSZI SZOLIDARITÁSI ALAPRÓL

Előterjeszti: **Derecsényi Zsuzsanna**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Lelkeszi Szolidaritási Alap 2010. évi záró számadását.

12. JELENTÉS A KRE HITTUDOMÁNYI KARÁNAK ÉLETERŐL ÉS MUNKÁJÁRÓL

Előterjeszti: **Békési Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a KRE Hittudományi Kara dékánjának jelentését.

13. JELENTÉS A NAGYKÖRÖSI TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLÁRÓL

Előterjeszti: **Nagy István**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a KRE-TFK-ról szóló jelentést.

14. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNYRŐL

Előterjeszti: **Berecz Ágnes**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2010. évi jelentését.

15. BUDAPESTI EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZET

Előterjeszti: **Veszeka Tamás**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel veszi tudomásul az egyetemi lelkészi jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az Egyetemi Gyülekezetben folyó szolgálatra.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi az egyetemi misszió ügyében tett előrelépéseket és további támogatásáról biztosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezethez kapcsolódó missziói munkát.

16. LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZET

Előterjeszti: **Szabó Gabriella**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Lelkésztovábbképző Intézet jelentését.

17. DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZA ÉS KONFERENCIA-KÖZPONTJA

Előterjeszti: **Varga László**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a DRESZKK-ról szóló jelentést.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a DRESZKK dolgozóinak, munkatársainak 2010. évi munkáját.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az 1. számú mellékletben foglalt részvételi díjakat.

1 sz. melléklet: a DRESZKK Mátraházi és Galyatetői Konferencia-központ részvételi díjai 2011-ben:

1. Teljes díj: 7 000 Ft+Áfa/fő/éj
2. Református egyháztag: 5 600 Ft+Áfa/fő/éj
3. Csopordíj: 5 300 Ft+Áfa/fő/éj
4. Kétágyas szoba 1 főnek: 10 000 Ft+Áfa/fő/éj
5. Mátraházán a tetőtéri elhelyezés:
egyéni vendégeknek: 4 500 Ft+Áfa/fő/éj
6. Hittancsoport díja: 3 500 Ft+Áfa/fő/éj
7. IFA 400 Ft/fő/éj

Kedvezmények: 0-2 éves korig ingyenes

2-10 éves gyerek 50 %

10-14 év között 25 %

14 év feletti tanuló, hallgató 10 %

Kedvezményt csak egy jogcímen lehet igénybe venni.
Az egyháztagságot tárgyévi vagy előző évi egyházfenntartói járulék befizetési nyugtával vagy csekkkel kell igazolni.

18. TAHI SION-HEGYE KONFERENCIA-TELEP

Előterjeszti: Fónagy Miklós

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Tahí Konferencia-telep működéséről szóló jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés fölveszi a megvalósításra váró gazdasági tervei közé a Tahí Konferencia-telep további komfortosítását.

19. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjeszti: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés – a felterjesztő egyházmegyék javaslatai alapján – jóváhagyja **Sümege Nóra** és **Miklós Ákos** lelkészi képzésének hatályban tartását.

20. LELKÉSZ MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjeszti: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi **Czövek Klára** Budapest-gazdagréti kiségitő beosztott lelképásztornak más kereső foglalkozását.

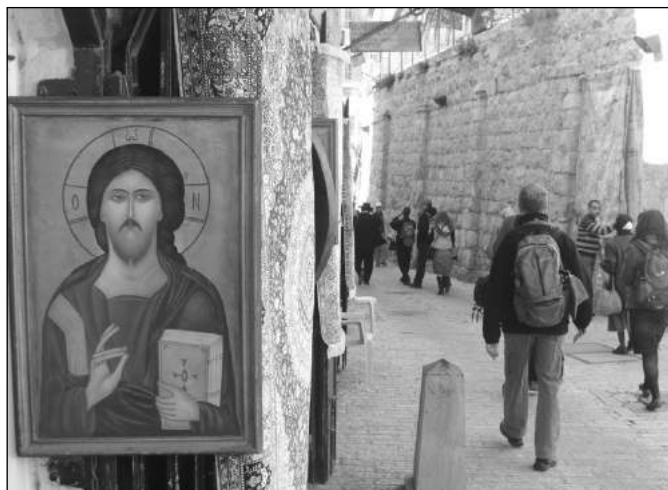
Teológusok Izráelben

Áhítat En-Gediben

Cézareában

Jézus a bazárban

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2011. MÁJUS

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Gaál Mariann – Pécs-Belvárosból Kozármislenybe
2. Szabó Ildikó – TT-ről Dunaszekcsőre
3. Komlósi Péter Attila – Kecskemétről Siklós-Máriagyúdre

NYUGDÍJBA MENT:

1. Szalay Lajos – Pécs-Belváros
2. Szénási Jánosné – Pécs-Kertváros

BÁCS-KISKUNSÁG

SZÜLETETT:

Eszter – Egeresi László és Szűrszabó Anikó harmadik gyermeke

BUDAPEST – DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Scherman László – rend.áll-ból Pesthidegkútra
2. Háromszéki Botond – kórházi lp.
3. Kiss Péter – DT-ről Soroksárra

SZÜLETETT:

1. Emese Sarolta – Pocsaji Miklós második gyermeke
2. Johanna – Pecsuk Ottó harmadik gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Kálmán Péter – Külső-Kelenföld

BUDAPEST - ÉSZAK

SZÜLETETT:

1. Márton – Nyikos András második gyermeke
2. András Pál – Balássy András első gyermeke
3. Eszter – Bíró Botond harmadik gyermeke
4. Emese – Závodi Emese első gyermeke
5. Adél – Szabó László második gyermeke
6. Dóra – Koroknai-Tegez Ferenc negyedik gyermeke

DÉLPEST

SZÜLETETT:

1. Lelle Livia – Balogh László Levente negyedik gyermeke
2. Johanna – Szabó J. Róbert és Mayer Melinda Judit első gyermeke
3. Gáspár – Hős Csaba és Oláh Orsolya harmadik gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Debrecenyi Károly István – Dunakesziről DT-ra
2. Literáty Zoltán – Budáról Érdligetre
3. Sipos-Vizaknai Gergely – TI-ről Göd-Szódligetre
4. Becker Norbert – Bp-Budafokról Ürömré
5. Szőke Attila – Jászkarajenő-Törtelről Dunakeszire
6. Pogrányi Károly (exmisszus) – Szigetszentmiklósról Északpesti Egyházmegyébe (Diósd)

SZÜLETETT:

Boglárka (2009), Sebestyén – Pogrányi Károly és Popovics Mária első és második gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Isépy Gáborné – Üröm
2. Nagy Gábor – Göd-Szódliget
3. Makkai Lilla - Kisoroszi

TOLNA

NYUGDÍJBA MENT:

Bereczki Zoltán – Fadd

SZÜLETETT:

1. Hédi Ilona és Ágoston Imre – Fekete Zoltán negyedik-ötödik gyermekei (ikrek)
2. Emma – Mészáros Zoltán harmadik gyermeke

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szilágyi Dénes István – exmisszusként Sárkeresztúrra
2. Kádár Ferenc Dániel – Ráckeveéről Gyúróra

SZÜLETETT:

Zsófia Janka – Burján Zsolt negyedik gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Tasnádi Vilmos – Kölesd
- † Ablonczy Dániel – Bp-Kispest-Rózsátér
- † Szabó Mihály – Mohács
- † Varga Ferenc Lóránt – Bp-Rákospalota-Óváros
- † Hentes László – Nagyszokoly
- † Szabó Imre – Sárbogárd

MARADJANAK SZÍVEDBEN!

Emmaus 2011. július 4-9.

AZ EGYHÁZKERÜLETI KONFIRMANDUS-HÉT 2011-ben a TÍZPARANCSOLAT köré épül.

Megpróbálunk „közlekedési táblákkal” tájékoztató programot adni a fiataloknak – életreszóló ígéretet a SZÍVÜKBÉ ÍRNI, melyek megőrizhetik őket, ha ők is megőrzik azokat. A közlekedési táblák csak eligazítanak, át lehet hágni figyelmeztetésükön, de mindennek megvan a maga következménye. Isten ÚTJELZŐTÁBLÁI is hasonlóképpen igazítanak el minket: szabadságunkat meghagyva, döntéseinket erősítve.

A konfirmandus héten lesz tehát áhítat, sok játék, közvetlen beszélgetések, mozgalmas napoknak nézünk elébe!

A tábor költsége: 3000Ft/nap, azaz az 5 nap: 15 000Ft

Kérjük a küldő gyülekezeteket, hogy járuljanak hozzá a gyerekek költségeihez! (A kerület a segítők költségeit fizeti, a feldolgozott anyagokról, a jutalmakról és minden más táborigényről gondoskodik!)

Jelentkezési határidő: 2011. június 1.

Kérek mindenkit, hogy emailben: tassiref@gmail.com
(**Dobos Bence** vállalta a tábor titkára címet)vagy telefonon **76 357 810**– jelentkezzen
(SMS-ben **30 636 5834** – csak szükség esetén)

Aki jelzi részvételi szándékát, annak küldünk jelentkezési lapot (konfirmandusoknak ajánlót, hoznivalókról tájékoztatót is), amit kitöltve kérünk vissza. Fizetni majd csak helyben kell.

Nagy szeretettel készítjük elő ezt a hetet, várjuk a tavalyiakat segíteni is!

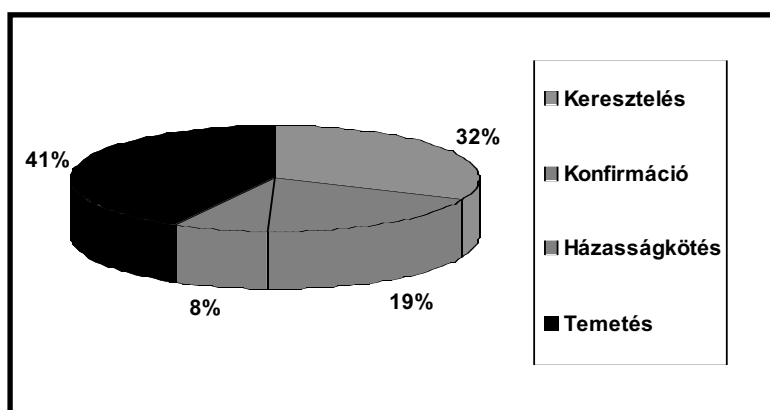
FODORNÉ ABLONCZY MARGIT
egyházkerületi ifjúsági lelkész

Jelentkezés a Felsőoktatási Diákotthonba

A Dunamelléki Református Egyházkerület fenntartásában levő Ráday Felsőoktatási Diákotthonba azok az egyetemi, főiskolai hallgatók jelentkezhetnek, akik nappali tagozatra felvételt nyertek (a jelentkezési lap és a részletes feltételek megtalálhatók és letölthetők a www.raday28.hu honlapon: Ráday Felsőoktatási Diákotthon – letölthető dokumentumok).

A lelkipásztorokat kérjük, tájékoztassák gyülekezeteik érdekelt fiataljait!

Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben 2010-ben													
Egyházmegye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés			Névjegyzék
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	
Baranya	142	134	276	65	78	143	9	36	45	194	187	381	8986
Bácskiskunság	290	313	603	193	230	433	28	93	121	431	447	878	13248
Bp-Dél	365	346	711	200	166	366	66	157	223	460	499	959	14263
Bp-Észak	404	392	796	202	230	432	70	143	213	463	637	1100	12710
Délpest	508	475	983	313	330	643	86	129	215	597	638	1225	22943
Északpest	437	430	867	216	288	504	70	146	216	508	523	1031	16716
Tolna	88	102	190	64	61	125	12	25	37	123	145	268	6213
Vértessalja	182	146	328	112	107	219	27	40	67	219	236	455	9731
Összesen:	2416	2338	4754	1365	1490	2865	368	769	1137	2995	3312	6297	104810

Összehasonlítás					
	Keresztelés	Konfirmáció	Házasság	Temetés	Névjegyzék
1991	7565	3869	1834	9756	
1992					128311
1997	5571	3192	1632	9010	
2001	5374	2869	1409	7537	
2002	5035	3278	1560	7787	
2003	4661	2877	1473	7391	
2004	5023	3348	1632	7699	
2005	4838	3157	1476	7364	120459
2006	5337	3520	1631	7319	116922
2007	5033	3160	1467	7086	114028
2008	4837	2777	1399	6688	111209
2009	4986	2882	1275	6497	110224
2010	4754	2865	1137	6297	104810

Köszönjük a Nagykovácsi Református Missziói Egyházközség épülő templomára a 2010. október 31-i kötelező perselypénzből befolyt adományokat, amelyek a 2011. április 19-i adatok szerint kerületenként az alábbiak:

Dunamellék	254 gyülekezet	7.407.055 forint
Dunántúl	45 gyülekezet	678.900 forint
Tiszáninnen	109 gyülekezet	1.219.500 forint
Tiszántúl	366 gyülekezet	2.743.125 forint
Összesen:	774 gyülekezet	12.048.580 forint

A TORMÁSI AUTÓHÁZ 2011. év végéig érvényes dolgozói Opel- kedvezménycsomagja:

A kedvezmények a regisztrációs adóval csökkentett vételárakra vonatkoznak.

MODELL	KEDVEZMÉNY
Corsa	19%
Meriva	13-15%
Astra Classic III. új Astra	22-28% 16,5%
Zafira	25-28%
Insignia	22%
Vivaro	22%

A fent megjelölt kedvezmények egyes modellek esetén nem érvényesek. Javasoljuk, hogy minden esetben kérjenek egyedi, személyre szabott ajánlatot kollégáinktól.

Várjuk érdeklődésüket!

Opel értékesítés:
Fruttus Árpád Zoltán
kereskedelmi igazgatóhelyettes
fruttus.arpad@tormasi.hu

Tóth Tamás
értékesítési vezető
toth.tamas@tormasi.hu

ÜDÜLÉSI IDŐPONTOK MÁTRAHÁZÁN ÉS GALYATETŐN

A nagy meleg idején különösen is érdemes nálunk pár napot eltölteni, a hűvös, oxigéndús mátrai levegőn!

GALYATETŐ – kedvezményes lehetőség!
Két- illetve négyágyas fürdőszobás szobákban, teljes ellátással, egyháztagoknak augusztusban:

Egyéni díj: 5600,-Ft /fő/éj +áfa
Csoportdíj: 5300,-Ft/fő/éj +áfa

Szobafoglalás: dr. Miklósné Szegváry Veronika
06 30 663 95 60, galyaref@gmail.com

MÁTRAHÁZA – kiemelt időpont-javaslatok:

Pünkösdi egyéni vendég hét
2011. június 9-16

Családi hét
2011. augusztus 15-21

Szeptemberi kedvezményes nyugdijas turnus
2011. szeptember 1-14 között (25% kedvezménnyel vehető igénybe!)

Őszi szüneti egyéni hét
2011. október 24-től november 3-ig
2011. november 7-től november 10-ig
2011. november 14-től november 18-ig
2011. november 21-től november 25-ig
2011. november 28-tól december 2-ig
2011. december 5-től december 9-ig

Szobafoglalás: Budainé Terjék Juditnál:
06-37-374-011, 06-30-205-8568, refudulo@gmail.com

A díjszabás és egyéb kedvezmények és további felvilágosítás a matrahaza.parokia.hu illetve galyateto.parokia.hu oldalakon.

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsháza András lelkész
Készült az O. A. Invest gondozásában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2011 / december

Miben várom a változást egyházunkban?

Várakozni adventben is nehéz, talán a tettek segíthetnek értelmet adni a várakozásnak: milyen tettekre lenne szüksége egyházunknak ahhoz, hogy az optimális felé mozduljunk közösségeinkben, míg megérkezik a Vőlegény? Én ebben várom a változást egyházunkban – és tesztek is érte:

IFJÚSÁGRA NYITOTSÁGBAN

Ez a legsürgetőbb feladat. Ha valami elromlott egy közösségben – legyen az család, gyülekezet vagy egyház, esetleg társadalom –, ott lehet újat kezdeni, ahol gyerekek, fiatalok figyelmét, érdeklődését, tisztaságát kaphatjuk ajándékba az Úristentől, hogy valami jobbat írjunk az ő szívébe, az ő lelkükbe. Tudom, minden generáció felismeri: mi sem vagyunk jobbak apáinknál. Mégis, csak ezzel az ifjúságunk iránti bizalommal léphetjük át romjainkat, csak az ővelük való újjáépítés lelkülete hozhat eredményt. Hiszen ők lakják be azt, amit mi építettünk, ők mondhatnak véleményt arról, amit mi előtűnk végeztünk. Segítsük hát a beilleszkedésüket a gyülekezetbe, az egyházba, örüljünk neki, ha mellénk állnak Isten országa építésében! Ők mindig másképp látnak, mint az előző generáció, de ezért is fontos a véleményük: még minket is kritizálhatnak, ha valami elszegényedett, kifakult, elsivárosodott a kezeink között. Ezért óriási lehetőség az iskola, óvoda, hitoktatás. Jaj nekünk, ha csak megtartandó munkahelyet, kereseti lehetőséget látunk bennük!

GYÜLEKEZET-KÖZPONTÚSÁG FELISMERÉSÉBEN

Az egyház gyülekezeteiben él. Régi, bölcs igazság ez. Semmi nem pótolja a gyülekezetet, mely mint cseppben a tenger hordozza az egyház jellemzőit, akkor is, ha nem tud minden egyházi szolgálatot egymaga vállalni. Nem lehet ezért semmit sem kezdeni az olyan egyházképlettel, mely felülről lefelé, a szervezettől a gyülekezet felé akar életet lehelleni az egyházba. Még kevésbé alkalmas a kívülről befelé ható kegyelem emlegetése, mely az egyházsorvasztás egyik hamis érve volt az elmúlt évtizedekben. Sem intéz-

mények, sem programok, sem sajtójelenlét nem pótolja azt, ami elsősorban a gyülekezetekben kell hogy történjen. Mi történik a gyülekezetekben? Ha nem életre kelt az ige, igehirdetés, akkor lassan elhal a vallásos beszéden tájékozódó, még kánaáni nyelven is érteni tudó idősök közössége. Vagy történik az ige nyomán életekben és közösségekben valami, ami nem csupán őriz, de változtat, jövőt épít kívül és belül, a lelkében is. Alakuljanak új gyülekezetek népünk belső elvándorlása okán! Men-

jünk utána népünknek infrastruktúránkkal, jelenlétünkkel. De élet abból sem lesz, ha csak biztatgatjuk magunkat: ébredés kellene! Ez is az Isten ajándéka! Amikor készek leszünk elfogadni, Isten ad majd ébredést. Amikor készek leszünk egymás kegyességét is értékelni, nemcsak bírálni. Ha feltételezzük, hogy a másik másmilyen hitbéli látása nem az én bosszantásomra van, hanem lehet az én kegyességem kiegészítése, korrekciója is. Milyen hiányos lenne az egyház Péter hirtelenkedése, Pál szenvedése vagy János szeretete nélkül! Mindezekre szükség van. Amíg e helyett a magunk erejéből, látásából szeretnénk egyházat építeni, fenntartani, csak romosodást látunk majd. Harmadik út nincsen. Ez bizony keskeny út.

SZOLGÁLATAINKBAN VÉGZETT MINŐSÉGI MUNKÁBAN

Valami elveszett az elmúlt egyházbomlasztó időkben. A munka becsülete. A minőség forradalma – ahogy Németh László szeretett volna „reformátusul” tanítani. Elterjedt a magyarság körében is (vö. református = magyar vallás!) a konkolyvetés. Széthúzás, irigység, kivagyiság. Ezzel együtt a pontatlanság, terjengősség, lazaság, tunyaság. Idővel és szellemi-lelki-emberi erővel, értékekkel való tékozlás. Tehetségfecsérlés, igénytelenség. Elterült gyülekezeteinkben a középszerűség, a kicsinyesség. Nehezen váltható példáit sorolhatjuk az önzésnek és a szolidaritás megfakulásának. A minőségi munka önmagunk minősítésén túl Isten szolgálata, sőt Isten általunk történő minősítése is. A munkát pedig az is értékeli, hogy miként honorál-

juk. Méltó a munkás a maga bérére. Ez nem mindig pénz-kérdés, sokszor inkább az elismerés hiánya. Merjük megköszönni a jól végzett munkát, merjünk Istennek és egymásnak is hálásak lenni. Persze, ennél jobb állapotban levő közösségeink is vannak. Ez a kép csak azért ilyen komor, hogy sokkoljon. Mégis elgondolkoztató, hogy laikusaink bevonásáról milyen óvatosan döntünk, a reformáció egyházaként! A lelkész-központúságot oldandó csak a minőségi jelenlét lehetősége marad a jövő egyházépítéséhez lelkészi és nem lelkészi köreiben egyaránt. Külön bocsánatot kérek azoktól, akik nem ezt képviselik, akik nem erre ösztönöztek életpéldájukkal, hitharcokkal. Akik élték a maguk hősi helytállását családban, gyülekezetekben, hóstelenített, szürkévé gyúrt korunkban. Emberileg ők tartották még meg egyházunkat, gyülekezetünket. Mégis nagy veszély az, hogy szórványosodunk lélekben is. Fordítsuk ezt a folyamatot a javunkra! Predestinációs szemléletünk megengedi, hogy az egyben mi sokat lássunk. Az egy nálunk is világot meghatározó lehet. Az egy minőségi ugrás a semmihez képest. Ki-ki kezdje hát a minőség számonkérését saját magán, az egyen. Aztán a kegyelmes Isten egyből kettőt, kettőből sokat formálhat!

KÖZÖSSÉGÉPÍTÉSSEN

Jézus nyomában sosem szégyen tanulni. Egyszemélyes vezetésre kiképzett lelkipásztoraink mint valami utolsó hadállást védelmezik a parókiális rendszert, mert ezt tanulták. Két évszázada a lelkipásztor polihisztor volt, közösségének mindenese. Ma már ez egyre kevésbé lehetséges. Sok lelkész kiegészésének, korai kiüresedésének, megkockáztatom: lelki vagy fizikai halálának oka. Akik képesek közösségeket építeni, nem kevés esetben – a legjobbak is – csodálói kört szerveznek maguk köré, néha öntudatlanul is. Aztán költözés, nyugdíjazás, esetleg haláleset kapcsán kiderül: sok gyülekezetben újra kell építeni a közösséget is. A klikkek, szimpátiacsoportok erősítése nem gyülekezetépítés. Így kell-e lenni ezeknek, testvérek? Nem arra kaptunk felhatalmazást, hogy Jézushoz gyűjtsünk embereket? Néki növekednie kell, nekem pedig alábbszállnom! Ha Jézus kettével küldte ki tanítványait, nem csapatépítést kellene tanulnunk inkább? Nem közösségekben kellene a jövő gyülekezeteinek, testületeinek, lelkipásztorainak gondolkozni? Kell egy csapat! A csapatépítés a lelkivezetés feladata. Ismerje meg, beszélgessen, figyeljen oda minden lelkipásztor, presbiter azokra a gyülekezeti tagokra, motiváltságukra, akikből

alkalmas munkatársak, szolgatársak képezhetőek. De ez nem az én csapatom! Én is csak része vagyok az Úr nagy ügyének. Lehet, hogy fontos része, de a testben nem mondhatja egyik tag a másiknak: nincs rád szükségem. Ma megkeseredett lelkészek, presbiterok, egyháztagok szédülnek át más hitek, más közösségek körébe, néha a semmibe, mert sértődésből, emberkedésből, haragból nem tudunk közösséget építeni. Mert önmagunk megalázásával kellene kezdeni a másik felemelését. Mert az egymást különbnek tartásokat indulatát kellene meghonosítani közösségeinkben, és nem a „ki kivel van” uram-bátyámos indulatot. Ez utóbbi nem jézusi és nem használ, sőt rombol az egész egyházban. A lobbierdek is lehet önérdék, mi köze az ilyen lelkületnek Krisztushoz? A Mammonnak vagy Istennek szolgálunk?

MINDENEKBE SZERETETTEL

Elérkeztünk rövid vázlatunk utolsó, de talán legfontosabb részéhez. Nem volt felesleges Ágoston egyházatya figyelmeztetése: mindenekben szeretet. Talán legérthetőbben felirataink, elnevezéseink lepleznek le minket: lelkészi hivatal! Nem lelkipásztori fogadóóra, hanem hivatali idő. Jaj nekünk, egyházat, gyülekezetet építőknek, ha nem az csendül ki az elnevezéseinkből, munkáink lelkületéből, amit az első keresztyének még tudtak: ezek szeretik egymást. Miért meglepő a mi egyházunkban, ha valaki „főnökként” emberségesen, esetleg krisztusi módon viselkedik? Nem ilyennek kellene lenni az alaphelyze-

tünknek? De ha nem ilyen a légkör minden egyházi intézményben, gyülekezetben, akkor kit képviselnek ott? Miért kell a gyanakvás lelkének engedni ott, ahol a fiak szabadságában élhetnének? A szeretet elfogadóképessége a helyes istenismeretben, önismeretben gyökeredzik. Önmagát is el kell fogadnia a szolgálatban élőnek az élet folyamatában, változásaiban is. Szeresd az Istent és szeresd felebarátodat, mint önmagadat! Ezt állandóan tanuljunk, gyakorolnunk kell.

Annyi lehetőség van arra, hogy egymással találkozáskor gazdagítsuk egymást, egymás hite által épüljünk – ez lenne a leg-szebb ajándékunk Istennek! Ha így van, így lesz: legyen Istené a dicsőség érte!

Peterdi Dániel

AZ ELMÚLT IDŐSZAK FONTOS ESEMÉNYE

- a 2011. április 13-ai közgyűlés óta május 4-én, június 15-én, szeptember 7-én és október 5-én tartottunk esperesi-gondnoki értekezletet; szeptember 7-én pedig tanácsülést;

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK

- kerületi lelkész-találkozó a székházban 2012. január 9-én hétfőn

Élet a teológián

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2011/2012-es tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen:

Teológia, Egyházkerület, Vértesaljai Egyházmegye, Erdélyi ebéd, Budapest-Északi Egyházmegye, Lelkész parlamenti képviselők, Zsároskenyeres agapé, Mátyásfüldi Egyházközség, Ráckeresztúr (KIMM), Tolnai Egyházmegye, Kecskeméti Egyházközség

PROGRAMOK:

A félév során több külső előadót is szerveztek a diákok *Bíró Zsuzsa* V. éves közösségi presbiter vezetésével. A *férfi-női identitásról a Biblia tükrében* címmel háromestés előadást-beszélgetést szerveztek külön nő és férfi hallgatók részére *Sipos Aba Álmos* és *Takaró Károlyné* közreműködésével. Adventben evangélizációs-hitmélyítő alkalmakat szerveztek, amelyeken *Végh Tamás* fasori lelkész volt a meghívott igehirdető. Adventi esték során meghívott volt *ifj. Takaró Tamás*, *Somogyi Péter* és *Balogh László Levente* lelkészek. Bögre körüli alkalmon *Pap Anette* és *Pecsuk Ottó* voltak a diákság vendégei.

Bögre körül Papp Anettel

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, melyek felsőbbéves teológus hallgatók által tartott bibliaóra, másik részük előadás, beszámoló. A félév koncepciója a **Kozmosz és én**, a nagy világmindenségből magunkig jutottunk el. Erről szóltak a bibliakörök és a közös esték is. Ennek keretében hangzott el előadás a föld és a teremtés összefüggéseiről *Czövek Tamás* lelkésztől, egy másik kontinensen szerzett tapasztalatokról mesélt képekkel együtt *Győri Katalin* tanár (Baár-Madas), keresztyének feliratokon, üvegablakokon, művészi alkotásokon hagyott nyomairól Európában vetített és beszélt *Dull Krisztina* (Egyházművészeti Intézet), az Ágoston Sándor Alapítvány is beszámolt tevékenységéről és nyári táborairól *Horváth Ákos* vezetésével, estet rendezett a Közösség Magazin *Pete Violetta* főszerkesztő szervezésében.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2011/2012-ES TANÉV ELSŐ FÉLÉVÉBEN:

Ebben az évben is több teológusnapot és -hétvégét szerveztünk, amelyeken jelentős számban voltak határon túli utak is: **Beregdéda** (Kárpátalja), *Nagybégány*, *Kisbégány*; **Tolnai egyházmegye:** *Fadd* (presbiteri konferencia), *Bátaszék*, *Alsónyék*,

Teológusnap Várpalotán

Kárpátaljai barátkozás

Teológusok a tolnai presbiteri konferencián

Kölesd, Decs, Tolna-Mözs; Várpalota (DT), Abaújszina (Felvidék) Perény, Miglec; Hévízgyörk, Aszód, Ócsa, Ráckeresztúr (KIMM Drogrehabilitációs Központ), Halásztelek-Tököl

Evangelizációs szolgálat: **Schweitzer Otthon** (6 fő), **Százhalombatta** (5 fő), **Budapest-Mátyásföld** (6 fő), iskolai csendesnap: **Szentmártonkáta** (4 fő)

A teológusnapok szervezésében tevékenyen részt vett *Németh Tamás* és *Tóth Zsuzsa* V. éves teológus.

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSOK

Az őszi szünetben **Reformáció Wittenbergben** címmel tanulmányi kirándulást szerveztünk *Németországba*, felkeresve **Luther** és **Bach** életének és tevékenységének főbb helyszíneit. Bejártuk *Eisenachot*, onnan felsétáltunk *Wartburg* várába. Majd *Erfurt* és *Weimar* érintésével *Eislebenben*, Luther szülőhelyén éjszakáztunk. *Halle* megtekintése után jutottunk el *Wittenbergbe*, utunk egyik fő céljához. Hazafelé rövid sétát tettünk a festői *Drezdában*. Az útról tájékoztatást adtunk különböző fórumokon (Reformátusok Lapja, Parókia Portál, Téka c. újság). Decemberben a dékán, tíz hallgató és doktorandusok **Járjátok körül Sion!** címmel szentföldi tanulmányúton vettek részt.

A TEOLÓGUSOK ALAPÍTVÁNYA: AZ ÁGOSTON SÁNDOR ALAPÍTVÁNY

Az elmúlt nyáron is több építőtábort szervezett az Alapítvány, ezek során **Gyulafehérváron** és **Alvinczton** (Erdély) (villámcsapás során leégett a parókia-gyülekezeti ház) munkálkodtak, ide az őszi folyamán is visszatértek hallgatók. Felépült a szörványiskola csűrje és rendeződött az udvar **Felőrön** (Erdély) a protestáns szakkollégium hallgatóinak munkájával. A kalotaszegi **Zsobokon** gyermekotthonosoknak szerveztek tábori teológusok, csakúgy, mint a vajdasági **Módoson**, ahol nagy hangsúly esett a hagyományörzésre. A felvidéki **Körösön** (Rozsnyó mellett) fizikai munkát végeztek a teológusok, folytatták a gyülekezeti ház felújítását és a fakitermelésben is részt vettek.

A ködös Eislebenben

NYÁRI TÁBOROK

Nyáron bekapcsolódtak a teológusok a **Csillagpont** (Tata) ifjúsági találkozó munkáiba csoportvezetőként, segítőként, valamint az **Isten a szekéren** című programmal (Novellaszekér) és a **Szabadság útjelzői** című, a tízparancsolatra épülő interaktív kiállítással voltak jelen. Majd ezt a kulturális missziót folytatták a **Művészetek Völgyében** a teológusok és ifiek, idén főleg **Taliándörögden** és **Ócs** községben, kiegészülve a **Közösség Magazin** (Parókia Portál) szintén interaktív installációjával. A taliándörögdi református templomban **Dull Krisztina** (Egyházművészeti Intézet) és **Demjén Anna** fotókiállítását láthatták az érdeklődők, és számos más programot (előadás, zenekarok, táncház, beszélgetések) szerveztek a teológusok.

Bölcsföldi András spirituális

IFJÚSÁGI RENDEZVÉNY-TERVEK 2012 TAVASZ-ŐSZÉRE

Hirdetést a PARÓKIA portálon olvashatunk majd

DM Kerületi ifjúsági találkozó 2012. május 18-19. mely a REFORMÁTUS ZENEI FESZTIVÁL IFJÚSÁGI RENDEZVÉNYE:

Z E F I R

Helyszín: Budapest, Kálvin tér - Ráday utca „elfoglalása”,

- A budapesti ifik meghívhatják a vidéki ifiket,
- „Mi vagyunk a Református Egyház” – bemutatkozó sátrak felállításai,
- Ifjúsági zenekarok találkozója a Kálvin téren
- A Zarándok útja – végigjárásának élménykertes rendezvénye,
- A Kerületi Székház felfedezése.
- Közös nagy éneklés a Ráday utcán fátylós felvonulással,
- Evangelizáció, bizonyágtételek a Kálvin téren,
- Lelkés stand-up, kávéház,
- Napraforgók játszótér a gyerekeknek

Minden lelkipásztort hívunk és bátorítunk a találkozó legjobb megszervezésében való együtt gondolkodásra – megynként az ifjúsági referenseknél lehet jelentkezni –, hogy valóban legyen „miénk” a Ráday utca és a Kálvin tér!

Beindult az

IFI-KAP-TÁR

Ifjúsági szolgálatot segítő honlap a PARÓKIA PORTÁLON, mindenkinek szeretettel ajánljuk – használatra, de feltöltésre is! Várjuk az anyagokat, hogy megismerjük és segítsük egymás munkáját, s lépünk egyet a közös gondolkodásban!

1/ EGYHÁZKERÜLETI HITANOS-KONFIRMANDUS KONFERENCIÁT SZERVEZÜNK A KECSKEMÉTI EMMAUS HÁZBAN – gyülekezetek hittanos és konfirmandus (12-14 évesek) csoportjainak:

2012. július 2-7.

Információ, jelentkezés: fodoram2010@gmail.com

2/ ZENEI KONFERENCIÁT SZERVEZÜNK:

„**Őt és újat hozni a tárházból**” (Mt 13,52), azaz régi és jelenkori zenei kincsünk közös felfedezése, felelevenítése – gyülekezetként két-két embert várunk, akik ezt tovább is tudják adni gyülekezetükben, hogy szolgáljanak a tanult énekinccsel.

Galyatető, 2012. július 9-15.

Információ, jelentkezés: fodoram2010@gmail.com

3/ A 25+ KOROSZTÁLYNAK SZERVEZÜNK KONFERENCIÁT, a „szingli-létből” való kimozdítása, s értékes kapcsolatok építésének segítésére – gyülekezetként 2-3 embert várunk, akik felnőtt fiatalokként keresik helyüket, társukat egyházunk közösségében.

Galyatető, 2012. október

Információ, jelentkezés: fodoram2010@gmail.com

Fodorné Ablonczy Margit
egyházkerületi ifjúsági lelkész

TANÁCSÜLÉSI HATÁROZATOK

2011. szeptember 7.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET 2011 ÉVI KÖLTSÉGVETÉSÉNEK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

1. Az egyházkerületi tanács a székház bejáratának kialakítási munkálatainak folytatásához a tartalék terhére 8 millió forint fedezetet biztosít.
2. Az egyházkerületi tanács a Horánszky utcai ingatlan állagmegóvására a tartalék terhére 10 millió forint fedezetet biztosít.
3. Az egyházkerületi tanács a Kontraszt-kiállításra a tartalék terhére 6 millió forint fedezetet biztosít 2011-ben.
4. Az egyházkerületi tanács a Mátraházi Konferencia-központ csapadékvíz-elvezetésének megoldásához a tartalék terhére 2 millió forint fedezetet biztosít.

7. LELKÉSZI VIZSGÁRA JELENTKEZŐK AJÁNLÁSA

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács **Dányi-Nagy Márió, Édes-Fogarasi Tünde, Imre Zita, Kiss Andrea, Lakó István, Máthé Zoltán, Molnár Zsolt, Murányi Melinda, Pogrányi Károly, Ruzsa-Nagy Zoltán, Skultétyné Fekete Katalin, Tamás Balázs, Tóth Emese Tünde, Tarcsáné Jankó-Szabó Csilla** lelkészi vizsgára bocsátásához ajánlását adja.

8. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

Az egyházkerületi tanács **Kondorosyné Alexandrova Marianna** lelkészi képesítésének hatályát – a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján – azonnali hatállyal megszünteti.

9. A BUDAPEST-CSEPEL-KIRÁLYERDŐI EGYHÁZKÖZSÉG IMAHÁZÁNAK ELADÁSA

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács hozzájárulását adja a Budapest-Csepel-Királyerdői Egyházközség Budapest XXI. Vesszősfia János u. 20. sz. alatt található 202046 hrsz-ú házasingatlana elidegenítéséhez.

10. A BUDAPEST-CSEPEL-KÖZPONTI EGYHÁZKÖZSÉG MINŐSÍTÉSE

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Budapest-Csepel-Központi Egyházközség „kiemelt” minősítését azonnali hatállyal megszünteti.

KÖZGYŰLÉS

2011. november 10.

Püspöki jelentés

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Legutóbbi közgyűlésünk óta oly sok minden történt kerületünkben, egész egyházunkban és nemzetünk életében is, hogy jelentésemet nemcsak az idő rövidsége okán vagyok kénytelen korlátozni, hanem azért is, mert lehetetlen mindent tételesen előadni. Ezért engedtessek meg, hogy most csak rövid megjegyzéseket fűzzek a mögöttünk álló fontosabb eseményekhez. Viszont, ha szükséges, lényegre mutató irányokat is szeretnék bemutatni.

Hosszú hónapok óta kedves ígém a Példabeszédek könyvének nagyszerű igazsága: „Minden időben szeret, aki igaz barát, és testvérül születik a nyomorúság idejére!” (Péld 17:17) Olyan korban élünk, amikor hajlamosak vagyunk arra, hogy egész életünket kizárólag számok tükrében szemléljük, sőt olykor nem is a számok tartanak elénk tükröt, hanem eleve a mennyiségek határozzák meg egész életünket. Ennek viszont mindig az eleven közösségek látják legnagyobbarát, különösen egyházunkban. A hozzám érkezett esperesi jelentések, melyek egyházmegyei közgyűléseken hangzottak el, és a 2010. esztendőre tekintenek vissza (mint ahogy

a kerületi szakbizottságok jelentései is), nem győzik hangsúlyozni ezt a veszélyt. Espereseink jól látják, hogy olykor pénzhez, vagy más, nem spirituális dimenzióba tartozó tevékenységekhez, megint máskor nagy politikai átalakulásokhoz, olykor-máskor különböző polgári szervezkedésekhez vagy egyszerű ügyeskedésekhez vagyunk hajlamosak hozzákötni egyházunkat, de elsősorban is gyülekezeteink életét, és már szinte be sem merjük vallani, milyen könnyen elsikkad a lényeg, az eleven, lelki, krisztusi közösség. Bizony, nagy kísértés, hogy megszűnjünk egymás barátai lenni, és hogy éppen a nyomorúság idején ne tudjunk leginkább testvérül lenni. Pedig országunk állapota, a lehangolt szétesettség, a csüggedés, az éppen csak fenntartható keretek, s mindezek között a lelki kiüresedésben vergődő ember, aki megannyi teher és kilátástalanság alatt roskadozik, éppen ezért kiált, éppen erre vár a leginkább. Szépen mondja az ige: testvérül születik. Testvérül születni... ezt nem lehet parancsba adni, az igaz barát születik, mégpedig testvérül születik. Ha szabad az Ó- és Újszövetség titkos összefüggésében szólni, mi tudhatjuk, hogy ez a születés nem is alkalmi adottság, hanem az örökkévalóra néz. Fogalmazzuk, értjük így az ígét: testvérül *újja-születik*. Mert aki újjászületett, az minden időben testvér – igen, a nyomorúság idején, a gyászban is, a terhek vállalásának parancsoló kényszere alatt is, de az örömben, a hálában és a reménykedő tervezés-

ben is. Így köszönöm meg a magam és egész családom nevében, hogy a mögöttünk álló néhány hónapban édesapám, majd édesanyám halálakor kimondhatatlan sok vigasztalást, erőt kaptam sokaktól, akik testvérül születtek nekünk a nehéz időben. Legerősebb vigasztalást Krisztus igéjéből vettem: „Ti az én barátaim vagytok, ha azokat cselekszitek, a miket én parancsolok néktek. Nem mondalak többé titeket szolgálknak; mert a szolga nem tudja, mit cselekszik az ő ura; titeket pedig barátainak mondtalak; mert mindazt, a mit az én Atyámtól hallottam, tudtul adtam néktek. Nem ti választottatok engem, hanem én választottalak titeket, és én rendeltelek titeket, hogy ti elmenjetek és gyümölcsöt teremjetek, és a ti gyümölcsötök megmaradjon; hogy akármit kértek az Atyától az én nevében, megadja néktek. Ezeket parancsolom néktek, hogy egymást szeressétek.” (Jn 15,14-17) Így emlékezem meg szüleimmel együtt a legutóbbi közgyűlésünk óta elhunyt lelkipásztor testvéreinkről: Bogyo Ferenc volt törökbálinti lelkipásztorról, Bolyki János professzor úrról, Sebestyén Benedek volt nagykáta, Orosz Ferenc péceli és Somogyi László szalkszentmártoni lelkipásztorról, valamint Czíko Attila Józsefről, aki aktív szolgálatban volt Dunapatajon. Különös nemzedéke ők egyházunknak, hűségben, tudományban, helytállásban, szerénységben és alázatban aligha érhetünk nyomdokukba. A boldog feltámadás reménye alatt emlékezünk rájuk, s kérjük Isten vigasztalását gyászoló szeretteikre.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Hadd szóljak először a legfontosabbról, a lelki, krisztusi közösség legegységesebb valóságáról, gyülekezeteinkről. Kerületünk néhány esztendei toporgás után bátor (vagy bátortalan) lépést tett, és ebben az esztendőben hozzákezdünk új gyülekezetek megszervezéséhez. Ennek a munkának, természetesen, kockázata is van, nem is egy. Talán a legkisebb kockázat az, hogy képesek leszünk-e évről-évre megteremteni és folyamatosan biztosítani az anyagi feltételeket. Ennél már fogósabb kérdés, hogy megfelelően mértük-e fel a lehetőségeket. A legnehezebb kérdés azonban a személyi alkalmasság. E téren jó és rossz hírekkel egyaránt szolgálhatok, most nevek és helyek említése nélkül, példázatosan. Hálásan elmondhatom, hogy néhány településen a szolgálatra kirendelt fiatal lelkipásztorok igen szép evangélizáló, szervező és építő munkát végeznek. Jó reményünk van arra, hogy rövid idő múlva új egyházközösségek megalakulásáról számoljunk be – s ezen most nem a szervezeti-igazgatási egységet értem, hanem a lelki-krisztusi közösséget. Hogy aztán mikor kerül templomtető a gyülekezet fölé, azt nem tudom megmondani, de talán nem is ez a lényeg, hanem az, hogy a Krisztusban új életet nyert emberek megízlelik a keresztyénség nagyszerű titkát, a szentek közösségének erejét. Néhány esetben azonban (nyilvánvaló, valljuk meg!) melléfogtunk. Abban a tekintetben is, hogy a munkára alkalmasnak gondolt személy csakhamar alkalmatlannak bizonyult, mert nem értette, nem fogta fel, hogy gyakorlatilag misszionáriusi feladatai vannak, és mindegyre hagyományos parókiális lelkészi munkakörben kívánt tevékenykedni olyan körülmények közepette, ahol az még nem lehetséges. De abban a tekintetben is melléfogtunk, hogy az adott települést korábban gondozó, oda kijáró lelkipásztorok némelyike kifejezett támadásnak, egyház-igazgatási agressziónak vette, hogy élni kívánunk a lehetőséggel, és igyekszünk egy-egy közösséget saját lábra állítani. Lettek aztán ebből civakodó megnyilatkozások, állpresbitériumi beadványok és köztisztviselési tanácsalanságok. En milderre a Példabeszédek könyvének egy másik versével felelhetek: „Miért van a vétel ára a bolondnak kezében bölcsesség megszerzésére, holott nincsen neki elméje.” (Péld 17,16) Magamat is intem, persze, türelemre, és bizonyos vagyok abban, hogy ami most nem jutott el a szíveikig, az előbb-utóbb odaérkezik. Sajnálom ugyanakkor, hogy ezzel csak megtoldjuk a már amúgy is elvesztegetett időt. Együttal örömmel szolgál, hogy kormányzatunk felelősei jól értik ennek a szervező munkának a jelentőségét (talán jobban,

mint néhány lelkipásztorunk, kik még mindig a kommunizmus közösség-sorvasztó bűvöletében partizánkodnak). Köszönjük a kormányzati támogatást a szervezés munkájához! Adja Isten, hogy a Dunamellék, mely 30-40 esztendeje folytonos bevándorlási terület, megtalálja a módját: miképpen szervezzük az oly sok helyen elhanyagolt református embereket megtartó közösségekké.

Ugyancsak jót és némi rosszat is jelenthetek az új építési alapról. Ez a szisztéma 2010-ben indult útjára, és gyülekezeteink döntő többsége csatlakozott hozzá. Tavaly még sokat kellett magyarázni, most már egyre kevésbé, hogy az a legjobb, ha egy-egy érintett közösség, egy-egy egyházmegye közössége dönt a rendelkezésre álló pénzügyi alapokról. Ebben az esztendőben az alap összege jelentősen megemelkedett, és ezzel lehetővé vált, hogy koncentráltan egy-egy komolyabb, régóta húzódo beruházást akár be is lehessen fejezni, vagy legalább megnyugtatóan folytatni. Természetesen megjelent néhány olyan elem is, amit korábban talán nem gondoltunk kellőképpen végig. Csak néhányat hadd említsek: az építési alapokat biztosító kerületi támogatás korántsem oly nagy mértékű, hogy most már egy-egy épülő templom azonnali befejezésére gondolhassunk. Bár, megjegyzem, ezen a téren amúgy rendkívüli szélsőségek mutatkoznak. Épül olyan templomunk, mely több funkciót is el tud majd látni, és teljes bekerülési költsége nem haladja meg a 200.000 Ft/m²-t, és az épületet képes is lesz a gyülekezet fenntartani. A viszonylag alacsony költségeket a gyülekezeti tagok áldozata, önkéntes munkája, a vállalkozók felajánlásai magyarázzák (tehát az élő közösség áldozatkészsége). De épül olyan templomunk is (ha ugyan a mi templomunk lesz valaha is), melynek mostani becsült bekerülési összege négyzetméterenként egymillió forint lesz. Azért mondtam, hogy ha ugyan a mi templomunk lesz valaha is, mert a templomépítő gyülekezet mindeztáig nem tisztelt meg minket azzal, hogy a terveit beterjessze, sem azzal, hogy az építéshez támogatást kérjen, sem azzal, hogy az alapkövetelt tisztes egyházi könyörgés keretében vigye végbe – csak úgy épül valami valahol, s már a helyi polgármester és országgyűlési képviselő is furcsállja, hogy miért nem tudjuk mi ezt a nagy építményt a magunkénak tekinteni. Az építő közösség viszont (ha közösség ugyan) mindeddig az áldozatkészség legegységesebb jelét sem mutatja. Bizony, ambíció-templom az, az építész, a lelkész, az önkormányzat ambíció-temploma. Reméljük, amit ok ambícióra terveznek fordítani, azt Isten majd kegyelmesen egyháza javára fogja fordítani. Ugyancsak az építési alaphoz kapcsolódó tapasztalat, hogy ügytelenségek okán nem minden esetben érvényesült az eredeti szándék, nevezetesen az, hogy az egyházmegyéek közössége valóban közösségben tárgyalja meg a felhasználható összegek sorsát. Így aztán a kimutatásokból olykor azt látom, hogy a döntéshozó testületnek improvizálnia kellett, s ezért nem feltétlenül valódi szükséglet old a támogatás. De bízom abban, hogy egy-két éven belül teljesen tiszta lesz a kép és a gyakorlat, és a kebelbeli gyülekezetek képesek lesznek bölcsen, a Példabeszédek könyve értelmében egymás barátai-ként eljárni ebben az ügyben. Melléktémája építési ügyeinknek az a kellemetlen tény, hogy a különböző pályázatokon induló gyülekezetek olykor felelőtlenül jártak el. Már tavaly, de különösen ebben az évben világossá tettük gyülekezeteink előtt, hogy az ún. utófinanszírozásos pályázatoknál egyházkerületünk nem tud segíteni. Nem azért, mert nem akar. Az ok egyszerű. Mi a többi kerülettől eltérően nem halmozunk fel tartalék tőkét, mert ezt csak úgy tehetjük volna, ha hitelt veszünk fel. Ezért nem tudunk 30-40-50 milliós összegekkel rendelkezésre állni egy-egy pályázatot elnyerő gyülekezet számára. Igaz, ugyanakkor mindenkinek teljes szabadságot adunk abban, hogy melyik cég révén, hogyan és milyen feltételek között adnak pályázatot, s ha nyertek, kívül végzik a munkát. Szeretném megerősíteni itt is, hogy a következő esztendőben sem szándékozunk hitelt felvenni (noha időnként heves udvarlás közepette ajánlkoznak a pénzintézetek), tehát továbbra is ki-ki magának áll vagy

esik pályázat elnyerése esetén. És e helyt is köszönetet kell mondanunk kormányzatunknak, mert az egy esztendeje bemutatott rekonstrukciós programjaink értő fülekre találtak, és több mint kéttucat gyülekezetünk kapott kisebb-nagyobb támogatást. Az ország gazdasági helyzete nem teszi lehetővé, hogy ezeknél nagyobb összegeket reméljünk, ezért e szűkös időkből ezek a támogatások messzemenőig méltánylandók. Hogy pedig erősítsem a gyülekezetek közötti egybetartozást, továbbá hogy elmélyítsem igen sekélyes adakozási kultúránkat, hosszabb ideje azt kérem az egyház-köztség elnökségeitől, hogy hálaadó istentiszteleten, jubileumon, beiktatáson mindig jelöljenek meg olyan célt, amely nem az ő saját gyülekezetük szüksége, hogy arra adakozzon az ünneplő gyülekezet. Hiszen igazán református jellegzetesség volna, hogy amikor Istennek hálát adunk, mert kaptunk, kaptunk egy felújított templomot, kaptunk egy új lelkészt, kaptunk egy nevezetes dátumot, kaptunk örömet, akkor hálából mi is adunk azoknak, akik éppen szükségben, bajban, nehézségben vannak. Tudom, hogy ez nincs mindenütt így. De mondhatom, hogy bárhova hívnak (és bárhova szívesen megyek), csak úgy vállalom szolgálatot, ha a liturgia mellé megkapom az adakozás meghatározott célját is. Testvérek! Isten megáldotta a Dunamelléki Egyházkerületet, mert egész egyházunkban minálunk a legmagasabb az adakozó tehetség! Köszönjük ezt meg azzal is, hogy észrevesszük a szükségben levőt. Így szolgálhattam a legutóbbi és a mostani közgyűlés között számos gyülekezetünkben. Beiktatáson: Cegléden, Pasaaréten, Siklóson, Zsámbékon, Külső-Kelenföldön. Konferencián: Balatonfüreden, évnyitón: a Protestáns Szakkollégiumban, a KRE-HTK-án, országos tanévnyitón: a Kálvin téren. Iskola alapkövetésén és avatásán: Verese gyházán, iskolarész-avatón: Kiskunhalason, játszótér-avatón: a Gyökössy Endre óvodában. Hálaadó istentiszteleten: Kajdacson, Nagykőrösön, Bugyán, Dunaszentbenedeken, Harkányban. Imanapon: a Baracska börtönben. Jubileumon: Nagykátán, Pestlőrinc-Kossuth téren, Csillaghegyen, Baján, Tiszakécskén, Kerekegyházán, Bogyzslón. Püspökbeiktatáson: Laskón, templomszentelésen: Csepel-Királyerdőn. Hálát adok Istennek, hogy mindemellett adott erőt konferenciákon való részvételekre, külföldi (párizsi magyar, svájci, holland és cseh) testvérekkel való kapcsolatépítésre, a pápai tanítás ellátására, a különböző médiákban való megnyilatkozásokra. Leginkább azért vagyok hálás, hogy befejezhettem Kálvin János evangéliumához írt kommentárja magyar fordításának lektorálását. Sőt, egy kis könyvem is megjelenhetett a Keresztút Kiadó jóvoltából az Apostoli Hitvallásról. Kérlek, fogadjátok szeretettel.

A mögöttünk levő tavaszon valamennyi esperesi székelyen generális vizitációt végeztem. Volt módom a helyi presbitériumokkal is találkozni, az esperesek gyülekezeti munkáját is áttekinteni, és természetesen az egyházmegyei esperesi hivatal működésébe is betekintheztem. Jó tapasztalataim vannak. Esperesi karunk rendkívül nagy felelősséget hordoz, miközben a modern kor átkát nyögi, mert oly mértékű adminisztrációt ró rá a közegyház által támasztott követelményrendszer, hogy az önmagában is kitölti az esperesi idő nagy részét. Zsinatunkon számos vitát folytattunk már erről, és mindig meg is egyezünk a fölösleges bürokrácia mellőzésében, de aztán valahogy nem kevesebb, hanem még több lesz a papírmunka. Nincs ez így jól. Ugyanakkor espereseink napszám kerülnek olyan helyzetekbe, amikor a Példabeszédek könyve idézett fejezete szerint utálatosságot találnak, mert vannak, akik igaznak mondják a bűnöst, és kárhoztatják az igazat. S ez bizony mindig háborúság kezdete is. (Péld 17,14-15) Arra buzdítom őket e helyről, hogy ne fáradszanak meg lelkipásztor-társaikat erősíteni, hűségre emlékeztetni, az ékes és szép rendet fenntartani.

Az elmúlt esztendőben új vizitációs kérdőívet készítettünk, és bocsátottunk ki abban a reményben, hogy a kérdések majd hatékonyabban segítik a vizitálást, s talán ahhoz is hozzájárulnak, hogy maguk a gyülekezetek is jobban tájé-

kozódjanak önmaguk szolgálata felől. Emlékszem jól a régi 40 oldalas kérdőívre, amelybe még azt is bele kellett írni, hogy milyen újságot olvasok, és arra is jól emlékszem, hogy az ilyen kérdések nem igazán serkentettek arra, hogy lelkeszi munkámról meg a gyülekezetem életéről eltűnődjek. A mostani kérdőív sokkal rövidebb, a kérdések célzottabbak és eszméletetőbbek. Ezért furcsállom, hogy még mindig vannak lelkipásztorok, akik egész tételsorokat hagynak kitöltetlenül. Ez elsősorban a vizitálók és az egyházmegyei előadók számára okoz fejtörést, de megesett az a csúfság is, hogy éppen a mi slendrián papjaink miatt nem tudott elkészülni az országos összesítő. Ideje lenne már nem ezen a fronton megharcolni a felsőbbség elleni szüntelen rebelliót, mely minket, reformátusokat olyannyira jellemez. (Tudom, tudom, én is rebellis vagyok.) A kérdések ugyanis nem a kutakodó vizitátorok igényeit és nem is a buzgó bürokraták papírnövelő hajlandóságát elégítik ki, hanem minket magunkat eszméltetnek. Kérem tehát ezúton is tisztelettel a lelkipásztorokat, de különösen az egyház-községi gondnokokat, hogy járjanak el hűséggel és alaposítással a vizitálás előkészítésében. Csoválom, ha bármelyik orvos alkalmassági igazolást állítana ki annak, aki a legegyszerűbb adatokat sem tudja önmagáról megadni.

Egyházi közösségeink különös állapotát mutatja az az eseménysorozat, amely a kormányváltás óta zajlik, de talán még mindig csak az elején vagyunk. 2010 nyaratól egyre több megkeresés érkezett gyülekezeteinkhez, hogy államilag finanszírozott intézményeket vegyenek át. Ez egyaránt vonatkozott közoktatási és szociális intézményekre. E kérdésben kerületünkben és a Zsinaton is több óvást fogalmaztunk meg, de nem tudom, lett-e igazán fogatjuk. Az átvételi hullám viszont megmutat néhány bonyolalmat is, és azt hiszem, felvázolja előttünk egyházunk következő nemzedékének egyik nagy harcát is. A mi nemzedékünk úgy élte meg a kommunizmus porba dőlését, hogy mi csak az idősek elbeszéléseiből tudhattunk arról, mit jelentett az, amikor az egyháznak komoly és kiterjedt intézményhálózata volt. A rendszerváltás után részben a rehabilitáció, részben a misszió igényei kikövetelték egy komoly (de megjegyzem, a régihez képest mégiscsak töredékes) iskolahálózat kiépítését. Isten iránti hálával elmondhatjuk, hogy számos újraindult iskolánk túlélte a berendezkedés és a meggyökerezés évtizedes nehézségeit, és két-három nemzedék múltán bizonytalansággal meg is hozza azokat a gyümölcsöket, melyekért újraalapított. A szociális szférában azonban nem ugyanez a helyzet. A kommunizmus álságos és teljes mértékben hamis egyenlőségi díját (melynek árát most adjuk meg) igen gyorsan felváltotta egy még álságosabb és tarthatatlan finanszírozási rend, s ma már egyértelmű, hogy az ún. jóléti állam szerkezetei ebben az állapotban nem tarthatók fenn. De mintha egyházunkban sokan ezt nem vennék tudomásul. Tovább folyik a délibáb-kergetés. A szociális intézmények átvétele egyházi fenntartásba, tudom, a legutóbbi időig jó kalkuláció volt. Meg lehetett belőle élni. Sőt most is meg lehet belőle élni, sőt itt-ott egyházmegtartó funkciót tulajdonítanak neki. Az új egyházi törvényt is többek között azért kellett meghozni, hogy a gombamód szaporodó megélhetési biznissz-egyházakat valamilyen módon kizárják ebből a körből. Mindeközben azonban gyülekezeteink körében megcsappan a valódi diakónia igénye. Az egyház-községi zárószámadások összesítéséből egyértelműen kiderül, hogy diakóniára fordított erőink nemhogy a kálvini negyedet, nemhogy a bibliai tizedet, de olykor még az összes kiadások egy-két százalékát sem érik el. Nincs ez így jól. Azt ugyanis nem nevezhetjük sajátos egyházi diakóniának, amit az állam tisztességes szerződés alapján, átvállalt feladat teljesítéséért finanszíroz, és persze finanszírozni is fog, amíg lesz rá pénze. Természetesen lehet ezeket a feladatokat (lévén, hogy az irtalmasság dimenzióját érintik) a legigazibb krisztusi lelkülettel végezni, ez mély meggyőződés. De azt is látom, hogy ez a helyzet egyre kevesebbet inspirál és motivál arra, hogy a saját szívük szeretetéből áldozzanak a szegények, az elesettek, az

árvák és az özvegyek megsegítésére. A Szárszón tartott szeptemberi, rendkívülinek nevezett Zsinaton többen szóba hozták ezt a feszítő ellentmondást, mintha még lenne választási lehetőségünk. Véleményem szerint azonban túl vagyunk ezen, és ezzel olyan terhet hagyunk az utánunk jövő egy-két nemzedékre, amit nem tudom, milyen módon fognak majd hordozni és megoldani. Legjobban talán az a törvényjavaslat jellemzi az állapotokat, mely szerint intézményfenntartó gyülekezetben az intézmény dolgairol való tárgyaláskor az egyházmegeye kiküldöttei vezessék a presbiteri gyűlést. Vagyis maradjon a status quo, hogy tehát az egyházközösség vezetése javadalmasa (olykor horribilis javadalmasa) az intézménynek. Ezt csak tetézi az, hogy felelős körökből újabb meg újabb kísérletek történnek a lelkészképzés átalakítására is, mondván: legyen a lelkész menedzser. Mindazáltal e helyről is arra buzdítom gyülekezeteinket, lelkészeinket, a most felszentelendőket is, továbbá a presbitereinket, a nőszövetség tagjait és a gyülekezetek munkásait, hogy ne szűnjenek meg keresni a módját a maguk körében szervezett és rendszeresen végzett diakóniai munkának. Ha nem tudjuk a különbséget megmutatni, és a különbségben a mi saját szívünkben és erőnkben fakadó diakóniánkat párhuzamosan és alternatív módon fenntartani, éppen azt fogjuk elveszíteni, amiért a reformáció óta annyit harcolunk: az egyház legyen egyház. Ha csak arra gondolok, hogy az intézményfenntartó gyülekezetekben nem igazán mutatható ki a templomba járás növekedése vagy az adakozó kedv emelkedése, vagy ha arra gondolok, hogy vannak olyan gyülekezetek, ahol a népnelv a presbitereket „fizetett presbiterek” nevezi, merthogy ők a helyi egyházi intézmény alkalmazottai, vagy ha arra gondolok, hogy ez okán megtörténhetett az is, hogy egy leköszönő gondnok hat évre visszamenőleg kiszámolta magának a járandóságot, akkor még mindig nem a legrosszabb lehetőségeket vázoltam. Ezért is buzdítok újra meg újra az élő testvéri közösség megélésére, amely sem fenntartott intézménytől, sem választói névjegyzékbe foglaltak számától, sem az egyházközösség anyagi erejétől vagy az egyházközösség szolgálóinak különös tehetségétől nem függ, egyes-egyedül attól függ, minek látjuk és tartjuk a keresztyéni létet ma.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés! Szólnom kellene még a mögöttünk álló időszak kapcsán az új egyházi törvényről is, amely jellemző módon éppen a legkevésbé érdekes pontján kavart nagy vihart, és a legfontosabb és döntő kérdésekben sokan elsikkadtak jelentősége fölött. Azzal, hogy az új törvény újra rendezte az egyházak állammal való kapcsolatának kérdését, és ennek okán felsorolt néhány egyházat, amelyek azonnal, a törvény hatályba lépésekor már a kapcsolati körben foglaltaknak tekintendők, éppen talán a legkevésbé lényeges dolgot mondta ki, hiszen a törvény többi passzusa számos vallási közösség előtt nyit utat, hogy az állammal szerződéses viszonyba kerüljenek. Tehát azon lamentálni, hogy egyik egyház miatt, a másik meg miért nem került a törvénybe, értelmetlen, hiszen jövőre vagy két év múlva teljesen más lesz a kép. Azt azonban mégiscsak méltányolnunk kellene, hogy az új törvény védelmet biztosít névhasználat, liturgia, liturgiai öltözék, illetékesség, szolgálati viszony és belső autonómia tekintetében az egyházaknak. Ez volt az, amit a pártállam utolsó parlamentje még nem tett meg (talán nem is akart), és ez volt az, aminek hiánya azt a látszatot kelthette, hogy Magyarország a legvalószínűbb ország Európában, hiszen több mint 350 bejegyzett egyház működött. S ez vezetett oda, hogy a most lezárt népszámláláskor a Statisztikai Hivatal hivatali kötelesegből betette az elektronikus kérdőívbe az összes így-úgy bejegyzett egyházat is, Horvátországból hozzánk fajulva mindjárt hármát is, amelyekről már bíróság mondta ki, hogy közokirat-hamisítással történt bejegyzésük. Nyilván a kép lassan fog kitisztulni, de az már egészen nyilvánvaló, hogy az új egyházi törvény az állam és az egyház szétválasztásának elvét juttatja érvényre. Ezért valójában hosszú távon, nemzedékekre kiható módon minden csak azon fog múl-

ni, hogy mi magunk mennyire leszünk képesek saját hitelveink továbbadására, hatékony misszióra, erős közösségek szervezésére, egyszerűen olyan református identitás kialakítására, amely vonzó lesz a magyar emberek számára.

Legmélyebben most az a kérdés tárul fel előttünk, hogy milyen eredménnyel végződnek gyülekezeteinkben a presbiterválasztások. A tavaszi közgyűlésen már szóltam erről, és számos lelkészkonferencián és testületi gyűlésen is kifejtettem álláspontomat. Örülök, hogy mindeddig igen kevés panasz és felszólamlás érkezett, de most is jelzem, hogy ezeket egyenes úton fordítjuk vissza, hiszen a viták és panaszok elbírálására elsősorban a választási bizottságok és aztán az egyházmegeykéket illetékesek. Szívvel remélem azonban, hogy a panaszok száma éppen annyi lesz, mint amennyiről eddig én tudok, és nem több (azaz fél tucat sem). Köszönöm a Presbiteri Szövetségnek az előkészületekben tett igen értékes, eligazító munkálkodását. Sajnálom azonban, hogy számos gyülekezetünk csökkentette a presbitériuma létszámát, főleg, ha ennek az volt az oka, hogy gyülekezeti tagjaink korábban nem láthattak valóságosan működő presbitériumot, így nem nagyon tudhatták, mire való ez a testület. Néha pedig azért csökkent a létszám, mert egy-egy lelkipásztor hosszú évek óta képtelen volt arra, hogy nagyobb testülettel működjön együtt, s így oldotta meg saját maga alkalmatlanságának gondját. A civakodás kerülendő, de féltő, hogy szép hagyományok szakadnak meg ezzel. Ugyanakkor nagy örömmel az, hogy mégiscsak megújulnak az egyházkormányzások legfontosabb testületei, a gyülekezeteket kormányzó vének közösségei. Arra kérek és buzdítok mindenkit, hogy a választások után ne tekintse abszolvál feladatnak a tisztújítást, hanem éppen ellenkezőleg: a presbiterek közösségével kezdjen együtt építkezni, szolgálni, együtt új utakat és lehetőségeket keresni az egész gyülekezet megújulásához. Ha valahol igazán megmutatható egyházi életünk szépsége és ereje, az éppen a presbitériumok tagjainak hálás élete, hálából való önfeláldozó szolgálata. Sok áldást kívánunk erről a helyről is a megújult testületekre! S itt is hadd mondjunk hálás köszönetet mindazoknak, akik már nem viszik tovább ezt a szép tisztséget! Kérjük, maradjanak meg gyülekezetük közösségében, bölcsességükkel, imádságukkal, ragaszkodó szeretetükkel. A leköszönő presbitereket és gondnokokat lehetetlen felsorolni, de szokásunk szerint emlékezünk meg a nyugalomba vonult lelkipásztorainkról: Szénási Jánosné Pécs-Kertvárosból, Fábian Zoltán Abony-Vezsenyből, Kiss Ernő Decsról, Tariska Zoltánné Pécelről, Szénási László Tahitótfaluból, Hatvani István és Hatvani Istvánné Gerjenből, Thuróczy István Tököl-Halásztelekről, Göncz Sándor Hajósról, Hantos Jenő Budapest-Csepel-Központból ment nyugdíjba. Isten adjon áldott pihenést, békeszertendőket.

Szólom kellene még ifjúsági missziókról, a konfirmáció megújításáról, az új énekeskönyv ügyéről, a közös lelkészképzés tapasztalatairól, a kormányzati tárgyalásokról, a Zsinaton folyó törvényhozás ezernyi kérdéséről, a Szárszóra egybehívott, rendkívülinek nevezett, különös-furcsa zsinatolásra, a kiemelt gyülekezetek státusának nehéz kérdéséről, a lelkipásztor-intézet felállításáról, az egyházkerület intézményeiben zajló felújításokról és még sok minden egyébéről. De mint jeleztem, ezeket nem tudom részletesen taglalni. Inkább arra hívom fel a figyelmet, hogy egyházkerületünk támogatásával megújult a Parókia Hírportál, amely napról-napra folyamatosan tudósít ezekről a fejleményekről. Hiszen, hogy a korlátozott lehetőségek, amelyek országunk esetét állapotából adódnak, nem veszik kedvünket, hanem inkább arra ösztönöznek, hogy erőtartalékainkat is mozgósítva olyan célok megvalósítására törekedjünk, amely célok nem az ábrándok birodalmából importáltuk, hanem a Szentlélek Isten indíttatásából kértük el és nyertük meg. Azt kívánom, hogy mostani közgyűlésünk minden témája, minden hozzászólása és vitája és valamennyi határozata ennek jegyében szülessen meg, és így építse anyaszentegyházunkat és szolgálja Istennek dicsőségét!

KÖZGYŰLÉSI HATÁROZATOK

2011. november 10-11.

4. ÚJ ALKOTÓTAGOK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A közgyűlés megállapítja, hogy Szalai Géza és Varga Balázs egyházkerületi tanácsos és dr. Zsengeller József dékán letette az esküt. Életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

7. LELKIPÁSZTOROK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Lakó István, Molnár Zsolt, Pogrányi Károly, Tamás Balázs, Tóth Emese Tünde** letette a lelkészi esküt, átvette a lelkészi oklevelet, **dr. Imre Zita, Ruzsa-Nagy Zoltán, Tarcsáné Jankó-Szabó Csilla** átvette a lelkészi oklevelet.

8. LELKÉSZSZENTELEÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL JELENTÉS

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a tizenöt lelkész kérelmét. A lelkésszenteelés időpontját a mai napon, november 10-én, 18.00 órára tűzi ki, a Budapest-Nagyvárad téri templomban.

9. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az Egyházkerületi Tanács munkájáról szóló jelentést elfogadja.

11. PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával emlékszik meg Bogoy Ferenc, dr. Bolyki János, Sebestyén Benedek, Orosz Ferenc, Czíki Attila József, Somogyi László és Szabó Imréné elhunyt lelképásztorainkról. Közgyűlésünk osztozik a családok és a püspök úr gyászában.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a kormányzati támogatást, amit új missziói gyülekezetek létesítéséhez valamint rekonstrukciós programjainak támogatásához kapott.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a kebelbeli gyülekezetek elnökségeinek figyelmét, hogy hálaadó istentiszteleten, jubileumon, beiktatáson mindig jelöljenek meg egy olyan célt, amely nem az ő saját gyülekezetük szüksége, hogy arra adakozzon az ünneplő gyülekezet, ezzel is erősítsük a hálaadásból fakadó szolidaritásunkat.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a püspök úr Apostoli Hitvallásról írt könyvét.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a lelképásztorokat, gondnokokat, hogy járjanak el hűséggel és alapossgal a vizitálás előkészítésében, a vizitációs kérdőívek kitöltésében.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bátorítja a kebelbeli gyülekezeteket a maguk körében szervezett rendszeres diakóniai munkára, ugyanakkor óv attól, hogy túl nagy teherként, meggondolatlanul működtessen intézményrendszert egyházunk közössége.

8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a népszámlálásban magukat reformátusnak vallók segítségét abban, hogy pontosabb képet kaphassunk egyházunk jelenlegi adatairól.

9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés üdvözlözi az újonnan megválasztott presbitereket, gondnokokat, megköszöni az eddig szolgálatban állók hűségét, egyházunk iránti szolgálatait, kéri, hogy keressenek új utakat és lehetőségeket az egész gyülekezet, egyház megújulásához.

10. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jó, tartalmas nyugdíjas időt kíván nyugalomba vonult testvéreinknek: Szénási Jánosné Pécs-Kertvárosból, Fábíán Zoltán Abony-Vezsenyből, Kiss Ernő Decsről, Tariska Zoltánné Pécelről, Hantos Jenő Budapest-Csepel-Központból, Szénási László Tahitófaluból, Hatvani István és Hatvani Istvánné Gerjenből, Thuróczy István Tököl-Halásztelekről, Göncz Sándor Hajósról.

11. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a Parókia Hírportál munkatársainak értékes és egyházunkat elevenítő szolgálatát.

13. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS KITÜNTETÉSEKRE

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az előterjesztést a pedagógusdíjakra.

14. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: Böttger Antal

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Istennek a tavaly elvégzett missziói munkáért, és köszönetét fejezi ki a szolgálatban hűséges lelképásztoroknak, munkatársaknak, tudva, hogy mindenért „Egyedül Istené a Dicsőség”!
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a 2010. évről szóló beszámolót.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megbízza a Missziói Bizottságot és a kerület elnökségét a megkezdett gyülekezetalapítási program folytatásával.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megbízza a Missziói Bizottságot, hogy dolgozza ki az új gyülekezetek szervezésére a már megbízott és a későbbiekben megbízást kapó lelképásztorok kötelező missziói továbbképzésének (kreditpontos) anyagát.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja egyházkerületünk gyülekezeteinek, hogy aki

teheti, építsen ki testvérgyülekezeti, patronálási kapcsolatot valamely új gyülekezettel.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés biztatja az egyházmegyék elnökségét, hogy a szórványok és a szórványhelyzetbe került kis gyülekezetek gondozása továbbra is maradjon gondolkodásunk homlokterében.

15. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Szabó István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházmegyék vezetését, hogy a hiányos vagy egyáltalán ki nem töltött kérdőíveket ne fogadják el, hanem küldjék vissza hiánypótlásra, s ha szükséges, szankcionálják a mulasztást.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli, hogy az egyházkerületi lelkésztovábbképzés központi témája a következő esztendőben az igehirdetés legyen.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti, hogy a szervezett lelkésztovábbképzés ügye – a lelkészekről szóló törvény végleges megalkotásáig – elsősorban az egyházmegyék és az egyházkerület feladata, így annak tematikáját és metodikáját is ezen testületek felelősei alkossák meg.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatni kívánja a presbiterek képzését és felkészítését szolgálatukra.

16. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hörsök Imre

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az iskolaügyi jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a pedagógusok munkájának elismerésére a közgyűlés által létrehozott díjakat az idén az alábbi pedagógusoknak adományozza:

2./a **Dr. Bognárné Nagy Éva** tanárnőnek, a Kiskunhalasi Református Kollégium Szilády Áron Gimnáziuma igazgatójának a **Lorántffy Zsuzsanna-díjat** adományozza,

2./b **Gavlikné Kis Anita** tanárnőnek, a Kiskunhalasi Református Kollégium Szilády Áron Gimnáziuma igazgatóhelyettesének a **Benda Kálmán-díjat** adományozza,

2./c **Jámbor Zsolt Ottó** tanár úrnak, a Kecskeméti Református Gimnázium történelem-ének-zene szakos tanárának a **Benda Kálmán-díjat** adományozza,

2./d **Kovács István** tanár úrnak, a Halásztelki Bocskai István Református Általános Iskola igazgatójának a **Benda Kálmán-díjat** adományozza.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát a közoktatási intézményeinkben folyó magas színvonalú munkáért és nevelésért, és köszönetet mond az egyházmegyék iskolaügyi előadójának a tartalmasság, részletes beszámolóért.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát az egyházkerületi intézményhálózat bővüléséért, és örömmel köszönti két új intézményét (a Gödöllői Református Óvodát és a budapesti Jókai Mór Református Általános Iskolát).

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a Kiskunhalasi Református Egyházközség elnökségének, a Református Kollégium Gimnáziuma igazgatóságának és tantestületi közösségének, amiért 2011. július 7-9. között Kiskunhalason megszervezte a Kárpát-medencei Református Középiskolák XVI. Találkozóját.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki az Országos Református Tanévnyitót megrendező Lónyay Utcai Református Gimnázium és Kollégium vezetőségének, tantestületének és a helyet biztosító Kálvin téri Református Egyházközségnek.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát és köszönetét fejezi ki a református közoktatási intézményeinkben folyó magas színvonalú munkáért és nevelésért az óvónőknek, tanítóknak és tanároknak, valamint az őket segítő munkatársaknak, és a működés feltételeit biztosító fenntartóknak.

8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Iskolaügyi Bizottsága javasolja az egyházmegyei iskolaügyi előadójának, hogy egységes szempontrendszer alapján – melyet a bizottság kiküld – készítse el a továbbiakban a megyei jelentéseket a vizitációs jegyzőkönyv kérdései mellett.

9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kifejezi azon állásfoglalását, hogy egyetért a Parlament elé kerülő köznevelési törvény nevelési és oktatási koncepciójával, annak szellemiségével, és támogatja azt, ám továbbra is fenntartja, hogy ez az új koncepció mindaddig nem lehet teljes és a jövő nemzedékek javát szolgáló, amíg a hittan és/vagy etika tantárgy nem kerül be a közoktatásba.

10. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki az egyházkerület azon pedagógusainak és az iskolavezetőknek, hittanoktatóknak, vallás tanároknak és lelképásztoroknak, akik elkötelezett munkájukkal fáradhatatlanul szolgálják az ifjúság hitben való nevelését és oktatását.

17. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Lenkeyné Teleki Mária

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés emlékezteti a kebelbeli gyülekezeteket arra, hogy a gyermekek konfirmációs felkészítése két évig tart, s annak része a Heidelbergi Káté. Felkéri az egyházmegyék vezetőit és katechetikai előadóit, hogy ennek végrehajtását kérjék számon.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a katechetikai bizottságot, hogy a katechetikai jelentések ne a naptári, hanem tanévre visszatekintve kezdjék a gyülekezeteket. (Az adatszolgáltatás azonban naptári évenként teljesítendő.)

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a Dunamelléki Református Egyházkerület Katechetikai Bizottságát, hogy szervezze meg a gyülekezeti gyermekmunkás-segítő képzést az egyházkerületben, két helyszínen, és ehhez nyújtson támogatást.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a Zsinatot, hozzon egyetemes határozatot arról, hogy a Heidelbergi Káté legyen része a konfirmációi felkészítésnek.

18. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hornyák Julianna**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli a három Dunamelléki Énekfűzet egy kötetben történő kiadását, és elrendeli a gyülekezeteknek kipróbálásra.

19. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: **Bölcsföldi András**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a beszámolót.

20. EGYHÁZKERÜLETI IFJÚSÁGI LELKÉSZ JELENTÉSE

Előterjesztő: **Fodorné Ablonczy Margit**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az ifjúsági lelkész jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hozzájárul, hogy az egyházmegyei referenseket tisztükben megerősítsük azzal, hogy ők is kézhez kapják a megye gyülekezeteinek jegyzőkönyveiből az ifjúságról szóló oldalakat.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy minden egyházmegyében álljon fel ifjúsági bizottság, amely a megye minden lelkészkeréből számlál tagokat, hogy közösen dönthessenek a megye ifjúsági stratégiájáról, s vegyenek részt a konfirmandus és ifjúsági korosztály közötti szolgálat kiteljesítéséhez szervezett továbbképzéseken.

29. AZ ÉV IGEHIRDETÉSE-DÍJ ÁTADÁSA

Laudáció: **Nagy István** teológiai tanár

A Bizottság a „Via Crucis” jeligéjű prédikációt értékelte a legjobbra és odaítélte az Év Igéhirdetése díjat a szerzőnek. A pályázat szerzője Fehér Norbert miskolci református lelkész. A prédikáció 2010. október 17-én délelőtt hangzott el a miskolci Deszkatemplomban.

A lelképásztor kollégákat biztatjuk, hogy vegyenek többen részt a pályázatban. Ha helyes exegetikai, kortörténeti, és hermeneutikai elvek szerint készítenek prédikációt, bizonyosan örömmel osztja ki a Bizottság a díjat.

30. JELENTÉS A 2011. NOVEMBER 10-I LELKÉSZSZEN-TELESRŐL

Előterjesztő: **Szabó István**

Az egyházkerületi közgyűlés 8. sz. határozata alapján 2011. november 10-én, a Budapest-Nagyvárad téri templomban tartott istentiszteleten ünnepélyesen felszenteltük a következő lelkészeket:

– a Bács-Kiskunsági Egyházmegyéből:

Komádi Róbert, Kecskemét
Szanyi Ferenc, Kunszentmiklós

– a Budapest-Déli Egyházmegyéből:

Scherman László, Bp-Pesthidegkút
Szepesy László, Bp-Pestszentlőrinc-Kossuth tér

– a Budapest-Északi Egyházmegyéből:

Boza Kristóf, Bp-Pozsonyi út
Bozáné Géresi Anikó, Bp-Pozsonyi út
Lázár Csaba Zoltán, Bp-Németajkú Egyházközség
Pető Balázs, Bp-Északi Egyházmegye
Neuwirth Tibor, Bp-Káposztásmegyer

– a Délpesti Egyházmegyéből:

Stefán Attila, Taksony

– az Északpesti Egyházmegyéből:

Esztergály Előd Gábor, Csömör
Tar Zoltán Gyula, Gödöllő

– a Tolnai Egyházmegyéből:

Czeilingerné Jörös Rozália, Miszla

– a Vértessaljai Egyházmegyéből:

Kovács Enikő, Kulcs-Rácalmás
Sándor Levente, Sárbogárd

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a 2011. november 10-én tartott lelkészszentelésről elhangzott jelentést. A felszentelt lelkészek életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a Budapest-Nagyvárad téri Egyházközségnek a lelkészszenteléshez nyújtott segítségért.

31. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Gazdasági Bizottság tájékoztatóját.

32. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: **Derencsényi Zsuzsanna**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a diakóniai és patronálási jelentést.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond azon gyülekezeteknek, amelyekben a válság ellenére sem fogyatkozott el a szeretetszolgálat iránti hűség és lelki készség.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja több egyházmegye határozata alapján, hogy néhány szomszédos gyülekezet és egyházmegye közösen tartson diakóniai napot évente legalább egy alkalommal „egymástól tanulunk” címmel.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a pénzbeli adományok csökkenését kompenzáló természetbeli adományok felértékelődését remélve javasolja a gyülekezeteknek és intézményeiknek a természetbeli adományok gyűjtésének igény szerinti koordinálását.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés szorgalmazza a testvérgyülekezetek támogatását kapcsolati és anyagi szinten egyaránt

33. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Fogarasi Zsuzsa

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés egyetért a gyűjteményi felméréssel, annak szükségességével, és azt támogatásáról biztosítja. Felkéri az egyházkerületi tanácsot, hogy az első egyházmegye anyagának elkészültével a további felméréshez szükséges összeg költségvetési fedezetéről – lehetőségei szerint – gondoskodjék.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a gyülekezeteket és azok elöljáróit, hogy támogassák a felmérést végző munkacsoport tevékenységét.

34. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Váradi Péter

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni Pető Gábor áldozatos szolgálatát a bizottság elnöki tisztében.

35. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy az egyre nehezedő anyagi helyzetben is volt lehetőség építkezésre, felújításra egyházközségeinkben.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden egyházközségtől az építkezés, felújítás megkezdése előtt, hogy erején túl ne kezdje azt el.

4. Az egyházkerület továbbra sem támogat olyan építéset, amelyek terveit nem nyújtották be az egyházkerületi építési bizottsághoz jóváhagyásra.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felszólítja a Baranyai Egyházmegyét, hogy pótlólag küldje be az építési jelentést.

36. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: Derzsi György

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a számvizsgálói jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a kebelbeli egyházmegyék elnökségeit, hogy a nehéz gazdasági helyzetben lévő egyházközségeiket szakmailag is támogassák, a szükséges számviteli segítséget adják meg nekik.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi az egyházmegyei beszámolókat.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli, hogy az egyházközségek, egyházmegyék a zárszámadásuk mellékleteként a pénzügyi vagyონmérlegkimutatásukat is kötelesek felterjeszteni.

37. LELKÉSZI KÉPESÍTÉSEK HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felfüggeszti a határozathozatalt Vincze István kérelméről.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hatályban tartja Gödöllei Károly lelkészi jellegét 2016. november 30-ig.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hatályban tartja Végh Zsuzsanna lelkészi jellegét 2016. november 30-ig.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés nem tartja hatályban dr. Tóth Boglárka lelkészi jellegét, mert nem igazolta teljes jogú egyháztagságát, valamint mert a hatályban tartáshoz szükséges szolgálati igazolásokat nem a bekebelező egyházmegye gyülekezeteinek egyikétől kérte.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés érvényesnek tekinti Halasz Noémi hatályban tartási kérelmét – méltányosságból, tekintettel arra, hogy jelenleg GYES-en van –, egyben felszólítja, hogy bekebeleztesse be magát az illetékes egyházmegyébe, hogy az a hatályban tartásról állást foglalhasson.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2016. november 30-ig hatályban tartja Kovácsné Szilágyi Erzsébet Tünde és dr. Kelemen Miklós Sándor lelkészi jellegét.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felfüggeszti a határozathozatalt Pap András kérelméről.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2016. november 30-ig hatályban tartja Csécsy István lelkészi jellegét.

9. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hatályban tartja Bodáné Csontos Gabriella és Szénási Tamás lelkési jellegét 2016. november 30-ig.

10. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés nem tartja hatályban Némethné László Tünde lelkési jellegét, mert a lelkész az elmúlt esztendőben olyan foglalkozást űzött (társadalmi temetések végzése), amely összeegyeztethetetlen a lelkési hivatással, valamint mert bekebelező egyházmegyéje nem tudott róla jó bizonyosságot adni.

38. FELLEBBEZÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS HATÁROZATA ELLEN

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés nem ad helyt Kondorosyné Alexandrova Marianna fellebbezésének, megerősíti az egyházkerületi tanács rá vonatkozó határozatát és megállapítja, hogy Kondorosyné Alexandrova Marianna lelkési jellege megszűnt.

39. LELKÉSZEK MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Szontágh Szabolcsnak, hogy 2016. november 30-ig más kereső foglalkozást végezzen a Zsinati Irodán.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi dr. Bóna Zoltánnak más kereső foglalkozás végzését 2016. november 30-ig.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi a munkavégzést Stummerné Nagy Agnesnek a ceglédi Molnár Mária Református Gyermekotthonban 2012. június 30-ig.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi a munkavégzést dr. Kun Máriának a Nagykőrösi Tanítóképzőben 2016. november 30-ig.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi dr. Literáty Zoltánnak, hogy a KGRE Hittudományi Karán adjunktusi állást töltsön be 2016. november 30-ig.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Gottfriedné Madai Évának, hogy a verőcei református általános iskolában vallásanári állást töltsön be 2016. november 30-ig. Jelen határozat érvényességi feltétele az Északpesti Református Egyházmegye közgyűlésének engedélyező határozata.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Kohn Zsolt és Oláh László lelkészeknek börtönlelkési szolgálat végzését a Pálhalmi Büntetés-végrehajtási Intézetben 2012. november 30-ig.

40. MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉGEK ALAKÍTÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi tudomásul a Taksonyi Református Missziói Egyházközség és a Kulcs-Rácalmási Református Missziói Egy-

házközség megalakítását. Megköszöni a községeket korábban gondozó gyülekezetek és lelkészeik eddigi szolgálatát, illetve a gyülekezetszervező munkát. Egyben Isten segítő áldását kívánja a megalakított egyházközségek életére és növekedéséhez.

41. A TÖKÖL-HALÁSZTELKI EGYHÁZKÖZSÉG SZÉTVÁLASZTÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi tudomásul a Tököli Református Missziói Egyházközség és a Halásztelki Református Egyházközség jogutódlással való megalakítását. Reménységét fejezi ki, hogy a két önállóvá vált gyülekezet rész jobban be tudja tölteni missziói küldetését, s lélekben és lélekszámban gyarapodva Isten dicsőségét fogja szolgálni. Egyben Isten segítő áldását kívánja a megalakított egyházközségek életére és növekedéséhez.

42. SZÓRVÁNYOK BESOROLÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Délpesti Egyházmegye Szigetcsép, Lakihegy és Vezseny szórványokkal kapcsolatos átminősítő és átcsatolásukat elrendelő határozatait tudomásul veszi. Kéri a szórványokat ezentúl gondozó egyházközségeket, hogy a szórványokban élő hittestvéreiket gondoskodó, megőrző és áldozatos szeretettel szolgálják abban a reménységben, hogy a megmaradt kis mag idővel Isten kegyelméből növekedésnek indulhat. Ehhez Isten erőt adó szeretetét kívánja.

43. EGYHÁZKÖZSÉGEK KIEMELT EGYHÁZKÖZSÉGGÉ MINŐSÍTÉSE

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Délpesti Egyházmegye eddig kiemelt egyházközségeinek kiemelt minősítését megszünteti. Ezzel egyidejűleg a Délpesti Református Egyházmegye javaslata alapján kiemelt egyházközséggé minősíti az Alsónémedi, a Cegléd-Nagytemplomi, a Dömsöd-Nagytemplomi, a Gyömrői, a Kiskunlacházi, a Monor-Nagytemplomi, a Nagykőrösi, az Ócsai, a Ráckevei, a Szolnoki és a Szigetszentmiklós Kossuth utcai Református Egyházközségeket.

44. A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZA RÁDAY FELSŐOKTATÁSI DIÁKOTTHONÁNAK SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYZATA

Előterjesztő: **Kaszó Gyula**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyólag elfogadja a Dunamelléki Református Egyházkerület Székháza Ráday Felsőoktatási Diákotthonának Szervezeti és Működési Szabályzatát.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2011. NOVEMBER

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Zákányi Bálint – Pócsmegyeréről Botykapeterdre beo.lp.
2. Németh Réka Enikő – Pécs, kórházlp.

SZÜLETETT:

1. Zsófia – Vincze Árpád második gyermeke
2. Csenge Napsugár – Németh Norbert és Hesz Márta negyedik gyermeke
3. Jonatán – Fodor Ákos és István Anna második gyermeke
4. Mária – Bereczky Örs és Németh Judit harmadik gyermeke

BÁCS-KISKUNSÁG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Pál László – TT-ről Ágasegyházára
2. Egeresiné Szűrszabó Anikó – Ágasegyházáról rend.áll.-ba
3. Kovács Csongor és Reibach Gabriella – Szalkszentmártonról külföldre
4. Apostol Anna – rendelkezésiből Dunapatajra beo.lp.
5. Muzsnai Lászlóné – TT-ről Foktóre
5. Alföldy-Boruss Dániel – Alcsútról Szalkszentmártonra
6. Dányi-Nagy Márió – exm. Kiskunhalasra
7. Imre Zita – Dunaszentbenedekre beo.lp.
8. Komádi Róbert – Kecskemétre beo.lp.

SZÜLETETT:

1. Lili Dorottya – Kuti József harmadik gyermeke
2. Iringó – Czíkó Attila harmadik gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Göncző Sándor – Hajós

ELHUNYT:

1. Czíkó Attila József – Dunapataj

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szabó Károly –Kelenföldre beo.lp.
2. Négyesi Adrienn – Svábhegyről DT-ra
3. Sebestyén Katalin – DT-ról Budára beo.lp.
4. Bob Ilona Enet – Svábhegyre beo.lp.
5. Thománé Szikora Anita Erzsébet – Gazdagrétre beo.lp.
6. Sánta Ibolya – az Erdélyi Gy-ből Budahegyvidékre beo.lp.
7. Skultétyné Fekete Katalin – exm. Kispest-Rózsa térre
8. Ruzsa-Nagy Zoltán – Kispest-Rózsa térről rend. áll-ba

SZÜLETETT:

1. Dorka Viola – Papp-Tóth Viola első gyermeke
2. Bálint László – Majorné Farkas Anikó első gyermeke (adatpótlás 2009-ből)
3. Eszter Julianna – Kiss Péter harmadik gyermeke
4. Gáspár – Szontágh Szabolcs második gyermeke
5. Kristóf – Kovács Gergely negyedik gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Hantos Jenő – Csepel-Központ

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Benedek Alíz – Gyöngyösről Újpalotára beo.lp.
2. Szűcs Tamara – exm. Zuglóba
3. Lakó István – beo.lp. Józsefvárosba
4. Tarcsáné Jankó-Szabó Csilla – beo.lp. Külső-Józsefvárosba

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Sóreg Norbert – TT-ről Jászkarajenő-Törtelre
2. Gáll Károly – TT-ről Abony-Vezsenybe
3. Farkas Levente – Kiskunlacházáról Nagyszokolyra beo.lp.
4. Nátulyné Szabolcsik Eszter – Vecsésről Tököl-Halásztelekre beo.lp.
5. Lénárt Tibor – exm. Monorierdőre
6. Tóth Emese Tünde – beo.lp. Ráckevére
7. Tamás Balázs – beo.lp. Kiskunlacházára
8. Papp Szabolcs – exm. Nagykőrösre
9. Csomós János – beo.lp. TI-ről Szigetszentmiklós-Kossuth utcába
10. Bartha Örs – Szolnokról felmentve

SZÜLETETT:

1. Lilla – Hánka Levente első gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Fábrián Zoltán – Abony-Vezseny
2. Thuróczy István – Tököl-Halásztelek

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Sipos-Vizaknai Gabriella – TI-ről Göd-Szódligetre beo.lp.
2. Szabó Éva – TT-ről Pécelre beo.lp.
3. Kovács Zsolt Levente – Göd-Szódligetről TI-re
4. Sallayné Sziki Judit – Gödről felmentve
5. Riskó Jánosné – Kerepes missziói lp.
6. Esztergály Előd Gábor – Csömörre
7. Máthé Zoltán – exm. Gyöngyösre
8. Szénási Tamás – Tahitófaluról rend.áll-ba
9. Nagy Dávid – exm. Érd-Parkvárosba

NYUGDÍJBA MENT:

1. Szénási László – Tahitófalu
2. Tariska Zoltánné – Pécel

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Fehér Sándor – Felsőnyékről TT-ra
2. Farkas Levente – Kiskunlacházáról Nagyszokolyra
3. Pál Tamás – Kajdacsról TI-re
4. Pál Tamásné – Kajdacsról TI-re
5. Molnár Zsolt – Faddra beo.lp.
6. Czeilingerné Jőrös Rozália – Mislára

SZÜLETETT:

1. Ábel Gergő – Nagy János harmadik gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Hatvani István – Gerjen
2. Hatvani Istvánné – Gerjen
3. Kiss Ernő – Decs

VÉRTESALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kovács Enikő – DT-ről Dunaújvárosba (Kulcs-Rác-almásra) beo.lp.

2. Kohn Zsolt Mihály – határozott idejű kinevezéssel Pálhalmán börtönlp.
3. Oláh László – határozott idejű kinevezéssel Pálhalmán börtönlp.

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Bogyó Ferenc – Törökbálint
- † Bolyki János – Szentendre, teológiai tanár
- † Orosz Ferenc – Pécel
- † Sebestyén Benedek – Nagykáta
- † Somogyi László – Szalkszentmárton
- † Szabó Imréné Szabó Éva – Sárbogárd

EGY HAJÓBAN EVEZÜNK!

TRÉNING – (LEENDŐ) REFORMÁTUS SAJTÓSOKNAK

Másfél napos médiatréning a sajtó iránt érdeklődő reformátusoknak – lelkipásztoroknak és világiaknak egyaránt – a Dunamelléki Református Egyházkerület szervezésében **2012. február 3-án és 4-én** (péntek délutántól szombat délutánig).

• A tréningen abban segítünk, hogyan kommunikálhatják hatékonyabban egyházmegyéjük, gyülekezetük híreit, életük fontos eseményeit. Megmutatjuk, hogyan lehet jól élni az internet adta lehetőségekkel. Megtanuljuk, hogyan kell meghívót, plakátot, programajánlót írni, hogy minél többen ellátogassanak egy-egy egyházi eseményre.

- Az előadásokon képet kaphatnak arról:
 - Hogyan építhetjük tudatosabban a kapcsolatot a világi és az egyházi sajtóval.
 - Hogyan kezeljük a médiát, hogy partnerünké válhasson?
 - Mit tehetünk azért, hogy pontosan az jelenjen meg a sajtóban, amit mi szeretnénk?
 - Hogyan működnek a közösségi portálok?
 - Hogyan és mire használjuk a Facebookot?
 - Mire érdemes figyelni a gyülekezeti újságok szerkesztésénél?

A Dunamelléki Református Egyházkerület médiatréningjén ezekre a kérdésekre is válaszolunk. A tréninget az egyházkerület sajtószolgálat, a Parókia Sajtószolgálat szakemberei tartják.

A média működése, általános, rövid áttekintése
Hogyan működik, kik irányítják, mit kell tudni az újságírókról? (30 perc + kérdések)
Előadás: Fekete Zsuzsa

Kommunikálunk, de mit?

Semmitmondás vagy konkrétumok (kisfilmmel, példakal, gyakorlattal). (2 óra)
Tréner: Fekete Zsuzsa

Virtuális titkok

Az internet adta lehetőségek. Mire jó a Facebook?
Előadó: Füle Tamás

Milyen a jó internetes honlap, és hogyan használjuk?

(példák és gyakorlat)
Előadó: Füle Tamás

Hogyan írunk plakátot, programot, szórólapot?

Mi fontos és mi nem. Alapvető szabályok (gyakorlat).
Előadó: Fekete Zsuzsa, Füle Tamás

Lezárás, visszajelzés.

Trénerek:

A tréninget a Dunamelléki Református Egyházkerület Parókia Sajtószolgálatának szakemberei tartják:

- **Füle Tamás** szerkesztőségvezető, az első magyar református internetes portál alapítója,
- **Fekete Zsuzsa** újságíró, mentálhigiénés szakember

Időpont: 2012. február 3-4. péntek délutántól szombat délutánig

Helyszín: Ráday Konferenciaház, Galyatető

A teljes hétvége, vagyis a tréning, a szállás és az étkezés (reggeli, ebéd, vacsora) is díjmentes, a költségeket teljes egészében a Dunamelléki Református Egyházkerület fizeti.

További információ és jelentkezés a sajtószolgálatnál:

Fekete Zsuzsa | 30 505 0341 | sajtó@raday28.hu

A DRESZKK Mátraházai Konferencia-központja

2012-ben is szeretettel várja
egyéni vendégeit, gyülekezetek, oktatási
és szociális intézmények csoportjait.

Januári lelkészi pihenőhét 10% kedvezménnyel

5300 Ft/fő/nap+Áfa helyett 4770 Ft/fő/nap+Áfa
2012. január 2-január 8.

Januári konferencia- vagy szüneti turnusok

2012. január 16-22., január 27-29.

Februári konferencia- vagy szüneti turnusok

2012. február 5-8., február 20-23., február 27-29.

Márciusi szabad turnusok

2012. március 1-4., március 9-11., március 16-25.

Húsvéti egyéni vendég hét

2012. március 30-április 12.

Pünkösdi hétvége

2012. május 25-27.

Nyári szabad turnusok

2012. június 2- június 8., június 11-17.

2012. július 1-5., július 9-22.

Részvételi díjak

Teljes díj: 7000 Ft+Áfa/fő/éj (teljes ellátással)

Református egyháztag: 5600 Ft+Áfa/fő/éj

Csoportdíj 5300 Ft+Áfa/fő/éj

Kétágyas szoba 1 fő részére 10.000 Ft+Áfa/fő/éj

Iffjúsági csoport tetőtéri elhelyezéssel:

3500 Ft+Áfa/fő/éj

Idegenforgalmi adó 400 Ft/fő/éj –

(gyermek, tanuló és nyugdíjas nem fizeti)

Kedvezmények:

0-2 éves korig ingyenes, 2-10 éves gyerek 50%,
10-14 év között 25%, 14 év feletti tanuló, hallgató 10%

Üdülési csekket elfogadunk!

További információ: www.matrahaza.parokia.hu
honlapunkon

Foglalás, tájékoztatás telefonon: 06-37-374-011

mobiltelefonon: 06-30-205-8568

emailben: refudulo@gmail.com

Budainé Terjék Judit intézetvezető lelkésznél

Akciós Hetek Galyatetőn a Ráday-konferenciaházban:

2011. december 5-18.,
2012. január 16-20., január 23-27.

KÉTFÉLE KEDVEZMÉNY KÖZÜL VÁLASZTHATNAK A VENDÉGEINK:

Minimum 3 éj esetén: 5300 Ft/fő/éj teljes ellátással

VAGY CSALÁDOSOKNAK:

Minimum 3 éj esetén: 5600 Ft/fő/éj teljes ellátással
**+ két felnőtt után egy gyermek
ingyen ellátásban részesül**

Amint leesik a hó és a mátraszentimrei sípark meg-
nyit, kedvezményes sípanzióval várjuk vendégeinket!

Az árak az áfát nem tartalmazzák!
Idegenforgalmi adó (18 év felett) 330 Ft/fő/éj.

Üdülési csekket elfogadunk.

Szállásfoglalás, érdeklődés további kedvezményekről:

dr. Miklósné Szegváry Veronikánál
06 30 663 95 60

galyaref@gmail.com

<http://www.galyateto.parokia.hu>

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza

1092 Budapest, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-903

e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsháza András lelkész

Készült az O. A. Invest gondozásában

Az év igehirdetése

Elhangzott 2010. október 17-én délelőtt a miskolci Deszkatemplomban

Lekció: Jel 12, 1-6; Textus: Jel 12, 6

Kedves Testvéreim!

Érdekes, hogy ha a Jelenések könyvének nevét rövidítve írjuk le, vagy írásban hivatkozunk rá, akkor úgy hangzik, hogy Jel. Nomen est omen, hiszen annyi jelkép és szimbólum van benne, hogy a mai ember egy kicsit félve is nyúl ehhez a Krisztus utáni 1. század végén keletkezett bibliai könyvhöz.

Csodálatosan gazdag ígét hallhattunk a Jelenések könyvéből az igeolvasás alkalmával. Gazdag, mert tele van olyan szimbólumokkal, amelyek Isten üzenetét hordozták a kor embereinek. Akik talán jobban értették, hiszen az ő nyelvükből, az ő kulturális közegükből származnak ezek a jelképek. Éppen a jelképek sokasága miatt egy kicsit titokzatos is mai igeszakaszunk, mert sokszor nem tudunk mit kezdeni a Napba Öltözött Asszonnyal, a Sárkánnyal, vagy éppen a mennyei csatával. A mai alkalommal csupán egy gondolatot, illetve egy verset szeretnék kiemelni, a 6. verset, amely így szól: „*az asszony pedig elmenekült a pusztába, ahol Istentől előkészített helye volt, hogy ott táplálják ezerkétszázhatvan napig.*”

A Jelenések könyvének idejében a keresztyén gyülekezeteknek nehéz soruk volt. Bevádlások, gúnyolások a mindennapi életben – mai kifejezéssel élve a civil életben –, mártírhalál és különböző egyéb szenvedések. Ennek az elkeseredéssel küzdő egyháznak volt gyógyír ez a bibliai könyv, ez a grandiózus látomássorozat, ez a hatalmas isteni üzenet, amit János az Ó Lelke által leírt. Miért volt gyógyír? Miért volt vigasz? Azért, mert ők voltak az üldözést szenvedő egyház, az éppen születő egyház, ők voltak a Napba Öltözött Asszony, aki éppen gyermeket szül. Ők voltak az Isten gyermekei, akik Krisztus halála után összefogtak, a Lélek erjeje által együtt maradtak. Aztán nemhogy elsorvadt volna ez a mozgalom, nemhogy követte volna az összes többi korabeli szekta sorsát, amelyek egy ideig virágoztak, aztán elhaltak, hanem valóban szaporodik és sokasodik a keresztyén gyülekezeteknek a száma. Őket üldözi a Sátán, és őket vádolja szüntelen.

Azonban arról számol be ez a könyv és a felolvasott hosszabb ige, hogy a harc nem csak a földön folyik. Nem csak nekik kell a saját lelkükben, életükben elszenvedni a kísértőnek a munkáját, hanem a mennyben is folyik a harc ezzel párhuzamosan, ahol az angyalok hada Mihály angyal vezetésével viaskodik a sárkánnyal és az ő démonsergével. Viaskodik és egy döntő csatában legyőzik őket, és ledobják a földre. Ez a tény szintén tapasztalata volt a János korabeli keresztyéneknek. Nyomorúságos megtapasztalás volt, de egyben vigasztalás is, mert annak ellenére, hogy szenvedtek, annak ellenére, hogy el kellett hordozniuk a közjük levettetett gonosznak minden tevékenységét, reményük volt afelől, hogy

mivel levettetett, a csata már eldőlt, ezt a döntő ütközetet már megvívta és a háború kimenetele már nem kétséges. Lehet, hogy még lesznek kisebb-nagyobb csatározások, kisebb-nagyobb harcokat még meg kell harcolni, de az irány már egyértelmű, és vár rájuk a menny, ahol már nincs Sátán és ahol már nem kell szenvedniük egyáltalán.

Ez volt tehát a reményük. Ez volt az a hihetetlen vigasztalás, ami erőt adhatott nekik. Megvolt a remény, megvolt az úti cél, de a jelen állapot és az úti cél között még hosszú út várt rájuk. A remény ki kellett hogy állja az élet tűzpróbáját. És itt álljunk meg egy kicsit és gondoljuk végig, hogy vajon mi mennyiben hasonlítunk a Jelenések-korabeli keresztyén egyházhoz. Milyen nyomorúságai vannak ennek a kétezer éves gyermeknek, az anyaszentegyháznak, amelyet látott János megszületni látomásában? Milyen üldözéseket szenved ma egyházunk? Vagy olyan ez az egyház, amilyenek János látta, amely reprodukálja önmagát, amelyik újabb és újabb krisztusi lelkületű embereket toboroz magának? Vagy esetleg beszorított helyzetben vagyunk, megfáradt szituációban? Milyen üldözéseket kell nekünk ma megélnünk?

Hála legyen az Atyának, legalábbis itt, Magyarországon nem kell testi kínokat kiállani hitünk érdekében. Azonban abban bizonyos vagyok, hogy már mindannyian átéltünk olyan lelki kínokat, olyan hitből származó belső konfliktusokat, amelyeknek akár a testünkre is kihatása volt. Szennvedünk és szenvedünk azért, mert Jézus nevét valljuk, és nem csak valljuk, hanem azt életgyakorlatként meg is éljük. Mert ha csupán érzületben, szólamokban, vallásos lelkületben vagyunk keresztyének, akkor viszonylag kényelmes helyzetünk van. Azonban ha szeretnénk megvalósítani mindazt, amiről hitünk szól, amiről a Szentírás üzenetében szó van, akkor valóban igaz Pál apostolnak a gondolata, mely szerint „... mindazokat, akik kegyesen akarnak élni Krisztus Jézusban, szintén üldözni fogják.” 2Tim 3,12. Úgy gondolom, nem csak egyen-egyenként hívó emberekként élünk meg szenvedéseket illetve üldözéseket, amikor bizonygátételként Krisztus mellett tesszük le a voksunkat, hanem a közösségben lévő Egyházként is. Hiszen tapasztalhatjuk, hogy mindaz, amire alapszik egyházunk, az értékrendszer, az erkölcsi rend egyre inkább amortizálódik, morzsolódik és pusztul. Nem mondhatjuk azt, hogy ez a dolgok természete. Nem mondhatjuk azt, hogy e mögött nem egy szándékos, démoni erő működik. A vagyon, a kívánságok, egyéni önző érdekek, az ateizmus ostromolja az egyház várát szüntelenül. Bizonyos értelemben tehát a Sátán nem hagyta abba az üldözést. Hanem sokkal kifinomultabb módszerekkel, és ebből kifolyólag talán hatásosabban végzi azt. Mert gondoljunk bele, mennyivel egyszerűbb dolga van annak a katonának, aki látja az ellenséget, és tudja, hogy ki az. Az ellenség pedig nem alattomban és nem hátulról, különböző rejtkehelyekről, mesterlövészek által próbálja tartani a frontot. Tudjuk jól, hogy a gerillaháborúkat soha nem lehet megnyerni. Mindig a gerillának van előnyük. Úgy érzem, hogy a mai világban, amikor a dolgokat már nem tudjuk a nevével nevezni, amikor a fogalmak, az értékek, a szellemi tartalmat kifejező szimbolikus fogalmaink kiürültek, ha nem tudjuk megmondani, hogy mi micsoda, akkor valóban

ilyen szellemi-lelki gerillaháború folyik. E közegben pedig sokkal nehezebb megállni nekünk, hívóknak. Ahogy Jézus kifejezte: sokkal inkább az a helyzet, hogy a farkasok báránybőrbe bújnak. Ilyen értelemben nehéz dolgunk van nekünk is. Ilyen kifinomultabb taktikával szemben több erőre, bölcsességre és belátásra van szükségünk. Azonban ahogy a Jelenések-korabeli, üldöztetéseket elszenvedő keresztyének számára, nekünk is biztatás kell hogy legyen az üzenet: a csata már eldőlt. Jézus Krisztus már legyőzte a halált. Már nem hat ránk mindaz a negatív erőhalmaz, ami felgyülemlik a másik oldalán. Ez biztasson bennünket: eldőlt a csata. Eldőlt a csata, mégis, itt lent a földön folytatni kell a küzdelmet.

Folytatni kell a küzdelmet, amelyben Isten nem hagy minkre, hanem sasszárnyakat ad, hogy elmehessünk a pusztába. Menekülést jelent ez a pusztába való kivonulás? Nem, hanem inkább erőgyűjtést. Jelképesen szólva mondhatjuk azt, hogy Isten egyháza mindig pusztai egyház. A pusztai az elmélyülés, az Isten keresésének, az imádságnak a jelképe. A pusztai olyan hely, ahol nincs szinte semmi. Nincs televízió, nincs mobiltelefon, nincs légalapács, nincs autózúgás, nincsenek izletes ételek és finom borok. Így, hogy sok minden kiiktatódik a pusztába vonult ember életéből, sokkal könnyebben megtalálhatja Istent. Az Ószövetségben és az Újszövetségben egyaránt ilyen jelentéssel bír a pusztai. Gondoljunk csak a pusztában vándorló Ábrahámra, Mózesre és a népre, akik a pusztában találkoztak Istennel. Gondoljunk a sátorlakó Rékábítákra, akik a legtovább megőrizték a tiszta Jahvizmust. Gondoljunk a pusztában élő Keresztelő Jánosra, és a szolgálatra pusztában készülődő Jézusra.

Már csak az a kérdés, hogy mi hogyan tudunk kimenni a pusztába. Ki tudunk-e menni a pusztába? Isten készített helyet a Napba Öltözött Asszonynak, és nekünk is készít helyet, 2010-ben élő keresztyéneknek. Mindannyiunk életében, minden napon van egy zug, egy hely, amely igazán pusztai. Olyan hely, ahol nincs tolongás; olyan hely, amely nem színes; olyan hely, amely nem kavalkád és forogtatag. Ez a hely az imádságok belső szobája, az Ige feletti elmélkedés kietlen pusztája.

E szobában nem az számít, hogy a berendezés mennyire dizájnos, mennyire attraktív, mennyire divatos. Ebben a szobában nem a kényelem számít, nem az a fontos, hogy milyen szórakoztató eszközök vannak benne. Ez a szoba pusztai. Kényelmetlen. Kietlen és hideg. Ez a szoba végtelenül egyszerű. Hiszen itt minden arra irányul, hogy felvegyük a kapcsolatot Istennel. És ne csak egy kávé mellett elcsevegünk vele, hanem egész lényünket átadjuk neki.

Sokszor mondjuk, hogy nincs időm erre, időzavarban vagyok, nem tudom utolérni önmagamot. Vagy ahogy tegnap egy rádióműsorban valaki megfogalmazta: manapság ülve rohanunk és sietünk. Alapigénk erre nézve is tartalmaz életet megszólító üzenetet: „*az asszony pedig elmenekült a pusztába, ahol Istentől előkészített helye volt, hogy ott táplálják ezerkétszázhatvan napig.*” Kettős üzenet bontakozik ki: Isten előkészíti egyrészt a helyet, másrészt az időt a táplálásra.

A helyről már részben szoltam: ez a pusztai a jánosi látásban, számunkra pedig a krisztusi értelmű belső szoba, hely, amely a találkozás és a táplálkozás helye. S mindezt Ő adja, Ő készíti elő. Nekünk csak észre kell vennünk. Könnyen ilyen előkészített helyé válik lakásunk egy csendes szobája, egy könyvtár csendes zuga, egy elhagyatott erdei pad. De a közösségi belső szobák is elő vannak készítve. Gyülekeze-

tünkben a vasárnapi istentiszteleten kívül 13 rétegalkalom várja hétről hétre, hónapról hónapra azokat, akik közösségekben szeretnék a belső szoba csendjét megélni, közösségekben szeretnének tápláltságot az Istentől.

De nem csak a helyet, hanem az időt is előkészíti Isten. Mert 1260 napos tápláltságról van szó. Ahhoz, hogy megértsük, mit jelent az 1260 nap, először a számérték, majd a mögötte lévő isteni hatalom nyomára kell bukkannunk.

Az ókori Izrael története folyamán kétféle naptárt is használtak. Az egyik az ún. lunáris, azaz a holdcikluson alapuló naptár, amelyben egy év 354 nap volt. Jóval pontosabb volt a szoláris, azaz napcikluson alapuló 365 napos naptár. A két szám számtani átlaga kerekítve 360. Ebből úgy jön ki az 1260, ha figyelembe vesszük a pusztai tápláltságot e fejezetben leírt másik változatát a 14. versben: „*az asszonynak a nagy sas két szárnya adatott, hogy a pusztába repüljön az ő helyére, hogy ott tápláltsák ideig, időig és idő feléig a kígyó elöl elrejtve.*” Ha az idő egy év, az idők két év és az idő fele fél év, akkor $360+720+180=1260$. Eddig tartott a matematikaóra. Ami fontos azonban ezzel kapcsolatban, az, hogy e számban „*az a titok él (...), hogy Isten adja az időt, Isten duplázza az időt, Isten felezi az időt, ahogyan ő akarja, és Isten az időnek önmagában véve, duplázva, felezve, meghosszabbítva, megrövidítve feltétlenül ura. Isten Úr a mi időnk felett.*”¹ Úr az időnk felett. Az ő közelében értelmetlenné válnak a „nincs időm” típusú kifogások. És tapasztaljuk is, hogy a vele töltött idő, akár magányosan akár közösségekben, úgy halad, hogy másodperc egységben valóban nem mérhető. Ahogy Jákob a mennyei agapé szerelem földi másának hatása alatt tapasztalta: „*Így szolgált Jákob Ráhelért hét esztendeig, de ez csak néhány napnak tűnt neki, annyira szerette őt.*” *1Móz 29,20.* Isten tehát mind a helyet, mind az időt elkészíti az ő egyházának, nekünk, hogy tápláltsunk az Ő közelében.

Manapság különösen fontos a pusztai élet. Hiszen minél jobban elmerülünk a földi élvezetekben, annál kevésbé tudunk nyitottak maradni a Mindenható felé. Minél inkább felcsavarjuk a rádió gombját, annál kevésbé halljuk meg Isten halk hangját. Pedig az általa történő tápláltságot után erővel, energiával, dinamizmussal feltölthetjük tudunk kilépni a pusztából: a belső szobából, a templom és a vasárnap csendjéből. Így meg tudunk állni a kísértésben, és az angyali szeregekkel párhuzamosan, az ő segítségükkel harcolni bűneink és a bűn ellen.

Eljöttünk ma délelőtt ide, hogy kilépünk a zajos forogtatagból, és e templom csendjében, a Lélek csendjében tápláltsunk az igével. Amely attól kapja a minőséget, hogy az élő Istentől és az élő Istenről szól, hozzá vezet el. Legyen a mai nap is állomása a pusztába menetelünknek, legyen állomása elmélyülésünknek, Isten felé, a visszatérő Jézus felé vezető utunknak! Amen.

Fehér Norbert

¹ Hegedűs Loránt: Apokalipszis most és mindörökké. Bp. 2005. 210.p.

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2012 / május

Indulj el egy úton...

Nemrégem azt kérdezte tőlem egy végzős teológus: nem sajnálom-e, hogy újra eltávozik egy évfolyam, nem fognak-e hiányozni? Hát persze hogy fognak, válaszoltam, egy oldalról, másrészt pedig természetesnek is gondolom, hogy időnként elválnak utak, s ki erre, ki arra tart tovább. Az jó, ha előre tart az út, ha lehet haladni rajta.

Most egyébként is ilyen időszak van, hiszen a tavasz vége, nyár eleje mindig ezt hozza: kimennek a nyolcadikosok, elballagnak a gimnazisták, végeznek az egyetemeken, és sokaknak véget érnek a tanulmányaik, vannak, akiknek véglegesen. Továbblépnek egy fokozattal, most már úgymond az életbe. A Nagybetűsbe. Lelkészeknél még különös kettősség is van, hiszen a teológia öt év tanulási idejét lezárva a hallgatók egy gyakorlati, hatodik évre mennek, ahol kettős szerepben érezhetik magukat: egyrészt még diákok, nem kapnak rendes fizetést, csak ellátmányt, konzultációkra visszatérnek a tudomány falai közé, ugyanakkor már kint vannak a terepen, s vágynak is szolgálatra. Ötödév végén mindenkivel sorban beszélgetek egy-egy kávézás keretében, s többen mondták, hogy a sok tanulás után már izgatottan várják, mi is lesz kint, milyen gyülekezetbe kerülnek, ki lesz a „főnökük”, segítőtjük, mi az, amit kipróbálhatnak. Legfőképpen magukat.

Ilyenkor én is mindig a jelen status quo-jának megváltozását élem át, akikkel együtt lehettem, utazhattam, kiszállásokra jártam, beszélgethettem, együtt lehettem, imádkozhattam, azok nem lesznek itt többé. S ha a helyükbe lépnek is mások, az már más viszony. Másrészt én magam

is kíváncsi vagyok, hogyan állják meg a helyüket, hogy az a kép, ami kialakult róluk, miben nyer bizonyítást a való életben. Hiszen az ő szolgálatuk jó vagy rossz bizonyossága a mi munkánknak is valamiféle gyümölcse.

Sokan kelnek útra nyáron, nemcsak új utakra, hanem majd szabadságra, pihenésre, esetleg új kihívá-

sok közé. A pünkösdi utáni egyháznak már nem sok választása van. El kell indulni azon az úton, amelyet Jézus kijelölt. Ez is egészen új út. A múltban ott lehet hűtlenség, tagadás, félelem, megbotránkozás, bűn, viszály – a pünkösdi tanítványok megtelnek lélekkel, és az egyház hajója csak akkor suhan, ha belekap a vitorlába a pünkösdi szél. Péter prédikációjában ezért is idéz hosszan a 16. zsoltárból, mert hiszen az Ige tovább hat és él.

„Megismerttetted velem az élet útjait, betöltesz engem örömezzéssel a te orcád előtt.” (ApCsel 2,28) Mert szomorú, rossz hírekkel teli, s időnként félelmetes jeleket produkáló világunkban Isten nemcsak a haladásra, a továbblépésre buzdít, hanem arra is, hogy mindezt örömmel tehetjük meg azzal a biztos tudattal, hogy az ő orcája velünk jön, kíséri, és jelenléte szüntelen biztatás nekünk.

Ha elindulunk most egy úton, akkor bízhatunk abban, hogy majd meg is érkezünk.

Bölcsföldi András
spirituális

AZ ELMÚLT IDŐSZAK FONTOS ESEMÉNYE

- a 2011. november 10-11-ei közgyűlés óta december 8-án, február 8-án, március 7-én és április 11-én tartottunk esperesi-gondnoki értekezletet; szintén december 8-án és február 8-án pedig tanácsülést;
- a szokásos évi kerületi lelkésztalálkozót 2012. január 9-én tartottuk a Ráday utcában

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK

- református rendezvények Taliándörögdön a Művészetek Völgyében július 27-augusztus 5.
- KONFI+ augusztus 21-25.

Élet a teológián

FÉLÉLVKEZDÉS:

A teológia a félélvkezdő csendesnapját a Nagyvárad téri gyülekezetben tartotta, amelyen a gyülekezet nemcsak helyet adott a teológusoknak és professzoraiknak, hanem szolgáltak is nekik, valamint vendégül látták az egész hallgatóságot. A csendesnap keretében a diákok meglátogatták a Kontraszt kiállítását is.

Több hallgató részt vett a MEKDSz egri téli táborában, ahol a 66-os út interaktív bibliakiállítását is üzemeltették, hasonlóan májusban az erdélyi ifjúsági szervezetek szilágyperecseni Független konferenciáján.

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2011/2012-es tanév második félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen: *teológia, egyházkerület, Ágoston Sándor Alapítvány, délpesti egyházmegye, baranyai egyházmegye, északpesti egyházmegye, Budapest-déli egyházmegye, Bács-kiskunsági egyházmegye, gödöllői egyházközség, Bethesda kórház, tolnai egyházmegye*

PROGRAMOK:

A második félévben a teológián folytatódott a külső előadók szervezése *Bíró Zsuzsa* V. éves közösségi presbiter vezetésével. A **női identitásáról** a Biblia tükrében címmel több estés előadást-beszélgetést szerveztek külön női hallgatók részére *Takaró Károlyné* közreműködésével. **Ifjú lelkészek Isten szolgálatában** címmel pedig nemrégben gyülekezetbe került lelkészek első tapasztalatairól beszélt:

Alföldy-Boruss Dániel (Szalkszentmárton), *Barthos Gergő* (Hévízgyörk) és *ifj. Bíró Botond* (Mátyásföld). Téli evangélikációs-hitmélyítő alkalmat szerveztek, amelyen *Cseri Kálmán* lelkész volt a meghívott igehirdető. Bögre körüli alkalmon *Végh Tamás* és *Varga Róbert* lelkészek voltak a diákság vendégei. Beszélgetéssel egybekötött könyvbemutatót tartott a Kálvin Kiadó az igehirdetés visszajelzéseiről.

Cseri Kálmán hitmélyítő alkalma

Csendesnap a Nagyvárad téren

Fiatallélekészek a teológián: Alföldy-Boruss Dániel

Az új dékán, *Zsengellér József* professzor néhány új kezdeményezése eredményeként visszaálltak a **dékáni otthonórák**, melyeken igei együttlét mellett aktuális ügyeket beszélhettek meg tanárok és diákok közösen. Új kezdeményezés volt a teológián az ittlévő hallgatók lelkészeivel való kapcsolatfelvétel egy beszélgetés keretében, s a hasonló alkalom a diákok szüleivel is, akik ezáltal bepillantást nyerhettek a teológia belső életébe.

Professzorok és a diákok lelkészeinek találkozója

Dunaszentbenedeken a teológusok

Tréning hét Pilismarót

Kaszó Gyula tanár irányításával tovább folytatódott a pilismaróti teológusház felújítása, ezt több alkalommal is végezték a diákok, többek között az ún. „tréning-héten”; az udvar rendezésére is ekkor került sor. Ezen a héten a sokféle program mellett teológus hallgatók nagy számban tartottak bibliatanulmányozó beszélgetést károlis társaikkal.

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **otthonórákat**, melyek fele felsőbb éves teológus hallgatók által tartott bibliaóra, másik részük előadás, beszámoló. A félév koncepciója az **Én és a másik**, hogyan lesz a személyes kapcsolatból közösség. Erről szóltak a bibliakörök és a közös estek is. Ennek keretében mutatkozott be az **Egyetemi Gyülekezet** és a **MEKDSz**, adott koncertet az **Anima Soni** együttes, **afrikai** (kongói) önkéntes tapasztalatairól mesélt képekkel együtt *Fekete Erzsébet* tanár, filmvetítés keretében pedig a **Téli vendég** c. filmet tekintették meg.

Kunszentmiklósi templom előtt

Teológusnap a skót gyülekezetben

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2011/2012-ES TANÉV MÁSODIK FÉLÉVÉBEN

Ebben a félévben is több teológusnapot és hétvégét szerveztek határon belül és kívül. A teológusnapok szervezésében tevékeny részt vett *Németh Tamás* és *Tóth Zsuzsanna* V. éves teológus: **Dunaszentbenedek, Gomba, Kunszentmiklós, Skót Gyülekezet, Gyulafehérvár** és környéke: *Abrudbánya, Alvinc, Magyarigen, Sárd, Szászsebes, Vajasd,*

Zalatna (Erdély), **Baranya** (Pécs és környéke) *Pécs-Belváros, Pécs-Kertváros, Hird, Kozármisleny, Mosonmagyaróvár, Perecsen* (Szilágyság-Partium), **Kecskemét** (Katonatelep, Széchenyi-város, Emmaus), **Baracska** (börtön), **Svédország** (Déli rész: Göteborg, Halmstadt, Helsinborg, Malmö). Összesen tehát **11 teológus-megmozdulás** volt a félévben, ezek során 28 helyen szolgáltak teológusok.

Teológusnap Gombán

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS:

A félévben egy teológusnappal egybekötött tanulmányi kirándulást tettek a teológusok. Erdélybe látogattak: felkeresték a Bonus Pastor Alapítvány által működtetett szenvedélybeteg-rehabilitációs központot Magyarózdton, Voltak Parajdon a sóbányában, meglátogatták Bözödújfalú romjait, Erdőszentgyörgy szép református templomát, megismerkedtek Gyulafehérvár nevezetességeivel, majd szolgáltak a környékbeli szórványgyülekezetekben.

Pál apostol nyomában II. címmel tanulmányi kirándulást szerveznek nyáron *Olaszország* meghatározó vidékeire, felkeresve az országgréz csodálatos természeti helyeit (Toszkána, Róma, Nápoly, Szicília, Málta), valamint Pál apostol itteni tevékenysége és a korai keresztyénség fontosabb helyszíneit.

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK:

Az Ágoston Sándor Alapítvány szervez és támogat idén nyáron is a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. Folytatódik a munka felvidéki **Kőrösön és Berzétén**. Tovább folytatódik és talán be is zárul a munka **Felőrön** (Erdély) a protestáns szakkollégium hallgatóinak munkájával. Gyermekotthonosoknak szerveznek táborot teológusok lehetőség szerint **Erdélyben** és a vajdasági **Módoson**.

EGYÉB PROGRAMOK:

Nyáron négy nagyobb rendezvénybe is bekapcsolódnak a teológusok, a korábbi kiállítások egy közös piactérre rendezésével, melyet **AGORA** néven üzemeltetnek majd a **REND-en**, a **Szélrózsa** ifjúsági találkozón, a **Művészetek Völgyében** Taliándörögdön, és **Konfi+** konferencián a Balaton mellett.

Bölcsföldi András spirituális

ÚJRATERVEZÉS

HÉTVÉGE LÁNYOKNAK

Galyatető, 2012. szeptember 21-23.

HÉTVÉGE FIÚKNAK

Galyatető, 2012. október 5-7.

KÖZÖS HÉTVÉGE

Mátraháza, 2012. október 21-23.

A három tábor célja, hogy az egyedül maradtaknak segítsen helyüket megtalálni a gyülekezetekben – akár egyedül, akár társra találva. Megérteni saját útjukat Isten előtt megállva, másokkal sorsközösségben.

ÖNISMERET - ISTENISMERET

KI VAGYOK ÉN?

MIT AKAR VELEM ISTEN?

25-35 közötti gyülekezetbe járó fiatalokat várunk, akik keresnek, akik nem értik egyedüllétük okát, akik segítséget várnak, akikre sosincs ideje senkinek, s akiknek sok idejük van önmagukra.

Egy-egy hétvége költsége: 10 000Ft

Jelentkezés a hétvégékre: fodoram2010@gmail.com

TANÁCSÜLÉSI HATÁROZATOK

2012. FEBRUÁR 8.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET ÉS AZ INTÉZMÉNYEK 2012. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: Hegedűs Béla

6/a. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az egyházkerület 2012. évi költségvetését.

6/b. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az egyházkerületi székház és konferencia-központ 2012. évi költségvetését.

6/c. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Ráday Felsőoktatási Diákotthon 2012. évi költségvetését.

6/d. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a tahi konferencia-telep 2012. évi költségvetését 28 813 707,- Ft bevételi és kiadási összeggel.

6/e. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja, jóváhagyja a Baár-Madas Gimnázium 2012. évi költségvetését 491 884 000,- Ft bevételi és 491 884 000,- Ft kiadási oldallal.

6/f. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Gyökössy Endre Református Óvoda 2012. évi költségvetését 25 252 451,- Ft bevételi oldallal és 25 252 451,- Ft kiadási oldallal.

6/g. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2011. évi költségvetését 71 127 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal.

6/h. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja, jóváhagyja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2012. esztendőre elkészített költségvetését 1 531 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal.

KÖZGYŰLÉS

2012. ÁPRILIS 26

Püspöki jelentés

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

A mostani napokban Pál apostol Rómaiakhoz írott levelét olvassuk bibliaolvasó kalauzunk szerint. Még a 20. sz. végénette közzé egy amerikai tudós azt a megfigyelését, hogy a keresztyén egyháztörténetben a nagy fordítópontokon, amikor megelevenedett Isten népe, vagy még pontosabban, megelevenedett az élő hit, a Római levél mindig kulcsszerepet játszott. Persze botor kívánság lenne, hogy most a Római levél olvasván egy csapásra megújuljon egyházunk, vagy előálljon egy Augustinus, egy Luther, egy Kálvin vagy egy Karl Barth. Am azt mégis (legalább magunkra nézve) kívánhatjuk, hogy a levél markáns mondandója és egyetemes igazsága megerősítsen és megújítsa hitünkben. Már csak azért is kívánunk ezt, mert egyházunk életében egyre távolibbnak tűnnek azok a magaslatok, amelyekről tágasabb szemhatárról figyelhetnénk dolgainkra. Néha úgy érzem, hogy mindennapos tennivalóink, az ügymenet, az újabb és újabb társadalmi, közpolitikai, egyházpólitikai fejlemények nemhogy közelebb vinnének, hanem inkább távolabb sodornak ezektől a kilátó-pontoktól.

Bár mai közgyűlésünk, vagy ahogy mi mondjuk, kisközgyűlésünk elsősorban egyházkerületünk intézményeinek ügyeit tekinti át, és elvileg alapos munka mellett hamar végezhetünk, még így is azt érezzük, hogy erre a pár órára is milyen nehéz koncentráltan felkészülni és valóban eredményes munkát végezni. Ha nem másban, hát ebben erősítsen meg bennünket a Római levél 6. részének megrendítő szakasza, melyben Pál életnek és halálnak, szolgaságnak és szabadságnak, ítéletnek és kegyelemnek, mulandónak és örökké-

valónak dimenzióit állítja egymás mellé. Ezt mondja a 6. részben: „Mert amikor a bűn szolgáló voltatok, az igazságtól szabadok voltatok, de kicsoda gyümölcsöt vettétek azoknak akkor, amiket szégyelletek most. Mert azok vége halál. Most pedig, miután megszabadultatok a bűn alól, szolgálóivá lettek Istennek: megvan tehát a gyümölcsötök a megszentelésre, a vége pedig örök élet.” (Róma 6,20-22) Nehéz ezeket a súlyos állításokat értelemmel és emberi megfontolással belátni. Sőt merészen kijelenthetjük, hogy mindezt voltaképpen csak akkor láthatjuk be, ha már megkaptuk a hit ajándékát, a hit által megigazító kegyelmet, a kegyelemmel az Istenhez megnyitott szabad utat és az Istennel való megbékélést. Mégis, még emberi megfontolással is meg kell vizsgálnunk ezt a súlyos állítást, hogy aki a bűn szolgálója, az szabad az igazságtól. Ha jól értem, ez egyrészt azt jelenti, hogy aki a bűn szolgálója, annak épp úgy van a viszonya az igazsággal, mint az egyik szabad embernek a másik szabad emberrel. Vagyis, ha akarja, akkor semmi köze nincs a másikhoz, ha akarja, semmi köze az igazsághoz. Vagy gondolhatja, hogy bűnös emberként egyenrangú partnere a szabad igazságnak, és ez végzetes tévedés. De jelentheti Pál állítása azt is, hogy aki a bűn szolgálója, az képtelen arra, hogy elkötelezze magát az igazságnak, hiszen nem is teheti, mert senki sem szolgálhat két úrnak. Ezért mondja a 6. rész végén Pál a nagy ígét: „a bűn zsoldja a halál, az Isten kegyelmi ajándéka pedig az örök élet.” (6.25) Vagyis vízválasztón vagyunk, itt dől el minden: minden, ami élet és halál kérdése. Ennek fényében mindenképpen önvizsgálatot is kell tartanunk, s újra meg újra rá kell kérdeznünk arra, valóban a szabadság és az igazság szabad szolgálói voltunk-e mindig mindenben. Ha csak a magam nevében szólok, és csak magamra mondom, és senki más nem tudja ezt magára venni, úgy elnézést kérek közgyűlésüktől, de bizony ki kell jelentenem: nem volt ez mindig így. Visszaoldalgunk az igazság mellől a bűn szolgaságához, ahogyan a régi zsidók is a ne-

hézségek és harcok láttán visszakíváncsoztak az egyiptomi húsos fazekakhoz. Mert azt nem mondja sehol az ige, hogy a szabad gyermekeknek csupa-csupa jó dolguk lesz mindig, hogy soha nem kell semmiért megküzdeniük, hogy csak anynyiból állna a nagy élet-váltás, hogy az eddigi rabszolgatartó helyett majd a gondviselő Isten küldi szánkba a sült galambot. Arra hívok mindenkit, hogy a Római levél nagyszerű, tiszta és örök igazságának fényében vizsgálja meg döntéseit, a dolgokhoz való viszonyát, hajlamait és készségeit. Biztos vagyok benne, sok meglepetés fog érni mindannyiunkat. S ezt jó szívvel mondom, mintegy buzdítólag, mert így is vagyunk Isten igéjével: sosem unalmas, de nem azért nem unalmas, mert itt-ott mindig felbukkan benne valami, ami még nem tűnt a szemünkbe, hanem azért, mert újra meg újra azzal az isteni csodával szembesít bennünket, hogy Isten szeretetéből, Krisztus által kiváltott a bűn rabságából. Áldott és nagyszerű meglepetés ezt újra meg újra felismerni, még akkor is, ha ez éppen felráz bennünket a tespedtségéből, vagy kizökkent a megszokottságból, vagy éppen elzárja az utat előlünk, amikor rossz felé tartunk, vagy éppen megvigasztal és erőt ad az erőtelenségben.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Egyházkerületünk mai ülésének tárgysorozatában a megszokott ügyek mellett van néhány szokatlan ügy is, és természetesen vannak olyan folyamatban levő ügyeink, melyeket most nem tárgyalunk, mégis szükséges róluk szólni.

Hadd kezdjem az előbbiekkal. Egyházkerületünk közgyűlésének napirendjén van a Sylvester János Protestáns Gimnázium egyházkerületi fenntartásba való átvételének ügye. Hosszú ideje folytak már a tárgyalások az iskolát fenntartó egyesület, illetve alapítvány, a zuglói önkormányzat és a Fővárosi Önkormányzat között. Kerestük annak módját, hogy miképpen tarthatnánk meg ezt a protestáns, illetve református szellemiségű iskolát, melynek egykori megalapításáról, illetve indulásának körülményeiről most nem kívánok hosszabban szólni. Azt hiszem, hogy az iskola szakmai és pedagógiai koncepciója, továbbá a háttérben álló önkormányzati határozatok biztosítani fogják azt, hogy a gimnázium értékes része lesz egyházi oktatásunknak. Azért is örülök, hogy a hosszú éveket tartó tárgyalás után erre sort keríthetünk, mert az egykori egyesületi iskolaalapítás csak forgácsolta egyházi közoktatásunkat. Ezt úgy mondom, mint tényt, s nem úgy, mint amivel bármiféle és bármilyen irányú felelősséget kívánnék felróni. Inkább örülök annak a ténynek, hogy olyan korszakban, amikor a társadalmi és kulturális erők inkább szétszóródnak vagy egymást gyengítve merülnek ki, nekünk sikerülhet megerősödni.

Ehhez fűzöm azokat az általános megjegyzéseket is, amelyek az új parlamenti törvények nyomán mutatkozó intézmény-alapítási lázra vonatkoznak. Mindenki jól tudja, hogy egyházi közoktatásunk mind ez idáig igen kicsi részét fedte le a magyar közoktatásnak. Azt is tudjuk, hogy kívánatos volt és kívánatos is, hogy iskolahálózatunk bővüljön. Azt azonban már elfelejtik némelyek, hogy ez elsősorban a minőségi oktatást jelentené. És azt is elfeledik némelyek (a fiatalabb nemzedéket nem is okolom ezért), hogy micsoda félelmetes hajtűkanyarokat kellett abszolválni 15-20 évvel ezelőtt az első nagy iskolaalapítási hullám során. 20 éve még missziói látomás kapcsolódott az iskolaalapításhoz. Ma már sokkal józanabban látjuk mindezt, nem fűzünk hozzá eszkatologikus reményt (mert a közoktatás nem is tartozik az eszkatológiába), sőt, olykor-olykor megijedünk, hogy netán éppen egy-egy rosszul működő egyházi iskola lesz megint egyházellenes nézetek melegágyává. A 20 évvel ezelőtti nagy nekiindulást néhány tény mégis igazolja. Néhány hete jelent meg a legjobb száz középiskolát bemutató kötet, mely különböző szakmai szempontok szerint értékeli és rangso-

rolja a magyar középiskolákat. Örömmel említem, hogy az első százból három református iskola is benne van, ezek közül kettő dunamelléki, sőt, az egyik dunamelléki iskolánk az összes egyházi iskolák közül a harmadik. Rendben tehát: e kimutatás szerint a Baár-Madas Magyarország 40. legjobb gimnáziuma és a harmadik legjobb felekezeti iskola. Gödöllő líceuma a 60. és Hódmezővásárhely gimnáziuma a 84. Reméljük, hogy néhány év múlva a százas mezőnyben még több református iskolát találhatunk majd!

Mindazáltal a jelenre nézve szeretném néhány fenntartásomat is megfogalmazni. Egy esztendeje, hogy zsinatunk általános kritériumokat állított fel, melyek segítségével eldönthető, hogy fenntartható és működtethető módon átvehető-e vagy alapítható-e egy-egy egyházi közoktatási intézmény. Ennek tavaly volt némi fogantatja, s bízom abban, hogy ebben a mostani időszakban is előveszik az érintett gyülekezetek és lelkipásztorok ezt a kritérium-együttest, s nem ugranak bele elhamarkodottan intézmény-átvételbe, hogy aztán ne tudjanak belőle kár és veszteség nélkül kikeveredni. Mindez még inkább igaz szociális intézmények átvételére. Ennek az új átvételi és alapítási hullámnak – ha jól érzékelem – már nem az a fő motívuma, hogy az egyház az őt megillető társadalmi szerephez jusson. Inkább valami különös, keverék érdek-együttes motiválja a törekvéseket. Az egyik elem – elismerem – még mindig valamiféle missziós szándék, vagy keresztyéni küldetéstudat. De máris ott van mellette az a tény, hogy legtöbb esetben az eddig mereven elzárkózó önkormányzatok keresik a gyülekezeteket és ajánlanak fel átvételre intézményeket. Még kirívóbb, amikor egy-egy egyházi státuszát veszített, megszűnő biznissz-egyház akarja intézményeit átadni, s cserébe csupán a „know-how” árát kéri, vagy hogy maradjon az intézmény vezetői. S volt már olyan is, amikor egyszerűen mindkettőt kérték. És természetesen megjelennek az állam szempontjai is, melyek hol kedvezők, hol kedvezőtlenek a majdani fenntartók számára. Kérek tisztelettel mindenkit, hogy a Római levél idézett szakaszainak fényében is tartson némi önvizsgálatot – tűnjék akármilyen nagyoknak is az esély egy-egy intézmény átvételére, kínálkozzék bármilyen ígéretesnek is a lehetőség a gyülekezet ily módon való megerősítésére, legyen bármilyen nagy is a mostani fenntartók részéről érkező nyomás – kérem, vizsgálja meg ki-ki önmaga szándékait, nehogy aztán az intézmény-fenntartás kötelezettségének rabszójára fűzze magát. Igen, féltek és óvok minden presbitériumot attól, hogy a lehetőségen megbokrosodva, gyülekezetvezető testületből menedzsmentté alakuljon, hogy eztán már csak azzal legyen gondja-baja, hogy a nagy hamar megszerzett és nem is kedvező feltételekkel átvett intézményt fenntartsa. Itt is le kell szögeznünk: közegyházunknak nem áll módjában a rosszul sikerült kalandokat finanszírozni. Summa: kérek mindenkit, minden esetben a lehető legalaposabban tanulmányozza a zsinatunk által kiadott számárvezetőt.

Egyházkerületünk napirendjén szerepel egy ingatlan eladásának az ügye is, mely igen egyszerű – látszólag. Arról van szó, hogy egy elhunyt testvérünk két örököst nevezett meg: a szentendrei gyülekezetet és egyházkerületünk Gyökössy Endre Intézetét. Az ingatlan azonban egykor a Németajkú Református Egyházközség tulajdona volt, amit a kommunizmus idején államosítottak az egyházközség egész épületével együtt, s amit az egyházközség nem is kapott vissza kárpótlásban. Most vevőként jelentkezték, hogy egykori tulajdonukat az örökösöktől visszavásárolják. Arra kérem egyházkerületi közgyűlésünket, hogy hatalmazza fel az elnökséget az adásvételi szerződés aláírására azzal a feltétellel, hogy a megszabott vételár méltányos és testvéries, és nem feltétlenül igazodik az ingatlan piaci árakhoz. Magyarán: azt kérem és azt szeretném, hogy valamivel kevesebért adjuk el az ingatlant, mint amennyit egy ingatlanbecslő megállapítana. Nem azt kérem, hogy ingyért adjuk vissza, hanem azt, hogy legyünk egymás testvérei az ilyen ügyekben.

Idekapcsolódik egy másik ingatlan ügy is, amelynek története igen romantikus. A balatonaligai kis templomról van szó, melyet a két világháború között építettek, Balatonaligán nyaraló, főként budapesti reformátusok, s ha jól tudom, Ravasz László püspök szentelte fel. Időközben a vízpart, ahova a templom épült, állami tulajdonba került, s itt létesült a híres-hírhedt Club Aliga. Nyári időben most is istentiszteletek vannak vasárnap délutánonként, pár esztendeje egyházkerületünk harangot is öntetett, és kerületünk költségvetése támogatja a kis templom fenntartását. Időközben azonban a Külső-Somogyi Egyházmege Dunántúlhoz került, aztán az állami közigazgatási határok is megváltoztak, így az aligai kis templom ma a Veszprémi Egyházmege területén van, és a balatonfőkajári lelkipásztor látja el a szolgálatokat. A legközelebbi dunamelléki gyülekezet, ha jól számolom, a sárszentmiklósi (50 km). Az a tiszteletteljes javaslatom, hogy adjuk át ezt a kis templomot az eddig is nagy gondossággal szolgáló dunántúli egyházkerületnek, hogy illetékeséggel ők lássák el és biztosítsák a zavartalan istentiszteleti szolgálatot. Természetesen ha majd egyszer a Külső-Somogyi Egyházmege újra a Dunamellékhez fog tartozni, akkor Aligát is nyilván visszakapjuk. Így lenne testvéries, és így tudnánk valóban kifejezni a dunántúliak iránti megbecsülésünket.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Most már csak néhány szóban szeretnék megemlékezni néhány folyamatban levő ügyről. Hamarosan kikerül a nyomdából a Dunamelléki Énekeskönyv, melynek három próbafüzetét az elmúlt néhány évben számos gyülekezetünk használatba vette és új énekek tanítására használta. Az eddigi tapasztalatok alapján készült ez a nagyobb összeállítás, sokféle igen hasznos melléklettel és kiegészítve, hogy előrelendítse egyházi éneklésünk ügyét. E helyről is jó szívvel ajánlom és kérem is gyülekezeteinket, vegyék használatba, főleg konferenciákon, nyári táborokban, hétközi alkalmakon, de akár istentiszteleteken is. Reméljük, hogy a jelentős kiadvánnyal előrébb vihetjük készülő új énekeskönyvünk ügyét!

Elkészültek a 2011. év egyház-statisztikai adatai, mind az országos, mind az egyházkerületi. A népmozgalmi adatok további csökkenést mutatnak minden területen, s bár most nem kívánok ezekről részletes elemzést adni, ezt majd szókaszerint az őszi közgyűlésen teszem meg, annyit mindenképpen jelezniük kell, hogy a csökkenés mint statisztikai tény igen nyugtalanító, ugyanakkor ha az adakozás statisztikáival vetjük össze, azt mutatja a kép, hogy a maradék egyre öntudatosabb. Gyülekezetünk tagjai egyrészt azt látják, hogy kevesebb a keresztelő, az esküvő, a konfirmáció és a temetés, de azt is látják, hogy nagyobb áldozatot kell vállalniuk, és úgy tűnik, ezt vállalják is. Még nem ismeretesek a múlt év őszi népszámlálási adatok, s nem is merek jóslgatni, mert tíz esztendővel ezelőtt igen pocsek jósnak bizonyultam, így inkább megvárom a részletes eredményeket. Abban azonban biztos vagyok, hogy nem leszünk többben, mint tíz évvel ezelőtt, és ezen mindenképpen el kell gondolkodnunk. Hadd hívjam fel a figyelmet Riskó János lelkipásztorunk igen alapos tanulmányára, mely a Theologiai Szemlében jelent meg, és a tíz évvel ezelőtti népszámlálás különböző statisztikai variációit veti egybe, igen megdöbbentő eredményekkel. A konklúzió mindazáltal egészen evidens: a gyülekezeti élet minőségén, a lelkipásztori szolgálat hiteleségén és az evangéliumi hűségen bizony sok-sok minden megfordul vagy megfordulhat. Sok mindent magyarázhatunk szociológiai, kulturális és társadalmi folyamatokkal, vagy akár történelmi érvekkel is, de ahol mindezek dacára is életet találunk, ott a legkézenfekvőbb magyarázat az, hogy helyben egy-egy gyülekezetben, akár szíjjel szemben is, akár a meghatározó társadalmi mentalitással szemben is, Isten szabadító erői működhetnek.

Ezért tartom fontosnak újra megemlékezni a gyülekezet-szervezés munkájáról, mely nem egynapos akció volt kerületünk részéről, nem is jól hangzó média-hír, hanem tudatos elkötelezés, hogy a folytonos mozgásban levő magyar lakosságban megtaláljuk, és megszervezzük az új gyülekezeteket, azon a helyen, ahova reformátusokat a történelmi szelek fújnak. Kérem ehhez a továbbiakban is a közgyűlés támogatását!

Látszólag nem ide tartozik, de úgy érzem, ezt érinti mindenképpen a Budapesten megnyílt Kontrasztkiállítás, mely folyamatosan telt házzal üzemel, és nyilvánvaló, hogy hosszabb ideig kell majd nyitva tartanunk, mint terveztük, ezért feltehetően tartalékainkból némi pénzt kell még felszabadítanunk működtetésére. Olyan egyszerű lehetőség ez, amely éppen azokat szólítja meg, ragadja meg, viszi el a válaszüthöz, akik máskülönben nem szembesülnek azzal, amit a Római levél oly egyértelműséggel fogalmaz meg, mit jelent a bűn rabszolgasága, melynek a vége halál, és mit jelent Isten igazságának elkötelezett életünk, melynek végső reménysége az örök élet.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Az elmúlt néhány esztendő igen sok változást hozott Magyarországon életében. S hogy ezek korszakos változások, azt nem annyira az a rövid idő igazolja, ami mögöttünk van, nem is az, hogy mindegyik jót beleképzhetünk ezekbe a változásokba, hanem az a fenekedés, ahogyan a világ egyes részein mindezt fogadták. Különösen a világ azon részein, ahol egyetlen elv uralkodik: a még több pénz. A Magyarországot érő politikai bírálatok és viták mind-mind elviselhetők lennének, hiszen ezek (állítólag) hozzátartoznak a demokratikus vita-kultúrához. Amikor azonban mindegyre kilóg a lóláb, és azt látjuk, hogy gyakorlatilag arról volna szó, hogy miképpen lehet az országot hitelek és kölcsönök, programok és regulációk okán tovább sarcoltatni, nekem inkább az jut eszembe, hogy ezek szerint még nem ért véget a hidegháború, mert a háborúk sosem akkor érnek véget, amikor elhallgatnak a fegyverek és hazamennek a katonák, hanem akkor, amikor a vesztes kifizette a hadisarc utolsó részletét. S már mindegy is, hogy minek álcázzák, úgy érzem, a győztes nyugati hatalmak még mindig sarcoltatni kívánják országunkat. Csak abban lehet bízni, hogy előbb-utóbb ki is mondják: bizony, erről van szó. Az nem lesz kellemes, de legalább egyértelműen tudomásul vehetjük a helyzetet. Imádkozunk hát országunkért, magára hagyottságában, és el-esettségében – de ne temetési imádságot mondjunk, hanem megelevenítő, közbenjáró esedeklést, hogy Isten Szentleke fordítsa az atyák és a fiak szívét az élő Istenhez, Krisztus kegyelméhez, az örök életre vezérlő igazságához.

Jelentésem végén emlékezzünk az előző közgyűlés óta elhunyt lelkipásztor testvéreinkről:

Toth Sándor, Csányoszróról ment nyugdíjba (2011. dec. 2-án hunyt el), Kiss Ernő volt decsi lelkipásztor (2011. dec. 12-én), Faragó Tibor nyugalmazott dunaharaszti lelkipásztor (2012. jan. 4-én), dr. Kiss Sándorné nyugalmazott lelkész (2012. márc. 29-én) és aktív szolgálatban Zákányi Bálint botykapeterdi lelkész (2012. febr. 6-án).

Nyugdíjba vonult: Ablonczy Zsolt, Budapest-Kispest-Központ lelkipásztor.

Őrizzük kegyelettel elhunyt lelkipásztoraink emlékét, és kívánunk áldott pihenőidőt a nyugdíjasoknak!

KÖZGYŰLÉSI HATÁROZATOK

2012. április 26.

7. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FŰZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel elfogadja a jelentést és a Dunamelléki Közleményekben teljes egészében megjelenteti.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés ismételtén felhívja gyülekezeteink figyelmét arra, hogy csak kellő körültekintéssel vállalják oktatási valamint szociális intézmények átvételét, fenntartását, nehogy rabszíjra fűzze magát egy-egy gyülekezet az intézmények fenntartásával, menedzselésével.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja a Dunamelléki Énekeskönyv használatát gyülekezeteink alkalmain.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is támogatja az új missziói gyülekezetek szervezését, indítását egyházkerületünk területén.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a kebelbeli gyülekezeteket, hogy minél többen látogassák a Budapest-Pozsonyi úti Egyházközségünkben látható Kontraszt Kiállítást (Kiállítás a családokért), ismertessék meg ifjúsági csoportjainkkal is.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a megnehezedett anyagi és erkölcsi helyzetben is támogatja mindazon kezdeményezéseket, amelyek elősegíthetik az öszszefogást, szolidaritást hazánk állapotának felemelésére.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jó, tartalmas nyugdíjas időt kíván nyugalomba vonult testvérünknek: Ablonczy Zsoltnak; kegyelettel emlékezik meg Tóth Sándor, Kiss Ernő, Faragó Tibor, dr. Kiss Sándorné nyugalmazott lekipásztorainkról és az aktív szolgálatban elhunyt Zákányi Bálint botykapeterdi lelkészeiről.

8. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az Egyházkerületi Tanács 2012. február 8-án tartott ülésének munkájáról szóló beszámolót, tudomásul veszi a hozott határozatokat.

9. INTÉZMÉNYEK 2011. ÉVI ZÁRSZÁMADÁSAI

Előterjesztő: **Derzsi György**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a számvizsgáló bizottság jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházkerületi intézményeket – függetlenül attól, hogy ki a fenntartójuk – arra, hogy az állami szabályok szerinti alakissággal is készítsék el és nyújtsák be a zárszámadást gazdálkodási évükről.

10. 2012. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEK

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a nyolc egyházmegye 2012. esztendőre szóló költségvetését, teljesítéséhez Isten áldását kéri.

11. JELENTÉS A LELKÉSZI SZOLIDARITÁSI ALAPRÓL

Előterjesztő: **Derencsényi Zsuzsanna**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Lelkeszi Szolidaritási Alap 2011. évi zárszámadását.

12. JELENTÉS A KRE HITTUDOMÁNYI KARÁRÓL

Előterjesztő: **Zsengellér József**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a KRE HTK dékánjának jelentését a 2011-es tanévről. Az oktatók további munkájára, a hallgatók lelkeszi szolgálatra való felkészülésére továbbra is Isten áldását kéri.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni dr. Békési Sándor docens testvérünknek 2005 és 2011 között két cikluson át tartó hűséges dékáni munkáját, oktatás- és tudományszervező tevékenységét. További oktatói munkájára és életére Isten áldását kívánja.

13. JELENTÉS A KRE TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLAI KARÁRÓL

Előterjesztő: **Nagy István**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a 2011/2012-es tanévről szóló jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés fokozott figyelemmel kíséri a 2013-as tanévtől kötelezővé váló hit- és erkölcsoktatást. Erre felkészülendő konferenciát szervez.

14. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNY MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **Berecz Ágnes**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2011. évi jelentését.

15. JELENTÉS A BUDAPESTI EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZETRŐL

Előterjesztő: **Veszélka Tamás**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel veszi tudomásul az egyetemi lelkeszi jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az egyetemi gyülekezetben folyó szolgálatra.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával veszi az egyetemi misszió ügyében tett előrelépéseket és további támogatásáról biztosítja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyűlekezethez kapcsolódó missziói munkát.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza az egyházkerület elnökségét a MEÖT főtítkárával a MEÖT-székház rezsiköltségeiről kötendő szerződés aláírására.

16. JELENTÉS A LELEKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZETRŐL

Előterjesztő: Szabó Gabriella

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés, korábbi határozataira és az elvégzett munkára való tekintettel, felkéri a továbbképzéssel foglalkozó zsinati bizottságot, hogy a 2006 októbere és 2010. december 31. között megszerzett egyházkerületi krediteket visszamenőleg regisztrálja és fogadja el.

17. JELENTÉS A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZÁRÓL ÉS KONFERENCIA-KÖZPONTJÁIRÓL

Előterjesztő: Varga László

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhívja a kebelbeli gyűlekezetek figyelmét mind az RFD, mind a mátraházi és galyatetői konferencia-központok szolgálatára, kérve ezek létezésének és lehetőségeinek tudatosítását.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a székház, az RFD, a mátraházi és galyatetői konferencia-központ munkatársainak szolgálatát, tőlük további hűséget vár és áldást kér munkájukra.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a tahi konferenciotelep 2011. évi életéről és szolgálatáról szóló beszámolót.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés szükségesnek tartja és támogatja a tahi konferenciotelep továbbfejlesztését.

18. LELEKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Kálmán Csaba, dr. Lassu Gábor és Sebestényiné Jáger Orsolya lelkészi képesítését hatályban tartja – a felterjesztő egyházmegyék javaslatai alapján – 2017. április 30-ig.

19. EGYHÁZKÖZSÉGEK ÁTMINŐSÍTÉSE, BEOSZTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a Budapest-Déli Református Egyházmegyei Közgyűlés határozatát a **Budapest-Svábhegyi Református Egyházközség** megalakulásáról; valamint a Tolnai Református Egyházmegye Közgyűlésének határozatait a

Kölesd-Tengelic Református Társegyházközség megalakulásáról, továbbá a **Kajdacs Református Egyházközség** és a **Pálfai Református Egyházközség** átminősítését missziói egyházközségekké.

20. INGATLAN ELADÁSA (BP. ALKOTMÁNY U. 15.)

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza az egyházkerületi elnökséget a **Budapest V. kerület 24873/3/A/22 helyrajzi számú** lakás adásvételi szerződésének aláírására, amennyiben méltányos és testvéries vételárat sikerül megszabni.

21. A KISKUNHALASI EGYHÁZKÖZSÉG TELEKALAKÍTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a bejelentést.

21. A SYLVESTER JÁNOS GIMNÁZIUM ÁTVÉTELE

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Sylvester János Református Gimnázium Alapító Okiratát.

23. A BALATONALIGAI TEMPLOM ÁTADÁSA A DUNÁNTÚLI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETNEK

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés átadja a Dunántúli Református Egyházkerületnek a Balatonvilágos 295/3 helyrajzi számon bejegyzett balatonaligai templomot, azzal a kikötéssel, hogy mindaddig kultuszhelyként működjön az épület, amíg Balatonaligán ki nem váltják más épülettel.

24. A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZA RÁDAY FELSŐOKTATÁSI DIÁKOTTHONNÁK SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYZATA

Előterjesztő: Kaszó Gyula

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Ráday Felsőoktatási Diákotthon módosított szervezeti és működési szabályzatát.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2012. MÁJUS

BARANYA

ELHUNYT:

Zákányi Bálint –Botykapeterd

BÁCS-KISKUNSAÉG

SZÜLETETT:

Adél Zsófia – Adamek Norbert második gyermeke

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Siba-Rohn Hilda – Budára beo.lp.
2. Faragó Dávid – Csepel-Központból az egyházmegyéhez
3. Kéri Tamás – Gyöngyösről Csepel-Központba
4. Harkai Ferenc Csaba – Érsekcsanádrol Kispest-Központba

SZÜLETETT:

1. Boáz Barnabás – ifj. Kis Boáz második gyermeke
2. Károly Ugocsa – Szabó Károly második gyermeke
3. Zselyke – Galang-Pető Viktória első gyermeke
4. Anna Rebeka – Páskuné Ercse Imola második gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Ablonczy Zsolt – Kispest-Központ

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Boza Kristóf András – Pozsonyi útról DT-ra
2. Bozáné Géresi Anikó – Pozsonyi útról DT-ra

SZÜLETETT:

1. Dorka – Neuwirth Tibor második gyermeke
2. Dávid – Benke Katalin első gyermeke

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Stefán Attila – Taksonyba missziói lp.
2. Nátulyné Szabolcsik Eszter – Vecsésről Tökölre missziói lp.

SZÜLETETT:

1. Bernadett – Szabó J. Róbert és Mayer Melinda második gyermeke
2. Villó Enikő – Papp Szabolcs második gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Árvavölgyi Béla – TT-ről Tahitótfaluba
2. Árvavölgyiné Sztalmári Ilona – TT-ről Tahitótfaluba beo.lp.
3. Kenyeressy Károly – Válról Gyöngyösre

SZÜLETETT:

1. Gergő Sámuel – Matyó Lajos negyedik gyermeke
2. Zsigmond – Kovách Tamás ötödik gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Katona Zsuzsanna – Fót

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Bocskorás Enikő – Kajdacs missziói lp.
2. Szalai Géza – Iregszemcséről Tamási missziói lp.
3. Lenkeyné Teleki Mária – Paks, megválasztott lp.
4. Czeilinger Antal – Gyöngyös, megválasztott lp.

VÉRTESALJA

SZÜLETETT:

Ferenc – Kádár Ferenc Dániel első gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Tóth Sándor – Csányoszró
† Kiss Ernő – Decs
† Faragó Tibor – Dunaharaszti
† Kiss Sándorné

MILYEN TÖRTÉNETBE KEVEREDTÜNK BELE?

*A Dunamelléki Egyházkerület konfirmandus hete
2012. július 2-7. EMMÁUS HÁZ*

John Bunyan könyve: A ZARÁNDOK ÚTJA alapján

*A hét költsége: 16500Ft,
hétfőtől szombatig, 5 teljes nap.*

Jelentkezés: 2012. június 15-ig, tassiref@gmail.com

*Nagy beszélgetések, sok játék, kihívás, nagy közös éneklések,
kirándulások – élmények –, amelyek egy NAGY TÖRTÉNETBE vezetnek be
mindenkit, melynek részesei, szereplői vagyunk mindnyájan.*

MINDEN 12-14 ÉVES KONFIRMANDUST SZERETETTEL VÁRUNK!

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése által alapított díjak a pedagógusok elismerésére

SOLI DEO GLORIA-DÍJ

Olyan testületek, intézmények kaphatják a díjat, amelyek református közösségként több éven keresztül egységes arculattal jelenítették meg a református keresztyén nevelés alapelveit, munkájuk példaadó volt abban a tekintetben, hogy egyházunk iskoláinak évszázadok során kialakult hitbeli örökségére és pedagógiai kultúrájára épült.

LORÁNTFFY ZSUZSANNA-DÍJ

Olyan tanügyi vezető kaphatja meg a díjat, akinek irányítása mellett az intézmény hosszú ideje kimagasló eredményességgel dolgozik és/vagy oktatja, neveli tanítványait keresztyén szellemiségben és gyarapítja tudásukat az örökölt és a jelenkori kultúra valódi értékeinek megfelelően.

BENDA KÁLMÁN-DÍJ

Olyan óvónők, tanítók, tanárok kaphatják meg, akik saját szakterületüknek hosszabb ideje elismert képviselőjük, tanítványaik sikereket érnek el a különböző szintű tanulmányi versenyeken, vagy a hátrányos helyzetű, sajátos nevelési igényű diákok támogatásában jeleskednek.

A PÁLYÁZATNAK TARTALMAZNI KELL:

- az intézmény igazgatótanácsának indoklását, illetve jóváhagyását
 - a nevelőtestület javaslatát
 - a felterjesztő indoklását

A pályázatokat a Höresök Imréhez (6000 Kecskemét, Szabadság tér 7.) kell felterjeszteni 2012. június 30-ig.

A DRESZK MÁTRAHÁZAI KONFERENCIA-KÖZPONTJA

2012-BEN IS SZERETETTEL VÁRJA VENDÉGEIT AZ ALÁBBI TURNUSOKRA

PÜNKÖSDI HÉTVÉGE:

2012. május 25. – május 27.

KEDVEZMÉNYES NYÁRI NYUGDÍJAS TURNUS:

2012. június 1 – június 8.

2012. június 11 – június 17.

MÁTRAHÁZI „ÖREGDIÁK” TALÁLKOZÓ:

2012. szeptember 3 – szeptember 13.

ŐSZI KIRÁNDULÁS, KONFERENCIA, CSENDESHÉT:

2012. október 1. – október 5.

2012. október 8. – október 12.

2012. október 24. – november 1.

2012. november 5. – november 11.

2012. november 26. – november 30.

2012. december 3. – december 7.

2012. december 10. – december 16.

Részvételi díjak

Teljes díj: 7000 Ft+Áfa/fő/éj

Református egyháztag: 5600 Ft+Áfa/fő/éj

Csoportdíj 5300 Ft+Áfa/fő/éj

Kétágyas szoba 1 fő részére 10000 Ft+Áfa/fő/éj

Ifjúsági csoport tetőtéri elhelyezéssel: 3500 Ft+Áfa/fő/éj

Idegenforgalmi adó 400 Ft/fő/éj (gyermek, tanuló és nyugdíjas nem fizeti)

Kedvezmények:

0-2 éves korig ingyenes

2-10 éves gyerek 50%

10-14 év között 25%

14 év feletti tanuló, hallgató 10%

További információ: www.matrahaza.parokia.hu

Foglalás, tájékoztatás telefonon: 06-37-374-011

mobiltelefonon: 06-30-205-8568

emailben: refudulo@gmail.com

Budainé Terjék Judit intézetvezető lelkésznél

Ráday Konferenciaház

Galyatető

A Dunamelléki Református Egyházkerület galyatetői konferenciaházát ajánljuk mindenkinek, aki nyugalomra, kristálytiszta levegőre, a Mátra egyedi mikroklímájára vágyik.

PÁRATLAN ÉLMÉNYT NYÚJTHAT:

erdei iskoláknak, osztálykirándulásoknak
kisebb létszámú konferenciáknak, továbbképzéseknek
nagycsaládosoknak, túrázóknak, pihenni vágyóknak
gyülekezeti foglalkozásokhoz, csendes hetekhez kiválóan alkalmas

Gyöngyös 24 km-re, Eger 50 km-re található, számtalan múzeum, vár,
fürdő, kulturális program elérhető a térségben.

Református egyháztagoknak **5600 Ft + áfa/fő/éj** (teljes ellátással),
gyermekeknek, csoportoknak kedvezményrel vehető igénybe!

A 2012-BEN MÉG LEFOGLALHATÓ IDŐPONTOK:

augusztus 6 – 12-ig
augusztus 22 – szeptember 13-ig
október 10 – decemberig

MINDENKIT SZERETETTEL LÁTUNK!

Érdeklődés, szobafoglalás: dr. Miklósné Szegváry Veronikánál

06 30 663 95 60
galyaref@gmail.com
www.galyateto.parokia.hu

A FELÚJÍTOTT ÉS A KÖZELMÚLTBAN ÚJRA MEGNYITOTT EGYKORI BÉRC,
MA LIFESTYLE HOTEL MÁTRÁBAN MINDKÉT ÜDÜLŐNK VENDÉGEI
FÉL ÁRON VEHETIK IGÉNYBE A WELLNESS RÉSZLEGET!

A Dunamelléki Református Egyházkerület 2007-ben díjat alapított „Az év igehirdetése” néven.

A biblikus és korszerű igehirdetés, mely megfelel mind a teológiai kritériumoknak, mind pedig a homiletikai kívánalmaknak, elsősorban járul hozzá a Jézus Krisztusról való bizonyágtételhez, az élő hit ébresztéséhez és táplálásához, valamint az egyház építéséhez. A díj szerény megbecsülése azon igehirdetőknél, akik szüntelenül fáradoznak azon, hogy a jól megértett szentírás üzenetét tolmácsolják. Az egyházkerület a díjazott igehirdetés közzétételével példát kíván adni valamennyi igehirdető nemzedék számára.

Az „Év igehirdetése-díj”-ra bármely, a beküldési határnap előtti tizenkét hónapban magyar nyelven elhangzott igehirdetés ajánlható (2011. szeptember 15. – 2012. szeptember 15.).

Az ajánlott igehirdetés beküldési határnapja 2012. szeptember 15.

Az ajánlott igehirdetést (két példányban, A/4-es lapon, kettes sorközzel gépelve) pályázati formában, jeligével ellátott, kettős, zárt borítékban kell megküldeni a Dunamelléki Egyházkerület Püspöki Hivatalába (1092 Bp. Ráday u. 28), Kardos Ábel püspöki titkárnak. A borítékon fel kell tüntetni „Az év igehirdetése” megnevezést is.

Az „Év igehirdetése-díj”-ra legalább tíz református egyháztag jogosult együttes ajánlást tenni, akik a belső zárt és jeligével feliratozott borítékban aláírásukkal adnak támogató nyilatkozatot, továbbá igazolást arról, hogy az általuk ajánlott igehirdetés valóban elhangzott. Ugyanitt közlik az igehirdető nevét is. A pályázatot beküldőknek lehetőségük van az igehirdetővel egyeztetni, hogy elhangzott igehirdetésének írásban rögzített formája helyesírasi, stilisztikai és retorikai szempontoknak megfelelő legyen.

A pályázatok elbírálására a Dunamelléki Egyházkerület öttagú bíráló bizottságot állít. A bíráló bizottság tagja a KRE Hittudományi Karának mindenkor homiletika tanára és rendszeres teológiai tanára, továbbá a Dunamelléki Egyházkerület püspöke, valamint a KRE Bölcsészettudományi Kara Magyar Nyelvészeti Tanszékének egy delegált tanára, és valamely református gimnázium delegált irodalomtanára.

A díjat az egyházkerület őszi közgyűlésén adják át. Átadásakor a KRE Hittudományi Karának homiletika tanára méltatja a díjazott igehirdetést, amelynek megjelentetéséről az egyházkerület gondoskodik a Dunamellék c. hivatalos lap különnyomataként. A nem díjazott pályázatok adatait tartalmazó borítékokat a bizottság döntése után megsemmisítjük.

Az „Év igehirdetése-díj” értéke bruttó 300 000,- azaz háromszázezer forint.

A DUNAMELLÉKI EGYHÁZKERÜLET 2012. JÚLIUS 9-15-IG

ZENEI HETET

SZERVEZ GALYATETŐRE A GYÜLEKEZETI ÉNEKLÉS IRÁNT
ELKÖTELEZETT FIATALOK RÉSZÉRE!

Ezen a héten a 2009-10-ben három kötetben megjelent,
és most tavasszal egy kötetbe átdolgozott,
Krisztus az énelem címmel kiadásra kerülő **Dunamelléki Énekfüzetek**
énekeit tanuljuk, illetve megismerhetjük azok hymnológiai hátterét,
felhasználási lehetőségeit a gyülekezeteinkben.

SZERETETTEL HÍVUNK,

- ha fontos számodra, hogy gyülekezedet, s annak minden korosztálya folyamatosan új énekeket tanulhasson, azaz hogy az istentiszteleti éneklés is megújulhasson
- ha zeneiskolába vagy kántorképzőbe jártál, és zenei alapokkal bírsz
- ha eddig is kántor vagy énekvezető voltál egy református közösségben, és szívesen képzéd magad ezen a területen

A hét részvételi díja: 9000,- Ft.

Ez nem a teljes költség; a nagyobb részét a Dunamelléki Egyházkerület állja.
Az útiköltséggel pedig – reméljük – a gyülekezedet fog tudni támogatni,
hiszen közöttük kamatoztathatod mindazt, amit e héten tanulsz.

*Jelentkezni e-mailen: fodoram2010@gmail.com
vagy postai úton: Fodorné Ablonczy Margit 1092 Budapest, Ráday u. 28.*

*A jelentkezési lap beérkezését követően kérjük, hogy 3000 Ft előleget is fizess be
a Dunamelléki Egyházkerület számlájára. A csekket minden jelentkezőnek
névre szólóan küldjük ki. A befizetett összeggel válik jelentkezésed véglegessé.*

*A zenei héten 25 fő vehet részt.
A jelentkezéseket azok beérkezési sorrendjében tudjuk figyelembe venni.*

NAGY SZERETETTEL VÁRJUK JELENTKEZÉSEDET!

A szervezők:

Draskóczy László Fodorné Ablonczy Margit Hornyák Julianna Vizi István

Wir leben Autos.

CHEVROLET

Dolgozói kedvezménycsomag
(érvényes 2012. december 31-ig)

Opel személygépkocsik	
modell	kedvezmény
Corsa	17,5 - 19,5%
Meriva	12,5 - 15,5%
Astra Classic III.	22,5 - 28%
Astra	17%
Zafira	22,5%
Zafira Tourer	17,5%
Insignia	22,5%
Vivaro	23,5 - 27%

SUZUKI

A kedvezmények a regisztrációs adóval csökkentett vételárakra vonatkoznak. A fent megjelölt kedvezmények egyes modellek esetén nem érvényesek. Cégünk az Opel gyártmányokon kívül Chevrolet, Suzuki és Isuzu gépkocsik értékesítésével is foglalkozik. Ez utóbbi modellek esetében javasoljuk, hogy minden esetben kérjenek egyedi, személyre szabott ajánlatot tőlünk. Várjuk szíves érdeklődésüket!

ISUZU

Opel, Chevrolet, Suzuki és Isuzu értékesítés:

Fruttus Árpád Zoltán
kereskedelmi igazgatóhelyettes
fruttus.arpad@tormasi.hu

Tóth Tamás
értékesítési vezető
toth.tamas@tormasi.hu

Bemutatóterem:

Kecskemét, Külső-Szegedi út 100.
Telefon: +36 76 502 900
Telefax: +36 76 502 901
www.tormasi.hu

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcshöldi András lelkész
Készült az O. A. Invest gondozásában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2012 / december

Aki kész elveszíteni az életét értertem

Pál barlangja Máltán

A Biblia leírása szerint Jézus emberi testének a fogantatása Isten teremtő munkája volt. Ha Isten meg akar valósítani valamit, azt kimondja. A Biblia sok helyen szól erről, hogy Isten beszédének, igéjének teremtő ereje van. A mindenség-történet hajnalán Isten azt mondta: legyen világosság – és lett világosság! Amit Ő kimond, az megtörténik.

A Biblia leírása szerint Jézus emberi testének a fogantatása is így történt. Isten azt üzenté Máriának: várandós leszel, fiút szülsz, nevezd Jézusnak. És akkor fogant meg Jézus emberi teste Mária méhében. Olyan jó, hogy ezt éppen egy orvos írja le! A négy evangélista közül a legrészletesebben Lukács adja elénk Jézus fogantatásának a történetét, és ebben a leírásban nyilvánvaló, hogy nem szexuális cselekmény történt, hanem teremtés. Isten szavára létrejött valami, valaki, ami, aki addig nem létezett.

Igen ám, csak hogy Mária menyasszony volt! Amikor József megtudta, hogy a menyasszonya áldott állapotba került, akkor nehéz helyzet elé állt. Az akkori szokások, sőt törvények szerint két lehetősége volt: vagy felbontja a kapcsolatot vele, válólevelet ír, és ezzel Máriát egy életre erkölcsileg lehetetlenné teszi – ma így mondanánk: kidobja az utcára –, vagy pedig komolyan veszi a mózesi törvényt, és megkövezik. Az első követ Józsefnek kell rádobnia. Mind a kettő borzalmas, még rá gondolni is. Különösen, mivel szerette Máriát.

Amíg azon gyötrődik, hogyan döntsön, olvastuk az igéből, hogy Isten üzen neki, és azt mondja: „József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni Máriát, mert ami benne fogant, a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, akit nevezd el Jézusnak, mert Ő szabadítja meg népét bűneiből.” (Mt 1,21). No de hát ki hiszi ezt el? Meg egyáltalán hogy kell ezt érteni? És ha ezt komolyan veszi

József, mit szólnak hozzá? Ez akkor is nagy súllyal esett a latba. Mit szólnak hozzá, hogy ő így reagál erre a hírre, hogy Mária várandós, nem úgy, mint bármelyik másik férfi, aki egy kicsit is ad magára?

Mit tesz József? Ezt olvastuk a befejezésben: „József pedig, amikor felébredt álmából, úgy cselekedett, ahogyan az Úr angyala parancsolta neki: magához vette feleségét, de nem érintette addig, amíg meg nem szülte a fiát, akit Jézusnak nevezett el.”

Vállalta menyasszonyát várandósan is. Elhitte, amit Isten mondott, de nem éltek házasságot addig, amíg Jézus meg nem született. Utána igen. Tudjuk a Szentírásból, hogy Máriának és Józsefnek négy fia született még, és több leánytestvérük is volt, akiket nem sorol fel név szerint a Biblia. De a fiúkat igen: „Jakab, József, Júdás, Simon, és itt élnek közöttünk az Ő húgai is.” – mondják a názáretiek. (Mk 6,3).

Mi történt itt tehát? Hirtelen válságba került egy kapcsolat, egy jegyesség, ami akkor már majdnem házasság volt, csak éppen még nem volt lehetséges együtt élniük, és minden akkori értékítélet szerint el kellett volna válniuk – de nem váltak el, együtt maradtak, és ennek az árát – ebben az esetben – a férfi fizette meg. József vállalta az ezzel együtt járó szegényt, megaláztatást, a megjegyzéseket, amiket a háta mögött, talán a bátrabbak a szemébe is mondtak, mert a magatartása eltért a megszokottól, egészen más volt, mint amit a közvélemény sugallt volna. Vállalta az önmegtartóztatást is, ami Jézus születéséig terjedt.

Miért vállalta? Mert ezt mondta Isten. Volt bátorsága tartani magát Isten szavához. Gyönyörű ez a megállapítás: „...úgy cselekedett, ahogyan az Úr megmondta neki.” Együtt maradt egy házasság, együtt maradt a család, és ez a család meleg fészkek lett sok testvér számára. Tudjuk, hogy Jakab, Jézus legidősebb féltestvére, az első gyülekezetnek, a jeruzsálemi ősgyülekezetnek a vezetője volt, ő írta a Jakab levelét, ami bekerült a Bibliánkba is.

Azért érdemes ennél megállni, mert ma feltűnően sok gyenge ember van, akik nem tudnak, nem akarnak, nem mernek szembe úszni az árral, a szennyes

árral. Egyre többször lehet azt hallani: tévedtem, amikor a párommal házasodtunk össze. Most lettem igazán szerelmes, elválunk és újat kezdek. Vagy elválás nélkül kialakul egy új kapcsolat.

Vagy azt mondja valaki: nem vagyok még annyira idős, hogy ne kezdhetnék újat. Szeretnék még élni egy kicsit. És azóta mi a helyzet? A szemünk láttára megy tönkre ez az ember, mert hol otthon alszik a feleségénél és a gyerekeinél, akiket szeret, hol a szeretőjénél alszik, meg a közös gyerekükkel játszik, mert azokat is szereti, ő pedig már saját magának az árnyéka. Még „élni” akart, és közben gyilkos, sőt öngyilkos lesz a szó bizonyos értelmében.

Bátorítson minket József magatartása és adjon bátorságot mindenkinek, akinek válságba kerül az emberi kapcsolata, különösen, ha az házasság. Mert kísértések mindig lesznek, és mindig lesznek olyan hitvány emberek, akik felkínálkoznak új partnerként, és akik kibicként olyan tanácsot adnak, ami nem számol sem a gyermekeink boldogságával, sem a mienkkel. Meg lehet állni! Ez a karácsonyi történet egyebek között ezt is bizonyítja.

A hűség, a ragaszkodás, az áldozatvállalás olyan befektetés, aminek nagy hozama van hosszú távon. Lehet, hogy le kell mondani valami azonnali élvezetről, de ez a hozam hosszú távon békesség, egészség, boldogság, meg másoknak a boldogsága is. Szeretnék bátorítani mindenkit: legyen bátorságotok engedelmeskedni Isten igéjének, ahogy itt József tette, mert azt Isten gazdagon megáldja! Merjünk lemondani valami pillanatnyi gyönyörűségről hosszú távú célok és áldások érdekében!

Jézus szavai ebben az összefüggésben is igazak és érvényesek ma is: aki meg akarja tartani a maga életét, biztos, hogy elveszti azt. Aki kész elveszíteni az életét énértem – mondja Jézus –, az megtalálja azt.

Cseri Kálmán 2009 decemberében elhangzott igehirdetéséből

AZ ELMÚLT IDŐSZAK FONTOS ESEMÉNYEI

- a 2012. április 26-ai közgyűlés óta május 16-án, június 11-én, szeptember 5-én, október 3-án és november 7-én tartottunk esperesi-gondnoki értekezletet; szintén szeptember 5-én pedig tanácsülést;
- november 23-án találkozót tartottunk a kerületben élő nyugdíjas lelkipásztoroknak az egyházkerületi székházban
- szenteltünk a kerületben:
 - református közösségi házat Szolnok-Szandaszőlősen októberben
 - templomot Nagykovácsiban novemberben
- 2012 elejétől kerületünkben, a Pozsonyi úton látható a Kontrasztkiállítás

AMIRŐL ELŐRE TUDUNK

- január 7-én hétfőn egyházkerületi lelkészértekezlet a székházban

Élet a teológián

KÖZÖS EBÉDEK

A teológián a 2012/2013-as tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen:

Teológia, egyházkerület, Délpesti egyházmegye, MRE zsinat, Vértesszaljai egyházmegye, református parlamenti képviselő, zsíroskenyeres agapé, Parókia Portál, Bibliatársulat, Tolnai egyházmegye, Budapest-Északi egyházmegye

PROGRAMOK

A félév során több külső előadót is szerveztek a diákok *Sáska Attila IV.* éves közösségi presbiter vezetésével. Adventben **evangélizációs-hitmélyítő** alkalmon *Somogyi László* székesfehérvári lelkész volt a meghívott igehirdető. Az **Adventi esték** során saját professzoraink tartottak igei alkalmakat. **Bög-re körüli** alkalmon *Szabó István püspök* (csendesnap) és *Varga György lelkész* voltak a diákság vendégei. Természetjáró **kirándulást** szerveztek a Rám-szakadékba.

OTTHONÓRÁK

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó külsős, azaz nem teológushallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **otthonórákat**, melyek fele felsőbb éves teológushallgatók által tartott bibliaóra, másik részük előadás, beszámoló. A félév koncepciója az **Apaképek a Bibliában** köré épült. Ezen kívül: beszámoló hangzott el a **Pál apostol II. útjáról**, vendég volt *Kodácsy Tamás* lelkész, aki a **teremtésvédelemről** és az **öko-gyülekezetekről** beszélt, látták a fiatalok a **Márk-drámát** (Márk evangéliuma) teológus fiatalok előadásában, az **El Caminón** szerzett tapasztalatairól tartott képes beszámolót *Pálfi Zsuzsanna* győri lelkész, a félév végén adventi estét rendeztek.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2012/2013-ES TANÉV ELSŐ FÉLÉVÉBEN

Ebben az évben is több teológusnapot és -hétvégét szerveztünk, melyben tevékenyen részt vett *Horváth Mariann IV. és Pál Eszter II.* éves teológushallgató:

Dunaszentbenedek, Százhalombatta, Tolnai egyházmegye (Nagydorog – presbiteri konferencia + ifi, Kajdacs, Tolnánémedi, Simontornya, Tamási, Dunaföldvár), **Szék** (Erdély), **Soltvadkert, Órbottyán** (szeretetotthon is), **Ráckeve, Taksony, Ócsa, Fehérvárcsurgó** (DT)

Evangélizációs szolgálat: **Márk-dráma előadás** (Pilis, Szigetszentmiklós, Ráday díszterem) (16 fő), **Schweitzer Otthon**, (5 fő) **Százhalombatta** (4 fő), **Budapest-Mátyásföld** (6 fő), iskolai csendesnap: **Szentmártonkáta** (4 fő)

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSOK

Pál apostol útján II. címmel tanulmányi kirándulást szerveztünk nyáron **Olaszország és Málta** vidékeire, felkeresve az ország csodálatos természeti helyeit is (*Toszkána, Róma, Nápoly, Szicília, Málta*). Ezen 43-an vettünk részt. Az út során

Teológusnap Százhalombattán

A széki templom előtt

Együtt énekelve az órbottyáni otthon lakóival

A Márk-dráma próbája Pilisen

Vendégfogadás Szicíliában

Pál apostol nyomában Máltán

Művészetek Völgye, Taliándörögd

érintettük azokat a helyeket, ahol **Pál apostol megfordult**, kikötött utolsó, római útja közben (**Málta – Siracusa – Puteoli (Nápoly) – Róma**). Az adott helyeken bőséges információt adtunk Pál szerepéről és munkájáról, és végigkövettük az első keresztyének fontosabb jeleit **Rómában** (*Via Appia, katakombák, Colosseum*) valamint megtekintettük a jelentősebb keresztyén és ókori emlékeket (*Szent Péter-székesegyház, Szent Kelemen templom, Fórum Romanum, Palatinus, Circus Maximus, Transtevere, Pantheon* stb.)

Az út során többször is megtapasztaltuk más felekezetek **vendégszeretetét** (baptista, valdens, pünkösdi), sokféle **közösségi élményben**, éneklésben volt részünk. Minden nap **lelki közösségben**, áhítatokban is együtt lehetünk. Utunk során többféle **szakmai** és **spirituális** élményhez jutottak a teológusok.

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK

A teológusok alapítványa, az Ágoston Sándor Alapítvány szervezett és támogatott idén nyáron is a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. Folytatódott a munka a felvidéki **Körösön és Berzétén**. Tovább dolgoztak és lényegében le is zárul a munka **Felőrön** (Erdély) a protestáns szakkollégium hallgatóinak segítségével, akik már gyer-

mekhetet is tartottak az intézmény területén, valamint részt vettek az átadási ünnepségen is. A kalotaszegi **Zsobokon** gyermekotthonosoknak szerveztek táborot teológusok, csakúgy, mint már hagyományosan a vajdasági **Módonon**, ahol nagy hangsúly esett a magyar nyelv ápolására is.

EGYÉB NYÁRI PROGRAMOK

Nyáron négy nagyobb rendezvénybe is bekapcsolódtak a teológusok a korábbi kiállítások egy közös piactérre rendezésével, melyet **AGORA** néven üzemeltettek a dunántúliai rendezvényén, a **REND**-en Székesfehérváron, a **Szélrózsa** ifjúsági találkozón Fonyódligeten, a **Művészetek Völgyében** Taliándörögdön és a **Konfi+** konferencián Balatonszárszón. Ezekben a kiállításokon együtt munkálkodtak a **Parókia portál** és **Közösség Magazin** stábjával, akik önálló színes – **Szóvirágos** – programmal voltak jelen. Világi közegben is sikeres videó-installációs kiállítást rendezett **Füle Tamás Csenddé lett...** címmel a taliándörögdi kántortanítói házban, amely kivívta a Művészetek Völgye szervező stábjának és közönségének elismerését.

Bölcsföldi András spirituális

TANÁCSÜLÉSI HATÁROZATOK

2012. szeptember 5.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET 2012. ÉVI KÖLTSÉGVETÉS-ÉNEK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács az egyházkerület 2012. évi módosított költségvetését 2 661 631 211,- forint bevételi és kiadási oldallal elfogadja.

7. LELKÉSZI VIZSGÁRA JELENTKEZŐK AJÁNLÁSA

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács **Ablonczy Tamás, András Kristóf Imre, Apostagi Zoltán Adorján, Csűrös-Varga Vanda, Hodánics Tamás, Kiss Gergely István, Lovadi István, Molnár Péter, Nagy Dávid, Pádár Zoltán, Pál László, Papp**

Szabolcs Zsolt, Pete Violetta, Sándor Emma, Sebőkné Babos Boglárka Olimpia, Sepsi Krisztina, Tavaszné Kertész Ilona lelkészi vizsgára bocsátásához ajánlását adja.

2. Csizmadia Mátét a Dunamelléki Egyházkerület Tanácsa, a Hittudományi Kari Tanács ajánlásának hiányában, nem tudja ajánlani.

8. A SYLVESTER JÁNOS REFORMÁTUS GIMNÁZIUM IGAZGATÓTANÁCSÁNAK MEGVÁLASZTÁSA

Előterjesztő: **Szabó István**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Sylvester János Református Gimnázium igazgatótanácsának megalakítását jóváhagyja.

KÖZGYŰLÉS

2012. november 8-9.

Püspöki jelentés

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Szeretettel köszöntöm közgyűlésünk valamennyi alkotótágját és kedves vendégeinket, közöttük is lelkészi oklevelet szerzett testvéreinket és azon lelkipásztorainkat, akiket ma délután szentelünk fel ünnepélyes keretek között a Nagyvárad téri templomban.

Fiatallal szolgatársainkra való tekintettel is, de mindannyiunk számára érvényes üzenettel hadd idézzem Pál apostol Timótheushoz írt leveléből a jól ismert buzdítást: „arra kérélek tehát mindenekelőtt, hogy tartsatok könyörgéseket, imádságokat, esedezéseket és hálaadásokat minden emberért, királyokért és minden feljebbvalóért, hogy nyugodt és csendes életet éljünk teljes istenfélelemben és tisztességben. Ez jó és kedves a mi üdvözítő Istenünk előtt.” (1Tim. 2,1-3) A szolgálatba indulók is tudják, hogy Pál olyan helyzetben írta e sorokat fiatal munkatársának, amikor felette szükséges volt emlékeztetnie arra a keresztyén magatartásra, amely egész életünket jellemzi, illetve amelytől ha elhanyagolunk, egész keresztyén életünk látja kárát. Ez pedig nemcsak a szüntelen imádkozás, hanem imádkozásunk határainak folytonos bővítése. Erről az utóbbiról hajlamosak vagyunk megfeledkezni. Sokszor úgy érezzük, okkal mondjuk, hogy ugyan miért imádkozunk azokért, akikhez semmi közünk nincsen, vagy firtathatnám: nem túl általános-e a kitétel, hogy minden emberért imádkozunk. De ha alaposan meggondoljuk az apostol szavait, megértjük, hogy miért jó és kedves az üdvözítő Isten számára, hogy kitartó és állhatatos könyörgéseinkbe befoglaljuk azokat is, akikhez nekünk emberileg semmi közünk nincs – nos, azért jó és kedves ez az Isten előtt, mert neki köze van hozzájuk is. Kálvin szépen magyarázza a felsorolást: könyörgések, imádságok, esedezések és hálaadások. Megvizsgálja, hogy az ógyháztól

kezdődően hogyan és hányféleképpen magyarázták, rangsolták és viszonyították egymáshoz ezeket az imádság-formákat. Még Augustinusszal is vitába száll, sőt kitekint a pogány világ imaformáira is, majd megállapítja: „Pál egyszerűen azt parancsolja, hogy valahányszor nyilvános könyörgéseket tartunk, könyörögjünk és imádkozzunk mindenkiért, még azokért is, akikkel semmi közünk nincs. Mégsem felesleges a szavak egymásra halmozása, mert én úgy látom, hogy Pál ugyanazon célból szándékosan fűzi egymáshoz a szavakat, hogy a buzgó könyörgést még nyomatékosabban sürgethesse. Tudjuk ugyanis, hogy a kegyességnek ilyen gyakorlásában mekkora a hanyagságunk. Nem csoda tehát, ha a Szentlélek Pál szája által többféle ösztönzővel akarja ezt felszerkenteni.” Ha az ige és a hozzáfűzött komoly magyarázat egyre mutat és kifejezi a Szentlélek Isten akaratát, hogy ugyanis felszerkentsen bennünket ebbéli kegyesség-gyakorlásunkra, akkor hadd csatlakozzam én is a reformátor szavaihoz és hadd buzdítsak minden szolgálatba álló ifjú lelkipásztort, és minden hosszú évek és évtizedek óta hűséggel szolgáló lelkipásztort és minden bibliás és imádkozó presbitert és gyülekezeti munkást, egyszóval minden kegyesség-gyakorló keresztyént állhatatos és mindenkire kiterjedő könyörgésre. Azért is hozom ide ezeket az igéket, mert talán éppen ezek adnak nekünk választ arra a fanyar, jó humorú megjegyzésre, amit egyik esperesünk jelentésében olvastam, aki az egyházunkban mutatkozó nagy szervezkedések és nekibuzdulások, bizottság-állítások és haróságok láttán a kimenetelt illetően némi óvatossággal megjegyezte: a nyögés már jól megy. Valóban, a mögöttünk álló évek és évtizedek, mi több, évszázadok azt mutatják, hogy ha éppen egy helyben toporogtunk is vagy súlyos veszteségeket szenvedtünk az egyházi élet számos és különböző területén, a reformálás nagy igyekezete soha nem szűnt meg közöttünk. Az 1970-as évek végén egy amerikai római katolikus teológus, David Tracy, a II. Vatikáni Zsinatot követő nagy lelkes egyházreformáló lázat, illetve az arra bekövet-

kezett visszahatásokat egy jelentős könyvben foglalta össze, amelynek ezt a címet adta: Szent dühöngés a rendért. Csak a címet kölcsönzöm ebből a munkából, amely amúgy is inkább teológiai fejleményeket tárgyal, és némiképp át is alakítom ekképpen: szent reform-dühöngés. Bár meglehet, hogy esperesünk szava szerint ez csak nyögéscselés. Mindazáltal nem a korábbi dolgok, nagy lázak és hamari kihülések, intézményes szintre emelt szalmalángolások fényében akarom a mostani igyekezetet kommentálni, hanem az imént hallott ige fényébe akarom állítani, ahogy az apostol mondja: a legfontosabb, mindenek előtt való kérés, hogy tartassanak könyörgések. Imádsággal kell kezdenünk, imádsággal kell végigvinnünk és imádsággal kell befejeznünk minden dolgunkat. Amúgy akár őrzöngésnek, akár nyögésnek nevezzük a dolgot, a kimenete kétséges és bizonytalan marad. E megjegyzések fényében szeretném ma néhány olyan területre irányítani közgyűlésünk figyelmét, melyekről a bizottsági jelentések és a tárgyalások során bőszéggel lesz majd szó, mégsem árt azonban a formai keretektől ki lépve külön is megemlíteni őket.

Az első, amiről néhány általános szót szeretnék szólni, egyházunk jelenlegi helyzetének feldolgozása és a következő időszak lehetőségeinek feltárása. Ha jól érzekelem, három egymással is vitázó nézet kezd megszilárdulni. Addig nagyon jó, amíg e nézetek képviselői vitában és párbeszédben maradnak egymással, mert ugyan mindegyik felfogásnak számos megfontolandó igazsága van, de önmagában egyik sem tud megállni. Az egyik felfogás szerint a nekünk adatott viszonylagos szabadsággal élve a társadalom legjobb erőihez és szándékaihoz kell csatlakoznunk és ott kell sajátos egyházi jelenlétet és működést biztosítanunk, ahol ezek a társadalmi igyekezetek tartósan is jóra mutatnak. Egyszerűbben fogalmazva: egyházunknak csatlakoznia kell a félig-meddig szekularizált, meg lehetőségen vallástalan és sokszor közönyös társadalomunk altruista törekvéseihez. Elsősorban a közoktatásban, a szociális szférában, az elesettek és a rászoruló gondozásában és mindenféle jóakarató társadalmi ügyben kell szervezeten, akár ezen erőknél alárendelt módon is tevékenykednünk. Erre számos mintát lehet más országokból hozni, s ha patetikusan akarunk fogalmazni, mondhatnánk: minél inkább részt veszünk ezekben, annál stabilabb a társadalmi jelenlétünk, ha parasztosabban akarunk fogalmazni, mondhatnánk azt is: minél nagyobb szeletet hasítunk ki a társadalom ilyen tevékenységeinek tortájából, annál jobb nekünk is.

A másik nézet éppen az ellenkező irányba tekint, vagyis igen élénken, olykor szinte apokaliptikusan számol a nyugati civilizáció süllyedésével, s ezért az egyház számára egyáltalán nem tanácsolja a társadalom nagy mozgásaihoz való csatlakozást. Az egyházi létet áttekinthető, jól szervezett, bensőséges és szigorúan védelmezett közösségekben kell megélni, akár úgy is, hogy a közösség teljesen izolálódik a társadalomtól, akár úgy is (és inkább ez a jellemző), hogy valamiféle szűrőn keresztül jutnak el gyülekezeti tagjaink a lelki javakhoz, s ezeknek áldásait legkevésbé sem jelenítik meg a már szinte teljesen romba dőlt civilizációban.

A harmadik felfogás, olykor nem is törődve a körülményekkel, a missziót tekinti elsőrendű feladatának, de mivel a magunk társadalmának közegében kell mozognunk, e nézet képviselői sokszor igen könnyedén hozzáidomítják a keresztyén üzenetet és létformát a kortársi környezethez. S aztán mindent misszióknak neveznek, ami pedig talán csak egy találkozás, talán csak egy figyelemfelkeltő megnyilatkozás vagy valami egyéb. Az, hogy vagyunk (és erről jelzést adunk), még nem misszió. A misszió azzal az üzenettel kezdődik, hogy Isten van, és üdvakarátát Krisztusban megvalósította.

Meggyőződés, hogy mindhárom szemléletmódnak van igazsága, és a következő évek izgalmas kérdése az lesz, hogy ezek a meggyőzések képesek lesznek-e egymást kiegészí-

ni, korrigálni, korlátozni vagy éppen inspirálni, vagy pedig elkülönülnek egymástól, és akkor bizony még hangosabb lesz a nyögés, hol a pénz miatt, hol a védtelenségünk miatt, hol az üresjáratok miatt. Ezért arra kérem közgyűlésünk alkotótagjait is, hogy előlegezzenek meg nem is kevés bizalmat minden olyan megfontolásnak, töprengésnek és igyekezetnek, amelyek jelenlegi helyzetünkben egyházi életünk elevenítésére igyekeznek.

Ezekhez kapcsolva szólok néhány fontos ügyről.

Az új alkotmány, illetve az új egyházügyi törvények életbe lépése óta jelentősen felgyorsult az intézmények egyházak felé való áramlása, illetve áramoltatása. Az egyházmegyéket jelentései jól tükrözik ennek kétértelműségeit is, mert egyrészt örömmel számolnak be a bővülésekről, másrészt azonban hangot adnak aggályaiknak is, hogy valóban minden esetben tisztá és megfontolt szándékokkal került-e sor intézmények átvételére, vagy netalán más szempontok is érvényre jutottak. A dolog már odáig jutott, hogy zsinatunk is kénytelen volt újraszabályozni a parókiális jogok rendszerét és tisztas és méltányos eljárást előírni olyan esetekre, amikor az egyházigazgatás és az állami, illetve önkormányzati közigazgatás nem fedi egymást, és ez gyülekezetek közötti konfliktushoz vezethet. De intézkedni kellett a szociális ellátást végző intézményeink tekintetében is: igen szigorú monitoring-eljárásnak kell alávetni ezeket az intézményeket, mert az egész rendszert veszélyeztetheti az, hogy egyik esetben a fenntartó gyülekezet, élén a lelkésszel és a gondnokkal még mindig azt hiszi, hogy az egyház arról szól, hogy nekünk szabadabban és lazábban lehet venni az elszámolási kötelezettségeket, mint másnak, bármely állami területen. Pedig éppen fordítva kell ennek lennie. A mennyiségi növekedés másféle aggodalmakkal is együtt jár, hiszen normatívák alapján működő intézményekről van szó, egyszerűbben szólva adópénzekből fenntartott intézmények ezek, és az egész Európát sújtó gazdasági és pénzügyi válság, illetve a tartósan mutatózó mély krízis arra enged következtetni, hogy előbb-utóbb ezeken a területeken is megszorítások lesznek. Csak egy módon lehet kilépni ebből a lassan csapdává váló helyzetből, hogy meglévő intézményeinket (legyen az iskola vagy öregotthon, ellátó szervezet vagy bármi más) elindítjuk a minőség felé. A minőség egyébként is református erény, s remélem, még senki nem felejtette el, milyen jó ize van annak, amikor nem azon mérjük a dolgokat, hogy kicsik vagy nagyok, hanem azon, hogy jók és értelmesek.

Szólnom kell néhány szót a közoktatásba bevezetésre kerülő etika-oktatásról is, mely alternatívája lesz a szintén közoktatásba bevezetendő hittannak, és ez a kettő együtt alternatívája lesz a jelenleg folyó hitoktatásnak. Sok kétség vetődik fel szinte nap mint nap, amit csak tetézt a hitoktatási pénzek késedelmes megküldése, de még inkább az, hogy egyelőre nem látszik szilárdnak és meghatározottnak az új rendszer. De csak ismételné tudom, amit korábban is mondtam, a közoktatásnak ezt az új elemét nem az egyházakra tekintettel vezette be a kormányzat, hanem azokra tekintettel, akik évtizedeken át úgy voltak részesei a közoktatásnak, hogy alapvető etikai, társadalmi és morális kérdésekről nem hallhattak semmit. S egyúttal emlékeztetek mindenkit arra is, hogy húsz-egynéhány évvel ezelőtt kicsoda aggodalmak és nyögések között került sor a hitoktatás bevezetésére, mennyi ellentmondó vélemény csapott össze, hogy maradjunk-e a templomfalak között vagy menjünk be az iskolákba is, és ott délután vagy tanrendbe építve végezzük a hitoktatást. Aztán jöttek a viták a munkatervekről, a haladási naplóról, az elszámolásokról, a hitoktató-képzésről és így tovább. Ha semmi mást, legalább némi kis higgadt bölcsességet szerezhettünk már az elmúlt húsz évben, s ha semmi más, akkor talán ez átsegít bennünket ezen a mostani, kétségtelenül radikálisabb változáson.

Ha már húsz évvel ezelőtti dolgokra hivatkoztam, hadd említsem meg, hogy az idej és még az előttünk álló néhány esz-

tendőből feltehetően jó néhány a húszesztendő jubileum időszaka lesz, például húsz éve került újra református fenntartásba a Bethesda, húsz éves a Nőszövetség, és így tovább. De most nem is az a lényeg, hogy minden jubileumot idehozzunk, hanem inkább hadd emlékeztessen mindenkit arra, hogy egyházi valóságunk újrászervezésének nagyon fontos elemei voltak ezek, és ma is nagyon fontos mindegyikük, még az is, amelyik talán nem találja a helyét. Gondolok itt a megszámlálhatatlanul sok alapítványra és jelentős számú egyesületre, amelyek egyház-társadalmunkat hívatottak segíteni, de egy jelentős részük szinte már feledésbe is merült. Kérek mindenkit, hogy elevenítse fel magában azokat a reményeket és váradalmakat, amelyek annyira áthatották egy-egy ilyen szervezet létesítésekor, s egyúttal kérdezzék csak ki-ki magát, hogy jól van-e, hogy ezek közül már csak egy töredék működik aktívan. Nem kellene-e az elfeledetteket is újraeliveníteni?

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Néhány korábban már elindított fontos ügyünkről szeretnék még szólni. Ezek javarészt a gyülekezeti élethez és lelkipásztorainkhoz kapcsolódnak, és szinte mindegyik ügy már szóba jött korábbi közgyűléseinken, és Istennek hála, néhány esetben most komoly előrehaladásról tudok beszámolni.

Az első az új gyülekezetek alapítása vagy meggyengült gyülekezetek újrászervezése. Egyházkerületünk missziói bizottsága néhány évvel ezelőtt a helyzet felmérése után 8-10 területet látott, ahol ezt a munkát bármikor megkezdhetjük. Csak anyagiakat kellett hozzárendelni, és csak megfelelő személyeket kellett találni és meggyőzni őket arról, hogy egyszerű szolgálati terepre mennek. Örömmel jelentem, hogy missziói bizottságunk utóbbi összegzései szerint akár húsz helyen is folyhatna ez a munka, jelenleg 14 ilyen missziói posztunk van, s reméljük, hogy néhány éven belül megerősödött, önmagukat fenntartani képes közösségekről, gyülekezetekről adhatunk számot. Lám, milyen mély értelmű van annak, amit az apostol mond: tartassanak könyörgések mindenkiért, s ebbe most azokat értjük bele, akik semmilyen nyilvántartásban nem szerepelnek, akiknek címeit korábban nem tudtuk, s lám, most élő közösségek tagjai. Továbbra is kérem egyházkerületünk egész közösségének támogatását ehhez a nagy munkához és a szolgálatba állt, döntően fiatal lelkészek erősítését és buzdítását. Szervezett és jó rendben működő gyülekezetekben sem könnyű szolgálatba állni, s olykor egy-egy segédlelkési év vezetés mellett is nagy terhet jelent egy fiatal lelkésznek, de mondhatom, hogy új gyülekezeteket szervezvéen sokszor teljességgel ismeretlen terepen mozognak.

Ha már a terhekről szoltam, hadd említsem meg, hogy az elmúlt egy-két évben érdekes és mélyre mutató viták alakultak ki lelkipásztoraink testi-lelki kondícióival kapcsolatban. Ezekből csak három-négy területet említek. Kerületünk tárgyalni fogja a lelkési díjlevelek kérdését, és esperes-gondnoki értekezletünk teljes összhangban azt fogja javasolni, hogy szabályozzuk újra mind a lelkipásztorok, mind a beosztott lelkészek javadalmazását. Ezt nem azért kell megtennünk, mert bővében vagyunk a pénznek, hanem éppen fordítva: azért, mert igen sok helyen nagy a szükség és sokszor még a lelkipásztorok is érzéketlenséget mutatnak e tekintetben. Az egyik egyházmege jelentéséből kiderül, hogy felmérés készítették a lelkési javadalmakról, mely felmérés önbevallás alapján egyértelműen bizonyítja, hogy tízszeres javadalmi különbség is van lelkipásztor és lelkipásztor között. Lépnünk kell, és emlékeztetnünk kell a gyülekezeteket, hogy méltó a munkás a maga bérére. Idetartozik lelkipásztoraink fizikai kondíciója. Tisztelettel jelentem, hogy önként jelentkeztem egy átfogó orvosi vizsgálatra a Bethesda kórházba, ahol igen

gyorsan, időmet nem rabolva minden alapvető és szükséges vizsgálatot elvégeztek, és ennek eredménye nyomán megfelelő életviteli tanácsokkal láttak el. Feltehetően nem tartozom a rosszabb fizikai kondíciójú lelkészek közé, így olyan sok tanácsot nem kellett végighallgatnom. Ugyanakkor tudom, hogy sok lelkészünk a körülmények és a munkában való megterheltség miatt nem egykönnyen szánja rá magát ilyen alapvető szűrővizsgálatra sem. S amikor valakinek a hirtelen megbetegedéséről, kiégéséről, összeomlásáról hallunk, szinte rögtön hozzá is toldhatjuk, hát persze, sosem volt orvosnál, most meg már szinte minek is megy? Nincs ez így jól, ezért tisztelettel kérek felhatalmazást arra, hogy a Bethesda kórházzal tárgyalhassam, miképpen lehetne biztosítani lelkipásztoraink önkéntes, bizalmas és tanácsoló szűrővizsgálatát.

A harmadik terület lelkészeink lelki-szellemi megújulását érinti. Ezen a nyáron kellett olykor meghökkentő módon szembesülnöm azzal, hogy sok-sok lelkipásztorunk még ha akarna sem tudna megfelelő körülmények között megfrissülni, feltöltődni és pihenni. Bizony, ezen a téren is jól megy a nyögés, de ezt most nem humorral mondom, hanem fájdalmas szívvel. Van olyan egyházmege, ahol évekkkel ezelőtt már megalkottak egy ún. szombat-féléves rendszert, s azt szeretném, ha ezt egész kerületünkben minden egyházmege sajátos életrendjéhez igazítva megvalósítanánk, hogy lelkészeink ne csak a szokásos kis adagokban kivett négy-öt napot vagy egy hetet vagy pihenésnek nevezett konferenciázást (ami pedig kemény munka) használhassák feltöltődésre, hanem olyan lehetőségekhez is hozzájuthassanak, amelyek valóban feloldhatják a szolgálatban kialakult görcsöket és megfrissíthetik őket lelki-szellemi értelemben. Tisztelettel kérem közgyűlésünk bizalmát és felhatalmazását ahhoz, hogy megtehessek ebbe az irányba ez első lépéseket.

Negyedjére azt is hangsúlyoznom kell, ami egyre nyilvánvalóbb sokak számára, hogy egyházunk léte és remélt megújulása az igehirdetésben van elrejtve. Bár sok ironia van abban, amit egy ismerősöm jegyzett meg, miszerint a református lelkipásztorokkal nincsen semmi baj, csak az, hogy olykor istennek képzelik magukat, hadd jegyezzem meg, hogy volna ebben valami mély igazság. Persze nem az, amit erre a megjegyzésre feleltem nagy hirtelen, hogy amíg csak a lelkész képzeleli magát istennek, addig nincs olyan nagy baj, a baj akkor kezdődik, ha ezt maga Isten is így gondolja, mert akkor bizony ledönti a trónbitortól. Az itt a lényeg, hogy a lelkipásztor isteni üzenet tolmácsolója. Márpedig ha nem tud igazán alázatos szívvel és lélekkel Isten igéjére figyelni, márpedig ha nem akar minél igényesebben és teljesebben igehirdetővé lenni, akkor persze csak az üres póz marad, ami inkább rombol, mintsem segít. Egyszóval hiszem, hogy Isten az igehirdetés drága ajándékát adta nekünk, s ezért úgy hiszem, a következő években a lelkésztovbkképzés központi témájává, sőt ha kell, kizárólagos témájává az igehirdetést kell tennünk. Régebben azzal tréfálkoztam, hogy az ember ötvenévesen mondja el először élete első igazi igehirdetését. Jelentem, elütöttem az ötvenet, s már látom, hogy inkább be kellene iratkoznom újra homiletikára, hogy megtanuljam, amit eddig nem tudtam megtanulni (volna mit). Egyszóval hát arra buzdítom közgyűlésünket, adjunk meg minden segítséget, hogy ezt az oly fontos és meghatározó szolgálatot még határozottabban és felkészültebben végezhessük.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

A korábbi évektől eltérően most nem tudok beszámolni a zsinatunkon történetekről, mert ezen az őszön megfordult a sorrend, és a zsinati ülés csak kerületi közgyűlésünket követően, a jövő héten ül össze. Megelőlegzetten azonban, tartva magunkat az apostol intelméhez, hogy ugyanis királyokért és feljebbvalókért is imádkozzunk, néhány fontos zsinati ügvet ajánlok közgyűlésünk tagjainak imádságos figyelmébe.

Kell ezt azért is tennem, mert a szokásostól eltérően a jövő heti zsinat igen hosszasan fog ülésezni – csaknem egy nappal megtoldottuk a tanácskozási időt. Fontos ügyünk lesz (nem fontossági sorrendben!) a lelkészek jogállásáról szóló törvény tárgyalása, mely törvény talán a zsinati ciklus végére meg is születik – bár az az érzésem, hogy ezúttal is felvetődik majd egy-egy olyan eleddig figyelembe nem vett szempont, ami egyrészt hátráltatja, másrészt azonban feltehetően alaposabbá teszi ennek az igen szükségszerű törvénynek a megalkotását. Fontos ügy lesz az új diakóniai törvény előkészülete, amihez csak annyit szeretnék hozzáfűzni, hogy igen bízom abban, hogy húsz esztendei fokozatos diakóniai tudat-vesztés után újra visszatálunk a nem normatív (vagy ahogy mondani szoktuk: állami feladatellátást átvállaló) típusú szeretet-munkához, vagyis ahhoz, ami egy-egy élő gyülekezet eleven diakóniai tudatából fakad. Merem állítani, ha azt firtatnánk, hogy egyházunk hogyan áll a megújulás terén, és ezt a gyülekezeti diakónia mentén vizsgálánánk, ugyancsak szegényke lenne a bizonyítványunk. Imádkozunk, hogy megújuljunk a szeretet munkáiban. Újra elénk kerül egyházunk valóságának tudományos, szociológiai felmérése, kutatása és elemzése. Ezek eredményei és megállapításai nélkül csak vélekedni fogunk önmagunk mérhető állapotairól, a tényekkel azonban nem lehet bemondásra vitatkozni. Ugyanakkor jó esetben a tények fognak cselekvésre, töprengésre, útkeresésre készíteni. Hamarosan nyilvánosságra kerülnek a népszámlálási adatok is, s egészen bizonyos vagyok benne, hogy korántsem fognak olyan kedvező képet mutatni, mint tíz évvel ezelőtt. Jó lesz előre felkészülni a tisztos és becsületes számadásra, és arra is, hogy végre elkezdjünk tudatosan gondolkodni mindarról, amiről legalább tíz esztendeje, sok mulasztásunk miatt, nem sokat töprengtünk. A konfirmáció megújításáról, egy új, korszerű énekeskönyvről, a reformáció 500 éves évfordulójának előkészületeiről, a környezettudatos gyülekezeti életéről, és még sok mindenről lesz szó, úgyhogy igen zsúfoltak lesznek a zsinati napok. Néha az az érzésünk, hogy a kevesebb több lenne, de kérjük el Isten Lelkének bölcsességét, hogy az egymásra torló teendők közepette ne kelljen azt mondanunk, hogy csak nyögés megy, hanem juthassunk legfontosabb ügyeinkben megegyezésre és jó elhatározásokra. Menjünk zsinatunkra is imádságos szívvel!

2012. áprilisi közgyűlésünk óta nyugalomba vonult: Katona Zsuzsanna Főtről, Balázi Zoltán Szekszárdról, Szénási János Pécs-Kertvárosból, Fónagy Miklós Vác-Felsővárosról. Derűs és tevékeny nyugdíjas éveket a hosszú évtizedes szolgálatok után!

2012. áprilisi közgyűlésünk óta elhunyt: Mező Ferencné, aki a püspöki hivatal munkatársa volt 56 évig, Vérey Tamás költő-lelkipásztor, Kádár István Csongor volt Bp-soroksári lelkész, Tariska Zoltánné péceli, Barsiné Bagi

Magdolna Bp-rákosligeti, dr. Boros Gyula volt Bp-fasori lelkész. Életükért Istennek adunk hálát, emléküket megőrizzük, gyászoló szeretteiknek vigasztalást kívánunk.

Köszönöm az esperes-gondnoki értekezlet minden tagjának a mögöttünk álló időben tanúsított hűségét és állhatatosságát, a püspöki hivatal munkatársainak odaadó munkáját, s így kérem közgyűlésünket is, hogy ezen a két napon bölcs szeretetben legyünk együtt, s kérjük meg Isten Szentlelkének segítségét minden döntésünkhöz.

Püspöki jelentésem mellékletében röviden felsorolom, hogy az elmúlt esztendőben hol és milyen jelleggel végeztem szolgálásokat. Ezeket most – engedje meg a közgyűlés – nem olvasom fel. Inkább csak arról szólok, hogy igen hálás vagyok Istennek, hogy a rendszeres szolgálatok mellett módomban nyílt jubileumokon, hálaadó ünnepségeken, beiktatásokon, templomszenteléseken, konferenciákon, evangélizációkon és megemlékezéseken részt venni, mert ily módon is sok áldást kaphattam ünneplő és hálaadó gyülekezeteink közösségében.

Szolgálatok az elmúlt esztendőben:

Angyalföld (jubileum), Párizs (gyülekezetlátogatás, konferencia), Balatonőszöd (konferencia), Nemzeti Galéria (püspöki tárlatvezetés), Kontrasztkiállítás (megnyitó), Buda (Ádvent a Hargitán, imaest), Mátraháza (Heidelbergi Kátéfordítóbizottság, több napon át, illetve egyházmegyei konferenciák több alkalommal), Berekfürdő (Generális Konvent), Mór (Dunántúli lelkészegyesület), Kiskunhalas (Szilágyi Áron-emlékkonferencia), Foktő (beiktatás), Göd (beiktatás), Vecsés (beiktatás), Soroksár (beiktatás), Alap (hálaadás), Szada (gen.viz.), Kálvin tér (Református Zenei Fesztivál) Tahí (beiktatás), Turku (Cid-konferencia), Svábhegy (gen.viz.), Baracska-Anna major (fogvatartottak imnapja), Berekfürdő (felvidéki lelkészek konferenciája), Vác (konferencia), Tahí (nőszövetség), Körmen (generális konvent), Nagykőrös (KRE TF évváró), Pécel (konferencia), Kecskemét (emlékműavatás), Alap (férfikonferencia), Székesfehérvár (REND-kerekasztal), KRE HTK (évváró), Balatonalmádi (igehirdetés), Tivadarfalva (konferencia), Kunszentmiklós, Tahí (KRE HTK), Pócsmegeyer (jubileum), Bia (hálaadás), Protestáns Szakkollégium (előadás), Egyetemi Gyülekezet (beiktatás), Tahí (emléktábla-avatás), Terror Háza (Mindszenty-konferencia), Nőszövetség (jubileum), Tamási (jubileum), Buda (Fiatalok a küszöbön), Nagytétény (jubileum), Bogádmindszent (hálaadás), Csepel (beiktatás), Galyatető (konferencia), Sukoró (találkozó), Szandaszőlős (közösségi ház-avatás), Tápiószőlős (templomszentelés), Marcellháza (Nehéz Károly-emlékkonferencia), XIII. kerületi családi nap (kerekasztal), Bethesda kórház (jubileum), Ráday Kollégium (Ravasz László-szoboravatás) Leányfalu (hálaadás), Majosháza (hospice-otthon alapkövetétel), Hajdúszoboszló (evangélizáció), Szent Imre templom (kiállítás-megnyitó), Sopron (előadás).

A KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

2012. november 8-9.

4. ÚJ ALKOTÓTAGOK IGAZOLÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Kohn Zsolt Mihály** egyházkerületi tanácsos letette az esküt.
2. A közgyűlés igazolja és megerősíti tisztségében **Tóth Árpád** lelkészi és **Maruczánné Ragány Julianna** világi képviselőt.

Isten áldását kéri az új alkotótagok életére, szolgálatára.

7. LELKIPÁSZTOROK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Ablonczy Tamás, András Kristóf Imre,**

Apostagi Zoltán Adorján, Csőri-Czinkos Krisztina, Csűrös-Varga Vanda, Dányi-Nagy Márió, Édes-Fogarasi Tünde Csilla, Kiss Andrea, Máthé Zoltán, Molnár Péter, Papp Szabolcs Zsolt, Pádár Zoltán, Petre Violetta, Sándor Emma, Sebőkné Babos Boglárka Olimpia, Sepsi Krisztina, Skultétyné Fekete Katalin, Tavaszné Kertész Ilona letette a lelkészi esküt, átvette a lelkészi oklevelet.

8. JELENTÉS A LELKÉSZSZENTELEÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a tizenegy lelkész kérelmét. A lelkésszenteelés időpontját a mai napon, november 8-án 18.00 órára tűzi ki, a Budapest-Nagyvárad téri templomban.

9. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az Egyházkerületi Tanács 2012. szeptember 5-én tartott ülésének munkájáról szóló beszámolót.

11. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönettel elfogadja a jelentést és teljes egészében megjelenti a Dunamelléki Közleményekben.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönti a most felszentelendő és lelkészi oklevelet szerzett fiatal szolgatársakat és Isten áldását kívánja életükre, szolgálatukra.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti az új misszió gyülekezetek alapításának folyamatát, ezt a munkát misszió életünk egyik legfontosabb pontjának tekinti.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a Bethesda kórházzal kialakítandó önkéntes, bizalmas szűrővizsgálat lehetőségének kialakítását lelképásztoraink számára.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a lelképásztorok szombat-évének kiterjesztését az egyházkerület egész területére.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az igehirdetés kérdését a következő évek lelkésszervezésnek központi témájává teszi.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jó, tartalmas nyugdíjas időt kíván a legutóbbi közgyűlés óta nyugalomba vonult testvéreinknek: Katona Zsuzsanna (Fót), Balácsi Zoltán (Szekszárd), Szénási János (Pécs-Kertváros), Fónagy Miklós (Vác-Felsőváros); kegyelettel emlékezik meg Mező Ferencné (Püspöki Hivatal munkatársa volt 56 évig) Vékey Tamás (Bp-Pasarét), Kádár István Csongor (Bp-Soroksár), Tariska Zoltánné (Pécel),

Barsiné Bagi Magdolna (Bp-Rákosliget), dr. Boros Gyula (Bp-Fasor) munkatársunkról, nyugalmazott lelképásztorainkról.

13. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS-KITÜNTETÉSEKRE

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az előterjesztést.

14. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: **Böttger Antal**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Istennek a tavaly elvégzett missziói munkáért és köszönetét fejezi ki a szolgálatban hűséges lelképásztoroknak, munkatársaknak, tudva, hogy mindenért „Egyedül Istené a dicsőség”!
 2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a 2011. évről szóló beszámolót.
 3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is megbízza a missziói bizottságot és a kerület elnökségét, hogy a megkezdett gyülekezetalapítási programot folytassa, valamint megbízza az Egyházkerületi Tanácsot, hogy a 2013. évi költségvetés készítésénél az ehhez szükséges forrásokat építse be a költségvetésbe.
 4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés ajánlja a gyülekezeteknek az új gyülekezetekkel való testvérkapcsolatok alapításának lehetőségét és az imáorás közösségeknek az imádságban hordozás lehetőségét! (A bemutatott leírás szerint.)
 5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tovább támogatja az ifjúsági korosztály széles körű elérésében a továbbképzéseket – megyei szinten, s megerősíti tisztükben a megyei ifjúsági referenseket azzal is, hogy látogathassák és segíthessék a megyék ifjúsági gyülekezeit, s azokat a lelkészeket, akik ebben fáradoznak.
- ## 15. TANULMÁNYI JELENTÉS
- Előterjesztő: **Szabó István**
1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a presbiterek képzésére és továbbképzésére vonatkozó kezdeményezéseket.
 2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja, hogy a lelképásztorok továbbképzésének központjában az igehirdetés álljon.
 3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a kebelbeli gyülekezeteket, hogy a következő esztendőben emlékezzenek meg a Heidelbergi Kátéről, és amennyiben módjuk van rá, az egész gyülekezet közösségével osszák meg újra a káté tanítását.
 4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés buzdítja a kebelbeli gyülekezeteket, hogy szervezzenek alkalmakat fontos és égető kérdések megtárgyalására, arra alkalmas előadók bevonásával.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja, hogy digitalizált formában is közvétegyük lelkipásztoraink és egyháztagjaink mindenkit egyetemben érintő tudományos munkáit.

16. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az iskolaügyi jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a pedagógusok munkájának elismerésére az általa létrehozott díjakat az idén az alábbi pedagógusoknak adományozza:

Benda Kálmán-díjban részesíti:

- **Géczyné Miklóssy Katalint, a Benkő István Református Általános Iskola és Gimnázium ének- karvezető tanárát,**
- **Hegedűsné Nagy Máriát, a Tiszakécskei Református Általános Iskola és Gimnázium intézeti lelkészét**
- **Szöke Imréné Barócsi Judit Ildikót, a Kunszentmiklósi Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskola intézeti lelkészét.**

Soli Deo Gloria Díjban részesíti:

- **A Kecskeméti Református Internátus nevelőtestületét**
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond az egyházmegyéék iskolaügyi előadónak a tartalmas, részletes beszámolóért.
 4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát a közoktatási intézményeinkben folyó magas színvonalú munkáért és nevelésért. Külön is elismeréssel köszönti a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon nevelőtestületét mint az ország 100 legjobb gimnáziumának rangsorában a 40. helyezettet, valamint a rangsor 60. tagját, a Gödöllői Református Líceumot.
 5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát az újonnan átvett intézményekért, amelyek 2012 szeptemberétől csatlakoztak a helyi iskolafenntartók által a DMREK intézményhálózatához. Munkájukra Isten áldását kéri:
 1. Biai Református Általános Iskola (alulról építkező)
 2. Budapest-budafoki Rózsakerti Demjén István Református Általános Iskola
 3. Sylvester János Református Gimnázium
 4. Dunavecsei Református Kollégium Bella István Gimnázium, Általános Iskola és Szakképző Iskola (7 telephellyel)
 5. Dunavecsei Református Kollégium Mezőföldi Gimnázium és Szakiskola (14 telephellyel)
 6. Lovasberényi Reményik Sándor Református Általános Iskola, vértessacsaí Kazay Endre tagiskolájával
 7. Tápiószőlős-Újszilvás Református Általános Iskola és Óvoda

8. Váci Bernáth Kálmán Református Kereskedelmi és Vendéglátóipari Szakképző Iskola
9. Kiskunhalasi Református Kollégium Központi Általános Iskolája és szanki Gy. Szabó Béla tagiskolája

Tagintézmények:

1. Kiskunhalasi Református Kollégium Gólyafészek Óvodájának Gy. Szabó Béla Tagóvodája,
2. Bocskai István Református Oktatási Központ Egressy Béni Alap- és Középfokú Zeneművészeti és Színművészeti Szakközépiskolája, Ének-Zene Gimnáziuma
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja az iskolafenntartóknak, hogy további fejlesztések esetén képzési kínálatukban elsősorban a szakképzést tekintsek feladatuknak.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja az egyházkerület lelkipásztorainak, hittanoktatóinak és pedagógusainak, hogy a 2013-2014-es tanévtől a hit- és erkölcstan oktatása mellett kötelezően választható tantárgyként bevezetendő etikaoktatáshoz szükséges és előírt képzéseken vegyenek részt.

17. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: **Lenkeyné Teleki Mária**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felkéri az egyházmegyei előadókat, hogy szervezzenek alkalmakat az egyházmegyéékben, ahol a 2013-tól induló kötelező etika vagy ehelyett választható hit- és erkölcstan oktatás kapcsán felmerülő kérdésekkel foglalkoznak.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri, hogy 2013-tól a Dunamelléki Református Egyházkerület lelkész-továbbképző programjában jelenjen meg a hittanoktatást elősegítő módszertani képzés.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri, hogy a már elindult gyülekezeti gyermekmunkásképzés folyamatosan történjék az egyházkerületben, tanévenként legalább két alkalommal és két helyszínen. Az őszi képzés helyszíne Paks, a tavaszié Budapest legyen a 2012/2013-as és 2013/2014-es tanévben.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri az egyházmegyei katechetikai előadókat, hogy a következő évtől a vizitációs kérdőív első oldalán található összesítő táblázatot küldjék be az egyházmegye összesített adataival.

18. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hornyák Julianna**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a gyülekezeteinkben szolgáló zenészek hűségét, lelkes munkáját.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni Szénási Jánosné pécs- kertvárosi lelkipásztort testvérünknek, baranyai előadónknak 23 évi hűséges, odaadó egyházzenei munkásságát.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli, hogy a vizitációs jegyzőkönyv ének-zenei oldalain az orgona adataira vonatkozó kérdés kitöltése legyen opcionális, a többi kötelező (mert a jelenlegi rendszerben – különösen az új előadónknak – lehetetlen teljes képet kapni), és a jegyzőkönyv kérdezzen rá az énektanítás gyakorlatára.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés biztatja a gyülekezeteket a nyár elején megjelent *Krisztus az éneke* énekeskönyv kipróbálására.

19. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: Bölcshöldi András

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

29. JELENTÉS A 2012. NOVEMBER 8-I LELKÉSZSZEN-TELESRŐL

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a 2012. november 8-án tartott lelkeszteléstől elhangzott jelentést. A felszentelt lelkesztelést életére, szolgálatára Isten áldását kéri.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond Hantos Jenő, Páll László és Zila Péter lelkipásztornak a felszentelésre állók közötti hűséges szolgálatáért.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a Budapest-Nagyvárad téri Egyház-községnek a lelkeszteléshez nyújtott segítségért.

30. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a gazdasági bizottság tájékoztatóját.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a kebelbeli egyházközségek parókus lelkészei készpénzjavadalma minimumát bruttó 100.000,- forintban határozza meg, a beosztott lelkész készpénzjavadalmának minimuma 70.000,- forint 2013. január 1-től.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli a kebelbeli egyházközségek presbitériumainak, hogy vizsgálják felül a lelkészi díjleveleket, és azokat jóváhagyásra terjesszék be az illetékes egyházmegyékhez 2013. február 28-ig. Ahol a parókus lelkész készpénzjavadalma több az egyházkerület által ajánlott minimumnál, a beosztott lelkészt alkalmazó egyházközségek presbitériumai a felülvizsgálatkor tartsák szem előtt a parókus lelkész és a beosztott lelkész készpénzjavadalmának arányát, a 3:2 mértéket.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli, hogy az egyházkerület a következő esztendőben tovább növelje pénztartalékát.

31. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a diakóniai és patronálási jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond azon gyülekezeteknek, amelyekben a válság ellenére sem fogyatkozott el a szeretetszolgálat iránti hűség és lelki készség.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja a gyülekezeteknek a diakóniai-missziói nap együttes megtartását, ahol az egyházmegyék gyülekezetei találkozhatnak egymással és megoszthatják tapasztalataikat.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés több egyházmegye javaslatát megfontolva javasolja a gyülekezeteknek a természetbeli adományok igény szerinti koordinálását a látogatások, lelkigondozások alapján.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri a diakóniai törvény elkészítésében részt vevőket, hogy a kálvini elvektől ne térjenek el. (Nehogy a szakszerűség a lelkiség rovására előtérbe kerüljön.)
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés szorgalmazza, hogy a gyülekezeti tagok építsenek ki és ápoljanak személyes kapcsolatot egyházunk szeretetintézményeinek (szociális intézmények) lakóival.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli, hogy a diakóniai honlapok elérhetőek legyenek az egyházkerület honlapjáról.

32. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Fogarasi Zsuzsa

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi, hogy a gyűjteményi felmérés az eredeti tervekhez képest lassabban halad. Annak szükségességével azonban továbbra is egyetért és biztosítja támogatásáról. Felkéri az egyházkerületi tanácsot, hogy az első egyházmegye anyagának elkészültével – lehetőségei szerint – gondoskodjék a további felméréshez szükséges összeg költségvetési fedezetéről.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a gyülekezeteket és azok elöljáróit, hogy a felmérést végzők tevékenységét támogassák.

33. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy az egyre nehezedő anyagi helyzetben is volt lehetőség építkezésre, felújításra egyházközségeinkben.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden egyházközségtől az építkezés, felújítás előtt, hogy erejükön túl ne kezdjenek bele.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés úgy dönt, hogy az egyházmegyei és egyházkerületi testületek mindaddig nem ígérhetnek támogatást építkezésekhez, amíg az illetékes testületek nem látták és véleményezték az építési terveket. Felszólítja az egyházmegyei elnökségeket arra, hogy csak úgy járuljanak hozzá minden építkezéssel kapcsolatos engedélyezési eljárás-hoz, hogy ehhez az illetékes testület véleményét beszerezték.

34. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: Derzsi György

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a számvizsgáló bizottság jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi az egyházmegyék 2011. évi zárszámadatait.

35. A KÖZÖS ZSINAT DUNAMELLÉKI KÉPVISELŐINEK JELÖLÉSE

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés – az eddigi gyakorlatot megerősítve – az egyházmegyék elnökségeit delegálja a Magyar Református Egyház Zsinatába.

36. LELKÉSZI KÉPESÍTÉSEK HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés dr. Egeresiné Szűrszabó Anikó lelkészi képesítését 5 évre, 2017. december 31-ig hatályban tartja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Horváth Ákos és dr. Siba Balázs lelkészi képesítését 5 évre, 2017. december 31-ig hatályban tartja.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Topolánszky Ákos esetében, mivel a lelkészi képesítése már korábban hatályát veszítette, azt hatályban tartani nem tudja, hanem felszólítja, hogy amennyiben a lelkészi képesítését újra hatályosítani szeretné, akkor erre nézve adjon be kérelmet a közgyűléshez.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés úgy határoz, hogy amennyiben olyan lelkész kéri lelkészi

képesítésének újrathatályosítását, aki korábban elvesztette, annak a közgyűlési határozat meghozatala előtt az egyházkerület elnöksége által összehívott bizottság előtt teológiai és egyházjogi ismereteiről jó bizonytságot kell tennie.

5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Szilvási Erika lelkészi képesítés hatályban tartási kérelmének nem ad helyt, mivel a képesítése 2004-ben hatályát veszítette, így újrathatályosítási kérelmet lehet csak beadnia.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Fazekas János Gábor és Pap András lelkészi képesítését 5 évre, 2017. december 31-ig hatályban tartja.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Cserhádi László és Jassenovics Edina lelkészi képesítését 5 évre, 2017. december 31-ig hatályban tartja.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Sallayné Sziki Judit fellebbezését az Északpesti Egyházmegye közgyűlésének K7/2012/17.3 (2012.VI.05.) számú határozata ellen érvénytelennek tekinti, mert a lelkészi képesítések hatályban tartási kérelmek esetében az egyházmegyei közgyűlésnek nem döntési, hanem javaslattelevi jogosultsága van, s bár a kérelmekről határozatot hoz, de az tartalma szerint nem ügydöntő határozat, hanem csak javaslat. Javaslat, vélemény ellen pedig nem lehet fellebbezést benyújtani.

37. LELKÉSZ MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi, hogy dr. Révész Jánosné a Telefonos Lelkigondozói Szolgálatnál heti 20 órában szolgálatot végezzen. Az engedély 2 évre, 2014. december 31-ig érvényes.

38. A REFORMÁTUS ISKOLÁKÉRT ALAPÍTVÁNY KURÁTORIUMÁRÓL

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza az egyházkerület elnökségét, hogy – az Iskolaügyi Bizottság véleményének meghallgatásával – kinevezze a Református Iskolákért Alapítvány kuratóriumát és megtegye a szükséges bírósági intézkedést.

39. SZÓRVÁNYOK BESOROLÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti a Bács-Kiskunsági Egyházmegye Soltsszentimre Fülöp-szálláshoz csatlósáról szóló határozatát. (Tudomásul szolgál.)

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2012. NOVEMBER

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Andrási Kristóf – Pécs-Belváros/Pellérd

SZÜLETETT:

Dániel – Balogh László első gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Szénási János – Pécs-Kertváros

BÁCS-KISKUNSAÉG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Hotorán Gábor János – TT-ről Érsekcsanádra
2. Váradai Péter – Apostagról Soltra

SZÜLETETT:

Zille Iringó – Sípos Ajtony Levente hetedik gyermeke

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Csűrös András Jakab – Budahegyvidékről Budafokra
2. Papp Tibor – Pestszentlőrinc-Kossuth térről TT-ra
3. Pete Violetta – Svábhegyre
4. Ablonczy Tamás – Budahegyvidékre
6. Csűrös-Varga Vanda – Budafokra
7. Molnár Péter – Budára

SZÜLETETT:

1. Mátyás – Korompayné Szenci Gabriella harmadik gyermeke
2. András Levente – Tordai Tünde gyermeke

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Sebőkne Babos Boglárka Olimpia – Rákoskeresztúrra

SZÜLETETT:

Lilla Izabella – Balássy András második gyermeke

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Dömötör Norbert – Ócsáról Vecsésre (2011-ben)
2. Papp Szabolcs Zsolt – Nagykőrösre

SZÜLETETT:

1. Eszter Boglárka – Király János negyedik gyermeke
2. Lili – Makay László negyedik gyermeke
3. Nóra – Galsi Árpád hatodik gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Pályi Péter – Kisoroszra missziói lp.
2. Pádár Zoltán – Hatvanba

NYUGDÍJBA MENT:

1. Molnár Zsigmond – Balassagyarmat
2. Fónagy Miklós – Vác-Felsőváros

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Tóth L. Kristóf – Ócsényből távozott
2. Kaszó Gyula – HTK-ról Szekszárdra
3. Apostagi Zoltán Adorján – Paksra

NYUGDÍJBA MENT:

Balácsi Zoltán – Szekszárd

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Farkas Balázs – DT-ről Válra
2. Sándor Emma – blp. Vértesacsba

SZÜLETETT:

1. Zsolna Mikolt – Darvas Tanács Erik hatodik gyermeke
2. Botond Árpád – Szabó Ferenc harmadik gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Kádár István Csongor – Soroksár
- † dr. Boros Gyula – Fásor
- † Vékey Tamás – Bp-Pasarét
- † Tariska Zoltánné – Pécel
- † Barsiné Bagi Magdolna – Bp-Rákosliget

A DRESZK K MÁTRAHÁZAI KONFERENCIA-KÖZPONTJA

2013-BAN IS SZERETETTEL VÁRJA VENDÉGEIT AZ ALÁBBI TURNUSOKRA

**JANUÁRI PIHENŐHÉT LELKÉSZEKNEK,
10% KEDVEZMÉNNYEL:**

2013. január 2. – január 6.

**TÉLI TÁBOR-SÍTÁBOR REFORMÁTUS
OKTATÁSI INTÉZMÉNYEK RÉSZÉRE:**

Ifjúsági szálláshelyen való elhelyezéssel.

2013. január 14. – február 13.

2013. február 18. – február 24.

ÜNNEPI EGYÉNI TURNUSOK:

Húsvét: 2013. március 25. – április 5.

Pünkösd: 2013. május 13. – május 20.

Nyári családi turnus: 2013. augusztus 17. – augusztus 25.

Őszi szüneti turnus: 2013. október 28. – november 3.

Karácsony: 2013. december 16. - 2014. január 2.

**KONFERENCIÁRA, CSENDESHÉTRE,
ERDEI ISKOLÁRA, OSZTÁLYKIRÁNDULÁSRA, TÁBOROZÁSRA**
alkalmas időpontok személyes egyeztetés alapján egész évben foglalhatók.

Részvételi díjak:

Teljes díj: 7000 Ft+Áfa/fő/éj

Református egyháztagnak: 5600 Ft+Áfa/fő/éj

Csoportdíj 5300 Ft+Áfa/fő/éj

Kétágyas szoba 1 fő részére 10000 Ft+Áfa/fő/éj

Ifjúsági csoport tetőtéri elhelyezéssel: 3500 Ft+Áfa/fő/éj

Idegenforgalmi adó 400 Ft/fő/éj – (gyermek, tanuló és nyugdíjas nem fizeti)

Kedvezmények:

0-2 éves korig ingyenes

2-10 éves gyerek 50%

10-14 év között 25%

14 év feletti tanuló, hallgató 10%

SZÉP-kártyát elfogadunk!

További információ: www.matrahaza.parokia.hu honlapunkon

Foglalás, tájékoztatás telefonon: 06-37-374-011

mobiltelefonon: 06-30-205-8568

emailben: refudulo@gmail.com

Budainé Terjék Judit intézetvezető lelkésznél

GALYATETŐ

906 MÉTERES MAGASSÁGON FEKVŐ, KITŰNŐ KLIMÁJÚ ÜDÜLŐNK 30 FŐT TUD FOGADNI, KILENC KÉTÁGYAS ÉS HÁROM NÉGYÁGYAS SZOBÁKBAN, VALAMENNYI FÜRDŐSZOBÁS

AKTUÁLIS AJÁNLATAINK:

SÍELŐKNEK 2013. JANUÁR 1-TŐL, MÁRCIUS 15-IG:

- Sípanzió egyháztagoknak (reggeli, meleg vacsora): 5000 Ft /fő/éj
Gyerekeknek jár az 50, 25, 10%-os kedvezmény
- Nem egyháztagoknak: 5500 Ft/fő/éj

A mátraszentistváni síparkkal való megegyezésünk értelmében a hétköznapi siberletek árából a sípark 10%-ot elenged a nálunk megszálló vendégek részére (www.sipark.hu)

ISKOLÁK RÉSZÉRE BÁRMIKOR, ERDEI ISKOLÁK, OSZTÁLYKIRÁNDULÁSOK, HITTANTÁBOROK, IFJÚSÁGI CSOPORTOS KIRÁNDULÁSOK SZERVEZÉSÉRE:

Református iskolák: 10 éves korig 3500 Ft/fő/éj +áfa
10 év felett 4000 Ft/fő/éj +áfa

Nem egyházi iskolák: 4000 Ft/fő/éj +áfa

10 gyermek után egy felnőtt kísérőt tudunk ezen az áron fogadni.

Ellátás: háromszori étkezést (hideg reggelit, meleg ebédet, hideg vacsorát) foglal magában.

PROGRAMAJÁNLATOK:

- Számatalan, kirándulási lehetőség, igény szerint erdész vezetésével
- Rossz idő esetére: kedvezményes múzeumlátogatási lehetőség a gyöngyösi Mátra múzeumban, ahol múzeumpedagógiai órákat is lehet igénybe venni, jelképes összegért
- Előzetes egyeztetés alapján: látogatás a pizskéztetői obszervatóriumban

Ezek az árak a szállás és étkezés díját tartalmazzák. Nem tartalmazzák az áfát és az idegenforgalmi adót. (Helyi idegenforgalmi adót a 18 éven felülieknek kell fizetni: 330 Ft/fő/éj)

Szállásfoglalás: Szegváry Veronika
galyaref@gmail.com
06 30 663 95 60
www.galyateto.parokia.hu

IFJÚSÁGI PROGRAMOK A 2013-AS ESZTENDŐBEN

„Aki tehát vallást tesz rólam az emberek előtt, arról majd én is vallást teszek mennyei Atyám előtt.”

Máté 10,32

2013 legyen a HITVALLÁS ÉVE!

- Konfirmandus és ifjúsági rendezvényeinket ennek jegyében rendezzük meg 2013-ban. 2012-ben meghirdettük a 25+ korosztálynak, hogy találkozhassanak és ismerkedhessenek egymással, leány-héten és közös héten.
 - A nagy érdeklődésre tekintettel **februárban** tervezünk ennek a korosztálynak FARSANGI BÁLT és tavasszal FIÚ-HÉTVÉGÉT. PÜNKÖSD HÉTFŐJÉN pedig egy gyönyörű hajókirándulásra invitáljuk a 25+ korosztály ifjait.
 - Minden korosztályt hívunk a ZEFIR második alkalmára!
- Mindazokat a fiatalokat, akik szeretik a zenét, egyben találkozni is szeretnének másokkal, együtt énekelni, együtt beszélgetni, együtt megvallani hitünket. 2013. május 24-25-én. A ZENEI FESZTIVÁL IFJÚSÁGI RENDEZVÉNYE, azaz a ZEFIR tavaly is sikert aratott, jövőre még több meglepetést tartogat. Ez lesz a kerületi ifjúsági találkozónk alkalma!

- 2013-ban a KERÜLETI KONFIRMANDUS HÉT témája is a HITVALLÁS LESZ, délelőttönként a KÁTÉ, délután ennek élmény pedagógiai feldolgozása, esténként az APOSTOLI HITFORMA evangéliumi megfogalmazása.
- A hét célja, hogy konfirmandusaink meg tudják fogalmazni saját hitvallásukat, hogy elköteleződhetnek, s személyes hitvallássá lehessen fogadalmuk!
(Július 1-6, EMMAUS HÁZ, KECSKEMÉT)

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsháza András lelkész
Készült az O. A. Invest gondozásában

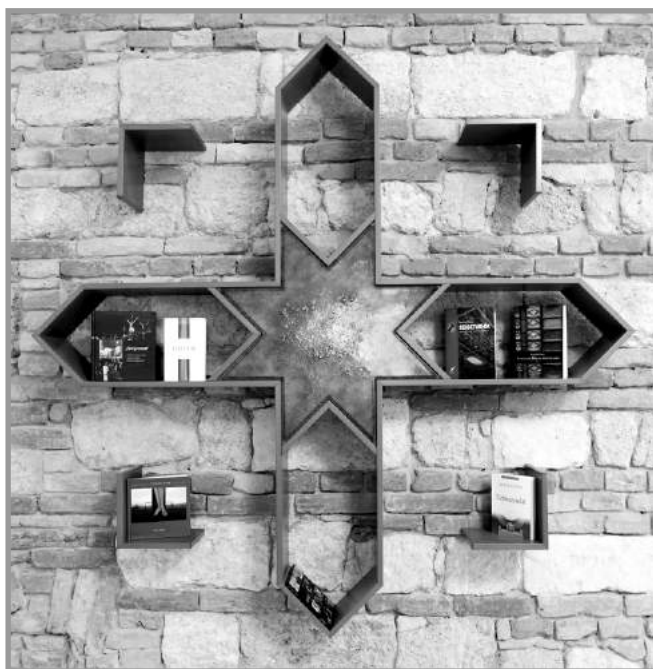
DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2013 / június

Bibliáim, Bibliák

Az első Bibliámat kamaszkoromban kaptam ajándékba, amikor a sárbogárdi gyülekezetben konfirmáltam. Szokás szerint beleírták az áldó igét is: „Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim soha el nem múlnak.” Jézus mondja ezeket a szavakat, és azóta is boldog megtapasztalásom örök igazsága. Ezt a Bibliát gimnazistaként sokáig forgattam, de aztán meggyűrődtek a lapjai, beszakadt a borítója,

és amikor a teológiára jelentkeztem, a szüleimtől ajándékba kaptam egy nagyobb méretű, kemény kötésű Bibliát. Aztán az első legációm előtt magam vásároltam egy Bibliát szószéki használatra. Nemsokára aztán kaptam egy héber nyelvű Ószövetséget meg egy görög-latin nyelvű Újszövetséget is. De őrzök olyan Újszövetséget is, amit kollégiumi szobatársam hagyott hátra, amikor külföldre távozott és azóta se tért haza. Aztán sokféle Bibliát láttam. Gyerekkoromban a legtitkosabbnak – merthogy nagy kincs volt valóban – a Doré-féle nagy képes Biblia számított. Olvasni nem tudtam még, de idősebb testvéreim rendre elmagyarázták, hogy egy-egy metszeten mi látható. Sok helyen láttam családi Bibliát, amelynek utolsó lapjaira a család legfontosabb eseményei: születések, esküvők, halálesetek voltak feljegyezve. Láttam illegális Bibliákat, bőr tolltartóba he-

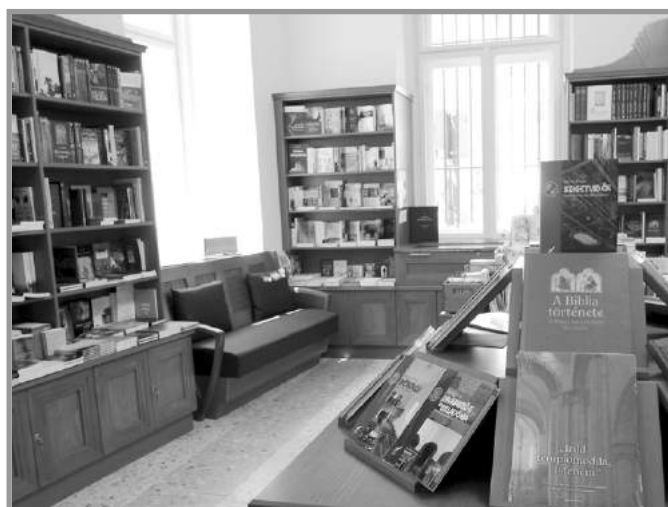
lyezve, melyeket így egyszerű cipzáras mozdulattal nyitni-csukni, rejteni-használni lehetett. Aztán láttam Ravasz László görög Bibliáját is, amelyet úgy köttetett, hogy minden nyomtatott lap közé betett egy üres lapot, amelyre fordítói megjegyzéseit írta, s kaptam aztán egy példányt az Amerikában kinyomtatott újszövetség-fordításából. Láttam Bibliákat, amelyek lapjain sűrűn sorakoztak dátumok, ol-

vasóik ezzel jelezték azt a napot, amikor egy-egy szakaszból fontos üzenetet kaptak. Hallottam Ady széttépett Bibliájáról is. És láttam Bibliákat teljes épségben is (szinte mintha nem is használták volna), pedig olvasták, csak nagyon vigyáztak rá.

Mindezt azért mondom el, mert pár hete megnyílt egyházkerületünk székházában a Bibliás Könyvesbolt. Nem nagy ügy, mondhatni, Bibliát másutt is lehet vásárolni, könyvesbolt pedig száz is van Budapesten. Mégis, az ajánlásának ezen a helyen annyi értelme van, hogy újra emlékeztessünk arra, olvasó-életünk központjában a Szentírás áll: a kinyilatkoztatás, az Ige, az üzenet, a tanítás, a kalauz, a mérték – az élet beszéde. Mindig csodáltam azokat a lelkészeket, akik hosszú évtizedek szívós gyűjtőmunkájával valóságos kiskönyvtárat hoztak létre Bibliákból.

Nem az nyugözött le, hogy miféle csatornákon, kapcsolatokon keresztül szereztek be olyan nyelvű kiadásokat is, amely nyelveken nem is értettek, hanem inkább az ragadott meg, hogy a régi és új kiadások milyen változatos és szinte kultúr-történeti sokféleséget mutatnak, ahogy egy-egy kor tipográfiája, könyvkötészete is megjeleníti a kiadók szándékát (a nagy, robusztus, súlyos borítók közé kötött FŐ-könyvtől el a ZSEB-kiadásokig, a szervezett és rendezett egyház liturgiai szándékaitól a misszió frontvonaláig). S még inkább az, hogy megjelenítették azt is, amit egy-egy nemzedék gondolt általában a Bibliáról. Nem kell itt újra cáfolnunk Voltaire jóslatát, aki egyszer azt mondta volt, hogy pár évtized múlva a Bibliát már csak múzeumban fogják mutogatni. (Ámbár ott is, mert a Bibliás Könyvesbolt a Biblia Múzeum része.) Mi nem a régi emléket mutogatjuk itt, és nem holmi szuvenírként kerül a boltba a Biblia, hanem ellenkezőleg – ez az élet beszéde, s mivel az élet beszéde van benne, nem lehet róla lemondani. Akiknek a sok olvasástól elkopott a régi Bibliája, vegyenek egy újat. Aki kíváncsi a fordítás és megértés évezredes történetére, válasszon a sokféle fordítás közül. Én annakidején ha új Bibliát kaptam vagy vettem, az elejére mindegyiknek beleírtam azt az áldó ígét, amely az első Bibliámban írva volt: „Az ég és a föld elmúlnak, de az én beszédeim soha el nem múlnak.”

Bogárdi Szabó István

Élet a teológián

2012/13-as tanév II. félév

FÉLÉVKEZDÉS

A teológia a félévkezdő csendesnapját a Kispest-Rózsa téri gyülekezetben tartotta, amelyen a gyülekezet nemcsak helyet adott a teológusoknak és professzorainak, hanem szolgáltak is nekik, valamint vendégül látták az egész hallgatóságot. A csendesnap keretében a diákok meglátogatták a gyülekezet fenntartásában lévő idősek otthonát és a Karácsony Sándor Általános Iskolát, ahol közös ebéden is részt vettek.

KÖZÖS EBÉDEK

A teológián a 2012/2013-es tanév második félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen:

Teológia, Egyházkerület, Erdélyi ebéd - Boglárka Panzió (Szász Ágnes) és a Korpos család felajánlása, Baranyai Egyházmegye, Ágoston Sándor Alapítvány, Ökumenikus Tanács, Északpesti Egyházmegye, Kálvin Kiadó, Budapest-Déli Egyházmegye, Bács-Kiskunsági Egyházmegye

PROGRAMOK

A második félévben a teológián folytatódott a külső előadók szervezése *Sáska Attila* IV. éves közösségi presbiter vezetésével. „**Hogyan olvassuk a Bibliát**” címmel John Brouwer tanár tartott sorozatot angol nyelven. Idén is szerveztek téli **evangélizációs-hitmélyítő** alkalmat, melyen *Steinbach József* püspök volt a meghívott igehirdető. Két **skót estre** is sor került a nyári út előkészítéseként.

Közösségi alkalom John Brouwerrel

„Szülői értekezlet” a teológiára járó diákok számára

Exhortációs istentisztelet a teológián

Legáció előkészítő

Könyvajánló Genfben

Teológusnapon a tatabányai templom előtt

Teológusok a Vereckei-hágónál

Teológusok segítenek a műemlékkönyvtár átrendezésében

Március 15-i műsor az első évfolyam részvételével

Zsengellér József dékán korábbi kezdeményezése eredményeként visszaálltak a **dékáni otthonórák**, melyeken igei együttlét mellett aktuális ügyeket beszélhettek meg tanárok és diákok közösen. Egyik alkalommal vetítéses élménybeszámolót tartott a dékán a „samaritánus peszah”-ról. Folytatódott az a tavalyi kezdeményezés,

hogy a teológián tanuló hallgatók lelkészeit beszélgetésre hívta a tanári kar, s hasonló alkalom volt a diákok szülei is, akik ezáltal bepillantást nyerhettek a teológia belső életébe és feltehették kérdéseiket a professzoroknak.

OTTHONÓRÁK

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituálisaként hétfő esténként **Otthonórákat** szerveztem, melyek harmada felsőbb éves teológushallgatók által tartott bibliaóra, másik harmadában kísérletként kipróbálták kiscsoportos közösségi alkalmakat tartását diákvezetők koordinálásával, a harmadik harmad pedig előadás, beszámoló volt. A félév során a bibliakörökben **Jónás könyvét** vettük végig. Az előadások között **Kálló Karola** biológus doktoranduszhallgató beszélt **az evolúció és teremtés kapcsolatáról**, koncertet adott a **Monamo** (jazz) együttes **Nagy János** vezetésével, valamint sor került egy **lelkészfórumra**, ahol négy felekezet öt lelkésze beszélgetett olyan fontos teológiai témákról, mint a Biblia ihletettsége, a predesztináció (elvérendelés) és a karizmák megléte és használata. Ez a program nemcsak a teológushallgatók körében aratott

tetszést, hanem a más egyetemek hallgatói is szép számmal tartottak ki a hosszra nyúlt beszélgetésen.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2012/2013-AS TANÉVBEN

Ebben a félévben is több teológusnapot és hétvégét szerveztünk határon belül és kívül. A teológusnapok szervezésében tevékeny részt vett *Horváth Mariann* IV. és *Pál Eszter* II. éves teológus: **Cegléd-Felszeg, Genfi Magyar Gyülekezet, Diósd, Tatabánya, Kispest-Rózsatér (Zenit), Bugyi, Csósz, Baranya** (Mohács és környéke) *Dunaszekcső, Old, Beremend, Gyulafehérvár* (Erdély) és környéke: *Abrudbánya, Alvinc, Gyulafehérvár, Magyarigen, Sárd, Szászsebes, Tövis, Vajasd, Badaló* (Kárpátalja), **Mezőtúr** (áldozócsütörtöki iskolai csendesnap). Összesen tehát **11 teológus megmozdulás** volt a félévben, ezek révén **21 helyen** szolgáltak teológusok.

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS

Skócia teológus szemmel címmel tanulmányi kirándulást szervezünk nyáron **Skóciába**, felkeresve az ország csodálatos természeti és egyházi szempontból is fontos helyeit (Edinburgh, Falkland, St Andrews, Skye, Dunscore), valamint a hitvallás évében érintjük Heidelberget is.

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK

Az **Ágoston Sándor Alapítvány** szervez és támogat idén nyáron is a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. Építőtábor lesz **Égén** (Székelyföld) a Ráday Felsőoktatási Kollégium hallgatóinak segítségével. Gyermekotthonosoknak szerveznek tábor teológusok az erdélyi **Felőrön** és **Zsobokon**, a vajdasági **Módoson** pedig immár szokásosan anyanyelvőröző keresztyén tábor és építőtábor is lesz.

EGYÉB PROGRAMOK

A teológusok néhány irodalomszerető fiatallal együtt **Irodalmi kávéházat** alapítottak, melynek keretében többször is rendeztek már alkalmat (adventi irodalmi kávéház, farsang, nagyheti keresztút, Agapé teaház meghívása Kecskemétre), részt vállaltak a **Református Zenei Fesztiválon a Zefír** programjából, nyáron pedig a **Csillagpont** ifjúsági találkozón, valamint a **Művészetek Völgyében Taliándörögdön** terjesztik az evangéliumot a kultúra és az irodalom segítségével.

Bölcsföldi András spirituális

TANÁCSÜLÉSI HATÁROZATOK

2013. február

6. AZ EGYHÁZKERÜLET ÉS AZ INTÉZMÉNYEK 2013. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: Hegedűs Béla

6/a. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács az egyházkerület 2013. évi költségvetését 2 693 407 233,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/b. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács az Egyházkerületi Székház és Konferencia-központ 2013. évi költségvetését 39 783 000,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/b/I. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Mátraházi Konferencia-központ 2013. évi költségvetését 71 010 000,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/b/II. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Galyatetői Konferencia-központ 2013. évi költségvetését 27 930 000,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/c. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Ráday Felsőoktatási Diákotthon 2013. évi költségvetését 64 140 500,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/d. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Tahi Konferencia-telep 2013. évi költségvetését 27 340 728,- Ft bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/e. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon 2013. évi költségvetését 464 691 000,- Ft bevételi és 464 691 000,- Ft kiadási oldallal elfogadja, jóváhagyja.

6/f. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Sylvester János Református Gimnázium 2013. évi költségvetését 108 180 684,- Ft bevételi és 108 180 684,- Ft kiadási oldallal, 13 146 911,- forint tartalékkal elfogadja, jóváhagyja. A tartalék felhasználásáról az egyházkerületi elnökség döntését ki kell kérni.

6/g. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Gyökössy Endre Református Óvoda 2013. évi költségvetését 25 476 803,- Ft bevételi oldallal és 25 476 803,- Ft kiadási oldallal elfogadja.

6/h. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Ráday Gyűjtemény 2013. évi költségvetését 80 864 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal elfogadja.

6/i.

I. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2013. esztendőre elkészített költségvetését nem fogadja el.

II. A I.-IV. hónapra szóló, időarányos lelkési javadalmazás és bérleti díj kifizetését szoros elszámolás mellett engedélyezi. Kéri az egyetemi lelkészt, hogy az egyházkerületi közgyűlés során következő ülése elé készítsen beszámolót az eddigi munkáról, a tervekről, valamint a bevétel és a kiadás várható alakulásáról.

7. A GYÖKÖSSY ENDRE LELKIGONDOZÓI ÉS SZUPERVIZORI INTÉZET FENNTARTÓI JOGAJNAK ÁTADÁSA A MAGYARORSZÁGI REFORMÁTUS EGYHÁZ ZSINATÁNAK

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács, a Zsinat Zs – 250/2012.11.16. sz. határozatában foglalt kérésére, átadja a Gyökössy Endre Lelkigondozói és Szupervizori Intézet fenntartói jogait a Magyarországi Református Egyház Zsinatának.

8. A ZENGŐVÁRKONYI ISKOLA TULAJDONJOGÁNAK ÁTADÁSA AZ EGYHÁZKÖZSÉGNEK

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Zengővárkony-Nagypall Református Társegyházközségnek ajándékozza a zengővárkonyi általános iskola 219 helyrajzi számú ingatlanát, amely természetben Zengővárkony, Arany J. u. 63. sz. alatt található. Felhatalmazza az egyházkerület elnökségét arra, hogy a társegyházközség által elkészített ajándékozási szerződést aláírja.

9. DIÓSJENŐI GYÜLEKEZETI HÁZ HASZNÁLATBA ADÁSA AZ ÖNKORMÁNYZATNAK

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács jóváhagyja a Diósjenői Református Egyházközség és Diósjenő önkormányzata között a református gyülekezeti ház használatára létrejött együttműködési megállapodást.

10. A RÁDAY FELSŐOKTATÁSI DIÁKOTTHON ALAPÍTÓ OKIRATÁNAK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: Peterdi Dániel

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács jóváhagyja a Ráday Felsőoktatási Diákotthon 2010. november 10-én kelt alapító okiratának módosítását.

TANÁCSÜLÉS

2013. május

Püspöki jelentés

Előterjesztő: Szabó István

Főtiszteletű Egyházkerületi Tanácsülés!

Mai találkozóink szokásaink szerint munkaértekezlet, amelyen elsősorban egyházkerületünk intézményeinek életéről és terveiről hallgatunk meg beszámolókat, és ezekről határozunk. Az anyagokat kellő időben mindenkinek eljuttattuk, így kérem, tanácskozási rendünk szerint is, hogy amikor egy-egy ügyszorhoz érkezünk a tárgysorozatban, ki-ki ott tegye fel kérdését vagy tegye meg megjegyzését, amint azt szükségesnek tartja,

és majd ezek után vitassuk meg az előterjesztett határozati javaslatokat. Mindazáltal engedjék meg, hogy kapcsolódva a szóban forgó kérdésekhez is, és egyházunk általános helyzetéhez is, néhány bevezető megjegyzést tegyek.

Az utóbbi hetekben, hónapokban néhány igen nagy fontosságú ügy forgott előttünk folyamatosan, és ezek a következő időszakban is velünk maradnak. Első helyen a hitoktatásról szeretnék néhány szót szólni, hiszen a következő iskolai tanévtől kezdődően új rendben veszünk részt a magyar közoktatásban, s ennek értelmében az ún. hittan/etika tantárgy mint kötelezően választható oktatási egység jelenik meg, s ezt az adott felekezetek szakemberei fogják oktatni. A bein-

dítás és a szervezés országosan meghatározó üggyé lett. A most folyó jelentkezésekről még nincs teljes és átfogó képünk, de amit tudhatunk, az azt mutatja, amit korábban már több ízben kifejtettem, hogy ti. egy több évig tartó alkalmazkodási és tisztázódási folyamat kezdődött el, amelynek első szakaszában inkább vesztesnek látszunk majd, mintsem nyertesnek, de pár év múlva, egészen bizonyos vagyok benne, minden a helyére talál, és mindenki jól fogja látni ennek az igen-igen szükséges új közoktatási elemnek a hasznát. Ellentmondóak az értesülések, hiszen vannak iskolák, ahol várakozást felülmúló a hittan tárgyra jelentkezők száma, csak győzze majd az egyházközség kellő számú szakképzett oktatóval; másutt viszont – különböző okok folytán – igen elkedvetlenítő az eredmény. Ez utóbbira számos magyarázat lehetséges. Például, hogy az iskola vezetése, bár igen udvariasan, de legalább annyira ügyesen elszabotálta a dolgot, elterelte a szülők figyelmét, nem engedte be a lelkipásztorokat a szülők tájékoztatására, vagy éppen technikai nehézségekre hivatkozva nyomta a szülőket más irányba. Másutt a gyülekezetek nem álltak a helyzet magaslatán, nem érezték meg, hogy ez most nem a hagyományos és szokásos hittanbeíratási kampány, vagy éppen egyéb más bonyodalmak és visszasságok okán nem támadhatott jó híre annak, hogy mennyire fontos lenne a magyar közoktatásban minden gyermekkel megismertetni a hit alapelemeit. Minthogy azonban mégis egy folyamat kezdetén vagyunk, hadd biztassak mindenkit arra, hogy bátran és jó kedvvel tartsunk ki ebben a nem könnyű munkában – és ezt azért mondom így, mert voltaképpen mégiscsak a szervezés a legkisebb teher, ha ahhoz viszonyítjuk, hogy majd bent a tantermekben kell óráról órára helyt állni. Mindazáltal e helyről is köszönjük meg, és erősítsük meg biztatásunkkal mindazokat, akik ebben a szolgálatban fáradoznak.

Sok vita kíséri az elmúlt esztendei népszámlálási adatok közzétételét. Hogy milyen könnyen csúszik el a statisztikai adathalmaz ideológiai mezőbe, azt talán az mutatja a leginkább, hogy a közzététel napját, mely nagycsütörtökre esett, sokan – némi apokaliptikus túlzással – úgy értelmezték, hogy ez volt a magyarországi egyházak nagycsütörtökje. Nos, az adatok a tíz évvel ezelőttihez képest nagymértékű visszaesést mutatnak, részben az egyházhoz való tartozás öntudatos vállalásában, részben pedig az erről való nyilatkozási készségben. Pedig, ha azt vesszük figyelembe, hogy hány választójogú felnőtt egyháztagnak van, és ezt hozzávetjük a saját népmozgalmi adatainkhoz, és ehhez még hozzátesszük (hogy régi magyar szóval mondjam) a „templomot gyakorlók” tényleges számát, elkerülhetetlen az az érzés, hogy a mostani népszámlálási eredmények még így is igen kedvező képet mutatnak rólunk. Régi téma, sokat beszéltünk róla, de a mostani indulatok nyomán úgy tűnik, nem vettük igazán komolyan, hogy az ún. népegyházi jelleg megszűnőben van, vagy már meg is szűnt. Régente sokan kívánatosnak is tartották ezt a folyamatot (ti. a népegyház megszűnését), elsősorban azért, hogy tiszta és világos, határozott és elkötelezett egyháziasságon alakuljon

egész egyházi életünk. Számomra azonban úgy tűnik, hogy ma már az egykori szekularizáció-bajnokok sem hangoztatják ezt olyan erőteljesen, hiszen ami a népszámlálás eredményeiben priméren nyomasztó, az az, hogy mekkora létszámú az a közösség, amely kiterjedt intézmény-együttest tart fenn. Vagyis az a szempont, hogy – a legszigorúbbat mondjam – hány úrvacsorázó tagunk van, most egészen hátra került. Pedig ehhez képest még mindig igen jelentős létszámú és befolyásos testületnek tűnik a Magyarországi Református Egyház.

Én magam élénken követem a különböző értékeléseket, de miután még nem hozzáférhető minden adat a maga legteljesebb mélységében, inkább csak a vita irányát próbálom szemmel tartani. Ez pedig nem nélkülözi az ideológiai felhangokat, ami viszont nem segít a helyzet reális és stratégiát is létesítő feldolgozásában. Egy példát hadd említsek: megtekinttem a XII. kerület már hozzáférhető adatait, és azt mondhatom, hogy ha tíz évvel ezelőtt sokkal többen mondták magukat reformátusnak, mint ahányat a XII. kerületben működő három gyülekezet számon tartott, akkor most kevesebbet jelez a népszámlálás, mint amennyiről mi magunk, cím szerint tudunk. A leginkább elgondolkodtató tehát az, hogy Magyarország lakosságának egyharmada nem kívánt erre a kérdésre válaszolni. Lehet, hogy egyszer majd megtudjuk ennek az okát is. Mindazáltal arra buzdítok mindenkit, továbbra se érezze úgy, hogy a nagy létszámú reformátusság semmi egyébre nem kötelezi, csak hivatalnoki tétlenségre, várakozásra, hogy jöjjenek már azok a reformátusok, és vegyék igénybe az egyház szolgáltatásait. Ez már tíz évvel ezelőtt is helytelen és végzetes magatartás volt, most még inkább az. Gyülekezeteink megelevenítése, új gyülekezetek szervezése, a virágzó gyülekezetek tovább erősítése – ez most a mindennapi parancs, s ennek megvalósításához kell a misszió számos és sokféle útját járnunk. Hiszem és remélem, hogy egyházkerületünk nem is marad tétlen ezután sem ebben a nagy munkában.

Immár szűk egy esztendeje tart az új egyházi törvényről folyó vita, amely mélyen érint mindannyiunkat, még akkor is, ha a Parlament a tavaly nyáron elfogadott, és most újra tárgyalandó törvényben is, mindjárt regisztrált egyházként fogadta el a református egyházat. Azért érint mindannyiunkat a vita, mert az Alkotmány és a készülő egyházügyi törvény értelmében, számos ágazati törvényben fog megjelenni azoknak a jogoknak és kötelezettségeknek az együttese, amelyet a törvény szövegében talán elsőre nem is látunk. Volt alkalmam megtekinteni a készülő törvénytervezetet, és mellékleteit (interneten is megtekinthető, merthogy a törvényhozás nyilvános), és mondhatom, hogy a mellékletek hosszabbak, hiszen a közoktatási törvénytől kezdve a honvédelmi törvényen át, szinte nincs is olyan terület, ahol ne kellene az új törvény meghatározásait átvezetni. És mint tudjuk, a részleteknél jelennek meg mindig problémák, ezért biztos vagyok benne, hogy miután a Parlament majd az Alkotmánybíróság számára is elfogadható egyházi törvényt hoz, éppen hogy nem csendesedni, hanem inkább élénkíteni fog a vita.

Mindazáltal örülök neki, hogy a Parlament bizottságai, a törvényhozó képviselők számos alkalommal keresték meg egyházunkat is, kikérve véleményünket és állásfoglalásunkat a készülő törvényhez, és nem intézték el az ügyet annyival, hogy miután mi úgyis benne vagyunk, nincs dolga velünk a törvényhozónak.

Hadd szóljak néhány szót a Zsinatunkon folyó törvényhozásról is, hiszen két területen jelentős változások állanak be. Az egyik a lelkészekről és szolgálatukról szóló törvény, amely hosszú ideig vajúdott, aztán hirtelen – és úgy érzem, kapkodva – született meg a legutóbbi Zsinaton, s máris sejteti, hogy néhány passzusát hamarosan módosítanunk kell. Mindaddig is – az új törvény hatályba lépésével – saját egyházkerületi szabályrendeletünket is át kell fogalmaznunk, s remélem, ezt meg is tudjuk tenni, hogy aztán a következő tanácsülés elé hozzassuk. A bírósági törvény pedig még régebb óta hordozta magában a szükséges módosításokat, s ezek egy része most elfogadtatásra talált. Itt leginkább koncepcionális vita folyt, de mégsem pusztán elvekről, hanem inkább arról az egyre több nehézséget okozó gyakorlatról, hogy ti. lassan-lassan már nem is lehetett lefolytatni egy egyházi peres eljárást. Tíz esztendővel ezelőtt kerületi közgyűlésünk kinyilvánította, hogy – a bibliai szabályok értelmében – az egyházban folyó vitákat vagy visszaéléseket és fegyelmezetlenségeket egyházi bíróság előtt kell tisztázni, és nem helyeseljük, ha valaki rögtön világi bírósághoz fut. Ma is tartom, hogy ez a döntésünk helyes volt. Ugyanakkor voltak olyan pillanatok, amikor szinte erővel kellett visszatartanom egy-egy botrányosan lassú eljárási jogi csűr-csavarjaiba belekeveredett lelkészt, esperest, presbitert, hogy mégse vigye világi bíróság elé az egyházi bíróságon megfullasztott ügyet. Most úgy tűnik, hogy az arányos és méltányos panasz és védelem, képviselőlet és eljárásjog kimondásával egyszerűbb és világosabb lesz az egyszerű és világos ügyek lezárása. Külön köszönettel tartozom egyházkerületünk espereseinek, akik kora tavasszal találkoztak szerveztek egyházunk valamennyi egyházmegyéjének espereseivel, és közös kívánságként vitték a Zsinat elé ezt a nehéz ügyet. Határozott fellépésük nélkül – feltehetően – még mindig csak azt a sehova sem vezető vitát folytatnánk a Zsinaton,

hogy hogyan és miképpen kell az egyházban az ún. hatalmi ágakat szétválasztani. Mindazáltal a leginkább annak örülnék, ha soha semmilyen bírósági ügyünk nem lenne. Persze tudom, és keresztyén realizmussal mondom, hogy amíg az öember ellen küzdenünk kell, ilyenről legfeljebb álmodozni lehet, de az Ige fényében egyáltalán nem szabad. Inkább hát e helyről is arra buzdítom a gyülekezetek vezetőit, lelkészeket és presbitereket, tisztségviselőket és alkalmazottakat, hogy igyekezzenek maradéktalanul megtartani törvényeinket, mert bizony az ügyeskedés, a hanyagság, a restség – hogy a cégéres bűnökről ne is szóljak – nem viszik előre sem egyházunk, sem az ő maguk ügyét.

Főtiszteletű Egyházkerületi Tanács!

Intézményeink ügyeit fogjuk tárgyalni, mindenkitől odafigyelést és gondosságot kérek, hiszen folytonosan alakuló jogi és finanszírozási körülmények közepette működnek intézményeink, ezért nekik is szükségük van arra, hogy józan és higgadt tanácsolással, megfontolással segítsük munkájukat.

Segítsen bennünket ebben a mai újszövetségi ige is, amely Péter szabadulásának történetét beszéli el. Különös és igen megszívlelendő ebben az a nem is lényegtelen mozzanat, hogy amikor az angyal szabadulásra vezeti Pétert, ő azt hiszi, hogy látomást lát, vagyis álmodja szabadulását. Csak a börtönből kiérve, az utcán, valóban szabadon érti meg és kiált fel: most tudom igazán, hogy az Úr elbocsátotta angyalát és megszabadított engem! (ApCsel 12,11). Szelíd ironia is van mindebben, mert egyrészt a zoltár szavaira emlékeztet: mikor az Úr visszahozta Sionnak foglyait, olyanok voltunk, mint az álmodók (Zsolt 126,1); de Péter csodálkozása leginkább azt jelzi, hogy képzeleteinkől valóban el kell jutnunk a valóságig, Isten teljes szabadításáig – amely több is, mint amilyen a mi legszebb álmunk vagy szorongattatásban ébredt reményünk lehet. Nem az álmaink teljesüléséért küszködünk tehát, hanem annál többért, hogy ugyanis mindig mindenben engedjünk Isten Szentlelke készítésének: szabadulásra, igazságra, boldog életre! E gondolatok jegyében kívánok áldott munkát!

A TANÁCSÜLÉS HATÁROZATAI

2013. május 8.

7. INTÉZMÉNYEK 2012. ÉVI ZÁRSZÁMADÁSAI

Előterjesztő: Derzsi György

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a jelentést tudomásul veszi.

8. 2013. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEK

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács

a 2013-as esztendőre szóló nyolc egyházmegyei költségvetést jóváhagyja, teljesítéséhez Isten áldását kéri.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács az Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2013-as esztendőre szóló költségvetését jóváhagyja, teljesítéséhez Isten áldását kéri.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elrendeli az egyházkerületi költségvetés módosításánál a megfelelő költségvetési sorra való elhelyezését, Egyetemi, főiskolai misszió címmel.

9. JELENTÉS A LELKÉSZI SZOLIDARITÁSI ALAPRÓL

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Lelkészi Szolidaritási Alap 2012. évi zárszámadását elfogadja.

10. JELENTÉS A HITTUDOMÁNYI KARRÓL

Előterjesztő: **Zsengellér József**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács megköszöni dr. Ladányi Sándor professzor úr évtizedes oktatói munkáját és betegségének elhordozásához neki és családjának is sok erőt kíván.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács megköszöni dr. Szűcs Ferenc professzor úrnak a több évtizedes tudományos, oktatói és oktatásszervezői, valamint vezetői munkáját és emeritus professzori tevékenységére továbbra is Isten áldását kéri.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács megköszöni dr. Kaszó Gyula tanár úr több éves kollégiumi igazgatói munkáját és gyülekezeti lelkészi szolgálatára Isten gazdag áldását kéri.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács felkéri az espereseket, hogy aktívan segítsék elő a gyülekezetekből a hitoktató és hittanár-nevelő képzésre gyülekezeti tagok, illetve református pedagógusok beiskolázását.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Ráday Felsőoktatási Diákotthon számára 2013 szeptemberétől biztosítja az önálló spirituális állásának betöltését, amennyiben a tárgyalások eredményre vezetnek.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a KRE HTK dékánjának jelentését a 2012-es tanévről. Az oktatók további munkájára, a hallgatók lelkészi szolgálatra való felkészülésére továbbra is Isten áldását kéri.

11. JELENTÉS A TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLAI KARRÓL

Előterjesztő: **Szenczi Árpád**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a 2012/2013-as tanévről szóló jelentést elfogadja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács megköszöni dr. Nagy István korábbi dékán úrnak iskolaalapító fáradozását és 20 esztendei szolgálatát.

12. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNY 2012. ÉVI MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **Berecz Ágnes**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2012. évi jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács támogatja a Ráday Gyűjtemény tudományos tevékenységének erősítését, az eredmények elérhetővé tételét, a programok terjesztését.

13. JELENTÉS A BUDAPESTI EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZETRŐL

Előterjesztő: **Veszélka Tamás**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács köszönettel veszi tudomásul a lelkipásztori jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az egyetemi gyülekezetben és az egyetemi misszióban folyó szolgálatra.

14. JELENTÉS A LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZETRŐL

Előterjesztő: **Szabó Gabriella**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a jelentést elfogadja.

15. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ÉS KONFERENCIA-KÖZPONTRÓL

Előterjesztő: **Varga László**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Székház és Konferencia-központról szóló 2012. évi jelentést elfogadja.

16. A BAÁR-MADAS REFORMÁTUS GIMNÁZIUM, ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS KOLLÉGIUM PEDAGÓGIAI PROGRAMJA ÉS SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYZATA

Előterjesztő: **Hörccsök Imre**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium pedagógiai programját és szervezeti és működési szabályzatát jóváhagyja.

17. SYLVESTER JÁNOS REFORMÁTUS GIMNÁZIUM, SZAKKÖZÉPISKOLA ÉS SZAKKÉPZŐ INTÉZMÉNY PEDAGÓGIAI PROGRAMJA ÉS SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYZATA

Előterjesztő: **Hörccsök Imre**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a

Sylvester János Református Gimnázium, Szakközépiskola és Szakképző Intézmény pedagógiai programját és szervezeti és működési szabályzatát jóváhagyja.

18. A GYÖKÖSSY ENDRE REFORMÁTUS ÓVODA PEDAGÓGIAI PROGRAMJA ÉS SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYZATA

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Gyökössy Endre Református Óvoda pedagógiai programját és szervezeti és működési szabályzatát jóváhagyja.

19. A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ BIBLIÁS KÖNYVESBOLTJÁNAK ALAPÍTÓ OKIRATA

Előterjesztő: **Varga László**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Bibliás Könyvesbolt alapító okiratát jóváhagyja.

20. A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET SZÉKHÁZÁNAK ÉS KONFERENCIA-KÖZPONTJÁNAK SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYRENDELETE

Előterjesztő: **Varga László**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a DRESZKK Szervezeti és Működési Szabályrendeletének módosítását jóváhagyja.

8. ZENGŐVÁRKONYI INGATLAN AJÁNDÉKOZÁSI SZERZŐDÉSE

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács az elnökség által – a korábbi felhatalmazás alapján – megkötött ajándékozási szerződést, amelyben a Zengővárkony-Nagypall Református Társegyházközség javára ingatlant juttatott, megerősíti.

**A TORMÁSI AUTÓHÁZ
dolgozói Opel-kedvezménycsomagja**

MODELL	KEDVEZMÉNY
CORSA SELECTION, ENJOY VAGY COSMO	19,5%
MERIVA SELECTION, ENJOY VAGY COSMO	15 – 19%
ASTRA	15-19%
ZAFIRA	26%
ZAFIRA TOURER	18,5%
INSIGNIA	23,5%
VIVARO	23,5 - 27%

A kedvezmények a regisztrációs adóval csökkentett vételárakra vonatkoznak.

A fent megjelölt kedvezmények egyes modellek esetén nem érvényesek.

Cégünk az Opel gyártmányokon kívül Chevrolet, Suzuki és Isuzu gépkocsik értékesítésével is foglalkozik.

Ez utóbbi modellek esetében javasoljuk, hogy minden esetben kérjenek egyedi, személyre szabott ajánlatot tőlünk. Várjuk szíves érdeklődésüket!

Opel, Chevrolet, Suzuki és Isuzu értékesítés:

FRUTTUS ÁRPÁD ZOLTÁN kereskedelmi igazgatóhelyettes

Bemutatóterem: **Kecskemét, Külső-Szegedi út 100.**

Telefon: **+36 76 502 900**, Telefax: **+36 76 502 901**

www.tormasi.hu, fruttus.arpad@tormasi.hu

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2013. MÁJUS

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

- Nagy Zoltán Csaba – Sellyéről Pécs-Kertvárosba
- Pál Tamás – TI-ről Sellyére helyettes lp.

BÁCS-KISKUNSAÉG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Szanyi Ferenc – Kunszentmiklósról Apostagra

SZÜLETETT:

Áron – Édes Árpád 3. gyermeke

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

- Sándor Balázs és Gabriella – Ceglédről Pestszentlőrinc-Kossuth térre
- Szepesy László – Rákospalota-Újvárosból Pasarétre

NYUGDÍJBA MENT:

- Bácsai Gábor – Külső-Kelenföld (Farkasrét)
- Ajtony Artúr – Budahegyvidék (Csaba u.)

SZÜLETETT:

Erik Márk – Thoma László és Thománé Szikora Anita
3. gyermeke

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

- Simon Emil – Rákospalota-Újvárosból visszarendelve
- Jóna-Benedek Aliz – Újpalotáról visszarendelve
- Tarcsáné Jankó-Szabó Csilla – Külső-Józsefvárosból visszarendelve
- Hajdú Bálin Kadosa – DT-ről az egyházmegyéhez

SZÜLETETT:

- Hanna Erika – Zámbo András és Ivanics Hajnalka 5. gyermeke
- Csenge – Battyányi Géza és Somogyi Angéla 6. gyermeke
- Jonatán Máté – Pataki András 3. gyermeke
- Nimród Csaba – Lázár Csaba Zoltán 1. gyermeke

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

- Sípos Péter István – TT-ről Nagyörösre intézeti lp.
- Síposné Csomós Lídia – TT-ről Nagyörösre beo.lp.

SZÜLETETT:

- Dorottya Abigél – Ócsai Tibor 2. gyermeke
- Azár Sámuel – Stefán Attila 1. gyermeke
- Sebestyén – Riczuné Kiss Georgina 1. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Vikárné Horváth Márta Éva – Szigethalom

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

- Turbucz Péter – Szokolyáról rend. állományba
- Riskó Jánosné – Kerepesről a Lepramisszióba
- Erdei László – Filadelfia Házból rend. állományba
- Koncz Zoltán – Kerepesre missziói lp.

SZÜLETETT:

Bíbor – Tar Zoltán Gyula 2. gyermeke

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

- Bocskorás Bertalan és Enikő – Nagydorogról Kanadába (Calgary)
- Kaszóné Kovács Karola – Bp-Józsefvárosból Szekszárdra beo.lp.

NYUGDÍJBA MENT:

Vajda András – Tengelic

VÉRTESSALJA

(nincsenek változások)

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Bíró Béla – Rákosfalva
- † Csáka Gyula – Kunszentmiklós
- † György Antal – Decs
- † Hegedűs Loránt – Bp-Kálvin tér, ny. püspök
- † Kecskés József – Szabadszállás
- † Kovács Hajnalka – Bp-Külső-Józsefváros
- † Molnár Zsigmond – Balassagyarmat
- † Papp Vilmosné – Kőbánya
- † Szemerei László – Ócsény

A DRESZKK MÁTRAHÁZAI ÉS GALYATETŐI KONFERENCIA-KÖZPONTJA

2013-BAN IS SZERETETTEL VÁRJA VENDÉGEIT

Napidíjak (szállásdíj teljes ellátással) Ft/fő/éj

- 1. Teljes díj** 7 000Ft
Teljes díj gyermek 3-14 éves korig (50% kedvezmény) 3 500Ft
- 2. Egyháztág díja** 5 600Ft
Egyháztág gyermek díja 3-14 éves korig (50% kedvezmény) 2 800Ft
- 3. Lelkész, házasársa és vele együtt üdülő 14 év feletti diákigazolvánnyal rendelkező gyermeke** 5 300Ft
Lelkész gyermek díja 3-14 éves korig (50% kedvezmény) 2 650Ft
- 4. Csoportdíj**
Mátraháza min. 25fő (30 főtől 1 fő, 60 főtől 2 fő ingyenes)
Galyatető min. 15 fő (15 főtől 1fő, 30 főtől 2 fő ingyenes) 5 300Ft
Csoportdíj gyermek 3-14 éves korig (50% kedvezmény) 2 650Ft
- 5. Ifjúsági csoport díja (padlástér) 14 éves korig**
Mátraháza 3 500Ft
Ifjúsági csoport díja 14 év felett csak Galyatetőn 4 200Ft
- 6. Tetőtéri szállás díja (Mátraháza)**
Csak telt ház esetén vehető igénybe! 4 500FT
- 7. Kétágyas szoba egy főre** 10 000Ft
- 8. Sielés félpanzióval (csak Galyatetőn)**
Sielő teljes díj 5 500Ft / Sielő díj egyháztág részére 5 000Ft

Gyermekkedvezmény: 3 éves kor alatt ingyenes.

A díjak nem bonthatók meg, csomagárként értendők. A napidíjak a teljes ellátást tartalmazzák. A megszálló vendéghez érkező családtag, barát étkezését az intézményvezetőnél kell bejelenteni és rendezni.

A beérkezett *előleg* 100%-a visszajár min. 30 nappal, 50%-a visszajár 15-29 nappal a tervezett érkezési időpont előtti lemondás esetén. Ha a foglalás lemondása max. 14 nappal a tervezett érkezési időpont előtt történik, nem áll módunkban visszafizetni az előleget.

A listában feltüntetett árak *nettó, ÁFA nélküli* árak, az *idegenforgalmi adót* (Mátraháza 400Ft/fő/éj, Galyatető 350Ft/fő/éj) nem tartalmazzák.

Dolgozói kedvezménycsomag (érvényes 2013. december 31-ig)

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsháza András lelkész
Készült az O. A. Invest gondozásában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2013 / december

Íme...

A Máté evangéliumának mindjárt az elején, mielőtt még Jézus nyilvános működésének leírására térne, hétszer is ismétlődik egy rövid, kicsi indulatszó. Ez a szócska, amely egy ismeretlen újesztendő elején különösen is fontos üzenetet közvetít számunkra, magyar fordításban így hangzik: íme. A Biblia eredeti görög nyelvében azonban ez a látni igének egy rendhagyó felszólító alakja, nyomatékosított alakja, amit pontosan így fordít-

hatnánk le a mögötte levő indulattal és hangsúllyal is: Odanézz! Most figyelj! Betű szerint azt jelenti: lásd! Vedd észre! Ezt mondjuk, amikor váratlanul történik valami szokatlan esemény, és oldalba lököm a mellettem levőt: hagyd most, amivel foglalkozol, ez sokkal fontosabb! Ezt nem szabad elmulasztani, ezt vedd észre!

Az Újszövetség írói akkor használják ezt a szót, amikor valamit nyilvánvalóan Isten cselekedett. Amikor valami nagyon fontos esemény történik, és egyértelmű, hogy maga az élő Isten hajtotta azt végre. Ilyenkor szerepel a Bibliában az íme. A Biblia azt tanítja, hogy az élő Isten néha megengedi a hívőknek, hogy bepillantsanak a műhelyébe. Néha mintegy elveszi a felhőt, és a hívő rácsodálkozik: valóban igaz nemcsak az, hogy Ő van, hanem hogy munkálkodik. Hogy az események nem véletlenül történnek, hogy csakugyan valaki irányítja azokat, és ez az élő Isten.

Az Úr uralkodik. Nem vitatéma az, hogy van vagy nincs, mert a keze munkáját láthatjuk. Ezt mi ilyen ember-formájában, antropomorf módon tudjuk csak kifejezni, hogy Isten keze munkája. De Isten megengedi a benne hívőknek sokszor, hogy mintegy tetten ériék Őt, és minden túlzás nélkül kénytelenek legyennek azt mondani: ezt az Úr cselekedte.

Az a nagy evangélium, hogy számíthatunk ebben az évben is arra, hogy az Úr uralkodik, hogy cselekvő Iste-

A Boat of Garden-i gyülekezetben (Skócia)

nünk van, aki egészen szuverén módon, isteni teljhatalmával azt tesz, amit akar, de minden cselekedetét áthatja az irántunk való kimondhatatlan szeretet. Istennek határozott terve van ezzel a világgal és velünk is. És Ő mindent fel tud használni annak érdekében, hogy ezt a tervét megvalósítsa. Nekünk cselekvő Istenünk van, aki irányítja az eseményeket, aki kézben tartja az embereket, akinek az akarata jó és tökéletes akarat, és akinek az aka-

ratát senki és semmi nem tudja megghiúsítani – nehezteleni tudjuk, de megghiúsítani nem, és a vége mindig a mi javunknak, üdvösségünknek a munkálása.

Néhány bibliai példán szemléljük, hogy ez mennyire így van: József értesül arról, hogy menyasszonya áldott állapotba került. Nem tőle. Akkor kitől? Az akkori szokásokat ismerve ilyenkor a legemberségesebb megoldás az, ha csendesen felbontják a jegyességet és elbocsátja Máriát. Ezt ő szépen kiagyalja. Ki tudja, hányszor végig-gondolhatta, ki tudja, milyen nehezen hozta meg ezt a döntést, de megvan a döntés, mindkettőjüknek ez lesz a legjobb. És akkor elhangzik egy íme: „...íme, az Úr angyala megjelent neki álmában, és ezt mondta: »József, Dávid fia, ne félj magadhoz venni jegyessed, Máriát, mert ami benne fogant, az a Szentlélektől van. Fiút fog szülni, akit nevezd el Jézusnak, mert ő szabadítja meg népét bűneiből.« Mindez pedig azért történt, hogy beteljesedjék, amit az Úr mondott a próféta által... “

Dehogy küldöd te el Máriát! Nagy férfi-ésszel szembe-tesíti a tényeket, levonja a konklúziót, döntésre jut. Ezt fogom csinálni, ez a lehető legjobb. – Dehogy ez a legjobb. Fogalmad sincs neked, József, hogy kit hord a szíve alatt a jegyessed. Vedd csak őt szépen feleségül. Aki ott van a szíve alatt, az nyitja meg előtted is a mennyország kapuját.

Ő a megígért Messiás, az Isten Báránya. Mindez érthető is, meg nem is József számára. Mivel hitt Istenben, az igaz Istenben, engedelmeskedett neki.

Vagy ott vannak a napkeleti bölcsek szintén a Máté evangéliumában. Ők csillagászzal is foglalkoznak. Fel-tűnik nekik egy különösen fényes csillag. Azt ők a ma-guk nyelvén megmagyarazzák, hogy mit jelenthet, s el-indulnak, hogy felkeressék ezt a nagy királyt. Közben el-hangzik az íme. Egyrészt vezeti őket egy csillag, és ott állnak meg, ahol kell, másrészt nem arra mennek vissza, amerre Heródes parancsolta nekik, mert Istennek más a terve.

Vagy Heródes szörnyű gyermekgyilkossága. Pontos utasítást ad ez a despota, hogy mely területen kiket kell likvidálni – mondanák a XX. század gyilkosai. Ezek kö-zött biztos ott lesz a kis Messiás is – gondolja ezt Heró-des. És íme, Isten Józseffel közli, hogy vedd a gyermeket és anyját, és menjetek Egyiptomba, mert meg akarják ölni. De nem üres zsebbel mennek oda, mert valamiből el kell indulni, amíg neki beindul majd az ipara, meg ta-lálnak valami szállást. Előtte a bölcsektől mesés kincse-ket kaptak. Gondoskodott Isten arról is, hogy legyen mi-ből megélniük. Mert Ő egyben látja a mi egész életün-ket. Mi többnyire csak a pillanatot érzékeljük, legtöbbször csak a pillanatnyi bajokat, Ő pedig az egészet látja. A bajok megoldását is, sőt még azok a nehézségek mi-lyen jól fognak kimunkálni a benne hívők életében. Mert azoknak, akik Őt szeretik, egészen bizonyos, hogy minden a javukat munkálja.

Isten uralkodik, és néha nagy gyöngédséggel meglök-hetjük egymást: odanézz! Most figyelj! Ez nyilvánvalóan Isten cselekedete volt! El ne felejtjük az Ő legnagyobb

tettét, amit a kereszten hajtott végre, a világmindenség megváltását, Jézus Krisztus kínhalála és dicsőséges fel-támadása által. Isten nem változott meg, és mi ezzel a reménységgel élhetünk. Sőt azzal a reménységgel, hogy a bűneinkkel sem hiúsíthatjuk meg az Ő akaratát, és a végén a rosszból is jót hoz ki.

Istent dicsőíteni ebben az évben azt jelenti, hogy ész-re vesszük az Ő munkáit. Keressük az események mö-gött azoknak az irányítóját, az élő Istent. Hogy tudjuk Őt magasztalni mindazért, amit eddig tett. Ez hiányzik sok hívőnek az imádságaiból például, hogy nem vesszük a fáradságot, hogy elsoroljuk: mi mindent tett eddig Is-ten. Erre nem neki van szüksége, hanem nekünk. Mert akkor tudnánk várni, hogy ezután is fog cselekedni ha-sonlókat, vagy még nagyobbakat. A hitünket erősítené meg az, ha tanulmányoznánk a cselekvő Isten tetteit, azokat tudatosítanánk magunkban és kijönne a szán-kon ez: dicsőítelek téged ezért. Hálát adok néked ezért meg azért. Ezek után elszállna az aggodalom a szívünk-ből, hogy jaj, mi lesz holnap, mi lesz velem, velünk. Meg azokkal, akikért Isten felelőssé tett és közben tehetle-nül nézzük a vergődésüket. Isten reális nagysága felma-gasodna így előttünk, és ez megerősítené a bizalmunkat. Ez kihat az ember kedélyére, de állítom, hogy kihat az ember egészségi állapotára is, az emberi kapcsolataink-ra, a munkabírásunkra. Mindenre. Így tehetne Isten ál-dássá minket mások számára is.

Az íme szócska juttassa eszünkbe mindig, hogy az Úr uralkodik.

*Cseri Kálmán 2008. január 1-jén
elhangzott prédikációjából*

Élet a teológián

2013/14-es tanév I. félév

ÉVKEZDŐ CSENDESNAPOK

A teológia évkezdő csendesnapjait a ráckevei egyház-községben tartottuk, ahol a gyülekezet nemcsak he-lyet biztosított a teológusoknak és professzorainak, hanem szolgáltak is nekik, valamint vendégül látták az egész hallgatóságot. A csendesnapon két téma volt: az egyik az egyetemi misszió, ahova meghívást kapott és el is jött hat egyetemi lelkész, a másik pedig a Jö-vőkép Bizottság, melynek képviselőjében a vendégünk volt *Harmathy András* és *Lovas András* lelkész, az utóbbi hirdette az ígét az évkezdő istentiszteleten. Színvonalas koncertet adott a *Kis Gergő és barátai* együttes. A napok során volt lehetőség megismerkedni Ráckeve nevezetességeivel is (hajómalom, ortodox templom, Savoyai-kastély, református templom). A há-zigazda gyülekezet lelkésze, *Kálmán Béla* ígével szol-gált a teológusok között.

KÖZÖS EBÉDEK

A teológián a 2013/2014-es tanév első félévében az aláb-bi szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológu-sokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen:

teológia, egyházkerület, spirituális, délpesti egyházmegye, vértessaljai egyházmegye, tolnai egyházmegye, dunántúli egyházkerület, Ágoston Sándor Alapítvány, zsíros kenyeres agapé, kecskeméti egyházközség, Budapest-északi egy-házmegye

PROGRAMOK

A félév során több külső előadót is szerveztek a diákok *Édes Gábor* IV. éves közösségi presbiter vezetésével. Adventben **evangélizációs-hitmélyítő** alkalmon *Berkesi Gábor* Pozsonyi úti lelkész volt a meghívott igehirdető. **Bögre kö-rüli** alkalmon *Németh Dávid* professzor mesélt életéről.

OTTHONÓRÁK

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, melyek fele felsőbbéves teológus hallgatók által tartott bibliaóra, másik részük előadás, beszámoló. A félév koncepciója a „**Nagy utazás az életünk**” köré épült (belső út, életút, az érzékelés útja, a szeretet útja). Ezen kívül vendégeink voltak a **ráckeresztúri drogrehabilitációs közösség** fiataljai, akik **Gorkij: Éjjeli menedékhely** c. művét állították színpadra, s bizonyosságot s tettek gyógyulásuk útjáról. Vendégünk volt **Kuzsner Péter** zenész, kántor, orgonaművész is. Beszámoló hangzott el a **Skócia teológus szemmel** nyári kirándulásról, vendég volt **Szabó Viktor**, aki egy évet a **Logosz** missziós hajón töltött. Adventi koncertet adott a **Keresztmetszet** együttes.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2013/2014-ES TANÉV ELSŐ FÉLÉVÉBEN

Ebben az évben is több teológusnapot és hétvégét szerveztünk, az előkészítő munkákban tevékenyen részt vett **Horváth Mariann V. és Pál Eszter III. éves teológus**:

Gyermekfoglalkozás Gyulafehérváron

Gyermek-hétvége Gyulafehérváron

Kijev Szt Zsófia székesegyház

Kijevi evangélikus templomban

Ráckeve, Kulcs-Rácalmás, Gyulafehérvár (Erdély) és környéke: Alvinc, Gyulafehérvár, Magyarigen, Sárd, Szászsebes, Vajasd, Tolnai egyházmegye: Szekszárd, Bátaszék, Alsónyék, Decs, Ócsény, Bogyzsló, (látogatás: Zsibrik, Mórág), Kijev (Ukrajna), Soroksár-Újtelep (+épülő templom), Ócsa, Taksony

Evangélizációs szolgálat: **Schweitzer Albert Otthon (6 fő), Százhalombatta (5 fő), Budapest-Mátyásföld (6 fő)**, iskolai csendesnap: **Lónyay gimnázium, Szentmártonkáta**

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁS

A hitvallás évében „**Skócia teológus szemmel**” címmel tanulmányi kirándulást szerveztünk nyáron **Skóciába**, felkeresve az ország csodálatos természeti és egyházi szempontból is fontos helyeit (**Melrose Abbey, Edinburgh, Falkland, St Andrews, Inverness, Skye, Dunscore**). A hitvallás éve keretében érintettük **Heidelberget** is, felkerestük számos reformációi esemény helyszínét, megismertük és végigkövettük **John Knox** reformátor életét, teológiáját, munkáját, meglá-

togattuk az edinburghi teológiát, ahol előadást is hallgattunk a skót egyházi életről, és számtalan jó találkozásunk volt gyülekezeti tagokkal, hiszen négy kisebb gyülekezet vendégszeretetét érezhettük és élvezhettük. *Dunscore*-ban megkoszorúztuk *Jane Haining* síremlékét. Az út tanulmányi jellege a diákok által vállalt kiselőadásokban, beszámolókbán, valamint áhítatok tartásában és közösségi programok megélésében mutatkozott meg.

Az őszi szünetben az ismétlődő Luther-utat tettük meg két kisbusszal 18-an. Bejártuk a nagy reformátor életének főbb helyszíneit, eseményeit. Jártunk **Eisenachban (+Wartburg)**, **Erfurtban**, **Eislebenben**, **Mansfeldben**, **Wittenbergben**, **Drezdában**. Látunk több megújított múzeumot, kiállítást (Eislebenben Luther életéről, valamint a felújított keresztelői templomot) és a **2017-es esztendő** előkészítéseként több templom és emlékhely megújítását. Október 31. délutánján részt vettünk a wittenbergi **Schlosskirchében** egy koncerten, amely a reformáció énekvilágát mutatta be és a közönséget is megszólaltatta. Sokat jelentett ez a kirándulás a teológusoknak.

Heidelbergben

Kávéház a Csillagponton

A golyák és a segítők

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK

A teológusok alapítványa, az Ágoston Sándor Alapítvány szervezett és támogatott az elmúlt nyáron is a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. **Felőrön** (Erdély) szerveztek gyerektábort, **Égén** (Székelyföld) a Ráday Felsőoktatási Kollégium hallgatóinak segítségével dolgoztak, valamint a kalotaszegi **Zsobokon** gyermekotthonosoknak szerveztek tábor teológusok, csakúgy, mint hagyományosan a vajdasági **Módoson**, ahol nagy hangsúly esett a magyar nyelv ápolására is. Itt az egyház számára megvásárolt portán építőtábort is szerveztek a tábor előkészítéseként. Hasonló fizikai munka volt **Öcsön** is, ahol egy ledől melléképület elbontásában segítettek teológusok.

EGYÉB PROGRAMOK

A teológusok néhány irodalomszerető fiatallal együtt **Irodalmi kávéházat** alapítottak, melynek keretében többször is rendeztünk már különböző jellegű alkalmat (adventi *irodalmi kávéház*, *farsang*, *nagyhéten keresztutat*, az *Agapé teaház meghívására Kecskemétre is elmentünk*) és részt vállaltunk a **Református Zenei Fesztiválon** a *Zefír* programjából, nyáron pedig a **Csillagpont** ifjúsági találkozón, a **Művészetek Völgyében**, Taliándörögdön terjesztettük az evangéliumot a kultúra és az irodalom segítségével.

Bölcsföldi András spirituális

KÖZGYŰLÉS

2013. november

Püspöki jelentés

Előterjesztő: Szabó István

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

„Szenteld meg őket a te igazságoddal: a te igéd igazság.” (János 17,17) Jézus főpapi imádságának vigasztaló és megerősítő kérését hozom közgyűlésünk elé. A mostani hetekben János evangéliumát olvassuk, s mindannyian csak csodálattal mondhatjuk: mennyi erő árad az evangélium soraiból felénk is, hiszen Megváltónk könyörgését nemcsak akkori tanítványaiért mondta, hanem azokért is, akik: „az ő beszédükre hisznek majd” őbenne (János 17,20). A megszentelés iránya mindig egyértelmű: Istenhez vezet, és teljesen Isten tulajdonává tesz. Az imádság szavaiból nyilvánvalóvá válik az is, hogy a megszentelés nagy munkáját Isten végzi bennünk, Szentlelke által: kiválaszt, megszólít, elhív, új életre szül, megigazít, és életünk minden napján közelebb és közelebb von magához, hogy ami a világ alapjainak felvettetésekor még elrejtett titok volt, az teljességgel nyilvánvalóvá legyen: az övéi vagyunk. Krisztus szavai szerint a megszentelés Isten igazságában történik. Ez az igazság nem tulajdonunk, hanem ajándék. Ez az igazság nem velünk született készség és képesség, amely vagy kibontakozik, vagy nem, hanem Krisztus érdemeiért nekünk tulajdonított isteni megkegyelmezés, ez az igazság nem iustitia propria, hanem iustitia aliena: másnak az igazsága, Krisztusnak az igazsága, de nekem ajándékozott igazság. Ebben áll meg az, amit Ravasz László mondott az 1930-as években, hogy a reformált keresztyénség lényege abban az egy mondatban foglalható össze, hogy Krisztus és az ember közé nem állhat oda semmi. Mert bárki-bármilyen odaáll, vagy bármit odateszünk, azzal ezt az igazságot zárjuk el magunktól, vagy éppenséggel hallatlanná tesszük a Krisztus szavai mélyén rejlő nagy kinyilatkoztatást, hogy ti. mi az övéi vagyunk. Ahogy a főpapi imádságban is halljuk: „az enyéme mind a tied, és a tied az enyéme”. (János 17,10) Ugyanakkor Krisztus hozzáteszi: a te igéd igazság. Jól magyarázza Kálvin ennek a lókusnak az értelmét, amikor azt mondja: Krisztus azért fogalmaz így, mert sokan vannak, akik szerfelett dicsekednek az igazság ismeretével, holott semmit nem tudnak az igéről, márpedig Isten igazsága mindig az igében táru fel. Ige nélkül nincs igazság. Ha ezt mellőzzük, töredékes igazságaink vagy féligazságaink lesznek, márpedig a féligazságok éppoly veszedelmesek, mint a hazugságok, sőt olykor még veszedelmesebbek is, mert a teljes érvényűség látszatát keltik. Anyaszentegyhá-

zunk, vagyis mi, a Krisztus tulajdonainak közössége, éppen a főpapi imában érthetjük meg, hogy az ígérez való ragaszkodásunk nem pusztán visszatérési vágy valamiféle őskézdethez, nem csupán a régi reformátori emlékek idézgetése, nem egyszerű identitáserősítő gesztus, hanem mindennapos, szent kötelesség, mert ige nélkül nincs igazság. Ugyanakkor ez szent lehetőség is arra, hogy teljes krisztusi életet éljünk, és valljuk Pál apostollal együtt: nékem az élet Krisztus (Fil 1,21). Szépen bontja ki ezt egy 20. századi teológus, önmagára alkalmazva, egyszerűen és egzisztenciális: „az életem Krisztus” (H. U. von Balthasar).

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

János evangéliumának ezekkel a szakaszaival szeretném közgyűlésünk minden tagját buzdítani és bátorítani keresztyén hivatásunk és krisztusi életünk teljességére, örömeire és szépségére. Annál is inkább kell ezt tennem, amikor számba vesszük a mögöttünk álló esztendőket, mert tavalyi közgyűlésünk óta is számos olyan esemény erősített meg minket ebben, amelyek részben feltétlen hálaadásra adnak okot, részben még inkább arra buzdítanak, hogy minden életet és igazságot Krisztusban keressünk. Ezért engedtessek meg, hogy beszámolómban először a hálaadásra okot adó fejleményekről számoljak be röviden, s majd utána azokról az ügyekről is, amelyek mindegyre arra emlékeztetnek, hogy bármi mást emelünk magunk fölé, mint az ige igazságát, csak eltakarjuk vele a világosság ragyogását, és meghomályosítjuk önmagunkon Isten irgalmas dicsőségének mindent átfénylő valóságát.

Egyházkerületünk hosszú ideje formálja (s nemcsak tervezésben, hanem cselekvésben is) azt a missziói stratégiát, amelynek két meghatározó pólusa van. Mi e kettő között igyekszünk személyi tervezéssel, anyagi erőik mozgósításával, tudatosítással, képzéssel és továbbképzéssel még több lendületet és odaszánást vinni a misszió nagy munkájába. A különböző bizottsági jelentések jól tükrözik ezt, és ezeket közgyűlésünk során lesz módunk részletesen is megtárgyalni. Ezért most elsősorban az esperesek jelentéseire szeretnék utalni, akik egyházmegyéik közösségeiben felelősen eljárva emlékeztetik a kisebb traktusokat ennek a munkának hivatásbeli betöltésére. Számos gond és aggodalom mellett (ezekről sem hallgatnak) feltűnő az a szemlélet, amely meghatározza jelentéseiket, ez pedig így foglalható össze: gyülekezetközpontság. 25 vagy 30 évvel ezelőtt ez talán üres közhely lett volna, mára azonban igen nagy koncentrátságot és tudatoságot kíván. Hiszen az elmúlt 20-23 esztendő, vagyis a rendszerváltozástól napjainkig eltelt idő folyamatai

óhatatlanul is elfordíthatták sokak figyelmét a gyülekezetek, vagyis az istentiszteletet gyakorló spirituális közösség, az ige vezetésére figyelő, a Krisztussal való egységben egymást is bátorító Isten népe valóságától.

Igen, a rendszerváltás után elkerülhetetlen szükség-szerűség volt, hogy egyházunk újra megerősítse már meglévő intézményeit, illetve lehetőség szerint visszazerezze elveszített vagy elvett intézményeit, sőt, jó tervezéssel és igyekezettel akár újakat is instituáljon. Visszatekintve szinte nincs is mit mivel összehasonlítani, hiszen a rendszerváltozáskor alig egy iskolánk volt s néhány diakóniai intézményünk, és a társadalom megszámlálhatatlan sok területén egyszerűen még szimbolikus módon sem lehettünk jelen. Azok, akik 18-20 évvel ezelőtt születtek, tehát már az új világban eszmélődtek, talán nem is értik, miről beszélek most. Azt azonban a pártállam túlélői és a mai nemzedékek is egyaránt értik, hogy mit jelent az, amikor az élő, eleven közösséget, az organizmust, a gyülekezetet körbefogja, és esetenként túlterheli, lehúzza vagy akár éppen meg is bénítja az organizáció. Szociológiailag szólva is értjük ezt mindannyian: mit jelent az, amikor rutinizálódik a karizma, és a hivatásból hivatal lesz, az egyházközség szent pecsétjéből bélyegző, a presbitériumból menedzseri közösség, a lelkészből főnök, az igehirdetésből programbeszéd vagy politikai kiáltvány és nem folytatom tovább a sort. Egyházkerületünk felelősei azonban (és itt illesse köszönet az espereseket és megyei gondnokokat, a bizottsági tagokat és elnököket, a megyei, kerületi és zsinati küldötteket) nemcsak tisztában voltak ennek a helyzetnek a veszélyével és nemcsak hangot adtak ennek, hanem igyekeztek is mindig missziói munkánk két fókusz között tartani gondolatainkat és erőinket. Ez a két fókusz pedig az a két gyülekezeti valóság, amelyet, meghagyom, szembe lehet állítani, és tudom: szembe is szoktak állítani. Mi azonban olyan területnek látjuk mindkettőt, ahol az adott feladatokhoz és sajátosságokhoz igazodva kell végeznünk lényegében ugyanazt a munkát: az igazságra vezérlő ige hirdetését és az igazság igeje szerinti szent életfolytatást.

Az egyik terület a néptelenedő, elfogyó, emberi és anyagi erőben csappanó gyülekezeteink világa. Ezt régebben – némi igazságtalan leszűkítéssel – szórványgondozásnak szokták nevezni, mára azonban látjuk: annál sokkal kiterjedtebb és bonyolultabb a helyzet, hogysen pusztán így kellene hozzá megfelelően közeledni. Régen eleve szórvány volt egy-egy tanyaközpont vagy olyan település, ahol kis létszámú reformátusság élt, vagy ahova az idők során néhány református család betelepedett. Mára nagy és meghatározó településeken is szórványosodási helyzet következhet be, és ennek sok oka van. Az elmúlt esztendei népszámlálási adatok egyetlen ténye elég ennek érzékeltetésére. A magyar lakosság egyharmada ignorálta a vallási hovatartozás kérdését, és legalább egyötöde semmiféle vallási identitást nem vallott a magáénak. S mivel ez szinte egyetemlegesen jelenik meg mindenütt, települ-

lésszerkezettől függetlenül, nyugodtan mondhatjuk, hogy szervezett gyülekezeteink esetében is sok helyütt folyik küzdelem, sokszor szinte már szórványgondozási módszerekkel, hogy a megrendült közösségek megmaradjanak. Pár napja olvashattam egy dél-erdélyi szórványgondozó lelkész nyilatkozatát, aki kifejti, hogy ilyen esetekben elsőrendű kísértés egyház-igazgatási úton gyülekezeti bokrokat vagy társegyházközségeket szervezni, ám a tapasztalat azt mutatja, ezzel magunk járulnánk hozzá a sorvadás felgyorsításához. Helyben lakó és szolgáló lelkipásztor, helyben élő és szolgáló presbitérium, hitoktató és diakónus nélkül nagyon hamar kiüresedik egy-egy gyülekezet spiritualitása. Még egy-egy hosszabb ideig elhúzódó lelkészválasztás is jól mutatja, micsoda kríziseket okozhat, ha nem szól az élő ige.

A másik terület – érdekes módon – sok helyütt egybeesik az előbbivel. De itt másfajta lehetőségekről beszélünk mégis. A folytonosan cserélődő, mozgó, vándorló, letelepedő lakosság helyzete mutatja ezt. Igen, új gyülekezeteket is kell szerveznünk, hiszen az ország több mint harmada Budapesten és környékén él, és az ország keleti részéből tovább tart az átköltözés, legalább a Duna vonaláig, de mostanában még tovább, egészen a nyugati határig. Ezt a szervező, egybegyűjtő munkát nem szabad szembeállítani az előzővel. Ezt eddig is sokszor elmondtam. Most megfordítva is mondom, mert az elmúlt években indított gyülekezetszervező munka során többször felvetődött, hogy magunk mögött kellene hagyni a nehéz helyzetbe került, elnéptelenedő vidékeket, és erőinket kizárólagosan új gyülekezetek szervezésére kellene fordítani.

A megoldás azonban mégsem valamiféle patikamérlegen szabályozott egyensúly megalkotásában volna (az efféle igyekezetet mindig maga az élet teszi lehetlenné), hanem inkább abban, hogy a virágzó gyülekezetek (mert ilyen gyülekezeteink is vannak, hála Istennek!) testvéri szeretettel fordulnak az erőtlenebb közösségek felé. Ez nem csupán azt jelenti, hogy lelkipásztorok találkoznak rendre (mint pl. Budapest-Észak és Baranya lelkészei), hanem azt is, hogy egy-egy gyülekezeti közösség fogad pártoló és imádságos szeretetbe egy-egy kisebb közösséget. Hogy mi ennek a testvéri közösségnek a haszna, azt most hadd ne részletezzem, hiszen az egyháztörténet ragyogó lapjairól kellene évezrednyi sok szép és felemelő történetet idéznem. Inkább csak jelezni akarom, hogy miközben egy-egy gyülekezet akaratlanul is bezáródik a maga intézményeibe, azok fenntartásának gondjaiba és örömeibe, a szervezőmunkába, és könnyen elfeledkezik bárki másról, aközben az igaz egyházi közösség arra mutat, hogy a testvéri közösség gyakorlásánál nincsen reményteljesebb és igazabb. Jól emlékszünk, milyen nagy áldás és ajándék volt az 1970-es és '80-as években, hogy egy-egy holland, svájci, német vagy skót vagy amerikai református gyülekezet testvéri szeretettel fordult egy-egy magyar református gyülekezet felé. Sokan ma is ezt az időt óhajtozzák vissza. Én

azonban arra buzdítok mindenkit, hogy ebből a régi szép esetből tanulva és érette Istennek hálát adva forduljunk immár mi is egymás felé igaz szeretettel.

Az imént említettem két egyházmegyénk példáját, de hadd említsek mást is. Örülök, hogy egy korábbi kezdeményezésem kezd meggyökerezni: vannak olyan egyházmegyéink, ahol ha jubileum, ünnep, hálaadás van, az istentisztelet adományát egy szükségben levő gyülekezet javára küldik el (ezt ki is hirdetik), s ezzel mindjárt két dolgot jeleznek: egyrészt kifejezik, hogy mindent kaptunk, amink van, és szabad a nálunk nehezebb helyzetben levőket is meglátni, másrészt jelzik, hogy a keresztyén ember minden isteni jóért hálás, és hálánkat ekképpen tudjuk legszebben kifejezni. Arról már nem is beszélek, hogy milyen nagymértékben javítja ez amúgy igen gyarló adakozási kultúránkat. Ugyanebbe a körbe tartozik az egyházmegyék új építésfinanszírozási rendje. Egy-egy traktus kisebb közössége sokkal jobban látja, hogy kinek mire van szüksége, hadd döntsenek e felől ők. Csak dicsérni tudom az esperes-gondnoki értekezletet is, hogy pl. legutóbb, amikor pályázati támogatásokról kellett – nem könnyű – döntést hozni, a legteljesebb testvériességgel gyakorolták a méltányosságot egymás irányában is. S csak azt tudom kívánni, hogy kerületünk, mi több, egész egyházunk ízelehesse meg annak örömét és jószágát is, hogy Isten segítő erőivel semmit a mieink közül nem kell elhanyagolnunk, hanem még többeket és többeket nyerhetünk meg az Isten országa ügyének. Aki hú a kevesen, arra bíztat több. Ez az Isten országa nagy és örök rendje. S ebben a jó rendben az is megmutatkozik, hogy az evangéliumi sáfárság területén sokkal több erőnk (vagy divatos szóval: erőforrásunk) van, mint feltételeznénk magunkról. Nem dicsekedésből, hanem buzdításul mondom, hogy egyházkerületünk minden nagy közadakozásban élen jár, a közös egyházi szervezetekben (pl. ifjúsági találkozók, önkéntes munka stb.) a legnagyobb létszámban vesz részt. Még egyszer, ez nem ok a dicsekedésre – de ok arra, hogy belássuk, sokkal több reménnyel támaszkodhatunk magunkra, függetlenül magunkat esetleges külső forrásoktól.

Tavaszi tanácsülésünkön már beszámoltam a hitoktatás új rendjéről, az ezzel kapcsolatos meglepő fejleményekről és természetesen a nehézségekről. Most hadd fordítsam meg és hadd kezdjem a nehézségekkel. Mindenekelőtt köszönettel tartozunk azoknak a hittanároknak és hitoktatóknak, valamint lelkipásztoroknak, akik az új rend kialakulásának nehézségei közepette is bátran és jókedvvel kezdtek hozzá a munkához. Bizony voltak bonyodalmak a hittankönyvekkel, vannak még bonyodalmak a bérekkel, és nem igazán tekinthető át, hogy a jövőben mi lesz az az igazgatási rend, amelyben az egész rendszer működni fog. Mégis, ahogy korábban mondtam: ezt a háborút megnyertük, most már csak a csatákat kell egyen-egyenként megvívni. Köszönöm a gyülekezetek fáradtságos szervezőmunkáját, és – bár ezt ritkán teszem – köszönöm,

hogy az egyházi adminisztráció munkatársai mindig minden kisebb és nagyobb változást nyomon követték, és arról azonnal tájékoztatást is adtak. Csak azt a buzdításomat szeretném megismételni, hogy ez az átstrukturálódás évekig tartó folyamat lesz, és menet közben még várhatók nem is kis nehézségek, ám ha három-négy év múlva megfelelően és jól képzett hitoktatókat tudunk szolgálatba állítani, látni fogjuk, hogy a változtatás inkább hasznunkra lesz, mint kárunkra.

Egyházkerületünk népmozgalmi adatai is ezt a reményt támasztják alá. A keresztlők száma, plusz-mínusz 10 %-os mozgással, évek óta ugyanazt mutatja: 2003-ban pl. 4661 keresztlő volt, 2012-ben 4600, a köztes időben pedig volt ez olykor több és kevesebb is. A konfirmációk száma is évek óta 2700-2800 között mozog, az esküvők száma is stabilizálódott, míg a temetések száma folyamatosan csökken. Ugyanakkor tíz évre visszatekintve 2012 volt az első esztendő, amikor nőtt a választói névjegyzékekbe felvettek száma. Természetesen tudom, hogy ezek az egyszerű és egyszerű számok-tények nem másítják az egyház-szociológusok riasztó jelzéseit, hiszen a teljes körű értékelésbe beletartoznak azok a szellemi-kulturális folyamatok is, amelyeket a mi statisztikáink nem tükrözhetnek. Mégsem hiszem, hogy a szociológiai prognózisok eldönthetnének mindent, mert ezek a múltban is legfeljebb csak jelezték az egyház hanyatló vagy virágzó korszakait, de sosem határozták meg végérvényesen. Nem vigasztalásul, hanem buzdításul mondom mindezeket.

Így látjuk minden esetben örvendezéssel azt, ha egy-egy új templom épül (az elmúlt évben négyet szenteltünk, és nyolc építése van folyamatban-tervben), és ezek az új templomok nem a régi templom helyére épülnek, hanem valóban új közösségek új templomai lesznek. Így örülünk együtt egy-egy gyülekezettel, ha jubileumot ünnepel, ha valamit – anyagi erőket megmozgatva – felújít, ha új szolgálót hív meg és iktat be, és ha alapos tervezés és nagy lelkielőmozgósítása mellett intézményt alapít. Jelentésemhez mellékelem az elmúlt közgyűlés óta végzett püspöki szolgálataim jegyzékét, jelezve, hogy így is számos meghívást kellett sajnálattal lemondanom, mert egyszerre két helyen még a püspök sem tud jelen lenni. De a rendre megtartott esperes-gondnoki értekezleteken tudtuk egymást tájékoztatni arról, hogy mennyi-mennyi jó alkalom ment végbe. Ezek döntő többségéről egyházkerületünk hírportálja, a Parókia is rendszeresen tudósít.

S hogy ugyanakkor mennyi a munka és a teendő, hogy milyen sok feladat vár ránk, azt mi sem jellemzi jobban, mint az a tény, hogy ma, amikor majd délután 26 lelkészt szentelünk fel és kívánjuk rájuk Isten áldását, ugyanezen a napon elmondhatjuk azt is, hogy lelkészhiány van, hiszen tucatnyi gyülekezetünk keres és vár lelkipásztort. Ez a gond nagy, és nem is mindig találjuk meg azonnal az alkalmas embert, ám az az öröm még nagyobb, hogy Isten újabb és újabb szolgákat hív el országga építésében. Új szolgálóink, bíz-

vást mondhatom, szolgálatukat úgy fogják elkezdni, hogy egyszerre világosabb és egyúttal bonyolultabb mindennek egyházjogi és hivatali feltételrendszere. Ezzel nem üres paradoxont mondok, hanem a tavasszal elfogadott, lelkészekről szóló törvényre utalok, amely sok-sok tapasztalatot fogalmazott meg a törvényalkotás szintjén, ám ugyanakkor sok olyan utat nyitott meg, amelyek, meglehet, hamarosan zsákutcának bizonyulnak. Eppen ezért is e törvény alapvető rendelkezéseire igazodva espereseinkkel elkészítjük az egyházkerület új szabályrendeletét a lelkészekről, és ezt a jogi bizottságon keresztül a következő közgyűlés elé fogjuk terjeszteni. Igyekszünk majd figyelembe venni az egyházkerület hagyományait, alacsonyabb rendű jogszabályba foglalva azokat a szempontokat is, amelyeket a fő törvény természetes módon nem szabályozhat.

Legutóbbi Zsinatunk még két sarkalatos törvényt fogadott el. Az egyik az egyházi oktatást és iskolarendszert érinti. Ennek az oka az új közoktatási törvényben keresendő, az abban foglalt és minket is érintő szabályokat kellett egyházi körökbe foglalni. A másik ennél lényegesebb, ez egyházunk új gazdasági törvénye, amely minden egyházi szervezetet minden szinten érint, így azokat a gyülekezeteket is, ahol nem jelenik meg ugyan az állami gazdálkodási szabályokhoz való igazodás kötelessége (pl. intézményfenntartás, gazdálkodás, pályázat stb.), hanem csak saját bevételeikből kell gazdálkodniuk – a maguk bölcsessége szerint. Sikertelen elváltunk a törvényalkotás során, hogy a Zsinat Gazdasági Bizottsága a törvény hatályba lépésekor olyan egyházközi szabályrendelet-mintákat is közzétesz, amelyek segítik a gyülekezeteket, hogy a maguk helyzetére alkalmazva juttassák érvényre a törvényben foglaltakat. Szinte mondhatom, ez a törvényünk majdnem ugyanolyan fontos, mint a lelkészekről szóló törvény, mert bizony, sokszor egyáltalán nem rosszindulat, visszaélési szándék vagy hanyagság okozott gondot az anyagiak terén, hanem a nagy törvény alkalmazhatatlansága, vagy – ahogy a Zsinaton divatba jött a szó – életszerűtlensége. Csak remélni tudom, hogy a minták elősegítik, hogy még tisztábban, pontosabban és hűségesebben kezelhessük a ránk bízott javakat.

A zsinati vitákban felvetődött, és ez korszakos javaslat, hogy különböztessünk meg generális törvényeket és alacsonyabb rendű jogszabályokat az egyházi törvények korpuszában. Így a jövőben a Zsinatnak nem kellene egyszerű törvényi hivatkozások átvezetésén úgy vitatkoznia, mintha alkotmányozna, a technikai részek átvezetésére a Zsinati Tanács is elegendő lenne. Az viszont a szubszidiáris közösségekre (egyházmegegyekre és a kerületre) vár, hogy a következő esztendőben tisztázzák az egyházi intézmények (főleg az állami normatívából gazdálkodó és olykor pályázatfüggő intézmények) és a gyülekezetek bonyolult összefüggését, a prioritásokat. A Zsinat által felállított Egyházi Jövőkép Bizottság jelentése is erős impulzusokat ad ehhez. De amit nagy, átfogó rendszerekben nem min-

dig lehet észrevenni, azt mi igen jól megláthatjuk a magunk körében. Tegyük lépéseket ebben az irányban, s nemcsak azért, mert a gazdasági törvény ezt eleve kikényszeríti, hanem legfőképpen azért, hogy az instituálás korszaka után is tisztán és világosan lássuk, mire irányul egyházi életünk lényege.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Mint jeleztem, az evangéliumi igék nemcsak arra készítetnek bennünket, hogy hálásak legyünk az elmúlt időszakban megtapasztalt jóért, hanem arra is buzdítanak, hogy minden megnehezedett helyzetben kitartó és szüntelen imádsággal forduljunk a segedelem Urához. Aki Istennel nem beszél gondjairól, s nem önti elé a legegyszerűbb szavakkal szorongatott helyzetét, az hiába okoskodik-érvel bármiféle nyilvánosság előtt, az semmit sem mond a lényeges dolgokról. Ha bajunk van, vagy éppen szegényünk, vagy éppen megvitatható, vagy akár a prófétával együtt a legszívesebben azt gyakorolnánk, hogy „az eszes hallgat ebben az időben, mert gonosz idő ez” (Ámos 5,13), Isten gyermekeinek mégis csodálatos lehetőségük, hogy Isten előtt és testvéri közösségben szóljanak ezekről az ügyekről. Nem könnyű ezt tennünk, mert a mai világ általános beállítódása a folyamatos botrányszerű keresés.

Ezen kulturális mentalitás miatt még csak különösebb okot sem kell adnunk megbotránkozásra, találnak ők maguknak eleget. Mindez a következő esztendőben még inkább így lesz: parlamenti, uniós és önkormányzati választások lesznek, s már most látjuk, hogy sokan az egyházellenességgel próbálják szavazótáborukat mozgósítani. Addig ez nem rendít meg minket, amíg világos, hogy Krisztus és az övéi ellen irányul a mesterkedés: elküldelek titeket – mondja Mesterünk –, mint juhokat a farkasok közé (Mt 10,16). Akkor van gondunk, ha magunk szolgáltatunk, emberi gyarlóságból, alapot a vádra (vigyázatok – mondja Pál – nehogy miattatok káromoltassék Isten neve. Rm 2,24). Ezért is, bár örömmel jelentem, hogy az egyházfegyelmi eljárások száma a korábbi időszakokhoz képest csökkent, mégis szomorúan mondom: vannak fegyelmi ügyek és szükségszerűen folyó vizsgálatok is. Mindazáltal, feltételezem, mindenki tudja, hogy ezeket nem jókedvében indítja el egy-egy egyházi hatóság. Kálvin János szerint az egyházfegyelem az idegek szerepét tölti be az anyaszentegyház életében. Azt már én mondom: bár semmiképpen sem jó helyzet, de inkább legyünk olykor idegesek, mintsem teljességgel érzéketlenek. Bízom abban, hogy akár hivatali hanyagság, akár felelőtlen gazdálkodás, akár evangéliummal ellentétes magatartás, akár tanfegyelem, akár botránkozás és botránkoztatás okán indított vizsgálatok azzal az eredménnyel végződnek, amire minden igazi egyházfegyelem célzó, ez pedig a vétkes megjobbulása. Ezért vagyunk szomorúak, ha azt tapasztaljuk, hogy valaki belekeményíti magát magatartásába, hibás felfogásába, és szüntelen öngazolást keres, bíró búsít, és gyalázatot hoz egyházára.

És ezért vagyunk hálásak Istennek, ha mások – éppen fegyelmezés alatt – megértik anyaszentegyházunk jó rendjét. Ennek a megértésnek és belátásnak pedig az a titka, amit a bevezető szavakban mondtam a megreformált keresztyénség titkáról.

Mert ha igaz, hogy a mi üdvözítő Istenünk és önmagunk közé nem állíthatunk semmit, és ha igaz, hogy a református hit elsőrendű munkája az, hogy minden akadályt félretéve minél teljesebben azé legyünk, akié vagyunk, vagyis a mi megszentelő Istenünké, akkor ezt nemcsak arra értjük, hogy nincs olyan intézmény, történelmi alakzat, köztársadalmi érdek és kívánalom, nincsen olyan politikai meggyőződés és hangzatos ideológia, nincs olyan mozgalom és ügy, amely Krisztusunk és közénk állhatna, hanem arra is értjük, hogy a legkevésbé éppen önmagunkat állíthatjuk Isten és önmagunk közé. Boldog, aki tudja, mit jelent az, hogy Isten közelebb van hozzánk, mint mi önmagunkhoz. Amikor Pál apostol az ó-ember megökléséről beszél, s vele együtt hirdeti az új ember megelevenítésének szent parancsát, pontosan erre utal. Ezért idézzük újra meg újra 450 éves Káténk vigasztaló szavait: én testestől-lelkestől nem a magamé, hanem az én hűséges Megváltómnak, Jézus Krisztusnak tulajdona vagyok. Nem Krisztus a megszerzett tulajdonom, hanem én vagyok az övé. Nem mi választottuk őt, hanem ő választott minket. Csak így igaz és üdvözítő a boldog belátás és annak üdvösséges folyamánya: életem a Krisztus.

Ebben a boldog látásban köszönjük meg nyugdíjba vonult lelkipásztoraink sok-sok évtizedes hűségét, és kívánunk életükre gazdag áldást. Nyugdíjba vonult: Ajtony Artúr Budáról 2012. december 1-jén, Vajda András Kölesd-Tengelicről 2012. december 1-jén, Rácz Judit a Nyugdíjintézetből 2013. január 1-jén, Bácsai Gábor Bp.-Külső-Kelenföld/Farkasrétről 2013. február 1-

jén, Vikárné Horváth Márta Szigethalomról 2013. május 1-jén, Kolozsváry Kiss János Felcsútról 2013. augusztus 1-jén, Kolozsváry Kiss Jánosné Felcsút-Bodméről 2013. augusztus 1-jén, Szabó Julianna Alap-Alsószentivánról 2013. szeptember 1-jén.

Ebben a boldog hitben veszünk búcsút testvéreinktől, akik elmentek előttünk az örök hazába: elhunyt fiatalon, hosszú, méltósággal viselt betegség után Molnár Zsigmond balassagyarmati lelkipásztor 2012. december 15-én, György Antal volt decsi lelkipásztor 2013. január 20-án, dr. Hegedűs Loránt volt Budapest-Kálvin téri lelkész, egyházkerületünk püspöke, zsinati elnök 2013. január 26-án. Róla és munkásságáról külön is megemlékeztünk. Elhunyt Kecskés József egykori szabadszállási lelkész 2013. január 31-én, Csáka Gyula volt kunszentmiklósi lelkész 2013. február 3-án, Papp Vilmosné volt Bp.-Kőbányai beosztott lelkész 2013. március 9-én, Bíró Béla volt Budapest-Rákosfalvi lelkész 2013. február 22-én, Szemerei László volt őcsényi lelkész, a tolnai egyházmegye nyugalmazott esperese 2013. április 5-én, Kovács Hajnalka volt Budapest-Külső-Józsefvárosi lelkész 2013. május 3-án, Timár Pálné Szabó Gabriella, volt hevesi lelkész 2013. július 21-én, Donát Jordánka volt nagyszékelyi lelkész 2013. július 8-án, Benkőné Dankó Lilla volt tószeg-tiszavárkonyi majd egyházmegyei lelkész 2013. szeptember 2-án, Batizi László nyugalmazott kalocsa-fajszi lelkész 2013. szeptember 17-én, Kovács Gyöngyi volt kölesdi lelkész 2013. augusztus 31-én, Merétey Sándor volt budakeszi lelkész, ny. zsinati tanácsos 2013. október 9-én, Vikár Zoltán ny. gyönki lelkész 2013. október 21-én, Tóth Győző ny. bárdudvarnoki lelkész 2013. október 31-én, Szabó Julianna ny. alap-alsószentiváni lelkész 2013. november 10-én.

Őrizzük meg emléküket a boldog feltámadás reménye alatt.

A KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

2013. november

11. PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FŰZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a püspöki jelentésbe foglalt mind igei, mind az egyházkerület elmúlt évét, valamint a jelenét leíró és értékelő gondolatait, továbbá a jövődjéhez kapcsolódó felvetéseit. Különösen köszöni, hogy az egyházkerületet és szolgálatát, amely gyülekezeteire nézve nagyon eltérő helyzetű és ezért nagyon különböző feladatok előtt áll, a jelentésben egységben és egy közösségként láttatja. Az egyházkerületi közgyűlés a szélesebb megis-

merhetőség érdekében és a továbbgondolás lehetőségének céljából elrendeli a püspöki jelentés megjelentetését az egyházkerület lapjában.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a püspöki jelentéshez kapcsolódva javasolja, hogy – a Jövőkép Bizottság felvetéseinek figyelembevételével – készüljön értékelés az intézmények egyházon belül kialakult helyzetéről, szolgálatáról, szerepéről és hatásáról, kiváltképpen a gyülekezeti életre vonatkoztatva. Hasonlóképpen az elmúlt 30 évben jelentősen megváltozott társadalmi, gazdasági, szociológiai helyzet területenként, településtípusonként eltérően gyakorolt hatásáról a gyülekezetekre. Ez az áttekintés és értékelés lehet a

kiindulópontja egy olyan cselekvési program kialakításának, amely a jövőben egyszerre szolgálja a gyülekezetek megtartását és egyidejűleg újak szervezését, valamint a biblikus gyülekezet- és közösségépítés egyházkerülethez, ezen belül pedig a helyi sajátosságokhoz illeszkedő megélését. A közgyűlés felhatalmazza az elnökséget, hogy e munkához szükség esetén ad hoc bizottságot alakíthasson.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja a kebelbeli egyházmegyéknek és gyülekezeteknek testvér-egyházmegyei és testvér-gyülekezeti kapcsolatok kiépítését. Javasolja úgy, hogy a gyülekezetek más egyházmegye gyülekezeteivel építsenek ki testvérkapcsolatot, valamint a nagyobb gyülekezetek kisebb gyülekezetekkel. E kapcsolatokon keresztül is erősödjön meg az egy egyházhhoz tartozás érzése és közösségi élménye a gyülekezetekben. A közgyűlés jónak látná azt is, hogy a cselekvő szeretet jegyében a nagyobb, erősebb gyülekezetek anyagilag is támogassák a „kisebb” testvért.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni az elmúlt időszakban nyugdíjba vonult lelkészek egyházunkban, Isten dicsőségére végzett szolgálatait, nyugdíjas életükre Isten békecséget, nyugalmat és erőt adó áldásait kívánja. Hűséges szolgálatuk okán személyükről e határozatban név szerint is megemlékezik: Ajtony Artúr (Buda), Vajda András (Kölesd-Tengelic), Rác Judit (Mátyásföld, Református Nyugdíjintézet), Bácsai Gábor (Bp-Külső-Kelenföld/Farkasrét), Vikárné Horváth Márta Éva (Szigethalom), Kolozsváry Kiss János és Kolozsváry Kiss Jánosné (Felcsút-Bodmér), Szabó Julianna (Alap-Alsószentiván).
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megsomorodott szívvel, de a boldog feltámadás reménységében emlékezik meg az elmúlt időszakban elhunyt lelkészeiről, szeretteiknek pedig Isten a halállal szemben is reménységet adó vigasztalását kívánja. Elhunyt szolgatársai emlékét e határozatban is megőröki és megőrzi: Molnár Zsigmond (Balassagyarmat), György Antal (Decs), dr. Hegedűs Loránt püspök, zsinati elnök (Bp-Kálvin tér), Kecskés József (Szabadszállás), Csákai Gyula (Kunszentmiklós), Papp Vilmosné (Bp-Kőbánya), Bíró Béla (Bp-Rákosfalva), Szemerei László esperes (Ócsény), Kovács Hajnalka (Bp-Külső-Józsefváros), Timár Pálné Szabó Gabriella (Heves), Donát Jordánka (Nagyszékely), Benkóné Dankó Lilla (Tószeg-Tiszavárkony), Batizi László (Kalocsa-Fajszt), Kovács Gyöngyi (Kölesd), Merétey Sándor zsinati tanácsos (Budakeszi), Vikár Zoltán (Gyöngy) és Szabó Julianna (Alap-Alsószentiván).

4. ÚJ ALKOTÓTAGOK IGAZOLÁSA

Előterjesztő: **Szabó István**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés igazolja és megerősíti tisztségében **Szalkay László** és **Sipos Judit Éva** lelkészi, valamint **dr. Szabó Ildikó** és **Vas János** tanár képviselőt. Az új alkotótagek életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

7. LELKIPÁSZTOROK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Bíró Zsuzsa**, **Farkasné Tóth Zsuzsanna**, **Fodor István**, **Kiss Gergely István**, **Kókai Géza**, **Murányi Melinda**, **Nagy Dávid**, **Szűcs Tamara**, **Virág Balázs**, **Zsengellér-Kek Edina** a lelkészi esküt letette, a lelkészi oklevelet átvette.

8. LELKÉSZSZENTELÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL JELENTÉS

Előterjesztő: **Szabó István**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a huszonhat lelkész kérelmét. A lelkésszentelés időpontját a mai napon, november 21-én, 18.00 órára tűzi ki, a budapesti Nagyvárad téri templomban.

9. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **Szabó István**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az egyházkerületi tanács 2013. február 12-én és május 8-án tartott ülésének munkájáról szóló beszámolót.

13. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS KITÜNTETÉSEKRE

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az előterjesztést.

14. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: **Böttger Antal**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Istennek a tavaly elvégzett missziói munkáért, és köszönetét fejezi ki a szolgálatban

hűséges lelkipásztoroknak, munkatársaknak, tudva, hogy mindenért egyedül Istené a dicsőség!

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is megbízza a Missziói Bizottságot és az egyházkerület elnökségét, hogy folytassa a megkezdett gyülekezetalapítási programot, valamint megbízza az egyházkerület tanácsot, hogy a 2014. évi költségvetés készítésénél az ehhez szükséges forrásokat építse be a költségvetésbe.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés ismét ajánlja a gyülekezeteknek az új gyülekezetekkel való testvérkapcsolatok alapításának lehetőségét, és az imaórák közösségeinek az imádságban hordozás lehetőségét!
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri egyházunk minden tagját, hogy buzgón könyörögjön ébredésért.

15. IFJÚSÁGI LELKÉSZ JELENTÉSE

Előterjesztő: **Fodorné Ablonczy Margit**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a kerületi ifjúsági lelkész jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Isten iránti hálával értékeli az ifjúság között szolgálók odaszánását, megköszöni munkájukat, támogatja az ifjúsági szolgálat továbbképzéseit, s örömmel veszi a fiatalok növekvő létszámát a gyülekezeti, ifjúsági alkalmakon.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is figyelemmel kíséri a fiatalok gyülekezet-találását, segítve az ifjúsági egyesületek munkáját, a nagyvárosi misszió különleges formáit, melyek az „elveszettek” visszatalálását segítik egyházunkba.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés buzdítja a kebelbeli gyülekezeteket arra, hogy több gyülekezet összefogásával, közösen is tartsanak ifjúsági táborokat, nyári konferenciákat.

16. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Szabó István**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Tanulmányi Bizottság jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond az egyházkerület lelkész-továbbképzésében fáradozó Horváth Gabriellának.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is fontosnak tartja az igehirdetésben való elmélyedést, és ennek lelkész-továbbképzésben való kiteljesítését.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy a következő esztendőben gyakorlati kérdések megtárgyalására is legyen mód, a továbbképzés és a lelkési kis körök keretén belül.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a Presbiteri Szövetség által szervezett presbiterképző tanfolyamokat.

17. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az iskolaügyi jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a pedagógusok munkájának elismerésére létrehozott díjakat az idén az alábbi pedagógusoknak adományozza:
 - 2./a **Pavletitsné Egressy Mária Lilla** tanárnőnek, a Benkő István Református Általános Iskola és Gimnázium szervező és jelenlegi igazgatójának a Lorántffy Zsuzsanna-díjat adományozza,
 - 2./b **Csonka Tünde** tanárnőnek, a Ceglédi Református Általános Iskola és Óvoda igazgatóhelyettesének a Benda Kálmán-díjat adományozza,
 - 2./c **Félixné Oravec Márta** tanárnőnek, a Kecskeméti Református Általános Iskola igazgatóhelyettesének a Benda Kálmán-díjat adományozza,
 - 2./d **Kósa Zoltánné** tanárnőnek, a Nagykőrösi Református Általános Iskola igazgatóhelyettesének a Benda Kálmán-díjat adományozza.
 - 2./e a **Pécsi Református Kollégium Általános Iskolája nevelőtestületének** a SOLI DEO GLORIA díjat adományozza.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Istennek ad hálát a közoktatási intézményekben folyó magas színvonalú munkáért és nevelésért.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a református intézményhálózat pedagógusainak, akik az egyre nehezebb körülmények között is elkötelezetten és fáradhatatlanul végzik munkájukat.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetet mond az egyházkerület iskolaügyi előadóinak a tartalmas, részletes beszámolóért.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki az egyházkerület minden pedagógusának és az iskolavezetőknek, hittanokatóknak, vallás tanároknak, lelképászoroknak és fenntartóknak, hogy elkötelezett munkájukkal fáradhatatlanul szolgálták az ifjúság hitben nevelését és oktatását.

7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelenlegi és jövőbeni intézményfenntartók számára javasolja, hogy iskolabővítési vagy -alapítási szándékuk esetén vegyék fontolóra a szakképzés területén történő profilbővítést.

8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a Baár-Madas Gimnázium, a Gödöllői Líceum és a Hódmezővásárhelyi Gimnázium igazgatóinak és tanárainak munkáját, melyek eredményeképpen ezen iskoláink az ország 100 legjobb középiskolája közé kerültek.

18. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a diakóniai és patronálási jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a jelentés alapján köszönetet mond a gyülekezetek áldozatvállalásáért, diakóniai szolgálataiért, melyet hűséggel végeznek.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja – több egyházmege határozata alapján –, hogy a lelkészen kívül legyen a diakóniáért felelős személy vagy bizottság minden gyülekezetben, aki vagy amely a szeretetszolgálat feladatait koordinálja.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja – több egyházmege határozata alapján –, hogy készüljön éves vagy azon túlmutató gyülekezeti, diakóniai munkaterv.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is szorgalmazza egymás patronálását, a testvérgyülekezetekkel a megújuló kapcsolattartást.

19. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Fogarasi Zsuzsa

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a jelentést beküldő egyházmegek előadóinak igényes munkáját.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés továbbra is egyetért a felmérő munka szükségességével, és azt támogatásáról biztosítja.

20. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: Bölcshöldi András

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

31. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Gazdasági Bizottság tájékoztatóját.

32. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy az egyre nehezedő anyagi helyzetben is volt lehetőség építkezésre, felújításra egyházközségeinkben.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden egyházközségtől az építkezés, felújítás megkezdése előtt, hogy erején túl ne kezdje azt el.

33. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: Derzsi György

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a Számvizsgáló Bizottság jelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a kebelbeli egyházmegek elnökségeit, hogy egyházközségeiket továbbra is támogassák szakmailag is, adják meg nekik a szükséges számviteli segítséget.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés bekéri ellenőrzésre az egyházmegei beszámolókat.

34. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Lenkeyné Teleki Mária

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a kebelébe tartozó gyülekezetek nevében a Dunamelléki Református Egyházkerület Gazdasági Bizottságának, hogy a gyülekezeti gyermekmunkás-képzéshez teljes anyagi támogatást nyújtott.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri, hogy a már elindult gyülekezeti gyermekmunkás-képzés támogatása folyamatosan történjék a 2013-2014-es tanévben.

35. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hornyák Julianna**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri, hogy az egyházkerület minden gyülekezete havonta legalább 1 új éneket tanuljon meg a *Krisztus az énelem* énekeskönyvből!
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés javasolja, hogy az egyházkerületi, egyházmegyei alkalmakon, konferenciákon legyen nagyobb hangsúly a közös éneklésen, ragadjuk meg az alkalmat az énektanulásra! A jó énekválasztásra, az énektanításhoz való felkészülésre időt kell szánni. Idejében legyen felkérve egy-egy alkalom énekefelelőse, énektanítója!
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri az egyházkerület elnökségét, hogy a vizitációs kérdőív egyházzenei oldalainak tartalmáról – az esperes-gondnoki értekezlettel egyeztetve – készítsen javaslatot, figyelembe véve az előadó javaslatát. Az oldalak kitöltése ne legyen opcionális.

36. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: **Váradi Péter**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni a lelkipásztoroknak, családtagjaiknak, presbitereknek, gyülekezeti munkásoknak a 2012. évben végzett szolgálatot.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a KGRE HTK Rendszeres Teológiai és Ökumenikai tanszékét, hogy vizsgálja meg a

Mai Ige c. kiadványt református hitvallásaink fényében. A tanszék állásfoglalása alapján a közgyűlés eldönti, hogy ezt a kiadványt javasolja-e gyülekezeti tagjainknak az iratterjesztésen keresztül, vagy megfontolja egy saját (református) kiadvány megjelentetését.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megkéri az esperesi kart, hogy a Karakter c. egyházkerületi kiadvány terjesztésével kapcsolatos egyházközségi tapasztalatokat gyűjtse össze és a jövőbeni terjesztéshez ajánljon szempontokat. Határidő: 2014. január 31.

37. JELENTÉS A HORÁNSZKY UTCAI ÉPÜLET HASZNOSÍTÁSÁRÓL

Előterjesztő: **Varga László**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri és köszönettel veszi Magyarország kormányának céltámogatását.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi az építkezés megkezdését a Horánszky utca 26-os számú épület építési engedélyterve alapján.

38. BUDAPEST, KARINTHY F. U. 14. SZ. ALATTI LAKÁS ÜGYE

Előterjesztő: **Varga László**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza az egyházkerület elnökségét, hogy a DRE 50%-os tulajdonában lévő, néhai Papp Gyula lelkipásztor lakására (Budapest, XI. kerület Karinty Frigyes utca 14. IV.em.4.) vonatkozó adásvételi szerződést megkösse, amennyiben az egyházkerület által készítettendő új értékbecslés nem jelent 10%-nál nagyobb eltérést az eddigitől; a közgyűlés egyben tudomásul veszi a 7,55 MFt, azaz hétmillió-ötszázötven ezer forint vételár két részletben való kiegyenlítését (első részlet: 2013. december 31-ig, második részlet 2014. szeptember 30-ig).

39. LELKÉSZI KÉPESÍTÉSEK HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2018. december 31-ig hatályban tartja Granzinné Varga Ágnes lelkész lelkészi jellegét.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés újra hatályosítja és 2018. december 31-ig hatályban tartja Topolánszky Ákos lelkész lelkészi jellegét.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Jóna-Benedek Aliz lelkész lelkészi jelleg hatályban tartási kérelmét a lakhelye szerinti Északpesti Református Egyházmegyéhez utalja intézkedés és állásfoglalás céljából.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felfüggeszti a döntést Petó Balázs lelkész lelkészi jelleg hatályban tartási kérelméről, s azt később, az illetékes egyházmegyei közgyűlés javaslatának ismeretében hozza meg.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés újrhatályosítja és 2018. december 31-ig hatályban tartja dr. Tóth Boglárka lelkész lelkészi jellegét.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a szükséges iratok beérkezéséig felfüggeszti a határozathozatalt Farkas István lelkész kérelme ügyében.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2018. december 31-ig hatályban tartja Lizik Zoltán lelkész lelkészi jellegét.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2018. december 31-ig hatályban tartja Viziné Surányi Erika lelkész lelkészi jellegét, azzal a feltétellel, hogy az illetékes esperes pótlólag lelkészi ajánlást küld.

40. LELKÉSZEK MÁK KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Kósa István szanki lelkésznek, hogy az egyházközség iskolájában hitoktatói állást töltsön be. Az engedély 2015. augusztus 31-ig érvényes.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Bödecs Pál kiskunhalasi lelkésznek, hogy a Halas Rádió Nonprofit Kft. ügyvezetői tisztségét betöltse. Az engedély a feltétel beállításáig, a frekvenciaengedély lebonyolódásának végéig érvényes.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Szűcsné Vargacz Anikó solti beosztott lelkésznek, hogy férjével közös kft-ben és bt-ben kültagként és munkavállalóként tevékenykedjen. Az engedély 2015. december 31-ig érvényes.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés engedélyezi Szabóné Zimányi Noémi rákosligeti beosztott lelkésznek, hogy az Országos Református Pedagógiai Intézetnél részmunkaidős mellékállást vállaljon. Az engedély 2015. december 31-ig érvényes.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés nem ad helyt Ácsné Harkai Zsuzsanna gombai beosztott lelkész egyéb munkavállalásra vonatkozó kérelemnek. Amennyiben a foglalkoztatás már megkezdődött vagy továbbra is indokolt, akkor utasítja a kérelmezőt a jogszabályoknak megfelelő eljárásban a kérelem ismételt benyújtására.

41. LELKÉSZVÁLASZTÁSI TANÁCSADÓ BIZOTTSÁG FELÁLLÍTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés létrehozza a Lelkészbizottsági Tanácsadó Bizottságot, amelynek tagjai: az egyházkerület püspöke és főgondnoka, a választásra nézve területileg illetékes esperes és egyházmegyei gondnok, az egyházkerületi missziói bizottság elnöke, valamint a választó egyházközség presbitériumából egy fő felhatalmazott delegált. Ez a határozat elfogadásával lép életbe.

42. A BUDAPEST-DÉLI EGYHÁZMEGYE SZABÁLYRENDELETE AZ EGYHÁZKÖZSÉGEK HATÁRAIRÓL

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a Budapest-Déli Református Egyházmegye jóváhagyásra benyújtott az 1/1999. sz. szabályrendeletének 2. számú mellékletét.

43. A BUDAPEST-ÁRPÁDFÖLDI REFORMÁTUS MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉG MEGALAKÍTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés örömmel ad hálát Istennek a Budapest-Árpádföldi Református Missziói Egyházközség megalakulásáért, egyben Isten áldását kéri az új egyházközség életére, szolgálatára.

44. A KÁRPÁT-MEDENCEI REFORMÁTUS IFJÚSÁGI KÖZPONT ALAPÍTÓ OKIRATA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a DRE Kárpát-medencei Református Ifjúsági Központ alapító okiratát, ezzel megalapítja az egyházi intézményt.

45. AZ EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ÚJ SZERVEZETI ÉS MŰKÖDÉSI SZABÁLYZATA

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a kiegészítésekkel, illetve módosításokkal elfogadja a Dunamelléki Református Egyházkerület Székházának és Konferencia-központjának Szervezeti és Működési Szabályrendeletét.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felkéri a jogi bizottságot, hogy végezze el a székház Szervezeti és Működési Szabályrendeletének jogharmonizációját, és terjessze azt be a következő közgyűlésre.

46. EGYÜTTMŰKÖDÉSI MEGÁLLAPODÁS A JÓVÁTÉTELI MUNKÁRÓL

Előterjesztő: **Simonfi Sándor**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés felhatalmazza az egyházkerület elnökségét, hogy megkösse a megállapodást Budapest Főváros Kormányhivatala Igazságügyi Szolgálatával.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2013. DECEMBER

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Lovadi István – Szentendréről Sellyére blp.

SZÜLETETT:

Nóra Mária – Komlói Péter és Sümegi Nóra 1. gyermeke

BÁCS-KISKUNSAG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Eke László – Tápiószeléről Kunszentmiklóstra exmisszus
2. Nyeső Ágnes – Kiskunhalasra intézeti lp.
3. Vass Réka Adrienn – Kecskemétre exmisszus

SZÜLETETT:

Réka Luca – Ferenczy József 3. gyermeke

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Bíró Zsuzsa – Bp-Kelenföldre blp.

SZÜLETETT:

1. Laura Julianna – Pecsuk Ottó 4. gyermeke
2. Borka Hanna – Zsengeller József és Kekk Edina 1. gyermeke

3. Zsófia – Háromszéki Botond 1. gyermeke

4. Ákos Etele – Szabó Károly 3. gyermeke

5. Mihály Levente – Galang-Pető Viktória 2. gyermeke

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Apostagi Zoltán Adorján – Paksról Bp-Kőbányára (Újhegy)
2. Kiss Gyöngyi – Pécsről Bp-Angyalföldre blp.
3. Pető Balázs – Bp-Angyalföldről rend.áll.-ba
4. Németh Tamás – Bp-Pozsonyi útra exmisszus

SZÜLETETT:

1. Zsombor Boldizsár – Szetey Szabolcs 1. gyermeke
2. Péter – Lakó István 2. gyermeke
3. Bálint Sámuel – Bacskai Bálint 1. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Rácz Judit – Nyugdíjintézet, Mátyásföld

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Bereczky Örs – Kovácshidáról Cegléd-Felszegre
2. Jelényi László – Halásztelekre
3. dr. Csobolyó Eszter – Dunavarsány sl.
4. Kalicz Gizella – Szigethalom blp.
5. Szűcs Tamara – Halásztelekre blp.

6. Szabó J. Róbert – Jászberényből DT-ra
7. Szabóné Mayer Melinda Judit – Jászberényből DT-ra
8. Péntekné Vízkelety Márta – Tószegről DT-ra

SZÜLETETT:

1. Réka – Kálmán Béla 2. gyermeke
2. Tirza Klára – Balogh László Levente 6. gyermeke
3. János Gábor – Szabó Gábor és Nátek Katalin 2. gyermeke
4. Kende István – Kiss Gergely István és Tóth Emese Tünde 1. gyermeke

ELHUNYT:

- † Benkóné Dankó Lilla volt tószeg-tiszavárkonyi lelkész

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Csere Mátyás – Bp-Pasarétről Budakalászsra
2. Cs.Nagy János – Budakalászsról Pécelre
3. Adamek Norbert – Kecskemétről Szokolyára
4. Virág Balázs – Kunszentmiklósról Biára blp.
5. Fodor István – Diósdra blp.
6. Kiss Tamás – Gyöngyösre blp.
7. Máthé Zoltán – Gyöngyösről a leányfalui otthonba
3. Rózsa Katalin – Vác-Alsóvárosból em-ei kórházlp.

SZÜLETETT:

1. Álmos Józsué – Barthos Gergely 1. gyermeke
2. Máté Barnabás – Sípos Alpár Szabolcs 5. gyermeke
3. Anna – Csere Mátyás 1. gyermeke
4. Godó Zoltán – Literáty Zoltán és Fekete Zsuzsanna 4. gyermeke
5. Vince – Csőri-Czinkos Gergő 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Tariska Zoltán – Pécel

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Surányi Réti Katalin – Szabadkáról Nagydorogra blp.
2. Kovács László – Beremendről Ócsénybe blp.

ELHUNYT:

- † Donát Jordánka volt nagyszékelyi lelkész

VÉRTESALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Zsengellér-Kekk Edina – Verebre blp.

SZÜLETETT:

Dóra – Kádár Ferenc 2.gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Kolozsváry-Kiss János – Felcsút
2. Kolozsváry-Kiss Jánosné – Felcsút-Bodmér
3. Szabó Julianna – Alap-Alsószentiván

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Batizi László – Kalocsa-Fajsz
† Kovács Gyöngyi – Kölesd
† Merétey Sándor – Budakeszi, ny. zsinati tanácsos
† Vikár Zoltán – Gyöngy
† Szabó Julianna – Alap-Alsószentiván

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsháza András lelkész
Készült az O. A. Invest gondozásában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2014 / június

Félidőben

A 2014-es év arról nevezetes, hogy a magyar állampolgároknak három, de ezen belül a református presbitereknek négy voksoláson is részt kell venniük, mert a parlamenti, az európai uniós és az önkormányzati szavazáson kívül még idén őszszel lesznek az egyházi választások is. Ebben a folyamatban most éppen félidőben vagyunk, hiszen kettő már lezajlott, kettő pedig még előttünk van. Olyan, mint egy focimérkőzés félideje, amikor az öltözőben elemzik a helyzetet. Arra a kérdésre, hogy melyik a legfontosabb a négy közül, elég nehéz felelni – melyik mit dönt el, mit befolyásol a jövőben. A parlamenti választás biztosan döntő, hiszen alapvető irányt jelöl ki. Ugyanakkor legalább ennyire fontos lehet az önkormányzati is, hiszen nem mindegy, hogy egy adott településen élő lelkész, presbitérium, gyülekezet milyen kapcsolatokat ápol, hogyan tudnak egymásra hatni, közösen munkálkodni.

És hátravan még az egyházi választás, mely szintén meghatározza a jövőnket, jövőképünket. Még nincsenek hivatalos jelöltek, egyelőre csak kisebb találkozások során, lelkészgyűlések szünetében, folyosói beszélgetésekben jön elő, hogy ki is indulna, ki nem, ki lesz jelölt, ki nem. A mi egyházunkban nagy befolyással bír, hogy ki is lesz a megválasztott tisztségviselő. Hiába is emlegetjük, hogy mennyire csapatmunka az egyház vezetése, mégis személyek mellé vagy mögé állunk oda, s úgy is gondoljunk, hogy az határozza meg egy közösség életét, hogy ki a lelkész, az esperes, a püspök.

Sokak számára kérdés: mennyiben lehet az egyházi választásokat párhuzamba állítani a világiakkal? Mennyire jelent mintát a világi szavazás metódusa az egyháziakra nézve?

A szavazás mechanizmusában, lefolyásában vannak hasonló elemek. De nem kellene-e alapvetően különböznie a mi választásunknak a világitól, hiszen döntő szerepe van benne, amit elhívásnak, belső inditta-

tásnak hívunk? Hogyan játszik itt szerepet Isten akarat, választása? Azért nehéz ezekkel szembesülni, mert ugyanolyan kicsinyes kompromisszumokat, pártoskodást, érdekellentéteket, presztízskérdéseket látunk, lelki szempontok, alkalmasság, karizma, rátermettség helyett. Egy barátom szavaira emlékezem, amikor a tisztségekről, vezetésről beszélünk, aki azt mondta, hogy a vezetői munka „kíméletlen érdekérvényesítés”. Tőlem ez távol áll. Ma sem gondolom, hogy az egyházban kíméletlennek kellene lenni, le kellene győzni a másikat és érdekeket kellene csupán érvényesíteni.

Félidőben vagyunk a világbajnokságban és a választásokban is. Nagyon meghatározó, hogy a félidőben mit mond az edző az öltözőben. Akkor is, ha nyeresre áll a csapat, akkor is, ha vesztesre. Sok kommentátor találgatja meccs közben, hogy mit is mondhatott a játékosainak a tréner. És néha látunk olyat is, hogy egy csapat egészen más lelkülettel jön ki az öltözőből, és megfordítja a meccset. Még nem látjuk a végeredményt, de lehetünk felelősök a készüléskor, a mérlegelésben, a választásban, az erősítésben, a biztatásban és az imádságban.

Bölcsöldi András

Élet a teológián

2014. tavasz

FÉLÉVKEZDÉS

A teológia a félévkezdő csendesnapját a **Budafoki Gyülekezetben** tartotta, melyben a gyülekezet nemcsak helyet biztosított a teológusoknak és professzorainak, hanem szolgáltak is nekik: bográcsos ebédet főztek, *Nagy Péter* lelkipásztor pedig a gyülekezet történetét is felvázolta. A csendesnap többi programját a **Magyar Cserkészszövetség** biztosította többféle beszámolóval, csoportbeszélgetéssel, igehirdetéssel stb.

Félévkezdő csendesnap a budafoki gyülekezetben

vány, *Károli Gáspár Református Egyetem, Baranyai Egyházmegye, Bács-Kiskunsági Egyházmegye, erdélyi (gyimesi) ebéd Szász Ágnes felajánlásával, Északpesti Egyházmegye, Budapest-Déli Egyházmegye, SDG Konferencia-központ Balatonszárszó, teológia*

PROGRAMOK

Idén is szerveztek téli **evangélizációs-hitmélyítő** alkalmat, melyen *Dányi-Nagy Márió kiskunhalasi lelkész* volt a meghívott igehirdető.

A hitmélyítő esten Dányi-Nagy Márió volt az igehirdető

Diákok az alsúti arborétumban teológusnapon

Teológusnap Diósdon a dékán úrral

KÖZÖS EBÉDEK

A teológián a 2013/2014-es tanév második félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen: *egyházkerület, Keresztyén Ismeretterjesztő Alapít-*

Zsengellér József dékán kezdeményezése **Akadémikusok a Teológián** címmel sorozatot szerveztek a díszteremben, ahova református akadémikusokat hívtak meg. Sok diák is részt vett a kitüntetett alkalmakon, melyet többször a diákokkal való kötetlen (bögre körüli) beszélgetés követett.

Először került sor a diákok szervezésében ún. **EGYMÁS NAP**-ra, amelyen számtalan jó program zajlott az udvaron a tanári stand-uptól kezdve csapatversenyeken és buszhúzó versenyen át a közös főzésig, este pedig évfolyamok közti focikupa volt, amelybe egy lelkészcsapat is benevezett (Budapest-Déli Egyházmegye).

OTTHONÓRÁK

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, melyek egyik fele felsőbb éves teológushallgatók által tartott bibliaóra, másik fele előadás, beszámoló volt. A félév során a bibliakörökben az **Úton járást, Isten útjának megtapasztalását** vették végig a Péld 16,9 alapján. Az előadók között volt *Szabó István* püspök, *Zsádon Zsuzsa*, aki bizonyágtétellel szolgált, terveztünk lelkész stand-upot, vendégünk volt a díjnyertes **Eklek trió**, akik megzenésített verseket adtak elő, volt közös filmnézés.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2013/2014-ES TANÉVBEN

Ebben a félévben is több teológusnapot és hétvégét szerveztek határon belül és kívül. A teológusnapok szervezésében tevékeny részt vett *Horváth Mariann* V. és *Pál Eszter* III. éves teológus.

Második félév:

Romhány-Balassagyarmat, Mogyoród és Fót-Kislag, Pestszentlőrinc-Kossuth tér, Alcsút, Hódmezővásárhely, Diósd, Dunaalmás, Angliai Magyar Református Egyház, Baranya (Sellye, Drávaiványi, Gyöngyfa, Magyarmecske, Dencsháza, Csányoszró, Becefa, Botykapeterd, Szigetvár), Kispeszt-Rózsátér (Zenit), Léva-Vámosladány (Felvidék) egyházmegyei csendesnap, Marcelháza (Felvidék), Genfi Magyar Protestáns Gyülekezet (Svájc), Stockholm és környéke (Svédország: Eskilstuna/Västeras, Stockholm/Uppsala), segítség iskolai csendesnapokon: **Szentmártonkáta, Kunszentmiklós, Tiszakécske.** Összesen tehát **18 teológusmegmozdulás** volt a félévben, amelyek során **28 helyen** szolgáltak teológusok.

Teológusnap a genfi magyarok közt

Teológusok Komáromban Pecsuk Ottó tanár úrral

A mogyoródi gyülekezetben

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK

Az Ágoston Sándor Alapítvány szervez és támogat idén nyáron is a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. Építőtábor lesz a **Mezősége**n a Ráday Felsőoktatási Kollégium hallgatóinak segítségével. Gyermekotthonosoknak szerveznek tábor teológusok az erdélyi **Zsobokon**, a vajdasági **Módoson** pedig immár szokásosan anyanyelvőrző keresztényen tábor és építőtábor lesz.

EGYÉB PROGRAMOK

Idén nyáron is szerveznek a teológusok a Parókia Portállal együtt nagyszabású interaktív kiállítást a **Művészetek Völgyében**, melynek címe: **Átutazóna**, témája az utazás, életút, úton járás lesz. Templomi kiállítással, videoinstallációkkal, beszélgetésekkel, vetített képes előadásokkal, énekes programokkal, irodalmi kávéházzal folytatnak kulturális missziót a Völgyben, a taliándörögdi templomkertben.

Bölcsföldi András spirituális

TANÁCSÜLÉS

2014. február 5.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács 2014. február 5-én, Budapesten tartott ülésének jegyzőkönyvéből

6. AZ EGYHÁZKERÜLET ÉS AZ INTÉZMÉNYEK 2014. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

6/b. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács felszólítja a Ráday Gyűjtemény igazgatóját arra, hogy a Gyűjtemény költségvetését 2014. február 28-ig nyújtsa be, és felhatalmazza a Gazdasági Bizottságot annak jóváhagyására, amennyiben az számszerűleg megfelelő.

Felhatalmazza a Gazdasági Bizottságot az Egyházkerületi Székház és Konferencia-központ, a Ráday Felsőoktatási Diákotthon, a Tahi Konferencia-telep, a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon, a Sylvester János Református Gimnázium, Szakközépiskola és Szakképző Intézmény, a Gyökössy Endre Református Óvoda, a Budapesti Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet költségvetésének jóváhagyására.

A Gazdasági Bizottság az egyházkerületi közgyűlés tavaszi ülésén számoljon be mindegyik költségvetésről!

KÖZGYŰLÉS

2014. május 21.

Püspöki jelentés

Előterjesztő: **Szabó István**

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Tavaszi közgyűléseinket általában rövid jelentéssel szoktam bevezetni, mert ilyenkor jobbra az egyházkerületi intézmények beszámolóit hallgatjuk meg, és a folyamatban levő, halaszthatatlan ügyekről döntünk. Most is így lesz. Abban azonban el fogok térni a megszokott rendtől, hogy egy folyamatba helyezendő ügy miatt ha nem is többet, de mást is kell mondanom, mint ilyenkor szokás. Ez pedig az őszi tisztújítás, amelynek első lépése az lesz, hogy ma megállapítjuk a gyülekezetek szavazati számértékét, illetve felállítjuk az egyházkerületi választási bizottságot. Az összes többi határidős kérdést egyházunk törvénye szabályozza. Kérem az egyházmegyéket és egyházközségeket, hogy a törvényi útmutatásoknak megfelelően járjanak majd el.

Néhány napja fejeztük be a Jelenésekről szóló könyv olvasását. Igen megragadott a 21. rész látomása, mert itt nemcsak nagy titkokat sejtethet meg az ember, ha-

nem fontos, mi több, döntő kérdésekben éppenséggel tisztábban is lát. Azt olvassuk itt, hogy János apostol, a pathmoszi látnok új eget és új földet lát, aztán látja az új Jeruzsálemet is. Mind az új ég és új föld, mind az új Jeruzsálem mibenlétéről számos leírást közöl. Az új ég és az új föld az, amit a próféták és az apostolok is megígérték és sóvárogva vártak; Pál apostol szava szerint ez abszolút új teremtés, Péter apostol szava szerint ebben igazság lakozik; ez az az ország, amelyről az athanázuszi hitvallás azt mondja, hogy Krisztus országa, és ennek az országnak nem lesz vége. S látja János az új Jeruzsálemet is, amelyet nem emberkez alapít és épít, kiterjedését és berendezkedését sem az emberi, történelmi és kulturális tényezők határozzák meg, hiszen Istentől száll alá, mint vőlegénye számára felkészített menyasszony. Egyszóval amit János lát: az abszolút új. Ez a jövő. Vagy, erőteljesebb magyar szóval: ez a jövő. De lát még János valamit: íme, az Istennek sátora az emberekkel van. De erről a sátorról nem mondja sem azt, hogy új, sem azt, hogy régi. Pedig ha valamit, akkor éppen a sátrat, az egyszerű hajlékot kerül a legkisebb erőfeszítésbe kicserélni, s helyette újat beszerezni. Ám János nem mondja, hogy ez a sátor új vagy régi volna. Éspedig azért nem, mert az a sátor amit ott jelent és jelez: örökkévaló. Vagyis a réginek és az újnak a viszonyát itt nem abból

értjük meg, hogy az új az volna, ami a régihez képest már valami más, valami, amit még nem próbáltunk ki, eddig még nem fedeztünk fel. És megfordítva: a régi sem az az újhoz képest, ami valamikor jó volt talán, de mára elavult, valamikor hasznát vették, de mára már csak kellemetlen kolonc, amit kár magunkkal hurcolni, ahogy idős emberek mondják: jó lesz az még valamire! A régi és az új mindig az örökkévalóhoz képest régi és új. Mindezzel jelenlegi helyzetünkben, amikor egyházunk helyzetéről, lehetőségeiről, mostani állapotról, bekövetkező jövőjéről töprengünk, s mindezekre nézve vitákat nyitunk, tájékozódunk, tanácskozunk és döntéseket hozunk, megsegít bennünket abban, hogy ezt a perspektívát ne vétsük szem elől.

Ezeket azért szükséges most elmondanom, mert mintegy két esztendeje Zsinatunk határozata értelmében megélénkült az egyház jövőjében való foglalkozás. Az úgynevezett Egyházi Jövőkép Bizottság felállítását – szokás szerint – meglehetősen tartózkodás fogadta egyházunk közösségeiben. Azért mondom, hogy ez szokás szerinti fenntartás volt, mert annak, legalábbis Magyarországon, évszázados hagyománya van, hogy ha nem akarunk vagy nem merünk valamit megoldani, amit pedig kellene, akkor felállítunk egy bizottságot. Mégis, a tartózkodás és a fenntartások ellenére a bizottság első, a Zsinat elé hozott jelentésében meghatározóan fontos dolgokat fogalmazott meg. És pedig azt, hogy egyházunk bármilyen jövőképet vetít is maga elé, bármihez fog is hozzá, bármilyen irányba indul is el, az csak a gyülekezetek közösségében lehetséges vagy nem lehetséges. Jó volt ezt annak idején a zsinaton hallani. Utóbb azonban – és engedtessek meg, hogy e tekintetben úgy mondjam el véleményemet, mint lelkipásztor, aki maga is gyülekezetben szolgál – úgy érzem, megbicsaklott ez a törekvés, és a legutóbbi Zsinatunkon már nem az egyház jövőjéről váltottunk szót, hanem a jövőkép bizottság jövőjéről. Mindazáltal meg vagyok győződve arról, hogy az a tiszta és világos hangütés, amely a bizottság kezdeti munkáját jellemezte, visszanyerhető, hiszen olyanoktól hallottuk, akik maguk is gyülekezetekben élnek és szolgálnak. Hogy a megbicsaklásnak mi lehet az oka, azt csak találgatni tudom, de nem is tisztém, hogy találgassam az okát. Egy megfontolást azonban bizalommal idehozok. Régóta tudjuk, hogy igen könnyű összekeverni két magatartást, s ha már összekeveredtek, nagyon nehéz megkülönböztetni őket. Az egyiket egy filozófiai szó fejezi ki, Paul Ricoeur francia filozófus dolgozta ki, így hangzik: innováció. Ez azt jelenti, hogy a régihez képest újat kezdünk. Jelenthet ez új alakzatot, módszert, eljárást, új dolgokat. A másik teológiai szó, s leginkább Kálvin János dolgozta ki (hogy egy másik franciát idézzünk): ez pedig a reformáció. Az innovációt mindig szedimentáció követi. Ez a szó a vegyészettől származik, üledékesedést jelent. Az új dolgok sorsa az, hogy miután bekerülnek életünkbe, helyet találnak maguknak, leülepednek, azután halmaz vagy éppen rendelkezésre álló készlet lesz belőlük. Másrészt a reformáció kiegészítő párja mégsem a tradíció, mint gondolják sokan, hanem az élet. Innoválni

könnyű, de ami könnyű, az olykor fölösleges. A világ tele leleménnyel, találmánnyal, kínálattal, ki tudja még, mivel. Az egyházban is könnyű innoválni, elég csak egy liturgiai mozdulatot megváltoztatni, mert másoknál láttuk azt. Ám éppen emiatt utalják hitvallásaink az újítást a közömbös dolgok közé, s óvnak attól, hogy akár erőltetésük, akár ellenzésük okán a döntő dolgok közé emeljük őket. Reformálni viszont nehéz, olykor szinte lehetetlen is, még ha büszkén valljuk is, hogy a megújított egyháznak szüntelen reformációra van szüksége. De itt nem elég a szándék, mert reformálni csak akkor lehet, ha megvan a szilárd és örökkévaló igazság, vagyis mérték, amihez életünket hozzá kell igazítani, vagy, ha szükséges, vissza kell igazítani. Mostanában fejeztem be Buzogány professzor úrral Kálvin Intitutiójának új fordítását. Ő fordította, én ellenőriztem. Így aztán betűről betűre minden szót, minden mondatot alaposan meg kellett rágnom. Nos, számomra egyértelmű, hogy a XVI. században kevés olyan elszánt ellenfele volt a nyakra-főre való újítgatásnak, mint Kálvin. Mi több, azzal vádolja a középkor egyházát, hogy akkor aztán mindent behoztak az egyházba, ötlet, igény és vágy szerint. Ugyanakkor kevés olyan nagy hatású bajnoka volt az egyház megreformálásának, mint Kálvin. Hogy jól értjük, mit jelent ez, hadd idézzek egy mai amerikai vitát, amelyben egy protestáns tudós kijelentette, hogy a XXI. században, talán néhány éven belül a protestantizmus befejezi küldetését. Indoka szerint ez azért lesz így, mert a protestantizmus csak tagadni tud. Tagadja egyik oldalon a hagyományt, tagadja amott a rítust, tagadja emitt az egész gondviselési valóságot, egyszóval mindent. S ha olykor, mondja e szerző, erre szükség volt is, a XXI. század azt mutatja, hogy ez zsákutca. Aztán a vitához hozzászólt egy római katolikus tudós is, aki furcsállva kérdezte vitapartnerét: valóban mindent tagad a protestantizmus? Hiszen ő ilyeneket tanult Kálvinéktól, hogy: sola fide, solus Christus, sola gratia, sola Scriptura – és ezek bizony nem tagadások, hanem szilárd állítások. Ez mindmind: igen. Vagyis ha időről-időre elővesz bennünket a reformáló hevület, amelynek én személy szerint feltétlenül örülök, kérek tisztelettel mindenkit, sose feledje, hogy a mérleg, amelyen régít és újat egymáshoz viszonyítunk, nem a kettő ilyen-olyan aránya, hanem az örökkévaló. Csak ott mérhetünk jól, ahol velünk ama szent sátor, az Isten velünk lakozása, amelyet János apostol nem mond sem réginek, sem újnak. Summa: amikor az egyház jövőjéről vitatkozunk, ne feledjük, hogy Jézus Krisztus az, aki eljövendő, az Isten országa az, amely eljövendő, s amennyiben mi Krisztus fősege alatt Isten országának népe vagyunk, akkor egyszerűen szólva maga az egyház a jövő.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Ebben az esztendőben véget ér egy ún. egyházkerületi ciklus. Ez persze csak felerészét igaz, hiszen presbitériumaink három évvel ezelőtt újultak meg, és mély meggyőződés, hogy a presbitériumokban dől-

nek el a lényeges dolgok. Most is a három éve megújult presbitériumok fognak egyházmegyei, egyházkerületi és zsinati tisztségviselőket választani, vagyis mandátumot adni azoknak, akiket alkalmasnak tartanak a különböző szolgálatok ellátására. Azt kívánom tiszta szívemből, hogy az őszi tisztújítást jó és fontos beszélgetések, megfontolások, latolgatások kísérjék. S remélem, ki-ki meg tudja magát tartóztatni a fölösleges indulatoktól és spekulációktól. Tudjuk, akik alaptalanul akarnak egy-egy jelöltet méltatlannak nyilvánítani más előnyére, azok hamar azt találják, hogy önmagukat tették ezzel méltatlanná. Bölcsességet és egymás iránti szeretetet kívánok, mert itt nem hatalomért való versengés folyik, hanem nehéz és súlyos szolgálatokra való megbízás. Ha tehát bírálatunk tárgyává teszünk valakit, elvégzett munkája fényében tegyük. Ami pedig a kritikát illeti, az szabad és jó dolog, ám csak akkor, ha nem vesszük el, a régiekkel szólva, a szerény önkritika drága kegyelmi ajándékát. Vagyis, ne fojtsuk egymásba a szót, és válaszra is adjunk módot.

Az elmúlóban levő ciklusra nézve nem tudok még végleges megállapításokat tenni, de néhány irány – azt hiszem – nyilvánvaló. Ugyanis megkezdett munkánk nem négy-öt évre megy vissza, hanem tízre, húszra, vagy akár éppen százra vagy több százra. Egyházkerületünk sajátos története a török hódoltság óta hordozza ezt a jellegzetességet: az akadályoztatások és újakezdések, az összeomlások és újraépítések egyházkerülete vagyunk. Ámbár egyre inkább felzárkózik életünk a többi egyházkerületéhez, s nyugodtan mondhatjuk, hogy a magyar református egyház alkotmányos megalakítása óta, idestova öt éve teljes egészében egyházunk közösségében tervezünk és fáradozunk. Jó dolog ez. Amikor egy hatéves ciklus végéhez közeledünk, akkor is csak azt mondhatjuk el, hogy a megkezdett munkák, lett légyenek azok az új gyülekezetek szervezése, a szórvány-helyzet méltányos és bölcs átrendezése, gyülekezetek státusának megerősítése, az új egyházkerületi építési alap, a szombatév beindítása, a lelkészképzés kibővítése, a különböző szövetségek munkáinak bevonása az egyházi életbe, új lehetőségek kimunkálása Magyarországon és a határon túl, mint pl. iskolák, diakóniai munka, és a misszió megannyi ága – egyszóval azt kell mondanunk, hogy ezeket a munkákat csak megkezdeni lehetett. Legfeljebb azt mondhatjuk még el, hogy mit mulasztottunk el a lehetőségek közül, mit nem kezdtünk el egyáltalán, s ugyanakkor mi az, amiben restségünk, alkalmatlanságunk ellenére Isten kegyelméből néhány lépést tenni tudtunk. Léphettünk volna többet is, vagy nagyobbat is – ez igaz, de az is, hogy a lépések irányt mutatnak. Például azt, hogy nem akarunk szüntelen körbe-körbe járni, legkevésbé önmagunk körül, mindegyre visszatérve okafogyott témákhoz és felvetésekhez. Hadd szóljak hát néhány szót ezekről az irányokról, remélve, hogy mindegyik az Örökkévaló felé mutat.

1.) Hadd állítsam mindjárt első és legfontosabb helyre, az összes megfontolásunkat meghatározó helyre a gyülekezeteket. Ezt nem szociológiai értelemben teszem (úgy is tehetném!), hanem teológiai értelemben. Van annak már 25 éve, hogy vitába keveredtem valakivel, aki azt vágta a fejemhez, hogy pontatlanul fogalmazok, amikor nem egyházközséget mondom, hanem gyülekezetet. Nem volt igaza, mert csak részben volt igaza! Ha ugyanis nem látunk magunk előtt Isten igéje hallgatására, sákramentumok kiszolgáltatására, önmagukat krisztusi mértékhez igazító, szent, isten-magasztaló közösségbe egybegyűlt gyülekezetet, akkor marad a hivatal (ami nem mindig hivatal), marad a pecsét és a kulcs, marad az egyházfőhatósági igazolás, marad az, hogy még egy prédikációvázlatot sem találunk a lelkész asztalán, de jegyzőkönyvet ezret is. Értsük jól, nem szembeállítást akarok itt megfogalmazni, hanem újra tisztán és világosan kimondani, hogy nem az utasok vannak a kocsióért, hanem a kocsio az utasokért. Igen, kell pecsét és kulcs, kell jegyzőkönyv, kell hivatal, de még mennyire – de ezek mind-mind csak egyre mutathatnak, az egyház titkára, az pedig ilyen egyszerű, ahogy a régiek mondták: az egyház Isten igéjének teremtése (*ecclesia est creatura verbi Dei*).

Azért is említem ezt, mert pár napja igen meghökentem, amikor megkérdezettként magam is belekerültem egy egyház-szociológiai felmérésbe. Vagy ötven kérdésre kellett válaszolnom a gyülekezetemről, a lelkési szolgálatomról, az elgondolásaimról, önmagam értékeléséről és így tovább. A végén igen csodálkoztam, hogy egy árva kérdés sem hangzott el az igehirdetésről. De miután túltettem magam a sokkon, most már derűsen mondom, hogy jól van ez így: az igehirdetés nagy titok, nagyobb annál, hogy szociológiai eszközökkel mérni lehetne. Meg aztán mindent a maga helyén! Ezért is szeretném újra megerősíteni, hogy református egyházunk, és benne egyházkerületünk jövőjét teljes egészében és maradéktalanul az igében és igének élő gyülekezetekben látom, s ezt is kívánom minden erőmmel munkálni. Hogy azon a helyen, ahol állok, mit sikerült ezért tennem, magam meg nem ítélehetem, de tanúsíthatom, hogy a püspöki hivatalban, az esperes-gondnoki értekezleteken, a zsinati tanácskozásokon mindig ezt tartottam szem előtt, és ezért kellett sokszor fájdalmas döntéseket hozni a gyülekezetekért.

2.) Ezért kívánatosnak tartom, hogy a jövőben is folytassuk és erősítsük egyházközségeink megerősítését. Például olyan módon, ahogyan erre az új építési alappal kísérletet tettünk, s talán nem is sikertelenül. Ennek a lényege az, hogy ha egy-egy közösségnek kötelessége és egyben méltósága, hogy önmagára nézve önmaga testületeiben hozzon döntést – és olykor bizony nehéz és súlyos döntést! –, akkor ehhez a megvalósításhoz szükséges és sokszor hiányzó eszközöket is rendelkezésre kell bocsátani, ideértve az intézményi, jogi, információs és anyagi adottságokat, hogy úgy tudjanak megfontolást tenni, hogy világosan láthatják, mit remélhetnek segítségül a maguk erőfeszítése mellé.

3.) Ugyanide tartozik, hogy a gyülekezetek egymás közötti kapcsolatát és közösségét is szükséges és jó dolog megerősíteni. 25 esztendővel ezelőtt óriási lelkesedéssel létesítettünk megszámlálhatatlanul sok testvérgyülekezetet. Szinte mindenki elbüszkélkedhetett azzal, hogy Erdélytől Latin-Amerikáig nem is kettő, de legalább öt testvérgyülekezete van. Ez még azzal is kiegészült, s ez dicséri az akkoriak bölcsességét, hogy egy-egy egyházmegegyezésen belül is megszerveződött a patronáló gyülekezetek hálózata. De ahogyan a testvérgyülekezeti kapcsolatok ellanyhultak, úgy a patronáló gyülekezeti rend is elpárolgott. Építsük újra mindezt úgy, ahogyan azt már néhány egyházmegegyezésen elkezdte, nevezetesen hogy egyházmegegyezések találkoznak, töltenek együtt időt hitük mélyítésében, keresik egymást, tudomással bírnak egymásról, és anyagi erejük szerint segítik is egymást. Mindig örültem, ha így láttam együtt egyházkerületünkben közösségeket. Testvérek vagyunk és nem osztozkodók. A közösségvállalás ugyanis több, mint pusztán közteherviselés. Hitvallás. Mi több, Pál apostol szavaival, egymás hite által való épülés – kölcsönösség és közös belátás: egyformán kegyelemből élünk –, s ebben nincs több és kevesebb, csak egy: Isten szent kegyelme.

4.) Egyszer hallottam egy megjegyzést, miszerint az erőteljes szórványgyülekezetek: hospice-gyülekezetek volnának. Ez a tétel éppen olyan értelmetlen, cinikus és ezért visszautasítandó, mint amikor valaki így jellemezte magát: én hobbipap vagyok! Minden gyülekezet azonos értékű, ha Krisztus nevében gyülekezik egybe, nem a létszám, hanem az irány a döntő, nem sokaság, hanem lélek tesz csuda dolgokat. Igen, tudom, amit mondtam, az az *ad esse ecclesiae* körébe esik, abba ti. hogy mitől egyház az egyház, és tudom, van *ad bene esse ecclesiae* is, ti. mitől lehet jó állapota az egyháznak. Itt csak azt mondhatom, ha drága dolog az elfekvő – ezen sokan a szórványt értik –, akkor csak egy drágább van nála, a szülőotthon. De érdemes-e ezeken a képeken hadakoznunk, mikor az egyház eleve *familia Dei* – s ebben az értelemben is sok-generációs család, vagyis az agg és az újszülött egybetartozik és együtt él?! Ha mi azon az irányon maradunk, hogy nem engedjük kijátszani az elnehezült helyzetű közösségeket az újonnan szerveződőkkel és fordítva, biztos vagyok benne, hogy egész református egyházunk közösségi dimenzióját tudjuk meggazdagítani. És mellesleg, tudunk másoktól is tanulni (miért is ne, és miért ne sokat!), kitől azt, hogy mennyire fontos az identitásunk szimbolikus megjelenítése, kitől azt, hogyan lehet jó kommunikációt végezni, kitől azt, hogy időteret nem kímélve ápolnunk kell a személyes kapcsolatokat, kitől azt, hogy mennyire fontos az aprómunka.

5.) Nehezen átlátható, sokszálú és szüntelen alakításokat igénylő munka a képzés és a tanulás is. A legkönnyebb arról beszélni, hogy az elmúlt hat évben átalakult a lelkészképzés rendje, megváltozott a lelkészi képesítés, elmélyült a lelkésztovábbképzés, számos lehetőség nyílt gyülekezeti munkatársak rendszeres és

szisztematikus képzésére, illetve hogy a kötelező hitoktatás bevezetésével újabb nehéz, de igen ígéretes feladatként hárul ránk az iskolai vallástanárok kiképzése. Ezzel is csak a töredékét mondtam el a dolgoknak. Mindehhez azonban szükséges hozzáfűzni, hogy egyházunk megelevenedése a legerőteljesebben és – bizvást mondhatom – a leggyorsabban akkor történhet meg, ha újra felfedezzük a tanítást, mégpedig a hit igazságainak tanítását. Ebben a részemről semmiféle fundamentalizmus nincs, a fundamentumokra utalok. Alapok nélkül ugyanis elsodródunk. Itt-ott látjuk is ennek jelét, de nem szeretném, hogyha egyházunk olyanná lenne, mint az autók hátsó ablakába rakott bólogató kutyabab, amely mindig menetirány szerint csóválja a fejét, mármint amerre a világ-autó halad. Kierkegaarddal szólva aki összeházasodik a korszellemmel, korai özvegységre ítéli magát. S ma a korszellem minden, csak nem megnyugtató. Egy elemző szerint főleg Európában mindent áthat a kiegyenlítés hisztériája, ami valójában sem nem kiegyenlítés, sem nem méltányosság, hanem rafinált gyakorlatozás a keresztyénség megalázására. Ezért is a tanítás, vagyis azoknak az igeneknek a továbbadása, amelyekre fentebb utaltam, elengedhetetlen része, mi több, forrása egyházunk megelevenedésének. Ahol reformáció fakad, ott a forrás a tanítás – ezt azért világosan látjuk. Természetesen ez nem könnyű dolog. A mai ember és így a mai keresztyén ember információs túlerheltségtől szenved (egyes agykutatók szerint már-már olyan mértékben károsodnak az agysejtjeink a milliárdnyi információtól, mintha alkoholisták lennének), s így nagyon nehéz megtalálnunk és meghatározni a tanításnak azt a körét, amelyről akkor sem mondhatunk le, ha ez történetesen nem érdekel senkit, vagy ha éppen ütközés lesz belőle, ahogy Pál erősíti Titust (most olvassuk levelét!) egy elvadult és elvakult világ kellős közepette.

Másodszor azért is nehéz erről beszélni, mert a tanítás disputát is inspirál, a disputa könnyen válik vitává, a vita pedig könnyen fajul öncélú vitatkozgatássá. De csak most és csak önöknek hadd mondjam: egyedül a temetőben nincs vita. Nem a vitáktól kell félni, hanem attól, hogy eltűnik a keresztyén emberből a tanulás készsége, a docilitas. Mert hogy ki jutott hitre, azt abból lehet rögvést, biztosan és csalhatatlanul megítélni, hogy akar-e tanulni. De hát hogy is ne akarnánk megtudni, hogy ki az az Isten, milyen az az Isten, Aki a mennyei élet annyi jó ízét adta nekünk?! Örülök, hogy egyházkerületünkben a hivatalos képzési formákon túl számos műhely, lehetőség és alkalom nyílt, és örülök, hogy ebben egyházkerületünk is segítő kezet nyújthatott.

6.) Szólnunk kell az egyházi szolgálatok rendjéről is. Bár hitvallásainkat és törvénykönyvünket fejből felmondjuk, ha erről kérdeznék, s mondjuk, hogy minálunk vannak pásztorok, tanítók, presbiterek és diakónusok, azt azért meg kell vallanunk, hogy nagyon a kezdetén vagyunk annak, hogy ez a jó rend – vagyis a szolgálatok megosztásának és betöltésének rendje – minden tekintetben hathatós legyen. Azonban azzal,

hogy kerületünk folyamatos buzdítást adott gyülekezeti munkatársak beállítására, hogy támogattuk és továbbra is támogatjuk a presbiteri és nőszövetségi munkát, hogy igyeksznünk mindent megtenni a tanítóiért, akár intézményeinkben, de leginkább gyülekezeteinkben, csak emeli a lelkipásztorok szolgálatát és szolgálatukhoz tartozó méltóságát. Igen örülök, hogy az elmúlt években sikerült áttörni azt a félelemből, féltésekből és félreértésekből emelt falat, amely okán egyik oldalról a presbiter, a másik oldalról az intézményi dolgozó, az egyik oldalról a hittantanár vagy a preoráns, a másik oldalról a diakónus csak riválist, s olykor megélheti riválist látott egymásban. Jó lenne, ha nem kellene e fal mögé visszalépünk.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Három vagy négy vonatkozást említettem, s ez nyilván nem minden. De ahol szilárdan és eltökélten szeretnénk gyülekezeteinket megtartani, építeni, újjászervezni, ahol a gyülekezetek nem önmagukba zártan élnek, hanem egyházi közösséget alkotnak, ahol a döntés és a végrehajtásához szükséges eszközök közelebb jutnak egymáshoz, ahol a szolidaritás és közösségvállalás nem leereszkedés vagy fölfelé kapaszkodás, hanem testvériesség, ahol az egyház közösségei nyitottak és készek taníttatni, hogy aztán taníthassanak, ahol jó munkamegosztás él a gyülekezet szolgálói között, ott meg fog szűnni az a parttalan és értelmetlen huzakodás, ami kimondva-kimondatlanul meghatározta az elmúlt évtizedeket a gyülekezet és az intézmény vagy intézmények között. Sokat őrlődtünk ezen, olykor talán fölöslegesen, összességében mégsem haszontalanul, ha megsejtettük a titkot, hogy mit jelent az, hogy Isten kiváltképpen való népet gyűjt egybe magának, ha értjük, hogy a jelen lehetőségei nem azonosak minden esetben azzal a jövővel, amit Isten készített számunkra, és ha hisszük, hogy Isten mindig többet tartogat számunkra, mint amit mi látunk, mert ő nagyobb a szívünknel, s ha megéreztek Isten velünk sátorozásának örök titkát, akkor az a nagy titok is a miénk lesz, amit ugyancsak a Jelenések Könyve mutat meg. János látja az Örökkévalót. De a rákövetkező napot nem látja. Annak, aki nem látja az örökkévalót, annak az ismeretlen holnap a legrettenetesebb érzet. Aki azonban boldog hittel vallja, hogy az új ég és az új föld és az új Jeruzsálem a jövő (vagyis nem futurum, hanem adventurum), az Jézus szavával boldog bizalommal lép át a mából a holnapba, mert tudja, az a döntő, hogy Isten országa jön.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Ez az esztendő nemcsak az egyházi választások éve, hanem országgyűlési, uniós, és önkormányzati választások is voltak/lesznek. Egyik bibliaórásunk sóhajtott nemrégiben, mondván, milyen jó az ateistáknak, nekik csak háromszor kell választani, nekünk meg négyszer. De félretéve a tréfát, befejezésül még hadd szóljak Magyarországot ügyeiről is, ha ugyan tudok valami

érdemest mondani. Mindenekelőtt e helyről is sok áldást kívánunk Magyarországot új kormányára, és azt kívánjuk, hogy Isten bölcsessége vezesse őket, hajlítsa szívüket szüntelen a jóra, és készítse őket, hogy igazán és híven betöltsék mandátumukat, egész országunk és minden magyar ember felemelkedésére. Mindezzel együtt annak is szeretnék hangot adni, ami árnyékként kíséri ebbéli örömünket. Református egyházunk közösségei a mögöttünk levő negyedszázadban bőven bebizonyították, hogy igen nagy hajlamunk és képességünk van arra, hogy önmagunk kortársai legyünk. Itt bizony még sok tennivaló van, elsősorban a fejekben és olykor az indulatra lobbanó szívekben is, hogy a kortársiasság mellett még egy református erényt gyakorlatba vegyünk, ti. hogy megkülönböztetjük azt, ami ugyan összetartozik, mégsem ugyanaz. Ez pedig a közösségeinkért való felelősség egyrészt, és e felelősség keresztyéni megélése másrészt. Jó lenne, és kívánom, hogy mi, reformátusok, akik sohasem haboztunk önmagunk kortársai lenni, s olykor szegényünkre az egyházba is beengedtük azt, amit a politikába is szegény beengedni, miután tehát ennyire túlalkalmasnak bizonyultunk, hogy önmagunk kortársai legyünk, bárcsak tudnánk azt is bizonyítani, hogy egyúttal Krisztus örökös-társai is vagyunk. Mert az ideig valók elmúlnak, s csak az örökkévalók maradnak meg. Sokat remélünk Magyarországot új kormányától és a parlamentjétől, de hogy ez ne annyi legyen, mint ahogy Arany János mondja: éhes borja nagyokat döf rajta... –, tegyünk eleget az ige parancsának, és imádkozzunk szüntelen elöljáróinkért.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

A Dunamelléki Egyházkerület egykori kiváló főgondnoka, Fáy András 1841-ben vitairatot jelentetett meg, ezzel a címmel: Óramutató. Aztán 1896-ban a Dunamelléki Egyházkerület egyik kiváló lelkipásztora, Szabó Aladár gyűjteményes kötetet adott ki ezzel a címmel: Új óramutató. Mindkét irat vitairat, mindkettő egyházunk megelevenedését célozza, mindkettő az egész egyházi közösséget szólítja meg. S bár a konkrét kiindulásuk más és más, mindkettő ugyanoda jut, hogy ti. egyházunk – legyen szó egyházkormányatról, misszióról, a lelkek megmentéséről – mindig abból a közösségből indul ki és oda érkezik meg, ahol ketten vagy hárman vagy kétszázan vagy kétezren az Úr Jézus Krisztus nevében egybegyülekeznek. Itt az ideje, hogy hozzákezdjünk a Legújabb óramutató megszerkesztéséhez egyházunk javára és megelevenedésére – de úgy és azzal, hogy folytonosan tanuljuk és éljük: az új ég és új föld, az új Jeruzsálem mind-mind egy titokra mutat, és pedig arra, hogy Isten az Ó Krisztusa kegyelméért Szentlelke erejében szüntelen velünk lakozik. A mi jövőnk azért biztos, mert az Eljövendőre mutat.

A KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

6/B. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FŰZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése köszönettel elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése Isten iránti hálával emlékszik meg az előző közgyűlésünk óta elhunyt lelkipásztorok életéről: Nyírfás Ágnes – Pécs-Kertváros, Kassai Sándor – Dunaújváros, Hegyi-Füstös István – Bp-Rákosfalva, Ládonyi Klára – zsinati hivatal.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése felkéri a kebelbeli egyházmegyéket és egyházközségeket az ősszel esedékes tisztújítás jelölő közgyűléseinek és szavazásának előkészítésére, a határidők betartására, a szavazások megvalósítására!
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megállapítja: az újítás helyett a szüntelen reformálás lelkületével munkálkodjunk egyházunk jövőjéért.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése továbbra is a legfontosabbnak a gyülekezetek megerősítését tartja, az egymás terhének hordozása bibliai elve alapján.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése bátorítja a gyülekezeteket a testvér- és patronáló gyülekezeti kapcsolatok életben tartására, megerősítésére, a testvéri közösség rendszerének kialakítására.
7. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megerősíti a lelkész-továbbképzések, gyülekezeti munkatársi, presbiterképzések, hitoktató-, vallástanár- és kántorképzések fontosságát. Ezek a képzések biztosítják a szolgálatok megosztásának jó rendjét egyházközségeinkben.
8. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése áldást kíván Magyarország új kormányára, bátorítja a kebelbeli gyülekezeteket: imádkozzunk szüntelenül előljáróinkért!
9. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése mindenkit arra kér, hogy imádkozzunk a szerbiai és boszniai árvíz áldozatainak hozzátartozóiért!

10. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése mindenkit arra kér, hogy hordozzuk imádságban Ukrajna békességét, kárpátaljai népünk mostani sorsát!

7. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja az Egyházkerületi Tanács 2014. február 5-én tartott ülésének munkájáról szóló beszámolót.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a gazdasági bizottság március 12-én a tanácstól kapott felhatalmazás alapján megtartott üléséről szóló beszámolót.

8. INTÉZMÉNYEK 2013. ÉVI ZÁRSZÁMADÁSAI

Előterjesztő: Derzsi György

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégium, Sylvester János Református Gimnázium, Gyökössy Endre Református Óvoda, Dunamelléki Református Egyházkerület, DRE Székház és Konferencia-központ, DRE Ráday Felsőoktatási Diákotthona, DRE Kárpát-medencei Református Ifjúsági Központ, Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet, Ráday Gyűjtemény, Sion Hegye Konferenciatelep, Tahi 2013. évi beszámolóját.

9. AZ EGYHÁZMEGYÉK 2014. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése jóváhagyja a 2014. esztendőre szóló nyolc egyházmegyei költségvetést, teljesítéséhez Isten áldását kéri.

10. JELENTÉS A LELKÉSZI SZOLIDARITÁSI ALAPRÓL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja az LSZA támogatás szétosztásáról szóló tájékoztatást.

11. JELENTÉS A HITTUDOMÁNYI KARRÓL

Előterjesztő: **Zsengellér József**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése felkéri az espereseket, hogy aktívan segítsék elő a gyülekezetekből a hitoktató- és hittantanár-nevelő és vallásanár-képzésre gyülekezeti tagok, református pedagógusok beiskolázását.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése 2014 szeptemberétől, amennyiben lehetséges, biztosítja a Ráday Felsőoktatási Diákotthonnak a második önálló spirituális állás betöltését.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a KRE HTK dékánja jelentését a 2013-as tanévről. Az oktatók további munkájára, a hallgatók lelkeszi szolgálatra való felkészülésére továbbra is Isten áldását kéri.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése gratulál dr. Balla Péter professzor úr újabb rektori megbízatásához, Isten áldását kéri szolgálatára.

12. JELENTÉS A TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLAI KARRÓL

Előterjesztő: **Szenczi Árpád**

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a 2013/2014-es tanévről szóló jelentést.

13. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNY 2013. ÉVI MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: **Berecz Ágnes**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2013. évi munkajelentését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése köszönetét fejezi ki a Ráday Gyűjtemény munkatársainak, hogy az átalakítással járó nehézségek mellett a mindennapi teendők szép rendben mentek.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése köszönetét fejezi ki, hogy elődeink és példaképeink jubileumait méltó megemlékezésekkel ünnepelte meg a gyűjtemény.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése jegyzőkönyvben megörökített köszönetet mond Örsi Julianna túrkevei muzeológusnak, aki a Ráday Levéltár fogadó helyiségében levő antik asztalt díjmentesen felújíttatta.

14. JELENTÉS A BUDAPESTI EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZETRŐL

Előterjesztő: **Veszélka Tamás**

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése köszönettel veszi tudomásul a lelkipásztori jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az egyetemi gyülekezetben és az egyetemi misszióban folyó szolgálatra.

15. JELENTÉS A PESTI REFORMÁTUS EGYETEMI MISSZIÓRÓL

Előterjesztő: **Győrffy Eszter**

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a jelentést.

16. JELENTÉS A LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZETRŐL

Előterjesztő: **Szabó Gabriella**

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a jelentést.

17. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ÉS KONFERENCIA-KÖZPONTRÓL

Előterjesztő: **Varga László**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a DRESZKK-ről szóló jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése bizalommal ajánlja a gyülekezetek figyelmébe a Bibliás Könyvesbolt és a rövidesen megnyíló Biblia Múzeum szolgálatát.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megköszöni a DRESZKK intézményeiben felelősen szolgáló vezetők és munkatársak munkáját.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése kéri a konferencia-központok vezetőit, hogy hirdetésekkel, saját szervezésű hétvégi vagy hetes konferenciákkal, a holt szezonban adott kedvezményekkel igyekezzenek a központok legjobb kihasználtságára.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megköszöni a Kormánynak a Horánszky utcai Kárpát-medencei Református Ifjúsági Központ kialakítására nyújtott támogatást. Kéri tagjait és a gyülekezeteket, hogy hordozzák imádságukban ennek a központnak a megvalósítását és szolgálatba állását.

18. MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉGEK MEGALAKÍTÁSA

Előterjesztő: Szabó István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése örömmel ad hálát Istennek a Pellérdi Református Missziói Egyházközség megalakulásáért, egyben Isten áldását kéri az új egyházközség életére, szolgálatára.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése örömmel ad hálát Istennek a Diószdi Református Missziói Egyházközség megalakulásának szándékáért. A hiányzó szervezeti adatok miatt az ügyet visszautalja az egyházmegyének, és kéri az őszi közgyűlés elé terjesztését.

19. FELLEBBEZÉS AZ ÉSZAKPESTI EGYHÁZMEGYEI KÖZGYŰLÉS HATÁROZATA ELLEN

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése a Szódligeti Missziói Egyházközség megalakításával kapcsolatos fellebbezés nyomán új eljárás lefolytatására kéri az Északpesti Református Egyházmegyét.

20. SZÁR SZÓRVÁNY BEOSZTÁSA BODMÉRHOZ

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése tudomásul veszi Szár szórványnak beosztását a Bodméri Református Missziói Egyházközséghez.

21. EGYHÁZKÖZSÉGEK SZAVAZATI SZÁMÉRTÉKE

Előterjesztő: Szabó István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése az egyházmegyék espereseinek felterjesztése alapján megállapítja, hogy a nyolc egyházmegyébe bekebelezett **299** egyházközség szavazati számértéke **324**.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megállapítja, hogy a testületek és a tisztségviselők megbízatása 2014. december 31-én lejár.

22. EGYHÁZKERÜLETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG MEGALAKÍTÁSA

Előterjesztő: Szabó István

A jelölések alapján az alábbi nevek kerülnek a szavazólapra:

Ágoston Géza
Bényi András
Csaholczi László
Kiss László
Pintér Gyula
Sikolya Zsolt
Zsirka László

23. AZ EGYHÁZKERÜLETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG TAGJAINAK NYILATKOZATA ÉS ESKÜTÉTELE

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megállapítja, hogy **Ágoston Géza, Bényi András, Csaholczi László, Pintér Gyula, Sikolya Zsolt, Zsirka László** egyházkerületi választási bizottsági tag letette az esküt, **Kiss László** távolléte miatt ezt későbbi időpontban teszi meg. Életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

24. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése 2019. december 31-ig hatályban tartja Dragán György, Czövek Tamás és Czövekné Bartha Klára lelkészi képesítését.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése 2019. december 31-ig hatályban tartja dr. Kodácsy Tamás, Nemes Csaba és Simon Emil lelkészi képesítését.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése 2019. december 31-ig hatályban tartja Farkas István lelkészi képesítését.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megerősíti azt a 2013-as határozatát, mely szerint Viziné Surányi Erika lelkész lelkészi jellegét 2018. december 31-ig hatályban tartja.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése 2019. december 31-ig hatályban tartja Turbucz Péter lelkészi képesítését.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése Nagy Lenke lelkészi képesítéséről az egyéves próbaidő letelte után, megismételt egyházmegyei felterjesztés alapján határoz.

25. LELKÉSZ MÁK KERESŐ FOGLALKOZÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése Ácsné Harkai Zsuzsanna gombai beosztott lelkésznek

engedélyezi, hogy határozott ideig, 2019. július 31-ig a gombai református iskolában egyházi éneket tanítson.

26. A BP-ÉSZAKI EGYHÁZMEGYE SZABÁLYRENDELETE AZ EGYHÁZKÖZSÉGEK HATÁRAIRÓL

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése jóváhagyja a Budapest-Északi Református Egyházmege jóváhagyásra benyújtott 23/2014. (V.17.). sz. szabályrendeletét.

27. DIÓSDI INGATLAN VÁSÁRLÁSA

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése felhatalmazza az elnökséget adásvételi szerződés megkötésére, amelyben a Diósd 2584. helyrajzi számú ingatlant megvásárolja.

28. SÁRPILISI INGATLAN-AJÁNDÉKOZÁS ELFOGADÁSA

Előterjesztő: Szabó István

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése felhatalmazza az elnökséget, hogy megkösse

az ajándékozási szerződést, amelyben a Sárpilis 150 helyrajzi számú ingatlant elfogadja.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megköszöni a felajánlást Gutai István ajándékozonak.

29. EGYÉB ÜGYEK

Előterjesztő: Váradi Péter

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése megköszöni dr. Békési Sándor egyetemi docensnek, a KRE-HTK Rendszeres Teológiai és Ökumenikai Tanszék tanszékvezetőjének, hogy az őszi közgyűlésen megfogalmazott kérésre teológiailag megalapozott választ adott.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése a tanszékvezető úr javaslata alapján buzdítja a kebelbeli gyülekezeteket, hogy minél több egyházközség készítsen nyomtatott vagy elektronikus formában missziói, apologetikai orgánumot, nem feledkezve meg arról, hogy mindenhol a helyben élő emberek ezeréves kultúrájába és mindennapjaiba ágyazva fogalmazódjanak meg az Isten ígéje által vezérelt gondolatok.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése úgy határoz, hogy dr. Békési Sándor docens úr szakvéleményét az egyházmegei tanulmányi előadók kapják meg.

Tavasszal készült el az örmezői gyülekezet első saját közösségi helye

Az áprilisban felszentelt újszilvási templom belső tere

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2014. MÁJUS

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Pál Tamás – TI-ről Csányoszróra

BÁCS-KISKUNSÁG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Czikóné Barta Márta – Dunapatajról rend.áll-ba
2. Szikszai Szabolcs – Pécsről Kecskemétre sl.

SZÜLETETT:

Benedek – Hotorán Gábor 4. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Szabó Tamás – Lakitelek

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Bob Ilona Enet – Külső-Kelenföldről rend.áll-ba
2. Sepsi Krisztina – megyei b. kórház lp.
3. Kiss Katalin – Soroksárra blp.

SZÜLETETT:

Áron – Szepesy László 1. gyermeke

BUDAPEST-ÉSZAK

SZÜLETETT:

1. Zsófia – Apostagi Zoltán Adorján 1. gyermeke
2. Tirza Liliom – Kiss Sámson Endre 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Végh Tamás – Fásor
2. Tófalvy Éva – Ráday Gyűjtemény

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Mező István – Tápiószeléről Jászberénybe
2. Murányi Melinda – Szigetszentmiklós-Kossuth tér blp.
3. Kiss Gergely István – Ráckeve blp.

SZÜLETETT:

Benjámin – Halassy Ferenc 3. gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Borsi Attila – Majosházáról Vác-Felsővárosba
2. Borsiné Kusztos Ildikó – Majosházáról Vác-Felsővárosba int.lp.
3. Nagy Dávid – Érd-Parkvárosba blp.

SZÜLETETT:

(Petrikowsky) Ottilia Kamilla – Rémes Renáta 1. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Csuka Tamás – Vác-Alsóváros

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Németh Péter – Dombóvárról rend.áll.
2. Csomós Balázs – TT-ről Faddra blp.
3. Harsányi Béla – Kárpátaljáról Iregszemcsére blp.

NYUGDÍJBA MENT:

Suhai Lajos – Bogyiszló

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

Nagy Richárd András – Alap-Alsószentivánra exm.

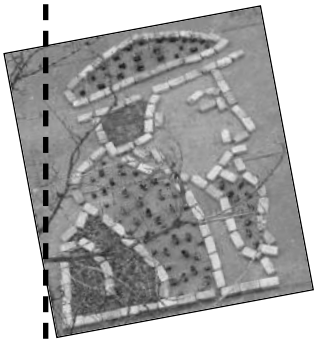
SZÜLETETT:

1. Zsombor Bánk – Hajdú Szabolcs Koppány és Tóth Livia 4. gyermeke
2. Zsejke Tinka – Darvas-Tanács Erik 7. gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Nyírfás Ágnes – Pécs-Kertváros
- † Kassai Sándor – Dunaújváros
- † Hegyi-Füstös István – Bp-Rákosfalva
- † Ládonyi Klára – zsinati hivatal

A DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLET IFJÚSÁGI PROGRAMJAI 2014-2015

KÁLVIN H/ósi H/arcai – élménypedagógia 2 korosztálynak...

Ősszel indulnak az IFI-KAP-TÁR füzetek...

Élménypedagógiai speciális továbbképzés – a Kálvin-programra – 2014. szeptember 5-6.

KÁRPÁT-MEDENCEI IMAÉJJEL – ZEFIR 7x – 2014. október 10. péntek

*7 helyszínen – ahogyan a ZEFIRTől megszokhattuk:
ifjúsági zenekarok, kávéház, beszélgetések,
LELKÉSZ stand-up, csoportbeszélgetések,
éjjelkor skype-os körkapcsolás a helyszínekre!*

**Zene – Evangélium – Felelősségbresztés
– Imádság – Reménység**

Tapasztalati Tanulás Tréning – TTT (60 órás)

*2014. november 13-15. és 2015. január 22-24.
KAPCSOLÓD 6 SZ!!! a Lágymányosi Ökumenikus Központban –
25+ alkalma! (keresd a facebookon!)*

Lányok és Férfjfiúk hétvégéje Galyatetőn 2014 őszén és 2015 tavaszán
Minden további információ az IFI-KAP-TÁRon!

Fodorné Ablonczy Margit
DMREK ifjúsági lelkész

NÉPMOZGALMI ADATOK

Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben 2013-ban													
Egyházmegye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés			Névjegyzék
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	
Baranya	110	120	230	85	88	173	15	45	60	137	181	318	7421
Bács-Kiskunság	263	273	536	174	219	393	38	101	139	351	429	780	11980
Bp-Dél	313	313	626	124	173	297	67	160	227	363	545	908	13863
Bp-Észak	329	378	707	175	225	400	84	120	204	407	546	953	12635
Délpest	457	421	878	323	330	653	78	143	221	519	610	1129	22702
Északpest	383	333	716	238	245	483	70	135	205	493	499	992	15500
Tolna	95	120	215	50	56	106	10	37	53	128	122	250	4501
Vértessalja	159	143	302	91	89	180	37	37	74	182	222	404	8318
Összesen:	2109	2101	4210	1260	1425	2685	399	778	1183	2580	3154	5734	96920

	Keresztelés	Konfirmáció	Házasság	Temetés	Névjegyzék
1991	7565	3869	1834	9756	
1992					128311
1997	5571	3192	1632	9010	
2001	5374	2869	1409	7537	
2002	5035	3278	1560	7787	
2003	4661	2877	1473	7391	
2004	5023	3348	1632	7699	
2005	4838	3157	1476	7364	120459
2006	5337	3520	1631	7319	116922
2007	5033	3160	1467	7086	114028
2008	4837	2777	1399	6688	111209
2009	4986	2882	1275	6497	110224
2010	4754	2865	1137	6297	104810
2011	4574	2707	1187	6168	102937

	Keresztelés	Konfirmáció	Házasság	Temetés	Névjegyzék
2012	4600	2798	1182	5921	103593
2013	4210	2685	1183	5734	96920

A TORMÁSI AUTÓHÁZ dolgozói kedvezményei

**Az Opel Tormási kereskedőház
(Opel, Chevrolet, Suzuki és Isuzu értékesítés)
idén is nyújt kedvezményeket egyházi dolgozóknak
gépkocsivásárlásra, kérjük, érdeklődjön
közvetlenül a kapcsolattartónál:**

FRUTTUS ÁRPÁD ZOLTÁN
kereskedelmi igazgatóhelyettes

fruttus.arpad@tormasi.hu

Bemutatóterem:

Kecskemét, Külső-Szegedi út 100.

Telefon: +36 76 502 900

Telefax: +36 76 502 901

www.tormasi.hu

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza

1092 Budapest, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-903

e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsháza András lelkész

Készült az O. A. Invest gondozásában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2014 / december

A választások éve

Egy ideig azt fogjuk mondani, a 2014-es év a választások éve volt. Választások a világban és választások az egyházban. Van-e hasonlóság és van-e különbözőség? Vagy itt is csapatok vannak és nem közösségek, itt is önjelöltek és nem elhívottak? Válasz előtt nézzünk körül.

A mai embernek, a mai társadalomnak ez az egyik legnagyobb nyomorúsága, hogy elveszítette a tízparancsolatot. Vannak, akik azt hiszik, hogy elavult már a több ezer éves használatban, ezért új kőtáblákat faragnak, megcsalják önmagukat és az embereket. Ezen már nincs ott az Isten neve, ezen már nem bűn lopni, csalni, paráználkodni, ezen már nem kell tisztelni senkit. Úr a mammon és a testiség.

Nézzünk a mai tékozló fiúra is, akinek mit számít család, otthon, hűség, tisztesség, becsület, munka. Van mani, van ital, vannak haverok. Elveszik a vagyont, jön a nélkülözés, jönnek a betegségek. Már egyedül vagy. Vesztes vagy. Bűnös vagy. Nem kellesz senkinek!

De Valaki még így is, még most is, vár és szeret. Csak el kell Hozzá jutni! De hogyan?

Akkor most vegyük elő az elfelejtett kőtáblákat! Most, amikor ifjaink bizonytalan útnak indultak, amikor a fehéret feketének, a hazugságot igazságnak mondják és a szentet szemébe tiporják, kettőzött erővel mondjuk: van Ura a világnak! Ez legyen figyelmeztetés, de bátorítás is. Csak nem lehet a Sínain megállni, tovább kell menni a másikへgyre, a Golgotára.

Mert csak így van remény, sőt annál több.

Ebben az országban, s itt, Dunamelléken is van népe Istennek. A hívók közössége, Krisztus egyháza, amely küldetésében él. Gyülekezetek, amelyek közösségi alkalmakon és hívó tagjaik mindennapi életében tesznek tanúságot az isteni szeretetről, a betöltött törvényről és a megérdemelt büntetés helyett a kegyelemről. Az egyház küldetése az evangélium hirdetése mindenkinek, felelőssége, hogy láthatóan, érthetően és érezhetően jelen legyen a világban!

Felelősök vagyunk egymásért, a mai tékozló fiúkért, a közböcsőkért. Embertársunk Krisztushoz vezetése az új evangélizáció útja és a kísérő által az újra-evangélizáció lehetősége a szolgálat által.

Hálát adok a dunamelléki gyülekezetekért, a tizennégy újbabbért, amelyek egy-két éve alakultak, és a több évtizede, vagy évszázada óta meglévőkért, Isten kegyelméből mindig megújulókért. Szükségünk van megújulásra, mert képzel-

jük el, ha a tékozló fiú előbb találkozik velem, a szeretet nélkül törvényeskedő, otthon maradt testvérével, vagy ha olyan beszédet mondunk, amely a templomban érvényes, de odakünn már nem.

Hálát adok az elhívott lelkipásztorokért, akiknek élete nyitott könyv a gyülekezet előtt, akinek el kell viselni, hogy párválasztásukat százan minősítik, akinek gyermekét százan nevelik, vagy nevelését véleményezik. Szeretem-e őket, ahogy ők is elfogadnak engem, páromat és családomat? Mi együtt vagyunk gyülekezet. Nem csapat, közösség!

Ez a közösség választ megyei, kerületi tisztségviselőket. Magunk közül választunk, a keresztyén életvitel, a kegyesség, a kapott talentumok alapján, keresve Isten akaratát, az Ő választását. A választásban kölcsönös bizalom van. Egyik fél sem élhet vissza vele.

Most először is megköszönöm minden lelkészi és nem lelkészi tisztségviselőnek az elmúlt hat évben köztünk és értünk végzett munkáját, szolgálatát. Külön is hálát adok azért a kerületi főjegyzőért és azért az esperesért, akikkel az elmúlt hat évben összerendelt az Úr, a választók bizalma. Hálát adok a névtelenekért, az esperesi és a püspöki hivatal minden tagjáért, odaszánt életükért és munkájukért, a felém megnyilvánuló szeretetükért. Tegye ezt meg mindenki a saját szolgatársával, szolgatársaisával! Mellettük és velük élhettem meg, hogy mit jelent a szolgatársi közösség.

A következő hat évre már választottunk. Abban a kiváltságos helyzetben írhatom e sorokat, hogy a neveket még nem tudjuk. Tiszta szívből, elfogultság nélkül kérjük rájuk Isten áldását.

A naptárra nézek, vasárnap advent első vasárnapja, kezdődik az adventi út. A várakozás a készülődés egyik jellemzője, hogy az „én”-ről áthelyeződik a hangsúly a „te”-re.

Az „én” helyén megjelenik az Isten, hogy megszülessen bennem a szeretet. Az Úr angyala most is szól: „Üdvözítő született ma nektek, aki az Úr Krisztus, a Dávid városában.”

Az „én” helyén megjelennek a rám bízottak, a szerettem. De megjelennek-e az elesettek, a közböcsők, a tékozló fiúk, a félelemben élők, a lelkileg összetörtek, a virtuális világ elveszettjei?!

Veres Sándor

Élet a teológián

2014. ősz

ÉVKEZDŐ CSENDESNAPOK:

A teológia évkezdő csendesnapjait hagyományosan a tahi Sion hegyén tartottuk, a témája a **VÁLTOZÁSOK – VÁLASZTÁSOK – VÁRAKOZÁSOK** volt, központi igéje pedig: „*Méltón ahhoz az elhíváshoz*” (Ef 1,1). A csendesnapon előadást tartott *Zsengellér József* dékán a „**Választások a Szentírásban**” címmel, valamint *Tőkéczi László* főgondnok, aki a magyar társadalomban bekövetezett és várható változásokról szolt. Mindig népszerű programként professzorok, tanárok tartottak bibliaköröket, *Siba Balázs*, a kar új adjunktusa pedig kreatív **élettörténet-feldolgozást** vezetett. *Szabóné László Lilla* lelkész, a kar új óraadó tanára tartotta az esti evangélizációt. „Istenes **népdalok – népies dicséret**ek” címmel koncertet adott *Négyesi Adrienn* és férje, *Trieb László* egykori diákok. Nem maradt el az esti zsíros kenyerezés és novellaolvasás sem. Évkezdő **úrvacsorás istentisztelet**en *Szabó István* püspök igehirdetésben buzdította a diákságot. „Mi vár ránk az évben, lelki motivációink” volt a címe az évfolyamóráknak. A két nap során sok beszélgetéssel, bibliakörökkel, imaközösséggel készültek a diákok az évre.

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2014/2015-ös tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendégelésen:

egyházkerület, teológia, Presbiteri Szövetség, Kálvin Kiadó, Ferencvárosi Önkormányzat Polgármesteri Hivatala, vértessaljai egyházmegye, zsinati iroda, északpesti egyházmegye, tolnai egyházmegye, délpesti egyházmegye, Ráday Gyűjtemény, Károli Gáspár Református Egyetem

PROGRAMOK:

A félév során több külső előadót is szerveztek a diákok *Édes Gábor* V. éves közösségi presbiter vezetésével. Adventben **evangélizációs-hitmélyítő** alkalmon *Pogrányi Károly* diósi lelkész volt a meghívott igehirdető. **Bögre körüli** alkalmon *Békési Sándor* professzor és *Bölcsföldi András* spirituális mesélt az életéről, a csendesnapon pedig *Siba Balázs* adjunktus és *Szabóné László Lilla* óraadó tanár. Népszerű lett a hétköznapokban a „**K-edd meg!**”, ahol kedd délelőttként valaki(k) saját készítésű ételekkel üdíti fel társait a zsibongóban. Több spontán akciót is kezdeményeztek a diákok: kirándulást, közös színházlátogatást, filmklubot.

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, melyek fele felsőbb éves teológushallgatók által tartott bibliaóra, másik részük előadás, beszámoló. A félév koncepciója „**A hit kerete**” köré épült (ige, imádság, közösség, szolgálat) az ApCsel 2,42 alapján: „**Ezek pedig kitartóan részt vettek az apostoli tanításban, a közösségben, a kenyér megtörésében és az imádkozásban.**” Ezen kívül vendégek voltak: *Tőkéczi László* egyetemi tanár, *Dianne Collard* missziós lelkész, az „*Úgy döntöttem, megbocsátok fiam gyilkosának*” c. könyv szerzője, lelkész stand up-on *Makay László* és *Szontágh Szabolcs*.

Otthonóra Dianne Collard-dal

Gyúrói teológusnapon

A diákok kezdeményezésére úrvacsorás istentiszteleten voltak együtt a Ráday Felsőoktatási Diákotthon lakói, és vendégül fogadták több más egyházi kollégium lakóit is. Igét hirdetett *Sebestyén Katalin* lelkész. A lelki alkalmak szervezésben segítség volt *Horváth Tünde* IV. éves teológus, hitéleti presbiter.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2014/2015-ES TANÉV ELSŐ FÉLÉVÉBEN:

Ebben az évben is több teológusnapot és hétvégét szerveztek, melyben tevékenyen részt vett *Masri Mona és Kiss Diána* III. éves teológus. Ezek helyszínei az alábbiak voltak:

Rákosszentmihály-Sashalom, Gyúró, Tolnai Református Egyházmegye (*Madocsa, Paks, Szedres, Dunaföldvár, a missziós csendesnapon: Madocsa, Paks*), **tenkei** ifjúsági konferencia (Partium), **Apostag, Gyulafehérvár** és környéke (Erdély, Küküllő-mente): *Gyulafehérvár* (gyermekprogram is), *Szászsebes, Alsókarácsonyfalva, Búzásbocsárd, Bénye, Bethlenszentmiklós, Balázsfalva, Tür, Boldogfalva, Küküllővár, Ócsa, Órmező, Szokolya*, evangélicációs szolgálat: **Schweitzer Otthon**, (5 fő) **Százhalombatta** (5 fő), **Mátyásföld** (7 fő)

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK:

Az Ágoston Sándor Alapítvány szervezett (és támogatta) nyáron a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. Építőtábor volt a **Mezősége**n a Ráday Felsőoktatási Kollégium hallgatóinak segítségével. Gyermekotthonosoknak szerveztek táborot teológusok az erdélyi **Zsobokon**, a vajdasági **Módoson** pedig immár szokásosan anyanyelvőrző keresztényen táborot és építőtábort.

EGYÉB PROGRAMOK:

Nyáron is szerveztek a teológusok a Parókia portállal együtt nagyszabású interaktív kiállítást a **Művészetek Völgyében**, melynek címe: **Átutazó**ná, témája az utazás, életút, úton járás volt. Templomi kiállítással, videoinstallációkkal, beszélgetésekkel, vetített képes előadásokkal, énekes programokkal, irodalmi kávéházzal folytattak kulturális missziót a Völgyben, közelebbről Taliándörögdön a templomkertben. Az irodalmi kávéház keretében **Ravasz-Áprily emléktúrát** szerveztek a Pócsmegyer-leányfalui gyülekezettel, ahol Leányfaluról indulva a hegyen átkelve érkeztek az Áprily-völgybe, Dunabogdányba, közben pedig idézeteket olvastak fel a két jeles reformátustól.

Bölcsföldi András spirituális

KÖZGYŰLÉS

2014. november 6.

Püspöki jelentés

Előterjesztő: Szabó István

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

A tegnapi újszövetségi igében mondja Megváltónk, amikor tanítványait bátorítja, akiket barátainak nevez: „Amikor a zsinagógákba a hatóság és felsőbbség elé hurcolnak titeket, ne aggódjatok amiatt, hogyan vagy mivel védekezzetek, vagy mit mondjatok, mert a Szentlélek abban az órában megtanít majd titeket arra, amit mondanotok kell.” (Lukács 11,11-12)

Krisztus szavai a tanúságtevőkhöz szólnak, azokhoz, akiket az ige és a hit által új életre hívott el, az anyaszentegyház közösségébe, hogy ott mind az üdvösségig megtartsa őket. Nekünk is szól hát a buzdítása. Bár vannak, akik szerint a keresztyéneknek nincs szükségük apológiára, s éppen erre a szakaszra hivatkozva állítják ezt, mondván, Jézus azt tanácsolja, hogy ne aggodalmaskodjunk önmagunk védelme felől, ne keressük se a módját, se a tartalmát, hogy miképpen szóljunk az üdvözítő hit igazsága mellett, mert hiszen a Lélek majd megtanítja, hogy mit kell mondanunk. Ismerjük el, van valami létjogosultsága ennek a felvetésnek, és tapasztaljuk is, különösen

nehéz helyzetekben, hogy Isten Szentlelke csodálatos módon tudja eltörölni előre elkészített jó és okos gondolatainkat, szép és hatásos szavainkat, megfundált érveinket, és ad helyükbe egyszerű és világos, elemi igazságokat. Éppen olyan egyszerűen, ahogyan itt Jézus világosan mondja: abban az órában majd megtanít benneteket... Ugyanezt némi okkal kiterjeszthetjük a keresztyénség, és közelebbről egyházunk és még közelebbről egyházkerületünk közösségének útkeresésére is. Sok mindent tervezzünk, sok mindent veszünk számba, latolgatunk, mérlegelünk, készülünk folytonosan, s aztán azt tapasztaljuk, hogy Isten a legegyszerűbb és sokszor általunk alkalmatlannak vagy éppen unalmasnak tartott úton vezet el a megoldáshoz, vagy nyit kaput úgy, hogy előtte mi már mindenféle kulccsal próbálkoztunk, talán kerülő utakkal is, aztán egyszer csak teljes igazságában ragyog az ige: ímé, ajtót nyitottam előtted, melyet nem zárhat be senki (Jelenések 3,8). Mindazáltal, amennyire tudjuk, hogy magabiztos készülleteink gyakran elporladnak, annyira biztos az is, hogy Krisztus itt döntően az erőtlenség önmagunk elhagyása, az aggodalmaskodás és a csüggedés ellen óv. Aki megízlelte a kegyelem jóságát, kétségtelenül nem aggodalmaskodik már, de magabiztos sem lesz, hanem inkább hálás örömmel várakozó. Ezzel a buzdítással kezdjük egyházkerületi közgyűlésünket, amely a mögöttünk álló hentesztendei ciklus utolsó közgyűlése.

Főtiszletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Nem szokatlan, mégis hálára indító, hogy ma nem megszokott helyünkön, a Ráday Kollégiumban vagyunk együtt, hanem Kecskeméten, a 450 esztendő fennállását ünneplő kollégiumban. Kecskemét ezt az esztendőt ennek a jubileumnak a jegyében töltötte, több ünnepség és megemlékezés volt már, és köszönjük, hogy egyházkerületünk közössége most így, együtt ebben a formában is köszönheti a Kollégiumot és hálát adhat Istennek megtartásáért. A Kollégium 450 esztendeje jelzi számunkra egykori helyzetünket is itt, a Duna mentén, a hódoltságban: jelzi a sziget-létet, amikor csak egy-egy nagyobb mezővárosban, meg a pusztákon és bujdosásban élt Isten népe. Ezek a helyek, Kecskemét, Kőrös, Cegléd, Halas, Tolna és még néhány voltak a 16-17. században azok a megtartó helyek, ahol a templom mellett iskola is, kollégium is állt, ahonnan újra meg újra kirajzott az Istennek szolgálók sora. Ugyanakkor a kollégium itt is jelzi a magunk korát is. Most sem pusztán szép emlékek köré gyűltünk, hanem egy élő és munkálkodó közösség körébe. S amit munkálnak, jelzi megváltozott helyzetünket, a magyar társadalom utóbbi évtizedeinek gyökeres átalakulását, annak feszültségeit és terheit, s ez bennünket útkeresésre ösztökél, és reménnyel is buzdít. A nyugati civilizáció révült magabiztossággal őrli porrá a maga szilárd alapjait, olyan doktriner eltökéltséggel igyekszik felszámolni kultúrájának építőelemeit, amelyet szinte csak az 1950-es években láttunk és hallottunk. A szerzés mámorába rántott ember pedig alig-alig veszi észre, hogy hátát lappogató, kínáltató, ráujjongó cimborái – az önteltség, az önistenítés, az önzés és az énzés – voltaképpen ember-voltából forgatják ki, s teszik alacsony bérért termelő, s megtermelt javait többszörös áron megvásárló üzemi egységgé. A jó, az igaz és a szép – focinyelven szólva – legfeljebb is csak véleményes helyzetekbe kerülhetnek, a szabadság kiüresedik, mert elveszti belső tartalmát. Milyen jó tudni, hogy ebben a legújabb-kori „hódoltságban” vannak helyek, szigetek, kisebb és nagyobb közösségek, ahonnan a Krisztust szolgálók sora indulhat útra. Köszönjük, hogy itt lehetünk, Isten éltesse és tartsa meg a kecskeméti szent eklézsiát és kollégiumát.

A mai napon, szokás szerint, lelkipásztorokat bocsátunk ki és szentelünk a szent szolgálatra. Ez is mindig jel, Isten hűségének a jele, hiszen azt éljük át ilyenkor, hogy az Úr gondoskodik népéről, pásztorokat ad, hogy az evangéliumhirdetés szolgálatában a hit és az ige által vezessék az Ő népét. De tegyük hozzá, felszentelendő lelkipásztoraink maguk is jel, akiknek fényeskedniük kell, mint az égen a csillagoknak. Buzdítjuk és bátorítjuk is őket, hogy soha nem csüggedve, igaz szívvel, jó hűséggel szolgáljanak elhívó Uruknek, egyházunk közösségében.

Mai közgyűlésünk, mint említettem, cikluszáró közgyűlés, melyen röviden igyekszem összefoglalni azokat a lényeges vonatkozásokat, amelyeket jelül állíthatunk magunk elé a következő időszakra nézve is. Igyekszem elkerülni annak nehézségét, ami ilyen fordulóknak alkalmával megjelenhet, ti. hogy egyrészt átfogó értékelést kell

adni a mögöttünk álló időszakról, s másrészt mindezt úgy kell tennem, hogy magam is jelölt vagyok a következő időszakra nézve. Előbb ezért hadd szóljak röviden a folyamatban levő választásokról. Úgy tapasztalom, hogy egyházkerületünk gyülekezeteinek, lelkipásztorainak, presbitereinek döntő többsége mindaddig világosan érti és érvényesíti, hogy az új tisztségviselők megválasztásával és beállításával nem tiszteket és posztokat, rangokat és címeket osztogatunk, hanem általunk hívunk és állítunk szolgálatba arra alkalmasnak tartott testvéreket. Ha ezt a látást megőrizzük, akkor megtarthatjuk a választás komolyságát és méltóságát is. Sajnos, néhány helyről visszhangok érkeztek, amelyek azt tükrözik, hogy néhány testvérünk egyáltalán nem érti, mit jelent a szolgálatra való külső elhívás nagy és szent feladata. Hogy ti. (ahogy hitvallásunk mondja) az egyházban nincs önelhívás (autoklesis), hanem a belső indítást, a belső elhívást külső elhívással kell megerősítenie az egyház közösségének. Ezért aztán tiszteletlen hangok és sejtetések is felszínre kerültek, és ez nincsen így jól. De mindez még orvosolható, a legjobb orvosság pedig az alázat és annak mély megélése, hogy akikre Isten tisztséget bíz, azokra súlyos feladatokat és sok erőt igénylő munkát bíz. E helyről is kérem tisztelettel a szavazó presbitériumokat, hogy a választási törvény előírása szerint igyekezzenek a lehető legpontosabban megfelelni a formai feltételeknek is, hiszen a választási eljárás lévén titkos, a formai hibák orvosolását nem teszi minden esetben lehetővé. Kár lenne az elvesztegetett szavazatokért, két okból is. Egyrészt kár lenne, ha pusztán formai hiba miatt nem vehetnék azokat figyelembe a választási bizottságok, de másrészt még inkább kár lenne, hogy emiatt nem a teljes közösség venne részt az egész választási folyamatban.

Egyházkerületünk elmúlt időszakát röviden két szóval tudom jellemezni, azzal a megjegyzéssel, hogy ellentmondást jeleznek: gyarapodás és fogyás. E kettőben élünk, mégpedig úgy, hogy a gyarapodás jelei bátorítanak és buzdítanak bennünket, míg a fogyás jelei riasztanak. Olykor egyszerre együtt jelenik meg a kettő, akár egy-egy gyülekezet életében is. Ha az egyházmegyékből érkezett jelentéseket elemezzük, szinte mindenhol az a jelzés érkezik, hogy miközben az ún. népmozgalmi adatok némi csökkenést mutatnak (legnagyobb mértékűt a temetések száma, s ez várható is volt), aközben arról számolhatunk be, hogy 16 gyülekezetszervező programunk szép eredményeket és növekvést mutat (ahogy erről a missziói jelentés beszámol), hogy sikerült a szórványgondozás terheit is csökkenteni. Növekedett közoktatási intézményeink száma, némelyik esetében a tanulók száma is ugrásszerűen, s egyre több egyházi fenntartású intézmény működik kerületünkben. Az anyagiak terén is szilárdulás jeleit láthatjuk. (Nem dicsekvésből, hanem hálával mondom, kerületünk a legjobb akadozó egész egyházunkban, olyan helyeken is, ahol a szegénység és a munkanélküliség eleve roppant terhet jelent!) És tele vagyunk tervekkel. Tavasszal arra kértem a gyülekezeteket, hogy röviden jelezzék, milyen anyagi vonzatú terveik vannak a következő néhány évre. Ezek összesítése azt mutatja, hogy egy csapásra egy évi költségvetésünk tízszeresét el tudnánk köl-

teni, annyi a terv, az elképzelés és a szándék. Ez természetesen (hogy fordítsak a szón) nem feledtetni velünk, hogy számos okból több helyen erőtlenedés és fogyás mutatkozik. Ez a két ellentétes erő aztán olykor szélsőségekre is ragadtat. Az egyik oldalon megjelenhet a csüggedés és a lemondás, az önelengedés, amikor elfelejtjük Krisztus ígéreteit, olyannyira hogy már nem is aggodalmaskodunk egyáltalán (mert úgymond minek is?!), s nem érdekes, hogy mit mondunk majd, ha számon kérnek bennünket az emberek, sőt már az sem, hogy mit mondunk önmagunknak elhívásunkról, hivatásunkról, szolgálatunkról, forgolódásunkról. A csüggedés, mely a hitetlen aggodalmaskodásból fakad, mindig a hűtlenség előszobája volt. De szól ebben a helyzetben is jóra buzdító ige: ha mi hűtlenedünk is, Ő hű marad, Ő önmagát meg nem tagadhatja. A másik szélsőség, amikor egy-egy megoldást vagy módszert kiáltunk ki egyetlen üdvözítő útnak (s azért nem aggodalmaskodunk, mert mechanikus elképzeléseink vannak a világról meg az emberről), és mit sem törődve a mások sajátos helyzetével, erőivel, készségével, a magunkét oktroyáljuk másokra, legyen az fast-food keresztyénség vagy éppen mindentől tartózkodó üres tradicionalizmus. Ahogy a csüggedéstől, úgy a projekt-pietizmustól is óvni kell magunkat, mert az egyik halálos kétségbeesés, a másik meddő arrogancia, és ha valaminek, úgy ennek a kettőnek nincs helye az anyaszentegyházban.

Hogy mennyire jól mutatja helyzetünket ez a kettősség, hadd idézzek csak egy-egy szót az esperesi jelentésekből. „Légy erős” – ez a vértessaljai esperes utolsó jelentésének erős és buzdító hangja. Ehelyt hadd köszönjem meg Agyagási István esperes úrnak hűségese szolgálatát, és legfőképpen azt, hogy sok utánajárással, betegségig fáradozva, aztán gyógyulást átélve, nagy önfeláldozással igazi testvéri közösséget formált Vértessalján. „Gyógyulás” – írja jelentésében az északpesti egyházmegye gondnoka, Margit István, s azért ő, mert – mint tudjuk – ez az egyházmegyénk nagy viharokat állott ki, főjegyzője nyugdíjba menván, esperese eltávozván, míg az új főjegyzőt megválasztották, a gyülekezetek életéről a főgondnok tartott beszámolót. Köszönjük neki is, hogy ezt a szokatlan többlet-terhet is elhordozta. „Köszönöm” – mondja rangidős esperesünk, Simonfi Sándor, aki csaknem három cikluson keresztül vezette a Budapest-északi egyházmegyét, s mondhatjuk nyugodtan, jól és példamutatóan vezette közösségét. Számos elképzelését vette át a kerület is, köszönjük, hogy megosztotta velünk. „Magasságok és mélységek között hűség, imádság, öröm és hosszútűrés” – írja a baranyai egyházmegye leköszönő esperese és egyúttal kerületünk mostani főjegyzője, Peterdi Dániel. Akár képletesen is érthetjük szavait, a magasságokból, Baranyából járt szolgálni nagy hűséggel a mélységekbe, a Ráday utcába. Többszörös terheket hordozott, többszörösen látta és viselte mind a csüggedésnek, mind a rajongásnak terheit, de imádságban, örömben, szolgálatban mindig hűségese társunk volt. Köszönjük, főjegyző úr, a csendes, megbízható és állhatatos órállói szolgálatot, köszönjük a kicsik és elesettek bátor képviselését, köszönjük a jó szót mindenki iránt. S hadd idézzek a többiektől is. „Isten volt őrizőnk” – írja a bács-kiskunsági egyházmegye esperese, Hegedűs Béla. Lehet, hogy nem is tartja számon, de espe-

res-gondnoki értekezletünk tanúsíthatja, és magam is tudom, hogy a legtöbb konfliktus-helyzetünkben, akár a megyében, akár a kerületben vagy a zsinaton az ő higgadtsága és szilárdsága volt Isten őrző eszköze számunkra. „Építés és épülés” – írja a Budapest-déli egyházmegyből Illés Dávid. Okkal, hiszen a legtöbb igyekezet és egyúttal a legtöbb sürgetés is építésre, szervezésre, egybetartásra ebben az egyházmegyében mutatkozik. Köszönjük pásztorló igyekezetét, érzékenységét egyházmegyéje egész közösségében. „Remény” – írja a délpesti egyházmegye esperese, Takaró András, aki nem ok nélkül hangoztatja, hogy egyházkerületünkben létszámról, kiterjedésről és szolgálatokról nézve is a legnagyobb egyházmegye esperese, s egyúttal tudja, hogy éppen ezért a legtöbb munka is itt adódik. Köszönjük azt a szinte emberfeletti igyekezetet, ahogyan a gyülekezetek egy irányba tekintő szolgálatát munkálta, felügyelte és segítette. Ehelyt hadd köszönjem meg külön, hogy egyházmegyéjén túl is vállalta a kárpátaljai testvérek megsegítésének szervezését, hogy a Dunamellékről beérkezett adományok koordinálásában nem kevés idegőrlő kanyaron túl is hűséggel megáll. „Pro rege” – írja a tolnai egyházmegye esperese, Rácz József. Talán ebben az utolsó szóban lehetne egész egyházkerületünk irányultságát összefoglalni. Igen, Tolnában is, ahol a legszorongatóbb a szórvány-helyzet és a lelkészhiány, ahol a legrosszabbak az emberi-környezeti kondíciók, ahol a legkönnyebben törhetne felszínre a csüggedés, ott is mindig a Krisztus zászlójára néznek, és tudják: Őretek fáradozunk, Ővele küzdünk, és az Ő erejével győzedelmeskedünk. Merthogy mi nem olyanok vagyunk, mint az a római hadvezér, akiről Tacitus azt írta: jobban szeretett harcolni, mint győzni. Mi a győztes Bárany zászlója alatt állunk, és az Ő győzelmének, büntető áldozatának és megbékítő kegyelmének gyümölcseit élvezzük.

Itt a helye és az ideje, hogy köszönetet mondjak az elmúlt hat esztendő minden elvégzett munkájáért, fáradozásáért, a terhek hordozásáért és egymás imádságban való hordozásáért és erősítéséért. Köszönöm a püspöki hivatal minden munkatársának áldozatos készségét. Köszönöm az egyházkerületi székház vezetésének, élén az igazgató úrral, a terhek hordozását a továbbépítésben, a gondosságot, minden jó ügy hűségese képviselését. Köszönöm az egyházkerületi bizottságok és elnökeik fáradhatatlanságát, az olykor kiütököző közömbösséggel való harcot, a pontos jelentéseket, az inspirációkat. Köszönöm az egyházmegyék vezetésének és köztisztviselőinek munkáját. És amit máskor az elején szoktam mondani, most a végére teszem: köszönöm lelkipásztoraink, presbitereink, hitoktatóink, gyülekezeti munkásaink hűségét azon az örhe-lyen, ahova Isten őket állította – az ő helytállásuk nélkül értelmetlen minden fokozatos testület munkája, mi több, érettük kell szolgálnia mindennek.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Így ír a fogyásnak és a gyarapodásnak e különös ellentétéről Méliusz Juhász Péter 1565-ben a Sámuel könyvének fordításához írt előszavában: „A világ azt ítéli, hogy magtalan a Krisztus jegyese, csak kevés, elfogyott, majd elvesz, immár nem létszen. De bizonyára igen nagy szaporod-

dó, sok fiakat szült az ő Urának és férjének, a Jézus Krisztusnak. Meddő, mert nem esméri e világot... e világgal, a testtel, a bűnnel, az emberi szerzéssel és bálványimádással nem közösült, nem paráználkodott. Azért Istennek igen szaporodó, sok gyermeket, fiakat szül az Istennel a Szentlélek ihletéséből a Krisztus magvába és érdemében az ige és hit által. De meddő, nem szaporodó e világnak, mert nem hált e világgal, nem ismeri a sötétséget, a bűnt, a Béliált; ezért a bűnnek, ördögnek nem szaporodik, emberi szerzést nem szül, nem követ, hanem mint tiszta jegyes világosság, igazság az ő tiszta jegyesével, a Krisztussal, aki élet, világosság, ártatlan Bárány, ezt követi, ezzel egyesül a Krisztus szűz jegyese.” Még e régi megjegyzés is tisztán és világosan mutatja azt, amiről az imént szoltunk. Hogy micsoda szélsőségei vannak ennek a különös dinamikának, a gyarapodásnak és a fogyásnak. Hogy micsoda ijesztő ereje van a fogyásnak, és micsoda csüggedésekbe lehet hullani. És micsoda önáltatásokba tud ragadni a növekvés, ha elfeledkezünk a titokról, amely e jelek és jelenségek mögött van. A titok pedig igen egyszerű. Ha valaki kézbe veszi Kálvin Institutiójának negyedik kötetét, először talán megrémül, hogy miért foglalkozik Kálvin tartalommal és terjedelemben sokkal többet az egyházzal, mint pl. Isten parancsolataival, vagy a kegyelmi megigazítással. De ha belemélyedünk, megértjük, a reformáció nemzedéke éppen azért tár elénk ennyi múlhatatlan igazságot, intést, bátorítást éppen az egyház kapcsán, mert világosan felismerte, ha nem Krisztusra irányul minden törekvésünk, akkor csak emberi szerzésekkel fogunk bíbelődni. A reformáció nemzedékeinek az volt a drámai felismerése, megrendülése, hogy az Istent kereső ember éppen az egyházba ütközött bele, miközben megváltó Urához igyekezett – az ajtó akadály lett, az út tévútra vitt, a szent hajlék lakhatatlan bűntanyává torzult – az anya mostohánál is rosszabbul bánt fiaival – termékeny lett a szerző világ szerint, meddő maradt az Istennek. Nem csoda, hogy abban a korban mindenki, a legjobbak kivétel nélkül mind az egyházzal foglalkoztak. Hogy miért pang az egyház, hogy miért közönyösek az emberek, hogy mit rontott el az egyház, hogy mit kell megjavítani, hogy milyen jövőt vázoljanak fel az egyház számára, hogy mik lennének a legsürgetőbb reformok? – mintha csak mai disputát hallgatnánk. A reformáció örök érvényű felismerése azonban az volt, hogy ez így nem lesz jó. Igen, az anyaszentegyház Isten áldott eszköze, mi több, elkülönített, minősített és szent eszköze, hogy a Krisztusban megszerzett üdvösségben megmaradjunk. De ha ez így van, akkor az egyház életének nem önmagára, hanem Krisztusra kell irányulnia. Ha önmagával van elfoglalva, akkor elvételi a dolgot. Ha Krisztusára tekint és hozzá igyekszik – pro rege, akkor minden áldást elnyer. Ha nincs meg benne az igazság áldott igéje, léte üres és hiábavaló. Ha Krisztusnak él és mindig hozzá vezet, akkor, bárha e világ ítélete szerint meddők vagyunk is és lassan már nem leszünk is, mégis megtapasztaljuk a titkot, hogy az anyaszentegyház gyarapodó, és sok gyermeket szül az Ő Urának. Mert ha Reá tekint, Őt keresi, Őt követi, csak az Ő szerzésének enged, akkor és csak ekkor az Istennel áldott és bő gyümölcsöt hozó. Egészen bizonyosan, igen, igen – mert ami embereknél lehetetlen, az Istennél, és csak Istennél lehetséges.

A 2013. novemberi közgyűlés óta nyugalomba vonult lelkipásztorok:

Tariska Zoltán (Pécel, 2013. november 1.), *Tarné dr. Pávich Zsuzsanna* (Nagykőrösi Tanítóképző Főiskola), *Csuka Tamás* (Vác-Alsóváros, 2014. február 1.), *Suhai Lajos* (Bogyiszló, 2014. április 1.), *Tófalvi Éva* (Ráday Gyűjtemény, 2014. április 1.), *Szabó Tamás* (Lakitelek, 2014. április 1.), *Végh Tamás* (Bp-Fasor, 2014. június 1.), *Orbán Kálmánné* (Bp-Pestszentimre, 2014. június 1.), *Szabó Lászlóné* (Pécsvárad, 2014. július 1.), *Boruss Mária* (Hidas, 2014. július 1.), *Szabó Péter* (Cece, 2014. szeptember 1.)

Áldott nyugdíjas éveket kívánunk sokat szolgált és megfáradt testvéreinknek!

A 2013. novemberi közgyűlés óta elhunyt lelkipásztorok:

Elhunyt

- súlyos betegségét alázattal hordozva *Nyírfás Ágnes* (Pécs-Kertváros, 2014. január 23.),
- a Vértesaljai egyházmegye egyik legidősebb lelkésze, a templomépítő *Kassai Sándor* (Dunaújváros, 2014. március 9.),
- a magyar lelkészi kar egyik legtudósabb, kiváló szelleme, a Magyar Örökség Díjas *Hegyi-Füstös István* (Bp-Rákosfalva, 2014. április 1.),
- sokak segítője a Zsinati Hivatalban, *Ládonyi Klára* (zsinati hivatal, 2014. április 2.),
- egyházkerületünk korábbi püspöke, *Tóth Károly dr.* (Bp-Kálvin tér, 2014. június 16.), róla külön is megemlékezünk,
- a legújabb kori egyháztörténet tudósa, nemzedékek nevelője, *Ládányi Sándor dr.* teol. professzor (2014. július 12.),
- kerületünk legidősebb lelkipásztorja, *Hegyaljai György* (Bp-Nagyvárad tér 2014. július 21.),
- Krisztus hűséges és alázatos szolgálója, *Molnár Géza* (Ivácna, 2014. szeptember 19.),
- sokak gyámoltója és segítője, *Nagy Tiborné dr.* (Bp-Budahegyvidék, 2014. augusztus 10.),
- az egyik legszerényebb és legkrisztusibb személyiség, *Pintér Béla* (Gomba, 2014. október 10.)

Emlékezzünk róluk a boldog feltámadás reménye alatt.

A KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

7. A PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FŰZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Peterdi Dániel

1. Az egyházkerületi közgyűlés köszönettel elfogadja a jelentést és teljes egészében megjelenteti az egyházkerületi közlönyben.
2. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni az egyházkerület minden lelkipásztorának, gondnokának, presbiterinek, pedagógusainak, hitoktatóinak, diakónusainak az elmúlt hat esztendőben végzett szolgálatát! Külön is köszönti nagytiszteletű Agyagási István, Simonfi Sándor, Peterdi Dániel esperes urakat, és megköszöni szolgálatukat annak befejezése alkalmából. Köszönjük főtiszteletű Szabó István püspök úr, Varga László főigazgató úr, valamint a püspöki hivatal és a dunamelléki sajtószolgálat minden dolgozójának áldozatos munkáját!
3. Az egyházkerületi közgyűlés áldást kér a 450 éves Kecskeméti Református Kollégium további munkájára. Köszönetet mond a vendéglátásért.
4. Az egyházkerületi közgyűlés Isten iránti hálával emlékezik meg elhunyt lelkipásztorainkról: Nyírfás Ágnes, Ládonyi Klára, Hegyi-Füstös István, Kassai Sándor, dr. Tóth Károly, dr. Ladányi Sándor, Hegyaljai György, Molnár Géza, Pintér Béla, dr. Nagy Tiborné.
5. Örömben és békeességben megélt nyugdíjas időt kérünk Tariska Zoltán, Tarné dr. Pávich Zsuzsanna, Csuka Tamás, Suhai Lajos, Tófalvi Éva, Szabó Tamás, Végh Tamás, Orbán Kálmánné, Szabó Lászlóné, Boruss Mária, Szabó Péter testvéreinknek!

8. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS KITÜNTETÉSEKRE

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A DREK közgyűlése 2014-ben a *Lorántffy Zsuzsanna-díjat* és a *Soli Deo Gloria Díjat felterjesztés hiányában nem adja ki.*

Benda Kálmán-díjban részesíti Váczi Marianna tanárnőt, a kiskunhalasi Szilády Áron Református Gimnázium tanárát.

9. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: Böttger Antal

1. A közgyűlés hálát ad Istennek a tavalyi évben elvégzett

missziói munkáért, és köszönetét fejezi ki a szolgálatban hűséges lelkipásztoroknak, munkatársaknak, tudva, hogy mindenért „egyedül Istené a dicsőség”!

2. A közgyűlés elfogadja a 2013. évről szóló beszámolót.
3. A közgyűlés továbbra is megbízza a Missziói Bizottságot, hogy folytassa a megkezdett gyülekezetalapítási programot, és kéri a kerület elnökségét, az egyházmegyék elnökségeit, hogy a 2015. évi költségvetés készítésénél vegyék figyelembe az ehhez szükséges forrásokat.
4. A közgyűlés köszönetét fejezi ki Böttger Antal missziói előadó fáradhatatlan munkájáért.

10. AZ IFJÚSÁGI LELKÉSZ JELENTÉSE

Előterjesztő: Fodorné Ablonczy Margit

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja az ifjúsági lelkész jelentését.
2. Az egyházkerületi közgyűlés támogatja, hogy a lelkésztovábbképzésben nagyobb szerepet kapjanak a gyakorlati teológia konkrét formái: a gyerekek, a konfirmandusok, a fiatalok közötti misszió, a tanítvánnyá tétel és a gyülekezetbe épülés átmenetének feladatairól szóló napok, hétvégék, szemináriumok.
3. Az egyházkerületi közgyűlés támogatja a gyermek- és ifjúsági missziót azzal is, hogy az egyházmegyékben olyan referensek választását segíti, akik bizalmat nyertek és felhatalmazást kapnak a megye gyülekezeteiben az ifjúsági munka szervezésére.
4. Az egyházkerületi közgyűlés köszönetet mond Fodorné Ablonczy Margit ifjúsági lelkipásztornak eddigi szolgálatáért.

11. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Szabó István

1. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni a Tanulmányi Bizottság hatesztendősi munkáját és az egyházmegyei tanulmányi előadók fáradozásait.
2. Az egyházkerületi közgyűlés kéri a kebelbeli gyülekezeteket és lelkipásztorokat, hogy jelezzék szándékukat a hatodéves képésben való részvétellel, különös tekintet-

tel arra, hogy 2015 őszétől lényegesen megnövekedett számú hallgató fog e képzési formában részt venni.

3. Az egyházkerületi közgyűlés kéri a Hittudományi Kart, hogy képzési és vizsgarendjében tegyen határozottabb megkülönböztetéseket a lelkészképzés és az ún. teológus szak között.
4. Az egyházkerületi közgyűlés buzdítja a gyülekezeteket, hogy egyházmegyei közösségekben keressék a módját gyülekezeti munkások, diakónusok és presbiterek rendszeres képzésének.
5. Az egyházkerületi közgyűlés kéri a gyülekezeteket, hogy a hittanoktatás jó lebonyolításához ajánlják pedagógusainknak a hitoktató, illetve hittantanári továbbképzések lehetőségét.
6. Az egyházkerületi közgyűlés a kiskörök és lelkész-értekezletek tanulmányi munkájához ajánlja a vitatott kérdések elmélyült megvitatását.
7. Az egyházkerületi közgyűlés kéri a zsinati Lelkésztovábbképző Bizottságot, hogy a kialakított rendet vizsgálja felül, hogy a tanulmányi programok még jobban hozzáférhetővé váljanak, és erősödjön a lelképásztori munkát segítő tanfolyamok minősége (igehirdetés, lelkigondozás, családlátogatás).

12. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hörcsök Imre**

1. A DREK Közgyűlése az iskolaügyi jelentést elfogadja.
2. A pedagógusok munkájának elismerésére a közgyűlés által létrehozott díjat az idén az alábbi pedagógusnak adományozza a közgyűlés:

Váczi Marianna tanárnőnek, a Kiskunhalasi Szilády Áron Református Gimnázium pedagógusának a Benda Kálmán-díjat adományozza.

3. A DREK közgyűlése köszönti a 450 éves kecskeméti református oktatást. Isten iránti hálával emlékezik meg az elmúlt évszázadok minden ajándékáról, a fenntartó gyülekezet áldozatvállalásáról, a pedagógusok, lelképásztorok nemzedékeinek szolgálatáról, melynek eredményeként kiművelt emberfők sokaságával gazdagított nemzetünk és egyházunk.

A közgyűlés ugyancsak hálát ad az újraindulásának 20. évfordulóját ünneplő Kecskeméti Református Általános Iskoláért, országosan jegyzett eredményeiért, példaértékű neveléséért, Isten dicsőségét hirdető szolgálatáért.

4. A DREK közgyűlése a kiskunhalasi református gyülekezettel együtt hálát ad a 350 éves Kiskunhalasi Refor-

mátus Kollégium jubileumáért. Hálával emlékezik meg az előttünk járó szolgatársakról, pedagógusokról, tudós tanárokról, akik hűséggel végezték tanító, nevelő munkájukat, szolgálták Urunkat és nemzetünket.

5. A DREK közgyűlése az elmúlt 6 évre visszatekintve örömmel üdvözli, hogy a fenntartó egyházközségek felelősséggel jártak el az oktatási intézmények átvételekor. A közgyűlés megköszöni az oktatásügy iránt elkötelezett egyházközségek, egyházmegyék hűséges teherhordozását.
6. A DREK közgyűlése kéri az állam képviselőivel tárgyalást folytató egyházi előjáróinkat, hogy hassanak oda, hogy a most folyó tornaterem- és uszodaépítési program az esélyegyenlőség jegyében terjedjen ki az egyházi fenntartású iskolákra is.
7. A DREK közgyűlése megköszöni az egyházkerület elnökségének, hogy szíven hordozta a kebelbeli oktatási intézmények sorsát, segítve és támogatva az intézményfenntartásban fáradozókat.
8. A DREK közgyűlése köszönetet mond az egyház megyék iskolaügyi előadóinak a tartalmas, részletes beszámolóikért, Hörcsök Imre előadó áldozatos szolgálatáért.

13. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: **Derencsényi Zsuzsanna**

1. A közgyűlés elfogadja a diakóniai és patronálási jelentést.
2. A közgyűlés a jelentés alapján köszönetet mond a gyülekezetek áldozatvállalásáért, diakóniai szolgálataiért, melyet hűséggel végeznek.
3. A közgyűlés köszönetet mond Derencsényi Zsuzsanna hűséges előadói szolgálatáért.

14. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Fogarasi Zsuzsa**

1. Az egyházkerület közgyűlése elfogadja a jelentést.
2. A közgyűlés megköszöni a jelentést beküldő egyházmegyék előadóinak és a felmérés végzőinek munkáját.
3. A közgyűlés egyetért a felmérő munka szükségességével és annak folytatását támogatólag ajánlja a megalakuló új közgyűlés figyelmébe.
4. A közgyűlés köszönetet mond dr. Fogarasi Zsuzsa alapos előadói munkálkodásáért, valamint munkatársainak, akik a felmérésben segítettek.

15. LELKIPÁSZTOROK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Börzsönyi Judit, Dobó Ágota Zsófia, Korpos Orsolya, Kozák Péter, Magyar Csanád, Sípos Előd Zoltán, Szikszai Szabolcs, Vass Réka Adrienn** a lelkészi esküt letette, a lelkészi oklevelet átvette.

16. JELENTÉS LELKÉSZSZENTELEÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL

Előterjesztő: **Peterdi Dániel**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a hét lelkész kérelmét elfogadja. A lelkésszenteelés időpontját a mai napon, november 6-án, 18.00 órára tűzi ki, a kecskeméti templomban.

18. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a gazdasági bizottság tájékoztatóját.

19. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az egyházkerületi közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy az egyre nehezedő anyagi helyzetben is volt lehetőség építkezésre, felújításra egyházközségeinkben.
3. Az egyházkerületi közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden egyházközségtől az építkezés, felújítás megkezdése előtt, hogy erején túl ne kezdje azt el.
4. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni Hegedűs Béla esperes úr fáradozását mind a gazdasági és pénzügyi, mind az építési bizottságban.

20. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: **Derzsi György**

Az egyházkerületi közgyűlés a számvevői jelentést tudomásul veszi.

21. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: **Lenkeyné Teleki Mária**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megköszöni a Református Pedagógiai Intézetnek, hogy módszertani segítséget nyújtott gyülekezeteinknek a kötelezően választható hit-és erkölcstanoktatás elindulásához.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megköszöni a kebelébe tartozó gyülekezetek nevében a Dunamelléki Református Egyházkerületi Gazdasági Bizottságának, hogy a gyülekezeti gyermekmunkás-képzéshez teljes anyagi támogatást nyújtott.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megköszöni a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Karának, hogy a gyermekmunkás-képzés lebonyolításához a helyszínt biztosította.
5. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés kéri, hogy a már elindult gyülekezeti gyermekmunkás-képzés támogatása folyamatosan történjen a 2014-2015-ös tanévben.
6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megköszöni Lenkeyné Teleki Mária előadó sok fáradozását a katechéták felkészítésében.

22. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: **Hornyák Julianna**

1. A közgyűlés elfogadja az egyházzenei jelentést.
2. A vizitációs jegyzőkönyvben az eddigi kérdések helyett új, tartalmi, az adott év zenei életét felmérő kérdések legyenek! A zenei oldalainak kitöltése ne legyen opcionális!
3. A közgyűlés megköszöni Hornyák Julianna előadói munkáját, kéri az új Zsinatot, hogy az új énekeskönyv elkészítését célzó, már megkezdett munkát folytassa és fejezze is be.

23. MÉDIA ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: **Váradi Péter**

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az egyházkerület közgyűlése megköszöni a lelkipásztoroknak, családtagjaiknak, presbitereknek, gyülekezeti munkásoknak a 2013. évben végzett ebbéli szolgálatát.

3. Az egyházkerületi közgyűlés köszönti a Halas Rádiót és a Bibliás Könyvesboltot és az ott szolgálókra Isten áldását kéri.
4. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni Váradi Péter előadó szolgálatát.

24. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: Bölcsházi András

Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést, megköszöni Bölcsházi András spirituális szolgálatát.

25. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Czikóné Barta Márta Piroska és Keresztes Hajnalka lelkészek lelkészi képzését 2019. december 31-ig hatályban tartja.
2. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Lányi Gábor János lelkészi képzését 2019. december 31-ig hatályban tartja.
3. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Turbucz Erzsébet, Bereczky Judit és Kun Ágnes Anna lelkészek lelkészi jellegét 2019. december 31-ig hatályban tartja.
4. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Kozma Ferenc lelkész lelkészi jellegét 2019. december 31-ig hatályban tartja.
5. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése dr. Tóth László lelkészi képzésének a hatályban tartásáról az alábbi határozatot hozza:
 - a) Felkéri az egyházkerület püspökét, hogy haladéktalanul, írásban szólítsa fel dr. Tóth Lászlót, hogy 14 napon belül nyilatkozzon, a presbiteri tisztségét vagy a lelkészi képzésének hatályát kívánja megtartani.
 - b) Amennyiben dr. Tóth László úgy nyilatkozik, hogy lelkészi képzését kívánja megtartani, és a nyilatkozathoz mellékeli az illetékes egyházközség lelkészenek igazolását, miszerint a presbiteri tiszteről jogérvényesen lemondott, akkor a Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése dr. Tóth László lelkészi képzését 2019. december 31-ig hatályban tartja.
 - c) Amennyiben dr. Tóth László nyilatkozatában a presbiteri tisztség megtartásáról nyilatkozik, vagy határidőn belül nem nyilatkozik, akkor a Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése nem tartja hatályban dr. Tóth László lelkészi képzését.

26. LELKÉSZEK MÁS KERESŐ FOGLALKOZÁSÁNAK ENGEDÉLYEZÉSE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése dr. Borsi Attila János, Gottfried Richárd és Csoma Áron lelkészek többes jogviszonyát engedélyező egyházmegegyezési határozatot megerősíti.
2. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Pataki András Dávid lelkész többes jogviszonyának engedélyezését az egyházmegegyezéshez utalja.
3. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése dr. Révész Jánosné lelkész többes jogviszonyának engedélyezését az egyházmegegyezéshez utalja.

27. MEGÁLLAPODÁS A PRESBITERI SZÖVETSÉGGEL (HORÁNSZKY U.)

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése felhatalmazza az egyházkerület elnökségét, hogy megkösse a Presbiteri Szövetséggel az ismertetett megállapodást.

28. A DIÓSDI REFORMÁTUS MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉG MEGALAKULÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Istennek ad hálát az egyházkerületben folyó gyülekezetszervező misszió újabb gyümölcseért. Egyben Isten áldását és segítségét kívánja az induló gyülekezet önálló életére és gyarapodására.

29. MÉNTELEK-HETÉNYEGYHÁZA SZÉTVÁLÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése Istennek ad hálát, hogy a Méntelek-Hetényegyháza Református Társegyházközség szétválásával megalakult a Kecskemét-Hetényegyházi Református Egyházközség és a Kecskemét-Ménteleki Református Missziói Egyházközség, mert ezt a gyülekezetek növekedésének és a misszió gyümölcseinek értékeli.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés külön köszönetét fejezi ki a Bács-Kiskun-sági Egyházmegegyezésnek, hogy a szétválás során parókiával nem rendelkező Kecskemét-Hetényegyházi Református Egyházközség lelkészlakás-építését 20 millió forinttal segíti.

30. SZÓRVÁNYOK BESOROLÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése megerősíti és nyilvántartásba veszi a Délpesti Református Egyházmegye határozatát, amely szerint a Jászárkoszállás, Jászfényszaru, Jászdózsa és Jászfákóhalma szórványok gondozását az Újszászi Református Egyházközség helyett a Jászberényi Református Egyházközség lássa el. Reményét fejezi ki, hogy az átsorolás révén a szórványok gondozása a növekedés további lehetőségeit nyitja meg.

31. SZIGETSZENTMIKLÓSI ÖNKORMÁNYZATI TÁMOGATÁSI SZERZŐDÉS

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése előzetesen hozzájárul, hogy a Szigetszentmiklós-Kossuth utcai Református Egyházközség megkösse a kérelem szerinti szerződést Szigetszentmiklós város önkormányzatával.

32. AZ ÚJSZILVÁSI TEMPLOM ÁTMINŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése megerősíti a Délpesti Református Egyházmegye határozatát, amelyben a korábban templomként szolgáló újszilvási épületet nem hitéleti célú ingatlaná sorolja át.

33. A DIÓSDI ÉS SÁRPILISI INGATLANOK ÁTADÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése a tulajdonában levő diósdai ingatlant a Diósdai Református Missziói Egyházközségnek ajándékozza. Megbízta és felhatalmazta az elnökséget, hogy az ajándékozási szerződést készíttesse el és írja alá.
2. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése a tulajdonában levő sárpilisi ingatlant a Tolnai Református Egyházmegyének ajándékozza. Megbízta és felhatalmazta az elnökséget, hogy az ajándékozási szerződést készíttesse el és írja alá.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

ADATSZOLGÁLTATÁS DÁTUMA: 2014. NOVEMBER

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kiss László – Komlóról Pécsváradra h.lp.

SZÜLETETT:

1. Anna – Lovadi István 1. gyermeke
2. Abigél – Fodor Ákos és István Anna 3. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Boruss Mária – Hidas
2. Szabó Lászlóné – Pécsvárad

BÁCS-KISKUNSAG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kókai Géza – Tiszakécskéről Lakitelekre b.lp.
2. Nagy Dávid – Érd-Parkvárosból Dunapatajra

SZÜLETETT:

1. Boglárka – Hodánics Tamás 1. gyermeke
2. Péter Benedek – Váradi Péter 1. gyermeke

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Mikola Borbála – Kelenföldről Külső-Kelenföldre b.lp.
2. Korpos Orsolya – Svábhegy b.lp.

SZÜLETETT:

1. Mihály Levente – Galang-Pető Viktória 2. gyermeke
2. Gergely Péter – Mucsi Zsófia 3. gyermeke
3. Vilmos – Szontágh Szabolcs 3. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Orbán Kálmánné – Pestszentimre

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Nyikos András – Mátyásföldről Árpádföld missziói ek-be
2. Szűcs Tamara – Halásztelekről Külső-Józsefvárosba hitoktató lp.
3. Pintérné Tóth Ágnes – Rákoscsaba sl.
4. Kozák Péter – Rákoscsaba b.lp.

5. Dobó Ágota Zsófia – Káposztásmegyer b.lp.
6. Székely Zsolt – Fasor sl.
7. Wagana Hughes Njeri – Skótmisszió sl.

SZÜLETETT:

1. Johanna Katalin – Balássy András 3. gyermeke
2. Áron Lukács – Pataki András Dávid 4. gyermeke

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Reha András – Erdélyből Majosházára
2. Sándor Emma – Vértesacsáról Szolnokra b.lp.
3. Nagy József Mihály – Erdélyből Tápiószelére
4. Petó Balázs – rend.áll.-ból Halásztelekre
5. Tubak János – Tószeg-Tiszavárkonyra exm.
6. Magyar Csanád – Nagykőrösre b.lp.
7. Börzsönyi Judit – Ráckevére b.lp.
8. Mező Istvánné – Tápiószeléről Jászberénybe sl.

SZÜLETETT:

Lídia – Sípos Péter István és Csomós Lídia 1. gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Sípos Alpár Szabolcs – Biáról rend.áll.-ba
2. Kodácsy Tamás – rend.áll.-ból Dunakeszire b.lp.
3. Sípos Előd Zoltán – Pécelre b.lp.
4. Bob Ilona Enet – rend. áll.-ból Dunakeszire b.lp.

SZÜLETETT:

1. Katinka – Pogrányi Károly és Popovics Mária 3. gyermeke
2. Zete Bertalan – Barthos Gergely Áron 2. gyermeke

TOLNA

–

VÉRTESALJA

SZÜLETETT:

1. Zsófia – Nagy Richárd 4. gyermeke
2. Csongor és Zsófia – Ország István 1. és 2. gyermeke
3. Angéla Virág – Farkas Balázs 3. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Szabó Péter – Cece

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Molnár Géza – Ivánca
- † Pintér Béla – Gomba
- † dr. Nagy Tiborné – Bp-Budahegyvidék
- † Hegyaljai György – Bp-Nagyvárad tér
- † dr. Ladányi Sándor – teológiai prof.
- † dr. Tóth Károly – Bp-Kálvin tér, ny. püspök

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK
a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753
Fax: 36-1-2180-903
e-mail: ph@raday28.hu

Felelős szerkesztő: Peterdi Dániel
Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsháza András lelkész
Készült az O. A. Invest gondozásában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2015

Püspöki jelentés

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Elnöktársamhoz csatlakozva nagy szeretettel köszöntök minden régi-új és új alkotót, a közegyházi testületek képviselőit, a testvérkerületek püspökeit és főgondnokait, Balog Zoltán miniszter urat és minden kedves vendégünket.

Közgyűlésünk nagyrészt megváltozott, a száztagú testületünk felerészben újonnan választott képviselőkből áll, de tisztelettel köszöntjük négy egyházmegyénk új espereseit és gondnokait, új zsinati tagjainkat (akik majd délután veszik át megbízólevelüket). Remélem és hiszem, hogy az új tagokat segíteni fogják a régiek, és az újak a régiek mellé állva kezdik a munkát – van mit egymástól tanulni és lesz miért együtt fáradni. Korábban esperesünk csaknem kétszer annyi idős, mint a legfiatalabb. Az ifjak nyilván erősek és gyorsak, az idősek pedig már hordtak terheket. Nagy lehetőség, hogy a tapasztalat és készség találkozzék. Hálás vagyok Istennek, hogy a választások békeségben és jó rendben mentek végbe. Köszönöm a jelölteknek – mindnek –, hogy méltósággal és keresztyéni testvériséggel viselték a jelöltséggel járó terheket és feszültségeket, különösen amikor többes jelölések voltak egy-egy tisztségre.

A kezdő áhítatban az első Thesszalonikai levél 5. részéből olvastam az ígét, de egy verset elhagytam. Ez az apostol személyes kérése, amelyet az intések, a záró üdvözlés előtt ír a sor végére: imádkozzatok érettünk! Ha majd egyszer megtalálják Pál levelének

eredeti kéziratát, látható lesz – biztos vagyok benne –, hogy ez ott valami szerény betoldásnak mutatkozik. De nem egy késői másolótól, hanem magától Páltól. Csak ott a sor végén, az utasítások, tanácsok, ígéretes és áldások után magára nézve is kéri, amit általában rendel. Hadd legyen ez a mi állhatatos, szüntelen kérésünk is!

Amikor decemberben közzétették az egyházkerületi választások eredményét, egyik tréfáskedvű barátomtól sms-üzenetet kaptam, mely így szólt: gratulálok, megbuktál! Először azt hittem, elvettette a címzést

(olykor nagy megkönnyebbülés, ha nem választják meg az embert valami tisztségre!). Aztán öt perc múlva érkezett tőle egy újabb sms: gratulálok, megbuktál, ismételhetsz! Értettem fanyar humorát, amellyel a szolgálata aláátára emlékeztetett, merthogy a példázat szava szerint valóban haszontalanok vagyunk, ha csak azt tettük, ami kötelességünk volt, ha tettük egyáltalán! (Lukács

17,10.) Az ismétlés helyett mégis inkább a folytatás kegyelmét választanám, s erre is hívom egyházkerületünk egész közösségét – s így kérem: imádkozzatok érettünk!

Imádkozzatok érettünk!

– folytatni az evangélium hirdetését, az arra való felkészítést, az abban való megállást és megerősítést, és minden munkánkat annak alárendelni. Ha

beszélünk és döntünk szabályokról, pénzről, intézményekről, tervekről – csak ezért tegyük. Azért kegyelem, hogy hirdethetjük az evangéliumot, mert ezzel Isten a legtöbbet – de hadd mondjam így, az egyetlen – bízta ránk, ami hitet ébreszt. Isten az evangéliumban mondja ki teljesen önmagát. A reménység kegyelme ez ma is, amikor örült dzsihadizmus és cinikus blaszfémizmus között öröklődik a gyökereitől elszakadt világ, amikor indokolhatatlan önbíráskodások és elfogadhatatlan méltóság-taposások között tántorog a magát szabadnak gondoló ember, amikor révült önhittség és pusztító kétségbeesés örvénye ránt alá. Hogy az első világháború egyik túlélő hőisére, Carl Schmittre utaljak: lassan csak ellenség lesz, meg barát – ekként: vagy ellenség, vagy barát. Mi azonban az evangélium által ismerünk egy másik dimenziót is: testvér! Nagy kegyelem, hogy Isten az élet beszédét bízta ránk, törékeny cserépedényekre.

Imádkozzatok érettünk!

– folytatni a megkezdett gyülekezetépítést. Ez azért kegyelem, mert más a vető, és más az arató. Igen, ez a szent munka nemzedékekre megy vissza, sőt titokzatos módon a világ kezdetéig – és annak a végéig tart, ahogyan Krisztus, igéje és Szentlelke által kiváltképpen való népet gyűjt egybe magának. Kiváltság ebben a szolgálatban állni, és minden dolgunkat, erőnket erre irányítani. Kötelességünk – mert lehetőségünk – gyülekezeti munkásokat képezni, a presbiteri munkát megerősíteni, a szétszórtságban élő testvéreinket gondozni, s ehhez akár új szerkezeteket felállítani (erre tesz javaslatot a baranyai egyházmegye), új gyülekezeteket szervezni (köszönet a missziói bizottság eddigi állhatatos munkájának), a fáradt lelkipásztorok testi-lelki megfrissülését elősegíteni (köszönet a budapest-északi egyházmegye szombatféléves rendszerének – ezt átvettük és továbbvisszük), és a legfőbb törvényhozásunkban, a Zsinaton bölcsen mindent ebbe az irányba fordítani.

Imádkozzatok érettünk!

– folytatni egyházunk egységének munkálását, testvérgyülekezeti kapcsolatokban, a generális konventen, az egységes magyar református egyházban, a közös képviselőben, az egymás terhe hordozásában. Ez azért kegyelem, mert mindig több és több áldást vettünk a testvéri közösségből, még akkor is, ha annak nyomorúságaiból és terheiből olykor, s látszatra elviselhetetlenül, sokat kellett hordoznunk, de mindig többet kaptunk a testvéri közösségből, mint a fenségeskedő vagy finnyás elkülönülésből. Az egység

és csak az egység ereje nyithatja meg számunkra a jövőt, amit éppen a megosztás démona rejt el előlünk.

Imádkozzatok érettünk!

– folytatni az episzkopé szolgálatát. Kegyelem ez is, még ha nehéz kegyelem is. Megóvni közösségeinket, meg önmagunkat is attól, hogy ez a szolgálat önkényeskedéssé, klerikális pózolássá, hatalmaskodássá, rövidlátó egyházpolitikai játékká, drukkerkedéssé (hajrá, DVTK!, hajrá, DVSC!, hajrá, ETO!, hajrá, Fradi! – de nekünk csak egy csapatunk van!), a keresztyén öröm ostoba kiüresítésévé legyen – hanem igyekezni, hogy mindenek ékesen és jó rendben történjenek, hogy minden dolgunk szeretetben menjen végbe – imádkozzatok érettünk!

Imádkozzatok érettünk!

– alázattal elkérni a látásokat, nehogy a vízió projekt-pietizmussá fajuljon, nehogy az eljövendő világ erőitől elfordulva hatékonyság-bálványokat kezdjünk imádni, nehogy a rend helyett beérjük rendeletgyártással. Nagy kegyelem, ha láthatjuk: Krisztus a jövő a Lélek erejében! Különösen ma, amikor a technokrácia és a bürokrácia hatalmas ereje sarokba szorítani igyekszik a szellem világát. Az egyik hatékonysággal kecsegtet, gyors eredményekkel ígéz, a másik elkobozza legszebb szavainkat, hogy önmaga pusztta létét igazolhassa. Problémát gyárt, amit, persze, csak ő maga tud megoldani. Igen, kell minden, ami hatékony, s kell minden, ami sorba rakja dolgunkat, de lélek nélkül csak formai jegyei maradnak keresztyénységünknek, sőt látjuk annak kísértéseit, hogy olykor már azok sem kellene. Fáradozni az élő egyházért, újíteni, eleveníteni, megpróbálni és megtartani – imádkozzatok érettünk!

Imádkozzatok érettünk!

– folytatni az egyház prófétai szolgálatát. Erre könnyedén azt szoktuk mondani, ez nekünk eleve megy, nevünkéből vett szent kötelességünk (csak aztán el ne vétsük a régi szabályt, hogy pro-testálni előbb valami mellett, valamiért – és az csak Krisztus üdvözítő igazsága lehet! –, s csak aztán, ha szükséges, kell valami ellen). Most mégis azt mondom: ez is nagy kegyelem. Pár napja egyik lelkésztársam megintett, amikor felhívta a figyelmemet arra, hogy mennyire elhanyagoltuk a prófétai és apostoli értelemben vett közbenjáró imádságot, például a királyokért, vagyis a felsőbbiségért. A Példabeszédek könyve azt mondja: mint a vizeknek folyásai, olyan a királynak szíve az Úrnak kezében, valahová akarja, oda hajtja azt! (Péld 21,1) Pál pedig azt mondja: tartassanak

könyörgések, imádságok, esedezések, hálaadások, minden emberekért, királyokért és minden méltóságban levőkért, hogy csendes és nyugodalmas életet éljünk, teljes istenfélelemmel és tisztességgel (1Tim 2,1-2). Ez a mi prófétai szolgálatunk kezdete és gyökere, mert amikor előljáróinkért imádkozunk, éppen nem nekik, hanem a felséges Úr előtt hódolunk. Akkor éppen nem a hatalmasok igényei előtt hajbókolunk vagy a magunk igényeiért cselezgetünk, hanem a mennyei Atyát kérjük szent akarata betöltésére. Éppen nem stréberkedünk, hanem Isten szabad szolgálóként esedezünk. S ha így imádkozunk, emlékeztetünk is arra, van az embernél fenségesebb és nagyobb. Ha így imádkozunk, jogunk van emlékeztetni a békességre, igazságosságra, jogunk van emlékeztetni e világ isteni jó rendjére, a felsőbbség kötelességére.

Imádkozzatok érettünk!

– folytatni az egyház papi szolgálatát, közbenjárásunkat elesettekért, üldözött keresztyénekért, nincstelenekért, megfáradtakért, jó és igaz ügyekért, elűzve a fáradtság, restség, a mellőzöttségérzet, közömbösség és közönyösség démonait.

Imádkozzatok érettünk!

– harcolni – mint Krisztus örökös társai – bűn és ördög ellen, szabad lelkiismeretből, s remélni, meg nem csüggedve Krisztus országában, sosem feledve, hogy a keresztyének igaz dicsősége nem e világból való (vera Christianorum gloria extra mundum est) – imádkoztatok érettünk is!

AZ ALAKULÓ KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

2015. január 28.

6. AZ EGYHÁZKERÜLETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG JELENTÉSE

Előterjesztő: Pintér Gyula

Ennek eredménye:

A bizottság 314 befogadott szavazólapot vett figyelembe, melyből 4 teljes egészében, 2 pedig részben érvénytelen.

Püspöki tisztségre:

Dr. Balla Péter	88 szavazat	28,57 %
Dr. Szabó István	220 szavazat	71,43 %

Főgondnok tisztségre:

Dr. Kovács Levente	94 szavazat	30,32 %
Dr. Tókéczki László	216 szavazat	69,68 %

Főjegyző tisztségre:

Illés Dávid	149 szavazat	48,38 %
Simonfi Sándor	159 szavazat	51,62 %

Világi főjegyző tisztségre:

Brandenburg Sándor	79 szavazat	25,57 %
Veres Sándor	230 szavazat	74,43 %

A választási bizottság ennek alapján megállapította a szavazás eredményét:

Püspök:	Dr. Szabó István
Főgondnok:	Dr. Tókéczki László
Főjegyző:	Simonfi Sándor
Világi főjegyző:	Veres Sándor

1. A közgyűlés a választás eredményét tudomásul veszi. Az újonnan megválasztott tisztségviselők életére, szolgálatára Isten áldását kívánja.

7. A VÁLASZTÁSI EREDMÉNYEK MEGERŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. Az egyházkerületi közgyűlés a választási bizottság által megállapított eredmények alapján dr. Szabó Istvánt a Dunamelléki Református Egyházkerület püspöki, dr. Tókéczki Lászlót a Dunamelléki Református Egyházkerület főgondnoki, Simonfi Sándort a Dunamelléki Református Egyházkerület lelkeszi főjegyzői, Veres Sándort a Dunamelléki Református Egyházkerület világi főjegyzői tisztére megválasztottnak jelenti ki. Szolgálatukra Isten gazdag áldását kéri.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a 2014-2015. évi választási eljárást lezártnak nyilvánítja.

9. A MEGVÁLASZTOTT TISZTSÉGVISELŐ ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Peterdi Dániel

Az egyházkerületi közgyűlés megállapítja, hogy Simonfi Sándor egyházkerületi lelkészi főjegyző az esküt letette. Életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

19. AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MEGALAKÍTÁSA ÉS FELHATALMAZÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

Az egyházkerületi közgyűlés az egyházunk alkotmányáról és kormányzatáról szóló, többször módosított 1994. évi II. törvényben meghatározott hivatali tagokból, az egyházmegyék által megválasztott 16 egyházkerületi tanácsosból és az iskolák egy képviselőjéből megalakítja az egyházkerületi tanácsot. Egyben felhatalmazza az egyházkerületi tanácsot, hogy a hivatkozott törvény 127.§ (3) bekezdésében meghatározott ügyekben – utólagos beszámolási kötelezettséggel – határozzon.

20. EGYHÁZKERÜLETI BIZOTTSÁGOK MEGALAKÍTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A Dunamelléki Református Egyházkerület szakbizottságai:

Missziói bizottság:

1. Baranya: dr. Komlósi Péter Attila
2. Bács-Kiskunság: Sípos Ajtony Levente
3. Bp-Dél: Lovas András
4. Bp-Észak: Somogyi Péter
5. Délpest: dr. Harmathy András
6. Északpest: Esztergály Előd Gábor
7. Tolna: Lenkey István
8. Vértesalja: ifj. Kádár Ferenc

Missziói ifjúsági albizottság:

1. Baranya: Fodor Ákos
2. Bp-Dél: Szontágh Szabolcs
3. Tolna: Kovács László
4. Északpest: Adamek Norbert

Tanulmányi bizottság:

1. Baranya: Balogh László Barna
2. Bács-Kiskunság: Hotorán Gábor
3. Bp-Dél: Molnár Sándor
4. Bp-Észak: Páll László
5. Délpest: dr. Bóna Zoltán
6. Északpest: dr. Tatai István
7. Tolna: Mészáros Zoltán
8. Vértesalja: Hős Csaba

Iskolaügyi bizottság:

1. Baranya: Lovadi István
2. Bács-Kiskunság: Szabó Ferenc
3. Bp-Dél: Ablonczy Kálmán
4. Bp-Észak: Kocsis Imre Antal
5. Délpest: Szegedi György
6. Északpest: Ábrahám Ferencné
7. Tolna: Marco de Leeuw van Weenen
8. Vértesalja: Hufnágel Anna

Diakóniai bizottság:

1. Baranya: Gaál Mariann
2. Bács-Kiskunság: dr. Svébisné Juhász Márta
3. Bp-Dél: Csenki Zsuzsa
4. Bp-Észak: Petőné Juhász Emília
5. Délpest: Mező István
6. Északpest: Szabó Gábor Ferenc
7. Tolna: Papp Zsolt
8. Vértesalja: Kohn Zsolt

Gyűjteményi bizottság:

1. Baranya: András Marton Zsuzsanna
2. Bács-Kiskunság: Bán Magdolna
3. Bp-Dél: Szabó Károly
4. Bp-Észak: Millisits Máté
5. Délpest: Fekete László
6. Északpest: Osváth Zsolt
7. Tolna: Szalai Géza
8. Vértesalja: Ország István

Gazdasági bizottság:

1. dr. Szabó István
2. dr. Tőkéczi László
3. Simonfi Sándor
4. Veres Sándor
5. Baranya: Kovács János
6. Bp-Dél: Illés Dávid
7. Bp-Észak: Szloboda József
8. Délpest: Takaró András
9. Északpest: Nyilas Zoltán
10. Tolna: Rácz József
11. Vértesalja: Szabó Ferenc

Számvizsgáló bizottság:

1. Baranya: Radosnai Ibolya
2. Bács-Kiskunság: Kovács Istvánné
3. Bp-Dél: Pocsaji Miklós
4. Bp-Észak: Gyura Tibor
5. Délpest: Szabóné Lévai Csilla
6. Északpest: Csuka Istvánné
7. Tolna: Vajer Ferencné
8. Vértesalja: Maruczánné Ragány Julianna

ügyekben esetenként hívja össze a megfelelő szakembereket.

21. A ZSINATI KÉPVISELŐK IGAZOLÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

Lelkeszi rendes képviselők:

BARANYA: dr. Komlósi Péter
 BÁCS-KISKUNSÁG: Hegedűs Béla
 BP-DÉL: Illés Dávid, Kiss László
 BP-ÉSZAK: dr. Balla Péter, Karsay Eszter
 DÉLPEST: Takaró András, Szabó Gábor
 ÉSZAKPEST: Nyilas Zoltán
 TOLNA: Rácz József
 VÉRTESALJA: Szabó Ferenc, Maruczán Attila

Jogi és közigazgatási bizottság:

1. lelkeszi tag: Harkai Ferenc Csaba
2. világi tag: dr. Hubay Gábor
3. világi tag: dr. Török Zoltán
4. világi tag: dr. Gellén Márton

Világi rendes képviselők:

BARANYA: dr. Hubay Gábor
 BÁCS-KISKUNSÁG: Hörcsök Imre, dr. Svébisné Juhász Márta
 BP-DÉL: Brandenburg Sándor
 BP-ÉSZAK Répás Zsuzsanna, Somogyi Sándor
 DÉLPEST: dr. Szánthó György
 ÉSZAKPEST: Ladányi Károly, dr. P. Tóth Zoltán
 TOLNA: Csuprik László, Bor Imre
 VÉRTESALJA: dr. Gulyás László

Katechetikai bizottság:

1. Baranya: Hanvayné Ország Krisztina
2. Bács-Kiskunság: Pál Ferenc
3. Bp-Dél: Molnár Péter
4. Bp-Észak: Mészárosné Hegedűs Zsuzsanna
5. Délpest: dr. Kun Mária
6. Északpest: Becker Norbert Gyula
7. Tolna: dr. Görgey Etelka
8. Vértesalja: Kovács Enikő

Lelkeszi pótképviselők:

BARANYA: Balogh László Barna
 BÁCS-KISKUNSÁG: Bán Béla
 BP-DÉL: Ablonczy Kálmán, Takaró Tamás
 BP-ÉSZAK: dr. Füzesi Zoltán, Szilágyi-Sándor András
 DÉLPEST: Barta Károly, Lakatos Tibor
 ÉSZAKPEST: Matyó Lajos
 TOLNA: Sipos Judit Éva
 VÉRTESALJA: Zsirka László, Ország István

Média- és informatikai bizottság:

1. Baranya: Hanvay Zoltán
2. Bács-Kiskunság: Hodánics Tamás
3. Bp-Dél: Temesvári Imre
4. Bp-Észak: Fogarasi Gábor
5. Délpest: Beregszászi Marianne
6. Északpest: Szabó Zoltán
7. Tolna: Dancs Róbert
8. Vértesalja: Bagdán Zsuzsanna

Egyházzenei bizottság:

1. Baranya: Balogh László Barna
2. Bács-Kiskunság: Máté Sándor
3. Bp-Dél: Kiss László
4. Bp-Észak: Hornyák Julianna
5. Délpest: Tamás Margit
6. Északpest: Gombos Viktor
7. Tolna: Farkas Levente
8. Vértesalja: Mándy Dávid Gergő

Világi pótképviselők:

BARANYA: Kosztolányi Dezső
 BÁCS-KISKUNSÁG: Holczmann Mihály, Szabó Ferenc
 BP-DÉL: Arday-Janka Zsolt
 BP-ÉSZAK: Kuti László, Millisits Máté
 DÉLPEST: Kozma Miklós
 ÉSZAKPEST: Mohácsy István, Sikolya Zsolt
 TOLNA: Mester Lajosné, Patai István
 VÉRTESALJA: Csörgei Csaba István

1. Az egyházkerületi közgyűlés megalakítja az egyházkerületi bizottságokat az előterjesztett bizottsági tagokkal.

2. Az egyházkerületi közgyűlés felhatalmazza az egyházkerület elnökségét arra, hogy építési

1. Az egyházkerületi közgyűlés tudomásul veszi és megerősíti az egyházmegyék választásait. A megbízóleveleket átadja a zsinati képviselőknek.

13. EGYHÁZKERÜLETI TISZTSÉGVISELŐK VÁLASZTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés úgy határoz, hogy a Hittudományi Kart a mindenkori dékán képviselje a közgyűlésben.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli a titkos szavazást a fenti tisztségekre.

17. ZSINATI TANINTÉZETI ÉS EGÉSZSÉGÜGYI TAG VÁLASZTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elrendeli a titkos szavazást a fenti tisztségekre a javasolt személyekkel.

18. EGYHÁZKERÜLETI BIZOTTSÁGOK ELNÖKEINEK MEGVÁLASZTÁSA

Előterjesztő: Simonfi Sándor

Az egyházkerületi közgyűlés a fenti jelöltekkel elrendeli a titkos szavazást az egyházkerületi bizottságok elnöki tisztségeire.

22. A VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG JELENTÉSE

Előterjesztő: Pintér Gyula

A választás eredménye:

Egyházkerületi bizottságok elnökei:

Missziói bizottság elnöke:

Böttger Antal

Tanulmányi bizottság elnöke:

dr. Szűcs Ferenc

Iskolaügyi bizottság elnöke:

Hörcsök Imre

Diakóniai bizottság elnöke:

Derencsényi Zsuzsanna

Gyűjteményi bizottság elnöke:

dr. Kozmácsné dr. Fogarasi Zsuzsanna

Gazdasági bizottság elnöke:

Hegedűs Béla

Számvizsgáló bizottság elnöke:

Derzsi György

Jogi és közigazgatási bizottság elnöke:

dr. Kéri Tamás

Katechetikai bizottság elnöke:

Lenkeyné Teleki Mária

Média- és informatikai bizottság elnöke:

Várad Péter

Egyházzenei bizottság elnöke:

Vizi István

Zsinati tanintézeti képviselő:

Tombor László

Zsinati egészségügyi képviselő:

dr. Szabó Miklós

23. A VÁLASZTÁSI EREDMÉNYEK MEGERŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. Az egyházkerületi közgyűlés megerősíti a titkos szavazással történt választás eredményét, és beiktatja tisztségükbe az új vagy újra megválasztott egyházkerületi tisztségviselőket:

Egyházkerületi lelkesi jegyző:

Bacskai Bálint

Hantos Péter

Varga Nándor

Egyházkerületi világi jegyző:

Arday-Janka Zsolt

Csörgei Csaba István

Tokody Attila

Egyházkerületi jogtanácsos:

dr. Kéri Tamás

Tudományos gyűjtemények képviselője:

dr. Kozmácsné dr. Fogarasi Zsuzsanna

Egyházkerületi bíróság lelkeszi tagjai:

Fónagy Miklós
Loránt Gábor
Maruczán Attila
Varga György

Egyházkerületi bíróság világi tagjai:

dr. Fülöp Dezső
dr. Hardy F. Gábor
dr. Hrabovszki Zoltán
Kern Sándor
dr. Voglné dr. Szathmári Ilona

Egyházkerületi gyűjteményi igazgató:

dr. Berecz Ágnes

Püspöki titkár:

Kardos Ábel

Egyházkerületi pénztáros:

Fónagy György

Egyházkerületi számvevő:

Derzsi György

Egyházkerületi levéltáros:

Nagy Edit

2. Az egyházkerületi közgyűlés megerősíti a titkos szavazással történt választás eredményét, és beiktatja tisztségükbe az egyházkerületi bizottságok elnökeit, valamint a zsinati tanintézeti és egészségügyi képviselőt.

24. AZ ÚJ TISZTSÉGVISELŐK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

A közgyűlés megállapítja, hogy Maruczán Attila egyházkerületi bíró az esküt letette. Életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés úgy határoz, hogy a Hittudományi Kart a mindenkori dékán képviselje az Egyházkerületi Tanácsban.

Élet a teológián

Beszámoló a teológia 2015/16-os évének első szemeszteréről

ÉVKEZDŐ CSENDESNAPOK:

A teológia évkezdő csendesnapjait hagyományosan Tahi Sion hegyén tartották, melynek témája VÁLTOZ(TAT)ÁSOK volt, központi igéje pedig: „Mert őbenne élünk, mozgunk és vagyunk” (ApCsel 17,28). A csendesnapon fórumbeszélgetést tartottak: „**Változások a teológiában**” címmel, Zsengellér József, Fekete Károly, Karasszon István, Németh Dávid professzorokkal, akik a teológiai tudományágakban bekövetkezett és várható változásokról szóltak. Évkezdő úrvacsorás istentiszteleten Fekete Károly tiszántúli püspök igehirdetésben buzdította a diákságot. Nagy közös **kiránduláson** vettünk részt a Hétvályús forráshoz. Idén is tartottunk professzorok, tanárok segítségével biblia-

körököt és évfolyamórákat. A **Sipos család zenekara** adott koncertet este, s nem maradt el az Eb-selejtező közös megtekintése sem (román-magyar meccs). **Veres Sándor** egyházkerületi főjegyző bizonyágtétele zárta le a programokat. A két nap során sok beszélgetéssel, bibliakörökkel, imaközösséggel készültek a diákok az évre.

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2015/2016-os tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen: *Egyházkerület, Teológia, Spirituális, Keresztyén Ismeretterjesztő Alapítvány, MRE Zsinat, Tolnai Egyházmegye, Ökumenikus Tanács, zsíroskenyeres ebéd, Délpesti Egyházmegye Északpesti Egyházmegye, SDG Hotel Balatonszárszó*

Teológusok Lutherrel

Kárpátalján

Adventben

PROGRAMOK:

A félév során több külső előadót is szerveztek a diákok *Horváth Evelin* V. éves közösségi presbiter vezetésével. **Evangélizációs-hitmélyítő** alkalmon *Balogh Tamás* gödöllői lelkész volt a meghívott igehirdető. **Bögre körüli** alkalmon a dékáni hivatal vezetőjét, *Földházy Editet* hívták meg. **Párhuzamos életek** címmel filmklub szerveződött, melyben különböző idősíkokkal dolgozó filmeket vetítettek. A diákok több filmmarathont is tartottak. Az egyházi és nemzeti ünnepeket, valamint a gólya- és a Mikulás-estet hagyományosan élték meg. Konferenciát is szerveztek a teológusok *Segítő jelenlét a halál közelében* címmel, mely a haldoklók lelkigondozásáról és a hospice munkáról szóltak. Előadók voltak: *Bíró Eszter* tanácsadó szakpszichológus, *Gaál Ilona* szociológus, *Gecse Attila* református kórházlelkész.

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók

számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, melyek fele felsőbb éves teológus hallgatók által tartott bibliaóra, másik részük előadás, beszámoló. A félév alatt vendégeink voltak a **Keresztyén motorosok** képviselői, akik mind az ötven biznyságot tettek hitükről, és csillogó motorjaikat is meg lehetett tekinteni. **Magyar református misszió a világ tetején** – egy vidéki lelkipásztor útja a Himalájában – címmel tartott beszámolót *Dobos Ágoston* békésszentandrás lelkész. A diákok igénye alapján úrvacsorás istentiszteleten voltak együtt, ígét hirdető *Sebestyén Katalin* lelkész. A félévben igehirdetéssel szolgált *Veszélka Tamás* igazgató és *Borza Ferenc* teológus. A lelki alkalmak szervezésben segítség volt *Horváth Tünde* V. éves teológus, hitéleti presbiter.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2015/2016-OS TANÉV ELSŐ FÉLÉVÉBEN:

Ebben az évben is több teológusnapot és hétvéget szerveztek, melyben tevékenyen részt vett Deák László II. és Kiss Diána III. éves teológus. Helyszínek voltak: a **Tolnai egyházmegye** (*Gyöng, Miszla, Kölesd, Simontornya, Tolnanémedi, Felsőnyék, Iregszemcse*), **Badaló** (Kárpátalja), **Skót Misszió, Szék** (Erdély – sokféle szolgálat: ifi, vallásóra, konfirmációs óra I-II.), **Vác-Felsőváros, Gyúró, Ócsa, Csillaghegy**. Evangélizációs szolgálat: **Schweitzer Otthon**, (5 fő) **Százhalombatta** (5 fő), **Mátyásföld** (6 fő) **Alsónémedi**. Adventi általános iskolai csendesnap: **Szentmártonkáta**.

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSOK:

Nyárra tanulmányi kirándulás szerveztek a diákok és tanárok számára **Párizs és a katedrálisok** címmel Franciaországba (összesen 45 fő), ahol 12 nevezetes katedrális és azok környezetét kerestek

fel. Érintették Kálvin életének három meghatározó pontját: **Noyont, Strasbourgot és Párizst** is. Az útról részletes beszámolót lehet olvasni a Reformátusok Lapjában és a Parókia Portálon.

Az őszi szünetben a reformáció hetében és előkészületeként **Luther nyomában** címmel szerveztek tanulmányi kirándulást a teológusoknak és vallásánároknak, hogy közvetlen közletről is tanulmányozzák a nagy reformátor, Luther Márton életét. Különös aktualitást ad minden ilyen útnak a reformáció kirobbanásának közele 500 éves évfordulója, melyre a német állam és az egyházak is nagy odaszánással készülnek. Szép látni azt, hogy mennyire együtt jelennek meg azok a gondolatok, hatások, események, melyekre egy nemzet közösen emlékezhet. A teológus és vallásánár hallgatók bejárták Luther életének főbb helyszíneit, valamint az életét és munkásságát követő, most felújított és igen gazdag kiállítás- és látványanyagokat: **Eisenach-Wartburg, Eisleben, Erfurt, Wittenberg, Drezda** városaiban.

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK:

Az *Ágoston Sándor Alapítvány* szervezett és támogatott nyáron a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. Gyermekotthonosoknak szerveztek tábort teológusok az erdélyi **Zsobokon**, valamint konfirmandusok számára **Gyulafehérváron**, a vajdasá-

gi **Módoson** pedig immár szokásosan anyanyelvörző keresztyén tábor került megrendezésre. Ősszel majdnem minden helyszíntre visszamentek, ajándékokkal, találkozásokkal szereztek örömet. Mint minden évben, idén is sor került a gyimesisegély-akcióra az iskolakezdekskor és karácsony előtt is.

EGYÉB PROGRAMOK:

Nyáron jelen voltak a teológusok a **Csillagponton**, sokan segítőként, mások kiscsoportvezetőként, egy kisebb csoport a *Márk-drámát* adta elő, és az *irodalmi kávéházban* is segédkeztek. A Parókia portállal együtt nagyszabású interaktív kiállítás csapatként voltak a **Művészetek Völgyében**, melynek címe: **REformáció** volt, témája pedig már a 2017-es ünnepi évfordulóra hangolt rá. Templomi kiállítással, videoinstallációkkal, beszélgetésekkel, előadásokkal, énekes programokkal, irodalmi kávéházzal folytattak kulturális missziót a Völgyben, ezen belül *Taliándörögden*, a templomkertben. A teológia spirituális a Művészetek Völgye 25 éves hálaadó ökumenikus istentiszteletén prédikált, ahol neves művészek vettek részt a liturgiában (Sebestyén Márta, Lackfi János, Gryllus testvérek, Ferenczy György és a Rackajam), ami felemelő zárása volt a 25. Művészetek Völgyének.

Bölcsföldi András spirituális

NÉPMOZGALMI ADATOK

Népmozgalmi adatok a Dunamelléki Református Egyházkerületben 2014-ben													
Egyházmegye	Keresztelés			Konfirmáció			Házasságkötés			Temetés			Névjegyzék
	Férfi	Nő	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	Tiszta	Vegyes	Össz.	Férfi	Nő	Össz.	
Baranya	134	116	250	52	47	99	19	52	71	142	178	320	7804
Bácskiskunság	273	275	548	160	217	377	42	128	170	386	449	845	11900
Bp-Dél	320	327	647	130	161	291	60	148	208	316	453	769	13746
Bp-Észak	348	384	732	147	205	352	55	119	174	351	498	849	12975
Délpest	466	456	922	299	333	632	63	148	211	549	603	1152	22346
Északpest	382	387	769	224	298	522	62	159	221	456	476	932	15780
Tolna	110	96	206	35	55	90	15	40	55	113	150	263	3756
Vértessalja	153	158	311	73	112	185	35	49	84	193	212	405	7997
Összesen:	2186	2199	4385	1120	1428	2548	351	843	1194	2506	3019	5535	96304

EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS

2015. február 18.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET ÉS AZ INTÉZMÉNYEK 2015. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: Hegedűs Béla

6/a.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács az egyházkerület 2015. évi költségvetését 3 036 302 261,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/b.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács az Egyházkerületi Székház és Konferencia-központ 2015. évi költségvetését 99 500 970,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/b/I.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Mátraházi Konferencia-központ 2015. évi költségvetését 78 956 278,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/b/II.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Galyatetői Konferencia-központ 2015. évi költségvetését 26 089 340,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/c.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Bibliás Könyvesbolt 2015. évi költségvetését 18 301 000,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/d.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Ráday Felsőoktatási Diákotthon 2015. évi költségvetését 63 632 909,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/e.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Kárpát-medencei Református Ifjúsági Központ

2015. évi költségvetését 143 820 000,- forint bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/d.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Tahi Konferencia-telep 2015. évi költségvetését 33 861 942,- Ft bevételi és kiadási összeggel elfogadja.

6/e.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon 2015. évi költségvetését 640 880 000,- Ft bevételi és 592 315 000,- Ft kiadási oldallal elfogadja, jóváhagyja.

6/f.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Sylvester János Református Gimnázium 2015. évi költségvetését 165 710 000,- Ft bevételi és 165 710 000,- Ft kiadási oldallal elfogadja, jóváhagyja.

6/g.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Gyökössy Endre Református Óvoda 2015. évi költségvetését 30 648 211,- Ft bevételi oldallal és 30 648 211,- Ft kiadási oldallal elfogadja.

6/h.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Ráday Gyűjtemény 2015. évi költségvetését 214 371 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal elfogadja.

6/i.

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2015. esztendőre elkészített költségvetését 7 175 400,- Ft bevételi és kiadási oldallal elfogadja.

EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS

2015. május 27.

6. ÚJ TISZTSÉGVISELŐK ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Simonfi Sándor

1. Az egyházkerületi tanács megállapítja, hogy dr. Sági Zoltán és dr. Szűcs Ferenc az esküt letette. Életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.
2. A Tanács megállapítja, hogy Loránt Gábor egyházkerületi bíró az esküt letette. Életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

8. INTÉZMÉNYEK 2014. ÉVI ZÁRSZÁMADÁSAI

Előterjesztő: Derzsi György

1. A DMREK Tanácsa a beszámolót tudomásul veszi.
2. A DMREK Tanácsa felszólítja az egyházmegyét a teljes körű adatszolgáltatásra.
3. A DMREK Tanácsa felszólítja a számvizsgáló bizottságot, hogy a megkapott beszámolók alapján kezdje meg az egyházmegyei gazdálkodások ellenőrzését.

9. EGYHÁZMEGYÉK 2015. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: Hegedűs Béla esperes

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa jóváhagyja 7 egyházmegye (*Bács-Kiskunság, Budapest- Dél, Budapest- Észak, Délpest, Északpest, Tolna és Vértessalja*) 2015-ös esztendőre szóló egyházmegyei költségvetését, teljesítéséhez Isten áldását kéri.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa a Baranyai Református Egyházmegye 2015 évre beadott költségvetését visszaadja átdolgozásra.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa felhatalmazza az egyházkerület elnökségét,

hogy az átdolgozott költségvetést jóváhagyja, és arról a következő egyházkerületi közgyűlésen beszámoljon.

4. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa elrendeli az egyházmegyék számára az egységes költségvetési és zárszámadási nyomtatvány használatát, melyet a gazdasági bizottság készít el és 2016-tól lép érvénybe.

10. JELENTÉS A HITTUDOMÁNYI KARRÓL

Előterjesztő: Zsengellér József

1. A kerületi tanács elfogadja a KRE HTK dékánjának jelentését a 2014-es tanévről. Továbbra is Isten áldását kéri az oktatók további munkájára, a hallgatók lelkesítői szolgálatra való felkészülésére.
2. A kerületi tanács felkéri az espereseket, hogy aktívan segítsék elő a gyülekezetekből a KRE HTK katechéta-lelkipásztori munkatárs (hitoktató) és hittanár-nevelő (vallástanár nappali és levelező) képzéseire gyülekezeti tagok, illetve református pedagógusok beiskolázását.
3. A kerületi tanács hatályon kívül helyezi a tanács 10/5/2013.V.8 számú határozatát.
4. Az egyházkerületi tanács örömet fejez ki az új kari könyvtár létesítésén. Működésére Isten áldását kéri.

11. JELENTÉS A TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLAI KARRÓL

Előterjesztő: Szenczi Árpád

Az egyházkerületi tanács elfogadja a 2014/2015-es tanévről szóló jelentést.

12. JELENTÉS A RÁDAY GYŰJTEMÉNY 2014. ÉVI MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Berecz Ágnes

1. A tanács elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2014. évi munkajelentését.
2. A tanács köszönetét fejezi ki a Ráday Gyűjtemény munkatársainak, hogy az átalakítással járó nehézségek mellett a mindennapi teendők szép rendben mentek.

13. JELENTÉS A BUDAPESTI EGYETEMI ÉS FŐISKOLAI GYŰLEKEZETRŐL

Előterjesztő: Veszélka Tamás lelkipásztor

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács köszönettel veszi tudomásul a lelkipásztori jelentést, Isten Szentlelkének áldását kérve az egyetemi gyűlekezetben és az egyetemi misszióban folyó szolgálatra.

14. JELENTÉS A PESTI REFORMÁTUS EGYETEMI MISSZIÓRÓL

Előterjesztő: Győrffy Eszter

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Tanácsa elfogadja a Pesti Református Egyetemi Misszió (Promissz) tevékenységéről szóló jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület segítséget nyújt abban, hogy a Pesti Református Egyetemi Misszió (Promissz) egyetemisták által jól megközelíthető, alkalmas irodában (kisebb terem) folytathassa a tevékenységét a 2015/2016-os tanévtől.

15. JELENTÉS A LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZETRŐL

Előterjesztő: Szabó Gabriella

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a jelentést.

16. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ÉS KONFERENCIA-KÖZPONTRÓL

Előterjesztő: Varga László

1. A tanács elfogadja a DRESZKK Intézményeiről szóló jelentését.
2. A tanács megköszöni Varga László főigazgató áldozatos munkáját, és továbbra is kéri támogatását a Horánszky utcai ingatlan beruházás munkálatainál.
3. A tanács örömmel veszi, hogy a székház épülete igényes kivitelű „Kis díszteremmel”, valamint egyetemi szintű kari könyvtár kialakításával, és a Biblia Múzeum földszinti kiállító termével gazdagodott.
4. A tanács tudomásul veszi dr. Kovács Szegváry Veronika, a Galyai Konferencia Központ vezetőjének szülési szabadságát. Életére és születendő gyermekére áldást kér.
5. A tanács elfogadja a Tahi „Sion hegye” konferencia telepről szóló jelentést.

17. JELENTÉS A RÁDAY FELSŐOKTATÁSI DIÁKOTTHONRÓL

Előterjesztő: Varga László

1. A tanács elfogadja a Ráday Felsőoktatási Diákotthonról szóló jelentést.
2. A Tanács megköszöni Veszélka Tamás, Bölcsföldi András, Szabó Károly lelkészek és a szolgálatot vállaló teológusok törődését az RFD hallgatóival.

18. EGYÉB ÜGYEK

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Egyházkerület Tanácsa felhatalmazza az elnökséget, hogy az egységes lelkészképesítő vizsgára jelentkezőket megtárgyalja az érintettekkel és a jelentkezőket – amennyiben az egyházmegegyei tanúsítványokat megkapják – fölterjessze az egységes Lelkészképesítő Bizottsághoz.

KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

2015. november 12.

Püspöki jelentés

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

„Ne vesd meg a kegyelemnek benned levő ajándékát, amely adatott néked prófétálás által a presbitérium kezeinek reád tevésével” (1Tim 4,14).

A mostani napokban olvassuk Pál apostol Timóteushoz írott levelét, amelynek minden sora idevág egyházunk és benne egyházkerületünk egész életéhez, minden ügyéhez, igyekezetéhez, fáradozásaihoz, aggodalmaihoz és reményeihez. Ma az egész levélből ezt az egy mondatot emelem ki, mert ma a hűséget szeretném dicsérni. Azzal ugyanis, hogy az apostol emlékezteti Timóteust elhívására és arra a felhatalmazásra, amelyet a szolgálatba állításakor kapott, illetve az a tény, hogy ezt kegyelmi ajándéknak nevezi, máris ráirányítja figyelmünket a hűségünk egyik döntő mozzanatára. Szó szerint azt mondja az apostol: ne hanyagold el a benned meglévő kegyelmi ajándékot vagy még inkább ne légy olyan, mint aki nem törődik vele vagy csak úgy tekint rá, mint emlékre a szolgálatba való elindulásakor, hanem éppen ellenkezőleg: mérd fel újra és újra, hogy a felhatalmazásod, amelyet prófétai megjelöltetés és meghívás, valamint a vének kézrátétele jelzett, egész szolgálatodnak, mi több, az isteni hűség titkának a meghatározó valósága.

Azért mondom, hogy ez az emlékeztetés, illetve intés a hűséghez vezet el bennünket, mert egyszerű és egyetemes tapasztalatunk az Isten országa ügyében, hogy amikor elhanyagoljuk, elfelejtjük vagy éppen közbejött okokra hivatkozva mellőzzük egész keresztyén élethivatásunknak ezt a lényegét, tudniillik azt, hogy ez a kegyelmes Istennek az ajándéka, akkor nyomban mindenféle más dolog felé fordítjuk a hűséget, mármint arra, hogy mi magunk mennyire vagyunk képesek a hűségességre. Ez ugyan nem lebecsülendő emberi erény, ám az Isten hűsége nélkül – hű az Isten, aki elhívott, mondja Pál apostol másutt (1Kor 1,9), és hű az Isten, aki nem hagy titeket feljebb kísértetni (megpróbáltatni), mint elszenvedhetitek, sőt a kísértéssel egyetemben (egyidejűleg) a kimenekedést is megadja... (1Kor 10,13) –, tehát Isten hűsége nélkül a mi hűségünk sem lesz több és

más, nem is lehet, mint becsülendő emberi igyekezet, szép magatartásforma, esetleg nemes érzület, de lényegében véve célját tévesztett törekvés.

Először tehát a szó legigazabb értelmében hadd dicsérjem, vagyis hadd dicsőítsem Isten hűségét. Lám, Isten betöltötte az atyáknak adott ígését, amelyet újra meg újra megerősített a prófétákkal és a szent írókkal! Lám, valósággá tette azt, amit örök időktől elrendelt és elhatározott, hogy egyszülött Fia, Krisztus által szabadít meg bennünket bűnből és halálból. Hadd magasztaljam, dicsőítsem Isten hűségét, aki sosem fordult el népétől, tőlünk, földi zarándokutunkon mindvégig velünk van, táplál, gondoz, erősít, és szent elhívásunkban újra meg újra megerősít.

Amit a magunk hűségén érthetünk a szó igazi, bibliai értelmében, az valójában felelet erre az isteni hűségre. A táltumok példázatában nem a magától való hűségéért dicséri az Úr a hű szolgát, hanem a feladatban, megbízásban való hűségéért. A hála felelete ez a hűség, az elkötelezés felelete, felelet a szolgálatba szólító elhívásra, a megújulás szent vágyának a felelete ez, az örvendező keresztyén életnek és reménységnek a felelete. Ha tehát a magunk hűségét emlegetjük, azt mindig az isteni hűségbe kell beleillesztenünk. Ha jól értem, akkor egyáltalán is csak Őreá tekintve remélhetjük, hogy állhatatosak maradhatunk mindvégig.

Azért hozom ezt most a közgyűlés elé, mert számos jelét tapasztalom magam is, és még több jelést kapok a bizottságok beszámolóiból, az esperesek összesítő jelentéseiből, hogy itt-ott megfáradás és közönyösség mutatkozik gyülekezeteink életében, amely jelenséget fel lehetne róni, sőt fel is kell róni – mégis inkább nézzük meg talán az okait, és keressük Istennél a megújítás erőit.

Az egyházmegyéék espereseinek jelentései, miközben örömmel számolnak be a kibővülő lehetőségekről, a szerteágazó és sokféle munkáról, a stabilizálódó anyagi helyzetről, aközben határozottan jelzik gondjainkat is. És szóvá teszik azt is, hogy ezek az örömeink nem hatnak át a gondjainkba, nem oldják azok elviselését, hanem mintha tudathasadásos állapotban élnénk, a kettővel együtt – mert miközben egy-egy részben a növekedésnek örvendezünk,

addig más részben elesettséget, közönyt, fáradtságot, sőt cinizmust találunk. Mély meggyőződéselem, hogy az isteni hűségre való rácsodálkozás, az abban való megerősödés menthet meg bennünket attól, hogy egyrészt hálátlannak bizonyuljunk dacára a sok elvesztett jónak, másrészt pedig restté váljunk, a sok elnyert áldással nem törődve, holott Isten kegyelmével folyton hordoz és megújulásra készítet bennünket. Ma csak címszavakat sorolok az eszerek jelentéseiből azzal, hogy megjegyzéseik többé-kevésbé mindenütt jellemzőek.

Az egyik jelentés hosszasan részletezi a megüresedett lelkészi helyekkel és a lelkészválasztással kapcsolatos gondokat. Szinte nyomasztó, mennyire nehéz alkalmas szolgatársat elhívni! (De kiegészítem: milyen nehéz alkalmas presbitereket, gyülekezeti munkatársakat, hittantanárt találni és szolgálatba beállítani!) Itt-ott elsikkadni látszik a szolgálatra való elhívás jó rendje, a presbitériumok privilégiumnak tekintik a lelkész meghívásának és megválasztásának ügyét, afféle tehetségkutató versenynek, olyannyira, hogy olykor saját gyülekezeteik érdekeit sem veszik figyelembe, máskor pedig a határidők szorongatásában, a nagy kapkodásban még a legelemibb erkölcsi szempontoktól is hajlamosak eltekinteni. Boldog idők voltak, mondhatná valaki, amikor egy-egy lelkészi állásra tucatjával jelentkeztek a pályázók. Szerintem sosem voltak ilyen idők, s ha voltak, éppenséggel azok sem boldog idők voltak. Ám az, hogy olykor egy kerek évig vagy még tovább is betöltetlen egy-egy gyülekezetben a lelkészi állás, miközben több tucatnyian vannak rendelkezési állományban, valami különös helyzetet mutat.

Hűség-hiányra mutat.

Ugyanez az esperesi jelentés jelzi ugyanis, hogy talán mindennek az is oka, hogy a lelképásztori szolgálatból leginkább csak annak küzdelmessége látszik, vagy éppen a lelkészre váró, lelkészt kereső gyülekezet elesettsége. Ami nyilván igaz, hogy tudniillik vannak nehéz helyzetek és körülmények. Mégis értetlenkedünk, értetlenkedem, hogy miért jelent az hátrányt egy-egy lelkészt kereső gyülekezet számára, hogy ott, a körükben fáradozni és szolgálni kell?! Elnézést a kiszólásért: ha valaki tud olyan gyülekezetet, ahol nem kell csinálni semmit és mégis minden remekül megy, az gyorsan szóljon! Nem azért, mert oda én is pályázni fogok, hanem azért, mert ott már temetésre kell mennünk. Isten egyháza itt e földön küzdő egyház (ecclesia militans), és Isten hűsége nélkül csakhamar elbuknánk – ahol nem ismerik a küzdelem és fáradtság világát, ott nem értik az evangélium életformáló hatalmát, hogy mit jelent meg-

öldökölni az óembert, felöltözni az új embert, mit jelent közösséget formálni az isteni szent élettörvények szerint és mindenekelőtt országa dicsőségére élni. Ez küzdelem, harc, önmagunk megöklése.

Egy másik jelentés széthullásról beszél, és a közösség szolgálattévőinek megújulását sürgeti, legyenek azok lelkészek, presbiterek, hitoktatók, diakónusok. Ezékiel próféta szép látomását idézi a próféta könyvének 37. részéből. A próféta a széthullást tényként rögzítette, és a meglevénedés reményével biztatott, mert Isten, ha megfeddi is népét, ha engedi is – emberileg szólunk – széthullani, nagy irgalommal fordul hozzánk, rólunk meg nem feledkezik. Egy másik jelentés határozottan rámutat, hogy bár a számadatok szerint növekedett a templomba járók száma (abban az egyházmegyében!), az aktív, szolgálni kész gyülekezeti tagoké nem növekedett. Ezért arra ösztökél, hogy minden erőnkkel igyekezzünk a templomos sokadalmat élő gyülekezetté formálni. Ez valóban egyre nagyobb feladat lesz, az általánosan bevezetett hittanoktatás kapcsán is, de leginkább annak felismerésében, hogy a lelképásztorok és presbiterek hűsége csak az Istenhez hűséges gyülekezet teljes közösségében ragyoghat fel. Egy másik jelentés egészen markánsan azokat a magatartásokat rója fel, amelyek következtében eltorzul bennünk a Krisztus képe, vagy akár éppen darabokra is törnek. Magának élő és csak magával törődő gyülekezet, magának élő és csak magával törődő lelképásztor, magának élő és csak önmaga körül forgó presbitérium – mindez veszedelmes kettősséget teremt az egyházban, és ha nem törnek is szét rajtunk Krisztus képe, egészen biztosan eltorzul. Hadd jegyezzek meg itt egyetlen ügyet, de ez messze mutat – ez adakozási kultúránk gyengesége. Miközben némelyik egyházmegyénkben szép rend, hogy ünnepen, hálaadáson mások felé nyitják meg szívüket a hálaadásra egybegyűltek, tehát a perselyadományt nem tartják meg maguknak, másutt meg azt hallottam hirdetni a lelkész szájából (miután több tíz milliós projektzáró eseményt ünnepeltek), hogy szeretettel várnak mindenkit szeretetvendégségre – na, ez szép! –, és a perselypénzzel a szeretetvendégség költségeit támogathatjuk... Na igen. Egy másik jelentés jelzi, hogy miközben vannak növekedő, erős, megújuló és nagy reményeket hordozó gyülekezeteink, aközben látnunk kell itt-ott az erózió folyamatát is. A kisebb és elesettebb közösségek letöredeznek, gondozás nélkül maradnak, magukban maradnak, felszívódnak (van olyan egykori templomos-parókiás helyünk, ma már, persze, szórvány, ahol évek óta nem láttak lelkészt!). Egy másik

jelentés három tételben mondja ki az egyszerű helyzetet: a bűn rombol, Isten épít, az ember szolgál. S ha nem szolgál, akkor nem épít, hanem rombol. Egy másik jelentés arra hívja fel a figyelmet, hogy a külső dolgok megőrzésének igyekezete gyakran elrejt, háttérbe szorítja, leértékeli, majd egyre inkább jelentéktelennek tünteti fel a lélekmentés áldott szolgálatát. Mi ér többet: újrafoltozni a templom tetejét vagy megküzdeni akár egyetlenegy lélekért is?

Arról már nem is akarok szólni, ami rendre visszatér, hogy vannak alkalmatlan törvényeink, kezünket-lábunkat megkötő intézményeink, adminisztrációs malmok, ahol maradék jókedvünket is megőrlik, s keserű kenyeret sütnek belőle (de azt is le kell adminisztrálnunk), és van az ó-emberünkől is még jó sok ahhoz, hogy ezek a jelzések ne pusztán sanyargásnak tűnjenek. Mert mindezt úgy gondolom, hogy közben emlékeztetnek a hűséges Istenre, vagyis hűségünk egyetlen forrására, és azokra a jelekre, mi több, csodákra, ahogyan megláthatjuk: micsoda küzdelemben állnak helyt lelkipásztorok, akik egyik egyházmegyénkben épp csak harmincan vannak, de száz közösséget gondoznak. Másutt mérhetetlen távolságokba elindulnak egy-egy szórványba, ami sokszor csak egy-két családot jelent, ahogy sokan újra és újra erőt vesznek, hogy szervezzék és végezzék a hitoktatást, a családok gondozását, végezzék a vigasztalás szolgálatát, és, leginkább, Istenhez folyamodnak, hogy alkalomról-alkalomra élő igét hirdessenek. És micsoda jele Isten hűségének, hogy gondnokok és presbiterek, gyülekezeti munkások akár csak a külső dolgokban is, de egyre inkább a belső életben is erőt, időt, anyagikat, figyelmet áldoznak gyülekezeteink megépítésére. Micsoda jele Isten hűségének, hogy sokan nem adják meg magukat sem a széthullás látványának, sem az erózió erejének, sem saját fáradtságuknak, sem a szaggató körülményeknek, sem a közönyös kor porlasztó cinizmusának, hanem helytállnak, ha kell, őrhelyükön, ha kell, a közösségük szervezésében, ha kell, a megbékítés szolgálatában, ha kell, az egész anyaszentegyház életében, tisztséget is betöltve, ügyekben eljárva – de mind-mind leginkább imádkozva, erőért és áldásért fohászkodva. Micsoda jele Isten hűségének, hogy miközben egy magába zárkózó, önmagának élő, ünneptelen, a boldogságát bankszámláján mérő, hálátlankodó és méltatlankodó világban élünk, aközben egyházunk közösségei valóban közösségekben élnek, hordozzák egymás terheit, imádságba foglalják mások gondját-baját, nem irigykednek mások előrehaladására – világi nyelven: sikerükre –, hanem együtt örülnek az örü-

lőkkel és együtt sírnak a sírókkal. De sok vigasztalást veszek én ebből!

Számos helyen szolgáltam ez esztendőben mindent megtapasztalva; most csak a fontosabbakat sorolom, 2015 januárjától: Pomáz (esperes-beiktatás), Frangepán utca (egyházmegyei közgyűlés), Pécs (egyházmegyei közgyűlés), Mány (esperes-beiktatás), Pápa (közgyűlés), Vác (jubileum), Sárbogárd (emlékműavatás), Németajkú Egyházközség (Dizseri-díj átadó), Mátraháza (tucatnyi alkalommal konferencia), Beregszász (Generális Konvent), Debrecen (jubileum), Nagykáta (jubileum), Székefehérvár (konferencia), Kiskunlacháza (esperes-gondnoki), Mór (DURLE), Beregszász (Generális Konvent elnökség), Bicske (presbiteri konferencia), Dunapataj (beiktatás), Diósd (rádiós istentisztelet), Galyatető (számos alkalommal konferencia), Maglód (hálaadás), Makád (hálaadás), Verőce (jubileum), Kecskemét (óvodapedagógusok országos értekezlete), Szigetszentmiklós (templomszentelés), Visegrád (esperesi értekezlet), Debrecen (diakóniai nap), Skócia (delegáció), Baross tér (emlékköavatás), Kőbánya (fogvatartottak országos imanapja) Kelecsény (előadás), Berekfürdő (előadás), Tihany (konferencia), Tahi (konferencia), Pécel (előadás), Mány (hálaadás), Pápa (előadás), Pánd (igehirdetés), Tata (Csillagpont), Buda (augusztus 20. előest), Sárospatak (országos tanévnyitó), Pozsonyi út (Baár-Madas jubileum) Bicske (esperesi értekezlet), Kötöcs (előadás), Berekfürdő (országos esperesi értekezlet), Szabadka (jubileum), Balatonszárszó (konferencia), Szada (beiktatás), Buda (előadás), Deák tér (reformáció hónapja megnyitó), Fadd (hálaadás), Monorierdő (alapkölététel), Tahi (gyülekezetiház-avató), Tiszakécske (orgonaavató), Halásztelek (templomszentelő), Kunszentmiklós (iskolaavató), Solt (hálaadás), Gönc (Károlyi-napok), Cece (beiktatás), Balatonfüred (Generális Konvent Elnökség). Nem sorolom itt rendszeres kötelezettségeimet a zsinaton, a kerületben, a különböző bizottságokban, a számos tárgyalást a kormányzat képviselőivel, tanítói szolgálatomat, a rendszeres rádiós megnyilatkozásokat és a többit. Csak annyit hozok ide, hogy sokak hűségéből kapok újra meg újra erőt, de leginkább abból, amit Pál a második levelében mond Timóteusnak: Istenünk hű marad: ő magát meg nem tagadhatja. (2Tim 2,13)

S mindezt olyan körülmények közepette kell mondanunk, amikor az a kultúra, amely nemcsak eredménye, hanem valamilyen módon hordozója is

keresztyén életünknek, eddig nem tapasztalt meg-
 rázkódtatásokon megy át. **Mert miközben a nyugati civilizáció a jogalkotás révületében meg-
 semmisíti a különbözős és a kivételesként-lét
 régi adottságait, felőrli a társas-lét hagyományos szerkezeteit, s türelmetlenül mindent egy nevezőre hoz, feloldva férfi és nő különbségét, erős és gyenge különbségét, nyelv és hagyományok különbözőségeit, s kioldva a közös életből még a szimbólumait is mindannak, ami ezt tanúsítja, aközben a nyár óta intenzívvé vált migráció, illetve ennek lehetetlen-tehetetlen kezelése jól mutatja, mennyire képtelen Európa önmagára odafigyelni, értékeit megőrizni, gyermekeink és unokáink számára biztató távlatot mutatni. Nem a politikai vitákra utalok, hanem arra, hogy a vitákban nem mutatkozik közös nevező. Nem a vélemények különbségére utalok, hanem arra, hogy micsoda manipulációkkal srófolják az emberek érzelmeit. Menekültcímét kaptak azok is, akik egyszerűen csak a jobb élet reményében özönlik el Európát és hangosan követelik jussukat, s az az Európa, amely már hosszú évtizedek óta negligálja a keresztyéniséget, most hirtelen a legteljesebb támogatást követeli a még megmaradt keresztyén közösségtől egy következményeiben beláthatatlan engedékenységhez.** Újabban divatba jött az öngyilkosságban való segédkezés jogba foglalása, assisted suicide a hivatalos neve. Mintha Európa azt követelné tőlünk – eddig megvetett, lenézett, leszólt keresztyéneitől –, hogy segédkezzünk civilizációnk öngyilkosságában. Az még a jobbik eset, ha csak nyers gazdasági érdek áll a sokat hangoztatott, nagyvonalú befogadókészség mögött, mert az előre-gedett kontinensnek újabb és újabb, lehetőleg olcsó és friss munkaerőre volna szüksége, hogy fenn tudja tartani jóléti rendszerét. Vagy, ami rosszabb, talán már ott tartunk, hogy a jelenlegi politikai elitet egyáltalán nem érdekli a holnap, csak az, de az nagyon-nagyon, hogy ma szépet és jót írjanak róluk. A tehetetlenséget sokféle intézményes formába lehet rejteni, s aztán egy szót sem szólni arról, hogy mi lesz holnap vagy holnapután. Néha úgy érzem, úgy vagyunk, mint amikor jelentik, hogy nagy árhullám jön lefelé a folyón, mi pedig azon vitatkozunk, hogy milyen pohárból igyunk vizet. Ugyanakkor azt is ki kell mondanunk, hogy mi egyetlen máshonnan érkezőt nem bántunk, s akit egy-egy ország befogadott (mert az minden egyes ország szuverén joga, hogy befogadról, annak mértékéről és feltételeiről

döntsön), akit tehát befogadtunk, az velünk élő embertársunk lesz, s reá ugyanúgy kell tekintenünk, mint minden más velünk élő felebarátunkra. S neki is mireánk. Ne keltsünk hát fölös riadalmat, mert könnyű a gyűlölet démonait szabadon eresztetni, s aztán reszketve nézni, miképpen grasszálnak ártatlanok körében is. Viszont jelezniünk kell a pusztátényt, hogy sokan nem azért igyekeznek Európába, mert szeretnek bennünket. A jó életet szeretik, a szociális biztonságot szeretik, a békét szeretik. S ki ne szeretné? De súlyos tévedés azt hinni, hogy felelőtlen gesztusokkal valaha is érdemelt egy-egy ország vagy civilizáció egyetemes szeretetet és megbecsülést. A népvándorlások története éppen az ellenkezőjét bizonyítja.

Mindezek közepette úgy kell itt helyt állnunk, szolgálatunkat végeznünk, hogy az apostol Timóteushoz szóló egyszerű emlékeztetését magunk is szívünkbe vesszük, és feleszmélünk Isten hűségére. Mert az Úr, aki kegyelmi ajándékként adta a szolgálatba való elhívást, hűséges marad kegyelmében is, megújító erőiben is. Sokat keressük az utóbbi időben, hogy miképpen lehetne közömbösségünkben kiközkenni, fáradságunkból Isten erőivel kikászálódni, kedvtelenségünkben újra evangéliumi keresztyénekké, vagyis Isten örvendező gyermekeivé lenni. Az akadályokat látjuk. Pl. a restséget, a pénz szeretetét, az önépítés ígését, a világ öngyilkos készítéseit, a lemondás kényelmességét, saját magunk okozta szervezeti bonyodalmakat, egymás iránti közönyösségünket és még sorolhatnám. De azt hiszem, a megújulás forrását is világosan láthatjuk, mert az mindig ugyanaz. Arra buzdítom közgyűlésünk minden tagját, s rajtuk keresztül gyülekezeteinket, hogy az apostol intelme nyomán éppen hogy ne régmúlt dolog iránti közönnyel viseltessünk a hűséges Isten kegyelmi ajándékához, hanem gerjesszük fel azt, hogy az Ó hűségére hűséggel válaszolhassunk. Így emlékezünk meg elhunyt lelkipásztor testvéreinkről is, hálát adva életükért, szolgálatukért a hűséges Istennek.

Ebben az évben ment el közülünk:

Nagy István dr., teol. professzor, 2015. január 3.
Bajusz Árpád, Isaszeg, 2015. február 10. aktív
Agyagási Béla, Foktó, 2015. március 11.
Kántor Ervin, Órbottyán, 2015. április 30.
Fekete János, Monor-Kistemplom, 2015. május 28.
Kern Mária, Nagykőrösi Főiskola, 2015. július 3.
Tájnél Gábor, Bp-Pesthidegkút, 2015. július 28.
Sípos Ete Álmos dr., Bp-Nagyvárad tér, 2015. szeptember 7.

Tóth Sándor, Sárkeresztúr, 2015. szeptember 16.
Lakatos Tibor, Gyömrő, 2015. szeptember 17. aktív
Molnár Miklós, Bp-Kálvin tér, 2015. október 23.

Hálát adunk Istennek időközben nyugállományba vonult lelkipásztoraink szolgálatáért, és életükre az Úr áldását kérjük. Nyugdíjba vonult:

Agyagási István Sárbogárdról, 2015. január 1.
Agyagási Istvánné Sárbogárdról, 2015. január 1.
Lizik Zoltán, Cegléd-Nagytemplom (Kanada), 2015. január 1.
Szabó Péterné Cecéről, 2015. április 1.
Peterdi Dániel Pécs-Belvárosból, 2015. június 1.

Orbán Kálmán Bp-Pestszentimréről, 2015. július 1.
P. Tóth Béla dr. Szentendréről, 2015. augusztus 1.
Szél János Kecskemétről, 2015. szeptember 1.
Vass Dezsőné dr. Érd-Parkvárosról, 2015. szeptember 1.
Kiss Boáz dr. Csákvárról, 2015. október 1.
Simon István Dunaföldvállról, 2015. október 1.
Szabó Zsuzsanna Kecskemétről, 2015. október 1.

Nyugállományba vonult lelkipásztorainknak áldott pihenést kívánunk.
Köszönöm, hogy meghallgatták jelentésemet.

Budapest, 2015. november 12.

A KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

2015. november 12.

4. ÚJ ALKOTÓTAG IGAZOLÁSA, ESKÜTÉTEL

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

1. Az egyházkerületi közgyűlés Váradi Péter solti lelkipásztort igazolja az alkotótagok sorában mint lelkészi képviselőt a Bács-Kiskunsági Egyházmegyéből. Életére, szolgálatára Isten áldását kéri.
2. Az egyházkerületi közgyűlés megállapítja, hogy Sárosi Gábor, Végh Miklós lelkészi képviselő az esküt letette. Életükre, szolgálatukra Isten áldását kéri.

7. LELKIPÁSZTOROK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Juhász Ferencné Müller Nikoletta, Lénárt Tibor, Márkus Tamás András, Máté Csaba Sándor, Molnár Ambrus, Németh Balázs, Németh Tamás, Sáska Attila, Szilágyi Dénes István, Takaró János Lajos, Wagana Anne Njeri** a lelkészi esküt letette, a lelkészi oklevelet átvette.

8. LELKÉSZSZENTELÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL JELENTÉS

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a tizenegy lelkész kérelmét elfogadja. A lelkésszentelés időpontját a mai napon, november 12-én, 18.00 órára tűzi ki, a Kálvin téri templomban.

9. JELENTÉS A 2014. NOVEMBER 6-I KECSKEMÉTI LELKÉSZSZENTELÉSRŐL

Előterjesztő: **Hegedűs Béla**

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a 2014. november 6-án, Kecskeméten tartott lelkésszentelésről elhangzott jelentést tudomásul veszi. A felszentelt lelkészek életére, szolgálatára Isten áldását kéri.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a Kecskeméti Egyházközségnek a lelkésszenteléshez nyújtott segítségért.

10. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés az egyházkerületi tanács 2015. február 18-án és május 27-én tartott ülésének munkájáról szóló beszámolót elfogadja.

12. PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. Az egyházkerületi közgyűlés köszönettel elfogadja a jelentést, a jegyzőkönyvhöz csatolja és a dunamelléki közlönyben teljes egészében megjelenteti.
2. Az egyházkerületi közgyűlés Isten iránti hálával emlékezik meg elhunyt lelkipásztorainkról:

Nagy István dr. teol. professzor, Bajusz Árpád (Isaszeg), Agyagási Béla (Foktő), Kántor Ervin (Órbottyán), Fekete János (Monor-Kistemplom), Kern Mária főiskolai tanár, Tájnel Gábor (Bp-Pesthidegkút), Sípos Ete Álmos dr. (Bp-Nagyvárad tér), Tóth Sándor (Sárkeresztúr) Lakatos Tibor (Gyömrő) Molnár Miklós (Bp-Kálvin tér).

3. Örömben és békeességben megélt nyugdíjas időt kérünk nyugalomba vonult lelkipásztorainknak:

Agyagási István (Sárbogárd), Agyagási Istvánné (Sárbogárd), Lizik Zoltán (Cegléd-Nagytemplom, Kanada), Szabó Péterné (Cece) Peterdi Dániel (Pécs-Belváros) Orbán Kálmán (Bp-Pestszentimre), P. Tóth Béla dr. (Szentendre), Szél János (Kecskemét), Vass Dezsőné dr. (Érd-Parkváros), Kiss Boáz dr. (Csákvár), Simon István (Dunaföldvár), Szabó Zsuzsanna (Kecskemét).

14. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUS KITÜNTETÉSEKRE

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A közgyűlés elfogadja az előterjesztést.

15. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: Böttger Antal

1. A közgyűlés hálát ad Istennek a tavaly elvégzett missziói munkáért, és köszönetét fejezi ki a szolgálatban hűséges lelkipásztoroknak, munkatársaknak, tudva, hogy mindenért egyedül Istené a dicsőség!
2. A közgyűlés elfogadja a 2014. évről szóló missziói jelentést.
3. A közgyűlés elfogadja a 2014. évről szóló ifjúsági jelentést.
4. Az egyházkerületi közgyűlés megbízza a nyolc egyházmegye elnökségét és missziói előadóját, hogy vizsgálják meg a gyülekezetek státuszát, különös tekintettel az anya/missziói és missziói/szórvány besorolások határaitra 2016. január 31-ig.
5. A közgyűlés továbbra is megbízza a Missziói Bizottságot és a kerület elnökségét, hogy folytassa a megkezdett gyülekezetalapítási programot, valamint megbízza az egyházkerületi tanácsot, hogy a 2016. évi költségvetés készítésénél az ehhez szükséges forrásokat építse be a költségvetésbe.

16. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Szűcs Ferenc

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a tanulmányi jelentést.
2. Örömmel ajánlja az egyházkerület lelkipásztorainak figyelmébe a II. Helvét Hitvallás közelgő jubileumi éveit és kéri, hogy hitvallásunk jelentőségét tudatosítsák mind a lelkészi tanulmányi programokban, mind a presbiteri képzésekben és a gyülekezeti tanításban.
3. Az egyházkerületi közgyűlés örömmel állapítja meg, hogy a lelkésztovábbképzés országos, kerületi és egyházmegyei szinten hatékonyan folyik. Köszönetet mond a szervezésben, előadások tartásában és adminisztrációban részt vevőknek. Egyben elrendeli, hogy minden lelkipásztor számára követhetően álljon rendelkezésre a konferenciákon, publikációkkal, ill. posztgraduális

képzesekkel megszerezhető kreditek száma. A nyilvántartás és közzététel módjának kidolgozására felkéri a kerületi referenst és a Tanulmányi Bizottságot. Határidő: 2016. május 31.

4. Az egyházkerületi közgyűlés köszönetet mond a lelkészképzés támogatásában részt vevő lelkipásztoroknak, egyházmegyéknek és gyülekezeteknek.
5. A közgyűlés elrendeli, hogy a tanulmányi jelentések térjenek ki a parókiális könyvtár, folyóirattár állapotára.
6. A közgyűlés kéri a MRE Zsinatát, hogy amennyiben az igehirdetések segítő orgánuma országosan az Igazság és Élet c. folyóirat, úgy annak tematikája igazodjék a közös bibliaolvasás rendjéhez.
7. Az egyházkerületi közgyűlés felszólítja azon egyházmegyéket, ahol nem minden egyházközségből érkezett be tanulmányi jelentés, hogy hatékonyan érvényesítsék a jó rendet.

17. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hörcsök Imre

1. A közgyűlés elfogadja az iskolaügyi jelentést.
2. A közgyűlés örömmel veszi az igazgatói beszámolóban olvasható hírt (18. oldal), mely szerint a Baár-Madas Református Gimnázium 2014-ben a 100 legjobb iskola rangsorában a 45. helyet érte el. (A sorrend kialakításában az érettségi mutatók, a nyelvvizsgák, a tanulmányi versenyek mellett a kompetenciamérés eredményeit veszik figyelembe.) A közgyűlés gratulál az elért eredményhez és köszönetét fejezi ki a gimnázium nevelőtestületének és a tanulóifúságnak.
3. A közgyűlés köszönetet mond az egyházmegyék iskolaügyi előadóinak a tartalmas, részletes beszámolóért.
4. A közgyűlés köszönetét fejezi ki az egyházkerület minden pedagógusának és az iskolavezetőknek, hittanoktatóknak, vallástanároknak és lelkipásztoroknak, hogy elkötelezett munkájukkal fáradhatatlanul szolgálják az ifúság hitben való nevelését és oktatását.

18. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. A közgyűlés elfogadja a diakóniai és patronálási jelentést.
2. A közgyűlés javasolja a Zsinat számára gyülekezeti segítők képzését oktatási intézményeinkben (házi gondozás, beteglátogatás, stb.)
3. A Diakóniai Bizottság megfontolásra javasolja a közgyűlésnek, hogy a forráshiányos gyülekezetek éljenek a közmunka lehetőségével.
4. A Diakóniai Bizottság javasolja a romák iránt felelősséget vállaló gyülekezetek diakóniai segítségét.

19. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Fogarasi Zsuzsa

1. Az egyházkerület közgyűlése elfogadja a jelentést.
2. A közgyűlés szorgalmazza, hogy minden egyházmegyének legyen gyűjteményi előadója.
3. A közgyűlés megköszöni a jelentést beküldő egyházmegyék előadóinak munkáját.
4. A közgyűlés egyetért a felmérő munka szükségességével és javasolja annak folytatását.
5. A közgyűlés buzdítja kebelbeli gyülekezeteit, hogy vegyék igénybe a Ráday Múzeum tanácsadó, restauráló szolgálatát, szolgáltatásait.
6. A közgyűlés a következő ügyben kéri véleményének képviselőjét az illetékes döntéshozóknál: a Forster Gyula Nemzeti Örökségvédelmi és Vagyongazdálkodási Központ egyházi műemléki ügyekben eljárva legyen köteles együttműködni egyházi referensekkel, tanácsadókkal.

20. GAZDASÁGI ÉS PÉNZÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a Gazdasági bizottság tájékoztatóját.

21. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az egyházkerületi közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy a 2014-es esztendőben is volt lehetőség építkezésre, felújításra egyházközségeinkben.
3. Az egyházkerületi közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden egyházközségtől az építkezés, felújítás megkezdése előtt, hogy erejükön túl ne kezdjék azt el.

22. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a beszámolót.
2. Az ezt követően benyújtott ellenőrzési jegyzőkönyvek az egyházkerület elnöksége elé kerülnek, ha azokban intézkedést igénylő megállapítás szerepel.
3. Az egyházkerületi közgyűlés megállapítja, hogy a feltárt számviteli ellentmondások feloldása nem egyházkerületi kérdéskör, azokat zsinati szinten kell a törvényben rendezni.

23. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Lenkeyné Teleki Mária

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése kéri a Dunamelléki Református Egyházkerület Gazdasági Bizottságát, hogy támogassa a gyülekezeti gyermekmunkások képzését a 2015/2016-os tanévben.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése megbízza a Dunamelléki Református Egyházkerület katechetikai előadóját a gyermekmunkás-képzés megszervezésével.

24. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: Vizi István

1. A közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A közgyűlés megköszöni a gyülekezetekben szolgáló kántorok, kórusvezetők fáradozását, az énekkarok szolgálatát, a kántorképző tanfolyamok áldozatos munkáját.
3. A közgyűlés felhívja a gyülekezetek figyelmét az istentiszteletekhez kapcsolódó rendszeres énektanításra.

25. MÉDIA- ÉS INFORMATIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Váradi Péter

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az egyházkerület közgyűlése megköszöni a lelkipásztoroknak, családtagjaiknak, presbitereknek, gyülekezeti munkásoknak a 2014. évi sajtó-, iratterjesztési szolgálatot. Buzdítjuk a gyülekezeteket, hogy a felkínált sajtómegjelenési lehetőségeket bölcsen használják ki.

26. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: Bölcsföldi András

1. A közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A közgyűlés megköszöni a spirituális munkáját.
3. Isten áldása kísérje a Hittudományi Kar professzorainak, tanárainak és dolgozóinak valamint diákjainak életét és szolgálatát!

35. A BAÁR-MADAS GIMNÁZIUM IGAZGATÓTANÁCSA

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon igazgatótanácsába a következő tagokat delegálja: Gegus Gábor, Kiss

László, dr. Körösényi András, dr. Magay Tamás,
dr. Mészáros István, dr. Závodszy Géza.

36. INTÉZMÉNYVEZETŐI MEGBÍZÁSOK

Előterjesztő: Hörcsök Imre

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyólag megerősíti Tombor László vezetői megbízását a Baár-Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Kollégiumban a 2015. augusztus 1 – 2020. július 31-ig terjedő időszakra.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyólag megerősíti Zsóri Mónika vezetői megbízását a Gyökössy Endre Református Óvodában a 2015. augusztus 1 – 2020. július 31-ig terjedő időszakra.

37. AZ EGYHÁZKERÜLETI ELNÖKSÉG FELHATALMAZÁSA NEVELÉSI-OKTATÁSI INTÉZMÉNYEK MÓDOSÍTOTT ALAPÍTÓ OKIRATÁNAK ÉS PEDAGÓGIAI PROGRAMJÁNAK JÓVÁHAGYÁSÁRA

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhatalmazza az egyházkerület elnökségét arra, hogy jóváhagyja a nevelési-oktatási intézmények módosított alapító okiratát és pedagógiai programját, melyről a soron következő közgyűlésen beszámol.

38. LELKÉSZI FŐJEGYZŐI TISZT MEGÜRESEDÉSE LEMONDÁS FOLYTÁN

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja Simonfi Sándor lemondását egyházkerületi lelkészi főjegyzői tisztségéről.
2. A közgyűlés köszönetet mond Simonfi Sándor egyházkerületi lelkészi főjegyzői szolgálatáért.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elrendeli a választást a megüresedett egyházkerületi lelkészi főjegyzői tisztségre.

39. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. Szűcsné Vargacz Anikó, Vincze István, Scherman László, Tordai Tünde, Balog Zoltán, Szabóné Bérces Mária, Tarr Zoltán József, Búti Csaba, Csőri-Czinkos Krisztina, Édes-Fogarasi Tünde és Nagy Lenke lelkipásztor lelkészi képesítését – a felterjesztő egyházmegegyék javaslata alapján – a Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés 2020. december 31-ig hatályban tartja.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése Bába-Bodonyi Adrienn és Lőrinczi Hunor lelkészi képesítését nem tartja hatályban.

40. A VÉRTESALJAI EGYHÁZMEGYE TANÁCSKOZÁSI ÉS ÜGYRENDI SZABÁLYRENDELETE

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Vértessaljai Református Egyházmegegye tanácskozási és ügyrendi szabályrendeletét jóváhagyja.

41. A VÉRTESALJAI EGYHÁZMEGYE SZABÁLYRENDELETE AZ ÉPÍTÉSI ALAPRÓL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Vértessaljai Református Egyházmegegye építési alapjának szabályrendeletét jóváhagyja.

42. BUDAPEST-ÁRPÁDFÖLD ANYAEGYHÁZKÖZSÉGGÉ ALAKÍTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a Budapest-Árpádföldi Református Missziói Egyházközség anyaegyházközséggé történő átminősítését, 2016. január 1-jén kezdődő hatállyal.

43. DUNAVARSÁNY ANYAEGYHÁZKÖZSÉGGÉ ALAKÍTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a Dunavarsányi Református Egyházközség anyaegyházközséggé történő átminősítését, 2016. január 1-jén kezdődő hatállyal.

44. DÉLEGYHÁZA MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉGGÉ ALAKÍTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a Délegyházi Református Missziói Egyházközség megalakítását, 2016. január 1-jén kezdődő hatállyal.

45. BODMÉR ÉS VÉRTESDOBOZ SZÓRVÁNNYÁ MINŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a Vértessedozi Református Missziói Egyházközség szórvánnyá minősítését és beosztását az Alcsúti Református Egyházközséghez, 2016. január 1-jén kezdődő hatállyal.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a Bodméri Református

Missziói Egyházközség szórvánnyá minősítését és beosztását a Csabdi Református Egyházközséghez, 2016. január 1-jén kezdődő hatállyal.

46. SZÓRVÁNYOK BEOSZTÁSA: MEZŐFALVA, PUSZTASZABOLCS, RÁCKERESZTÚR, SZABAD-EGYHÁZA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi Ráckeresztúr szórvány beosztását az Ercsi Református Missziói Egyházközséghez, 2015. április 1-jén kezdődő hatállyal.

2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi Mezőfalva szórvány beosztását az Alapi Református Missziói Egyházközséghez, 2015. április 1-jén kezdődő hatállyal.

3. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi Pusztaszabolcs és Szabadegyháza szórvány beosztását a Vértessaljai Református Egyházmegyéhez 2015. augusztus 15-én kezdődő, három évig terjedő hatállyal.

47. SÁRPILISI INGATLAN TULAJDONJOGÁNAK BEJEGYZÉSE A TOLNAI EGYHÁZMEGYE JAVÁRA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

Tudomásul szolgál.

EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS

2015. december 9.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET 2015. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSÉNEK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács az egyházkerület 2015. évi módosított költségvetését elfogadja.

7. EGYÉB ÜGYEK

Előterjesztő: Szabó István

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács felhatalmazza az egyházkerületi elnökséget arra, hogy tárgyalást folytasson a Parád 1516 helyrajzi számon található telek eladásáról.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

adatszolgáltatás dátuma: 2015. december

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kovách Péter – TT-ről Pécsre iskolai lp.
2. Kovách P-né Mészáros Erzsébet – TT-ről Pellérdre
3. Németh Ferenc – Kistótfalu-Újpetréről lemondott
4. Molnár Imre – Komlóra
5. Gyenge Károly – Erdélyből Hidasra
6. Németh Norbert – em-től Pécs-Belvárosba
7. Székely Zsolt – Bp-Pesthidegkútról Kovácshidára exm.
8. Pál Tamás – (Csányoszró mellett) em-i kórházlelkész

SZÜLETETT:

1. Anna Róza – Komlósi Péter 1. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Peterdi Dániel – Pécs-Belsőváros

BÁCS-KISKUNSAG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szűcsné Vargacz Anikó – Soltról rend.áll.-ba
2. Magyar Csanád – Nagykőrösről Fülöpszállásra b.lp.
3. Kuti Józsefné Filep Katalin – DT-ről Kecskemétre int.lp.
4. Farkasné Tóth Zsuzsanna Ágnes – Kunszentmiklósról b.lp.
5. Balogh Róbert – TT-ről Bácsalmásra (Jánoshalma) b.lp.

SZÜLETETT:

1. Janka Dorottya – Kerekes Márton 3. gyermeke
2. Domán Antal – Alföldy Boruss Dániel 3. gyermeke
3. Johanna – Ritter Nándor 3. gyermeke
4. Tünde Zsuzsanna – Farkasné Tóth Zsuzsanna 1. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Szél János – Kecskemét
2. Szabó Zsuzsanna – Kecskemét

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Lakatos Enikő – Budáról Budafokra b.lp.
2. Páskuné Ercse Imola – Pestszentlőrinc-Kossuth térre
3. Takaró János – Pasarétre b.lp.
4. Szabó Károly – Kelenföldre b.lp.
5. Lakatos Zsuzsanna – Gyömrőről em.kórházlp.
6. Hajdú Bálint Kadosa – em-től Pestszentlőrincre

SZÜLETETT:

1. Emma Johanna – Papp-Tóth Violetta 2. gyermeke
2. Kiara Judit – Gärtner Gyöngyi gyermeke
3. Hanna – Ablonczy Tamás 2. gyermeke

4. Márton – Korompayné Szenci Gabriella 4. gyermeke
5. Vilmos János – Harkai Ferenc Csaba 5. gyermeke
6. Bercel József – Csűrös András Jakab és Varga Vanda 1. gyermeke
7. Dávid – Rápolty Dávidné 1. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Orbán Kálmán – Pestszentimre

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szabóné Zimányi Noémi – Rákosligettről visszarendelve
2. Peterdiné Molnár Judit – Pécs-Belvárosból megyei lp.
3. Márkus Tamás – KRE egyetemi lelkész
4. Lénárd Zsuzsanna – Gödöllőről Rákospalota-Újvárosba b.lp.
5. dr. Révész Jánosné – Etyekről a Telefonos Lelkigondozó Szolgálathoz
6. Szabó Lajos – Rákosligettről rend.áll.
7. Papp Judit – Németajkú ek-ből em-i b.lp.
8. Lázár Csaba Zoltán – Németajkú ek-ből Bp-Szabadság térre
9. Kozma Ferenc – Újpalotára b.lp.
10. Tarr Zoltán – zsinati hivatalból rend.áll.

SZÜLETETT:

1. Péter – Sebőkné Babos Boglárka gyermeke

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kirsch Attila – Ceglédtről rend.áll.-ba
2. Murányi Melinda – Szigetszentmiklós-Kossuth u-ról Halásztelekre b.lp.
3. Sáska Attila – Ócsáról Délegyházára b.lp.
4. Lénárt Tibor – Monor-Kistemplomba b.lp.

SZÜLETETT:

1. Zengő Róza – Kiss Gergely István és Tóth Emese Tünde 2. gyermeke
2. Deli Otniel – Gyimóthy Zsolt 6. gyermeke
3. Bendegúz – Riczuné Kiss Georgina 2. gyermeke
4. Áron Dániel – Király János 5. gyermeke
5. Simon Sámuel – Szetey Szabolcs 2. gyermeke
6. Napsugár Tünde – Tamás Balázs 1. gyermeke

ELHUNYT:

Lakatos Tibor gyömrői lelkész

NYUGDÍJBA MENT:

1. Lizik Zoltán – Cegléd

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Fodor István – az egyházmegyétől Diósdra b.lp.
2. Vida Szabolcs – a szeretetszolgálatról a leányfalui időszotthonba
3. Bodáné Csontos Gabriella – kórházlelkészből Hatvanba b.lp.
4. Molnár Ambrus – Balassagyarmat b.lp.
5. Juhász Ferencné Müller Nikoletta – Gödöllőre b.lp.
6. Gergely Szabolcs – Kárpátaljáról Isaszegre
7. Sándor Levente – Sárbogárdról Szadára

SZÜLETETT:

1. András – Máthé Zoltán 1. gyermeke
2. Kerecsen Zoltán – Koncz Zoltán 1. gyermeke
3. Bolda Liliom – Tar Zoltán Gyula 3. gyermeke
4. Kincső – Árvavölgyi Béla és Szatmári Ibolya 1. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Vass Dezsőné Baki Ilona – Érd-Parkváros
2. P.Tóth Béla – Szentendre

ELHUNYT:

Bajusz Árpád – Isaszeg

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Csomós Balázs – Faddra
2. Szilágyi János – Dunaföldvárra

SZÜLETETT:

1. Barnabás – Mészáros Zoltán 4. gyermeke
2. Minka Ildikó – Sípos Előd Zoltán 1. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Simon István – Dunaföldvár

VÉRTESALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Szilágyi Dénes István – Sárkeresztúr b.lp.
2. Hős Csaba – Alcsútról Felcsútra
3. Hős Orsolya – Felcsútra b.lp.
4. András Kristóf – Baranyából Vértesacsára + egyházmegye
5. Gajdos János – TI-ről Cecére
6. Hunyadi János – Kalocsáról Etyekre
7. Tverdota-Vass Edit Szeréna – DT-ről Pusztaszabolcsra

SZÜLETETT:

1. Mirjam – Gajdos János 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Agyagási István – Sárbogárd
2. Agyagási Istvánné – Sárbogárd
3. Szabó Péterné – Cece
4. dr. Kis Boáz – Csákvár

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Tóth Sándor – volt egyházkerületi főjegyző
- † Sípos Ete Álmos – Bp-Nagyvárad tér
- † Nagy István – teológiai professzor
- † Agyagási Béla – Foktő
- † Kántor Ervin – Órbottyán
- † Fekete János – Monor-Kistemplom
- † Kern Mária – főiskolai tanár
- † Tájnel Gábor – Bp-Pesthidegkút
- † Molnár Miklós – Bp-Kálvin tér

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK

a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

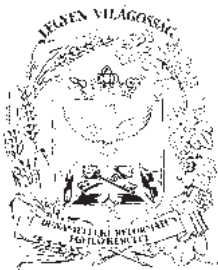
Szerkesztőség: DRE Székháza
1092 Budapest, Ráday utca 28.
Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-903

Felelős szerkesztő: Hegedűs Béla

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsházi András lelkész

Készült az O. A. Invest gondozásában

DUNAMELLÉK

Dunamelléki Református Egyházkerületi Közlemények • 2016

A közlöny ezen számának beköszöntőjét
Hegedűs Béla főjegyző írta volna.

Hadd álljon itt ezért bármilyen szöveg helyett
az ő fényképe – búcsúzásul.

Élet a teológián

Beszámoló a teológia 2016/17-os évének első szemeszteréről

ÉVKEZDŐ CSENDESNAPOK:

A teológia évkezdő csendesnapjait hagyományosan Tahiban, a Sion-hegyén tartotta, melynek mozgatója idén egy külföldi vendégelőadó által felépített tematika. *Ellis Potter* svájci tanár a **keresztyén spiritualitásról** tartott öt gondolatébresztő előadást angol nyelven, ami felpeszdtette és beszélgetésre indította a közösséget. Esti áhítatot *Szabóné László Lilla* tanár tartott. Évkezdő **úrvacsorás istentiszteleten** *Bölcsföldi András* spirituális buzdította a diákságot. Nem maradtak el a szokásos évfolyamórák sem, amikor a hallgatók évfolyamvezetőikkel tervezhették az évet.

KÖZÖS EBÉDEK:

A teológián a 2016/2017-es tanév első félévében a következő szervezetek és gyülekezetek látták vendégül a teológusokat és professzoraikat, valamint a székház dolgozóit a csütörtöki exhortáció utáni megvendéglésen: *Ágoston Sándor Alapítvány, egyházkerület, HTK, Polgármesteri Hivatal (Ferencváros), Bibliatársulat, Délpesti Egyházmegye, zsíros kenyeres ebéd (spirituális), MRE Zsinat, Északpesti Egyházmegye, Tolnai Egyházmegye, Presbiteri Szövetség*

PROGRAMOK:

A félév során több külső előadót is szerveztek a diákok *Harangozó Dóra* V. éves közösségi titkár vezetésével. **Evangélizációs-hitmélyítő** alkalmon *Takaró Károly* kelenföldi lelkész volt a meghívott igehirdető. **Bögre körüli** esten *Literáty Zoltán* volt a diákság vendége. **SpiriSix** címmel hat találkozásból álló kis közösségi programot szervezett a spirituális. A Károli közösségi napokon a diákok filmmaratont tartottak. Megrendezték az elsősök bemutatkozását, a **Gólyaestet**, valamint megtartották az egyházi és nemzeti ünnepeket. Több megemlékező és szakkonferencia is volt az épületben, melyen részt vettek a diákok, mint például az '56-os forradalom 60. évfordulójáról tartott teológus-megemlékezés. *Hegedűs Béla* egyházkerületi főjegyző halála miatt a december eleji Mikulás est elmaradt. A HÖK teljes vezérkara részt vett a főjegyző búcsúztatóján. Az **imádság gyakorlatáról** tartottak **szakmai esteket** az idén is, melyben

három előadó számolt be az imádsággal kapcsolatos tapasztalatairól. Az **imádság mint elmélkedés** címmel *Kovács Endre* lelkeségi teológus, **Jelen lenni, megérkezni az imában** témaköréről *Sóskuti Zoltán* lelkész, **Mi köziük van a reformátusoknak a szemlélődéshez?** témában pedig *Fekete Ágnes* lelkipásztor tartott előadást.

OTTHONÓRÁK:

Az egyházkerületi székház által felügyelt kollégiumban lakó „külsős” (nem teológus) hallgatók számára a teológia spirituális szervezett hétfő esténként **Otthonórákat**, melyek fele teológushallgatók által tartott bibliaóra, másik részük előadás. A hitéletet, ezen belül a bibliaórákat a hitéleti felelős, *Orosz István* szervezte. A félév alatt vendégünk volt *Horváth Marianna* lelkész, aki **Csók Istvánról** tartott vetített képes előadást. *Pap Erika* pszichológus, szimbólumterapeuta a **számítógépes játékok lelki hátteréről** és korunk jelenségeiről, veszélyeiről beszélt. **A reformáció 2017-es** évfordulójáról tartott előadást a kollégium lelkész-igazgatója, *Lányi Gábor*. Volt egy adventre ráhangoló **irodalmi est**, végül bemutatkozott a **Sófár**, a református éneklést, dicsőítést megújító közösség élő jelenléttel, énekekkel.

TEOLÓGUSNAPOK ÉS EGYÉB ALKALMAK A 2016/2017-ES TANÉV ELSŐ FÉLÉVÉBEN:

Ebben az évben is több teológusnapot és –hétvéget szerveztünk, amelyben tevékenyen részt vett *Kisturi Eszter* III. és *Kiss Diána* V. éves teológus. **Pilisszentlászló, Kunszentmiklós, München** (Magyar Gyülekezet), **Tolnai Egyházmegye** (Őcsény – presbiteri találkozók, *Zsibrik* – látogatás, *Decs, Sárpilis, Alsónyék, Bátaszék, Bonyhád, Váralja, Lengyel*), **Gyúró, Ócsa, Kecskemét** (Petőfiváros, Margaréta Otthon) **Józsefváros** (Salétrom utca). Evangélizációs szolgálat: **Schweitzer-otthon** (6 fő), **Százhalombatta** (5 fő), **Mátyásföld** (6 fő), **Gyúró** (4 fő), **Alsónémedi, Kecskemét**.

TANULMÁNYI KIRÁNDULÁSOK:

Ezúttal rövidebb tanulmányutat (8 napos) szerveztünk **Székelyföld szívében** címmel **Erdély** távolabb eső részébe, ahol inkább az apróbb falvak, turisták által kevésbé látogatott helyek felkeresése volt a cél.

*Teológusnap Kecskeméten
(Petőfiváros)*

*Székelyföld szívében c. tanulmányúton
(Alsócsernáton)*

Az ottani magyarságnak, reformátusságnak fontosabb központjaira és a nem annyira ismert, de nevezetes helyek felkeresésére fókuszáltunk. Utunk során érintettük a Madarasi-Hargitát, a Szent Anna-tavat, a gyimesi hegyeket. Három olyan településen szálltunk meg, ahol a helyi egyházközség kezdeményező-készségének köszönhetően figyelemreméltó elképzelések valósultak meg. Jártunk **Felsőcsernátonban**, ahogy a helyiek alapítványi formában szép és igényes konferencia-központot és táborhelyet alakítottak ki egy régi malom megvásárlásával. Itt részt vettünk az istentiszteleten is, amelyen éppen gyülekezeti kórustalálkozó volt, ebbe a teológusok is bekapcsolódtak. Jártunk **Illyefalván**, ahol láthattuk, hogyan alakul át egy település szerkezete sok jó és kreatív kezdeményezés nyomán. És jártunk Gyimesközéplekon, **Hidegségpataján**, ahol a láthattuk a helyiek életét és küzdelmeit. A találkozások, a megtekintett épített és természetes értékek és az egész út formálta a teológusok látását, erősítette magyarságtudatát és megélhető közösségi élményt adott.

NYÁRI ÉPÍTŐTÁBOROK:

Az **Ágoston Sándor Alapítvány** szervezett és támogatott nyáron a teológusok és egyetemisták számára több **építő- és gyermektábort**. Gyermekotthonosoknak szerveztek táborot teológusok az erdélyi **Zsobokon**, valamint konfirmandusok számára **Gyulafehérváron**, a vajdasági **Módoson** pedig immár szokásosan anyanyelvőrző keresztyén táborot tartottak. Az ősztől majdnem minden helyszínre visszamentek, ajándékokkal, találkozókkal szereztek örömet. Mint minden évben, iskolakezdetkor sor került a **gyimesi segélyakcióra**. Decemberben pedig módosi gyerekeknek vittek ajándékokat.

*Teológusok segítenek
a gyulafehérvári gyermekhéten*

NYÁRI PROGRAMOK:

Megerősítettük a jelenlétünket a **Művészetek Völgyében**, melynek központi témája a boldogság volt, címe pedig: **Boldogság függőkert**. A református templomban **Votin Dóra** festőművész kiállítás volt látható, az udvaron **Kő Boldizsár** szobrászművész csodálatos fa-installációit, és a **Füle Tamás** által fotón feldolgozott Gyökösy-boldogmondásokat láthatták. Ezen kívül koncertekkel, beszélgetésekkel, előadásokkal, énekes programokkal, irodalmi kávéházzal folytattunk kulturális missziót a **Taliándörögden**, a templomkertben. Ebben az évben is felkérést kaptunk arra, hogy vegyünk részt a Művészetek Völgye ökumenikus istentiszteletén, ahol neves művészek szolgálnak a liturgiában.

Bölcsföldi András spirituális

TANÁCSÜLÉS HATÁROZATAI

2016. február 11.

6. AZ EGYHÁZKERÜLET ÉS AZ INTÉZMÉNYEK 2016. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: Hegedűs Béla

6/a. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az egyházkerület 2016. évi költségvetését 3 312 546 501,- forint bevételi és kiadási összeggel.

6/b. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az egyházkerületi székház és konferencia-központ 2016. évi költségvetését 108 630 274,- forint bevételi és kiadási összeggel.

6/b/I. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a mátraházai konferencia-központ 2016. évi költségvetését 84 603 997,- forint bevételi és kiadási összeggel.

6/b/II. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a galyatetői konferencia-központ 2016. évi költségvetését 25 053 533,- forint bevételi és kiadási összeggel.

6/b/III. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Bibliás Könyvesbolt 2016. évi költségvetését 22 801 000,- forint bevételi és kiadási összeggel.

6/c. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Ráday Felsőoktatási Diákotthon 2016. évi költségvetését 72 175 704,- forint bevételi és kiadási összeggel.

6/d. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Kárpát-medencei Református Ifjúsági Központ 2016. évi költségvetését 46 692 891,- forint bevételi és kiadási összeggel.

6/e. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a tahi konferencia-telep 2016. évi költségvetését 32 605 177,- Ft bevételi és kiadási összeggel.

6/f. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja, jóváhagyja a Baár–Madas Református Gimnázium, Általános Iskola és Diákotthon 2016. évi költségvetését 580 870 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal.

6/g. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja, jóváhagyja a Sylvester János Református Gimnázium 2016. évi költségvetését 206 506 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal.

6/h. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Gyökössy Endre Református Óvoda 2016. évi költségvetését 32 256 000,- Ft bevételi oldallal és kiadási oldallal.

6/i. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2016. évi költségvetését 224 137 000,- Ft bevételi és kiadási oldallal.

6/j. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a Budapesti Református Egyetemi és Főiskolai Gyülekezet 2016. esztendőre elkészített költségvetését 7 514 258,- Ft bevételi és kiadási oldallal.

6/k. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja a PROMISSZ 2016. esztendőre elkészített költségvetését 2 520 000 Ft bevételi és kiadási oldallal.

7. EGYHÁZKERÜLETI DÍJLEVELEK

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Tanács elfogadja az egyházkerületi díjleveleket.

8. EGYÉB ÜGYEK

Előterjesztő: Szabó István

8/1. Az egyházkerületi tanács felhatalmazza az elnökséget arra, hogy szükség esetén átmeneti likviditást biztosítson a Ráday

Gyűjtemény számára az egyházkerület tartalékai terhére.

8/2. Az egyházkerületi tanács felhatalmazza az elnökséget arra, hogy tárgyalást folytasson a tamási evangélikus templom megvásárlásáról.

Püspöki jelentés

2016. május 6.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Mindenekelőtt e helyről is hadd gratuláljak Hegedűs Béla főjegyző úrnak, és a gratuláció mellett hadd köszönjem meg, hogy elvállalta ezt a tisztséget. Főjegyzőnek lenni a régi időkben szép tisztesség és dicsőség volt, úgy szoktuk mondani köznyelven, hogy a főjegyző a püspökhelyettes. A mögöttünk lévő évtizedek azt hozták, hogy a főjegyző nem csak akkor szerepel, amikor a püspök nem ér rá, vagy elküldi maga helyett, vagy vezeti a közgyűlés rá vonatkozó részeit – törvényünk csak ennyit tartalmaz a főjegyzőre nézve. Ma már a főjegyzőnek az egyházkerület igazgatásában, a feladatok teljesítésében roppant nagy terhe van. Hegedűs Béla esperes úr régóta ismeri egyházkerületünk igazgatásának belső életét, hiszen esperesként, az egyházkerület Gazdasági Bizottságának vezetőjeként minden alkalommal itt volt, hűséggel helytállt, és ha valaki, akkor ő igazán tudja, milyen roppant terhet vállal az, aki főjegyzőséget vállal. Különösen az előzmények fényében, amikor úgy kellett főjegyzőt választanunk, hogy a korábban megválasztott főjegyző tisztségéről lemondott. Olyan munkába áll ő most bele, amelynek a dicsősége, a szépsége, a nagyszerűsége nem nagyon látszik, csak inkább a terhe és a fáradsága. Ővele együtt hordozzuk egész egyházkerületünket buzgó imádságban, Isten megsegítő kegyelmét kérve.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Nem készültem ma különös mondandóval, hiszen most már – azt nem mondom, hogy hagyomány-

nyá vált, de – kialakult az a rend, hogy tavasszal nem tartunk egyházkerületi közgyűlést, hanem tanácsulást, hiszen a tavaszi ülésünk javarészt munkaértekezlet, döntően az egyházkerület, az egyházmegyék, az egyházkerületi intézmények gazdálkodását tekintjük át. Most itt szeretnék köszönetet mondani, és aztán, majd ahogy a napirenden megyünk előre, egyenként és külön mindazoknak, akik a jó sáfársággal gazdálkodtak a 2015. esztendőben, a gondos munkát elvégzőknek, és mindazoknak, akik az egyházunk, egyházkerületünk, intézményeink gazdasági életének felügyeletén, ellenőrzésén fáradoztak. Mégis, engedje meg az egyházkerületi közgyűlés, hogy néhány szót idehozzak, mintegy emlékeztetve önmagunkat, hogy milyen időben, milyen körülmények között tartjuk ezt a munkaértekezletünket, amely egyébként, még egyszer megjegyzem, sokak számára tűnhet unalmasnak is, hiszen elmúlt esztendei számokat tekintünk át.

Első helyen hadd hozzam ide azt – mindenki tudja, és forgatja is szívében –, hogy megkezdődtek az előkészületek a következő esztendőre, amikor a reformáció 500. évfordulóját fogjuk ünnepelni. Már akkor odafigyeltünk erre, amikor erre a jubileumra készülve kormánybizottság alakult két esztendővel ezelőtt, és ez a kormánybizottság időről-időre beszámol a tárgyalásokról, az előkészületekről, a fejleményekről, a várható eseményekről. A sajtóban, a médiában időnként egészen elképesztő nagy számok, tervek jelennek meg. Mekkora lesz ennek a költsége, mit lehet megtenni, mit lehet tervezni, kerületünkben is elindult a mozgósítás, hogy gyűjtsük össze a

programokat, illetve országos és Kárpát-medencei szinten is sok program készül. Ezekről rendre tájékoztatást kapunk. Azonban szeretném elmondani, hogy a nagy számok abban a pillanatban kicsivé válnak, amikor aprózódnak, amikor kiderül az, hogy csak a Magyarországi Református Egyház kb. 80 olyan programot vitt be a kormánybizottság elé, amit támogatásra méltónak találtunk, kiderült, hogy ebből a 80-ból a kormányzat 15-öt tud támogatni, vagyis az a nagy pénz egyszerre kis pénzzé lett. Mindezt azért mondom most így kihangsúlyozva, mert ugyanakkor szükséges és kívánatos az, hogy megtartsuk külső támogatástól függetlenül a mi jó programjainkat. Mintegy előre mondom, már esperes-gondnoki értekezleten, gazdasági bizottságon is többször beszéltünk arról, hogy azokat a dunamelléki programokat, amelyekre nem jut a kormányzati támogatásból, a saját keretünkben, a saját költségeinkből mindenképpen szükséges lesz megtartani. Ezt már mintegy előre mondom, hogy ősszel majd, amikor a jövő évi költségvetést tervezzük, odafigyelünk. Ha az 500. évforduló megünneplése méltó és jó lesz, azt hiszem, a legkevesebbet mindenképpen elérjük: identitásunkban megerősödünk.

Lesz más jubileum is, erről is szeretnék néhány szót szólni. Ugyancsak a következő esztendőben, 2017-ben fogjuk ünnepelni a II. Helvét Hitvallás elfogadásának 450. évfordulóját. Ez Debrecenben történt meg, még a dátumot is tudjuk, csak azért nem tudom pontosan megmondani, mert ezen még vita van, hogy a Julianus-naptár szerint ünnepeljük vagy a Gergely-naptár szerint számoljuk az időpontot. Majd erre nézve megszületik a pontos dátum. Készül a II. Helvét Hitvallás korszerű fordítása. Ez hamarosan meglesz, és ugyanabban a folyamatban, procedúrában, ahogyan a Heidelbergi Káté új fordítását is elfogadta közgyűlésünk, ide kerül majd egyházkerületi közgyűlésünk elé, hogy az új szöveget, a korszerűbb fordítást elfogadjuk, és ezután „hivatalos fordításként” ezt használjuk. Készülünk jövő nyáron Debrecenbe, megünnepeljük a II. Helvét Hitvallás elfogadásának 450. évfordulóját. Ezt megelőzően ősszel itt, a Károli Gáspár Református Egyetemen konferenciát tartunk, döntő módon Bullinger Henrikről, a méltatlanul elfelejtett zürichi reformátorról, a II. Helvét Hitvallás szerzőjéről, teológiai nézetéről, munkásságáról és magyarországi hatásáról.

Még eggyel visszalépek. Ezen az őszön fogjuk megünnepelni az 1956-os forradalom 60. évfordulóját. A Zsinat Elnökségi Tanácsa, a Zsinati Tanácsal és az országos esperes-gondnoki értekezlettel egyetértésben úgy határozott, hogy emlékzsinatot tartunk majd 1956 emlékére októberben, de nem október 23-án vagy azután, hanem azt megelőzően, mert annyi országos közünnep készül. Bízást mondhatom, hogy október 23-án, 24-én vagy 31-én, majd november 4-én emlékzsinatot összehívni szinte lehetetlen, püspök-társak, esperes-társak, gondnokok jelezték már előre, hogy számos programon fognak részt venni. Országos emlékzsinnal szükséges és fontos emléket állítani a XX. századi magyar történelem dicső eseményének, amelyhez a mi Magyarországi Református Egyházunknak is volt sok-sok köze.

Még két jubileumot hozok ide. Ezek is jövő esztendői jubileumok lesznek, két 200 éves évforduló. Arany János 200 éves születését fogjuk ünnepelni jövőre. Róla se feledkezzünk meg az 500 és a 450 éves évfordulóknak, és Tompa Mihályról sem, akinek szintén 200 éves jubileuma lesz a jövő esztendőben. Két nagy református költőről van szó, mind a ketten a XIX. sz. világló elméi és alakjai voltak. Megvallom őszintén Arany Jánosról szólván, ifjúkoromban, mint ahogy mindenki, József Attilát, Ady Endrét, Csoóri Sándort, Nagy Lászlót olvastunk, most már kicsit öregedvén leginkább Arany Jánost olvasom. Nagy mélysége és sok titka van költészetének. Erre is készülünk.

Most már csak néhány szót szeretnék szólni a mögöttünk levő néhány hónapról. A teljes püspöki jelentést – szokás szerint – majd novemberben fogom elmondani. Először szeretnék néhány szót szólni a körülményeinkről, néhány egyszerű megjegyzéssel. Zavaros és nyugtalanító világban élünk. Mindenkit folyamatosan nyomaszt a migráció helyzete, ezé a nagy civilizációs krízisé, amely elsősorban Európát érinti. Úja meg újra szeretném hozzátoldani, hogy abból, amit a történetírók az utolsó migrációnak neveznek, Európa egészen kicsi kis részt lát, és gyötrődik benne. Megismétlem a jól ismert adatokat. Ma világszerte több mint 60 millió embert neveznek migránsnak, ez azt jelenti, hogy legalább egy esztendeje elhagyta szülő- vagy állandó lakhelyét, és nincs kilátása arra, hogy egy vagy két éven belül

oda visszatérhet. Ez 60 millió ember. Mondhatni európai szemszögből, a mai világban, ahol egy kis faluvá lett minden, csak logisztikai kérdés, hogy ez a 60 millió ember merre indul, hol keres magának otthont, új lakóhelyet. És mindegy, hogy a migráció oka politikai válság, háború, üldöztetés, vagy éppen vízhiány, mint Afrika közepén, vagy egyszerű megélhetési kérdések, jobb életet, munkahelyet keresnek. Ez nagy szám. És itt, Európában gyötrődünk azon, mi, magyarok is, de egész Európa is, hogy ezzel a helyzettel mit kezdjünk. Pró és kontra rengeteg súlyos érv, nyugtalanító kilátás van ebben a kérdésben. Mindenkinek megnyilatkozásaiban, megfontolásaiban bölcsességet kívánok. Magyarország megpróbál szövetségeseket találni ahhoz, hogy sajátos megoldással kezelje ezt a problémát. Időnként erre nézve vannak reményeink, időnként ezek a megoldási kísérletek reménytelennek vagy lehetetlennek tűnnek. De mivel most nem akarok politikai kommentárokat tenni, ezt a megjegyzést berekesztem.

Arról is kell néhány szót szólni, szomorú ez a dátum: 30 esztendeje történt Csernobilban az atomerőmű katasztrófája. Itt is meg kell állnunk egy pillanatra, hiszen most már az orvosok is beszélnek arról, hogy a csernobili atomkatasztrófa után mérhetően megnőtt Magyarországon is a rákbetegségek száma. És ha arra gondolunk, hogy pár esztendeje pedig Fukusimában robbant fel az atomerőmű, akkor minden, csak nem megnyugtató a számunkra az, hogy a modern, újkori vagy legújabb kori civilizációban élő ember micsoda hihetetlen, mérhetetlen, leállíthatatlan energiaigényben él. Ki-ki gondolja meg: mi vagyunk a fogyasztók, mi vagyunk a haszonélvezői ennek a típusú energiatermelésnek, korántsem megnyugtató olyan világban élni, ahol bárhol, bármikor, bármit mondanak is a szakemberek, energia-kézisek léphetnek fel. Hozzászoktunk ahhoz, mondjuk ki őszintén, hogy rendelkezésünkre áll a teremtett világ, és szabadon, korlátlanul, sőt felelőtlenül kizsigerelhetjük azt.

Arról is szólnunk kell, hogy Magyarországon is sok nyugtalanító és zavaros dolog történik, válságokat él át a kormányzat, az egészségügy, a szociális szféra, a közoktatás, miközben arról hallunk, hogy az ország úgy-ahogy kilábal a szinte lehetetlen gazdasági helyzetéből, adósság-csapdájából,

nyomban előkerülnek az egyéb ügyek, amelyek részben elrendezetlenek, részben rendkívül nehéz ezeket elrendezni. Személy szerint engem némiképpen megütött, és szomorú rezignáltsággal vettem tudomásul, hogy volt egy szép évünk, amikor vasárnap nem kellett boltba menni, nem kellett, meg nem lehetett, ezt a kormányzat egy népszavazási kezdeményezés nyomán visszavonta. Csak így kommentálom: volt egy szép évünk. Természetesen a Biblia szent törvénye szerint a keresztyéneknek továbbra sem kell vasárnap boltba menniük.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Néhány népmozgalmi adatot is hadd ismertessek. Elkészültek az országos összesítésű adatok. Ezek hozzáférhetőek már. A 2015-ös esztendő népmozgalmi adatsora országos szinten, de megyénként és kerületenként is azt mutatja a korábbi évek adataihoz és azokból az adatokból kikövetkeztett rendjeihez képest, hogy talán-talán a fogyásban, a süllyedésben megálltunk. A 15-ös esztendő a 14-es esztendőhöz képest minden területen növekedést mutat. Több volt a keresztelező, a konfirmáció, jelentősen több volt a házasságkötések száma, sajnos a temetések száma is több volt, a 14-es esztendő ebből a szempontból rendkívüli év volt. Ahhoz képest, hogy Magyarországon már-már defláció van, növekedtek a bevételek is, és én elsősorban nem a normatívás bevételekre gondolok, amelyek az állammal való megegyezés értelmében a közfeladatot ellátó intézményeknek járnak, és ahogyan az állami szférában, úgy a megállapodás értelmében az egyházi ellátóknál is növekedés mutatkozott. Látni fogjuk majd, az egyházkerületi záró számadásában is mutatkozik ez a jelentős növekedés. Annak örülök sokkal inkább, hogy az ún. tiszta hitéleti bevételek tekintetében is növekedés mutatkozott. Nem olyan sok nem annyi, mint amennyiről álmodozunk vagy amennyit szeretnénk, mégis növekedés. Ez engem arra készítet, hogy erről a helyről is arra buzdítsak mindenkit, néhány nem ide tartozó, de sokak által tudott fegyelmetlenség, rendetlenség, kapcsán, hogy jó sáfárságra, tisztességre, ügyszeretetre buzdítsak és bátorítsak mindenkit. Ha több van, az nem azt jelenti, hogy többet tékozzolhatunk, pazarolhatunk, megnőhet a felelőtlenégi küszöb, hanem éppen ellenkezőleg, még nagyobb odafigyelésre, még nagyobb gondosságra buzdít mindenkit.

Arról, mint jeleztem, most nem szeretnék részletesen szólni, hogy a legutóbbi közgyűlésünk óta hány jubileumon, beiktatáson, hálaadáson, alapkövetélen, avatón, díjátadón vettem részt, sokon pedig már főjegyző úr. Hány tárgyalást folytattunk le minisztériumokban, államtitkárokkal, miniszterekkel, kormányzati képviselőkkel, hány delegációval tárgyaltunk itthon és külföldön egyaránt, hány esperesi, esperes-gondnoki, országos esperesi, zsinati tanács, zsinati elnökségi tanács, generális konventi és bizottsági ülésen vettem részt, ezt majd mind ősszel a közgyűlés elé hozom. Csak azért sorolom mindezt, mert néhány héttel ezelőtt, egy ilyen darálós hét után, amikor pénteken már tényleg nem tudom, hogy hétfőn hol voltam, egy reggeli csendességemben sóhajtoztam vagy imádkoztam, vagy imasóhajtoztam, vívódtam az egyházunkért, hogy mi lesz az egyházzal, mi lesz a gyülekezetekkel, mi lesz az intézményekkel, iskolákkal, lesz-e még itt valami öt év múlva, tíz év múlva, tizenöt év múlva. Ritkán hall az ember hangot, vagy véli úgy, hogy hangot hall, de most így tudom mondani: kaptam egy mennyei hangot, ami ennyi volt: mi dolgod neked ezzel? Az anyaszentegyház a világ kezdetétől fogva annak végéig fennáll. Isten oltalmazza Szentlelkével és igéjével, mi dolgod neked ezzel? Miért képzeld magadról, hogy ide-oda futkározva, tárgyalva, intézkedve, rendszabályokat alkotva, törvényeket farigcsálva valamit hozzá is tehetsz ehhez? Neked nem ez a dolgod. Nekünk nem ez a dolgunk, még akkor is, ha éppen most ezt csináljuk. Ez csak afféle szükséges hozzákészület a fő dologhoz. Mi van a lelkekkel? Mi van a százból elkószált eggyel? Mi van azokkal, akiket Isten általad akar üdvösségre és életre meghívni? Látod-e azokat, akikről a Jelenések Könyve korábban olvasott fejezetében azt halljuk: boldogok azok, akik hivatalosak a Bárány menyegzőjére? Elvitted-e a meghívókat? Vállaltad-e a próféta sorsát? Hirdetted-e az Úr Jézus Krisztus dicsőségét és győzelmét bűn és halál fölött? Mert ez a dolga az egyháznak. Egy kicsit bele kellett ebbe rendülnöm, hogy mennyi időt töltünk a körülményekkel, a külső dolgokkal, a szervezettel, a számainkkal, a paragrafusainkkal, az intézkedéseinkkel, és hisszük olykor, ha ezek rendben vannak, akkor a többit, egészen pontosan a lényegét már nem is kell csinálni. Teológiailag szólva, ezt néha szoktam mondani, ami

az egyház lényegére tartozik, az az Isten igéjének hirdetése, a sakramentális közösségre való meghívás, a keresztség, az elpecsételés, az úrvacsora, az Úr Jézus Krisztussal való élő és eleven spirituális közösség. Az összes többi csak azért van, hogy mindezt jobban tudjuk csinálni. Hogy minderre szabadok legyünk. Hogy semmi ne kötözzön meg bennünket, a körülményeink, a nehézségeink, az aggasztó dolgok, a nehéz helyzetek. Arra buzdítok most ebben a személyes megintettségekben, hadd adjam tovább, amikor a mai közgyűlésünkön intézményekkel, számokkal, szabályrendeletekkel, tennivalókkal, elszámolásokkal foglalkozunk, tegyük ezt azzal a belső szabadsággal és mély elkötelezéssel, amit az egyház Ura Szentlelke által újra meg újra kérdez tőlünk, amire újra meg újra elküld bennünket: eljutottál-e mindenkihez, akinek át kell adnod a meghívót, az élet Ura meghívóját a Bárány menyegzőjére? Isten segítsen meg benneteket is ebben a gondolatban! Készüljünk így a pünkösdre, a Szentlélek kiáradásának nagy ünnepére, amikor a magukba záródott tanítványok, akik ki is pótolták a tizenkettedik helyet, mégis meg kellett kapják a zúgó szélnek zendülését, a kettős tüzes nyelvek érkezését, a nagy kegyelmi ajándékot, hogy minden népnek a maga nyelvén, bátran és határozottan hirdessék a mi Urunk Jézus Krisztusunkat, azután vágyakozzunk, arra epekedjünk, azért könyörögjünk, adja meg Isten nekünk minden napunkon, amikor szolgálhatunk, amíg még időnk van, amíg még az evangélium drága üzenetét átadhatjuk, hogy eljussunk azokhoz, akiket Isten általunk akar életre és üdvösségre hívni.

Köszönöm, hogy meghallgattatok.

Találkozás presbiterekkel (Őcsény)

EGYHÁZKERÜLETI KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

2016. május 6.

6. AZ EGYHÁZKERÜLETI VÁLASZTÁSI BIZOTTSÁG JELENTÉSE

Előterjesztő: Pintér Gyula

1. A közgyűlés tudomásul veszi a választás eredményét. Hegedűs Béla újonnan megválasztott főjegyző úr életére, szolgálatára Isten áldását kívánja.

2. Elmarasztalja a kötelességüket elmulasztó lelkipásztorokat és gondnokokat.

7. A VÁLASZTÁS EREDMÉNYÉNEK MEGERŐSÍTÉSE

Előterjesztő: Szabó István

Az egyházkerületi közgyűlés a Választási Bizottság által megállapított eredmény alapján megválasztottnak jelenti ki Hegedűs Bélát a Dunamelléki Református Egyházkerület lelkészi főjegyzői tisztségére. Szolgálatára Isten gazdag áldását kéri.

8. A MEGVÁLASZTOTT TISZTSÉGVISELŐ ESKÜTÉTELE

Előterjesztő: Szabó István

Az egyházkerületi közgyűlés megállapítja, hogy Hegedűs Béla egyházkerületi lelkészi főjegyző az esküt letette. Életére, szolgálatára Isten áldását kéri.

10. INTÉZMÉNYEK 2015. ÉVI ZÁRSZÁMADÁSAI

Előterjesztő: Derzsi György

Az egyházkerület közgyűlése elfogadja a számvizsgálói jelentést.

Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a:

- Gyökössy Endre Református Óvoda,
- Sylvester János Református Gimnázium, Szakközépiskola és Szakképző Intézmény,
- Baár-Madas Református Gimnázium Általános Iskola és Kollégium,
- Ráday Gyűjtemény,
- DRE Konferenciatelep, Tahí
- Ráday Felsőoktatási Diákotthon
- Kárpát-medencei Ifjúsági Központ
- Dunamelléki Református Egyházkerület Székháza és Konferenciaközpontja
- Dunamelléki Református Egyházkerület

2015. évi beszámolóit és költségvetési beszámolóit.

11. EGYHÁZMEGYÉK 2016. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSEI

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése jóváhagyja a 8 beérkezett egyházmegyei 2016-os esztendőre szóló költségvetést, teljesítéséhez Isten áldását kéri.

12. KGRE HITTUDOMÁNYI KAR

Előterjesztő: Zsengellér József

1. A kerületi közgyűlés felkéri az espereseket, hogy aktívan segítsék elő a gyülekezetekből a KRE HTK katechéta-lelkipásztori munkatárs (hitoktató) és hittanár-nevelő (vallástanár nappali [osztatlan vagy kétszakos] és levelező) képzéseire gyülekezeti tagok, illetve református pedagógusok beiskolázását.

2. A kerületi közgyűlés elfogadja a KRE HTK dékánjának jelentését a 2015-ös tanévről. Az oktatók további munkájára, a hallgatók lelkeszi szolgálatra való felkészülésére továbbra is Isten áldását kéri.

13. KGRE TANÍTÓKÉPZŐ FŐISKOLAI KAR

Előterjesztő: Szenczi Árpád

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a 2015/2016. tanévről szóló jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés támogatja a Károli Gáspár Református Egyetem Tanítóképző Főiskolai Karának kérését, és egyben felhívja a gyülekezetek lelkipásztoraiknak figyelmét a kar 2016-os hitéleti felvételi lehetőségeire.

14. RÁDAY GYŰJTEMÉNY

Előterjesztő: Berecz Ágnes

A közgyűlés elfogadja a Ráday Gyűjtemény 2015. évi munkajelentését.

15.B. PESTI REFORMÁTUS EGYETEMI MISSZIÓ (PROMISSZ)

Előterjesztő: Györffy Eszter

1. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése elfogadja a Pesti Református Egyetemi Misszió (PROMISSZ) tevékenységéről szóló jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése segítséget nyújt abban, hogy a Pesti Református Egyetemi Misszió (PROMISSZ) egyetemisták által jól megközelíthető, alkalmas irodában (kisebb terem) folytathassa a tevékenységét a 2016/2017-os tanévétől.

16. JELENTÉS A LELKÉSZTOVÁBBKÉPZŐ INTÉZETRŐL

Előterjesztő: Szabó Gabriella

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja a jelentést.

17. EGYHÁZKERÜLETI SZÉKHÁZ ÉS KONFERENCIA-KÖZPONT

Előterjesztő: Veres Sándor

1. A közgyűlés elfogadja a DRESZKK 2015. évi munkájáról szóló jelentést.
2. A DRESZKK 2016 őszén vizsgálja meg a tahi konferenciatelepen elvégzendő fejlesztések tervezésének és kivitelezésének határait és formáját. Ennek eredményéről 2016. november 30-ig készítsen döntés-előkészítő beszámolót.

18. RÁDAY FELSŐOKTATÁSI DIÁKOTTHON

Előterjesztő: Veres Sándor

1. A közgyűlés elfogadja a Ráday Felsőoktatási Diákotthonról szóló jelentést.
2. A közgyűlés megköszöni a 2016. július 1-vel megszűnő Belényes úti kollégium intézményvezető lelkészének, Szabó Károlynak a több éves hűségese munkáját.
3. A közgyűlés támogatja a kollégium és a kollégiumhoz kapcsolódó részek felújításának ütemezett elvégzését 2016-2017-ben.

19. ZSINATI KÉPVISELŐK IGAZOLÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

Az egyházkerületi közgyűlés tudomásul veszi és megerősíti az egyházmegyék választásait, átadja a megbízóleveleket Bán Béla György zsinati lelkeszi képviselőnek és Végh Miklós zsinati lelkeszi pót-képviselőnek.

20. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján 2021. május 31-ig hatályban tartja Pogrányi Mária és Szedlák Tibor Zsolt lelkipásztor lelkészi képesítését.

21. PARÁDI INGATLAN ELADÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a Parád 1516 helyrajzi számon található telek eladásáról megkötött szerződést.

22. A HORÁNSZKY UTCAI INGATLAN HASZONKÖLCSÖN SZERZŐDÉSE

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a Budapest VIII. ker. 36641 helyrajzi számú, Horánszky utca 26. sz. alatti ingatlanról a Károli Gáspár Református Egyetemen kötött haszonkölcsön szerződést.

23. FELHATALMAZÁS LELKÉSZI VIZSGÁRA JELENTKEZŐK AJÁNLÁSÁRA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerület Közgyűlése felhatalmazza az elnökséget, hogy megtárgyalja az érintettekkel és – amennyiben az egyházmegyei tanúsítványokat megkapják – fölterjessze az Egységes Lelkészképesítő Bizottsághoz az egységes lelkészképesítő vizsgára jelentkezőket.

Püspöki jelentés

2016. november 10.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Hadd idézzem a 2. Korinthusi levél egy passzusát, amelyet a napokban olvastunk, s ahol Pál apostol ezt írja: „Amikor Macedóniába érkeztünk, semmi nyugalma nem volt testünknek, hanem mindenféle zaklatásban volt részünk: kívül harcok, belül félelem. De Isten, a megalázottak vigasztalója minket is megvigasztalt Titus megérkezésével, de nem csupán megérkezésével, hanem azzal a vigasztalással is, amellyel megvigasztalódott nálatok, hírül hozva nekünk vágyakozásokat, kesergéseket és hozzám való ragaszkodásokat, úgy hogy én még jobban örültem” (2Kor 7,5-7). Az apostol szavai ma is érvényes és megerősítő titkot tárnak fel a keresztyén szolgálattevők egymáshoz való kapcsolatában és a gyülekezetek életében. Jól megfigyelhettük már a levelet olvasva, hogy az egyébként másutt olyannyira harcos apostol ebben a levélben szinte megengedő, szelíd és tapintatos, és még annak is hangot ad, hogy ha megbántotta volna a korinthusiakat, lel-

ki gyermekeit, akkor mindenképpen és minden módon, az igazságból egy tapodtat sem engedve, kívánja őket újra szeretetébe fogadni, és ehhez nyilvánvalóan az is szükséges, hogy a korinthusiak is fogadják őt vissza szeretetükbe. Most ebből a részből leginkább azt a különös, egymást erősítő tapasztalat-sorozatot akarom csak kiemelni, amely kapcsán az apostol jelzi a korinthusiaknak, hogy sok egyéb testi és lelki nyomorúsága és zaklattatása közepette is mindig a szívében hordozta a korinthusiak sorsát, és éppen emiatt a szorongásai és félelmei meg is többszöröződtek. De amikor a korinthusiakhoz kiküldött Titus maga is megnyugodván látta, hogy a korinthusiak megfogadták az apostol intéseit, ez a jó hír az apostol is megvigasztalta, és minden más harcában is megerősítette. Titus megvigasztalódása, mondja, vigasztalt meg engem is. Vagyis ez azt jelenti, hogy szolgatársát nem egyszerű futárnak vagy postásnak, az apostoli üzenet tudtul adójának vagy állapot-felmérőnek tekinti, hanem teljes érvényű szolgatársnak, akinek a megvigasztalódá-

sa ott, Korinthusban az ő mély és elvitathatatlan öröme is lett. Az az öröm, amit Titus átélhetett, lett az apostol öröme, és ez az öröm nyitja meg Pál számára újra az utat a korinthusiakhoz, ez az öröm erősíti meg minden más küzdelmében is. Pedig, emberileg szólok, lehetett volna ez másképpen is. Például. úgy, hogy Titus térül-fordul, és nem veszi önmagára a súlyos terhet, hogy az apostol nevében és képviselőjében úgy járjon el, hogy az az ő személyes ügye is. Vagy lehetett volna úgy, hogy a korinthusiak zárt borítékban küldik meg az apostolnak szóló üzenetüket, Titust pedig nem avatják be semmibe. Vagy lehetett volna úgy is, hogy az apostol jelzi, ha majd már többé-kevésbé rendbe jönnek a dolgok, akkor elmegy Korinthusba és ellenőrzi, hogy igazat mondott-e Titus, vagy hogy a korinthusiak igazat mondtak-e Titusnak. De más a keresztyén élet szabálya, és más a mi szolgálatunk rendje is, más az egymással való törődésünk, egymásért való szolgálatunk és fáradozásunk értelme. Merthogy itt semmi sem önmagáért való. Az apostol szolgálata nem valami önkiteljesítő igyekezet, Titus szolgatársi működése nem egy lehetőség a többi között, hogy feljebb jusson a ranglétrán, és a korinthusi gyülekezet vágyakozása, kesergése és ragaszkodása az apostolhoz ugyancsak nem valami csoport-dinamikai szerepjáték része. Itt minden Krisztusra tekint. Az apostol a Krisztus evangéliumát hirdeti, és nem is akar másról tudni a korinthusiak között, mint a megváltás nagy titkáról, Titus sem Pál apostol alárendeltjeként, hanem az evangéliumi szolgálat munkatársaként jár el követségben. A korinthusiak sem önmagukat választották ki arra, hogy egy szent közösség tagjai legyenek, hanem ők azok, akiket Isten a világ bolondjai, nemtelenjei, senkijei, egyszerűen szólva, itt van előttünk a solus Christus egyik olyan dimenziója, amit éppen nekünk, reformátusoknak szükséges újra meg újra hangsúlyossá tennünk egyházi életünkben. Azzal ugyanis nincs baj (ahogy egy kedves ismerősöm mondotta), hogy Krisztus kereszthalálával és feltámadásával kiváltott bennünket bűn-adósságunkból és eleget tett értünk. Ezt váltig tudjuk hangoztatni, amikor azt mondjuk: egyedül Krisztus. A gondjaink ott kezdődnek, amikor a megváltott és Isten ítélszéke előtt igazolt, vagyis felmentett életünket a megszentelés csodálatos dimenziója felé kell fordítanunk. Komoly teológusok soha nem

is vitatkoztak azon, hogy ez a kettő elválaszthatatlanul összetartozik. Azon már persze lehet vitatkozni, hogy a syllogismus practicus-ban hova esik a hangsúly, vagy hogy a keresztyén életben mit észlelünk előbb, azt-e, hogy előbb érkezik hozzánk az isteni megigazítás felszabadító üzenete és ez indít a szent élet felé, vagy éppenséggel azt-e, hogy már igyekeztünk szentül élni, ismerjük a drága parancsolatokat, sejtettük, hogy merre az üdvösség útja, csak éppen még nem voltunk elég szabadok és hálásak, hogy el is induljunk rajta, mert még aggódással és félelemmel volt tele a szívünk, hogy vajon Istennek tetsző életet tudunk-e élni. De ezt most nem bonyolítom tovább; a ránk következő esztendőben, a reformáció 500. évfordulóján bizonyonnyal lesz módunk erről újra erős és tiszta fényben szólni. Főleg mivel jövőre ünnepeljük a II. Helvét Hitvallás elfogadásának 450. évfordulóját is, amely egyben a markáns és határozott jelzése a magyar református egyház hitelvi megalakulásának is. Leginkább éppen a II. Helvét Hitvallás az, amely Bullinger higgadt és józan sorain keresztül újra és újra ehhez a belátáshoz tanácsol bennünket. Így ajánlom majd tisztelettel közgyűlésünknek a II. Helvét Hitvallás új fordítású szövegének elfogadását, amit már számos egyházkerületi közgyűlés megtett, hogy aztán ez a korszerű nyelvben megszólaló szimbolikus iratunk éppen nyelvi frissessége okán is újra egyházi életünk és tájékozódásunk központjában állhasson.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Pál apostol szavai, és különösen az, ahogyan üdvözítő Krisztusunk felé fordít bennünket is, a korinthusi levél kontextusában még egy másik nagy kérdésre is rámutat. Rövid szóval már utaltam arra, hogy Krisztus üdvözítő mivolta, közbenjárói munkája, egyszerűen szólva az a tény, hogy Ő az egyetlen közbenjáró Isten és ember között, és nincsen más név, sem égen, sem földön, ami által meg kellene tartatnunk, erős fénybe állítja azt a jelenséget, amely engem személy szerint az utóbbi időben egyre nagyobb nyugtalansággal tölt el. Miután közgyűlésünk tudja, hogy nem szoktam a gondjainkat elkendőzni, engedtessek meg, hogy erről is szóljak néhány szót. Ámbár, előre bocsátom azt is, hogy szívem minden kívánsága és buzgó vágyam, hogy bárcsak tévednék, és ne úgy lenne, ahogyan én látom. A jelenséget most

jobb híján az önmegvalósítás szellemének nevezem. És gyorsan hozzáteszem, hogy ennek a keresztyénség története során sokféle és számos elnevezése volt, például: cselekedeti igazság, hogy csak a 16. század egyik forró vitapontját idézzem. A probléma mindig az volt, látjuk ezt a régiiek erre vonatkozó és különböző megnevezésű fejtegetéseit is olvasva, hogy folytonos lelki éberségre van szükségünk, hogy ne tévedjünk el. Mert a korszellemnek, amely persze mindenkori szellem, a korszellemnek, amely az ó-embernek és az Isten ellen fellázadt és vele harcban álló embernek mindenkori felfogása, az az egyik nagy talánya, hogy szinte érzékelhetetlenül jelenik meg, uralkodik el rajtunk, foglalja el legszentebb érzéseinket, határozza meg felfogásunkat és hatja át egész élettevékenységünket. Mit értek ezen? A mi időnkben, ha tetszik, ha nem, az egész nyugati civilizációt (más civilizációkról, azokat nem ismervén, szólni illetékes nem vagyok), tehát a mi civilizációnkat mindenestől áthatja az önmegvalósítás ideálja. Nem kívánom hosszasan részletezni ezt, hiszen mindennapos tapasztalatunk a kultúrában, a gazdasági életben, a politikában, a közgondolkodásban az, hogy azokat tartjuk sikeresnek, követendő példaképnek, mások és önmagunk elé állítandó mintának, akik a saját életprogramjuk szerint részben vagy egészben, megragadható, mérhető, súlyban, időben, teljesítményben, pénzben, befolyásban kifejezhető eredményre jutottak. S leginkább azokat ünnepeljük tehát (ők a celebritások), akiknek mindez nemcsak úgy esetlegesen jött össze, hanem a saját életpálya-modelljük egyik jelentős vagy döntő mozzanataként sikerült elérniük. Egyszóval: önmegvalósítás. Ez a mindent átható korszellem, lévén önmagunk kortársai, a mi keresztyén életünket és életszemléletünket, sőt istentudatunkat is áthatja. Én ebben óriási veszélyt látok, és mielőtt még próféta módjára riadót fújnék, hadd soroljak néhány tapasztalatot. Az első annak az evidens igyekezetnek az eltorzítása és izzasztó feladvánnyá tétele, hogy nekünk az evangéliumot kortársaink nyelvén kell megszólaltatnunk, hogy szolgálatainkat kortársi körülmények között kell hitelesen végeznünk. Ez így van. Csak ne legyen belőle kortárs-stréberkedés és öntetszelgés. Mert a baj ott kezdődik, amikor elvétjük, hogy mi vagy éppenséggel ki az, aki hitelesít bennünket. És ha ezt elvétjük, akkor megkezdődik az oldalazgatás, a sasszézó fölzárkózás a korszellemhez. Aztán ha éppenséggel a mai ember a maga lázas önmeg-

valósításában nem szeret arról hallani, hogy úgy ahogy van, önmagában és önmagától csak zsákutcába tudja vinni magát, akkor mi mindjárt több ajánlattal is fellépünk. Legkevesbé azzal, hogy éppen meg is térhetne, bűnös útjait megbánván a drága kegyelmet magához ölelhetné, hanem inkább azzal, hogy Isten erői feltétlenül és szabadon számára is rendelkezésére állnak: csak éljen velük bátran. Vagy éppen elmagyarázzuk a nyomorúságáról tudni sem akaró embernek, hogy nincs is nyomorúság, az csak valami sötét, középkori képzet vagy fundamentalista duma, az illető legfeljebb csak félreérti a maga sorsát, de mi tudunk neki jó csoportdinamikai modellt adni a hasznos önterápiához. Ez még nem lenne olyan nagy baj, hiszen tudjuk, hogy az érvényes igazság is csak a Szentlélek által lesz az emberi szívben hathatós igazsággá, de az már igen komoly gyötrelmé válhat, amikor gyülekezeti tagok, presbiterek, intézményvezetők, tanárok és hitoktatók, mindenféle rendű-rangú szolgálók, közjük értve a próféta palástját viselő lelkipásztorokat is, mind ők maguk is elkezdik az önmegvalósítást. (Sok sikert kívánok tiszta szívből! – De inkább erdélyi szóval: ne bolondozz, mert úgy maradsz!) Bizony, igen megszorodom, amikor – egyik lelkipásztorunk szavával – azt kell látnunk, hogy legjobb-jaink sorba állnak a válóperes bíróságon. S miért? Ó, nem azért, mert húsz-egynéhány évesen, friss diplomával a zsebben elkapkodták volna a házasságkötést, hanem mert 20-30 esztendei szolgálat után jut eszükbe, hogy egyiküket idézzem: még nem éltem igazán! Vagy: mert így nem tudom az életemet kiteljesíteni. Vagy: mert akadályoztatva vagyok a szent szolgálatban.

Aztán amikor gondnok és lelkipásztor együtt azon örvendezik, hogy gyarapodik az Úr nyája, hogy sikerült pályázaton pénzt nyerni, van hát miből levenni azt, amire nézve sáfársági mandátumuk van... Vagy amikor lelkipásztorok, gyülekezeti tagok, tanárok, reformátusok mind elvétik a megkülönböztetés drága isteni ajándékát, és egy-egy hangzatos szereplésért, a saját vélt becsületükért vagy éppen valamiféle kacskaringós karrierért a legelemibb emberi tisztességet is sutba vágják, és embertársaikon keresztülmásíroznak révülten egy-egy megvalósítandó öncél felé... S közben mindenki halálosan fáradt, az év 52 hetéből 48-at wellnessben szeretne tölteni, és már rég nem elég az egyházkerületi szabályrendeletben kötelezően előírt pihenőnap, mert kellene

még hozzá öt, de az az egy vasárnap is, az ünnep is hogy kilendíti a borzasztó nagy önmegvalósítási buzgalomból... Ajánlom mindenkinek, lapozzon vissza az első korinthusi levélre, arra a bizonyos levélre, amellyel Pál úgymond megbántotta a korinthusiakat, és olvassa csak el belőle (még a szeretet himnusza előtt), miket ír az apostol az erősekről, akik úgy gondolják, nekik mindent szabad, mit ír a pereskedőkről, akik nem hagyják soha az igazukat, mit ír az angyalok nyelvén kántálókról, akik már fél lábbal a mennyei trónus előtt vannak, vagy mit ír azokról, akik azt híresztelik, hogy ők már fel is támadtak, meg azokról, akik kárral gyülekeznek egybe az Úr vacsorájára, mert abból is pompás zsíros lakomát rendeznek maguknak. Aztán írjuk mind e fölé a mi korunk szellemét: önmegvalósítás. És még olvassuk hozzá Mesterünk példázatát a megtisztított házról, ahova a már elűzött démon hetedmagával tért vissza, mert üresen találta azt, és azért üresen, mert a Krisztus ereje, élete, igazsága és szentsége kevesebbet ér, mint az önmegvalósítás, vagy éppen ahhoz képest nem is ér semmit. Lehet, hogy egyszer megbánom ezeket a szavaimat, de úgy szeretném megbánni, ahogyan az apostol, hogy szólna kinek-kinek életre való megszorodásra. És ha valaki abban a jó meggyőződésben van önmaga felől, hogy őt mindez nem érinti, a püspök itt csak holmi jeremiádba kezdett okafogyottan, annak Kálvin szavait javasolom, aki sosem szűnt meg attól óvni bennünket, hogy se gőgösen, se keményen ne ítélkezzünk mások fölött, hanem tekintsünk önmagunkba, alázzuk meg magunkat Isten dicsőséges szentsége előtt, belátva, hogy minket is egyedül csak Krisztus menthet meg, és akkor ennek az önvizsgálatnak a végén boldogan fogjuk kérni, hogy mi magunk is mosassunk meg ugyanabból a forrásból, amelyből megtisztítottik minden bűnös, és gyógyítson meg minket is ugyanaz a gyógyszer, amely életre támasztja a holtakat.

És akkor most a vigasztalásról. Közgyűlésünk korábban kialakított gyakorlata szerint minden közgyűlési tagunknak megküldtük a bizottsági jelentéseket és a határozati javaslatokat. Igen hálás szívvel köszönöm az alapos munkát és ha kellett, a többszöri együttléte, az odafigyelést és az igényességet. Annyit hadd áruljak el, hogy ha a zsinati bizottságok működése itt-ott akadozik (régiszerint), én ezt látva mindig csak a dunamelléki gyakorlatra hivatkozom, melynek

értelmében a megválasztott bizottságok elnökei a kezdeményezők, az ő és a bizottsági tagok aldozatkésztségén és figyelmességén múlik, hogy az adott területről érkező jelentések, jelzések, örömök és gondok, illetve megoldási javaslatok a döntéshozó testület elé kerülnek-e. Nagy vigasztalás ez nekem, hogy kerületünkben jól működik ez a gyakorlat. Ugyanakkor azt is látjuk, hogy a közgyűlés szűkre szabott ideje nem elegendő arra, hogy a számos bizottság sokféle jelentését nagy mélységben, kiterjesztett módon megvitaszuk, megtárgyaljuk, megfontoljuk. A tiszántúliak ezen úgy segítenek (merthogy a mi gyakorlatunkat ők is átvették), hogy a közgyűlésükön három nagy témacsoportot jelölnek meg, és egy külön szakaszban a témacsoportokba tartozó jelentéseket mintegy óras terjedelemben megtárgyalják. Aztán erről a csoportvezetők számolnak be az újra egyesülő közgyűlésnek. Én azonban úgy gondolom, hogy mi megtarthatjuk a magunk gyakorlatát, nevezetesen, hogy közgyűlésünkön egy bizottság jelentését tárgyaljuk meg alaposabban. Legyen ez most a katechetikai bizottság jelentése. Bár örömmel taglalnám a missziói bizottság vagy az iskolabizottság vagy diakóniai bizottság jelentéseit, vagy összesíteném az egyházmegyéek espereseinek jelentéseit (ám bár e téren van némi gubanc), vagy éppen örömmel számolnék be arról, hogy a számvizsgáló bizottság pontosságról és fegyelemről számolt be, és nem szeretném mellőzni a tanulmányi bizottság fontos megállapításait sem, de még az informatika, a gyűjtemény ügye is igen fontos, és még a spirituális is, nem beszélve az egyházkerületi fenntartású intézményekről, egyszóval ugyan mindegyikben megtalálhatjuk azt, amire az apostol azt mondta a korinthusi levélben: megvigasztalódtam mások megvigasztalódása által, mégis most a katechetikáról hadd szóljak néhány szót. A jelentésben örvendetesen láthatjuk azt, hogy a különböző típusú hitoktatói tevékenységünk előtt roppant lehetőségek nyíltak. Nyugodtan mondatjuk, és ez országos adat, hogy évről évre nő a hitoktatásra járók száma, különösen azóta, amióta bevezették a közoktatásban kötelezően választható hit- és erkölcs tant. Az öröm és a lehetőség természetesen nem mentes a gondoktól és az aggodalmaktól. A jelentés néhány rendkívül fontos és gyakorlatias kérdést is felvet, és ezek közül néhány esetében csak úgy fogunk megoldásra jutni, ha sikeres tárgyalásokat tudunk folytatni a kormányzattal. Mert, például, azért kap kevesebbet a kis csoportot vezető

hitoktató, mert így szabja meg az állami határozat. És azért kapnak többet a kötelező hitoktatást végzők, mint a fakultatív hitoktatást végzők, mert ezt ugyancsak így határozza meg az állam. Erről folyamatosan tárgyalunk, és nem könnyű eredményre jutni, még akkor sem, ha kedvezőek a tárgyalási feltételek. Az viszont már csak rajtunk múlik, hogy a hitoktatás kapcsán tudunk-e családlátogatást is szervezni, vagy éppenséggel fel tudjuk-e buzdítani konfirmációi fogadalomtételre is hittanosainkat, vagy éppen végre elindulunk tudatosan azon az úton, hogy több és több világi hitoktatót állítunk be ebbe a munkába. Igen, ami ez utóbbit illeti, évről évre visszatérő küzdelem, hogy a lelkészeinket, amennyiben lehet, tehermentesítsük ez alól a kétségtelenül rendkívül felelősségteljes szolgálat alól. De az idő majd meg fogja mutatni, és remélem, lelkipásztoraink is be fogják látni, hogy nem lehet mindent a lelkipásztornak végeznie, főleg nem a református egyházban, ahol Kálvin elvei szerint meg kell különböztetnünk a lelkipásztort, a tanítót, az egyházkormányzót és a diakóniai munka területeit, és ezekre a területekre a maguk rendje szerint kell szolgálókat beállítani. Úgy vélem, ezt mindenki tudja, de tapasztalataim szerint nem mindenki vonja le belőle azt a következtetést, hogy akár ma vagy holnap alkalmas embereket képezzünk és állítsunk be a hitoktatás területére. De mondom még egyszer: az idő majd kikényszeríti ezt. Talán jobb lenne ennek elébe menni, és magam is bátrabban küzdenék az állammal való tárgyalásokon a feltételek javításáért, ha tudnám, hogy közakaratot képviselek. Kérlek, segítsenek ebben! Elgondolkodtató a katechetikai bizottság jelentéséből, hogy mennyire változatos és különféle anyagból folyik a konfirmációi felkészítés. Nemrégiben jutott a fülembe az a pletyka, mely szerint Szabó püspök határozottan ellenzi, hogy a Heidelbergi Kátéból csak 30 kérdés legyen a konfirmációi anyag, és hogy a konfirmáció korhatárát emeljük fel 16 évre. Karl Barth-tal szólva: holland szaga van a pletykának. Mert ami a Heidelbergi Kátét illeti, abban mégis csak a klasszikus katechetikai anyag található, úgy is, mint – kezdjük a végétől – a miatyánk 13 kérdéssel, a tízparancsolat 29 kérdéssel, és az Apostoli Hitvallás 40 kérdéssel. Mit lehet ebből 30-ra csökkenteni? Melyik parancsolatot hagyjuk ki? A miatyánknak melyik kérése nem fontos? És van-e az Apostoli Hitvallásban mára már érdektelenné vált tétel? Arra nézve, hogy a Káté elején Canterbury Anselmus

fejtegetései állanak Krisztus testet öltésének és üdvözítésének titkáról, szintén nem tartom jó gondolatnak, hogy erről nekünk, a 21. században nincs már mit mondanunk, hacsak nem az önmegvalósítás szelleme súg a fülünkbe ilyeneket. Nem szeretném, ha oda jutnánk, amit magam hallottam egy nyugati protestáns gyülekezetben, ahol egyetlen konfirmációi kérdés volt, ez: mi leszel, ha nagy leszel? Az életkorról sem szükséges különösebben vitatkozni, mert bár kétségtelenül végtelenül kitolódott a felnőtté válás (mint ne mondjak: az önmegvalósítás) határa, és ha ehhez akarjuk igazítani az igazság megízlelésének nagy ügyét, akkor szerintem 30 éves korra kellene felemelnünk a korhatárt, mert, ahogy elnézem a mai nemzedékeket (természetesen vannak mindig kivételek), éppenséggel úgy nagyjából 30 éves korukban kezd benőni a fejük lágya. Inkább azon lenne érdemes eltűnődni, hogy ez a sokféle és változatos anyag tud-e egyre mutatni, vagyis arra, hogy akik a konfirmációi felkészülés során bizonyosságtételre készülnek gyülekezetük előtt, tisztán és világosan megérthetik: mi a keresztyén élet nagy boldogsága és titka. Komoly javaslat a katechetikai bizottság jelentésében a különböző képzési és továbbképzési formák megerősítése, illetve akár újak indítása. Ha a közgyűlés elfogadja az erre vonatkozó határozati javaslatokat, úgy tisztelettel kérem a bizottságot konkrét tervekre, hogy akár a Károli Gáspár Református Egyetem Hittudományi Kara és Tanítóképzője keretében, akár más módon, de folytonosan biztosítsuk a képzés és továbbképzés lehetőségét. A bizottság jelentése tapintatosan jelzi, hogy mennyire fontosak a nyári táborok is, illetve azok a közösségi alkalmak, amelyek során gyermekeink megízlelhetik a tanórai kereteken kívüli együttléti nagyszerű valóságát. Egyházkerületünk minden évben úgy készíti el költségvetését, hogy támogatást tud nyújtani nyári táborokhoz is. Kérjük az egyházmegye elöljáróit, vegyék ezeket számba, hogy megfelelően tudjunk az anyagi háttérrel gondoskodni.

Még néhány kérés a közgyűlésen keresztül gyülekezeteinkhez. Több gyülekezetünkben bevett gyakorlat, hogy a hitoktatók szerény jövedelméhez, az eszköz-ellátáshoz, a munka jobb feltételeinek megteremtéséhez adományokat kérnek és gyűjtenek a gyülekezeti tagoktól. Ez egyszerre kettőt jelent: egyrészt azt, hogy némi odafigyeléssel és áldozatvállalással, ha nem teljes mértékben

is, de némileg orvosolhatók a finanszírozásban mutatkozó különbségek, és biztosítható néhány olyan eszköz is, amelyről nem gondoskodik, mert nem gondol vele az állami finanszírozás. Másrészt, és ez a fontosabb, ez a gyülekezeti készség mégis azt fejezi ki, hogy drága és fontos ügyünk gyermekeink hitben való nevelése, a hitismeret átadása, a hitben járásra való felkészítés, a tudatos keresztyén életre való formálás. És ha ehhez – bár szűkösen, de – szabad lehetőséget kaptunk, akkor tekintünk rá misszióink részeként. Pál egy helyen azt írja: az Úr kaput nyitott ott is, ahol emberileg szólva csak falakat találtunk. De azon a kapun át kell mennünk.

Csak futólag érintem, de analóg módon idetartozik az, aminek örvendhetünk legutóbbi emléksinatunk óta. Éppen itt, a mi dísztermünkben engedett Magyarország miniszterelnöke annak a szelíd kérésnek, hogy a nagypéntek legyen újra ünnep. Ezt én így kértem. A készséges felelet közben mind a miniszterelnök, mind a később felszólaló kultuszminiszter kiigazított, és helyesen, mondván, hogy az állam csak munkaszüneti napot tud adni, hogy aztán az ünnep lesz-e, az rajtunk, keresztyéneken múlik. Ezért fájlaltam egy kicsit, hogy híre menvén ennek a bejelentésnek egyik lelkipásztorunk köznyilvánosan dohogni kezdett, hogy jaj, de hát mi lesz itt, és hogy lesz ez, és hogy az embereknek nem fog tetszeni stb. Már éppen arra készültem, hogy valami sistergő villámot küldök el hozzá, amikor megtudtam, hogy éppenséggel az ő gyülekezetében nagypénteken, jelenleg munkanap lévén, nem szoktak istentiszteletet tartani. S már értettem is, hogy talán az a baj, hogy ezután már nagypénteken is fel kell venni a fekete öltönyt meg a nyakkendőt meg a palástot, be kell harangozni, és istentiszteletet kell tartani. De remélem, hogy 1500 lelkipásztorunkból csak ez az egy tekint erre a lehetőségre így. S kiterjesztem: remélem, hogy a hitoktatás megnyíló lehetőségeire sem úgy tekintünk, mint nyűgre, gondra, rossz kényszerre, hanem mint lehetőségre, amelyet emberi szolgálak és eszközök által maga Isten nyitott meg előttünk, hogy az Ő megismerésével közelebb vigyük gyermekeinket és unokáinkat is az igazi élet nagy titkához, hogy ti. egész életünknek Istennel van dolga. Csak úgy magunkkal, hogy mindig Istennel. Csak akkor ismerjük meg magunkat, ha megismerjük, hogy kicsoda és milyen az Isten. És csak úgy bontakozik az életünk, ha az Ő üdvözítő akaratába igazítjuk azt. Önmegvalósítás helyett előbb hát

jöjjön az önvizsgálat, aztán az istenismeret, és az önismeret, hogy aztán elváltozhassunk dicsőségről dicsőségre úgy, mint az Úrnak ábrázata szerint. Önmegvalósítás helyett újjászületés – ahogyan Mesterünk mondotta Nikodémusnak.

Főtiszteletű Egyházkerületi Közgyűlés!

Vagy 25 esztendővel ezelőtt, amikor fiatal lelkészként egyházkerületünk közgyűlésén hallgattam Hegedűs Loránt püspök úr emlékező szavait kerületünk elhunyt lelkipásztorairól, kicsit röstelkedve mondtam magamban: mennyi mindenkire nem is ismertem igazán. Most, megemlékezve legutóbbi közgyűlésünk óta elhunyt lelkipásztorainkról, meg kell vallanom, hogy bizony már igen jól ismertem mindazokat, akik elmentek közülünk – lassan hozzáöregszik az ember a szolgatársakhoz. Elhunyt dr. Papp Vilmos, tudós lelkipásztor, aki hosszú ideig tartó dunántúli szolgálat után Kőbányán volt lelkipásztor, és onnan ment nyugdíjba. Kevés olyan szuverén szellemi alakja volt egyházi életünknek, mint ő. És kevesen voltak, akik akkor is tartották a szolgálatot és azokon a helyeken is, amikor és ahol szolgálatot elhagyni, örösztokról dezertálni nem szégyen, hanem pártállami dicsőség volt. Nehéz szavú tanító volt, de mindig világos és egyértelmű, nagy látással tudta és hirdette az egyház egyetlen útját. Roppant hálával tartozunk neki azért is, mert a rendszerváltás utáni felejtős időszakban heroikus vállalkozásként egybegyűjtötte a Kárpát-medence üldözött, börtönbe vetett, félretett és megölt presbitereinek és lelkészeinek történeteit. Elhunyt Szabó Mihályné mohácsi ny. lelkipásztor, mindenki Klárika nénije, aki hitvese oldalán hosszú évtizedekig szolgált a déli határvégen, és gyermekeit felnevelvén állt maga is szolgálatba, s ment örömmel, bárhova hívták, ahol Krisztusáról bizonyosságot tegyen. Elhunyt Veszélka Tamás tragikus körülmények között. Korábbi betegsége kiújulván, de bajait rejtegetvén, csak röstellini tudjuk, hogy nem érzékeltük igazán a súlyos belső lelki konfliktusokat, s úgy gondoltuk, ő is majd megvalósítja önmagát. Szomorúan gyászolja őt a Budapesti Egyetemi Gyülekezet. Elhunyt Krizner Zoltán nagyharsányi lelkipásztor, és ő már a második, akit ma említek ebben a sorban, aki fiatalabb nálunk. Özvegyemberként nevelte fogadott lányait, s indult későn az orvosok gyógyító kezéhez, akik már nem segíthettek rajta.

A baranyai gyülekezetekkel együtt gyászolja őt a pasaréti indító gyülekezet és egész egyházkerületünk. Elhunyt Tariska Zoltán, aki súlyos betegen, megözvegyülve, korhatár előtt vonult nyugdíjba, hogy a szolgálat terhei ne nyomassák, de hatalmasodó betegsége, mely gyermekkorától kísérte, legyőzte. A feltámadás boldog hitével búcsúztunk tőle. Elhunyt Czanik Béla ny. lelkipásztor, aki a leghosszabb időt szolgálta a vértessaljai egyházmegyében, s azon kevés lelkipásztoraink közé tartozik, akik ahol kezdték, ott is fejezték be a szolgálatot. A kajászsószentpéteriek, a vértessaljaiak és egész egyházkerületünk gyászolja őt. Elhunyt Szél János kecskeméti beosztott lelkész, mondhatni fiatalon, éppen szolgálatra készülvén, nem a szószék felé, hanem az intenzív osztály felé kellett indulnia, de orvosai nem tudták visszahozni közénk. Kitűnő elme volt, aki elévülhetetlen érdemeket szerzett a Baár–Madas Gimnázium újraindításában. Elhunyt Fábrián Zoltán abonyi lelkipásztor, aki a Tiszántúlról érkezett kerületünkbe, s rövid ideig tartó munka után vált ki a lelkészi szolgálatból. Elhunyt Pánczél Tivadar, Rákosszentmihály egykori lelkipásztorra, aki az 1950-es évektől, teológus korától kezdődően annak a gyülekezetekben folyó ifjúsági munkának volt az egyik legkitűnőbb képviselője, amely munkának mindmáig hathatós gyümölcsei vannak. Nyugdíjasként is segítette szolgálataival azokat a kis gyülekezeteket, ahol tapasztalatra, bátorításra és erőre volt szükség. Őrizzük meg emléküket, s legyünk felőlük jó bizonyossággal a feltámadás reménysége alatt. Szükségesnek tar-

tom még idehozni egész magyar reformátusságunk gyászát: tegnapelőtt temettük Munkácson Gulácsy Lajos ny. püspök urat. Egyikét azon kevés tanúinknak, akik végigélték és szenvedték az egész 20. századot, az országvesztést, a világháborút, a szovjet légerek poklát, a peremvidékre szorított Kárpátalja nyomorúságát, aztán az újraelkezdés csodálatos lehetőségét. Mondják, úgy halt meg múlt vasárnap, hogy szolgálatba készült. De családtagjai csodálkozására nem az egyszerű feketét vette magára, hanem a legszebb ruhájába öltözött, majd még, mondván, van idő indulni, leült a karosszékbe, karikagyűrűjét lehúzta és felesége fényképére helyezte, majd elment a minden élők útján. Isten őt már a mi egyszerű papi feketénk-ből az üdvözültek tiszta fehér ruhájába öltözteti, és a bizonyosságtevők fellegébe állítja, akik tanúi annak, hogy miképpen futjuk meg mi magunk az előttünk lévő küzdőtérrel. Legyen emléke áldott!

Elhunyt továbbá Pásztor Jánosné, a Nőszövetség korábbi elnöke, Kalocsay Ferenc fóti kántor és Pálhegyi Ferenc pszichológus, sokak tanítója, lelkigondozója.

Nyugdíjba vonultak:

Bereczky Zoltán Bp. Külső Üllői útról, Simonfi Sándor Bp. Rákospalota-Óvárosból, Szél Györgyné Bp. Józsefvárosból, Szaszák Imre Törökbálintról, dr. Bartháné Timár Judit Szentendréről, Ablonczy Gáborné Dunavecseről. Sok áldást a nyugdíjas évek alatt is!

EGYHÁZKERÜLETI KÖZGYŰLÉS HATÁROZATAI

2016. november 10.

6. LELKIPÁSZTOROK ESKÜTÉTELE ÉS OKLEVELEK ÁTADÁSA

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megállapítja, hogy **Ablonczy Áron, Czentrár Simon, Édes Gábor, Kertész Dániel, Kozák-Bella Virág, Nagy Dávid, Nagy József, Oravetz Anett, Péter Henrietta, Szabó István, Tihanyi Kristóf** letette a lelkészi esküt, átvette a lelkészi oklevelet.

7. LELKÉSZSZENTELÉSRE BOCSÁTÁSUKAT KÉRŐKRŐL JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a négy lelkész kérelmét elfogadja. A lelkészszentelés időpontját a mai napon, november 10-én, 18.00 órára tűzi ki, a Kálvin téri templomban.

8. JELENTÉS A 2015. NOVEMBER 12-I LELKÉSZSZENTELÉSRŐL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi a 2015. november 12-én tartott lelkésszentelésről elhangzott jelentést. Isten áldását kéri a felszentelt lelkészek életére, szolgálatára.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés köszönetét fejezi ki a Budapest-Kálvin téri Egyházközségnek a lelkésszenteléshez nyújtott segítségért.

10. JELENTÉS AZ EGYHÁZKERÜLETI TANÁCS MUNKÁJÁRÓL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az Egyházkerületi Tanács 2015. december 9-én és 2016. február 11-én tartott ülésének munkájáról szóló beszámolót.

11. PÜSPÖKI JELENTÉSHEZ FÜZŐDŐ HATÁROZATOK

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A DRE közgyűlése megköszöni a püspöki jelentést, azt teljes terjedelmével jegyzőkönyvéhez csatolja.
2. A DRE közgyűlése Istennek ad hálát a 2016 márciusától Urunkhoz hazatért szolgatársak – dr. Papp Vilmos, Szabó Mihályné, Veszélka Tamás, Krizner Zoltán, Tariska Zoltán, Czanik Béla, Széll János, Pánczél Tivadar, Fábián Zoltán, dr. Pásztor Jánosné, Kalocsay Ferenc, dr. Pálhegyi Ferenc – életéért, szolgálatáért. A családok, gyülekezetek, közösségek gyászában osztozva, megszorodott életükre Isten vigasztaló kegyelmét kérve gondol a terhet hordozókra.
3. A DRE közgyűlése Istennek ad hálát Gulácsy Lajos ny. kárpátaljai püspök úr életéért, szereteteinek Isten vigasztaló kegyelmét kéri, gondol az élet mélységét és magasságát megélt szolgatárs egész életére.

4. A DRE közgyűlése megköszöni az aktív szolgálatot befejező lelkipásztorok – Bereczky Zoltán Bp-Külső Üllői út, Simonfi Sándor Bp-Rákospalota-Óváros, Szél Györgyné Bp-Józsefváros, Szaszák Imre Törökbálint, dr. Bartháné Timár Judit Szentendre, Ablonczy Gáborné Dunavecse – egyházunkban végzett munkáját. Békességet, nyugalmat és Isten megtartó kegyelmét kéri nyugdíjas életükre

5. A DRE közgyűlése megköszöni az egyházkerületben működő bizottságok alapos munkáját, az elkészített jelentéseket és a hozzájuk kapcsolódó határozatokat. Isten megtartó áldását kéri további munkájukra.

6. A DRE közgyűlése a katechetikai jelentés határozatain túl is felhívja a kebelbeli egyházközségekben szolgálókat a hitoktatás, a konfirmációra felkészítő és ifjúsági munka fontosságára, az abban való hűséges szolgálatvállalásra és annak közösségépítő lehetőségének jó kihasználására, azt mindenkor Isten dicsőségére végezve.

7. A DRE közgyűlése örömmel fogadta, hogy 2016. október 14-én e helyen mondta ki Orbán Viktor miniszterelnök úr, hogy kezdeményezik a nagypéntek munkaszüneti nappá nyilvánítását. Egyben kéri a kebelbeli egyházközségek lelkipásztorait, presbitériumait, annak tagjait, hogy a megkapott szabadnapot Istennek ajánlva tegyék azt ünneppé (délelőtti főistentisztelettel), méltón emlékezve Jézus Krisztus értünk vállalt áldozatára, kereszthalálára, mert enélkül nekünk nem lenne életünk, örök életünk. Legyen a nagypéntek a szabadnapon túl megszentelt ünneppé keresztyén életünkben immáron ily kedvezménnyel.

8. A DRE közgyűlése szomorúan veszi tudomásul, hogy választott és delegált alkotótagjai közül többen – hitoktatásra, továbbképzésre, más konferencián való részvételre hivatkozva – rendszeresen kimentésüket kérik. Kéri az alkotótagjait, hogy vegyék komolyan a vállalt kötelezettséget, és annak eleget téve, azt a szolgálatot betöltve Isten dicsőségére cselekedjenek azzal, hogy részt vesznek a közös munkában, a vállalt munkában.

12. ELŐTERJESZTÉS PEDAGÓGUSKITÜNTETÉSEKRE

Előterjesztő: Hörcsök Imre

A közgyűlés elfogadja az előterjesztést.

13. MISSZIÓI JELENTÉS

Előterjesztő: Böttger Antal

1. A közgyűlés hálát ad Istennek a tavaly elvégzett missziói munkáért, és köszönetét fejezi ki a szolgálatban hűséges lelkipásztoroknak, munkatársaknak, tudva, hogy mindenért „Egyedül Istené a dicsőség”!
2. A közgyűlés elfogadja a 2015. évről szóló missziói jelentést.

14. TANULMÁNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Szűcs Ferenc

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a tanulmányi jelentést.
2. Biztatja az egyházközségeket a lelkipásztori műhelymunka számára fontos teológiai szakfolyóiratok előfizetésére és a parókiális könyvtár fejlesztésére. Erről az éves beszámolók tegyenek jelentést!
3. Köszönetet mond a megyei és országos lelkész-továbbképző konferenciák szervezőinek, előadóinak és nyilvántartóinak munkájukért. Felkéri az esperesi hivatalokat, hogy az így megszerzett kreditpontokat személyre lebontva közöljék az érintett lelkipásztorokkal.
4. Elhatározza, hogy videóformában, zárt láncú felhasználásban segít közzétenni azokat a szakmai előadásokat, amelyek más körökben is hasznosíthatók.
5. Felhívja a lelkipásztori tanulmányi körök figyelmét arra, hogy tárgyalják meg mind a Reformátusok Világszövetsége által kért javaslatot, mind a liturgiai és énekeskönyvi bizottság által közzétett anyagokat, és javaslataikat juttassák el az érintett szervezetekhez.

15. ISKOLAÜGYI JELENTÉS

Előterjesztő: Hörcsök Imre

1. A DRE közgyűlése elfogadja az iskolaügyi jelentést.
2. A DRE közgyűlése a pedagógusok munkájának elismerésére a közgyűlés által létrehozott díjat az alábbi pedagógusoknak adományozza:
 - *Somogyiné Beregszászi Dórának*, a Kunszentmiklósi Baksay Sándor Református Gimnázium és Általános Iskola tanítójának, és
 - *Varga Zsoltnénak*, a Ceglédi Református Általános Iskola és Óvoda tanítójának
 a **Benda Kálmán-díjat** adományozza.
3. DRE közgyűlése a Lorántffy Zsuzsanna-díjat és a Soli Deo Gloria díjat 2016-ban felterjesztés hiányában nem adja ki.
4. A DRE közgyűlése örömmel veszi az igazgatói beszámolóban olvasható hírt, amely szerint a Baár–Madas Református Gimnázium 2015-ben a 100 legjobb iskola rangsorában az 54. helyet érte el. (A sorrend kialakításában az érettségi mutatók, a nyelvvizsgák, a tanulmányi versenyek mellett a kompetenciamérés eredményeit veszik figyelembe.) A közgyűlés gratulál az elért eredményhez és köszönetét fejezi ki a gimnázium nevelőtestületének és diákjainak.
5. A DRE közgyűlése köszönetet mond az egyházmegyei iskolaügyi előadóknak a tartalmas, részletes beszámolókért.

17. DIAKÓNIAI JELENTÉS

Előterjesztő: Derencsényi Zsuzsanna

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a diakóniai és patronálási jelentést.
2. Az egyházkerületi közgyűlés megköszöni a gyülekezetek anyagi áldozatvállalását, a határon innen és túlra juttatott adományokat, és rászoruló

embertársainknak nyújtott minden testi-lelki segítséget.

3. Az egyházkerületi közgyűlés a gyülekezetek figyelmébe ajánlja a 2017-es évben esedékes reformáció ünnepének 500. évfordulójára való készülődést. A gyülekezetek a protestáns testvérekkel együtt rendezzenek saját településeiken olyan programokat, amelyek e jeles eseményre felhívják a figyelmet.

18. GYŰJTEMÉNYI JELENTÉS

Előterjesztő: Fogarasi Zsuzsa

1. Az egyházkerület közgyűlése elfogadja a jelentést.
2. A közgyűlés megköszöni a jelentést beküldő egyházmegyék előadóinak munkáját.
3. A közgyűlés köszönetet mond az Északpesti Egyházmegyének a gyűjteményi feladatok ellátására kijelölt előadóért.
4. A közgyűlés buzdítja kebelbeli gyülekezeteit, hogy vegyék igénybe a Ráday Múzeum tanácsadó, restauráló szolgáltatásait.
5. A közgyűlés buzdítja az egyházmegyéket és az egyházközségeket, hogy iratanyagukat helyezzék el valamelyik azt befogadni képes levéltárunkba.
6. A közgyűlés elvi támogatásáról biztosítja a REFORMATOUR – Alföldi Református Csillagtúra című (GINOP 7.1.4. – 16.) pályázatot.

19. ÉPÍTÉSI JELENTÉS

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az egyházkerületi közgyűlés hálát ad Isten gondviselő kegyelméért, hogy a 2015. esztendőben is volt lehetőség építkezésre, felújításra egyházközségeinkben.

3. Az egyházkerületi közgyűlés bölcs és megfontolt döntést kér minden egyházközségtől az építkezés, felújítás megkezdése előtt, hogy erején túl ne kezdje azt el.

20. SZÁMVIZSGÁLÓ JELENTÉSE

Előterjesztő: Derzsi György

1. Az egyházkerületi közgyűlés tudomásul veszi a számvizsgálói jelentést.
2. Az egyházkerületi közgyűlés felkéri az egyházkerület elnökségét és az egyházmegyék elnökségeit, hogy a hozzájuk tartozó szervezetek (egyházközségek, intézmények) esetében vizsgálja meg, hogy rendelkeznek-e azon szabályzatokkal, amelyeket az egyházi gazdálkodási törvény, illetve az állami számviteli törvény előír számukra. A vizsgálatok eredményeit egyházkerületi szinten összesíteni kell és vizsgálni szükséges a további intézkedések megtételét.

21. KATECHETIKAI JELENTÉS

Előterjesztő: Lenkeyné Teleki Mária

1. Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése elfogadja a jelentést.
2. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése kéri az illetékeseket, hogy tegyenek lépéseket az ügyben, hogy egységes óradíja legyen a fakultatív és kötelezően választható hit-és erkölcsstan óráknak, továbbá hogy ne függjön az óradíj a csoportok létszámától.
3. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése kéri, hogy az illetékesek készítsenek el egy hittanoktatói névsort.
4. A Dunamelléki Református Egyházkerület közgyűlése kéri a Dunamelléki Egyházkerület Katechetikai Bizottságát a vizitációs jegyzőkönyv katechetikára vonatkozó részének megújítására, hogy az adatszolgáltatás egyértelmű legyen.
5. A Dunamelléki Egyházkerület közgyűlése kéri, hogy a lelkésztoábbképzés évi programjában

minden évben szerepeljen olyan elméleti és módszertani képzés is, mely segíti a lelkipásztorokat a hittanoktatói szolgálatukban.

6. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a már elindult gyülekezeti gyerekmunkás-képzést támogatja a 2016-2017-es tanévben.

22. EGYHÁZZENEI JELENTÉS

Előterjesztő: Vizi István

1. A közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. A közgyűlés megköszöni a gyülekezetekben szolgáló kántorok, kórusvezetők fáradozását, az énekkarok szolgálatát, a kántorképző tanfolyamok áldozatos munkáját.
3. A közgyűlés felhívja a gyülekezetek figyelmét az istentiszteletekhez kapcsolódó rendszeres énektanításra.

23. MÉDIA-INFORMATIKA- ÉS SAJTÓJELENTÉS

Előterjesztő: Váradi Péter

1. Az egyházkerületi közgyűlés elfogadja a jelentést.
2. Az egyházkerület közgyűlése megköszöni a lelkipásztoroknak, családtagjaiknak, presbitereknek, gyülekezeti munkásoknak a 2015. évi sajtó- és iratterjesztési szolgálatot.
3. Buzdítjuk a gyülekezeteket, hogy a felkínált sajtómegjelenési lehetőségeket bölcsen használják ki.
4. Az egyházkerületi közgyűlés elrendeli a KARAKTER magazin lapszámának felülvizsgálatát, aminek következménye lehet, hogy szélesebb körben tudjuk terjesztetni az újságot.

24. SPIRITUÁLIS JELENTÉSE

Előterjesztő: Bölcsföldi András

A közgyűlés elfogadja a jelentést, és Isten áldását

kéri a Hittudományi Kar professzorainak, tanárainak és dolgozóinak, valamint diákjainak életére és szolgálatára.

25. A II. HELVÉT HITVALLÁS ÚJ FORDÍTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés hivatalos hitvallási iratként való elfogadásra ajánlja a II. Helvét Hitvallás új fordítását a Magyarországi Református Egyház Zsinatának.

26. LELKÉSZI KÉPESÍTÉS HATÁLYBAN TARTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés Szacsúri-Csatai Viktória lelkipásztor lelkészi képesítését – a felterjesztő egyházmegye javaslata alapján – 2021. november 30-ig hatályban tartja.

27. LELKÉSZEK TÖBBES JOGVISZONYA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

1. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése elhatalmazta a Lakatos Zsuzsanna lelkész többes jogviszonyát engedélyező egyházmegyei határozat jóváhagyását.
2. A Dunamelléki Egyházkerület Közgyűlése megerősíti a dr. Kun Mária lelkipásztor többes jogviszonyát engedélyező egyházmegyei határozatot.

28. A VÉRTESALJAI EGYHÁZMEGYE SZABÁLYRENDELETE A LELKÉSZI SZOLIDARITÁSI ALAPRÓL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a Vérteszaljai Református Egyházmegye Lelkészi Szolidaritási Alapról alkotott szabályrendeletét.

29. A VÉRTESALJAI EGYHÁZMEGYE SZABÁLYRENDELETE A PRESBITERKÉPZÉSRŐL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a Vérteszaljai Református Egyházmege Presbiterképzési Szabályrendeletét.

30. A VÉRTESALJAI EGYHÁZMEGYE MÓDOSÍTOTT SZABÁLYRENDELETE AZ ÉPÍTÉSI ALAPRÓL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés jóváhagyja a Vérteszaljai Református Egyházmege építési alapjának szabályrendeletét.

31. PUSZTASZABOLCS-SZABADEGYHÁZA MISSZIÓI EGYHÁZKÖZSÉGGÉ ALAKÍTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés tudomásul veszi és örömmel üdvözli a Pusztaszabolcs-Szabadegyházi Református Missziói Egyházközség megalakítását.

32. SZÓRVÁNYOK BESOROLÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés megerősíti és nyilvántartásba veszi a Délpesti Re-formátus Egyházmege határozatát, amely szerint a Jászárokszállás, Jászfényszaru, Jászágó, Pusztamonostor, Jászdózsa, Jászfelsőszentgyörgy, Jászfákóhalma, Jásztelek, Alattyan, Jászboldogháza

szórványok gondozását az Újszászi Református Egyházközség helyett a Jászberényi Református Egyházközség lássa el.

33. TAHI INGATLAN-AJÁNDÉK ELFOGADÁSA A KÉK DUNA SZAKSZÖVETKEZETTŐL

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a tahitótfalui 2955/4 helyrajzi számú ingatlan-ajándékot elfogadja. A közgyűlés kifejezi köszönetét a Kék Duna Kereskedelmi és Szolgáltató Szövetkezetnek ajándékáért, amivel hozzájárult a tahi konferencia-központ gyarapodásához.

34. KISDOBSZAI LAKÓINGATLAN ELAJÁNDÉKOZÁSA A NAGYDOBSZAI EGYHÁZKÖZSÉGNEK

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés a Nagydobsza környéki Református Társegyházközségnek ajándékozza a kisdobszai 625. helyrajzi számú ingatlanát. Felhatalmazza az egyházkerület elnökségét arra, hogy aláírja a társegyházközség által elkészített ajándékozási szerződést.

35. AZ EGYHÁZKERÜLET 2016. ÉVI KÖLTSÉGVETÉSÉNEK MÓDOSÍTÁSA

Előterjesztő: Hegedűs Béla

A Dunamelléki Református Egyházkerületi Közgyűlés elfogadja az egyházkerület 2016. évi módosított költségvetését 3 656 815 539,- forint bevételi és kiadási oldallal.

EGYHÁZMEGYEI ADATOK

adatszolgáltatás dátuma: 2016. december

BARANYA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Székely Zsolt Ferenc – exm.Kovácshidára
2. Hampel Réka – helyettes lp. Nagyharsányba

SZÜLETETT:

Kincső – Lovadi István 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Kovács János esperes – Vejtí-Zaláta

ELHUNYT:

† Krizner Zoltán – Nagyharsány

BÁCS-KISKUNSÁG

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Balogh Róbert – b.lp. Bácsalmásra
2. Dányi-Nagy Márió – Kiskunhalasról rend.áll.-ba
3. Fodorné Ablonczy Margit – kerületi ifj. ref.-ből rend.áll.-ba
4. Szikszai Szabolcs – Kecskemétről rend.áll.-ba
5. Komádi Róbert – Kecskemétről Helvécia-Ballószög-Bugacra b.lp.
6. Farkasné Tóth Zsuzsanna Ágnes – Kunszentmiklósról rend.áll.-ba
7. Kiss-Takács Nóra – Kunszentmiklósról sl.
8. Baloghné Oravetz Anett – Kiskunhalas b.lp.
9. Vincze István – Kiskunmajsára b.lp.
10. Halasz Noémi – Kiskunmajsáról Dunántúlra

SZÜLETETT:

1. Norka – Kiss Tamás és Takács Nóra 1. gyermeke
2. Luca – Farkas István és Tóth Zsuzsanna Ágnes 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Ablonczy Gáborné – Dunavecse

ELHUNYT:

† Hegedűs Béla esperes, főjegyző – Tiszakécske

BUDAPEST-DÉL

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kiss Sámson Endre – egyházmegyétől Külső-Üllői útra missziói lp.
2. Lovas András – kerületi missziói referens
3. Takaró János – Pasarétről Kelenföldre b.lp.
4. Németh Tamás – Pozsonyi útról Budafokra iskolalp.
5. Végh Zsuzsanna – Külső-Kelenföldre b.lp.
6. Baintner Flóra – Budára b.lp.
7. Nagy József – Nagyváradi térre b.lp.
8. Horváth Dániel Csaba – Budára sl.
9. Ablonczy Áron – Gazdagrétre b.lp.
10. Szabó István – em-hez b.lp.
11. Tihanyi Kristóf – Kispest-Rózsaterre b.lp.
12. Tihanyiszegei Emőke – Pestszentlőrinc-Szemere-telepre b.lp.
13. Nagy Dávid – Pesthidegkútra sl.

SZÜLETETT:

1. Benedek – Rápolty Dávidné 2. gyermeke
2. Anna Réka – Takaró Tamás Dániel 1. gyermeke
3. János Levente – Takaró János Lajos 2. gyermeke
4. Eszter – Szepesy László 2. gyermeke
5. Nimród – Szászfai Anita 3. gyermeke
6. Adél Anna – Németh Balázs 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

Bereczky Zoltán – Külső-Üllői út

ELHUNYT:

† Veszélka Tamás – egyetemi gyülekezet

BUDAPEST-ÉSZAK

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Márkus Tamás – KRE egyetemi lelkész
2. Lázár Csaba Zoltán – Németajkából Szabadság térre b.lp.
3. Apostagi Zoltán Adorján – Kőbányáról rend.áll.-ba
4. Dobó Ágota Zsófia – Káposztásmegyerről világi állásba
5. Kozák-Bella Virág – Rákoskeresztúrra b.lp.
6. Czentnár Simon – Józsefvárosba b.lp.
7. Édes Gábor – Fasor b.lp.
8. Balogh Dávid – Mátyásföldre sl.
9. Péter Henrietta – Angyalföldre b.lp.
10. Bobok Ágnes – Józsefvárosba b.lp.

SZÜLETETT:

1. Noémi – Apostagi Zoltán Adorján 2. gyermeke
2. Sámuel – Szetey Szabolcs 2. gyermeke
3. Hanna – Nyikos András 3. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Simonfi Sándor – Rákospalota-Óváros
2. Szél Györgyné – Józsefváros

DÉLPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Sáska Attila – b.lp. Délegyházára
2. Csomós János – Nagykőrösről USÁba
3. Csűrös-Varga Vanda – b.lp. Gyömrőre
4. Tubak János – Tószegről világi állásba
5. Szegedi Gergely – Tószeg-Tiszavárkonyba sl.

SZÜLETETT:

1. Attila – Sáska Attila 1. gyermeke
2. Kincső Johanna – Balogh László Levente 7. gyermeke

ÉSZAKPEST

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Harmathy Andrásné Sárai Ágota – Szigetszentmiklós-Újvárosból b.lp. Szentendre
2. Literáty Zsuzsanna – Bp-Budáról Érdligetre b.lp.
3. Rémes Renáta Andrea – Budakesziről rend.áll.-ba
4. Molnár Sándor Károly – visszarendelve Budaörsről (külföldön)
5. Miklósi Hosszú Ödön Koppány – DT-ről Budaörsre b.lp.
6. Kertész Dániel – Gödöllőre b.lp.
7. Pogrányi Mária – Diósdra b.lp.

SZÜLETETT:

1. András – Csere Mátyás 2. gyermeke
2. Kristóf Erik – Adamek Norbert 3. gyermeke
3. Teofil – Ruzsa-Nagy Zoltán 2. gyermeke

NYUGDÍJBA MENT:

1. Szaszák Imre – Törökbálint
2. Bartháné Timár Judit – Szentendre

TOLNA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Csomósné Sütő Tünde – b.lp. egyházmegyéhez (Gerjen)
2. Eke László – Kölesdről felmentve
3. Kovácsné Smatarla Ibolya – Ócsénybe sl.

SZÜLETETT:

Ilona Réka – Sipos Előd 2. gyermeke

VÉRTESSALJA

ÚJ HELYEN SZOLGÁL:

1. Kovács Csongor – b.lp. egyházmegyéhez
2. Szilágyi Dénes István – Sárkeresztúrról rend.áll
3. Geréné Kossa Izabella – Csákvárra b.lp.
4. Szabó Károly – RFD-től Alcsútra b.lp.
5. Reibach Gabriella – Sárbogárdra
6. Kovács Enikő – Kulcs-Rácalmásról e.megyéhez
7. Fodor István – Diószőlősről Kulcs-Rácalmásra missziói lp.

SZÜLETETT:

1. Julianna Sára – András Kristóf 1. gyermeke
2. Mózes Boldizsár – Darvas Tanács Erik 8. gyermeke
3. Márton – Kádár Ferenc Dániel 3. gyermeke

ELHUNYT NYUGDÍJAS LELKIPÁSZTOROK:

- † Papp Vilmos – Bp-Kőbánya
- † Szabó Mihályné – Mohács
- † Tariska Zoltán – Pécel
- † Czanik Béla – Kajászó
- † Fábrián Zoltán – Abony
- † Szél János – Kecskemét
- † Pánczél Tivadar – Bp-Rákosszentmihály

DUNAMELLÉKI REFORMÁTUS EGYHÁZKERÜLETI KÖZLEMÉNYEK

a Dunamelléki Református Egyházkerület hivatalos lapja

Szerkesztőség: DRE Székháza

1092 Budapest, Ráday utca 28.

Telefon: 36-1-2180-753

Fax: 36-1-2180-903

Felelős szerkesztő: **Hegedűs Béla**

Szerkesztő: Regéczy-Nagy Enikő püspöki külügyi titkár, Bölcsföldi András lelkész

Készült az O. A. Invest gondozásában